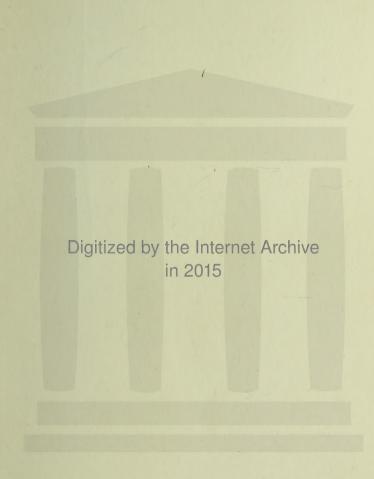

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF ILLINOIS AT URBANA-CHAMPAIGN

483 B73g 1842

Classics

GREEK GRADUS.

GREEK GRADUS;

OR,

A GREEK, LATIN, AND ENGLISH PROSODIAL LEXICON;

CONTAINING

THE INTERPRETATION, IN LATIN AND ENGLISH,

OF ALL WORDS WHICH OCCUR IN THE GREEK POETS, FROM THE EARLIEST PERIOD

TO THE TIME OF PTOLEMY PHILADELPHUS,

WITH

THE QUANTITIES OF THE SYLLABLES VERIFIED BY AUTHORITIES:

AND COMBINING THE ADVANTAGES OF
A LEXICON OF THE GREEK POETS AND A GREEK GRADUS.

For the Use of Schools and Colleges.

BY

THE LATE REV. JOHN BRASSE, B.D. FORMERLY FELLOW OF TRINITY COLLEGE, CAMBRIDGE.

TO WHICH IS ADDED, A SYNOPSIS OF THE GREEK METRES,

BY THE REV. J. R. MAJOR, D.D.
HEAD-MASTER OF KING'S COLLEGE SCHOOL, LONDON,

SECOND EDITION, REVISED AND CORRECTED

BY THE REV. F. E. J. VALPY, M.A.

HEAD-MASTER OF BURTON-ON-TRENT GRAMMAR-SCHOOL.

LONDON:

LONGMAN, BROWN, GREEN, AND LONGMANS, PATERNOSTER-ROW.

1842.

1842°

ADVERTISEMENT

TO THE SECOND EDITION.

THE object of the Compiler of this work was to present to students. in a brief form, and at a moderate price, such a Manual as might combine the advantages of a Greek Gradus, or Prosodial Dictionary. with that of a Lexicon of the Greek Poets; in which the words should be accompanied by their principal significations expressed both in Latin and English, and the prosodial quantities appended, verified by authorities from the earliest period to the time of Ptolemy Philadelphus; together with a careful statement, on all words that required it, of synonymes, epithets, and phrases. In accomplishing so arduous a work, no care or labour was spared by the learned and experienced scholar who formed it. Nevertheless, useful as it has proved to young students, not a few imperfections, inseparable from any First Edition of such a work, were discernible. These the present Editor has, in this Second Edition, endeavoured to remove by the following well considered alterations, both as to the general plan and the particular details; which, he trusts, will approve themselves both to masters and scholars :-

1. All such authorities for the quantities of words as in the First Edition were taken from passages which prove nothing as to the metre (see the articles μἄσἄὅμαι, ταγέω, and γλυφω) have been removed.*

^{*} Thus of the word μἄσἄὄμαι the prosodial proof was the following: Μἄσώμἔνος το λοιπόν οὕτω τῷ κόπφ. It is clear that in this line Ma might as well be long as short, to suit the requirements of the metre. Thus, again, for the proof of Ταγέω was the following: Ταγεῖν ἔχοντα σκῆπτρον ἰθυντήρῖον. The position of the syllable Τα evidently proved nothing. For πρόσφᾶτος, the termination of an iambic line πρόσφᾶτοις δῖκαις was selected; but the syllable φα in this place was totally indecisive of its quantity. The verse illustrative of γλῦφω, ψω, was Καὶ τοδο απ' εὐωδους γλύψᾶτ' ἄγαλμᾶ κἔδρου; whereas what was wanted was not an authority for the quantity of γλύψατ', but one for the quantity of γλύφω.

2. Of the very many passages adduced from Pindar, or the Choral verses in the Dramatists, both Tragic and Comic, without any specification of their peculiar metre, some have been retained, but placed in juxtaposition with the lines which correspond with them, and are declaratory of the quantities of their several syllables: but more have been exchanged for other passages, which in themselves admit of no doubt as to the quantity of the words contained in them. (Compare the article ὅπἄτος in both Editions.) Reference, too, has often been made to the component parts of compound words, where the passages cited for the latter did not admit of easy scansion. Thus in πἄρᾶλείφω the Editor has referred to ἀλείφω; and in πἄρᾶχονᾶω, to ἀκὄνη.

3. Great care has been taken to remove those perpetual mistakes in the marking of the accents and quantities, which had, from one

cause or other, unfortunately crept into the First Edition.

4. The Editor had not proceeded far in the work of revision, before he perceived that many words were appended to others as synonymes, which were not introduced in their proper alphabetical order. Compare the articles $\tau \alpha \lambda \alpha l \phi \rho \omega v$ and $\pi \tau \alpha \xi$ in both Editions. These omissions the Editor has, except in cases where two words are united that would have come in consecutive order, endeavoured to supply. And when words were subjoined to others, it often happened that authorities were given for only the first or second; and when they were all verified by references, it often happened that the mere statement of the reference in no way determined the quantity. Thus $\pi \lambda \alpha v \alpha \omega$ was subjoined to $\pi \lambda \alpha \xi \omega$, and $\chi \lambda \alpha v \delta \xi$ to $\chi \lambda \alpha \delta v \delta \omega$ is only references were given for the use of the words, though the quotation of the passages was absolutely necessary.

5. In order to afford room for these not inconsiderable additions, every thing has been done in the way of well-judged curtailment. For which effect all superfluous quotations on words whose quantities were sufficiently plain, have been removed; and such parts of verses as were unnecessary for establishing the quantities of the words have been omitted, as also such others as, being out of their alphabetical order, were rendered useless. Of course, all superfluous authorities have been dispensed with. Again, such words, or forms of words, found only in the Greek Lexicographers, as Hesychius, Suidas, and J. Pollux, as were subjoined to others of legitimate authority, have, especially in the latter part of the work, been cancelled. Such epithets too as were found repeated under the same

word, were of course omitted, as well as a few epithets which seemed useless. Not a few other epithets, and many synonymes of doubtful authority might have been cancelled, had not an adjudication of their merits been almost an endless task, and indeed not very necessary, since the student, in such cases, may be best left to judge for himself, for "Wisdom is profitable to direct" (Eccles. x. 10.); and, as a great poet has said,

Γράμματα μαθείν δεί, καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.

To proceed from curtailment to direct improvement, besides the enriching of the work with many new words, and a considerable number of fresh, and more apposite, authorities or examples, the Latin and the English interpretations have been made to correspond better to each other, both in their order and in their meaning. Not a few wrong references have been corrected, and nearly all the notes have been embodied in the text, where they are more likely to be attended to. The soft breathings at the beginning of words have been totally excluded, as tending to obscure the accent and confuse the aspirate, as well as to injure the sight. Again, a plan has been adopted in the First Edition totally destructive of metre, as will appear by setting down the anapæstic line on προσύτεύω: Δεινάν δεινῶς προφύτεύσαντες; and the Iambic line on σήσαμον: Νεμόμεσθά δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσἄμἄ. The short marks on the syllables τες and μα vitiated the metre of the word, and obscured that of the whole line - this has been reformed.

By the above alterations — which seem to the Editor so many improvements — it is to be hoped that the utility of the work to students will be found, in no inconsiderable degree, increased. Doubtless much more might have been effected, especially by a full reference to the several and often peculiar senses of words as employed by lyric or heroic, dramatic, or epigrammatic, poets; as also to the peculiar idioms, dialects, and grammatical constructions which occur in those writers; but that would have extended the work to a length wholly unsuited to scholastic purposes. The Editor might, indeed, have introduced those many rare words which occur in such writers subsequent to the age of Ptolemy, as Oppian, Nicander, Lycophron, Nonnus, and the Epigrammatists; but whether even thus much to enlarge the bulk of a brief manual were advisable, was thought problematical. In a future Edition of the work, many of the above words (especially when formed analogically, and

likely to be useful to young persons in their Greek verse-compositions), may be introduced into the work; for the further improvement of which the Editor will be always ready to attend to any such suggestions (communicated to him through the medium of the Publishers), as those practically conversant in the work of classical instruction must be so well qualified to offer.

ON GREEK METRES.

TABLE OF FEET.

```
Pyrrich
                                            UU DEÓS.
Of Two
           Spondee
                                            - ψυχή.
 Syllables. | Iambus
                                            u− δεά.
           Trochee or Chorius
                                            -υ σῶμα.
           Tribrach
                                            υυυ πόλεμος.
           Molossus
                                            --- εὐχωλή.
           Dactyl
                                            --- σώματα.
Of Three
           Anapæst
                                            υυ- βασιλεύς.
Syllables.
           Bacchius
                                            υ−− ἀνάσσει.
           Antibacchius or Palimbacchius
                                            --- μάντευμα.
           Amphibrachys
                                           --- βάλασσα.
--- δεσπότης,
           Cretic or Amphimacer
           Proceleusmaticus
                                           υυυυ πολέμιος.
           Dispondeus
                                           --- συνδουλεύσω.
           Diiambus
                                           υ-υ- ἐπιστάτης.
           Ditrochæus
                                           --- δυστύχημα.
           Choriambus
                                           --- σωφροσύνη.
                                           υ--υ ἁμάρτημα.
           Antispastus
           Ionic a majore
                                           --- κοσμήτορα.
Of Four
                                           υυ-- πλεονέκτης.
             --- minore
           Pæon primus
                                           -υυυ ἀστρόλογος.
Syllables.
            secundus
                                           υ-υυ ἀνάξιος.
            -- tertius
                                           υυ-υ ἀνάδημα.
             - quartus
                                           UUU- DEOYENAS.
           Epitritus primus
                                           υ--- άμαρτωλή.
              ---- secundus
                                           --- ανδροφόντης.
              --- tertius
                                           ---- σωτηρίας.
               - quartus
                                           --- λωβητήρα,
```

If a verse be complete, i. e. if it consist of a certain number of entire feet, it is called *acatalectic*; if a syllable be wanting, *catalectic*; if a foot, *brachy-catalectic*; if a foot or syllable be redundant, *hypercatalectic*.

A metre generally signifies a combination of two feet: except in dactylic verse, and in the metres composed of double feet, as choriambic, &c.

Where a verse of a given species consists of two feet and a half, it is called a *penthemimer*, as consisting of five half feet; of three and a half, a *hephthemimer*, as consisting of seven half feet.

There are nine principal species of metre: Dactylic, Anapæstic, Iambic, Trochaic, Ionic a majore, Ionic a minore, Choriambic, Antispastic, Pæonic.

A verse in which two dissimilar species are united, is called ἀσυνάρτητος.

Dactylic Metre.

In this species one foot constitutes a metre.

Monom. hypercat. Οιδίπὄ | δα.

Dim. acat. τῖς δ' ἔπτι || τῦμβτίος: οῦ δεῖ || σῆνορά: τᾶνδὲ γῦ || ναῖκῶν. Hec. 1053.

Dim. hypercat. Αρτεμί δος τε θε lag. Hec. 462. $\tau \bar{\alpha} \nu \ Z \epsilon \bar{\nu} \varsigma \parallel \bar{\alpha} \mu \phi \bar{\imath} \pi \bar{\nu} \parallel \rho \bar{\omega}. 471.$

Trim. acat. Ζευξόμαϊ | αρμάτι | πωλούς. 467.

Trim. hypercat. κοιμι ζει φλο γμφ Κρονι δας. 472.

ω πολύ || κλαυτέ φι || λοισι θά || νων. Æsch. Pers. 680.

This measure does not admit a spondee before the catalectic syllable.

Tetram. acat.: in which the final syllable is not common:

 $σ\bar{a}$ δ' ἔρἴς, || οῦκ ἔρῖς, || \bar{a} λλα φο $||ν\bar{\omega}$ φονος Οιδίπο | δα δομον | ωλέσε, | κρανθείς

αιμάτι | δεινώ, | αιμάτι | λυγρώ. Eur. Phæn. 1510.

Tetram. hypercat. $o\bar{v}\delta'$ $\bar{v}\pi\bar{o}\parallel\pi\bar{a}\rho\theta\bar{\epsilon}\nu\bar{\iota}\parallel\bar{a}\varsigma$ $\tau\bar{o}\nu$ $\bar{v}\parallel\pi\bar{o}$ $\beta\lambda\bar{\epsilon}\phi\bar{a}\parallel\rho\sigma\bar{\iota}\varsigma$. 1501. Pentam. acat. νασοί θ' αι κατά πρων' άλι ον περί κλυστοί. Æsch. Pers.

See also Eum. 373. seq.

Hexam. acat. $\pi \rho \bar{o}_{\varsigma}$ σε $\gamma \varepsilon \| \nu \varepsilon i \ddot{a} \delta \ddot{o}_{\varsigma}$, $\| \ddot{\omega} \phi i \lambda \breve{o}_{\varsigma}$, $\| \ddot{\omega} \delta \ddot{o} \kappa i \| \mu \ddot{\omega} \tau \ddot{a} \tau \breve{o}_{\varsigma} \| \dot{E} \lambda \lambda \ddot{a} \delta i$, αντόμαϊ, || αμφϊπτ || τνουσά τό || σον γόνυ || και χέρα || δειλατάν. Eur. Suppl. 227. 288. See Soph. El. 134. 150.

μηδέ το | παρθέντ | ον πτέρον | ουρεί | ον τέρας | ελθείν. Eur. Pheen. 819.

The Dactylic Hexameter is the metre of Homer and the other epic poets; also called Heroic, from the heroes celebrated in their poems. The first four feet are dactyls and spondees; the fifth generally a dactyl, the sixth always a spondee, the last syllable being considered common. In the fifth foot a spondee is sometimes admitted, in which case the verse is termed Spondaic: as in Il. E. 115.

Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διος τέκος, | ἄτρῦ τώνη.

In Bucolic or Pastoral hexameters, the verses of most frequent occurrence are those in which the fourth foot is a dactyl ending a word: as Theocr. Idyll. i. 15—18.

> ου θέμις, ω ποιμάν, το μεσαμβρινόν, ου θέμις άμμιν συρίσδεν τὸν Πᾶνα δε δοικάμες | ή γαρ ἀπ' άγρας τανίκα κεκμακώς άμ παυξταϊ έντι δε πικρός, καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χο λα πότι | ρινὶ κάθηται.

The Greek Elegiac Pentameter is similar to the Latin, but admits a trisyllabic word at the end: as,

θυμον ἀποπνείοντ' | άλκιμον έν κονίη. See Eur. Andr. 103.

Logacedicus. - This appellation is given to verses which commence with dactyls and end in trochees:

μητέ πά τροδον τη κοιτ' ες | οικόν. Hec. 938. also called Alcaicus. εκτόπι || ος συ | θεις ο | παντών. Soph. Œd. C. 119. ησθα φυ | ταλμίος δυσαίων. 151.

 $\tilde{\omega} \pi \check{\upsilon} \lambda \check{\iota} c$, $\tilde{\omega} \gamma \check{\varepsilon} \nu \check{\varepsilon} \| \tilde{a} \tau \check{a} \| \lambda a \check{\iota} \nu \check{a}' \| \nu \check{v} \nu \sigma \check{\varepsilon}$

μοίρα κάθ' | αμέρι || α φθί | νεί, φθί | νεί. Electr. 1413. 1414. έλθ' επί κουρόν ε μοις φὶ λοισί | πάντως. Eur. Or. 1293.

See Æsch. Prom. 138, 157, 173, 193.

Anapæstic Metre.

The metre in most frequent use is the dimeter acatalectic, which admits also dactyls and spondees, according to the following scale:

A monometer is frequently introduced, and a dimeter catalectic, also called the Parœmiac. The latter generally closes a regular system: as Eur. Hec. 135.

> μηδέ τιν' εἰπεῖν || παρὰ Περσεφόνη στάντα φθιμένων, || ως ἀχάριστοι Δαναοί Δαναοίς, | τοίς οἰχομένοις $i\pi \hat{\epsilon} \rho$ Έλ $\lambda \hat{\eta} \nu \omega \nu$ (Monometer.) Τροίας πεδίων || έπέβη σαν. (Paræmiac.)

The versification is most harmonious, when each dipodia ends with a word; except in the catalectic verse, where the ending of a dactylic hexameter is preferable.

An anapæst very seldom follows a dactyl, especially if in the same dipodia: as in Eur. Hec. 114.

ίζ 'Αγαμεμνόνός || ἴκετις γονάτων.

Whenever an hiatus occurs, the vowel or diphthong must be shortened: as Eur. Med. 1081. μοῦσἄ καϊ | ἡμῖν || ἡ προσομιλεῖ.

In dimeter anapæstics, a συνάφεια, or connexion, exists between the close of one verse and the beginning of another, which prevents the last syllable from being common: as, in Æsch. Prom. 199.

> είς άρθμον έμοι και φιλότητα σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ήξει,

the syllable a is lengthened by the consonants $\sigma\pi$ in the next line.

Sometimes a proceleusmatic is admitted:

ησσονές | Έλλαδος | εγενομέθ' | αιχμάς. ό μεν οι χομενος | φυγάς, ο δε | νεκύς ων. Eur. Or. 1492, 1493.

Other varieties are the following:

Monom. hypercat. or penthemimer: δόρι δη, | δόρι περ | σάν. Hec. 897.

Dim. brachycat. κρινεί | τρισσάς | μάκάρων. 641.

Dim. catal. πὄσῖν εξ|ἄνῦσαῖ||μἴ δζ΄ αῖ θἔρος. Ph. 166.

Dim. hypercat. οῦθ' ὅ πἄ ρᾶ τον Αχε || ροντά θε |ος ἄνᾶσ || σων. Soph. El. 184.

The anapæsticus Aristophanicus, or tetrameter catalectic, consists of two dimeters, one catalectic to the other: as Aristoph. Plut. 487.

άλλ' ή δη χρῆν | τι λέγειν | ὑμᾶς || σοφὸν, ῷ | νική |σετε την |δί.

In the three first places, besides an anapæst and a spondee, a dactyl is used; which is also admissible in the fifth; but not in the fourth or sixth.

The division or casura between the dimeters is accurately observed, although not between each dipodia. An anapæst must not follow a daetyl.

Iambic Metre.

The following is the scale of the tragic trimeter acatalectic, or senarius:

0-10-10-10-10-	
000 000 000 000	
-	
_00 _00	
VV-	

A pure iambic senarius, or trimeter, consists of six iambi, or three metres, or dipodiæ.

To lessen the difficulty of composing under such restrictions, a tribrach (being isochronous) was substituted, and a spondee admitted into the uneven places. [Hor. A. P. 255.]

Next, the spondee was resolved, in the first foot, into a dactyl or anapæst; in the third, into a dactyl only.

The initial anapæst is generally included in the same word: except the line begins with an article, or a preposition with its case.

In the case of proper names, the Tragic writers introduce an anapæst into every foot except the last, with the restriction, that the anapæst must be contained in the same word.

A senarius has two principal cæsuras, the penthemimeral (A.), which divides the third, the hepthemimeral (B.), which divides the fourth foot. Of the first cæsura there are four kinds:

- (A. 1.) When it takes place on a short syllable, without elision: Hec. 5. Κίνδυνος ἔσχε | δορὶ πεσεῖν Ἑλληνικῷ:
- (A. 2.) on a short syllable, with elision: ibid. 11. Πατὴρ ἵν' εἴποτ' ΓΙλίου τείχη πέσοι:
- (A. 3.) on a long syllable, without elision:
 ibid. 2. Λιπὼν ἵν' "Αιδης | χωρὶς ῷκισται θεῶν:
- (A. 4.) on a long syllable, with elision:
 ibid. 42. Καὶ τεύξεται τοῦδ' | οὐδ' ἀδώρητος φίλων.

Of the second casura (B.) there are more kinds:

(B.1.) Where it occurs at the end of a dissyllable or hyperdissyllable, without elision:

Hec. 1. "Ηκω νεκρων κευθμωνα | καὶ σκότου πύλας:

- (B. 2.) in the same case, with elision:
 ibid. 248. Πολλων λόγων εὐρήμαθ' | ωστε μή θανείν.
- (B. 3.) When the short syllable is an enclitic: ibid. 266. Κείνη γὰρ ἄλεσέν νιν | εἰς Τροίαν τ' ἄγει:
- (B.4). When not an enclitic, but a word which cannot begin a sentence: ibid, 319. Τύμξον δὲ βουλοίμην ἃν | ἀξιούμενον:
- (B. 5.) When this word refers to what has preceded, but may begin a sentence:

 Soph. El. 530. Έπεὶ πατήρ οὖτος σὸς | ὃν Ͽρηνεῖς ἀεί.
 - (B. 6.) When the short syllable takes place after elision: Soph. Phil. 1304. 'Λλλ' οὕτ' ἐμοὶ καλὸν τόδ' | ἔστιν οὕτε σοί.

(B. 7.) When the sense is suspended after the third foot, and a monosyllable follows, without elision:

Æsch. S. c. Th. 1055. 'Αλλ' δν πόλις στυγεῖ, σὺ | τιμήσεις τάφψ;

(B. 8.) under the same circumstances, with elision:

Soph. El. 1038. "Όταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' | ἡγήσει σὰ νῷν.

The two last cæsuras are less harmonious.

There is again another division of the senarius, which is not unfrequent, termed the *quasi-cæsura*. This takes place, either when a word suffers elision at the end of the third foot, or when γ' , δ' , μ' , σ' , τ' , are annexed to that foot:

Hec. 387. Κεντεῖτε, μὴ φείδεσθ' | ἐγὼ ἀτέκον Πάριν. 355. Γυναιζὶ παρθένοις τ' | ἀπόβλεπτος μέτα.

It is a very unusual license for the third and fourth feet to consist of entire words, or parts of words: as

Soph. Aj. 1091. Μενέλαε, μὴ | γιώμας | ὑπο|στήσας σοφάς. Æsch. Pers. 509. Θρήκην περά|σαντες | μόγις | πολλῷ πόνῳ.

But the third and fourth feet are never comprehended in the same word.

A cæsura takes place also in the fifth foot, under certain conditions, which Porson denominates the *Pause*. The rule given by him is this:

If a senarius end in a word which forms a cretic, and a word of more than one syllable precede, the fifth foot ought to be an iambus. The Tragic writers, therefore, could not have written such verses as these:

Κρύπτοντα χεῖρα καὶ πρόσωπον τοὔμπαλιν. "Ατλας ὁ χαλκέοισι νώτοῖς οὐρανόν. Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπων σωφρόνων.

The rule holds good, if the cretic be resolved into a trochee and a long syllable, or into a long syllable and an iambus, provided the long syllable be an article or preposition, or, in short, any word which relates more to what follows than what precedes:

Οτ. 1079. Κῆδος δὲ τουμὸν καὶ σὸν οὐκέτ' | έστὶ | δή.

1081. Χαῖρ' οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστι τοῦτο | σοί γε | μήν.

Hec. 382. Καλῶς μὲν εἶπας, θύγατερ, ἀλλὰ | τῷ καλῷ. 379. Δεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος | ἐν βροτοῖς.

Understand the same of $\tau \ell_{S}$, $\pi \tilde{\omega}_{S}$, interrogative; $\dot{\omega}_{S}$, $o\dot{v}$, $\kappa \alpha \hat{i}$, and the like.

But if the second part of the fifth foot be of that kind, that it adheres to the preceding word, and both together make as it were but one word, ther will no longer be a necessity for the preceding word to terminate in a short syllable.

The cases of this kind are,

1. Where the word preceding the iambus is an enclitic, as μου, μοι, νιν, σοι, τις, τοι:

Eur. Hec. 505. σπεύδωμεν, έγκονωμεν ήγου μοι | γέρον.

2. Where the word preceding the iambus is incapable of beginning a sentence: as $\hat{a}\nu$, $\alpha\tilde{b}$, $\gamma\hat{a}\rho$, $\delta\hat{c}$, $\delta\hat{\eta}$, $\mu\hat{c}\nu$, $\mu\hat{\eta}\nu$, $o\tilde{b}\nu$:

Æsch. Prom. 107. οδόν τέ μοι τάσδ' έστί· θνητοῖς γὰρ | γέρα.

The following line is not an exception:

Soph. Œd. C. 1022. εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πόνων, because the Attics wrote οὐδ' εἶς, οὐδ' ἕν.

Neither are lines in Sophocles exceptions in which $\eta\mu\tilde{\imath}\nu$ and $\dot{\imath}\mu\tilde{\imath}\nu$ precede

the cretic, because they should be written \(\bar{\eta}\mu\nu\) and \(\bar{\eta}\mu\nu\), or \(\eta\mu\nu\nu\) and \(\bar{\eta}\mu\nu\), the final syllable being in this manner short, as in Soph. El. 357.

σὺ δ΄ ἦ μιτν ἢ | μισοῦσα, μισεῖς μὲν λόγφ.

Dissyllables, in which the vowel of the second syllable of the fifth foot is elided, are considered as monosyllables:

Hec. 398. 'Οποΐα κισσός δρυός, όπως τῆσδ' έξομαι.

This canon is as applicable to those verses in which the first syllable of the fifth foot is a monosyllable which cannot begin a verse, as to those in which it terminates a word of two or more syllables: hence this verse is wrong:

Soph. Œd. C. 115. Τίνας λόγους έροῦσιν έν γὰρ τῷ μαθεῖν:

read, with Elmsley, έν δὲ τῷ μαθεῖν.

It may be laid down as a general rule, that the first syllable of the fifth foot must be short, if followed by the slightest pause or break in the sense: hence in

Soph. Œd. C. 505. Τουκείθεν άλσους, ω ξένη, τοῦδ' ην δέ του, read, with Elmsley, Τοὐκεῖθεν ἄλσος, ὧ ξένη, τόδ' ην δέ του.

Thus it appears that there are only three cases in which the fifth foot may

1. When both syllables are contained in the same word.

2. When the first syllable of the fifth foot is a monosyllable which is capable of beginning a verse, and is not disjoined from the following syllable by any pause in the sense.

3. When the second syllable is a monosyllable, which, by being incapable of beginning a sentence or a verse, is in some way united to the preceding

syllable.

The Comic writers admit an anapæst into every place except the sixth; a dactyl and a spondee, subject to no restrictions, into the fifth; and neglect the cæsuras. See Aristoph. Vesp. 979. Plut. 55. 68.

Other species of iambic metre are:

Monom. acat. τω | τάλας: μομφαν | εχων: επεσ' ε | πεσεν. Monom. hypercat. or penthem. χρῦσεῶν | ἔνοπ | τρῶν. Hec. 913.

Dim. brachycat. τἔκνῶν | ἔμῶν | φτλαξ. 1066.

Dim. catal. or hephthemim. ἄλασ|τὄρος | τίς οι ζύς. 936.

Dim. acat. ἔγω | δε πλοκά | μον ἄνα δετοίς. 911.

In systems of dimeter iambics, the synapheia is observed. See p. xi. Aristoph, Ran. 984. seq.

Dim. hypercat. ἄτρεμάς | ἴθι λό | γον ἄπο δος εφ' δ, τί. Or. 150. Trim. brachycat. ζύγεν τα παιδ | ὅποι | ὄν α | ζόναν. Ph. 348. Trim. catal. χἄρῖν ἄ χἄρῖσ | τον εῖς | Θἔοῦς | δἴδοῦ σἄ. 1771.

The Iambic Tetrameter Catalectic is almost peculiar to the Comic writers. It differs in two respects from the comic senarius: 1st, that the fourth foot must be an iambus or tribrach1; 2d, that the sixth foot even admits an anapæst.2 But the seventh foot must be an iambus; except in the case of a proper name, when an anapæst is allowed3; which license is also conceded to the fourth foot.4

Πρώτιστα μεν γαρ ένα | γε τινα | καθείσεν έγκαλύψας. Ούχ ήττον ή νύν οι λαλούντες ή λίθιος γαρ ήσθα. Έγενετο, Μελανίππας ποιων, Φαίδρας τε, Πη νελόπην 3 | δέ. Των νύν γυναικών Πη νελόπην4, Φαίδρας δ' άπαξαπάσας.

Trochaic Metre.

The following is the scale of the tragic tetrameter catalectic:

If from the beginning of a tetrameter trochaic, there be taken away a cretic, or a first Pæon (----) or a fourth Pæon (----), a trimeter iambic will remain, and the rules already given may be applied.

But observe, that, in this trochaic senarius (as Porson terms it) an anapæst is not admitted even in the first place; and that the penthemimeral-cæsura is always required, and the pause strictly observed.

A dactyl is allowed, in the case of a proper name, in every foot but the fourth and seventh; and this is not always contained in the same word; as,

Eur. Orest. 1549. ξύγγονόν τ' έμην Πυλά δην τε τὸν τάδε ξυνδρωντά μοι.

If the first dipodia of a tetrameter trochaic consist of an entire word or words, the second foot is a trochee, or a tribrach: see Eur. Ph. 1775, 6.

The comic tetrameter trochaic may also be considered as a trimeter iambic with a cretic or pæon prefixed: but in this trochaic senarius, cæsuras are neglected, and a dactyl, although very rarely, admitted into the fifth place, and a spondee subject to no restrictions.

Other species of trochaic verse are:

Monom. acat. or basis trochaica: αστε νακτός.

Monom. hypercat. or penthem. τὶ πότ' ἀ |ναστὲ || νεῖς; Hec. 183.

Dim. brachycat. or ithyphallic: δάκτυ|λοῖς ἔ||λῖσσἔ. Orest. 1431.

Dim. catal. or hephthem. $\tau \bar{\omega} \nu \ \check{\alpha} | \pi \bar{o} \rho \theta \bar{\eta} || \tau \bar{\omega} \nu \ \pi \check{o} | \lambda \bar{\iota} \varsigma$. Hec. 894. $K \bar{a} \delta \mu \check{\sigma} \varsigma \mid \check{\epsilon} \mu \check{\sigma} \lambda \check{\epsilon} \mid \tau \bar{a} \nu \delta \check{\epsilon} \mid \gamma \bar{a} \nu$

Τυρίος $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ το $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ το $|\bar{\psi}$ τε $|\bar{\psi}$ το $|\bar{\psi}$ τοτε

Dim. acat. μοσχός | ἄδἄμᾶσ|| τον πε|σημά δίκε, τε|λεσφό||ρον δί|δουσά. 649. 650.

Dim. hypercat. $\bar{\alpha}_S \, \check{\epsilon} | \gamma \bar{\eta} \mu' \, \check{\sigma} \, \| \tau \bar{\sigma} \check{\xi} \check{\sigma} | \tau \bar{\alpha}_S \, \Pi \check{\alpha} \| \rho \bar{\iota}_S$. Orest. 1408.

Trim. brachycat. ω τέ κνον, τέ κνον τά λαινάς | μάτρος. Hec. 688.

Trim. catal. κατθά νεῖ, κά || κος σ' ά | ποκτεῖ || νεῖ πό | σῖς. Orest. 1467.

Trim. acatalect.—Bentley affirms that this metre is unknown to Tragedy and Comedy. Gaisford thinks that the two following are legitimate instances; others consider them as epitrites:

εῖθ' ἄ[ελλαῖ || ā τἄ|χυβρῶ || στῦς πἔ|λεῖἄς. Soph. Œd. C. 1081. καῖ κὰ σῖγνη || τᾶν πύ|κνῦστῖ || κτῶν τὸ || πάδον. 1092.

Trim. hypercat. ηλθόν | εῖς δὄ||μοῦς, τν' | αῦθ' ἔ||κᾶστὰ | σοῖ λἔ|| γ ω̄. Eur. Or. 1398.

Ionic a majore.

An Ionic verse a majore admits a trochaic syzygy promiscuously with its proper foot; the second pæon in the first place; also a molossus in an even place of a trimeter whole or catalectic. Resolutions of the long syllable are allowed in all possible varieties.

Monom. hypercat. or penthem. $\pi \tau \bar{\omega} \sigma \sigma \sigma \bar{\nu} \bar{\nu} \bar{\nu} \parallel \chi \bar{\omega} \nu$. Hec. 1048. Dim. brachycat. καὶ $\sigma \bar{\omega} \phi \rho \bar{\nu} \nu \bar{\nu} \parallel \pi \bar{\omega} \lambda \sigma \bar{\iota} \varsigma$. Phen. 182.

Dim. catal. $\bar{\eta}$ Παλλάδος $\|\bar{\epsilon}\nu \pi \bar{\delta}\lambda\epsilon\bar{\iota}$. Hec. 465.

Dim. acat. δαφνά θ' τε || ρους ανέσχε. 458.

Dim. hypercat. νῦν δ' οῦτός ἄ||νεῖταῖ στὕγἔ||ρῷ. Soph. Aj. 1232.

Trim. brachycat. οικτράν βιό | τάν εχουσάν | οικοίς. Hec. 456.

χαῖρ', εῦτὕχἴ || \bar{q} δ' αῦτὅς ὅ || μῖλεῖς. Or. 348. Trim. acat. ταν οῦθ' ὅπνὅς || αῖρεῖ πὄθ' ὅ || παντὄγῆρῶς. Soph. Ant. 614.

Many of these lines may be referred also to the choriambic metre.

If the three remaining pæons, or the second pæon in any place but the first; or, if an *iambic syzygy* or an *epitrite* be found in the same verse with an Ionic foot, the verse is then termed *Epionic*.

Ionic a minore.

An Ionic verse a minore admits an iambic syzygy promiscuously; and begins sometimes with the third pæon; sometimes with a molossus, which is admitted in the odd places. Resolutions of the long syllable are also allowed.

Monom. hypercat. or penthem. μἔλἔας μα || τρός. Hec. 185.

Dim. catal. or hephthem. ἔλἄτᾶς ᾶκρ || ὄκόμοῖς. Phen. 1531.

Dim. acat. πάρἄκλῖνοῦσ' | ἔπἔκρᾶνεν. Æsch. Ag. 721.

Dim. hypercat., δἴἔδἶφρενι σἔ Μυρτίλου | φὄνον. Eur. Or. 984. Trim. acat. μὄνάδ' αιω νὰ δἴαξου σὰ τον αεί. Phœn. 1537.

The choruses in Euripides' Bacchæ are principally in this metre. See

Hor. Od. iii. 12.

An Epionic verse a minore is constituted by intermixing with the Ionic foot a trochaic syzygy, an epitrite, the second or fourth pæon, or the third pæon in any place but the first.

Choriambic Metre.

A choriambic verse sometimes begins with an iambic syzygy, as $\pi \check{\epsilon} \phi \rho \bar{\iota} \check{\kappa} \check{\alpha} \tau \check{a} \nu \parallel \bar{\omega} \lambda \check{\epsilon} \sigma \check{\iota} o \bar{\iota} \mid \kappa o \nu$. Æsch. S. c. Th. 717.

and generally ends with one, either complete or catalectic. It also sometimes ends with a trochaic syzygy:

μῆνες ἄγῆ||ρῶς χρὄ|νῷ δἔ|νᾶστᾶς. Soph. Ant. 608. αῦτόδαϊ||κτοῖ θὰνῶσῖ καῖ χθόνια || κὄνῖς πἴῷ. Æsch. S. c. Th. 733. 734.

The verse corresponding to the last in the antistrophe is: $\alpha \bar{\iota} \bar{\omega} \nu \bar{\alpha} \delta \bar{\epsilon}$ $|| \tau \rho \bar{\iota} \tau \bar{\nu} \nu \mu \bar{\epsilon} \nu \epsilon \bar{\iota}$.

Monom. $\tilde{\omega}$ μοϊ $\tilde{\epsilon}\gamma\tilde{\omega}$. Eur. Hec. 1039.

Monom. hypercat. or penthem. or Adonic: τανδέ γυναί ||κων. 1053.

Dim. brachycat. αλτός ανηγάζει. 634. Suppl. 960.

Dim. catal. or hephthem. $\pi \bar{o} \rho \theta \mu \bar{o} \nu \ \bar{a} i \xi \| \bar{\omega} \tau \bar{a} \lambda \bar{a} \varsigma$. Eur. Hec. 1088.

The catalectic dimeter, of one logaædic order, occurs sometimes among the dramatic poets, repeated in systems: as Eur. Bacch. 105.

ω Σἔμἔλας | τρόφοι Θη-

 $ξ\bar{a}_{\varsigma}$, $στἔφἄνοῦ || σθἔ κῖσσῷ: as in Hor. Lydia dic per omnes. Dim. acat. <math>\bar{a}μφῖ κλάδοῖς || ἔζὄμἔνᾶ. Phœn. 1532. Æsch. S. c. Th. 924.$

Dim. hypercat. ταν ὁ μεγας ||μῦθός ἄεξ||εῖ. Soph. Aj. 223.

Trim. catal. σὔ δ΄ εκ μεν οί ||κῶν πἄτρἴῶν || επλεῦσᾶς. Eur. Med. 431. Trim. brachycat. πὄλἴὄν ἄφἄνες || αίθερὄς είδ || ῷλὄν. Eur. Ph. 1559.

Trim. acat. νῦν τἔλἔσαῖ | τας πἔρἴθῦ | μοῦς κἄταρας. Æsch. S. c. Th. 721.

Τεμπ. acat. νον τεκεσαι || τας περισσήμασς πίνας συν τεκεσαι || τας περισσήμασς πίνας $\gamma \bar{\eta} \| \rho \tilde{\alpha}_{\varsigma}$ αΐει. Here. F. 639.

Also beginning with an anacrusis, or prelude to the metre: $v\pi' \mid \bar{\alpha}\nu\delta\rho\delta\varsigma$ $\bar{\Lambda}\chi\alpha\bar{\imath}\parallel\sigma\dot{\nu}$ $\ni \xi\bar{\nu}\theta\bar{\epsilon}\nu\parallel\pi\bar{\epsilon}\rho\theta\delta\mu\epsilon\nu\bar{\alpha}\nu\parallel \bar{\alpha}\tau\bar{\imath}\mu\bar{\omega}\varsigma$.

The choriambics most in use are those with a base: as, $\nu \bar{\nu} \nu |\bar{\nu} \nu| \pi \sigma \bar{\nu} \nu \delta \mu \sigma \bar{\nu} c$. Æsch. Suppl. 42.

Hypercat. commonly called Pherecratic:

τοι μεν | γαρ πότι πυρ|| γους. S. c. Th. 301.

Glyconic: δουλεί | αν ψάφαρα | σπόδφ. 325.

κῶπᾳ | πεμπομεναν | ταλαιναν. Hec. 455.

Dim. hypercat. ονδ' $οικτρ|\bar{a}_{5}$ γὸὄν $\bar{o}ρ||νιθός ἄη||δονς. Soph. Aj. 628. <math>\bar{a}λλ'$ \bar{a} | μοιριδί \bar{a} || νιρ \bar{a} \bar{b} \bar{v} \bar{v} \bar{a} \bar{b} \bar{v} \bar{a} \bar{b} \bar{c} \bar{c}

Trim. hypercat. \bar{a} λλον | δ' ουτιν' εγωγ' || οιδά κλυων || ουδ' εσιδον || μοιρ \bar{a} .

The twenty-eighth Idyll of Theocritus is of this kind:

 Γ λα $\bar{\nu}$ κ $\bar{\alpha}$ ς | $\bar{\omega}$ φ $\bar{\iota}$ λ $\bar{\epsilon}$ ρ $\bar{\iota}$ θ' | \bar{a} λ \bar{a} κ \bar{a} τ \bar{a} | $\delta \bar{\omega}$ ρ \bar{o} ν Α΄ $\theta \bar{a}$ |ν \bar{a} ας:

so also the eleventh and eighteenth Odes of the first book, and the tenth of the fourth book, of Horace.

If any other foot of four syllables be joined with a choriambus, the verse is sometimes denominated *Epichoriambic*.

Antispastic Metre.

An antispast is composed of an iambus and a trochee (v-|-v). To lessen the labour of composition, in the first part of the foot any variety of the iambus, in the second any variety of the trochee, is admitted. Hence we get the following kinds of antispast.

Instead of an antispast, an iambic or trochaic syzygy is occasionally used. The second foot of the iambic syzygy also admits a dactyl.

A dochmius consists of an antispast and a long syllable $(\circ -- \circ -)$; therefore a simple dochmiac is the same as an antispastic monom. hypercat.: $\Im \tilde{\epsilon} \tilde{\omega} v \ \bar{\eta} \ \Im \tilde{\epsilon} \bar{a} v$.

A pure dimeter dochmiac is not of frequent occurrence: the fourth of the following lines is one:

ἄλἴμἔνον τίς ως || ἔς ἀντλον πέσων λέχριὄς, ἐκπέση || φίλας καροδίας ἄμερσας βίον || το γάρ ὅπεγγονον δίκα και Θέοι||σίν οῦ ζῦμπἴτνει. Hec. 1010—1013.

Other varieties of the dimeter dochmiac may be found in the chorus in Æsch. S. c. Th. 79. ed. Blomf.

ρει πόλυς ωδέ λεως || προδρόμος ιππότας. ἄμαχέτου δίκαν || υδάτος όροτυπου. ἄλευσάτε βός || δ΄ υπέρ τειχέων. τίς ἄρὰ ἡυσέται, || τίς ἄρ΄ ἐπαρκέσει;

Also in Hec. 681, 684, 688, 689, 690, 693, 702, 703, 707, 708, 709.

The following verses are also referred to the dochmiac system by Hermann de Metr. l. 11. c. xxi., in which the final long syllable is resolved into two short: Eur. Or. 149.

κἄτἄγἔ, κἄτἄγἔ, πρόσῖθ' || ἄτρἔμἄς, ἄτρἔμἄς ἴθἴ· λόγὄν ἄπόδὄς, ἔφ' ὅ τἴ || χρἔσς ἔμὄλἔτἔ πὅτἔ, χρὄνἴἄ γαρ πἔσων || ὅδ' εῦναζἔταῖ.

Also these, in the second of which a short syllable stands in place of the long, by the force of the pause on the vocative: Herc. Fur. 870.

A dochmiac is sometimes connected with a cretic, either pure or resolved:

επτάπυλου | εδός επιβρύου. Æsch. S. c. Th. 151. τασδε πυρηγοφυλάκες πόλιν. 154.

Antispastic dim. brachycat. ἔμοῖ χρῆν ξῦμ|| φὄρᾶν. Hec. 627.

dim. acatal. τι δ' επιφοδά δυσ | φάτφ κλάγγά. Æsch. Ag. 1161.

dim. hypercat. ξμοί χρην πη μονάν γενε σθαί. 628.

trim. brachycat. τάλαιναι τά || λαιναι κόραι || Φρύγων. 1046.

trim. catal. or hendecasyllable:

ἄθῦρσοῖ δ' οῖ || ἄ νῖν δραμον || τε βακχαῖ. Eur. Or. 1502.

Pæonic Metre.

A pæonic verse admits any foot of the same time as a pæon: viz. a cretic, a bacchius, or a tribrach and pyrrhic jointly: a palimbacchius or third pæon are not often found. The construction of the verse is most perfect when each metre ends with a word.

Dim. brachycat. ὄμὄγἄμος | κὔρεῖ. Phœn. 137.

Dim. catal. χαλκοδέτα | τ' εμβολά. 113.

Dim. acat. δἴοῖχὄμἔθ΄, || οῖχὄμἔθα. Orest. 179.

δρομάδες ω | πτεροφόροι. 311.

Dim. hypercat. πἄρὰ Σἴμοῦντ Νοῖς ὄχἔ Ντοῖς. Orest. 799.

θεων νεμε στς εις Έλε ναν. 1356.

Trim. brachycat. κάτα ζοστρύ || χός ομμάσι || γοργός. Phen. 146.

Trim. catal. βάλοιμι χρό νφ φυγάδα | μελέον. 169.

Versus Prosodiacus.

This appellation is given to a verse in which choriambics are mixed with Ionics or pæons.

Dim. acat. ā δε λίνον | ηλάκατ . Eur. Or. 1429.

νημάτα θ΄ τ| ἔτο πἔδφ. 1431. Alc. 90.

Dim. hypercat. μολπάν δ' άπο, | και χορόποι | ών. Hec. 905. μαστόν υπερ | τελλοντ' εσί | δών. Or. 832.

Trim. catal. λαϊνξοις | 'Αμφισνός | οργάνοις. 114.

Trim. hypercat. μεγάλα δε | τις δυνάμις | δι' άλαστο ρων. Or. 1562.

Versus Asynarteti.

Hec. 1080. δεῖνἄ, δεῖνἄ $\parallel \pi ἔπονθἄμεν$. troch. syz.+iamb. syz. 457. ενθἄ $πρῶντὄ \parallel γὄνο̃ς τἔ φοῖ \mid νῖξ$. troch. syz.+iamb. penthem.

A verse of this kind in which a trochaic is followed by an iambic syzygy or vice versa, is termed periodicus.

Eur. Or. 1404. αῖλἴνὄν, αῖλἴνὄν || ἄρχᾶν θἄνἄτοῦ. dact. dim. + anap. monom. 824. η̄ μᾶτροκτὄνὄν || αῖμᾶ χεῖρῖ θεσθαῖ. dact. dim. + troch. ithyphallic. Hec. 915. ἔπἴδεμνἴὄν ω̄ς || πἔσοῖμι ἔς εῦνᾶν. anap. monom. + iamb. penth. Or. 960. στρᾶτηλᾶτων || Ἑλλᾶδος πότ οντων. iamb. monom. + troch. ithyph. Phæn. 1033. ἔξας, ἔξας, || ω̄ πτἔροῦσσᾶ γᾶς λὄχεῦμᾶ. iamb. monom. + troch. dim.

Hec. 1083. αῖθἔρ' αμπτά||μἔνος οῦρἀντον. troch. monom. + anap. monom. Phæn. 1525. η τῶν πἄροῦθἔν || εῦγἕνἔτᾶν ἔτἔρος. iamb. penth. + dact. penth., called also iambelegus.

See Hor. Od. i. 4. Epod. 11. 13.

Verses, consisting of entirely irregular feet, are termed polyschematisti : Oιδιπόδα | βροτων ουδε|να μακαρί|ζω. Soph. Œd. T. 1195.

A Glyconeus polyschematistus contains a choriambus in the second foot:

Αλέξανδρός | ειλάτιναν. Eur. Hec. 630. τὶ τοῦς ἀνῶ|θὲν φρόνἴμῶτατοῦς οἰῶ|νοῦς ἐσόρῶτατοῦς οἰῶ|νοῦς ἐσόρῶτατοῦς οἰῶ|νοῦς | κῆδόμενοῦς. Soph. El. 1058. και βότῆρὰς | ῖππόνόμοῦς. Aj. 232. οῦδὲν ἐλλεί|πεῖ γένεᾶς. Ant. 585. ῶ λἴπἄροζῶ|νοῦ θῦγάτερ. Eur. Phœn. 178. ὅλέθριον βἴο|τῶν πρόσἄγεῖς. Med. 989.

Hermann. de Metr. l. 11. c. xix. defines the following as dimeter Cretics, from Eur. Orest. 1415.

πρόσειπε δ' αλ|λός αλλον πεσων | εν φόδω μη τζς ει|η δόλος· καδόκει | τοις μεν ου, τοις δ' ες αρ|κυστάταν μηχάναν | εμπλέκειν παιδά την | Τυνδάριδ' ό μητρόφον|της δράκων.

The same species of verse is found in Æsch. Suppl. 423.

On the Scansion of Greek Verse.

1. A short vowel, before the smooth consonants π , κ , τ , or the aspirated ϕ , χ , θ , followed by any liquid, remains short: as ἄτἔκνος, δύσπότμος.

Observe, that this rule applies to the Comic writers rather than to the Tragic.

2. A short vowel before the middle consonants, β , γ , δ , followed by any liquid except ρ , becomes long by position: as $\bar{a} \in \lambda a \in \hat{\gamma}_c$, $\epsilon v \bar{v} \bar{v} \bar{\delta} \mu o \varsigma$.

This rule is sometimes violated by Æschylus, Sophocles, and Aristophanes, but is always observed by Euripides. See Porson on Hec. 298.

The following Rules for the versification of Homer have been laid down by Professor Dunbar: *

- I. "A long vowel or diphthong at the end of a word, before another vowel or diphthong, is *always short*, except in cæsural syllables, which must be uniformly long.
- II. "A long vowel or diphthong in the beginning or middle of a word, before another vowel or diphthong, is always long.
- III. "A long vowel or diphthong, preceding a short vowel at the end of a word elided in consequence of the next word beginning with a vowel, remains long before that vowel.
- IV. "A vowel naturally short frequently forms the first syllable of a foot, whether at the beginning of a verse or in the middle of a word, in consequence of the ictus metricus, or swell of the voice, upon that syllable.
- V. "A syllable naturally short, when it happens to be the cæsura, is, for the same reason, made long.
- VI. "The conjunction καὶ ought never to be the first syllable of a foot before a word beginning either with a vowel or a diphthong.
- "The fourth rule requires more illustration than any of the preceding, as from it, if properly established, the most important emendations will necessarily flow. In the different feet used by the poets, there is always what is technically called the ictus metricus, or stress of the voice on one particular syllable of each foot, according to the nature of the verse. This ictus has been called by Hermann and his followers the arsis, or rising inflection of the voice on that syllable, while the other syllable or syllables have the thesis, or falling inflection. Thus, in the word náture, the arsis is upon the first syllable, which is pronounced long with the rising inflection, while the other syllable has the thesis or downward slide, and is not so much lengthened .-In iambic verse, the ictus or arsis is upon the second syllable of an iambus; the second of a spondæus; the last of an anapæstus; and, as is usually stated, upon the middle syllable of a tribrachys and dactyl, -but, I imagine, with more propriety equally on the two last, because the first is a resolution of an iambus, and the other of a spondæus. In trochaic verse, on the contrary, the ictus is on the first of each foot, or, when the long syllable is resolved into two short, equally upon both, i. e. they have an equal tone. So also in hexameter verse, the ictus or arsis is always upon the first syllable of the foot. Though we have no other data to guide us in the pronunciation of this species of verse, it appears almost certain that the first syllable of every foot must have been pronounced with the rising inflection, and consequent swell of the voice to give melody to the verse; and that, even though the syllable was naturally short, such an increase of time was thereby given to it as to make it long in the recitation. Upon what other principle can we account for the lengthening of those short cæsural syllables that occur so frequently in Homer? It is not from their occurrence in any particular place, for they are to be found at the commencement of almost every foot. If it be said that it is in consequence of the pause, I must be allowed to ask, upon what principle does that pause depend? It is not because they terminate particular words that they are made long, but because they form the

^{* &}quot;Inquiry into the Versification of Homer." - Classical Journal, vol. ix. p. 361.

first syllable of a foot; which in consequence, whether at the end, or the beginning, or in the middle of a word, must be pronounced equal in length to a syllable naturally long, to preserve the harmony of the verse. With what particular cadence and accent hexameter verse was chanted or sung, we can never learn: it was certainly not monotonous, but required the sound to be regulated in such a manner, as, consistent with the nature of the feet, would make them most agreeable to the ear; and this, I apprehend, could only be done by giving a particular tone or swell to the first syllable. On this principle depends the lengthening of all cæsural syllables, as well vowels and diphthongs as short syllables. On it also depends what has, I imagine, hitherto escaped observation,—the lengthening of many short syllables both in the beginning and in the middle of words; a circumstance which has perplexed grammarians exceedingly, and obliged them to have recourse to expedients to support the metre, which led to a corruption of the language."

This principle of the arsis or ictus metricus will account for the lengthening of short syllables in the following among numerous instances:

Hom. II. A. 14. στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηθόλου | 'Āπόλ|λωνος. 50. αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέ|λος έχε|πευκὲς ἐφιείς. 99. απριά|την, ἀνάποινον, ἄγειν β' ἰερὴν ἑκατόμβην. 265. Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον | αθανά|τοισι.

Β. 44. ποσσὶ δ' ὑ|πο λιπα|ροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 492. Θῦγατέ|ρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον.

Γ. 172. αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φί|λε ἑκυ|ρε δει|νός τε.
 313. τὰ μὲν ἄρ' ἄψοβροι προτὶ Ἰλιον | απονέ|οντο.
 357. δῖα μὲν | ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὅβριμον ἔγχος, καὶ δῖὰ | θώρηκος.

Δ. 274. τω δε κορυσσέσθην άμα | δε νέφος | είπετο πεζων.

Ε. 31. "Αρες, "Α|ρες βροτολοιγέ, μιαίφονε, τειχεσιπλῆτα.
 359. φίλε κα|σίγνη|τε, κόμι|σαί τέ με, δός τέ μοι ἵππους.
 748. "Ηρη | δε μάσ|τιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἴππους.

Η. 77. εὶ μέν | κεν ἐμὲ | κεῖνος ἕλη ταναηκέι χαλκῷ.
 250. καὶ βάλε | Πρῖαμί δαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.

Κ. 572. αὐτοὶ δ' ίδρω πολλον ἀπ ενί ζοντο θαλάσση.

Λ. 336. ἔνθα σφι κατὰ ἶσα μάχην ἐτάννυσσε Κρο $|v\bar{\iota}\omega v$: for the oblique cases are short.

Μ. 208. Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἴολον | οφιν.

Σ. 288. πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέρο πες ἄν θρωποι.

Τ. 35. μῆνιν ἀπ οει πων 'Αγαμέμνονι, ποιμένι λαων.

Ψ. 2. επειδή νηάς τε καὶ Ελλήσποντον ϊκοντο.

Many of the above instances exhibit a consonant lengthened before a liquid in the arsis; from the facility with which a liquid is doubled in pronunciation, a few instances occur of the same kind, even in the thesis: as

II. Ε. 358. πολλα | λισσομένη, χρυσάμπυκας ήτεεν "ππους
 II. Ω. 755. πολλα | ρυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο.
 Od. Κ. 36. δωρα παρ' | Αἰο λου μεγαλήτορος 'Ιπποτάδαο.

In the lines commencing with $\tilde{\epsilon}\omega_{\mathcal{G}}$: as Il. A. 193. $\tilde{\epsilon}\omega_{\mathcal{G}}$ or $\tau \alpha \bar{\nu}\theta'$ $\tilde{\omega}\rho\mu\alpha\iota\nu\varepsilon$, Matthiæ (Gr. Gr. § 20.) considers that $\tilde{\epsilon}\omega_{\mathcal{G}}$ must be scanned as a trochee, $\tilde{h}o_{\mathcal{G}}$ or $\tilde{\epsilon}\tilde{h}o_{\mathcal{G}}$; and that the peculiarity arose from the short and long sounds of E and O being indeterminate in the poet's time, and not denoted by

separate letters, H and Ω . This is seen also from the indicative forms being used for the subjunctive: as in

II. Κ. 449. εὶ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἢὲ μεθῶμεν: for ἀπολύσωμεν.

The lengthening of a short syllable frequently depends, also, on its being followed by a word originally written with the digamma*: as

ΙΙ. Α. 474. μέλπον τες Έκαεργον ο δε φρένα τέρπετ ἀκούων.

For farther observations on the metre of Homer, see Matthiæ Gr. Gr. § 23—25.

Professor Dunbar has extended the principle of the ictus metricus to lambic, Trochaic, and Anapæstic verse, in the Classical Journal, vol. xxxi. p. 86. 259., from whence the following rules and observations are extracted: -

"In Iambic verse, the Attic poets never lengthened a short vowel before the mutes and liquids, with the exception of $\beta\lambda$, $\gamma\lambda$, $\gamma\mu$, $\gamma\nu$, $\delta\mu$, $\delta\nu$, unless they formed the second syllable of the foot, when the harmony of the verse required the vowel to be pronounced with a lengthened tone. That this rule is well founded, will, I hope, appear from the following instances:

Soph. Phil. 297. 'Αλλ' έν | πετροι σι πε τρον έκτρίθων μόλις."

The ϵ in the noun $\pi \epsilon \pi \lambda o c$ has its quantity varied on the same principle: thus,

Eur. Hec. 432. κόμιζ', 'Οδυσσεῦ, μ' ἀμφιθεὶς κάρα | πἔπλοις. 199. ποῦ δῆ τὰ; πε πλων έντὸς ἡ κρύψασ' ἔχεις;

See Med. 945. 954.

"The α in the oblique cases of $\pi \alpha \tau \dot{\eta} \rho$ is long only when it occurs in the second syllable of the lambic foot; and the o in the noun $\ddot{o}\pi\lambda o\nu$ in the same Soph. Phil. 365. 368. 436.

"In the patronymic Aτρείδης there is the same variation. Soph. Phil.

322. 392.

* The following account of the digamma, from Dr. Monk's "Life of Bentley," will be both

interesting and useful to the student:

"It is now, I believe, admitted on all hands, that this consonant must have been used by Homer, that its restoration is necessary for the prosody of many of his verses, and that for the first discovery of this fact we are indebted to Dr. Bentley. The digamma itself he had seen mentioned in various ancient authors and grammarians; it had been recently found in some ancient inscriptions bearing a form similar to that produced by the perpendicular union of two gammas, from which it drew its name; and its former existence in the Æolic was proved by its being retained in the renowned descendant of that dialect - the Latin language; the words ver, vicus, vinum, video, &c. exhibiting a consonant which their Grecion kindred had discarded. The epithet 'Æolic' seems to have been one cause which had prevented a suspicion of this letter's original existence in the poems of Homer, who was generally considered an Ionian. The following appears to be the outline of its real history:—The digamma was one of sixteen original letters of the Greek alphabet; but partly owing to the adoption of other consonants, and partly from dislike of its harsh sound, it fell gradually into disuse: it was abandoned first by the Ionic Greeks, before the period when writing was general; it was next dropped by the Dorian tribe; but it was continued much later by the Æolians settled in Lesbos and other islands, as well as by those who retained their old station in the Peloponnesus; and its being there found, after it had been exiled from the rest of Greece, seems the only reason for its possessing the distinctive title of Æolic. It is a fact well established by history, that the copies of Homer's Poems, which have ever since delighted the world, were written at Athens, the metropolis of the Ionic family. At this period (the age of Pisistratus) the Athenians themselves were contracting and refining their language into that chastised and elegant dialect which is the principal depository of the literature of Greece. Without entering into the hopeless question of the country or native dialect of Homer, we may observe that it was natural for the Athenians, when they wrote down his poems, to give them the dress of Ionic, the old poetical language of their own country; so that the digamma, which had been long banished from Attie soil, had no chance of finding a place in the copies which have descended to posterity. Hence it was left for the illustrious critic of the eighteenth century to re-instate this long-lost exile." — Vol. ii. p. 361. "In the noun τέκνον also. Soph. Œd. T. 1. 6.

"In the adj. μακρός. Soph. Phil. 307. 492.

"The ε of νέκρος is varied in a similar way. Eur. Hec. 393. 675. Alc. 723. 740. Suppl. 118. 132.

"In the compound ἄτεκνος there is the same variety, not only in Iambic,

but also in Anapæstic verse. Eur. Alc. 672. 903.

"The v of the verb ὑδρίζω is also varied. Eur. Orest. 430. Med. 775.
"The a in μέλαθρον. Eur. Alc. 23. 29. See also Soph. Phil. 1410. 1435.

"To these might be added innumerable other examples.

"Let us next inquire whether this principle can be extended to the doubtful vowels in certain words, when unsupported by mutes and liquids. "The noun ἰατρὸς has the quantity of the ι varied in different places:

Æsch. Prom. 386. ὀργῆς νοσούσης εἰ|σῖν τ|ατροὶ λόγοι. Suppl. 264. ἀλλ' ὡς | τα|τρον τῶνδ'.

See also Eur. Tro. 1224. Hipp. 296. Ion 740.

"It is remarkable that the A in the noun $^*A\rho\eta_{\mathcal{C}}$ undergoes the same change of quantity as in epic poetry:

Æsch. S. c. Th. 230. τούτ $\psi \mid \gamma$ ἄρ $\tilde{\Lambda} \mid \rho \eta \varsigma$ βόσκεται φόξ ψ βροτῶν. 408. Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν | Ϫρῆς | ἐφείσατο.

"The a of the adv. asi is subject to the same variation:

Eur. Med. 456. κάγω | μεν α|ει βασιλέων θυμουμένων. 458. συ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' | ἄεῖ. |

"It is well known that the a in the accusative of such words as $\Theta\eta\sigma\epsilon\hat{\nu}c$, $O\rho\phi\epsilon\hat{\nu}c$, $\beta a\sigma\iota\lambda\epsilon\hat{\nu}c$, is sometimes short, but more frequently long. The difference of quantity must, I apprehend, be accounted for on no other principle. Eur. Hec. 870. Hipp. 1148. Soph. Phil. 361.

"It has been observed by several writers on Prosody, and by the English critics in general, that a short vowel in Iambic verse must sometimes be pronounced as a long vowel before the inceptive $\dot{\rho}$, because the pronunciation of that letter seems to retard the sound of the vowel. But several examples are to be found in which the inceptive $\dot{\rho}$ has no such power, when a short vowel precedes it in the first syllable of the foot. There must then be some other cause, independent of the letter $\dot{\rho}$, to lengthen a short syllable when it forms the second of an Iambus, and that, I apprehend, can be no other than the *ietus metricus* on that syllable.*

"In the following examples, the vowel remains short before the inceptive $\dot{\rho}$:

Æsch. Prom. 738. χριμπτουσ|ἄ ρα|χίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα. Soph. Œd. Τ. 1289. τὸν μητρὸς αὐδῶν ἀνόσι, οὐ|δἔ ρη|τά μοι. 72. δρῶν, ἢ τί φωνῶν, τήν|δἔ ρῦ|σαίμην πόλιν.

"In the following, the short vowel before $\dot{\rho}$ is lengthened:

Eur. Suppl. 461. σὰ δ' οὐκ ἀνέξει, χρῆν σ' | ἔπῖ | ῥητοῖς ἄρα. Soph. Œd. Τ. 847. τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοὖργον εἰς | ἔμε | ῥέπον. Aristoph. Plut. 54. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς | τοῦτο | ῥέπει.

See also 1065. Soph. Œd. C. 900. Eur. Suppl. 105. Æsch. Prom. 1059.

Aristoph. Pax 740.

"The same rules respecting short vowels before mutes and liquids apply equally to the senarian of the Comic Poets, as to that of the Tragic, with this difference; that in the former the natural quantity of the vowels is more frequently preserved, both in consequence of the less solemn and stately nature of the language of Comedy, and because the Comic poets were

^{*} Mr. Tate had already indicated this principle in the Classical Journal, vol. iv. p. 516.

less restrained in the use of the Tribrachys, Dactyl, and Anapæstus, which enabled them to bring the tone of their language nearer to that of varied and genteel conversation.

"In Trochaic verse, the first syllable of the Trochee, as has been already

stated, requires to be pronounced with a lengthened tone.

Eur. Orest. 735. σὺ δέ τινας λόγους ἔλεξας σοῦ κα σῖγνήτῳ πἄ τρός.

766. πάτρι | τιμωρών έμαυτοῦ.

786. καί με πρός τύμθον πόρευσον | πατρός.

784. οὐκ ἄρ' | ὄκνή σεις ; ὅ κνος γὰρ τοῖς φίλοις κακὸν μέγα.

"For instances of τέκνον, see Eur. Ion 556. 568. Herc. F. 861.: of δάκρυ or δάκρυον, Eur. Or. 778. Iph. A. 398.: of ὅχλος, Eur. Or. 791. Iph. A. 1338.: of πέπλος, Eur. Iph. T. 1215. 1226.

"In Anapæstic verse, the ictus falls on the first syllable of the spondee

and dactyl, and last of the anapæst:

Eur. Phen. 1496. πτώματα | νεκρων || τρισσων ήδη.
 Med. 1392. στείχω | δισσων || γ' ἄμορος | τεκνων.
 Alc. 908. οὐ τλη|τὸν ὁρᾶν || ἐξὸν ἀ|τεκνοις.
 903. ζηλω | δ' ἀγάμους || ἄτεκνοῦς | τε βροτων.

but in 903. ζηλῶ | δ' ἀγάμους || ἄτἔκνους Soph. El. 96. Φοίνιος | Āρῆς || οὐκ ἐξ|ένισεν.

Æsch. S. c. Th. 1059. γένος ω λεσάτε | πρέμνοθεν ούτως."

It must farther be remarked, that a mute with a liquid allows the foregoing syllable to be short only in the same word, or when they stand together at the beginning of a new word, not when the mute is at the end and the liquid at the beginning, or when they belong to different parts of a compound, as ἐκνεύω.

The verbs $\tau i \nu \omega$, $\tau i \omega$, $\phi \theta \dot{\alpha} \nu \omega$, $\phi \theta \dot{\nu} \dot{\nu} \omega$, $\dot{\alpha} \mu \dot{\alpha} \omega$, and the adj. $\kappa \alpha \lambda \delta c$ and $i \sigma \delta c$ have

the first syllable long in Homer, short in the Attic writers.

The a in paper is long in Homer; common in other writers.

The α in $\dot{\alpha}\nu\dot{\eta}\rho$ and $\dot{\alpha}\rho\dot{\alpha}$ is common in heroic verse; short in the Tragedians.

In $i\eta\mu$ the ι is generally short in Homer, long in the Attic writers; except the part. $i\epsilon i \epsilon$, which has the penult more frequently short.

The penultimate of verbs in $\nu\omega$ is usually short in Homer; in the Dra-

matic writers, long.

The penultimate of comparatives in $\iota\omega\nu$ is long in Attic writers; short in Ionic.

For farther information on this subject, see the Guide to the Reading of the Greek Tragedians; and the Supplement to Porson's Preface, translated and prefixed to the edition of the Hecuba of Euripides, by the Rev. Dr. Major.

GREEK, LATIN, AND ENGLISH

PROSODIAL LEXICON.

A, ah: expressive of sorrow and other feelings. ^Α δείλ' Λ. 452.

Ăάἄτος, ου, ὁ, ἡ, non decipiens: harmless. 'Ăεθλός ἄάἄτος εκτέτελεσται χ. 5.

Ăάατος, ου, δ, ή, "non decipiens, non decipiendus," Damm : inviolable, sacred. 'Ομοσσόν

ἄάατον Στύγος ΰδωρ Ξ. 271.

Aαγήs, ĕŏs, δ, ή, non fractus, non fragilis: not to be broken, strong, robust. Αιξν ἄαγές λ. 574. Ααγές κράτερησιν ενεσκλήκει πάλαμησιν Αρ. 3. 1251. Syn. Αθραυστός, άδδηκτός, άδαμαστός, αρβάγης, ατέραμνός, ακαμπης, βέβαιος, εύρωστος, ίσχυρός.

Ăάομαι, άομαι, in errorem induco aut incido: to deceive, to lead into error or danger; more frequently, to go wrong, to be deceived, to be bewildered. Πάντας αιαται Τ. 129. Αασαμην ουδ' αὐτον Ι. 116. Και γαρ δή νῦ πότε Ζῆν' άσἄτο Τ. 95. Syn. Βλάπτομαι. See Syn. of Αάσκω.

'Ăαπτός, η, ὄν, non tangendus, non vincendus: not to be touched, invincible, "Ότε κέν τοι αάπτους χειράς Α. 567. Syn. Αδάμαστός, άπλητός,

άθικτός, ἄβλάβης, άφθαρτός.

Αάσκω, ἄἄτω, άω, ἄάω, in errorem aut damnum induco: to deceive, lead into error or dan-Τῆδ' άτη ἄἄσας Θ. 237. κ. 68. Αδικέω, δηλέω, λωθάω, λυμαίνόμαι, σίνόμαι, ϊάπτω, βλάπτω, ατάω, ἄδἴκξω, ἔπηρξάζω,

Αάσχετός, η, όν, Ion. pro άσχετός, q. v. Ε. 892. 'Ăăτŏs, contr. âτŏs, η, ŏν, insatiabilis: insatiable. Γύγης τ' ἄἄτος πόλξμοιο Hes. Theog. 714.

SYN. Απληστός, ἄκόρεστός.

'Aŭτös, η, ον, perniciosus: harmful. "ὅτ' άἄτδς θέρις ἄπείη Apoll. 1. 459. Syn. Βλάβερος, ατη-

ρός, δεινός, ὅλεθριός, πανώλεθρός.

'Ăεαι, ῶν, αί, Abæ: a city in Phocis famous for a temple of Apollo: sometimes used in the singular. Tov 'Asaioi Œ. R. 899., answering to ἄφὄβητὄς. Ερ. Πὄλὕχρυσοι, ἵἔραὶ, σεμναὶ, ἵἔρὄν θεων εδός, Απόλλωνι προσφιλείς.

Αξάκεω, ἄξάκίζω, sileo, ignoro: to gaze at in silent thought or in ignorance, to be ignorant. Οἱ δ' ἄβἄκησαν δ. 249. Syn. Αγνόξω, σίγα

έστην, σἴωπάω, ηρἔμἔω.

Ăθάκης, ĕŏs, ὁ, ἡ, silens: silent, quiet. Sapph. See above. Syn. "Ησυχός, ἡσυχίος, προρός, πραεύς, ἀπειρός. See Αφωνός.

Αθάκχευτός, ου, ό, ή, non initiatus Bacchi sacris; tristis: uninitiated in the rites of Bacchus; sad. Bacch. 472. Syn. Ăτĕλεστός, κάκοβάκχευτός, βρόμιου πάραμουσός ξορταίς, λυπηρός, ἄοινός.

12

Pros. Lex.

ABOT

'Ăβαντέs, ων, Abantes: the inhabitants of Eubea. Τῷ δ' ἄμ' 'Ăβαντἔς ἔποντὄ Β. 542. Ερ. Μέγαθυμοι, αιχμηταί, μεμάωτες όρεκτησι μελίησι, μενέα πνείοντες.

Αβαρβάρξα, as, ή, Abarbarea: the name of a

Nymph. Νηϊς Αβαρβάρξη Ζ. 22.

Ăέἄτὄς, η, ὄν, invius, accessu difficilis: inaccessible, not to be trod upon, unfrequented, sacred. Σκύθην ες οιμόν αβάτον εις ερημίαν P. V. Syn. Δύσβατός, απύρος, αστίθης, άστειπτός, *ξρημός, ίξρός.*

Αθέλτερος, ου, δ, ή, insipiens: foolish. Αθέλτεροι δ' όσοι γε Eur. Fr. Inc. 136. 1. Syn.

Αξυνέτος, ανόητος, αφρων.

Ăειωτος, ου, ό, ή, non vitalis: lifeless, not worth living, intolerable. Αξίωτον ήμιν Ion. 670. SYN. Αήδης, λυπηρός, δυσχέρης, τάλας.

Αθλάβεως, innocuè: harmlessly. Αθλάβεως υπό ποσσίν Η. in Merc. 83. Syn. αμέμπτως.

Αβλαβής, ĕŏs, δ, ή, innocuus, illæsus: harmless, unhurt, unpunished. 'Ολεός αελάξης βρότοις Eur. Phryx. 14. Syn. 'Ανατός, ἄθῷός, ἄπήμων, ασκηθής, ασκέθής.

Αξλάδία, ας, ή, innocentia, incolumitas: innocence, safety. Επ' αξλάδίησι νόσιο Η. in Merc.

393. Syn. Ασφάλειά, άπημόσυνη.

Αελής, ητός, ό, ή, non jactus: not thrown. Ιόδόκης αβλητά Δ. 117. Syn. Αβλητός, καινός.

'Ăελητός, ou, δ, ή, non jactus, non ictus: not hurled, not struck, unhurt. "Οστίς ἔτ' άβλητος Δ. 540. Syn. Αξλης, ἄξλαξης, ἄτμητός, ἄπληκτός, ἄπήμαντός.

Αεληχρός, οῦ, ὁ, ἡ, debilis, lenis, mitis: weak, faint, mild. Αθληχρός μάλα τοίδς λ. 133. Syn. "Ăπἄλὄς, άρβωστὄς, ἡσὔχαῖὄς, ἄγἄθὄς.

Ăβολέω, ήσω, ηκα, occurro: to meet, to encounter. "Ωστ' ἄβολησαν Apoll. 2. 772.

Α΄ δουκόλητός, ου, δ, ή, fastidiosus: despised. Α΄ δουκόλητον τοῦτ ἔμῷ Æsch. Suppl. 936. ĕμῷ Æsch. Suppl. 936. Syn. Αηδής, ἄχἄρῖς.

Ăβουλία, as, ή, consilii defectus, temeritas: want of deliberation, imprudence, stupidity. Ησθόμην ἄβουλίαν Med. 877. Syn. Άνοιά. άφροσύνη, άφραδία, Βράσυτης, μωρία, άγνωμό-

'Ăβουλὄς, ου, δ, ή, stolidus, temerarius: unadvised, rash, foolish. Τὰς τῶνδ' ἄβούλους Heracl. 153. Syn. Δύσβουλός, ἄγνώμων, ἄνους, ανδήμων, ανδητός, αμαθής, αμήχανός, αξυνέτός, άφράδης, άφράδμων, άφρων, τάχὔ€ουλὄς.

Αβούλως, inconsiderate: inconsiderately, ab-

Ήμεις δ' ἄβούλως Rhes. 761. surdly.

Ăβούτης, ου, δ, boves non habens, pauper:

 \mathbf{B}

Op. 451.

Αεριθής, έσς, δ, ή, sine pondere: devoid of weight, light. Βάρος μέν ουκ άβριθές Eur. Supp. 1125.

'Ăερŏεἄτης, ου, δ, ή, molli incessu utens: effeminate, fastidious, proud. Pers. 1073. See

Ăβἄτὄς. Syn. Λεσβίς, ἄβρἄ βαίνων.

Άξροδιαιτός, ου, δ, qui delicatè vivit: one who lives in luxury. 'Αξροδιαίτων επεται Λυδών Pers.

41.
 'Ăθρὄκόμης, ου, molliter comatus: possessed of Syn, Ακερσέκόμης, soft hair. Iph. T. 1099.

άβρα χαίτη δαλλομένος.

Αθρόμος, ου, ό, ή, tumultuosus: boisterous, stormy, troubled, tempestuous. Κῶφόν τἔ καϊ άθρομον Apoll. 4.153. Syn. Θολέρος, ταραχώδης.

 $\tilde{\mathbf{A}}$ $\tilde{\mathbf{b}}$ $\tilde{\rho}$ $\tilde{\delta}$ $\tilde{\eta}$ $\tilde{\delta}$ $\tilde{\eta}$, locupletibus ornamentis decoratus: richly adorned. Iph. T. 1148. See

'Ăβρŏs, à, ŏν, elegans, delicatus: soft, graceful. Στέγας ἄβρον βαίνοντα Med. 1161. Syn. Μαλθάκος, ἄπάλος, τρυφέρος.

Άδρὄσϋνη, ης, ή, mollities, splendor: softness, elegance, splendour. Or. 342. See above. Syn.

Αβρότης, χλίδή.

Αθρότάζω, άξω, ηθρότἄχἄ, noctu vagor, decipior: to wander by night, to be mistaken. M $\eta \pi \omega s$ άβροτάξομεν αλλήλοιιν Κ. 65. Syn. Αφάμαρτάνω, πλάζομαι.

'Ăεροχίτων, ωνος, ό, ή, molli tunicà indutus: elegantly dressed, clothed in soft attire. Λέκτρων τ' ευνάς άβροχιτωνας Pers. 543. Ερ. Ευσχή-

'Ăερύνω, ὔνῶ, ἥερυγκα, delicatum reddo, orno: to render delicate, to embellish. "Ăθρυνε μηδε βαρδάρου Agam. 928. Syn. Καλλωπίζω, πέριστέλλω, κοσμέω, γάνδω.

'Ăευδοs, ov, ή, Abydus, a city in Asia, situated on the Hellespont. Καὶ Σηστον καϊ 'Αξυδόν έχον Ετ. Αρχαιά, βάθυκρηπίς, πάράλος,

ἔπακτϊός, αγχιάλός, στένη.

'Ăευσσόs, ου, δ, ή, fundi expers: bottomless, very deep. Εις ἄδυσσὰ χάσμὰτα Phœn. 1629.

Syn. Πολύβένθης.

Αγάζομαι, ἄσομαι, cum stupore miror: to admire, behold with wonder or envy, honour. Nem. 11.7. See Αγη. Syn. 'Αγάμαι, ἄγάω, θαυμάζω, θαθμά ποιοθμαι, σεβόμαι.

Αγάθἔος, α, ον, Ion. ηγάθἔος, præstans: surpassing. Pyth. 9. 126. A long, as in αθάνἄτὄς

and other words.

Αγάθος, η, ον, compar. αμείνων, αρείων, βελτίων, κρείσσων, λωϊων, superl. άριστος, βέλτιστος, κράτιστός, λφοτός, bonus, fortis: good, brave. Εισορόων όψιν τ' ἄγἄθὴν Ω. 632. Syn. Εσθλός, ἄμύμων, ανδρειός, κράτ έρδς, αίσϊός.

Αγάθων, ωνός, δ, Agatho: a son of Priam; also a tragic poet, the enemy of Euripides. Πάριν

τ' Αγάθωνά τε Ω. 249.

Αγαίδμαι, succenseo: to be angry, indignant. Ένδον υλάκτει άγαιομένου υ. 16. Syn. Αγάνακτέω, χἄλἔπαίνω, ἔπἴμέμφὄμαι, δυσχέραίνω, οργην έχω.

Αγάκλεής, ης, εσς, δ, ή, elarus: glorious, noble. Έειπες αγακλεες & Μενέλαε P. 716.

SYN. see Αγακλύτος.

Αγάκλυτός, ἄγάκλειτός, ἡ, ὄν, perillustris: very renowned. Δώμαθ' ϊκοντό αγακλύτα γ. 388. Hes. Theog. 1015. Π. 463. Syn. Κλυτός, κλειτός, ευκλέής, διασημός, μεγαλώνυμός, αρί-

destitute of cattle, poor. Ανδρός άδούτεω Hes. πρέπης, γνώριμος, προέχων, έξοχος, υπείροχος, ένδοξός, περίπυστός, ερικύδης.

Αγακτιμένδε, η, δν, bene conditus: well built. Pyth. 5. 107. See Ευκτιμένος. Syn. Ευκτιμένός, ἔΰκτἴτός.

Αγαλακτός, ου, ὁ, ἡ, lacte carens: weaned. Agam. 697. See Γάλά.

Αγάλλὄμαι, gestio, honoro: to rejoice, to honour. 'Ωμοισϊν ἄγάλλεταϊ Σ. 132. Syn. Γήθω, γαυριάδμαι, ειμί οτ γίγνόμαι γηθόσυνος κήρ.

Αγάλλω, ἄλῶ, ήγαλκἄ, orno: to decorate. Ευνάς ἄγῆλαι Med. 1027. Syn. Κοσμέω, έπί-

κοσμέω, καλλύνω, καλλωπίζω, πὔκάζω.

Άγαλμα, ατός, τδ, ornamentum, statua: an ornament, statue, offering or consecrated gift, image. 1ππους ἄγαλμά P. V. 475. Syn. Kóσμός, κῦδός, είδωλον, ξοάνον, ἄνἄθημἄ, εικών, βρέτάς, δαίδαλμά, μνημείον. Ερ. Χρύσ ἔον, αινον, μαρμάρὄἔν, φἄεινὄν, χρυσἔὄτευκτὄν, ἵἔρὄν, αίγληἔν, εσθλόν, ευμἔγἔθές. 'Ăγἄμαι, ἄσόμαι, ήγασμαι, admiror : to admire,

to value highly. "Ως σε γυναι αγαμαί τε ζ. 168. Syn. Αγάζομαι, Βαυμάζω, περίβλεπω, Βήπω,

ĕπαινĕω, ζηλδω.

Αγάμεμνονίδης, ου, δ, Agamemnone satus: a descendant of Againemnon. Τόν β' Αγαμε-

μνονίδης α. 30. ΣΥΝ. Αγαμεμνονίος.

Αγαμέμνων, ὄνος, δ, Agamemnon. Ητίμησ' Αγαμέμνων Α. 94. Ερ. Ατρείδης, Ατρείων, αμύμων, κρέίων, ευρύκρείων, άφνειδς, διόγενης, δίδς, κερδάλεοφρων, ολεϊόδαίμων, κύδιστός. Syn. Αναξ ανδρών, ποίμην λαών, Δἴι ἴκξλός, Ατρξός υίδς δάίφρόνδε ίπποδάμοιο, Τροίας πτολίπορθος, Αργείων ήγήτωρ, Αργείων σκηπτοῦχŏs**.**

Αγαμήδης, έσς, δ, Agamedes: one of the architects who built the entrance to the temple at; Delphi. Τρὄφώνἴὄς ηδ' Αγαμήδης Hymn. Apoll.

'Ăγἄμὄς, ου, ὁ, ἡ, innuptus: unmarried. 'Ăγὅνός τ' ἔμἔναι ἄγἄμός τ' Γ. 40. Syn. Ανὔμἔναιὄς, ανανδρόs, ανύμφευτόs, **ά**ζυξ, απειρόλεχηs, απειρδγάμος, άνυμφος, λέχους άπειρος, εύνης άζυξ γάμηλίου.

'Ăγαν, nimis: too much. Οῖδ' ἄγαν αινούμἔνος Heracl. 205. Syn. Alav. On the quantity of

άγαν and λίαν see Brunck. Nub. 199.

Αγάνακτέω, ήσω, ηκά, indignor: to be indignant. Καὶ μηδέν ἄγανάκτει γ' Vesp. 1003. Syn. Μηνίζω, μηνίω, μηνίἄω, ασχάλλω, άχθόμαι, δυσχέραίνω, οργίζομαι, εγκότεω, χολοόμαι, οργή πάρανθεῖν . . . πάρἄκμάζειν.

Αγάννϊφός, ου, δ, ή, valde nivosus: covered with snow. Πρός Όλυμπον ἄγάννϊφον Α. 420. Syn. Νιφόεις, χιονώδης, δυσχείμων, δυσχείμερος.

Αγάνος, η, ον, mitis: mild, cheerful. Μήτις ἔτι πρόφρων ἄγἄνὸς ε. 8. SYN. Ευμένης, πρᾶος, μειλιχίσς, φαιδρός.

Αγανδφρόσϋνη, ης, ή, comitas, jucunditas courtesy, pleasantness. Ση τ' αγανοφρόσϋνη Ω. 772. Syn. Ἡσύχῖα, ευμένεια, πραδτης.

Αγανόφρων, όνος, δ, ή, miti ingenio præditus: glad, mild. Κείνης ἄγἄνόφρὄνος Apoll. 4. 809. Syn. Αγάνδς, ήσυχδς.

Ăγανωs, comiter: courteously, pleasantly.

Iph. A. 601. See Αγάνδς.

Αγἄπάζω, ἄγἄπἄω, ήσω, ηκᾶ, amo, contentus sum, osculor: to love, to be content, to salute. Βρότοὺς ἄγἄπάζἔμἔν άντην Ω. 464. Vesp. 670. Syn. Φίλεω, εράω, εράμαι, ασπάζομαι, στέργω, αρκοῦμαι, ἄρέσκὄμαι, κράδἴη κέντρον ἔρωτος ἔχω, με γλύκυς ζμέρος αίρει, ίμέρου βέλει τέθαλμαι.

Αγαπήνωρ, δρός, δ, ή, (1) strenuus, validus: strong, valiant. (2) Agapenor. Αγάπήνδρα Πουλύδαμαντα Ν. 756. Β. 609. Syn. (1) Αγά-θός, βόἢ ἀγάθός, ανδρεῖός, κράτερός. Ερ. (2) βόην ἄγἄθός, ἔυμμελίης, εσθλός.

Αγάπητός, ή, ὄν, dilectus, amabilis: beloved. amiable. Μοῦνος εων ἄγαπητος β. 365. Syn. Φίλος, ἔράσμιος, ἱμἔροεις, ποθεινός, προσφιλής,

Αγάρρους, δ, ή, violenter fluens: rapidly flowing. Έλλήσποντος ἄγάρδος Β. 845.

SYN. Πολύρροσς, ωκύρροσς.

Αγασθένης, έσς, δ, Agasthenes: father of Polyxenus, and one of Helen's suitors. Yios Ayaσθένεος Β. 624.

Αγάστονος, ου, δ, ή, multum gemens, luctuosus, lugubris: lamenting, mournful. Βόσκεϊ ἄγάστονος μ. 97. ΝΥΝ. Πολύπενθής, γοξρός, πενθηρής, βαρύπενθής.

Αγαστός, η, όν, admirationem vel stuporem ferens: causing admiration or astonishment. Βίος άγαστός εν φάει Hec. 169. Syn. Θαυμαστός, ζάθεός, θεσπεσίος, θέσκελος, άγαυος.

Αγάστρόφος, ου, δ, Agastrophus, son of Pæon. Τυδέος υίος Αγάστροφον Λ. 338. Ερ. Ίφθιμος,

δουρίκλυτός, κράτερός.

Αγαίνη, ης, ή, Agave: one of the Nereids. Αμφίθοη και Αγαύη Σ. 42. Ερ. Καλλίπαρηος,

Νηρηϊς, βάθὔκολπός.

Aγανός, η, ον, nobilis, superbus: noble, proud. Τρῶες ἄγαυοί Η. 386. Syn. Αγακλύτος, άγαστός, άγλάδς, άριδείκετός, περίσημός, φαιδίμός, τηλέκλυτός, ένδοξός, κλεινός, περίφαντός, ευδόκίμος, λαμπρός, γενναίος, ϋπερήφανός, αλάζων.

Αγάφθεγκτός, ου, δ, ή, valde sonans: very sonorous. Olymp. 6. 155. Syn. Βἄρύφθογγός,

βάρύβρομός.

Αγάω, i. q. ἄγάζομαι, q. v.

Αγγελία, as, ή, nuntius, mandatum: news, a report, command. Αλλ' αγγέλιας βάρος αράμένα Hec. 104. Syn. Εισολή, φάτις, επιστολή. Ερ. Λύγρη, δάκρυδεσσά, κλύτη, δεινή, γλυκείά,

πόθεινη, πάλίγγλωσσός, χρόνια, κοινή.

Αγγελός, ου, ό, ή, Αγγελιώτης, ου, ό, Αγγελίωτις, ιδός, ή, nuntius: a messenger, news. A. Hom. Merc. 296. Call. 4. 216. SYN. Πρέσβὔς, δἴάκτωρ, μηνύτης, μηνύτωρ, κῆρυξ, αγ-γἔλἴα, πύστἴς, φήμη. Ερ. Έτὔμὄς, ωκὔς, πὄδώκης, τάχυδρόμος, ορθός, άφθογγός, άναυδός, τη-λέσκὄπὄς, πεδίυπλόκτὔπὄς, ὄρὄτὔπὄς, σἄφἡς, ψευδής, ἔρῖηρὄς, εσθλός, λαμπρός. ΡΗΒ. Λαμπρός όμμασι, φαιδρώ πρέπων πρόσώπω, εσλός τιμάν φέρει πράγματι, νεδχμών μύθων ταμίας.

Αγγέλλω, ἔλω, ήγγελκα, nuncio: to announce. Hec. 188. Syn. Απαγγέλλω, μηνύω, ἄναγγέλ-

λω, εξαγγέλλω, σημαίνω, φράζω.

Αγγελμά, ἄτος, τὸ, res mandata aut annunciata: a commission, news, message. Troad. 705. Syn. Τἄ κρανθέντἄ, τἄ δόξαντἄ. See Syn. in Αγγελία.

Aγγόs, ἔŏs, τδ, vas, urna: any vessel, urn. Eur. Electr. 55. Syn. Αγγεῖὄν, σκεῦὄς, τεῦχὄς, Αἔβης, εμβάφῖἄ. Ερ. Οινὄδὄχὄν, χάλκἔὄν, ἄφει-

Αγείρω, ἔρῶ, ἡγερκἄ, congrego, mendicando corrogo: to assemble or collect, to collect by begring. Λαον άγείρω Π. 129. Syn. Σουάγω, άλίζω, ίθροίζω, συλλέγω, συγκομίζω, σύνείρω, έρανίζω.

Αγείτων, ὄνος, δ, ή, vicinum non habens : neighbourless, solitary. Ερήμου τοῦδ' ἄγείτονος . V. 270. Syn. Κάκδγείτων, μόνδς, έρημός.

Αγελαίος, α, ον, armentalis: of a herd or drove, common. Βὄξε ως ἄγξλαΐαι χ. 299. SYN. Βουκόλϊκός, φαῦλός, ἄτιμός, ευτέλής.

Αγέλαδε, ου, ό, Agelaüs. ἔειπέν χ. 131. Ερ. Δἴότρὲ Toîs δ' Αγελασς Ερ. Διότρεφης, Φραδμονίδης,

Δάμαστὄρίδης.

Αγελαστός, ov, ό, ή, risûs expers: sorrowful. Αγέλαστα πρόσωπα Ag. 803. Syn. Σκύθρωπός, σκληρός, χάλξπός, σεμνός.

Αγέλη, ης, ή, armentum proprie boum, cœtus: a herd or drove of oxen, a crowd. Εν δ' ἄγἔλην ποίησε Σ. 573. Syn. Ποίμνη, πῶῦ, ποίμνῖῦν, βὄτὄν, πλῆθὄς, ἄγὄρά. Ερ. Ϫγρὄνὄμὄς, ευειδὴς, ξανθή, κἔρἄὴ, εύφορδός, αυτονόμός.

Αγένειδς, ου, δ, ή, imberbis: beardless. Αγένειδς ουδείς Equit. 1373. Phr. Ίουλον ουκ έχων γενείαδός, ούπω γενύς φαινεν τερεινάν

ματέρ' οινάνθας ὅπώραν.

Αγεννής, ἔὄς, ὁ, ἡ, ignobilis: ignoble, low-born. Βωμὄλόχεύμᾶτ' ἄγεννῆ Arist. Pax 748. SYN. Αγέννητος, δυσγενής, ακλεής, δουλοπρεπής, φαῦλὄς.

Αγέννητός, ου, ό, ή, non natus, ignobilis: not born, low-born. Δυναιτ' αγέννητον ποιείν Trach. Syn. Αγένης, ἄγονος, ἄποίητός. Αγεννής.

Αγέραστός, ου, δ, $\mathring{\eta}$, sine munere: unrewarded. Αργείων ἄγξραστος Α. 119. SYN.

Αδώρητὄς, ἄτιμὄς.

Αγέρωχος, ου, ό, ή, superbus, multum honoratus: proud, very much honoured. κλυμενόν τ' ἄγερωχον λ. 285. Syn. Υπερήφανός, αυθάδης, έντιμός, ἄγαυὄς, ἄγήνωρ.

'Aγευστός, ου, δ, ή, qui gustare nequit aut qui non gustavit: who cannot taste or has not tasted.

Αγευστός αιών Ant. 583.

Άγη, ης, ή, admiratio cum stupore: amazement. Μέγα είπας αγη μ' έχει γ. 227. Syn. Θάμεδς, δαθμά, ζηλός.

Αγή, ηs, ή, fractura; littus; exitium: a breaking; a shore; destruction. Επι κύματος αγή Αρ. Rh. 1. 554. Syn. Αγμός, ακτή, ρηγμίν, θίν, ŏλ εθρός, μόρός.

Αγηλάτεω, ήσω, ηκά, abigo ut piaculum: to drive away as a pollution. Αγηλατήσειν ει δέ Ε. R. 402. Syn. Αγός ελαύνω, δίάκω, φύγαδεύω, ἄπωθέω.

Αγηνορέσς, α, ον, idem quod Αγήνωρ (2) q. v. Pers. 1025.

Ăγηνὄρῖα, ας, ή, audacia, fortitudo: boldness, valour. Μᾶλλου ἄγηνορίησῖν 1. 696. Ανδρειά, ευψυχία, αλκή, ηνόρξη, αυθαδία.

Αγήνωρ, ὄρός, ὁ, (1) Agenor, the son of Antenor; (2) fortissimus: very bold, gallant. Πολύθον και Αγήνδρα Λ. 59. Εν. Αντίθέος, μεγάθυμος, ύθριστής, οθριμόθυμος. ΝΥΝ. Αντήνδρός υίδς. (2) Syn. Κράτερδθυμός, καρτερόθυμός, άνδρειός, κράτερόφρων, άλκιμός, ηύς, άγερωχός, ἄρείφἄτός, μέγασθενής, εύτολμός, ϋπέρήφανός, γενναίδς, ισχυρός, δερίμος, υπερήνωρ.

Αγήραντός, ἄγήρἄτός, ἄγήρἄὄς, ου, ἄγήρως, ω, δ, ή, senii expers: exempt from old age, immortal. ^Ω του αγήραντον Eur. Epigr. 1. 1. B. 447. Hes. Theog. 305. ε. 218. Syn. 'Αφθί-

τός, αθάνατός, αιέν έών.

'Αγησἴχὄρός, ου, ό, ή, ductor chori; leader of a chorus. Pyth. i. 7. 'A long, Dor. for 'H. Syn. Αγήτωρ μελέων.

Aγητός, η, ον, admirabilis: admirable. Είδος άγητόν Χ. 370. Syn. See in Αγαστός. Phr. άγη» τος (μορφήν, φυήν, είδος, φρένας, δέμας, αρέτήν). Β 2

Αγίζω, ἴσω, ἴκα, consecro, adoleo: to consecrate, dedicate, offer incense. Έστιαν αγίζων, Œ. C. 1495., answers to τυγχάνεις άφεγγές.SYN. Αγιάζω, θυμιάω, άγιδω, άγιστεύω.

Αγινέω, et Αγινέσκω. See Αγω.

"Αγίος, α, όν, sanctus, sacer: sacred, holy. Μεγάλους άγιους τ' ενόμιζον Αν. 524. See Porson. Med. 750. Syn. "Οσίος, ενάγης, κάθαρος, σεπτός, άγνός.

'Ăγιστεύω, σω, κα, sanctum existimo: to venerate. Bacch. 73. A short, as in ἄγίζω.

Αγκάζομαι, σόμαι, ulnis amplector: to embrace. Ρ. 722. Syn. Ασπάζομαι. Phr. Αγκάς έχειν, μέτ' αγκάλιδεσσίν ἄείρειν, αμφιβάλλειν μαστόν ωλέναισι ματέρδε Phœn. 314. Θίγειν ωλέναις. Αγκάθεν, αγκάς, desuper, in ulnis: from

above, closely joined. Αγκάθεν λάθων βρέτας

Eumen. 80.

See in Ανακαλέω. Αγκάλξω.

Αγκάλη, ης, ή, frequentius άγκάλαι, ων; item αγκάλις, ιδός, ή, sinus, brachium: a bosom, arm. Αγκάλη σε βαστάσει Ρ. V. 1027. Χ. 503. Syn. Ωλένη, κόλπός, στέρνον, στηθός, αγκάλίς.

'Αγκάλος, ου, δ, fasciculus: a bundle. κάλου ύλης Hom. Merc. 82.

Αγκιστρόν, ου, τὸ, hamus: a hook. δ. 369.

Ετ. Δάφοινόν, εύκαμπ ες, όλοον.

'Aγκόs, čos, το, vallis, convallis: a valley, Syn. Αὐλων, φαραγξ, κλιτύs, dale. δ. 337. βησσά, νάπος, γυάλου. Ετ. Αιπεινόν, δενδρηέν, κοιλόν, ποιηέν, βάθυ, τρηχυ.

Αγκϋλη, ης, ή, jaculi genus, curvatura cubiti: a kind of javelin, the bend of the arm, curvature. 'Ο μέν πέτρους ο δ' αγκύλας Or. 1483. Syn.

Αιχμή, ἄκὼν, αγκών.

Αγκυλομήτης, ου, δ, obliqua habens consilia, callidus: crafty, shifting. Κρόνδε αγκύλομήτης Δ. 59. Syn. Ποικιλομήτης, αιδλομήτης, πολύτρόπός, δόλιός, δόλιόφρων.

Αγκυλοσμαι, incurvo: to bend. Ονυχάς ηγκυλωμένος Αν. 1180. Syn. Κάμπτω, κατακάμπτω,

κυρτόω.

Αγκύλος, η, ον, curvus : crooked, bent. Αγκύλου άρμα Ζ. 39. Syn. Καμπύλος, κυρτός, έπί-

κυρτός, κυφός, επίκαμπης, σκόλίδς. Αγκύλοτοξος, ου, ο, ή, curvum habens arcum,

sagittarius: using a bended bow, an archer.

Παίδνας αγκύλοτόξους Β. 848.

Αγκϋλοχείλης, ου, δ, curvum habens rostrum: having a crooked bill. Αίστος αγκυλό-

χείλης τ. 538.

'Αγκυρά, as, ή, anchora, præsidium: an anchor, support. 'Αγκυρά δή μου τὰς τὕχας Hel. 276. Syn. Ευνή. Ερ. Χαλκόγεντς, φωλάς, δλόή. ΡΗΝ. Εχενηϊς δεσμός ἄέλλης, δόας χάλινός νηός, ν εων πλαζομενων πάγις, νηδς ισχάς, νηων εδράνόν αστάθξων.

Αγκυρίζω, ἴσω, ἴκα, supplanto: to trip up the Διάλαβων ηγκύρισας Equit. 262. Syn.

Υπυσκελίζω, κάτάγω.

Αγκών, ῶνὄς, δ, curvatura braehii, curvatura: the elbow, bend of the arm, any thing of an angular shape. Cycl. 560. Syn. Καμπή, αγκύλη. Ερ. Γλύκϋς, κάλος, στυφέλος.

Αγλάξθειρός, ου, δ, ή, nitidam comam habens: having fine hair. Θέον αγλάξθειρον Η. in Pan. 5.

Syn. Εύκομος, ευπλοκαμός, ηδκομός.

Αγλάϊα, as, ή, (1) Aglaia: one of the Graces. (2) gratia, splendor: brilliancy, elegance, splendour. Σῦν αγλάἴα Electr. 861., answered by χόρευμα φίλον. 2. Syn. Αυγή, αιγλή, λαμ-

πρότης, κόσμός, κάλλος, ευπρέπεια, αγλαϊσμά, Ερ. Ίμεροεσσα, γάνος, αμάρυγμα, αμάρυγή. νικηφόρός, τηλέφανής, ειαρίνή.

Αγλάτζομαι, illustror, gaudeo: to be distinguished, delighted. Διαμπέρες αγλαιείσθαι Κ.

Αγλαΐ(ω, illustro: to ornament. Τοῦτὄ τοῖ αγλάϊσε Theoc. Ep. 1. Syn. Κοσμέω, κυδαίνω, καλλύνω, λαμπρύνω, πὔκάζω, αυγάζω, καλλωπίζω, ἄγάλλω.

Αγλαϊσμά, άτος, το, ornamentum: ornament. 'Ŏ δ' αγλάϊσμά δωμάτων Hel. 289. Syn. and

Ep. see Αγλάἴα.

Αγλάδγνιδς, ου, ὁ, ἡ, pulchra membra habens: having beautiful limbs. Αγλάδγυιδν "Ηραν Nem. 75.

Αγλασδενδρός, ου, ό, ή, pulchras arbores habens: abounding in beautiful trees. Ol. 9. 32.

See above.

Αγλαδθρονός, άγλαδθωκός, ου, ό, ή, splendida sede sedens: sitting on a splendid seat. Moloaus γάρ αγλάοθρόνοις Öl. 13. 136. Nem. 10. 1.

Αγλάὄκαρπὄς, ου, ὁ, ἡ, pulchros fructus ferens : bearing fine fruit. Μήλξαι αγλάδκαρποι η. 115. Αγλάδκουρός, ου, δ, ή, pulchros juvenes habens: famed for fine youths. Ol. 13. 5.

Αγλάὄκωμός, ου, δ, ή, splendidam festivitatem faciens: causing splendid revelry. Ol. 3.10.

Αγλάὄς, οῦ, ὁ, ἡ, et ἡ, ὄν, splendidus: splendid. distinguished. Νέστορος αγλάος viós δ.21. Syn. Λαμπρός, αιγλήεις, φάεινός, αργϊνόεις, καλλίφεγγής, εμφάνής, τηλαυγής, άγαυδς, ευδοκίμος,

Αγλαότριαίνης, ου, δ, ή, tridente splendido inclytus: having a splendid trident. Τότ' αγλάο-

τρϊαίναν άρπασαι Οl. 1.64.

Α΄γλαωψ, ωπός, δ, ή, vultu splendidus: having splendid face. E. R. 213. Syn. Φαιδρωπός, a splendid face. λαμπράν ἔχων όψιν.

Αγλίθες, ων, αί, alliorum capita: heads af garlic. Τρείς αγλίθας μέτεπεμψα Vesp. 680.

SYN. 'Pâyes.

'Ăγλωσσόs, ov, δ, ή, elinguis; barbaro dicendimore utens: speechless; uncouth in speaking, barbarous. Ούθ' Έλλας ούτ' αγλωσσός Trach. 1062. Syn. Κάκδγλωσσός, άναυδός, άφωνός, άφραδης, βάρβαρός, ατέχνος.

Αγναμπτός, ου, ό, ή, inflexibilis: inflexible. Θέμενδε άγναμπτον νόον Ρ. V. 169. Άκαμπτός, σκληρός, ἄτεγκτός, ἄμείλιχός.

'Αγνεία, ''Αγνευμά, ἄτος, τδ, puritas, expiatio: chastity, atonement. Œ. T. 863. Eur. El. 256. Syn. Αιδώς, σωφρόσυνη. Ερ. ίξρον, θείον, ευ πρέπές, εμπρέπές.

Άγνεύω, σω, κά, purus sum; purum reddo: to be pure; make pure. Χειράς άγνεύει Βέοις Iph. Τ. 1227. Syn. "Οσίδς ειμί, κάθάρδς ειμί.

'Αγνίζω, ϊσω, ϊκα, purifico : to purify, expiate. Κρατός άγνίση τρίχα Alc. 76. Syn. Άγνεύω,

κάθαίρω, κάθάρίζω.

Αγνόξω, Αγνοίξω, ήσω, ηκά, ignoro: to be ignorant of. 'Ημας αγνόειν Iph. A. 823. 'Ανδρ' αγνοιήσασ' τλάει υ. 15. Syn. Ουκ οίδά, με λαν-

Άγνοιά, as, ή, ignorantia: ignorance. "Ă μέν γάρ εξείρηκας άγνοιά μ' έχει Trach. 350. on the quantity of the last syllable of 'Ayvoia see Brunck here, and Blomf. on Sept. Theb. 498. Syn. Απειρέσια, αμαρτία.

'Αγνορρόττος, ου, δ, ή, purè fluens: flowing clearly, limpid. P. V. 433. See Αυτόρυτός.

'Aγνος, ή, ον, purus, castus: chaste, modest. Αγνός ων ασπάζομαι Ηίρρ. 102. Syn. Σώφρων, κάθάρος, ίξρος, άκρατος.

Άγνυμι, f. άξω, frango: to break. Άγνυται ναυαγίων Helen. 410. SYN. 'Ρήγνυμί, πλήσσω,

άρήσσω, άράσσω.

Αγνωμόσϋνη, Αγνωσία, as, ή, stultitia: stupidity. Μεγάλην δε θεοις αγνωμόσυνην Trach. 1269. Eur. Fr. Antiop. 24. Syn. Αδουλία.

Αγνώμων, ὄνός, δ, ή, stolidus, ingrati animi : stupid, ungrateful. Θνητά κούκ αγνώμονα Trach. 474. Syn. Ανόητος, αβουλός, αμάθης, κακόθυμός,

νηλέης, ἄχἄριστός.

Αγνωs, ωτόs, ό, ή, ignotus: ignorant, unknown, degraded. Δόκησίς αγνώς Œ. R. 681. See above. Syn. Αγνωστός, ανδητός, αμάθης, ακλέης, αδοξός.

Αγνωσία. See Αγνωμόσϋνη.

'Αγνωστός, ου, ό, ή, incognitus: unknown, obscure. Αλλ' ἄγε σ' άγνωστον τεύξω ν. 397. Syn. Αγνώς, άγνωτός, ἄκλἔής. See Αγνώς.

'Aγονος, ου, ό, ή, non natus; prole carens: not born; having no children. Γ. 40. Syn. Αγέν-

νητϋς, ἄτἔκνος, ἄπαις, ἄτὄκὸς.

'Ăγöös, ου, ὁ, ἡ, indefletus: unlamented. Sep. Th. 1063. Syn. Άκλαυστος, αδάκρυτος.

Αγόρα, ûs, ή; αγόροs, ου, ό, forum, concio: a market-place, assembly. Αγόραῖσῖ Θακεῖ Œ. R. 20. Iph. T. 1096. Syn. Πἄνήγυρῖς, ὅμιλῖα, ξύνδδός. Ερ. Κοινή, βαρύδουπός, κυδιάνειρά, δεινή, τέτρηχυῖά, αιψηρή.

Αγοράζω, ἄσω, κα, in foro versor, emo: to buy and sell in the market. Αγδράσω τ' εν τοις δπλοις Lysist. 633. Syn. Εν άγδρα διάτριβειν,

πωλέω, πρίαμαι.

Αγοραίοs, ου, δ, ή, forensis, sordidus: belonging to the market, vulgar. Μήτ' ἄγοραίους Ran. 1015. Syn. Δικανικός, κοινός, πάνδημός.

Αγόρανομός, ου, δ, qui foro præest: a clerk of the market. Ἡν δ' ἄπολίγαίνη τοὺς ἄγορανομους κάλω Acharn. 968. Syn. Λόγιστης, άγορας ETIGTATIS.

Αγόρασμαι, αγόρεύω, concionor, loquor: to harangue, speak. Αγδρήσατο και μετέειπεν Α. 73. Η. 347. Syn. Δημηγόρξω, ξπω, εννξπω, λξγω.

Αγόρητης, οῦ, ὁ, concionator: an orator, haranguer. Πυλίων ἄγόρητης Α. 248. Syn. Δημηγόρος, δήτωρ, κόπις. Ερ. Εσθλός, ήδυλόγος, λίγυφθογγος, σώφρων, εύθουλος, φρονιμός, äγäθŏs.

Αγόρος. See Αγόρά.

Aγŏs, οῦ, ὁ, ἡ, dux: a leader, commander. Αϋκίων άγος αντίον ηύδα Ε. 647. Syn. Αρχηγός, ἡγξμὼν, κοσμητὴρ λαῶν, ἄγωγὄς, στρἄτηγὄς, ήγἔτης, αρχηγἔτης, ἡγἔμὄνεὺς, ὕφηγητής.

'Aγος, εός, τὸ, piaculum: atonement; crime. Φορεής τοσουτον ώς αγος Antig. 775.

Κάθαρμός, απότροπή, κάθαρμά, μοχθηρία.

Αγοστός, οῦ, ὁ, pars manus interior, the palm of the hand. τελέ γαῖὰν ἄγοστῷ Ν. 520. Syn. Θέναρ, αγκών. Ερ. Ακαμάτος, χιονώδης, παίδο-

Άγρα, as, ή, præda: a booty, prey. "Υπνφ κράτηθεῖσ' άγραν ώλέσα Eum. 148. Syn. Λεία, ληϊς, λέηλἄσἴα, ἄγρευμά, λάφυρου, σκυλου. Αφνείη, ἔρὰτεινὴ, νικηφόρδε, ευκέρωε, δόλομή-χάνοε, κερδάλεη, δόλιη, φόνια, δάφοινοε, εύστοχος, ελάφηβολος, πόντιος, ιχθύοεσσά, εύθηρος, ευθήρητός.

Άγραπτός, ου, δ, ή, non scriptus: unwritten. Κηρύγμαθ' ώστ' άγραπτά Antig. 458.

'Ăγραυλόs, ου, δ, ή, in agris versatus: living in the fields. Ποιμένες άγραυλοι Hes. Theog. 26. Syn. Άγροικός, ὔπαίθρἴός.

Αγρείος, α, ον, rusticus: clownish, savage. Αγρείος εί και σκαιός Nub. 655. Syn. see

Αγρίός.

Αγρέσῖα, as, $\dot{\eta}$, venatio: hunting. Εκ δ' αῦτ' αγρέστης Call. fr. 22. 2. Syn. and Er. see Θήρα.

Άγρευμά, ἄτὄς, τὸ, præda venatione capta: prey taken in hunting. Άγρευμά δηρός Choeph. 996. Syn. Άγρα, κυνηγέσια, ελάφηβολία, λάφυρά, σκῦλά.

Αγρεύς, εως, δ, Agreus. Αγρέα και Νομίον

Apoll. 2. 506.

Αγρευτήρ, ήρος, δ, venator: a hunter. Ιχθύδς αγρευτήρες Theoc. 21. 6. Syn. Κυνηγέτης, κυναγός, Απρητήρ, ελάφηβόλος, άγρώστης.

Αγρεύω, σω, κα, venor, venatione capio: to hunt, capture in hunting. Θηρίον αγρεύσω Call. 3. 85. ΣΥΝ. Εκθηρεύω, Απράω, κύνηγετεω, λέηλάτξω, ληστεύω,

Αγρίαs, αδόs, ή, agrestis: savage, rural. Φηγοί δ' αγριάδες Apoll. 1. 28. SEN. Αγριώτης,

άγρυτ έρος.

Αγρίξλαιός, ου, ή, oleaster: a wild olive. 'Porκὰν δ' ἔχἔν αγρἴἔλαίφ Theoc. 7. 18. Syn. Köτίνος, Απόλλωνος ίξρον έρνος. Ερ. Χλωρή, ίξρα.

Αγρίδομαι, exasperor: to be exasperated, or clownish. Ηγρίωμενους επ' αλλήλοισι Arist. Pax 620. SYN. Τραχύνδμαι, χάλξπαίνω, οργί-

'Ăγρἴὄs, Ăγρἴκὄs, ἡ, ὄν, agrestis: rude, fierce. 'Αγρίος εῖ προς πάντα Theoc. 22. 58. Mosch. 5. 13. Syn. Άγροικός, ἄγροιώτης, ἄπηνης, χαλέπος, σκληρός, ωμός. See in Αγρίας.

Αγρίωπος, οῦ, ὁ, ἡ, qui fero vultu est: looking fiercely. Bacch. 542. See above. Syn. Άγρισς,

πελώρισς, αυθάδης, σκλημός.

Αγρίως, fere, immaniter: cruelly, rudely. Πρός τάσδ' ἄγρίως ἄπάνηνἄμἔνας Ευπ. 970. Syn. Απηνῶς, ἄνημἔρως, χάλἔπῶς, ωμῶς.

Αγρόδότης, ου, δ, rusticus: a herdsman, shepherd. Ποιμήν αγρόδότας Phil. 214. Syn. Άγροικός, άγροιώτης, άγρονομός, άγροτης m., -τις fem., άγριος.

Άγροικός, δ, ή, Αγροιώτης, ου, δ, rusticus: rustic, countrified. Λέγεις ἄγροικον Plut. 705. Thesm. 64. Syn. Αγρουσμός, άγριος, άγροτης.

Αγρονομός, δ, ή, rerum rusticarum administrator: a rustic superintendant, a rustic, clown. Αγρὄνὄμοι παίζουσἴ ζ. 106.

Αγρόs, οῦ, ὁ, rus, ager: the country, a field, Αγρώ ουδέ πόλινδέ λ. 187. Άρουρα, χώρα, πεδίον, γη. Εν. Χλωρος, ευανθής, κάλος, πίων, πολυδένδρεσς, θάλερος, τηλεθάων, πυρητόκός.

Αγρότερός, α, όν, furens: wild. Γενός αγρό-

τ εράων Β. 360. Syn. see in Άγρἴδς. Αγρότης, ου, δ, Αγρότις, ίδος, ή, rusticus: a Αγρόται εξείλοντο π. 218. Apoll. 2. rustic.

Αγρύπνεω, ήσω, κα, vigilo: to pass the night without sleep, to watch. Σὔνἔδα τοι ἄγρυπνῆσαι SYN. Έγρηγόρεω, δίάγρύπνεω, νήφω, ουχ ύπνεω.

Άγρῦπνὸς, ου, ὁ, ἡ, insomnis: without sleep, sleepless, vigilant. Ζηνὸς άγρυπνου βέλος P. V.

358. Syn. 'Αύπνος, ακαμάτος, ακοίμητος.

Αγρώσσω, in venatu capio: to take in hunting, hunt. Ιχθυς αγρώσσων ε. 53. Syn. Αγρεύω, which see.

B 3

Αγρώστης, ου, δ, venator: a hunter. "Ην τ' αγρώσταϊ ἄχαιϊνἔην Apoll. 4. 175. Syn. Κύναγὄς, ἄγρευτὴρ, which see.

'Ăγρωστίς, ios, ή, genus herbæ: a species of herb. Καϊ είλιτενης άγρωστις Theoc. 13. 42.

SYN. Βὄτάνη, πόη, χόρτος.

Αγυιά, αs, ή, vicus: a way, street. Χήρωσ δ' άγυιάs Ε. 642. Syn. 'Οδός, άτραπός, αμαξίτος, στενωπός. Ερ. Κοίλη, ευκτίμενη, ευδμητός, κοινή, ευρυχόρος, ζάθξα. Αγυιεύς, ξως, δ, Trivius: placed in the streets;

an epithet of Apollo. Αναξ Αγυιεῦ και μελαθρά

χαίρἔτε Phœn. 640.

Αγύμναστὄς, ου, δ, ή, inexercitatus: unexercised. Ουδ' ἄγύμναστός μ' ἔᾶν Trach. 1085.

Αγύρις, ίδς, ή, cœtus: an assembly, crowd. Ως σίγ' ἐν νηῶν ἄγῦρει Ω. 141. Syn. "ὅμιλὅς, πληθός, εκκλησία, δμήγυρις, ξυνουσία, όχλος, ἄγὄρὰ, ἄθροισμά.

Αγυρτάζω, ἄσω, ἄκἄ, congrego: to assemble, collect. Χρήματ' αγυρτάζειν τ. 284.

Αγείρω, ἄθροίζω, συγκομίζω, ἔπαγείρω.

Αγύρτης, ου, ὁ, Αγύρτρῖα, ας, ἡ, præstigiator: a juggler. Δολίον αγύρτην δοτίς Œ. R. 284. Agam. 1276. Syn. Γόης, δαυμάτοποιός, τέράτόποιός, μάντίς. Ερ. Λωπόδύτης, φοιτών, μηχανορβάφος.

Αγχάλαω. See Αναχάλαω.

'Aγχαυρόs, ου, δ, mane pruinosum, crepusculum: a cold or frosty morning, early. Apoll. 4.

Αγχεμάχος. See Αγχιμάχητής.

'Αγχί, Αγχοῦ, prope: near. 'Αγχί πἄρίστατό Z. 405. Ω. 709. Syn. Εγγύς, εγγύθι, πελάς, πλησϊόν, πἄρἄ, εγγϋθέν, αγχὄθῖ.

Aγχιαλός, ου, ό, ή, finitimus mari: bordering on the sea. Επ' αγχιαλου θάνεν ακτής Apoll. 2. 916. Syn. Άλιγείτων, παραλίδε, εφαλίδε.

Aγχἴβἄθὴs, ĕŏs, δ, ή, prope mare, profundus: near a deep sea or shore. Αγχίβαθες στομά λίμνης Αροίλ. 4. 1572.

Αγχίγείτων, Αγχίτέρμων, ὄνός, Αγχίγϋός, ου, b, vicinus: near, neighbour. Pers. 888. Rhes. 426. Apoll. 1, 1223. See above.

Αγχἴγὕός. See above.

Aγχίθεσs, ov, δ, ή, Deo propinquus: resembling a God. Αγχίθεοι γεγαασιν τ. 279. Syn. Ισοθέος, θέω ϊκέλος.

Αγχἴθὔρὄς, ου, ό, ή, foribus propinquus: dwelling near, neighbour. Αγχίθυρος ναίοισα Theoc. 2. 71. Syn. Αγχίγείτων, αγχίτερμων, δ πλησϊόν, δ εγγύς, γείτων, αστύγείτων, πλησϊόχωρός, πρόσοικός, αγχίγυδς.

Αγχιμάχητης, Αγχιμάχος, ου, δ, cominus pugnans: who fights hand to hand. Δάρδανοι

п. 248. αγχϊμάχηταί Θ. 173.

Αγχιμόλος, ου, ό, ή, prope veniens: approaching near. Αγχιμόλον δέ σφ' ηλθέ Hes. Scut. 325. Syn. Άγχι μολών, άγχι πάραστάς.

Αγχίνδος, ου, ό, ή, perspicax: of ready wit, shrewd. Αγχίνδος και εχέφρων ν. 332. Αγχίνους, ἔπιδέξιος, συνἔτος.

Αγχίπλοσς, αγχίπλους, ου, δ, ή, prope navigans: sailing close to the land, coasting. Ov

γάρ αγχίπλουν όδον Iph. Τ. 1325.

Αγχίπτολίς, εως, δ, ή, civitatis adjutrix, quia vicinus vicinum adjuvat: near the city, a supporter of the city. Παλλάς ήτ' αγχίπτολις S. Th. 507. Syn. Πόλεως εφεδρός, πόλεως με-

Αγχίρδοσς, αγχίρδους, ου, ό, ή, prope fluens:

flowing near. Λείπον δ' αγχίρβοσν Ίριν Apoll. 2. 963.

Aγχίσηs, ov, δ, Anchises: the father of Æneas. Αναξ ανδρών Αγχίσης Ε. 168. Ερ. Δαρδάνιδης, Τρώϊσς, ἄμύμων, κύδιστός, δάιφρων, ίπποδάμος, μεγαλήτωρ, βουκόλεων.

Αγχιστείον, ου, τὸ, legitimæ jus successionis: the right of lawful succession, relationship. Feνους κάτ' αγχιστεῖά Ant. 174. Syn. Ευγγένειά,

κηδός.

Αγχιστεύω, prope adsum: to be near, related Troad. 225. Syn. Πλησίον ειμί, ξυγγενής

Αγχιστήρ, ηρός, δ, vicinus: a neighbour. Trach. 260. Syn. Ο πλησίον, πλησίος, αγχίγείτων, αγχιτέρμων, αγχιγύος.

Αγχιστῖνὄς, ου, δ, ή, et ὄς, η, ὄν, prope stans, confertus: standing near, close. Αγχιστίναι επο αλλήλησι Ε. 141. Syn. Αδίνος, πύκνος.

'Aγχιστός, η, ὄν, proximus: the nearest, next. Œ. R. 819.

Αγχιτέρμων. See 'Αγχιγείτων.

Αγχὄθἴ, prope: near. Αγχὄθἴ δειρῆς Ξ. 412. SYN. see in 'Ayxi.

Αγχὄνη, ης, ή, suffocatio, laqueus: strangulation, a halter, noose, snare. Eum. 744. Syn. Αρτάνη, πλεκτάνη,

Αγχοῦ. See 'Αγχί.

'Αγχω, ξω, χα, suffoco: to strangle.

Syn. Πνίγω, ἄπὅπνίγω, ἄπάγχω.

Άγω, ξω, ηχα, Αγινέω, Αγινέσκω, duco: to lead. Νύξ μεν επειτ' επί γαιαν άγε κνεφάς Apoll. 3. 743. ξ. 105. ρ. 294. Syn. Εισάγω, ἔπίδἔχόμαι, ληστεύω, φξρόμαι, εισκόμίζω, ἄγείρω.

Αγω, frango. See 'Αγνυμί.

Ăγωγη, η̂s, η, adductio, abductio: an accompanying, withdrawing. Ěμῆς ἄγωγῆς Agam, 1272. Syn. Αναστρόφη, παιδεία, άσκησις, βιότή.

Ăγωγŏs, οῦ, ὁ, ἡ, dux: a leader, guide. κρύων άγωγός ήνικ' Troad. 1130. Syn. Ήγεμών, ϋφηγητήs, αρχηγέτηs, <mark>όδηγ</mark>όs, πρ<mark>όηγητήs.</mark>

Αγών, ῶνὄς, ὁ, certamen, cœtus: a contest, company. Πως άγων κρίθησεται Eum. 742. Syn. Αγώνισμα, αθλός, αμιλλα, αμίλλημα, παλαισμά, μάχη, πληθός. Ερ. Καλλίνικός, ἄξθλόφόρος, ρίγηλος, βάρυς, τυμβίδιος, ίξρος, κλυτός, ἄγάκλυτος, φονίος, αίματοεις, θνητος, κύδιμος,

Αγωνάρχης, ου, δ, certaminis judex : an umpire of the games. Μήτ' ἄγωνάρχαι τἴνές Αj. 572. Syn. Βράβεὺς, ἄθλων κρῖτής.

Αγωνίζομαι, ισόμαι et ιούμαι, dimico: to fight, dispute. Τον αγων αγωνιεί ταχα Acharn. 481. Syn. 'Αμιλλάδμαι, μάχδμαι, άθλξδμαι.

Αγώνισμα, ατός, τδ, certamen, præmium certaminis: a contest, the prize of victory, anxiety. Λάβεῖν τ' ἄγώνισμ' άξιον Ran. 284. Syn. &c. see in Ăγών.

Αγώνισς, ου, δ, ή, ad certamen pertinens: belonging to a contest, applied to Jupiter and Mercury. Ζεθς ἄγώνῖος κάλως Trach. 26.

Αγωνιστής, οῦ, athleta: a wrestler. "Η πρίν ἄγωνιστὰς Callim. Fr. 103. 5. Syn. Αντάγωνιστής, ἄθλήτης, ἄμύντωρ.

Αδάημονία, as, ή, imperitia: unskilfulness, ignorance. Αδάημονίη σε έχει ω. 243. Syn. Αμάθια, άπειρία, ἄιδρεία.

Αδαήμων, ονος, δ, ή, imperitus: unskilful, ignorant. Αδαήμων ουδέ βολάων ρ. 283. Syn. Αδόλης, αμάθης, αϊδρίς, απαίδευτός, απειρός.

Ăδăητός, ου, δ, ή, incognitus: unknown. Ουκ

αδάητα Hes. Theog. 654. Syn. Άγνωστος, Syn. Αηδής, πίκρος, χαλέπος, έχεπευκής, πευκέάγνως, άγνωτός, άδηλός,

Αδαίετος, ου, δ, ή, indivisus: undivided. Καλ άδαί ετον ωμοθετήσαι Apoll. 3. 1033. Syn. 'Αδα-

'Ăδαιτός, ου, δ, ή, non epulandus: that may not be eaten. Ανόμον τιν' ἄδαιτον Ag. 147.

Αδάκρυς, υσς, Αδάκρυτος, ου, ό, ή, lacrymarum expers: tearless. Olymp. 2. 120. Iliad, A. 415. See Δάκρυ. Αδάκρυτος is also used for πολυδάκρ. Trach. 106. Antig. 881. See Valck. ad Theocr. Adon. p. 214. Syn. 'Αλυπός, ασκηθής, ασκέ-

Αδαμάντινός, η, ον, adamantinus: adamantine. Αδάμαντίνων δεσμών εν Ρ. V. 6. Syn. Σκληρός,

ισχυρός, σιδήρεός, χάλεπός.

Αδαμαντοδέτος, η, ον, adamante compactus: bound with a chain of adamant. Αδαμαντοδέτοισι λύμαις Ρ. V. 148.

Αδάμας, ντός, ό, adamas : adamant. Ευρύδίην τ' άδάμαντός Hes. Theog. 239. Ετ. Άρβηκτός, άδάμαστός, οκρύδεις, στίβάρος, σκληρός, μάρ-

μάρος, στερρός.

Αδαμάτος, στος, δ. ή, indomitus, non domandus: untamed, untameable. Αδαμάτόν Œ. R. 1315., answered by ὅπόμενεις. Syn. Ανίκητός, ἄαπτός, ἄγναμπτός, ἄτξραμνός, ἄτξράμων, ἄτρυτός, άδμης, άδμητός, αμάχος, αμήχανός, αμείλιχός, ἄμείλικτός, ἄτρύμων.

Αδαπάνως, sine sumptu: without expense, freely. Αδαπάνως τέρψαι φρένα Orest. 1174.

'Ăδαστόs, ov, δ, ή, haud divisus: undivided. Λείας ἄδαστὰ βουκόλων Aj. 54. Syn. Αδαίξτος, άδαϊκτός.

Αδέης, άδειης, αδδέης, έσς, δ, ή, metu carens, audax: devoid of fear, daring. Μεμόνας κύον αδδέξε Φ. 481. Syn. Αταρβής, ἄτρεστός, ἄτρομός, ἄτάρθητός, ἄδείμαντός, ἄδκνός, αυθάδης.

Αδείμαντὄς, ου, δ, ή, intrepidus: intrepid. Isthm. 1. 13. Syn. see in Αδέής.

Αδειμάντως, impavide: fearlessly. 'Ως ἄδειμάντως κλύη Choeph. 769. Syn. Αδέως, ἄφοσως, ἄφὄβήτως.

'Ăδειπνός, ου, δ, ή, incoenatus: supperless. Acharn. 1155.

Αδελφέός, αδελφειός, αδελφός, οῦ, δ, frater: a brother, near relation. Κάτὰ θυμόν ἄδελφἔδυ Β. 409. Ε. 21. Agam. 1589. Syn. Κάσῖs, κάσίγνητός, δμαιμός, αυτδκάσίγνητός, δμαίμων, κοινότοκος, σύγγονος, ομόπατρίος, ομόπατωρ, ομόμητρίος, αύθαιμός, ομόγνίος. Εν. Εσθλός, φίλος, φίλαίμων, δμόκληρός.

Αδελφή, ης, Αδελφέα, ας, ή, soror: a sister. Πέλας δ' αδελφαι τωνδέ Ρ. V. 796. See also Eur. Electr. 134. Syn. Κάσιγνήτη, κάσϊς, ξύν-

άδρος, δμαίμων, ξύγγονός, γνωτή.

Αδελφίδη, ης, ή, neptis: a niece. Αδελ άγροικός Nub. 47. Syn. Έκγονός, υίωνη. Ăδελφἴδην

Αδελφός, όν, consentaneus; corresponding with. Καὶ νῦν ἄδελφἄ τωνδέ Antig. 192. Ομοίδς, ίσδς.

'Ăδερκτός, ov, ό, ή, captus oculis, cæcus: blind, Των σων αδέρκτων Ε. С. 1200. Syn. Τύφλός, λίπαυγής, τύφλώψ.

Αδέρκτως, aversis oculis: with averted looks.

 E. C. 130.
 'Ăδεσμός, ου, δ, ή, non ligatus: not chained. Δεσμον δ' άδεσμον Eur. Supp. 32. Syn. 'Αζύγος,

Αδευκής, εσς, ό, ή, amarus: bitter, grievous, unexpected. Ερέων καϊ άδευκέα πότμον κ. 245, δάνός, ἄπροσδόκητός.

Αδέψητὄς, ου, ό, ή, non subactus a coriario: untanned. Αλλ' ἔν ἄδεψήτοισἴ Apoll. 3. 206. Syn. 'Αξεστός, ωμός.

'Ăδεω, ήσω, ηκά, placeo: to please. οφέλεν δανάτός μοι άδειν Γ. 173. Syn. Ανδάνω,

ευεργέτεω, χαρίζομαι, αρέσκω.

Αδέωs, impavide: fearlessly. See Αδειμάντως. 'Ăδηκτόs, ου, ό, ή, non morsus: not bitten. Ήμος άδηκτοτάτη Hes. Op. 418.

Αδήλητός, ου, ό, ή, illæsus: unhurt, entire. Αιέν ἄδήλητοι Apoll. 2.711. Syn. Αβλάβης,

ἄσἴνής. See Αβλάβής.

'Ăδηλός, ου, ό, ή, non manifestus: not evident, obscure. 'Ρειά δ' ἄριζηλον μἴνῦθει Hes. Op. 6. Syn. Ασάφης, άφανης, άδοξος, άγνωστος, αμαυρός. Αδηλόω, ώσω, ωκά, obscurum reddo; ignoro: to hide; to be ignorant of. Των ἄδηλουμεν φράσαι Œ. C. 35. Syn. Αμαυρόω, άγνόξω.

Άδην, Άδδην, Att. Άδην, satis, vehementer: enough, eagerly. Τρώας αδην έλασαι πόλεμοιο Τ. 423. Syn. Αφθόνως, ϊκάνῶς, ἄλῖς, αυτάρκως,

λἴπἄρῶς.

Αδηνής, εσς, δ, ή, ignarus: inexperienced, ignorant of. Ευνής δ' ἄδηνής εστίν Simon. fr. 230. ΣΥΝ. Άπειρὄς, ἄπρὄνὄητὄς, ἄμἄθὴς, ἄδὄλὄς.

Ăδήριτὄς, ου, ό, ή, non contentiosus; invictus: not contentious; invincible. Ουδ' ετ' αδήριτος ούτ' αλκης ούτξ φόβοιο Ρ. 42. Syn. 'Αμάχος, άδαματός, ανίκητός.

"Αιδης, ου, ό, Tartarus. See Αἴδης. "Ιν' ἄδης χωρις φκισται Hec. 2.

Αδηφάγια, as, ή, voracitas: gluttony. Παύσατ' άδηφάγιης Call. 3. 160. Syn. Απληστία. Ερ.

Αινή, πανθοίνη, αζηχής.

Ăδηφάγὄs, ου, ό, ή, gulosus, helluo: gluttonous, greedy. Την άδηφάγον νόσον Phil. 313. SYN. Φάγος, οψόφάγος, μαργός, γαστρίμαργός, λίχνός, ἄσωτός, γλισχρός.

Αδίαντον, ου, τὸ, herbæ nomen: maiden-hair.

Χλό ξρόν τ' ἄδι αντον Theoc. 13. 41.

Ăδιαντός, ου, ό, ή, non madefactus, marcidus: not watered, dry, withered. Nem. 7. 107. See above. Syn. Αθρόχος, ανύγρος, αυάλεσς, αθός, ξηρός.

Αδίδακτϋς, ου, ό, ή, indoctus, indocilis: unlearned, unteachable. Δϊδάχην άδιδακτός άκούειν Syn. 'Απειρός, αμάθης, αδάήμων, Phoc. 84.

ἄπαίδευτὄς.

Αδίκεω, ήσω, ηκα, injurià afficio: to injure. Είπερ γαρ αδικείν χρη Phoen. 527. Syn. Αικίζω. ăεικίζω, ὕβρίζω, ĕφὕβρίζω, κäθὕβρίζω, ατἄω, ἄδἴκἄ ποιείν οτ δράν, βλάπτω, δηλεύμαι, λωβάσμαι. σίνὄμαι.

Αδίκημα, ατός, τδ, injusta actio: an unjust action. Τάδικήματ' εις δεούς Eur. Melan. fr.

Αδίκια, as, ή, injustitia: injustice. Τυραννίς άδικίας μήτηρ Eur. fr. inc. 45. Syn. Ανόμία. ăθεσμἴα, ὕβρἴs, κὄκουργἴα, αῖσχŏs, τἄ πἄρἄ δϊκην.

'Åδἴκὄς, ου, ὁ, ἡ, injustus: unjust. Agam. 389. See above. Syn. Άνσμὄς, πάρἄνὄμὄς, ὕθριστὴς, άνδσϊός, ἄθξμιστός, ἄτάσθάλος, αίσῦλος, ἄσελγής.

Αδίκως, injuria: wrongfully. Αδίκως άθροίσας Έλλαδ' Οτ. 640. Syn. Παρανόμως, αδίκα, αθέ.

Ăδἴνὄς, ή, ὄν, confertus: thick, close, frequent. Αδίνου στονάχησαι έφείην Σ. 124. Syn. Σύχνος, άθρὄὄς, πόλυς, ἀολλης, ισχνός.

Αδμής, ητός, Αδμητός, η, όν, non subactus: unsubdued. Αδμήτες λευκήσϊν Apoll. 1. 672. See also γ. 383. Syn. 'Ανανδρός, ἄπειρόλεχής, **ἄδ**ἄμαστός.

'Ăδμητόs, ov, δ, Admetus, king of Thessaly, husband of Alcestis. Τοῖσἴδ' Αδμητος κἄκοῖς

Äδὄκητὄς, ου, ὁ, ἡ, inopinatus: unexpected, sudden. Iph. T. 896. Syn. Απροσδόκητὄς, ἄελπτός, ἄπροφάτος, άσκοπός, παράδοξος, ἄπρο-

Αδοκίμος, ου, ό, ή, non idoneus: unfit, disapproved. Πέπλων λακίσματ' άδοκιμ' ολείοις έχειν Troad. 505. Syn. Αεικής, απόβλητός.

Αδόκωs, inopinanter: unexpectedly. Troad.

786. Syn. Αέλπτως.

Αδόλέσχης, Αδόλεσχός, ου, nugator: a babbler, chatterer. Των ἀδόλεσχων δευρό δευρ' ω Εανθία Nub. 1485. Syn. Λάλδς, στωμύλδς, κωτίλος, φλυαρος, ακρίτομυθος, αθυροστομος, σπερμόλογός, αρτίξπής.

Αδόλεσχία, as, ή, intempestiva loquacitas: babbling, garrulity. Εμοῦ παρανδήσαντος αδο-λεσχία Nub. 1480. Syn. Ακαιρία, φλύαρία,

στώμυλμά, λἄλἴα, λἄλημά.

'Ăδŏλŏs, ου, ὁ, ἡ, doli expers: without guile. Olymp. 7. 99. Syn. 'Απλŏŏs, ἄληθὴs, ἔπἴεικὴs, ἄκραιφνής, ἄκίβδηλός, ἄκἔραιός.

Αδόλως, sincere: sincerely. Choëph. 953.

SYN. Ăληθωs.

Αδοξέω, ήσω, ηκά, inglorius sum: to be of no renown. Hec. 296. Syn. Άδοξος, ακλέης ειμί οι γίγνομαι.

Αδοξία, ας, ή, mala existimatio: disrepute. Εστίν ή τ' ἄδοξία Eur. fr. Erecth. 11. 16. Syn. 'Ăκλειὰ, δύσκλειὰ, ἄτιμῖα, ἄφὰνειὰ, κὰκὄδοξῖα.

Aδόs, εόs, τὸ, satietas: satiety, weariness. Τάμνων δένδρεα μακρα άδος τε μίν Λ. 88. Κόρος, πλήρωσις, πλησμόνη, καμάτος.

'Ăδουλös, ου, ό, ή, servorum expers: devoid of

servants. Androm. 594.

Αδράνια, as, ή, imbecillitas: weakness, laziness. Αδράνιη γήρα τε Apoll. 2. 200. Syn. Ασθένεια, ὅλἴγόδρἄνἴα, ῥαθυμἴα, ἄναλκἴα.

Αδράστεια, as, ή, Adrastia: the goddess Nemesis. Την Αδράστειαν σόφοί P. V. 934.

'Ăδρεπτός, ov, o, ή, non carptus: unplucked, that ought not to be plucked. Æsch. Suppl. 671.

Αδρηστός, ου, ό, Adrastus. "Ηρω" Άδρηστον Z. 63.

Αδρίηνός, ή, όν, Adriaticus: belonging to the Adriatic. Tas Αδρίηνas Hipp. 736. answered by τερμονά ναίων.

'Ăδρŏs, à, ŏν, multus, vehemens, robustus: great, violent, strong. Ran. 1099. Syn. Měγάs, πόλυς, ἄδινός, χάλξπός, ευτράφης, πάχυς.

Αδρόσυνη, ης, ή, copia: plenty. Ωδέ κέν άδροσύνη στάχυες Hes. Op. 471. Syn. Ευπορία,

ευθηνία, φδρά, περίουσία.

'Αδρότης, ητός, ή, robur, crassities: strength. Λίποῦσ' ἄδρότητα και ήθην Χ. 363. Syn. Πάχύτης, ισχύς, κράτος, μένος.

'Αδύγλωσσός, Dor. pro ήδύγλωσσός, q. v.

Αδύνατός, ου, ό, ή, qui fieri nequit: impossible, impotent. Το τολμάν τ' ἄδυνατ' ανδρός οὐ σόφοῦ Hel. 817. Syn. Ακράτης, ασθένης, αμήχάνος, άδράνης.

'Ăδυτον, ου, τδ, sacrarium: the innermost recess of a temple. Μάλα πίονος έξ άδυτοιο Ε.

΄ Αδιψός, ου, δ, ή, non sitiens: not thirsty. 512. Syn. Ναός, ἔδός, ἄνάκτορου. Ερ. Ευῶδές, Τέγξας ἄδιψον νηδύν Cycl. 571.

'Ăδὕτὄs, ov, ὁ, ἡ, ad quem non licet ingredi: not easily entered. Androm. 1036. See above.

SYN. 'Ă6ătos.

'Aδω, potius 'Aω, άσω, ηκα, satio: to satiate, fill. 'Ασασθαι φἴλον ητορ Τ. 307. Syn. Κορέω, πληρόω, εμπλήθω, χορτάζω.

"Åδω, placeo: to please. Αυτώ δ' ως κέν άδη τως έσσεται Apoll. 3. 350. Syn. Ανδάνω,

ευἄρεστἔω, ἄδἔω, χἄρίζὄμαι.

Αίδω for ἄείδω, cano: to sing. "Ημένος άδει

Mosch. 3. 21. Syn. See in Āciδω. Āδώνἴἄ, ων, τὰ, festa Adonidis: a festival of Adonis. Pax 420. See below. Āδωνἴασμῶς, οῦ, ὁ, celebratio sacrorum Adonidis: the celebration of the rites of Adonis; a lamentation for Adonis. "ὅτ' Αδωνῖασμος οδτός δύπι των τεγών Lys. 390.

΄ Αδωνίς, ϊδός, δ, Adonis. ' Ρόδοπαχυς ΄ Αδωνις Theoc. 15. 128. Ερ. ' Ωραΐος, ἱμἔροεις, ἄθρος, ἄγὰπητυς, ἀγνὸς, ἀμβρότος, δύσπότμος, νύμφῦος, ὄρειδρόμὄς, τερπνός, τρϊφἴλητός, κάλός, πόλυώνυ- μός, ἄβρόκόμης, πόθεινός, ἄγλαόμορφός, βάθυχαίτης, πὄλὔήρἄτὄς, δακρὕότιμὄς.

Αδώρητός, ου, ό, ή, indonatus: not recom-

pensed. Ουδ' ἄδώρητος φίλων Hec. 42.

'Ăδωρόs, ου, ὁ, ἡ, qui munera non accipit; non accipiendus: not to be received; not worth receiving. Εχθρών ἄδωρἄ δώρἄ Aj. 674. Syn. 'Αμισθός.

Αδώτης, ου, δ, qui nihil dat: a stingy man.

Έδωκεν αδώτη Hes. Op. 353.

Αεθλεύω, certo: to contest, to fight. 'Αλλώ ἄεθλεύοιμεν Αχαιοί Ψ. 274. SYN. Αθλεύω, άθλεω, άγωνίζομαι, άγωνϊάω, άμιλλάομαι, δηρϊάω, μάρνἄμαι, μἄχὄμαι, φἴλὄνεικέω.

 $\check{\mathbf{A}}$ εθλητήρ, $\check{\eta}$ ρός, $\check{\mathbf{A}}$ εθλητής, οῦ, ὁ, luctator : a wrestler, one who contends. Κἴθἄρισταἴ ἄεθλη- $\tau \hat{\eta} \rho \tilde{\epsilon} s$ Theoc. 22. 24. See also Isthm. 6. 106. Syn. Αθλητής, ἄγωνιστής, ἄθλητήρ, πάλαιστής,

παγκράτιαστής.

Ăέθλἴὄν, 'Ăεθλὄν, ου, τὸ, præmium certaminis: the prize of victory. Sometimes ἄεθλον is used in the sense of αθλός. Θηκέν ἄέθλιον Ψ. 748. 753. Syn. Αθλου, επαθλου, βραβείου, γερας. Ερ. Κλυτόν, ἄγἄκλυτόν, ἄριδείκετόν, ἄγλἄόν, Αρήϊον, ἄθανατον.

Ăεθλονικία, as, ή, victoria in certamine: vic-

tory in a contest. Pind. Nem. 3. 11.

'Ăεθλὄς, ου, δ, certamen: a contest, labour.

Αταρθής έπλετ' ἄεθλος Apoll. 1. 1012. Syn. Αγών, πονος, καμάτος, αμίλλα, αμίλλημα, παλαισμά, κόνία. Ερ. Κάλος, άγωνίος, κύδιμος, νικηφορός, χαλέπος, λύγρος, βαρύς, απαρθής, κλεινός, εύδοξός.

 $\check{\mathbf{A}} \in \theta \lambda \check{\mathbf{o}} \phi \check{\mathbf{o}} \rho \check{\mathbf{o}} s$, ov, $\acute{\mathbf{o}}$, $\mathring{\eta}$, victor in certamine : a conqueror, prize-fighter. Πρόσξειπέν ἄεθλό-

φŏρος Theoc. 22. 53.

Aεl, semper: always. See Porson. Suppl. xvii. Κάγὼ μεν αεί βασιλεων Med. 456. Syn. Αιεν, ἔσἄεὶ, πάντὅτἔ, δἴὰ παντὄς, πάντὰ χρὄνὄν, δἴη-

Αειγένέτης, ου; Αιειγένέτης, ό, ή, sempiters: everlasting. 'Αλλος δ' άλλῷ ἔρεζε δέων nus: everlasting. αιειγενετάων Β. 400. Syn. Αιεν εων, αιώνισς, άθανάτος,

Ăείδελδε, Αϊδηλδε, ου, δ, ή, inconspicuus: obscure, uncertain. Λάβεσκέν ἄείδελά Hes. fr. 61. Β. 455. Syn. Αειδής, κρυφαίδς, άδηλδς, άδρατός, ἄσἄφης, ἄφἄνης.

Ăείδω, σω, Ăείδομαι, cano: to sing, chant. Μηνιν αειδε Θέα Α. 1. Syn. 'Αιδω, υμνεω, μέλπω, ἄνἄμέλπω, γηρῦω, μελίζω, μολπάζω, λίγαίνω, λίγυρίζω.

Αεικεία, as, ή. The same as αικία, which see. Αεικής, εός, δ, ή; Αεικελίος, α, ον, indecorus: disagreeable, unseemly, vile. Κἄκὸν καϊ ἄεικἔἄ Apoll. 4. 739. Ξ. 84. Syn. Ασχήμων, ἄπρἔπης, άκοσμός, αισχρός, ανάξιος, άτιμός, ου πρέπων.

Αεικίζω, ἴσω, ἴκα, contumelia afficio: to insult. Δίον ἄείκιζεν Ω. 22. Syn. Αικίζω, ὕερίζω,

κάθὕερίζω, ἔφὕερίζω, κάταισχύνω.

Ăείμνηστός, ου, ό, ή, semper memorandus: ever to be remembered. Τῷδ' ένθα βρότοις

τον ἄείμνηστον Αj. 1166.

Ăείρροτός, Ăείρροσς, δ, ή, semper fluens: ever flowing, perpetual. Εξ ἄείρρυτου χοάς Œ. C. 469. Syn. Αξνάσς, ἄξννάσς, ἄξίνασς, αξνάων οτ αιενάων.

Ăείρω, ἄἔρῶ, ήερκἄ, Ăερτάζω, tollo: to raise up, sustain, supply. Ăπὸ χθὄνὄς ᾶσσὄν ἄείρων Theoc. 25. 73. Apoll. 1. 995. Syn. Επαίρω, βαστάζω, κουφίζω, αιωρέω, ἄνέχω, εξαίρω. Άεισμα, ἄτος, τό. See Αισμά. Αείφρουρός, ου, δ, ἡ, semper custoditus: al-

ways watched. Οίκησις αείφρουρός οι πορεύομαι Antig. 892.

Αξκάζομαι, invitus sum: to be unwilling. Πόλλ' ἄξκαζομένη Ζ. 458. Syn. Αναγκάζομαι, βιάζομαι, άθουλ εω, ειμί άκων, ά εκων, οτ ακούσιος.

Αξκητί, invito: unwillingly. Θέων ἄξκητί μόλοῦσαι Ο. 720. Syn. Ακουσίως, ἄβούλως, πάρα γνώμην.

Αξκων, ουσά, ὄν, invitus: unwilling. Έκων ἄἔκοντῖ γἔ θυμῷ Δ. 43. Syn. Άκων, ακούσἴός,

Αξλίος, ου, ό, Dor. pro ηξλίος, ήλίος, q. v.

Or. 813.

'Ăελλά, ης, ή, turbo: a storm, whirlwind. Λαμπρών άστρων υπ' ἄέλλαισιν Helen. 1497. Syn. Θύελλα, δίνη, λαίλαψ, καταιγίς, αημά. Ep. Λύγρὰ, τραχεῖἄ, ὄλοὴ, ωκύδρομος, φοιτάλξα, άδευκής, χειμέρια, ζάχρηής.

Αελλαίδς, α, ὄν; Αελλόπός, Αελλόπόδης, ου, Ăελλόπους, πόδός, δ, ή, velox tanquam procella: rapid as the whirlwind. Œ. C. 1081. O. 409. Hom. Ven. 218. See above. Syn. Ωκύδρομός, ωκύπόδης, πόδήν εμός, τάχυς, οξύς, τάχυπους, θόος, ανεμώκης, αελλάς.

Αελλής, εδς; Αελλάς, άδος, ό, ή, procellosus: stormy. 'Ωρνότ' ἄελλής Γ. 13. (Ε. R. 467. Αελλώ, δός, οῦς, ή, Aëllo: the name of a Harpy. 'Αρπυίᾶς Αελλώ τ' Ωκόπετην τε Hes.

Th. 267.

Ăελπής, ĕŏs; 'Ăελπτŏs, ov, δ, ή, insperatus: unhoped-for, unexpected. Γαΐαν ἄελπἔα δωκέν ε. 408. Iph. A. 1584. Syn. Ανέλπιστός, ἄδόκητός, ἄνελπίς.

Åελπτία, as, ή, desperatio: despair. Εξ ἄελπτίης φόδος Archil. fr. 13. 3. Syn. Απόρια, αμηχάνζα.

Αελπτός. See Αελπής.

Αέλπτωs, insperanter: unexpectedly. Πολλά δ' ἄέλπτως κραίνουσι θέοί. Med. 1413.

Ăέλπω, vel pot. Ăελπτεω, despero: to despair. Πρότι άστυ ἄέλποντες σόδν Η. 310. Ανελπίζω, ἄθυμεω, ἄνἄπίπτω.

'Āεμμά, τός, τό, chorda quâ tenditur arcus; vestimentum: a bow-string; a robe. Ευκαμπές ἄεμμα Call. in Dian. 10. Syn. Τόξου, εσθής, έσθημά.

Αενάσε, Αέννάσε, i. q. άεινά ης, q. v.

 \check{A} εξίγνιδς, ου, δ, $\check{\eta}$, membra roborans: strengthening the limbs. Pind. Nem. 4. 118. See below, and Tulov.

Ăέξω, ἄεξήσω, ηέξηκα, augeo: to augment. Θέος δ΄ επί έργον ἄέξει ξ. 65. Syn. Αυξάνω, ἔπαίρω, ἄθροίζω, κἄτἄσωρεύω, σὔνἄγω, νἔω, ĕπαύξω.

Αεργηλός, η, ὄν, iners: inactive, which has not been yoked. 'Ὁ δ' ἄεργηλην ἐτῖ πόρτιν Apoll. 4. 1186. Syn. Αεργός, ῥάθυμος, ἄπράγμων, κενός, ἄεργης, σχολαίος, βλακεύων.

Αεργία, as, ή, desidia: idleness. Ονειδός ἄεργίη δε τ' ονειδος Hes. Op. 309. Syn. Αεργεία,

αργία, ραθυμία, άδρανία.

Άεργός, ου, ό, ή, deses : idle. Κάτθαν' δμως δ τ' ἄεργός ανήρ Ι. 320. Syn. see in Αεργηλός.

Αĕρĕθω, sublevo: to uphold, suspend. Παγχρύσ εοι η ερεθοντο Β. 448. Syn. Αν εχω, αείρω, αιωρξω.

Αξρίος, ου, δ, ή, aërius, caliginosus: airy, aerial, dark. Είτ' αξρίους δίξρους γαμψούς οιωνούς αξρόνηχείς Nub. 337. Syn. Αξρήτος, ηλϊβάτὄς, αξρόνηχής, σκότεινός, αξρόδινής, άξρόειδής, αξρόφοιτός.

Αξρόβατξω, per aërem incedo: to walk through the air. Αξρόβατω και πξρίφρονω Nub. 225.

Αξρόνηχης, ξός, qui per aëra natat: swim-

ming through the air. See in Αξρίσς. Αξρσίπους, ὄδός, ὁ, ἡ, pedes erigens: swift, active. Βάντες ἄερσιπόδων Σ. 532. Syn. Αελλάς, ἄελλόπους, πόδώκης, ἄνξμώκης.

Αερτάζω, i. q. ἄείρω, q. v.

Αξσίφροσύνη, ης, ή, stultitia: folly, levity. Δησε πάτηρ ἄεσιφρόσυνησίν Hes. Th. 502. Syn. Αξουλία, ἄφρὄσὔνη, φαυλὅτης.

Ακσίφρων, ὄνος, δ, ή, stultus: foolish, rash.

Οχέων ἄξσίφρονι δυμώ φ. 302. Αζάλεος, επ, εον, aridus: dry, withered. Φιτρούς αζάλξης στόρξσαν Apoll. 1. 405. Syn. Αυάλ εός, πινώδης, αῦός, ξηρός.

'A(η, ης, ή, squalor: filth, rust. Πέπαλαγμέ-

νὄν άζη χ. 184.

Αζανόμαι. See in 'Αζω, sicco.

'Aζηλός, ου, ό, ή, non invidendus: not to be envied or desired. Φρουράν άζηλον οχήσω P.V. 143. Syn. Κάκδδαίμων, άθλἴός, ἄεικής.

Αζήμιος, ου, δ, ή, impunitus: unpunished, free. Χώ φράσας αζήμιος Soph. El. 1102. SYN. Ατιμώρητός, ἄτἴτὸς, ἄνεκδἴκητός, αθλάβής.

Αζηχές, indesinenter: incessantly. Αζηχές φάγεμεν καλ πιέμεν σ. 3. Syn. Νωλεμέως, ἄεί.

 $A(\eta \chi \dot{\eta} s, \xi \dot{\delta} s, \dot{\delta}, \dot{\eta}, \text{ non intermissus}: perpetual.}$ Αζηχής ὄρϋμαγδός Ρ. 742. SYN. AÇALEÖS,

'Aζυξ, ŭγŭs, ὁ, ή, qui non sub jugo est, innupta: unyoked, unmarried. Ουκ άξυγα κώραν Theoc. 27. 7. Syn. 'Αγάμος, ανυμέναιος, ἄνυμφὄς.

'Αζω, sicco; 'Αζόμαι, Αζάνόμαι, aresco: to dry up, to be dry. Καὶ γούνἄτἄ Σείρἴος άζει Hes.

Op. 585. Hom. Ven. 271. Syn. Ξηραίνω. "Αζω, "Αζόμαι, veneror: to venerate. Πάφιας χόλον άζεο Theoc. 27.4. Syn. Σεβόμαι, αιδέὄμαι, δέρἄπεύω, σέβίζω, λἄτρεύω.

'Aζωστόs, ου, ό, ή, discinctus: without a girdle. Γείτονες άζωστοι εκίον Hes. Op. 345. Syn. 'Αζωνός, άζωτός.

Ăηδονϊος, ου, δ, ή, lugubris: mournful, like the song of the nightingale. Ran. 683. See

Ăηδονίς, ίδος, ή, lusciniola: a young nightin-

gale. Ξυυθαϊ ἄηδονίδες Theoc. Ep. 4. 11. Ep. Αιδλόφωνδς, λίγεια, λίγυφωνδς, πανδουρτός, δάκρύδεσσα, παιδόλετωρ, οξύφωνδς, μελίγηρυς, ειάρίνη, όρθριός, λάλος, χλωρηίς. ΡΗΒ. Συμπάντων ἄοιδότἄτη πἔτἔηνῶν. Πανδίδνός κάμμόρος κούρη. See Aristoph. Av. 209.

Αηδών, ὄνὄς, ή, luscinia: a nightingale. Χλωρηϊς ἄηδών τ. 518. Phr. Ἡρὄς άγγελός, ίμερόφωνός, κιρκήλατός, ή Τηρεία οικτρά αλόχός, ακορέτος βοας, 'Ιτυν στένουσ' αμφιθαλή κακοίς.

accustomed. Χείρες γάρ ἄήθεσαν Apoll. 4. 1171. SYN. Αηθέω, ἄήθης ειμί.

Ăήθης, ĕŏs, δ, ή, insolitus: unaccustomed.

Æsch. Sup. 563.

sueta novitas: strangeness.

Hel. 425. Apoll. 2. 1065.

'Ăημα, ατος, τδ, flatus: breath, breeze. Τοδέ γαρ Εξων άημα Anac. 53. 4. Syn. 'Ανξμός, πνευμά, πνόη, πνόος, φυσημά, ἄελλά. Ερ. "Ησυχον, αλίκτυπον, μειλιχίον, αμείλιχον, βαρύπνειον, λιγύπνειον, κελάδουν, ηεριον, πίκρον, εχθρον, δόον, δυόφερου, βρότολοιγου, χειμερίου.

'Αημί, ήσω, ήηκα, 'Αημαι, flo, spiro: to blow, breathe. Δι' αίγα αησί τανύτριχα Hes. Op. 514.

SYN. Πνέω, φυσάω, άω.

A $\eta \rho$, $\epsilon \rho \delta s$, (1) δ , aër: the air; (2) η , caligo: darkness. (1) Χύτο θεσφάτος αήρ ε. 143. Syn. (1) Αιθήρ, αίθρη. (2) ἄχλὕς, όρφνη, δνόφός, ζόφος, ομίχλη, σκότος. Ερ. (1) Απειρέσιος, αννεφελός, άτρυγετός, αμέτρητός, δίδς, κυάνεδς, νήδυμος, ιέρος, πολίος, ήσυχος, θεσπέσιος, λεπτάλεὄς; (2) Βάθεῖά, δέσφάτὄς, κυάνἔη, γλαυκή,

'Ăησις, εως, ή, flatus: wind, gale. Ψυχράν

ἄησιν δίψἴον Rhes. 417.

Αήσυλος, η, ον, molestus: troublesome, unjust. Αιέν ἄήσϋλα έργα Ε. 876. Syn. Αίσϋλος, άδικός, αμαρτωλός, κάκός, ατακτός.

Αήσυρος, ου, δ, ή, levis, sublimis: light, lofty. Ακρότατοισίν αήσυρος Apoll. 2. 1103. Κουφός, ελάφρος, λεπτός, κένος, ακοσμός.

Ăήτης, ου, δ; Ăήτη, ης, ή, flatus: gale. Κἄτἔ-δησἄς ἄήτας Call. H. Dian. 230. Syn. 'Ăησῖς, ἄημἄ, q. v.

 $\mathring{A}\theta \acute{a}\nu a$, as, $\mathring{\eta}$, Minerva. $\mathring{\Omega}$ $\varphi \theta \acute{\epsilon} \gamma \mu$ $\mathring{A}\theta \acute{a}\nu as$ Aj. 14. Syn. et Ep. see $\mathring{A}\theta \eta \nu \hat{a}$.

Αθανατός, ου, ό, ή, immortalis: immortal. Oi αθάνατοι, the immortal gods. Πάρα τ' αθάνατοις και πάρα δνητοίς Ιρh. Τ. 1493. Syn. Ανώλέθρος, αγήρατος, αιδίος, άμβροτος, αγήραντος.

'Ăθαπτος, ov, δ, ή, insepultus: unburied.

Helen. 1221.

ἄθἄρα, Æol. ἄθήρα, ας, ή, farina cocta: liquid food, pap. Κάγω τότ' ήδη της ἄθἄρης πολλην εφλων Plut. 694.

Ăθĕεl, sine Diis: without the favour of the gods. Ουκ ἄθἔεὶ γὰρ ταῦτἄ Mosch. 2. 148. Syn. Ăθĕῶs.

'Ăθĕμἴs, ἴδὄs, ἴτὄs, ὁ, ή, illicitus: unlawful.

Pyth. 4. 193.

Αθεμιστός, Αθεμίστιος, ου, δ, ή, fas omne negligens: contrary to law, outlawed. Αφρήτωρ άθεμιστός Ι. 63. σ. 140. Syn. Αδίκός, ανόσίδς, ασέβης, εναγής.

'Ăθĕŏs, ov, δ, ή, qui Deum esse negat: without God, impious. Pyth. 4. 288. SYN. Θἔοβλαβής, άνδσίδς, ἄσξεής, ἄσεπτός, ἄτάσθάλδς, δυσσξεής,

αλίτηρίος.

Αθέρίζω, ἴσω, ἴκα, velut spicas degeneres re-

jicio, nihili habeo: to disdain, reject. Ολγ' ἄθξριζον Α. 261. Syn. Ατίζω, περιφρόνεω, άφροντίζω, άθετεω, απόπεμπόμαι, απωθεω, υπερφρόνεω, αμελέω, ἄτιμάζω, ἄκηδέω, εξάμελέω, ἄφροντιστέω. **ὄλ**ἴγωρἔω.

Ăθέρμαντός, ου, δ, ή, non calefactus: not

heated. Choëph. 627.

'Ăθεσμος, ου, Ăθέσμἴὄς, ὁ, ἡ, illicitus: unlaw-

ful. Phoc. 178. Nonn. Jo. 228.

Ăθέσφἄτὄς, ου, ὁ, ή, haud dicendus, ingens; rarius, nefandus: not to be expressed, very great; abominable. Μάλα μακρή αθέσφατος λ. 372. Syn. Άρβητός, ἄφἄτός, ἄμύθητός, μἔγἄς, ἄπλἔτὄs, παμμἔγἔθὴs, πἔλώρἴὄs.

Αθέτωs, inconstanter; improbe: inconstantly, irresolutely; dishonestly. P. V. 156.

Blomf. Syn. Ανόμως, πάρανόμως.

Ăθέωs, scelerate: impiously. Soph. El. 1181. Syn. Ασέβως, ανόσιως, δυσσέβως.

'Āθηλος, ov, δ, ή, qui lac non sugit: that hath

not sucked. Simon, fr. 146.

Ăθηνα, αs; Ăθήνη, ηs; Ăθηναία, as; Ăθηναίη, ης, Minerva, Pallas. Ἡλθε δ Αθήνη Α. 194. Ερ. Ατρυτώνη, Αργείη, ἄλαλκὄμἔνηῖς, αιδοίη, ἄγελείη, ἄγαυὴ, ἄγήνωρ, ακἄμἄτὄς, ἄδάμαστός, ἄγἄμός, Ατθίς, ἄμήτωρ, ἄνύμφευτός, βάρυκτυπός, Γοργωπίς, γλαυκή, γλαυκωπίς, δεινή, δαιφρων, Διογένης, δολομητίς, Παλλάς, ευπλόκάμος, ερυσίπτολις, ηυκόμος, δουρις, μεγάθυμος, μενέχαρμός, καλλιδίφρός, ξανθή, δεριμόπάτρη, όβρίμη, πότνια, πόλυμητίς, πτολίπορθός, πέρίφρων, πολιούχος, σακέσπαλος, Τριτωνίς, Τριτόγένεια, τολμήεσσα, φθισίμβρότος, μουνόγενης, σεμνή, Ογκαίη. ΡΗΝ. Δίδς τέκος, δυγάτηρ, κούρη, διά θεάων, παις αμήτωρ, δια μακαιρά θεά.

 $\mathring{A}\theta \hat{\eta} \nu \alpha i$, $\mathring{\omega} \nu$; $\mathring{A}\theta \acute{\eta} \nu \eta$, ηs , $\mathring{\eta}$, (see Od. η . 80. with schol.) Athenæ: Athens. Alc. 464. See below. Syn. Αρχαΐαι, ευώνυμοι, εύπυργοι, ζαθέαι, θεόδμητοι, καλλιχόροι, ιοστεφάνοι, κάλαί, μεγάλαι, κλειναι, κράνἄαι, δἔσσἔθεῖς, ἄπόρθητοι. Phr. Εὐιππος χώρα, Ἑλλᾶδὄς εῦχὄς, Αθηνᾶς ἔϋκτἴμἔνον πτόλἴέθρον, Κεκροπίδων ἀστύ πάλαιγενεων, γᾶ Θησηϊς, Ελλανίας φανερώτατος αστήρ

Ηίρρ. 1122. Κεκρόπία χθών.

Αθηναίοι, ων, οί, Athenienses: the Athenians. Κοῦροι Αθηναίων Β. 551. Syn. Κέκροπίδαι, Ερεχθείδαι, τἄχύδουλοι, όλθίοι. Phr. Μνήστωρές άὖτῆs, Θἔῶν παίδεs μἄκἄρων, δουρίκλὕτοι άνδρεs.

Αθηρηλοιγός, ov, δ, ventilabrum: a fan for winnowing corn. Φήἢ ἄθηρηλοιγόν ἔχειν Ψ. 275.

Syn. Πτύον, λίκμος.

'Ăθικτὄς, ου, ὁ, ἡ, intactus, non tangendus: untouched, not to be touched. Œ. R. 891. Syn. Άαπτος, άψαυστος, ακήρατος, ακέραιος, ίξρος.

Αθλέω, Αθλεύω, certo: to contend. Ποτλίσσαμεν αθλήσαντε Η. 454. S_{YN} . Αξθλεύω, κόπιάζω, άγωνίζομαι, άμιλλάδμαι, αμφισθητέω.

Αθλητήρ, ηρός, Αθλητής, οῦ, ὁ, certator, athleta: a combatant, wrestler. Ανέκήρυττεν των αθλητων τους νικώντας στέφανώσας Plut. 585. Syn. Αξθλητής, ἄγωνιστής, ἄμιλλητήρ.

'Aθλἴόs, α, ὄν, ærumnosus: wretched. See Αθλίως. Syn. Τάλας, δυστύχης, κάκδδαίμων, απότμος, τλήμων, ατύχης, δύστηνος, δείλαϊος. μελέος, τάλαίπωρος, σχετλίος, διζύρος, ανόλειος.

Aθλίωs, misere: wretchedly. Την αθλία ν

σπεύσασαν αθλίαν δδόν Ion 1226.

Αθλού, ab Αξθλού, ου, τδ, certaminis præmium: prize of victory. Το δεύτερον αθλον αποισή Theoc. 1. 3.

Aθλös, ov, δ, certamen: a combat, labour.

affliction. Ουδ' έστιν άθλου τέρμα P. V. 265.)

Syn. 'Ăεθλός, ἄγὼν, κόπός, ἄέθλἴόν.

Αθλὄφὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, victor certaminis: the victor. Πηγούς αθλόφορους I. 266. Syn. Αεθλόφόρός, νικηφόρός, καλλίνικός.

Αθόλωτός, ου, ό, ή, non turbatus: not disrbed, clear, limpid. "Η τ' ἄθόλωτος Hes. Op. turbed, clear, limpid.

593. Syn. Δἴαυγής.

Αθόρὔεως, sine tumultu: calmly, quietly. Στειχ' ως αθορύθως δυπιων Orest. 622. 'Ησύχως, ευκήλως.

'Ăθρανστός, ου, ὁ, ἡ, infractus: unbroken, un-Έστασ' ἄθραυστοι Phœn. 1095.

Αρρηκτός, αρράγης, άρρωξ.

Αθρέω, ήσω, ηκά, cerno: to see, discern, look. Τόνδ' αλλ' ἄθρησον σῶμἄ Hec. 673. Syn. Βλέπω, όραω, δέρκόμαι, λεύσσω, όπτόμαι, δεάόμαι.

Αθροίζω, σω, κά, congrego: to assemble. Πολλην άθροίσας ασπίδ' Phœn. 78. Syn. Αγείρω, συλλέγω, συνάγω, επάγείρω, ξυνάλίζω, συνάθροίζω.

'Ăθροισικ, εως, ή, conventus: a meeting of the people. Στράτοῦ τ' ἄθροισις Hec. 318.

Ομάδος, συνόδος, πανήγυρις.

Αθρόσς, α, σν, confertus: crowded, thick. Κἴσν αθρόοι άχνυτό δέ σφιν Ξ. 38. Syn. Αολλής,

άδινός, όμηγερής, σύνεχής, θαμίνός.

Αθυμέω, ήσω, ηκά, animo sum dejecto: to be dejected. Πέσων ἄθυμεῖς P. V. 483. Αλύω, δυσθυμέω, βάρυθυμέω, λειπύδρανέω, ανίασμαι, λυπξω.

Αθυμία, as, ή, animi dejectio: dejection. Τήνδ' έχεις ἄθυμἴαν Ant. 237. Rarely, the penult is long, as Tyrtæus, 1.10. Syn. Αδημόνία,

ἄηδῖα, ἄελπτῖα, λύπη, ἄνῖα.

'Ăθυμός, ον, ὁ, ή, qui dejecto est animo: dejected, spiritless. Ουχ ὧς ἄθυμόν ουδέ Sept. Τheb. 616. Syn. Δύσθυμός, κάτηφὴς, σκῦθρωπός, αλγεινός, περίλυπός.

'Ăθυρμά, ἄτὄς, τδ, ludus, crepundia: a game or sport, children's playthings. "Οστ' ἔπεῖ οῦν ποιήσἤ ἄθύρμἄτἄ Ο. 363. Syn. Παίγνιἄ, παιγνίὰ, έψια, παιγμά. Ερ. Απολλώνιον, εράπεινον, αφρο-

δίσιον, κάλον, τερπνον.

Αθυρογλωσσυς, ου, δ, ή, procacem linguam habens: babbling. Ανήρ τις δθυρογλωσσυς ισχύων Βράσει Οτ. 893. ΣΥΝ. Αδολέσχης, άθυρόστομος, λάλος, σπερμολογός, στωμυλός.

Αθύρω, ρῶ, κἄ, ludo: to play as children out of doors. Πόσλν καλ χερσϊν ἄθύρων Ο. 364. Syn,

Ορχεόμαι, παίζω, εμπαίζω.

Ăθυτός, ου, ὁ, ή, sacrificii expers: without sacrifice. Hipp. 147. See Βούθυτός.

Ăθωσ, ου, ό, ή, pœnæ immunis: exempt from punishment or harm. Nub. 1413. Syn. Αζήμιος, αβλάβης, αναίτιος, ατίτος, νήποινος.

Αθώπευτός, ου, ό, ή, blanditiis haud deliniendus vel delinitus: not to be won by flattery, uncourteous. Andr. 460. Syn. Ακολάκευτος, ἄθελκτὄς, αμείλιχος, αμείλικτος.

'Aθωs, Aθόωs, ω, δ, Athos: a mountain in Macedonia. Ἡ 'Ăθώ ἡ 'Ροδοπαν Theoc. 7. 77.

Aîa, as, ή, terra: the earth, a country. Κάτέχεν φυσίζους αΐα Γ. 244. Syn. Γη, γαΐα, χθων, πέδον. Ερ. Άσπέτος, βαρύχθων, εύστα-χύς, έριβωλαξ, έρατη, ξένη, πάτρις, εύβοτος, πολυλήϊός, πολυδίψιός, ηξρία, κξλαινή, πίειρα, τρηχεία, ποιητρόφός, πόλυπυρός.

Aίαγμα, ατός, τό, luctus: lamentation. Phoen. 1535. See below. Syn. Γόος, Αρηνός, όδυρμός, κλαυθμός, κωκυτός, κώκυμά, οικτός, οικτιρμός,

πένθος, δλόφυρσις, δλόλυγμος, κλαθμά.

Αιάζω, ξω, ἄχἄ, lamentor: to lament. Δαίμδν αιάζειν πάρα Med. 1344. Syn. Οιμώζω, όδυρόμαι, Βρηνέω, κλάω, δάκρύω, ελελίζω, όλόφύρόμαι, κάτολοφύρομαι, άνακωκύω, κωκύω, ωρύδ-

Αιακίδαι, ων, οί, Æacidæ: the descendants of Æacus. Τοῖσἴ δ' ĕπ' Αιἄκἴδαι μἔτἔκίἄθον Apoll.

Aίακος, ου, δ, Æacus: son of Jupiter and first king of Ægina. Zevs δ' Αίακον αυτος έτι-κτεν Apoll. 3. 364. Ερ. Αιολόμητις, Αράσυς, φυσίζους, απτόητος, αστήρικτος, κεδνότατος, έπιχθονίος, βλάστημα Δίος.

Αιακτός, η, ον, deflendus: lamentable. Αιακτός ες δόμους κίε Pers. 841. Syn. Θρηνητέός,

πὄλύκλαυστός.

Αιᾶνης, εੱσς, δ, ή; Αιᾶνος, η, δν, gravis: heavy, baneful, dark. Ἡμεῖς γαρ εσμέν νυκτος αιανης τέκνα Eum. 416. Syn. Βλάβερος, ατηρός, δεινός,

ορφναίδς, δνόφερός.

Aίαs, αντός, δ, Ajax (1) son of Oileus, (2) son of Telamon, &c. Οιλησος τάχυς Αίας Ψ. 473. Ερ. (1) Οϊλἴάδης, μεγάλήτωρ, δορικλύτος, καρτερόθυμός, χάλκ έδς. (2) Τελάμων ιάδης, αντίθεός, άρήισς, αμύμων, δύσώνυμος, δάιφρων, πελώρισς, Βράσυς, καρτερόθυμος, τρικόρυθος, φαίδιμος, υπέρεϊός, δεινός, ατάρεητός, κλεινός, κυδαλίμός, σάκεσφόρος, βόην αγαθός.

Αιγαίδς, ου, δ, Ægeus: Ægean. Αιγαιοῦ πότἄμοῦ Apoll. 4. 1149.

Aιγαίων, ωνός, δ, Ægæon: one of the Titans. Ανδρες δε τε πάντες Αιγαίων Α. 404.

Αιγάνξα, ας, ή, jaculum, tragula: a javelin, dart. "Οσση δ' αιγάνξης βιπή Π. 589. Syn. Αγκύλη, άκων, ακόντιζον, βέλος, δόρο, αιχμή, ξυστόν. Ερ. Δολίχόσκιζος, δόὰ, κωπήεσσά, νέδθηγής.

Aίγδην, impetuose: violently, suddenly.

γδην μέσσας δε Apoll. 2. 828.

Αίγειδς, είη, ειδν; Αίγεδς, εα, εδν, caprinus: belonging to a goat. Στέρφεσιν αιγείοις Apoll.

Aίγειρὄς, ου, ἡ, populus nigra, alnus: a pop-lar, an alder. [°]Hs δἔ τἴς αίγειρος Call. H. Cer. 38. Ερ. Λείη, μἄκρὴ, τἄνἄή.

Αιγιαλεια, as, ή, Ægialea: wife of Diomed.

Μη δην Αιγιαλεια περίφρων Ε. 412.

Αιγἴάλος, οῦ, ὁ, littus: the sea shore. Αιγἴ-ἄλῷ μἔγἄλφ Β. 210. Syn. Θlν, ακτὴ, ηἴών. Ερ. Ευρύς, ἄτρυγέτος, δυσήνεμος, πολυηχής, ημάθδεις, αγχιάλδς, κοίλδς, εύορμδς, πόλιδς.

Αιγίθαλλός, ου, ό, parus: a titmouse. 881. The I short, as below.

Αιγίλιψ, ἴπος, ό, ή, præaltus: very lofty. "Η τε κάτ' αιγίλιπος πέτρης Ι. 15. Syn. Ηλίβάτος, ύψηλός, ην εμόεις, πρόβλης, περιμήκης.

Aίγινα, as, Ion. ηs, ή, Ægina: the name of an island formerly called Ænone. Αιγίνης ακτῆσιν επέσχεθον Apoll. 4. 1767. Ερ. Δικαιοπόλις, Δωρίς, Εύανδρός, φιλόμολπός, Αιακιδάν εύπυργόν

Αίγἴὄν, ου, τὸ, Ægium: a town in Achaia, where Jupiter was said to have been fed by a Ηδ' Αίγιον αμφενεμοντο Β. 574.

Aιγιόχός, ov, δ, ή, ægida gestans: ægis-bearing, who bears a shield covered with a goat's skin; an epithet of Jupiter. Αιγισχοιό Δίδς Ε. 115.

Aιγίs, ἴδος, ή, ægis; procella: an ægis, or shield covered with a goat's skin; a hurricane. Αιγίδ' ἄνέσχεν χ. 297. Choeph. 585. Ερ. Αμφιδάσεια, εριτιμός, αγήραδς, αθανάτη, άρδηκτός, θυσσάνδεσσά, δεινή, σμερδνή, παμφάνάωσά, δάσυμαλλός, δουρίς, χρυσεία, ἄρίπρεπής, ἔρεμνή.

Aίγισθός, ου, δ, Ægisthus: the paramour of Clytemnestra. Orest. 1156. Ερ. Θὔεστἴάδης,

δόλϊός, δόλομητίς, άναλκίς, κοινόλεχής.

Aίγλη, ης, ή, fulgor: brightness. ζ. 45. Syn. Αυγή, ἄμἄρυγή, λαμπρότης, στίλθη, σἔλἄς. Ερ. Αμβρότος, ἄνἔφἔλος, γαιήδχος, βλόσυρα, Διόσδότος, φάεινη, παμφάης, τηλεσκόπος, μαρμάρεα, ζάθεα, δεόσσύτος, πολυδαίδαλος, νεόφεγγης, ζείδωρός, φυσίζους, φωσφορός, φαξσίμβροτός, λευκή, σ ξληναίη, λάμπουσά.

Αιγλήεις, ήεσσα, ηεν, splendidus: shining, bright. Apoll. 4. 614. Syn. Αγλάος, λαμπρος,

αστράπτων.

Αιγύπιος, οῦ, δ, vultur: a vulture. Μέγαν αιγύπτον δ' ϋπόδείσαντες Aj. 169. Syn. see Γύψ. Ερ. Γαμψώνυξ, αγκυλοχείλης. See χ. 302.

Αιγυπτιάζω, Ægyptium ago: to act knavishly like the Egyptians. Ηιγυπτιάζετ' αλλ' Thes. 922.

SYN. Πάνουργέω.

Αιγύπτιος, α, ον, Ægyptius: Egyptian; Αιγύπτίοι, ων, the inhabitants of Egypt. Αιγυπτίου Ινωποίο Call. H. Dian, 171. Ερ. of Αιγύπτίοι:

- δεινοὶ, ἄριπρĕπĕων γĕνŏs ανδρῶν.

Αίγυπτος, ου, ή, Ægyptus: Egypt. Χθαμαλά Αίγυπτος Theoc. 17. 79. Ερ. Βάρεῖά, ηξρίη, εύσπόρος, ευλείμων, πόλυπυρός, πυρόφορος, σκότὄεσσά, λἴπἄρὴ, μεγάλη, ἄεὶ στάχὔεσσἴ βρὔουσά, **ἔπακτ**ἴα χέρσŏs.

Αιδέσμαι, Αίδσμαι, revereor: to reverence. Αιδέσμαι Τρώας Χ. 105. Syn. Αζω, ἄζσμαι, ἄγάζόμαι, γεραίρω, ευλάβεσμαι, Βεράπεύω, πρεσβεύω, σἔβίζω, σἔβάζὄμαι, σἔβὄμαι, σεπτῶς ἔχω, δί' αιδοῦς et διά τιμης έχω et άγω.

Αἴδηλός, ου, ὁ, ἡ, obscurus, exitialis: obscure, destructive. Παίδ' ἄιδηλον Ε. 880. Syn. 'Αδη-

λός, ἄφἄνης, ὅλέθρἴὄς, στυγνός.

Αἴδης, ου, ὁ; 'Αἴς, ἴδος; Αἴδωνεὺς, Pluto. Τλη δ' Αἴδης εν τοῖοῖ Ε. 395. Π. 625. Hes. Τh. 913. Εν. Αμείδητος, ακρίτος, μελαγχαίτης, πάλαιγένης, ίφθιμός, κλυτόπωλός, πίκρός, πανδαμάτωρ, νηλεής, νεκροδέγμων, Ζεύς κάταχθονίος, ενεροισίν ανάσσων, αναξ ενερων, Ζεύς των κεκμηκότων.

'Ăἴδης, "Αιδης, ου, ό, Orcus, inferi: the place of the dead, the shades. Αἴπὼν ἵν' "Αιδης χωρις Hec. 2. Syn. Έρεβος, ζόφος, μελαντειχής δόμος Περσεφόνης. Ερ. Αχλύδεις, πολυδάκρυτος, έννύχδς, λυσιμέλης, στυγέρδς, κρυέρδς, δάκρυδεις, πολύκλαυτος, λύγρος, απευκτός, βδελύρος, αποτρόπαιός, μελάνδχρως.

Αϊδνός, η, όν, obscurus: dark. Εν βήσσησϊν ἄιδνης Hes. Theog. 860. Syn. Σκότεινός, σκότίος, δυοφέρος, αφανής.

Αιδοίος, α, ον, venerabilis: venerable. Αιδοίος μέν τ' εστί ε. 447. Syn. Απόβλεπτός, εύσεπτός, σεμνός, ένδοξός, Βεσσεπτός.

Αιδόφρων, ὄνός, ὁ, ἡ, verecundus: modest, bashful. "Οστίς αιδόφρων Alcest. 663. Αιδοίός, ευλάβής.

Αἴδρεία, Αιδρία, Αἴδρία, αs, ή, imperitia: ignorance, imprudence. "Οστίς αϊδρείη πελάση μ. Syn. Αμάθία, άγνωσία, άπειρία.

Άτδρις, έὄς, ὁ, ἡ, imperitus: ignorant, unskil. Χώρου ἄτδρις έων κ. 282. Syn. Άπειρος, ful.

ἄμἄθης, ἄγνώμων, ἄδἄήμων.

Αϊδροδίκης, ου, δ; Αϊδροδίκος, ου, δ, ή, justitiæ nescius, sævus: ignorant of justice, cruel. Θηράς ἄιδρόδικους Nem. 1. 96.

Αιδωνεύς, Pluto. See Αίδης.

Aιδώs, ŏŏs, οῦs, ἡ, pudor: modesty, shame. γ. 24. Syn. Αισχύνη, ἄγνευμἄ, ἄγνεία. Ακήρατος, γαμηλίος, παρθενική, ερατή, τίμιος, σωφρων, πένθιμος. See Apoll. 3. 648.

Αιειγένετης. See Αειγένετης.

Αιέλουρος, (quod minus Atticum) Αίλουρός, ου, ό, felis: a cat. Αιξλούρως πυκτίδας Acharn. 879.

Αιξτός, Att. Αξτός, οῦ, ὁ, aquila: an eagle. "Ωστ' αιξτός ὑψἴπξτήεις Χ. 308. Ερ. Αλκήεις, γαμψώνυξ, αγκϋλὄχείλης, ωκϋπέτης, δἄφοινός, πτερόεις, εύπτερός, ηερόφοίτης, ηερόδινής, Δίός αίσιος όρνις, οξέα κέκληγως, αρχός οιωνων.

Aιζηός, οῦ, ὁ, juvenis: young, youthful; a youth. "Οντ' αιζηός ἄφῆκεν Ψ. 432. Syn. Něaνίσκος, ακρηθός, ηϊθέος, κουρός, νέαντας. Εν. Θἄλ ἔρὄς, ἄρηἴθὄὄς, ευσθἔνης, ἄκμάζων, Δἴὅτρἔφης,

ανθηρός, ισχυρός, αγήνωρ.

Aιήτης, ου, δ, Æætes: king of Colchis, and father of Medea. Ολδόφρονος Αιήταο κ. 137. Ερ. Απηνής, μεγάλοφρων, υπέρθυμος, όλοος, υίδο φάξσιμβρότου ηξλίοιδ.

Aίητος, ου, ό, ή, i. q. 'Αητός, vento obnoxius: exposed to the wind; tempestuous like the wind. Πέλωρ αίητον ανέστη Σ. 410. Syn. Αίθων, πυρ-

Αιθάλιων, ωνος, δ, caloris amans: fond of warmth, or of the colour of ashes. Ορόδαμνίσιν αιθάλἴωνες Theoc. 7. 131.

Αιθάλὄεις, εσσά, εν, ardens: burning, sooty. Αιθάλὄεν πρησαι Β. 415. Syn. Αίθοψ, αίθων, έμπυρος, διαπυρος, ψολοεις, αιθος.

Aίθἄλὄs, ov, ὁ, fuligo: soot. Hec. 905. above. Syn. Αιθάλη, λιγνύς, ψόλος, ιπνία.

Αιθάλδω, ω, ώσω, ωκά, fuligine inquino: to blacken, as with soot; to burn. Μή σ' αιθαλώση Eur. Electr. 1140. Syn. Απαιθάλοω, αίθω. φλἔγω, καίω.

Aιθ ἔρῖος, ου, ὁ, ἡ; Αιθ ἔρῖος, ἴα, ἴον, æthereus:ethereal. Ου γάρ ὄγ' αιθέριοιο Apoll. 2. 1258. SYN. Aĕpĭŏs.

Αιθέροδρομός, ου, ό, ή, per æthera currens: passing through the air. Av. 1394. See $1\pi\pi\delta$ δρὄμῖα.

Aιθήρ, ĕρŏs, δ, ή, "æther, aër purus, in quem nullæ ascendunt nubes; nam αλρ est inferior aër, nubilis obnoxius." Damm. in v.: ether, the sky. Θ. 552. Syn. Αὴρ, αιθρῖα, Ζεὺς, πῦρ. Ερ. ἄτρὕγετός, αστερωπός, αστρόχιτων, άφθιτός, άβατός, αιδλός, εύδιδς, ήσυχδς, τηλέφανής, ηλίβατδς, ποικίλος, τάνάος, ψυχρά, αιγλήεις, νήνεμος, άπείρϊτός, άσπετός, πανδαμάτωρ, σελασφόρός, αστερόφεγγής, ύγρός, αννέφελός. ΡΗΚ. Δίός οίκησίς, μεγάλων υμός πάτηρ, σόφος άρμονίας πάτηρ.

Αιθίοψ, ὅπὄς, ὁ; Αιθίὅπῖς, ιδός, ἡ, (plur. Ion. Αιθιὅπῆές, ων, οἱ,) Æthiops: an Ethiopian. Αλλ' ὅ μἔν Αιθιὅπας α. 22. Εν. Αμύμὄνές, έσπερίοι, πυμάτοι, κυάνεοι, μελάνοχροοι, εγχεσιμωροι, κέλαινοί, μέλανές. ΡΗΒ. Έσχατοι ανδρών, οί μέν δυσσμένου Υπέρίονος, οί δ' ανί-

Aιθόs, η, ὄν, niger, in cinerem redactus: reduced to ashes, burnt. Thesm. 246.

Aîθŏs, ĕŏs, τδ, æstus: heat. Apoll. 3. 1304. Syn. Πῦρ, φλόξ, καθμά, θάλπός.

Aίθοψ, ŏπŏs, ὁ, ἡ, rutilus, ardens: burning, hot, bright, black. E. 341. Syn. Μέλας, κέλαινόφάνης, πυρρός, θερμός, αίθων, λαμπρός, κυάνεός, ορφναίος.

Alθουσά, ης, ή, porticus: a portico. O. 324. Syn. Στόα, αι πάραστάδες.

Aίθρα, as, Ion. Αίθρη, ης, $\dot{\eta}$, suda tempestas: a serene air or sky, fair weather. P. 646.

Aίθρη, ης, ή, Æthra: the attendant of Helen;

also the name of a city. r. 144.

Αιθρηγένέτης, ου, Αιθρηγένης, έσς, δ, in æthere natus, frigus vel pruinam inducens: bred in the air, causing cold and hoarfrost. e. 296. O. 171.

Aιθρία, as, ή, sudum; fair weather, serenity. Ενταθόα πρός την αιθρίαν Plut. 1129. Syn. Ευδία, νην έμια, γάλήνη. Ερ. Κάλη, ανν έφ έλος, νήν ξμος.

Αιθριϊόκοιτέω, sub dio cubo: to sleep in the

open air. 'Ρέὄν αιθρἴὄκοιτεῖν Theoc. 8. 78. Αίθρἴόs, ου, ὁ, ἡ, serenus, frigidus: serene, cold. Ζέφύρος μέγας αίθρισς Hom. App. 433. SYN. Εύδιος, προσήλιος, ψυχρος.

Aîθρŏs, ov, δ, frigus matutinum, pruina: cold, hoarfrost. ξ. 318. Syn. Στίθη, πάγος, πάχνη,

πάγἔτὄς, πηγάς, πηγύλζς.

Aίθυια, as, ή, mergus, fulica: a coot, sea-fowl.

Αιθυίη εικυῖά ε. 353.

Αίθω, σω, κἄ, cremo, splendeo: to burn, to shine. Theoc. 2. 24. Syn. Καίω, φλέγω, πίμπρημί, αιθύσσω, ἄνἄκαίω, αύω, αιθάλδω, δαίω, δαίδμαι, πυρούμαι, πρήθυμαι.

Aίθων, ωνός, δ, ardens: burning, fiery red. σ. 371. Syn. Αίθοψ, έμπυρος, περικάλος, αιθάλοεις,

ψόλὄεις.

Αικάλλω, ἄλῶ, λκἄ, blandior, blandiendo decipio: to fawn, flatter. Αλλ' ἄσπἔρ αικάλλει τῖ καρδίαν ξμήν Arist. Thesm. 869. Syn. Κόλακεύω, σαίνω, δωπεύω, δώπτω.

Aί κĕ, Dor. pro εί κĕ, si forte: if perchance. Aί κ $\check{\epsilon}$ θάνης Δ. 170. Syn. Ě \check{a} ν, εί $\check{\pi}\check{\epsilon}$ ρ, $\check{\eta}$ ν, εί

πως, όπως, άνπερ, εάνπερ, ήνπερ.

Αικέλιος. See Αεικής. Theogn. 1344.

Aική, η̂s, ή, motus violentus quivis, impetus: any violent motion, impetuosity. Τόξων αϊκάς άμφις μένον Ο. 709. Syn. Αίθυγμα, βία, επίφορά. Aικήs, the same as ἄεικήs, which see. P. V.

476.

Αικία, Αεικία, as, ή, verberatio, injuria: beating, injury, insult. Δέρχθηθ' οίαις αικίαισιν P. V. 93. Šyn. Αείκεια, πληγή, ύθρις. See Blomf. P. V. 93.

Αικίζω, ἴσω, κά, contumelià vel verberibus afficio: to ill-treat, beat. Πίκρως αικίζεται P. V. 195. Syn. Τύπτω, παίω, μαστίζω, μαστιγόω, θείνω, ζμάσσω, καθύβρίζω, κολάζω.

Αίκισμά, ἄτὄς, τὸ, plaga, damnum: a blow, wound, scandalous treatment. P. V. 1025. Syn.

Αικία, πληγή, κόλἄσις, ύβρις.

Αἴκῶς for Αϵικῶς, misere, turpe: wretchedly, basely. Ἑλκήσουσ' ἄἴκῶς τὸν δὲ κτἔρἴοῦσἴν Χ.

Aίλἴνόs, ov, ό, proprie, carmen quo deploratur Linus; carmen quodvis lugubre: a mournful Αίλινον αιλινόν αρχάν δάνάτου song, dirge. Orest. 1392.

Αίλουρός, ου, δ, felis: a cat. See Αιξλουρός, the more Attic form.

Αἷμά, ἄτός, τὸ, sanguis: blood. E. 113. Syn. Βρότος, ιχώρ, λύθρου. Ερ. Αγαυον, αστάγες, άγαθον, βλοσυρον, Διοτρέφες, εμφύλιον, μελάν, πορφύρεον, ἴέρον, πάχυ, λευγάλεον, νήχυτον, θερμόν, χλωρόν, κυάνξον, κξλαινόν, κξλαινξφές, ευγένες, ευκλέες. ΡΗΚ. Φόνια δρόσος, νασμός μελάναυγής, κρόκυβάφης, στάγών.

Αίμακούριαι, ων, αί, parentalia, inferiæ: funeral rites, sacrifices performed for the dead. Νῦν δ' ἔν αίμἄκουρίαις Pind. Ol. 1. 146. Syn. Κτέρίσματα, εναγίσματα, τα νέκροις νενδμισμενά, τα κτἔρἔά,

Aiμas, aδos, ή, vena: a blood-vessel. Soph. Phil. 697. Syn. Αίματιτίς φλέψ.

Αίμαστα, α̂s, η΄, sepes: a hedge, properly, of thorns. Ε΄φ' αίμασταιοτ φυλάσσει Theoc. 1. 47. Syn. Φραγμός, φράγμα, έρκος, δρκανή.

Αίμάσσω, ξω, κα, cruento: to stain with blood.

Theoc. Ep. 1. 5. Syn. Αἰματοω.

Αίμἄτηρὄς, α, ὄν; Αίμἄτὄεις, εσσἄ, εν, sanguineus: bloody, cruel. Έλυσαν αίματηρουν Soph, El. 755. Syn. Αίματόεις, αΐμων, αίματώδης, αίματοσταγής, καθαιμακτός, μιαιφονός, αίμοξα-

Αίματολοιχός, οῦ, ὁ, ἡ, sanguinem lambens:

licking blood. Agam. 1481.

Αίματοπώτης, ου, δ; Αίματορρόφος, ου, δ, ή, sanguinem bibens: drinking blood. Eq. 198. Eumen. 193.

Αἱμἄτόρρὕτὄς, ου, ὁ, ἡ, sanguine fluens: streaming with blood. Ἡἀνῖσῖν αἰμἄτορρὕτοις Iph. A, 1515.

Αίματοστάγης, ĕŏs, δ, ή, sanguine stillans: dropping with blood. Σκοπέλος αίματοστάγης Ran. 471. Αίματοσφάγης, έσς, δ, ή, jugulatus: cruelly

murdered. Πελάνδε αίματοσφάγης Pers. 821. Αίματδω, ώσω, ωκά, Αίματδόμαι, sanguine inquino: to stain with blood. Σφάζ αίματου Androm. 250. Syn. Κάθαιμάσσω, αίμάσσω, φοινίσσω.

Αίματωπός, ου, δ, ή, sanguineum vultum habens: having a sanguinary aspect. Τὰς αίμἄτωπούs και Orest. 250.

Αίμὄδἄφης, ĕŏs, δ, η, sanguine tinctus: stained with blood. Aj. 219. See Βἄφή,

Aίμονες, ων, οί, Hæmones: a name of the Thessalians. Nem. 4. 91.

Αίμορράγης, εσς, ό, ή, sanguinem stillans: streaming with blood. Αίμορράγης φλέψ Philoct. 825.

Αίμόρραντός, ου, ό, ή, sanguine conspersus: sprinkled with blood. Αἰμόρραντοι δύσιαι πλήρεις Alc. 131. Syn. Αίματόεις, αίματηρός, αίμοστάγης, αίματοστάγης, αίμοφορυκτός.

Alμos, ov, δ, Hæmus: a mountain in Thrace. Theoc. 7. 76. Ερ. Θρηϊέ, Θρηϊκίος, χιονώδης,

δυσχείμων, ἄν κμώδης, ὅπην κμἴος.

Αίμὔλἴὄς, ου, ὁ, ἡ; Αίμὔλὄς, η, ὄν, sanguinem commovens, blandus, blanditiis decipiens: courteous, crafty. Προσέννεπεν αίμτλιοισιν Apoll. 3. 51. Rhes. 705. Syn. Μείλιχος, μειλιχίος, ήπιὄς, εύχἄρις, θελκτήριὄς, στωμύλὄς, καλλιέπής.

A''μων, ὄνὄς, (1) peritus, (2) cruentus: (1) skilful, (2) bloody. (Also Αίμων, Ηæmon. Δ. 296.) Ε. 49. ΝΥΝ. Δἄήμων, ἔπιστήμων, εῦ ειδώς,

αίμυλἴός.

Aιναρέτης, ου, ό, virtutem cum aliorum malo habens: awful in virtue. Αινάρετη τι σευ άλλος ονήσεται Π. 31.

Aινείαs, Αινέαs, ου, ό, Æneas: the son of Anchises and Venus. E. 297. Ep. Αγχίσἴάδης, ἄμύμων, δἄίφρων, μἔγἄθυμὄς, ἔρἴκυδης, ὅ τῆς ᢒἔοῦ, Τρώων βουληφόρος, κρατέροφρων, ένς, κρατέρδς πάϊς Αγχίσαὄ, μήστωρ φόβου, δόδς πόλξμιστής, φιλός αθάνάτοισι δξοίσι.

Αινέω, έσω, ήνεκα, laudo, assentior, suadeo: to praise, approve, recommend. Orest. 492.

Syn. Επαινέω. See Αινίζομαι.

Αίνιγμα, ατός, τὸ; Αινιγμός, οῦ, ὁ, ænigma: an enigma, riddle. Ουκ εμπλέκων αινίγματ' P. V. 611. Ran. 61. Phr. Λοξόν ἔπός. See Er. &c. in Χρησμός.

Αινιγματώδης, ἔός, ὁ, ἡ, ænigmaticus: enigmatical. Αινιγματώδες τοῦπός Æsch. Supp. 460.

Αινίζόμαι, ἴσόμαι, μαι, laudo: to praise, admire. δ. 487. Syn. Αίνημῖ, αινέω, ἔπαινέω, κλητίζω, ευφημέω, ἔπευφημέω, κλέω, κλείω, παιανίζω.

Αινικτήρ, ῆρὄs, δ, qui ænigmatico sermone utitur: one who speaks enigmatically. Soph. fr. inc. 49.

Ανυκτηρίωs, ænigmatice: obscurely. P. V. 948.

Αινικτός, η, όν, ænigmaticus: enigmatical, perplexed. Œ. R. 439.

Αινίσσόμαι, Αινίττόμαι, ίξόμαι, ήνιγμαι, obscure loquor; to speak obscurely, to attack covertly. Arist. Eq. 196.

Aινόγἄμος, ου, δ, ἡ, infelici matrimonio junctus: unhappily married. Hel. 1119. See below, and Γἄμος.

Aινδη ένειδς, ου, ό, ή, terribiles malas habens: having tremendous jaws. Θηρίζον αινδη ένειον Call. 4. 92.

Αινδόρυπτός, ου, δ , $\hat{\eta}$, perdite delicatus: extremely effeminate, a great fop. Μέσὄν αινδ- θ ρυπτέ Theoc. 15. 27.

Aινδλαμπης, εδς, δ, η, terribiliter lucens: shining awfully. Agam. 390.

Αινδλέων, οντός, δ, sævus leo: a fierce lion.

Theoc. 25. 168.

Αινόμορος, ου, ό, ή, infelix: unhappy. H. in

Merc. 257.
Αινόπαρις, ίδος, δ, infelix Paris: wretched

Paris. Hec. 938. See Δύσπἄρῖs.
Αινὄπάτὴρ, ἔρὄs, ὁ, parens infelix: unhappy

Aινδπάτηρ, έρδε, δ, parens infelix: unhappy father. Choëph. 314.

Αῖνὄς, ου, δ, narratio, assensio, laus: a story, approbation, praise. Ψ. 795. Syn. Αίνϵοϊς, επαινός, εγκωμίζυ, ευφημία, λόγός. Ετ. Αμύμων, ἄγακλεής, ἄοίδἴμὄς, ευκελάδος, λίγύρος, χάρῖεις.

Αινός, η, όν, gravis: heavy, unfortunate, terrible. Η. 215. Syn. Βάρυς, δεινός, χάλεπός, βίαιός, σφόδρος, άθλιος.

Αίνδμαι, capio: to take, to take away. Εκ δ' αίνδτό δυμόν Δ. 531. Syn. Αίρξω, ἄφαιρξω, ἄπαίνδμαι, λαμβάνω, δέχδιμαι.

Aινωs, misere, valde: grievously, very much. E. 352. Syn. Αθλίως, χάλεπως, λίαν, άγαν, μεγάλως.

Άϊξ, άϊκὄς, ἡ, impetus: force, violence. Ăνξμων άϊκὄς ξρύξειν Apoll. 4. 820.

Αὶξ, αιγός, δ, ἡ, caper, capra: a goat. I. 207. Syn. Τράγός, χίμαρός, χίμαιρά, αιγίδιζο. Ερ. Αγρότερός, ἄγρίδς, δὰσῦθριξ, διδύμαστοκός, ίξὰλός, ευτρέφὴς, πίων, κέρὰἡ, λευκά, τάνῦθριξ, πόλυγά-

Αιδλία, ας, ἡ, Æolia: Αιδλίην δ' ες νῆσὄν κ. 1. Αιόλλω, αιόλῶ, ἡολκἄ, varie verso, agito: to vary, turn, agitate. Αιόλλει μἄλᾶ δ' ῶκᾶ υ. 27. Syn. Αιόλἄω, πάραλλάττω, δαιδάλδω, ποικίλλω.

Αιδλόθρόντας, Dor. της, ου, δ, qui velocia fulmina agitat: an epithet of Jove. Pind. Ol. 9. 64. See below.

Αιδλδθώρηξ, ηκός, δ, ή, vario thorace indutus: armed with a beautifully variegated breast-plate. Μενέσθίδε αιδλόθώρηξ Π. 173.

Αιδλόμήτης, ου, ό ; Αιδλόμητῖς, ό, ἡ, astutus: crafty. Σίστφος αιδλόμήτης Hes, Fr. 28, 4, Syn. Αιδλόδουλός, δόλιζος, δόλιζοφρων, πόλυτρόπος, πάνοῦργος.

Αιδλόμἴτρης, ου, δ, variam mitram habens: having a turban of various colours. Ορεσεϊόν αιδλομίτρην Ε.707.

Αιδλόπωλός, ου, ό, ή, bene equitans: having swift or spotted horses, riding well. Φρύγας

αιδλόπώλους Η. to Ven. 138.

Αίδλός, ου, ὄ, Æolus: the god of the winds. Αίδλός Ἱππότάδης κ. 2. Ερ. Αθελγής, δεινός, μεγάλήτωρ, φἴλόξεινός. Ρης. Τάμίης οτ κοίράνδς ἀνέμων, ἀνέμοις αιθρηγένεεσοῦν ἀνάσσων.

Αιδλός, η, δν, varius, velox: various, variegated, spotted, swift. Σφηῖκες μἔσὄν αιδλοί Μ. 167. Syn. Αλλοῖός, ποικῖλός, δαιδάλἔός, βἄλἴός, παμποίκῖλός, πἄναἰδλός, στικτός, κἄταστικτός, θόός, τάχὖς.

Αιδλόστομος, ου, ό, ή, vario ore loquens, ambiguus: ambiguous. Αναγγέλλοντες αιδλοστόμους P. V. 661. Syn. Ποικίλογηρος, ποικίλου δίλυθος, ποικίλος, ποικίλος

Αιπεινός, ἡ, ὄν, excelsus: high. Καϊ αιπεινή Κάλυδώνι Ν. 217. Syn. Ύψηλος, αιπύς, αιπήεις, αιπός.

Αιπόλξω, ῶ, ἡσω, ηκὰ, inter capras versor: to be a goat-herd. Αιπόλξοντὰ δἴδάξαι Theoc. 8. 85. Syn. Αιγίζω.

Αιπόλιζον, ου, τό, grex caprarum: a herd of goats. Λ. 678. Syn. Τραγίσκων άγελα.

Αιπόλός, ου, δ, caprarius : a goat-herd. ρ. 247. Syn. Αιπόλός ανηρ, αιγάς άγων.

Aιπόs, η, όν, altus, profundus: deep, high. γ. 130. See Aίπόs.

Aîπös, ϵös, τδ, altitudo, summus mons: height, the top of a mountain. Theoc. 7. 148. Syn. "Υψόs, ἄκρα, κὄρὄφή.

Αιπυμήτης, ου, δ, consilia alta capiens: who possesses high thoughts, proud. Θξμίδος αιπυμήτα παί P. V. 18.

Αιπύς, εῖἄ, ὔ, altus: high. Αιπὕ τε τεῖχος Z. 326. Syn. Αιπός, ὑψηλός, ηλἴβἄτὄς, ὑψηρεφὴς, ηνεμόεις.

Αίπϋτος, ου, δ, Æpytus: a king of Arcadia. Ουδ' κλάθ' Αίπυτου εν παντί χρουφ Pind. Ol. 6.59.

Αἴρĕσἴs, ĕωs, ἡ, optio: choice, option. P. V. 777. Syn. Εκλογἡ, προαίρĕσἴs, δἔλημᾶ, ευχή.

Αίρετος, η, ον, potior: better, eligible. Eq. 84. Syn. Εκκρίτος, επέραστος, ευκταΐος, ευκτός, επευκτός.

Αίρξω, ήσω, ηκά, εἶλὄν, capio, convinco, occido: to take, conwict, vanquish, kill. Λ. 89. Syn. Αίνδμαι, λαμδάνω, αἰρξόμαι, εξαιρξόμαι, λάζόμαι, ἄλίσκω, κἄτἄκρίνω, κρᾶτξω, αίρω, κᾶτἄ-βάλλω, ἄναιρξω.

'Ăϊρŏs, a play upon the name of Irus in the Odyss. σ. 72. Wretched Irus. Ἡ τἄχὰ Ἱρὸs

ἄϊρŏs.

Αίρω, ἄρῶ, ἢρκἄ, tollo: to lift up, extol, carry away. Hec. 951. Syn. Ἐπαίρω, ἄναίρω, ἄνα-φέρω, αίρὲω, φέρω, κινέω.

'Ăis, ίδος, ὁ, orcus: hell, the place of the dead, Pluto. Ψυχήν δ' Ăἴδι κλὕτὅπώλφ Π. 625. Er. see "Αιδης.

Αῖσἄ, ης, ἡ, fatum: fate. Αῖσἄ φἴλων ἄπὸ ε. 113. Syn. Μοῖρὰ, ἀνάγκη, εἰμαρμενη, μόρὸς, πέπρωμένη, κὴρ, τύχη. Εν. Κάκὴ, αργάλξα, λύγρὰ, ἀπάσθάλὸς, ἀναγκαιὰ, ἄμείλῖχὸς, πόλὕστοῦνὸς, κρὰτέρὰ, δὰνάτηφὸρὸς, πόλῦτρὸπὸς, ἀσχέτὸς, ὁλὸἡ, στῦγέρἡ.

Aίσαρὄs, ου, δ, Æsarus, hodie Necete: a river flowing through Crotona; likewise one in Sicily.

Επ' Αισάροιο νομεύω Theoc. 4. 17.

Aίσηπος, ου, δ, Æsepus: the name of a river

in Lycia. M. 21. Ερ. Βἄθύρδοσς.

Αισθάνομαι, αισθήσομαι, ήσθημαι, sentio: to be sensible of, perceive, hear, understand. Œ. C. 301. Syn. Νὄξω, γινώσκω, μανθάνω, ϋπόδξχόμαι, φράζομαι, αίω.

Αίσθημα, ατός, τδ, ipse sentiendi actus: sensa-

tion, feeling. Iph. A. 1243.

Alσθησις, εως, ή, sensus: sense, feeling, sensation. Eur. Electr. 292. SYN. Nonois, συνέσις, έννοιά,

Αυτάρ ὁ θυμόν ἄΪσθε Υ. 403. Syn. Αἴω, ἄκούω, ἄποπνεω, εκπνεω,

αποψύχω, εκλείπω.

Aίσἴμος, ον, fatalis; decens, vid. Damm.: fatal; becoming. Αίσϊμον ημάρ Αχαιών Θ. 72. Syn. Μοιραίσς, μοιρίδισς, είμαρμενός, πεπρωμενός, **ἔνα**ίσἴμὄς, ἔπἴεικής.

Αίσιος, ου, ό, ή, faustus : auspicious. Αίσιον οίος Ω. 375. Syn. Εύσημος, ευτύχης, δεξίος,

δίκαιδς, ἄγἄθὄς.

Αίσσω, Αίσσω, ἄίξω, ήιχα, ruo: to rush, rush out. Κάθ' Ίππων αΐσσοντα Υ. 401. Thus the first syllable is long in Homer, but in the tragedians it is short. See Iph. A. 12. It is generally nsed as a dissyllable by the Attic Poets. See R. P. Hec. 31. Syn. Ěπείγὄμαι, ἔπαΐσσω, ἔφορμαω, σπεύδομαι.

'Ăιστος, ου, ό, ή, evanidus; non conscius: whose fate is unknown; unconscious. 'Ωιχἔτ' αιστός απυστός α. 242. Syn. Αφανής, άγνωστός,

Αιστόω, ώσω, ωκά, evanidum reddo : to obliterate. [°]Ωs ἔμ' ἄιστώσειἄν ν. 79. Syn. Διαϊστόω, αφανίζω, διαφθείρω.

Aίστωρ, ὄρὄς, δ, ή, imperitus: unskilful, ignorant. Καὶ μάχης ἄΐστορες Androm. 682. Syn.

Αδάήμων, αμάθης, αγνώμων. Αισυήτης, ου, δ, Æsyetes: the father of Alca-

thous. Ένθ' Αισυήταο Διοτρέφεος N. 497. Αίσϋλός, ου, ό, ή; Αίσϋλός, η, όν, flagitiosus: flagitious. Καὶ αίσὔλα ῥέζοι β. 232. Αδικός, παρανόμός.

Aισύμη, ης, $\dot{\eta}$; Æsyma: the name of a city in Thrace. Τόν $\dot{\beta}$ εξ Αισύμηθεν Θ. 304.

Αισυμνάω, ήσω, ηκά, suum cuique tribuo; regno: to assign his own to every one; to govern. Med. 19. Syn. Άρχω, βἄσἴλεύω, ἄνάσσω, κοιράν ξω.

Aισυμνήτης, ου, δ, certaminis curator, rex: an umpire, king. Theoc. 25. 48. Syn. Αγωνάρχης, βράβευτης, πάρεδρός, βάσιλευς, άναξ.

Alσυμνόs, ου, δ, Æsymnus: the name of a Grecian leader. Λ. 303.

Αισχίνης, ου, δ, Æschines: an Athenian orator, rival of Demosthenes. Μέτἄ τοῦτὄν Αισχίνης ὁ Σέλλου δέξἔται Arist. Vesp. 1245. Εν. Κεκρόπίδης, νδήμενδς άνθεά Πειθους.

Αῖσχός, ἔός, τὸ, probrum : shame, disgrace. Apoll. 3. 797. Syn. Αισχύνη, ἄτιμῖα, ἄπρἔπειἄ, ονειδός, υβρίς.

Αισχροκέρδεια, as, ή, turpe lucrum: avarice. Antig. 1056.

Αισχρόμητις, ιδός, ό, ή, turpia consilia afferens: suggesting wicked counsel. Agam. 215.

Αισχρόποιός, οῦ, ὁ, ἡ, turpia perpetrans: acting basely, base, shameful, dishonourable. Έρβ αισχρόποιε Med. 1343.

Aισχρός, à, öν, turpis: base. Phœn. 1027. Syn. Ασχήμων, δύσειδης, μἴαρός, μὔσάρος, άτιασς, αναιδής, ασεμνός, αναίσχυντός.

Αισχρουργία, ας, ή, improbitas: villany. Μαινάδων αισχρουργίαν Bacch. 1060. Syn. Κάκουργία, πόνηρία, κάκία, μοχθηρία.

Aισχρώs, turpiter: basely. Philoct. 1234.

Αισχύλος, ου, ό, Æschylus. Εγώ γάρ Αισχύλον νομίζω πρώτον έν ποίηταις Nub. 1366. Ερ. Αγρίσποισς, αυθαδόστομός, ερίβρεμετης, σὄφὄς, φρενότεκτων, κομπόφἄκελορρήμων, ἄπερῖ-λἄλητὄς. ΡΗΕ. Έχων ἄχἄλινόν, ἄκρἄτες, απύλωτον στόμα.

Αισχυντήρ, ηρός, ό, fceda perpetrans: he who

commits a foul crime. Choeph. 988.

Αισχύνδμαι, me pudet, revereor: to be ashamed, to respect. Εγὼ δ' αισχύνδμαι έμπης σ. 12. Syn. Αιδέσμαι, εντρέπομαι, εμπάζομαι, άζὄμαι.

Αισχύνω, ὔνῶ, υγκἄ, pudefacio; pudorem injicio: to make ashamed; to disgrace. Οῦσἄν αισχύνεις πόλιν Œ. C. 929. Syn. Κάταισχύνω, κάθυ βρίζω, λυμαίνομαι, άτιμάζω.

Aίσων, ὄνὄς, ὁ, Æson: the father of Jason. Apoll. 1. 253.

Aίσωπος, ου, δ, Æsopus: Æsop. Pax 129. Αιτέω, ήσω, ηκά, peto: to ask, demand. Ε. R. 216. Syn. Απαιτέω, ἔπαιτέω, πάραιτ ἔδμαι, δ ἔδμαι, πάρὰκὰλ ἔω, ἔρωτάω, αξἴδω, ἔρδμαι, λιπάρξω.

Åτης, ου, δ, petitor, amasius: a suitor, lover. Στέργετε δ' ύμμες ἄτται ο γάρ Θεός Theoc. 23.

Αιτία, αs, ή, causa, culpa: a cause, motive, fault, accusation, legal contention. Πας τις αιτίαν νέμει Aj. 28. Syn. Αφορμή, διάβολή, Syn. Αφορμή, διαβόλή, άγων, δίκη, αιτίαμά.

Αιτίαμα, ατός, τδ, criminatio: an accusation. Ζεὺς ἔπ' αιτιάματι Ρ. V. 194. Syn. Αιτία, λάβη, νεμεσίς, αμάρτημα, κατηγόρια, έγκλημα.

Αιτϊάόμαι, incuso: to accuse, blame. Καϊ αιτϊάασθαϊ άνωγα Κ. 120. Syn. Εγκάλξω, κατηγόρξω, δϊώκω, κρίνω, διάβάλλω, μέμφόμαι, κακίζω, ὄνειδίζω, βασκαίνω.

Αιτίζω, ἴσω, ἴκἄ, mendico: to beg, ask. Βούλέται αιτίζων βόσκειν ρ. 228. Syn. Αιτέω,

πτώσσω, πτωχεύω, ἔπαιτἔω, πρόσαιτἔω.

Aίτιος, ια, ιον, sons; auctor: who deserves blame; the author or cause of. Αίτιοι εισιν β. 87. ΣΥΝ. Επαίτιος, μεμπτος, ενοχός, υπεύ-

Αίτνη, ης, ἡ, Ætua: a mountain in Sicily. Theoc. 9. 15. ΕΡΙΤΗ. Σἴκκλὴ, ηνκμόκσσα, πόλυδένδρεσς, νιφόεσσα, ηλιβάτος, πυρίστακτος, τρικάρηνος, πυρί τυφομένη. For a description of Ætna see Call. in Del. 141. Pind. Pyth. 1.38.

Αιτώλιός, Αιτωλός, οῦ, ὁ, Ætolus: Ætolian. E. 706. Phoen. 134.

Αιφνίδίος, ου, ό, ή, repentinus: sudden. Αιφνιδίον θόρυβεθσίν Theoc. 21. 6. Syn. Εξαιφνίδιος, εξάπιναιος, άδοκητος, οξυς.

Αιχμάζω, ἄσω, ἄκἄ, vibro: to brandish, dart. Pers. 755. Syn. Ακοντίζω, αγκυλίζομαι, βάλλω, κράδαίνω, τινάσσω, ρίπτω, απορρίπτω, πάλλω, σείω.

Αιχμάλωτικός, ή, όν, captivus: taken captive. Εν αιχμάλωτικοις Troad. 871.

Αιχμάλωτίς, ίδός, ή, captiva: a female captive. Αιχμάλωτίδος λέγω Aj. 1228.

Αιχμάλωτός, ου, ό, ή, bello captus: a prisoner of war. Αιχμάλωτός ενδίκως Troad. 35. Syn. Δὄρἴληπτός, δὄρύἄλωτός, δὄρικτητός.

 $A_i \chi \mu \dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, cuspis: the point of a spear or

dart. H. 259. Syn. Ακωκή, λόγχη, ἄκὴ, ἄκμή. Ετ. 'Ασχέτὄς, δυὄφέρη, ανίαρη, οξεῖά, ὅβρῖμὄς, τρἵγλῦφὄς, καρχάρὄδους, δὰνὰτηφόρὸς, έμπῦρὸς, χαλκὄβἄρής.

Αιχμήεις, εντός, δ, bellicosus : warlike. Pers.

137.

Αιχμητήs, οῦ, ὁ, bellator: a warrior. E. 706. Αῖψἄ, statim, repente: quickly, suddenly. Αῖψἄ τοῖ αῖμἄ Α. 303. This word, so common in Homer, does not occur in the dramatic writers. Syn. Αίφνης, εξαίφνης, άφνως, αυτικά. Αιψηρὄκελευθός, ου, ό, ή, velociter gradiens: proceeding rapidly. Hes. Theog. 379.

Αιψηρός, à, öν, celer: quick, prompt. δ. 103.

Syn. Λαιψηρός, τάχτς, βόδς. Αιω, audio: to hear, understand. Οὐκ αιεις

ώς Τρῶκς Κ. 160. Syn. Ακούω, κλύω.

Aιων, ωνος, δ, ή, ævum: an age, life, duration of man's life. Π. 453. Syn. Bios. Ep. Αμβρότος, ατέρμων, αδάκρυς, γλυκύς, βαρύς, μάκρος, μόροτμός, μίνυνθαδίος, λευγάλεος, πόλυήρατός, αιδίος, ίξρος, αμφιλάφής.

Αιώνιός, ου, ό, ή; Αιώνιός, ια, ιόν, sempiternus: perpetual, eternal. Δός μοι παρθενίην αιώνιον Call. in Dian. 6. Syn. see in Ep. to Aιών.

Αιωρέω, ήσω, ηκά, attollo : to raise into the air, suspend. Επιστάδον ηωρείτο Apoll. 4. 1687. Syn. Αίρω, εξαίρω, αιωρίζω, επαίρω.

Ακᾶ. See Ăκῆ.

Ακάδημία, as, ή, Academia: a place in the suburbs of Athens, famous for Plato's school of philosophy. Αλλ' εις Ακάδημίαν κάτιὼν ὕπὄ ται̂ς μὄριαις ἄπὄθρέξεις. Aristoph. Nub. 1005.

Ακάθαρτός, ου, δ, ή, impurus: impure. Ακά-

θαρτόν ύμας εικός ην Œ. R. 256.

'Ăκαινά, Ion. Ăκαίνη, ης, ή, i. q. ἄκανθά, spina, virga pastoralis: a thorn, goad, whip, measuringrod ten feet long. Νύσσεν ἄκαίνη Apoll. 3. 1322. Syn. Κέντρον, βούπληξ, βούκεντρον, βάβδος.

'Ăκαιρός, ου, ό, ή, inopportunus: ill-timed. Ρ. V. 1035. Syn. Παρακαιρός, αωρός, ατόπός. Ακακήσιος, ου, ο, nihil mali faciens: an epi-Έρμείης Ακακήσιος Call. thet of Mercury.

Dian. 143. Ακακήτης, ου, δ, Poet. Ακακητά, nihil mali faciens: harmless, an epithet of Mercury and Prometheus. Έρμείας ἄκἄκητἄ Ω. 10. Syn.

Άκἄκὄς, ἄναιτἴός.

Ακάλανθίς, ίδος, ή, carduelis: a bird feeding on thistles, the name of a dog. Χ' ἡ κώδων ἄκἄλανθίς ἔπειγόμἔνη Pax 1078. Syn. Ακανθίς, ποικίλίς.

Ακάλαρφείτης, ου, δ, leniter fluens: gently flowing. Εξ ἄκἄλαρδείταὄ βἄθυρδοοῦ

SYN. Ήσυχως ρέων.

Ακάλήφη, ης, ή, urtica: a nettle, thorn, shellfish. Την ἄκἄλήφην ἄφελέσθαι Vesp, 884. Syn. Κνίδη, ἄκανθά.

Ακάλυπτός, ου, δ, ή, non tectus: not covered. Ακάλυπτον ούτω δεικνύναι Œ. R. 1427. Syn.

Ακάλυφης, ĕŏs, δ, η, subdialis: in the open air, without covering. Χρύσης πέλασθελς φυλάκὄς θε τον ακάλυφη Philoct. 1321.

Ακάμαντολόγχης, ου, δ, indefessus hasta: un-

wearied in fighting with the spear. Pind. Isth. 7. 13. See Ака́µаѕ.

Ακαμαντόμαχης, ου, δ, indefessus pugna: unwearied in battle. Pind. Pyth. 305. Ακάμας.

Ακάμαντόπους, όδος, ό, ή, pedibus indefessus:

whose feet are unwearied. Pind. Ol. 3. 5. See Ακάμας.

Ακάμας, αντός, δ, Acamas. Ένθ Ακάμας Πρόμαχον Ξ. 476. Ερ. Ασϊάδης, ηἴθἔος, ἔπῖείκέλος αθάνατοισί, δόος ήγητηρ Τρώων.

Ακάμας, αντός; Ακάματός, ου, ό, ή; ός, η, όν, indefessus: unwearied. 'Αφθίτον ακάματαν τ' Antig. 339. Syn. Ακμής, ακόπιαστός, ατρυτός, αμοχθός, αδκνός, ατειρής, ισχυρός.

'Ăκαμπτός, ου, ό, ή, qui flecti nequit: inflexible. Αλλ' άρδηκτος ακαμπτος Apoll. 1. 63. Syn. ' Ατεγκτός, σκληρός, ατεραμων, ατεραμνός.

'Ăκανθά, as, ή, spina, spina dorsi: a thorn; the back bone; difficulty, a subtle question. Φὄρἔοιτἔ δ' ἄκανθαι Theoc. 1. 132. Syn. Σκῶλὄs, ἄκὰλήφη, ἄπὄρῖα. Ερ. Άτριπτὄs, δράκοντεία, κράναή, οξεία, πυκίνή, στυγέρη, οξυέθειρος, οξυ-

Ăκανθἴόs, ου, ὁ, Acanthius: an inhabitant of Acanthus, an Acanthian. 'Ο Δϊκωνός Ακανθίος Call. Ep. 10. 1.

Ακανθίς, ϊδός, ή, carduelis: a linnet. Κόρυδοι καϊ ἄκανθϊδές Theoc. 7. 141. Syn. Ακάλανθίς.

'Aκανθός, ου, ὁ, acanthus: brank-ursine, the acanthus. Περιπεπτάται ύγρος άκανθος Theoc.

1. 55. Ερ. μάλάκος.

Ăκἄρὴς, ĕŏs, ὁ, ἡ, brevis, individuus: short, inseparable. Γυμνὸς θὔραζ εξἔπἔσὄν ἔν ἄκἄρεῖ χρόνφ Plut. 244. Syn. Βράχυς, δλίγοχρονίος, μινυνθάδιός.

Ακαρπία, as, ή, sterilitas: sterility. Eum. 804. Ακάρπιστός, ου, ό, ή, infructuosus: unfruitful, barren. Phœn. 217. Syn. Αγονός, ἄφορός, ἄτρὕγἔτὄς, στεῖρὄς, ἄκαρπὄς.

Ακάρπωs, sine fructu: fruitlessly. Œ. R. 254.

Ακάρπωτός, ου, ό, ή, ex quo nullus fructus percipitur: from which no fruit is derived. Aj. 176. Syn. Ανήνϋτος.

Ακασκαΐος, α, ον, lenis: soft, pleasing. Agam. 718. where see Bl. The A short, as in ἄκη̂.

Ακατά βλητός, ου, δ, ή, non dejiciendus: not to be overthrown, invincible. Τόν ἄκἄτάβλητον λόγον Lys. 65. Syn. Ανίκητός, ἄμἄχος, ἄνῦπέρβλητός.

Ăκἄτὄς, ου, ὁ, ἡ, genus navigii actuarii: a light vessel or boat. Ανά δε λαιφός ως τίς äκăτου Sŏâs Orest. 335. (Pæon. trim.) Ενάλία, ποντόπόρδς, Ληθαία.

Ακάχεω, Ακάχιζω, tristitia afficio: to grieve. Δειλούς ἄκἄχησε τοκηας Ψ. 223. Ζ. 436.

Syn. Αλγύνω, ἄνἴἄω, λυπέω.

Ακαχμένος, η, ον, acutus, ab inus. ακάζω, acuo. Vid. Damm.: sharp, pointed. Έγχος ἄκαχμενόν α. 99. Syn. Θηκτός, οξύς, τέθηγμενός.

Ακέλευστός, ου, ό, ή, injussus: unbidden. Αj. 1284. Syn. Αυτόκελευστός, ακλητός, ου κέλευσθείς.

Ακέντητός, ου, δ, ή, non stimulis excitatus: not requiring the goad. Pind. Ol. 1.

Ακείδμαι, εσόμαι, ήσόμαι, Ακείδμαι, sano: to cure, heal. Τόδε καρτερόν ελκός ακεσσαι Π. 523. Syn. 'Αλθω, ιάδμαι, ὔγἴδω, ιατρεύω, ἔγἴάζω, ᢒἔ-

Ακέραιος, ου, δ, ή, sincerus, illæsus, innocens: unmixed, unharmed, pure, innocent. Ακέραιδς ανέπιληπτον ησκηκώς βίον Orest. 912. Syn. 'Αγνός, ακάκός, κάθάρος, ακήρατός, απλόός, **υγίης**.

Ăκέρδεια, ας, ή, detrimentum: loss, disadvan-

tage. Pind. Ol. 1. 84.

Ακερδής, εσς, δ, ή, damnosus: not advanta- liable to be eaten by worms. Ακιωτάτοι ίστο-

geous, hurtful. Œ. C. 1484.

Ακερσεκόμης, ου, δ, intonsus: having the hair uncut or unshorn, applied to Apollo. Y. 39.

SYN. ĂKOUPŎS.

'Ăκεσμα, 'Ăκημα, ατος, το, medela: restoration to health, a cure. Ηπίων ἄκεσμάτων P. V. 491. Ο. 394. Syn. Ίασϊς, ἵαμἄ, ιατήριὄν, Ξέρἄπεία, φάρμακον, ακός, ιατρεία.

Ακεστήρ, ηρός, ό, medicus, et metaph. domitor: a physician; a tamer. Œ.C. 714. See

Ακεστός, ή, όν, sanabilis: curable. Θασσόν ἄκεσταί N. 115.

Ακέστωρ, ὄρὄς, ὁ, medicus: a physician.

Ω Φοίβ' ἄκέστωρ Androm. 900.

Ακεσφορός, ου, ό, ή, medelam afferens : salutary. Τον δ' ακεσφόρον νόσων Ion. 1024. Syn. Παυσιπόνος, υγίεινος, σωτήριος.

Ακέω, έσω, κά, præ stupore sileo: to be silent through amazement. Κείνους κ' εισόρδων ακέοις

Apoll. 1. 765. Syn. Σἴωπαω, ἡσὕχάζω.

Ακέων, tacite: snenry, which see. δαίνυσθε φ. 89. Syn. Ακήν, which see. Ακη, Dor. Ακα, placide: mildly. 'Ως ἄρ' εξειπεν ἄκα δ' Pyth. 4. 278. (Dactyl. dim. hypercat.) Syn. Ήκα, πραώς, ἡσυχη, ἡσυχιως, ηρέμα, ευμένως.

Ακήδεια, as, ή, incuria: carelessness. Μηδέ μ' ἄκηδείησιν Apoll. 2. 219. Syn. 'Ραθυμία.

Ακήδεστός, ου, ό, ή, non curatus, insepultus: neglected, unburied. Apoll. 2. 151. Ασπούδαστός, ἄτημελητός, ἄμεληθείς,

Ακηδέω, έσω, ήσω, ηκά, non curo: to neglect.

Ρ. V. 517. Syn. Αμέλεω, ὅλἴγωρεω.

Ακηδήs, ĕŏs, ὁ, ή, tristitia vacuus: careless, safe, secure. ρ. 319. Syn. Αμέλης, αμέριμνός, άλυπός, ἄκίνδυνος.

Ăκήλητος, ov, δ, ή, non deliniendus : implacable, untractable. k. 329. SAN. Ampuns,

ἄμείλικτὔς, σκληρὄς, χἄλἔπὄς.

Ακήν, silenter: silently, without speaking. Οί δ' ἄρἄ πάντες ἄκὴν εγενοντό Η. 92. Σίγα, σιγή, ήσυχως, σίωπή, ηκά, ακέων.

Ακήρατος, ακηρασίος, ου, δ, ή. purus, non mixtus: pure, unmixed, uninjured. Ακήρατου τε μητρός αγρίας απο Pers. 620. Hom. Merc. 72. Syn. Ακτραιός, κάθαρός, άφθαρτός, απάθης, αθανάτος.

Ακήριος, ου, δ, ή, exanimis, excors; illæsus: lifeless, heartless; unhurt. Δέσς ίσχει ακήριον Ε. 817. Syn. Αψυχός, ἄθυμός, ἄκξραιός, αβλάβής, αθάναπός.

Ακήρυκτός, ου, δ, ή, non denunciatus, incelebris: who is not proclaimed, not distinguished.

Ion 90. Syn. Ăκλĕήs.

Ακιδυός, ή, όν, infirmus: weak. Είδος ακιδυότέρος 3. 169. Syn. Αδράνης, ασθένης, άκικύς. Ακικύς, ὕός, ὁ, ἡ, imbecillus: imbecile. Καί-

πέρ ἄκικϋς εων Theoc. Ep. 11. 6. Syn. Αβληχρός, άδυνάτος, άκιδνός, ασθένής.

Ακίνδυνός, ου, δ, ή, periculi expers: free from danger, secure. Simon. 152. See κίνδυνός. SYN. Ασφάλης, άκηδης, άμξριμνός.

Ακινδύνως, sine periculo: without danger. Rhes. 590. See above. Syn. Ανᾶτει.

Ακίνητός, ου, δ, ή, non movendus: immovable. Μηδ ακίνητον πέλει Antig. 1027. Syn. Άτρεπτός, ἄτρεμής, ἄτρεστός.

'Aκίοs, ου, ό, ή, vermibus non obnoxius: not Pros. Lex.

βόηες Hes. Op. 433. Syn. Αφθαρτός.

Ακϊρός, à, όν, ignavus: slothful. Εις ἄκϊρως ουδ' Theoc. 28. 15.

Ακίς, ίδος, ή, cuspis: the point of a dart or spear. Ακίδας δ' έβαπτε Κύπρις Anacr. 45. 5. Syn. Αιχμή, ἄκωκή, ἄκή, βἔλός, ἄκων.

Ăκιχητός, ου, ό, ή, quem assequi nequeas: unattainable, incomprehensible. Θέεις ἄκιχητά

διώκων Ρ. 75.

'Ăκλαυστός, ov, δ, ή, indefletus: unlamented. Μή μ' άκλαυστον άθαπτον λ. 72. Syn. Ανοί-

μωκτός, ἄδἄκρυτός, ἄγόός.

Ακλέης, Ακλειής, έσς, δ, ή, inglorius : inglori-"Ημένοι αῦθι εκαστοι ἄκήριοι Η. 100. Μ. 318. Syn. 'Αδοξός, ἄτιμός, ἄσημός, ἄφανής, νώνυμος, ανώνυμος, δυσγένης, δυσκλέης, ακήρυκτός.

Ακλέως, Ακλειως, sine gloria: ingloriously.

a. 241. Orest. 786. See above.

'Ăκληρός, Ακλήρωτός, ου, ό, ή, exsors, pauper: without share or lot, poor. Ανδρί πἄρ' ακλήρω Olymp. 7. 108. Syn. Απόκληρος. ακτήμων, ἄνολβός, ἄπόρός, πένης, πτωχός, ενδέης, αμοιρός.

Άκληστός, Attic., ακλειστός, ου, δ, ή, non clausus: not shut. Έχων ἄκλήστους τῷ Ξέλοντῖ

Iph. A. 340.

'Ăκλητός, ου, δ, η, non vocatus: uncalled.

Aj. 289. 'Ăκλυστός, ου, ὁ, ἡ, et η, ὄν, undis non agitatus: not tossed by the waves. Iph. A. 121. SYN. Γἄλήνἴὄς.

Ακμάζω, ἄσω, ἄκἄ, ætate vigeo: to be in the vigor of age; to be time. Sept. Th. 98. See Ακμή. Syn. Θάλλω, ήβαω, νεάζω, ευθηνεω, ισχύω, κράτύνδμαι.

Ακμαΐος, α, ὄν, vigens: who is in the prime of life, flourishing. "Ήβης ἄκμαίας και τὸν έξηβον χρόνω Sept. Th. 11.

Ακμή, ης, ή, subst. acies: [εν ἄκμῆ dicuntur esse omnia, cum sunt in summa vi, optima conditione. Ακμή etiam cum genitivo usurpatur eodem sensu atque έργον, καιρός, ἄγών:] the edge or point of any thing, occasion, op-"Ήβης ĕν ακμη Alcest. portunity, instant. 326. Syn. Καιρός, ευκαιρία.

Ακμηνός, οῦ, ὁ, ἡ, valde vegetus: in the vigor of life. Ακμηνός δάλξθων ψ. 191. SYN. Ev-

θάλης, ἄκμάζων, ὡραῖος.

'Ăκμηνὄς, ου, ὁ, ἡ, jejunus, cibo aut potu egens: fasting, hungry, thirsty. 'Ο δ' άκμηνος και απαστος Τ. 346. Syn. Ασιτός, νηστίς, νηστεύων.

Ακμής, ητός, ακμητός, ου, ό, ή, indefessus: unwearied, fresh. Φαίης κ' ακμήτας καϊ άτειρέας Ο. 697. Syn. Ακαμάτος, ατειρής.

Ακμόθετον, ου, τδ, incudis basis: the base of an anvil. Θηκέν έν ακμδθέτφ μέγαν άκμονα

Σ. 476.

'Ăκμων, ὄνὄς, δ, incus: an anvil. See in Ακμόθετόν. Ερ. Χάλκεός, βαρύγδουπός, δυσκελάδος, Λήμνϊος, σφυρήλατος.

'Ăκναμπτός, ου, δ, ή, cui resisti non potest: which cannot be bent, inflexible. Xeiperouv ?

βουλαίς ἄκνάμπτοις Pind. Pyth. 4. 128.

Άκνηστίς, ίος, έως, ή, spina dorsi in quadrupedibus: the back bone in quadrupeds. Κάτ' άκνηστιν μέσα νωτα κ. 161. ΣΥΝ. Ῥάχἴς, κλόνἴς.

Ακόη, η,s, ή, poet. ἄκουη, auditus, auris, fama: the sense of hearing, the ear, fame, report. Bapβάρον ώς ἄκοὰν ἔδάην Phœn. 833. Syn. Qûs, θης, άσπονδός, δἄήμων, τερπνη, σφάλερά.

Ακοίμητός, ου, δ, ή, pervigil: very watchful: Νύμφαϊ ακοίμητοι Theoc. 13. 44. Syn. Άγρυπ-

νός, ἄϋπνός. Ακοινώνητός, ου, ό, ή, non communicatus: unsociable. Androm. 471. Syn. 'Ăμικτός.

Ακοίτης, ου, ό, maritus: a bed-fellow, husband. Φίλον ώλξο' ακοίτην φ 88. Syn. Ευνατήρ, σύζυγος, γαμέτης, παρακοίτης, συνάδρος, ανήρ,

πόσις, ευνέτης. Ακοιτίς, ἴδος, ή, uxor: a wife. Αμείνονος είναι ακοιτις Ζ. 350. Syn. Παρακοιτίς, ευνάτειρά, ἄλὄχὄς, γὔνὴ, γἄμἔτὴ, ευνἔτἴς, σύγγἄμὄς, δαμάρ, σύλλεκτρός, συνευνός, συνάδρος, δμόλεκτρός γυνή. Εν. Αμύμων, αιδοία, δάλξρα, δυμήρης, φίλη, ομόφρων, ξένη, γενναία, σώφρων, αθλία, κάκὴ, χρηστὴ, ἄνὄσἴὄς, εσθλή.

Ακόλασταίνω, άνω, αγκά, petulanter seu licenter ago: to behave with petulance, live licen-Ακόλαστάνεῖτε κοὐδεπω Αν. 1227. Syn. Εξυβρίζω, ατακτέω, ασελγέω, ασελγαίνω,

ασχημόν ξω.

Ακόλαστός, ου, ό, ή, intemperans: intemrate. Ακόλαστόν έσχε γλωσσάν Οr. 10. SYN. Ακρατής, λάγνος, ἄσελγής, μάχλος, μοχθηρός.

Ăκὄλὄς, ου, δ, frustum panis: a piece of bread.

Αιτίζων ἄκόλους ρ. 222. Syn. Ψωμός.

Ακόλουθέω, ήσω, ηκά, sequor: to follow. Plut. 757. See above. Syn. Επόμαι, ὅπηδέω, δίώκω, ὅμαρτ ἔω, πἄρἄκὅλουθ ἔω, σὕνἄκὅλουθ ἔω, σὕνὅμαρτεω, σύν (τίνος) μόλειν πόδί.

Ακόλουθός, ου, ό, ή, pedissequus: a follower, otman. Τοις ακόλούθοις δώμεν σώζειν Ραχ 730. Syn. Οπαδός, αμφιπόλός, θεράπων, όμιλητης, διάκονος, συνόδοιπορός.

Ακόλυμβός, ου, ό, ή, natandi inscius: incapable of swimming. Batrach. 157.

ἄκὄμιστία, ας, ἡ, Ĭon. antiq. ἄκὄμιστίη, ης, ἡ, neglectus: neglect. ἄλη τ' ἄκὄμιστίη τε Φ. 284. SYN. Ακηδία.

Ακόμπαστός, 'Ακομπός, ου, ό, ή, alienus a jactantià: unostentatious. Sept. Th. 534. 550.

Άκομψόs, ου, ό, ή, callidi et arguti sermonis haud peritus: no able speaker. Hipp. 990. Syn. Άπλοσς, απειροκάλος, ευήθης, ευτελής, ἄκοσμὄς, φαῦλὄς.

Ακόνη, ης, ή, cos: a whetstone. Χαλκόδαμαν άκοναν. Pind. Isthm. 6. 106. Syn. Θηγάνη.

Ερ. Λίγυρά.

Ακοντίζω, ἴσω, ἴκα, jaculor: to throw a dart. Ή τευ ἄκοντίσσαι Ν. 559. Syn. Βάλλω, εξἄκοντίζω, κἄτἄκοντίζω, αιχμάζω, τοξεύω, ἔπἴβάλλω.

Ακόντιον, ου, τὸ, jaculum: a javelin. Φίλεοντές ἄκόντἴον ἡκαν Call. fr. 102. 1.

Ακων, άκις, βελός, παλτόν, ξυστόν.

Ακοντιστήρ, ήρος; Ακοντιστής, οῦ, δ, jaculator: who shoots a javelin. Λόγχαις τ' ἄκοντιστηρές ευστοχώτατοι Phæn. 140. Theoc. 17.

Ακοντιστύς, τός, ή, ars jaculandi: the art of throwing the javelin. Ουδέ τ' ἄκοντιστὺν εν-

δύσξαϊ Ψ. 622. Syn. Έκηβολία.

Ακοντόβόλός, ου, ό, jaculi vibrator: an able hurler of the javelin. Νόσφι δ' ακοντδεδλοι Apoll. 2. 1002. Syn. Αιχμητής, ήμων, τοξότης.

Ακόρεστός, ακόρητός, ου, δ, ή, insatiabilis: insatiable. Pers. 551. H. 117. Syn. Άπληστός, ἄπλήρωτός, ἄδηφάγός.

'Ăκŏs, ĕŏs, τὸ, medela: a remedy. Aj. 363.

φήμη, λδγός, αγγέλία, ἄκρὄαμά. Ερ. Βἄρῦπει- | See ἄκεσμά. Syn. Άκεσμά, ἄλέξημά, ἄλεξίφάρμάκον, ίασις, θεράπεία, ιαμά, μηχάρ.

Ακοσμία, ας, ή, indecentia: indecency, dis-Καὶ λόγων ἄκοσμία Iph. A. 317. SYN.

Άκοσμός, ου, δ, ή, indecorus: unbecoming. Β. 213. Syn. Άκομψός, ἄπρἔπης, ἄχἄρῖς, ἄμέτρός, ἄεικὴς, ασχήμων, δὕσειδής.

Ακόσμως, confuse: disorderly. Pers. 380.

Syn. Ατάκτως, ἄκὄλάστως, ασχημόνως.

Ακοστέω, ήσω, ηκά, hordeo pascor: to feed barley. "Ιππός ἄκοστήσας ἐπί φάτνη Z. 506. on barley.

Ακουάζομαι, audio: to hear, to be invited. Εμοισίν ακουάζεσθε δ' αοιδού ν. 9. Syn. Ακούω, άἴω, ἔπἴκἄλἔὄμαι.

'Ăκουρόs, ου, δ, ή, mascula prole carens; intonsus: without male issue; unshorn. n. 64. Syn. 'Ατέκνος, άπαις, άκερσεκόμης.

Ακουσίως, præter voluntatem: involuntarily, 'Ως μενουσ' ακουσίως Troad. against the will. 1018. Syn. Αξκόντως, ἄξκοντί θυμφ.

'Ăκουσμά, ἄτὸς, τὸ, fama: rumour, fame.

Œ. C. 518. See Ăκούω.

Ăκουστĕŏs, ŏν, audiendus: to be heard, who must be heard. 'Ως ἄκουστĕον γĕ σου Iph. A.

Ακουστός, η, όν, audiendus: which can be Œ. R. 1312. See below. Syn. Εξheard. ακουστός.

Ακούω, σόμαι, ήκόα, ήκουκα, audio: to hear, hearken, understand. Καλ πτωχός ἄκούει Φ. 292. Syn. Δϊακούω, επακούω, ακροάδμαι, πεύθόμαι, πυνθάνδμαι, κλύω, ενωτίζομαι, πείθομαι.

'Ακρα, as, et 'Ακρίς, ίδος, ή, summitas, promontorium: the summit, highest point, promontory. Ερύσαντας επ' άκρας 3.508. ι.400. Syn. Άκρον, ακρώρεια, ακρωτήριον, ακροπολίς, ερίπνη, πρών, ρίον, κορωνίς. Ερ. Αστυφελικτός, πολυπίδαξ, άθραυστός, κυρτή, λάσϊαύχην.

Ακραγης, εσς, δ, ή, mutus: mute, dumb. Ζηνός ακραγείε κύνας P. V. 828. Κρα is long, if from perf. mid. of κράζω: short, if from a. 2. Syn.

Αφωνός, άφθογγός, κωφός.

Ακραής, ĕŏs, δ, ή, pure spirans: blowing freshly or favourably. Ανέμφ ακραέι καλφ ξ. 253. Ακραίος, α, ον, summus, qui in arce colitur: the highest, an epithet of those deities who were worshipped on elevated places. Τέμένος ακραίας

θεοῦ Med. 1376. Ακραιφνής, εσς, δ, ή, purus, verus: pure,

genuine, entire. Ζώσας ἄκραιφνεῖς τῶν κἄτηπειλημενων (Ε. С. 1147. Syn. Ακέραιδς, αμίγης, τέλειδς, κάθάρδς.

Άκραντός, et in Hom. Ακράαντός, ου, δ, ή, irritus: unsuccessful, imperfect. Choëph. 59. β. 202. Syn. Ατέλης, ἄτέλεστος, ἄτέλεστητος, απρακτός.

Ακράτης, εσς, δ, η, incontinens: incontinent, ungovernable. Πνεύματι μάργφ γλώσσης ακρατής Ρ. V. 909. Syn. Ακόλαστός, άδυνάτός, ασθέ-

vys. Ακρατίζω, ϊσω, ϊκά, jento; merum bibo: to break one's fast; to drink pure wine. "Επεσθ' απεψωλημένοι τράγοι δ' ακρατίεισθέ Plut. 295.

SYN. Φάγω, το άκρατον πίνω Suid. 'Ăκρατός, ου, δ, ή, merus: unmixed. Mă Δι' αλλ' ἄκρατόν οινόν Αγάθου Δαίμόνος Εq. 85.

Syn. Ακραιφνής, ακέραιδς, αμίγής, ισχυρός. Ακράχολος, ου, δ, ή, ad iram proclivis: irascible. Δείους ακράχδλου Ιφικληα Theoc. 24. 60. SYN. Οξύχολος, θυμώδης, ζάμενης, ζάχολος,

Εις οργήν πρόχειρός.

Ακρέμων, ὄνός, δ, ramus summus: a strong branch, the main branch. Αχεί εν ακρεμόνεσσιν Theoc. 16. 94. Syn. Έρνος, δάλος, κλάδος, βλαστός. Ερ. Δρόσ ερός, ευπετάλος, καλλίπετη-λός, ίερος, εύφυλλός.

Ακρέσπερου, extremo vespere: at the close of evening. Ακρέσπ ερόν αείδοισαι Theoc. 24. 75.

'Ăκρηθός, ou, ὁ, ἡ, valde juvenis: very young.

Καὶ νύμφαν άκρηβος κων Theoc. 8. 93.

Ακριθής, εός, ὁ, ἡ, accuratus : accurate. Ουκ έστ' ἄκριθες ουδεν Electr. 367. Syn. Τέλεισς, ἔπἴμελης, λιπάρης, πὕκἴμηδης, σπουδαίδς, ἄληθής.

Ακριεόω, ώσω, ωκά, diligenter exploro, summa cum cura aliquid facio: to know exactly, examine carefully. Οἱ τἄδ' ηκριδωκότες Hec. 1192. Syn. Εξετάζω, δὄκιμάζω, διάκριβοω.

Ακριδώs, accurate: exactly, completely, diligently. Αλλ' ουκ ακριδώs αυτά Med. 532.

Ακρίδοθήρα, as, ή, decipula ad capiendas locustas: a trap to catch locusts. Κάλαν πλέκει ακριδόθήραν Theoc. 1. 52.

Ακρίς, ίδος, ή, locusta, cicada : a locust, balm

cricket. Theoc. 7. 41. See above.

Ακριτόμυθός, ου, δ, ή, qui inconsiderate loquitur: who speaks without consideration. Θερσίτ' ακρίτομυθέ Β. 246. Syn. Πολυλογός, αδολέ-

'Ăκρἴτὄς, ου, ό, ή, indemnatus, dubius, indiscretus, immensus: uncondemned, untried, doubtful, indiscriminate, immense. Φήμας Ελέγξας ακρίτον εκβάλεις Hipp. 1059. Syn. Ανευ δίκης, αμφιβόλος, αμέτρος, απειρέσιος.

Ακριτόφυλλός, ου, ό, ή, frondosus : abounding in leaves, luxuriant in foliage. Ορός ακρίτοφυλλον Β. 868. Syn. Ερίφυλλός, ευθάλής,

εινδσίφυλλός, κάτάσκίδς.

Ακριτόφυρτός, ου, ό, ή, miscellaneus: huddled together in confusion. Sept. Th. 354. above. Syn. Αθρόσς, συμμίγης, σύμμικτός.

Ακρδάδμαι, ausculto: to hear. Λέγε δη τάχεως ϊνά μη κλάης ἄκροω δή Lys. 533. Syn. Ακούω, κλύω, πρόσίσχομαι, πείθομαι, πρόσέσχω.

Ακρόγδός, ου, δ, ή, summo dolore affectus: bitterly grieving. Αί δ' ακρόγδοι Περσίδές ανδρών

Pers. 547.

Ακροθινϊάζομαι, mihi seligo quod egregium est: I select the first fruits. Νύμφην ηκροθινζαζομην Herc. F. 476.

Ακροθίνιον, Ακροθινον, ου, το, frequentius in plur., primitiæ: the first fruits, spoils taken in war and selected as an offering to a god. Ακρό-θίνια Λοξία Phœn. 210. Olymp. 2. 7. Syn. Τά ἄκρολειά, πρωτόλειά, ἄπάργμάτα, λάφυρά, σκύλα, λεία, απαρχή.

Ακροκέλαινίαω, in summa parte nigrico: to grow black at the surface, to have a dark or gloomy look. Ακρόκ ξλαινίδων ϊνά μιν Φ. 250.

Ακρόκομος, ου, δ, ή, in vertice comatus: crowned with hair, or foliage. Phoen. 1531. Syn. Τάνύθριξ, βάθύπλοκάμος.

Άκρον, ου, το, apex: a point, summit, promontory. Ευθοίας ακρον Trach. 754. Syn. Άκρα, κόρυφη, δρόφη, κόλυφων, ακρωτηρίον.

Ακρόπενθὴs, ἔŏs, ὁ, ἡ, ægerrime dolens: deeply

distressed. Pers. 140.

Ακρόπολίς, Ion. Ακρόπτολίς, εως, ή, arx: a Citadel. "Ον πότ' ές ακρόπόλιν δόλόν θ. 494. Orest. 1090. Syn. 'Ακρα, ἔρῦμᾶ. Ακρόπόλος, ου, δ, ἡ, altissimum habens ver-

όργιλος, δύσοργος, πάλίγκοτος, δυμικός. Ph. | ticem: having a lofty top. Επ' ακροπόλοισίν δρεσσιν Ε. 522.

 $\check{\mathbf{A}}$ κροπόρος, ου, δ , $\check{\eta}$, summa parte acutus : sharpened at the end. $'\Omega$ πτων $\check{\delta}'$ ακροπόρους $\check{\delta}\check{\epsilon}$ -

Ακρός, α, όν, summus, extremus: raised to a point, sharp, extreme, perfect. Προσέβήσατο Γάργαρον άκρον Ξ. 292. Syn. Ακραΐος, υπερτατος, ύψιστός, ἄκρόπόλός, έσχάτός, τέλευταΐός, τέλειός.

Ακρόσοφός, ου, δ, ή, impense sapiens: eminently wise. Pind. Olymp. 11.

Ακρόχαλιξ, ικός, δ, ή, supra modum ebrius: very drunk. Ακρόχαλιξ οίνω και νέκταρι Apoll.

'Ακρυπτός, ου, ό, ή, non celatus: unconcealed, undisguised, open. Andrem. 836. Syn. Akaλυπτός, δηλός, πρόφαντός.

Ακταίνω, ad summum tollo : to raise up. See Ruhnken. Timæi Lex. Plat. Μήτε μ' ακταίνειν

βăσιν Eumen. 36.

Ακταίων, ωνός, ὄνός, δ, Actæon: the name of a hunter torn to pieces by his own dogs. Παίδα τον αβάταν Ακταίονα Call. 5. 109. Ερ. Θρασυς, θηρατής, έπακτήρ. Phr. See Bacch. 337. Ακτένιστός, ου, δ, ή, impexus: uncombed.

Κόμη δί' αύρας ακτένιστός Œ. C. 1326.

Ακτέριστός, Ακτέρξιστός, ου, ό, ή, cui justa non sunt facta: not receiving the rites of burial, unburied. Καὶ Καστάναιάν ακτέριστον Lyc. 907.

Anthol. 3. 12. 4. Syn. Αθαπτός, ἄτἄφός. Ακτὴ, ῆς, ἡ, fruges, farina: ground corn, meal, bread. Ἱἔροῦ ακτήν Λ. 630. Syn. Καρπός, λήϊόν, ἄλευρόν, σῖτὄς, άρτὄς, τρὄφή.

Μενόεικής, φυσίζοός.

Ακτή, ηs, ή, littus: a shore, coast. Θάσσουσ' ĕπ' ακται̂ς Hec. 36. Syn. Αιγιαλός, κρόκαλη, ραχία, θλν, ρηγμλν, ηζών. Ερ. Ερίγδουπός, άξεινός. αλίρραθος, αλίρρυτος, υπήνεμος, νήνεμος, απορρώξ, αμφίρυτη, αμφίκλυστός, πρόβλης, πλάτεια, στυφέλη, κυμάτοπληξ, ναύπορος, κυμοδέγμων, ναύλόχος, λευκόκύμων, όφρυς αιγιαλοίο.

Ακτήμων, ὄνός, ὁ, ἡ, inops: poor. Ουδέ κέν ακτήμων Ι. 268. Syn. Ενδέης, πτωχός, ακλη-

pŏs.

Ακτίν, Ακτίς, ενός, ή, radius solis: a ray of the sun. Ακτίνα κύκλον θ' Hec. 413. Ερ. Αντϊτϋπός, αννέφέλος, λαμπρά, παμφάής, ουράνια, χρυσέα, όλοη, δυϋφέρά.

'Ακτίος, ου, δ, ή, littoralis: on or belonging to the shore. Τὸν Πᾶνἄ τὄν άκτἴὄν Theoc. 5. 14.

Syn. Επάκτϊός, παράκτϊός, παραλϊός.

΄Ακτωρ, ὄρὄς, ὁ, ductor: a leader, prince. ers. 563. Syn. Ἡγητὴρ, ἡγήτωρ, ἡγξμων, Pers. 563. αρχός, ἄγός.

Ακύθος, Ακύτος, ου, δ, ή, quæ non concipit: rren. Οιιές ουδ' ακύθοι Call. 2. 52. Syn. barren.

Αγόνός.

'Ăκυλός, ου, ή, glans ilicis: the acorn of the holm oak. Πάρ β' ἄκυλου βἄλἄνόν τ' κ. 242. Ακύμαντός, Ακύμαστός, Ακύματός, 'Ακυμός, ου,

ό, ή, fluctibus non aspersus: unwashed by the waves, smooth. Ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρἄσαι Hipp. 235. Syn. 'Ακλυστός, ἄτἄρακτός, γάλήνίος, ήσυχός.

Ακύρωτός, ου, ό, ή, non firmatus: not established or ratified. Τοῦτ' ἄκύρωτον μένει Ion

Ακωδώνιστός, ου, ό, ή, non exploratus: untried by the sound of a bell. Lysistr. 486.

Ακωκή, η̂s, ή, cuspis: a point. Δουρός ἄκωκη̂s Syn. Ακή, αιχμή, ἄκἴς, ἄκμή.

Οξεῖά, στὄνδεσσά, κρὕδεσσά, πτέρδεσσά, χαλκδβάρης, πάλινδίνητός, καρχάρόδους, αιθάλόεσσά,

δκρύδεσσα, δριμεία.

'Ακων, οντός, δ, spiculum: a dart, javelin. Από χειρός ακουτι Μ. 306. Syn. Ακόντίδυ, βελός, διστός, ξυστόν. Ερ. Οξύς, στόνόεις, δόδς, δεινός, τάνυγλώχϊν, χαλκόπάρηδς, λίγδρός, χαυλισδους.

'Ακων, άκουσά, άκον, pro ἄξκων, invitus: unwilling. Γαμων άκουσαν άκοντος παρα Æsch.

Suppl. 235. Syn. Ουχ ἔκών.

Αλάβαστρόν, ου, τὸ ; Αλάβαστρός, ου, ὁ, alabastrum, genus vasis unguentarii: a smooth white stone, excavated into a vessel for perfumes. Σύριω δε μύρω χρύσει αλάβαστρα Theoc. 15. 114. See also Lysistr. 947.

Αλάδρομος, ου, δ, ή, per mare currens: wandering over the sea. Av. 1395. Same quantity as ἄλίβροχος. Syn. Αλίπλαγκτος, πουτοπόρος.

Αλαζόνεία, as, ή, jactantia: vain glory, or lying. Περίελω σ' αλαζόνείας Eq. 290. Syn. Αύχημα, μεγάληγορία, γαυρίαμα, κόμπος, κόμπασμά, όγκος, ϋπερηφάνια, ϋπερβάσια, ὕθρίς.

Ăλαζὄνεύὄμαι, me jacto: to boast, be os-ntatious. Ηλαζὄνεύξθ' ϊνά φὄβηθείην εγώ tentatious. Ran. 282. Syn. Μεγάλαναυχεω, μεγάλύνδμαι, έπαυχεω, ϋπερηνόρεω, σεμνύνομαι, ϋπερηφανεω, ψεύδομαι.

Αλαζών, ὄνος, δ, ή, inanis jactator: an idle boaster. 'Ως αλαζών φαίνεται Pax. 1045. Syn. Αγέρωχος, μεγάληγορος, υπερήφανος, υπέρβιος,

ϋπερήνωρ, ϋπερόπτης, ψεύστης.

Αλαίνω, αλάλημαι, αλάδμαι, vagor, erro: to wander, be perplexed, go wrong. Δοῦλὄς ἄλαίνων Cycl. 79. Z. 201. Ψ. 74. Syn. Αλητεύω, πλάζομαι, πλάναδμαι, περίνοστεω, απορεόμαι, μαίνομαι.

Αλάλαγη, ης, ή; Αλάλαγμα, άτος, τό; Αλάλαγμός, οῦ, ὁ, læta vociferatio: a joyful cry or exclamation. Εφεστίοις αλάλαγαις Trach. 705. Cycl. 65. Syn. Δοῦπός, ὅλόλυγὴ, ὅλόλυγμός.

Αλάλάζω, clamorem bellicum edo: to raise the war-cry, to shout, lament. Χαίροντες αλάλάζοντες Eur. Electr. 860. Syn. Βρέμω, αν-

δδύρδμαι, δλόλύζω.

Αλάλη, η̂s, η, Dor. άλάλα, vox inarticulata ciendo Marti, a militibus ante prælium edita: a martial shout. Phæn. 345. See below. Ep. Καρτερά, ερίγδουπός.

Αλάλητός, οῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἄλάλή: the war cry. Θεσπέσιφ ἄλάλητῷ Σ. 149.

SYN. Bon, SopuBos.

Αλαλκέω, αλαλκόν, depello: to drive away restrain. Πειρήσω αλαλκείν άγρια φύλα Τ. 30. Syn. 'Αλκω, ἄπελαύνω, ἄπείργω, εξείργω, ερύκω, ἄπ ερύκω, ἄπ ὅπ έμπ ὅμαι, εξωθ εω, δἴωθ εὅμαι.

Αλαλκόμενηϊς, ίδος, ή, Epith. Minervæ: an epithet of Minerva, from Alalcomenæ, in Bœo-

Καϊ Αλαλκόμενηις Αθήνη Δ. 8.

Αλάλύκτημαι, angor: to be in anxiety. πέδον αλλ' ἄλάλύκτημαι Κ. 94. Syn. Θόρυβέδμαι, ἄπδρέδμαι.

Αλαμπης, εσς, Αλαμπετσς, ου, δ, η, splendoris expers: devoid of brightness. Trach. 704. Œ. C. 1661. ΣκΝ. Σκότεινός, δνόφερός, άδηλός.

Αλάδμαι. See Αλαίνω.

Αλάσς, ου, ό, ή, also 'Aλασς, in Hom. cæcus, improvidus: blind, imprudent. Καί κ' αλάός κ. 493. Syn. Αδερκής, τοι ξείνε θ. 195. τύφλδς, τύφλώψ.

Αλαοσκόπία, as, ή, negligens speculatio: a negligent watching. Ουδ' άλαοσκοπίην Κ. 515.

Αλάδω, cæco: to make blind. Ον οφθαλμοῦ άλαωσεν. α. 69. Syn. Τύφλοω, εξάλοω, εξομ-

Αλάπαδνός, η, όν, vastatu facilis: easily plundered, weak, cowardly. Αλλ' ἄλαπαδνός ἔην Syn. Απόλεμός, ασθένης, μαλθάκός, B. 675. πὄνηρός.

Αλάπάζω, ξω, vasto, to lay waste, plunder. Πολίν ουκ αλάπάξεις Β. 367. Syn. Εξαλάπάζω, πέρθω, πορθέω, εκπέρθω, δηϊδω, διαρπάζω, έρημδω, λξηλάτξω, κξράζω, ἄπόλλυμϊ, ἄναλίσκω

Αλαστέω, ήσω, ηκά, injuriarum haud oblitus sum, indignor: to be resentful, feel indignant. Καὶ ἄλαστήσας ἔπος ηύδα Μ. 162. Syn. Επάλαστέω, αλγύνδμαι, δεινδπάθέω, ἄγἄνακτέω, χάλέπαίνω, αλγέω.

'Ăλαστός, ου, ὁ, ἡ, non obliviscendus, intolerabilis: not to be forgotten, shocking, intolerable. 'Ăλαστα ματρι τῷδε Phœn. 351. Syn. 'Ăτλη-τος, αινος, χαλεπος, δεινος, μιαρος.

Αλάστωρ, ὄρὄς, ὁ, qui perpetravit non obliviscenda: an offender, fiend, assassin. Φάνεις ἄλάστωρ ἡ κάκὸς Pers. 360. Syn. Ερινὺς πάναλάστωρ, δαιμόνιον, φονεύς. Ερ. Τιμωρος.

Αλάωτὔs, ὕὄs, ή, cæcitas: blindness, dimness. Αεικελίην αλαωτυν ι. 503. Syn. Τυφλωσίς,

τὔφλὄτης.

Αλγεινός, η, ον, molestus: troublesome, distressful. See Ăλεγεινός. Med. 1033. Αλγεινωs, moleste: with trouble or annoy-

ance. Antig. 436.

Αλγ. εω, doleo: to feel pain, grieve. Hec. 1238. Syn. Ανίαδμαι, άχεω, άχθόμαι, λυπέδμαι,

δδύνἄω, ἄθυμ*ϵ*ω.

Αλγηδών, ὄνός, ή; Άλγημα, ἄτός, τὸ; Άλγησις, κως, ή; Αλγός, κός, τό, dolor: grief, pain. Med. 24. Eur. Fr. Melan. Thesm. 146. Γ. 97. Syn. Ανία, άχος, αχθηδών, δύη, λύπη, κηδός, όδυνη, πόνός, πένθός. Ερ. Αεικελίός, άσπετός, αλαστός, ατλητός, αμείλικτός, αελπτός, άγρια, αινη, ανήκεστος, λύγρα, λευγάλεα, δακρύδεσσα, μινυνθαδία, λοίγιος, βαρύστονος, στυγερά, οικτρά, δεινή, πίκρά.

Αλγινόεις, εσσά, εν, dolorem afferens: calamitous, troublesome. Καϊ Οιζων αλγινόεσσαν

Hes. S. 214. Syn. see Aleyewos.

Αλγύνω, τνω, υγκά, dolore afficio: to give pain to, distress. Τουμόν αλγύνει κέαρ Med. 397. Syn. Ανίαω, βαρύνω, ενόχλεω, κακόω.

Αλδαίνω, ἄνῶ, αγκἄ, augeo: to increase. Syn.

Αλδέω, αύξω, έπαύξω, αυξαίνω, ὄφέλλω.

Αλδήσκω, augeor: to be increased, grow. Ψ. 599. Syn. Αύξομαι, αυξάνομαι, αλδαίνομαι, έπίδίδωμί, ἄτάλλω.

Αλέα, as, ή, calor: heat. Θέρεω αλέη τε γενηται ρ. 23. Syn. Αίθος, καθμά, θάλπος, θέρος, θερμότης. Αλέα, as, ή, effugium: an escape. Ουδ άλέη

η γάρ δα πάλαι Χ. 301. Syn. Άλυξις, ἄπὄφυγή, εκφύγη, ἄλξωρή.

Αλξαίνω, caleo, calefacio: to be warm, to warm. 'Ěπειθ' ἴν' ἄλξαίνοιμι Eccles. 540. the first Αλέα. Syn. Θάλπομαι, Βερμαίνομαι.

Αλεγεινός, ή, όν, curæ plenus, difficilis: anxious, painful, distressing. Γίνετ' Άρης ἄλεγεινός Ν. 569. Syn. Αλγεινός, αλγίνδεις, αλγηρός, αχθεινός, επαχθής, λυπηρός, όδυνηρός, ανίαρός, επίπονός, λυγρός, δκρύδεις, περιαλγής, δακέθυμος, θυμόδακης, δηξίθυμός, λευγαλέδς, δύσφορός, δυσχερης, χαλεπός, αργαλεός, αηδής.

Αλέγηνορίδης, συ, δ, Alegenoris filius: the

son of Alegenor.

Αλεγίζω, Αλεγω, curo, rationem habeo alicujus rei: to regard, to be anxious for, to care for. οδο αφήμενος ουκ αλεγίζει Ο. 106. ζ. 268. ΒΥΝ. Φροντίζω, επιμελεόμαι, κήδόμαι, περικήδομαι, σπουδάζω, πρότιμαω.

Αλέγύνω, ὔνῶ, υγκἄ, apparo: to prepare. Δἴκασπὅλὄν ἀνδρ' ἄλεγύνειν λ. 185. Syn. Πἄρασκευάζω, εντρεπίζω, εξαρτύω, συντάττω.

Αλέεινος, η, ου, vitandus: to be avoided, bad. Υπερβάσιαι δ' άλεειναί Phocyl. 33.

Αλξείνω, effugio: to escape, avoid. Θωήν ξεινέν Αχαιών Ν. 669. Syn. Αλεύδμαι, εκάλξεινέν Αχαιών Ν. 669. φεύγω, εκκλίνω, ἄνἄχωρξω, πλάνἄὄμαι.

Αλειάρ, ἄτός, τὸ, farina triticea: wheaten flour or bread. 'Αλφίτα τεύχουσαι και άλείατα υ. 108. Here some read Αλείφατα. Syn. Άλευρον.

"Ăλεις, εντός, Halis: a river in the island of Cos. Καϊ Εύκριτός εις τον "Αλεντα Theoc. 7. 1.

'Ăλεισον, ου, τδ, poculum cælatum: an embossed or carved cup or goblet. Πἄρα καλόν άλεισον Ω. 429. Syn. Έκπωμά, πότηριον, δέπάς, κύλιξ, κύπελλόν, σκυφός. Ερ. Αμφωτόν, περίκαλλες, κάλον, χρύσειον, χρύσεον, αμφικυπελλόν.

Ăλείτης, ου, δ, peccator: an offender. Φάτδ γαρ τίσασθαϊ άλείτας υ. 121. SYN. ALITPOS,

ἄλἴτήρἴὄς, ἄλοιτὄς, κἄκὄς, ἄδἴκὄς. Αλείτω, f. ἄλἴτω, pecco graviter: to commit a heinous offence. Αθάνάτους άλιτέσθαι δ. 378.

Syn. see in Αλίτραίνω, Αλίτημαι.

Άλειφάρ, ἄτός, τὸ, unguentum: oitment, oil, fat. Θέων και ἄλείφατι πολλώ ω. 67. Αλοιφή, μυρόν, μυρωμά, ελαιόν, στέάρ. Λευκόν, υγρόν.

Αλείφω, ψω, ungo: to anoint. Έχε νῦν ἄλει-

ψον Equit. 490. Syn. Χρίω, εμπλάττω.

'ἄλεκτρός, ου, ὁ, ἡ, cœlebs: unmarried.
Antig. 917. Syn. 'ἄγἄμός, ἄνύμφευτός, αζύγἡς,

άζυξ, ἄπειρόγαμός.

Αλεκτρύων, ὄνός, ό, ή, gallus, gallina: a cock, hen. Also δ, a proper name. Πῶς ἄλεκτρὕὢν κἀλεκτρὕὢν Nub. 664, P. 602. Syn. et Ep. see in Αλέκτωρ.

Αλέκτωρ, ὄρός, δ, gallus: a cock. Θαρσῶν αλέκτωρ ώστε Agam. 1661. Syn. Αλεκτρύων, ορτάλιχός. Ερ. Όρθριός, ηφός, ενδόμάχης. ΡΗΚ. Περσϊκός όρνις, οξύ μέλος κλάγγων έγερσιβόητός.

Αλέξανδρός, ου, ό, Paris: the son of Priam. See Πάρις. Αυτάρ Αλέξανδρος Τ. 136. Θέδειδης, δίδς, Πριαμίδης, πόσις Έλενης.

Αλεξάν εμός, ου, ό, ή, ventum aut frigus arcens: warding off the wind or cold, warm. Χλαῖνἄν

εέσσατ' αλεξανέμον ξ. 529.

Αλεξέω, Αλέξω, ήσω, ηκά, arceo, opitulor: to keep or ward off, assist. Μήπὄτ' επί Τρώεσσϊν άλεξήσειν Υ. 315. Γ. 9. Syn. Αλέκω, απότρέπω, αμύνω, επίβοηθεω.

Αλέξημα, ατός, τδ, averruncatio, remedium: the means of repelling or averting, a remedy. Ουκ ῆν ἄλέξημ' ουδέν P. V. 488. Syn. Αλέξ-

ητηρίον, ακός, ίαμα.

Αλεξητήρ, ήρος, Αλεξήτωρ, όρδς, δ; Αλεξήτειρά, as, ή, depulsor, auxiliator: a defender, protector. Εσθλόν ἄλεξητῆρἄ μἄχης Υ. 396. Syn. Απότρόπός, ἄπότρόπαιός, ἄρηγων, ἄρωγός, επάρωγδs, αμύντωρ, ĕπϊκουρδs, ĕπϊτάρβŏθŏs, τίμωρŏs, πρόμαχδε, υπέρασπιστήε, συνεργόε, βόηθοε, βόηδρόμδς.

Αλεξητήριος, α, ον, propulsatorius: capable

Δάμαρ Αλέγηνδρίδαο Ξ. of defending. Δεξίαν δε σην αλεξητήριου Herc. F. 468. Syn. Αμυντήριος, αλεξικάκος.

Αλεξιάρη, ης, ή, dirarum expultrix: one who averts the effects of curses. Νειδς ἄλεξἴἄρη παίδων Hes. Op. 462.

Ăλεξίμεροτός, ου, ό, ή, homines defendens: tutelary. Pyth. 5. 21. See Ăλεξέω.

Αλεξιμόρος, ου, δ, ή, mortem arcens: averting death, protecting. Τρισσοί ἄλεξίμοροι (Ε. R. 163. Αλέδμαι (poet.) et ἄλεύδμαι, effugio: to avoid,

escape. Έκ τ' ἄλἔοντο Σ. 586. ξ. 400. Syn. Εκφεύγω, διαφεύγω, εξίσταμαι, φυλάττομαι, αλύσκω, αλξείνω.

Αλέτρεύω, σω, κα, molo: to grind. Αί μεν άλετρεύουσι μύλης η. 104. Syn. Αλέω, άλήθω,

κάτάλξω.

Αλέτρίδανός, ου, ό, pistillus: a pestle, grinder. Είπερ γαρ ήξει τον αλέτριβανον φέρων Ρακ 265. SYN. Δοίδυξ, κόπανόν.

Αλέτρις, ιδός, ή, molitrix: a female who grinds.

Eîτ' ἄλετρἴς $\hat{\eta}$. Lys. 643.

'Ăλευρου, ου, τὸ, farina triticea: ground wheat, flour. Εμίν δόκει οπτώ άλεύρω Theoc. 14. 7. Syn. Αλειάρ.

Αλεύω, averto: to avert; to put a man on his ard. Είδωλον 'Αργου γηγένοῦς ἄλευ' ῶ δᾶ guard. φŏεοῦμαι P. V. 584.

Ăλεω, ἄλω, congrego: to assemble, urge. Ěπl πρύμνησιν άλημεναι Σ. 76. Syn. Αθροίζω, ελίζω, άλημι, συγκλείω, συνάγω, συνειλέω, συστρέφω.

Αλέω, molo: to grind. 'Αιδείν τε πίνουθ' ωσπερεί κάχρυς γυναϊκ' άλουσάν Nub. 1358.

Syn. Κάτάλεω, άλετρεύω.

Αλέωρη, ηs, η, evitatio, munimentum: avoidance, defence, support. Ανδρών ἄλξωρήν Μ. 57. Syn. Ευλάθεια, δυμά, είλαρ, απόφευξίς, απόφυγή. ασφάλϊσϊς, ασφάλισμά, πρόβόλλ, ξρύμά.

Aλη, ης, ή, erratio, error mentis: a wandering, maze, confusion of mind. Εξέπεμψε δωμάτων άλη Med. 1282. Syn. Αλητεία, πλάνη, αμάρτημα, αμπλάκια, αμπλάκημά, πταισμά, σφάλμά. Χάλξπη, χρόνϊός, ἔτἔρειδής.

Αλήθεια, ας, ή, veritas: truth. αληθείας εφυ Phœn. 479. Sy $M \hat{v} \theta o s \tau \hat{\eta} s$ SYN. Τάληθες,

άτρξκια, άτρξκειά, αψεύδειά.

Ăληθές, revera; itane revera? really; ha! is it so? Αληθές εννέπω σε Œ. R. 350.

Ăληθεύω, vera loquor: to speak the truth. Sept. Theb. 558. See below. Syn. Τάληθη λέγω. Ăληθης, ĕŏs, ὁ, ἡ, verus: true, sincere. Ou

σόφος αληθής δ' εις φίλους Orest. 418.

Åληθϊνός, η, όν, verax: faithful, to be depended on. Αδγός ύμμιν ἄληθινός Call. Ep. 14. 5. Syn. Ακριβής, ἄτρĕκής, αψευδής, άψευστός, δϊκαιός, ἔτυμός, ἔτήτυμός, νημερτής.

Aληθωs, vere: truly, beyond doubt. Ου βίσς άληθως ο βίος αλλά συμφορά Alcest. 818. Syn.

Όντως.

Ăλήἴὄς, ου, δ, ή, arvis carens, sine præda: having no corn-fields or booty, poor. Ού κέν άλήτος είή άνηρ Ι. 267. Syn. Ακτήμων, ενδέης, πτωχὄς.

Άληκτος, Άλληκτος, δ, ή, non desinens: incessant. Trach. 987. Syn. Αδιάλειπτος, ἄκατά-

παυστός, συνέχης, ακαμάτος.

Αλημά, ἄτὄς, τὸ, farina permolita: flour finely ground; a well-practised artful man. Εχθρόν ἄλημὰ Aj. 389, answering to εν δ' ελίκεσσί. Syn. Αλη, πάνοῦργος, τρίμμὰ, περίτριμμὰ, παιπάλη, παιπάλημά, ἐπἴτριπτός. Αλήμων, ὄνός, Αλήτης, ου, δ, erro: a wan-C 3

derer, vagabond. Πτωχοί και αλήμονές σ. 18. τ. 74. Syn. Αλαζών, πλαγκτός, πλάνός, ρεμβός. Ερ. Δύστηνος, πολύπλαγκτος, κάκος, αιδοίος, **ἔπ**ἴμαστός.

Αλητεία, as, ή, erratio: a wandering. Δαπεδ'

άλητείαν τε σήν Ιοη 576.

Ăλητεύω, vagor: to wander, go astray. πεσκόν αλητεύοντες ανάγκη μ. 330. SYN. Αλάδμαι, άλαίνω, άλημι, πλάζδμαι. Αλαίνω.

SYN. Άλθω, άλσω, sano: to heal. E. 417.

Αλθαίνω, ἄκξόμαι, αλδαίνω.

'Ăλἴἄδαι, ῶν, οἱ, piscatores: fishermen. 'Ăλἴἄδᾶν Aj. 880, answered by στέρεσφρων. Syn. Γριπέες. ΕΡ. Γεροντές, αλιτρυτός.

'Ăλἴἀττος, ἄλῖαίττος, ου, δ, aquila marina: a a-eagle. 'Άλῖαιττους καὶ γῦπας ουχ ὄρᾶς ὅτι sea-eagle.

Av. 891.

'Ăλἴαης, ĕŏs, ὁ, ἡ, per mare flans: blowing along the sea. Πνείοντες φαίνονθ' ἄλἴαἔες δ.361.

'Ăλἴαρτός, ov, δ, Haliartus: a town in Bœotia.

Καὶ ποιήενθ' 'Αλιαρτον Β. 797.

Ăλἴαστός, ου, ὁ, ἡ, non desinens: unceasing, vehement, furious. Ούποτ' ξμά φρην ὧδ' ἄλἴαστος Hec. 82. Syn. Δεινός, χάλξπος, ισχυρός, άληκτός, ἄπαυστός.

'Ăλἴβἄτὄs, ου, ὁ, ἡ, in mari ascendens : ascending in the sea. Εξ ἄλἴβἄτου πέτρας Eur. Suppl. 79. Pæon. trim. Others read αλίε., i. e. ηλίε.

'Ăλἴεροχος, ου, ο, ή, qui mari abluitur: washed by the sea. Ερρίζωνταϊ αλίθροχοι Apol. Rh. 2. 733.

'Ăλιγείτων, ὄνός, ὁ, ἡ, mari vicinus: bordering upon the sea. Σμύρνην ἄλἴγειτὄνἄ Hom. 37. 6.

SYN. Αγχιάλος, άλιτέρμων.

Αλίγκισς, α, ον, similis: like. Είδος μέν αλίγκίος 3 174. Syn. Εναλίγκιος, ομοίος, προσ**ὄμοιὄς, ἔοικως, προσἔοικως, είκ**ἔλος, ἴκἔλος, ἄταλαντός, εμφέρης, προσφέρης, πάρεμφέρης.

'Ăλἴδὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, mari agitatus: tossed in the sea. Pers. 279. See Αλίγείτων. SYN. AXI-

κτύπός, ἄλίπλαγκτός, ἄλίπλόός.

'Aλίεδε, εωε, δ, piscator: a fisherman. Πέμπον άγειν άλιεθσι ω 418. Syn. Αιγιάλεθς, γριπεὺς, ιχθύβολος, κάλαμευτής. Ερ. Αλίτρυτος, ἄλἴτρἔφης, μὄγἔρὄς, δεινός, τλησἴπὄνός, ιχθύὄς ἄγρευτήρ. See Theoc. 1. 39.

Αλίζω, ἴσω, congrego: to assemble. Πάντας εις εν άλισας Heracl. 404. Sed alii aliter legunt.

SYN. Σὔνάγω, σὔνάγείρω.

'Ăλἴήρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, maritimus: marine. Hec.

454. See Αλίεύς.

'Ăλἴκλυστὄς, ου, δ , $\dot{\eta}$, mari illotus: washed by the sea. 'Αλικλυστόν Aj. 1219, answering to αμέριμνός. Syn. 'Αλιβρόχος, αλιπλαγκτός.

'Ăλίκτὔπὄς, ου, ὁ, ἡ, mari sonans: sea resounding. Ου πύργος ουχ αλίκτυποι Ant. 953.

Αλίμενος, ου, ό, ή, importuosus: harborless, nhospitable. Αλιμενόν τις ως ες άντλον πεσών Hec. 1010. (Pæon. trim.) Syn. Δύσορμός, άνορμός.

Άλζωυρ ήεις, εσσά, έν, in mare cum strepitu se effundens: pouring impetuously into the sea.

Πόταμων αλίμυρηέντων Φ. 190.

'Ăλἴμυρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, a mari adspersus: washed by the sea. Βόων δ' ἄλἴμυρἔἔς ακταί Apol. Rh.

2. 556.

Αλινδήθρα, ας, ή, volutabrum: a place where persons preparing for wrestling rolled themselves in the dust. Συσκέδậν πολλὰς ἄλινδήθρας ĕπων Ran. 904.

"Ăλἴοs, α, ον, infructuosus; marinus: fruitless; marine: Πόντου 'πι νώτοις ἄλιον εφθείρου πλάνον Helen. 783. Syn. Ενάλισς, αν ξμώλισς, ἔφἄλἴὄς, ᢒἄλάσσἴὄς, πἔλἄγἴὄς, πόντἴὄς, κἔνὄς, μάταιὄς, μαψιδίὄς.

'Ăλἴοτρεφης, εσς, δ, ή, a mari nutritus: sea-

nursed. Φωκάων ἄλἴοτρἔφἔων δ. 442.

'Ăλἴοω, irritum reddo: to render fruitless, disappoint. 'Αλλον δέον ούθ' αλιώσαι ε. 104. 'Αλίπλαγκτός, ου, ὁ, ἡ, per mare vagans:

wandering over the sea; surrounded by the sea. Κέκλυθ' ἄλίπλαγκτοι Apol. 2. 11. Syn. 'Αλίκλυστός, ἄλἴτὔπός.

'Ăλἴπληξ, ηγός, ὁ, ἡ, a mari ictus: dashed by

the sea. Οἶά 3' ἄλιπλήξ Call. 4. 11.

Αλίπλοός, αλίπλους, ου, ό, ή, in mari natans: floating on the sea. Θασσον αλίπλοα τείχεα

'Αλίπόρφυρός, ου, ό, ή, marina purpura tinctus: dyed in sea purple. Φάρξ υφαίνουσιν ἄλιπόρφὔρἄ ν. 108.

'Αλίρδοθός, ου, δ, ή, cui mare obstrepit: dashed by the sea. Ω πόροι αλίρδοοι Αj.412.

(Pæon. dim.)

'Ăλίρρυτος, ου, ο, ή, adj. præter quod mare fluit: washed by the sea. Æsch. Suppl. 875. See above.

'Ăλϊs, abunde: abundantly, enough. Ει δ' εις βλάβην τἴν' ἄλϊς έχω τοῦ δυστύχεῖν Orest.

234. Syn. Άδην, αρκούντως, ϊκάνως.

Αλίσκόμαι, f. αλωσόμαι, 2 a. ήλων, εάλων, άλωναι, άλους, pf. ήλωκά, ξάλωκά, capior: to be taken. Ουδ' ἄλίσκεται τεχνη. Alc. 802. Syn. Κάτάλαμβάνδμαι, αίρἔδμαι, κάτἔχδμαι.

Αλίταίνω. See Αλίτημαι. Αλίτημαι, Αλίταίνω, pecco: to err, violate. Θεοίς αλιτήμενός εστιν δ. 807. ΧΥΝ. Αλείτω, άδικεω, άσεβεω, άμαρτάνω.

Αλιτήμων, ὄνος, Αλιτρος, οῦ, ὁ, ἡ, flagitiosus: villanous. Ούτ άσκοπός ούτ αλίτήμων Ω. 186. Ψ. 595. Syn. Αλίτηρίος, αδίκος, ατάσθαλος, κάτάρατός, εξώλης, όλεθρίδς, κάκός.

Αλιτήριος, Αλιτηρος, δ, ή, facinorosus : wicked, villanous. Τοῦ κάλιτηριοῦ φρένος Œ. C. 370.

SYN. 'Ăδικός, κάκός, μιάρός. Αλίτομαι. See Αλιτραίνω.

Ăλἴτόξἔνὄς, ου, ὁ, ἡ, hospitem injuria afficiens: injuring a guest. Pind. Ol. 10. 7. Αλιτήμων.

Αλίτραίνω, Αλίτδμαι, αίνδμαι, pecco: to offend, to be wicked. "ὄστις ἄλιτραίνει Hes. Op. 239. Syn. Αλιταίνω, αλάδμαι, αλιτημαι, αμαρτάνω, **ἄτασθάλλω, αμπλ**ἄκ**ἔω, πταίω, πλημμ**ἔλ**ἔω,** βλάπτω.

Αλίτρϊα, as, ή, scelus: wickedness, villany. Απερ πίθακον αλίτρίας πολλας πλέον Achara. 907. Syn. Αμπλάκια, αμπλάκημα, πλημμέλεια,

πταῖσμα, σφάλμα.

'Ăλἴτρυτός, ου, δ, ή, mari attritus: sea-worn. 'Απωθέν αλιτρύτοιδ γέροντος Theocr. 1. 45.

'Ăλἴτυπος, ου, δ, ή, mari percussus: struck or caused by the sea beating. Pers. 939.

Αλκάθὄός, ου, δ, Alcathous. Αλκάθόω Πέλόπος Theog. 751. Αλκαΐός, α, ὄν; Αλκήεις, εσσά, εν, fortis, va-

lidus: strong, brave. Hel. 1167. Hom. in Pall. 3. Syn. Αγήνωρ, κράτ έρδε, δύνάτδε. Αλκαΐός, ου, δ, Alcæus: a poet of Lesbos.

Thesmoph. 161. Αλκάρ, ἄρὄς, τὸ, robustum præsidium: a strong bulwark. 'Αλκάρ Αχαιών Λ. 822. Syn. 'Αρηξίς,

ἄλεξητήρἴὄν, ἄλέξημἄ, βὄήθειἄ, ὄνειἄρ, ἴαμἄ, τιμωρῖα, ωφέλειἄ, αλκὴ, δὔνἄμἴς, σωτηρῖα. Εε. Εμφυτόν, άλεξικάκον, άτρεκες, πελώριον, σωτή-

ρίον, φαρμακό έν.

Αλκή, η̂s, 'Αλξ, κὄs, ή, (used only in the dative), robur: strength, vigour. E. 718. 299. Syn. Δυνάμις, δυναστεία, άλκαρ, αγηνόρια, ισχύς, κράτος, ρώμη, σθένος. Εν. Άσπετος, άπειρεσία, άσχετος, άμαιμακέτη, άπειραντος, σθέναρα, δάιφρων, δόη, ερικυδής, δεριμός, φοίνιδς, υπέρμαχός, ίπποδαμός, κρατέρα, απείριτός.

'Αλκηστίς, ιδός, ή, Alcestis: the daughter of Pelias and wife of Admetus. Έχουσ' Αλκήστίδι

Alcest. 1081.

Αλκϊμέδων, οντός, δ, Alcimedon. Πέμπτης δ' Αλκιμέδων Π. 197.

'Αλκιμός, ου, ό, Alcimus. Και 'Αλκιμός όζος 'Aonos Ω. 474.

'Αλκϊμός, ου, ό, ή, robustus, fortis: brave, valiant. Εν γυναιξί δ' άλκιμος Orest. 744. Syn. Αλκήεις, ἄγήνωρ, ισχυρός, κράτ ἔρός. ΡΗΒ. Αλκή τ' ηνόρξη τε κεκασμένος. Γευδμένδς αλκής άπειράντου. Μεγάλη περίθαρσης αλκή.

Αλκινόόs, ov, δ, Alcinous: king of the Phæa-Αλκίνδος δε τότ' ηρχε ζ. 12. Δάιφρων, μεγάλήτωρ, θεδείκελός, αμύμων, κρείων, ήρως, δέδειδής. ΡΗΝ. Δίκαιδτάτος βάσιλήων,

βουλάς δεδειδής, λαών αρίδείκετός.

Αλκίφρων, ὄνος, δ, ή, magnanimus: valianthearted. Pers. 95. Syn. Καρτέρδθυμός, άλκίμός, άγηνωρ.

Αλκμήνη, ης, ή, Alcmene: the mother of Hercules. Ξ. 323. Ερ. Έλικος λέφαρος, καλ-

λίσφυρός, δαίφρων.

Αλκτήρ, ήρος, δ, defensor: a defender, champion Σ. 213. Syn. Αλεξητήρ, βὄηθός, επίβὄηθός.

Αλκύὄνη, ης, ἡ, Alcyone: called also Cleopatra, the wife of Meleager. Αλκύὄνην κἄλξεσκόν Ι. 558.

Αλκύὄνις, ίδος, ή, tranquilla : halcyon, tranquil. Αλκύὄνιδας τ' αν ήγεθ' ήμερας αεί Αν.

1592. Syn. Εύδισς.

Αλκύων, Att. 'Αλκύων, ὄνος, δ, dimin. 'Αλκύδνίς, ίδος, ή, halcyon: a halcyon, sea fowl. X' άλκτονες στορέσεθντι Theoc. 7. 57. Apol. Rh. 1084. ΡΗΒ. Όρνϊς & πἄρἄ τὰς πἔτρῖνας - Πόντου δειράδας, άλκυων— Έλεγον οῖτον αείδεις -Ευξυνέτον ξυνέτοισι βόαν — "Ότι πόσιν κέλαδεις ἄεὶ μολπαι̂s Iph. Τ. 1096. 'Αλκύὄνες, αι παρ' ἄεννἄοις Βάλάσσης - Κύμἄσι στωμύλλετε - Τέγγουσαι νότερης πτερών — 'Ράνισι χρόα δρόσιζόμέναι Ran. 1309.

Αλλά, sed, quin, saltem: but, nevertheless, on the contrary, however, at least. Αλλά σὺν πλήθει χέρων Œ. R. 123. Syn. Ατάρ, δέ, μέντοι, αυτάρ.

Αλλάγη, η̂s, ή, vicissitudo: change. Ξυνοικός αλλάγα βίου Œ. R. 1206. Syn. Μετάθολή, αντάλλαγμά.

Αλλαντόπωλ εω, farcimina vendo: to sell sausages Eq. 1398.

Αλλαντόπώλης, ου, δ, qui farcimina vendit : a

sausage seller Eq. 179.

Αλλᾶs, ᾶντὄs, δ, farcimen : a sausage. Eq. 161. Αλλάσσω, ξω, ήλλαγόν, permuto, et in med., permutando accipio: to change, barter, receive in exchange, purchase. Phoen. 1261. Ανταλλάττω, ανταλλάττομαι, πάραλλάττω, μέταλλάττω, αλλοιδω, ἄμείβω, ἄμείβδμαι, διἄμείβδ**μαι, μ**ἔτἄβάλλω, μἔτἄβάλλὄμαι, τρἔπω, μἔτἄποιέω, αντάγδράζω.

Αλληκτός, poet. pro άληκτός, q. v.

Αλληλόφόνἴα, as, ή, cædes mutua: mutual slaughter. Pind. Ol. 2. 74.

Αλληλὄφὄνοι, ων οί, se invicem interficientes:

murdering each other. Sept. Th. 926.

Αλλήλων, οις, αις, οις; ους, ας, α; invicem, alius alium: one another. Π. 765.

Aλλδγνωτόs, ου, δ, ή, peregrinus, alienus: known to others, a foreigner, stranger; foreign. Αλλογνώτω ενί δήμω β. 366.

Αλλόδαπός, $\dot{\eta}$, $\dot{o}\nu$, externus: foreign. Μιχθείς αλλόδαποισι Γ. 48.

Αλλὔειδής, ĕŏs, δ, ή, alia forma præditus: of a different form. Τούν ἔκ' ἄρ' αλλοειδέα (molossus) φαινέσκετο πάντα ανακτι ν. 194. Syn. Αιολος, αλλοίδς, ανόμοιδς, ετέροίδς.

'Αλλὄθέν, aliunde: from some other quarter.

Orest. 1411.

'Αλλὔθῖ, alibi: in some other place. Πἄτὴρ δ'

ξμός άλλοθί γαίης β. 131.

Αλλόθρὄός, ou, o, ή, peregrinam loquens linguam: of another language, foreign. Επ' αλλόθρόους ανθρώπους α. 183. Syn. Ξένός, τηλέ-

Αλλοιδόμαι, οῦμαι, mutor: to be altered, become worse. Τούσδ' αν ηλλίωμενους Ε. Sup. 44.

Αλλοίος, α, ον, diversus: different, estranged. Αλλοιός μοι ξείνε φάνης Π. 181.

Άλλοκα, Dor. for Άλλοτε, q. v. X' & Zebs

άλλὄκα μέν πέλει Theoc. 4. 43. Αλλόκότος, αλλόκόταιός, ου, ό, ή, monstrosus:

monstrous, unusual. Vesp. 71. Eur. fr. Mel. 66. Syn. Άλδγόs, ἄτόπόs, εκτόπίδs, ξένδs, θαυμαστός, θαυμάσϊός.

"Αλλόμαι, f. ἄλοῦμαι, l a. ἡλἄμην, salio: to leap. A. 532. Syn. Καθάλλομαι, δορέω, δρώσκω, πηδάω, ορχ ξόμαι.

Αλλόπροσαλλός, ό, ab alio ad alium accedens, inconstans: an epithet of Mars. Τυκτόν κάκὄν αλλόπρόσαλλον Ε. 831. Syn. Αμφίστομός, δόλἴόφρων, αλλοῖός, εύτρεπτός.

'Aλλös, η, ὄν, alius: another, other. Hipp.

103. 'Αλλόσε, aliorsum: in another direction, to

another place. Or. 1126. 'Aλλότε, alio tempore: at another time. Al-

cest. 192.

Αλλότρἴός, α, όν, alienus, hostilis: belonging to another, hostile. Ελθών δ' ές οικον αλλότριον έπηλύς ών Ιοη 609. Syn. Εχθρός, πόλεμιός, δύσνὄὄς, αλλόγνωτός.

Αλλὄφρὄνέω, in aliud cogitationem converto; alienata mente sum, alia cogito: to think of something else; to be estranged in mind. Αλλ' ήμην αλλοφρόν εων κ. 374. ΕΧΡ. Άλλο πάρα τα όντα φρόνεω Herodot. Syn. Παρακόπτω.

Αλλὄφυλός, ου, δ, ή, qui alia gente est: of a different tribe, an alien: Ες αλλόφυλον ελθοῦσαι χθόνα Eum. 854. Syn. Αλλόγλωσσός, αλλόθρους, αλλότριος, ξενός, τηλεδάπος, επηλύς, επηλύτης.

Αλλόχρὄὄς, αλλόχρους, ου, δ, ή, qui diversum habet colorem: of a different colour. Hipp. 175.

Αλλόχρως, ωτός, δ, ή, alia corporis specie: having a different colour or complexion. 'Ωs αλλόχρως ὅπλοισ' Phæn. 138.

Άλλυδίs, alibi: elsewhere. Διέτμαγέν άλλυδίς άλλη Μ. 461.

'Aλλωs, alio modo, alioqui: differently, otherwise, otherwise than right, idly, in vain. Hec.

"Αλμά, ἄτὄς, τὄ, saltus: leaping, a leap. 3.

128. Syn. Πήδημα, πήδησις, σκίρτημα. Ερ.

Κοῦφον, άψοφον, δόον, τρομέρον.

"Αλμη, ης, η, sal, oceanus: salt water, the a. Iph. Taur. 1402. Syn. Πλημύρις, &λs, θάλασσά, κθμά. Ερ. Πίκρα, άσπετός, αμαιμάκετη, γλαυκή, διψάς, χάροπή, χειμέριη, ιδειδής, βάθειά, ποντίας, βρυχίος.

'Αλμήεις, εσσά, εν; "Αλμύρος, α, ον, salsus: salt, briny. Æsch. Supp. 840. Troad. 440. Syn. "Ăλἴὄs, ἄλὔκὄs.

Αλόαω, poet. Αλοιαω, in area tero, molo: to thresh, grind, bruise. Ăπολει μ' ἄλοων άνθρωπος εξ εωθίνου Thesm. 2. See I. 564. Syn. Επίτρίδω, συντρίδω, συνθραύω, ἄποπλήσσω, κάταπλήσσω, δέρω, κόπτω, πάτάσσω, μαστίζω.

Αλογέω, rationem non habeo, nihil curo: not to care for, to set at naught. Αλλ' ἄλὄγήσεις Ο. 178. ΝΥΝ. Ολίγωρεω, κάταφρονεω, άθερίζω,

ἄτιμάζω, περιόραω, υπερόραω.

Αλόγιστός, ου, ό, ή, rationis expers, nullum habens pretium: inconsiderate, of no value.

Orest. 1161.

'Ăλογος, ου, ο, ή, rationis expers: irrational. Eur. fr. Protes. 6. Syn. 'Ασκεπτός, άσκόπός, άφρόντιστός, ἄνἄρἴθμὄς, ἄθἔτὄς, ἄτὄπὄς, μωρός.

'Ăλὄθέν, ab åλs, ut ουράνὄθέν ab ούράνὄς, e mari: from the sea. Είσομαϊ εξ ἄλοθεν χάλεπήν

Ф. 334.

Αλοίδορος, ου, ό, ή, qui non convitiatur: no brawler. Agam. 402.

Αλοιφή, η̂s, ή, pinguedo, unguentum: fat, ointment, unction. Θάλερη δ' ην αμφίς άλοιφή 3. 476. Syn. 'Αλειφάρ, λίπός, πιμέλη, πίάρ.

Αλοκίζω, sulco, aro: to make a furrow, to Εγώ δ' ἄλὄκίζειν εδεσμην το χωρίον

Vesp. 846.

'Āλοξ, ὄκὄς, ὁ, sulcus: a furrow. Μη σπείρε τέκνων άλοκα δαιμόνων βία Phoen. 18. Syn. Αῦλαξ, τμῆγός, ῶλξ.

'Ăλοπος, ου, ὁ, ἡ, haud decorticatus: not peeled, with the bark. Lysist. 737. Syn.

Αξεστός.

'Ăλὄσύδνη, ης, ή, Halosydne: Amphitrite.

Καλης 'Αλοσύδνης δ. 404.

'Āλουργϊs, ἴδοs, ἡ, vestimentum purpureum: a purple vest. Λέγουσϊν ώς ἄλουργίδα Eq. 967. Αλουσία, as, ή, illuvies: want of washing, un-

cleanliness. Δια μακρας αλουσίας Or. 226. 'Ăλουτὄς, ου, ὁ, ἡ, illotus: unwashed, unclean. Av. 1554. Syn. 'Ανιπτός, ἄκἄθαρτός.

'Ăλὄφος, ου, δ, ή, cristam non habens: without Καϊ άλὄφὄν [al. άλλὄφὄν] a crest, crestless.

ήτε κάταιτυξ Κ. 258.

'Αλόχος, ου, ή, uxor: a wife. Ιφθίμη άλοχος Ε. 415. Syn. Ακοιτίς, γύνη, νύμφη. Ερ. Αιδοία, αντίθεός, ειδυΐα, κάλη, εχεφρων, εράτη, πόλυδωρός, κουρίδία, πιστή, νυμφίδια, καλλίκρήδεμνός, ηθκόμός, σεμνή, ευειδής, κεδνή.

Αλπνιστός, η, όν, jucundissimus: most delight-

Ουδ' ἄλἄ δυίης

ful, &c. Isth. 5. 16.

"Aλs, ἄλδs, δ, sal: salt. Ου
ρ. 455. Syn. "Αλάs. Εν. Θείδs.
"Αλs, ἄλδs, ἡ, mare: the sea. Καϊ εις ἄλἄ Αλό, ωτός, η, Α. 314. Syn. Αλμη, Θάλασσά, πόντος, πέλαγος, ωκέανος. Ερ. Ατρυγέτος, πόντὄς, πέλαγὄς, ωκέανὄς. Ερ. Ατρύγέτὔς, άλμὔρὰ, ἄβάτὔς, γλαυκὴ, βάθεῖα, βρὔχτὰ, δῖα, δινήεσσα, δεινή, μαρμάρξη, ηνξμόεσσα, εύπλοος, ευρϋπόρός, ηχήεσσά, πόλυηχής, πορφυρέη, πορφύρδειδης, πόλυβενθης, ερίγδουπός, λευκή, δίζυρη, κέλαινή, κυἄνέὴ, χειμέριὰ, στὕγέρὴ, χἄρὅπἡ, χύτη, πίκρὰ, κρύδεσσα, κοίλη, ύγρη, πελάγία,

απειρεσίη, αδευκής, γλυκερή, απιστός, αμετρητός, ἄφυλακτός, δολίχη, ἄμαιμάκετη, ἄθέσφάτος, ακαμάτος, απείρων, ασίγητος, βαρύγδουπος, βαθύπλουτός, ἄχείμων, ἄτεκμαρτός, ἄλεξϊκάκός, γάληναίη, δυσηχής, ευρϋπόρός, ευρεῖά, πολίὰ, ιχθύδεσσα, όλοη, δρινόμενη, πολυφλοισθός, περίκλυστός, τρηχεία, ψαμαθώδης, παμφάνδωσα, κάκόξεινός, νηυσίν επίδρομός. ΡΗΒ. "Αλός δερίμον οίδμα, ύγρα κέλευθα, ιχθύδεντα, ευρέα νωτα βάλάσσης, κυμ' άλίκτυπον άλμας, πολίης άλος άσπετον ύδωρ, Νηρεός αυλή, πολύρρυτος άλμήει πόρός, κύμἄτα μακρά δάλάσσης, μέγα λαῖτμά βάλάσσης, βάθεια ποντίας άλμη, άγριον οίδμα, πόντιον άλσος βάλάσσης, βένθξα τ' αστήρικτα και ύγρα θέμεθλα θάλασσης, κτύπος αλίαστος *ἔρισμάρἄγοι*δ θάλάσσης.

Aλσηϊς, ϊδός, ή, nemorensis: belonging to a grove, dwelling in a grove, an epithet of the Nymphs. Αλσηϊδές ωδύραντο Apoll. 1. 1066.

SYN. Υλώδης, ύλονομός.

'Aλσös, ĕŏs, τò, saltus, nemus: a forest, grove. Ιρh. Α. 185. Syn. Δρύμος, τξμένος, ύλη, βησσα, κνημός, νάπη. Ερ. Αγλάδν, άσπετόν, ανθόφορον, δενδρηξν, εύδενδρόν, κάλον, σκίξρον, βάθύσκιον, κατάσκιὄν, πυκινόν, δρόσερον, υληέν, τηλεθάον, ἵἔρὄν, ζἄθἔὄν, λευρὄν.

'Aλτis, ĭŏs, ή, Altis: a grove sacred to Jupiter.

Olymp. 10. 56.

Αλύθας, αντός; Αλύθη, ης, ή, Alybas: a town in Italy, afterwards called Metapontum. Ειμί γάρ εξ Αλύβαντός ω. 303. Β. 856.

'Αλϋκός, η, όν, salsus: salt. Νη τον Πόσειδω τον αλυκον δίκαια γε Lysistr. 404. Syn. "Αλίος.

See in 'Aλμήεις.

Ăλυκτὄπέδη, ης, ή, catena a qua effugere nequeas: a chain that cannot be escaped from. Δησέ δ' ἄλυκτὅπέδησῖ Hes. Theog. 521. Syn. Πέδη, γυισπέδαι. Ερ. Στϊβάρη, σἴδηρείη, ἄλἔ-γεινη, κέλαινη, λαϊνἔη, Ἡφαιστείη.

'Ăλυξις, εως, ή, evitatio: an avoiding, escape. Ουκ έστ' ἄλυξις ω ξένοι Agam. 1270.

Λποφυγη, διαφυγη, εκφυγη.

Ăλύπητος, 'Ăλυπος, ου, δ, ή, tristitiæ expers: exempt from sorrow. Ζην ἄλυπήτω βίω Trach. 168. Alcest. 490. Syn. Ανώδυνος, ανάλγητος, λύπης ἄμοιρός, τερπνός.

'Ăλŭρŏs, ov, δ, ή, inamœnus: inharmonious,

discordant. Helen. 185. See Λύρα.

"Ăλŭs, ŭŏs, ὁ, Halys: a river in Asia Minor. 'Ρὄαl ''Ăλτος πόταμοῖο Apoll. 2. 366.

Αλυσθαίνω, viribus deficio: to be weak.

fainting. Είπε δ' ἄλυσθαίνουσα Call. Del. 212. Syn. Αλύσσω, ασθενεω, άδημονεω.

"Ăλŭσϊs, εωs, ή, catena; animi perturbatio: a chain; perplexity. Orest. 974. It has the same metre as a neg. and λυσίς. Syn. Δεσμός, αλυκτόπ εδη, πεδόν; ανία.

Αλυσκάζω, Αλύσκω, effugio, devito: to avoid, escape. Νόσφιν άλυσκάζω πόλεμοιο Z. 443. Syn. Αλεύδμαι, εκκλίνω, εκφεύγω, ευλάβεδμαι,

φυλάττομαι.

Ăλύσσω, ξω, inquietus sum mente, insanio: to be restless in mind, to be insane. Hiovtes αλύσσοντες πέρι δυμφ Χ. 70. Syn. Δυσφόρεω, παραφρόν εω.

'Ăλυτός, ου, δ, ή, qui solvi nequit: indissoluble, extricable. Τάρταρου ήκευ δεσμοίς αλυτοις inextricable. Pr. V. 160. Syn. Δύσλυτος, απορος, αμήχανος.

Αλύω, ξω, κα, æstuo, insanio, animo sum turbato: to rave, to be mad. The penult. of ἄλύω is short in Homer four times, and long once. In the scenic writers it is always long. As, Τἴ χρημ² ἄλθω πνεθμ² ἄνεὶs Orest. 271. Syn. Αλύσσω, άλαδμαι, άλαίνω, άδημονξω, κάταθυμξω, άθυμεω, εκλύδμαι, δυσφόρεω, λυπεόμαι.

Αλφάνω, Αλφαίνω, 'Αλφω, invenio, pario: to find, produce, receive as wages or reward. Φθὄνὄν πρός αστών αλφάνουσι δυσμένη Med. 299. Φ. 79.

SYN. Εδρίσκω, ἄπόλαμβάνω.

Αλφειός, Άλφεός, ου, δ, Alphēus: a river of is. Αλφειοίδ πόρου Β. 592. Ol. 5. 41. Ερ. Βἄθὕδίνης, Θείος, οξύς, δύσ έρως, ἄλήτης, Θεσπέσϊός. ΡΗΝ, Βάθὺς ῥοσς Αλφειοῖο, ἔρἄτεινοτἄτος ποτάμων, θείοιὄ ίξρος ρόδς Αλφειοίδ.

Αλφέσιβοια, ας, ή, magni habita: highly prized. Παρθένοι αλφέσιβοιαι Σ. 593. Syn.

Εντιμός, ευειδής, κάλή, ευγένής, γνησία.

Αλφεσίβοισς, ου, δ, ή, pretiosus, aut, ut alii, pinguefaciens: highly prized, or, as others say, fattening. Αλφέσιδοιον ύδωρ Æsch. Suppl. 862.

Syn. Πὄλὔθρέμμων.

Αλφηστής, οῦ, δ, (1) inventor, vir honoratus, ingeniosus: an inventor; a clever, honourable man; a chief. (2) piscis quidam: a kind of fish. ζ. 8. Syn. Εύρἔτης, εύρήτωρ. Ερ. Τίμισς, περίφραδής.

Αλφϊτάμοιβός, οῦ, ὁ, qui farinam vendit: a baker, a mealman. Ὑπ' αλφϊτάμοιβοῦ πάρἔκοκπην

δίχοινίκφ Nub. 640.

Αλφἴτον, ου; 'Αλφῖ, τὸ, farina hordeacea, polenta: barley-meal; barley hulled and toasted. Και άλφιτα μυξλόν ανδρών β. 290. Hom. H. Cerer. 208. Ερ. Λευκόν, μυλήφατόν. Μυξλός ανδρών.

Αλφϊτόπωλίς, ίδός, ή, quæ farinam vendit; pistrina: a meal-woman; also, a meal-shop.

Τήν αλφιτόπωλιν Eccl. 682.

Ăλωà, âs, ή, Ion. et poet. Ăλωή, area, vinea, hortus, &c.: (1) a threshing-floor, (2) vineyard, garden, δ.c. Πόλυκαρπός άλωἡ η 122. Syn.
Αλως, άλων, έδάφος, πέδον, άρουρά, κῆπός, αμπέλων, οινόπέδον, οινόφυτόν. Ερ. Ίξρὰ, έρῦθηλὴς,
κάλὴ, ἔϋκτίμἔνη, ευρυπέδος, ἔΰσπόρος, τἔθάλυῖά, δάλερα, πάγκαρπός, δενδρήεσσα, λευκή, αμπελόεσσά. ΡΗΒ. Φίλη φραγμοίσί, αμπελόφύτος γή, αμπελόεν πεδόν, πυρναίαις στάφυλαισι κάλον βέ-6ριθἔν ἄλωά. See II. Σ. 561, &c.

Αλωπεκίδευς, εσς, δ, vulpecula: a fox's cub. Τηρών ες άλωπεκίδευσι Pac. 1067. Syn. Αλω-

πξκία, -ὄν.

Αλωπεκίζω, vulpem ago, vulpinor: to play the fox, act knavishly. Vesp. 1233. See below. SYN. Δόλοω, πάνουργεω, κολάκεύω.

Αλωπεκίον, ου, το, vulpecula: a little fox.

Eq. 1076. See below.

Αλώπηξ, εκός, ή, vulpes: a fox. Καὶ μὰν φέρω χανας λάγως αλώπεκας Acharn. 878. Syn. Κερδώ, κινάδος. Ερ. Αίθων, αγκυλόμητις, αίμυλη, αργάλξα, δόλξρα, αιδλόδουλός, πίνυτη, κηκάς.

Αλώσιμος, ου, δ, ή, expugnabilis: which may

be taken. Κεὶ μέν ῆν ἄλῶσῖμος Helen. 1621.

«Ἄλωσῖς, ἔως, ἡ, captura: the act of catching, capture, destruction. Τήνδ ἄλωσῖν Ιλῖον Phil. 62. Syn. Λἔηλὰσῖα, ὅλἔθρὄς, νίκη.

'Ăλωτὄς, η, ὄν, qui prehendi potest: taken, or which may be taken, or discovered. Œ. R. 111. See above. Syn. Ευἄλωτός, ευχείρωτός.

'Ăμἄ, simul: together. Τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο

B. 413.

Αμαζονές, ων, αί, Amazones: the Amazons. In the sing. Ăμάζων. ^Ηλθόν Ăμαζόνες αντία-

Ερ. ὄβριμδθυμοι, ἄνανδροι, νειραι Γ. 189. άστοργοι, βαρύθυμοι, δάμνιπποι, εύϊπποι, δούριδές, ανδρόφονοι, κλυτότοξοι, ευθώρηκες, χαλκότοξοι, στυγάνδρες.

Αμάθειά, ας, ή, Amathēa: one of the Nereids. See Νηρηΐδες. Ευπλοκάμος τ' Αμάθεια Σ. 48.

Ăμἄθηs, ĕŏs, ὁ, ἡ, indoctus, ignarus: illiterate, foolish. Κάμαθεῖ παρρησία Or. 903. Syn.
'Ăθουλός, ἄνόητός, ἄπειρός, ἄπειρόκαλός, ἄναίσθητός, ἄπαίδευτός, ἄνξπιστήμων, ἄδἄήμων, άσὄφος, ανδήμων, αδίδακτός, αγνώμων, δυσμάθης, μωρός, σκαιός.

Αμάθία, as, ή, ignorantia, stoliditas: ignorance, folly. Τον εσθλον αμάθιαν οφλήσομεν Hec. 327. Syn. Αξουλία, άγνοια, αφρόσυνη, αιδρεία, ανοια, ăπειρία, ăπειρόσυνη, αγνωμόσυνη. Phr. Νέφελη

πραπίδεσσι κέλαινή.

'Ăμἄθὄs, ov, ή, arena: sand, dust. 'Η δ' ἄμἄθοις εχρίμψατό Hom. Apoll. 439. Syn. 'Αμμός,

ψάμαθος, ψάμμος.

Αμαθύνω, in pulverem redigo: to reduce to dust, destroy. Πόλιν δε τε πυρ αμάθύνει Ι. 589. Syn. Ανάτρεπω, άναστρεφω, ἄφὰνίζω, ἄϊστὄω, πέρθω, ὄλόθρεύω, ἄπόλλυμῖ, φθείρω, δἴαφθείρω, κἄκὄποιξω.

Αμαιμακέτος, η, ον, valde longus et ingens: immense, irresistible. Κρεῖσσον ἄμαιμἄκἔτου πύρος (Ε. R. 177. Syn. Ανίκητος, ἄδαμαστος,

άσπετός.

Αμαλδύνω, destruo: to destroy. Τεῖχος ἄμαλδύναι Μ. 18. Syn. Αμάθύνω, εκπέρθω, εξαιρέω, κάθαιρεω, κάτασκάπτω, κάταβάλλω, στύφελίζω.

Ăμάλθειἄ, as, ή, Amalthea, the celestial goat, which is said to have suckled Jove.

Ăμαλθείης Call. 1. 49.

Αμαλλύδετηρ, ηρός, Αμαλλόδετης, ου, ό, manipulorum colligator: a binder-up of faggots or sheaves. 'Αλλά δ' ἄμαλλὄδἔτῆρἔς Σ. 553. Theoc. 10. 44. Syn. Αμητήρ.

Ăμἄλὄς, ή, ὄν, mollis, imbecillis: soft, weak. 'Ως δε κύων ἄμἄλῆσι περί υ. 14. Syn. 'Αβρός.

ἄπἄλὄς, ἄπἄλὄχρως, τἔρην, ἄτἄλὄφρων.

"Ăμαξά, Ion. ἄμαξαίη, ης, (1) plaustrum: a wain, waggon. (2) septemtriones: the constellation called Charles's wain. εΗπέρ ἄμαξαι κ. 103. Nub. 878. Syn. Άρμα, απήνη, δίφρος, όχος, οχείον, οχημά, ζεύγος. Ερ. Αχθοφορός, εύτροχός, ευτρόχαλός, ευπάγης, κάλη, ευποίητός, τέτρακυκλός.

'Αμαξήρης, ϵος, δ, ή, plaustralis: fixed or fitted to a waggon. Τόνδ' ἄμαξήρη θρόνον Agam. 1021. Syn. 'Αμαξίαιος, ἄμαξίκος, άρματειός.

'Aμαξίς, ίδος, ή, plostellum: a small waggon. Nub. 863. See 'Aμαξά.

'Ăμαξιτός, οῦ, ἡ, sc. ὄδός, via publica: a carriage-road, highway. Δϊκρότον εις ἄμαξἴτόν. Eur. Electr. 775. Syn. 'Ŏδös, ἄγνιὰ, ἄμαξήλἄπος.

'Ăμαξοπληθης, ĕŏs, δ, η, plaustrum complens: that which will fill a waggon, very large. ᾿Αμαξὅπληθῆ γεῖσ' Phœn. 1175.

'Āμαξουργός, οῦ, ὁ, plaustrorum faber: a cartwright. Εξ ἄμαξουργοῦ λέγεις Equit. 464.

Αμάρα, as, ή, aquæductus: a channel, ditch, stream. Κρηναῖαι ἄμἄραι πλήθοντὄ ῥὄησι Apoll. 3. 1391. Syn. ὄχἔτὄς.

'Ăμαρτάνω, f. ἄμαρτήσω, 2 a. ήμαρτόν, a scopo aberro, fallor, delinquo: to miss the aim, fail, be deceived, act wrong. Ἡ ζώοντὰς ἄμαρτεῖν φ. 155. Syn. Αλἴτ εω, αλαίνω, αλασμαϊ, αφαμαρτάνω, εξάμαρτάνω, άσξεξω, πάρανδμέω, πλημμέλξω, πλάνἄὄμαι, σφάλλὄμαι, πλάζὄμαι, πταίω, ἄπὔτυγχάνω, αστόχξω, στξρόμαι, άδικξω, βλάπτω.

Αμάρτημα, ατός, το, peccatum: an error, mistake, sin. Antig. 1264. See below.

'Aμαρτία, ας, ή, culpa: a fault, crime. Ανάφερουσά την αμαρτίαν Orest. 76. Syn. Αμαρτωλή.

Ăμαρτϊνδός, ου, δ, ή, mente errans: wrong-minded. 'Ăμαρτϊνδόν τ' Ἐπϊμηθέα (έα one long) Theog. 511.

'Ăμαρτὄἔπης, ĕŏs, ὁ, ἡ, stulte loquens: talking

foolishly. Αΐαν αμαρτόξπες N. 824.

Αμαρτύρητος, ου, δ, η, testibus carens: unwitnessed to. 'Οὐμὸς δ' αμαρτύρητος ευκλέης πόσις Herc. F. 290.

'Ăμαρτωλη, η̂s, η΄, peccatum: a sin. ἄμαρτωλαl Theog. 327. Syn. Αλίτημα, αμάρτημα,

Αμάρυγη, ης, ή; Αμάρυγμα, άτος, το, fulgor: glare, splendour. Απ' οφθαλμῶν ἄμἄρυγαί Hom. Merc. 45. Theoc. 23.7. Syn. Aυγή, σελάς, λαμπρότης, αγλάἴα, καλλώπισμά.

Αμάρυγκείδης, ου, δ, Amaryneides: the son of Amaryneus. Ένθ Αμάρυγκείδην Δ. 517.

Αμάρύσσω, fulgeo: to shine bright, blaze. 'Υπ' οφρύσι πυρ αμαρύσσε Theog. 827. Syn. Αγλαίζόμαι, αυγέω, αυγάζω, δίαυγάζω, γάνδω, μαρμαίρω, στίλθω, σελάγεω, αστράπτω, σελάγίζω, διάπρεπω.

'Αμάτροχαω, una curro: to run along with.

Τοῖον ἄματροχοωντά θύραζε Ο. 450.

'Ăμάτροχια, αs, ή, rotarum concursus: the meeting of wheels. Μενέλασς αματροχιάς αλεείνων Ψ. 422.

Åμαυρὄεϊός, ου, ὁ, ἡ, vitam in tenebris degens: living in darkness. 'Ανδρές ἄμαυρὄδῖοι φύλλων

γενεά προσυμοιοι Αν. 685.

Αμαυρός, ρά, ρόν, obscurus: obscure, gloomy. weak. Αυτή τ' ἄμαυρὰ κού τύραννός Androm. 203. Syn. Αλαμπής, άδηλος, ακλέής, ασθένής.

Αμαυρόω, obscurum reddo, extinguo: darken, extinguish. Hipp. 818. See above. Syn. Απάμαυρόω, άφανίζω, σκότίζω, απόκρύπτω, απόκάλύπτω, απάλείφω, επισκιάζω, ζόφδω, γνόφδω, αμαλόω, αμαλύνω, αμαλδύνω, αμέρδω, απότρίθω.

Αμαχητί, absque pugna: without fighting. Το μέν αίσχιον αίκ' αμάχητί Φ. 437. Syn.

Αμάχει, ἄμάχῶς, ἄκὄνιτί.

Αμάχητός, poet. Αμάχ έτος, et 'Αμάχος, ου, δ, ή, qui non pugnat; frequentius, invictus: who does not fight; irresistible. Sept. Th. 85. See Μάχη. Syn. Απτολέμος, ανανδρός, δυσμάχητός, ἄνάλωτός, άρβηκτός, ἄδάμαστός,

ἄπόρθητὄς, δυσπόλξμητός.

Αμάω, ήσω, colligo, constringo, meto: to collect, to bind together, to mow, to reap. $'E\pi\epsilon\iota\tau'$ ἄμᾶσθε τῶνδε Eur. Ino fr. 4. Maltby observes that in the active voice, and in the derivatives αμητήρ and άμητος, the alpha is long in Homer and Hesiod; in the middle voice, as also in επαμήσατο, καταμήσατο and διάμησε, the alpha is short: with the later writers the alpha is common. Syn. Απάμαω, εξάμαω, κατάμαω, συλλέγω, θέρίζω, εκθέρίζω, δρέπω, απότέμνω, απόκόπτω.

Αμβαίνω, pro ἄνἄβαίνω, ascendo: to ascend.

i. 178.

Αμβάλλομαι, pro αναβάλλομαι, remoror: to delay. B. 436.

'Αμβάσις, εως, $\dot{\eta}$, pro ανάβάσις ascensio: cent, a mounting. 'Αμβάσις οι τὰν 'Ιππίαν ascent, a mounting. Œ. C. 1070. (Choriamb. dim.)

Αμβάτης, pro ἀνάβάτης, ou, δ, qui ascendit,

equus admissarius: ascending; a stallion. Maiνάδες τον αμβάτην Bacch. 1105.

'Αμβάτος, pro αναβάτος, ου, ό, ή, qui ascendi potest, ascensu facilis: what can be ascended, Αμβάτος εστί πόλις Ζ. 434. Syn. accessible. Επίβατός.

Αμελήδην, per sync. pro ἄνἄελήδην, alta voce: with the full force of the voice. X. 475.

Aμβλὔs, εῖἄ, ἔ, obtusus, hebes: blunted, dull. Νύν δ' αμβλύς ειμί και κάτηρτυκώς κάκων Eur. fr. inc. 167.

Αμελώψ, ῶπός, Αμελωπής, ἔός, et Αμελωπός, οῦ, ὁ, ἡ, cæcutiens: dim-sighted. Βἴον αμέλωπον πάρεχουσιν Eumen. 953. Syn. Αμαυρός.

Aμεσλάδην, pro ἄνὰεσλάδην, per intervalla, diversis vicibus: at intervals. Nem. 10. 61. Αμεσλή, pro ἄνὰεσλή, q. v. Heracl. 271.

Αμβολίεργος, ου, ό, pro αναβολ., dilator operis: a man who is dilatory in his work. Αμβολίεργος Syn. 'Ράθυμος, οκνηρος, ανηρ Hes. Op. 411. σχολαίος, μελλητής.

Αμεσλίη, Ion. pro αναθολίη, ης, i.q. Αναεὄλη, ή, dilatio: delay. Αμεσλίη δη γάρ Apoll. 3. 144. Syn. Βράδυτης, τρίβη, διάτριβη, μέλ-

Αμερόσία, as, ή, ambrosia: the supposed food of the gods. Τοίσιν δ' αμθρόσιην Σιμόεις Ε. 777. Ερ. Εράτεινη, Διότρεφης, εύοδμός. ΡΗΒ. Θείον άλειμμά, αμβρόσιόν είδάρ.

Αμβρόσϊός, α, όν, immortalis, dulcis: immortal, sweet. Πέρι δ' αμβρόσιος κέχυθ' υπνος Β. 19. Syn. Θείσς, αθάνατος, άφθαρτος, ήδυς.

Αμβρότεω, αμβρότω, aberro: to miss. E. 287.

SYN. Άμαρτάνω, απότυγχάνω.

Αμβρότόπωλός, ου, δ, $\dot{\eta}$, immortalis juvenis: an immortal youth. Χἄρῖν άζῦγος αμθρότοπώλου Troad. 539.

'Aμβρότος, ov, δ, ή, immortalis, purus: immortal, pure. Π. 381. Syn. see Αμερόσιος, άφθιτός, ἄκήρἄτός.

Αμέγαρτός, ου, ό, ἡ, immensus: immense, rge. Πόνον δ' ἄμέγαρτόν ὄφελλεν Β. 420. large. Πόνον δ΄ αμέγαρτον οφέλλεν Β. 420. Syn. 'Αφθόνος, αμέτρος, ασπέτος, μέγας, πόλος, ἄνἄρἴθμός.

Αμείδομαι, remuneror, alterno: to exchange, alternate, answer. A. 172. See below. Syn. Απάμείβὄμαι, αντάμείβὄμαι, αντίφωνέω, ανταυδάω, ϋπόκρίνδμαι, απόκρίνδμαι.

Ăμείδω, commuto: to give in exchange. Διόμήδεα τεύχε αμειδε Ζ. 235. SYN. Αλλάττω, εξαλλάττω, επαλλάττω, ἄμείθομαι, ανταλλάττω.

Ăμείλικτός, ἄμείλιχός, ου, δ, ή, implacabilis: implacable. Επέεσσϊν αμείλικτον δ' όπ' ακουε Φ. 98. See Ω. 734. Syn. Δυσμείλικτός, ἄνηλεής, ἄνήμερος, ἄνίλεως, ἄνελεήμων, ἄνεπιεικής, ἄηδής, άστρεπτός, αθελκτός, ακήλητός, απηνής, απάραίτητος, δυσπαραίτητος, απαραμυθός, ασπονδος, αστεργής, ἄτἔρἄμων, ἄτεγκτὄς, ἄκαμπής, σκληρὄς, χαλέπος. Ρηκ. Πέτρας έχων φυσίν η σιδήρου

Ăμείνων, ὄνὄς, melior: better, braver. Οδ πατρός ἄμείνων Α. 404. Syn. Βελτίων, βέλτέρος, κρείττων, φέρτερος, προφερέστερος, λωϊτέρος,

άρείων, άρειδτέρδε, λωίων.

Αμείρω, cum gen., privo aliquem portione: to rob any one of his share. Πάρα χείλος ἄμερσεν Nicand. S. 686. Pyth. 6. 26. Syn. Αμέρδω, ăπăμείρω, ăπαυράω, ăτέμθω, νοσφίζω, τητάω, στἔρἔω, ορφανίζω, αφαιρέω.

Αμέλγω, mulgeo: to milk. Αιγάς ἄμέλγω

Theoc. 5. 85.

Αμέλέω, negligo: to disregard, neglect. N. 419. Syn. Αθερίζω, άφροντιστεω, αμελία δουναί τί.

Αμέλητός, ου, ό, ή, non curandus: not deserving of attention. Theogn. 422.

Αμέλια, as, poet. pro Αμέλεια, ή, incuria: carelessness. Iph. A. 850. Syn. Αμέλεια, **ἄτημ**ἔλειἄ, ἄφροντἴσῖα, ὅλἴγωρῖα, ῥαθυμῖα, αργία,

'Ăμεμπτός, ου, ἄμεμφής, ἔός, δ, ή, inculpatus, innocuus: unblamed, innocent. Iph. A. 1158. Syn. 'Αμωμός, αμώμητός, αμύμων, αναίτιος, αβλάβης, ἄκἄκὄς, ἄνἔπίφθὄνὄς, άψόγὄς, κάθἄρὄς.

Ăμέμπτως, culpæ expers: without blame or

censure. Philoct. 1465.

Ăμεμφία, as, ή, reprehensionis immunitas: exemption from reproof. Ουκ αμεμφία φίλοις

Sept. Th. 903. Syn. Achaeia.

Αμένηνος, ή, ον, Αμένης, έσς, sine robore et viribus: feeble, unsubstantial, k. 521. Eur. Suppl. 1116. Syn. Ασθένης, αμαυρός, εξίτηλός, νωθρός, νωχελής, λεπτός.

Ăμενηνοω, irritum reddo: to render weak, useless. N. 562. Syn. Ασθενόω, εκλύω, γυϊόω,

έλασσὄω.

Αμέργω, ξω, κα, exsugo, destringo, decerpo: to extract, to take off, squeeze out, pluck off. Χέρι καρπόν αμέρξων Herc. F. 396.

Αμέριμνός, ου, δ, ή, curarum expers: devoid of care, unattended to. Aj. Fl. 1207. Syn.

Αφρόντιστός.

Ăμέτρητός, ου, δ, ή, immensus, immodicus: immeasurable, immense, immoderate. 'Ŏπισθέν αμέτρητος πονός έσται Ψ. 249. Syn. 'Αμέτρος, ἄμεγαρτός, ἄπληστός, ἄπελέθρός.

Αμέτρο έπης, έσς, δ, ή, sine modo loquax: incessantly babbling. Μοῦνος αμετροξπης ξκολώα

Β. 212. Syn. Αδόλέσχης, φλύαρος.

Ăμεύσιμος, δ, ή, pertransibilis: by which there is a passage. ὅση και ἄμεύσιμον Αρ. Rh. 4. 297.

Ăμευσιπόρος, ου, δ, ή, in diversam regionem transiens: passing into a different part; where the paths cross each other. Pyth. 11, 58. Αμεύσιμός.

Aμεύω, transeo: to pass over; surpass, vanquish. Pyth. 1. 86. See Αμεύσϊμός. Syn. see

'Ăμη, ης, ή, falx, ligo: a spade, mattock. Oi χῆνες ϋπότυπτοντες ώσπερ ταις άμαις Αν. 1145. SYN. Δἴκελλά.

Αμηγέπη, αμωσγέπως, quodammodo, quoquo modo: some way or other, in some measure. Ύμᾶς μεν ήδη μισθόφορεῖν ἄμηγεπη Acharn. 608. Thesm. 428. Εχρ. Ένι γε τρόπφ, όπωσοῦν,

Ăμήνιτος, ου, δ, ή, ira et simultate vacuus: free from anger or quarrel. Σύν τ' εὐκλεία καϊ ἄμηνίτω Æ. Suppl. 976. Syn. 'Αχολός, ακότος,

ευμενής, ημερός.

Αμήρὔτὄς, ου, ό, ή, colo non deducendus: not to be spun out. Καὶ γῆρας αμήρῦτον Apoll. 2. 221. Syn. Ατέλεστος, απέραντος, δίηνεκής,

ενδελεχής, συνεχής.

Αμητήρ, ηρός, δ, messor: a reaper. Οἱ δ' ωστ' αμητηρές Λ. 67. For the first syll, see Syn. Θέριστης, δρέπανηφορός, αμάλη-Αμάω. τόμος, αμαλλόδετήρ.

'Aμητός, ου, δ, messis: a harvest. 'Αμητος δ' όλιγιστός Τ. 223. Syn. Θέρος, θέρισμος, κάλά-

*μητ*ομία, ευκαρπία.

Ăμήτωρ, ὄρὄς, ὁ, ἡ, cui mater est nulla, aut sæva: motherless; unnatural. Ion 109. Syn. Κάκδμήτωρ.

Αμηχάνεω, ήσω, ηκά, inops consilii sum: to be without contrivance, to be at a loss, or irresolute. Δή μἴν ἄμηχἄνἔοντ' Theocr. 22. 103. Syn. Απόρεω, μεριμνάω, εκκάμνω.

Ăμηχανία, as, ή, inopia consilii: perplexity. 'Οροωντές αμηχανίη δ' έχε ι. 295. Syn. Αθυμία,

ανελπιστία, απόρία, απόρημα.

Ăμήχανος, ου, ό, ή, inops consilii, difficilis: devoid of contrivance, senseless, unfounded, difficult. 'Ăνωγας ἄμηχανον άλλο Ξ. 26. Syn. 'Ăεουλός, ἄδυνάτος, ἄπορος, ἄδαμαστός.

Ăμηχάνως, nullo modo: by no means in perplexity. Δρᾶν δ' ἄμηχἄνως ἔχει Eur. Fr.

Œnom. 3.

Ăμἴαντός, ου, ό, ή, purus: undefiled, pure. Κέφαλης αμίαντον απ' άκρης Theog. 447. Syn. Αμόλυντός, άθικτός, άπρότίμαστός, άχραντός.

'Ăμικτόs, ov, δ, ή, commercium fugiens: inhospitable. Iph. T. 403. Syn. Ακοινώνητος.

άπλατός.

"Ăμιλλά, ης, ή, certamen: a contest, struggle, conflict. Διά σαρκός άμιλλαν Hel. 355. Αγών, σπουδή, φιλονεικία. Ερ. Φιλοπλουτός. ριμφάρματος, οινοπλανητος.

'Ăμιλλάὄμαι, certo, æmulor: to contend. Τόνδ' αμιλλωμαι λόγον Hec. 271. Syn. Διαμιλλαόμαι, άγωνίζομαι, επάγωνίζομαι, ἄεθλεύω, κονιαομαι,

ισχυρίζομαι, ἔριδαίνω, ἔρίζω, νεικέω.

Άμίλλημα, ατός, τδ, certatio: a contest, struggle. Soph. El. 493. See above. Syn. Αγώνισμα, αγών, αθλός.

'Ăμιλλητήρ, ῆρὄς, δ, certator: a contender, wrestler. Τρόχους αμιλλητηράς Antig. 1065.

"Ăμιππός, ου, ὁ, ἡ, equo par celeritate: fleet as a horse. Βὄρεας αμιππός ορθόδοπός υπέρ πάγου Antig. 985. Syn. Tăxŭs.

Αμίς, ϊδός, ή, matula; navigium: a chamber-pot; a skiff. 'Ητησέν ἄμιδ' έγω δέ πρὸς ποῦτον βλέπων Ran. 543. In Æ. Suppl. 849, 854. the a is long. See Butler, Æsch. Suppl. 849.

Aμισθί, gratis, impune: gratuitously, with impunity. Ουκοθν αμισθί τούς ξμούς στράτηλάτας

Troad. 409.

'Ăμισθός, ου, δ, ή, mercedis expers: unpaid, unrewarded, gratuitous. Choëph. 721. Απόμισθός, ἄδώρητός, έκμισθός.

Αμισώδαρος, ου, ο, Amisodarus: a prince of Caria, whose daughter married Bellerophon.

Υίξες ακοντισταί Αμίσωδαρου Π. 328.

'Ăμἴτρος, ου, ό, ή, sine zona: not having a girdle. Πάσας ετί παιδας αμίτρους Call. 3. 14. Syn. 'Αζωνός.

Ăμἴτροχἴτων, ωνὄς, δ, ή, cui zona discincta est: having the belt ungirt. 'ἴδ' ἄμιτροχἴτωνἄς ĕταίρους Π. 419.

Ăμιχθἄλὄεις, εσσἄ, ἔν, inaccessus, importuosus: inaccessible, harborless. Λημνόν αμιχθαλόεσσαν

Ω. 753. "Αμμά, ἄτὄς, τὸ, nexus: a fastening, a chain. Herc. F. 1029. Syn. Κάθαμμα, ανάδέσμη, δεσμός, σύνδεσμός, πλόκὴ, συμπλόκὴ, όχἄνη, τἔλἄμών. Εν. Ευστρέφες, ευβροχον, στερεόν, αφυκτόν.

'Αμμίγα, simul, una cum: together, along with. 'Αλος άμμιγα παύροις Apoll. 1. 573. Syn.

Αμά, δμοῦ.

Αμμόρία, as, ή, infortunium: misfortune. Μοιράν τ' αμμορίην τε υ. 76. ΝΥΝ. Συμφορά, <u>ἄτὕχῖα, ἄτὕχημἄ, τἄλαιπωρῖα.</u>

'Αμμόρος, 'Αμόρος, ου, δ, ή, calamitosus: unfortunate. Σ. 489. See 'Αμοιρός.

Αμμων, ωνός, ό, Ammon: a name of Jupiter.

Pyth. 4. 28.

Ăμμωνίας, ἴάδος, 'Αμμωνίς, ἴδος, ή, ad Ammonem pertinens: belonging to Ammon. Alcest. 113. Eur. Electr. 734.

Αμνεῖός, α, ὄν, agninus: belonging to a lamb, woollen. Theoc. 24. 61. Syn. Αρνειός. Αμνή, ῆς, Αμνίς, ἴδός, ἡ, agna: a she-lamb. Δωρεῖται Μόρσων τὰν αμνῖδά Theoc. 5. 139. Syn. Αμνάς, ἄρήν. Εν. Άπάλη, ἄμάλη, βληχάς, μαλακή.

Αμνημόνευτός, ου, δ, ή, immemoratus: unmentioned, not remembered. Iph. T. 1420.

Αμνημὄνεω, ήσω, κα, immemor sum: to forget. Orest. 210.

Αμνημόσϋνη, ης, ή, oblivio: forgetfulness. Ion 1100. Syn. Λησμόσύνη, λήθη, ληθόσϋνη, ληστίς. Αμνήμων, ὄνὄς, δ, ή, immemor: unmindful.

Mus. 322. Syn. Αγνώμων, λήσμων, λάθίφρων. Αμνηστέω, ήσω, ηκά, obliviscor, immemor sum: to forget, to be unmindful of. Soph. El.

484. Syn. Εκλανθάνδμαι, αμνημόν έω.

'Αμνηστός, ου, ό, ή, oblivione deletus: for-

gotten. Theocr. 16. 42.

'Αμνίον, ου, τὸ, vas ad excipiendum sanguinem in sacrificiis respersum: a vessel for receiving the blood shed in sacrifice. Περσεύς δ' άμνιον είχε γ. 444. Syn. Σφάγιον, σφάγείον.

Αμνισός, Αμνισσός, οῦ, ἡ, Amnisus: a port of Gnossus in Crete. Στησε δ' εν Αμνισφ οθί

τ. 188.

Αμνδκων, οῦντός, δ, agninam mentem habens, fatuus : stupid. Eq. 264. Syn. Ευήθης, μώρος,

αμήχανός, ηλίθίδς.

Aμνόs, οῦ, ὁ, agnus: a lamb. Theoc. 5. 24. Aurds is a term not found in the Tragedians, Homer, or Hesiod. Syn. Αρην, gen. αρνός, πρό-6ἄτιὄν. Ερ. Απάλος, νεόθηλης, σηκίτης, ϋπόμάζιός, κεράστης, ισόμήτωρ.

Αμόγητι, sine labore: without labour. Γέρων αμόγητι αειρεν Λ. 636. Syn. Αμοχθί, αταλαι-

πώρως.

Αμόγητός, ου, δ, ή, indefessus: unwearied.

Hymn. Mart. 3. Syn. Ακμής, ακαμάτος. Αμόθεν, aliqua ex parte: in some degree. Των

αμόθεν γε θεά α. 10.

Aμοιβαΐος, ου, ό, ή, alternus, mutuus: alternate. Apoll. 3. 83. See below.

Aμοιβή, η̂s, ή, permutatio, vicissitudo, compensatio: change, exchange. Olas αμοιεής εξ Ιάσονος κυρεί Med. 23. Syn. Άμειψίς, αντἄμειψίς, αντάλλαγμά, ἔπαλλάγη, ἔπάλλαξίς, κοινωνία, μετάβολη, αντίδοσίς, αντίδωρεα, αντευεργἔτημά.

Ăμοιβηδίς, vicissim, alternatim: by turns, alternately. 'Ηϊσσον αμοιβηδίς δ' εδικαζον Σ. 506.

SYN. Εναλλάξ, επαλλήλως.

Αμοιθός, η, ον, mutuus : succedaneous. Ήλθον

αμοιβοί N. 793. Syn. Αμοιβαίδς.

'Ăμοιροs, ου, ό, ή, expers, non particeps: deprived, bereft, having no share. Ἡμέν ἄμοιρον Theoc. 21. 30.

Ăμολγαῖός, α, ὄν, lacteus, qui mulgetur: milky, which is milked. Μᾶζἄ τ' ἄμολγαίη Hes.

Ορ. 588. Syn. Γλάγξρος, γλάγδεις.

Αμολγεύς, εως, δ, mulctra: a milk-pail. Τον αμολγέα πληροί Theoc. 8. 87. Syn. Γαυλός, $\pi \epsilon \lambda \lambda a$.

Αμολγός, οῦ, ὁ, tempus quo mulgetur, nox extrema: milking-time, the evening. Νυκτός ἄμολγῷ Λ. 173. Syn. Ἑσπἔρα.

'Ăμομφός, ου, δ, ἡ, inculpatus: blameless. Ευπ. 478. Syn. 'Αμεμπτῦς, ἄμεμφής.

'Αμόπάων, ὄνός, δ, Hamopāon: Καὶ Πόλυαιμονίδην 'Αμοπάονα Θ. 276.

Αμορδάς, άδος, ή, pedissequa, a female attend-

Επονταϊ αμορβάδες Apoll. 3. 880.

Ăμορδός, οῦ, ὁ, assecla; bubulcus: an attendant; a herdsman. Πέμπεν αμορθούς Call. 3. Syn. Ακόλουθός, αμφίπόλος, βουκόλός, ποιμήν.

Ăμοργίs, ἴδὄs, ἡ, vestimentum purpurei coloris: a purple robe. Τάλαινά της άμοργίδος Lysist. 736. Syn. Υφασμά, χἴτὼν, εσθης, φάρος.

"Ăμόρος, 'Αμμόρος, ου, ό, ή, i. q. 'Ăμοιρος, expers, calamitosus: having no share, unfortunate. Med. 1392. Syn. Εστερήμενδς, τητώμενδς, άθλιδς, δυσδαίμων, δύσμϋρός, κἄκὄμοιρός, κἄκὄμὄρός.

Αμορφία, ας, ή, deformitas: deformity, haggardness. Φάνεῖο' ἄμορφία Orest. 385. Syn.

Δυσμορφία, δύσειδία. Εr. Αισχρά, ασχήμων. 'Αμορφός, ου, ό, ή, deformis : deformed, dis-figured. Hec. 240. Syn. Δύσειδης, δύσμορφός, ασχήμων, αισχρός, ἄειδης, ἄκοσμός.

'Aμŏs, Dor., et Aμŏs, Æol. et Att., noster, meus: our, my. Καὶ δέχδμαι χέρἴ δώμἄσἴ τ' αμοῖς Androm. 1177.

Auos, Doric. Huos; vel ut mavult Gaisford. Aµŏs, postquam: when. Theoc. 22. 11.

'Ăμὄτὄs, ου, δ, ή, inexplebilis: insatiable. Θήρ άμότος μακρήν Theoc. 25. 242. Syn. Ακόρεστός, ἄπληστός.

Αμουσία, as, ή, illiterata barbaries: want of refinement, rusticity. Αμουσία τοι μηδ' Eur. fr.

Antiop. 40. 89.

'Ăμουσόs, ου, ὁ, ἡ, musis non initiatus, indoctus, tristis: illiterate, mournful. Phæn. 820. Syn. Απόμουσός, αμάθης, απαίδευτός, ακομψός, **ἄηδής**.

Αμοχθί, et Αμοχθεί, facile: without exertion, easily. Ὁ δέος αμοχθί κεῖσε νῶν ἡγήσεται Bacch. 194.

'Ăμοχθός, ου, δ, ή, labore carens, iners: devoid of, or free from, labour; inactive. Trach. 147. Syn. Αταλαίπωρος, αργός, οκνηρός.

 $A\mu\pi$ εδιήρης, εδς, δ, ή, campestris: meadowy. Pers. 572.

Αμπελάγος, pro άνα πελάγος, per mare: along the sea. 'Ως φερετ' αμπελάγος Hes. Theog. 190.

Αμπελεων, ωνός, δ, poet. pro Αμπελων, vinetum, vinea: a vineyard, grapery. Theoc. 25. 155. Syn. Άλωὰ, οινοπέδον. Ερ. Πολυβότρυς, σύσκιός, κατάσκιός. Ρης. Γη οινόφυτός, αμπελὄφῦτὄς, πέδὄν αμπέλδέν.

Αμπ ελίον, ου, το, viticula: a little vine. Κάμοι γάρ εστίν αμπελιά κεκομμενα Acharn. 511.

Αμπέλις, ίδος, ή, vitis: a vine. Πρωτά μέν αν αμπελίδος όρχον ελάσαι μακρόν Acharn. 1014.

Αμπέλδεις, εσσά, έν, vitifer: fertile in vines. Г. 184.

Αμπέλδεργός, Αμπέλουργός, οῦ, vinitor: a vine-dresser. Pax 189.

Αμπέλος, ov, ή, vitis: a vine. ω. 245. Syn. Οίνη, αμπελεών. Ερ. Αγρίας, αυαλέη, αβροκόμης, ανθεμόεσσα, Βακχείη, βύτρυόπαις, γλυκυκαρπός, δάσεια, ευπεταλός, επήρατός, εφίμερος, ήδεια, ήδυπότος, ίμεροεσσα, φιλορρώς. Ρηπ. Ακεσφορός λύπης, ημέρις, πανθέλκτειρά, μέθυτρόφος, μητέρ οπώρης, οινότοκοι έέρσαι, εθστάφυλοιο θέήλατος οινάδος δρπηξ, έρνος ξρώτων, φυτόν αγλάδδωρον, σόφον ξύλον, φιλεύιον άνθος, κήρυξ ευφρόσυνης.

Αμπέτραις, pro ανά πέτραις Æ. Suppl. 355.

Αμπεχονη, ης, ή; Αμπεχονον, ου, τὸ, indumentum exterius: an outer garment. Theoc. 15, 21. 27, 59. Syn. Αμφίεσμα, ἔάνδς, είμα, έσθημα, έσθησις, εσθής, ένδυμα, περίβλημα, δοιματίον, περίβολή, ἱματίον, στολή, στολμός, στολισμά, στόλισμός, πέπλόν, έφαμμά, έλύμά, έλύμός, σκέπασμά, χλάνίς.

Αμπέχω, αμφέξω, circumdo, induo: to throw round, clothe, put on. Med. 1156. Syn. Ενδύω, περίδύω, αμφιέννυμι, περίβάλλω, περιστέλλω,

περιτίθημι, περίζωννυμι.

Αμπνευμά, άτος, τό; Αμπνοά, ας, ή, respiratio: respiration, breathing. Nem. 1, 1. Olymp.

Αμπνέω, Αμπνείω, Αμπνύω, Άμπνυμί, pro Ανάπνέω, etc. respiro: to respire, breathe. π. 111. Apoll. 3, 331. X. 223. 475.

Αμπονον, pro ανα πονον, inter certamen:

through the contest. II. 726.

Αμπρέπης, pro Αναπρέπης, έσς, δ, ή, consentaneus: suitable, adapted to. Suppl. 120. SYN. Ευπρέπης, αίσϊμός, διαπρέπης.

ΕΑμπτολίεθρου, ρεο ανά πτολίεθρου. See

Πτόλιέθρου.

Αμπτυχή, ρεο ἄναπτυχή, η̂s, ή, q. v.

Αμπυκτήρια φαλαρά, pro Αμπυκτήρες, funiculi aurati quibus comæ in equorum frontibus religantur: a bandage for a horse's mane. Œ. C. 1068.

'Αμπυξ, ὕκὄς, Αμπυκτὴρ, ῆρὄς, i. q. Αμπυκτήρἴὄς, ó, reticulum muliebre, rota: net-work; a wheel. Αμπυκά κεκρυφάλόν τ' Χ. 469. Syn. Κρήδεμνόν, κεκρυφάλος, ταινία, τρόχος. ΡΗΒ. Άνδέμα μίτρας.

Αμπωτίς, εως, ίδος, ή, reciprocatio æstus marini: the ebb and flow of the tide. Διψάλξην άμπωτίν έχων Call. 4, 130. Syn. Πλήμμυρα,

βρασμός, ζάλη, σάλος, βύθος.

'Ăμυγμά, ἄτὄς, τὸ, laceratio: a rending. Aj. 640. See Αμύσσω. Syn. Σπάραγμά.

'Ăμὕδίs, simul: together. Εὕδειν αλλ' ἄμὕδις Κ. 300. Syn. 'Ομοῦ, ἄμἄ, ὅμὅθἔν.

Αμύδων, ωνός, δ. Amydon: a city of Pæonia in Macedonia, afterwards called Abydon. 'Ηγάγεν εξ Αμύδωνός Π. 288.

Αμυθάων, άδνδς, δ, Amythaon: the son of Cretheus and Tyro. Φέρητ' Αμυθάδνα Β' ἱππἴοχάρμην λ. 258.

Αμύκλαι, ων, αί, Amyclæ: a city in Laconia, also a species of Spartan shoe. Οί τ' ἄρ' ἄμύκλας

είχον Έλος τ' Β. 584. Ăμὖκλἄίζω, ἴσω, Amyclææ vel Laconiæ lingua

utor: to speak in the Amyclean or Spartan dialect. Φαίη χ' ὡ 'μῦκλᾶίζων Theoc. 12. 12. 'Αμῦκος, ου, δ, Amycus. "Απαν Αμῦκοιο πρόσωπον Theoc. 22. 86.

'Ăμὕλὄς, ου, ὁ, ἡ, popanum ex farina sub mola haud missa: a cake of flour not prepared by a mill. 'Επειτ' επείσφερε τὰς ἄμυλους Pax

Αμυμώμη, ης, ή, Amymome: the daughter of Danaus and Europa. 'Η ές Αμυμώμην οίσετε ταν Δαναώ Call. 5. 48. Ερ. Δαναϊς, βοδοδάκ-

Ăμύμων, ὄνὄς, δ, inculpatus: blameless, illustrious. Μετ' αμύμονας Αιθίοπηας Α. 423. Syn. 'Αμεμπτός, αινέτός, ευκλέής, ανδρείός, αμωμός.

Αμυμώνισε, a, or, Amymonius: belonging to Amymone. Αμυμωνίοι Phoen. 195. (Dochm. dim.)

Ăμύνα, ης, ή, injuriæ propulsatio, auxilium: a repelling of injuries, self-defence. Μη πρός φόνον αλλ' ές αμύναν Phoc. 29. Syn. Τιμωρία,

Ăμυνίας, ου, δ, vindictæ appetens: vindictive.

Ευθύς ην αμυνίας Equit. 569 Ăμυντέσε, α, σν, repellendus: must be re-

pelled. Lysistr. 661. See Ăμύνω. Ăμυντορίδαι, ων, οί, Amyntoridæ: descendants

of Amyntor. Olymp. 7. 42. See below. Αμύντωρ, ὄρὄς, δ, Amyntor: a king of Argos, and father of Phœnix. Πατρός Αμύντορός Ορμενίδαο Ι. 448.

Αμύντωρ, ὄρὄς, Αμυντήρ, ῆρὄς, ὁ, auxiliator : a defender, avenger. 'Αλλόν ἄμύντὄρἄ μερμηρίξω

π. 261. Syn. Αλεξητήρ, τιμωρός.

Ăμύνω, ὔνῶ, Ăμυνἄθω, arceo: to repel, assist, avenge. Καϊ αμύνει οἷοϊ τέκεσσι Π. 265. Syn. Επαμύνω, πρόσαμύνω, βόηθεω, χραισμεω, όφελλω, ωφελεω, επικουρεω, αρήγω, υπερασπίζω, προίσταμαι, ϋπερίσταμαι, βυσμαι, συνεργάζομαι, συγκράτεω, άπείργω, αρκέω, άλεξέω, εκδίκέω, τίω, τιμωρέω, μετέρχομαι.

Αμύσσω, ξω, scalpo: to scratch. Λίγ' ἔκώκὕἔ χερσί δ' ἄμυσσε Τ. 284. Syn. Διαμύσσω. ξαίνω, διαξαίνω, σπαράττω, κνίζω, καταξέω,

ἄποδρύπτω, λἄφύσσω.

Aμυστl, integra amysti, patulo ore: without closing the lips, at one draught. Βρόμιου πίειν ἄμυστί Anac. 21.

Αμυστίζω, ἴσω, hiante ore bibo: to drink a copious draught. 'Ηδέως ημύστισα Cycl. 562. SYN. Οινόπότεω, χανδόν πίνω.

'Ăμυστίς, ίδος vel ios, ή, (1) largus haustus: a large draught. (2) poculi genus: a large cup. Πύκνην αμυστίν ώς σύ δεξιούμενοι Rhes. 421.

Αμφάγαπάζω, άσω, Αμφάγαπάω, amore amplector: to embrace affectionately. Εγώ δε μίν αμφαγάπαζον ξ. 381. Syn. Αγάπαω, φιλοφρο-

Αμφάγείρομαι, circa aliquem congregor: to assemble round. Θέαι δέ μιν αμφάγεροντο Σ. 37. Syn. Αθροίζομαι, άγείρομαι.

Αμφάδίην, Αμφάδον, palam: openly. Τῷ ἡἄ καϊ αμφάδιην Ν. 356. Syn. Αμφάδια, ἄνἄφανδα, πρόφανως, φανέρως, δήλως.

Αμφάδιός, α, όν; Αμφάδος, η, όν, manifestus: plain, open. Αμφάδιον γάμον ελθείν ζ. 288. SYN. Δηλός, φανέρος, αρίδηλος, έκδηλός, εμφανής.

Αμφαίνω. See Ăνἄφαίνω.

Αμφάναία, ας, ή, ες. χώρα. The country of Amphane, a Doric city. Αμφάναίας Herc. F. 390, answered by έσχεν οίκους.

Αμφάράθεω, ήσω, circumstrepo: to ring around. Τεύχεα δ' αμφαραβησε Φ. 408. Syn. Αραβεω, αμφιάχω, περίηχεω, περικτύπεω, περίφωνεω, περιψόφεω, αμφαϋτεω.

Αμφάσια, as, ή, pro Αφάσια, loquendi impotentia: inability to speak. Δην δέ μιν αμφάσιη ĕπĕων P. 695. Syn. Έκπληξίς.

Αμφάϋτέω, i. q. Αμφάραξέω, q. v. Κόρϋθες δ' αμφ' αῦὸν ἄΰτευν M. 160.

Αμφάφάω, tracto, contrecto: to touch, handle. Χείρἔσῖν αμφάφὄωντὄ ο. 461. Syn. Ψηλάφάω, ἔπιψηλἄφἄω, ἄπτὄμαι, ἔφάπτὄμαι, ψαύω.

Αμφέλικτὄς, ου, ὁ, ἡ, circumdatus: surrounded, bound round. Herc. F. 399.

Αμφέπω, Αμφϊέπω, circa aliquid versor, tracto, curo: to be employed about. ≥. 559. Ω. 804. Syn. Πἔρἴἔπω, δἔρἄπεύω, μἔτἄχειρίζομαι, εγχειρίζόμαι, ενεργεω, δίακονεω, κάτευθύνω, υπηρετεω.

Αμφεύγω, pro Ανάφεύγω, vito: to escape. Iph. T. 871. Syn. Απόφεύγω, εκκλίνω, ἄπό-

δίδράσκω.

Αμφήκης, εσς, utrimque acutus: two edged. Syn. Αμφίστομός, αμφίγυδς, αμφίθη-Ф. 118. κτός, δίστομός.

Αμφηρέφηs, έσs, undique tectus: covered on all sides. Αμφηρέφεα τε φαρέτρην Α. 45.

 $A\mu\phi\eta\rho\eta s$, $\check{\epsilon}\check{o}s$, utrimque remis appulsus : rowed on both sides. Cycl. 15.

Aμφήριστος, ου, δ, ή, controversus, dubius: disputed, contended for. Ψ. 382. Syn. Aμφίδήριτός, αμφιλόγος, αμφιβόλος, αμφιδοξός.

Αμφί, circum, propter: around, about, concerning. Γύναικός αμφί βωμόν Iph. Τ. 711.

Syn. Πέρί, πρός, κάτά.

Αμφϊάλος, ου, δ, Amphialus: the son of Polynēus. "Αλμάτϊ δ' Αμφϊάλος 3. 128.

Αμφἴἄλὄς, ου, ό, ἡ, a mari undique cinctus: a-girt. Οστίς εν αμφἴάλφ ἴθάκη α. 401. sea-girt. SYN. Αμφίρδυτός.

Αμφιαράδς, ου, Αμφιαρέως, Αμφιαρεύς, έως et ηδε, δ, Amphiaraus. Λαοσσόδν Αμφιάρηον ο. 244. Ερ. Λαοσσόδε, δράσυμήδης. Phr. Μέγας πρόφήτης, μάντις Οικλείδης σόφος, πόλεμοιό ν έφὔς.

Αμφίαχω, circumsono: to cry or shriek loud. Λάθεν αμφιάχυιαν Β. 316. Syn. Αμφάραθεω,

αμφίβὄἄω,

Αμφίβαίνω, circumeo, tueor: to walk about, protect. Χρύσην αμφίβέβηκας Α. 37. Περίβαίνω, περίπολεω, φράσσω, ρύομαι.

Αμφϊβάλλω, βάλω, βέβληκά, circumjicio; med. induo: to throw round; to put on. Phoen. Syn. Αμπέχω, περιτίθημί, ασπάζομαι, αντ ξχόμαι, αμφί ένν ύμαι.

Αμφίβασίς, εως, ή, circumventio; defensio; lis: the being surrounded; protection; quarrel. Δείσε δ' όγ' αμφίβάσιν Ε. 623. Syn. Αρωγή,

αμφισθήτησις, ερίς.

Αμφίδίος, ου, δ, ή, in terra et in aqua vivens: amphibious. Αμφίδιον γάρ έδωκε νόμην Batrom.

Αμφίθλημα, ατός, Αμφίθληστρόν, ου, τδ, indumentum, munimentum: anything thrown round; a defence. Λαμπρά τ' αμφίθλημάτα Hel. 422. Syn. Αμπέχονη, ἔρυμα.

Αμφίδοητος, ου, ό, ή, valde celeber: very mous. Call. 4. 303. Syn. Ευκλέης, πόλυfamous. φάτος, περίβοητος, άγακλυτος, επίκλυτος, άγα-

Αμφίβολός, ου, δ, ή, circumjectus: thrown round, encompassing. Troad. 540. Αμφίβουλός, ου, δ, ή, consilii incertus: uncer-

tain in counsel. Eum. 736.

Αμφίβρότος, η, ον, hominem undique cingens: covering a man on every side. Ασπίδος αμφί-€ρŏτης Β. 389.

Αμφίγενεια, as, ή, Amphigenia: a city in Messenia. Καϊ Αμφίγενειάν εναιον Β. 593.

Αμφίγηθέω, valde lætor: to be exceedingly rejoiced. Hom. Ap. 273.

Αμφιγύήεις, εντός, δ, ή, utroque pede captus: lame of both feet, an epithet of Vulcan. κλύτος Αμφιγύήεις Σ. 383. Syn. Χωλός.

Αμφίγυσς, ου, δ, ή, superne et inferne ferrum habens, robustus: having iron at both ends; strong. Αμφίγυοι κάτεθαν Trach. 504. Exp. Πάντη ισχυρός, η μαχέσομένος χερσί και πόσιν.

Αμφίδαίω, circum accendo: to kindle around, blaze about. Z. 329.

Αμφϊδάκρυτός, ου, ό, ή, valde luctuosus: very mournful; much wept for. Phoen. 340. See Δάκρυτός. Syn. Πόλυδάκρυτός, Αρηνώδης.

Αμφϊδάμας, αντός, δ, Amphidamas. Κύθηρ<mark>ιῷ</mark> ιφϊδάμαντι Κ. 268. Ερ. Δἄἴφρων, ἄγήνωρ, Αμφϊδάμαντι Κ. 268.

ἄμύμων,

Aμφἴδἄσὔs, εῖἄ, ὔ, valde hirsutus: very shaggy, impenetrable, an epithet of the Ægis. Δεινήν αμφίδασειαν Ο. 309. Syn. Αμφιμαλλός. δάσυς,

Αμφϊδέξισς, ου, ό, ή, ambidexter, geminus: equally expert in the use of both hands; two. Αμφίδεξίοις ακμαίς Œ. R. 1260.

Αμφιδέω, circumligo: to bind round. Apoll. 2. 63. Syn. Πἔριδέω, πἔριζώννυμι, ἄναδέω.

Αμφίδινεω, circumvolvo: to whirl round. Αμφίδεδίνηται πόλεος Ψ. 562. Syn. Αμφίελίσσω, περζειλεω, αμφϊκυλίω, περιχεόμαι.

Αμφϊδοκεύω, speculor, insidior: to watch, lie in wait. Bion. 2. 6. Syn. Κάτασκόπεω.

Αμφιδοξός, ου, δ, ή, dubius animi: doubtful, wavering. Dan. 52.

Αμφίδρομια, ων, τα, dies quintus a natis in-

fantibus, quo obstetrices eos circa focum ferebant currentes: a festival upon the fifth day after the birth of a child, on which the parents named him. Ούτ' αμφιδρόμια της κυνης Lysistr. 758.

Αμφίδρομός, ου, δ, ή, circum currens: running

round. Aj. 351.

Αμφίδρυφης, εσς, Αμφίδρυφος, ου, δ, η, undique laceratus: who has torn both cheeks for sorrow. Τοῦ δέ και αμφιδρύφης Β. 700. Syn. Εσπάραγ-

Αμφίδυμος, ου, δ, ή, qui undique accedi potest: having an entrance on both sides. Αμφίδυμοι κείνται Apoll. 1. 940.

Αμφἴδυσμαι, ύσσμαι, induo: to put on, to clothe. Αμφιδύσ έται χρότ Trach. 604.

Αμφϊέλισσος, η, ον, qui utrimque remis impellitur: rowed on both sides. Έλκξμεν αμφίξλίσσας Β. 165. Syn. Αμφήρης.

Αμφιέλίσσω, Αμφέλίσσω, circumplico: to fold round. Androm. 426. Syn. Πέρἶπλέκω, αμφίδινέω, αμφϊκύλἵω, εγκυκλέω.

Αμφιέννυμι (vel Αμφιεννύω), αμφιέσω, induo: to put on, clothe. Αμφίεσαντο χιτώνας Ψ. 142. Syn. Αμπέχω, περίδυω, περίβάλλω, περιστέλλω.

Αμφίξπω, i. q. αμφξπω, q. v. "Ως οί γ' αμφίξπον τάφον Ω. 804.

Αμφιζάνω, adhæreo: to cling to. Μέλαιν' αμφίζανε τέφρη Σ. 25. Syn. Περικάθημαι, σύνάπτὄμαι.

Αμφίζευκτός, ου, ό, ἡ, utrimque colligatus: joined to both sides. Τον αμφίζευκτον Pers. 135. answering to τον αιχμάεντα.

Αμφϊθάλασσός, ου, ό, ή, bimaris: having a sea on each side, surrounded by the sea. Olymp. 7. 59. Syn. Αμφιάλος.

Αμφϊθάλης, ἔός, ὁ, ἡ, undique florens: flourishing on every side, successful, happy. Agam. 1113. See Θάλος. Syn. Ευδαίμων.

Αμφιθέτος, ου, δ, ή, utrinque contrectandus: capable of being laid on either end, said of a cup or goblet which has a double bottom. Ψ. 270. Syn. Αμφϊκύπελλός.

Αμφίθεω, θεύσδμαι, circumcurro: to run about, κ. 413. Syn. Πἔρίτρἔχω, δοάζω.

Αμφιθηκτός, ου, ό, ή, utrimque acutus: twoedged. Antig. 1308.

Αμφίθοη, ης, ή, Amphithoë, one of the Nereids.

Αμφϊθόρξω, Αμφίθρώσκω, undique assulto: to jump about, spring on. Apoll. 3. 1372.

Αμφίθρεπτός, ου, δ. ή, undique concretus: coagulated. Εάν γάρ αμφίθρεπτον αξμά Trach, 572. SYN. Πἔπηγώς.

Αμφἴθὔρὄς, ου, δ, ή, binas fores habens: having Οίκον μέν ὄρᾶς τόνδ αμφιθύρον two gates.

Philoct. 159.

Αμφϊκάλύπτω, circumtego: to envelope, sur-Πυρσοῦ δ' αμφεκαλύφθη Herc. F. 360. SYN. Πέριστέλλω, κάλύπτω, στέγάζω, κάταστεγάζω.

Αμφϊκεάζω, circumscindo, excortico: to cleave into two parts. Δρύδς αμφίκξάσσας ξ. 12. Syn.

Πἔρισχίζω, δἴαιρἔω, κἄτασχίζω.

Αμφίκειμαι, jaceo; to lie about. Œ. C. 1620. Αμφικίων, ὄνός, ὁ, ἡ, undique columnis ornatus: decorated around by columns. "Οστίς αμφικίονας Antig. 285.

Αμφίκλυστός, ου, δ, ή, qui undique alluitur: sea-beaten on all sides. Ακτή τις αμφικλυστός

Trach. 754.

Αμφϊκόμός, ου, ό, ή, bene frondosus: densely covered with hair, leafy. Θάμνῷ ἔπ' αμφϊκόμφ P. 677. Syn. Εύκομος, χαιτήεις.

Αμφίκρανός, ου, δ, ή, utrimque habens capita: double-headed, many-headed. Τήν τ' αμφϊκρανον καὶ πάλιμελαστη κύνα Here. F. 1274.

Αμφίκρεμάω, Αμφίκρεμημί, Αμφίκρεμάμαι, άσω, circumpendeo: to hang or hover about, suspend, beset. Isth. 2. 64.

Αμφίκρημνός, ου, δ, ή, utrimque præcipitium habens: having a precipice on each side. Hv δ' άγκος αμφικρημνον ύδασι διαθρόχον Bacch. 1049.

Αμφϊκϋλίω, circumvolvo: to roll about, tumble over. Φασγάνφ αμφϊκυλίσσαις Nem. 8. 40.

Αμφἴκϋπελλός, ου, ό, ἡ, utrimque poculum habens: double-cupped. See Clarke's note, Il. Α. 584, δέπας αμφικύπελλον.

Αμφἴλἄλὄs, ου, ὁ, ἡ, loquax : talking with both lips, chattering. Ran. 679. See Λάλξω.

Αμφίλαφης, εσς, δ, ή, utramque manum complens: that which can be held only in both hands, capacious. Εκ Δίος αμφιλάφης Agam.

Αμφϊλάχαίνω, circumfodio: to dig around. Φύτον αμφελάχαινε ω. 241. Syn. Πέρισκάπτω, περιορύττω, περιτάφρεύω.

Αμφἴλεκτός, ου, δ, ή, dubius: controverted, doubtful. Phæn. 509. Syn. Αμφῖεὅλος, αμφῖλόγδς, αμφήριστός, ενδοιαστός, ἄκρἴτός, ἄδηλός, φιλονεικός.

Αμφϊλόγια, as, ή, disceptatio: doubt, dispute. Hes. Theog. 229. Syn. Αμφίβολία, αμφίβασίς.

Αμφίλογός, ου, δ, ή, dubius: equivocal, controverted. Med. 637.

Αμφϊλόγως, dubie: doubtfully, equivocally. Pers. 902. See Bl.

Αμφιλόφος, ου, ό, ή, utrimque cristatus: having

two plumes or crests. Antig. 351.
Αμφἴλὔκὄς, η, ὄν, sublustris, antelucanus: dusky or grey, as applied to the night or morn-Έτι δ' αμφιλύκη νύξ Η. 433. Syn. Αυκόφως, περίορθρόν. ΡΗΒ. Νυκτός όταν τρίτατον λάχδς ໃστάταϊ, εγγύθι δ' ηώς.

Αμφϊμάσσομαι, vel Αμφϊμάσμαι, abstergeo: to wipe, clean. Πάσας αμφιμάσασθε v. 152. Syn. Μάσσω, ἄπομάσσω, ἄποσμαω.

Αμφϊμάσχαλός, ου, δ, sc. χἴτων, vestis humeralis: a coat with sleeves reaching to the armpit, worn by freemen only. Equit. 882. Μασχάλη.

Αμφϊμάχδμαι, pro aliquo vel circa aliquid pugno: to fight for or about anything. II. 73.

Αμφιμέδων, οντός, δ, Amphimedon. κλύτον Αμφιμέδοντα ω. 103.

Αμφϊμέλας, αινά, άν, omnino niger: black all round, very black. P. 499.

Αμφϊμήτωρ, Dor. Αμφϊμάτωρ, ὄρὄς, δ, ή, frater ex diversa matre: spoken of those who have different mothers, but the same father; a halfbrother. Androm. 466. Syn. Έτ ξρομήτωρ, αμφί-

Αμφιμυκάδμαι, circummugio: to bellow round about, re-echo loudly. "Απάν αμφιμέμυκεν κ. 227. Syn. Αμφίαχω.

Αμφίνεικής, έὄς, Αμφίνείκητός, ου, δ, ή, de quo lis est: contended for. Trach. 105, 527.

Αμφινεμόμαι, circum habito: to dwell around. τ. 133. Syn. Περίοικεω, κάτοικεω.

Αμφϊνόξω, ambigo, cum dubitatione animadverto: to be in doubt. Antig. 382. Syn. Απόρεω, αμφισεητέω, αμφιεάλλω, διστάζω, δοιάζομαι.

Αμφϊνόμη, ης, ή, Amphinome. Σ. 44.

Αμφϊνόμός, ου, δ, Amphinomus. π. 351. Αμφιξέω, circum rado: to cut round. Πρό-

τάμων αμφέξεσα χαλκώ ψ. 196. Syn. Περιξύω. Αμφιονίος, α, ον, Amphionius: belonging to Amphion. Τας Αμφιονίας τε λύρας υπό πύργος ανέστα Phœn. 838.

Αμφιός, ου, δ, Amphius. 'Αδρηστός τε καϊ Άμφιος λἴνὄθώρηξ Β. 830.

Αμφίπαλύνω, undique conspergo: to sprinkle on all sides. Σάκὄς αμφέπάλυνεν Apoll. 3. 1246.

Αμφἴπέδὄs, ου, ὁ, ἡ, campis cinctus: having a plain on both sides. Pyth. 9. 94.

Αμφίπελόμαι, existo: to exist, to be. α. 352. Syn. Ειμί, ὔπάρχω, πἄρειμί.

Αμφίπενόμαι, Αμφίπονεόμαι, in aliqua re elaboro: to be employed in. II. 28.

Αμφίπερικτιονές, ων, οί, circum habitantes: neighbours. Ουδ' αιδείσθ' αμφϊπ ερικτίονας Tyrt.

Αμφίπεριστείνομαι, undique premor, gemo: to be cramped on all sides, to groan around. Αμφίπεριστείνωνταϊ ϊδωσι Call. Del. 179.

Αμφίπ ξριστρωφάω, undique circumago: to turn or twist about. "Εκτωρ δ' αμφίπ ξριστρώφα Θ. 348. Syn. Πέριξλαύνω.

Αμφίπ ξριφθινύθω, circumcirca pereo: to perish all round. Φλοιδς δ' αμφιπεριφθινύθει Hom. Ven. 272.

Αμφιπιάζω, Dor. pro αμφιπιέζω, corripio: to seize. Αμφίπιαξε λύκος Theoc. Ep. 6.

 $A\mu\phi i\pi i\pi\tau\omega$, amplector: to embrace. αμφίπεσούσα δ. 523.

Αμφιπίτνεω, ad genua provolvor: to fall down before, kneel. Suppl. 289. Αντόμαι αμφιπίτνουσά Eur.

Αμφίπλεκτός, ου, δ, ή, implicitus: entangled, entwined. Trach. 520. Syn. Εμπέπλεγμένος,

Αμφίπλέκω, circumnecto, amplector: to weave round, to embrace. Eur. fr. Erechth. 6. 1. Syn. Περίπλεκω, περιπτύσσω, αμφίβάλλω, προσπερίβάλλω.

Αμφίπληκτός, ου, δ, ή, undique percussus:

Philoct. 688.

Αμφἴπληξ, ηγός, δ, η, utrimque feriens: striking on both sides. Καί σ' αμφἴπληξ μητρός τĕ Œ. R. 417.

Αμφίπολεύω, Αμφίπολεω, versor circa: to be engaged about, wait on. ω. 256. Syn. Αμφίπενόμαι, ακόλουθεω, διακόνεω, περιπόλεω, θεράπεύω, λάτρεύω, ϋπηρέτεω, ϋπουργέω.

Αμφίπολίτης, ου, ό, Amphipolitanus: of or belonging to Amphipolis. Επίσταθμός Αμφίπδ-λίτεω (εω one long) Call. Ep. 25.

Αμφίπόλος, ου, ή, famula: a female attendant. Αμφίπόλοι μεν επειτά Γ. 422. Eustath. remarks that πρόπολος is used to denote both a male and a female attendant; αμφίπολος, only a female. See Monk. Hipp. 200. Syn. Δμώς, θέραπαινά, οικέτις, πρόπολός, λάτρις, παιδίσκη, δούλη, ϋπουργός. Εν. Εύπεπλός, ευπλύκαμός, κεδνή, πύλαωρός, λευκώλενός, χρυσείη, τάμιη,

Αμφίπολος, ου, ό, ή, frequentatus: much fre-

quented. Ol. 1. 149.

Αμφιπότασμαι, circumvolito: to flit about.

Μήτηρ δ' αμφέπότᾶτο Β. 314.

Αμφίπτολίς, εως, ό, ή, urbi circumdata aut pertinens: surrounding or affecting a city. Choëph. 68. Syn. Αμφίτειχής.

Αμφιπτύχη, ηs, ή, complexus: an embrace. Σώματός τ' αμφιπτυχάς Ion 521. See Valck.

Phœn. 1665.

Αμφίπυλος, δ, ή, bifores portas habens : having a gate on both sides. Med. 134. See Πὕλη.

Αμφἴπῦρὄς, ου, ὁ, ἡ, undique ardens: blazing around. Ion 210. See Πῦρ, πὕρὄς.

Αμφίρυτος, Αμφίρρυτος, η, ον, circumfluens: surrounded by a stream, sea-girt. Νήσφ εν αμφιρύτη α. 50. Syn. Αμφιαλός, περιρβύτος, π ερίρρους.

Αμφιρρώξ, ωγός, δ, ή, undiquaque abruptus: torn away on all sides, applied as an epithet to rocks in Apoll. 1, 995. Πέτρας αμφιρόω-

yas.

Aμφίs, utrimque, circa, in medio, seorsum, extra: on both sides, about, apart, without. Αμφις Ολύμπια δώματ' έχοντες Β. 13.

Αμφίσθαινά, ας, ή, serpentis genus: a species of serpent. Τυχοιμ' αν αμφίσεαιναν η Σκύλλαν τίνα Agam. 1204.

Αμφίσταμαι, undique circumsto: to stand

round. Λ. 732. Syn. Πέριιστάμαι.

Αμφιστέλλω, amicio, induo: to clothe, put on. Theoc. 2. 74. Syn. Αμπέχω, πέριστέλλω.

Αμφίστομος, ου, δ, ή, anceps, duplex : having

two edges, double. Œ. C. 373.

Αμφιστρατάδμαι, circumsideo hostiliter, obsideo: to beleaguer. Την αμφεστράτδωντο Λ. 712. Syn. Διαμάχομαι, αμφιμάχομαι, άγωνίζομαι, περιμάχομαι.

Αμφιστρέφης, έσς, δ, ή, in diversa versus: twisted about. Τρεῖς αμφιστρέφέες Λ . 40.

Αμφίταρθης, εσs, δ, η, undique terrens: very

alarming. Choëph. 540.

Αμφίτειχής, εός, δ, ή, mænia circumdans: investing the walls of a city. Sept. Th. 277. SYN. Αμφίπτολίς.

Αμφϊτίθημί, circumpono, et in med. circum me pono: to place round; in the middle, to put Syn. Αμφϊβάλλω, περιτίθημι, Hec. 432. προσπερίβάλλω.

Αμφϊτιττὔείζω, cacabo: to call like a partridge,

undique feriens: beaten on all sides; beating. or like birds in general. Αμφίτιττύειζεθ ωδε Av. 235.

Αμφιτόμος, ου, ό, ή, utrimque secans: cutting on both sides, two edged. Hipp. 1372. Syn. Αμφήκης, αμφίστομός, αμφίθηκτός, δίπαλτός.

Αμφιτορνός, ου, δ, ή, undique tornatus: wrought around with a turner's wheel, well polished. Troad. 1156.

Αμφίτρεμω, Αμφίτρομεω, ab omni parte aut ob aliquid tremo: to tremble all over, or concern-

ing. Φ. 507. See δ. 820.

Αμφίτρεχω, θρέξομαι, circumcurro: to run round. Pyth. 3. 70. Syn. Περίτρεχω, περίερ-

Αμφίτρης, ητός, ό, ή, ab utraque parte perforatus: bored through. Δί αμφίτρητός αυλίου πέμπει πνόή Phil. 19.

Αμφίτρίτη, ης, ή, Amphitrite: daughter of Oceanus; (2) sea. Αμφίτρίτας Iph. T. 427, answered by αμφί χαίταν. Syn. (2) Θάλασσά. $ext{Ep. }(1)$ Κυάν $\hat{\omega}\pi$ ίς, έ \dot{v} σφυρός, κυάναυ γ ης, χρυσέη, χρυσηλάκάτος: (2) άγάστονος, πολύθρομος, πὄλύστὄνὄς, βἄρὕβρὸμὄς, ἔρἴδουπός, γλαυκὴ, ιχθυοεσσα, ατρυγέτος, πολία, πολυφλοισθος, απείριτος.

Αμφίτρομέω. See Αμφίτρέμω.

Αμφίτρϋων, ωνός, δ, Amphitryon, the husband Ιδόν Αμφιτρύωνος ακοιτιν λ. 265. of Alcmene. Ερ. Αρήϊός, Αργείος, λαυσσόος, δόρυσσόος, δίφρηλάτης, μενεχάρμης.

Αμφἴφἄείνω, circumcirca luceo: to shine all round. Αίγλη δε μίν αμφιφάείνει Η. Apoll.

202.

Αμφἴφἄλος, ου, δ, ή, undique cristatus: having a crest, adorned on all sides with studs; flowing all round. Κρατί δ' έπ' αμφίφάλον κύν έην Ε. 743.

Αμφἴφἄνης, ἔὄς, δ, η, omnibus notus: very clear. Androm. 834. See Αφανής.

Αμφίφορευς, Αμφορευς, εως, δ, ή, amphora: a large cask or vessel having two handles. Χρύσ ἔὄν αυφιφόρηα ω. 74. Syn. Κεραμίον, σόρος. Ερ. Θυώδης, εγκύμων, εύοδμός.

Αμφιχαίνω, ἄνῶ, inhio, absorbeo, devoro: to See Bl. Choëph. 538. gape widely, to devour. Αμφέχανε στυγέρη Ψ. 79. Syn. Εγχαίνω, επί-

χαίνω, κάτἄπίνω

Αμφίχεω, χεύσω, circumfundo: to pour around, to spread over. B. 41. Syn. Πέριχέω. Αμφιχόρεύω, circum choreas ago: to dance

Eur. fr. Pirith. 1.6.

Αμφίχρυσσς, ου, δ, ή, inauratus: gilded all around. Εῖτ' αμφίχρυσον φάσγάνον κώπης λάβών

Hec. 547. Αμφϊχύτὄς, ου, ὁ, ἡ, aggere circumfusus: spread, heaped around. Τείχὄς ἔς αμφϊχύτον

Ήρακλησος θείσιο Υ. 145.

Αμφίων, ὄνός, δ, Amphion: the son of Jupiter and Antiope, the founder of Thebes; (2) a general of the Epeans; (3) Nestor's maternal grandfather. Αμφίδνα τε Ζηθόν τε Λ. 261. Διόγενης, λυροκτυπός, λίθον άπνοον εις δρομον έλκων.

Vid. κ. 298. et 'Αμφόνον, pro ανά φονον.

Φονός.

Αμφορέαφορέω, amphoram gesto: to carry a Κάπειτά μισθοῦ σαυτόν αμφόρεαφόρεῖν Arist. fr. Hero, 2.

Αμφόρευς, εως, δ. Cycl. 327. Vid. in Αμφίφὄρεύς.

Αμφορίδιον, ου, το, dim. of αμφορεύς, vasculum, testaceum, vinarium: a little wine-vessel, a small cask. Τούτων απάντων τα Θασί αμφορίδια. Eccles, 110.

Αμφότερός, α, όν, uterque: both. Αμφότερας δ' οφρῦς Π. 740.

Αμφρυσός, οῦ, δ, Amphrysus: a river in Thessaly. ἔπ' Αμφρυσοῖο ροησω. Apoll. 1. 54. Αμφω, οῖν, ambo: both. 'Αμφω ομῶς θυμῷ

Αμφώβολος, ov, o, missile: a weapon hurled by

both hands. τίον, βέλος.

'Aμφωτός, ου, ὁ, ἡ, utrimque ansatus: two-

Andr. 1133. Syn. 'Ăκων, ἄκόν-

eared. X. 10.

Ăμώμητὄς, 'Ăμωμὄς, ου, δ, ή, inculpatus, irreprehensibilis: blameless, excellent. Παυλύδαμαντός ἄμωμήτοιό Μ. 109. Theoc. 18. 25. Syn. Άμεμπτός, ἄμεμφης, ἄμύμων, ευκλέης, ανδρείδς.

Aνά, (1) per, cum: up, along, through, by, by means of, with. (2) O rex: O king! the vocative of ἄναξ. (3) surge: for ἄνάστηθῖ, up, rise up, arise. (1) Πτωχεύω δ' ἄνὰ δῆμὄν τ. 73. (2) ρ. 352. (3) Σ. 178.

Ανάβαίνω, βήσομαι, βέβηκά, ascendo, conscendo: to go up, to embark. Hec. 1245. Syn. Εμβαίνω, επίβαίνω, ανέρχομαι, ανήκω.

Ανάθακχεύω, bacchari facio, bacchor: to make to revel or to revel like a bacchanalian, to be driven by the furies. Herc. F. 1076.

Ανάβακχισω, excito: to drive to frenzy or madness. Orest. 332. Syn. Δίώκω, οιστρηλάτεω,

βακχεύὄμαι et -ω, εκθακχεύω.

Ανἄβάλλω, Ανἄβάλλὄμαι, (1) rejicio, remoror: to delay, put off. (2) præludo: to prelude, begin to sing. Alcest. 542. Syn. (1) Πρόβάλλω, ἄπορρίπτω, κἄτξχω, κἄτξρύκω, δἴἄμέλλω, ἔπἔχω, δἴἄλείπω, πἄρἄτείνω, ὕπἔρβάλλὄμαι; (2) **ἄνἄκ**ρούὄμαι, πρŏοιμἴάζὄμαι.

Αναδίδω, or δόμαι, revivisco: to revive. Ran.

177. See Bios. Syn. Ανάπνεω.

Ανάβλέπω, (1) oculos attollo: to look up; (2) visum recipio: to recover the eye-sight; (3) in-Δράκοντ' ἄναβλέποντά Ion 1262. Syn. Ανάδέρκδμαι, κάθδράω.

Ανάβλησις, εως, ή, dilatio: a putting off, a de-Τρῶσῖν ἄνάβλησις κἄκοῦ Β. 380. Syn. lay.

Ανάβολη, ανέσις.

Αναβλύζω, Αμβλύζω, ebullio, exundo: to bubble up, overflow. Νείλος ἄναβλύζων Theoc. 17. 80.

Syn. Βλύζω, ἄναζεόμαι, ἄνάβρύχω.

Αναβόαω, ήσω, exclamo: to cry aloud, shout. Orest. 103. Syn. Βὄἄω, κράζω, ἄνἴἄχω, ἄνάκλάζω, ἄνυμνξω.

Ανάβοημά, άτος, το, exclamatio: a cry, shout.

Choëph. 31. Syn. Ανάβοησις, κελάδος.

Αναβολή, ης, ή, (1) dilatio: a putting off, delay; (2) amictus: clothing; (3) præludium cantûs: the prelude to a song. Herc. F. 93. Syn. Ανάβλησίς, μέλλησίς, ανόχη, όκνος; (2) ανακρουσίς, προοίμιον.

Αναθορθόρύζω, ξω, murmuro: to mutter, mumble. Eccles. 433. Syn. see Ăναβόαω.

Ανάβράζω, Ανάβράσσω, Ανάβράττω, bullire facio, bullio: to throw up by heat, boil up. Ran. 510. Syn. Ζεννύω, ζέννυμι, ζεω, αναζεω, καχλάζω.

Ανάβρἄχω, ξω, graviter resono: to make a noise like water rushing in a torrent, to roar. Τά δ' ἄνέβρἄχεν ηὕτε ταῦρος φ. 48. Syn. Δου-

Ανάθροχω, ξω, resorbeo, reglutio: to re-absorb, Pros. Lex.

swallow up. λ. 585. Syn. Αναρρόφεω, άναρδοιβδέω, κάταπίνω.

Ανάβρυάζω, ξω, vocifero: to vociferate, to shout. Βαλόντες ανεθρύαξαν Equit. 602.

Ανάβρυχω, scaturio: to gush out with noise, spring forth. Αναβέβρυχεν ύδωρ P. 54. SYN. Ανάβλύζω, ἄνἄπηδἄω, ἄνἄφλύζω, βρῦω.

Ăνἄεωλἄκἴα, as, ή, glebarum eversio per arationem; the action of turning up the soil, ploughing. Ανάβωλακίας δ' οργυιάν Pyth. 4. 406.

Maltby considers ἄνἄθωλἄκἴας as an adjective. Αναγγέλλω, έλω, renuncio: to bring back a message or information. Iph. T. 762. Syn. Δηλόω, ἄνἄγὄρεύω, ἄπαγγέλλω, ἄπὄσημαίνω.

Ανάγεύω, gustandum præbeo: to give a taste.

Nub. 523. Syn. Γεύω.

Ανάγιγνώσκω, Ανάγινώσκω, γνώσὄμαι, agnosco, recognosco: to know, know again. Helen. 289. Syn. Αναγνωρίζω, επίγινώσκω, εννόεω. Phr. Δρέπειν άνθεα Μουσων. Ζάθεων άρρητον αμελγομένος γάλα βίβλων.

Αναγκάζω, σω, cogo, compello: to compel. Τρισσαί μ' ἀναγκάζουσι Heracl. 237. SYN. Βιάζόμαι, βιαόμαι, ενάγω, παραθιάζομαι, πρόαγω εις ανάγκην, καθίστημι εις ανάγκην, επείγω, κατ-

ἔπείγω, κἄπείργω.

Αναγκαίη, Ανάγκη, ης, ή; τὸ Αναγκαῖον, necessitas: necessity. Πρόθεις ἄνάγκην σιτόποιδν εν δόμοις Hec. 362. Syn. Βία, δύναμις, κράτός, πέπρωμένη, χρεία. Εν. Αλέγεινη, ἄνἵαρὰ, ἄμἔγαρτός, ἄδιδακτός, ἄτινακτός, ἄτλητός, αχθόφὄρὄς, ἄχἄλίνωτὄς, ἄειδίνητὄς, αυτὄξλικτὄς, ἄγρυπνὄς, ἄτερπης, δαιμόνἴα, δὄρύκτητὄς, δούλειός, δασπλής, δολόποιός, διψάλεα, θυελλήεσσα, εχθρὰ, κἄκὴ, κρἄτ ἔρὰ, μοιρἴδἴη, ὅλοἡ, πἴκρὰ, πάντολμός, πόλυπονός, πυρίθαλπής, σκληρά, τέτράζὔγὄς, φλὄγἔρὰ γλὔκἔρὰ, πανδἄμἄτωρ, ἄδἄμαστός, εμπεδόμητίς.

Αναγκαίος, α, ον, necessarius: necessary, inevitable, critical, imperative. Τμάρ ἄναγκαΐον

п. 836.

Αναγνάμπτω, ψω, flecto, dissolvo: to bend back, untie, separate. Ανεγνάμφθη δε οι αιχμή Γ. 348. Syn. Ανάλύω, ἄναζεύγνυμι, ἄνακάμπτω,

κυρτόω.
'Αναγνός, ου, δ, ή, impurus: impure, wicked. θαρτός, εναγής, ανόσϊός, ανίερός, μιαρός, μοχθη-

ρός, ρύπαρός.

Ανάγρύζω, grunnio, mutio, hisco: to grunt, grumble, gape. Το τέλευταίον δ' ην ανάγρύξη

Nub. 942. Syn. see in Γρύζω.

Ăνἄγω, ξω, tollo: to lead, bring up, raise up. Phœn. 1369. See Ăγω. Syn. Ἐπἄνᾶγω, ἔπἄγω, εξάγω, ϋπεξάγω, πρόσάγω, αίρω, ϋφαιρέω, ϋπεξαιρέόμαι, ἄνὰπέμπω, παιδεύω, εκτρέφω, ϋποστρέφω.

Αναδαίω, Ανδαίω, divido, incendo: to divide. set on fire, kindle. Πέμπουσί δ' ανδαίοντες Agam. 296. Syn. Ανάκαίω.

Ανάδείκνυμι, ξω, demonstro, edo : to exhibit, Soph. El. 1473. Syn. Ανοίγω, ἔπίδείκνυμι, ἄνἄφαίνω, ἄπὄδείκνυμι, ἄνἄγὄρεύω, ἄνἄτἴθημἴ, ἔπἴβάλλὄμαι.

Ανάδελφός, ου, δ, ή, fratre carens: deprived of or without a brother. Iph. T. 476. See

Αδελφός.

Αναδέρκω, εδρακόν, suspicio, adspicio: to look up, see again, see distinctly. Z. 436. Syn. Ανάθλεπω, απόθλεπω, ανακύπτω.

Αναδέσμη, ης, ή; Αναδεσμός, ου, ό, ornamentum

capitis, redimiculum: a head-ornament, fillet, ribbon. X. 469. Med. 974. Syn. see in Ανάδημά.

Ανάδετός, ου, ό, ή, religatus, revinctus: bound

up, tied back. Hec. 917.

Ανάδεχόμαι, ξόμαι, suscipio, recipio, excipio: to take back, engage as bail, undertake. Iph. T. 819. Syn. Δέχόμαι, εκδέχόμαι, ἀνάλαμβάνω, ὑπισχνέδιαι, εγγύᾶω, ὁμόλογέω, ὑπόμένω.

Ανάδέω, religo, vincio: to bind, tie up, crown. Plut. 764. Syn. Ανάδεσμέω, εξαρτάω, εκδέω, διάδέω, κατάδέω, επιστέφω, αναστέφω, στέφανόω,

ταινίδω.

Ανάδημα, ἄτός, τδ, diadema, fascia: a bandage for the head, a crown or garland tied round the head of a conqueror in the public games, a fillet. Hipp. 83. Syn. Tawia, μίτρα, ἄνάδεσμός, ἄνάδεσμος.

Αναδίδάσκω, ξω, meliora edoceo, dedoceo: to teach thoroughly or again. Τον χρησμόν άνα-δίδαξον αυτόν ώς έχει Equit. 153. Syn. Εκδί-

δάσκω, εκπαιδεύω.

Ανάδιδωμί, δώσω, reddo, emitto, produco: to give up, yield, produce. Eur. fr. Melan. 22. See δίδωμί. Syn. Εκδίδωμί, απόδίδωμί, αντά-πόδίδωμί, αμείβόμαι, πρόφέρω.

Ανάδοχή, η̂s, η̂, (1) receptio, cessatio, relaxatio: reception, cessation; (2) sponsio: bail. Trach. 838. Syn. (1) Ανάπαυλα, μέλλησῖς,

ανακωχή, (2) εγγυησίς.

Ανάδύνω, Ανάδύω, Ανάδῦμῖ, emergo, prodeo, retrocedo: to spring up, emerge, retire. 'Υποδ-δείσας ἀνάδοῦ ι. 377. Batrom. 89. Α. 359. Syn. Ανάγω, ἀνάδαίνω, ἀνάφαίνω, επάνίημῖ, ἀν-σχω, ἀνάφεὄριαι, ἄνέρχομαι, ἀνάχαίζω, ἀνάχωρεω, ἀνάτρεχω, ὑποστρεφω.

Ανἄεδνός, ου, ό, ή, dote carens: dowerless. Φἴλην ἄνἄεδνόν ἄγέσθω Ι.146. Syn. Αδώρητός.

Αναξίρω, tollo: to raise up, carry away. 'Η μ' αναξίρ' ή ξγω σξ Ψ. 724. Syn. Αξίρω, αίρω, εξανίστημι, υπανίσταμαι, αναγω.

Ανάελπτός, ου, ό, ή, insperatus: unhoped for. 'Αναξ ἄνάελπτά πάθόντες Hes. Theog. 660. Syn. 'Αελπτός, ἀνέλπιστός, ἄελπτης, ἀνελπίς.

Αναζέω, ebullio: to boil up, bubble up. Αναζέονσι δρομβώδεις άφροι Trach. 704. Syn. Ανάβράττω, εκζέω.

Αναθάλλω, i. q. Αναθηλέω, q. v., repullulo: to

flourish again.

Ανάθάπω, refoveo : to warm again, cherish up. Απαςτ. 3. 25. Syn. Θάλπω, ἄναψύχω, ἄναθερμαίνω.

Ανάθηλεω. See Ανάθάλλω. Α.236. Syn. Ανά-

ελαστάνω.

Ανἄθημά, ἄτὄς, τὸ, (1) donarium Deo in templo suspensum: an offering in the temple of some God; (2) ornamentum quodlibet: an ornament. Ion 1144. Syn. Προστρόπὴ, ἄγαλμά, κόσμὄς, κόσμησίς.

Ανἄθὄρεω, Ανάθρώσκω, exsilio, subsilio: to spring up, rebound. Orest. 1415. N. 140.

Ανάθρεω, attente considero: to examine narrowly, look through. ἴδοῦ με κἀνάθρησον οἶ' εγὼ κάκα Hec. 807. Syn. Ανάβλεπω, ἀνάθεωρεω, ἀνασκόπεω.

Ανάθρωσκω. See Ανάθορέω. "Τψί τ' άναθρωσκων πέτέται Ν. 143. Syn. Ανάπηδάω, ἄπόπηδάω, εκπηδάω, άπόθρωσκω, εκθόρέω, άνάλλόμαι, εξάλλόμαι, ἄνάφέρομαι, ἄνάκηκίω, ἄνασκιρτάω, άΐσσω.

Ανάθύω, rureus aut sursum impetum capio:

to burst forth, gush up. Εξ ἄμάραν ἄνἔθυἔ Call. Cer. 30. Syn. Αναδύσμαι.

Αναίδεια, ας, ή, impudentia: impudence. Ω μοϊ αναιδείην Α. 149. Syn. Αναισχυντία, αφράδια, πρόπετεία. Εν. Αχάλινος, λάβρος, θράσεια, ακόλαστός, ακράτης. Phr. Νόσων πασών μεγίστη, το γήρας ως άναιδείας πλέον.

Αναιδεύδμαι, impudentia utor: to behave impudently. Equit. 396. Syn. Αυθαδίζομαι,

άναισχυντέω.

Αναιδής, εσς, Αναίδητός, ου, ό, ή, impudens: impudent, shameless. Alcest. 744. Apoll. 3, 92. Syn. Αναίσχυντός, ἄσελγής, βἴαιός, κυνώπης, πόνηρός, αυθάδης.

Ăναιδωs, impudenter: impudently. Alcest.

710.

Αναιθύσσω, quatiendo vel movendo excito flammam: to kindle a fire by motion. Troad. 343. Syn. Αιθύσσω, ἄναίθω, κινέω, εκλάμπω, ἄποστίλεω.

Ăναίθω, accendo: to kindle. Cycl. 330.

Αναίμακτός, ου, δ, ή, haud sanguine tinctus, incruentus: unstained with blood. Phæn. 273. Syn. Αναίμων, άτρωτός.

Αναιμόσαρκός, ου, ό, ή, cujus caro sanguinis

est expers: bloodless. Anacr. 43.

Ăναίμων, ὄνὄς, δ, ή, exsanguis : bloodless. E. 342.

Αναιμωτl, sine sanguine: without blood.

κέν ἄναιμωτί γ' έριδηναν Apoll. 2, 988. Αναίνόμαι, (1) abnuo, detrecto: to refuse, disown; (2) inficior: to deny. Ἡδὰ κοὐκ ἀναίνόμαι Orest. 215. Syn. Απείπω, πάραιτ ἔψιαι, ἄθἔρίζω, ἀθἔτἔω, ἀπὅπέμπόμαι, ἀπωθέω, αρνἔῦμαι, ἀναρνἔὐμαι.

Αναίρεσις, εως, ή, (1) ablatio: a taking away; (2) eversio: a destroying; (3) abrogatio: a disannulling; (4) interfectio: murder. Orest. 398. Syn. (1) Αφαίρεσις, (2) αίρεσις, ἀνάτροπη, (3) διαλύσις, (4) κάθαίρεσις, φόνός.

Αναιρέω, ήσω, aufero, everto, interficio: to take up, overturn, kill. Androm. 519. Syn. Αίρεω, έπαίρω, άφαιροῦμαι, κάθαιρεω, λύω, κάταλοω, αποκτείνω, άφανίζω, κάτακρίνω.

Ανάΐσσω, Att. Ανάσσω, ξω, sursum ruo: to start up, excite. Ανήξε δ' ορθός λαός Phœn. 1474. Syn. Εγείρομαι, εξάνίσταμαι, ανίσταμαι, ανάθορεω, ανορμάω.

Αναισχυντέω, impudenter ago: to be impudent. Thesm. 707. Syn. Αναιδέσμαι, αυθα-

δίζομαι, ἄπερυθριαω, αναίσχυντα ποιω.

Āναισχυντία, as, ή, impudentia: impudence. Thesm. 702. Syn. Αναίδεια, -είη.

Ăναίσχυντός, ου, ό, ἡ, impudens, inverecundus: impudent, indecent. Iph. A. 329. Syn. Ăναιδης, πάρατολμός.

Αναίτιος, ου, δ, ή, insons, cujus causa nulla est: blameless, without cause. Herc. F. 1153. See Αιτία. Syn. Ανύπαίτιος, ἄνεύθυνος, ἄντυπεύθυνος, ἄθῶὸς, ἄμεμφής.

Ανάκαίω, καύσω, ἔκαυσά, ἔκηὰ, accendo: to kindle, light up. Cycl. 382. Syn. Ανάπτω, ἔφάπτω, δαίω, καίω, εκκαίω, δἴἄπὕρὄω, πρήθω, εμπρήθω, φλέγω, εκφλέγω, ἄνἄφλέγω.

Ανακαλέω, alta voce appello: to call aloud on, invoke. Μὴ 'νθάδ' ἀνακάλεῖ δέούς Phœu. 617. Syn. Κάλέω, ἔπίμαρτύρομαι, εκκάλέω, παράκαλέω.

Ανακάλύπτω, revelo, retego: to unveil, uncover, reveal. Sometimes used in the active voice with a medial signification. Orest. 288.

Inh. A. 321. See Κάλύπτω. Syn. Φαίνω, άνάφαίνω, αποκαλύπτω, διαφωτίζω.

Ανακάπτω, deglutio, devoro: to swallow up,

devour. Av. 579.

Ανακειμαι, κείσσμαι, necumbo, consecratus sum: to recline, to be devoted. Bacch. 934. SYN. Κάτακειμαι, επίκειμαι, ανακαθίζομαι, επίκλίνόμαι, ἄνᾶκλίνόμαι, κἄθἴ ξροῦμαι.

Ανακελάδος, ου, δ, susurrus, strepitus: an echo,

noise. Orest. 182. See Κελάδος.

Ανακεράννυμι, Ανακεραννύω, Ανακεράω, commisceo: to mix, replenish. Bacch. 126. Συγκέράννυμι, συμμίγνυμι, συμφύρω, συγκυκάω, ανακίρνημί, συγκίρνημί.

Ανακηκίω, sursum fero, erumpo: to burst, gush forth. Πόλθε δ' ανεκήκιεν ίδρώς Ψ. 507. Syn. Αναφερόμαι, αναιρούμαι, αναθλύζω, ανάθρυω,

αναθόρεω, αναπηδαω.

Ανακηρύττω, voce præconis renuntio: to proclaim aloud. Plut. 585. Syn. Αναγγέλλω,

ἔπαγγέλλομαι, ἄνἄβοἄω.

Ανακινέω, moveo, impello: to stir up again, agitate anew. Trach. 1261. See Κινέω. Syn. Ανάγείρω, ἄνάσείω, εξορμάω, τάράσσω, ἄνἄτά-

Ανακίνησις, εως, ή, commotio, suscitatio: agitation. Κανακίνησις φρενών Œ. R. 727.

SYN. Kinnois.

Ανακίρναμαι, permisceo: to mix up, temper. Hipp. 254. Syn. Αναμίγνυμι, διαμίγνυμι, καταμίγνυμί.

Ανακλάζω, clango, clamo: to exclaim, shout. Iph. A. 1062. Syn. Κλάζω, κλάγγω, ἄνἴἄχω, ἄνἄκράζω, γεγωνεω, κελάδεω, κραυγάζω.

Ανακλαίω, defleo, vehementer fleo: to lament aloud. Bion. 1, 94. Syn. Ανακωκύω, αποιμώζω,

μετάκλαίω, επίκλαίω.

Ανάκλαω, ασω, refringo, reflecto: to force back, bend or incline. Αριστέροισιν ανακλάσας δέρην. Orest. 1476.

Ανάκλίνω, ἴνῶ, repono, reclino, aperio: to bend back, open, disclose. ν. 78. Syn. Κατακλίνω, ἄνἄπίπτω, ἄνοίγω, ἄνἄπἔτάννυμῖ, ἄναπτύσσω.

Ανακογχυλιάζω, gargarizo; simulo: to gargle; to counterfeit. Αδίκεις ανακογχυλιάζων Vesp.

Ανακοινόω, communico aliquid cum aliquo: to communicate with another, consult. Nub. 470. Syn. Κοινόω, κοινων εω, μεταδίδωμί, μετεχω, ν ξμόμαι.

Ανακοιράν εω, dominor, obeo: to marshal, command. Μάχην ἄνἄκοιρἄνἔοντα Ε. 824. Ανάκοιράνἔοντα, in the later editions, is read ἄνἄ κοιράν ξοντά. Syn. Κοιράν ξω, κάτ ευθύνω, άρχω, διάτάσσω.

Ανακολπίζω, succingo: to fold to the bosom.

Thesm. 1174.

Ανακομίζω, (1) refero, eveho: to bear up or back, recover; (2) redeo: to return. Hipp. 831. $\mathbf{S}_{\mathbf{YN}}$. (1) Ανάφ $\dot{\mathbf{\epsilon}}$ ρω, ἄπὄφ $\dot{\mathbf{\epsilon}}$ ρω, (2) ἄν $\dot{\mathbf{\epsilon}}$ ιμῖ, $\dot{\mathbf{\epsilon}}$ πἄν-

Ανακουτίζω, ejaculor, erumpo: to dart, spout up. E. 113. See Ακοντίζω. Syn. Ακοντίζω,

αναφέρδμαι.

Ανακόπτω, (1) retundo: to beat back; (2) inhibeo: to retard; (3) propulso: to dash out. φ. 47. Syn. (1) Ανάκρούω, ἄπωθέω, (2) ἄπὄκόπτω, ἄπότέμνω, αμελύνω, (3) εκθλίεω.

Ανακουφίζω, sublevo: to lift up, lighten, relieve. Hipp. 1390. Syn. Επικουφίζω, ελάφρύνω, ϋπαίρω, ἄνίστημῖ, ϋπάνίστημῖ, ἄνίσχω, άνυψόω.

Ανακούφισις, κως, ή, sublevatio: alleviation, relief. Κανακούφισιν κακών Œ. Τ. 218. Syn. Κούφισμά, κούφισις, άνάπαυμά.

Ανακούω (but others understand ενακούω). κούσόμαι, ausculto rursus: to listen to once more. Κάνἄκούσωμεν γόων Electr. 81. Syn.

Ακρδάδμαι, υπάκούω.

Ανακράζω, ξω, exclamo: to cry out. Ανέκραγον ουκ επίκεύσω ξ. 467. Syn. Ανάκλάζω, άναβόζω, εκβὄἄω, ἄνἄφων εω, επίφων εω, εγκράζω, ἄνἄκἄλ εω, **ἔ**πἴκἄλ ἔω, ἔπιφθέγγομαι.

Ανάκρεμάννυμί, suspendo in altum: to hang up, keep in suspense. Τόξον ανεκρεμάσεν Hom. Apoll. 8. Syn. Κρξμάννυμι, απαρταω, ξπαρταω,

άναρτάδμαι, αιωρξω.

Ανακρέων, οντός, δ. Anacreon: a celebrated lyric poet of Teos. Ανακρέων μ' έπεμψε Anac. Εν. Αφθίτός, μαλάκός, οινόπότης, οινόβαρης, φίλοκωμός, Τήϊός, εθχός Ιώνων. Ρηκ. Αοίδιμός μέλιστής, ακόρεστός ερώτων, Διονύσου μεμέλημενός ούἄσι κῶμός.

Ανακρίνω, ἴνῶ, scrutor, dijudico: to examine,

decide. Pyth. 4. 112. See Κρίνω.

Ανακρότεω, edo plausum: to clap the hands, applaud. Εγώ δε τω χειρ' αν εκρότησ' τφ' ήδονης Plut. 739. Syn. Επίκροτεω, επιρροθεω, επίσημαίνόμαι, ἔπαινἔω, ὑμνἔω,

Ανακρούω, navem coërceo vel retrorsum ago: to cause a ship to move backward, to row astern.

Vesp. 399.

Ανακτάδμαι, κτήσδμαι, (1) recupero: to recover, repossess; (2) refocillo: reanimate; (3) mihi amicum facio: attach. Δῶμ' ἄνακτήσει πάτρός Choëph. 231. Syn. (1) Ανακομίζομαι, ἄνἄλαμβἄνω, ἀνάπράττω, ἄνορθὄω, ἄνὰσώζω, άπαρτίζω, κάταρτίζω, (2) άναζωπὔρεω, ἄναψύχω, (3) δεράπεύω.

Ανακτόρία, as, ή, imperium: command, sovereignty. Κρυτέουσιν ανακτορίην αφιέντες Hom. Apoll. 234. Syn. Αρχή, βασιλεία, κοιρανίη.

Ερ. Γĕρἄρα.

Ανάκτὄρὄν, ου, τὸ, regium palatium: a palace, (2) templum: a temple. Troad. 331. See below. Ŝyn. Βἄσἴλειὄν, (2) νάὄς, ἵέρὄν, τἔμἔνὄς, άλσος. Ερ. Κάλον, ολεϊόδαιμον.

Ανάκτωρ, ὄρὄς, δ, herus, rex: a king, prince, ruler. Πόντου δ' ανάκτωρ Ίλιον τ' 1ph. T. 1415. Syn. Άναξ, κύριος, δεσπότης, άρχων, επιστάτης.

Ανακυκάω, permisceo: to mix up. Plut. 302. See Κὔκἄω.

Ανακυκλέω, evolvo, explico: to roll back, bend forward. Στησον ανακύκλει δέμας Orest. Syn. Κύκλοω, ανακυλίω, ανακυλινδέω. **ἄπὄκὕλινδἔω, δινἔω, ἄναστρἔφω.**

Ανακυμβαλιάζω, cum sonitu everto: to overturn with a great noise, to tumble. Δίφροι δ' αν εκυμβαλίαζον Π. 379. Syn. Απότρεπόμαι.

Ανακύπτω, emergo: to rise up, emerge. Cycl. 212. Syn. Ανἄβλἔπω, ἄνἄβαίνω, ἄνἄδύὄμαι.

Ανακωδωνίζω, tintinnabulum pulso: to shake about, try by the sound. Aristoph. fr. Hero.

Ανακωκύω, deploro: to bewail aloud. Κάνακωκύσας λίγυ Pers. 468. Syn. Κωκύω, Βρηνέω, γὄἄω, ἄνἄκλαίω, δἄκρυρῥὄῶ, απόθρηνἔω, ἔπδδύρδμαι, ἔπολοφύρδμαι, κάτυλοφύρδμαι. Ανάκωχεύω, navem in anchoris retineo; in-

hibeo; recedo: to stop the motion of a ship; to restrain; to retire. Electr. 732. Syn. Κἄτἔχω.

Ανάλαλάζω, ululo, tripudio: to raise a shout,

. Suppl. 729. Syn. Ανάκράζω, παιανίζω.

Ανάλαμεάνω, λήψομαι, recipio, recupero, repeto: to take up, recover, refresh. Ien 429. Syn. Παραλαμβάνω, αναδέχομαι, υποδέχομαι, επάνορθοω, άνακτάδμαι, άναιρεδμαι, άνεχω, άνάκάλξω, αισθάνδμαι, ενθυμέδμαι.

Αναλάμπω, resplendeo: to shine forth. Mosch. 4.103. Syn. Εκλάμπω, ἄποστίλθω, εκφαίνδμαι,

ἄνἄτέλλω, ἄνἄκύπτω.

Ανάλγητός, ου, ό, ή, qui nullo dolore aut misericordia tangitur: untouched by pain or pity, unfeeling. Hipp. 1383. Syn. Άλυπος, αλύπητος, ἄναλγής, ἄνώδὔνὄς, ἄπὄνὄς, ἄναίσθητὄς, ἄνηλξής, απηνης, σκληρός.

Αναλγήτωs, inhumaniter: unfeelingly.

1333.

Αναλδής, εσς, δ, ή, incrementum non capiens: Vesp. 1040. incapable of growing. Ασθένης, τάπεινός.

Αναλδήσκω, succresco: to grow up, to rise into sight as a star. Apoll. 3. 1362. Syn. Ava-

δίδωμί, αυξάνόμαι.

Ανάλ ἔγω, ξω, colligo: to collect, read. Λ. 754.

SYN. Συλλέγω, σύνάγω.

Αναλθής, εσς, δ, ή, insanabilis; non sanare valens: incurable; not having the power of healing. Bion. 7. Syn. Δυσαλθής, ανήκεστος.

Αναλίσκω, Αναλόω, ώσω, absumo, perdo: to consume, expend, destroy. Κάν αναλίσκης ξένους Iph. T. 338. See also Med. 326. Syn. Ěπάναλίσκω, εξάναλίσκω, δάπαναω, απότρύω, κάθαιρέω, κατατρίδω, πορθέω.

Ανάλκεια, Αναλκία, ας, ή, (Ion. Αναλκίη,) impotentia, ignavia, timiditas: feebleness, cowardice. Syn. Αδράνεια, ασθένεια, αμηχάνια, P. 337.

ἄκρἄτειά, ἄνανδρία.

Αναλκίς, ίδος, δ, ή, impotens: weak. Γυναικάς ανάλκιδας ηπερόπεύεις Ε. 349. Syn. Ασθένης, ἄδυνάτος, ἄκικύς, δειλός.

to spring up. Ανάλλομαι, assilio, exulto:

Theoc. 8, 88.

Αναλόω. See Αναλίσκω.

'Ăναλτός, ου, ὁ, ἡ, inexplebilis: insatiable. σ. 113. Syn. Ακόρεστός, ἄκόρητός, ἄπλήρωτός. Αναλύσις, εως, ή, resolutio, abrogatio: dis-

solution, deliverance. Soph. El. 142. See Αὐσίς. SYN. Αυσίς, διαλυσίς, έκλυσίς, αναπτυχή.

Αναλυτήρ, ήρος, δ, liberator: a deliverer. Choeph. 153. See Αυτήρ. Syn. Σωτήρ, έλευ-

Ανάλύω, ύσω, resolvo, dissolvo; in med. voc. redimo: to loosen, untie, set aside, ransom, redeem. Suppl. 45. Syn. Επάναλύω, καταλύω, άναίρω, ἄποδίδωμι, ἄνάγω, εκτίω.

Ανάλωμα, ατός, τό, sumptus, impensa: expense, expenditure. Ουκ έστι τανάλωμ' αναλωθέν λάβείν. Suppl. 786. Syn. Ανάλωσϊς, δάπάνη.

Ανάλωσις, τως, ή, consumtio: consumption, waste, expense. Όστις ανάλωσιν τηρεί Theogn. Syn. Εξάνάλωσις, κάτανάλωσις, φθίσις, 899. ανάλωμα.

Αναμαιμάω, furibundo impetu sursum deorsum feror: to spread furiously. 'Ωs δ' ἄναμαιμάει βάθε άγκεά Υ. 490. Syn. Μαιμάω, μαίνομαι, ἄνἄφἔρδμαι.

Αναμασαόμαι, rumino: to ruminate, consider again and again. Έγνωσαν αναμασώμενοι Vesp.

Αναμάσσω, pinso; abstergo: to bake; wipe off, expiate τ. 92. Syn. Μάσσω, απομάσσω,

dance. Εγώ δ' ἄνηλαλαξά κανωρχησάμην Eur. | ἄποτρίβομαι, ἄναφυραω, ἄναμαλάττομαι, αποκάθ-

Ăνἄμέλπω, cano, modulor: to sing, celebrate in song. Theoc. 17. 113. Syn. Ανυμνέω, αναγὄρεύω, κηρύσσω, κἄτάδω, πἔρἴάδω.

Αναμένω, poet. Αναμίμνω, expecto, permaneo: to await, look for, expect. Phoen. 862. A. 171. Syn. Κάταμένω, επίμενω, υπόμενω, επέχω, εκδέχόμαι, προσδέχόμαι, κάραδόκεω, προσδόκαω.

Ran. 1083. Ăνἄμεστὄω, repleo: to fill. Syn. Μεστόω, πληρόω, ανάπληρόω, ανάπλήθω,

αναπίμπλημί.

Αναμέτρεω, Αναμέτρουμαι, denuo metior, remetior: to measure over again, experience, estimate, repeat. Iph. T. 347. See Μέτρεω. Syn. (1) Μέτρεω, καταμέτρεω, διαμέτρεω, αντιμέτρεω, διατάττω, (2) διηγέομαι, διέρχομαι.

Αναμιγδά, poët. Αμμίγά, commixtim: mixedly, promiscuously. Ανάμιγδά κέράτων Trach. 517. See Μίγδά. Syn. Ανάμιξ, ἄνάμιγδην, αμμιγδήν.

Αναμίγνυμι, Αναμίγνυμαι, immisceo: to mix Bacch. 37. Syn. Αναμιγνύω, with, blend. ανακέραννυμι, εμμίγνυμι, καταμίγνυμι, εμπλεκω.

Αναμιμνήσκω, μνήσω, in mentem revoco: (1) to remind, admonish, call to mind; (2) remember. Χρόνου σ' ἄνέμνησαν κάκα Electr. 504. Syn. (1) Υπομιμνήσκω, μνημονεύω, διαμνημονεύω, ϋπόμναω, ϋπόβάλλω, νουθέτεω, παραγγέλλω. (2) μνάδμαι, πάραμέμνημαι, εκμανθάνω, εξάπίσταμαι.

See Αναμίγνυμι. "Τόωρ δ' ανα-Αναμίσγω.

μίσγεται ύδει Theog. 953.

Αναμορμύρω, cum murmure ebullio: to roar, "Οτε μέν τ' αναμορμύρουσι Apoll. 3. bellow. "Οτε μέν τ' αναμορμύρουσι Αρο 1299. Syn. Μορμύρω, μορμυρίζω, αναζεω.

Αναμόχλεύω, vectibus submoveo: to unbar, Κάναμοχλεύεις πύλας Med. 1314. remove. See Porson's note. Syn. Ανάκινεω, ἄπωθεω, ŭπεξαίρω.

no fillet. Καϊ ἄνάμπὔκἔς άστὔ Call. 6. 125.

Αναμυχθίζομαι, ingemisco: to groan, murmur deeply. P. V. 768. See Blomf. SYN. Muxθίζω, άχθὄμαι, ἄναστἔνω.

Ανανδρία, as, ή, ignavia: unmanliness, cow-Περίβάλης άνανδρίαν Orest. 1030. ardice. Syn. Αδράνια, κάκια, κάκη, άβρότης, δέός.

'Ăνανδρός, ου, δ, ή, (1) parum virilis, mollis; unmanly; (2) fem. sine conjuge: husbandless. Androm. 342. Syn. (1) Δειλός, κάκός, ληλύνους, (2) ἄγἄμὄς, ἄνὔμἔναιὄς.

Ανανεάζω, Ανανεόδμαι, renovo: to renew. Helen. 728. Ran. 602. Syn. Něδω, ἄνανέδω,

καινίζω, απόκαθίστημι, ανέγείρω.

Ανάνεύω, renuo: to refuse. Ανένευε δε Παλλάς Αθήνη Ζ. 311. Syn. Αναίνδμαι, απείπω, ἄπὄφημῖ, ἄπὄνεύω.

Ανανομή, ηs, ή, distributio: a division. Eur.

fr. Temen. 21.

Ανάντης, ov, and adv. Αναντά, acclivis: steep, difficult. Πολλά δ' ἄναντά κάταντά Ψ.116. Syn. Πρόσάντης, λισσός, περικλίνης, δυσχε-

ρής. Αναξ, ακτός, ό, rex, dominus: prince, lord, king. η πάτηρ μεν ην άναξ Hec. 349. Sys. Βάσϊλεὺς, κοίρἄνὄς, ἄνάκτωρ, αρχὄς, μἔδων, δεσπότης, τύραννός, αισυμνήτης, κράντωρ. Αντίθεός, δίος, κεδνός, ευρύωψ, αμείλιχός, μέγαθυμός, μεγάκλεής, μενεχαρμός, πίκρός, πόλυκτέάνός, σκηπτοῦχός, σκηπτρόφορός.

Οικόν άνεξή-Αναξηραίνω, sieco: to dry up.

ρανάν δδόντες Call. 6. 113. Syn. Επραίνω, αύω, αυαίνω, ξρημόω.

Ανάξιος, α, ον, indignus; inhonoratus: unworthy; dishonoured. Heracl. 527. Syn.

Απάξιος, άδοξος. Aναξίοω, dedignor, recuso ut indignum: to

judge unworthy, disparage, treat insolently. Electr. 256. Others read ἄπαξιών. Syn. Απαξίοω.

Αναξιφόρμιγξ, ιγγός, δ, ή, in cithara regnans: presiding over the lyre. Αναξιφόρμιγγές υμνοι Olymp. 2. 1.

Aναξίωs, immerito: unworthily, undeservedly. Heracl. 236.

Αναξώ, ὄὄς, ή, Απαχο. Κάναφόρός αμμίν Αναξώ Theoc. 2, 66.

Ανάπαιδεύω, rursus instituo: to instruct again or anew. Πάλίν Equit. 1096. Syn. Παιδεύω,

εκδιδάσκω, συνετίζω.

Ανάπαιστός, ου, δ, anapæstus: an anapæst, a metrical foot of three syllables, having the two first short and the last long. Παράβας εν τοις αναπαίστοις Pax 735.

Αναπάλλομαι, exsilio: to spring up. Ψ. 692.

Syn. Αναθόρεω, ανακηκίω, αναπηδάω.

Αναπάλλω, vibro, percutio: to shake up and down, strike. Bacch. 1179. Syn. Πάλλω, ἄνασείω, ἄνἄτἴνάσσω, ἄνἄτείνω, ἄνἔγείρω.

Αναπάλος, ov, o, resortitio: a change of lot, repetition. Olymp. 7. 110. See Αντίπάλος. SYN. Ανάδασμός, κλήρωσίς.

Αναπάσσω, adspergo: to sprinkle over. Olymp.

10. 113.

Ανάπαυλά, ης, ή, quies; locus quietis: rest; a resting-place. Αστέφανοι δέ κόρας ανάπαυλαι

Hipp, 1133.

Ανάπαυμά, άτος, τό; Ανάπαυσις, εος, ή, τequies, intermissio a labore: repose, cessation from labour. Hes. Theog. 55. Hipp. 189. Syn. Παῦλἄ, παῦσῖς, παυσωλή, κἄτἄπαυσῖς, κἄτἄπαυμά, ένδοσις, ανέσις, αφέσις, αναψυχή, ήσυχια, ειρήνη.

Ăνăπαύω, sedo, do requiem: to allay, cause to stop, stop. Trach. 1264. Syn. Κάταπαύω, λήγω, ελινύω, ηρεμεω, κοπιάζω. ΡΗΒ. Άγειν σχολήν, αναπαθσαι μογέροθ μαλθακά γυθα μόθου, νῶτὰ δὕσηλεγεων ἄνἄπαῦσαι φαίδιμα μόχθων.

Αναπείθω, persuadeo: to persuade, induce. Helen. 834. Syn. Πείθω, εκπείθω, επίπείθω, ἄνἄγω, εισἄγω, ἔπἄγω, πἄροξύνω, πἄρορμἄω, πἄρότρύνω, πάρακινέω.

Αναπείρω, ερώ, transadigo: to pierce through.

Acharn. 1006.

Ανάπειστήριος, α, ον, persuasorius: persuasive, wheedling. Nub. 873. Syn. Πειστήρισς.

Αναπέμπω, Αμπέμπω, remitto, emitto: to send back or away. Choeph. 376. Syn. Ανίημί, ἄφἵημῖ, ἄναστέλλω, ἄνἄδιδωμί.

Ανἄπἔτάζω, Ανἄπἔτάννυμῖ, ἄσω, expando, aperio: to stretch out, throw open, spread out. Βόστρυχον αμπετάσας λωτου Phen. 799. Syn.

Αναπτύσσω, εξάπλοω, ανοίγω.

Ανάπετόμαι, άναπτήσόμαι, in altum evolo: to fly upward or aloft, escape. Av. 1372. Syn.

Ανίπταμαι, ανάποταδμαι.

Αναπήγνυμί, πήξω, suffigo: to fix up, impale, suspend. Λάγω άναπηγνύασι ποπανά πέττεται Eccles. 838. Syn. Κάταπήγνυμι, πρόσηλόω, ἔφηλοω, προσέρείδω, ἄνᾶκρεμάννυμι.

Αναπηδάω, ήσω, subsilio: to spring up, leap upon. Av. 490. Syn. Ανάθορεω, ανάχορεύω,

άνασκιρτάω, απόθρώσκω, ανάθρώσκω.

Αναπίπτω, πέσοῦμαι, επέσοῦν, recumbo, accumbo ad mensam: to fall back, recline at table. Cycl. 410. Syn. Αναπτόω.

Αναπίτνημί, expando: to stretch or spread out. Olymp. 6, 45. See Αναπετάννυμί.

Ανάπλακητός, ου, ό, ή, non aberrans, inevitabilis: unerring, inevitable. Œ. R. 480. See Απλάκητός. Syn. 'Αφευκτός, άπροσπέλαστός. αναπόδραστός.

Ανάπλεκω, innecto, redimio: to put a wreath

upon, entwine. Olymp. 2, 135.

Ανάπλεω, πλεύσομαι, provehor in altum, navigo: to sail out to sea. Ανεπλέσμεν γοσωντες μ. 234. Syn. Αναπλώω (Ion), απόπλεω, ναυστὄλξω.

 $\check{\mathbf{A}}\nu\check{\alpha}\pi\lambda\acute{\eta}\theta\omega$, $\sigma\omega$, $\check{\mathbf{A}}\nu\check{\alpha}\pi\lambda\eta\rho\widecheck{\sigma}\omega$, impleo: to fill again, fill up. Κήδε αναπλησαι ε. 207. Helen. 906. Syn. Εμπλήθω, ἄνἄπίμπλημῖ, κἄτἄπλήθω, κάταπίμπλημί, απόπίμπλημί, εμπίμπλημί, εκπληρόω, συμπληρόω.

 $\check{A}\nu\check{\alpha}\pi\nu\epsilon\upsilon\sigma\check{\iota}s$, $\check{\epsilon}\omega s$, $\check{A}\nu\check{\alpha}\pi\nu\check{\delta}\eta$, $\hat{\eta}s$, $\hat{\eta}$, respiratio, relaxatio: respiration, respite, rest. Ολίγη δε τ ἄνάπνευσις πόλεμοιο Λ. 800. Nub. 627. Syn.

Ανέσις, αναληψις. See 'Αμπνευμά.

Ăνἄπνευστός, ου, ό, ή, qui respirare non potest: unable to breathe. Κεῖταἴ ἄνάπνευστος καἴ ἄναυδος Hes. Theog. 797. Syn. Άπνευστός, ἄπνὄὄς, άψυχὄς, έκψυχὄς, έκπληκτός.

Ανάπνεω, εύσω, respiro, recreor, relaxor animo: to respire, be refreshed, recover. Tpŵšs αναπνεύσωσι Λ. 799. Syn. Αναψύχω, αναπαύδ-

μαι, ἄνἄπνυμῖ,

Ανάποινός, ου, ό, ή, non redemptus, sine pretio: unransomed. Απρίατην αναποινόν A. 99.

Αναπόλεω, revoco in animum, revolvo: to renew, turn over in the mind. Lysistr. 678. Syn. Ανάπεμπάζω.

Ανάπολίζω, terram verto, iterum aro: to turn over, as soil. Pyth. 6, 2. Syn. Αναπόλεω.

Ανάπομπός, ου, δ, qui mittit ad superos : sending back, conducting, sc. the dead. Pers. 655. $\mathring{\mathbf{A}}$ ν $\mathring{\mathbf{a}}$ π $\mathring{\mathbf{o}}$ ν $\mathring{\mathbf{o}}$ ι $\mathring{\mathbf{o}}$ τ $\mathring{\mathbf{o}}$ ε, $\mathring{\mathbf{o}$ ε, $\mathring{\mathbf{o}}$ ε, $\mathring{\mathbf{o}}$ ε, $\mathring{$

356. Syn. 'Ανιπτύς, άλουτός, άκάθαρτύς.

Αναπρήθω, σω, incendo, cum gemitu effundo, protrudo: to inflame, pour forth in groans, cause to flow. Δάκρῦ ἄναπρήσας β. 81. Syn. Πρήθω, ανακαίω, απόλείθω, καταχέω.

Αναπτάδμαι, sursum volo: to fly up or away. Καϊ ἄναπτῶνται πτĕρὕγεσσιν Lysist. 774. Syn. Ανάποτάομαι, άναπετομαι, άφίπταμαι, άνίπταμαι,

Αναπτέροω, pennis instruo; excito, instigo: to furnish wings; buoy up with hope; agitate. 'Ως φόθος μ' ἄναπτέροι Suppl. 90. Syn. Πτέροω, αναπείθω.

Ăναπτύσσω, ξω, expando, evolvo: to unfold, explain, expose. Είπ αναπτύξας χέρας Hipp. 1185.

Αναπτυχή, η̂s, ή, expositio: an unfolding, ex-nsion. 'Ηλίου τ' ἄναπτυχαί Hipp. 597. pansion.

Αναπτύω, exspuo: to spit or spirt out. Kάτυφε κανέπτυε Antig. 1009.

Ανάπτω, accendo, stimulo: to blow up into a flame, kindle, excite. Orest. 602. Syn. Avaκαίω, εκκαίω, εκπυρόω, εμπίμπρημι, παροξύνω, πάρορμάω, άνξγείρω.

Ανάπτω, religo: to fasten, bind, tie. Herc. F. 1013. Syn. Εμπλέκω, σύνείρω, συμπλέκω.

σύναρμόττω, εξάπτω, δέω.

Ανάπυστός, ου, ό, ή, pervulgatus: heard, notorious. Γημέν άφαρ δ' άνάπυστά λ. 273. Syn. Έκπυστός, διάπυστός, πόλυφημός, άνήκόδς, δηλός.

Ανάπωτίς, έως, ή, and 'Αμπωτίς, q. v. discessus et reciprocatio maris: the ebb of the tide. Olymp. 9, 78.

Ανάρδυλός, ου, ό, discalceatus: without sandals, unshod. Eur. fr. Meleag. 6, 7. See Ap-

6ύλη.

'Āναρθρŏs, ου, ὁ, ἡ, membris captus: disabled in the limbs. Orest. 223. Syn. Αναλκίς, άρδω-

στός, ασθένης, βληχρός.

Αναρίθμητός, Αναρίθμος, ου, δ, ή, innumerabilis; imperitus numerorum: innumerable; unskilled in numbers. Ăμήτὄρ' ἄνἄρίθμητὄν Ion 836. Bacch. 1333. Syn. Ανήρἴθμὄς, ἄμἔγαρτός, άφθόνός, ἄπειρός, ἄπλετός, ἄτιμός, ούτ' εν λόγῷ ούτ' ἔν ἄριθμῷ, ουτἴδἄνὄς, φαῦλός, φλαῦρὄς.

Ανάριστος, ου, ὁ, ἡ, impransus: without a meal or dinner. Ανάριστος Διοκλείδας Theoc. 15,

147. Syn. Ανάκρατιστός, άγευστός.

'Ăναρκτός, ου, ὁ, ἡ, nullius imperio subjectus: unsubdued, independent. Eumen. 520.

Ανάρμοστὄς, ου, ὁ, ἡ, haud congruens: incongruous, discordant. Nub. 908. Syn. Αμουσός, ἄκοσμός, ἄεικής.

Αναρπάγη, ηs, η, subreptio: a carrying away, plunder. Τὰς ἔμὰς ἄναρπἄγάς Helen. 50.

Αναρπάζω, σω, ξω, sursum rapio, abripio, vi opprimo: to snatch up, tear up, carry away, plunder. δ. 515. Syn. Αφαρπάζω, αναίρω, φέρω, άγω, έλκω, κάτάλη ζόμαι, εκπέρθω.

Αναρπάξανδρός, ου, ό, ή, homines eripiens: carrying off men. Sept. Th. 775.

Ανάρπαστός, ου, δ, ή, abreptus: carried off, snatched away. Hec. 205. Syn. Αναρπασθείς, ἄφαιρούμενος.

Αναρδήγνυμι, δήξω, diffindo, dirumpo: to break through, burst forth, cause to burst forth. Τησδ' άναρδήξει κάκά Œ. R. 1075. Syn. Διαρδήγνυμί, πάραρδήγνυμι, ἄνασχίζω, διασχίζω, ἄπότέμνω,

αποκόπτω, αποσπαω.

Αναρβίπτω, Αναρβιπτέω, sursum vel in altum jacio, in aleam do, suscipio: to throw up, fling up the spray with the oars, to throw at a venture (κίνδυνον being understood), hazard, run the risk, encounter danger. The latter meanings are more frequently met with in the prose writers. Οἱ δ' ἄμἄ πάντες ἄνέρριψαν κ. 130. Syn. Αναρριπτέω, διάσείω, μετάτιθημι.

Αναρβίχασμαι, manibus et pedibus in altum enitor: to climb up as a spider when weaving.

Πρός ταῦτ' ἄνερδιχᾶτ' ἄν Ρακ. 70.

Αναρβοιβδέω, cum magno stridore absorbeo: to swallow up with a great noise, ingulf. Αναρροιβδει μελάν ύδωρ μ. 104. Syn. 'Ροιβδέω, ρόφεω,

αναρβόφεω, αναπίνω.

Ανάρδυσις, εως, ή, redemptio; dies Apaturiorum secundus sic vocatus: the second day of the Απάτούρια, because on that day sacrifices were offered to Jupiter in which it was usual to draw up the head of the victim. Κάταγαγείν ανάρρύσιν Pax 890. Syn. Λύτρωσίς.

Ανάρσιος, α, ον, discors, implacabilis: discordant, unrelenting. Δυσμέν ες και ανάρσιοι Ω. 365.

Syn. Ανάρμοστος, ἄδικος, ἄπεχθης, δυσμένης. Αναρτάω, ήσω, suspendo, to suspend from. Phcen. 717. Syn. Αρτάω, αιωρέω, ἀνάτιθημί. ἔπἄγὄμαι, ἄνἄπήγνυμῖ.

Ăναρχία, as, ή, soluta licentia, anarchia: in-Ναυτική τ' ἄναρχία subordination, anarchy. Hec. 605. Syn. Τάραξις, συντάραξις. See Antig.

'Āναρχόs, ov, δ, principio carens; seditiosus: without a beginning; insubordinate. B. 726.

Ανασειράζω, retraho catena: to draw back with a chain, curb. Hipp. 237. Syn. Ανέρδω, ανέλκω, ανακόπτω.

Ăνἄσείω, concutio, minor: to stir up, shake, menace. Bacch. 236. Syn. Σείω, εκτινάσσω, ανακινέω, αναπάλλω, απειλέω.

Ανάσελγαίνω, petulanter injuria afficio: to treat petulantly. Vesp. 61. Syn. Υερίζω, εξύβρίζω, κάτακωμφδέω.

Ανάσιμός, ου, δ, ή, repandus: crooked. Ανάσιμόν η πρεσβύτερον ου γαρ ανάσχετον Eccles. 935. Syn. Ανάκυρτος, αμορφός.

Ανασκευάζω, labefacto, destruo; instauro, reparo; transporto: to destroy; to rebuild; to move, transfer. Ἡ πάντ' ἄνεσκευάσμεθ' Ευτ. ΕΙ. 602. Syn. Ανάτρεπω, πάρακινεω, αποσκευάζω, ασθενόω, επισκευάζω, αναρβάπτω, ακεό-

Ανασκόπεω, considero: to consider thoroughly, see through, recollect, review. Πάντ' ἄνασκόπει κάλως Thesm. 673. Syn. Σκόπεω, δίασκόπεω, κάτανδέω, διασκέπτομαι, επισκέπτομαι, ανάθεωρέω, ἄνἄλὄγίζομαι, ενθυμέομαι, φράζομαι.

Ανασπαράσσω, ξω, dilacero: to tear up. 'Píζας ἄνεσπάρασσον Bacch. 1102. Syn. Εξέρυω,

εξαιρέω.

Ανάσπαστός, ου, δ, ή, revulsus, extractus alicunde: drawn back, torn away. Vesp. 381. Syn. Επίσπαστός, εξελάθείς.

Ανασπαω, revello: to tear up. Τύμβους ανασπων Med. 1378. Syn. Κάτασπάω, ϋποσπάω, ἄνἄσύρω, αν ξρύω, εκκόπτω, καταλύω, αναιρξω.

'Ăνασσά, ης, ή, regina: a queen, princess. Τρφάδες ύμιν πρόσθε δ' άνασσαν Hec. 61. Syn. Βάσιλις, βάσιλισσά, βάσιλειά, δέσποινά, δεσπότις, τύραννος. Ερ. Πότνια, καλλίπλοκαμός.

Aνάσσω, regno: to rule, to be king. Τἔνἔδοιό τε ίφι ανάσσεις A. 38. Blomf. says on Choëph. 125.: Exemplum fut. temp. verbi ανάσσω apud poëtas Atticos hæc scribenti non Syn. 'Αρχω, αρχεύω, αρχηγέτεω. succurrit. κοιράνεω, μεδέω, μέδω, ήγεσμαι, τύραννεω, τύ-ΡΗΒ. Σκήπτρων ραννεύω, κράτεω, κράτύνω. κράτεω, λαόν ευθύνω δύρι, δόμους τυραννικούς

Ăνάστἄσις, εως, ή, (1) resurrectio a sedili vel cubili vel somno, vel a morte: a rising up from a seat, bed, or sleep; (2) eversio: destruction. Ατρέως ἄνάστἄσιν Troad. 366. Syn. Έγερσϊς, ἄνἔγερσϊς, (2) Ανᾶτρόπη, κἄθαίρἔσϊς, κάτασκάφη, πόρθησις.

Αναστάτηρ, ηρός, Αναστάτης, ου, δ, eversor: destroyer. 'Ως όντ' ἄναστάτηρά Sept. Th. a destroyer. 1017. See also Agamem. 1198. Syn. Ανάτρόπεὺς, καθαιρέτης.

Αναστάχυω, Ion. άνεστάχυεσκόν, spicas emitto, germino: to shoot out, spring up. χδησιν ανασταχύουσιν αρουραι Apoll. 3, 1354. 4, 271.

Αναστέλλω, στέλω, inhibeo: to keep off, con-"Ωστ' ἄναστείλαι πρόσω Ιρh. Τ. 1377. Επάναστέλλω, πέριστέλλω,

ἄνἔχω, ἔπἔχω, ἄνἄκρούω, ἄνἄκωχεύω.

Αναστενάζω, Αναστενάχω, Αναστενω, alte ingemisco: to groan aloud, lament. Ανεστέναζε κάμπάλιν Iph. A. 1548. Ψ. 211. Helen. 1527. Syn. Στένω, στένάζω, στόνἄχίζω, ἄναστόνἄχίζω, γόαω, ανακωκύω, ανακλαίω, ανοιμώζω, επιστένω, βάρυ στονάχίζω, βάρεα στενάχω, άναστονάχεω.

Αναστέφω, ψω, corono, cingo: to crown, braid. Κρᾶτ' ἄναστέψαι Θέλω Eur. fr. Archel. 3. Syn. Ανάδεω, στέφω, περιστέφω, περίκοσμεω, στέφανδω.

Αναστόμοω, os aperio: to open the mouth. Αναστόμου το χείλος Cycl. 356. Syn. Ανοίγω,

άναπετάννυμι, άναχαίνω.

Αναστοναχίζω, alte ingemisco: to groan aloud, lament. Ανεστονάχιζ' Αγαμέμνων κ. 9.

see Αναστενάζω.

Αναστρέφω, ψω, inverto: to upset, reverse. Πάντ' ἄναστρέφει πάλιν Eur. Suppl. 341. Syn. Κάταστρέφω, αντιστρέφω, μέταστρέφω, πάραστρέφω, παρακινέω, αναστρωφαω.

Αναστρόφη, ηs, η, reversio: a turning back, reverse, retreat. Μοιράν εις άναστρόφήν Androm. 999. Syn. Αντιστρόφη, διαστρόφη, κάταστρόφη, επάναστρόφη, ανάχωρησις, διάτριθη,

Αναστρωφάω, poet. pro Αναστρέφω, verto: to turn, alter. Πάντή ἄναστρωφᾶν Hes. Clyp. 121. SYN. Στρωφάω, ἔπιδινέω, ἄναστρέφω, περιστρέφω.

Ανασχέθω, Ανασχέω, poet. pro Ανέχω, (q. v.) attollo: to raise up. Λαμπάδας τ' ἄνασχέθειν Med. 1026. Iph. A. 732.

Ανάσχετός, η, όν, poet. 'Ανσχετός, tolerabilis: to be endured. Ουκ ἄνασχέτους ἔμοί Androm. 597. Syn. Ανεκτός, τλητός, ϋποιστός, φόρητός, ευφόρητός.

Ανασχίζω, scindo: to split up, rend. Λέοντός ἀνασχίζειν ὄνϋχεσσι Theoc. 25. 277. Syn. Διασχίζω, ἄνατέμνω, διατέμνω, διάπρίω, ἄναπρίω,

διχότομεω.

Ανασώζω, servo: to bring back in safety, restore an exile, preserve, recover. (E. R. 1352. SYN. Σώζω, διασώζω, σαώζω, διασώζω, εκσώζω, έρυω, τηρέω, φυλάττω, εκφυλάττω, ἄνακτἄομαι.

Ανάτανύω, poet. Αντάνύω, q. v.

Αναταράσσω, ξω, conturbo: to disturb, confound. Trach. 222. See Τἄράσσω. Syn. Δἴἄ-τἄράττω, εκτἄράττω, ἔπἴτἄράττω, συντἄράττω, πτοιέω, συγχέω, ἄνἄθὄλδω.

Aνατεl, impune: without injury or loss, with impunity. Κρέων μ' άνατει τησδέ Med. 1357.

SYN. Ατιμωρητί, αζημίως, νήποινά.

Ανατέλλω, produco; orior: to raise up, produce; rise. Ε. 777. Syn. Ανέχω, ανάδιδωμί, εξἄνἄτ έλλω, ἄνἄφὕω, εκφῦω, ἄνἄφαίνω, ανθέω.

Ανατίθημί, θήσω, sursum pono, impono, consecro: to put up or upon, suspend, ascribe. Electr. 1294. Syn. Επίβάλλω, ἔπἄνἄτἴθημἴ, ἔπἴτρἔπω, προστίθημἴ, ἔπαίρω, εξηγἔϋμαι, πἔρἴτίθημί, μετάτιθημί.

Ανάτινάσσω, ξω, concutio: to shake up and down. Bacch. 613. See Τἴνάσσω. Syn. Τἴ-

νάσσω, ἄνἄσείω, δἴἄτἄράσσω.

Ανάτλημι, τλήσομαι, Ανάτλαω, perfero: to endure throughout. Ανέτλημεν μενός άσχετοι γ. Syn. Τλημί, διάτλημί, φέρω, ανάφερω, εκφέρω, ϋπόφέρω, άνεχύμαι, άναμένω, ϋπόμενω, καρτέρεω, διακαρτέρεω.

Ανάτολή. See Αντόλή.

Άνατος, ου, δ, ή, innoxius; illæsus: innoxious; unhurt. Είη δ' ἄνατον πραγμά Æ. Suppl. 360. Syn. Αάἄτος, αβλἄβης, αζημἴός, ἄθῶός, ἄδηλητός.

Ανάτρεπω, subverto: to turn back, overturn, undermine, overwhelm. Κανατρέψαντας πόλιν Phœn. 902. Syn. Αναστρέφω, ϋποστρέφω, κάθαιρεω, κάταστρώννυμι, πρόσουδίζω, σφάλλω, κάτασφάλλω.

Ανάτρεφω, θρέψω, nutrio: to bring up, educate. Καρδίαν ανατρέφων. Eum. 517. Syn. Διάτρέφω, εκτρέφω, τίθηνέω, τρόφεύω.

Ανάτρεχω, θρέξομαι, ἄνάδραμοῦμαι, εδραμόν, recurro, redeo currens: to run up, ascend quickly, return. E. 599. Syn. Επανάτρεχω, έπαναστρέφω, ανάθεω, παλινδρόμεω.

Ăνᾶτροπη, ης, ή, eversio: overthrow, overturning. Eum. 349. Syn. Απότροπη, ανά-

στάσις, κάθαίρξσις, άναστρόφή.

Ανάτυρβάζω, conturbo: to throw again into confusion, disturb. Equit. 310. Syn. Τυρβάζω.

Ăναύγητος, ου, δ, ή, obscurus, ater: unillumined, gloomy, black. P. V. 1064. Syn. Σκότεινός, ζόφερός, ζόφοειδής.

Αναύδητός, ου, ό, ή, inenarrabilis: unutterable,

strange. Ion 783.

'Ăναυδός, ου, Ăναυδής, ĕŏs, ὁ, ἡ, ineffabilis, mutus: speechless, mute, unheard, not to be Phoen. 41. SYN. 'Αρρητός, ἄφάτός, άφωνὔς, άφθογγὄς, ἄναύδητὄς, κωφὄς.

'Ăναυλος, ου, δ, ή, tristis: unaccompanied by the pipe, mournful. Phœn. 802. Syn. Άμουσος,

εκμέλης, γὔέρος, Αρηνώδης.

'Ăναυρŏs, ου, δ, Anaurus: a river in Thessaly; also a torrent. Διά ποσσίν άναύρου Αρ. Rh. 1, 9. Syn. Χείμαρδός, χαράδρα, πόταμός. Χειμἔρἴὄς, πλήθων, μἔλαμψηφίς (gen. ιδός).

'Ăναυς, ασς, ή, quæ non amplius navis est: which is a ship no more. Naës avaes avaes

Pers. 686.

Ανἄφαίνω, ἄνῶ, ostento: to display, reveal. Iph. Τ. 1256. Syn. Φαίνω, εκφαίνω, φανεροω, ἄπὄφαίνω, δἴἄφαίνω, δείκνυμἴ, ἄνἄδείκνυμἴ, δηλόω, πρόσημαίνω, ἄπόκἄλύπτω, δἴαγνωρίζω.

Ανάφανδόν, Ανάφανδά, aperte: openly, publicly. "Os β' άνάφανδόν όπυιξ Π. 178. γ. 222. Syn. Φάνερως, εμφάνως, κάτάφανως, επίδήλως,

σάφως, ενώπιον.

Αναφέρω, ανοίσω, ήνεγκα, sursum fero, suffero, transfero: to carry, bring or lead up, endure, impute to. Orest. 76. Syn. Ανατίθημί, ανατείνω, ἄνἄγω, ἄνἄκὄμίζω, ἄνἄβἴβάζω, πρὄφἔρω, αναμιμνήσκω, ανακαλέω, ανασφάλλω.

Αναφεύγω. See Αμφεύγω.

Ăνἄφη, ης, ή, Anaphe, one of the Sporades. Φοίβον κεκλομένοι Ανάφην δε Apoll. 4. 1717.

Ανάφλέγω, rursum incendo, excito: to re-kindle, blow up. Troad. 320. Syn. Δἴάφλέγω, ἔπίφλέγω, ἄνἄκαίω, ἄναρδιπίζω.

Ανάφλυω, Ανάφλύζω, ebullio, rursum ferveo: to bubble up, gush out. Ανά δ' έφλὔε καλά ρέεθρα Φ.361. Syn. Αναζέω.

Αναφόθεω, terreo: to frighten. Vesp. 668.

Syn. Φὄβξω, εκφὄβξω.

Ανἄφὄρὰ, âs, ή, elatio sursum versus, criminis relatio in alterum: the transferring of a charge, authority, narrative, appeal. Orest. 408. Syn. Μἔτἄθἔσἴς, ἄνἄφὕγὴ, κἄτἄφὕγὴ, ἄνἄγωγἡ, ἄνἄκομίδη, φορά, προσφορά.

Ανάφορον, ου, το, fulcimentum oneris: a wooden bar or lever. Ran. 8.

Ανάφροντίζω, animo volvo: to reconsider, think. Olymp. 1, 111.

Ăνἄφὕγὴ, ῆs, ἡ, effugium: escape. Choëph.

930. See Φὔγή. SYN. Εκφυγή, διαφυγή, **ἄλυξἴς.**

Ăνἄφύρω, commisceo, fœdo: to mix together, defile. Bacch. 731. See Φύρω. Syn. Ανάμιγνύω, ανάφυραω, ανάφορύσσω, ανάμίγνυμι, μιαίνω, εγχραίνω.

D 4

- Ăνὰφυσἴὰω, anhelo, exhalo: to gasp for breath, breathe up. ^Ασθμ' ἀνὰφυσἴὰων Apoll. 2, 433. Syn. Ανάπνξω, ασθμαίνω.

Ανἄφὕω, renasci facio, edo, produco: to shoot up, send forth, cause to grow up. Apoll. 2, 1213.

See Φύω. Syn. Ανατέλλω, αναφέρω.

Αναχάζομαι, retrocedo, gressum inhibeo to retire. 'Αψ αναχαζομένου Π. 819. Syn. Αναχάζω, ἄνἄχωρξω, ἄναστρξφόμαι, ἄνἄγω.

Ανάχαίνω, εχάνον, Ανάχάσκω, hisco: to gape, yawn. Equit. 641 Av. 502. SYN. Xaivw,

χάσκω, διαχάσκω, διαχαίνω.

Αναχαιτίζω, (1) ferocio, de equis: to raise the mane, to plunge like a restive horse; (2) excutio, proprie de equo qui sessorem excutit : to throw off. Bacch. 1072. Syn. Αναρδιπίζω, εκτράχηλίζω.

Ανἄχεω, εύσω, poet. Ανἄχεύω, infundo: to pour on, infuse. ι. 209. Syn. Εγχέω, ἔπἴχέω,

εισχεω, επίβάλλω.

Ανάχνδαίνδμαι, lanugine obsitus sum: to be Κάναχνδανθη τὰ τριχί. covered with down.

Acharn. 791. Syn. Δἄσύνδμαι. Ανάχδρεύω, tripudio, celebro choreis: to lead the dance, agitate with madness. Phæn. 1770. SYN. Χὄρεύω, ορχεσμαι, ανυμνέω.

Ανάχωρέω, retrocedo: to retreat, withdraw. Phœn. 742. Syn. Αναχάζομαι, απόχωρεω, ϋπόχωρξω, ἄπέρχομαι, ἔπάναστρξφω, ϋπάγω, ϋπόνοστέω, μεθίσταμαι, αφίσταμαι.

Αναψυκτήρ, ήρος, δ, recreator: that which refreshes. Πόνων ἄναψυκτῆρ' ŏ δ' αμπέλων γάνος

Eur. fr. Androm. 27.

Αναψυχή, η̂s, ή, refrigeratio, liberatio: refreshment, release. Εκ γὰρ τῆσδ' ἄναψυχῆς πὄνων Ion 1626.

Ανάψύχω, refrigero: to re-animate, refresh, Κρήνην ἄναψύχουσῖ Iph. A. 421. Syn. Ψύχω, διαψύχω, ἄνἄθάλπω, ἄνἄπαύω.

'Ανδάνω, fut. ἄδήσω, placeo: to please. μὴν ἀνδάνοντὰ μοι ποϊεῖς Alcest. 1127. Syn. Αδέω, ἄρέσκω, ευάρεστέω.

'Ανδημά, poet. pro. Ανάδημά, άτός, τδ, vitta: a

bandage, crown, garland. Pind. fr. 9.

'Ανδηρά, ων, τὰ, areolæ in horto: beds or Theoc. 5, 93. Syn. 'Åλŏκĕs, plots of flowers. άκρά, τάφροι, πράσιαί.

Ανδίκτης, ου, ό, decipulæ virga: the spring of a trap. Call. fr. 233. Syn. 'Ρόπτρον, υσ-

 $\pi\lambda\eta\gamma\xi$.

'Ανδίχα, divisim, in duas partes: apart, separately, in two ways. Ἡ ἀνδιχα πάντα δασασθαι Σ. 511. Syn. Αμφίς, δίχα, δίασταδόν.

Ανδράγαθία, as, ή, strenuitas: courage. Τιμης πλάκούντων ανδράγάθιας ισχάδων Plut. 191.

Syn. Ανδρεία, ἄγηνὄρῖα, αλκή.

Ανδράγρια, ων, τα, spolia homini detracta: spoils taken from an enemy. Βρότδεντ' ανδράγρι Αχαιών Ε. 509. Syn. Σκυλά, σκυλεύματά, ενάρα, άγρεύματα, λάφυρα.

Ανδραίμων, ὄνός, Andræmon: the father of

Thoas. O. 281.

Ανδράκας, viritim: man by man. Ανδράκας

ήμεῖς δ' αῦτ΄ τ. 14. Syn. Kắτ' ἀνδρᾶ.
Ανδρᾶπόδιστής, οῦ, ὁ, plagiarius: a manstealer, slave-dealer. Πἄρἄ πλείστων ανδρᾶπό. διστών Plut. 521.

Ανδραπόδον, ου, τό, mancipium: a slave, servant, footman. Μηδ' ανδραπόδοις τόν μέν χρησθαι Eccles. 589. Syn. Δοῦλος, αιχμάλωτός. Ερ. Αργυρώνητον, δορυάλωτον, υποχείριον.

Ανδραρίου, Ανδρίου, ου, τό, homuncio: a puny man, paltry fellow. Αλλ' ανδραρία μοχθηρά παρακέκομμένα Acharn. 516. Theoc. 5, 40. Syn. Ανθρωπάριον, ανθρώπιον, ανθρωπίσκος.

Ανδραχθης, ĕŏs, ὁ, ἡ, virum gravans: loading or oppressing a man. κ. 127. Syn. Băpus,

υπερβάρης, υπερβριθής.

Ανδρεία, Ανδρία, ας, ή; Ανδρείον, ου, τδ, virilis ætas, vigor: manliness, fortitude. Nub. 510. Herc. F. 475. Eur. Sup. 510. Syn. Ανδράγάθια, ηνόρξα, άγηνόρια, κράτος, μένος, αλκή, ευσθένεια, ευψυχία, δυναμίς, ισχύς. Ερ. Ατρόμος, άσβεστός, ἄδἄμαστός, πόλυθαρσής, κράτερα, σίδηρόφρων.

Ανδρείος, α, ον, Ion. Ανδρήϊος, virilis: manly, brave. Eur. El. 949. Syn. Αγήνωρ, βόην ἄγἄθὄς, εύψυχὄς, μεγαλόψυχὄς, μεγαλόφρων, μεγάλήτωρ, οθριμόθυμος, μεγάλοθυμος, υπέρθυμος,

βρασυκάρδιος, μεγαθυμός.

Ανδρειφόντης, ου, δ, homicida: a man-slayer, a homicide. H. 166. Ανδρείως, Ανδρϊκώς, viriliter: in a manly

manner, vigorously. Ran. 372. Pax 477.

Ανδρεράστρια, as, ή, virorum amatrix : a woman who loves men's company. Τὰς ανδρέραστρίας κάλων Thesm. 392.

Ανδρηλάτεω, in exilium pello: to expel. Ανδρηλάτοῦντάς ἡ φόνφ Œ. R. 100. Syn. Εξελαύνω. Ρηπ. Φύγάδα, ἄπὸλῖν ποιεῖν.

Ανδρηλάτης, ου, δ, qui in exilium abigit: a banisher of men. Τώς σ' ανδρηλάτην Sept. Th.

Ανδρίαντόποιός, οῦ, ὁ, statuarius : a statuary. Ουκ ανδρίαντοποιός ειμ' Nem. 5, 1. Syn. Αγαλμάτοποιός. Ρηκ. Αγαλμάτων τέκτων.

Ανδρίας, άντός, δ, statua : a statue. Τόν ανδρίάντα του Πανδίουος Ρακ 1188. Syn. Εικών.

Ανδρϊκώς. See Ανδρείως. Ανδρίον. See Ανδράριον.

Ανδριστί, viriliter: after the manner of men. Ανδριστί παρ' Ευρώταο λοετροίς Theoc. 18, 23.

Ανδρόθουλός, ου, ή, in maritum mala meditans; virilis consilii: plotting against her husband, insidious; capable of manly deeds. Agam. 10.

Ανδρόβρως, ωτός, ό, ή, viros devorans: a cannibal. Μὄναῖσἴν ανδρὄβρῶσἴ Herc. F. 381.

Ανδρόγιγας, αντός, δ, gigas: a giant. δ' ανδρόγιγαντάς Call. Cer. 35.

Ανδρόγόνος, ου, δ, ή, viros ferens: male-bearing. Hes. Op. 781.

Ανδροδαϊκτός, ου, δ, ή, viros seu homines Τι πότ' ανδρόδαϊκτόν perimens: man-killing. ἄκούων Ran. 1264. Ανδρόδάμας, αντός, ό, virum domans: sub-

Nem. 3, 66. duing a man. Nem. 3, 66. Ανδρόκλης, έδς, δ, Androcles. Ανδρόκλει και

Κλεισθένει Vesp. 1187.

Ανδρόκμης, ητός, ό, ή, viros fatigans: fatiguing, killing men. A. Suppl. 686. See below.

Ανδρόκμητός, ου, ό, ή, ab homine laboratus: done by men. Ανδροκμήτφ ἔπῖ τύμβφ Λ. 371.

Ανδροκτάσια, as, ή, cædes virorum: a slaughter of men. Μάχας τ' ανδροκτάσιας τε Η. 237. Syn. Μιαιφονία, φονός. Ερ. Αυγρά, αλέγεινή.

Ανδροκτόνεω, viros interficio: to slay a man or husband. Ανδροκτόνουσα πάτερ' εμών Eumen.

Ανδρόκτὄνὄς, ου, δ, homicida: a homicide. 'Αντρ' ξρημ' ανδρόκτονοι Cycl. 22.

Ανδρόλ ετειρά, ας, ή, viros perdens: destructive to men. Sept. Th. 302.

Ανδρομάχη, ης, ή, Andromache: the wife of Hector. Ανδρομάχη δε οι άγχι Ζ. 405. Syn. Η ετιώνη. Ερ. Εὐσφυρος, ροδόσφυρος, λευκώλενος. ΡΗΒ. Ευζωνός παρακοιτίς Εκτόρος, θυγάτηρ μεγαλήτορος Η ετίωνος.

Ανδρόμεσs, α, όν, virilis; humanus: manlike; human. P. 571. Syn. Ανθρώπειδς, ανθρώπινδς,

ανδρείδς, βρότεδς, Ανητός.

Ανδρόσμαι, ad ætatem virilem pervenio: to

arrive at man's estate. Herc. F. 42.

Ανδρόπαις, αιδός, δ, puer virili animo: a manly youth, a boy just arrived at manhood. Sept. Th. 529.

Ανδρόπλήθεια, as, ή, hominum conventus: a host of men, armed host. * Ωδέ τις πάρεστίν αυτοίς ανδρόπλήθεια στράτου Pers. 240.

 $A\nu\delta\rho\delta\tau\nu\chi\eta s$, $\xi\delta s$, δ , η , maritum nactus: wedded, Ανδρότυχεις βίστους Eumen. 962. conjugal.

SYN. Γάμήλἴὄς, γάμἴκὄς.

Ανδροφθόρος, ου, δ, ή, homines perdens: mendestroying, destructive. Ανδροφθόρου βέβρῶτές Antig. 1035. Syn. Ανδρόφονος, ανδρόφοντης, ανδρειφόντης, ανθρωποκτόνός, φόνευς, φόνευτης, βρότολοιγός, μιαιφόνος, φθισίμβρότος.

Ανδρών, ωνός, δ, pars domus qua viri agunt: the part of a house occupied by men. Choëph.

700. Ερ. Ευτράπεζος.

Ανδύὄμαι, poet. pro Ανάδυὄμαι, detrecto: to avoid, shrink from. Είκων ανδύξται πόλξμον N.

Ăνέγγυσς, ου, δ, ή, sine sponsione: devoid of bail, not having credit, not to be depended on. "Ωρη γάρ σε πεδησεν ανέγγυδε Anacr. Ep. 82. Syn. 'Απιστος, έκνδμος, αμνήστευτος.

Ανέγείρω, έρω, expergefacio: to raise up, awaken from sleep, cheer. Olymp. 8, 98. Syn. Εγείρω, εξεγείρω, ανίστημι, εξανίστημι, αναζω-

πυρέω.

Ανέδην, effuse: loosely, freely, profusely. Φεύγειν ἄνέδην δἴὰ κῦμ' ἄλῖον Æ. Suppl. 15. Syn. Αρδην, πάμπαν, διαμπέρες, σύμμιγα.

Ανειμένος, η, ον, remissus: incustoditus; extra παρθενώνας evagans: remiss; devoted; unguarded. Τάσδε μηδ' ανειμένας Antig. 578. SYN. Άνετος, εκμελής.

Ανειμί, orior, ascendo, redeo: to go up, rise (of the sun), return. X. 499. Syn. Επάνειμί,

ἄνἄκὄμίζομαι, ἄνἄλύω.

Ανείμων, ὄνὄς, δ, ή, nudus, male vestitus: unclothed, meanly clad. Πάρὰ πάμπὰν ἄνείμὄνὸς γ. 348. Syn. Απεπλος, ἄνενδῦτὸς, γυμνὸς, δῦσείμων, δύσείματός.

Ανείργω, ξω, arceo: to force back, keep off, restrain. Γ. 77. Syn. Επέχω, σϋνέχω, σϋνίσχω,

σύνείργω, κωλύω, ἄναστρέφω.

Ανεκάθεν, desuper, e loco alto; ab origine generis: from above; originally. Ανωθεν ανεκάθεν κτύπφ Choëph. 421.

Ανεκτός, οῦ, ὁ, ἡ, tolerabilis: supportable. See Ανάσχετός ν. 83.

Ανεκτώς, tolerabiliter: tolerably. Θ. 535.

Ανελέγχω, ξω, arguo: to discover, detect. Ion 1472. Syn. Βἄσἄνίζω, δἴελέγχω, κἄτἄγινώσκω.

Ανέλεθθέρδε, α, δν, et ου, δ, ή, illiberalis, sordidus: illiberal, degraded. Plut. 591. Syn. Δουλόπρεπής, μικρύλογός, αισχρός, άεικής, άκοσμός, πινάρος, φιλόκερδής.

Ανελίσσω, evolvo, voluto: to roll up, throw out. Ran. 826. Syn. Έλίσσω, ὅλισθαίνω, δινέω,

κύλινδέω.

Ανέλκω, ξω, sursum traho: to draw up or back. Med. 1178. Syn. Έλκω, εξέλκω, εξέλκω, εξελκύω, άνασπάω, εξαίρω, άνάγω, ϋπεξάγω, άνερϋω.

Ανέλλην, ηνός, ό, ή, alienus a moribus Græcorum, barbarus: barbarian, foreign. Suppl. 233.

Ανελπίς, ιδός, δ, ή, qui est sine spe: hopeless. Σωτηρίας άνελπίς ώς Iph. Τ. 487.

Ăνέλπιστός, ου, ό, ή, insperatus; non sperans: unhoped for; destitute of hope. Ion 1394.

Ανξμόεις, εντός, δ, ή, ventosus: windy, exposed to the wind, lofty. The A ought to be short, but is sometimes long, as in Αθανάτος, for

the metre's sake. Thus in Heracl. 784. 'Ăνἔμὄς, ου, δ, ventus: the wind. Μἔτὰ πνοιῆς ἀνἔμοιο β. 148. Syn. ἄἡτης, πνεῦμᾶ. Ερ. Αργάλεός, ἄκραής, ἄρπαξ, αντιπόρος, αίθριός, δύσαής, δεινός, δύσηχής, έπειγόμενός, ζαχρηής, (ἄθἔος, ζάμἔνης, ομβρόφορος, Διιπέτης, ύψιπέτης, ξηρός, λίγυς, κλουέων, όλους, λευγάλεός, δόος, λιγύρος, μεγάς, παντοίος, πολύηχης, χάλεπος, χειμέριος, φοιτάλεος, βάρύγδουπος.

Ανέμοσκέπης, έσς, δ, ή, a vento tegens: sheltering from the wind. Χλαινάων τ' ἄνξμοσκξπξων

Π. 224. Syn. Αλεξάνξμός.

Αν εμοσφάραγος, ου, δ, ή, vento perstrepens: roaring with wind. Pyth. 9, 6. See Σφάράγξω.

Αν εμοτρεφής, εσς, δ, ή, a vento nutritus: nursed by or in the wind, stormy, hardy. Λάβρου ŭπαλ νεφεων ανεμοτρεφες O. 625.

Ανεμώκης, εός, ό, ή, venti celeritatem habens: swift as the wind. Phœn. 165. Syn. Ωκῦς,

ϋπόπτ*ĕρŏs, βἄλϊŏs, τἄχ*ὕs, αιŏλŏs.

Αν ξμώλιος, α , $\delta \nu$, et $\delta \nu$, δ , δ , futilis: hollow as the wind, vain. Οἱ δ' αῦτ' ἀν ξμώλιοι Υ. 123. Syn. Μεταμώλιος, μεταμώνιος, ματαιος, φλυαρος, ἄπὄφώλἴὄς.

Ανεμώνη, ης, ή, anemone: the flower anemone. Κυνόσβάτος ουδ' ανεμώνα Theoc. 5, 92. Ερ. Ειἄρἴνη, μἴνυνθἄδἴός.

Αντμώρεια, as, ή, Anemoria: a city of Phocis. Οί τ' Ανεμώρειαν Β. 521.

Ανέξοδος, ου, δ, ή, unde exiri non potest: having no egress, irremeable. Theoc. 12, 19.

Ăνἔορτός, ου, δ, ή, non feriatus: unfeasted, ungratified with a festival. Eur. El. 310. SYN. Ατέλεστός, ἄπρέπης, μέθεορτός.

Ανέπιληπτός, ου, ό, ή, irreprehensibilis: blameless. Orest. 920. Syn. Αναμάρτητος, αθλάθης,

ăμεμφης, ăμεμπτός.

Ανεπίζεστός, ου, ό, ή, impolitus: unpolished. imperfect. Ποιῶν ἄνἔπίξεστον κἄτἄλείπειν Hes. Ορ. 746. Syn. 'Αξεστός, άξόδς, ασκέπαρνός, ακομψός, ακοσμός, ατέλής.

Ανεπίρβεκτός, ου, ό, ή, nondum confectus aut libatus: not completed or offered. Ανέπιρδέκ-

των ἄν ἔλόντα Hes. Op. 748.

 $\dot{\mathbf{A}}\nu \ddot{\epsilon}\pi i\phi\theta \ddot{\delta}\nu \ddot{\delta}s$, $\delta \dot{\delta}$, $\dot{\delta}$, non invidendus; non reprehensus: not enviable; not exposing or exposed to envy. Ανεπίφθονον είρυσον έγχος Trach. 1051. Syn. Ανξμέσητός, ανξραστός.

Ανέραστός, ου, δ, ή, inamabilis; ab amore alienus: unamiable; not susceptible of love. Τοῦτ' ἄνξραστότἄτον Call. Ep. 33.

'Ăνεργόs, ου, ὁ, ἡ, quod non facere licet: contrary to what ought to be done. Helen. 366. Syn. Άπρακτός.

Ανερείπομαϊ, ψόμαι, sursum tollo: to snatch up, convey away. "Αρπυιαϊ άνηρείψαντο α. 241. Syn. Αναρπάζω, συναρπάζω, αίρεω, απόφερω.

Ανέρεθγω, eructo: to belch or vomit forth. Εξ άκρης ανέρεύγεται Apoll. 2. 745. Syn. Ερεύγω, απερεύγω, καταρδεω.

Ανερεύνητος, ου, ό, ή, non perscrutandus: not

to be scrutinized. Ion 255. Ανέρδμαι, poët. Ανείρδμαι, interrogo, rogito, percontor: to ask, enquire, search. Helen. 771. Syn. Ανέρωταω, ἔρωταω, εξἔρἔω.

Ανερπύζω, sursum serpo, adrepo, redeo: to creep up or back, return. Pax 586. Syn. Ανέρπω.

Ανέρδω, poet. Ανειρδω, ύσω, sursum traho, retraho: to draw up or back. Ανά δ' ἰστῖὰ λεύκ' ἔρῦσαντες ι. 77. Theoc. 14, 35. Syn. Ανείρω, ανέλκω, ανάγω, αναιρέω, αναστέλλω.

Ανέρχὄμαι, ἄνἔλεύσὄμαι, (1) adscendo: to go up again; (2) redeo: to return. Δ. 392. Syn. (1) Ανειμί, επάνειμί, ἀνάβαίνω, επίβαίνω, (2) ἐπανέρχόμαι, ἀνήκω, ἐπανήκω, ἀναχωρέω, ἀναστρέφω, έπαναστρέφω, απονέομαι, νοστέω.

Αν ερωτάω, ήσω, interrogo, sæpe rogo: to ask, ask often. Iph. T. 665. Syn. see Ανερόμαι.

Ανέστιος, ου, ο, ή, lare et sede propria carens: homeless, a wanderer. Αφρήτωρ, ἄθξμιστός, ἄνέστιος Ι. 63. ΒΥΝ. Άνοικος, φυγάς.

'Ăνευ, 'Ăνευθε, Bœot. 'Ăνις, sine, seorsum ab: without, far or removed from. Ου μέν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων Ν. 556. 'Ανευθέ, though common in Homer, does not seem to have been an Attic word. See Elmsley, Œ. R. 542. Syn. Δἴχα,

χωρίς, ἄτἔρ, έξω, εκτός, ἄτερθἔ. Ανευρίσκω, ρήσω, reperio: to seek out, find out. Theoc. 30, 9. Syn. Εφευρίσκω, εξευρίσκω.

Ανεύρεσις, εως, ή, inventio: the finding out, a Ion 569. Syn. Ευρέσις, ευρέμα, discovery. εθρημά, εξεύρεσις, αναληψις.

Ανευφημέω, celebro faustis ominibus prosequens; edo lamenta: to utter words of happy omen; to bewail. Trach. 796. Syn. Κἄτευφημέω, ἄνάθρηνέω, ἄνηχέω.

Ανέφελος, ου, ό, ή, serenus: unclouded, not Πέπταται ανέφελος ζ. 45.

Εύδισς, διάδηλος.

Ανέχω, Ανέχημι, sursum tollo, contineo, laudibus tolio: to hold up, support, restrain, celebrate, honor. Hipp. 1288. Syn. Επέχω, ἔπίσχω, αντέχω, συνέχω, κάτεχω, άνείργω, κάταστέλλω, ἄνἄτείνω, τιμάω.

Ανέψισς, ου, δ, consobrinus: a cousin. Ανεψίός γε μονός εμοί σάφης φίλος Iph. T. 920. On the quantity of the penult. of Avéψios, see Heyne, O. 554. Syn. Κηδεστής, συγγενής, εξάδελφός, αγχιστεύς, επίγόνος.

'Aνέως, ω, δ, silens, mutus: dumb, silent. Τίπτ' ἄνξω ἔγἔνεσθἔ Β. 323. Syn. Ακήν, ἄφω-

νός, ἄλἄλὄς, ήσυχός, έμπληκτός.

'Ăνη, ης, ή, perfectio: a completion, finishing. Αυτός άνην εκύλουσας Call. Jov. 89. Syn. Άνυσις, έκπραξις.

Ανηβάω, repubesco: to grow up to manhood,

renew one's youth. Theog. 1003. Ανηθητήριος, α, ον, repubescens: youthful, blooming. Androm. 553. Syn. Nέος, νέωτερός, αναζέων.

'Ăνηβόs, ου, δ, ή, impubes: beardless, not

grown to maturity. Solon.

Ανήθινός, η, όν, ex anetho confectus: composed of anise. Κάτ' αμάρ ανήθινον η ροδοσεντα Theoc.

 53.
 'Ăνηθὄν, ου, τὸ, anethum : anise, dill. Μἄλακφ̂
 βρίθουσαϊ ἀνήθφ Theoc. 15. 119. Syn. 'Ανησον, ανητου. Ερ. Ευθάλες, οῦλον.

Ανήκεστός, ου, δ, ή, insanabilis: incurable, irreparable, inconsolable. Œ. R. 98. Αναλθής, νήκεστός, ἄφορητός, ἄπηνής.

Ανήκὄὄς, ου, δ, ή, qui non audit: inattentive. Mosch. 3. 110. Syn. Απήκοσς, απειθής, αμά-

Ανηκουστέω, non sum dicto obtemperans: to refuse to comply with. O. 236. Syn. Απειθέω, παρακούω, Ανήκουστός, ου, δ, ή, non auscultandus: not

to be listened to, strange, obstinate. Hipp. 362. SYN. Ανηκόός, άρδητός, άπυστός.

Ανήκω, ξω, pervenio: to advance, improve. Trach. 1035.

Aνηλέης, έσς, δ, ή, immisericors: merciless. Call. 4. 106. Syn. Αμείλιχος, ανοικτός, απηνής, σίδηροφρων, ωμός.

Ανήλισς, ου, ό, ή, expers solis, opacus: dark, opaque. Androm. 535. Syn. Σὔνηρἔφής.

Ανήλἴπος, ου δ, ή, excalceatus: without shoes or sandals. Μη ανάλιπος έρχεο Βάττε Theoc. 4. 56. Syn. Νήλιπός, ἄνῦποδητός, ἄπεδιλός.

Ανήμελκτός, ου, ό, ή, non mulctus: unmilked.

I. 439.

Ανήμερός, ου, δ, ή, immitis: wild, inhuman. Hec. 1081. Syn. Απηνής, ἄπάνθρωπός, ἄμείλικτός, ἄμείλιχός.

Ăνήν ξμός, ου, δ, ή, tranquillus: sheltered from

the wind. Œ. C. 670.

Ăνήνυστὄς, ου, ὁ, ἡ, qui perfici nequit: impracticable, ineffectual. π. 111. Syn. Ατέλεστός, απρακτός, αχρηστός.

Ανήνωρ, ὄρὄς, ὁ, ἡ, ignavus: unmanly. Καϊ ήνδρά Θείη κ. 301. Syn. 'Ανανδρός, Θηλύἄνηνὄρὰ Θείη κ. 301.

φρων, ἄμἄχὄς, δειλός.

Ανηπύω, resono, cano: to resound, sing. 'Ιμέ-

ρδενθ' ϋμεναιδν ἄνήπϋδν Apoll. 4. 1197.

Ανηρ, αν ερός, ανδρός, δ, vir, homo, maritus: a man, hero, husband, mortal. 'Ανέρες έστε φίλοι Tyrtæus. On the quantity of the penult. of Ανηρ, see R. P. Phæn. 1670. Syn. Βρότός, φως, άνθρωπός, δνητός, ακοίτης, παρακοίτης. ΕΡ. Αθλόφορος, αιδοίος, άλκιμος, Αρήιος, αλφηστης, βουληφόρος, δεινός, δίκαιος, έκπαγλός, έρίκυδής, ευσ εθής, ελάφρος, εύορκος, εσθλός, εχέφρων, Βαρσάλεός, κράτερός, κυδάλιμός, καρτερόθυμός, μενέχαρμός, πόλυπόνός, πόλυίδρις, πόλυτλητός, σόφος, τάλακαρδίος, φίλόξενος, φράδμων, άγρϊος, αιδρίς, απάλαμνος, απιστός, αεργός, αθέμίστιος, ακήλητος, ανέστιος, δειλος, δυσμενής, μάργος, σιδηροχάρμης, υπερόπλος, οιζύρος, βρότήσιος, ναυσιφόρητος, σακέσπαλος, σιδηροφορός, ωκυμόρος.

Ανηρέφης, έδς, δ, η, tecto carens: unroofed, high-roofed. Εκτός ἄνηρἔφἔος πέλε νηοῦ Apoll.

2. 1175. Syn. Αστέγης, έπηρέφης.

Ανήρίθμος, ου, δ, ή, innumerus: innumerable. Ανήρίθμον γέλασμα P. V. 89. Syn. Αναρίθ-

Åνήρὄτος, ου, ὁ, ἡ, inaratus: unploughed. ι. 109. Syn. 'Ασπαρτός.

Ăνήσσητὄς, ου, δ, ή, invictus: unconquered, vincible. Theoc. 6. 46. Syn. Αήττητός, invincible. ἄχείρωτὄς, ἄνίκητὄς.

Ανήφαιστός, ου, δ, ή, Vulcani expers: not belonging to Vulcan. Orest. 620. See R. Por-

Ανθαιρέδμαι, præfero: to prefer; obtain instead of. Hec. 66. Syn. Απόφερω, προκρίνω, πρότιμάω.

Ανθαμιλλός, ου, δ, ή, æmulus: rivalling. Tois

ανθαμίλλοις εισί πόλεμιωτάτοι Ιοη 606. SYN. Φϊλόνεικός.

Ανθάπτομαι, e contrario vel vicissim attingo: to cling to, or supplicate in turn. Hec. 274. Syn. Κἄθάπτομαι, διάπράττω.

Ανθειά, as, ή, Anthea: a city of Messenia.

I. 151. SYN. Ποιήεσσα.

Ανθεμίζομαι, carpo: to cull, gather. Æsch. Suppl. 73. Syn. Απανθίζω, Εχρ. Το άνθος ἄποδρέπομαι.

Ανθεμόεις, εσσά, έν, floridus: flowery. B. 695. SYN. Ανθεμώδης, ανθεινός, ανθίνός, λειρίδεις.

'Aνθέμῶν, ου, τὸ, flos: anything flowery, a flower. (There is also 'Ανθέμᾶ, ἀτὸς, τὸ, for Āνᾶθἔμᾶ, which see). Olymp. 2. 130.

Ανθέμῶρρὕτὄς, ου, ὁ, ἡ, a flore fluens: dropping

from flowers. Ξουθης μελίσσης ανθεμόρδυτον

yavos Iph. T. 633.

Ανθεμουργός, ου, δ, ή, opus suum ex floribus faciens: working among flowers. Pers, 618.

Ανθεμώδης, εσς, δ, ή, floridus, vernans : flower-

like, flowery. Bacch. 454.

Ανθέρεων, ωνός, δ, mentum: the chin. N. 388. Syn. Γένειὄν, στόμα, λάρυγξ. Ερ. Λάχνήεις, δάσυθριξ, λάσιός, νείατός.

Ανθέριξ, ϊκός; Ανθέρικός, ου, δ, arista, asphodeli fructus aut caulis: an ear of corn, stalk of asphodel. 'Ακρόν ἔπ' ανθἔρϊκων Υ. 227. Στάχὔς.

Ανθεσφόρός, ου, ό, ή, florea gerens serta:

flower-bearing. Bacch. 692.

Ανθέω, floreo: to produce flowers, flourish, com. Hec. 1192. Syn. Ακμάζω, βρϊάζω, διανθέω, Βάλλω, ιαίνω, ευτυχέω.

Ανθήλιος, ου, ό, ή, soli obversus, solem referens: turned or opposite to the sun, reflecting the sun.

Ion 1550. See Αντήλισς. Syn. Προσήλισς. Ανθηρος, α, ον, floridus: flowery, blooming. Cycl. 538.

Ανθηφόρος, Ανθόφορος, ου, δ, ή, florifer: flower-

bearing. Iph. A. 1543. Ran. 440. Aνθίζω, floribus orno: to cause to bloom, to

embellish. Syn. Δἴανθίζω.

Ανθϊνός, η, ον, floridus, variis coloribus pictus: flowery, embroidered with flowers. Οί τ' άνθϊνόν εῖδἄρ ἔχουσιν ι. 84. Syn. 'Ανθἴμός, ανθεινός, ενάνθεμός, ευανθής, ανθήμων, ανθώδης, ευθάλής, τηλέθδων, ποικίλός, λαμπρός.

Ανθόκροκος, ου, δ, ή, subtemen habens qued flores varii coloris exprimit: yellow-flowered.

Hec. 468.

Ανθόνομεω, flores depascor: to feed on flowers

or grass. A. Suppl. 44.

Ανθόπλίζω, contra armo: to arm against. Eur.

Sup. 676.

Aνθόs, ĕŏs, τδ, flos: a flower, bloom, bud. P. V. 7. SYN. 'Ανθέμον, ἴανθόν, ἴον, άνθη, ἄωτός, καλλώπισμά, ανθόσὔνη. Ερ. Αγλάὄν, αγλάδμορφόν, ευωδές, ειάρινον, μάλακον, κάλον, δρόσ ερόν, λεπτόν, λευκόν, λειμών ζόν, λάχνη εν, τερπνόν, ευτερπές, πορφύρεσν, ποίηξν, βόδοξν, ὑἄκίνθινον, χλοξρόν, ὑλαΐον. Ρης Παμφόρου γαίας τέκνον, λειμώνων εἄρὅτρὄφεων πετηλόν, γῆς

Ανθοσμίας, ου, ό, habens odorem suavem: sweet-smelling, spiced. Plut. 807. Syn. Εύοσ-μός, πέριοσμός, ήδυς, ανθηρός.

Ανθράκεύω, Ανθράκίζω, Ανθράκδω, in carbones redigo: to reduce to ashes. Lysistr. 340. Pax 1136. P. V. 380. See below. Syn. Εμπὔρεύω, φρύγω.

Ανθράκια, as, η, carbonum congeries: a heap of live coals. Ανθράκιην στόρεσας Ι. 213.

'Ανθραξ, ἄκὄς, ὁ, carbo: a live coal, carbuncle, rubbish. Την εμην απ' άνθρακος Cycl. 244. Syn. Θυμάλωψ. Επ. Αιθόμενός, φλόγόεις, ζώων. Ανθρήνη, ης, ή, crabro: a hornet. Nub. 944.

Syn. Σφήξ, μέλισσα.

Ανθρήνιον, ου, τὸ, crabronis alvear: a hornet's Vesp. 1075. SYN. Κηρίον, μελίδειον, μελικηρίς, σμηνός.

Ανθρωπαρίον, ου, τδ, homuncio: a pitiful fellow. Τολμῶν τε δρᾶν ανθρωπαρίω κακοδαίμονε

Plut. 416. Syn. see Ανδράρἴον.

Ανθρώπειδς, α, δν ; Ανθρώπινδς, η, δν, ad humanum genus pertinens: belonging to man, human. Eur. fr. Inus 21. Vesp. 1174. Syn. Ανδρόμεὄς, φιλάνθρωπός, επιεικής, χρηστός.

Ανθρώπιον, ου, τό; Ανθρωπίσκος, ου, δ, homuncio: a little man, manikin. Μένελεων ανθρώπιον Cycl. 184. 315. Syn. see Ανδράριον.

Ανθρωπόδαίμων, ὄνός, δ, deus ex homine factus: one who from being a man becomes a god.

Rhes. 971. Syn. Θξανδρός, δαίμων.

Aνθρωποκτονός, ου, δ, ή, homicida: a manslayer. Iph. T. 390. And ανθρωπόκτὄνος, ab hominibus cæsus: murdered by men. Schol. ad Aj. 40. Syn. Ανδρόφονος, ανδροκτονός, ανδροφθόρος, ανδρόφοντης.

'Aνθρωπός, ου, δ, ή, homo: man, mankind, husband, master. Phœn. 449. Syn. Μέροψ, θνητός, βρότός, ανήρ. Ερ. Επιχθόνιός, εφήμερός, έφημερίος, αμάθης, αφράδης, αργαλέος, αλήμων, αινόμδρος, ἄπειρέσιος, αιόλοβουλος, αλφηστής, ἄμαυρόβιος, Διότρεφής, δυστλήμων, δειλος, αν-δρείος, δικαιός, άδικος, δυμόβορος, δέογλωσσος, θέοστυγής, ελέεινός, εικελόνειρός, ερίθυμός, κηρίτρέφης, μὄγέρὄς, κἄκὄτεχνὄς, κἄκὄθυμὄς, κἄκὄδαίμων, κατάθνητος, οψιγόνος, διζύρος, όλιγοσθενής, ολιγόδρανής, πολύκληρος, πολύπλαγκτος, πολύκμητός, πόλύτλητός, πόλύμο χθός, τάλἄεργός, ωκυμόρος, μινυνθάδιος, νήπιος, οδίτης, αλλόθροσς, πάλαιὄτερός, περικτίων, άθίδς, γλακτόφάγος, οψίγονος, πόλυσπερής, επίπονος, λεξικόγράφος. ΡΗΒ. Φύλλων γενεά προσομοιός, πλάσματα πηλού, σκιδειδέα φυλά αμένηνα, δύσμορα φυλ' ανθρώπων,

ήμ*ĕρ*ϊὄς γέννα. Ανθρωποσφάγεω, hominem ut victimam macto: to sacrifice a man for a victim. Επήγαγ' ανθρωποσφάγεῖν Hec. 259.

Ανθύθρίζομαι, vicissim contumelia afficior: to be injuriously treated in return. Καὶ γἄρ ανθὔθρί(όμαι Phœn. 629.

Ανθύπουργέω, penso beneficium: to return, cooperate. Μήτ' ανθύπουργείν αισχρά Hipp. 1003.

SYN. Ανθυπηρέτεω.

Ανία, as, ή, mœror: grief, vexation. Tais σαis ανίαις χρήσομαι σοφίσμασιν 1ph. T. 1032. See note (1). Syn. Αχθηδών, άχθὄς, λύπη, ἄπὄρῖα, άλγος, αλγηδών, πένθος, άδημονία, δυσχέρεια, δυσθυμία. Ερ. Αργάλξα, ἄπειρὄς, ἄτλητὄς, ἄγρῦπνός, ἄκὄρεστός, ἄλἴαστός, ἄκήρἄτός, βἄρεῖἄ, πίκρὰ, λύγρὰ, μελαινά, γὄερὰ, ὅλὄὰ, στὕγερὰ, κρά-

(1) The noun avia or avin generally has its penult. (1) The noun ωνίω or ωνίη generally has its penult, long (always in Homer), but sometimes short, as in four instances adduced by Ruhnken. Epist. Crit. ii. p. 276. The verb ὧνιάω, or ἀνιάζω, in the Epic poets, generally produces the penult. Aristophanes has the penult, of ωνίω thrice short, and once long. The second syllable of ωνιωψεί salways short in Euripides and Aristophanes, and long in Sophocles, Antig. 316. But the third syllable is always shore. R. P. Phen. 1334. See Porson's Canons collected in Classical Journal, No. 61.; or in Valpy's Greek Exercises. τερά, θυμόβόρος, βαρύμηνίς, οξεία, κακόπότμος, πόλυδάκρυς, πόλυδάκρυτός, πόλυώδυνός, πόλυπλαγκτός, πόλυκλαυστός, κοινή, ξυνή, λευγάλξα,

άφραστός.

Ανϊάζω, tristitiam affero; molestiam sentio: to give trouble; more generally, to be grieved, afflicted. Υπερφιάλως ἀνιάζει Σ. 300. δ. 598. See note on Ανία. Syn. Ανΐαω, ανΐαδμαι, λυπἔὄμαι.

Ανίαρος, α, ον, molestus, mæstus: troublesome, sad. Ανϊαρόν ον το κτημ' αναγκαίον δ' όμως Orest. 224. Ανιηρφ δε μεν άντην Apoll. 3. 1066. See note on Ανία. Syn. Στυγέρος, αχθεινός, λυπηρός, ἄχάρις, γδέρος, ἄλεγεινός, βάρυθυμός, άθυμός, δυσχέρής.

Ανιαρώς, moleste: grievously. 'Ως ἄνιαρώς γεις Antig. 316. Syn. Λυπηρώς, βάρξως, λέγεις Antig. 316.

δυσφόρως, δυσχέρως, χάλεπως.

Ανϊάχω, clamo: to cry aloud. In Orest. 1470. 'A δ' ἄνίἄχἔν ίἄχἔν, the antepenult. of ἄνίαχεν and of laxer is long on account of the augment. Syn. Ανάβοἄω, ἄνἄκράζω, αντιφθέγγομαι, αντηχέω, κέλάδεω, αμείβόμαι.

Ανίάω, molestia afficio: to annoy, distress. Εστίν ἄνιηθέντα νέεσθαι Β. 291. See note on Ανία. Syn. Ανίάζω, οχλέω, κάκοω, λυπέω, θλίθω,

πιέζω, καταπόνεω.

Ανίδρυτός, ου, δ, ή, non fixus, irrequietus: unsettled, unsteady. Δρόμοις ανιδρύτοισϊν Iph. SYN. Αστάθης, ἄβἔβαιὄς, ἄνένδὄτὄς, T. 971. αστήρικτός.

Ανίδρωτί, sine sudore: without sweat or la-Ου γάρ ἄνιδρωτί γε μετ' ανδράσι Call.

Syn. Αμοχθί, ἄπὄνητί.

Ανίξρος, α, ον, profanus: unholy, profane. Ανϊέρδε άθυτων πέλάνων τρύχει Hipp. 146. (Anap. dim., habens proceleusm. in prima sede. Syn. Ανδσϊός, ακαθαρτός, βεθηλός, απόθωμίος, **ἄθ**ὕτὄς, κἄκὄς.

Ανίημι, ήσω, εσω, ηκα, sursum mitto, emitto, remitto, impello; remisse ago: to send up, put forth, excite, expose, act remissly. Αλλ' ανίεις ĕπει αυτός Ε. 880. See also O. 24. Syn. Aφίημι, καθίημι, αναπέμπω, αναπείθω, παρορμαω.

Ανϊκέτευτός, ου, ό, ή, cui supplicatum non est; non supplex: not supplicated; not suppliant. Είτ' ἄνἴκἔτευτος ης εμοί γάρ εστ' άγών Ιρh. Α.

1003.

Ανίκητός, Dor. Ανίκατός, ου, δ, ή, invictus, insuperabilis: unconquered, invincible. Bacch. See Νίκη. Syn. Απόλξμητός, αδμής, **ἄδἄμαστ**ὔs.

Ανιππεύω, equito: to mount or ride a horse.

Ion 41. 'Aνιππός, ου, ό, ή, qui est sine equo: without a horse, a foot soldier. Œ. C. 899. Syn. Πεζίτης.

Ανίπτημι, Ανίπταμαι, sursum volo: to fly aloft. Herc. F. 69. Syn. Ανάπετομαι, ανω φέ-

'Aνιπτός, ου, δ, ή, illotus: unwashed. Z. 266.

Syn. Άλουτός, ἄκἄθαρτός.

Ανίστημι, αστήσω, surgere facio, excito, everto: to raise up, wake, overthrow. Hec. 492. Syn. Ανεγείρω, ανορθόω, ανακουφίζω, απαρτίζω, παρορμάω, κάθαιρέω.

Ανιστόρεω, sæpe rogo: to ask again, investigate thoroughly. Iph. T. 529. Syn. Ανέρδμαι, αν-

έρωταω, ανακρίνω.

Ανίσχω, attollo, orior: to raise up, to rise. Phaët. fr. 1, 3. Syn. Ανέχω, ἄνἄτείνω, ἄνίημι, ἄνἄτ έλλω.

Ανίχνεύω, pervestigo, persequor: to trace out, pursue. Αλλάτ' ανιχνεύων θέει έμπεδον Χ. 192. Ϊχνεύω, εξίχνεύω, διώκω, κἄτἄδιώκω, ἄναζητὲω, κύνηγετεω, ίχνη μετρούμαι.

Ανν εφελός, poet. pro Ανεφελός, q. v.

'Ăνὄδὄς, ου, ή, adscensus: an expedition into a higher country, an ascent. Call. Ep. 18. SYN. Ανάβασίς, ἐπίβασίς.

'Aνδδόs, ου, δ, ή, invius: pathless. Iph. T. 888. Syn. 'Ăβἄτὄς, ἄστειπτὄς, ἄνάντης.

Ανδήμων, ὄνός, δ, ή, non compos mentis: un-

wise. ρ. 273. Ανόητός, ου, ό, ή, demens, insipiens, qui intelligi nequit: unwise, imprudent; unintelligible. H. in Merc. 80. Syn. Ασυνέτος, άφρων, πάράφρων, πἄρἄφρὄνἴμὄς, έκφρων, ἄναίσθητὄς, ευηθής, ηλιθίος, μωρός, ἄβέλτερός.

'Ăνοιά, as, ή, amentia: madness. Τὴν ἄνοιάν εῦ φĕρειν Hipp. 400. The last syllable is long in Andr. 519: Καὶ γἄρ ἄνοια (?) μἔγἄλη λείπει. Syn. Πάράνοιά, πάράφροσύνη, ευήθειά, άτα-

σθάλια, μωρία, ἄβουλία.

Ανοίγνυμι, Ανοιγνύω, Ανοίγω, οίξω, aperio: to open, throw open, unbar, unfold. Phœn. 1084. Syn. Ανάπετάζω, ἄναμόχλεύω, άναπτύσσω, διοίγω, διάνοίγω.

Ανοιδέω, poet. Ion. Ανοιδείω, intumeo : to swell Hipp. 1210. Syn. Επάνοιδέω, οιδάνω.

Ανοικίζω, (1) instauro, reædifico: to rebuild, (2) habitationem transfero: to remove one's habitation. Av. 1351. Syn. (1) Αποκάθίστημί, ανακαινίζω, ανορθόω, επισκευάζω, (2) απέρχομαι, μεθίσταμαι, αποικέω, μετοικέω.

Ανοικόδομεω, instauro ædificium: to rebuild. Pax 90. Syn. Ανάδξμω. See Syn. to Ανοικίζω

Ανοικτέος, a, ov, aperiendus: necessary to be opened. Ion 1387.

'Ανοικτός, ου, δ, ή, immisericors: unpitying. Troad. 789. Syn. Ανηλέης, ανήμερος, σκληρός, άν ξλ ξήμων, ωμός, ωμόθυμός, απηνής, χάλ ξπός.

'Ăνοικτρὄς, ον, δ, ή, immiserabilis: not to be pitied. Iph. T. 227.

Ανοίκτως, sine misericordia: without pity. Troad. 758. Syn. Ανηλέως, νηλειως.

Ανοιμωκτί, impune: with impunity.

ἄνοιμωκτὶ χἄνεῖν Aj. 1227.

Ανοίμωκτός, ου, δ, ή, indefletus: unlamented. hoëph. 427. Syn. Ακλαυστός, άδάκρυτός, Choëph. 427. άγŏŏs.

Ανοιστέος, α, ον, referendus, differendus: to be related, must recur, must delay. Herc. F.

1212. Ανοιστρέω, incito: to goad on, drive to madness. Bacch. 977. Syn. Οιστρέω, παροξύνω.

Ανολεία, as, ή, miseria: misfortune, poverty. Αιδώς τοι πρός ἄνολβίη Βάρσος δε πρός όλβφ. Hes. Op. 319. Syn. Δυστύχια, αθλίστης, αξθ-

'Ăνολεός, Ăνόλεϊός, ου, ὁ, ἡ, infelix: unhappy, wretched. Hel. 247. Eur. fr. Antig. 15. Syn. Αθλίος, ανωφέλητος, δείλαίος ατυχής, κακόδαίμων.

Ανδλέθρος, ου, δ, ή, ab exitio immunis, inextinctus: undestroyed. Ăπήμονας ουδ' ανδλέ-θρους N. 761. Syn. Άβλητος, σόδς.

Ανδλολύζω, ξω, vociferor: to cry out from fear or joy. Med. 1170. Syn. Ολολύζω, εξολολύζω, αιάζω, ἄλἄλάζω, ὅλὄφύρὄμαι, ὅδύρὄμαι, ἄνὄδύρὅμαι, οιμώζω.

Άνδμαι, perficior: to be completed. See

Ανύω. Μάλα γαρ νύξ άνεται εγγύθι δ' ηώς Κ. 251. 2. 473. For the quantity of the first syll. of drougt, see Heyn. Obss. on these passages. Syn. Τέλξομαι, τέλείομαι,

'Ăνομβρός, ου, ὁ, ἡ, imbribus carens: without

storms, calm. Bacch. 407.

Ανόμια, as, ή, legum contemptus, iniquitas: illegality, impiety. Iph. A. 1095. Syn. Αδίκία, αγνωμόσυνη, κάκουργία, άθεσμόσυνη.

Ανόμματός, ου, δ, ή, cæcus: eyeless. Philoct.

856. Syn. Αλάσς, τύφλος, λίπαυγής.

'Ăνŏμŏs, ου, ὁ, ἡ, exlex, iniquus: lawless, wicked. Orest. 1457. Syn. 'Ăδικός, έκνομός, πάρανδμός, αγνώμων, ακοσμός.

Ανόμωs, inique: illegally, unjustly. Med. 996. Ανόνητός, ου, δ, ή, inutilis, injucundus: use-

less, to no purpose, unpleasant. Hec. 754. Syn. Ανωφελής, μάταιος, ετώσιος, άχρηστος.

'Ăνŏŏs, ἄνους, ου, δ, ή, insipiens: foolish.

Ф. 441. Ανοπαῖα, ας, ή, avis ex aquilarum genere: a bird of the eagle species. 'Ορνις δ' ως ανοπαῖα διέπτατο α. 320. Damm and others take ανόπαία to be an adjective, as used adverbially, from a supposed word ἄνοπαῖος, invisible, out of sight; and some understand it from ŏπή: through the chimney.

Ανοργιαστός, ου, δ, ή, sacris non initiatus: not

celebrated, not initiated. Lysistr. 894.

Ανορθόω, surrigo, emendo: to raise up, set upright, direct. Œ. R. 51. Syn. Επαίρω, άνασχέθω, άνακουφίζω, ανίστημι, απευθύνω, ορθόω,

'Àνορμός, ου, δ, ή, stationem navium non habens: harbourless. Œ. R. 422. Syn. Δύσορ-

μός, ἄλἴμἔνός.

Ανδρούω, exsurgo: to spring up, leap forward. Κ. 162. Syn. Ανίστημι, εξεγείρομαι, εκθορεω, ἄνἄθὄρξω, πηδάω, εκπηδάω, ἄνορμάω.

Ανδρόφος, ου, δ, ή, tecto carens, non tectus:

having no roof. Bacch. 38.

Ανορτάλίζω, incipio in altum ferri: to begin to soar on high. Ανορταλίζεις κακερουτίας εγώ Equit. 1344. Syn. Μετεωρίζομαι, επαίρομαι.

Ανδρύσσω, Ανδρύττω, effodio, extirpo: to dig out or up, extirpate. Av. 603. Syn. Εξόρύττω,

ἄνασκάπτω, ἄνᾶστρἔφω.

Ανορχέσμαι, exsilio: to leap up. Eur. Suppl.

719. Syn. Ανάλλομαι, ανάπηδάω.

Ανὄστός, α, ὄν, et ου, ὁ, ἡ, impius: unholy, impious. Troad. 630. Syn. Ενάγης, ἔπάρατός, κάτάρατος, μιάρος, άνιξρος, άναγνός, άθξος, άθξμἴτός, ἄθξμιστός, ἄθξμίστιός, ἄνδμός, βξεηλός.

Ăνὄστωs, impie: unhallowedly, impiously. Philoct. 257. Syn. Ăσέθωs, μταρώs.

'Ăνοσος, poët, 'Ăνουσος, δ, ή, immunis a morbis: free from disease. Iph. A. 982. Syn.

Ανόστιμός, 'Ανοστός, ου, ό, ή, reditûs expers : unable to return, not returned. Τάνδ' ἄνόστιμον τέκνων Herc. F. 430. Iph. T. 752. Syn. Av-ὔπόστρεπτὄς, ἄνέξὄδὄς.

Ανδτότύζω, lamentor: to cry ὅτὅτοῖ, bewail.

Hel. 370.

Ανούάτος, ου, δ, ή, auribus carens: without ears. Ανούἄτὄν αλλά φάλητι Theoc. Ep. 4.

Ανούτατός, ου, ό, ή, non vulneratus: un-ounded. 'Αβλητος καϊ ανούτατός Δ. 540. SYN. Άτρωτός, άθλητός, άθραυστός, ασκέθής.

Aνουτητί, sine vulnere: without a wound. Τίς ἄνουτητί γε πάρέστη Χ. 371.

Ανοχλίζω, revello: to remove by a wedge or bar, force open. Δη τότ' ἄνοχλίζων Apoll. 1. 1167. Syn. Ανακινέω, ανακόπτω.

Αντάγορεύω, adversarium me gero: to contend against. Ran. 1072. See Αγορεύω. Syn. Αντίλάλξω, προσλάλξω.

Αντάγωνιστής, οῦ, δ, adversarius: an opponent, rival. Αντάγωνιστην μέγαν Troad. 1006. SYN. Αντέραστης, ανταίος.

Αυταΐος, α, δν, adversus: opposite to, direct. Iph. A. 1324. Syn. Διανταΐος, ἔνάντιος, ὕπέναντίος, αντίβίος, αντίπάλος, αντάγωνιστής.

Αντάκούω, σόμαι ; Αντάκρδάδμαι, vicissim audio: to hear in turn, in reply. Τἄδ' αντάκουξ

μου Hec. 320. Lysistr. 527.

Αντάλαλάζω, et Αντάΰω, reclamo vicissim vel contra: to shout in return or against, to re-echo. Αντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας Pers. 396. See also Pyth. 4. 350. Syn. Αντίβοαω, αντίαχεω. ανταυδάω.

Αντάλλαγμα, ατός, τδ, commutatio, pretium redemptionis: an equivalent, ransom. Orest. 1162. Syn. Αλλάγη, έναλλάγη, ἄμοιβη, αλλοίωσις, λυτήριον, αποινόν.

Ανταλλάσσω, muto, permuto: to give in ex-

change. Helen. 1087.

Αυταμείθομαι, gratiam rependo: to repay a kindness, answer. Τοῖσδ' αυταμείθομαι λόγοις Androm. 154. Syn. Αμείβομαι, ανταλλάσσομαι, αντάποδιδωμί, αντίδεχομαι.

Αντάμοιδός, Ιοη. Αντημοιδός, οῦ, ὁ, ἡ, remuneratorius : one who gives in return. Τοῦτο τοῖ

αντημοιθόν Call. 4. 52.

Ανταμύνομαι, υνούμαι, vicissim auxilior; me ulciscor: to defend oneself in return; to revenge. Ανταμύνωνται κάκοις Antig. 654.

Ανταναδίδωμί, remitto: to give up in turn. raise up and down, as a sawyer. Vesp. 692.

Αντάναλίσκω, vicissim consumo: to spend or destroy in return. "Ĭν' αντάναλώσωμεν οι με προύδοσαν Orest. 1163. Syn. Αντάναιρξόμαι.

Αντανίσταμαι, contra insurgo: to oppose. "Οστίς αντανίσταται Trach. 448. Syn. Ανθίσταμαι, αντιστατέω, ανταίρδμαι, αντέχω, αντίβαίνω, ἔναντἴοῦμαι, αντἴτάσσŏμαι.

Αντάξιδς, ου, δ, ή, existimatione par, æqualis pretii: equivalent. A. 136. Syn. Αξίδς, ἴσότιμός.

Αντάποδιδωμί, rependo: to give back in return. Batr. 185. Syn. Αντίδιδωμί, αναδίδωμί, αντιμέτρεω, αντιστάθμεω, αντάμείβομαι, πάραμείβόμαι, αντίσηκόω.

Αντάποκτείνω, ενώ, vicissim occido: to slay in return. Αντάποκτενώ γαρ ύμων Acharn. 327. Syn. Αντιφόνεύω, αντάπόλλυμι.

Αντἄπόλλυμϊ, vicissim perdo: to destroy in return. Helen. 106.

Ανταρκέω, par sum ad resistendum: to be able to resist or counteract. Equit. 540. Syn. Αντίπάρατάττομαι, ανταμύνομαι.

Ανταυγέω, lucem remitto: to reflect the light of the sun. Orest. 1533. Syn. Αντϊλάμπω, ξπίδείκνυμαι, πρόφαίνω.

Ανταυγήs, ĕŏs, δ, ή, lucem remittens: reflecting the rays of the sun. Thesm. 902.

Ανταυδάω, vicissim loquor: to speak in return. Electr. 1478. Syn. Αμείβόμαι, αντάμείβόμαι, υποκρίνομαι.

Αντάΰω. See Αντάλάλάζω.

Αντἄφἴημἴ, φήσω, vicissim dimitto: to dismiss in return. Iph. A. 478.

Ανταχέω, Dor. pro Αντηχέω, q. v.

Αντάω, Ion. Αντέω, ήσω, occurro: (1) to meet with, encounter; (2) reach, obtain. Œ. C. 1445. Syn. (1) 'Αντόμαι, σύνάντόμαι, ἄπαντάω, σύναντάω, ϋπαντάω, αντϊάζω, ϋπαντϊάζω, (2) ἔπῖτυγχάνω, προστυγχάνω. 'Αντειά, as, ή, Antæa: called by others Sthe-

nobœa. Z. 160.

Αντεικάζω, vicissim adsimilo: to liken in return. Vesp. 1311. Syn. Πἄρεικάζω, αντϊσόω, αντιπάράβάλλω, αντιπάράτείνω, άνεικάζω, άνα-

Αντειπείν, contradicere: to speak in reply, refuse to acquiesce in. Œ. C. 998. Syn. Aντερείν, κάτειπείν. See Αντίλεγω.

Αντεισφέρω, contra infero: to introduce in

turn. Lysist. 653.

Αντεκκλέπτω, vicissim furor: to steal in turn.

Αντέραστης, οῦ, ὁ, æmulus in amore: a rival in love. Equit. 732.

Αντεράω, redamo: to love in return, to rival

in love. Rhes. 184.

Αντερείδω, renitor: to press against or in return, to resist. Eur. Suppl. 712. Syn. Αντέχω, ἔπἔχω, ἔνἄπἔρείδω, ανθίσταμαι.

Αντέρέω, contradico: to contradict.

365. Syn. Αντίλέγω, q. v.

Αντ ερυσμαι, explained variously, custodio aut æstimo æque ac, rependo, paro: to guard or esteem equally as, to repay, to procure. Πιστός ανηρ χρυσοῦ τε καὶ αργύροῦ αντερύσασθαι Theogn.

Αντέχω, f. $\alpha \nu \theta \dot{\epsilon} \xi \omega$, detineo, sustineo, duro : to detain, sustain, resist. Pers. 419. Syn. Διαμένω, διαρκέω, διάχρονίζω, διαμάχομαι, άνέχω.

Αντήλισς, Ανθήλισς, orientalis: facing the sun,

eastward. Aj. 805., where see Lobeck.

'Aντην, coram, palam: before, to the face, openly. A. 187.

Αντηνόρίδης, ou, filius Antenoris: the son of

Antenor. A. 221.

Αντήνωρ, ὄρὄς, δ, Antenor: a Trojan related to Priam. B. 822. Ερ. Αγάνδε, ίππδδάμδε, αντίθέσς, φιλόξενός, ισόθεσς.

Αντηρέτης, ου, δ, qui contra remigat, adversarius: an adversary. Sept. Th. 269. SYN. Αντίπάλος, αντίμαχος, αντιστάτης.

Αντήρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, oppositus: opposed to.

Troad. 223. SYN. AVTAIOS.

Αντηχέω, resono, vicissim cano: to sound or sing in return. Alcest. 435. Syn. Αντίαχω.

Αντϊ (præp. genitiv. postulans), pro, loco, contra: instead of, for, against. "Ηδ" αντί πολλῶν

€071 Hec. 280.

Αντϊάζω, σω, Dor. ξω, "easdem prorsus significationes cum αντάω, et αντίαω, obtinet; nisi quod Αντιάζω apud scriptores Homero seriores obtestandi vim acquisiverit." Maltb. meet, supplicate for or against. Καί σ' αντίαζω πρός τ' εφεστίου Δίός Aj. 492. Syn. Ανθίσταμαι, αντίἄω, εναντίὄδμαι, άντδμαι, ϊκέτεύω, πάράκάλξω, αντίβδλξω.

Αντιάνειρά, as, ή, virago, viris par; viris resistens: equal in force to men, epithet of an Amazon; opposing men. Ει μὴ στὰσῖς αντί- ἀνειρὰ Olymp. 12, 23. Syn. Ίσανδρὸς. Exr.

Αρβένωπος γύνη.

Αντιάχεω, Αντιάχω, reclamo: to sound in an opposite direction, to contradict. Αθρδοί αντίάχησάν Apoll. 2, 830. Syn. Αντίδοαω, αντίλέγω, αντίγέγωνά.

Αντιαω, "(1) cum gen., participo, fruor: to share in; enjoy; (2) cum dat., occurro, oppono: to meet with, oppose; (3) cum accus., approximo, procuro: to approach, take care of." Malth. Εμφ μενεί αντίδωσιν Ζ. 127. Syn. Σύναντάω, ἄπαντάω, μετάλαμβάνω, επίτυγχάνω, **ἔφάπτ**ŏμαι.

Αντίβαίνω, contra eo, obnitor: to go against, to resist. Bacch. 1115. Syn. Αντέπιβαίνω, αντϊτείνω, ανθίσταμαι, αντέρείδω, εναντϊόδμαι,

αντίπράττω.

Αντἴβάλλω, δἄλῶ, contra jacio: to hit in return or against, to oppose. Eq. 764. Syn. Параβάλλω, ανθίσταμαι.

Αντίβιος, α, ον, et ου, ο, ή, contrarius, adversus: exerting force against force, violent, forcible. Αντίδίοις ἐπέεσσί Β. 378. Αντίδίον and αντίδίην are used adverbially. Syn. Αντίδς, ανταίδς, αντίξοδς, εναντίβιος, προσάντης, αντιμάχος, αντιστάτης.

Αντίβὄἄω, άσω, Ion. ήσω, contra clamo: to Bion. 1, 38. Syn. Αντάδω, shout in return.

ἄνἄβὄἄω, αντἵκλάζω.

Αντἴβολέω, obvenio, supplico: to come against, meet, overtake, supplicate. σ. 271. Syn. Αντίαω, συντυγχάνω, ἔπἴτυγχάνω.

Αντίγραφη, ηs, η, accusatio ejus, a quo ante reus factus sis: a defendant's plea, rescript. Πράγματα καντίγραφας Nub. 472.

Αντίδέρκόμαι, contra intueor: to look in the face. Herc. F. 163.

Αντίδεχόμαι, vicissim accipio: to receive in return. Choëph. 903. Syn. Αντίλαμβάνω. Αντιδίδάσκω, ξω, alia vel contraria doceo: to

teach in opposition or the contrary. Vesp. 1410. Αντιδίδωμί, δώσω, rependo: to give in return. Hec. 271. Syn. Ανάδιδωμί, αντίδραω,

ἄμεί€ὔμαι.

Αντίδικός, ου, ό, adversarius in lite: an opponent in a law-suit, adversary. "ὅπως ἄποστρέψαις ἄν αντίδικων δίκην Nub. 774. Syn. Αντίβἴὄς, αντἴπἄλὄς, εχθρὄς.

Αντίδουλεύω, vicissim servio: to serve in turn.

Eur. Suppl. 361.

Αντίδουλός, ου, δ, qui loco servi est: a substitute for a slave, a slave instead. Choëph, 129. Syn. Ισόδουλός.

Αντίδουπός, ου, δ, ή, contra sonans: sounding

in return. Pers. 126.

Αντίδραω, vicissim facio: to act in return, repay. Αντίδραν ὄφείλομεν Eur. Sup. 1189.

Αντίδωρεόμαι, remuneror: to give in return. Helen. 158. Syn. Ανταπόδίδωμί.

Αντίθεός, ου, ό, ή, and ŏs, η, ŏν, æquiparandus Deo: godlike, noble. a. 70. A. 116. SYN. Ισοθέος, Βεσείκελος, Βεσειδής, Βείος, δαιμονίος,

ένθεσς, ζάθεσς, ηγάθεσς. Αντϊθύρὄς, ου, δ, ή, januæ obversus: that which is placed opposite to or in front of the door. Στη δε κάτ' αντίθυρον κλίστης π. 159.

Αντϊκάτάθνήσκω, invicem morior: to die in turn. Αντίκατθανείν δίκη Choëph. 138.

Αντϊκεντρόν, ου, τὸ, incitamentum: an incentive, stimulus. Eumen. 130.

Αντϊκηδεύω, colo invicem aut in modum alterius: to be attentive to on account of, in return for, after the manner of. Ion 733. Syn. Avri-

Αντικηρύσσω, ξω, contra prædico: to pro-Eur. Sup. 683. Syn. Avt. claim in return. **ἄμείβὄμαι, αντειπείν.**

Αυτίκλάζω, άγξω, reboo: to shout in return. chant alternately. Βακχείον αντέκλαζον Bacch. 1046. Syn. Αντίβοαω, ανάκλά(ω.

Αντίκλεια, as, ή, Anticlea: the mother of Ulysses. Μεγαλήτορος Αντίκλεια λ. 85.

Αντίκλίνω, ex adverso adnuo: to bow to in return. Καί πάλιν αντέκλινεν ο δ' ένδοθι Musæ. 107.

Αντίκνημιον, ου, τὸ, crus, quia suræ oppositum est: the fore part of the leg, shank or shin-bone. Τούμον αντίκνήμιον Acharn. 219.

Αντίκρυ, rarissime 'Αντίκρυς, (1) contra, manifeste, palam: directly opposite, in front, throughout, openly. Αντικρυς τάδ αινέσω

Choëph. 186. E. 189. Αντίκτονος, ου, δ, ή, vicissim interficiens : killing each other mutually, avenging murder.

Αντικτόνοις ποιναίσι Eum. 467.

Αντικύρεω, ύρσω, occurro: to fall against, encounter. Olymp. 12, 16. See Κύρεω. Syn. Επίτυγχάνω, επέρχομαι.

Αντϊλάζομαι, Αντϊλάζομαι, prehendo, capesso: to bear a part. Orest. 451. Syn. Απτόμαι, αμφάφάω, αντίλαμβάνδμαι, έπίχειρέω.

Αντίλακτίζω, recalcitro: to kick against.

ελάκτισεν πιθφ Pax 612. Syn. Ανασφαδάζω. Αντίλαμβάνω, recipio vicissim; in med. voc. percipio; vindico mihi; reprehendo: to receive in turn; exchange; perceive; claim. Androm. 741. Syn. Αντιλάζυμαι, ανάλαμβανω, επίλαμβάνδμαι, δἴάδἔχδμαι, προσποιἔδμαι, κτάδμαι.

Αντιλάμπω, e contrario splendeo vel refulgeo: to shine opposite to. Agam. 285. Syn. Ανά-

λάμπω, εκλάμπω.

Αντίλέγω, contradico: to speak against, reply Œ. R. 408.

Αντίλεκτέσς, contradicendus: to be gainsayed. Heracl, 975.

Αντίλογεω, contradico: to contradict, deny. Antig. 378. Syn. Αντιλέγω, αντέρεω, αντειπείν, απόφάσκω, ού φημί, έξαρνός ειμί, αρνέδμαι, εξαρνέδμαι, απόφημί, αντίφημί, αντίφωνέω, αντίγἔγωνἔω.

Αντιλόγικός, η, όν, disputandi et refutandi peritus: capable of disputing and refuting. Nub. 1175. Syn. Λόγικός, αγχινόδς, κομψός, λεπτόλŏγŏs.

Αντίλογος, ου, ό, ή, contradicens, contrarius: contradictory, contrary. Hel. 1141. Syn. Αντίθέτος, αντίβιος.

Αντίλοχος, ου, ό, Antilochus. Εν σάκει Αντί-χοιο Ν. 565. Ερ. Αμύμων, μενεχάρμης, λόχοιό Ν. 565. κράτερος, Διότρεφης, δεδειδης, Νεστορίδης, πεπνυμένος, μέγαθυμός.

Αντίλυρος, ου, δ, ή, lyræ respondens: responsive to the lyre. Trach. 653. See Λύρα. Syn.

Αντφδός, ἴσόλυρός, αντιμιμός.

Αντιμανθάνω, contra disco: to learn one thing instead of another, to be better taught. Vesp.

Αντιμάχος, ου, δ, Antimachus: the name of a man in the Trojan senate, who was bribed by Paris, and prevented Helen from being delivered up to Menelaus. Υίδν δ' Αντϊμάχοιό Μ.

Αντιμέθίστημι, vicissim muto: to change, substitute. Thesm. 362. Syn. Αντζμετάβάλλομαι, μετάτιθημί, μετάκινεω.

Αντίμηχανασμαι, machinis machinas oppono: to plot against. Ζεὺς δ' αντέμηχανήσαθ' Bacch.

Αντιμιμός, ου, ό, ή, æmulus, similis: rivalling, like. Οφθαλμόν αντζμιμόν Thesm. 17. Syn. 'Ομοίδς, παράπλήσιδς.

Αντίμισεω, odi vicissim: to hate in return.

Lysistr. 818. See Μισέω,

Αντίμισθός, ου, δ, ή, remuneratorius: repaying, retributive. Æ. Suppl. 270.

Αντίμολπός, ου, ό, ή, alternans cantu: responsive, sad. Med. 1173. Syn. Αντίφθογγός. Αντϊνικάω, vicissim vinco victorem : to con-

quer after a defeat. Αντίνικησαι δέλεις Choëph. 492.

Αντίνδός, ου, δ, Antinous: a suitor of Penelope. Τον δ' αῦ Αντίνδος προστόρη α. 383. Fp. Κακομήχανος, μάργος.

Αντιξόξω, contrarius sum : to be cross-grained, differ, to be contrary to. Ol. 13, 47. See below.

Aντίξοσs, ου, δ, ή, adversus: cross-grained, adverse. Θὄοις αντίξοα γόμφοις Apoll. 2, 79. SYN. Εναντίος, πολεμίος.

Αντίδπη, ης, ή, Antiope: the mother of Amphion and Zethus. Την δε μετ' Αντίδπην ίδου λ. 259.

Αντίδς, α, δν, adversus ex adverso stans: adverse, opposite. Ναῦς αντίας Ἑλληνίσιν Ιοη 1160. Syn. Ανταίος, αντίβίος, αντίπαλος.

Αντίοστατέω, poet. pro Ανθίσταμαι, contrarius sum: to stand or continue opposite. Νῦν γἄρ αντίοστατεί Philoct. 649. ΕΧΡ. Εναντίον πνέω.

Αντίδω, Αντίδομαι, Ion. pro Αντίαω, adversor:

to go against, oppose. Æ. Suppl. 385.
Αντίπαις, παιδός, δ, ή, puero similis, adolescens: resembling a child; a boy or girl adult.
Αντίπαις μέν οῦν Ευμμεν. 38.

Αντίπαλός, ου, δ, ή, adversarius in lucta; viribus par : adverse, reciprocal, equivalent. Αυτίπάλου κάτά λάϊνά τείχεά Phœn. 810. Syn. Ανταίος, εναντίος, ισοπάλος.

Αντιπάσχω, πείσομαι, vicissim beneficio adficior vel maleficio: I am treated well or ill in return. Philoct, 590.

Αντιπέμπω, remitto: to send in return. Œ. R. 314.

Αντίπεραιός, α, όν, ex adverso situs: situated opposite to. Ηδ' αντίπεραι' ενεμοντο B. 635.

Αντίπεραν, Ion. Αντίπερην, poët. Αντίπερα, Αντίπερα, Αντίπερηθέν, ex adverso, trans: directly opposite, over against. Αντίπ έρην γαίη Βιθυνίδι Apoll. 1, 177. 613.

Αντιπέτρος, ου, ό, ή, valde durus: hard as a rock. Αυτοῦ μηκέτι τοῦδ' αντίπέτρου Œ. C. 192. Syn. Ισοπέτρος.

Αντίπηξ, ηγός, ή, arca lignea: a large wicker basket. Είλικτον αντίπηγος Ion 40. Syn. Κίστη, κἴ6ωτός.

 $A\nu\tau \tilde{\iota}\pi\lambda\dot{\eta}\xi, \hat{\eta}\gamma\check{o}s, \delta, \dot{\eta}, ictibus crebris percussus:$ dashed against. Στονφ βρέμουσι δ' αντίπληγές Antig. 592.

Αντίπνοσς, ου, ό, ή, reflans: blowing against, adverse. Μή τίνας αντίπνοους Δαναοίς χρονίας ξχένβδας Agam. 145.

Αντίποινόν, ου, τό, pœna pro delicto: a punishment for a crime. Hec. 1065.

Αντίποινός, ου, ό, ή, pænas rependens vel exigens: suffering or demanding punishment for. Eumen. 268.

Αντίπορθέω, vasto vicissim: to lay waste in Troad. 359.

Αντίπορθμός, ου, ό, ή, oppositus, ultra mare: situated beyond a strait or passage, opposite. Ion 1585.

Αντίπορος, ου, ό, ή, e regione situs: opposite.

Iph. A. 1492.

Αντίπρωρός, ου, ό, ή, qui proram habet in aliquem conversam, conspicuus, qui est ante oculos: having the prow turned towards, before the face. Γύναι κάτ' αντίπρωρά δήτα σοί βλέπειν Trach. 227. SYN. EVAVTIOS.

Αντίπυργός, ου, ό, ή, qui turri comparari po-

test: like a tower. Bacch. 1095.

Αντίπυργόω contra munio : to fortify against, strengthen with towers. Eumen. 691.

Αντιρό επω, in contrariam partem vergo: to weigh against, to equal in weight. Πημά δ' ουκ αντιρό επει Agam. 557.

Αντίρβοπος, ου, δ, ή, æquipollens: equivalent. Λύπης αντίρροπον άχθος Electr. 119. Syn.

Ισόρβοπός, αντίσταθμός.

Αντίσηκοω, quasi ad æquilibrium rependo: to place in the opposite scale, counterbalance. Hec. 57. Syn. Ανάσηκοω, αντισταθμέω, ανταποδίδωμί, αντιμέτρεω.

Αντισπασμός, οῦ, ὁ, convulsio: a spasm.

Ζεῦ δεινῶν αντισπασμῶν Lysistr. 966.

Αντίσπαστός, ου, ό, ή, in contrarium abstrahens: tearing asunder, distracting, convulsive. Αδαγμός αντίσπαστός είτα φοίνιος. Trach. 772. ΕΧΡ. Ίσος σπασμῷ, ἡ μἔτὰ σπασμοῦ.

Αντισπάω, in contrariam partem traho: to tear against, tear away, divert. Μηδάμως μ' αντισπάσης P. V. 345. Syn. Αντίλαμβάνδμαι, αντισπάσης Ρ. V. 345.

ἄνἄλαμβἄνω, κἄτέχω, κωλύω.

Αντίστάθμος, ου, δ, ή, æquale pondus hans: of equal weight. Ως πάτηρ αντίστάθ-

Aντίσταθμος, ου, ο, ος ας πάτηρ αντιστευρος soph. El. 57. Syn. see Αντίρδακος.
Αντίστοιχος, ου, ό, ἡ, e regione oppositus,
Αντίστοιχος, ου, δ, ή, ως regione oppositus,
Αντίστοιχος, ου, δ, ή, ως γεθους γεθ æqualis: corresponding in motion, p Σκιὰ γάρ αντίστοιχός Androm. 746. "Όμοιός, ίσδς, αντίδς.

Αντίσχω, poet. pro Αντέχω, teneo ante, obtendo: to hold out against, oppose. x. 74. Syn.

Ανθίστημϊ, παρατϊθημί, πρότείνω.

Αντιτάσσω, ex adverso instruo ad prælium: to draw up against. Heracl. 801. Syn. Έναν-τὔόμαι, αντίκειμαι, πἄρἄτάσσὄμαι, ανθίστημί, αντίτείνω, αντιδίδωμί.

Αντιτείνω, in contrariam partem tendo: to stretch in return, repay. Med. 891. Syn. Αντίεαίνω, αντιδιάζομαι, αντιψηφίζω, αντισπεύδω.

Αντιτέμνω, remedium præbeo: to cut off a herb or root as a remedy to a disease. Alcest.

Αντίτεύχὄμαι, et Αντίτυγχάνω, similis sum:

to be formed like, to be like. @. 163.

Αντιτέχνος, ου, δ, adversarius in arte quapiam: a rival in any art. Αντίτεχνου τότε δη μάνιας ύπο δεινής. Ran. 816. Syn. Αντίμιμος, ανθ. **αμιλλός**.

Αντἴτιμωρέω, vicissim ulciscor: to punish in return, avenge. Αυτούς αντέτιμωρησάμην Iph.

T. 354.

Αντίτίνω, Αντίτίω, ίσω, vicissim luo: to suffer or pay for. Med. 261. The penult of both presents is short in Attic, long in epic verse. Syn. Αντάποδίδωμί, άποτίω, τίνω.

Αντίτολμός, ου, ό, ή, adversarius: opposing,

attacking. Eumen. 556.

Αντιτομόν, ου, τὸ, remedium : a remedy.

Pyth. 4. 393.

Αντϊτόρεω, transfodio : to stab or pierce through. Ε. 337. Syn. Διατόρεω, διέρχομαι. διορύσσω, αναπείρω.

'Αντίτος, ου, δ, ή, vicissim punitus: retributive revenged. Ζεὺς ἀντἴτὰ έργὰ τἔλέσση P. 51.

Αντίτυγχάνω. See Αντίτεύχομαι.

Αντϊτύπος, ου, δ, ή, ictum repellens; repercussus; adversarius: striking against; struck back, re-echoed; hostile. Philoct. 693. Τύπός. Syn. Αντίπάλος, αντίμιμός, σκληρός.

Αντίτύπτω, repercutio: to beat in return. Nub. 1426. SYN. Αντάνακλαω, αντικόπτω,

αντίπλήττω.

ἄμείβὄμαι.

Αντίφατης, ου; Αντίφατεύς, έως, ό, Antiphates. Λαιστρυγόνος Αντίφάταο κ. 105.

Αντίφερνός, ου, δ, ή, dotis loco datus: given in return for the dowry. Agam. 396.

Αντιφερίζω, me æquiparo: to oppose, match, compare one's self to. Φ. 357. Syn. Αντιφέρω, αντιφερόμαι, ισυφαρίζω, αντιβαίνω, εξισόόμαι.

Αντιφέρω, regero, resisto: to meet, oppose.

Α. 589. Syn. Ανθίσταμαι, εναντιδόμαι.

Αντϊφεύγω, alterius loco fugio: to be banished for another. Eur. El. 1091. Syn. Μἔτοικέω. Αντιφθέγγαμαι, vicissim sonum edo: to utter sound in return. Φρικώδες αντεφθέγγετ Syn. Αμείβομαι, αντηχέω, αντ-Hipp. 1211.

Αντϊφϊλέω, redamo: to love in return. Theoc.

12. 16. Syn. Αντέραω, αντάγαπαω. Αντίφλέγω, vicissim illustro vel uro: to il-

lumine in turn. Olymp. 3. 35.

Αντίφονος, ου, ο, ή, cædem compensans: shedding blood for blood. Sept. Th. 889.

Αντϊφϋτεύω, vicissim gigno: to produce in return. Έρις δ' ἔριν αντϊφϋτεύει Phocyl. 74. Αντίφων εω, contra clamo: to sound in return. Anacr. 1. 10. Syn. Αντάδω, διαφωνέω, αντιψάλλω, αμείβὄμαι.

Αντἴφωνὄς, ου, δ , $\mathring{\eta}$, contra sonans: corre-Eur. Sup. 810. sponding to, in unison with. Syn. 'Αντφδός, απφδός, διάφωνάς.

Αντιχάρεις, είσα, εν, invicem gratificans vel gratulans: gratifying or congratulating in return. Τὰ πόλυαρμάτῷ αντιχάρεισά Antig. 149. Pass. of χαίρω, or act. of χάρημί.

Αντίχειρότον εω, refragor: to stretch out the hand against, vote against. Eccl. 423.

Ανθίστημί, αντιψηφίζω, αντίβαίνω.

 $A\nu\tau$ ιψάλλω, $\lambda\hat{\omega}$, psallo vicissim: to play alternately. Αντιψάλλων ελεφαντόδετον Av. 218. SYN. Αντίφωνέω, αντίκρούω.

Αντίψαλμός, ου, ό, ή, qui vicissim canitur: alternately sung. Iph. T. 178. See above. SYN.

Αντίφωνός, q. v.

Αντλέω, ήσω, haurio, exantlo: to draw out the bilge-water, exhaust, draw out to the dregs. Hipp. 902. Syn. Απαντλέω, διαντλέω, εξαντλέω, άρυω, άρυδμαι, άφύσσω, άπόθρεχω.

Αντλία, as, ή, sentina; ministerium et pœna hauriendi sentinam: a sink, hold of a ship where the bilge-water is; the action of pumping.

αντλίαν ες πρῶρἄν Philoct. 488.

'Αντλός, ov, ό, sentina; mare: the foul water in the hold of a ship, a sink; a large collection of water, the sea. Hec. 1010.

Αντοικτείρω, vicissim misereor: to pity in

return. Ion 315.

Αντόλη, pro Ανάτόλη, ηs, η, oriens, ortus: the rising of the sun or other heavenly body, the Phœn. 514. Syn. Ανάτολη, επίτολη (which, however, is more properly applied to the stars), ἔφα. Εν. Ἡλίοστἴθης, ἔρἴκυδης, φλόγώψ.

'Αντόμαι, occurro: to meet. O. 412. Syn. | heaven. Απαντιάζω, έπιτυγχάνω.

Αντονομάζω, σω, nomen muto: to call a thing by another name. Thesm. 60.

Αντρέπω, pro Ανάτρέπω, q. v.

'Αντρόν, ου, τὸ, antrum : a cave. Cycl. 478. SYN. Κοίλωμα, κοιλάς, βύθμος, γυαλόν, σπέος, σπείος, σπήλυγξ, σπήλαιον, κευθμών, μυχός, ΕΡ. Η Ερόειδες, ύψηρεφες, στενόν, δίστόμον, πόλυχανδές, κοιλόν, ηχηέν, πόλυθενθές. πέτρηρέφες, λάϊνον, τηλεπορόν, σεμνόν, ευρύ, εύσκιον, περικαλλές, δύσβατον, ανήλιον, απειρξσιόν.

'Αντυξ, ἔγὄς, ή, ambitus, ora exterior: the border of anything round, exterior rim of a shield, seat of a chariot, a chariot. Εισέβαινέν άντυγα Herc. F. 943. Syn. Πέρϊφέρεια, αμαξά, άψίς οχήματος. Ερ. Μαρμαρέα, περίδρομος, πωλική,

φάεινή.

Aντφδός, οῦ, ὁ, ἡ, qui cantu mutuo respondet:singing alternately. Thesm. 1060. Syn. Av-

τϊφωνός, αντίψαλμός, κάτάλληλός.

Αντωμόσια, as, ή, jusjurandum de calumnia a parte rei: a defendant's oath. Vesp. 542. Δἴκη.

Αντώπιος, Αντωπος, Αντωπης, οῦ, δ, ή, ex adverso intuens: direct in the face, facing.

4, 727. Iph. A. 584. Syn. Ανταυγής.

'Ανύδρός, ου, δ, ή, aridus: having no water, dry. Alcest. 115. Syn. 'Αδρόχος, διψαλέδς,

ανιπτός, ακλυστός.

Ανυμέναισς, ου, δ, ή, carens honoribus nuptialibus: not having solemnised the rites of Hymen, unmarried. Νυκτός κελαινής ανυμέναιε παρθένε Herc. F. 830.

Ανυμνέω, celebro, decanto: to celebrate, proclaim. Ε. Elec. 1188. Syn. Υμνέω, ανα-

μέλπω, ἄνἄχὄρεύω.

Ανύμφευτός, Άνυμφός, ου, ό, ή, qui sponsam vel quæ sponsum non habet: unespoused, unmarried, unsanctioned by marriage, illegitimate. Hec. 610. Soph. El. 187. Syn. Άγαμος, κ ακόγάμος, κάκονυμφος, κάκονύμφευτος.

Ανύποδητός, ου, ό, ή, non calceatus: barefooted. Nub. 363. Syn. Γυμνόπους, ἄνήλιπος,

νηλίπους,

'Ăνὕσῖs, ἔωs, ἡ, perfectio, finis: bringing to an end, end. Κλαΐ ἔπεῖ ουκ ἄνὔσίν τἴνἄ δ. 544.

SYN. Πλήρωσις, τελείωσις.

Ανύτω, Ανύω, poët. Ανω, Att. 'Ανύτω, 'Ανύω, perficio: to bring to an end, exhaust. Αλλ' ουδέν ήνῦτ' αλλά Androm. 1135. Hec. 924. K. 291. See Porson ad E. Phœn. 463. Syn. Εξάνδω, ἄπαρτίζω, κἄταρτίζω, δἴἄτἔλἔω, ἄπὄτἔλἔω, επίκραίνω, διάπράττω, τελεσφόρεω, περαίνω, άποπληρύω, τόλυπεύω, απεργάζομαι.

Aνω, sursum, supra, in loco vel ad locum: above, upwards. Λαόν εκτείνοντ' άνω Eur.

Suppl. 664.

Ανωγή, ηs, ή, jussum: a command. Ορφησs

ανωγή Apoll. 1, 1134.

Ανώγω, ήνωγά, ἄνωγά, jubeo: to command, prompt. Τέμνειν ἄνωχθ' ελθόντας Herc. F. 241. Syn. Κέλεύω, παραινέω, έπισκήπτω, έπιτέλλω, επιτάσσω, κελόμαι, πάρακελεύόμαι.

Ανωδύνία, ας, ή, absentia doloris: freedom from pain. Τέκτον ανωδύνίας Pyth. 3. 11.

Ανώδυνος, ου, δ, ή, doloris expers: free from pain. Ανώδυνον βλέποντα κάμπνέοντ' έτι Philoct. 883. Syn. 'Αλυπός, ἄνάλγητός, ἄπὄνός.

'Ăνωθέν, desuper, cœlitus; from above, from Pros. Lex.

Έστρεψ' ἄνωθεν περίβάλων Troad. 1232.

Ăνωθέω, ωθήσω, ώσω, sursum impello: to force up, push backwards. o. 552. Syn. Anωθέω, δἷωθέω, ἄπὄσείω.

Aνωϊστl, clam, ex improviso: inadvertently,

without suspicion. Λάθρη ἄνωϊστὶ δόλφ δ. 92. Ανώϊστός, ου, ό, ή, inopinatus: unthought of, sudden. Φ. 39. Απροσδόκητός, ἄδόκητός.

Aνωΐστως, inopinato: unexpectedly, Apoll,

Ανώμαλος, ου, δ, ή, non planus, inconstans: unequal, uneven, variable. Eur. fr. Seyr. See Ομάλος. Syn. Ανίσος.

Ανώμοτος, ου, δ, ή, injuratus: unsworn, not sanctioned by an oath. Καλ Αξών ανώμότος Med. 735.

Ανωνόμαστός, ου, ό, ή, sine nomine, nefandus: nameless, horrible. Hec. 713.

Ανώνυμός, ου, δ, ή, expers nominis: anonymous, obscure. Βρότοισι κούκ ανώνύμος

Hipp. 1.

Ανωφ ξλης, ξός; Ανωφ ξλητός, ου, ό, ή, inutilis, damnosus: useless, hurtful. Orest. 1533. Soph. ΕΙ. 1144. Syn. Ανήνυτος, αχρηστός, ἄσύμφορός, **ἄδὄκἴμὄς**, μἄταιὄς.

'Aξένος, Ion. 'Αξεινός, ου, ὁ, ἡ, inhospitalis: inhospitable, inhuman, boisterous. Iph. T. 218. Syn. Απόξενός, μισόξενός, κακόξενός, δυσχείμέρδς, ἄκρινώνητός.

'Αξεστός, ου, ό, ή, radendo non politus : rough.

Œ. C. 19. Syn. Ασκέπαρνός.

Αξία, αs, ή, dignitas, æstimatio: worth, price, merit. Μη κατ' αξίαν τυχείν Hec. 374. Αξϊότης, αξϊωσϊς, αξϊωμά.

Αξίνη, ης, ή, securis: an axe. Καϊ αξίνησι μάχοντο Ο. 711. Syn. Πέλέκυς, σκέπαρνον, κόπις, γενηις.

Αξιοθρηνός, ου, δ, ή, lamentatione dignus: pitiable. ^{*}Ω κόρος αξιόθρηνος Alcest. 914.

Αξιόμισός, αυ, ό, ή; Αξιόμισης, εσς, odio dignus: deserving to be hated. Eumen. 367. Mîσŏs.

Αξιόπενθής, εός, dignus luctu: worthy to be lamented. Των γάρ μεγάλων αξιόπενθείς Hipp.

'Aξιόs, α, όν, dignus: worthy, deserving. Ήμιν δ' Αχιλλεύς άξιος τιμής γύναι Hec. 309. Syn. Τιμητός, δίκαιός, επάξιός, καταξίός.

Αξίος, οῦ, ὁ, Axius: a river in Macedonia. Β. 850. Ερ. Ευρυρεέθρος, ευρυ ρέων.

Αξιοχρέως, δ, qui est solvendo; idoneus: worthy of credit, faithful, competent. 'H our αξιόχρεως ο θέος αναφέροντι μοι Orest. 596. ουκ form one syllable, as also χρεωs. Syn. Εντιμός, άξιός, υπεύθυνός, αξιόπιστός, εχέγγυός.

Αξίδω, dignum censeo, dignor : to judge worthy. Med. 1364. Syn. Κἄταξἴδω, τιμάδμαι, κρίνω, ἄπὄφαίνὄμαι, ὕπὄλαμβάνω, λιπἄρξω, πἄρἄ-

Αξἴωμἄ, ἄτὄς, τδ, dignitas, honos : worth, value, dignity, claim, request. Eur. Sup. 434. Syn. Αξία, κυρός, τιμή, αξίωσίς.

Aξίωs, merito, digne; in a manner worthy of, worthily. Hec. 976.

Αξίωσις, έως, ή, postulatio: claim. Eur. fr. Æol. 24, 4.

Αξονήλατος, ου, ό, ή, axe agitatus: driven by the axle, rapid. Σιγῶσῖν αξὄνήλἄτοι Æ. Suppl.

'Αξυλός, ου, ό, ή, lignis carens, incæduus, non

lignosus: devoid of wood; not lopped, therefore thickly wooded. Εν ξυλφ έμπεσεν ύλη Λ. 155. Syn. Πὄλύξὔλὄς.

Άξυλος, ου, δ, Axylus. 'Αξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνἔ

Z. 12.

Αξυνέτος, i. q. Ασυνέτος, ου, δ, ή, stolidus, imbecillis: unwise, weak. Αξυνέτον αιάζουσ' Ion 1205.

Αξύστἄτὄς, η, ὄν, incompositus: irregular. Αξύστατον άλγος επραξεν Agam. 1443.

'Αξων, ὄνὄς, ὁ, axis: the axle of a wheel, a Ε, 838. Ερ. Χάλκἔὄς, μεσσὅπἄγὴς, wheel.

'Ăoζos, ov, δ, popa: the minister at the sacri-Φράσεν δ' ἄόζοις fice who struck the victim. πάτηρ πάτηρ μέτ' ευχάν Agam. 223. See Blomf.

Syn. Θέραπων, ύπηρέτης, μάγειρός.

`Aοιδή, η̂s, η΄, cantus: song, tune, elegy. Ἡσῖν ἄοιδή Hes. Theog. 60. Syn. ᾿Ασμά, μέλος, μολπή, μοῦσά, φδὴ, ψαλμός, ἔπός. Ερ. Αρῖπρἔπης, άγραυλός, άγάφθεγκτός, βουκόλικη, αυτόδιδακτός, μελίφθογγός, μελίγηρυς, μελίφρων, Βέσπις, Βεσπεσία, λύγρὰ, μαλθάκὴ, ίμερτὴ, ίμερὄεσσα, ήδεῖα, ήδυφωνός, ήδυθρόός, ερίτιμός, ευκελάδος, επινίκιος, ευθήμων, ερωτική, γλυκερά, καλή, τερπνή, κλεινή, ποικιλότραυλός, ποικιλόφόρμιγξ, φϊλόπαίγμων, φϊλόμολπός, θεύμόρος, λίγυφωνός, λίγυφθογγός. ΡΗΒ. Στέφανων αρέτῶν τε δεξιωτάτη ὅπαδος, ευτερπης κόσμος ἄοιδης, μελίφρονος άνθος ἄοιδης, Πιερικης ράθαμιγγες μελίσσης. See Æsch. Suppl. 688. Isth. 8, 124.

Αοιδίαω, poet. pro Αείδω, cano: to sing. Ένδον αοιδίαουσ' ε. 61. Syn. see 'Αδω.

Aοίδιμος, ου, δ, ή, decantatus: celebrated. 'Ονυξίν ἄοίδιμον άγραν Eur. El. 471. SYN. Αγαστός, αείμνηστός, περιβόητός, ύμνητός, πόλύϋμνός, πόλυώνυμός, κλύτός, ευκλέής, επίδοξός, ένδοξός, κλεινός, πόλυκλήϊστός, ευδόκιμός, δίασημός, περίπυστός. Phr. See Ol. 6. Nem. 7. Isth. 1, 90.

Aoιδόs, οῦ, ὁ, ἡ, cantor, poëta: a singer, minstrel. Πρόσηύδα δείδν αοιδον α. 336. SYN. Αυλφδός, μελφδός, Μουσόπόλός, ύμνόπόλός, ύμνόθέτης, φδόποιός. Ερ. Ερίηρός, θέσπις, ήδυξπης, περίκλυτός, πόλυφημός, δίος, σμερδάλεος, σόφος, λίγυφωνός, λίγυφθογγός, χάριεις, δεδμόρος. ΡΗΒ. Μουσάων Θεράπων, ἴερεὺς, όρνῖς, προπολός, βρήνων έξαρχός, μελίγηρύων τέκτων κώμων, λειμῶνὰ Μουσῶν ἴἔρον δρἔπων, πλἔκων ποικίλον υμνον. See Isth. 2, 1.

'Ăοικός, ου, ὁ, ἡ, domo carens, pauper: without a home, needy. Hes. Op. 600. Syn. Av-

έστιος, άστεγος, ακτεάνος.

'Aowos, ov, δ, ή, abstemius: without wine, ab-

Eumen. 108.

stemious. Eumen. 108. Aolos, Dor. pro Holos, vel Holos, α, ον, matutinus: belonging to the morning. Αοΐον αυτόν πάντες εκάλουν αστέρα Ρακ 837. Syn. Έφος, €ωθῖνός, όρθρϊός, ὕπηοῖός.

'Ăδκνός, ου, δ, ή, impiger, intrepidus: not sluggish, fearless. Ένθα κ' ἄοκνός ἄνὴρ Hes. Op. 495. Syn. Οτρηρός, σπουδαίος, ακαματός.

Aολληs, ĕŏs, confertus · crowded, collected. Πέρι δ' υίξες ἄολλεξες γ. 412. Syn. Appoos, άδινός, πύκνός.

Αολλίζω, congrego: to collect together thickly, assemble. Z. 270. See above. Syn. Αγείρω, συνάγείρω, άθροίζω, συνάγω.

'Aὄνϵs, ων, oi, Bœotiæ incolæ: the inhabitants of Bœotia before the arrival of Cadmus. Phæn. 652. See below.

Aονίος, α, δν, Aonius: Aonian, belonging to the Aones. Καί δ' ŏ μεν Αὄνῖοισῖν Apoll. 3,

Αὄρ, ὄρός, τὸ, spatha, ensis: a sword. Δεινόν ἄορ ταντηκές έχων Ξ. 385. The first syllable of άορ is in Homer always short in the nom. and acc.; in the other cases there are nine instances where it is long in the arsis, and two where it is short in the thesis. It is long in the nom. Hes. Scut. 221. Syn. Ξἴφος, έγχος, μαχαιρά, φάσγάνον, χαλκός. Ερ. Αδαμάντινον, δεινον, χάλκειον, οξυ, παγχάλκετον, τανυηκες, μεγά, άμφηκες, άγριον, αλέγεινον, λευγάλετον, λαιμητομον, ολόον, μιαιφόνον, εύθηκτον, φαεινόν, αργυρόηλον, δεριμόν, άσχετον.

Αορτήρ, ηρός, δ, lorum seu funis, quo ensis vel clypeus vel pera appenditur: a belt, thong. Στρόφος ηξυ αορτήρ ν. 438. SYN. ZWOTHP, ίμάς. Ερ. Χρύσἔος, σμερδάλἔος.

Ăοσσεω, ήσω, auxilior: to assist, support. Τῷ μεν ἄοσσησαι λελίημενος Mosc. 4, 110.

SYN. Αλέξω, αμύνω, αρήγω.

Αοσσητήρ, ηρός, δ, auxiliator: a faithful as-Είναι ἄοσσητηράς ὅπίσσω sistant, attendant. Ο. 735. Syn. Βόηθός, ἄλεξητήρ.

'Ăουτόs, ου, δ, ή, carens auribus; illæsus: without ears; not wounded. Άλλον ἄουτον Σ. 536. Syn. Άτρωτος, ἄβλητος, ἄνουἄτος.

Ăπαγγέλλω, annuncio: to bring back tidings, make known, proclaim. Med. 289. Αγγέλλω, πἄραγγέλλω, ἄναγγέλλω, ἔπαγγέλλω, απόφαίνομαι, αναγόρεύω, διαγόρεύω, πρόξρεω.

Απάγορεύω, abdico: to prohibit, forbid. Αλλ' ἄπἄγὄρεύω μὴ ποἴεῖν Acharn. 168. Syn. Από-κηρύσσω, ἄπαυδάω, ἄπόσημαίνω, ἄπαγγέλλω, **ἄποτρέπομαι, αρνέομαι.**

Απάγρισω, effero: to render fierce, exasperate.

Ăπηγρίωμενον Philoct. 229.

Ăπάγχω, ὄμαι, strangulo; med. suspendo me: to strangle; mid. to hang oneself. Æsch. Sup. 476. Syn. Άγχω, αγχόναω, απόπνίγω, απότραχηλίζω.

Ăπάγω, abduco; reduco: to lead away; lead Alcest. 507. See 'Aγω. Syn. Aνάγω, ἄφίστημϊ, ἄπωθἔω, ἄπἔλαύνω, κἄτἄκὄμίζω.

Aπάδις, ιός, ή, providentia: the mind, foresight. Αιανής τάχείας απάδις Pyth. 1, But the word is perhaps corrupt. See Heyne in l. c.

Ăπἄείρω, attollo; med. abeo: to raise; remove from, depart. Μή μ' απαειρομένον Φ. 563. SYN.

Απαίρω, ἄπέρχομαι.

Aπάθης, ĕŏs, ὁ, ἡ, non obnoxius adfectibus; nullis malis obnoxius: insensible of, inexperienced in; unhurt. Pers. 868. See Πάθδς. Syn. 'Αλυπός, αθλάθής.

Ăπαὶ, poët. pro Ăπὄ. Ιῷ ἄπαὶ νευρῆς Λ. 663. Ăπαίδευτός, ου, δ, ή, ineruditus: uninstructed, ignorant. Cycl. 490.

Απαιδεύτωs, imperite: in a rude or ignorant

manner. Ion 247.

Ăπαιδία, as, ή, orbitas liberorum: a childless state. Εξέπεισ' ἄπαιδῖα Œ. Τ. 1043. Ατέκνία.

Ăπαιθριάζω, sub dio ago; serenum reddo: to act under the open air; to render clear and Απαιθριάζει τὰς νέφέλας ἡ ξυννέφει Av. 1502. Syn. Αιθριάζω, γάληνοω, ευδίαν

Ăπαίνυμαι, aufero: to take away, receive Tεύχε απαινυμένον Λ, 581.from.

Απδαίνυμαι, αίρω, ἄναιρξω, πάραιρξόμαι, ἄπο-

Ăπαιὄλἄω, Ăπαιὄλέω, fraudo: to perplex, deceive. Ion 548. Syn. Απάταω, άδηλόω, ποιείν άδηλον, απορον, αμήχανον, πονηρον.

Απαιόλη, η̂s, η΄; Απαιόλημα, ατόs, το, fraus: shifting, fraud. Choëph. 989. Nub. 1149.

Syn. Αδίκια, απάτη, απάτημα, αλημα.

Āπαίρω, tollo, discedo: to take away from, weigh anchor, depart. Rhes. 143. Syn. Aπόχωρέω, ἄπἄείρω.

Aπais, aiδos, δ, ή, liberis carens: childless, deprived of children, Hec. 809. SYN. ATE-

κνδς, ἄτ έκνωθείς.

Ăπἄτσσω, Ăπάσσω, prosilio cum impetu: to rush from, hasten away. Κρημνοῦ ἄπαΐξας Φ. 234. Syn. Αΐσσω, ἄνδρούω.

Ăπαιτέω, Ăπαιτίζω, repeto: to demand back, require, exert. Eur. Sup. 395. β. 78. Syn. Αιτέω, εξαιτέω, αντέπαιτέω, άναζητέω, έπιζητέω.

Ăπαίων, ωνός, δ, ή, sempiternus : exempt

from age, everlasting. Soph. Polyx. fr.

Aπαιωρέω, dependo: to hang from. Scut. 234. Syn. Επαιωρέω, επαρτάδμαι, επίκρξμάμαι, ξπαίρδμαι.

Απάλαιστός, ου, δ, ή, lucta vel calliditate invictus: not overcome in wrestling, unconquered.

Nem. 4, 153. See Πἄλαίω.

Απάλάλκω, arceo: to keep off, protect against. Μυηστήρας δ' απάλαλκε δ. 766. Syn. Αλάλκω, ἄπελαύνω, ἄπυδιώκω, ἄλέξω, ἄπείργω, εξείργω.

Απάλαμνός, Απάλαμός, ου, δ, ή, industria carens, consilii inops: unhandy, helpless, unskilful, wretched. Olymp. 2, 105. Hes. Op. 20. See Πάλαμη. Syn. Άπειρος, αξουλός, αμαθής, απόρός, ασθένης, δειλός.

Απάλασμαι, aberro: to wander out of the way. Αυτός δ' απαλήσεται άλλη Hes. Scut. 409. Syn. Αλάδμαι, απόπλανάδμαι, αμαρτάνω, αφάμαρ-

Ăπαλείφω, deleo: to wipe away. Δϊκη δ' ἄπἄλειψον ἄμυναν Phocyl. 73. Syn. Εξάλείφω,

ἄφἄνίζω, ἄμαυρὄω.

371. Syn. Απάλεγω, άλέξω, άπάμύνω, αντίτάσσόμαι.

Ăπαλθέὄμαι, curo: to attend to a wound, heal. Θ. 405. Syn. Άλθω, δέραπεύω, ιἄὅμαι.

Απαλλάγη, ης, ή, discessus: departure, release from, issue, end. Τοῦ χρεών τ' ἄπαλλάγή Ηίρρ. 1251. Syn. Απόλειψίς, ἄπότροπή, ἄπόλύσις, απόστασις.

Απαλλάσσω, ξω, dimitto, amoveo: to redeem from, put off, detach from, remove. Androm. 1244. ΝΥΝ. Αλλάσσω, εξαλλάσσω, αφίημί, απολύω, κατάβάλλω, αφάνίζω.

'Ăπαλδθριξ, τρἴχος, δ, ή, mollem comam habens: having soft hair. Bacch. 1175. See

'Ăπἄλὄs and Δἄσὕθριξ.

Απάλοιάω, ήσω, perfringo pulsu: to bruise to 'Αχρίς ἄπηλοίησεν Δ. 522. pieces. Αλοιάω, διακόπτω, απόθραθω, συντρίδω.

'Ăπαλος, η, ον, tener, mollis: tender, delicate, pliant. Στείχω βλεφάρον τέγγουσ' ἄπάλον Eur. El. 1346. Syn. Αθρός, μάλακός, νέός, τρύφερός.

Απαλότρεφης, εσς, ό, ή, delicate nutritus, saginatus: delicately nourished, well fed. 'Åπαλοτρέφεος σιαλοιο Φ. 363. Syn. Ζάτρεφής,

ευτράφης, σιτευτός.

'Ăπἄλοχρως, 'Ăπἄλοχροος, 'Ăπάλοχρους, cute molli præditus: having a soft skin. 'Η δε τε παρθενικάς απαλόχροας Hom. Ven. 14.

Απάλύνω, ὄνῶ, emollio : to soften, render icate. ἀΑπάλύν ἔται γάλήνη Anacr. 37, 4.

Syn. Θρύπτω, χάλαω, μαλάσσω.

Απάμαω, meto: to cut off. 'Ρίνας τ' αμή-σαντές φ. 300. See on Αμάω. Syn. Ανακείρω, <u>ἄνἄκόπτω, ἄπὅτμήγω, πἔρισχίζω, ἄπἄράσσω,</u> θερίζω, δρύπτω, απότεμνω.

Ăπαμελύνω, ὔνῶ, hebeto, obtundo: to take off the edge, blunt. Sept. Th. 712. Syn. Αμελύνω,

Απάμείβὄμαι, respondeo: to answer. $T\partial \nu \delta$ απαμειβόμενος Α. 84. Syn. see Αμείβόμαι.

Απάμέλεω, prorsus negligo : to neglect entirely, throw away carelessly. Τῶνδ' ἄπημέλημένον Philoct. 652. Syn. see Αμέλεω.

Απάμπλάκτω, aberro: to wander from, err. Απήμπλάχ' ως πρόσειδε Trach. 1141. Syn. Αμπλάκτω, άμαρτάνω, άφάμαρτάνω, εξάμαρτάνω.

Ăπαμύνω, Ăπαμύνομαι, propello: to ward off. 'Ο δ' ουκ απαμύνετο χερσίν λ. 578. Syn. Αμύνω,

ăπείργω, ἄποστρĕφω.

Απαμφιέννυμι, ιέσω, vestimenta detraho, retego: to disrobe, strip, disclose. Απαμφίει γάρ Menand. Syn. Εκδύω, απόκαλύπτω, αφιματόω, απόγυμνόω.

Απάναίνομαι, respuo: to reject, refuse. Έπειτ' απανήνασθαι δεού ευνήν κ. 297. Syn. Αναίνο-

μαι, αρνἔὄμαι.

Απανδρόω, virilem reddo: to render manly.

Ion 53.

Απάνευθξ, Απάνευθξν, procul, seorsim: apart from, asunder. "Εζξτ' έπειτ' ἄπάνευθξ νξών Α. 48. Syn. Άπωθξν, χωρῖς, νόσφἴ.

Απανθέω, defloreo: to drop flowers, wither. Eccles. 1121. Syn. Εξανθέω, πἄρανθέω, πάρακ-

μαζω, εκτήκομαι, ξηραίνομαι.

 $A\pi\alpha\nu\theta i(\omega)$, defloro: to crop a flower, strike off. Agam. 1651. Syn. Επανθίζω, αναλέγω, δία-6άλλω.

Απανθρακίζω, torreo, asso: to roast on coals, bake, broil. Ran. 505. See Ανθράκιά. Ανθρακίζω, οπταω, σποδίζω, φρύγω.

Åπάνθρωπός, ου, δ, ή, solitarius: far from thehaunts of men, solitary. P. V. 20. Syn. Έρημός, μόνός, ἄβρότός.

Ăπανοίγω, aperio: to open. Π. 221. Syn.

Άπανταχη, frequentius 'Απανταχού, ubique, omnino: every where, in every respect, ever. Ωs ἄπαντἄχῆ γένος Eur. Antiop. 16. Syn. Πάντη, παντἄχῆ.

Āπανταω, obviam procedo: to meet, encounter. Phœn. 1407. Syn. Αντἄω, αντἴἄω, πἄρἄγίγνδ-

Ăπάντημα, ατός, τδ, occursus: a meeting with, rencounter. Orest. 507.

Απαντλέω, exhaurio, extrico : to exhaust, exonerate, extricate. P. V. 84. Syn. Αντλέω, κάταντλέω, ἄπάρυδμαι, διάφύσσω, εκκένδω, εξάναλίσκω, τρύχω.

"Ăπαξ, semel, omnino, prorsus: once, at once, once for all. Χρην γάρ ουχ ἄπαξ Heracl. 959.

Syn. Εισάπαξ, έφαπαξ, κάθαπαξ.

'Ăπαξάπας, ασά, άν, simul omnis: all together. Thesm. 550. See above.

Απαξίδω, recuso ut indignum: to deem unworthy, scorn. Eumen. 368.

'Ăπαππ^c s, ov, δ, ή, sine ave, non cognatus:

I OF ILL LIB

without an ancestor or forefather, not related to.

Agam. 302. See Bl. Gloss.

Απάραμυθός, ου, δ, ή, qui flecti nequit: inexorable. Iph. A. 620. See Μῦθός. On the quantity of the first syllable, see Blomf. P. V. 193. Syn. Αμείλιχος, μαλέρος, σκληρός.

Απάράσσω, abscindo: to wrench asunder, beat off. Αντικρό δ' ἀπάραξε Π. 116. Syn. Αράσσω, ἄπάμαω, ἀπόκόπτω, περίκόπτω, ἀποσπάω, ἀφαιρεύμαι, ἀπόθάλλω.

Ăπἄρἄτιλτὄς, ου, ὁ, ἡ, qui vulsus non est, hirsutus: unpicked, hairy. Lysistr. 279. Syn.

Λάσϊός, δάσΰθριξ, τραχύς.

Απάργματά, ων, τὰ, primitiæ: the first fruits. Pax 1056. Syn. Απαρχαί, ἄκροθίνια, εναγίστος

Απαρθένευτός, ου, δ, ή, non decens virginem: unbecoming a virgin. Iph. A. 993. Exp. Παρθένου ἄνάξῖος.

Απάρθένος, ου, δ, ή, non amplius virgo: no longer a virgin. Theoc. 2, 41. Syn. Κἄκὅπάρ-θένος,

Ăπαρκέω, sufficio: to be sufficient. Eur. fr.

inc. 14. Syn. see Αρκέω.

Απαρνέδμαι, abnego : .to deny, renounce. Hipp. 1261. Syn. Αρνέδμαι, ἄπὄφημῖ, εκνεύω.

Απαρνός, ου, δ, ή, qui pernegat: one who de-

nies. Antig. 435.

Απαρτάω, suspendo: to hang. Androm. 412. Syn. Αρτάω, άναρτάω, εξαρτάω, άνάκρεμάννυμί, άπαιωρέω.

Απαρτίζω, perfectum reddo, æquiparo, compono: to settle, complete, set at rest. Ουκ ἄπαρτίζει (al. ου κάταρτίζει) πόδα Sept. Th. 370. Syn. Δἴάτἔλεω, ἄπευθύνω, ἔφαρμόζω.

Ăπἄρυστἔὄς, verb. adj., auferendus: must be taken from, diminished. Των δαδίων ἄπἄρυστἔον

Equit. 920. Syn. Apaipereos.

Απαρχὴ, ῆs, ἡ, primitiæ: the first fruits offered to the gods. Trach. 763. Syn. Απάργματα, πρωτόλεια, -ων, πρόθυμα, λοιδή.

Ăπάρχὄμαι, primitias solvo, libamenta facio: to offer the first fruits, begin with an offering to the gods. Eur. El. 91. Syn. Κἄτάρχὄμαι,

αποσπένδω, λείθω.

"Ăπας, ἀπασὰ, ἄπᾶν, omnis: all, all together, the whole, every. Κὰτὰχαλκὸν ἀπαν πέδιον αστράπτει Phœn. 108. In "Απαν the last syllable is short in general, but Atticè long. Draco, Straton. p. 24. 29. 85. Syn. Πᾶς, σύμπας, ὄλὸς, ὅλῶκληρὸς.

Απασπαίρω, palpito, singultio: to palpitate, sob. Ion 1207. Syn. Σπαίρω, ασπαίρω,

σπαρίζω.

Απαστία, ας, ή, jejunium: fasting, hunger. Τῶν Ετων ἀπαστίαν Nub. 621. Syn. Αγευστία, ἄσιτία, νηστεία.

'Απαστός, ου, ό, ή, qui non gustavit, jejunus: not having tasted, hungry. ζ. 250. Syn. 'Αγευστός, πεινάλεσς.

Απαστράπτω, fulguro, corusco: to lighten, blaze. Mus. 56. Syn. Αστράπτω, ἄπαυγάζω,

ἄποστίλθω, ἄπολάμπω.

Απάταω, ήσω; Απάφω, Απάφίσκω, fallo: to deceive. Ουδ' ἀπάτήσω δ.348. λ. 216. ψ.216. Syn. Διάπάταω, εξάπάταω, αικάλλω, εξάπάφίσκω,

άποσφάλλω, δίασφάλλω, φένακίζω, ηπέροπεύων ἀπόπλανάω, ϋπόκλέπτω, κάπασφίζω, κόβαλεύω, πάρακρούύμαι, πάραλογίζομαι, πάραγω, ψεύδω, δόλοις πέδαω.

Απάτερθέ, Απάτερθέν, procul, seorsum: apart, asunder. 'Ενθα στὰς ἡῦσ' ἀπάτερθέ Σ. 217. Syn. Απάνευθέ, αμφίς, ἀπόνόσφι, γωρίς.

Syn. Απάνευθε, αμφίς, άπόνδσφί, χωρίς.
Απάτη, ης, ή, fraus: fraud. Τῆσδ' ἀπάτης κότεων Δ. 168. Syn. Εξάπάτη, δόλος, άλημά, πλάνη, πάνουργία, πάνούργημά, φένακισμός, φήλωμά, φήλωσίς, γόητεία, ηπέρόπευσίς. Εν. Δολόφρων, δόλόμητίς, κένέη, σκόλιά, δύλόεσσά, πύκινή.

Απάτηλιϊσs, Απάτηλος, οῦ, ὁ, ἡ, fallax: deceitful, cunning. Είκων ἀπάτηλιϊά βαζει ξ. 157. Syn. Αιδλός, δολερός, δόλιος, δυσπάλαμος, ηπέρυπευτής, σφάλερος, κάκοῦργός, κέρδιστος, κερδάλεδφρων, ὑπουλος, πάνοῦργός, ψευδής, πόλυμητῖς.

Απάτιμάω, dedecore adficio : to dishonour, disgrace. Οὕνέκ' ἄπητίμησε Ν. 113. Syn.

Ατιμάω, αικίζω, ἄτιμάζω.

Απάτούρια, ων, τα, festum trium dierum: a festival in the month called Pyanepsion, in which the names of the children of the Athenians were registered. "Ως τ' αῦ τὰ κρε εξ Απάτουρίων τοῖς μαστρόποῖς Thesm, 558.

Ăπἄτωρ, ὄρὄs, ὁ, ἡ, patre carens: fatherless, born of an obscure father. Iph. T. 864. See

Πἄτήρ.

Äπαυγάζω, lucem edo: to emit beams from the eyes, behold with the eyes. Ăπαυγάσαι οἶός ἔφεδρος Call. 4, 125. Syn. Θἔάὄμαι, αυγάζω.

Απανδάω, renuncio, veto: to relinquish, forbid. Rhes. 931. Syn. Απάγδρεύω, ἀπόλεγόμω, ἀπόφημῖ.

Ăπανρὰω, aufero, fruor: to take away, reap the fruit. Androm. 1028. Syn. Αναιρέω, ἄφαιρέδμαι, στέρέω.

΄Απαυστός, ου, δ, ή, indesinens: unceasing. Aj. 1187. Syn. Ακαμάτος, άπειρεσίος, άδεβαιός.

Ăπἄφω, Ăπἄφίσκω. See Ăπἄτἄω.

Απέδιλος, Απέδίλωτος, ου, δ, ή, calceis carens: unshod, without sandals. P. V. 138. Call. 6, 123. See Πέδιλου.

Απέδομαι, abedo: to eat away, devour. Aves

26. Syn. Έδω, κάτεσθίω.

Απειθέω, poët. Απίθέω: non pareo: to disobey, rebel. Orest. 31. B. 166. Syn. 'Απιστέω, αντιστάτέω.

Απεικάζω, adsimulo, conjicio, comparo: to liken, imagine, copy, counterfeit, conjecture. Eur. Sup. 157. Syn. (1) Αφόμοιδω, εΐσκω, εικάζω, εξεικάζω, (2) πεκμαίρόμαι, νόμίζω, συμ-βάλλω.

Απειλέω, ήσω, minor; glorior: to menace; boast. Πόντον ἀπείλησαν γάρ οι άλλοι Β. 665. Syn. Επάπειλέω, πρόσανάτείνομαι, όμοκλέω,

καυχάδμαι.

Απειλή, $\hat{\eta}s$, $\hat{\eta}$; Απείλημα, ατός, τ δ, (1) minæ: a threat; (2) gloriatio: a boast. Δόκεις απειλών Herc, F. 1233. CE. C. 658. Syn. (1) Αρειά, δμόκλη, οργή, (2) καύχημα, καύχησις. Ε. . 'Ασπονδός, βάρϋμηνίς, δεινή, δήλεια, μανιάδης, ἔτερόφρων, στυγνή, πλήξιππός, στέρεα, στόνόεσα, ὑπέροπλός.

SYN. 'Ομοκλητήρ.

'Ăπειμῖ, ἔσὄμαι, absum: to be away from, to be absent. Here. F. 557.

'Ăπειμι, abeo vel abibo: to be about to depart or go away. Œ. R. 229. Syn. Απέρχομαι,

ϋπάπειμϊ, άπαλλάττόμαι.

Ăπείπω, poët. Ăπὄείπω, abnuo; deficio; edico: to deprecate, renounce; to be despondent, weary, to faint; to proclaim. Alcest. 503. Syn. Αναίνδμαι, ἄνἄνεύω, ἄπὄφημῖ, ἄπἄγδρεύω, ἄποκηρύσσω, ἄπαυδάω, ἄπεννἔπω.

Απειραίδε, α, δν, natus in terra continenti: belonging to the continent. Γρηψε Απειραίη η. 8.

Ăπείργω, Ăπειργάθω, excludo, prohibeo: to keep off, prohibit, separate, force away. Vesp. SYN. Είργω, ἔέργω, ἄνείργω, εξείργω, ἄλέξεω, ἄπωθεω, ερύπω, ερυκάνω, ἄπερύκω, επεχω, κωλύω, ἄπόκωλύω, διάκωλύω, ἄπελαύνω, εξελαύνω, ἄπότρἔπω, εκβάλλω, ἄπόδιώκω.

Απείρωντός, Απέραντός, ου, δ , η , infinitus: boundless. Pyth. 9. 61. Nem. 8. 64.

Απείρατος, Ion. ητός, intentatus; imperitus:

untried, unskilled. Ου γάρ ἄπείρητος β. 170. ἄπείρὰτος, ου, δ, ἡ, immensus: immense. ἔν απειρὰτφ Olymp. 6. 91. answering to βὰσἴλεὐς δ' ἔπεί. Heyne wishes ἄπειρῖτφ. ἄπειρἔσῖος, ἄπἔρεἰσῖος, α, ὄν, infinitus: un-

bounded. Γαΐαν απειρέστην Α. 13. Υ. 58.

Απείρητος. See Απείρατος.

Απειρία, as ; Απειρόσύνη, ηs, ή, imperitia : inexperience, ignorance. Της ἄπειρῖας κράτεῖ Eur. Pelei. fr. 5. Syn. Αμάθῖα, ἄδάημονῖα, ἄπειρὄσὔνη.

Ăπείρἴτὄς, ου, ὁ, ἡ, infinitus: boundless. Πόν-

τός ἄπείριτός εστέφανωται κ. 195.

Απειροδάκρυς, υσς, sine fine et modo plorans:

immoderately weeping. Æsch. Sup. 75. Απειρδικάκος, ου, δ, ή, malorum inexpertus: untried in misfortune. Alcest. 937. Απειρδιλέχης, ἔδς, expers tori, cœlebs: unacquainted with the marriage-bed. Thesm. 119. SYN. Απειρόγαμός, αδμής, άδμητός, άνανδρός.

'Ăπειρός, ου; Ăπείρων, ὄνός, ὁ, ἡ, interminatus:

boundless. Orest. 25. Ω . 776.

'Ăπειρός, Ăπείρητός, ου, δ, ή, inexpertus: one who has made no trial, inexperienced in. Alcest. 500. Nem. 1, 31. SYN. Αδάημων, αίδρις.

Απειρόσυνη, ης, ή. See Απειρία.

Ăπέκγὄνος, ου, δ, ή, abnepos: a great grand-

son or granddaughter. Simon. 91.

Απεκλανθάνω, obliviscor: to forget entirely. w. 393. Syn. Αμνηστέω, αμνημόνέω, εκλανθανόμαι.

Απεκρόφεω, exhaurio: to swallow up. Equit.

Απελαύνω, Απελαω, expello: to drive away. Hec. 103. Lysistr. 1001. Syn. Ελαύνω, πέριέλαθνω, ἄπείργω, εξωθέω, ἄλέξω, εκδιώκω, €κκρούω.

Ăπελεθρός, ου, ό, ή, cujus longitudo ultra centum pedes porrigitur, magnus: exceeding 100 feet in length, great. ΄Ωκ΄ ἄπελεθρον ἄν-εδραμε Λ. 354. Syn. ΄Απλετος, ἀσπετος, ἄθέσφάτος, ἄπειρός, ζάπληθής.

Απεμέω, εσω, evomo: to vomit forth. Ξ. 437.

SYN. Eξĕμĕω.

Ăπεμπὄλἄω, ήσω, vendo; ut emtum abduco: to sell off; to carry off a purchase. Phœn. 1243. Syn. Εξεμπόλαω, πωλέω, πίπράσκω, κάταλλάττομαι.

Ăπεναρίζω, ίξω, spolio: to strip the armour of a slaughtered foe, to spoil. M. 195. Εναρίζω, εναίρω, απόσυλαω.

 $\check{\mathbf{A}}\boldsymbol{\pi}\check{\boldsymbol{\epsilon}}\boldsymbol{\nu}\check{\boldsymbol{\epsilon}}\boldsymbol{\pi}\boldsymbol{\omega}$, potius $\check{\mathbf{A}}\boldsymbol{\pi}\boldsymbol{\epsilon}\boldsymbol{\nu}\boldsymbol{\nu}\check{\boldsymbol{\epsilon}}\boldsymbol{\pi}\boldsymbol{\omega}$, interdico: to forbid. Sept. Th. 1055. Syn. Απάγορεύω, απείπω, ăπ∈ίργω.

 \tilde{A} πενθής, εੱδς, δ, $\tilde{\eta}$, luctu carens: free from mourning. P. V. 992. S_{YN}. ' \tilde{A} λυπός. \tilde{A} πένθητός, ον, δ , $\tilde{\eta}$, (1) quem luctu nemo prosequitur: unlamented; (2) luctu non prosequens: unlamenting. Eumen. 900. S_{YN}. (1) Αδάκρυτὄς, (2) ἄπενθής.

Απέπλος, ου, δ, ή, peplo carens: unrobed, clad. Phœn. 334. Syn. Ανείμων, γυμνήτης,

YULVÖS.

Απέραντός. See Απείραντός.

Ăπεράτος. Some read for Απεραντός.

Ăπεργάζομαι, efficio, elaboro: to work off, effect. Eur. Ixion. fr. 3. Syn. Διεργάζομαι, εξεργάζὄμαι, τέλεω, ἄπὄτελεω, επίτελεω, περαίνω, συντέλεω, κάτασκευάζομαι, εξάκριβοω, κάτἄπράττω.

'Āπερεl, tanquam : as if. Αλλ' ἄπερεί τις ĕποικός Soph. El. 189. Syn. "Ăτĕ, ὥσπĕρ,

οπωσπέρ, ωσπέρεί, q. v.

Απερείσιος. See Απειρεσίος.

Απέρεω, inusitat., f. απέρω, et med. απέρουμαι, negabo: I will deny, refuse; perf. act. ἄπείρηκα, defessus sum, animo concido: to be worn out, to be weary, to faint; et p. pass. ἄπείρηται, interdietum est : it is forbidden. Orest. 91.

ἄπέρητὕω, prohibeo: to hinder. ἄπέρήτὕἔ κούρην Apoll. 1, 772. Syn. ἔρητὕω, ἄνείργω,

ἄναστέλλω, ίσχω, ισχάνω, ἔφίστημῖ.

andus: not to be out-talked. Ran. 839. See Λάλεω. Syn. Πόλυμυθός, αδόλεσχός.

Ăπĕρἴμĕρίμνωs, inconsulto: without care, unconcernedly. Nub. 136. Syn. Αφράστως, άφραδέως, ἄφραδμόνως.

Απερίτροπος, ου, δ, ή, non revertens; non curans: not returning, not caring for. Soph. El. 182. Syn. Ανέπϊκέλευστός.

 $\check{A}\pi\acute{\epsilon}\rho \delta \omega$, abeo ; facesso in malam rem : to go away ; imperat. go and be hanged. Eccles. 169.

Ăπ ἔρῦθρἴἄω, pudorem depono, impudenter ago: to leave off blushing, to be shameless. Απέρυθρϊάσαι μᾶλλον η σχείν πράγματα Nub. Syn. Αναισχυντέω, ἄπἄναισχυντἔω, αυθαδίζόμαι.

Ăπἔρύκω, ξω, arceo: to withhold, hinder, avert. Βέλεων απερύκοι ερωήν Δ. 542. Syn.

Απείργω, απερητύω, απόκωλύω.

Ăπερύω, abstraho: to take off, draw away. 'Ρινόν ἄπ' οστεσφιν ερύσαι ξ. 134. Syn. Εξερύω, ἄφέλκω, ἄφελκὕω, ἄπὄσύρω, κἄτἄσύρω, ἄφαιρξω, εξαιρέω, περιαιρέω, άποσπάω, κάτασπάω.

Απέρχομαι, ελεύσομαι, abeo; morior: to depart; die. Ran. 18. Syn. Εξέρχομαι, ἄπειμῖ, ἄποχωρεω, ἀποίχομαι, ἀπονεόμαι, ἀποπορεύομαι, ăποστείχω, ăπαλλάττŏμαι, ăπέρδω, ăφίστăμαι**.**

Āπερωευς, εως, δ, qui impetum alicujus impedit: who stops an assault, a hinderer. O. 361.

Ăπĕρωĕω, ήσω, discedo; cohibeo; to glide away; restrain. Π. 723. Syn. see Απέρχομαι.

Απέρωτός, ου, δ, ή, inamabilis: unamiable. Choëph. 591. Syn. Στυγνός, ὕπέρήφανός. Åπευθής, ĕŏs, δ, ή, ignotus, de quo nihil auditum

est; inscius, ignarus: unheard of; not having heard of, ignorant. λ. 184. Syn. 'Απείρος, ăπαίδευτός, αγνώς.

Ăπευθύνω, ὔνῶ, adæquo ; dispono, dirigo ; corrigo, punio: to make straight; dispose; to

direct; to rectify, chastise. Τήνδ' ἄπευθύνειν) πόλιν Ε. R. 104. Syn. Ορθόω, ευθύνω, απαρ-

τίζω, διέπω, διορθόω, κύβερναω, κόλάζω.

Απευκτός, Απεύχετός, ου, ό, ή, abominandus, vitandus: to be execrated, abominable. Æsch. Sup. 786. Choëph. 615. Syn. Απότρόπαιός, επάρατος, κατάρατος, εναγής, βδελυρός, μισητός, δύσωνυμός, απεχθης, μυσάρυς, πάλαμναῖός. Απευνάζω, sopio: to lull to sleep. Trach.

1258. Syn. Ευνάζω, κατακοιμαω, κατακοιμίζω,

κατάπραΰνω.

Απεύχόμαι, ξόμαι, deprecor; execror: to deprecate; abhor. Hipp. 895. Syn. Κάτευ-χόμαι, πάραιτέδμαι, εξαιτέδμαι, βδέλύσσδμαι, ἄποστρέφομαι, ἄφοσιοομαι, κάταράομαι.

'Ăπεφθὄs, ου, ὁ, ἡ, excoctus: purified, refined.

Theog. 1102.

to hate; render odious. r. 415. S. 105. Syn. Εχθαίρω, εχθραίνω, στϋγέω, ἄποστϋγέω, μισέω.

Απεχθάνδμαι, θήσδμαι; Απέχθδμαι, invisus sum; odi: to be hated; to hate. B. 202. k. 74. Syn. Εχθαίρομαι, έχθομαι, στυγέομαι, μισέομαι, εχθόδοπεω, δυσμεναίνω, λυπεόμαι.

Απέχθειά, ας, ή, inimicitia: animosity. P. V. 121. Syn. Έχθος, έχθρα, δυσμένειά, δύσνοιά,

κάκονοιά, στύγος.

 $\check{\mathbf{A}}\pi\acute{\boldsymbol{\epsilon}}\chi\theta\eta\mu\check{\mathbf{a}}$, $\check{\mathbf{a}}\tau\check{o}s$, $\tau\delta$, res odiosa : an object of hatred. Troad. 425. Syn. Έχθημα, μίσημα,

στϋγημά, έχθὄς.

Ăπεχθηs, ĕŏs, invisus: hateful, hostile, ma-Antig. 50. Syn. Επαχθής, εχθρός, εχθόδοπος, δυσμενής, δύσφορος, κατάπτυστος, άπόπτυστός, άπευκτός, μισητός, στυγνός, όχλη-

Ăπεχω, f. ἄφέξω, abstineo, propulso, differo: to keep off from, withhold, restrain. Med. 1093. Syn. Επίσχω, ἄπεχω, ἄπαλλάσσομαι, ἄφίσταμαι,

ἄφεστήκω, εξίσταμαι, απόλαμβάνω.

Aπηθέω, percolo, deliquo: to strain, purify. Ran. 943. Syn. Δἴηθεω, δἴϋλίζω, δἴἄεἴεάζω.

Απηλεγεω, contemno; not to care, to be un-

concerned. Apoll. 2, 17.

Απηλέγεως, aperte, precise: unequivocally, İ. 309. SYN. Αληθως, απλως, peremptorily. σάφως, διαρφήδην, άνάφανδόν.

Απηλἴαστης, οῦ, alienus a judiciis et litibus: who keeps away from the Ἡλῖαία, free from

law-suits. Av. 110.

Απηλίωτης, ου, δ, subsolanus: what proceeds

from the sun, eastern. Cycl. 19. Ăπήμαντὄς, ου, ὁ, ἡ, illæsus; unhurt, unin-

jured. 7. 281.

Απημόνια, Απημόσυνη, ης, ή, integritas, securitas: a freedom from harm, safety, innocence. Theog. 756. Call. Jov. 93. Syn. Αξλάβειά,

Ăπήμων, ὄνὄς, δ, ή, illæsus; non nocens: uninjured; harmless. N. 761. Syn. Αθλάθης,

ατρωτός, σάος, υγίης, άδήλητός.

Απήνεια, as, ή, sævitia: savageness. Ολοησίν απηνείησιν Apoll. 2, 1202. Syn. Αγρίστης,

Ăπήνη, ης, ή, rheda, præsertim muliebre yehiculum: a vehicle directed by reins; chiefly, a carriage for females and old men. $\Omega s \pi \hat{a} \sigma'$ a carriage for females and old men. ἄπήνη πούς τε Phœn. 861. Syn. "Αμαξά, άρμά. ΕΡ. Αργυροκύκλος, ακαμαντόπους, αελλήεσσα, άδιαντός, θόὰ, ἔΰξυστός, ἔῦτροχάλος, τροχήλατός, τετράκυκλός, τεθριππός, πωλική.

Aπηι ήs, čšs, 6, ή, crudelis: refractory, ob-

durate, savage. Τοῦ βἄσιληδος ἄπηνεός A. 340. SYN. Ανηλέης, ανήμερος, αθελγής, απάνθρωπος, σκληρός, χάλξπός, άγριδθυμός, σίδηροφρων.

pendens; suspensæ mentis: overhanging; anxious.

Pyth. 8. 124. μ. 435.

Ăπηρης, ĕŏs, δ, η, nullo membro captus, salvus: sound in limb. Θέοι σύν ἄπηρεσίν Apoll. 888. Syn. Aβλάθης, ϋγίης, ἄνὄσὄς.

Απίδανος, οῦ, ὁ, Apidanus: a river in Thessaly. Φασίν Απίδανδυ γυας λίπαίνειν (hendecasvll.) Hec. 453.

 $\check{\mathbf{A}}\pi\check{\imath}\check{\theta}\check{\epsilon}\omega$, i. q. $\check{\mathbf{A}}\pi\epsilon\imath\check{\theta}\check{\epsilon}\omega$, q. v.

Απίνύσσω, desipio: to be unwise or stupid. Δὄκέεις δέ μοι ουκ ἄπινύσσειν ε. 342. Αλόγεω, παραφρόνεω, παρανδέω, μωραίνω.

Ăπĭŏs, et (2) 'Aπĭŏs, α, ŏν, (1) longinquus: remote; (2) Apius: belonging to the Peloponnesus. Τηλόθεν εξ απίης γαίης Α. 270. The first syllable of Ăπίŏs is short in Homer, but long in Œ. C. 1303. and 1685. and Æsch. Sup. 268. Syn. Αλλόδαπός.

 $\check{\mathbf{A}}$ πἴος, ου, $\check{\eta}$, pirus arbor : a pear tree. Καὶ δὴ μὰν $\dot{\eta}$, et Åπἴον, $\tau \delta$, pirum : a pear.

ăπἴοιὄ Theoc. 7. 120.

Απίς, ϊδός, ἡ, Peloponnesus. Κατ' Απίδα κυώδαλου εθροις Theoc. 25. 183.

Απίς, ἴος, ὁ, Αρις. Πράξας ἄμέμπτως Απίς

Αργεία χθονί Æsch. Sup. 272. Απίσάων, ὄνὄς, δ, Apisaon: a Trojan of rank.

Τεύχε απαινυμένον Απίσάονος Λ. 581.

Απιστέω, diffido; non parco: to disbelieve, distrust; to disobey. Alcest. 1149. Syn. Απίστως έχω, ἄνηκουστέω, ἄπειθέω.

Ăπιστία, as, ή, incredulitas; perfidia: mistrust ; perfidy. Θυγάτερ ουκ άπιστία

1606.

Απιστόσϋνη, ης, ή, infidelitas: faithlessness, infidelity. Med. 423. Syn. Απείθεια, αγνω-

μὄσύνη.

'Ăπιστός, ου, ὁ, ἡ, (1) qui non credit: disbelieving, incredulous; (2) infidus: not to be trusted, treacherous; (3) inobediens, diffidens: disobedient. Iph. T. 1294. Syn. (1) Πᾶρᾶλογός, (2) ἀσπονδός, ὑπερφἴᾶλός, (3) ἀπειθής. Phr. Ăπιστότἔρὸς εῖ τῶν κόχλιῶν πολλῷ πἄνῦ.

 $\tilde{A}\pi i\sigma\chi\omega$, i. q. $\tilde{A}\pi \tilde{\epsilon}\chi\omega$, q. v.

Απλάκεω, non Αμπλάκεω; see ' Monthly Review, Feb. 1796, p. 132. and Bl. Agam. 336., (1) aberro, unde privor: to deviate from, miss, fail in ; (2) pecco: to do wrong. Γνώσει γάρ αῦθῖς απλάκων ἔμοι πἴθοῦ Hipp. 896. Syn. (1) Αμβρότεω, ἄπότυγχάνω, ἄμαρτάνω, ἄποστερεόμαι, (2) ἄλἴταίνω.

Απλάκητὄς, ου, ό, ἡ, aberrans: missing. Trach. 120. See above. Some read here Αμ-πλάκητὄν. But see remarks above.

Απλάκτα, ας, ή; Απλάκτον, ου; Απλάκημά, άτὄς, τὸ, error: an error, fault. Πρός αυτό-φώρων απλάκημάτων Antig. 51. Pyth. 11. 41. Call. 4. 244. See Απλάκξω above. 'Ăμαρτἴα, ἄμάρτημἄ. ΕΡ. Δεινόν, στυγέρον, βἄρῦπημὄν.

'Απλαστός, ου, δ, ή, inaccessus, ferox: not to be approached, cruel (for Ăπελαστός). 'Απλα-

στοι μέγαλη δέ Hes. Op. 147.

Απλατός, Ion. Απλητός, et Απλέτός, ου, δ, $\dot{\eta}$, (1) inaccessus: inaccessible, (2) immensus: immense, Ισχύς δ' άπλατος Hes. Θ. 153. Syn. (1) 'Αξάτος, ἄπροσπελαστός, ἄκιχητός,

(2) Άπληστός, πελώριος, άσπετος, άπειρος, παμμέγξθης, ευμέγξθης, πόλυς. Απληκτός, ου, ό, ή, non percussus: not struck.

Rhes. 814.

Άπληστία, as, ή, insatiabilitas: an impossibility of being satisfied. Εῖτ' ἄπληστἴαν λέχους Androm. 217.

Άπληστός, ου, ό, ή, inexplebilis: insatiable. Med. 151. Syn. Ακόρεστός, απλήρωτός, ατός,

κάτακόρός,

'Ăπλοια, as, ή, impossibilitas navigandi: impossibility to sail. Δεινής τ' απλοίας Iph. T. 15. Ερ. Αυτίπνους, εχενηίς, χρόνια, κεναγγής.

'Ăπλοιs, ιδοs, ή, simplex: plain or single. Δώδεκα δ' απλοϊδας χλαίνας ω. 275. Syn. Απλόη.

'Ăπλοσs, η, ον, 'Ăπλουs, η, ουν, simplex, ingenuus; stultus: simple, candid; foolish. Phæn. 479. Syn. 'Ăκἄκὄς, ἄκἔραιὄς, ευήθης, ἄπἔριττὄς, ἄφελής; (2) μῶρος, κοῦφος.

'Aπλόοs, ŏov, contr. ovs, ov, δ, ή, navigatione carens: unable to sail, detained by want of or by contrary winds, not navigable. Καϊ άπλοσν

έσσεται εδωρ Musæ. 204.

'Απλόω, explico: to spread out, unfold. Anacr. 39, 22. Syn. Αναπτύσσω, εξάπλοω,

ἄνἄπἔτάζω, εκτείνω.

'Ăπλυτος, ου, δ, ή, illotus: unwashed. Οσμήν Λάμιας όρχεις άπλύτους Pax 758. Syn. Άλουτός, ἄνιπτός, ῥύπάρός.

Άπνευστός, ου, ό, ή, qui respirare non potest: breathless. Theoc. 25. 271.

'Ăπνŏŏs, ŏov, contr. ovs, ov, δ, ή, flatu seu respiratione carens; inodorus: breathless; fetid. Ειμί γάρ άπνους Call. Ερ. 31. Syn. Απνευστός, άψυχὄς.

 $\check{\mathbf{A}}\pi\check{\mathbf{o}}$, a, ab: from (governing a genitive). Hec.

684. See below.

Ăποαίνυμαι, pro Ăπαίνυμαι, aufero: to take away, deprive of. Τὰ κταμένων αποαίνυμαι N.

Ăποαιρεω, Αποαιρεόμαι, antiq. et poët. pro

Αφαιρέω et Αφαιρέσμαι, q. v.

Απόθαίνω, 6ήσδμαι, descendo, discedo; evenio: to descend, dismount, depart; turn out. E. 227. Syn. Εκβαίνω, κάταβαίνω, κάτειμι, κάτέρχομαι, συμβαίνω.

Απόβάλλω, ἄλῶ, abjicio, rejieio: to cast away, reject, refuse. Vesp. 1312. Syn. Εκβάλλω, κάταβάλλω, απόπέμπω, αποστέλλω, απότρεπόμαι, ἄποτιθέμαι, ἄθερίζω, ἄπολύω, ἄπογινώσκω, πάρωθέω, απορβίπτω.

Αποδίβάζω, descendere in terram facio: to cause to descend: set down on the ground.

Vesp. 1164. See Βἴβάζω.

Από ελάπτω, lædo; privo: to hurt; to deprive of. Τοιοῦδ' ἄποβλαφθεῖσἄν Aj. 954. Βλάπτω, δηλεόμαι, λωβάδμαι, άφαιρεω, άποστερεω,

Απόελαστάνω, στήσω, germino: to spring

from. Œ. C. 533. See Βλαστάνω.

Απόβλεπτός, ου, ό, ή, conspicuus: looked up to, distinguished, conspicuous. Παρθένοις τ' απόθλεπτος μέτα Hec. 354. Syn. Πέρίθλεπτός, ἄρίζηλος, ένδοξος, περίβοητος, περίφανής, κατάφάνης, κλεινός.

Απόβλεπω, ψω, respicio; rationem habeo: to regard, respect, value. "ڵν' ἀπόβλεπωμαι καὶ λεγωσί Eccles. 726. Syn. Επίβλεπω, εμβλεπω, ανάβλεπω, προσλεύσσω, δεάδμαι, επίθεωρεω, θαυμάζω, παπταίνω.

Από ελητός, ου, ό, ή, abjiciendus, abjectus:

must be thrown away, rejected. Ούτοι απόθλητ' εστι θέων Γ. 65. ΣΥΝ. Αδόκιμός, ατιμός, ατίμαστός, απόπεμπτός, αναρίθμός, πρόβλητός, εκβολίμος, εκβολίμαῖος, κάτάπυστος, φαῦλος.

Απόβλίσσω, ίσω, aufero exsugendo aut exprimendo: to take away by squeezing (properly of those who obtain honey or milk by pressing the honeycomb or teats). 'Ŏ δ' ἄπέξλἴσξ δοιμάτιόν μου Αν. 498. ΣΥΝ. Βλίσσω, εκπιέζω, ἄπὄπἴέζω ἄπὄθλίβω, ἄφαιρἔὄμαι.

Ăποςλύζω, σω, vomo, ex ore ejicio: to stream out, pour forth. Αποβλύζων εν νηπίξη αλέγεινη 487. Syn. Ανάβλύζω, ἄπἔμἔω, εκβάλλω.

Αποελώσκω, discedo: to depart, retire. Apoll. 3. 1143. ΒΥΝ. Απόχωρξω, ἄπαλλάσσόμαι, ἄφίστάμαι, ἄπέρχὄμαι.

Απόδολιμαίοs, ov, o, ή, libenter rejiciens: apt to throw away. Pax 677. Syn. see Ăποελητος.

Απόβόσκόμαι, depasco: to feed off, eat down. Syn. Κάταβόσκομαι, κάταβρώσκω, Av. 1066. ν ξμόμαι, εκκαρπίζόμαι, καρπόδμαι, εκκαρπόδμαι.

Απόβρίζω, crapulam edormio; dormio: to sleep off any excess in food; to sleep. Ένθα δ' αποθρίξαντές μ. 7. Syn. Βρίζω, αφύπνοω, καθεύδω.

Āπὄεώμἴὄς, ου, ὁ, ἡ, ab aris amovendus, impius: to be excluded from approaching the altar, impious. Cycl. 365. Syn. Ανδσίος, αθέος.

Απόγόνος, ου, ό, ή, nepos, et qui longius distat: grandson, descendant. Œ. C. 220.

Επίγονος, απέκγονος.

Ăπογυιοω, membra debilito: to destroy the strength of the limbs, weaken. Μή μ' ἄπογυιώσης Ζ. 265. Syn. Κατάγυιδω, εξασθενίζω, εκνευρίζω, απόνευρόω, εκλύω, εκθηλύνω.

Ăπογυμνάζω, exerceo: to exercise. Sept. Th.

437. Syn. Γυμνάζω, ἄθλεύω.

Ăπογυμνοω, nudo: to strip off, strip naked. κ. 301. Syn. Γυμνόω, παράγυμνόω, αποψιλόω, απόδύω.

Απόδαίδμαι, δάσδμαι, δάσσδμαι, divido: to portion out, bestow, allot. P. 231. Syn. Δαίω, διαιρέω, απομέρίζω, αναδιδωμι.

Αποδάκρύω, illachrymo: to weep for. Vesp.

983. See Δἄκρύω.

Ăπόδειδίσσόμαι, deterreo: to terrify, frighten from. M. 52. Syn. Απείργω, ανείργω, απότρεπω, κάτἄπλήττω.

Ăποδείκνυμι, δείξω, ostendo: to show, prove. Ion 878. Syn. Ανάδείκνυμι, επίδείκνυμι, δηλόω, εκδηλόω, διασαφέω, μηνύω, διασαφηνίζω, σαφηνίζω, ăνăφαίνω, ŭπŏφαίνω, εμφαίνω, τρανδῶ, δἴἄσημαίνω, ἔπἴσημαίνω, ἔπἴμαρτύρὄμαι.

Απόδειξίς, έως, ή, demonstratio: demonstration, proof. Hipp. 196. Syn. Ένδειξίς, δήλωσίς, επίδειγμά, σημείον, βάσάνος, πίστις.

Ăπὄδειρὄτὄμεω, cervicem abscindo, obtrunco: to behead. Ψ. 22. Syn. Δειρότομεω, τράχηλίζω, ἄπὄκἔφἄλίζω, κἄρατὄμἔω, αυχἔνίζω.

Ăποδέρω, έρω, excorio: to strip off the skin, flav. Theoc. 25. 278. Syn. Δέρω, εκδέρω,

εκδερματίζω, απόλεπω, εκλεπίζω.

Απόδέχόμαι, ξόμαι, recipio, probo: to receive, accept, approve. Eccl. 707. Syn. Δέχόμαι, προσδέχδμαι, παράδέχδμαι, υπόδέχδμαι, ανάλαμβάνω, ἄπὄλαμβάνω, ἄπέχω, ἔπαινέω, δὄκῖμάζω, **ἔπαγγέλλω**, ὄμὄλὄγ**ἔω**.

Απόδημεω, peregre proficiscor: to be absent from one's own country, go abroad. Nub. 370.

Syn. Εκδημέω, αποξένδομαι, επιξένδομαι. Απόδημός, ου, ό, ή, peregre agens: being

abroad. Pyth. 4, 8. **ἄποικός, ἄφεστἴός, Ֆὔραῖός.**

Αποδίδράσκω, ἄπέδραν, aufugio: to run away from, to escape. Lysist. 719. See Δίδράσκω.

Ăπὄδἴδωμἴ, δώσω, reddo, attribuo, explico: to give back, to assign, to explain, sell off. Iph. Τ. 476. Syn. Ανάδιδωμί, εκδίδωμί, προστίθημί, ἄπὄκἄθίστημῖ, ἄπεμπόλἄω.

Απόδικω, rejicio: to throw aside. Herc. F. See Δίκω, Syn. Δίκω, βάλλω, ἄπο-1204.

βάλλω.

Αποδιώκω, ξω, abigo: to chase away. Ουκ απόδιώξεις σαυτόν Nub. 1299. SYN. Διώκω,

ἄπ ἔλαύνω, ἄλέξω.

Απόδόχμοω, oblique: to bend, incline obliquely. Κεῖτ' ἀπόδοχμώσας ι. 372. Syn. Δόχμόω, λοξεύω, λοξόω, στρέβλόω, ἐπἴκάμπτω, κάτάκάμπτω.

Ăποδρεπω, ψω, decerpo: to pluck off, gather. Τότε πάντας απόδρεπε Hes. Op. 609. Δρέπω, ἄπόλέγω, ἄνάλέγδμαι, εκλέγδμαι, ἄπό-

τρυγάω.

Απόδρύπτω, ψω, dilacero: to tear, rend. Χειρός αποδρύψωσι δε ρ. 480. Syn. Δρύπτω, απόσύρω, απόδερω, διασπάω.

Ăποδρύφω, dilacero: to tear, to rend. Μή μίν ἄποδρϋφοι έλκυστάζων Ψ. 187. But this is perhaps only the a. 2. of the above word.

Απόδύρομαι, lamentor: to bewail, lament over. Κἀποδύρομαι σποδώ Soph. El. 1128. Syn. Οδύρόμαι, δύρόμαι, ἄποιμώζω, ἄποικτίζόμαι.

Ăπὄδύω, ύσω, exuo: to divest, strip, deprive of. Από τεύχεα δύσαι N. 182. Syn. Εκδύσμαι, ἄπὄσυλαω, απόγυμνόω, αποστέρξω, αφαιρξω.

Αποείπω. See Απείπω. T. 35. See Clarke's note on the quantity of the second syllable in ἄπὄειπών. Syn. Απείπω, ἄνανεύω, απαγόρεύω,

ἄπαρνἔὄμαι. Απόεργαθω, Απόέργω, poët. pro Απείργω vel Απέργω, averto, prohibeo, separo: to keep off, prevent, separate. Δόλω ἄπὄέργἄθε λαοῦ Φ. 599. Syn. Αφορίζω, απόχωρίζω, διαχωρίζω, διαιρέω,

διάκρίνω, διίστημι, νοσφίζω, αποζεύγνυμι. Απδέρρω, έρσω, perdo, abripio, corrumpo abreptum: to destroy, carry off. Φ. 329. Syn.

Αναρπάζω, διαφθείρω, άφαιρξω.

Αποζεύγνυμι, disjungo: to separate. Ορφάνδς τ' αποζυγείς Phœn. 1005. SYN. Διαζεύγνυμι, αναζεύγνυμι, από έργω, απόλύω, απότασσω, απόχωρίζω, ἄφίστημῖ, νοσφίζω, δἴΐστημῖ.

Απόθαυμάζω, demiror: to admire. ζ. 49. Syn.

Θαυμάζω, ὔπἔρἄγἄμαι, ἄπὅβλἔπω.

Αποθερίζω, απεθερίσα, απεθρίσα, demeto: to mow off, cut off. Orest. 128. Syn. Απόκόπτω, ἄπὄκείρω.

Ăποθεστος, ου, ο, ή, contemptus: despised, rejected. ρ. 296. Syn. Απόδλητός, q. v.

Αποθλίδω, ψω, exprimo: to press out. εθλιβον ύγρον ύδωρ Anacr. Syn. Εκθλίβω, απόθλάω, ἄποκναίω, ἄποπλήττω, ἄπορβήγνυμι, ἄποτίνάσσω.

Απόθνήσκω, θανούμαι, morior: to die. Pax 188. Syn. Θνήσκω, ἄποίχδμαι, κἄτοίχδμαι, απέρχομαι, απαλλάσσομαι, απογίνομαι, τέλευταω.

Ăπόθρωύω, confringo: to break off. Pers. 416. Syn. Διάθραύω, συνθραύω, κάτάγνυμι, κάτάθλάω, συνάράσσω, συγκρούω, συγκλάω, συντρίθω, διαρρήγνυμι.

Αποθρίζω. See Αποθερίζω.

Απόθρώσκω, θόρουμαι, desilio: to leap out, spring from, Καπνον αποθρώσκοντα a. 58. Syn.

Syn. Έκδημός, ξενός, | Απόπηδάω, κάτάπηδάω, άναλλόμαι, άφαλλόμαι, κάθάλλὄμαι, εκθρώσκω.

Αποθύμιος, ου, ό, ή, ingratus animo, invitus: disagreeable to the feelings, unpleasant. Απόθύμια έρδοι Ε. 261. Syn. Αηδής, ατερπής, αχαρίστος, δύσαρεστος, εχθρός, δυσχέρης, λυπηρός.

 $\tilde{\mathbf{A}}\boldsymbol{\pi}\tilde{o}i\eta\boldsymbol{\tau}\check{o}s$, $o\boldsymbol{v}$, δ , $\dot{\eta}$, sine arte factus: not done skilfully, clumsy. Αποίητον ουδ' αν Olymp. 2. 31. Syn. Άπρακτός, ἄτἔλεστός, ἄγἔνητός.

Āποικεω, aliunde habitatum venio; procul habito: to migrate, to dwell at a distance from. Theoc. 15. 7. Syn. Απόναίω, μεθίσταμαι.

Ăποικία, as, ή, colonia: a colony. See Ăπόκτίσις. Isth. 7. 18. Syn. Κάτοικία, μετοίκησις.

Αποικίζω, in coloniam deduco: to send away from one's native country as a colonist. μ . 135. Syn. Αποξενόω, απόπεμπω, εξόρίζω, φυγάδεύω, απὄκηρύσσω.

'Ăποικός, ου, δ, ή, domo absens, domo emissus, incola: an absentee, colonist, inhabitant. Sept. Τh. 725. Syn. Ξένδς, ἄποδημός, ἔποικός, οική-

Αποιμώζω, ξω, lamentor: to bewail. Med. 31. Syn. Οιμώζω, ἄνδδύρδμαι, ἄνἄκλαίω, ἄνἄκωκύω, αιάζω, γὄἄω, ἄποικτίζὄμαι.

Ăποινασμαι, præmium reporto: to obtain a recompense. Rhes. 177.

Ăποίνητός, ου, ὁ, ἡ, impunitus: unpunished.

Soph. El. 1065. Syn. Ăθωσs, χαίρων.

Ăποινδδίκός, ου, δ, ή, ultor, ultrix: avenging. Herc. F. 884. See Δίκη. Syn. Έκδικός, αμύντωρ, ἄμυντήρἴὄς, τιμωρὄς, τιμήὄρὄς.

Αποινόν, ου, τό ; Αποινά, ων, τὰ, pretium quod loco pœnæ debitæ offertur : a ransom. Pers. 813. Syn. Λύτρου, ποινή, δωρου. Ερ. Αγλάου, ăπειρεσίον, άξιον, αεικεs.

Aποινόω, præmio condigno adficio, ulciscor: to repay adequately, revenge. Nem. 5. 29. Syn. Αντάδικέω, αντάμύνδμαι, τιμωρέω, άμύνω.

Αποίχομαι, χήσομαι, abeo: to go away, die: Heracl. 818. Syn. Απέρχομαι, απειμί, απολείπω, **ἄπαλλάσσ**ŏμαι, ἄποθνήσκω.

Απόκαθαίρω, abstergo: to wipe off, rub, cleanse. Pax 1193. Syn. Κάθαίρω, εκκάθαίρω,

ἄπὄμάσσω.

Απόκαίνυμαι, supero: to surpass, be superior to. Απέκαίνυτο πάντας αρίστους 3. 127. Καίνυμαι, επίκρατεω, περίειμι, νικάω, υπερβάλλομαι, ϋπερβαίνω, ϋπερέχω, πρόεχω, περίγινόμαι.

Απόκαίριος, ου, ο, ή, intempestivus: unseasonable. Philoct. 155. Syn. Aκαιρός, ἄτόπός.

Απόκαίω, καύσω, aduro: to burn up. Φ. 336. Syn. Καίω, κάτἄκαίω, αιθάλδω, ἄνἄφλέγω.

Απὄκἄλεω, per opprobrium et invidiam appello; sevoco; veto: to call insultingly; to call aside; to forbid. Iph. A. 1354. Syn. Ανακαλέω, επικαλέω, εκκαλέω, αποκικλήσκω, <u> ἄποσπεύδω, ἄπαγορεύω, μεταπέμπομαι, απαγω,</u> απότρεπω, αφίστημι.

Αποκάμνω, καμούμαι, fatisco: to be weary. Ion 134. Syn. Κάμνω, εκκάμνω, τάλαιπωρεσμαι, **ἄπὰγδρεύω, ἄπότρύδμαι, κᾶτἄπδνἔδμαι, εκλὕδμαι.**

Απόκαπύω, efflo: to breathe out. Από δέ ψυχὴν ἔκἄπυσσε Χ. 467. Syn. Απόπνεω, ἄναπν εω, ἄποψύχω.

Αποκατατίθημι, θήσω, depono: to lay aside or down; to leave as a deposit. Apoll. 3. 1287.

Απόκαυλίζω, decutio, decurto: to strike or lop Eur. Sup. 716.

Απόκείρω, $\epsilon \rho \hat{\omega}$ et $\epsilon \rho \sigma \omega$, tondeo, abscindo : to shear, clip, cut off. Hec. 898. Syn. Aπόκορσοω, αποκόπτω, αποτέμνω, αποκομάω, αποστέοέω.

Ăποκερδαίνω, lucrifacio: to derive gain from.

Cycl. 431.

Απόκηδέω, ήσω, negligo: to neglect. Ψ. 413. Syn. Αμέλέω, άφροντίζω, απόφροντίζω, ακηδέω.

Αποκίδνημί, dissipo: to scatter. Apoll. 4. 133. Syn. Κάτασκ εδάννυμί, δίασκορπίζω, δία-

σκέδάννυμί, εκτρέπόμαι.

Απόκινδυνεύω, periculum facio: to make a trial, endeavour. Ran. 1108. See Κίνδυνός. Syn. Απότολμάω, πεῖραν λαμβάνω, ποιἔδμαι.

Απόκιντω, ήσω, amoveo: to remove from. Μή μ' απόκινήσωσι χ. 107. Syn. Εκκιντω, μετάκιντω, άπωθέω, πάρωθέω, εκτρέπω, διάκρούω, απόσείω, απέλαύνω, άφίστημι, άπαλλάσσω.

Απόκινός, ου, δ, recessus, fuga: a retreat, flight (a species of dance, Suidas). Αλλ' εδρέ ττὰ ἀπόκινον ἀπό τοῦ δεσπότου Equit. 20. Syn. Φύγη, ἀπόχωρησίς, ἀνάχωρησίς, ἀπόδρὰσίς.

Απόκιω, abscedo: to depart. Από σταθμοῖό

κιών π. 156.

Απόκλάζω, άγξω, vociferor: to cry aloud. Μεγάλοιε ἄγάθοιε άπεκλαγξεν Agam. 151.

Απόκλαίω, Att. άω, κλαύσδμαι, deploro: to lament. Œ. R. 1467. Syn. Κάτάκλαίω, ἄνἄκλαίω, ἄποδάκρύω, ἄποδύρδμαι, ὅλοφύρδμαι, κάτοδύρδμαι, ἔπίθρηνἔω.

Απόκλαω, άσω, defringo: to break off. Νῆα μελαινάν απέκλασε Musæ 298. Syn. Κλαω, απορήγγνυμί, άποσπάω, κατάκόπτω, κατάτέμνω.

Απόκλείω, είσω, excludo, includo: to shut from, to shut in. Κάπέκλεισε δωμάπων P. V. 691. Syn. Κλείω, εγκλείω, ἐνάπόκλείω, συγκλείω, κάπακλείω, πακτόω, ἄπείργω, κάθείργω.

Αποκλέπτω, surripio: to steal from. Μή πότ'

ἄποκλέψειν Η. in Mer. 522.

Απόκληρός, ου, δ, ή, exsors: having no share in, free from. Pyth. 5. 71. Syn. Άκληρός, αμοιρός.

Απόκλίνω, τνῶ, declino, inclino: to decline, fall away. Καὶ δόξαντ' ἄπόκλιναι Œ. R. 1192. Syn. Εκκλίνω, εγκλίνω, εντρέπω, ἄπότρεπω, εκτρέπόμαι, κάπάκάμπτω.

Απόκλύζω, eluo: to wash out, off, or away. Ăπόκκλυσεν ἄλμη Apoll. 1. 366. Syn. Εκκλύζω,

εκνίπτω, εκλούω, ἄπολούω.

Απόκναίω, adfligo: to afflict, vex. Ουκ ἄπόφαίνων ἄπόκυαίεις Vesp. 681. Syn. Λυπέω, δουνάω, ἀπόθλίεω, ἔνόχλξω, ἄπόλλυμἴ, πάρεκτείνω.

Απόκνισμά, άτός, τό, frustum alicujus rei, proprie, ungue abscissum: a paring, scrap. Ναννόφὔεῖς σφὔράδων ἀπόκνίσμἄτὰ Pax 790.

Απόκοιμάδμαι, seorsum dormio: to sleep apart, sleep from home. Vesp. 213. Syn. Απόκοιτέω, απόκαθεύδω.

Απόκομμά, άτός, τὸ, frustum: a fragment. Theoc. 10. 7. Syn. Κόμμά, άγμά, δραῦσμά, κλάσμά, τἔμάχὸς.

Απόκομπάζω, insolentius ago vel loquor: to act or speak boastingly. Herc. F. 981.

Ăπὄκόπὴ, ῆς, ἡ, abscissio: a cutting off. Æsch. Sup. 843. Syn. Ăπὄτὄμή.

Αποκόπτω, ψω, abscindo: to cut off. Λ. 261.

Syn. Εκκύπτω, εκτέμνω, ἄποτέμνω, ἄπαράσσω, διαίρω, ἄποσχίζω, ἄπαμαω, ἄποτμήγω.

Απόκοσμέω, ordine collocata aufero: to re-

move in a regular order. η . 232.

Αποκουφίζω, levo, sublevo: to lift, lighten.

Hec. 105. Syn. Κουφίζω, ἄνἄκουφίζω, ἔπἴκουφίζω, ἔπαίρω, ἔλἄφρύνω.

Απόκρεμάννυμι, μάσω, suspendo: to hang up. Ψ. 879. Syn. Κρεμάννυμι, ἄνάκρεμάννυμι.

Απόκρίνω, (1) secerno, semoveo: to separate, distinguish. Απόκρίνόμαι, med. (2) respondeo: to answer. Τώ οῖ ἄποκρινθέντἔ Ε. 12. Syn. (1) Εκκρίνω, διἄκρίνω, ἀπόδάλλω, ἄφὸρίζω, ἀπόχωρίζω, εκλέγω, διἄπάσσω, ἄπωθέω; (2) ἄπαμείδόμαι, ἔπιλέγόμαι.

Ăποκρίσις, εως, ή, actio excernendi; responsio: the act of selecting or distinguishing; an answer.

Εσθλή μεν απόκρισις Theogn. 1169.

Απόκρούω, repello, tundo: to repel, bruise. Ach. 459. Syn. Εκκρούω, ἄνἄκρούω, ϵκβάλλω, ἄποσείω, ἄπωθέω.

Απόκρύπτω, abscondo: to hide. Απέκρυψεν δε μοϊ ίππους Λ. 717. Syn. Κρύπτω, επίκρύπτω, κάλύπτω, κεύθω, λανθάνω, κάταδύνω.

Απόκρυφός, ου, δ, ή, occultus: concealed. Herc. F. 1069. See Κρυφίος. Syn. Κρυφίος,

λάθρἴὄς.

Αποκτείνω, ένῶ, occido: to kill. Ω Φοῖδ ἀποκτενοῦσῖ Orest. 254. Syn. Κτείνω, κὰτακτείνω, ἀποκτίννυμῖ, καίνω, ἀφὰνίζω, πεφνω, κὰτὰπέφνω, δὰνὰτὸω, ἀποσφάττω, ἀποσφάζω, δἴαχειρίζομαι, δἴεργάζομαι, κὰτεργάζομαι, ἐναίρω, ἐνάρίζω, ανθρωποκτονέω, δἴαφθείρω, φονεύω, όλλυμῖ.

Απόκτἴσῖς, ἔως, ἡ, colonia : a colony. Θηραίην ἔς ἀπόκτἴσῖν Call. 2. 75. Syn. Κτἴσῖς, κτίσμα,

ἄποικῖα.

Απόκωκύω, lugeo: to lament. Agam. 1522. See Κωκύω. Syn. Απόδύρομαι, αποιμώζω.

Απόκωλύω, prohibeo: to prevent. Med. 1408.

See Κωλύω. Syn. Απόείργω, είργω.

Ăπὅλαγχάνω, obtineo, spe excide: to obtain, to be disappointed. Herc. F. 331. Syn. Ăπὅ-τυγχάνω.

Απολάζυμαι, recipio: to receive. Helen. 917.

Απολάμβάνω, αποδέχομαι, αναδέχομαι.

Απόλακτίζω, calce ferio, sperno: to kick, spurn. P. V. 652.

Απόλακτισμός, οῦ, ὁ, calcitratio, jactura: a kicking against, rejection. Æsch. Sup. 949. Syn. Βλάδη, εκδόλή.

Απόλαμβάνω, λήψόμαι, recipio: to take back, receive. Helen, 911.

Ăπὄλάμπω, effulgeo: to blaze forth. T. 381. Ăπὄλάπτω, lambendo absorbeo: to lick up.

Nub. 809. Syn. Κἄτἄπίνω, εκπίνω. Ăπὄλαυσίς, εως, ἡ, fructus quem ex aliqua re

percipimus: gain, enjoyment. Herc. F. 1370. Syn. Καρπός, τέρψις, ἔπιτυχία, τύχη,

Απόλαύω, fruor: to reap the fruits of, suffer the effects of. Iph. T. 455. Syn. Ονῦνἄμαι, ἔπαυρέω, ἔπαυρίσκόμαι, ἔπῖτυγχάνω, καρπίζομαι, καρπίζω, καρπόδμαι, κτάδμαι, ωφἔλοθμαι.

Απόλείδω, ψω, distillo: to drop from. η. 107. Syn. Λείδω, κατάλείδομαι, απόχεω, αποστάζω,

κάταστάζω.

Απόλείπω, relinquo: to leave. Med. 35. Syn. Ελλείπω, κατάλείπω, εγκατάλείπω, παραλείπω, υπόλείπω, αφίημι, προδίδωμι.

Ăπὅλξμὄκ, ου, ὁ, ἡ, imbellis: unwarlike, cowardly. Herc. F. 1124. Syn. 'Ăμἄχὄς, ασθἔνής.

Απόλέπω, decortico: to strip off the bark. Nub. 809. San. Λέπω, πέριλέπω, ἄπόδέρω, πέριφλοιζω.

Åπολήγω, ξω, desino: to cease, fail, decay.

Z. 149. Syn. Λήγω, καταλήγω, αφίσταμαι, παύδμαι, ἄπόπαύδμαι, δἴάλείπω, ἔπἴλείπω.

Απολίβάζω, ξω, recedo: to retire, run away. Ουκ απολίβάξεις ω κακιστ' απολούμενος Aves 1467. Syn. Ανάχωρξω, ἄπόλιταργίζω, ἄπέρρω.

Απόλιγαίνω, strepitum facio: to make a noise. 'Ην δ' ἄπολίγαίνη τους ἄγορανομους κάλω Acharn.

967. SYN. Θὄρὔβέω.

Απόλις, ιδός, ό, ή, extorris: banished. Troad. 1176. Syn. Απόπτολίς, λίποπάτρις, ανοικός, έκδημός, φυγάς. ΡΗΒ. Στέρεσθαι πάτριδός μέγιστον

Απόλιταργίζω, celeriter me abripio: to run away hastily. Τι δάττον απόλιταργίεις Nub. 1255. Syn. Απότρεχω, αποσκιρτάω.

Απολίχμαομαι, delambo: to lick off. Αξμ' απολιχμήσονται Φ. 123. Syn. Απολείχω, εκ-

λείχω, κάτάλείχω, λίχμάω, λίχμάζω.

Απόλλυμι, Απόλλυμαι, perdo; intereo: to ruin; to be ruined, to perish. Med. 1205. Syn. Όλλυμι, ὅλἔκω, φθείρω, ἀνἄτρέπω, ἀπöβάλλω, ἄποκτείνω, κἄταφθίνω, φθίνω, φθίνῦθω, ἄποθνήσκω,

έρβω, οίχὄμαι, συντήκὄμαι.

Απόλλων, ωνός, δ, Apollo: the son of Jupiter and Latona. Φοίβος Απόλλων A. 57. The A is sometimes long by Arsis, as in Ἐκηθολού Απόλλωνος Α. 14. Syn. Φοίβος, Αγυιεύς, Έκατος, Λοξίας, Παιών, Βοηδρομίος, Σμινθεύς, Υπέρίων, Παιάν. Ερ. Αγυιατίς, αργυρότοξός, κλυτότοξός, χρυσεότοξός, χρυσότοξός, τοξόφορός, ακεσίμεροτος, ἄληθὴς, ἄγἄνος, ἄγρευτὴς, αθάνἄτος, 'Ακτίος, ἄποτρόπαιος, βοηδρομίος, δεινός, δάφνηφορός, ἔκἄτηθέλἔτης, ἔκἄτηθόλος, χρυσάδρος, ἄναξ, ἔκἄεργος, λαοσσόος, Λητοίδης, ἄτάσθάλος, χρυσάωρ, Λύκηγένης, εύορκος, εύσκοπος, ευχαίτης, ευλύρης, ευφόρμιγξ, εῷδς, Ἑλἴκώνῖος, ἡἴός, ηὐς, Θυμβραΐος, ἰμερόφωνος, Κύνθῖος, κέρασφόρος, κουρότρόφός, Λυκίδς, λυκοκτόνός, λίγυφωνός. μαντιπόλος, μαντήιος, οιδπόλος, Πατάρευς, νδμίος, πόλισσουχός, λύκειός, Παιήων, προστάτήριος, Πάγασαίος, σεμνός, πόλυχρυσός. ΡΗΒ. Θέων χὄρόποιὄς ἄναξ, ὅ ἁγήτωρ μελέων, δε Χρύσην αμφῖεεεηκε, Δήλου θεοδμήτας σκόπός, ὄν ηυκόμος τεκε Λητώ. See Pyth. 5. 86. Hom. H. Apoll.

Απολλώνισς, α, ον, Apollineus: belonging to

Apollo. Orest, 1386. See above.

Απολογέομαι, defendo me sermone: to speak in one's own defence, plead one's own cause. Bacch. 41. Syn. Αντίλογεσμαι, πάραιτεσμαι, ἔπἄμύνω, πρὄφἄσίζομαι, σῦνηγορεω.

Απόλούω, σω, abluo: to wash off, cleanse. Ψ. 41. Syn. Απονίπτω, πλύνω, εκπλύνω, αποπλύνω, κλύζω, εκκλύζω, ἄποκλύζω, ἄποκἄθαίρω.

Απόλυμαίνόμαι, (1) purgor, lustror: to be cleansed, purified; (2) corrumpo: to spoil. Acobs Ατρείδης ἄπόλυμαίνεσθαϊ Α. 313. Syn. (1) Αγνίζω, κάθαγνίζω, κάθαίρω, άγνεύω; (2) λυ-

Απόλυμαντήρ, ήρός, δ, corruptor, turbator; pernicies: a spoiler; destruction. Δαιτῶν ἄπόλυμαντήρα ρ. 220. Syn. Λυμέων, απέρωευς,

λωβητηρ, λωβήτωρ, φθόρος, όλεθρος.

Απόλυω, ύσω, solvo, dimitto: to loose, let go. Ουδ' ἄπελυσε θυγατρά Α. 95. Syn. Εκλύω, παραλύω, καταλύω, απόλύτροω, ανίημι, ελευθεροω, απαλλάσσω, περισώζω, απόγινώσκω, αποψηφίζόμαι.

Απόλωβάω, ήσω, contumelia lacesso: to goad on by insults, commit acts of violence. Aj.

217.

Äπολωτίζω, ἴω, detraho, evello, more eorum qui lotum carpunt: to pluck or tear off. Iph. A. 793. Syn. Απανθίζω.

Απόμαγδάλία, as, ή, pulpa mollis e pane ad detergendas manus: soft bread on which the Athenians used to wipe their hands at meals, and which then was thrown to the dogs. Απόμαγδάλιας σιτούμενος Equit. 414.

Απομάττομαι, veneficiis devotum libero; exprimo, imitor; vescor: to deliver from sorcery;

to imitate; to eat. Ran. 1040.

Απόμείρομαι, distribuo: to distribute, portion out. Hes. Op. 578. Syn. Λαγχάνω, ἄπόλαγχάνω, ν μω, διάν μω, διάμερίζω, διάμοιράδμαι, δίαιρεω, κληρόω, απόκληρόω, αναδίδωμί.

Απομέμφομαι, reprehendo: to find fault with. Rhes. 900. Syn. Μέμφδμαι, καταμέμφομαι, αιτιαόμαι, μωμάδμαι, επισκήπτομαι, ψεγω.

Απόμερμηρίζω, σω, ξω, depositis curis dormio: to forget anxiety by sleep. Vesp. 5. Syn. Εύδω, ύπνώσσω, ύπνδω,

Απόμηνίω, irascor, iram foveo: to be angry, feel a lasting resentment against. Εμεῦ ἀπομηνίσαντος Ι. 426. Syn. Μηνίαω, μηνίω, οργίζομαι, ἄποργίζομαι, ασχάλλω, ασχάλαω, Βυμαίνω, Βυμέδμαι, κότεω, εγκότεω, χάλεπαίνω, χόλαω, χόλόόμαι, εις οργὴν πίπτω, λῆμ' ἔχω τἔθηγμἔνον.

Απομνάδμαι, recordor: to recollect. Tŵ oi Syn. Απόμιμνήσκόμαι, απεμνήσαντο Ω. 428.μνημόνεύω, ἄναμιμνήσκω, διαμνημόνεύω, ἔπιμνά-

Απόμνυμι, δμοθμαι, ώμδσα, jurejurando confirmo aut nego: to confirm or deny by an oath. Nub. 1232. Syn. Διόμνυμι, εξόμνυμι.

Απομόργνυμί, μόρξω, abstergo, exprimo: to wipe off, press or squeeze out. Acharn. 695. Syn. Απομάσσω, απονίπτω, επισμήχω and -σμαω, ἄποψἄω.

Ăπὄμουσὄς, ου, ὁ, ἡ, musis alienus, indoctus: illiterate. Med. 1089. Syn. 'Ăμουσός, ἄμαθής. Ăπὄμούσως, indocte: illiterately, roughly.

Agam. 774. Απόμυθεόμαι, dissuadeo, prohibeo: to dissuade, prevent. Πόλλ ἄπξμυθξομην Ι. 109.

Απάγορεύω, αποκάλεω, αποσπεύδω, απότρεπω, παραπείθω, κωλύω, απόλογίζομαι.

Απόμυκτέος, emungendus: to be wiped off. Cycl. 558.

(2) decipio: to deceive. Equit. 910. Syn. (2) Απάταω, εξάπάταω.

Απονίνημί, απονήσω, utilitatem ex aliqua re capio: to receive benefit from. Τωνδ' ἄποναιο

καϊ έλθοις Ω. 556. Syn. Απόλαύω.

Ăπὄναω, migrare facio; med. migro: to make to remove; Απονάομαι, to migrate, depart. Med. 167. Syn. Αποικέω, αποικίζω, μετοικέω, απόκἄθίστἄμαι.

Απονέμω, νέμω, νέμήσω, tribuo: to bestow, allot. Av. 1289. Syn. Διανέμω, αποδίδωμί, ανάγινώσκω.

Απονεόμαι, abeo, revertor: to depart, return. Ίλιον απονέοντο Γ. 313. The first syllable of this word is long in the eighteen instances which occur in Homer. Syn. Ανάχωρξω, υπόχωρξω, ανέρχομαι, απαλλάσσομαι, απελαύνω.

Απονίζω, Απονίπτω, abstergo, abluo: to wipe away, wash off. Αλλ' τδάτι νίζοντές άπο βρότον Syn. Απομάσσω, απολούω, Н. 425. σ . 171.

ἄποπλύνω.

Ăπὄνιπτρὄν, ου, τδ, aqua ad lavandum: water

Χέρνυψ. Απονός, ου, ὁ, ἡ, labore carens: free from labour, exertion, or trouble. Pers. 868. Syn. Αμοχθός, βάδιδς, αταλαίπωρός.

Ăπὄνοστέω, redeo: to return. Iph. T. 732.

Syn. Απονεόμαι, επανέρχομαι, επανειμί.

Ăπὄνόσφι, procul, seorsum: far from, apart.

Αθανάτων απονόσφι θέων Apoll. 3. 9.

Ăπὄνυχίζω, ungues reseco: to pare the nails, snatch away with the claws. Ăπὄντχιῶ σου τάν Πρυτάνείω σιτία Equit. 706. Syn. Ονυχίζω, εξαιρέω, διασπαράσσω.

Απόνωτίζω, in fugam conjicio: to put to flight.

Bacch, 752.

Αποξενόσμαι, extra patriam dego: to be estranged from. Γης απεξένωμένοις Hec. 1203. SYN. Απόδημεω, αποικίζω.

 $\check{\mathbf{A}}\pi\delta\xi\check{\epsilon}\nu\check{\sigma}s$, $\sigma\nu$, δ , $\dot{\eta}$, inhospitalis: inhospitable. Είτ' ες του ἄπόξενου βρμου Œ. R. 196. Syn.

Αξένος, δυσχείμερος.

 $\check{\mathbf{A}}$ ποξ $\check{\boldsymbol{\epsilon}}$ ω, $\check{\boldsymbol{\epsilon}}$ σω, $\check{\mathbf{A}}$ ποξ $\check{\boldsymbol{\iota}}$ ω, abrado, abscindo : to scrape off, cut off. Από δ' έξεσε χείρα Ε. 81.

Syn. Απόκόπτω, κάταξεω.

Ăποξύνω, exacuo: to sharpen. Ăποξῦναι δ' ἔκἔλευσα ι. 326. Syn. Πἄροξύνω, πἄρἄθήγω, πάρακοναω, αναστομοω.

Αποξυράω, Ion. Αποξυρέω, novacula rado: to shave with a razor. Thesm. 1052. See Ξυράω.

Syn. Απότίλλω, απόκείρω.

Απόπατέω, a via recedo; ventrem exonero: to walk aside. Πλην ἄποπατησομένοι γε πλείν η μυρίοι Plut. 1185. Syn. Αφόδεύω, αποσκευάζο-

Ăπόπατός, ου, δ, secessus, ventri levando necessarius: a convenience, necessary. Acharn. 81. See above. Syn. Άφοδος, κοπρών.

Ăποπαύω, sisto, cohibeo: to stop or interrupt; med. desisto: to cease from. \$\overline{\Phi}\$. 340. SYN.

Επέχω, κάτεχω, ἄνείργω, κάταστέλλω.

Απόπειραω, Απόπειραόμαι, experior, periculum facio: to make trial of. See Πειράω. Ran. 648. Syn. Διάπειράω, διάπειράζω, εκπειράζω, δοκιμάζω, κινδυνεύω.

Απόπελεκάω, securi dolo: to render level by

Av. 1156.

 $\mathring{\mathbf{A}}\pi \check{\mathbf{o}}\pi \check{\boldsymbol{\epsilon}}\mu \pi \boldsymbol{\omega}$, dimitto: to send away. Φ . 452. Syn. Εκπέμπω, παραπέμπω, απόθάλλω, απόλύω, ἄφίημι, εξάνίημι, εξέλαύνω, δίπτω.

Απόπετόμαι, avolo: to fly away. Pax 719.

Syn. Αναπετόμαι, αφίπταμαι.

Απόπηγνυμί, πήξω, concrescere facio: to stiffen. Ευθύς γάρ απόπηγνυσι τάντικνημία Ran. 126. SYN. Πήγνυμϊ, κάτάπήγνυμϊ, κάταψύχω.

Απόπίπτω, πεσούμαι, decido: to fall from or down. Ξ. 350. Syn. Αναπίπτω, εκπίπτω, κατα-

πίπτω, κάτἄφἔρὄμαι.

Απόπλάζω, πλάγξω, aberrare facio: to lead astray; med. aberro: to wander from the right path, go wrong. Νήσου ἄποπλαγχθέντας μ. 285. ŜΥΝ. Πἄρεκβαίνω.

Απόπλεω and -πλείω, πλεύσομαι, navi discedo, solvo: to sail from or away. Βάντες ἄπέπλειον 501. Syn. Εκπλέω, διάπλέω, άφορμέω, ναυτίλ-

Αποπληκτός, ου, ό, ή, attonitus, amens: astonished, thunder-struck, mad. Απόπληκτός εξαίφνης εγενετό τας γνάθους Vesp. 948. SYN. Πἄρἄπληξ, πἄρἄπληκτός, πἄρἄφρων, ἄφρων, φρένό-**Ελάθης, εμθρόντητός, τάφων, άναίσθητός.**

Απόπλήσσω, ξω, percutio, terrefacio: to strike,

for washing hands or feet. Acharn. 616. Syn. dismay. Antig. 1188. Syn. Εκπλήσσω, κάταπλήσσω.

> Ăποπλίσσομαι, ξόμαι, saltu me proripio: to leap away from. Acharn. 217. Syn. Απόπηδά**ὄμαι, ἄπὄφεύγω.**

> Ăποπνέω, Ion. είω, εύσω, exhalo, expiro: to breathe out; expire, die. Πικρόν ἄποπνείουσαϊ αλός δ. 406. Šyn. Εκπνέω, απόθυμιαω, από-

θνήσκω.

Ăποπνίγω, πνιξουμαι, suffoco; vexo: to choke; trouble. Εν λίμνη δ' ἄπἔπνιξἔ Batrom. 230. Syn. Πνίγω, κατάπνίγω, αγχόναω, άποκτείνω, επισφάττω, ανιάζω.

Ăποπονέω, laborem perduco ad finem: to finish labour. Thesm. 245. Syn. Εκπονέω,

κάτεργάζομαι.

Απόπριαμαι, emo: to buy. Ω δαιμονί ανδρών

απόπρίω την ληκύθον Ran. 1227.

Απόπροβάλλω, procul abjicio: to throw far om. Ευρύ δ' ἀποπροβάλων Apoll. 3. 1310. Syn. Απόβάλλω.

Ăποπρυθέν, Ăποπροθί, procul, e longinquo: far off, from a distance. Πολλά μάλ' εύζουσεν ἄπόπροθέν Ρ. 66. Syn. Πόρρωθέν, αποστάδον, έκας.

Αποπροίημί, emitto: to send forward from. Ιον αποπροιείς χ. 82. Syn. Αποστέλλω, αφίημι, **ἄπὄπέμπω**.

Αποπτήσσω, metu percellor: to be struck with alarm. Αλλ' ἄποπτήξας σἴωπῆ κατθἄνω δειλον τόδε Orest. 768.

Απόπτολίς, εως, δ, ή, peregre profectus: far from one's city. Κείθεν ησθ' απόπτολις Œ. R. 1000. Syn. Απόλις, φυγάς, ερημός.

'Ăποπτός, ου, ό, ή, quod conspicitur eminus; quod non conspicitur: visible at a distance; out

of sight. Œ. R. 762.

Απόπτυστός, aspernandus: detestable. ĕορτης έστ' ἄπόπτυστοι δέοις Eumen. 186. (Sch.) Syn. Έκπτυστός, ἄπευκτός.

Ăποπτύω, ὔσω, exspuo; aversor: to spit out; turn from with disgust. 'Ονθόν ἄποπτύων Ψ. 781. Syn. Εκπτύω, κάταπτύω, δἴαπτύω, ἄπορδίπτω,

Απόπυδαρίζω, salto nates calce feriendo: to dance in a ridiculous manner. Απέπυδαρϊσα μόθωνα περίεκόκκυσα Equit. 694. Syn. Πυδαρίζω,

λακτίζω.

Απόπυτίζω, spuendo ejicio vel eructo: to spit Θαίμα καπόπυτίζει καλώς Lysistr. 205.

Syn. Αποπτύω, ἄνἔρεύγδμαι.

Ăπὄρἔω, dubito, destitutus sum: to be at a loss, in difficulties. Iph. A. 537. Syn. Διαπόρεω, αμφισεητέω, αμφίγνοξω, ενδοιάζω, αμφίβάλλω, δίζημϊ, διστάζω, ενδέὄμαι, σπανίζω.

 $\dot{\Lambda}\pi\delta\rho\theta\eta\tau$ ös, ov, δ , $\dot{\eta}$, et η , $\delta\nu$, inexpugnabilis: unsacked, impregnable. Pers. 354. Syn. Ανάλω-

τός, ἄήττητός, ἄδήωτός, ἄθραυστός.

Ăπορία, as, ή, consilii inopia: difficulty in judging, difficulty. Κάμἄτος βρότοῖσἴν ἄπόρῖα τὲ γίγνεται Orest. 309. Syn. Ένδειἄ, πτωχεία, σπάνις, πενία, άβουλία, άμηχανία, θλίψις, χρεία, διαπόρησις.

Απόρνυμι, όρσω, excito; moveo me; proficiscor: to urge on; to move from, set out. Tios απορν**υμένον Λυκίηθεν Ε. 105.** Syn. Απέρχομαι,

ἄφορμἄω.

'Ăπŏρŏs, ov, δ, ή, invius, non pervius; difficultatibus impeditus: impassable; difficult. P. V. 939. Syn. 'Ăβάτος, δυσπορευτος, ενδέης, ŭπŏδĕἡs, ἄμήχἄνŏs, αμφἴ€ŏλŏs, αμφἴδήριτŏs, πἄλίντρϋπός.

ŏρούω, εκπηδαω, απόρνυμαι.

Απορβαίω, destruo, privo: to destroy, deprive Καϊ ἄπορβαῖσαι φἴλον ητορ π. 428.

'Ραίω, ἄπὄσυλάω.

Απορβαντήριον, ου, τὸ, lavacrum lustrale: the bason in the temple in which lustral water was

kept. Ελθών εις ἄπορραντήρια Ion 434.

Απορρέω, ρεύσομαι, effluo: to flow or drop off from. Φαρμάκων απέρρεον Med. 1198. Syn. Εκρέω, κάταρδέω, κάτάκρουνίζω, άποπίπτω, κάτάπίπτω, κάτείβομαι, άπορδύω.

Απορρήγνυμι, ρήξω, abrumpo: to break off. Τηκε δ' απορρήξας ι. 481. Syn. Διαρρήγνυμι,

ἄναρδήγνυμϊ, ἄπὄκόπτω, διαλύω. Απόρβητός, ου, ό, ή, ineffabilis, arcanus, prohibitus: not to be told, secret, forbidden. απόρρητον φλόγα Iph. Τ. 1331. Syn. Αρρητος, ἄποκρυφός, κρυφαίός.

Απορριγέω, exhorreo, extimesco: to shudder, to be terrified. Απερβίγασι νέεσθαι β. 52. Syn.

Εκφόθεσμαι, απόπλήσσομαι, εκπτήσσω.

Απορβίπτω, abjicio: to throw away. σ' ἄπέρριψ' εις δόμους Choëph. 901. 'Ρίπτω, ἄπὄδάλλω, πρὄδάλλω, εκδάλλω, ἄπὄκρούω,

Απορβοιβδέω, cum sonitu eructo: to make a loud noise. Ăπορδοιβδεῖ βὄάς Antig. 1021. Syn.

Απηχέω, ἄφίημι φωνήν.

Απορρόδη, ηs, ή, profluvium: a stream, a flowing from. Helen. 1603. Syn. Επιρδόη, ρεθμά,

απορρώξ, απόσταγμα.

Απόρρυτός, ου, ό, ή, effluens: flowing out or om. Κρήνης τ' αξνάου και απόρρυτου Hes. Op. from. 595.

Ăπορδωξ, ωγός, δ, ή, abruptus, præruptus: precipitous, craggy; subst. eruptio, latex: eruption, a spring. Εστίν απορρώξ ι. 359. Syn. (1) Καταρρώξ, διαρρώξ, (2) αγμός, απορρόδη, ναμά.

Απορφανίζω, orbo: to bereave of a near relation. Τους δ' ἄπωρφάνισμένους Choeph. 243.

Syn. Ορφανίζω, αφαιρέω, αποστέρεω.

Ăπορωs, difficulter: with difficulty.

Aπös, ĕŏs, τò, labor, lassitudo: labor, fatigue from travelling. Απός εκβάλων όδου Phœn. Syn. Πὄνός, κάμάτός.

Ăποσβέννυμι, σβέσω, extinguo: to extinguish. Αποσβέσαντες τους λύχνους Vesp. 255.

ΣβέννυμΙ, εξάλείφω.

Απόσείω, excutio: to shake off. Nub. 287. Syn. Κάτάσείω, εκθάλλω, ἄπὔθάλλω, εκδύω, εκκρούω, εκτινάσσω, αποσπαω, αναιρέω.

Απόσεμνύνομαι, jacto me: to give oneself airs, to be haughty. Ran. 833. Syn. Αλαζονεύομαι,

μεγάλαυχεόμαι, υπερφρόνεω.

Αποσκεδάννυμι, σκεδάσω, Αποσκίδνημι, dissipo: to disperse, scatter. Ψυχὰς μεν ἄπεσκεδασ' λ. 384. Ψ. 4. Syn. Σκεδάννυμι, σκεδάζω, κάτασκεδάννυμι, διαδίδωμι, διασκίδνημι, καταμερίζω.

Αποσκίμπτω, infigo ad firmandum id a quo pendeo: to make fast. Olymp. 6. 170. SYN.

Επερείδομαι.

Απόσκλημι, exaresco; morior: to wither; die. Αποσκληναι τότε Vesp. 160. Syn. Αποξηραίνδ-

μαι, οίχδμαι, Ανήσκω.

Αποσκόπεω, ex alto despicio: to look down upon, pay attention to. Πόλιν τ' αποσκόπουσ' επεί Hec. 927. Syn. Απόθεαόμαι, διασκέπτόμαι, κάθὄράω, ἔπισκέπτομαι.

Απόσκυδμαίνω, irascor: to be enraged at or with. Πάμπαν αποσκύδμαινε δεοίσιν Ω. 65. Syn. Αποργίζομαι, νεμεσάω, άγάνακτεω, μηνίω, άπομηνίω. ΡΗΒ. Δι' οργής έχω, δυσχέραίνω έπί τινός, κάτά τινός.

Αποσκυθίζομαι, Scythico more tondeor: to be shorn in the Scythian fashion. Κρατ' απεσκυ-

θισμένην Troad. 1026.

Αποσκυλεύω, Αποσκυλάω, spolio: to plunder, strip off. "Οπλου απεσκύλευσε πεσόντος Theoc. 24.5. ΝΥΝ. Συλάω, ἄπὄσυλάω, εξενάρίζω.

Απόσόδεω, abigo; abeo: to drive away; to get off, to be gone. Av. 1033. Syn. Απέλαύνω, ἄπὄσείω, ἄναστέλλω, ἄπὄδἴώκω, εξορμάω.

Αποσπαράσσω, lacerando avello: to tear off. Απεσπάραξεν ωμόν Bacch. 1125. Syn. Σπά-

ράσσω, διασπαράσσω, αποσπαω.

Āποσπαω, ασω, abstraho: to tear from. ĕμῶν ἄποσπάσας Iph. A. 1152. Syn. Ανασπάω, εκσπάω, εξορμάω, κάθέλκω, άφαιρέω, εκτίλλω, ἄποχωρίζω, ἀπερύω.

Αποσπένδω, σπείσω, libo: to pour out a libation. Εύχετ' αποσπένδων γ. 394. Syn. Σπένδω,

κάτασπένδω, λείθω, ἄπάρχὄμαι.

Āποσπὄδεω, proprie, cinerem detergo; decutio: to sweep away the ashes; to rub off, pare. Αποσπόδησαι τους δνύχας των δακτύλων Aves Syn. Προστρίθω, ἄποκρούω, ἄναίρω, ἄφανίζω.

Απόσπορος, ου, δ, ή, satus ab aliquo: sprung from. Κύπρις απόσπορος εστι Musæ. 249. Syn.

Απόγονός, έκγονός, εκγένέτης.

Αποστάδα, Αποστάδον, eminus: at a distance. Επέεσσϊν ἄποστάδά ζ. 143. SYN. EKAS, ATOπρόθι, διαστάδον, πόρρωθέν.

Αποστάζω, ξω, destillo: to trickle down. Φλέβος ἄπέσταξεν φονου Ιοη 1011. Εκστάζω, ϋπόλείβὄμαι, ἄποστἄλάζω, λείβω.

from. Εις ἄπόστἄσιν βἴου Hipp. 277. Αποστάσια, επανάστασις, απόλειψις, εκλειψις, απόχώρησις, αναχώρησις, απάλλαξις, διαλυσις, ξλάττωμά.

Αποστάτεω, deficio, desero: to stand aloof from, desert. Agam. 1073. Syn. Ăπολείπω, διαλείπω, απόχωρεω, αφίσταμαι, προδίδωμί,

 $\mu \in \theta i \eta \mu i$.

Αποστείχω, Αποστίχω, abeo: to go from or away. Οίκαδ' αποστείχειν ψ. 279. A. 522. Syn. Απέρχομαι, απόθαίνω, απόχωρεω, αναχωρεω.

 $\check{\mathbf{A}}\pi \sigma \sigma \tau \acute{\epsilon} \lambda \lambda \omega$, $\check{\epsilon} \lambda \hat{\omega}$, amando: to send from. $\Delta \omega \mu \check{\alpha} \tau \omega \nu$ $\check{\alpha}\pi \sigma \sigma \tau \check{\alpha} \lambda \hat{\gamma}$ Androm. 801. Syn. $\check{\mathbf{A}}\pi \check{\sigma}$

πέμπω, εκπέμπω, μεθίστημι.

banish love from the heart. Κεὶ μἔν ἄποστέρ-ξαιμἴ Theoc. 14. 50. Syn. Αποστύγεω, κἄτἄφρόνεω, ἄπεχθαίρω.

Αποστέρεω, Αποστέρίσκω, privo: to deprive. Συζύγου μ' ἄποστέρεις Alcest. 394. Œ. C. 389. Syn. Στερεω, απόνοσφίζω, εξαπαταω, αφαιρεω, παρακόπτω, παρακρούω, συλαω, σκυλεύω.

Αποστέρητρις, ιδός, ή, fraudatrix: fraudulent, deceptive, a deceiver. Γνώμην αποστέρητρίδα

Nub. 728.

εν ώμοις Batrom. 287. Syn. Στίλθω, αποστιλθόδμαι, ἄπόλάμπω, λαμπρύνδμαι, καλλύνδμαι, καλλωπίζομαι, ἄμἄρθσσω, λάμπω.

 $\check{A}\pi o\sigma\tau\lambda\epsilon\gamma\gamma i\zeta\omega$, strigili detergeo, destringo: to scrape off from the body with an instrument used in bathing. Μηδ' ἄπεστλεγγισμένοις Equit. 580. Syn. Αποσμάω, άποσμήχω, άποξύω.

Αποστόλη, ηs, ή, dimissio: a sending away, a mission. Phœn. 1058. Syn. Απόπομπη, ἄπό-

πεμψίς, ἄπολυσίς, ἄφεσίς, ἄνεσίς.

Αποστρέφω, ψω, averto: to turn back or away. ἄποστρἔφομαι, aversor: to dislike, hate. Πἄλἴν εδρας απεστράφη Iph. T. 1166. Syn. (1) Απότρέπω, ἄποχωρέω, ἄφίσταμαι, ἄπέρχομαι; (2) απόπέμπόμαι, αποστύγεω, μισεω, δυσχεραίνομαι, απότρξπόμαι.

Ăποστρὄφή, η̂s, ή, aversio, perfugium: a turning away from, an escape. Αιτίας ἄποστρόφήν Ηίρρ. 1039. Syn. Απότρόπη, απόφυγη,

άλυξις, αναχώρησις, παραίτησις.

Απόστρὄφός, ου, ό, ή, aversus, abhorrens: turned away from, distorted, detesting. Ounaτων αποστρόφους Aj. 69. Syn. Διάστρόφος, απότροπός.

Αποστυγέω, abhorreo: to hate. Κουρίδίας μέν ἄπέστυγον Apoll. 1. 804. Syn. Αποστέργω,

ἄποστρἔφὄμαι, q. v. μὕσάττὄμαι.

Αποστύφελίζω, ξω, depello: to drive from. Αυτόν ἄπεστύφελιξεν Απόλλων Π. 703. Syn. Απέλαύνω, ἄπόσείω, ἄπόκινεω, ἄπείργω, ἄποκρούόμαι, κάταβάλλω, εκβάλλω.

Απόσυκάζω, exploro more eorum qui ficos carpunt: to examine, search out. Equit. 259.

See Σῦκον. Syn. Απόθλίβω.

Απόσυλαω, spolio: to take away by plundering, deprive of. Κάπεσύλησεν πάτρας Œ. C. 1330. Syn. Συλάω, ἄφαρπάζω, ἄναρπάζω, εξαιρέδμαι, ἄποστἔρἔω, ἄπὄδύω, ἄπὄκλέπτω.

Απόσυσμαι, exsilio, diffugio: to hurry from, 'Ημείς δὲ δείσαντες ἄπεσσυμεθ' ι. 236. Syn. Απόσεύδμαι, ἄνδρούω, ἄνἄπηδἄω, ἄπαλλάσ-

σόμαι, ἄπέρχομαι.

Απόσυρίζω, ξω, sibilo: to hiss. Μάκρ' ἄπόσυρίζων Η. in Merc. 280. Syn. Συρίζω, συρίττω, κάτασυρίττω, επίσυρίττω.

Αποσύρω, avello: to tear away. Πᾶν δ' ἄπξσυρε μετωπόν Theoc. 22. 105. Syn. Ανασύρω, διάσύρω, απέρυω, απότίλλω, αφαιρέω, ψιλόω.

Ăποσφάζω, Ăποσφάττω, ξω, macto, interficio: to sacrifice, slay. Οθε ἄποσφάξω λάβών Acharn. Syn. Σφάττω, ἄναιρξω, τρἄχηλίζω, ἄποκτείνω.

Αποσφάλλω, subverto, a recta via abduco, fallo: to lead astray, disappoint. Ελπίδος δ΄ ἄπεσφάλην Ιρh. Α. 742. Syn. Σφάλλω, πάράτρέπω, πλάναω, εξάπαταω.

Αποσφραγίζω, obsigno: to seal up. Orest. See Σφραγίζω. SYN. Σφραγίζω, κάτασφραγίζω, επισφραγίζομαι, επίσημαίνομαι.

Αποσχέω, inusit. in præs. Idem quod Απέ-

Αποσχίζω, abscindo: to cut off, separate. Πτόρθων ἄποσχίζουσα Alcest. 173. Syn. Kaτασχίζω, ἄποκόπτω, ἄποτέμνω, δρύπτω, διάτμήγω, ἄπὄθξρίζω.

Απόσωζω, σώσω, servo, sanitati restituo: to save, restore to health. Philoct. 1379.

Διασώζω, ακέδμαι, ιαδμαι, εξακέδμαι.

Απότάμνω. See Απότέμνω.

Απόταυρόδμαι, taurinas iras concipio: to be furious as a bull. Med. 190. Syn. Ταυρόδμαι. Απότειχίζω, muro arceo: to wall out. Av. 1575. Syn. Απείργω, επίκλείω.

Απότεκμαίρδμαι, judico, argumentando colligo: to form a conjecture from, infer, guess. Πόρον τ' απέτεκμαίροντο Apoll. 4. 1538.

Αποτέμνω, Αποτάμνω, abscindo: to cut off. Θ. 87. Eustath, ad II, B. 87. says that in the

Iliad τάμνειν and not τέμνειν is the proper reading. Syn. see in Αποσχίζω.

Απότηλοῦ, Απότηλοθῖ, procul, longe: at a distance, far from. Apoll. 4. 1092. Syn. Απότηλε, τηλού, τηλόθι, εκάς.

Αποτίβατος, Dor. pro Απρόσβατος, ου, δ, ή, qui adiri nequit: inaccessible. Trach. 1031

ŜΥΝ. 'Ăβἄτὄς, ἄπροσπέλαστὄς.

Ăπὄτἴθημἴ, θήσω, depono, repono: to lay down, set aside. Iph. T. 377. Syn. Κάτάτιθημί, κάθίζω, τάμιεύω.

Απότίλλω, ιλῶ, ιλα, avello: to pull or pluck from, tear off the hair. Av. 806. Syn. Κάτά-

τίλλω, πἔρἴτίλλω, ἄπὄκόπτω, ἄπὄκνίζω.

Απότιλμά, ἄτός, τὸ, id quod avulsum est: a stripping, rending or tearing off. Theoc. 15. 19. Syn. Απόσπασμα, αποκομμα, άγμα.

Απότιμαω, non honoro: not to honor. Ουδ' ἄπὄτιμήσω Η. in Merc. 35. Syn. Ατιμάω,

ἄτίζω, ἄτιμάζω.

Ăποτιμος, ου, δ, ή, inhonoratus: unhonored. Œ. R. 215. See above. Syn. 'Ατιμός.

Ăπὄτἴνάσσω, ξω, excutio: to shake off, cast away. Ουκ ἄποτινάξεις κισσον Bacch. 253. Syn. Απόσείω, απόβάλλω, εκτινάσσω, αναρδίπτω.

Απότινύμαι, solvi mihi debitum curo, exigo: to exact from, demand one's due. Πόλξων δ' ἄπξτίνὕτο ποινήν Π. 398. Syn. Αποτίσμαι, τιμωρέδμαι, ποινάω, κόλάζω, μετέρχόμαι.

Απότινυμι, Απότινω, Απότιω, solvo seu reddo debitum: to repay. Πόλλ' ἄπὅτίνειν β. 132. 1352. "Τίνω, φθάνω, and φθίνω, with their compounds, have the penult. long in Ionic, and short in Attic Greek." Maltb. Syn. Εκτίννυμί, εκτίνω, απόδιδωμι, ανταπόδιδωμι, ανταμείβόμαι, ανταλλάσσὄμαι, ἄπὄλὕω, εκλύω.

Απότμήγω, ξω, poet. pro ἄπότέμνω, abscindo: to cut off, sever. Λαιμόν ἄποτμήξειξ σἴδήρω Σ. 34. Syn. Αποκόπτω, αποσχίζω, q. v. απάμαω,

Απότμηξ, ηγός, ό, ή, abruptus, præceps: rugged, craggy, steep. Κυρτόν ἄποτμῆγι σκόπιῆ Apoll. 2. 583. Syn. Απότομός, απορρώς, κάταρδώξ.

Απότμός, ου, δ, ή, miser: unhappy. ἄπότμου Ω. 388. Syn. Κἄκοπότμος, ἄθλίος, δυσδαίμων, κἄκὄτὔχὴς, δείλαἵὄς, ἄτὔχὴς, δυσ-

τυχής, δύσπότμος.

Ăπὄτὄμὄς, ου, δ, ή, abscissus, præruptus, asper: broken off, rough, harsh; and ή, fastigium

abruptum: a crag. Alcest. 1003. Œ. R. 876. 'Ăπότός, ου, ό, ἡ, qui sine potu vivit: who lives without drinking. Aj. 324. Απότρέπω, averto: to turn away. Μἄκἄρων τίς ἀποτρέπεί Apoll. 1. 681. Syn. Αποστρέφω, ἄποτρωπάω, εκκλίνω, ἄποκλίνω, ἄπαγομαι.

Ăποτρέχω, δράμουμαι, currendo abeo: to run away. Δἴἔβἄλἔ μ' ῶ γραῦς ἄποτρἔχ' ὡς τἄχιστἄ συ Thesm. 1214. Syn. Ανἄτρἔχω, ἄνἄχωρἔω.

 $\check{\mathbf{A}}$ π $\check{\mathbf{o}}$ τρ $\check{\mathbf{i}}$ β $\boldsymbol{\omega}$, $\boldsymbol{\psi}$ $\boldsymbol{\omega}$, detero : to wear away. Πλ $\boldsymbol{\epsilon}$ υραϊ ἄποτρίψουσι ρ. 232. Syn. Κἄτἄτρίβω, πάρατρίβω, ἄποτρύω, ἄποξύω.

Απότροπαιός, ου, ό, ή, depulsor malorum, averruncus: an averter of evils, protector, 'Απολλόν ἄπότρόπαι καί θέοι φίλοι Plut. 854.

Απότροπη, Απότροπία, as, poët. ης, ή, depulsio: a driving away, escape from. Helen. 359. Apoll. 4. 1504. Syn. Εκτρόπη, ἄποστρὄφὴ, ἄπὄλειψῖς.

turned from, removed; (2) averruncus: averting. Βωμῷ πἄρέστην ἄπότροποισῖ δαίμοσι Pers. 208. Syn. (1) Απόφορος, παράτροπος, απευκτός, φευκτός, (2) ἄπότροπαιός, ἄλεξικάκος,

άλεξιμόρος, άλεξητήρ, άποπομπαίος.

Αποτρύω, ύσω, (1) detero, defatigo: to wear away, fatigue; (2) abjicio: to cast away. Trach. 126. See Τρύω. Syn. (1) Τρύχω, κατάτρύχω, διατρίθω, αποκάμνω, κοπίαω, καταπονέω, καταδαπαναω, (2) αποθάλλω, αποδοκιμάζω,

Απότρώγω, τρώξομαι, avello morsu: to tear off with the teeth, devour. Είτ ἄποτρώγει Ran. 365. Syn. Τρώγω, κἄτἄτρώγω, κἄτεσθῖω, ἄπόφάγω, κάτάφάγω, κάτάθρώσκω, ἄπόθρώσκω,

ἄπὄκναίω, ἄπὄκείρω.

Απότρωπάω, poet. Ion. pro ἄπότρἔπω, averto: to turn away. Δηρόν ἄποτρωπᾶσθέ φ. 112.

Syn. Απότρέπω, q. v.

Απότυγχάνω, τεύξόμαι, aberro ex voto, non succedo: to miss, to be disappointed. Απότυγ-χάνειν ερώντα Anacr. Syn. Εξάμαρτάνω, άφάμαρτάνω, δίαψεύδύμαι, σφάλλύμαι, άποσφάλλόμαι, πάρεκτρεπόμαι, ἄπόβάλλω.

Απουρίζω, pro ἄφὄρίζω, q. v. Χ. 489.

'Ăπουρŏs, ου, ὁ, ή, longe a terminis: far removed from the frontiers. Œ. R. 194.

'Ăπους, ὄδος, ὁ, ἡ, pedibus carens: not having a leg or legs, having lost the use of legs, lame. Philoct. 632. Syn. XWAOs.

Ăπουσῖα, α s, $\dot{\eta}$, (1) absentia: absence; (2) detrimentum: want, damage. Απουσία μέν εῖπάς Agam. 924. Syn. Ζημἴα, βλάβη.

Απόφάγω, comedo: to devour. Equit. 497. See Φάγω. Syn. see Απότρώγω.

Απόφαίνω, ostendo, probo: to show, exhibit, prove. Pers. 865. Syn. Ανάφαίνω, εκφαίνω, εκφανίζω, απαγγέλλω, απόσημαίνω, δείκνυμί, εξ**ἔλέγχω**, κἄτἄμηνὕω.

Ăπὄφἔρω, οίσω, aufero, refero: to carry off, bring back, deliver. K. 337. Syn. Αφαιρέω,

ἄπάγω, ἄπὄκζμίζομαι, εκφέρω, κάτάφέρω.

Ăπὄφεύγω, ξόμαι, effugio: to escape. Vesp. Syn. Εκφεύγω, διαφεύγω, διεκφεύγω, αναχάζομαι, εξαλεόμαι, εξαλύω, εκδίδρασκω, εξέρχομαι, απολύομαι.

Απόφευξίς, έως, ή, Απόφυξίς, έως, ή, effugium; solutio: escape, acquittal. Vesp. 562. Syn.

Απόφυγη, αλυξίς.

Απόφημι, φήσω, (1) profiteor; to declare; (2) nego, contra dico: to deny, contradict. H. 362. Syn. (1) Απόλεγω, αποστόματίζω, απόφάσκω, (2) απείπω, αντίλεγω, αποφθέγγόμαι.

Ăπόφθεγκτός, ου, ό, ή, indignus quem alloquamur: who ought not to be spoken to. Iph. Τ. 951. Syn. Απρόσφθεγκτός, ανάξιος, απότρο-

Ăποφθείρω, ἔρῶ, Ăποφθἴνὔθω, perdo : to de-roy, ruin. Ούτ' αἔτοῦ γἔνεθλ' ἄποφθείρας stroy, ruin. πάλιν Choëph. 252. See also π. 539. Syn.

Δἴαφθείρω, ἄπόλλυμῖ, κἄτακτείνω.

 $\check{\mathbf{A}}\pi o \varphi \theta \check{\imath} \nu \omega$, $\check{\mathbf{A}}\pi o \varphi \theta \check{\imath} \omega$, $\check{\imath} \sigma \omega$, intereo: to perish. Κάποφθίνει τα χρηστα χώ δειλδε κράτει Philoct. See remark at Απότίνω. 457. €. 110. Φθίνω, διαφθείρομαι, απόλλυμαι, αποφθείρομαι, ἄπόθνησκω.

μάτός τ' ἄποφθόραί Eumen. 187. Syn. Φθόρά. Απ φλαυρίζω, flocci facio: to disparage. Pyth.

Syn. Φλαυρίζω, φαυλίζω, ἄπὄφαυλίζω, εκφαυλίζω, ευτελίζω, εξευτελίζω.

Απόφλύζω, efflo, ebullio: to shoot or burst "Υερίν αποφλύξωσιν Apoll. 3.584.

Απόφονός, ου, δ, ή, with φονός, &c., abomi-

nandus: unnatural, horrible. Orest. 189. Απόφράγνυμι, communio velut septo: to hedge round, fence about. Κἀπόφράγνυσαι κύκλφ Antig. 247. Syn. Απόφράσσω.

Απόφυσαω, ήσω, efflo: to blow, breathe out. Κάπειτ' ἄνελών μ' ἄπὄφυσήσας Vesp. 330. Syn.

Εκφυσάω, εκπνέω, άναπτύω.

 $\mathring{\mathbf{A}}\pi$ ὄφώλἴὄς, ου, $\mathring{\mathbf{o}}$, $\mathring{\eta}$, (1) vanus, irritus: trifling, vain; (2) monstrosus: strange, wonderful; (3) indoctus: ignorant. Ăπὄφώλἴοι ευναί λ. 248. Syn. (1) Μάταιός, ἄν ξμώλιός, (2) ξένδς, τέράστίος, (3) απειρός, απαίδευτός.

Αποχάζομαι, secedo, recedo: to retire, depart om. Αλλ' ἄποχάζεο βόθρου λ. 94. Syn.

Ανάχωρεω, άνέρχομαι, άπέρχομαι.

Απόχαλάω, άσω, relaxo, resolvo: to let loose. Αλλ' ἄποχάλα την φροντίδ' ες τον αξρα Nub. 762. Syn. Ανίημι, αναπέμπω, αναλύω.

Απόχειρόω, ώσω, ex manu aliena capio: to snatch away. Απόχειρόδμαι, destituor: to be deserted by. Pax 1013. Syn. (2) Χειρόδμαι, ἄπότυγχάνω, ἄποστἔρἔὄμαι.

Ăποχειροτονέω, suffragio meo improbo: to vote against. Pax 666. Syn. Αποψηφίζομαι,

διαλύω,

Ăπὄχεω, Ăπὄχεύω, εύσω, effundo: to pour out, cast away. χ. 20. Ion 146. Syn. Εκχέω, ἄπὄχξω, εκβλύζω.

Åποχραω, sufficio: to supply, to be sufficient. Εμοί μεν απόχρη ταυτά και ψηφίζομαι Aves

1602. Syn. Eξαρκέω, ξπαρκξω.

Απόχωρέω, abscedo: to go from, retire. Aves Syn. Απέρχομαι, απειμί, ανέρχομαι, εξέρχὄμαι, ἄπαλλάσσὄμαι.

Αποψάω, ήσω, abstergo: to wipe off, wipe, Αφρόν τ' ἄπέψα Iph. Τ. 312. SYN. Απομάσσω, καταμάσσω, απονίπτω, απομόργ-

Αποψιλόω, denudo: to strip bare. Ταύτης See Blomf. ad αποψιλώσ<math>
ομεν Thesm. 538. Choëph. 683. Syn. Απότίλλω, απόθερίζω, απόγυμνδω, ἄφαιρξω.

Ăποψύχω, ξω, expiro, frigefacio, refrigero, exsicco: to breathe out, expire, cool, drain out, 'Ιδρώ ἄποψυχθείς Φ. 561. SYN. ATOθνήσκω, ψύχω, ἄποξηραίνω, αυαίνδμαι.

Αποψωλέω, præputium detraho: to circum-Επεσθ' ἄπεψωλημενοι Plut. 295.

Απραγμόσυνη, ης, ή, vacatio a negotio; negligentia: freedom from business; negligence. Nub. 1005. Syn. Απραξία, σχόλή, ăμĕλειä, κăτἄφρŏνησἴs.

Απράγμων, ὄνός, δ, ή, (1) negotiis vacuus: taking no trouble, quiet; (2) incuriosus: careless. Πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον απράγμονα Aves. 44. Syn. (1) 'Απονός, αργός, ήσυχός,

(2) αμέλης, αφρόντιστός. ΄ Απρακτός, Ιοη. 'Απρηκτός, ου, δ, ή, infectus, irritus; intentatus: not done, ineffectual, unsuccessful; unattempted. Απρηκτόν γε νεεσθαί Ξ. 221. Syn. Ανήνυτος, αδυνάτος, ατέλεστος,

Απραξία, ας, ή, cessatio a rebus agendis: a cessation from business. Απραξία λέγω Orest.

420. Syn. see Απραγμόσϋνη.

 $\check{\mathbf{A}}\pi\rho\check{\boldsymbol{\epsilon}}\pi\dot{\boldsymbol{\eta}}s$, $\check{\boldsymbol{\epsilon}}\check{o}s$, δ , $\dot{\eta}$, indecorus: unbecoming, improper. Φθονέρον το και απρέπες Theoc. 5. Syn. Αποικώς, απέοικώς, αεικέλίος, αισxpos.

Απρίατός, η, όν, inemtus: unpurchased. Απρί-

άτην ἄνάποινδν Α. 99. Απριάτην is used ad- | bellis: unwarlike. verbially, ξ. 316. Syn. 'Αμισθός, ἄπομισθός, έκμισθός.

Απριγδόπληκτός, ου, ό, ή, indesinenter percussus, vel percutiens: incessantly struck, or Απριγδόπληκτά πόλυπλάνητά δ' ην ίδειν Choëph. 419.

Απριγδά, tenaciter: clinging to tightly. Pers.

See above.

Ăπρὶξ, arcte: firmly, closely. Κόμην ἄπρὶξ ονυξι Aj. 310.

Απροδούλως, improvide: inconsiderately.

Choëph. 610.

Απρόξενος, ου, δ , $\dot{\eta}$, non habens πρόξενον: not received or entertained. Gallice, sans l'hôte publique. For Πρόξενός denotes a person who is entitled to be hospitably entertained by a foreign state. Ăπρόξενοί τε νόσφιν Æsch. Sup. 247. Syn. Αλλόδαπός.

Απρόοπτός, ου, ό, ή, improvisus: unlooked for. 'Ως Ζευς ύμας εις απρόοπτον Ρ. V. 1111. Syn.

Ασκόπός.

Ăπρόσδεκτός, ου, δ, ή, inhospitalis: inhospi-

table. Æsch. Sup. 797. Syn. Άδηλös. Απροσδύκητόs, ου, ό, ἡ, inexpectatus: unexpected, sudden. Lysistr. 352. Syn. Εξάπιναϊος, άδὄκητός, ἄπρὄοπτός, άδευκής.

Απροσήγορος, ου, ο, ή, non affabilis: difficult to be spoken with, morose. Trach. 1095. Syn.

Απρόσοιστός, ἄπρόσόμιλός.

Απρόσικτός, ου, ό, ή, inaccessus, non adsequendus: not to be approached, unattainable. Nem. 11. 63. Syn. Απροσπέλαστός, δυσπρόσ**δδύ**ς, ἄβἄτὕς, ἄμήχἄνὄς.

Απρόσμαχός, ου, δ, ή, inexpugnabilis: unconquerable, invincible. Απρόσμαχον τέρας Trach. 1100. Syn. 'Αμάχος, ἄήττητος, ἄνί-

Απρόσοιστός, ου, ό, ή, qui sustineri haud potest: intolerable. Pers. 94. Syn. Άτλητός, δύσφὄρὄς.

Απροσομιλός, ου, δ, ή, abhorrens a familiaritate consuctudinis: difficult of access. (See Απρόσ-

ηγόρδς.) Œ. C. 1236. See 'Ομιλός.

Απρόσφδρός, ου, ό, ή, incommodus: inconvenient, not suiting. Ναυβάταις άπροσφόρους Iph. A. 287. Syn. Ανέπιτήδειδς, άπρόσικτός,

Απροτίμαστος, ου, δ, ή, intactus, incontaminatus: untouched, unpolluted. Αλλ' ἔμἔν' απροτίμαστός Τ. 263. Syn. Ανύθριστός, αλώθητός, αμίαντός.

Ăπρὄφἄσιστός, ου, ὁ, ἡ, non prætextibus utens: not using subterfuges. Bacch. 1000. See Πρόφάσιζόμαι. Sed lectio est vexata.

Ăπρὄφάτος, ου, δ, ή, ex improviso accidens: unexpected. Apoll. 2. 269. See below. Syn.

Απροσδόκητός, άδόκητός, απαραίτητός.

Απρόφατως, ex improviso: suddenly, unexpectedly. Καί σφισιν απρόφατως Apoll. 2. 580. Syn. Αιφνίδίως, εξάπίνης, εξαίφνης, άπροδράτως, απροόπτως.

Απτέρος, ου, ό, ή, non alatus: not having wings, not adapted to flying. Iph. T. 1096.

 $A\pi\tau\dot{\eta}\nu$, $\hat{\eta}\nu\dot{\delta}s$, δ , $\dot{\eta}$, implumis: unfledged. I.

Απτδέπης, ἔδς, δ, η, in dicendo intrepidus: bold in speaking. "Ηρη άπτδέπες Θ. 209. Syn. Θράσυς, υθριστός, λοίδορος, δύσφημός, βράσυλόγος, κακόλόγος.

Απτολέμος, ου, ό, ή, poët. pro απολέμος, im-

Απτόλεμον και ανάλκιδα Ι.35. Syn. Απόλεμός, άναλκίς, δειλός, θηλύφρων.

"A $\pi\tau\omega$, (1) necto: to fasten; (2) accendo: to set on fire; (3) med. tango, hæreo: to touch. Hipp. 1030. Syn. (1) Πλέκω, πέριάπτω, (2) αίθω, κάταίθω, ἄνἄκαίω, (3) ἄφάπτόμαι, σὕνάπ-τόμαι, ἔχόμαι, ἔφάπτόμαι, ἔπίλαμβάνω, Θίγω, διγγάνω, ψαύω, ἔπιψαύω, προσψαύω.

Απτώς, ῶτὄς, δ, ή, stabilis: not liable to fall,

steady. Olymp. 9. 138. SYN. Běbaios.

Απύλωτός, ου, δ, ή, (1) quod obstrui nequit. patens: which cannot be stopped, open; (2) effrenus: unrestrained. Έχοντ' ἄχάλινον ἄκρἄτες απύλωτον στόμα Ran. 839. Syn. (2) Αδόλεσχός, ἄθυρόστομός, ἄθυρόγλωττός.

Απύργωτός, ου, ό, ή, turres non habens: undefended by towers. λ. 263. Syn. Αφρούρητος.

Απυρός, Απυρωτός, ου, δ, ή, ignis expers, ignem non expertus: exempt from fire, never having been exposed to fire. Τῷ τρἴτἄτῳ ἄπὔρον κάτ ἔθηκ ἔ Ψ. 267.270.

'Ăπυστός, ov, ὁ, ἡ, fando inauditus; inscius: unheard of; unacquainted with. Χρὄνὄν η̂ έν απυστος. Syn. Ανήκουστός, ανήκοος, απευθής,

ἄδοξὄς.

Απύω, ύσω, Dor. pro ηπύω, sono, dico: to utter, cry aloud, speak. Orest. 1251. Ηχέω, προσκάλεω, κραυγάζω, λέγω, φάσκω, κηρύσσω, ἔπϊκηρύσσω.

Απφῦς, ὕὄς, δ, Dor. pro πἄτηρ, pater: a father. Ου λέγὤ απφῦν Theoc. 15. 13. Syn.

Πἄτὴρ, γὄνεύς.

Ăπφδόs, οῦ, ὁ, ἡ, absonus, dissonus: out of tune, inharmonious. Cycl. 487.

'Ăπωθέν, i. q. ἄπὄθέν, procul, eminus: far from, at a distance. Κάν ἄπωθεν η Iph. A. 983. Syn. Έκας, απόπροθέν, πόρρωθέν.

Απωθέω, ώσω, ωθήσω, detrudo, to drive back, to reject. Heracl. 47. Syn. Εξωθέω, εκβάλλω, ăπŏ€άλλω, ἄπĕλαύνω, ἄπορβίπτω, ἄπὄκρούω, ἄπŏ-

σὄβξω.

Ăπώμοτος, ου, ὁ, ἡ, (1) abjurandus, lege interdicendus: to be abjured, sworn against, declined under the sanction of an oath; (2) abjurans: abjuring, forswearing. Antig. 388. 394. Syn. 'Απευκτός.

Ăπωστεόs, repellendus: must be rejected or refused. Ανδρός ουκ απωστέον Herc. F. 294.

Απωστός, ή, όν, expulsus: expelled. Τέλος δ' ἄπωστὸς γης Αj. 1019. Syn. Απότροπός.

Ăπωτέρω, remotius: at a greater distance off.

'Aρ, poët. pro ἄρἄ, utique, tandem, igitur: in fact, then, therefore, also; et âρά, interrog. igiturne? utrum? num? an? Μήτ' άρ τις νῦν κτήμἄτ' Η. 400. `Ω φίλτὰτ' ᾶρἄ κὰμ' Hec. 509. San. (1) 'Αρά γε, δή, γοῦν, δήτα, ρα, (2) Αρ'

οῦν, ᾶρἄ μη, μῶν.

Αρά, âs, ή, (1) preces: a prayer good or bad; (2) diræ: a curse; (3) infortunium, noxa: a dreadful misfortune. Ăρὰs ἄρᾶται παισῖν Phœn. 65. The first syllable of αρά seems to be always long in Homer in the arsis; in the thesis it is frequently short. Syn. (1) Ευχή, (2) κἄτἄρα, έπάρα, κάτευγμά, άνάθεμά, βδέλυγμά, (3) άτη, βλἄβη, λοιγός. ΕΡ. (2) Δύσφημός, κρυξρά, δεινή, τάλαινά, δύστηνός, σάφης, πάτρώδς, πόλύστόνός, πίκρογλωσσός.

Αράθεω, fragorem edo: to rattle, clash. Πεσών ἄρἄβησε δε Δ. 504. Syn. Ηχεω, κρότεω, ψόφεω.

Αράβια, as, ή, Arabia. Αράβιας τ' άρειον άνθος

P. V. 428., when Aράβίαs answers to Κολχίδος

in the strophe.

Ăρα̃εοs, ου, ο, strepitus, stridor dentium: a crash, gnashing of the teeth. Βαμθαίνων ἄρἄδος δἔκ. 375. 'Αρᾶδος, a P. N. occurs Pers. 323.

Syn. Βρυγμός, ροίζος, ροίεδος, ηχός.

Άραγμός, οῦ, ὁ, Αραγμά, ἄτός, τὸ, pulsatio, collisio, strepitus: a knocking, collision, blow, pelting, crash. Στέρνων ἄραγμοὺς Œ. C. 1609. Cycl. 204. Syn. Άραβος, κανάχη, κτύπος, θόρυβός, κονάβος, κινάθισμά, πάτάγημά, πάτάγος, ψόφός, πληγή.

Aραίος, α, ον, diris devotus: accursed. Είθ' ην ἄραιον δαίμοσιν Hipp. 1413. Syn. Απευκτός,

ϋπόκείμενος αρά.

Ăραιὄς, α, ὄν, (1) tenuis, rarus: slight, unfrequent; (2) imbecillis: feeble. Λάψοντες γλώσσησϊν ἄραιῆσιν Π. 161. Syn. (1) Σπάνἴός, κάταδέης, λεπτός, αμύδρός, ισχνός, αφέλης, ψιλός, λεπτάλεός, (3) ασθενής, άβληχρός, άδράνής.

Αράξης, ov, Æol. ĕω, δ, Araxes: the name of Πόταμοῦ κελάδοντός Αράξεω several rivers. Apoll. 4. 133. Ερ. Κελάδων, Αρμενίος, Σκυ-

θĭκŏs.

Αράδμαι, (1) precor: to pray; (2) imprecor: to imprecate. Στυγέρὰς αρήσετ Ερινύς β. 135. See remark on Αρά. Syn. (1) Εύχδμαι, δεόμαι, κάταδεόμαι, αντίβολεω, ικέτεύω, (2) κάταράομαι, **ĕπ**ἄρἄὄμαι, κἄτεύχὄμαι.

Αραρίσκω, i. q. αρω, apto: to fit to or on, adapt. Έοις αραρισκέ πέδιλα ξ. 23. Syn. see Αρω.

Αράσσω, ξω, pulso: to strike against, beat. Βάλλων ἄράσσων Hec. 1157. Syn. Κρούω, προσκρούω, παίω, πἄτάσσω, κόπτω, τύπτω, δείνω, βάλλω, πλήσσω, κὄλάπτω.

Aρατός, η, όν, execrandus: accursed. Antig. 973. See Κάταρατός. Syn. Κάταρατός, άπευκ-

τός, ἄραῖός.

Άρατὄς, ου, δ, Aratus: a Greek poet of Cilicia, about 270 years B.c. Επὶ πρŏθὔροισῖν

'Ăρατε Theoc. 7. 122.

Αράχνης, Αράχνός, οῦ, ὁ, (2) Αράχνη, ης, ἡ, (1) araneus, aranea, a spider; (2) araneæ tela vel textum: a spider's web, cobweb. Æsch. Sup. 888. Agam. 1494. See Αράχνιον. Σόφος, δόλισς, Βάθυλώνισς.

Αράχναίσς, α, σν, Arachnæus: Arachnæan, or of Αράχνη, a promontory in Argolis. Αράχναιον αίπος αστυγείτονας σκοπάς Agam. 300.

Αράχνισν, ου, τό, araneæ tela: a spider's web,

cobweb. Ηυτ' ἄράχνια λεπτά Θ. 280.

Αρθύλη, ης, Αρθύλίς, ίδός, ή, genus calceamenti cavi et profundi : a kind of boot. Αυταΐσϊν αρθύλαισίν Hipp. 1184. Theoc. 7. 26. SYN. Κρηπίς, εμβάς, ὑπόδημά, αρπίς.

Αργάδεις, εων, δ, tribus inter Athenienses: one of the ten tribes among the Athenians. "Ŏπλητές Αργάδεις τ' εμής τ' απ' Αιγίδος Ion 1580.

Αργάλεσς, α, σν, molestus: troublesome, difficult. Αργάλεσε γάρ Ολύμπισε Α. 589. Syn. Χάλξπὄς, δεινός, σκληρός, δύσκόλός, δύσάρεστός, δυσχερής, πίκρος, λύγρος, λευγάλεος, λυπηρός, ἄμείλιχος, στυφελος.

Αργεάδης, ov, b, filius Argeæ: the son of Argeas. Καϊ Αργέαδην Πολυμηλον Π. 417.

Αργείδς, εία, είδν, Argivus: Argive, (2) Grecian. Orest. 119. In plur. Αργείδι. Εr. Αρηϊθόοι, ερίθυμοι, ϊόμωροι, κράτεροφρόνες, μενεχάρμαι, μενεπτόλεμοι, ευκάρδίοι.

Αργειφόντης, ου, δ, occisor Argûs, epith. Mercurii: a name of Mercury. k. 302.

Αργέλοφοι, ων, οί, extremæ et inutiles rei partes : the refuse. Vesp. 670.

Αργεννός, η, ον, Αργης, ητός et ετός, albus: white. Iph. A. 574. Θ. 133. Φ. 127. Syn. Αργϊνόεις, άργυφός, αργυφέος, αργέστης, λευκός, λαμπρός, νἴφὄεις.

Αργέστης, ου, δ , $\mathring{\eta}$, (1) albus: white, fair; (2) celer: rapid. Φ. 334. Syn. (1) Αργεννός,

αργηστής, (2) δόος, τάχυς, ωκυς.

Aργηs, ov, o, Arges: one of the Cyclops. Theog. 140. Αργής. See in Αργεννός.

Αργηστης, οῦ, ὁ, ἡ, albus: white. Eumen. 181.

Αργία, as, ή, otium: freedom from work, indolence. See Αεργία. Hs εχουσίν αργίας Med. SYN. 'Ραθυμία, ἄπραγμόσϋνη, άδρανειά, δκνός, δκνηρία.

Αργϊκέραυνός, ου, ὁ, ἡ, albicans seu velox fulmen mittens: hurling a white or rapid thunderbolt. Ζεῦ πἄτ ἔρ αργἴκ ἔραυν ἔ Τ. 121.

Αργίνὄεις, εσσά, έν, albus, splendidus: bright, splendid. Αργϊνὄεντα Λύκαστον Β. 647.

Αργϊόδους, όδοντός, δ, $\mathring{η}$, albos dentes habens : having white teeth. 'Υων ενεκ' αργισδόντων ξ.

Αργίπους, ὄδος, ὁ, ἡ, celer; albis pedibus: fleet-footed; having white feet. Αργιπόδας κυνάς Ω. 211. Syn. Αργός, αργέστης, τάχυπους, ἄελλόπους, ἄερσἴπους, ωκύπους, τάχὕδρόμος.

'Αργμα, ατος, το, primitiæ: the first fruits offered to the gods. ξ. 446. Syn. Ακροθίνια,

ăπαρχη, ăπαργμă.

Αργόλίς, ίδός, Argolicus: of Argos. Herc. F. 1016.

'Aργös, ĕŏs, τò, et gen. antiq. Αργöθĕν, Argos: the principal city in Argolis. B. 559. Ep. Αχαϊκόν, ἱππόβότον, κλύτον, Πέλασγϊκόν, πόλυδίψιον, δίψιον, ίξρον, Ίππιον, κοιλον, πάλαιον, πόλυπυρόν.

'Aργόs, ου, δ, Argus: the name of a hound,

belonging to Ulysses. ρ. 326.

Apyös, $\dot{\eta}$, $\ddot{o}\nu$, et ov, \dot{o} , $\dot{\eta}$, (1) strenuus, velox : active, swift; (2) albus: white; (3) iners: inactive. Philoct. 98. Syn. (1) Αργίπους, τάχυς, (2) αργευνός, αργέστης, (3) ἄεργός, ράθυμος, ἄπράγμων, δκνηρός, άδρανής.

Αργυράμοιδος, οῦ, ὁ, argentarius: a moneychanger. Ετήτυμον αργυραμοιθοί Theoc. 12, 37. SYN. Κολλύβιστής, τράπεζίτης, χρυσάμοιβός.

Αργυρέος, έα, έον, contr. ους, α, ουν, argenteus: made of silver, silvery. Αργύρξον ποίησαν Hes. Op. 127.

Αργυρήλατός, ου, δ, ή, ex argento factus: made of silver. Μόχθος αργυρηλάτους Ion 1181.

Αργυρίδιον, ου, τό, pecunia minuta: a paltry sum of money. Έγωγε τοι δία μικρον αργυρίδιον Plut. 147.

Αργύρις, ιδός, ή, argentea phiala: a silver cup. Αμφ' αργυρίδεσσι Olymp. 9. 136.

Αργὔροδίνης, ου, δ, ή, argenteos seu limpidos habens vortices: flowing in torrents like silver, silvery, clear. Συμμίσγεται άργυροδίνη Β. 753. Syn. Λαμπρός.

Αργύρδειδής, έδς, δ, ή, argenti speciem habens, argenteus: like silver, silvery. Δίνας αργύρδειδείς Iph. A. 752. Syn. Αργύρδφεγyns.

Αργυρόηλός, ου, δ, ή, argenteis clavis distinctus: studded with silver. Φασγάνου αργυρδήλου Ξ. 405.

Αργυρόλογός, ου, δ, ή, qui pecuniam colligit:

raising or collecting money. Equit. 1068. See | tory. E. R. 1097. See above. Syn. Ευάρεσ-

Αργυρόπεζά, ης, ή, argenteis pedibus præditus: silver-footed. Θέτιν αργυρόπεζαν Π. 574.

Αργύρορδύτης, ου, ό, ή, argentifluus: silver-flowing. Herc. F. 386. See Χρυσόρδύτος. Syn. Αργυροδίνης, λαμπρός.

Αργύρος, ου, δ, argentum; pecunia: silver; money. Πλημναι δ' αργύρου εισί Ε. 726. Αργυρίου. ΕΡ. Αιγλήεις, ηξρόεις, κλυτός.

Αργυροστέρης, έσς, ό, ή, furax; spoliatus: depriving of money; deprived of money. Ξένων ἄπαιὄλημα κάργυροστερή Choeph. 989. Syn. Ακτέανδς, ανολβός.

Αργυρότοιχός, ου, ό, ή, parietes argento ornatos habens: having walls decorated with silver.

Agam. 1546. See below.

Αργύροτοξός, ου, ό, ή, argenteum arcum gerens : having a silver bow. Κλῦθῖ μεῦ Αργῦροτοξ' A. 37.

Αργυρώνητός, ου, ό, ή, argento emtus, v. gr. servus: purchased with money, a slave. Αργύρωνήτους θ' ὕφάς Agam. 922.

Αργύφεσς, α, σν, Αργύφσς, ου, δ, ή, albam habens texturam : of white texture, white, brilliant. Αργύφεον φαρος ε. 230. κ. 85. Syn. Αργεννός,

λευκός, λαμπρός.

Aργώ, ŏŏs, οῦs, ή, Argo: the name of the ship in which Jason sailed in quest of the golden fleece. Apoll. 1. 4. Ερ. Ιησόνις, Πηλίας, εύλαλός, εύπλοός, ποντοπόρος, γλάφυρα, κυίλη, καλλίπρωρός, διά. Ριικ. Πασῶν πρόφερεστάτη νηῶν.

 $A\rho\gamma\hat{\varphi}\delta s$, η , $\delta\nu$, Argous: belonging to the ship Argo, of Argo. Med. 477.

Αρδείω, Άρδω, άρσω, irrigo, adaquo : to water, moisten. P. V. 877. Theoc. 15. 30. Pers. 806. ΣΥΝ. Επαρδεύω, διαίνω, βρέχω, ϋπόβρέχω, κάτάβρεχω, ὄχετηγεω, ὄχετεύω, ῥαίνω, πὄτίζω.

Αρδην, Αέρδην, alte, funditus, omnino: high,

entirely. Hec. 875.

Αρδμός, οῦ, ὁ, irrigatio: irrigation, a wateringplace. ν. 247. Syn. Διάβροχή, πότισμός.

Αρδω. See Αρδεύω.

Αρέθουσα, ης, ή, Arethusa: the name of a fountain in Ithaca, (ν. 408.) in Smyrna, and at Syracuse; the last is the most celebrated. Χαῖρ' Αρέθοισα Theoc. 1. 117. Ερ. Ενειδής, κἄλὴ, ἔΰρρόὄος, Σύρακὄσῖη.

 $\mathring{\mathbf{A}}$ ρειὰ, $\mathring{\eta}$ s, $\mathring{\eta}$, minæ: a threat. Πολλά δ' ἄρει $\mathring{\eta}$

P. 431. Syn. et Ep. see Ăπειλή.

Αρειός, Αρήϊός, α, όν, Martius, bellicosus: of or belonging to Mars, warlike. Πάγοισῖν ἔν Αρείοισῖν ευσέβεστάτην Orest. 1667.

Αρείφατός, Ion. Αρηϊφατός, ου, ό, ή, in bello

interfectus; bellieus: slain in war; belonging to war. Εκ κόπων ἄρειφάτων Rhes. 124. T. 31. Αρείων, ὄνος, ὁ, ἡ, potior, fortior: better,

braver. Αμφότεροισίν άρειον Τ. 56.

Αρείων, δνδς, Αρίων, δ, Arion : Μετόπισθεν Αρείδνα δίδυ Ψ. 346. Αρεκτός, ου, ό, ή, poet. pro Αρβεκτός, infectus: not performed. Μέγα έργον αρεκτον Τ. 150. Syn. Άπρακτός, ἄποίητός.

Αρεσκόντως, grate: satisfactorily. ἄρεσκόντως ἔχει Iph. Τ. 581. Πρᾶγμ'

Αρέσκω, ἄρἔσω, (2) Αρέω, (1) placo, concilio mihi: to appease, win over; (2) placeo: to please. Ου γάρ μ' ἄρέσκει γλῶσσἄ Aj. 584. Syn. (1) Ίλάσκω, ευμενίζω, πραθνω, (2) ἄρέσκομαι, ἄπαρέσκομαι, ἵλαομαι, ίλασκομαι, ανδάνω.

Αρεστός, η, ου, gratus: agreeable, satisfac-

Pros. Lex.

τός, άσμενός, ήδύς, επαινετός.

Αρετάω, virtutis felicitatem adsequor; prospere ago: to receive the happy effects of virtue; to thrive, prosper. Εξ ευηγέσιης ἄρετῶσι δέ τ. 114. See Schol. at θ. 329. Syn. Ευτύχέω.

Αρετάων, ὄνος, δ, Aretaon. Τεῦκρος δ' Αρε-

τάὄνα δίον Ζ. 31.

Ăρĕτħ, ηs, ħ, vis, virtus, virtus bellica: superiority, virtue; valor. Ουκ έστιν ἄρἔτης κτημά τιμιωτέρον Eur. Fr. inc. 4. Syn. Ανδρία, ευδοξία, σπουδή, το κάλον. Ερ. Θεία, ζάθξα, ευστέφανός, δαιμόνια, δίδακτή, πόλυμοχθός, γνησια, φιλόφρων, ακίνδυνός, κάθαρα, φάεννη, ύψηλη, σἄφης, έξοχος, κλεινή, ξυνή. Phr. see Nem. 8.59.

Αρήγω, ξω, opitulor, proprie in bello: to aid (in battle). Καὶ χερσϊν ἄρήξειν Α. 77. SYN. Αλέξω, ἄπἄρήγω, βὄηθέω, ἄμύνω, πἄρίστἄμαι, συλλαμβάνω, συμπράσσω, συμμάχδμαι, συμπόλ ξμίζω, ξπικουρξω.

Αρηγών, ὄνὄς, ό, ή, auxiliator: a defender, supporter. Μενελάφ αρηγόνες εισί Δ. 7. Syn. Αλεξητήρ, σύμμαχός, βόηθός, πάραστάτης, πάρ-

ασπιστής.

Ăρηϊθόὄς, ου, δ, ή, agilis in prælio, bellicosus: active in battle, warlike. "ὅτἔ κέν τἴς ἄρηἴθὄων αιζηών Υ. 167.

Αρηϊλύκός, ου, δ, Areïlycus. Στρεφθέντος Αρηϊλύκου βάλε Π. 308. Ερ. Αρειμάνης, ανδρείος, ασπιστής, εγχεσίμωρος, δήϊος, δάιφρων, πολεμιστής, μενεπτολεμός, μαχιμός, φιλοπτολεμός, σἄκέσπάλος, πλήξιππός.

Αρημί, and Αρημαι, i. q. Αράδμαι. Πολλάκί που μέλλεις αρήμεναι χ. 322. See Damm. C.

'Ăρηξις, έως, ή, auxilium: assistance. P. V. 549. See Αρήγω. Syn. Αλέξησις, βοήθεια, άρωγη, άλκάρ.

Αρηρότωs, apte; firmiter: fitly; tightly. Στέφάνον αλλ' άρηροτως Med. 1189. Syn. Στέρεως,

βξβαίως.

'Ăρηs, ĕŏs, δ, Mars: the god of war. Aρĕs Άρες βρότολοιγε E. 31. Malthy rightly supposes that the penult. of the first Apes is long by the influence of the metrical ictus. SYN. Ενυάλιός. Ερ. Ανδρόφονος, ανδρειφόντης, αργάλέὄς, ἄνίκητὄς, αλλοπρόσαλλός, ἄλέγεινός, ἄτερπὴς, ἄἴδηλος, ἄμαιμἄκἔτὄς, ἄτειρὴς, ἄκἄμἄτὄς, ἄτάρβητὄς, ἄμείλιχὄς, ἄγριὄς, Αχαϊκός, αινόμάνης, ἄλίκτυπός, βάρθαρός, βάρυς, βάρυμηνίς, δεινός, δίος, δήϊός, δριμύς, δάφοινός, δόρυσσόος, δόλδεις, εγχέσπάλδς, ευθώρηξ, ζάμενης, δοῦρός, θράσυς, Θρηϊκίδς, θερμός, δόδς, ^{[ππ}ίδς, κόρυθαίδλος, καρχαρόδων, κρατέρος, λαοσσόδς, λοίγἴός, λύγρός, λαὄδἄμας, μἴάστωρ, μἔνἔχαρμός, οξὕς, οῦλὺς, ὄβρἴμός, πόλὒδἄκρὕς, πόλυμοχθός, πίκρος, στυγέρος, σιδήρεος, σχέτλιος, ταμέσιχρως, τοξόδαμνός, υπέρεϊός, χάλκεός, χρυσήνϊός, φοίνἴος, φἴλαίμἄτος, φθισίμβρότος, παγκράτης, χάλκασπίς, ωκύς, ωμόφρων, ᾶτος πόλξμοιό, ἄκό-ρητός ἄϋτῆς, χρυσόπήληξ, See Hymn. of Hom. Αρήτη, ης, ἡ, Arete: the wife of Alcinoüs. Αρήτη δυγάτηρ Ρηξήνδρός η. 146. Ερ. Λευκώ-

λένὄς, βόδοπηχύς, ἄγᾶκλειτή, βἄσἴλειά.

Αρητήρ, ήρὄς, δ, Αρήτειρα, ας, ή, sacerdos : a priest or priestess. Οὕνἔκὰ τὸν Χρύσην ητίμησ¹ αρητηρα Α. 11. Syn. Ίξρευς, Αξοπρόπος, Αυτήρ, **Α**ὔηπὄλὄς, Αὔοσκὄὄς.

'Αρητός, ου, ό, Aratus. Χρόμιος τε και 'Αρητος θέδειδής Ρ. 494.

- Αρητός, η, ὄν, Ion. pro Αρατός, (1) precibus expetitus: prayed for; (2) detestabilis: to be deprecated. Αρητόν δε τὄκεῦσῖ γὄον P. 37. Syn. (1) Ευκτός, ευκταΐός, (2) ἄπευκτός, βλά**β**ἔρὄς, ἔπάρατὄς.

Αρθμέω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo: to be joined in friendship. H. 302. SYN. 47λόδμαι, δμόνδέω, δμόγνδέω, δμόφρονέω, συμ-

'Αρθμϊός, ου, δ, amicus: friendly. 'Αρθμῖοϊ

ησαν π. 427.

Αρθμός, οῦ, ὁ, amicitia: friendship. Hom. Merc. 521. Syn. Φίλια, φίλοτης, δμονοιά, δμόφρδσύνη, σύμβασίς, συνθήκη.

Αρθρόν, ου, τό, artus: a joint, limb. Trach. 792. Syn. Μέλος, δεσμός των νεύρων, άρμος.

Αρἴάδνη, ης, ή, Ariadne: daughter of Minos. Καλλιπλόκαμφ Αρϊάδνη λ. 320. Εr. Δύσ έρως, ἔὖπλὄκἄμὄς, καλλἵπλὄκἄμὄς, ξανθή, Μινωϊς, τηλέκλειτός.

Αρίγνως, et Αρίγνωτος, η, ον, valde notus: well known. 'Ρείὰ δ' ἄριγνώτη πἔλἔται ζ. 108. Nem. 5. 21. Syn. Αμφἴδὄητός, πἔρἴδὅητός, έκδηλος, ἄείμνηστός, φάν ερός.

Νῦν δ' Αρί-Αρίγνωτός, ου, ό, Arignotus. γνωτον γάρ ουδεls όστις ουκ επίσταται Equit.

Αρϊδάκρυς, υός, δ, ή, propensus ad lacrymandum: inclined to shed tears, weeping. Pers. 941. See below and Δάκρυ. Syn. Πολύστονος,

Αριδείκετος, ου, δ, ή, valde inclytus: very Πάντων ἄρἴδείκἔτὄν ανδρῶν Ξ. distinguished.

Αρίδηλός, ου, ό, ή, ί. q. Αρίδείκετός, q. v.

Apoll. 3. 615.

Αρίζηλός, η, ὄν; Αριζήλωτός, ου, δ, ή, multum æmulandus, conspicuus: very enviable, highly distinguished. 'Ως δ' ὅτ' ἄριζήλη φωνή Σ. 219. Equit. 1329.

Αρίήκοσς, ου, δ, ή, exaudiens, dicto audiens: listening to, propitious. Ύμως Μέλαντίους άριή-κόσς Apoll. 4. 1707. Syn. Επήκόσς, υπήκόσς, κάτηκόσς, είκων, ευπειθής, πίθανός, ευμενής.

Αρίθμεω, numero: to count. Εμοίγ' ἄριθ-μήσει τεκνων Bacch. 1307. Syn. Απαρίθμεω, κάταρίθμεω, εκλόγίζομαι, κάταλογίζομαι, κάταλέγω.

Αρίθμημά, άτος, το, id quod numeratum est, numerus: that which is counted up, a number. Eumen. 756. See above. Syn. Αρίθμος.

Αρίθμητός, ή, ὄν, numerabilis; paucus: which may or deserves to be counted; few. Αλόχοισϊν ἄριθματούς ἄπό πολλῶν Theoc. 16. 87.

Ăρἴθμός, οῦ, ὁ, numerus: number, estimation. Ξενίας τ' ἄριθμῷ πρῶτὄς ὼν ἔμῶν φίλων Hec.782.

Syn. Αρίθμημα.

Αρίμασποί, ων, οί, Arimaspi: a people of European Scythia. Αρίμασπον ἱπποθάμον οι χρυσόρδυτον P. V. 830. See Blomf. Ερ. Ξανθοί,

Αρίπρεπής, εσς, valde decorus vel illustris: very distinguished. Δημόν ἄριπρεπέες βἄσιληες

A. 390.

Αρίσεη, ης, ή, Arisbe: a city of Troas. Ευκτί-

μένη εν Αρίσεη Ζ. 13. Syn. Δία.

Αρίσημός, ου, δ, ή, clarus: conspicuous. 'Es τε φοως αγάγεν αρίσημα τε Hymn. in Merc. 12. Syn. Ένδοξός, εκπρέπης, έκδηλός, επίσημός, θαυμάστος, περίκλυτος, φάνερος, άριφράδής.

Αρισθάρματός, ου, δ, ή, victor certamine curuli: victorious in the chariot race. Pyth. 5. 39. See 'Αριστός.

Αρισταίδς, ου, δ, Aristæus. Κούρη Αρισταίοιδ Apoll. 4.1132. Ερ. Βάθυχαίτης, αγρεύς, νόμιος, περισσόνδός. Ρης. Οπάων μήλων, ανδράσι χάρμα φίλοις άγχιστόν.

Αριστάω, prandeo: to dine. Πέδαις πάχείαις ουδέν αριστήσετε Vesp. 435. Syn. Γεύομαι, άρισ-

τον ποιούμαι.

Αριστείδης, ου, δ, Aristides: a distinguished Athenian. Equit. 1325. See Αριστός.

Αριστείον, ου, τὸ, præmium proprie fortitudinis ergo datum : a prize for valor. Bacch. 1228. See 'Ăριστόs. Syn. Τὰ βράβεῖὰ, λἄφυρὰ, πρῶτόλειά, γεράς, στεφάνος εύκλείας μεγάς.

Αριστέρος, à, ον, sinister; infaustus; stultus: left, on the left hand; ill-omened; awkward, foolish. 'Ωμοις ἄριστἔροισἴ Orest. 1477. Syn.

Ευώνυμός, λαιός, σκαιός.

Αριστεύς, εως, δ, princeps; pl. optimates: Αλλά δ' ἄρισthe chief; pl. the chief men. τήεσσι Ι. 334. Syn. Ὁ ἄριστος, αρχος, άρχων, ἡγξμονεύς, κράντωρ. Phr. Αρέτη πρῶτος, εκ-

Αριστεύω, fortissime me gero, excello: to behave most gallantly, excel. Αιέν ἄριστεύειν Λ. 783. Syn. Κράτεω, υπέρεχω.

Αριστίζω, prandio excipio: to entertain at dinner. "Ös ἄπὸ σμικρᾶς δἄπἄνης ύμᾶς αριστίζων ἄπἔπεμπεν Equit. 535.

Αριστόγείτων, ὄνός, δ, Aristogiton: who delivered Athens from the Pisistratidæ. Έξης

Αριστόγείτονι Lysistr. 632.

Αριστόγονος, et Αριστότοκος, ou, o, h, parens optimæ prolis; proles optimæ: producing a noble offspring; a noble offspring. This difference in sense is caused by the difference in position of the accent; the former apply to the case where the words are paroxyton, and the latter, where they are proparoxyton. Pyth. 11.5. Rhes. 909. See Αριστός.

Αριστοκράτεσμαι, ab optimatibus gubernor: to be governed by an aristocracy. Αριστοκράτεισθαι

δηλός εί ζητων έγω Αν. 125.

Αριστομάχη, ης, ή, Aristomache. Thesm. 806. See 'Αριστός, μάχη.

Αριστομάχος, ου, ό, Aristomachus: one of the descendants of Hercules, whose sons, Cresphontes, Temenus and Aristodemus, divided the Peloponnesus amongst themselves. Pyth. 10. 4,

See 'Αριστός, μάχη.

Άριστον, ου, τό, prandium: dinner. Εσσυμένως επένοντο και εντύνοντ άριστον Ω. 124. Others read εντύνοντο άριστον, and prefix the digamma to άριστον. The antepenult of άριστον is always long in writers subsequent to Homer; and the two passages in which άριστον occurs in Homer may not interfere with the usual metre by reading εντύνοντ'. See however Heyne's note at O. 124. and Clarke.

Ăριστὄνὄὄs, ου, ὁ, ἡ, benevolus: excellently intentioned, kind-hearted. Mus. 273. Syn.

Εύνδός, ευμένης, πρόφρων.

Αριστόπονός, ου, δ, ή, optime laborans: successfully working. Olymp. 7. 94. Syn. Πόλυπονός, φιλοπονός.

Αριστός, η, ὄν, optimus, proprie Marte: the most brave, most excellent, best. Σκυτότόμων όχ' ἄριστός Η. 221. Syn. Κράτιστός, λφοτός, ἄμύμων. See Αγάθός.

Αριστότοκος. See Αριστόγονος.

Αριστόχειρ, ειρός, δ, ή, manu strenuus: valiant. Aj. 935.

Αρισφάλης, εσς, valde lubricus: very slippery. Σκηρίπτεσθ' επείη φατ' αρισφαλε' έμμεναι ουδόν

ρ. 196. SYN. Σφάλξρος, γλίσχρος. Αρίφραδέωs, valde perspicue: very expressly

or clearly. Σήματ' αριφράδεως κατελέξας ψ. 225. Αρίφραδης, εσς, δ, η, valde manifestus: very clear or manifest. Σημά δε τοι ερεω μάλ άριφράδες Ψ. 326.

Αρίφράδηs, ĕŏs, δ, Ariphrades: a man attacked by Aristophanes. Αριφράδης πόνηρος Eq. 1281.

'Αρκάδές, ων, οί, Arcades: the occupiers of one district of the Peloponnesus. Αρκάδες Απίδάνηες Apoll. 4. 263. Syn. Απίδανηες. Εγχ ξσίμωροι.

Αρκάδια, as, ή, Arcadia. Ο δ' έχον Αρκάδιην

B. 603.

Αρκάς, άδος, δ, ή, Arcas: Arcadian. 'Ŏ δ' Αρκάς ουκ Αργείδς Phoen. 1160.

Αρκεσίλασς, ου, δ, Arcesilaüs. Αρκεσίλασς τε

Πρόθό ήνωρ τε Β. 495.

'Aρκέσις, έως, ή, auxilium, utilitas: assistance, defence. Œ. C. 74. Syn. Αλεξητήριον, βοήθειά, ὄνησίς, ωφέλειά, ωφέλημά.

'Aρκευθός, ov, ή, juniperus: the juniper.

Theoc. 1. 133.

Αρκέω, έσω, (1) arceo, propulso: to repel; (2) opitulor: to assist; (3) sufficio: to be sufficient. Alcest. 32. Syn. (1) Ăμύνω; (2) βὄηθέω; (3) ἔπαρκέω, αρκούντως ἔχω.

Αρκίος, ου, ὁ, ἡ, sufficiens: sufficient, άρκιος ειμι Apoll. 2. 801. ΣΥΝ. Επαρκής, εξαρ-

κής, αυτάρκης, άξιος, δυνάτος, ωφελιμός. Αρκούντως, sufficienter: sufficiently, enough.

Hec. 322.

'Αρκτός, ου, δ, ή, ursus et ursa: (1) a bear; (2) the Bear, one of the constellations. Ερ. (1) Αλέγεινός, αναιδής, αγρίος, αμαιμάκέτος, άταρθής, δαρσάλεός, κρύερος, λυσσάς, λάσϊαύχην, ὄρεστιάς, στυγέρος, ωμόθορος, χαιτήεις; (2) Αρκάς, βόρειδς, ξηρά. Syn. (2) "Αμαξά, κύνδσουρίς, Έλίκη.

Αρκτοῦρὄς, ου, ὁ, Arcturus, stella post Ursæ Majoris caudam: Arcturus. Hes. Op. 564.

SYN. Βὄώτης. Ερ. Δὔσαής.

Αρκύς, ὕός, ή, rete: a net. Lysistr. 791. Syn. Αμφίεληστρόν, αμφίεδλη, δίκτυον.

Αρκύστατος, η, ον, inextricabilis: inextricable.

Εν μέσοις αρκυστάτοις Soph. El. 1504.

"Αρμά, ἄτὄς, τὸ, currus; item vicus in agro Thebano dictus e curru Amphiarai (Vid. B. 495.): a car, chariot. P. V. 465. Syn. ἄμαξά, ὅχός, ὅχημά, δίφρός. Ερ. Αγκύλον, αιψηρόν, δαιδάλξον, ἔΰζῦγὄν, ἔΰξὄὄν, ἔΰτρὄχὄν, εῦ πἔπῦκασμἔνον, καλλιζυγές, χρυσέστευκτόν, καμπϋλόν, κολλητόν, τέτράδρον, τέθριππόν, σέλασφόρον, ποικίλον. ΡΗR. Αρμάτων όχός.

'Aρμάλιά, αs, ή, demensum alimentum: a portion or allowance of food. 'Αρμάλιὰν έμμηνον Theoc. 16. 35. Syn. Τρόφη, εδωδη, σιτίον,

'Αρμἄμαξἄ, ης, ή, carruca, rheda: a litter, palanquin. Ἐφ' ἀρμἄμαξῶν μαλθἄκῶς Acharn.

Αρμάτειδε, α, δν, ad currum pertinens: belonging to a chariot. Orest. 1380. See "Αρμά, ἄτος. The dirge which the Trojans uttered when they saw the body of Hector dragged round the walls behind the chariot of Achilles, is called in 1. άρματειόν μέλός. Plutarch, Op. Mor. pp. 596. 2077., calls a certain kind of harmony άρμάτειος νόμος. See Steph. Th. tom. 1. c. 585. H.

'Αρμάτεύω, aurigo: to drive a chariot. Orest. 989. See "Αρμά. Syn. 'Ηνϊσχέω, ἡνϊσχεύω, δίφρηλάτεω, ιθύνω. Phr. Πτανὸν δϊωγμά πώλων τέθριππύβάμὄνι στόλω διφρεύειν.

Άρμἄτηλἄτης, ου, δ, auriga: the driver of a chariot, charioteer. Άρμἄτηλἄτῶν μἔτα Soph. ΕΙ. 700. Syn. Διφρηλάτης, ἡνιοχος, ἡνιοχεύς,

υφηνίοχος, τροχηλάτης.

Αρμάτόκτυπός, ου, δ, ή, edens strepitum e motu curruum: sounding from the motion of carriages. Sept. Theb. 188. See Κτῦπὄς.

'Αρμἄτὄπηγός, οῦ, ὁ, ἡ, curruum fabricator: a

carriage-maker. Δ. 485. Syn. Τέκτων. 'Αρμάτροχία, ας, ἡ, poët. 'Αρμάτροχίὴ, ῆς, orbita: the track of a carriage. 'Αρματροχίὴ κάτοπισθεν Ψ. 505.

'Aρμένὄs, η, ὄν, adaptatus, commodus: fitted, suitable. ε. 234. Syn. Ἡρμοσμενός, άρμοδίος, πρόσήκων, επιτήδειός, εριηρός, ικάνός, σύμφορός, οικείδς, σύνωδός.

'Aρμόδιός, ου, δ, Harmodius. Equit. 786.

'Αρμόζω, σω, adapto, convenio: to adapt, suit, Καὶ στομ' άρμοσον Med. 76. Συναρμόττω, πρόσήκω, συγγίνόμαι, άπτω, σϋνάπτω, αρτίζω, αρτύνω, συντίθημί, συνάγω, πρόσάπτω.

Αρμοῖ, et 'Αρμοῖ, modo, nuper: lately, just now. P. V. 636. Syn. 'Αρτί, αρτίως, νέωστί,

εξαίφνης.

Αρμονία, as, ή, Harmonia: the mother of the nine Muses. Med. 830. Ερ. Άπονος, άψευστος, βδωπίς, λίποπάτρις, παμμήτωρ, ξανθή.

'Αρμόνία, αs, ή, compages, concentus: arrangement, harmony. Hipp. 161. Syn. Σύστάσις, σύνωδια, άρμος. Ερ. Ένθεσς, διά, εράτη, σὄφη, ὄμὄφωνός.

Αρμός, οῦ, ὁ; Αρμοσμα, ἄτός, τὸ, compages, aptus ordo: a fastening, harmonious order. Med.

1312. Helen. 410.

Αρμόστωρ, ὄρὄς, δ, gubernator: a director, commander. Eumen. 450. Syn. Δἴάκτωρ, αρχὄς, άρχων, βἄσἴλεύς.

Αρνάκις, ιδός, ή, pellis agnina: a lamb's skin.

Ή μὰν αρνακίδας τέ Theoc. 5. 50.

Αρνειός, οῦ, ὁ, agnus adultus: a full-grown lamb. ι. 550. Ερ. Δἄσυμαλλός, πηγεσιμαλλός, μελάνοχρούς. Syn. Κρίος, κτίλός, αμνός. Phr. Μήλων ὄχ' ἄριστὄς ἄπάντων.

Αρν ἔδμαι, nego: to deny, refuse. Hec. 303. Syn. Απαρνέδμαι, εξαρνέδμαι, απόφάσκω, έξαρνδς

Αρνευτήρ, ήρός, δ, urinator: a diver. M.385. SYN. Κύβιστητήρ, κόλυμβητήρ.

'Aρνη, ης, ή, Arne: a town in Bœotia. 507. Ερ. Βότρϋδεσσά, πόλυστάφυλός.

Αρνήσϊμός, η, ὄν, inficiandus: which must be denied. Philoct. 74.

'Αρνησϊς, εως, ή, negatio: denial.

'Αρνυμαι, in me suscipio, conor vindicare vel adipisci: to take upon oneself, attempt to obtain, claim. Αρνυμένος πατρός τε Z. 446. Syn. Απαιτέω, λαμβάνω, ἄπὄλαύὄμαι, ἔπἴτυγχἄνω.

'Αρὄσίε, ĕωε, ή, aratio; arvum: a ploughing; a ploughed field. Εν δ' ἄρὄσις λείη ι. 134. Syn. Αρότος, άγρος. Ερ. Πολυλήϊος, λιπαρά.

Αρότηρ, ηρός, Αρότης, ου, ό, agricola: a ploughman. Ποιμην ουδ' άρότηρ Ψ. 836. Εν.

Ακαμάτος, ταλάεργος, κράτερος, δίζυρος.

'Ăρὄτὄs, ου, ὁ, aratio; tempus arandi; seges; annus: ploughing; the time of ploughing; the result of ploughing; a crop; a year. Μήτ' αρότον αυτοις γην ανιέναι τίνα Œ. R. 278. Syn. Άρὄσϊς, ἔνῖαυτὄς.

Αρότριαω, Αρόω, aro: to plough. Τῆ πότ' αροτρισωντί Call. 3. 161. ι. 108. Syn. Αλό-

κίζω, πόλεω. ΡΗΝ. Χθόνα ταράσσω.

Άροτρόν, ου, τὸ, aratrum : a plough. Οίνὅπἔ πηκτον ἄροτρον ν. 32. Εν. Αδαμάντινον, μος κέ-

ρου, ευκαμπές, ἱμἔροἔν, πηκτον.

'Ăρουρά, as, ή, (1) arvum: ploughed land; (2) terra: land, earth. Ολίγη δο ην αμφίς άρουρα Γ. 115. Syn. (1) Λήϊου, άγρος, (2) γαῖἄ, γῆ, αῖἄ, χθων, πἔδόν. Ετ. Ανθὄφὄρός, ἄφνειός, βἄθῦλήτος, βἄθεῖἄ, διψάς, ἔρίβωλός, ζείδωρός, καρπόφόρος, δάλεθουσά, μάλακη, οικεία, πυρόφορος, πίειρα, πόλυκτ κάνος, ύγρα, φερέσδιος, χιονώδης, ψαμαθώδης.

Αρουραίος, Dor. Αρωραίος, α, ον, ruralis: rural. The apoupalas Seou Ran. 840. Acharn. 762.

SYN. 'Aypolkös.

Αρόω, ώσω, όσω, aro: to plough, sow. Eur.

Sthenob. fr. 1.3. See 'Apovpa.

'Αρπάγδην, raptim: rapidly. Apoll. 1. 1017. 'Aρπάγη, η̂s, η, raptus: a rape; carrying off. Θηρσίν άρπαγην προθές Eur. El. 896.

'Αρπάγϊμὄς, η, ὄν, rapto quæsitus: obtained by violence. 'Αρπάγιμας ὄκ' ἄπυστά Call. 6. 9.

'Αρπάζω, ξω, σω, rapio, prædor: to carry off, plunder. ε. 416. Syn. Απαιρέω, άγρεύω, ληΐζω,

'Αρπακτήρ, ηρός, 'Αρπαξ, ἄγός, ό, raptor: a

plunderer. Ω . 262. Hes. Op. 354.

'Αρπαλέως 'Αρπάλεως, avide: rapaciously. 'Αρ άκεων ξ. 110. Syn. 'Αρπάγδην, τάχεως.

'Αρπαλίζω, avide excipio: to receive greedily. Κωκυτοίσϊν άρπαλίζετε Sept. Th. 229. Syn.

Αφαιρέω, έπιδιώκω, ασμένως δέχδμαι. 'Aρπη, ης, ή, falx: a pruning-hook, a sickle. Hes. Theog. 178. Syn. Δρέπανον, δρέπανη,

ζάγκλον. Ερ. Αγκυλοδους, γαμψώνυξ, καρχάρόδους, μάκρὰ, οξύτομος, χαλκήλατος.

"Aρπη, ης, ή, avis quædam rapax: a kind of kite. T. 350.

"Αρπυιά, ας, ή, Harpyia: a Harpy. ξ. 371. Syn. Τάχεια, δόη, κυπέτης, πόδάργη, ηυκόωμός. Αρράδιος, Αρράδικος, η, ον, Arabicus: Arabian. Αρράδικου κόλποιο Dionys. P.

'Αρδηκτός, ου, ὁ, ἡ, non fractus, insolubilis: unbroken, not to be broken. P. V. 6. Syn. Αρρωξ, στερεός, βεβαιός, ισχυρός, αλύτός, δύσ-

'Αρόην, Att. 'Αρσην, ĕνŏs, ὁ, ἡ, mas, virilis: male, masculine. Hec. 875. Syn. Αρρένο-

γενης, μεγάς, κράτερός.

Αρβηνης, ĕŏs, ὁ, ἡ, ferus: savage, fierce. Theoc. 25. 83. Syn. Χάλξπος, άγριος, δυσχέρής.

'Aρρητός, ov, ό, ή, non dietus, nefandus: not spoken, not to be spoken, shocking. Hec. 705. Syn. 'Ăφάτος, ἄφραστος, ἄθξμῖτος, ἄνοσῖος, άφθεγκτός, άφθογγός.

Αρβίχος, ου, ό, ή, cophinus: a basket. Ιων τάς αρδίχους Αν. 1309. Syn. Σπυρίς, κό-

φινός.

Αρρυθμός, ου, δ, ή, immoderatus: immoderate, disorderly. Hipp. 531. Syn. Αμέτρητος, ăτακτός, αμουσός, παραπλήξ.

Αρδυσιαστός, ου, δ, ή, qui pignoris loco captus non est: not taken as a pledge. Κάρρυσιάστους ξύν τ' Æsch. Sup. 613.

'Αρρωξ, ωγός, δ, ή, non fractus: unbroken. Antig. 251. Syn. see 'Αρρηκτός. 'Αρς, αρνός, δ, ή, agnus: a lamb. Orest. 803. Syn. 'Αρνειός, αμνός. Ερ. 'Απάλόχρως, μηκάς, νέδγνός, λευκός.

Αρσένδγένης, έσς, masculus: male, manly. Æsch. Sup. 820. Syn. see 'Αρρην.

Αρσ ἔνο πληθης, ἔος, maribus confertus: crowded with males. Πνεύματι χώρας αρσ ενόπληθη Æsch. Sup. 30.

Αρσϊνόη, ης, ή, Arsinoë, the name of two wives of Ptolemy Philadelphus, one of them the daughter of Berenice. Αρσίνδα πάντεσσι Theoc. 15, 111,

Αρτάκἴα, ας, ή, Artacia: a fountain in the country of the Læstrygonians. Αρτάκἴην ένθεν γάρ κ. 108.

Αρτάμεω, trucido: to butcher, cut in pieces. Αλλ' άνδρας αρταμοῦσι Alcest. 510. Syn. Ka-

τασχίζω, κατακόπτω, αποσφάττω.

Αρτάνη, ης, ή, laqueus, suspendium: a halter, suspension. Αρτάνας ξμης δέρης Agam. 848. Syn. Αγχόνη, εώρα, πλεκτάνη, ιμάς, βρόχός.

Αρταω, suspendo: to hang, suspend. Hipp. 1217. Syn. Απαρτάω, ἄναρτάω, ἔπίκρἔμάμαι.

Αρτεμής, εσς, ο, ή, integer, sanus: unhurt, entire, sound. N. 43. Syn. Αξλάξης, άτρωτός, άρτϊός, σὄός, ὕγἴής.

Αρτεμίς, ίδος, acc. ίδα et ίν, ή, Diana. Αρτεμίδι σε εγωγε Δίος ζ. 151. Εν. Πότνα, πότνια, κ κλάδεινη, χρυσηλάκάτος, ελάφηθολός, ιδχ εαιρά, αιδοία, άγνη, άγρότερα, εῦπλοκαμός, χρυσήνῖος, χρυσόθρόνος, άτειρης, άδμητός, αγκῦλοτοξός, γαιήόχος, ευστέφανός, ξανθη, όρειβάτης, χρυσέδ-

βόστρϋχός, λόχεία. See Hymn to Diana. Αρτέμισια, ας, ή, Artemisia: queen of Halicarnassus, who assisted Xerxes against Greece.

'Ημᾶς ώσπερ Αρτεμισία Lysist. 675. Αρτηρία, as, ή, vocis iter, vena vitalis: the windpipe, an artery. Πλεύμονός τ' αρτηρίας Trach. 1056. Syn. Φλέψ, πνεύματος et αίματος διαρδόή.

Αρτί, recenter, jam, nunc : recently, just now, lately, now. Ξείν η άρτι σε μαλλον υ. 166.

Αρτιάζω, ludo par impar, computo: to play at odd and even, calculate. Plut. 817. Syn. Παίζω. Αρτίβρέφης, έσς, ab infante editus: uttered by

a newly-born child. Sept. Th. 342. See be-

Αρτϊδάκρϋς, τός, δ, ή, recens lachrymans: recently weeping. 'Ως αρτϊδακρϋς ειμί Med.

Αρτίξπης, ξός, δ, ή, ap. Hom. in sensu minus bono, apta ad fraudem loquens: speaking with an intention to impose; (2) ap. Hes. et Pind. veridicus: speaking truly: (3) garrulus: ready in speech, t lkative. Πολλά μεν αρτίεπής Isth. 5. 58. Syn. Λέγειν δεινός οτ ϊκάνός, αδόλεσχός.

Αρτιζυγία, ας, ή, recens conjunctio: a recent union. Πόθξουσαϊ ίδειν αρτιζύγιαν Pers. 548.

Αρτίζω, Αρτίζομαι, compone, pare: to arrange, prepare. Χὄρὄν αρτίζοντο Theoc. 13. 43. Syn. Απαρτίζω, κάταρτίζω, αρτύω, εξαρτύω, άρμόζω, σϋναρμόζω, δἴἄκοσμἔω, ἔτοιμάζω, **ευτρἔ**πίζω, συντάσσω.

Αρτίθανης, έσς, δ, ή, recens mortuus: recently

dead. Δώμἄσἴν αρτίθἄνη Alc. 616. Αρτίκολλός, ου, δ, ή, recens, i.e. accurate

glutinatus: recently or closely glued or attached. Πλευραισίν αρτικολλός Trach. 770.

Αρτιμάθης, εσς, δ, ή, recens doctus: but recently become acquainted with. Hec. 685. See

above. Syn. Αρτίδαής.

'Aρτίοs, a, ον, par, integer: even, suitable to, entire. Φρέσιν άρτια ήδη Ε. 326. Syn. Αρ-τέμης, ίσος, σύμφωνος, άρμοδίος, άταλαντός, ακέραιός, υγίης, τέλειός.

Αρτίπλουτός, ου, ό, ή, recens ditatus: recently Αρτίπλουτά χρήματα Æsch. Sup.

Αρτίπους, poët. Αρτίπος, πόδος, δ, ή, pedibus integer et valens: active in the feet, nimble. Εγγύς δ' όδ' αυτός αρτίπους Trach. 58. I. 501.

Αρτιτόμος, ου, ό, ή, modo amputatus: lately

cut. Γοργόνδς αρτίτομον Apoll. 4, 1515.

Αρτίτροπος, ου, ό, ή, puerilem ætatem vix egressus: just past boyhood. Κλαυτόν δ' αρτί-

τρόποις Sept. Th. 323. See Blomf.

Αρτίφρων, ὄνός, integra mente præditus: sensible, prudent. Ούτι μάλ' αρτίφρων ἔπει ου ω. 260. Σγη. Σόφος, ειδήμων, ασκηθής, ευκάρ-

Αρτίχριστός, ου, δ, ή, recens unctus: recently anointed. "Έως αν αρτίχριστον Trach. 700.

Aρτίωs, integre, perfecte; modo, nuper, tandem: entirely, completely, justly; now, lately, at length. Τήν τ' αρτίως δάνοθοάν Hec. 941. SYN. Τέλείως, υγίως, άρτι, νεωστι, πάλιν, αυτικά,

Αρτόπωλίς, ίδός, ή, quæ panem vendit: a female vender of bread. "Ωσπέρ αρτοπώλίδας

Ran. 857.

'Aρτόs, ου, δ, panis; cibus quivis: a loaf, bread; any food. σ . 119. Ερ. Αγελαίος, γλύκυς, Βεσπεσίος, μενόεικής.

Αρτυμά, ἄτος, τὸ, condimentum: seasoning. Κοσμοῦντες χύτρας αρτύμασι Batrom. 41. Syn.

Άρωμα, όψον.

Αρτύνω, Αρτύω, apto, instruo: to arrange, adapt, prepare. Μ. 43. Syn. Εξαρτύω, αρτίζω, εντύω, εντύνω, πορσύνω, πάρασκευάζω.

Αρύδαλλός, ου, δ, marsupium, crumena; balneorum instrumentum: a scrip, purse; bottle or vessel used in baths. Κἄτὰ τῆς κἔφάλῆς ἄρῦ-

 6άλλφ Eq. 1094. See Brunck.
 Αρύστίχος, ου, ό, vas quiddam: a vessel for drawing liquids. Τούσδε τους άρυστίχους Vesp.

Αρυταινά, ης, ή, vas quiddam: a vessel for pouring oil, &c. Τοῦ δήμου κἄτἔχειν ἄρὕταίνη

Eq. 1091.

Αρύτω, which is the more Attic form (see R. P. Phœn. 463.) than Ăρῦω, haurio, e profundo traho: to draw water, exhaust. Κἄθἄρῶν ύδἄτων πῶμ' ἄρῦσαίμαν Hipp. 209. Syn. Αντλέω, ἄπαντλέω, εκφέρω, εκκένδω.

Αρχαγός, Dor. pro Αρχηγός, q. v.

Αρχάϊκός, η, όν, antiquam rusticitatem præ se ferens; stultus: old-fashioned, silly. Καὶ φρόνείς τάρχαϊκά Nub. 821.

Αρχαιδγόνός, ου, δ, ή, priscus: of ancient descent. Antig. 981. Syn. Πάλαιγενής, πάλαίγονός, προγονός, πάλαιος.

Αρχαΐον, ου, το (sc. δάνειον), sors, caput: the principal. Nub. 1156. Syn. Το κεφαλαΐον.

Αρχαιόπλουτός, ου, ό, ή, a majoribus dives: receiving wealth from ancestors. Αρχαιόπλούτων δεσπότων Agam. 1010. Syn. Αρχέπλουτός.

Αρχαιοπρέπης, εσς, antiquitatem referens: be revered for its antiquity, venerable. P. V. 416.

Aρχαίος, α, ον, (1) priscus; (2) ineptus: ancient, former, old-fashioned; foolish. Τρίποδός αρχαίον νόμον Ιοη. 1321. Syn. (1) Πάλαιός, χρονίός, γηραιός, Ωγύγιός, πάλαιγένης, αρχαίοπρέπης, (2) ευήθης, ἄπλοῦς, μῶρος, λῆρος.

Αρχ εδίκης, ου, ό, justus et legitimus princeps: a legal and just governor. Pyth. 4, 196. See

Aρχείοs, α, ον, quod ad imperium spectat: imperial. Olymp. 132.

Αρχέκακός, ου, ό, ή, auctor malorum : causing evils. Αρχεκάκους αι πασί Ε. 63.

Αρχέλασς, ου, Αρχέλας, ό, populi rector: a ruler of the people. Equit. 164. Pers. 302. Syn. Αρχελέως, αρχεπύλις, άρχων, αρχηγός, βἄσἴλεύς.

Αρχέπλουτός, ου, δ, ή, avitas opes possidens: possessing hereditary property. Αλλ' αρχέπλου-

τον Soph. El. 71.

Αρχέπολίς, έως, δ, ή, civitati imperans. Pyth. 9. 92. Syn. see in Αρχέλας.

Αρχεπτόλεμός, ου, ό, Archeptolemus: the charioteer of Hector. Ιφίτιδην Αρχεπτόλεμον Θ. 128. Syn. "Εκτόρος ηνίοχεύς.

Αρχέτης, ου, ό, princeps: a prince, leader. Eur. El. 1149. Syn. see in Αρχηγός.

Αρχεύω, impero: to command. See 'Αρχω. E. 200.

Aρχεχόρος, ου, ό, ή, qui chorum ducit: lead-

ing the dance. Troad. 151.

 $A\rho\chi\dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, (1) initium: a beginning; (2) imperium: government, dominion. Phæn. 73. Syn. (1) Προοίμιον, φροίμιον, είσοδος, (2) δύναστεία, ισχύς, δυναμίς, εξουσία, κυρός, κράτος, Ερ. Αιώνισς, δύσαλωτός, Ωγυγίος, τυραννίς.

Αρχηγένης, έσς, δ, ή, auctor: the cause, pro-

moter. Agam. 1618.

Αρχηγέτεω, auspicor, incipio: to begin, take the lead. Soph. El. 84.

Αρχηγέτης, ου, δ; fem. Αρχηγέτις, ιδός, ή: Aρχηγός, οῦ, ὁ, princeps, auctor: a chief, leader. author or proposer. Orest. 548. Lysistr. 645. Hipp. 885. Syn. Αρχός, άρχων, ἄριστεὺς, δύνάστης, προστάτης, ἔπιστάτης, ἡγήτωρ, ἄγωγός. ήγ*ĕμὼν, έξαρ*χŏs.

Αρχηθέν, ab initio, primitus: from the beginning, originally. Isth. 4. 11. Syn. Πάλαι,

ανωθέν.

Αρχϊκός, ή, όν, gubernandi capax: competent to govern, magisterial. Τι δητά δώκοις αρχικοῖς Eur. fr. Phil. 6. 1. Syn. see Αρχηγέτης.

Αρχίλοχος, ου, δ, Archilochus: a poet of Paros, who first invented Iambic verses. Pyth.

98. See below.

Αρχἴτεκτὄνέω, fabrico, struo: to act as a master-builder, to plan. Φράζε κάρχιτεκτονει Pax 305.

Αρχϊτέκτων, ὄνὄς, ὁ, architectus, fabricator: an architect, builder. Cycl. 477. See above.

Aρχοs, οῦ, ὁ, princeps: a captain, leader. B. 234. SYN. see Αρχηγέτης. ΕΡ. Αρηϊφίλός,

πολύληϊος, κράτερος, δράσυς. 'Αρχω, ξω, med. 'Αρχομαι, incipio; principatum obtineo: to begin; take the lead, govern. Iph. A. 375. Syn. Αρχεύω, βἄσἴλεύω, ἡγἔὄμαι, αισυμνάω, ανάσσω, δεσπόζω, κράτεω, προστάτεω, κυρϊεύω.

άρσω, apto, alligo: to fix, fasten. Άρω, Άραρεν ήδε γ' ωλενη Ρ. V. 60. Syn. Αραρίσκω, αρτύνω, άρμόζω, στέλλω, λαμβάνω, κομίζω.

Αρωγη, ης, η, auxilium: assistance. Ήθροιστ' άρωγη δ' ούτις Pers. 420. Syn. Αλεξητήριου, ἄμυνἄ, μύνη, ἄρηξίς, βὄήθειἄ. Ep. Αλεξίκακος, δόλδεσσά, ύψαύχην, δεσπέσϊός, φάξσίμβρότδς.

Αρωγός, οῦ, ὁ, auxiliator: an assistant, supporter. Ουδείς ἄρωγός εν κάκοῖς (Ε. R. 127. Syn. Αλεξητήρ, επαμύντωρ, επιτάρροθος, τιμωρος, ωφέλιμός.

Αρωραίος, Dor. pro Αρουραίος, q. v.

'Ăρωμα, ατος, τδ, arvum: ploughed land. Pax 1158. See Āρουρă.

Αρώσϊμός, ου, ό, ή, arabilis: arable, fit for ploughing. Αρώσϊμοι γὰρ χὰτέρων Antig. 575.

Ασαλαμίντος, ου, δ, ή, rei nauticæ imperitus: not having fought at Salamis, not a good sailor. 'Απειρός ἄθαλάττωτός ασαλαμίνιος Ran.

Ασάλευτός, ου, δ, ή, inconcussus: unshaken, steady. Bacch. 390. See Σἄλεύω. Syn. Aσ-

τυφέλικτος, βέβαιος.

Ασαμινθός, ου, ή, labrum in quo veteres se lavabant : a warm bath or bathing-tub. Damm. c. 926. Εξ ἄσἄμίνθου βη δέμας αθάνατοισίν όμοιος γ. 468. Syn. Λουτρόν, λόξτρον, βάλανείον.

'Ăσαντος, ου, δ, ή, non mulcendus: not to be flattered, implacable. Choëph. 416.

Αμείλιχός.

Ασἄὄμαι, nauseo; irascor: to be affected with nausea, to be sick; to be angry. "ὅταν τοι θυμον ἄσηθης Theogn. 983. Syn. Αηδέσμαι, λυπ ἔ ὅμαι.

Ăσἄφης, ĕŏs, δ, η, incertus, obscurus: uncertain, dark, mysterious. Αινικτά κάσάφη λέγεις

Œ. R. 447. Syn. 'Αδηλός, ἄμαυρός.

'Aσβεστός, η, ὄν, et ου, ὁ, ἡ, quod extingui nequit: unquenchable, immense. A. 599. Απαυστός, μεγάς.

'Aσεολος, ου, ή, fuligo: soot, ashes. Syn. Αιθάλη, αίθάλος, λιγνύς, ψόλος, σπό-

245.

Ασεβειά, as, ή, impietas: impiety. Το δ' αῦ κάκουργείν άσεςειά μαινόλίς Orest. 814. SYN. Δυσσέβεια, αδικία.

Œ. R.

nessed, ungovernable. Ion 1150.

Ασελγως, proterve; libidinose; immodice: wantonly; lustfully; immoderately. Εισίν ἄσελγως Plut. 560. Syn. Ακόλάστως, πρόπετως, <u>ἄναιδῶς</u>, μἔγἄλως.

Ăσĕληνŏs, ου, δ, ή, illunis: moonless. Anacr.

3. 12. SYN. Σκότεινός.

 $\check{\mathbf{A}}\sigma\epsilon\pi\tau\check{\epsilon}\omega$, impius sum : to be impious. Antig. 1350. Syn. Ασέβεω, δυσσέβεω.

'Aσεπτόs, ου, δ, ή, impius: unholy, impious.

Bacch. 886. Syn. Ασέβης, αδικός.

Ăσήμαντός, ου, ὁ, ἡ, (1) non signatus: unmarked; (2) incustoditus: unguarded. K. 485. Syn. (1) Ασημός; (2) ἄφῦλακτὸς, ἄφρακτὸς, αφρόντιστός.

Άσημός, ου, Ασήμων, ὄνός, δ, ή, non signatus: unmarked, unstamped, modest, obscure. Alcest. 532. Syn. Ασήμαντός, άγνωστός, άδηλός,

Aσήμωs, obscure: indistinctly, ambiguously. P. V. 683. Syn. Αγνώστως, αδήλως, σκό-

Ασθένεια, as, ή, infirmitas: weakness. Herc. F. 269. Syn. Νόσος, νόσημα, ταλαιπωρία.

 $A\sigma\theta \tilde{\epsilon}\nu \tilde{\epsilon}\omega$, infirmus sum: to be weak. Pax 635. Syn. Απόρξω, δυστύχξω, νόσξω.

Aσθενήs, εσs, invalidus: weak. Pyth. 1. 107. Syn. Αθληχρός, άδρανης, αμένηνός, αφαυρός,

νωχέλης, βληχρός.

^Aσθμα, ατος, τὸ, anhelitus: hard breathing, panting, asthma. Nem. 10. 139. Syn. Δύσπνοιά, φύσημά, στ έναγμός, πνόη, πνεθμά, άημά. Ερ. Αργάλεον, δεινόν, δυσκελάδον, θερμόν, λάβρον, άδρανές, ολίγοδρανες, διψαλέον, δυσήνεμον, θέόσσύτον, λοίγιον, κυμάτοξν.

Aσθμαίνω, anhelo: to breathe hard, gasp. E.

585.

Ăσĩa, as, ή, Asia. Hec. 479. See below. Phr. Ăσἴητἴς $\chi\theta\dot{\omega}\nu$ et $\gamma\eta$.

Ασίατις, ιδός, Ασίας, άδός, ή, Asiatica: Asiatic. Ăσἴάτἴδος γης σχημά Androm. 1. Orest.

Ασιατόγενης, εσs, Asiaticus: belonging to Asia. Πασά γάρ ισχύς Ασιατόγενής Pers. 12.

Ασίγητὄς, ου, δ, ή, non tacens: not silent, sounding, noisy. Ασιγήτοιο λέβητος Call. 4.

Ăσίδηρος, ου δ, ή, non armatus ferro: unarmed. Μόσχοις ἔπηλθον χειρός ἄσϊδήρου μέτα Bacch. 735.

Ăσἴνης, ĕŏs, illæsus; damnum avertens: unhurt; averting harm. Sept. Th. 826. Tis av ουκ εύξαιτό βρότων ἄσϊνεῖ (anapæstic dimeter). Agam. 1344. Syn. Αξλάξης, αζήμισς.

'Aσϊös, ov, o, Asius: an ally of the Trojans; also used as an adjective. 'Ασίον αμφί ανακτά Μ. 139. Εν. 'Υρτάκιδης, υίος 'Υρτάκου, μέγας,

ήρως, όρχἄμὄς ανδρῶν.

'Ăσϊs, ĕωs, ή, limus: mud, scum, slime. λέξαι τόσσην οι άσιν κάθυπερθέ Φ. 321. Λῦμἄ, πἴνὄς, πηλὄς, ιλύς.

Ασίς, ίδος, ή, i. q. Ασίατίς, q. v. Επ' 'Ασίδος

ηπείροιο Apoll. I. 444.

Ασιτέω, abstineo a cibo: to abstain from food. Θάνεῖν ἄσιτεῖ δ' εις ἄπόστἄσιν βἴου Hipp. 277. Syn. Νηστεύω. Phr. Ου σῖτἄ δἴἄ δἔρης δἔχὄμαι. Ăσιτία, as, ή, inedia: want of food, abstinence. Ένθ' ἄσιτίαις έμον Eur. Sup. 1115. Syn.

Ăπαστῖα, νηστεία, πείνη**.**

'Ăσιτὄς, ου, ὁ, ἡ, impastus: unfed, without food. Κεῖται δ' ἄσιτὄς σῶμ' Med. 24. Syn. 'Ăπαστὄς, ἄγευστὄς, ἄκμηνὄς, νῆστἴς.

Ασκάλαβώτης, ου, ό, stellio: an evet, a lizard. Υπ' ασκαλαβώτου τίνα τρόπον κατειπε μοι Nub.

170.

'Ασκαλός, ου, ό, ή, sarculo haud purgatus: unweeded, undressed. 'Ασκαλά πάντα Theoc. 10. 14. Syn. Ακάθαρτός.

Ασκάνια, as, ή, Ascania: a city and district of Phrygia; another in Mysia. Τἦλ' εξ Ασκανῖης Β. 863. Ερ. ἔρῖεῶλαξ.

Ασκάνϊός, ου, δ, Ascanius, called from his country Ascania. Ασκάνιος Βέδειδής Β. 862. Ασκάντης, ου, δ, grabatus: a pallet bed. Nub.

633. Syn. Σκίμπους, βάθρον, Βρανός. Ασκαρδάμυκτός, ου, δ, ή, non nictans: not winking. Equit. 292. See Σκαρδάμύσσω. Syn.

Ατ ἔνής.

Ασκέθης, Ασκηθης, έσς, incolumis: safe, unhurt. ε. 144. ξ. 255. SYN. AGAAGAS, UYIAS, αλώβητὄς, άρτἴὄς, σως.

Ασκέλης, έσς, imbecillis; item prædurus; continuus: weak; hard; uninterrupted, incessant. κ. 463. Syn. Ατέραμνός, σκληρός, σπουδαίδς, ξυνέχής.

touched by the axe. Œ. C. 101. SYN. AEEGTÖS.

'Aσκεπτός, ου, δ. ή, non circumspectus: unexplored, unconsidered, inconsiderate. Eccles. 258. Syn. Άσκοπός, ἄφρων, ἄβουλός, ἄνδητός,

'Aσκευός, ov, δ, ή, non instructus: unfur-

nished. Œ. C. 1029. Syn. Ατευχής.

Ασκέω, exerceo: to practise, train. Hipp. 1083. Syn. Εργάζομαι, μελετάω, επίτηδεύω, βεράπεύω.

Ασκηθής. See Ασκέθής. Ασκητϊκός, η, όν, ad exercitationem comparatus: fitted for exercise. Lysistr. 1087.

Ασκητός, ή, όν, arte elaboratus: curiously wrought. ψ. 189. Syn. Τυκτός, εύτυκτός, πόλύκμητός, εξησκημένός, εντρίβής.

Ασκιδίου, ου, τὸ, parvus uter: a small leathern ottle. Αλλ' ἡκεν εκαστός εν ασκιδίφ φερων bottle.

Eccles. 306.

'Aσκισς, α, σν, (1) umbrosus: having much shade, shady; (2) umbra carens: having no shade. Nem. 6.73. See Σκιά. Syn. Κἄτάσκιος,

βαθύσκιός, σκιτρός.

Ασκληπίος, οῦ, δ, Æsculapius: a famous physician and disciple of Chiron. Εγώ κατακλίνειν αυτόν εις Ασκληπίου Plut. 411. Ασκληπιου δύο παίδε Β. 731. See Heyne. Ερ. Ηπίδδωρός, ήπιος, εύπαις. ΡΗΝ. Τέκτων ανωδυνίας άμερος γυιαρκέός, ήρως, παντόδαπων αλκτήρ νούσων, παις ο Φοίβου, βασίλευς μεγάς.

'Ασκόπος, ου, ό, ή, inconsideratus; ignotus; improvisus: inconsiderate; unknown; unexpected. Agam. 447. Syn. Ασκεπτος, απροσ-

δόκητός, παραδοξός.

Aσκös, οῦ, ὁ, uter: a leathern bag, skin for wine. ε. 265. Syn. Δέρμα, δέρσς, δόρσς. Ep. Ευώδης.

'Ασκρη, ης, ή, Ion., Ascra: a town in Bœotia, where Hesiod lived. Hes. Op. 638.

Ασκωλιάζω, super utrem salio: to leap on the leathern bag. Plut. 1130. Ασκώλια was the name of a festival at Athens in honour of Bacchus, where it was customary to leap on swelled leathern bags. See Schol. on this passage. SYN. "Αλλόμαι.

'Ασκωμά, ἄτος, τδ, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt: the leathern lining of the holes, through which the oars are put. Ach.

'Aσμά, ἄτὔs, τδ, cantilena: a song, ballad. Lysistr. 398. Syn. Aοιδή. ΕΡ. 'Αμβρότον,

ήδυθρόον, Βείον, μείλιχον, μέλιηδές.

Ασμάτοκάμπτης, ov, cantuum tortor: a distorter of songs. Κυκλίων τε χορών ασματοκάμπτας Nub. 333.

Ασμένδε, η, δν, gaudens, libens: glad, willing. Herc. F. 725. Syn. Έκὰν, ἔθἔλων, πρόθυμός, ήδύς,

Aσμένωs, libenter: gladly, willingly. Helen. 397.

'Ăσŏφŏs, ov, δ, ή, insipiens: foolish. Eur. El. 1300. ΒΥΝ. Άφρων, ἄδάης, ἄδάημων, ἄμάθης.

Ασπάζομαι, amplector: to embrace, salute. Troad. 1267. Syn. Άγαμαι, ἄγαπαω, αμφῖδάλλω, προσπτύσσδμαι, δεξιασμαι.

Aσπαίρω, palpito : to breathe hard, pant. Iph. A. 1586. Syn. Απασπαίρω, κινέω, ψυχορράγεω.

Ασπάλάθος, ου, δ, ή, aspalathus: the white

Ασκέπαρνδε, ου, δ, ή, non exasciatus: un- | thorn, or thorn of Jerusalem. Καϊ ασπάλάθοι κόμδωντι Theoc. 4. 57.

'Aσπαρτός, ου, ὁ, ἡ, non seminatus: not sown.

Ασπάσιός, Ασπαστός, ή, όν, et ov, δ, ή, desideratus: desirable, welcome. Τῷ δ' ασπάσιος γένετ' ελθών Κ.35. Rhes. 344. Syn. Αίρετος, ήδυς, ευκταίος, χαρίεις, άσμενος, θεόειδής.

'Ασπασμά, ἄτος, τδ, amplexus: an embrace. Eur. El. 596. Syn. Ασπασμός, περίβολή.

'Ασπερμός, ου, δ, ή, sine semine et prole : without offspring. T. 303. SYN. 'Ατεκνός, ἄγονός. ăπαις.

 $A\sigma\pi\epsilon\rho\chi\epsilon$ s, indesinenter: incessantly. Δ . 32.

SYN. Αζηχές, συνέχως, ισχυρώς.

'Aσπετόs, ου, δ, ή, ineffabilis; immensus: beyond description; vast, widely extended. x. 407. Syn. Αμέγαρτος, ἄθέσφατος, ἄπειρεσίος, άφθονός, απλέτός.

Ασπίδαπόθλης, ητός, δ, η, qui scutum in fuga abjicit: one who throws away his shield, a deserter. Κολακώνυμος ασπίδαποελής Vesp. 590.

Ασπίδηστρόφός, ου, δ, ή, clypeum rotans: turning the shield round, armed with a shield. Ασπίδηστρόφος λέώς Agam. 798.

Ασπίδηφορός, Ασπίδουχός, Ασπίδιώτης, ου, δ, clypeo armatus: armed with a shield, shieldbearing. Πάντας ασπίδηφόρους Bacch. 770. Eur. Suppl. 1154. B. 554.

Ασπιδιώτης. See above. Ασπίδοῦχος. See above.

Ασπίδοφέρμων, ονός, qui bello se alit; bellicosus: maintained by the shield; warlike. Phœn. 809.

Ασπίδ, ἴδός, ἡ, clypeus: a shield. Ασπίδ' εκτείνων χξρί Androm. 1120. Syn. Θύρξός, σἄκὄς, ιτέα. Ερ. Αμφίβρὄτὄς, ακάμάτὄς, δὄρἴπόνὄς, εύκὕκλὄς, εύτυκτὄς, κρἄτἔρὰ, πὄλῦδαίδἄλὄς, πάναίδλος, ομφάλοεσσά, ταυρεία, φάεινη, χρυσεία.

Ασπιστήρ, ήρϋς, Ασπιστής, οῦ, Ασπίστωρ, ŏρŏs, δ, clypeatus miles: a shield-bearer. Heracl. 278. Ion 196. Agam. 394. Syn. Aσπίδηφὄρὄς, ασπίδιώτης, σάκεσφόρός, σάκεσπάλός. Ερ. Λογχήρης, ἄρήϊὄς.

'Aσπλαγχνός, ου, ὁ, ἡ, non habens cor; timidus: having no heart; cowardly. Aj. 472.

SYN. Ασθένης, ατολμός, δειλός.

'Aσπονδόs, ου, ὁ, ἡ, libamenti vel induciarum expers; implacabilis: one with whom no treaty can be made; implacable. Alcest. 429. Syn. Αμείλιχός, ἄπαραίτητός, ὔπερφιαλός.

Ασπούδαστός, ου, δ, ή, neglectus; non expetendus: neglected; not desirable. Bacch. 901.

SYN. Ανάξιος, αμελής.

 $A\sigma\pi\sigma\nu\delta\epsilon$, $A\sigma\pi\sigma\nu\delta$, $A\sigma\pi\sigma\nu\delta$, ignave: without exertion, indolently. O. 476. X. 304.

Αμόγητι, ήσυχη, άτερ σπουδης.

`Ασσὄν, comp. ασσὄτέρω, superl. ασσὄτἄτω, prope : near. Equit. 1306. τ. 506. Syn. Εγγύς, εγγύθεν, εγγύθε, πλησίου, άγχε, πελάς, αγχὄθἴ. Compar. εγγύτερω. Superl. εγγύτάτω,

Ασσυρίος, α, ον, Assyrius: Assyrian. "Ηδέ

καϊ Ασσυρίης Apoll. 2. 966.

Αστάθμητος, 'Αστάτος, ου, ό, ή, instabilis: unstable, uncertain. Orest. 971. Phoc. 25. See Στάθμη and Στάτος. Syn. Σφάλξρος, ουκ έμπ ἔδὔς.

Αστακτί, Αστακτεί, copiose: not drop by drop, copiously. Αστακτί λείθων δάκρυον ωδ' όδοιπορεί E. C. 1251. And E. C. 1646. has an instance

of aστακτί with the last syllable long. Syn. Πὄλῦδακρύτως.

'Αστακτός, ου, δ, ή, non destillans: not dropping. Iph. T. 1252.

Αστάτος. See Αστάθμητος.

'Αστάχυς, υσς, δ, spica, arista: an ear of corn. Ημὔει αστάχὔεσσιν Β. 148.

 $A\sigma \tau \epsilon i \delta s$, α , $\delta \nu$, and δ , $\dot{\eta}$, urbanus: belonging to a city, polite, witty. Plut. 1150. SYN. Ευτράπελός, κάλός, φρόνιμός, χάριεις, επιεικής, δεξίὄς, κομψός.

Αστειπτός, ου, δ, ή, non calcatus: untrod.

Philoct. 2. SYN. AGTIGHS.

Αστεμφέωs, immote: immoveably. Υμείς δ' αστεμφέως (molossus) έχεμεν δ. 419. Syn. Βέβαιὄν, ασφάλως.

Αστεμφήs, ĕŏs, immotus: unmoved, firm. Γ.

219. Syn. Ασφάλης, βέβαιός.

Αστένακτί, sine gemitu: without groans. Eccl. 464. I, as in ἄμἄχητἴ.

Αστένακτός, ου, ό, ή, suspiriorum expers: not sighed for, without groans, without groaning (taken actively). Trach. 1076.

Αστέσs, σν, canendus: to be sung.

1205.

'Aστεπτός, ου, δ, ή, non cinctus coronis: unadorned with crowns or chaplets. Heracl. 441. SYN. AGTEGAVOS.

Αστεργάνωρ, ὄρὄς, δ, ή, a viro abhorrens: disdaining a man for a husband. P. V. 930. See Φιλάνωρ. Syn. Στυγάνωρ.

Αστεργής, έσς, ό, ή, inamabilis: unamiable, harsh. Œ. R. 229. Syn. 'Αστοργός, ἄν έραστός, ἄφἴλὄς, ἄμείλἴχὄς, δύστρὄπὄς, δυστρἄπ ἔλὄς.

Αστέριη, ης, η, Asteria: the ancient name of Delos. Τόφρα δ' έτ' Αστέριη συ Call. 4. 40. Αστέρις, ιδός, η, Asteris: the name of an

Αστέρις ου μέγαλη δ. 845. island. SYN. IIEτρήεσσα.

Αστέρὄειδής. See Αστέρωπός. Thesm. 1076. Αστέρδεις, εσσά, έν, stellatus: starry, studded

with stars. O. 371. Syn. Αστέρωπος. Αστέροπαιος, ου, δ, Asteropæus. P. 217.

Αστέροπη, ηs, η, fulgur: a flash of lightning. Ε. 386. Ερ. Λαμπρά, σμερδάλεα.

Αστερόπητης, οῦ, ὁ, fulgurator: he who causes the lightning to fly, thunderer. Phil. 1198.

Αστέρωπος, ου, δ, ή, Αστέρδειδης, έδς, stellarum faciem habens: having the face or form of a star, starlike, bright. Phoen. 129. Syn. Αστέρδεις, αστρόφάλης, λαμπρός.

Αστεφάνος, ου, ό, ή, corona non redimitus: uncrowned. Αστέφανοι δέ κόρας ανάπαυλαι Hipp. 1137. Syn. Άστεπτός.

Aστη, ηs, η, civis; a female citizen. Thesm.

541.

Αστήρ, ĕρŏs, δ, stella: a star. Iph. A. 6. Ερ. Αγαυός, εφός, λαμπρός, δπωρίνός, Ολύμπιός, παμφαίνων, περικαλλής, νυκτός όπαδός, ουράνιός, ανταυγής, ατειρής.

Αστίβης, εσς, δ, η, non calcatus, impervius: not trodden, impervious to. Τὰν αστἴεῆ πόλλωνῖ τὰν ἄνάλῖον Sept. Th. 857. Syn. 'Αξάτος, τὰν ἄνάλἴον Sept. Th. 857.

άστειπτός, ασφάλής.

'Αστομός, ου, δ, ή, durioris oris: hard-mouthed.

Soph. El. 726.

Αστόξενός, ου, ό, ή, cujus majores fuere cives cum ipse sit peregrinus (vid. autem Valcken. in Ammon. p. 113.): one who lives as a stranger in a city where his ancestors were citizens. Æsch. Sup. 361.

'Αστοργός, ου, ὁ, ἡ, naturalis amoris expers: devoid of natural affection. Theoc. 17. 43. Syn. Αστεργής, ἄφἴλὄς, ἄπηνής.

Αστός, οῦ, ὁ; Αστὴ, ῆς, ἡ, civis: a citizen. Med. 225. Syn. Πολίτης, ένδημος, εγγενής.

Αστράβης, ĕös, ὁ, ἡ, firmus: unshaken, firm. ᾿Αμάχου αστράβη Olymp. 2. 146., answered by ἔπἔχἔ νῦν σκόπῷ. Syn. ᾿Αστρεπτός.

Αστραβίζω, jumento sarcinis onusto vehor: to ride on a beast of burden laden with packages. Καμήλοις αστραθιζούσας χθόνα Æsch. Sup. 293. See Butler.

Αστράγάλος, ου, δ, (1) vertebra, spondylus: an ankle, knuckle; (2) talus lusorius: a die to play with. Αμφ' αστράγάλοισι χόλωθείς Ψ. 88. Syn. (1) Σφόνδύλος, στρόφεύς, στρόφιγξ; (2) κύθός, πεσσός.

Αστράπη, η̂s, η, fulgur: a flash, lightning. Ερβάγη δι' αστράπης Nub. 583. Syn. Αστέρδπὴ, στἔρὄπὴ, σἔλἄς.

Αστράπηφορέω, fulgura fero: to bear lightning. Ζηνός αστράπηφορεί Pax 721.

Αστράπηφορός, ου, δ, ή, fulgura ferens: bear-

ing a flash, sulphureous. Αστράπηφόρω πύρι Bacch. 3. Αστράπτω, fulguro, fulgeo: to lighten, shine.

Phoen. 111. Syn. Στίλθω, λάμπω. Αστερόπην ελελίζω.

Αστράτεία, as, ή, desertio militiæ: the refusing to serve in war, desertion. Σἴ δ' αστράτείας γ' είκοσιν Equit. 443.

Αστράτευτός, ου, δ, ή, immunis a militia: uninured to military service. Ήν τις αστράτευτός ων Vesp. 1122.

'Αστρεπτός, ου, ὁ, ἡ, qui non flectitur: not nding or turning. Theoc. 24. 94. Syn. bending or turning. Theoc. 24. 94. Syn. Αστράβης, άτρεπτός, αμείλιχος, άστρόφος, απότρόπός.

Αστρόγείτων, ὄνός, δ, ή, astris vicinus: near to the stars, towering. P. V. 746. SYN. AL- $\pi \epsilon \iota \nu \delta s$, $\alpha \iota \pi \check{\nu} s$.

'Αστρόν, ου, τὸ, sidus, stella: a constellation, star. Phoen. 1. Ερ. Αρίπρεπες, αγλάον, λαμπρου, τηλεφανές, φλογερου, φαεινου, άγνου.

Αστρονομέω, astronomiam tracto: to study astronomy. Nub. 194.

Αστρονόμια, as, ή, astrorum scientia: astronomy. Nub. 201.

'Αστρόφός, ου, δ, ή, irretortus: not turning back. Œ. C. 490. Syn. see 'Αστρεπτός.

Άστυ, ἔός, τὸ, urbs: a city. Στυγῶν μἔν ἀστυ τὸν δ' ἔμὸν Acharn. 38. Syn. Πολίς, πτόλις, πτόλιεθρόν. Ερ. Αγλάόν, αιπεινόν, ευρύχόρον, Θείον, επήρατον, εΰδμητον, ιέρον, ίπποτρόφον, κύδιμον, όλειον, περίκλυτον.

Αστὔἄναξ, ακτὄς, ό, urbis præses: prefect of a city. Æsch. Sup. 1025. See below. Syn. Αρχέπολίς, αρχέλας, αρχέλασς, αρχός, άρχων, βάσιλεύς, αρχηγέτης, αρχηγός.

Αστὔάναξ, ακτός, δ, Astyanax: the son of Hector and Andromache. Αστύαναξ δυ Τρωές

Αστὔδὄώτης, ου, ὁ, per urbem clamitans: crying through the city. Κήρυκα τε αστύβδώτην Ω. 701.

Αστυγειτονέω, conterminus sum: to dwell near, border upon. Αστύγειτονουμένας Æsch. Sup. 294.

Αστύδρομέω, urbem oppugno: to overrun. Sept. Th. 208. See above.

Αστύκος, ή, ον, oppidanus: belonging to the

city. Χαίρετ' αστυκός λεώς Eumen. 1000. Syn. Αστείδς, αστίκδς, ευφύης, κομψός.

Αστύνικός, ου, ό, ή, victor, victrix (epith. urbis). Τήνδ' αστυνικόν εν βρότοις Eumen. 918.

Αστυνόμος, ου, ό, ή, urbem administrans: regulating a city. Antig. 355. See above. Syn. Αστείος, αστυκός.

Αστύὄχειἄ, as, ἡ, Astyochia: the mother of Tlepolemus. Ον τέκεν Αστύὄχειὰ βἴη Β. 659.

Αστὔοχη, ης, ή, Astyoche. Οΰς τἔκέν Αστὔόχη Β. 513. SYN. Αστύοχειά.

Αστϋπάλειά, et αιά, ας, ή, Astypalæa. Πάρ' διάσιν Αστϋπάλεια Apoll. 2. 868.

Ασύλητος, Ασύλωτος, 'Ασυλος, ου, δ, ή, non spoliatus; non violandus: not plundered; inviolable. Ναυαγός ήκω ξένος ἄσύλητον γένος Helen. 456. Med. 762. Syn. Αλώβητός, ἄβλάβής, βέβαιδς, ίξρος.

Ασυλία, as, ή, sanctitas loci: inviolability, sanctity. Ξύν τ' ἄσυλία βρότῶν Æsch. Sup.

Ασύμελητός, Αξύμελ., ου, δ, ή, non comparan-

dus, non adsequendus: not to be compared, not to be comprehended. Trach. 717.
Ασύμφδρὄς, ου, δ, ἡ, inutilis, damnosus: inexpedient, hurtful. Hes. Op. 780. Syn. 'Ακαιρός, ἄχρηστός, βλάβερός, ἄπρεπής, ἄτόπός.

Ασυνέτος, ου, δ, ή, insipiens: unwise, imprudent. Ου γάρ τὄσοῦτὄν ἄσὔνἔτος πἔφυκ' ἔγώ Phœn. 1640. Syn. Άφρων, ἄνδητος, ἄδουλός. Ασυνέσια, ας, ή, inscitia: ignorance, folly.

Phœn. 1756. See above. Syn. 'Ăνοια, αμαθία, **ἄ**βουλία.

Ασυνήμων, όνος, δ, ή, i. q. Ασυνέτος Agam.

Ασύστατός, ου, δ, ή, quod consistere nequit; quod non secum congruit: inconsistent;

strange. Αξύστἄτον άλγος επραξεν Agam. 1443. Ασύφηλος, ου. δ. ή, vilis: mean. Έπος ουδ' Ασύφηλός, ου, δ, ή, vilis: mean. Έπός ουδ' ἄσύφηλον Ω. 767. Syn. Άτιμός, ἄνἄρἵθμός, ἄπόβλητός, ἄνδητός, ἄδδκῖμός.

Ασφάδαστός, ου, δ, ή, quietus: inconvulsive. quiet. Ξύν ασφαδάστω καὶ τάχει Aj. 844.

'Ασφακτός, ου, δ, ή, non mactatus: not sacrificed. Ion 229. Syn. 'Ăθὕτόs.

Ασφάλειά, as, ή, securitas: security. Ευρωμέν ασφάλειά δ' η Æsch. Sup. 498. Syn. Αξλάξια.

Ασφάλειδε, Ασφάλιδε, ov, δ, securitatem præbens: affording safety. Epith. of Neptune. Acharn. 682. See Ασφαλήs.

Ασφαλέως, Ασφάλως, firme, tuto: firmly, in safety. Ασφάλεως δεεί έμπεδον Ν. 141. Hec. 877.

Ασφάλης, εσς, ό, ή, stabilis, tutus: not liable to fall, firm. Όντας ασφάλεστέρους Hipp. 972. ΒΥΝ. Ακίνδυνός, εχύρος, ερυμνός, ευλάθης, βε-

Ασφάλἴων, ωνός, δ , Asphalion: the attendant of Menelaus. $^{\alpha}\Omega$ s ἔφάτ' Ασφάλἴων δ ' ἄρ' τδωρ 216. Phr. Οτρηρός Θέραπων Μενελάου κυδάλιμοιό,

'Ασφαλτός, ου, ή, bitumen: a kind of pitch. Theoc. 16. 101.

Ασφάλως. See Ασφάλεως.

Ασφάρἄγἔω, strepo: to make a rattling noise in the throat, rattle. Σἔσαγμἔνοῖ ασφάρἄγεῦντι Theoc. 17. 94. For ασφάραγεθντί, a word not found elsewhere, Brunck on Ms. authority reads αμφάγερονται, a reading approved of by Harles and Kiessler.

Ασφάράγδε, ου, δ, guttur: the throat. Ουδ'

ἄρ' ἄπ' ασφάράγου μελίη Χ. 328. Others read από σφαράγον. Syn. Σφαράγος, βρόχθος, βρόγχός, λαιμός, τράχηλός, λάρυγξ, φάρυγξ.

Ασφόδελός, ου, ὁ, (1) asphodelus species plantæ: asphodel; (2) ferens asphodelum: producing asphodel. Κάτ' ασφόδελου λειμώνα λ. 538. Syn. Ανθέρικος. Ερ. Διανθής.

Ασχάλαω, Ασχάλλω, tristor, indignor: to be sorry, indignant. Κτήσιος ασχαλόων τ. 534. Syn. Δυσφόρεω, άδημονεω, λυπεόμαι, δδύρομαι. χαλ ξπαίνω.

'Aσχέτος, ου, δ, ή, intolerabilis: intolerable, irresistible. β. 85. Syn. Άτλητος, αδαμαστός, δύσφὄρὄς, ἔπαχθὴς, ου τλητὄς, ου φερτὄς.

Ασχημονέω, indecore ago, vel tractor: to act or be treated ignominiously. Hec. 406.

Ασχήμων, ὄνὄς, inhonestus: unseemly. Helen. Syn. Αεικελίος, αξκήλίος, αισχρός, ακοσμός, ἄμορφός.

Ασχόλία, as, ή, occupatio, molestia: occupation, trouble. Isth. 1. 2. Syn. Έργον, σπουδή,

'Aσχόλός, ου, ὁ, ἡ, cui otium non est: having no leisure, occupied. Orest. 93. Syn. Πὄλυπράγμων.

Ăσώδης, ĕŏs, palustris: marshy, muddy. Æsch. Sup. 32. "From Ăσĭs." H. Steph. Exp. Πηλώδης, αμμώδης.

Ασώπιος, α, ον, Bœotus: Bœotian. Εξελών Ασωπίας Eur. Sup. 571.

Aσωπός, οῦ, ὁ, Asopus: (1) a son of Neptune, who gave his name to a river in Bœotia; (2) a name of several rivers. Αίγινα δύγατηρ ἐγἔνἔτ' Ασωποῦ πάτρός Iph. A. 697. λ. 259. Syn. (2) Βἄθύσχοινός, λέχἔποίης, βἄρύγδουπός.

Ασωπίς, vel Ασωπίας, ή, patronym. ab Ασωπός,

q. v. Herc. F. 787. 'Ăσωτὄς, ου, δ, ή, (1) perditus: abandoned; (2) perniciosus : pernicious. Agam. 1587.
 Comp. of σώζω. Syn. (1) Ακόλαστός, ἄσϋφηλὄς, ἔπἴτριπτὄς, κἄκοῦργὄς, μἴἄρὄς, γαστρἴμαργὄς,

(2) εξώλης, πάνώλης, ἄχρεῖος, νόσερος. Ατακτός, ου, ό, η, inordinatus: irregular. Eur. fr. Sisyph. 1.1. Syn. 'Ανομός, ἄκόσμητος,

ἄθξμἴτὄς.

Αταλάντη, ης, ή, Arcadica virgo et venatrix: a famous Arcadian huntress. "Οδ' εστί Παρθένόπαιος Ατάλάντης γόνος Phæn. 150. See Pyth.

Ατάλαντός, ου, δ, ή, paris ponderis: equal in weight, equal. Μέγης ἄτἄλαντος Άρηι Β. 627. SYN. Αλίγκισς, εναλίγκισς, ισος, ισορρόπος, παράπλήσϊός, πασϊν όμοιός, αντίρῥόπος.

Ατάλλω, præ gaudio exulto; delicate nutrio: to frisk with joy; to cherish. Ψυχὴν ἄτάλλων ŠΥΝ. Αγάλλομαι, χαίρω, τρέφω, Aj. 560. αυξάνδμαι.

Αταλάφρων, ὄνὄς, tenello animo præditus: of infantine understanding. Κόλπὄν ἔχουσ' ἄτἄλάφρόνα Ζ. 400.

Ατάλος, η, ον, tener: delicate, youthful. Hiθέοι ἄτἄλὰ φρόνἔοντες Σ. 567. Syn. ἄπἄλος, άβρός, νήπϊός.

Ατάρ, sed, verum: but. Μάψ ἄτάρ ου κάτά κόσμου Β. 214. Syn. Αλλά, αυτάρ, δε, μέντοι. Αταρεής, εός, Ατάρεητός, ου, δ, ή, intrepidus :

undismayed. Κράτ έρδς καϊ άταρθής Ν. 299. Γ. 63. Syn. Αδέης, αφόδος, αφόδητος, σπλαγχνός.

Αταρπίτος, Αταρπός, οῦ, ἡ, Ion. pro Ατραπίτος, Ăτρἄπόs, via trita, semita: a path much freρ. 234. X. 331. Syn. et Ep. see Ατράπος.

Αταρτηρός, à, ον, et ον, δ, ή, noxius : harmful. Μέντορ αταρτηρέ φρενάς ηλέε β. 243. Syn.

Ατηρός, ατήρϊός, βλάβερός, χάλεπός.

Ατασθάλια, as, ή, vesania, improbitas: infatuation, injustice, rapine. Σφετερησίν ατασθάλιησίν α. 7. Syn. Άνοια, αφρόσυνη, φαυλότης, αδίκια, άμαρτία, μοχθηρία. Ερ. Αλέγεινη, δεινή, ιλύοεσσά, λύγρα, κάκομή χάνος, ουλομένη, πτολίπορθος,

Ατασθάλλω, proterve me gero: to act wantonly. Λήθεϊ ἄτασθάλλουσ' τ. 88. Syn. Πἄρἄ-

Ăτάσθἄλὄς, ου, ὁ, ἡ, injuriosus: insolent, unjust. Τοῦτὄν ἄτάσθἄλὄν Χ. 418. Syn. Άδικός, αταρτηρός, αίσυλός, μοχθηρός, πόνηρός, φαῦλὄς.

Αταύρωτος, η, ον, et ov, δ, ή, expers conjugii, castus: unmarried, chaste. Agam. 236. Syn. Αδμης, άδμητός, άζυξ, άζύγδς, άγνός, παρθένός,

άνυμεναιός, άγαμός, άγευστός γάμων.

'Ăτἄφὄs, ου, ὁ, ἡ, insepultus: unburied. Eur. Sup. 292. See Tăφŏs. Syn. 'Ăθαπτŏs. Phr. 'Αμοιρός, ακτέριστός, ανόσϊός, νέκυς.

Ατάω, damnum infero: to injure. See Αάσκω. Οίκοθέν γ' ατώμενος Eur. Suppl. 182.

'Ăτεγκτός, ου, δ, ή, non emolliendus: unmelted by tears, unrelenting. Herc. F. 829. Syn. Σκληρός, αμείλιχός, ατέραμνός, αδαμαστός, αδιαντός, αζάλξός.

Ατειρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, indomitus: not worn out, invincible. Χαλκός ἄτειρής Ε. 292. Syn. Ατρυτὄς, ἄνίκητὄς, ἄδἄμαστὄς, σκληρὄς, ἄτεγκτὄς.

Ăτἕκμαρτὄs, ου, ὁ, ἡ, de quo nulla conjectura fieri potest: not affording just grounds for conjecture. Τησδέ κυρήσας άτεκμαρτότάτης. Pers. 907. Syn. 'Αδηλός, ἄσημός.

'Ăτεκνός, ου, ὁ, ἡ, prole carens: childless. rest. 200. Syn. 'Ăπαις, ἄγὄνός.

Orest. 200. Syn. 'Απαις, άγονος. Ατέλεια, ας, η, immunitas: exemption from Ατέλειαν εμαίσι λίταις επίtribute, freedom. κραίνειν Eumen. 364.

Ατέλεστός, ου, δ, ή, (1) infectus: incomplete; (2) non initiatus: uninitiated. Bacch. 40. Syn.

Απλήρωτὔς, ἄλἴὄς, βἔβηλὄς.

Ατέλευτός, Ατέλεύτητός, ου, δ, ή, ad finem perductus: not finished. Agam. 1426. Δ. 175. Syn. Ατέρμων, αιδίος, αιώνίος.

Ăτἔλης, ἔὄς, ὁ, ἡ, imperfectus: incomplete. Ion 1080. Syn. Ατἔλεστὄς.

Ăτέμεω, privo; contristo; queror: to deprive; distress; complain. Εξ ου ατέμεει θυμον ενί στήθεσσιν Αχαιών β. 90. Syn. Ανίαω, λυπέω, ενοχλέω, αποστέρεω, στερίζω, δυσχεραίνω.

Ăτενης, εσς, intentus: intent, earnest, in-

flexible. Antig. 837. Ăτέρ, 'Ăτερθέ, sine, absque, extra: without, asunder, apart from. Τοῦδἔ τιμωρεῖν ἄτερ Hec.

737. SYN. Άνευ, εκτός, χωρίς.

Ατεραμνός, ου, Ατεράμων, δνός, præfractus: stubborn, implacable, harsh, grating. Κῆρ ἄτἔ-ραμνὄν ἔθηκᾶν ψ. 167. Acharn. 180. Syn. Ατενής, ατειρής, αυθάδης, ατεγκτός, σκληρός, στερδός, χαλέπός. 'Ατερθέ. See 'Ατέρ.

Ατέρμων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, interminatus; rotundus:

boundless; round. Hec. 925.
 Ăτερπηs, ἔοs, 'Ăτερποs, ου, δ, η, insuavis:

quented; a road, way. Ουδέ μιν εκτός απαρπίτου | bitter, disagreeable, joyless. T. 354. See Z. 285. Syn. Αηδής, άδευκής, άχαρίς.

Ατευχής, εός, armis destitutus: unarmed. Androm. 1118. Syn. Ασκευός, ἄνοπλος.

Ăτέχνωs, sine arte, certe, prorsus: without art, plainly, certainly, by all means. Nub. 408.

See $T \in \chi \nu \eta$.

'Aτη, ης, ή, (1) Ate dea: the goddess Ate; (2) damnum, noxa: a curse, guilt. Πρέσθα Δἴὸς ᢒὖγἄτηρ 'Ατη ἡ πάντὰς ἄᾶται Τ. 91. Θ. 237. Ερ. (1) Αρτίπους, ανδρόλετειρά, δόριμαργός, σθενάρὰ, λύγρὰ, δάνάτηφορος, χάλεπη, (2) ἄνῖηρός (see Ανίαρός), ἄγριός, ἄδευκής, ἄχόρευτός, ἄμήχἄνὄς, βἄρεῖἄ, δἄκἔθυμὔς, δἴαλγής, γὄἔρὰ, δυσφόρμιγξ, λευγάλξα, πόλυπήμων, στυγξρά, κρυτρά, θυμοφθύρυς, φθισήνωρ, χάλτπή, ρίψοπλος. Syn. (2) Βλάβη, ζημία, αικία, λώβη, πημά, πημόνη, πταισμά, δίζύς.

Ατημέλης, έσς, negligens; neglectus: negligent; neglected. Αμπτολίεθρον άτημελέες άλά-

ληντο Apoll. 1. 811.

Ăτημέλητός, ου, ὁ, ἡ, neglectus; frustratus: neglected; disappointed. Ατημέλήτους Agam. 864. See below. Syn. Ατημέλης, αμέλής, ἄκήδεστός.

Ατημέλια, as, ή, negligentia: negligence. Al οι ατημέλιη καταειμέναι Apoll. 3. 829. Syn.

Αμέλεια, αμέλία.

Ατήριος, ου, δ, ή, et Ατηρός, à, ου, damnosus: guilty, destructive, grievous. Eumen. 1010. Γύναϊκές εσμέν ατηρόν κάκον Androm. 353. Syn. Αταρτηρός, βλάβερός, πόλυπονός, σκληρός.

Aτθίς, ίδος, ή, Attica. Iph. A. 247. Ăτἴĕτὄς, ου, δ, ή, inhonoratus, inultus: unhonoured, unrevenged. Ατίστος φίλων Ion 702. answering to -σας ύμνφδίαν: but the critics suspect ατίττος of error. Syn. Ατίτος, ατίμη-

. Ăτίζω, Ăτιμάζω, Ăτιμἄω, Āτιμὄω, contumelia adficio: to insult, treat with contempt. Ouror σ' ἄτίζων Alcest. 1056. Heracl. 228. π. 307. Helen. 454. Syn. Αθερίζω, απαξίδω, κατάφρονέω, ύβρίζω, ψέγω, κερτόμέω, όνειδίζω, έπόνειδίζω, κηλιδόω.

Ατιμάγελεω, gregem sperno; seorsim pascor a grege; separor a grege: to despise the flock; feed apart from the flock; quit the flock. Μηδέν

ἄτιμἄγἔλεῦντἔs Theoc. 9. 5.

Ατιμάγελης, ου, ό, qui spernit gregem: one who neglects his flock. Οί και ατιμάγελαι βόσκοντ' Theoc. 25. 132.

Ατιμαστήρ, ηρός, δ, contemptor: one who dishonours another. Ἡ ζῶντ' ἄτιμαστήρα Sept. Th. 634.

Ăτίμητός, 'Ăτιμός, ου, δ, ή, inhonoratus: unhonoured, dishonoured. Τω ατίμητον μετανάστην Π. 59. Phoen. 637. Syn. Απότιμος, έκτιμός, ἄτημελητός, ἄτἴτός, ἄγεραστός, ουτίδάνός, ἄπόβλητός.

Ατιμία, Ion. Ατιμίη, et Ατίμωσις, ή, ignominia: disgrace, degradation. Καὶ Βέῶν ἄτιμἴα Heracl. 72. ν. 142. Choëph. 429. Syn. Αδοξία, αισχύνη, ŏνειδός, αικία, ὕθρίς, αῖσχός.

Ăτιμοπενθής, εσς, contumeliam lugens: mourning for dishonour. Eumen. 813. See below.

Aτίμως, ignominiose: ignominiously. Tis σ

ὧδ' ἄτίμως Med. 1205.

Ατϊτάλλω, λω, delicate nutrio: to bring up with tenderness. Εῦ έτρεφεν ηδ' ἄτἴταλλεν Π. 191. Syn. Ατάλλω, λιπαίνω, παιδότροφεω, τρέφω, εκτρέφω.

'Ăτἴτος, Ατἴτης, ου, ὁ, ἡ, inhonoratus, inultus: unhonoured, unrevenged. 'Ημεῖς δ' ἄτἴτα σαρκῖ πάλαιᾶ Agam. 71. Eumen. 257. On the quantity of the penult. of 'Atitos see Clarke's note at N. 414. Syn. Ατί ετός, ατιμός, αζήμιός.

Ατλάντειδς, α, δν, Atlanti incumbens: resting on Atlas. Τον Ατλάντειον τηροῦσῖ πόλον

Eur. Pirith, fr. 3,

Ατλαντικός, ή, όν, Atlanticus: of or belonging to Atlas, Atlantic. Τερμόνων τ' Ατλαντικών

Hipp. 3.

Ατλας, αντός, δ, Atlas: one of the Titans; the name of a very high mountain in Africa. Άτλας ο νώτοις χαλκέοισϊν ουράνον Ion 1. Ep. Ολοδόφρων, άθλιος, κρατερδφρων, Τιτάνιος, Ιάπε-

Ăτλητέω, tolerare non possum: not to endure, not to brook an insult. Πἄρειμ' ἄτλητῶν

Œ. R. 515. Syn. Χἄλἔπαίνω.
'Ăτλητόs, ου, ό, ἡ, intolerabilis: unsufferable.

Άτλατά τλᾶσἄ Agam. 398.

Ατμή, ής, ή, Ατμός, οῦ, ὁ, vapor: vapour, steam, smoke. ATubs is properly the steam arising from boiling water. See Blomfield's Glossary, Agam. 1282. ἄτμὸν κἄτισχναίνουσἄ νηδύος πύρι Eumen. 133. Syn. Κάπνός, λιγνύς, αιθάλη. Ερ. Αιθάλδεις, βάρδς, δερμός, σέλασ-

φὄρός, φλόγεός.

Ατμητός, ου, ό, ή, intonsus: uncut, unclipped. 'Ăναξ άτμητοι ĕθειραι Apoll. 2. 710.

Ακερσεκόμης, ατόμός.

'Ăτοιχος, ου, δ, ή, parietem non habens: un-

walled. Ion 1133.

'Ăτὄκὄs, ή, quæ nunquam peperit: who never bore a child. Eur. El. 1127.

Ατόλμητός, ov, ό, ή, non audendus: not to be dared, that ought not to be attempted. Agam.

'Aτολμός, ου, ό, ή, non audens: not daring, cowardly. P. V. 14, SYN. 'Ανανδρός, άψυχός, δειλός, κάκός, όκνηρός, ταρβάλεός, φόβερός, άσπλαγχνός, δειδήμων, δείλαϊός, δείλακρός, δειλακρίων.

'Ăτομος, ου, ο, ή, qui sectus non est: uncut, unpolluted. Trach. 203. Syn. Άτμητός, απόρ-

Ατόπία, as, ή, insolita novitas; insolentia: strangeness, absurdity, inconvenience: perverseness, insolence. Δια την απόπιαν των δημότων Acharn. 349. Syn. Αήθειά, ἄκοσμἴα, ἄκαιρῖα,

αμορφία.

'Ăτοπος, ov, δ, ή, insolens, novus; importunus; absurdus: unusual, strange; troublesome; absurd. Ion 691. Syn. Αμάθηs, άλδγιστὄς, ἄήθης, ἄσύμφὄρὄς, ἄκαιρὄς, ἄνὄητὄς, αλλὄκότος, απειρόκαλος, ατάσθαλος, κένος, κακός, απφδός, μοχθηρός.

Aτŏs. See 'Ăăτŏs.

'Ατρακτός, ου, ό, ή, (1) fusus: a spindle, distaff; (2) sagitta: a reed, arrow. Πολλοί τ' ἄτράκτων τοξόται Rhes. 308. Syn. (1) Ηλάκάτης κλωστήρ, (2) βέλος, άκων, άκοντίον, ιος, διστός, βέλεμνόν.

Ατρακτυλλίς, ίδος, ή, spinæ genus: a species of thorn. Ταὶ 'τρακτυλλίδες εντί Theoc. 4. 52.

Ατράπος, Ατράπιτος, οῦ, ἡ, via trita, semita: a beaten path. Μίαν εδρόν ατράπον δαιμονίως επερφοά Nub. 76. ν. 195. Syn. Αταρπος, ἄταρπϊτός, όδος, οιμός, οίμη, κέλευθός. ρυχόρδε, τηλέπδρδε, τραχεῖά, σκολιά.

Ατρείδης, ου; Ατρείων, ωνός, ό, Atrides: son

of Atreus. Ατρείδα δε μάλιστά A. 16. The first syllable is always long in Homer, and some imagine Ατρείδηs to form a quadrisyllable. See Dawes. Misc. Crit. p. 172.

Ατρέκεωs, vere : truly. Πάντα μαλ' ατρεκεως

Ăτρĕκὴs, ĕŏs, verus, certus: true, certain, sincere, accurate. Βιστου δ' ατρέκεις έπιτηδεύσεις Ηίρρ. 261. Syn. Αληθής, ἄκριβής, βέβαιός, δηλός, αψευδής.

Ατρέμαῖος, α, ον, quietus: without trembling, quiet, gentle. Herc. F. 1047. See below. Syn.

Λεπτός, ήσυχός, εκηλός, επίεικης, μετρίός.

Ατρέμας, Ατρέμα, sine motu et tremore: without moving or trembling, steadily. Ατρέμας όφρ' εύδησι Ε. 524. Hipp. 1355. Syn. Έκηλα, ηρέμα, ήσυχα, ήσυχως, ήσυχη, ακην, ατρέστως.

Ατρέμεω, Ατρύμεω, immotus sum: not to tremble, to be unmoved. Τρίχες ατρέμεωσι Hes. Op. 537. Theog. 972. Syn. 'Hσυχά(ω.

Ατρέμια, as, ή, quies animi a timore, audacia: intrepidity, boldness. Nem. 11.15. See above.

Syn. Ευτολμία, ήσυχία.

'Ăτρεπτός, ου, ὁ, ἡ, immotus: unmoved, unalterable. Πρωτά μεν ατρέπτοιο Apoll. 4.704. Syn. Ατρόπός, ακίνητός, αστεμφής, ορθός.

Άτρεστός, ου, δ, ή, intrepidus: intrepid. Εγω δ' ατρέστφ καρδία Agam. 1373. Syn. Ατρόμος,

άδείμαντός.

Άτρέστως, intrepide : intrepidly. $' \dot{\mathbf{E}} \tau \lambda \eta \tau'$ ἄτρέστως Æsch. Sup. 243. Syn. Αφόδως, ἄδἔῶs, ἄτρὄμωs, ευθαρσῶs.

Ατρεύs, ĕŏs, δ, Atreus: the son of Pelops and Hippodamia, king of Mycenæ. Δείσας Ατρέος

υίον Γ. 37. Ερ. Δαίφρων, ίπποδαμός.

Ατρϊακτός, ου, δ, ή, non vincendus: invincible. Choëph. 337. See Τρίακτήρ. Syn. Ανίκητός, **ἄδἄμαστὄς**.

Άτριπτός, ου, δ, ή, non tritus aut exercitatus; invius; indomitus: untrodden, unpractised; impervious; unsubdued. Τοιοῦτος εν ατρίπτοισίν ἄκάνθαις Theoc. 13. 64. Syn. Άπειρος, άχρηστός, ἄήθης, ἄδἄμαστός.

'Ăτρῖχὄς, ου, δ, ἡ, poët, pro 'Ăθριξ, capillis carens: bald, bare. Το δ' ἀτρῖχου εισετῖ καὶ νῦν Call. Dian. 77.

'Ăτρŏμŏs, ου, δ, ή, intrepidus: intrepid. 'Ατρŏμον οίδν εχεσκε Ε. 126. Syn. Ατρεπτός, αδέης, . ἄφὔ6ὔs, ἄδείμαντὄs.

Άτροπος, ου, ό, ή, durus, gravis: unalterable, perverse. 'Ο του άτροπου υπνου ιαύων Theoc. 3. 49. Syn. Αιώνϊος, ατρεπτός, κάκος.

'Ăτρὄφὄs, ov, δ, ή, impastus; non alens: unfed, lean; not nutritious. ἄλιπλήξ Call. Del. 11. Καϊ άτρὄφὄς οἶά θ'

Ατρύγετός, ου, ό, ή, infructuosus: fruitless, barren. Πέμψας επ' ατρυγετον πόντον Ο. 27.

SYN. 'Ακαρπός, στειρός.

Ατρύμων, ὄνός, Άτρυτός, ου, δ, ή, indomitus. non cessans: not to be worn down by exertion, incessant. Καὶ κἄκῶν ἄτρύμονες Sept. Th. 874. Aj. 788. Syn. Ακαμάτος, ἄδαμαστος.

Ατρυτώνη, ης, ή, indomita: invincible, an epithet of Minerva. Δίδς τέκδς Ατρυτώνη Φ.

'Ăτρωτόs, ov, δ, ή, invulneratus, indomitus: unwounded, untamed. Καὶ πῶς ἄτρωτὄν οῦθἄρ Choëph. 525. Syn. Ăβλης, ἄβλητὄς, ἄπἄθης, ἄδάμαστός.

'Aττά, " Idem fere notans quod πάππας, sic tamen ut et frater junior sie blande appellet fratrem majorem natu; imo et in genere junioris ad seniorem est προσφώνησις τιμητική." Damm.: father, sir, a term of respect addressed

to elders. Φοινιξ άττα γέραιε Ι. 603. "Αττα, "Ασσα pro "Ατινα; et 'Αττα, 'Ασσα, pro Τἴνα. "Αττ' εστίν ορθως Nub. 251. A. 554.

Nub. 630. K. 208.

Αττάγαs, δ, avis picto dorso, attagen: a hazel hen or quail. Νάσσας κόλοιως αττάγας φάλαριδas Acharn. 875.

Αττάραγος, Αττάραχος, ου, δ, minutum fragmentum pani cocto derasum, mica: a very small Ουδ' ὄσϋν ἄττἄρἄγόν τὕ scrap or fragment. δέδοίκομές Call. Ep. 48.

Αττάταl, heu : alas! Ἡν μὴ σἴωπậς αττάταl ἄταττάταί Thesm. 223.

Αττϊκίων, ωνός, Αττϊκωνϊκός, οῦ, ὁ, diminutiv. ab Αττϊκός, a little Athenian. Ναὶ τὰ σῖὰ νϋν Αττϊκίων δώσει δίκην Pax 213, 214. But some say that Αττικίων is Laconic or Spart. for δ Αθηναίος, and Αττικωνικός is Lacon. for Αττικός, ή, όν.

Αττίκος, η, ον, Atticus: Athenian.

τοι σφόδρ' αυτάς Αττίκάς Lysistr. 56.

Ατυζηλός, η, όν, terrificus: alarming, terrific. Τηλού ἄτυζηλφ ύπό δείματι Apoll. 2. 1059. SYN. Βλόσυρος, δειμάλεος, δεινός, στυγέρος, σμερδάλεσς, σμερδυσς, φοθέρος, φρικώδης.

Ατύζω, metu percello: to terrify. ατυζομενοι φοθεοντο Z. 41. Syn. Δειδίσσομαι, εκπλήσσω, τἄράσσω, εκτἄράσσω, εκφὄβέω, κἄτα-

πτήσσω, μορμόλύττω.

Ăτυμνϊάδης, ου, δ, Atymnio satus: the son of Atymnius, Mydon. Εσθλου Ατυμυϊάδην Ε. 581.

Ατὔχ ἔω, ήσω, miser sum, frustror: to be disappointed, unfortunate. Ουκ ἄτυχήσεις Nub. 427. See Τύχη. Syn. Δυστύχεω, δυσπραγέω, τάλαιπωρέω, δυστύχως έχω.

'Aτω, άσω, lædo: to injure. ^Ασε με δαίμονος αΐσἄ λ. 61. Syn. Ατάω, βλάπτω, σίνδμαι, ἄδἴ-

κξω, ἄάσκω, ἄἄτω.

Aῦ, Αῦτἔ, Αῦθἴς, Αῦτἴς, rursum, retro, contra: again, also, on the other hand, in turn. Αῦθῖς αῦ πἄλιν Philoct. 948. Aves 896. A. 206.

Aυαίνω, ἄνῶ, exsicco: to wither, dry up. 'Ăφἴλὄς αυἄνῶ βἴον Soph. El. 821. Syn. Αύω, ξηραίνω, διαφθείρω.

Αυἄλἔος, α, ον, aridus: dry, parched, squalid. Αυἄλἔος δἔ τἔ χρώς Hes. Op. 586. Syn. Αῦσς,

a(aλĕŏs.

Αυγάζω, (1) illustro: to illuminate; (2) fulgeo: to beam on; (3) video: to see clearly. Τιππους αυγάζομαι Ψ. 458. Syn. (3) Απαυγάζόμαι, βλέπω, δέωρέω.

Aυγείας, ου, δ, Augēas: a prince of the Eleans whose stables were cleansed by Hercules. A. 738.

Ερ. Άναξ ανδρών, αρχός Επειών.

Αυγή, η̂s, ή, splendor: light; poët the eye. B. 455. Syn. Αίγλη, φῶς, φέγγος, οφθαλμός. ΕΡ. Αρίζηλός, λευκή, πυρφόρος, φακσιμέροτος, οξεΐα, τηλέσκοπος, μαρμαίρουσα, ηλεκτροφαής.

Αυδάω, loquor: to speak, talk, address. Αύδά ö,τι φρονέεις Ξ. 195. Syn. Προσαυδάω, άγορεύω, προσάγορεύω, φωνέω, προσφωνέω, γηρύω,

φράζω, βὄἄω.

Αυδη, η̂ς, ή, vox, nuntius: a voice, word, news. Σ. 419. Syn. Αυτή, βύη, βάξις, γῆρϋς, δρόδε, φθέγμα, φθόγγδε, φωνή. Ερ. Ακαματός, απείριτος, άμερότος, βαρύηχης, γλύκερα, γδέρα, θεία, θέσκελός, λίγυρα, λαοσσόδς, δμόθρόδς, πόλύστονος, σωτήριος, γλυκίων μελίτος.

Αυδήεις, εσσα, εν, vocalis: vocal, civilised, eloquent. Τ. 407. Syn. Φωνήεις, εύφωνός, ήδυφωνός, ευήχης.

Αυθάδης, ĕŏs; Αυθαδϊκός, ἡ, ὄν, sibi placens, pervicax: self-willed, stubborn, unruly, cruel. Στυγεράν τε φυσιν φρενός αυθάδους Med. 104. Lysistr. 1118. Syn. Αλάζων, αναιδής, αήθης, ăσελγης, ăτĕραμνός, βράσυς.

Αυθαδία, ας, ή; Αυθάδισμα, ατός, τό, arrogantia, superbia: self-sufficiency, perverseness. Αυθαδία τοι σκαιότητ' ὄφλισκάνει Antig. 1040.

Ρ. V. 963. Syn. Αλαζονεία, αξουλία.

Αυθαδόστομος, ου, ό, ή, contumaci ore: foulmouthed. Αγρίσποιον αυθαδόστομον Ran. 861. Syn. Αθυρόστομος, αθυρόγλωσσος.

Aυθαδωs, contumaciter: insolently. Αισχὔλἔ

λέξον μηδ' αυθάδως Ran. 1020.

Αυθαίμων, ὄνὄς, δ, ή, qui ejusdem est sanguinis; frater: one of the same blood; a brother. Trach. 1041. Syn. "Ομαιμός, άδελφός.

Αυθέντης, i. q. Αυτδέντης, ου, δ, qui perimit sua manu; sua ipsius manu peractus: one who is armed against himself, a self-murderer; one who murders a near relation; also pass., selfinflicted. Iph. A. 1200. Syn. Αυτόφόντης, αυτοσφάγης, αυτοκτόνός, αυτόδαϊκτός, αυτόχειρ, φὄνεὺς, φὄνευτής.

Αυθήμερον, Αυτημάρ, eo vel hoc ipso die: on this or that very day. Acharn. 522. Z. 454.

Aῦθῖ, " fere semper pro Αυτδθῖ, hic, ibi, illic. Frequentatur ab Homero, sed ne semel quidem reperi in Poëtis Dramaticis." Maltb.: here, there. Αῦθῖ μἔνων πὄθἔεσκἔ Α. 492. Syn. Κἄταῦθῖ, κἄταυτὄθῖ, πἄραῦθῖ, αυτὄθῖ, αυτοῦ, ἔκεῖ.

Aυθίγενης, εσς, δ, ή, indigena: born in the same place, native, genuine. Οἶs αυθἴγἔνης τμηθεῖσὰ δὄκούς Eur. fr. Cret. 2. 6. Syn. Εγγἔνὴς, ἴθαγἔνὴς, εγχώρἴὄς.

Aûθĭs. See Aû.

Αῦλαξ, ἄκὄς, ἡ, sulcus: a furrow. Αιθέρὄς αύλακα τέμνων Aves 1400. Syn. 'Αλοξ, ωλξ. ΕΡ. Ορθή, βάθεῖά, εύκαρπός, λευρός, πυρόφόρος, σταχύηφορός, φερέσειος.

Αύλειὄς, α, ὄν, et ου, δ, ή, ad aulam pertinens: of a hall or court. Helen. 437. See Αυλή. Αυλεία in the fem., δύρα being understood, sig-

nifies a porch or hall-door.

Aυλείτης, ου, δ, villicus: a bailiff, steward. Apoll. 4. 1487. Syn. Άγροικός.

Aυλέω, tibia cano: to play on a pipe or flute. Thesm. 1186. Syn. Κάταυλέω.

Aυλ $\hat{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\hat{\eta}$, (1) area subdialis ad domum: a court-yard; (2) septum intra quod pernoctant pecudes: a sheep-fold; (3) vestibulum: a hall. Hec. 169. Syn. (2) Στάθμος, σηκός, επαυλίς, ἔπαύλἴὄν ; (3) βἄσἴλειὄν, μἔλἄθρὄν, ἄνάκτὄρὄν. ΕΡ. Βἄσἴλήἴὄς, πἔρἴκαλλης, ολεία, δυώδης, βἄθεῖά, λαμπρὰ, κἄλὴ, ὑψηλὴ, χαλκὄδἔτὄς, ηἔρὄειδὴς, ευκίων, ευερκής. Phr. Τϋραννον δῶμἄ, τὔραννϊκυί δόμοι.

Αύλημα, ατός, τδ, cantus tibiarum: piping, music produced by a wind-instrument. Ran.

Αυλητήρ, ήρος, Αυλητής, οῦ, ὁ; Αυλητρίς, ἴδος, η, tibicen, tibicina: a flute-player, minstrel. Hes. Clyp. 283. Vesp. 579. Acharn. 550. Syn. Συρικτής.

Αυλίζομαι, stabulor; pernocto: to be folded; abide for the night. ξ. 412. Syn. Εναυλίζομαι. Αύλιον, ου, τδ, stabulum: a stall, fold. Σύν-

ξλασσέν ές αύλιον Η. Merc. 106.

Aῦλῖs, ἴδὄs, Ion. ἴŏs, ἡ, aula, cubile: a place of abode for the night, tent, fold. Κενέαι δ' εμίν αύλιες ήδη Call. 6. 106. Syn. Αυλή, εν-

Αῦλἴς, ἴδὄς, ἡ, Aulis: a town and port in Bœotia, situated on the Euripus. Καϊ Αυλίδἄ

πετρήεσσαν Β. 496. Ερ. Εναλία. Αυλός, οῦ, ὁ, (1) fistula: a pipe; (2) foramen: a socket. P. 297. Syn. Σύριγξ, δόναξ. Ερ. Λίθυς, Μυγδονίος, γλυκυς, ήδυμελής, ευκέλαδός, νήδυμός, λιγυρός, ίμερόεις.

Aυλών, ῶνὄς, ὁ, vallis: a narrow passage, valley. H. Merc. 95. Syn. 'Αγκός, φάραγξ. Ερ.

Τηλ ξφανής.

Αυλώπις, ιδός, ή, procera, oblonga: high-

coned, oblong, conical. E. 182.

Αυξάνομαι, Αύξομαι, cresco: to increase, grow. Εκ κάλυκός αυξάνομενά γενύσι πολυφάγοις Aves 1065. Acharn. 226. Syn. Αδρύνομαι, αλδαίνω, αναλδήσκω.

Αυὄνή, η̂s, ή, (1) ariditas: drought; (2) clamor: clamour. Simon. 20. Syn. (1) Auxμός; (2) βόὴ, ἄϋτὴ, κραυγή.

Avos, a, ov, siecus: dry, withered, parched. Ψ. 327. Syn. Αζάλἔος, ξηρός, αυστάλἔος.

'Ăυπνος, ου, ὁ, ἡ, insomnis: sleepless.

Τ. 424. See Υπνός. Syn. Αγρυπνός, παννύχιός. Αύρα, as, ἡ, aura : a gentle breeze, air, breath. Αύρα τἴς εισέπλευσέ Ran. 317. Syn. Πνόἡ, ζεφυρός. Εν. Άστατός, αθύλωτός, ακύμαντός, δυσώδης, ευώδης, εύκηλός, επικυρτός, ζαχρηής,

ήδεια, ήδυπνούς, Θρήσσα, κραιπνός, λεπτή, λευγάλξη, λαίλαψ, λιάρα, μξσημθρίας, νήδυμός, ὄρειδρόμος, φοιβάς, φυσίζοός.

Αυστάλεσs, α, σν, siccus; squalidus: dried; squalid. Εί κεν αυστάλεος τ. 327. Syn. Αυός,

αυχμώδης, πινώδης.

χμώδης, πίνώδης. Αυτάδελφός, οῦ, Αυτόκἄσίγνητός, ου, ό, ἡ, frater germanus: born of the same mother. κοινόν αυτάδελφόν Antig. 1. в. 706. Κάσίγνητός, δμαιμός, δμόπάτριός.

Αύτανδρός, ου, δ, ή, cum ipsis hominibus: with

the men themselves. Apoll. 3. 582.
Αυτάρκης, ἔός, δ, ἡ, sufficiens; contentus: self-sufficient, complete, content, adequate. Choëph. 745.

 $A\hat{v}\tau\check{\epsilon}$. See $A\hat{v}$.

Αυτέω, ήσω; Αυω, αύσω, clamo: to cry out, Καϊ ἄΰτει πάντας αρίστους Λ. 258.

Syn. Αύω, ἔπικάλξω, κηρύσσω.

Αυτή, ης, ή, clamor : clamour, shout in battle. Τε χρημ' αυτης πων τοδ' επλήσθη στέγος Heracl. Syn. Βόὴ, ἔνοπὴ, ἴάχὴ, ἴωὴ, κἔλἄδος. Ερ. Αναιδής, αστύφελικτός, δεινή, θερμή, οξείά, σμερδάλξα, στονδεσσά, στυγξρά.

Αυτημάρ. See Αυθημέρου.

Αυτίκα, mox; exempli gratia: immediately; for example. Όψει νίν αυτίκ' όντα Hec. 1032. Syn. Αίψα, αφαρ, παραυτικά, εισαθθίε, ευθέως, παράχρημα.

Aῦτῖs. See Aῦ.

Αυτμή, ης, ή; Αυτμήν, ενός, ό, spiritus, vapor: breath, odour, exhalation. Ανέμων ἄμεγαρτόν αυτμήν λ. 399. Ψ. 765. Syn. Ατμός, άτμη, ἄνἄπνοη, πνεθμά, κάπνος. Ερ. Εχέπευκης, λίγεία, λευγαλέα, μαλακή, όλοή, πυρόεσσα, σμερδάλξα, στονδεσσά.

Αυτμήν. See above.

Αυτόθουλός, ου, ό, ή, contumax: self-willed, obstinate. Sept. Th. 1055. Syn. Αυθάδης, αυτόγνωτός, ἄτἔραμνός, αυθαίρἔτός.

Αυτογέννητος, ου, ό, ή, incestus: incestuous. Antig. 864.

Αυτόγνωτός, ου, ό, ή, pervicax: obstinate. Σε δ' αυτόγνωτός ώλεσ' Antig. 887. Syn. see Αυτόβουλός.

Αυτόδαής, εσς, Αυτόδιδακτός, ου, δ, ή, a seipso doctus: self-taught. Aj. 699., where αυτόδαη is answered by ευνομία.

Αυτόδαϊκτός, ου, ό, ή, a se cæsus: self-mur-Αυτόδαϊκτοι βάνωσι Sept. Th. 732.. answered by παρδάσζαν ωκύποινον SYN. see $A u \theta \epsilon \nu \tau \eta s$.

Αυτόδάξ, mordicus: with the very teeth. bitingly, fiercely. Lysist. 687.
Αυτόδηλός, ου, ό, ή, per se manifestus: self-

evident. Sept. Th. 848.

Αυτόδιδακτός, i. q. Αυτόδαής. χ. 347. Δἴδακτὔς.

Αυτόδιον, statim: immediately. See Αυτικά. Αυτόδιον δ' άρά μιν τάμιη 3.449.

Αυτὄέντης, ου, δ, i. q. Αυθέντης, q. v. Soph. El. 272.

Aυτό ἔτ ἔs, intra annum: within the space of a year. γ . 322.

Αυτόθεν, inde, illinc: from thence. Υ. 120. Syn. Εκείθεν, ένθεν, εντεύθεν.

Αυτὄθί, poët. pro Αυτοῦ, hic, ibi : here, there. Equit. 119. See Αθθί. Syn. Εκεί, ενταυθοί, τῆδε, τῆδ' αυτοῦ, εν αυτῷ τῷ τὄπφ.

Αυτοκάνη, ης, ή, Autocane: a mountain in Æolia. Καϊ Αυτόκάνης όρος αιπύ Hom. Apoll.

Αυτὄκἄσῖγνητὄς, ου, δ ; (2) Αυτὄκἄσιγνήτη, ης, $\dot{\eta}$, (1) frater germanus: an own brother; (2) soror germana: an own sister. Αυτοκάσίγνητον Λ. 427. κ. 137. Syn. Αδελφός, όμαιμός.

Αυτοκλητός, ου, ό, ή, a seipso vocatus, ultro: one who invites himself, of his own accord. Αλλ' αυτόκλητός εκ δόμων Trach. 396. Syn. Αυτόσσϋτϋς.

Αυτόκόμος, ου, δ, ή, sua sponte comatus: wear-

ing his own hair, hairy. Ran. 822. Αυτόκράτωρ, όρδε, Αυτόκράτηε, ου, ό, qui plenam auctoritatem habet: vested with full powers, independent. Αυτόκρἄτὄρας πρέσδεις ἄπὄπέμπειν ενθάδί Lysist. 1010. Andr. 482.

Αυτόκτἴτὄς, ου, ὁ, ἡ, sponte natus, nativus: self-formed, natural. Αυτόκτἴτ άντρα P. V. 309. Αυτοκτόνός, ου, ό, ή. See Αυθέντης. Sept. Th. 678.

Αυτοκτόνων, οῦντός, ό, se invicem interficiens: killing one another. Antig. 56.

Αυτοκτόνως, sua vel mutua cæde: with mutual slaughter. Agam. 1625. Syn. Αυτόφόνως. Αυτόκωπός, ου, δ, ή, cum ipso manubrio: with the very hilt, up to the hilt. Choëph. 157. Αυτόλύκός, ου, δ, Autolycus: the grandfather

of Ulysses, and whose character for ingenious roguery was so great, that clever robbers were called by his name. See Hygin. fab. 200. Εξέλετ' Αυτόλυκος Κ. 267.

Αυτόμαρτύς, ύός, δ, ή, ipse sibi testis: one who

bears witness for himself. Agam. 961.

Αυτόματός, η, όν, a se ipso aliquid faciens: self-moved, spontaneous. Ελθοῦσἄ ψησῖν αυτόμάτη μέτα τάν Πύλφ Ρακ 665. SYN. Avbaíρἔτὄς, αυτὄκλητὄς, αυτόσσὔτὄς.

Αυτόμεδων, οντός, ό, Automedon: the charioteer of Achilles. Αυτόμεδοντά δόως Π. 145. ΡΗΒ. 'Αρηϊ ἄτἄλαντὄς, ήρως, Διώρἔδς υίδς, Διώ-

ρἔὄς άλκἵμὄς υίὄς.

deficio: to desert to the enemy. Equit. 26.

Αυτονομός, ου, δ, ή, qui suis legibus vivit, liber: independent. Antig. 821.

Aυτονυχεί, ea ipsa nocte: on that very night.

Αυτόνυχεὶ νηῶν ἔπιβήσομεν Θ. 197.

Αυτόξυλος, ου, ό, ή, ex ligno rudi confectus: made of mere wood. Αυτόξυλόν γ' έκπωμα Philoct. 35.

Αυτόπαις, αιδός, δ, filius genuinus: the real

son. Trach. 839.

Aυτοποιος, οῦ, ὁ, ἡ, sponte enatus : self-made.Αυτόποιόν, Œ. C. 698., is answered by ευθάλασσὄν.

Αυτόπρεμνός, et Αυτόρβιζός, ου, ό, ή, quæ cum radicibus ipsis evellitur: from the very roots, root and branch. Ένειμαν αυτόπρεμνόν Eumen. 395. Rhes. 284. Syn. Πρόρριζος.

Αυτόρριζος. See above.

Αυτόρυτός, ου, δ, ή, sponte fluens: sponta-Αυτὄρὖτου, Pyth. 12. 29., is neously flowing. answered by και δονακων.

Αυτός, αυτή, αυτό, sup. Αυτότατός, η, όν, ipse, sup. ipsissimus: himself, sup. his very self.

Aυτόσ ĕ, illuc, huc: to the same place, hither, thither. Lysist. 873. Syn. Ěκεῖ, ἔκεῖσἔ, κεῖσἔ,

Αυτόσιδηρός, ου, δ, ή, ferreus: the very iron. Helen. 360. See Σἴδηρŏs.

Αυτόσσυτός, ου, ό, ή, sponte excitus: selfmoved, not urged by another. Eumen. 169. See Επίσσυτος. Syn. Αυτομάτος.

Αυτοστάδια, as, Ion. η, ης, ή, pugna stataria: standing fight. Έν γ' αυτοστάδιη Ν. 325. a standing fight. ΡΗΒ. Στάδιη ὑσμίνη.

Αυτόστολος, ου, δ, ή, ipse navi advectus: having sailed here himself, in his own ship. Phil.

Αυτόστϋνος, ου, δ, ή, proprio dolore gemens: groaning on his own account. Sept. Th. 911.

Αυτοσφάγης, εσς, δ, ή, a se ipse jugulatus: self-slaughtered. See Αυθέντης. Αυτοσφάγη πίπτοντά Αj. 840.

Αυτοσχέδα, Αυτοσχέδον, cominus, proxime : at hand, closely. Μάρις δ' αυτοσχέδα δουρι Π. 319. Ν. 496. Syn. Εγγύς, σύνεγγύς, εγγύθĕν.

Aυτοσχέδιος, α, ου, promptus, spontaneus: made on the spur of the occasion, extempore, spontaneous. Εξ αυτοσχέδιης Hymn. Merc. 55.

Αυτότὄκὄς, ου, ό, ή, cum ipso partu: together

Agam. 134. with its offspring.

Αυτουργία, ας, ή, quicquid sua quis manu facit: a man's own labour. Eum. 332. Er. Μάταιός.

Αυτουργός, οῦ, ὁ, ἡ, qui per se operatur: one who works with his own hand. Orest. 918. Syn. Αυτόχειρ, δημιουργός.

Αυτόφλοιός, ου, ό, ή, ipsum corticem adhuc habens: together with its bark. Ευπάγες αυτό-

φλοιόν Theoc. 25. 208.

Αυτόφόντης, ου, Αυτόφονός, δ, ή (see Αυθέντης), qui seipsum vel alium manu sua occidit: murdering oneself or another, suicide, murderer. Soph. El. 274. See Δ. 395.

Αυτόφονως, propria sua manu cæsus: by self-

murder. Æsch. Sup. 65.

Αυτόφορτός, ου, δ, ή, cum ipso onere: with its freight. Choëph. 663.

Αυτόφυης, εσς, δ, η, sponte natus, nativus:

Αυτόμολέω, meo solum jussu abeo, ad hostes sprung up of itself, native. Αυτόφοα ταν ουδ' αν ἴσως Theoc. 9. 24.

Αυτὄφὔτὄς, ου, δ, ή, sponte natus: springing up of itself, self-grown. Μόλον αυτόφυτων Pyth. 3. 83., answered by σὄφῖα δέδέται.

Αυτόφωρός, ου, δ, ή, in ipso furto deprehensus, manifestus: caught in the very act of steal-Ion 1213.

Αυτόχειρ, ειρός, ό, ή, qui sua manu aliquid facit: using his own hand, an assassin: et αυτόχειρί, adv. Orest. 1039. Aves 1135. Syn. Αυτουργός.

Aυτόχθων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, indigena: a native, indigenous. Ion 29. Syn. see in Αυθίγενής.

Αυτόχοωνός, ου, δ, ή, sponte sua fusus: selffused. Ψ. 826.

Αυτόχρημα, re ipsa, plane, omnino; confestim: in reality; immediately. Εστίν αυτόχρημ' εν Χαδσιν Equit. 78. Syn. Αληθώς, αψευδώς, παντ ξλώς,

Αυχενίζω, cervicem incido: to cut the throat, strangle. Aj. 298. Syn. Λαιμότομέω, δειρότὄμξω.

Aυχενίος, α, ον, ad cervicem pertinens: belonging to the neck. Αυχένιους λύσεν δέ γ. 450.

Aυχέω, glorior: to lift up the neck, to boast, to be proud. Bacch. 306. Syn. Μἔγἄλαυχἔω, έπαυχέω, ἄβρύνομαι, ἄγάλλομαι, ἄλαζονεύομαι, γαυρίαω, απόσεμνύνδμαι, καυχάδμαι, εκλαμπρύνδμαι, εύχομαι, κομπάζω, μεγαλύνομαι, μεγαφρονέω, θαρρέω, ογκόσμαι, επαίρσμαι.

Αυχή, η̂s, ἡ; Αύχημα, ἄτὄs, τὸ, gloriatio: boasting. Nem. 11. 38. Phœn. 1153. Syn.

Καύχη, καύχημα, αλαζονεία.

Αυχὴν, ἔνδς, ὁ, cervix: the neck. Ε. 147. Syn. Τράχηλος, δἔρη, δειρή. Ερ. ἀπάλος, μἄλἄκὄς, πάχύς, στἴβάρὄς, μἔσὄς, ἄγἔρωχὄς, Ͽράσύς, θεσπεσίος, λοξός, λευκός, ρόδοχρόός.

Aυχμέω, areo præ æstu; squaleo: to be dried up through heat; to be squalid. Nub. 920. SYN.

Ξηραίνὄμαι, σκέλλὄμαι.

Αυχμηρύς, α, ον; Αυχμήεις, εσσα, έν; Αυχμώδης, ἔὄς, ὁ, ἡ, squalidus: squalid. Alcest. 968. Hom. in Pan. 6. Orest. 217. Syn. Λἄσἴός, δάσυς, ρυπάρος, πινάρος, αθός, αυάλεσς, ξηρός, στυγνός.

Aυχμός, οῦ, ὁ, siceitas, squalor: drought, squalidness. Nub. 1120. Syn. Αυδυή.

Αΰω, i. q. Αυτέω, q. v. Τῷ δ' ἔπῖ μακρόν ἄυσἔ

E. 101. Aύω, Att. Aύω, sicco; accendo: to dry, parch

with heat; kindle. e. 490.

Αφάγιστεύω, Αφάγνίζω, expio; consecro: to perform holy rites for the dead, purify; consecrate. Κόνιν πάλύνας κάφαγιστεύσας α χρη. Antig. 253. See Alcest. 1165. Syn. Αγιστεύω, άγνεύω, άγνίζω, άγίζω, συλάω.

Ăφαγνίζω. See above.

Ăφαιρέω, aufero: to take away. A. 182. Syn. Αίρξω, ἄναιρξω, ἄπαίνυμαι, ἄφέλκω.

Αφάλλομαι, desilio: to spring from or down. Nub. 147. Syn. Απόθρώσκω, ανάλλομαι.

'Ăφἄλὄς, ου, δ, ή, sine cono aut crista: without cone or crest. Ταυρείην ἄφἄλόν τε Κ. 258.

Αφαμαρτάνω, τήσομαι, (1) aberro: to miss, to be disappointed; (2) privor: to be deprived of. Και βάλεν ουδ' ἄφαμαρτε Λ. 350. Syn. (1) 'Αμαρτάνω, ἄπότυγχάνω; (2) στξρξόμαι, κάτάλείπομαι.

Αφαμαρτόξπης, ξός, δ, ή, verbis errans: in-

appropriate in speech, tedious, trifling. Ουδ'

ἄφαμαρτόξπης Γ. 215.

Ăφανδάνω, ἄφάδήσω, displiceo: to displease. Τάμ' ἄφανδάνοντ' ἔφυ. Antig. 501. Syn. Απάρέσκω, δυσαρέσκω.

Ăφăνειä, as, ή, obscuritas: obscurity, indistinctness, uncertainty. Agam. 375. See Ăφă-

Αφανής, ĕŏs, δ, ή, occultus, obscurus: invisible, vanished, obscure, uncertain. Œ. R. 657. See below. Syn. 'Αφαντός, ἄδηλός, κρύφαιός,

σκότεινός, ἄκλεής, εξίτηλός. Αφανίζω, ἴσω, e conspectu aufero: to cause to disappear, steal, bury. Τοῦτ' ηφανισται Trach. 678. Syn. Αφαιρέω, ἄκυρδω, ἄπόλλυμἴ, ἄπαλ-

λάσσω, διαφθείρω, λύω, καταλύω, εξάλείφω, εξέλαύνω, εκμάραίνω.

Αφανίσις, εως, ή, abolitio: extinction. Εύρηκ αφανίσιν της δίκης σόφωτάτην Nub. 764.

Ăφαντός, ου, ό, ή, a conspectu remotus: vanished, extinct. Œ. R. 560. Syn. Ăφάνης,

ανώνυμος, απροσδύκητος.

'Ăφἄρ, statim: immediately, swiftly. From this adv. is derived the compar. Ăφάρτἔρὄs, more swift. Έταρων αφαρ εζετό A. 349. Ψ. 311. SYN. Ευθέως, τάχεως.

Αφαρπάζω, ξω et σω, abripio: to snatch from, seize greedily. $\Omega \nu$ αφαρπάζειν φίλει Trach. 548.

Syn. Αναρπάζω, αποσπαω.

Αφάσια, as, ή, stupor, præ quo loqui non possumus: inability to speak, through sudden alarm. Τουτί τι εστιν άφασια τίς τοι μ' έχει Thesm. 911. SYN. ZIYh.

Ăφάσσω, Ăφάω, contrecto: to touch, feel, handle. Ενί χερσίν ἄφάσσει Apoll. 2. 710. Z. 322. Syn. Ψηλάφαω, απτόμαι, εγχειρίζομαι.

Αφάτος, ου, ό, ή, non dicendus: unutterable. Ion 783. See Φάτϋς. Syn. Άφαντϋς, άδοξϋς, άδηλός, άρβητός, μεγάς.

Αφαυαίνω, Αφαύω, torreo, uro: to dry up, exhaust. Eccles. 13. 146. Syn. Αυαίνω, αύω,

ξηραίνω, καίω.

Αφαυρός, α, δν, imbecillis: weak. Παύξτ' ἄφαυρότατη δ' ἔτἔτυκτο υ. 110. Syn. Ασθένης, άβληχρός, άμαυρός, άδράνης, κουφός.

Ăφάω. See Ăφάσσω.

Αφεγγήs, εσs, δ, ή, lumine carens; invisibilis: dark, obscure; invisible. P. V. 115. Σκότεινός, άδηλός, τυφλός, άθεώρητός.

Αφειδείως, large: unsparingly. Apoll. 3. 897. Αφειδέω, non parco; contemno: not to spare, to lavish, expose to danger; despise, decline, shrink from. Antiq. 414. Syn. Αθερίζω, αμέ-

Αφειδής, ĕŏs, δ, ή, profusus: unsparing, lavish. Call. Cer. Calath. 126. Syn. Δἄπἄνηρὄς, πολύδωρος.

Ăφέλκω, detraho: to drag away from.

141. ΕΥΝ. Απέρὔω, ἄφαιρέω.

'Āφενος, ου, ό, et εσς, τδ, divitiæ: abundance, wealth. Ενθάδ' ἄτιμός ἔων ἄφἔνος Α. 171. Syn. Πλοῦτὄς, κέρδὄς, χρήμἄτἄ, όλβὄς, κτήμἄτἄ,

'Ăφερκτός, ου, δ, ή, exclusus: shut out from. Choëph. 440.

 $A\phi \epsilon \rho \pi \omega$, abeo: to creep back, depart. Theoc. 27. 64. Syn. Απέρχομαι, απειμί, ανέρχομαι.

'Ăφερτός, ου, δ, ή, non ferendus: intolerable. Choëph. 436. Syn. Ου φερτός, ου τλητός, άτλητός, άνοιστός.

'Ăφεσιs, εωs, ή, dimissio; dimissio equorum

a carcere; carcer: a sending off from; a starting-place. Soph. El. 686.

Αφέτδε, ου, δ, ή, dimissus, liber: dismissed, free, unprotected. P. V. 687. Syn. Αφειμένδε, ἄνειμένδε, πάρειμένδε, ἄπολυτος, ελεύθερος, μονός. Àφεύω, accendo: to burn off, singe. Thesm.

215. Syn. Απτω, αύω, καίω, φλογίζω.

Αφέψω, ψήσω, decoquo: to boil away, evaporate by boiling. Equit. 1321. Syn. Κάτἄπέπτω, πέπτω, πέσσω.

Αφήτωρ, ὄρὄς, δ, (1) jaculator (ep. Apollinis); a shooter; (2) vaticinator. I. 404. Syn. Ακοντιστής, ἄκοντιστήρ.

'Αφθεγκτός, ov, δ, ή, non dicendus; mutus:

unutterable; mute. Eumen. 240. Syn. see Αρφητός.

Αφθίτός, ου, δ, ή, qui non corrumpitur: imperishable. Αθανάτον άφθιτόν τε ποιήσω θεόν Androm. 1245. Syn. Αγήρατος, αγήραδς, ακή-

'Αφθογγός, ου, δ, ή, mutus: silent, dumb. Pers. 211. Syn. 'Άναυδός, ἄφωνός, ἄκξων, σιγη-

Αφθόνητός, ου, ό, ή, invidiæ non obnoxius: not liable to be envied. Agam. 912.

Αφθόνία, as, ή, abundantia: abundance. Nem. 3. 14. Syn. Ευπόρια, ευθηνία, περιουσία, πληθός.

'Αφθόνός, ου, ὁ, ἡ, nulli invidens, copiosus: unenvious, plentiful. Med. 612. ἔπίφθονος, αμέγαρτος, αναρίθμος.

Αφίδρύδμαι, colloco procul a: to place far Έπειτα πατρίδος θεοί (monosyll.) μ' ἄφιδρύσαντο γης Helen. 280. Syn. Αποικίζω.

Ăφἴĕροω, consecro: to consecrate. πρός άλλοις ταθτ' ἄφιξρώμξθα Eumen. 445. Syn.

Αφάγιστεύω, ἄφάγνίζω, Αύω.

Αφίημι, Αφίω, οτ Αφιέω, 1. a. ἄφῆκα, and in Hom. ἄφἔηκα, dimitto: to send away. Αφίημο ομμάτων ελεύθερον Hec. 368. The antepenult. of Aφίημι is common in Homer, and long in the Attic poets. Syn. Απόπέμπω, εκθάλλω, ἄπαλλάσσω, μἔθἴημἴ, ἔἄω.

Αφϊκάνω, Αφίκνεσμαι, fut. ίξομαι, advenio: to come from, arrive at. Επειγομένη ἄφικάνει Z. 388. C. R. 265. Syn. Επέρχομαι, πρόσέρχὄμαι, ἄνήκω, πρὄσήκω, πρὄσξλαύνω, προσπόρεύδμαι, προσβαίνω, πάρειμί, ϊκάνω, πότινίσσόμαι, ἔπἴβαίνω, κἴω, κἴχάνω, μὅλω, ἔπἴτυγχάνω.

Αφίκτωρ, ὄρὄς, δ, (1) supplicum patronus: defender of the suppliant; (2) supplex: a suppliant. Æsch. Suppl. 244. Syn. (1) Ἰκεσιός;

(2) ĭκĕτης.

Αφἴλητὄς, ου, ό, ή, inamatus: unbeloved. Ε. C. 1702. See Φἴλέω. Syn. Ανέραστός.

'Ăφἴλὄs, ου, ὁ, ἡ, amicis carens: friendless, unbefriended. Sept. Th. 518. See Φἴλὄs.

Αφίλωs, parum amice: unkindly. Agam. 778. See Φĭλŏs.

'Ăφιξίς, εως, ή, adventus: arrival. Æsch. Sup. 486. Syn. Ήλὔσις, είσοδος.

Ăφίπτἄμαι, avolo: to fly away from. Iph. A. 1607. Syn. Απόπετόμαι, εξίπτάμαι.

Αφίστημι, ἄποστήσω, sejungo: to separate, withdraw, cause to revolt. Choeph. 859.

'Ăφλαστον, ου, τὸ, aplustre: the extremity of the stern. 'Αφλαστον μέτα χερσίν έχων Ο. 717. SYN. Πρυμνήσιον.

'Ăφλεκτός, ου, δ, ή, non ustus: not burnt.

Helen. 1354.

Αφλοισμός, οῦ, ὁ, spuma: foam. Αφλοισμός δε περί στομά Ο, 607. Syn. Αφρός, άχνη.

Αφνέσς, à, öν; Αφνεισς, οῦ, ὁ, ἡ, opulentus: rich, munificent. Pers. 3. T. 220. Syn. Evκτήμων, πλούσιός, πόλυλήιός, πόλυμηλός.

Αφνω, Αφνως, subito: suddenly. Med. 1202. Syn. Εξαίφνης, αίφνως, αιφνίδιον, αιφνίδιως,

εξάπινης, εξάπιναίως, άδοκήτως.

Αφόβητός, Αφόβός, Αφόβόσπλαγχνός, ου, δ, ή, timore carens: fearless. Œ. R. 885. Aj. 336. Ran. 495. Syn. Ăδέἡs, ἄτρὄμὄs, τολμηρὄs.

Αφοσοσπλαγχνος. See above.

'Ăφόδός, ou, ή, secessio ad exonerandam' alvum; latrina: a retiring to ease the bowels; privy. Eccles. 1059. Syn. Ăπόπάτός. Αφοίδαντός, ou, δ, ή, immundus: impure.

Ουδ' ἄφοίβαντον χέρα Eumen. 237. Syn. Ακά-

θαρτός, άναγνός.

Αφοπλίζομαι, arma exuo: to strip off the armour of a foe. Έντξ άφοπλίζοντο ξκαστος Ψ. 26. Syn. Εξόπλίζω, εναρίζω, εξεναρίζω, από-Sugar

Αφορίζω, Αφορίζομαι, separo; aufero: to separate; to take away. Alcest. 31. 'Ορίζω, καθορίζω, αποκρίνω, απονέμω, διαιρέω, διαστέλλω, χωρίζω.

Αφορμάω, proficiscor: to hasten away, march off. Rhes. 98. Syn. Απόχωρεω, ανάλυω.

Ăφορμη, η̂s, η, materia, occasio: opportunity, occasion, pretext, motive. Phæn. 209. Syn. Πρόφασίς, λάβη, καιρός, ευκαιρία, άλξωρη, έλεγχός, τεκμήριον, αιτία, πραγμά.

Αφορμίζω, e portu deduco: to steer out or

from. Iph. T. 18. Syn. Εκπλέω.

Αφόρμικτός, ου, ὁ, ἡ, cithara carens: sung

without a lyre, harsh. Eumen. 333.

'Αφορμός, ου, ὁ, ἡ, profugus: one who sails away, fugitive. Œ. C. 238.

Αφράδέω, Αφραίνω, Αφρόνέω, inconsulte ago: to be inconsiderate, foolish, indecorous. Μἄχήσόμαι αφράδεοντι I. 32. v. 360. O. 104. Syn. Αλλόφρον εω, παράφρον εω, αλόγεω, παράνο εω, μωραίνω, μἄτάζω, ληρέω.

Αφράδεως, inconsiderate: inconsiderately, rashly. Αφράδεως διά τάφρον Μ. 62. Syn.

Αδούλως, απείρως.

Αφράδης, εσς, Αφράδμων, ε. Αφράσμων, σνός, δ, ή, inconsultus: rash, giddy. Αφράδεες ναίουστ λ. 475. Agam. 1410. Syn. Άξουλος, άγλωσσος. Αφραδμόνως, Αφρασμόνως, inconsiderate: illadvisedly. Ουκ άφραδμόνως Pers. 423.

Αφράδμων. See Αφράδής. Αφραίνω. See Αφράδεω.

'Ăφρακτός, ου, ὁ, ἡ, non septus : unfenced, unprotected, unawares. "Ορκοις δεων [monosyll.] άφρακτός εύρ εθην Hipp. 653. Syn. Αφύλακτός, ἄτείχιστός.

'Ăφραστόs, ov, δ, ή, ineffabilis, non perceptus: indescribable, imperceptible, unperceived. ριμν' ἄφραστός εστίν Pers. 170. Syn. Αρβητός,

άδηλός, άδοκητός.

Αφράστως, ex improviso: unexpectedly. Soph.

El. 1262. See above.

Αφρέω, Αφρίζω, spumo : to foam. 'Αφρεον δέ στήθεα Λ. 282.; where άφρεον and στήθεα are dissyllables. Soph. El. 719. Syn. Ίδρδω.

Αφρήτωρ, ὄρὄς, δ, ή, qui est extra tribum: not belonging to a tribe, having no connexion with society, unsocial. Αφρήτωρ αθέμιστος Ι. 63. Syn. Απόλις, απόπτολις, αφίλος.

Αφρικτl, sine horrore: without horror, without shuddering. Ουδέποτ' αφρικτί μακάρων Call. 3. 65.

Αφρόδίτη, ης, ή, Venus: the goddess of beauty; grace, charm, elegance, violent pas-Φίλομμειδής Αφρόδίτη Γ. 424. Bacch. Syn. Κύπρίς, Κύθέρεια, Παφία. Αιδοία, δια, δυγάτηρ Διός, φιλομμειδής, κάλή, χρυσείη, χρυσοστέφανδς, έυστέφανδς, πολύχρυσός, ἄριστόνδός, ἄπάλη, ἄναγκαία, ἄδάκρυτός, αργυρόπεζά, ἄμάχος, ἄνίκητος, βάρεια, γελάουσα, γλύκεια, γλαυκωπίς, δόλιός, ελίκωπίς, εινάλία, εύλεκτρός, λευκή, μάλακή, όλόη, πολλή, πότνία, ποικιλόθρονός, χάλεπη, χρυσηνίος. ΡΗΒ. Απόσπόρος δάλάσσης, Χάριτων βάσιλειά, Λυκίων βάσϊληϊς, υμέναίοις κρότουσά. Hymn. 2.

Αφροκομός, ου, δ, ή, spumantes capillos habens: having dripping locks. Αφροκόμους ράθα-

μιγγάς Mus. 262.

Αφρονέω. See Αφραδέω. O. 104.

Αφρόντιστός, ου, δ, ή, incogitatus: unthought of, without premeditation. Ουκ ἄφρόντιστος πάλαι Agam. 1347.

Αφροντίστως, negligenter: carelessly. Ουκ ἄφροντίστως πάτήρ Med. 910. Syn. Αμέλως, ακηδέστως.

Αφρονωs, insipienter: senselessly. Aj. 773. Syn. Αξούλως, ανδήτως, ασυνέτως.

Αφρός, οῦ, ὁ, spuma: foam, froth. Αφρόν κἄτέστας ευτρίχου γειειάδος Herc. F. 929. Syn. Αφλοισμός, άχνη. Ερ. Θρομεώδης, αίμάτόεις, θερμός, λευκός, πόλιός, χλωρός, πόντιός.

Αφρόσυνη, ης, ή, insipientia: folly, madness. Ωδίνων τε καϊ αφρόσυνας Bacch. 382. Άνοια, αθουλία, αμαθία. Ερ. Αχαλινός, ανόμός. Αφρώδης, εσς, δ, ή, spumosus: foamy, covered

with foam. Orest. 220. See Ăφρŏs.

'Ăφρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, insipiens: silly, mad. Εγώ δ' ἄφρων Med. 881. Syn. 'Άδουλος, ἄφράδης, ἄφράσμων, παράφρων, ἄνους, ἄγροικος, αυθάδης, λάλος, φρενόβλάβης, φρενώλης.

Αφύδραίνω, abluo: to wash out, wash clean. Αφυδραναμένοι στείχετε ναούς Ion. 97.

Υδραίνω, απονίπτω, λούω.

Αφύη, ης, ή, species quædam piscium: an-chovy. "Ινά τὰς ἄφυας ώνοιντο πολλάς τ' ωβολοῦ Equit. 649.

Ăφŭηs, ĕŏs, δ, η, natura inhabilis: not adapted by nature. Philoct. 1014. See Φυή.

Ăμἄθης, ἄπειρὄς, σκαιὄς**.**

'Ăφυκτόs, ου, δ, ή, non evitandus: inevitable, unerring. P. V. 938. Syn. Ανίκητός, ἄναγ-

Ăφὔλακτὄς, ου, ὁ, ἡ, incustoditus: unguarded. Αφύλακτός ή τήρησίς Eur. fr. Antig. 6. 2.

'Ăφυλλός, ov, δ, ή, foliis carens: devoid of leaves. Orest. 377. Syn. Ξηρός, ἄκαρπός.

Αφύπνίζω, e somno excito: to waken from sleep. Rhes. 25. See "Υπνός. Syn. Εξύπνίζω, ανέγείρω, ανίστημί.

Αφύσσω, ύξω, haurio, hauriendo promo: to draw out, drain, quaff. 'Αφένος και πλοῦτὄν ἄφύξειν A. 171. Π. 230. SYN. Απαντλέω,

ἄρτω, ἄρτόμαι. 'Αφώνητός,' Αφωνός, ου, δ, ή, voce destitutus: having no voice, silent, dumb. Œ. C. 865. 1283. Syn. Άγλωσσός, αναυδός, άφθογγός, κωφός, ακέων.

Ăφώνωs, mute: dumbly, silently. Œ. C. 131.

Αχαία, as, ή, Ion. Αχαιίη, ή, Achæa. Acharn. 709. See below.

Αχαιαί, Αχαιϊδές, Αχαιϊάδές, ων, αί, Achivæ:

Achaian or Grecian women. Κἄκ' ἔλέγχε Αχαμόδες Β. 235. τ. 542. Apoll. 1. 284.

SYN. Ευπλοκαμίδες, εύπεπλοι.

Ăχαιις 1, ιδός (γαια), ή, Achaia; Achaica: Achaia; adj. belonging to Greece. Axaudos Βραύσαντές ήκετε σκάφος Helen. 1543. Ep. Ηγάθεα, πουλύβότειρα, καλλίγυναιξ. Syn. Αχαιάς, Αχαϊκή.

Aχαιοί, ων, οί, " est quidem generale nomen omnium Græcorum; sæpius tamen in specie nobiles et principes Græcorum sic vocantur." Damm. c. 1945.: the Greeks. See Note 1. Oi πείθονται Αχαιοί Α. 79. Ερ. Ακόρητοι μάχης, ανάλκιδές, δίοι, ευκνήμιδές, ελικωπές, ήρωες, κάρηκομοωντές, μεγάθυμοι, χαλκοκνήμιδες, μενεά πνείοντες, Αρηϊφίλοι, αγχεμάχοι, άκμητες, δίκασπόλοι, Θόοί, πόλυπόνοι, ίππόδαμοι, κλυτόπω-

Αχαιός, Αχαϊκός, η, ον, Achivus, Achaicus: Achæan, Grecian. Acharn. 709. See above. Αχάλινδε, ου, δ, ή, effrænatus: unbridled.

Bacch. 381. See Xălıvos.

Αχάλκευτός, 'Αχαλκός, ου, δ, ή, non ære fabricatus, non aheneus: not formed of brass, not brazen. Eur. fr. Pirith. 4. Œ. T. 200., where ἄχαλκός ασπίδων denotes 'unarmed with shields of brass.'

Ăχἄνη, ης, ή, mensura Persica frumentaria: a Persian corn measure. Ουκ αλλ' ἄχἄνας ὄδί

γε χρυσίον λέγει Acharn. 108.

Αχάρις, ιτός, acc. ιν, et Αχάριστός, ου, δ, ή, ingratus: ungrateful, ungracious, disagreeable. Αχάριν κελάδον μουσιζόμενος Cycl. 436. Hec. 137. Syn. Αποθύμισς, αηδής, ουκ αστείδς, κάκὄς, λυπηρός, χάλξπός.

Äχαρνεὺς, ἔως, ὁ, Acharnensis: Acharnian, an inhabitant of Acharnæ, one of the δημοι of Attica. Εκφυγείν Αχαρνέας Acharn. 177. Syn. Αχαρνϊκός (Acharn. 666.), Αχαρνηϊδης (Acharn.

322.). Αχείματός, ου, δ, ή, nullis tempestatibus agitatus : untossed by storms. Αχείματόν μ' επεμψε

Æsch. Sup. 142. Syn. Ăκύμαντόs. Āχειρης, ἔος, δ, η, manibus carens: devoid of hands. Batr. 289.

Αχείρωτός, ου, ό, ή, manu non factus; insuperabilis: not made by the hand; invincible, not to be extirpated. Œ. C. 698.

Αχελώϊος, Αχελώδς, ου, δ, Achelous: a river which separates Acarnania from Ætolia. Κρείων Αχελωϊός ισόφαρίζει Φ. 194. Androm. 167. Er. Αργυροδίνης, Κάλυδώνισς. Phr. See Trach. 9.

Αχερδός, ου, ή, prunus sylvestris: a species of thorn, the sloe tree. Κοίλης τ' ἄχέρδου κὰπό

Œ. C. 1596. Syn. Αχράs.

Αχερόντιος, Αχερούσιος, α, ον, Acheronticus, Acherusius: belonging to Acheron. Κράτει λιμένα λιπών γε τον Αχερόντιον Herc. F. 766. 834. Αχέρουσίας, αδός, is used in Apoll. 2.

Αχέρωϊς, ιδός, ή, populus alba: the white

poplar. Δρῦς ήριπεν η ἄχερωις N. 389.

Αχέρων, οντός, δ, Acheron: (1) a river of Thesprotia in Epirus, (2) fabulously applied to a river in Orcus or Hell. Ευειδής Αχέρουτα πολύστουδυ Theoc. 17. 47. Ερ. Αξυάδς, βάθυς,

(1) It still remains a disputed point among the learned, what nation was designated by the term $A\chi \omega ii$, in Homer, and its inhabitants $A\chi \omega ii$. Heyne has a learned note on this subject at B. 684., which, though not fully conclusive, contains much useful matter for future examination.

Pros. Lex.

δινήεις, κυανέός, στυγνός, στυγέρος, ψύχρος, οξύπλήξ.

Αχεύω, Αχέω, doleo: to grieve, groan, be indignant. Θυμόν ἄχεύων Ε. 869. ο. 360. Syn. Λυπέδμαι, αλγέω, ἄχνύμαι, ἄγἄνακτέω.

Aχην, ενός, ό, ή, pauper: poor, a beggar. Αχην εκ πάτερων πενίαν Theoc. 16. 33. Others read δεινην, and indeed see quantity of ἄχηνία.

SYN. Πένης, πτωχός.

Αχηνία, as, ή, egestas, vacuitas: gaping for a thing, want. Εν αχηνίαις in Agam. 408. is answered by σπόδος εις εκάσ (του). Syn. Απόρια, ένδειά, σπάνις.

Aχθεινός, η, όν, molestus: grievous, odious. Hec. 1222. Syn. Βάρυς, μοχθηρός, τάλαίπωρός, αλέγεινός, λυπηρός, δλέθρϊός.

Αχθηδών, ὄνός, ή, tristitia: sorrow, distress. P. V. 26. Syn. 'Αχθός, άλγός, αλγηδών. 'Αχθόμαι, αχθέσόμαι et αχθήσόμαι, gravor,

moleste fero: to be laden with sorrow, grieved, indignant. Alcest. 831. Syn. Δυσφόρξω, ἄχεύω, ἄγἄνακτἔω, ἄδημὄνἔω, ἄνἵἄω, λυπἔὄμαι.

'Aχθόs, čόs, τὸ, (1) onus: a load; (2) molestia: distress, trouble. Y. 247. Syn. (1) Βἄρὄς, μόχθὄς, (2) λύπη, ἄνἴα, στυγνὅτης, κἄτ-ἡφειἄ. Εν. Άτλητὄν, ἄλἴαστὄν, ὅβρἴμὄν, ἔτώ-

σϊόν, στυγέρον.

Αχίλευς, Αχιλλευς, εως et ησς, δ, Achilles: the son of Peleus. Πὄδας ωκύς Αχιλλεύς Τ. 419. Syn. Αιἄκἴδης, Πηλείων, Πηλείδης. Ερ. Αμύμων, θέοις επιείκελός, μεγά φέρτάτος Αχαιών, οβριμός, όλεϊὄς, υίδς Πηλέὄς, δαϊφρων, δουρϊκλύτὄς, κλύτὄς, παίς Θετίδος, πόδας ωκύς, όρχαμός ανδρών, πελώρίος, πόδας τάχυς, πτολιπορθός, τάχυς, άναξ, όλοσς, ποιμήν λαῶν, ἄγαυσς, κρἄτ ἔρος, κυδάλιμος, θεοείκελος, φαίδιμος, φιλος Διί, Αρήιος, Διογενής, εσθλός, μεγάθυμός, πόδάρκης, πόδώκης, δίος, θυμόλεων, βηξήνωρ.

Αχλαινία, as, ή, defectus vestium: tattered clothes. Αντί της αχλαινίας Helen. 128. Syn.

Δυσχλαινία.

'Āχλόόs, ov, contr. 'Āχλουs, δ, ή, ubertate destitutus: destitute of verdure, barren. Helen. 1343.

Αχλύς, τός, ή, caligo: mist, darkness. Τοίσί δ΄ απ΄ οφθαλμών νέφδς αχλύδς Ο.668. Syn. Ζόφδς, σκότός, δνόφδς, δμίχλη. Ερ. Αυή, δνόφερὰ, ερεμνή, δανάτηφόρδς, θεσπέσια, κέλαινή.

Αχλύω, ύσω, obscuror: to grow dark. 'Ηχ-

λυσέ δε πόντος της αντής μ. 405. Syn. Σκότοῦμαι. ΄Αχνη, ης, ἡ, " res non cohærens, sed minutatim sparsa;" Damm.: chaff, foam. Κυλίνδεται ὑψόσε δ' άχνη Λ. 307. Syn. Αφρός, ἄχλῦς, κάπνδς, άχυρδς.

'Αχνύμαι, 'Αχόμαι, doleo: to grieve, mourn.

'Αχνῦμαϊ ὁππότἔ τίς ξ. 170.
'Αχολός, ου, δ, ἡ, felle carens: devoid of gall. Νηπενθές τ' ἄχολόν τἔ δ. 221.

Αχόρευτός, Άχόρός, ου, δ, ή, chorearum expers: joyless. Troad. 121. E. C. 1223. Syn. Πἄρἄμουσὄς, ἄναυλὄς.

Άχος, εός, τὸ, mœror: mourning. Πηλείωνί δ' ἄχος γἔνἔτ' Α. 188. Syn. Ανία, άλγός, άχθός, λύπη. Ερ. Αινόν, ἄλαστόν, ἄτλητόν, οξύ, πὔκῖνον, αλέγεινον, αμέγαρτον, έλεεινον, στυγέρον.

'Āχραντόs, ου, δ, ή, impollutus: unpolluted, 'Αχραντόν αίμα Iph. A. 1573. Syn. pure. Ακραιφνής, άψαυστός, ἄθικτός, ἄκήρἄτός, ἁγνός.

Αχράs, άδοs, ή, prunus sylvestris: the sloetree. See 'Αχερδός. Αχράς τις εγκλείσασ' έχει τά σιτία Eccles. 352.

 $\dot{\Lambda}$ χρείος, α, ον, et δ, $\dot{\eta}$, inutilis, ineptus: use-

less, sluggish, foolish. Ουδ' ώς ἄχρείον τὰς Eur. Sup. 299. Syn. Αχρηστός, απέοικως, απρέπης, κουφός, φαυλός.

Αχρήματός, ου, Αχρήμων, ὄνός, δ, ή, carens pecunià: poor. Αχρημάτοισι ζημίαις Choëph. 269. And see Solon. Syn. Ανάργυρος, αβίος,

ăπορος, αιρος, ακληρος.

'Aχρηστός, ου, δ, ή, inutilis, incommodus: use-Κοὐδέν γ' less, ineffectual, disadvantageous. αχρηστόν Iph. A. 521. Syn. Αχρείος, ανωφέλής, βλάβερος, κάκος, πουηρος, άσυμφορος, άνουητος. Άχρι, Άχρις, usque ad : as far as, until. Oσ-

τέον άχρις άραξε Π. 324. Syn. Έως, μέχρι,

Άχρωστὄς, ου, δ, ή, coloris expers: uncoured, colourless. 'Ως ουκ ἄχρωστἄ γὄνᾶτ' loured, colourless. ĕμῶν Helen. 838.

Αχυρμϊὰ, αs, ή, Αχυρών, ωνοs, δ, acervus palearum: a heap of chaff. Αί δ' ἄπολευκαίνονταϊ

ἄχυρμῖαῖ Ε. 502. Vesp. 1310.

'Ăχῦρον, ου, τὸ, palea: chaff, straw. κάλάμας άχυρον τέλέθει Theoc. 10. 49. Syn. Αθηρ, κάρφη, άχνη.

Αχυρών. See 'Αχυρόν.

Αψάλακτός, ου, δ, ή, qui tactus non est: untouched, unpunished. Απηλθέν αψάλακτός Lysistr. 275.

'Αψαυστός, ου, δ, ή, qui non est tactus; qui non tetigit: untouched; not having touched. Αψαυστός έγχους εί τι Œ. R. 969. Απάθης, άθικτός, άκίνητός, αψάλακτός.

Aψεγεωs, sine reprehensione: without censure.

Apoll. 2. 1019.

Αψέγης, ĕŏs, 'Αψεκτός, ου, ὁ, ἡ, irreprehensus: irreproachable, harmless. Αψέγες πελάν τέρας Soph. El. 497. Theog. 797. Syn. Άμωμός, ἄμεμπτός, ἄμύμων.

Αψευδέω, non mentior: not to lie, to be sincere. Πρός δ' εμ' αψευδείν ἄεί Trach. 475.

Aψευδης, ĕŏs, ὁ, ἡ, mentiri nescius: free from lying, true, infallible. Γλαῦκος αψευδής δέδς

Örest. 358. Syn. Αληθίνος, άληθής.
Αψηκτός, ου, δ, ή, non rasus, durus: unshaved, rough, hard. Lysistr. 658. See above. Syn. Ακαμάτος, σκληρός, ακτένιστος.

Αψήφιστός, ου, ό, ή, qui non suffragia tulit: one who has not given his vote, unvoted. Vesp.

750.

'Aψls, τδόs, Ion. Aψls, ή, vinculum; arcus; testudo; rotæ circulus: a fastening; bow; shell; the felly of a wheel, a wheel. 'Αψίδα πέτρω προσεαλών Hipp. 1228. Syn. Δεσμός, χέλυς,

Αψόρροσς, Αψορρός, ου, ό, ή, refluus: flowing

back, ebbing, back. Αψορρόου Ωκέἄνοιο υ. 65. P. V. 1020. Syn. Πάλιρρόος. "Αψός, έὄς, τὸ, compages membrorum, artus: joint. δ. 794. Syn. 'Aψls, ζεθγμά, μέλος,

γυῖόν, κῶλόν. Αψόφητός, 'Αψόφός, ου, δ, ή, nullum edens sonum: noiseless. Αλλ' αψόφητϋς οξέων Aj.

321. Call. 2. 12.

'Αψυχός, ου, δ, ή, vitæ expers; timidus: lifess; cowardly. Οἷον δ' αψύχοισίν ἔοικότἔς less; cowardly. Οἷον δ' αψύχοισῖν ἔοικότἔς Apoll. 4. 1280. Syn. 'Ăθυμός, ἄτολμός, δειλός. Άω. See Αάσκω, or Άημι.

Αωρί, intempestive: unseasonably. Νυκτός αωρί τρέφω δέ τοι Theoc. 11. 40. Syn. Ακαίρως,

πάρα καιρόν.

Αωρία, as, ή, intempestivitas: an unseasonable time. Acharn. 23. Syn. Akaipia.

Αωρίος. See Aωρός.

Αωρδυυκτός, ου, δ, ή, intempesta nocte veniens: coming at an unseasonable part of the night. Choëph. 31. SYN. Μἔσὄνὑκτιός.

'Ăωροs, Ăωριοs, ου, ο, ή, intempestivus, indenegligens: unseasonable, improper, corus, Ω της ἄώρου θυγάτερ Hec. 423. negligent. See also Arat. Phæn. 1076. Syn. Aκαιρός, ἄεικὴς, ἄπρἔπὴς, ἄχἄρῖς.

Αωτέω, (1) flores decerpo: to pluck flowers; (2) carpo ut somnum: to enjoy, as sleep. Τ΄ πάννὕχον ὕπνὸν ἄωτεῖς Κ. 159. Syn. (1) Απαν-

θίζω, ἄπὄλαύω; (2) κἄθεύδω. 'Αωτόν, τό; 'Αωτός, δ, flos; præstantissimum cujusque rei: a flower; the most excellent of its kind. Nem. 3. 50. See Ăωτέω. Syn. Ανθός; ἔρἴον, στἔφανός, άγαλμά.

В.

Băsal, Băsaiàţ, papæ! bravo! Τοις χοιρίδιοισϊν αρά τρώξονται βάβαί Acharn. 806. Ran.

Βἄβτλων, ωνος, ή, Babylon: the capital of Assyria. Καϊ ἄκοντισταί Μυσοί Βἄβυλών δ' Pers. 52. Ερ. Πόλυχρυσός, κράνάλ, υπερφιάλός. ΡΗΒ. Ην ασφάλτω εδησε Σεμίραμις Theoc. 17. 94.

Βάγμα, ατός, τὸ, sermo: talk, rumour. Pers.

SYN. Αυδή, Βρόος, φήμη.

Bἄδην, pedetentim: step by step, slowly. Τοῦ δέ βάδην απίοντος Ν. 516. SYN. Εμβάδον,

Βἄδίζω, f. βἄδἴοῦμαι, gradior : to walk, proceed ong. 'Ισον βἄδίζειν τον ενιαύσιον κυκλον along. Phœn. 554. Syn. Βαίνω, βάσκω, κίω, πόρεύδμαι, περιπάτεω, όδεύω, στείθω. ΡΗΒ. Διώκω πομπίμους χνόας πόδων.

Βάδισις, έως, ή, ingressus: walk, gait. Ακήκὄέν τι τῆ βάδισει καὶ τῷ τάχει Plut. 334. Syn.

Πάρὄδός, ήλὔσῖς, πὄρεία, βάδός.

Βάδιστεός, gradiendus: must go. Βάδιστεόν γ' ἄρ' εστίν Ran. 656.

Băδιστης, οῦ, ὁ, tolutarius, cursor: a walker, runner. Τάχὺς βάδιστης τερμόνων Med. 1179.

Βάδιστίκος, η, ον, qui veloces habet pedes: nimble. Όντος γε μή βάδιστικού Ran. 128. Syn. Τάχυπους, πόδάρκης, πόδάς ωκυς.

Băδos, ov, δ, gressus: a walk. Τον βάδον βάδίζομεν Αν. 42. Syn. Βάδισις.

Βάζω, σω et ξω, dico: to speak. Ανεμώλικ βάζεις Δ. 355. Syn. see Αυδάω.

Βάθμις, ιδός et ιδός, ή; Βάθμος, οῦ, ὁ, gradus, limen, basis: a step, entrance, threshold, the base of a statue. Αιῶνος ακρᾶν βαθμίδων Pyth. 5. 8., answered by οφθαλμός αιδοιέστάτον. See also Apoll. 3. 1334. Syn. Βἄσῖς, βῆμἄ, βἄθρον, κλίμαξ.

Băθŏs, ĕŏs, τδ, profunditas: depth, breadth. Αμφί Ταρτάρου βάθη Ρ. 1065. Syn. Βένθος, βύθδς, βυσσδς.

Băθρεία, ας, $\hat{\eta}$, sedes, asylum: a seat, place of refuge. Æsch. Sup. 861. See below. Syn.

Băθρὄν, ου, τδ, gradus, fundamentum, basis: a step, the base of a statue, foundation, seat. Πάτρφον έστιας βάθρον Αj. 860. Syn. Βάθμις, Βέμελϊόν, ἄγαλμά.

Βἄθὔ6ουλὄs, ου, δ, ή, profundi consilii : deeply

wise. Φροντίδα κεδυήν και βαθύβουλον Pers. 147. SYN. Βάθυμήτης, βάθυφρων, βάθυνους.

Βἄθἔγειὄς, ου, δ, ή, pinguis soli: having a deep soil, fertile. Φοίδος και βἄθἔγειὄν Call. 2. SYN. Βἄθὔλήἴὄς, εύγειὄς.

Βἄθὔδίνης, ου; Βἄθὔδινήεις, εντός, profundos vortices habens: abounding with deep eddies,

deeply flowing. Πόταμος βαθύδίνης Υ. 73. Φ. 15. Βάθυδοξός, ου, δ, ή, celeberrimus: very glo-

rious. Pyth. 1. 128. See above.

Băθύζωνός, ου, δ, ή, profundum i. e. demissum sinum habens: deep-girdled, long-waisted. Ω βάθυζώνων ἄνασσά Περσίδων ϋπερτάτη Pers. 155. - See Blomf. Sept. Th. 862. Syn. Băθύστερνός, βάθϋκολπός.

Βἄθῦθριξ, τρῖχός, δ, ή, bene lanatus, villosus: thick-haired, shaggy. Μηλά βάθύτριχα βόσκεται

asei Hom. Apoll. 412.

Βἄθὕκλη̂s, η̂ŏs, δ, Bathycles. Ετράπετ' έκ-

τεινεν δε Βάθυκληα μεγάθυμον Π. 594.

Βἄθὔκολπὄς, ου, ό, ή, demissum sinum habens: deep-bosomed, long-waisted. Οῖμαί σφ' ἔράπῶν εκ βἄθὔκόλπων Sept. Th. 862. Syn. see Βαθύζωνός.

Βαθυκρημνός, ου, δ, ή, altas et profundas ripas habens: having banks steep and rugged. Nem.

9. 95. See below.

Βἄθὕκρήπις, ιδός, δ, ή, alta fundamenta habens: having deep foundations, strongly built. Πλῶξ βάθυκρήπιδός ἔπ' ευρέα Musæ. 229.

Βἄθϋλειμός, ου, Βἄθϋλείμων, ωνός, δ, ή, ampla pascua habens: having fertile meads. Ανθειαν βάθὔλειμον I. 293. See also Pyth. 10. 23.

Βἄθῦλήἴὄς, ου, ὁ, ἡ, ferax: having deep corn, fruitful. Εν δ' ετίθει τεμένος βαθυλήϊον Σ. 550. Syn. Βάθυγειός, εύγειός, εύκαρπός, έγκαρπός.

Βἄθὔμαλλὄs, ου, ὁ, ἡ, villosus: thick-woolled, fine-fleeced. Pyth. 4. 286. See above. Syn. Βάθυθριξ, πόλυθριξ, λάχνήεις, δάσυμαλλός.

Βἄθυμήτης, Æol. Βἄθυμῆτα, ου, δ, ή, profundi ingenii: possessing great talent. See above. SYN. Băθŭ6ουλŏs.

Băθύνω, excavo: to hollow, deepen, dig deep.

Εξέρβηξεν όδοιο βάθυνε δε Ψ. 421.

Βἄθύξὔλὄς, ου, δ, ή, densus arboribus: thickly wooded. Εν βάθυξύλω φόδη Bacch. 1136. Syn. Βαθύσκιος, ανήλιος.

Βαθύπ εδίος, ου, δ, ή, latam planitiem habens: having a wide plain. Nem. 3.31. See Βἄθυ-

Βἄθῦπλὄκἄμὄς, ου, ὁ, ἡ, comam densis eincinnis nexam habens: deep-curled. Ήσκητο βάθυπλόκαμος Κυθέρεια Apoll. 1. 742.

Βἄθῦπλουτὄς, ου, ὁ, ἡ, prædives : having great wealth, rich. Æsch. Suppl. 557. See above.

Βἄθύρροσος. See Βἄθυρρείτης.

Βάθυρρείτης, ου, Βάθυρρείων, οντός, Βάθύρροσς, ov, δ, ή, profunde fluens: deeply flowing, very deep. Ουδέ βάθυρρείταο μέγα σθένος Φ. 195. Apoll. 2. 797. H. 422.

Βαθύρβιζος, ου, ό, ή, altas habens radices: deeply rooted. Πέδοθεν δε βαθύρριζον πέρ εουσαν

Apoll. 1. 1199.

Βἄθὔs, εῖἄ, ΰ, profundus: deep, full, large. Phæn. 742. See above. Syn. Πὄλὔδενθήs, άβυσσός, τάνάδς, ϋπερμέγέθης.

Βάθυσκάφης, εσs, δ, ή, alte effossus: deeply dug. 'Η βάθυσκάφει κόνει Soph. El. 435.

Βἄθύσκἴὄς, ου, ό, ή, altam umbram edens: shady. Εις κευθμώνα βαθύσκιον Η. in Merc. 229.

Βαθύσπόρος, ου, δ, ή, quod alte seritur: deeply sown, deeply furrowed. Και βάθυσπόρους Phoen. 657.

Βἄθύσχοινὄς, ου, ὁ, ἡ, juncosus: thickly set with rushes. Ίκοντο βαθύσχοινον λέχεποίην Δ.

Βἄθὕφρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, mentis profundæ: deepminded, inscrutable. Nem. 7. 1. See Βαθύφρων. SYN. Βἄθὔ6ουλος, βἄθὔμήτης, βἄθὔνους.

Βἄθὕφυλλός, ου, ό, ή, frondosus: broad-leaved. Υπό πλάτανω βάθυφύλλω Mosch. Id. 5. Syn. Εριφυλλός, εινόσιφυλλός, κυμήτης, ευθάλής.

Βἄθυχαίτης, ου, δ, ή, qui densam habet cæsariem: having thick or long hair. Αρισταΐος βἄθῦχαίτης Hes. Theog. 977. Syn. Βἄθῦπλοкацоз.

Βἄθύχθων, ὄνὄς, δ, ή, altam habens tellurem, fertilis: deep-soiled, fertile. Τὰν βἄθύχθον' αῖαν Sept. Th. 294., answering to ζωπυροῦσι τάρθος. SYN. see Βἄθὔλήἴὄς.

Βαίνω, f. βήσὄμαι, ire facio; gradior: to cause to go, lead, move; go. In the 2d aor. the intransitive meaning of "to go" is always used. Eur. Sup. 739. Syn. Εμβαίνω, ἔπἴβαίνω, βάδίζω, περϊπάτεω, πόρεύω, στείχω, αμιλλάδμαι πόδι.

Baiŏs, ἀ, ὄν, parvus, modicus: slight, moderate, slightly attended. Πότξρον ἔχώρει βαiŏs (Ε. R. 750. Syn. Μικρόs, σμικρόs, τυτθόs,

βράχυς, ηθαιός.

Bαίτα, as, Dor., et Βαίτη, ης, Ion., ή, læna consuta ex corio seu pellibus: a coarse covering. Τὰν βαίταν ἄπὄδὺς Theoc. 3. 25. φθἔρα.

Βακτηρία, ας, ή; Βακτήριον, ου, Βάκτρευμά, ἄτὄς, τό; Βάκτρὄν, ου, τό, baculus, scipio: a stick, staff, support. Εστίν ή βακτηρία Acharn. 447. 682. Phoen. 1555. Troad. 278. Syn. Σκίμπων, σκήπων, σκίπων, ράβδος, ρόπαλος. Αμπελόεις, αυτόφλοιός, κίσσϊνός, ήδεῖά.

Baκχαω, bacchor: to be inspired by Bacchus,

to revel, rage. Sept. Th. 494.

Βακχέβακχός, ου, δ, acclamatio in sacrificiis quæ fiebat in honorem Dionysi: a sacrificial shout in honour of Bacchus. Equit. 407.

Baκχεία, as, ή, bacchatio: a festival of Bac-

chus, a revel. Choëph. 686.

Βάκχειός, α, όν; Βακχειώτης, ου, δ, Baccheus: Bacchean, belonging to Bacchus. Bacch. 608. Œ. C. 678. SYN. Βάκχιος, Βακχήιος.

Βάκχευμά, ἄτὄς, τὸ, furor Bacchicus; plur. Bacchanalia: Bacchanalian fury; the orgies of

Bacchus. Troad. 369.

Βακχεύσιμον, ου, τό; Βάκχευσις, εως, ή, bacchatio: bacchanalian frenzy, revelling. Bacch. 294. 353. Syn. Βακχεία.

Βακχεύω, Βακχιάζω, bacchor: to be inspired by Bacchus, to revel, rage. Orest. 405. Cycl. 204. Syn. Βακχάω, ἄνάβακχεύω, μαίνδμαι.

Βάκχη, ης, Βακχίς, ἴδος, ή, Bacchi sacerdos; quovis furore bacchanali percita: a priestess of Bacchus; a devotee to Bacchus, a frantic Phœn. 1503. Antig. 1129. SYN. Maivas. See Theoc. 26. Ερ. Αστάς, Καδμεία. θυρσοφόρδε, έκφρων, πάραπλήξ, νυκτιπόλόε, χάρόπη, λυσσάς, δρεσσίβάτος, δέδσσυτός, μανίας, μάνιώδης, λάφυστία, κέρασφόρός.

Βακχιάδαι, ων, οί, Corinthii: the Corinthians.

Εισότε Βακχιάδαι γενέην Apoll. 4. 1212.

Βάκχισς, Βάκχεισς, α, ον, Bacchicus: of or belonging to Bacchus. Bacch. 995. See Bakχŏs.

G 2

Βάκχὄς, Βάκχἴὄς, ου, δ, Bacchus: the son of Jupiter and Semele, and the God of wine. Iph. A. 1061. Bacch. 191. The word Βάκχος A. 1061. Bacch. 191. The word Βάκχος does not occur in Homer. Syn. Δἴόνυσος, Δἴώνυσός, Ζάγρεὺς, Ἰακχός, Σάβάζιος, Λυαίος, Μη-Ερ. Θράσυς, ἄριπρεπής, θυμναΐὄς. ἄπήμων, ἄτάρβητὄς, ἄπἄλὔς, αγλάὄδωρὄς, ἄλεξη• τηρ, αδάκρυτός, ακόρητός, ακόρεστός, ασίδηρός, άναλκις, ανούτατος, αδήριτος, αμήτωρ, αμαιμακέτος, βοτρυόεις, γάληναίος, δόρυσσόος, δόρίκτητος, δόλδεις, δύσερως, ερίβρεμετης, ευώδης, εύϋμνός, ζεων, ζάθεός, ήδυς, ηυς, δυρσομάνης, δηλυμάνης, θηλύφρων, Θηβαιγένης, Ικάριος, κάλος, ίμεροεις, κισσοστέφης, καλλίνικός, λυσίπονός, Λύδιός, Μυγδονίος, μαινομένος, μένεπτολέμος, μειλίχιος, νηπενθής, νυκτιπόλός, νυκτόφαής, οινδεαρής, οιστρήεις, ὄρειμανής, πυρίπνείων, πόλυσταφυλός, πόθεινός, φίλοπαίγμων, χρυσόκομης, χαλκόχίτων, χόρευτής, Διόγονός, χρυσεόμιτρης, κισσόκόμης, ἔρίβρομος, Μαινάδων ομόστολος.

Βἄλἄνεῖὄν, ου, τὸ, balneum: a bath. Κἄτάλήψεσθ' εν βάλανείφ Equit. 1060. Syn. Λουτρόν, λόξτρον, πλύνος. Εν. Γλυκξρόν, καθαρόν,

λυσιπόνον.

Βἄλἄνεὺς, εως, ὁ, balneator: the keeper of a

bagnio. Plut. 955. See above.

Βἄλἄνεύω, ministro: to supply with water in the bath, to serve. Lysist. 337. See above.

Βάλανος, ου, ή, glans, fructus quercus; extremi penis carnosa substantia: an acorn, date, bar, bolt; gland. Ελθών ἔκείνη την βάλανον ἔνάρμοσον Lysist, 413. Ετ. Μἔνοκικής.

Βἄλἄνὄω, objice immisso obsero: to bolt, bar, stop up. Ούτος βέβαλανωκέ την δύραν Eccles.

361. Syn. Επίκλείω, κάτεχω, πακτόω. Βἄλαντἴητομος, ου, δ, sector crumenarum: a cutpurse, pickpocket. Καὶ τοῖσῖ βἄλαντἴητὄμοις

Ran. 772 Βἄλάντιὄν, ου, τδ, crumena: a purse, money-

bag. Equit. 1197. See above.

Baλδίς, ίδος, ή, carceres; meta: the starting-place in a race; the goal. Κρᾶτἄ βαλδίδων ἄπο Herc. F. 863. Syn. 'Αφέσις, κρηπίς, τέρμα,

τέρμων. Βάλην, δ, rex : a king. Βάλην αρχαίος βάλην ϊθί ϊκου Pers. 663., answered by ὅπως καινοκότα

κλύης νἔἄ τ' ἄχη. Syn, see Βἄσἴλεύς. Βἄλἴσς, ὰ, ὄν, (1) maculosus; (2) velox. Εΐδον γὰρ βἄλἴαν ἔλἄφον Hec. 90. Syn. (1) Κάτάστικτός, αιδλός, (2) τάχτς.

Βάλλω, ἄλῶ, jacio: to cast, strike, drive out. Med. 278. Syn. 'Ρίπτω, ἄπορρίπτω, ἄποξάλλω, δίκω, ακοντίζω, παίω.

Βαμβαίνω, tremo labiis: to falter, stammer.

K. 375.

Βάμμα, ατός, τὸ, tinctura: an immersion,

dye. Pax 1174. Syn. Αλοιφή.

Băναυσόs, ου, ό, ή, mechanicus; illiberalis: a mechanic, labourer; mean. Ου γάρ βάναυσον την τέχνην Αj. 1141.

Bάξις, εως, ή, fama, oraculum: fame, report, oracle. Orest. 1575, SYN. Φήμη, ακόη, θρόδς,

λόγος, πύστις, φάτις, μαντείον.

Βαπτός, η, όν, tinctus: dyed, dipped, coloured. Aves 287.

Bάπτω, (1) mergo: to dip; (2) tingo: to dye, stain; (3) haurio: to draw. Hec. Syn. (1) Πλύνω, (2) φαρμάσσω, (3) 608.

Βἄρἄθρὄν, ου, τὸ, hiatus profundior: a deep pit into which criminals were thrown at Athens.

See Βερεθρον. Εγώ δε γ' ες το βαραθρον εμβάλοιμί σε Ran. 574.

Βαρβάρϊκός, ή, όν, mores barbarorum referens, barbarus : belonging to foreigners, barbaric. Βαρδάρἴκὴ και Κελτόν Call. 4. 175.

Βάρβάρὄς, ου, δ, ή, barbarus, homo non recte et sonore loquens, non Græcus; agrestis: barbarous, not a Greek; uneducated, savage, unintelligible. Τις Έλλας ή τίς βάρδαρος Phœn. 1524. Syn. Βαρβάρικος, παλίγγλωσσος, άγλωττὄς, ξενός, ἄμἄθης, ἄγρῖὄς.

Βαρεάροφωνός, ου, ό, ή, barbaro ore loquens: speaking a barbarous language. Ἡγήσἄτο βαρ-

βάρὄφώνων Β. 867.

Βαρεάροω, barbarum reddo: to render barbarous. Βἔθαρβάρωσαι χρονίος Orest. 479.

Βάρειτον, ου, τό; Βάρειτος, ου, ή, instrumentum musicum multis chordis intentum: a harp, lute, lyre. 'Α βάρεϊτος δε χορδαῖς Anacr. 1. 3. Syn. Λύρα, κιθάρα. Εν. Μελίφρων.

Βάρδιστός, poet. pro Βράδιστός, superl. à

Bράδυs, q. v.

Βἄρἔω, gravor: to be loaded, oppressed. Φῦ δἔ δἄκρυπλώειν βἔβἄρηὄτἄ τ. 122. Syn. Βαρύνομαι, επίθρίθω, πιέζομαι, αχθεω.

Bâρis, iδos, ή, navigium: a boat or barge used on the Nile. Βᾶρἴν εις αμφίστρόφον Æ. Suppl. 879. Syn. Σχέδια, ναῦς.

Βαρκαΐός, ου, ὁ, ἡ, Barcæus: belonging to Barce a country in Africa, Barcæan. Soph. El. 729. Syn. Aĭ6ŭkös.

Băρŏs, ĕŏs, τὸ, pondus; gravitas: a weight, load; importance. Αλλ' αγγέλιας βάρος αραμένα Hec. 104. Syn. Βρίθος, βριθοσύνη, ανία, άχθος, ισχὔς.

Βἄρὔάλγητὄς, ου, ὁ, ἡ, graviter dolens; gravem dolorem inferens: very mourning; distressing. Aj. 200. See below. Syn. Βάρυς, αλγεινός, χάλξπός,

Βάρὔαχης, Dor. pro Βάρὔηχης, ἔός, ὁ, ἡ, graviter sonans : deeply sounding or groaning.

[^]Ω χθὄνἴαι βἄρὔαχἔἔς Αν. 1750.

Βαρύθρεμετης, ου, δ; βαρύθρομός, ου, δ, ή, graviter fremens: deeply and loudly roaring. Antig. 1117. Nub. 312. See above. Syn. Βἄρύκτὕπός, βαρύηχης, βαρύγδουπός, ερίγδουπός.

Βἄρὖβρως, ωτός, ὁ, ἡ, graviter mordens: eating

deeply. Philoct, 694.

Βαρύγδουπός, Βαρύδουπός, ου, ό, ή, graviter sonans: loudly roaring. Βάρυγδούποιο βάλάσσης Mus. 270. Mosch. 2. 116.

Βἄρῦγούνἄτος, Βἄρῦγουνος, ου, δ, ή, genua oppressus, tardus: tired, slow. Εσσί λίαν βάρυγού-

νάτος Theoc. 18. 10. Call. 4. 78.

Βἄρὕδαίμων, ὄνὸς; Βἄρὕδαιμὄν ἔων, ἔοντος, δ, ή, infelix: oppressed by an evil genius, ill-fated. Δύστηνδς έγω της βαρυδαίμονδς Troad. 112. Equit. 555. Syn. Βαρυπότμος, ατύχης, δυστυχής, κακόδαίμων, άθλίδς.

Βἄρυδικός, ου, ὁ, ἡ, graviter puniens: severely punishing. Choeph. 923. See above and

Βἄρὔδὄτειρἄ, ας, ἡ, gravia dans mala: dispensing affliction, afflictive. Sept. Th. 973. See above.

Βάρυδουπός. See Βάρύγδουπός.

Βάρυθυμός, ου, δ, ή, graviter animo adfectus: deeply affected in mind; fierce. Med. 177. See Βάρυς. Syn. Αμείλιχος, δύσθυμος, βάρυ-

Băρŭθω, gravor: to be oppressed.

βάρυθει δε μοι Π. 519. Syn. Βάρθνομαι, βρί-

Βάρὔκομπὄς, ου, δ, ἡ, gravem strepitum edens: loudly roaring. Pyth. 5. 76. See below. Βἄρὔκὄτὄς, Βἄρὔμἡνἴὄς, ου, δ, ἡ, gravem iram gerens: very indignant. Ερώ δ΄ ἄτιμῶς ἡ τἄλαινά βάρυκότος Eumen. 783. Theoc. 15. 138.

Βαρύκτυπός, i. q. Βαρύθρομός. Βουλησί βαρυ-

ктитой Hes. Op. 77.

Βἄρὔλογος, ου, ὁ, ἡ, maledicus: uttering bitter things, reproachful. Pyth. 2. 100. See Băpŭ-KÖTÖS.

Βἄρῦμήνἴός. See Βἄρῦκῦτός.

Βἄρύνω, ὔνῶ, gravo, premo; molestia afficio: to make heavy, load; annoy, exasperate. 'Ομμά μου βαρύνεται Alcest. 395. Syn. Βάρξω, φορτίζω, αχθέω, πιέζω, λυπέω.

Βἄρὕὅπης, ου, ὁ, ἡ, gravisonus: deep-toned, deep-sounding. Pyth. 6. 23. Syn. Βἄρὐκτὕπος, βάρυθρόμος, βάρυθρέμετης, ερίγδουπός, βάρυ-

γδουπός, βάρυκομπός.

Βἄρϋπἄλἄμὄς, ου, ὁ, ἡ, graves et fortes habens manus: heavy-handed. Pyth. 11. 37.

Βάρυπεσής, εσς, δ, ή, graviter cadens: falling

heavily. Eumen. 375.

Βαρύπνείω, graviter flo: to blow violently. Βάρυπνείοντας αήτας Musæ. 216.

Βἄρῦποτμος, ου, ὁ, ἡ, infelix : ill-fated, unhappy. Phæn. 1364. See Ποτμος. Syn. see Βἄρὕδαίμων.

Băρŭs, εĩā, ŭ, gravis: heavy, strong; infirm; troublesome, dangerous. "Ως μοι βάρεῖα καὶ δόμοις Hipp. 821. Syn. Αινός, αλγεινός, βληχρός, επαχθής, χαλέπος.

Βαρύσταθμός, ου, δ, ή, ponderosus: heavy, massive. Τἴ τῶν βἄρυστἄθμων Ran. 1397.

Βἄρυστἔνἄχω, graviter gemo: to groan deeply.

Την δε βάρυστενάχων Α. 364.

Βἄρύστὄνὄς, ου, ό, ή, graviter suspirans : flebilis: deeply groaning; lamentable. Œ. R. 1233. See below.

Βάρυστονωs, gravi luctu: with deep groaning.

Μή βάρυστόνως φέρειν Eumen. 797.

Βἄρυσφάρὰγὄς, ου, δ, ἡ, qui gravem edit strepitum: deep clashing, loudly thundering. Isth. 8. 47. See Σφάρὰγὄς. Syn. Βάρυσμάρὰγὄς.

Βἄρὔτιμὄς, ου, δ, ή, pretiosus; puniendo severus: very costly; severe in punishment. Υπάτοί τε θέοι και βάρυτιμοι Æsch. Sup. 25.

Βἄρὕφρων, ὄνὄς, δ, ή, æger animo; gravia meditans: heavy minded; meditating destructive things. Βἄρύφρονος Αιήταο Apoll. 4. 731. Syn.

Βἄρύψυχὄς, ου, ό, ή, qui abjecto vel graviter sauciato est animo: heavy minded, cowardly. Καὶ βἄρυψύχου γὄους Aj. 319. Syn. Δειλύς,

βάρυθυμός.

Βασανίζω, torqueo ad eruendam veritatem, exploro: to assay, put to the torture, explore. Πώς οῦν βἄσἄνἴεῖς νὰ δἴκαίως ράδιως Ran. 642. Syn. Εξετάζω, δοκιμάζω, ελέγχω, στρεβλοω, ανίαω.

Βασανιστέσε, α, σν, torquendo explorandus, probandus: to be tried or examined. Lysist. 479. See above and below.

Βασανίστρια, as, ή, exploratrix, tortrix: a female examiner or tormentor. Επῶν βἄσἄνίστριά λίσπη Ran. 826.

Băσăvŏs, ov, ή, (1) lapis Lydius quo aurum probatur: the Lydian stone used in trying gold, a touch-stone; (2) tormentum, indicium: trial. proof or evidence. Œ. R. 492. See above. Syn. (2) Κρίσϊς, τιμωρία.

Βάσιλειά, as, ή, regina: a queen, princess. Βάσιλειά γυναιχθόνος Eur. El. 988. Syn. 'Ανασ-

σά. Ερ. Αιδοία, ιφθίμη, περίφρων, πόλυμνήστη, ăποελεπτος, αθάνατη, αγάκλειτη, αοίδιμος, αμαι-

Βάσἴλειὄς, Βάσἴλήἴὄς, Βάσἴλἴκὄς, η, ὄν, regius: belonging to a king, regal, royal. Δῶμἄ βἄσἴ-λειον πἔπλων Med. 956. π. 401. Phoen. 1346. The fem. form Βἄσἴληἴς, ἴδός, ή, occurs in Hom.

Z. 193. and Hipp. 1276.

Bασίλευs, εωs, δ, rex, dominus: a king, ruler, commander. Πόσα νιν λέξειν βασίλευσι δόκεις Heracl. 295. Syn. 'Αναξ, άγος, κοίρανος, κοσμήτωρ, σημάντωρ, τύραννός. Ερ. Αγάθός, άγαυός, αιδοίός, αμύμων, αμαιμακέτός, αρίπρέπης. ἄρίζηλὄs, ἄγἄκλειτὄs, αντϊθἔὄs, ἄγήνωρ, ἄγἔρωχὄs, άγανός, δημόθορός, ήπίος, κρείσσων, περίφρων, πρόφρων, σκηπτοῦχός, σκηπτρόν έχων, φρέσιν αίστμα ειδώς, χαλέπος, Διότρεφής, κλειτός, γεράρός, βάθυπλουτός, ίφθιμός, κεδνός, υπέρθυμός, βουληφόρός, ποικιλομήτης, εύθυμός, κύδιστός, κράτερος, θείος, μεγάθυμος, κυδάλιμος, λαοσσόός, λαμπρός, μενεπτόλεμός, μεγάκλεής, υπερφιάλός, ăπηνης, κάλδς, άλκἵμδς, μἄχητης, παντŏσ∈μνδς.

Βασίλεύτερος, ον; Βασίλεύτατος, η, ον, augustior; augustissimus: more and most kingly or like a king. "Οσσον βασίλεύτερος ειμι Ι. 160.

Βἄσἴλεύω, rex sum, regno: to be a king, to exercise kingly power. Ελπίζει βἄσἴλεύσειν Ion 1087. Syn. Ανάσσω, αισυμνάω, άρχω, εμβἄσἴλεύω, αρχός ειμϊ, κράτεω, δρόνω εγκάθίζω, ευθύνω λαοίς δίκας.

Βάσιληις. See Βάσιλειός.

Βἄσἴλἴς, ἴδὄς, Βἄσἴλισσἄ, ης, ἡ, regina: à queen. Βἄσἴλἴς οῦσ' αισχύνὄμαι Hec. 556. Theoc. 15. 24.

Băσĭs, ĕωs, ἡ, (1) gressus: a going, pace; (2) pes: a foot; (3) fundamentum: a foundation. Έλκω πόδος βάσιν Phœn. 311. Syn. (1) Βάδίσις; (2) πους; (3) βάθμος, έδρα, πύθμην.

Βασκαίνω, ἄνῶ, fascino; invideo; accuso: to fascinate; envy; accuse. Theoc. 5. 13. Syn.

Φαρμἄκεύω, φθὄνέω, λυπέὄμαι, μέμφὄμαι.

Βασκάνια, as, ή, fascinatio; invidia; obtrectatio: fascination; envy; detraction. Κρε σὄνὰ βασκάντης Call. Ep. 22. Syn. Φθόνδς.

Bάσκανος, ου, δ, fascinator: an enchanter; a deceitful, malignant, or envious person. Δημιόπραθ' δ βάσκανος. Equit. 103. Syn. Φθόνξρός, ὕβριστής, βλάβξρός.

Bάσκας, ου, ό, querquedula: a kind of teal. ${
m Aves}~886$.

Βάσκω, Ion. pro Βαίνω, eo: to go. B. 8.

Βάσταγμα, ατός, τὸ, gestamen, onus: a thing carried, load, burthen. Eur. Sup. 777. Syn.

Βαστάζω, ἄσω, gesto: to bear, carry. Ταῦτἄ βαστάζειν τμοί Alcest. 40. Syn. Φέρω, φόρτω, ăνăκουφίζω, αίρω, κŏμίζω, εκκŏμίζω.

Βατειά, Βατίειά, as, ή, tumulus Myrinnes cujusdam Amazonis ita dictus: a rising ground said to be the tomb of a certain Amazon called Ανδρες Βάτιειαν κικλήσκουσιν Β. Myrinne.

Βἄτεω, Βἄτεύω, coëo: to mount. Τὰς μακάδάς οδά βάτεῦνται Theoc. 1. 87. 1013. SYN. Βινέω, μίσγομαι.

Βἄτῖα, ας, ή, rubetum: a bramble, thicket. Olymp. 6. 90. See Βἄτὄς.

Βἄτιδοσκόπός, ov, δ, helluo: fond of thornback, a glutton. Pax 811. See below.

Βἄτῖς, ἴδος, ή, herbæ nomen; piscis quidam; avis quædam: the name of a herb; a thornback; name of a bird. Ουδέ χαίρω βάτισιν ουδ' εγχέλύσιν αλλ' ήδιον άν Vesp. 510.

Βἄτοδροπος, ου, δ, ή, rubos decerpens: cropping the shrubs. Ογκηστοῖό βἄτοδρόπε Hom.

in Merc. 190.

Băτŏs, ου, ή, rubus: a thorn-bush, bramble. Νῦν ἴἄ μὲν φορεοιτε βάτοι Theoc. 1. 132.

Βάτράχειον, ου, τδ, ranunculus, genus herbæ, cujus succo inficiebant faciem ante inventas personas (vid. Suid. in v.): a ranunculus; the juice of a flower with which the actors besmeared their faces before the invention of masks. τόμενος βάτράχείοις Εq. 520.

Βάτραχίς, ίδος, ή, vestis, a ranunculi colore dicta: a frog-coloured garment. Λάβων την

βάτράχιδα Εq. 1406.

Βάτραχός, ου, ό, rana : a frog. Κάκ των σίδίων βάτράχους εποίει πως δόκεις Nub. 881. See Ran. 240. and the following verses.

Βαττίδαl, ων, οί, Battiades: descendants of

Battus. Φασίν Βαττίδαν Pyth. 5. 37.

Bάττὄs, ov, δ, Battus: the founder of Cyrene

in Africa. Plut. 925.

Βἄΰζω, f. βἄΰξω, baubor, latro: to bark, howl over, lament. 'Ωχωκε νέον δ' άνδρα βάΰζει Pers. 13. Syn. Τλακτέω, ωρύδμαι.

Bἄφη, η̂s, $\dot{\eta}$, (1) immersio: immersion; (2) tinctura: a dye; (3) color: colour. Βἄφη σἴδηρός ως έθηλύνθην στόμα Αj. 660. Syn, (2) Βάμμα; (3) χρωμα.

Βδέλλα, as, ή, hirudo: a leech. Εκ βδέλλα

πέπωκας Theoc. 2. 56.

Βδελύκτροπός, ου, ό, ή, abominandus; abo-Es το παν βδέλύκτροποι Eumen. minable.

Βδέλυρος, à, ον, flagitiosus: abominable, impure, impudent. Αλλ' ουχί νυνί γ' ὁ βδελυρός τον νοῦν ἔχει Plut. 993. Syn. Ανδσίος, ἄσεπ-τος, ἄπευκτος, ἄπότροπος, ἄσελγης, ἄκολαστος, μιάρος, μοχθηρός.

Βδελύττομαι, detestor, proprie ob foetorem: to nauseate, abhor. Plut. 700. Syn. Ăπεύχομαι, μισέω, μυσάττομαι, προβάλλω, αποστρέφο-

μαι.

pedo, fœteo: to break wind, stink. Bδεω, Plut. 703.

Βδύλλω, i, q. Βδέω, tremo; abominor: to tremble at; be disgusted with. Equit. 224.

Běβαιδς, α, δν, et ου, δ, ή, firmus, stabilis, constans: firm, fixed, constant, Βέβαιὄν ουδέν Helen. 714. Βἔβαιὄν is used adverbially. Trach. 620. Syn. Αρρημτός, ασφάλης, ἔδραιδς, έμπέδδς, κύριος, μονιμός, στέρεος, πιστός.

Βĕβαίωs, certo: certainly, decidedly. Καί σ'

ει βἔβαίως Herc. F. 1112.

Βἔβηλὄς, ου, ὁ, ἡ, profanus : profane, not initiated. Æsch. Sup. 512. Syn. Ακαθαρτός, μιάρος, άνδσιός.

Βεβρυκία, as, ή, Bebrycia: an ancient name of Bithynia. Είσω Βεθρύκτης Apoll. 2. 136.

Βέβρώθω, comedo, voro: to eat, devour. Ωμόν βεβρώθοις Πρίαμον Δ. 35. See Βίβρώσκω.

Βεκκεσέληνος, ου, ό, ή, lunatious: one who asks bread from the moon, an old dotard. Mub. 398. Syn. Αρχαίος, κρονικός, κρονίος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, telum: a dart, shaft, Androm. 1125.

Βελλέρὄφόντης, ου, ό, Bellerophon: son of Glaucus king of Ephyra. Z. 190. Ερ. Δαϊφρων, εσθλός, κράταιός. ΡΗΒ. Αιδλίδας βάσίλεύς.

Βĕλὄνη, ηs, ή, acus; piscis quidam: a needle, bodkin; a kind of fish. Batrach. 129.

'Ράφις, περόνη.

Βἔλος, ἔος, τὸ, telum: an arrow, shaft. Phœn. 896. Syn. 'Ăκων, ἄκόντἴον, ἄτρακτος, ιος, οιστος, βέλονη. Ερ. 'Ăλιον, ἄφαυρον, ἔχέπευκές, θόον, κάκον, κάτάκαίριον, κράτξρον, κωφον, οξύ, περίπευκες, ωκύ, επίλογχον, κίσσινον, λογχωτον, οξύθηκτον, σίδηρεόν, πτηνόν, αντίπρωρόν, άλεγεινον, αργάλεον, αινόν, άγριον, βριθύ, εκηθόλον, ην εμό εν, θερμόν, μιαιφόνον, λαιψηρόν, διζύρον, ὄκρὕὄἔν, ὄλὄὄν, πτἔρὄἔν, πίκρὄν, φὄβἔρὄν, χἄλἔπόν. ΡΗΒ. Πτανόν ὅπλόν, πτηνός ὄφίς.

Βεμεικίζω, Βεμεικίαω, in gyrum ago velut turbinem; to whirl round like a top. Βεμβικίζωσϊν *ĕαυτούs Vesp.* 1517. Aves 1465.

Βεμβιναΐοι, ων, οί, Bembinæi: a people in Ar-Μάλιστά δέ Βεμβιναίους Theoc. 25.

201.

Βέμβιξ, ικός, ή, turbo: a whipping-top. Θόας

βέμβικάς έχοντες Call. Ep. 1. 9.

Βένθος, εσς, το, poet. pro Βαθος, profunditas: depth, profundity. α. 53. Ερ. Αλμυρου, αλίμυρές, ευρύ.

Βερέθρον, ου, τὸ, Ιοπ., i. q. Βἄρἄθρον. Χθονος εστί βέρεθρον Θ. 14. Syn. Βάθός, σκότός, όλέθρός. Ερ. Δεινόν, αινόν, άφεγγές, κοιλόν, γλάφύρον, δεινόν, η ερό εν, σκότιον, στύγνον, χθονίον. PHR. Βένθος αίης, νέκρων κευθμών, σκότου πύλαι.

Βĕρĕνίκη, seu Βĕρὄνίκη, ης, ή, Berenice: the name of several women, particularly of the wife of Ptolemy Lagus, and mother of Ptolemy Philadelphus. Εποίησας Βερενίκαν Theoc. 15. 107. ΕΡ. Περίκλειτή, ἄρίζηλϋς, ευειδής.

Bηλόs, ov, δ, Belus: king of Assyria, father of Ninus; father of Ægyptus and Danaüs. Æsch,

Sup. 314.

Bηλόs, οῦ, δ, limen domus vel templi; an entrance to a house or temple. W. 202. Βάθμος, ουδός. Ερ. Λίθξος, θεσπέσιος.

Bημα, ατος, το, gressus; suggestus: a step, pace; throne, tribunal. Troad. 344. Syn. Βάδισμά, βάσίς. Ερ. Κουφόν, κλωπικόν.

Bησσά, ης, ή, saltus: a thicket, copse, woodlands. Œ. C. 673. Syn. Άλσϋς, άγκϋς. Ερ. Ευανεμϋς, ευθάλης, ἴέρὰ, κάλη, παιπάλδεσσα, σκι ἔρὰ, χλο ἔρὰ, ἔρημαία, αργεννή, κοίλη, τρηχεία.

Βησσήεις, ήεσσα, έν, saltuosus: abounding with thickets, woody. Hes. Op. 390.

 $B\hat{\eta}\tau\check{a}$, indecl., the name of the second letter in

the alphabet. Eccles. 684. Βηταρμός, οῦ, δ, saltatio pyrrhica, apta et con-

cinna: the pyrrhic dance. Apoll. 1. 1136. Βήττω, ξω, tussio: to cough. Eccles. 56.

Bia, as, ή, vis, robur: strength, force, violence, opposition to. Alcest. 69. See below. Syn. 'Is, ισχύς, δυνάμις, αλκή. Ερ. 'Ασχέτος, ἄτρεστός, αστεμφής, άρβηκτός, μεγαλόφρων, μεγάλη, θεσπεσίος, άφθιτος, λευγάλεα, νικηφορός, έμπεδός, νηπία, υπέρθυμος, Ετεοκληείη, 'Ηράκληείη, Ιφικληείη.

Biάζομαι, vim adfero: to force, use violence, overwhelm, attack. 'Ăναξ βιάζει μ' Alcest. 1135. Syn. Βιαω, βιασμαι, επείγω, καταθάλλω, παράνδ. μέω, ὕβρίζω, λωβάδμαι, δἴαφθείρω.

Βἴαιδς, α, δν, et ου, δ, ή, violentus: violent. Δἴκας βἴαίων δώσἔτ' Ιου. 448. Syn. ἴταμός,

ὄθριμός, δεινός, δοῦρός, ισχυρός, λάθρός. Βιαίως, violenter: by main force. Έλκει βιαίως Ζηνός Herael. 80. Syn. Βία, ύπερβίως,

δεινως, ιταμως, σφόδρα.

Βιαόμαι, i. q. Βιάζόμαι, q. y. Τόν γε βιώάτο Apoll. 4. 1235.

Bias, αντός, δ, Bias: the son of Amythaon. Κρείοντα Βιαντά τε Δ. 296.

Bἴαστἔος, α, ον, cui resisti debet : must struggle against. Ου τύχην βἴαστἔον Rhes. 583.

Bἴατήs, fortis: vehemens: brave, vigorous, violent. Pyth. 1, 18. A long, as in ἴατήρ.

Βἴεάσθω, Βἴεάω, Βἴεημἴ, eo: to go. Μακρά βἴεάσθων Ν. 809. λ. 538. H. 213. Blomfield wishes Βἴβάσκω Pers. 668. Syn. see Βαίνω.

Βἴβλἴνὄς, η, ὄν, Biblinus: of Biblos, a river or city in Thrace. Βιβλἴνου τἔ πώμἄτος Ιοπ. 1195.

Βἴελἴον, ου, τὸ, libellus: scheda: a book, parchment, letter. Φαῦλον βιελίον Av. 1024. Syn. Δέλτὄς, λὄγὄς, τεῦχὄς, σύγγραμμα.

Bἴελος, ου, ή, liber arboris; liber: the bark of a tree; a parchment, book. Ουδ' εν πτὔχαῖς βίβλων Æsch. Sup. 943. Syn. Φλοιός, λέπίς. Ερ. Ζάθεός, θεία, θέσπις, έμφρων, σόφή.

Βίήνωρ, ὄρος, δ, Bianor: a Trojan warrior.

"Ελε δ' άνδρα Βίηνδρα Λ. 92.

Βινέω, Βινέσκω, coëo: to commit fornication. Ινά μη βινῶσ' ἔτ' ἔκείνας Aves 560. Syn. Βάτξω.

Βινητίαω, coire cupio: to desire concubinage.

Lysistr. 717. See above.

Βισδωρός, ου, Βισθρέμμων, σνός, δ, ή, victum largiens, vitam alens: food-yielding, life supporting. Philoct. 1162. Nub. 570. See Bios.

Βιόθρέμμων. See Βιόδωρός.

Bἴοs, οῦ, δ, (1) οξυτόνωs, nervus, arcus: a bowstring, bow, (2) παροξυτόνως, vita, victus: life, means of living. (1) Δἴδου βἴὄν ηδε φἄρέτρην Κ. 260. (2) Hec. 166. Syn. (1) Νεῦρὄν, τόξον, (2) Βιότη, βιότος, ζωή, ψυχή, τρόφή, Ερ. (1) Γναμπτός, κράτερός. (2) Ασίνης, αμεμπτός, ἄβλὰβὴς, ἄπὄνὄς, ἄλυπὄς, αυτάρκης, ἄγήρἄὄς, άφθἴτὄς, γλὔκὕς, γλὔκἔρὄς, ἡδὕς, ευπρἔπὴς, εύπὄρός, ήσυχός, ίμερόεις, κλεινός, μελίφρων, νηπενθης, νηποινός, τερπνός, χρύσεός, ἄβιός, ἄβιωτός, ἄθλϊὄς, αργάλἔὄς, αλγϊνδεις, ἄπαίδευτὄς, ἄπιστὄς, ἄσημός, βάρϋς, δυσδαίμων, δύστηνὸς, έμπ εδός, εφημερίος, εφήμερος, κρυέρος, λύπρος, λυπηρός, λευγάλεσς, λύγρος, λοιπός, μόγερος, διζύρος, πόλύτλητός, πίκρός, πτέρδεις, στύγερός, σκίδεις, στονόεις, σκληρός, τάλαίπωρός, τύφλός.

Βἴοστἔρης, ἔὄς, ὁ, ἡ, cui victus non suppetit: deprived of food, destitute. Œ. C. 747. See below. Syn. Ενδέης, πένης, πτωχός.

Βιότεύω, Βιόω, Βιωμί, vivo: to live, flourish. Alcest. 249. 800. K. 174. See below. Syn. Ζάω, βλέπω.

Βἴότη, η̂s, Βἴότης, ητός, Βἴότός. Vid. Βἴός. Βιόταν στυγέραν πρόλιπουσα Med. 147. Hom. Mart. 10. Orest. 197. Syn. see Bios.

Βἴοτήσἴος, ου, ο, ή, ad vitam sustentandam pertinens: fit for supporting life. Δνόν ἄμείβονται βιοτήσιον Apoll. 2. 1007.

Βἴοτἴον, ου, τὸ, parvus victus: a slender subsistence. Ούτος γάρ εξεύρηκεν αύτφ βιότιον Plut.

Bioros. See Bios.

Bίστονες, ων, οί, Bistones: a nation in Thrace. Alcest. 1011.

Βἴων, ωνός, ὁ, Bion. Τὄν ἱμἔρὄεντἄ Βἴωνα Mosch. 3. 2. Phr. Δώρἴδς Ορφεύς, ἄγελαισῖν €ράσμἴŏς.

Βιωσιμός, ου, ὁ, ἡ; Βιωτός, ἡ, ὄν, vitalis: worth living for. Τησδ' ἄτερ βιωσιμον Antig. Plut. 197.

Βλάβερος, à, ον, noxius : hurtful. Βλάβερον το δύρηφιν Η, in Merc. 36. Syn. Πολύπημων, ἔπϊκίνδυνός, ἔπιζήμϊός, δηλήμων.

Βλάδη, ης, ἡ; Βλάδος, ἔός, τὸ, noxa, injuria: hurt, detriment, injury. Οὐτ' ἔπὶ βλάδη φρένων Hipp. 518. Ion 998. Syn. Άτη, ζημία, ζημιωμά, συμφόρὰ, ἔπήρειὰ, ποινη, λώβη. Εν. Στυγνή.

Βλάθω, Att. Βλάπτω, pedes capto et impedio currentem; lædo: to impede, supplant; injure. Βλάβεται δε τε γούνατ' ν. 34.

Bλαισός, ή, όν, distorta habens crura: having crooked legs. Batrach. 288.

Βλακϊκώs, socorditer: lazily. 'Ωs βλακϊκώs διακόνεις Αν. 1323.

Bλάπτω, Ion. Βλάβω, q. v. Heracl. 265. Syn. Ανίαω, κακόω, λυμαίνόμαι, ζημίδω.

Βλαστάνω, στήσω, germino: to shoot, bud, spring from. Βλαστάνει δ' ἄπιστία Œ. C. 638. Choeph. 287. Syn. Αποβλαστάνω, εκβλαστάνω, αλδαίνὄμαι, εκφύω, Βάλλω, ἄνἄθάλλω, Βἄλἔθω, θηλέω, βρύω, ἄνἄτέλλω, φύλλοις θάλλω.

Βλάστη, ης, ή; Βλάστημα, ατός, τό; Βλάστημός, Βλαστός, οῦ, ὁ, germen: a shoot, twig, scion, offspring. E. R. 717. Med. 1095. Æsch. Sup. 322. E. C. 697. Syn. Γέννημά, θάλος, έρνος, φίτυμα, φυτον, αύξησις. Ερ. Γεν-

ναίος, πέτραία, πολλή, Διιπέτής.

Βλασφημία, as, ή, maledicentia: slander, reproach. Βλασφημίαν τις οικέτων Ion 1208.

Syn. Δυσφημία.

Βλαυτίον, ου, τό, genus calceamenti quo fere utebantur domi; solea: a kind of slipper or shoe used in the house. Τοίς σοίσιν ωσπερ βλαντίοισι Equit. 885. Syn. Υπόδημα, αρ-

Βλαψίφρων, ὄνὄς, δ, ή, cui mens est læsa: hurt in mind, infatuated, wretched. Sept. Th. 722. Syn. Φρενόμανης, φρενόπληγης, φρενόπληκτός, φρένώλης.

Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumspicio: to look furiously. M. 42.

Βλέμμα, ἄτὄς, Βλέπὄς, ἔὄς, τδ, adspectus; a sight, look. Plut. 1022. Nub. 1178. Syn. Απόδλεψίς, δέργμα, όψις, όψ, πρόσωπόν.

Βλεμύες, Βλεμμύες, ων, οί, gens Æthiopica: a nation in Æthiopia. Πέτρα ὔπὸ Βλεμύων Theoc. 7. 113.

Βλεπτός, η, ὄν, videndus: to be seen or looked upon. CE. R. 1337. Syn. 'ὄρατός.

Bλέπω, ψω, video: to see. Med. 470. Syn. Απόβλεπω, δέρκω, δέρκόμαι, όρὰω, είδω, δεάόμαι, λεύσσω, οπτεύω.

Βλέφαρις, ιδός, ή, cilium, pili palpebrarum: the hair of the eye-lids, "Ŏs αυτός αὐτῷ βλἔφαρίδ' ουκ εσώσατο Eccles. 402.

Βλέφἄρὄν, ου, τδ, palpebra: an eye-lid. [«]Υπ-νὄς ἔπὶ βλέφἄροισῖν Κ. 26. Ερ. Φίλὄν, ἄκοίμητον, εύκυκλον, κυανέον, υπερφιαλον.

Βλημά, ἄτος, τὸ, jactus, vulnus: a shot, wound, throw at dice. Eur. Sup. 330. Syn. Βὄλὴ, πληγὴ, τραῦμἄ.

Βλήδμαι, i. q. Βάλλδμαι. See in Βάλλω. Βλή εται ή περι βουσίν ρ. 472. Others account | ευξύν ετός, εύφρων, χαρά ξύναυλος, δυσβάϋκτος, for βλή εται differently.

Bλητός, η, ὄν, ictus, attonitus: struck, wounded, astonished. Call. 3. 127. Syn. Βέβλημενός.

Βλητρόν, ου, τδ, clavus ferreus: an iron clasp or hoop. O. 678. Syn. Γόμφος, βαλάνος, μοχλός.

Βληχάὄμαι, Βλήχόμαι, balo ut ovis; vagio ut infans: to bleat; to cry as an infant. 570. Theoc. 16. 92., where, however, for βλήχοιτο Schæf. wishes βληχοιτο from βληχέομαι. Syn. Μηκάομαι.

Bληχη, η̂s, η΄, balatus: the bleating of lambs

or sheep. Sept. Th. 340.

Βληχρός, à, ὄν, imbecillus, lenis: feeble, gentle. Apoll. 4. 152. Syn. Αβληχρός, ασθέ-

Bληχώ, ŏŏs, ή, contr. ovs, pulegium: penny-

royal. Lysistr. 89.

Βληχωνίαs, ου, ό, cui pulegium admistum est: a compound of penny-royal. Επίπίοις βληχωνίαν Pax 711.

Βλιμάζω, contrecto: to handle, feel the breast of a bird. Οἱ δ' ωνοῦνται βλιμάζοντες Aves 530. Syn. Ψηλάφαω, διάθλίθω, κάκοω, άπτομαι, εφάπτόμαι.

Βλἴτομάμας, ου, δ, vapidus, stupidus: an insipid, stupid person. Τοις Ίπποκράτους υίξσιν είξεις καί σε κάλουσιν βλιτομάμαν Nub. 1001.

Βλίττω, exprimendo aufero: to squeeze honey out of the comb. Lysistr. 476. Syn. Εκπίέζω, κινέω, ἔρἔθίζω.

Βλὄσὔρὄς, à, ὄν, truculentus: stern, dreadful. SYN. Φόβερός, σεμνός, δεινός. Eumen. 163. See Βλόσυρωπίς.

Βλοσυρόφρων, δνος, δ, ή, sæva mente insignis: Æsch. Sup. 835. See below. fierce-minded.

SYN. Αγρισθυμός, απηνής.

Βλοσυρωπίς, ίδος, ή, habens truculentos oculos: fierce-eyed. Γοργώ βλοσυρώπιε εστέφανωτο A. 36. By a poetic license Homer here makes the ι in $\beta \lambda o \sigma \nu \rho \hat{\omega} \pi \iota s$ long, though in the thesis. See Herm. Elem. Doct. Metr. p. 41.

Bλωθρός, à, ὄν, procerus; viridis: tall; verdant. ω. 233. Syn. Ευμήκης, ευμέγεθης, μά-

κρός, αιπεινός, άβρός, βάλερός.

Βὄἄγρἴὄν, ου, τὸ, scutum: a buckler covered with a bull's hide. Καὶ δοιά βὄάγρια π. 296. SYN. see Bŏeía.

Βὄαμά, ἄτὸς, τὸ, Dor. for Βὄημά, q. v. Nub.

967.

Βὄαυλόν, ου, τὸ, bubile: a cowhouse. Έσκε βόαυλα Apoll. 3. 1290. Syn. Βούστἄθμός, βούσταθμον, αύλιον, βοόστασις.

Βόᾶω, ήσω, vociferor: to shout, call to. Olymp. 8. 52. Syn. Ανάβοαω, ἴάχω, άὔτεω,

ἄνυμνξω.

Boela, as, ή, corium bubulum; scutum: an ox's hide; a shield. Λ. 842. Syn. Βύρσα, δέρμα βόδς, ασπίς, βόαγρίον. Ερ. Αύα, στέρεα, βάμεια, άκαματός, αρβάγης, ερίγδουπός, εύτυκτός, αδέψητός, μέθυουσα άλοιφη.

Bὄειὄs, Bὄεὄs, α, ὄν, bubulus: of or belonging

to an ox, large. A. 122. P. 492. Boεis, εωs, δ, lorum e corio bubulo : a leathern

thong. β. 426. SYN. Δεσμός, τμάς.

Bŏħ, η̂s, ἡ, clamor; pugna: a cry, shout; shout in battle, battle. Phœn. 690. Syn. Hχŏs, ἔνὄπὴ, βὄημά, βὄητὔς, ἄλἄλἄγὴ, ἄλἄλητὄς, μἄχη, αλκή, αλάλή, βόήθεια. Ερ. Ασθεστός, ασπέτός, θεσπέσια, κακόγλωσσός, ατρέμαία, υπόρόφος,

άχὄρὄς, δὄρίκτὔπὄς, ὔπερμήκης.

Βὄηδρομέω, currens vociferor, auxilior: to run with a shout, assist. Orest. 1351.

Βὄηδρομιός, Βόηδρομός, Βόηθοσς, Βόηθος, οῦ, δ , $\hat{\eta}$, auxiliaris: running with shouts, auxiliary. Call. 2. 69. Orest. 1283. Nem. 7. 48. Call. 3. 153. Syn. Αρωγός, επάρωγός, αλεξητήρ, προστάτης.

Βὄηθεω, ήσω, succurro: to assist.

Βὄηθόσς, Βὄηθός. See Βὄηδρομίος.

Βὄηλἄσἴα, as, ή, boum abactio; præda: the driving away of cattle; plunder. Αμφί βὄηλασίη Λ. 671. Syn. Άγρευμα, άγρα.

Βὄηλάτης, ου, Βὄηνόμός, ό, boum abactor, bubulcus: a driver away of cattle, herdsman. Olymp. 13. 35. Theoc. 20. 41. The first of these words has two acceptations, in the good and bad sense; the second only one, viz. a herdsman. Syn. Βότηρ, νόμευς, βουκόλός.

Βὄημα, ατός, τό; Βὄητυς, υός, δ, clamor: a

shout. See Bŏή. Agam. 893. α. 369.

Βόηνόμός. See Βόηλάτης.

Βοθρος, ου, δ, fovea: a pit, ditch, well. Βόθρου τ' εξέστρεψε Ρ. 58. Syn. Κάπετος, τάφρος. ΕΡ. Γλάφυρος, ευρύς, πήχυιος, φθισήνωρ.

Βοϊδάριον, Βοιδίον, ου, τὸ, bucula: a young heifer. Μὴ πρίν γ' ἄν ἔγὼ τὼ βὄἴδἄρἴω τὼ 'μώ πρώτιστ' ἄπὄδῶμαι Aves 586. Acharn. 1035.

Βοιωτία, as, ή, Bœotia: a district of Greece. Lysist. 85. See below.

Βοιωτίδιον, ου, τδ, Bœotulus: a little Bœotian. [^]Ω χαιρέ κολλικόφαγέ Βοιωτίδιον Acharn. 872.

Βοιώτιος, α, ον, Bœotus: a Bœotian. λέως Βοιώτισς Ρ. 596.

Bοιωτοί, ῶν, οί, Bœoti: the Bœotians. Βοιωτων μέν Πηνελέως Β. 494. Ερ. Χαλκόχιτωνές, πλήξιπποι, ϋπέρ σἄκξων πνείοντζε.

Βόλεη, ης, ή, Bolbe: a marsh near Mygdonia.

Pers. 500.

Boλεόs, ov, δ, bulbus: a bulb, onion, leak. Nub. 188.

Βὄλ $\dot{\eta}$, $\hat{\eta}$ s, $\dot{\eta}$; Βὄλ $\dot{\delta}$ s, ου, $\dot{\delta}$, jactus: a cast, shot, draught. Pers. 430. ρ. 283. Syn. Εκδόλή, βλημά, ἄφεσίς. Ερ. Κράτερα, δρόσερα, εΰστοχός, μαντιπόλός, κέραύνιός, ουράνιός.

Βὄλἴτὄς, ου, δ, Att. pro Βόλβἴτὄς, stercus : dung. Εν πᾶσῖ βὄλἴτοις εἶτὰ νυνὶ τοῦ δἔει Acharn. 1025. Syn. Σπέλεθος, κοπρός, νηδύος χειλώμἄτἄ.

Βολίτινος, η, ον, stercoreus: of dung. Νη τον Πόσειδω και βόλιτινον βάτερον Ran. 297.

Βόλόμαι, i. q. Βούλόμαι. Αλλά βόλεσθέ π . 387.

Βομβάλδβομβάξ, Βομβάξ, adverbium irrisionis: $M\dot{\eta}$ λυέσθων βυμβάλδ6ομβάξ hurly-burly. Thesm. 45. 48.

Βομβαύλισς, ου, δ, tibicen: a piper, buzzing musician. Χαιρίδεις βομβαύλίοι Acharn. 866.

Βομευλίος, ου, ό, genus apis strepitantis: a kind of noisy bee, gnat. "Ωσπέρ μέλιττ' ή βομ-δύλιος εισέρχεται Vesp. 107.

Boμεεω, bombum edo: to buzz, whizz, ring. Plut. 538. SYN. HXEW, apasew.

Βομβηδόν, edendo bombum: with a hum or

buzz. Apoll. 2. 134. Bóμεσs, ov, o, bombus: a buzz or hum of bees. Mus. 242. Syn. Ήχος, ψόφος, δοῦπος.

Βὄοκτἄσῖα, as, ή, boum occisio: the killing of oxen. Βὄοκτάσῖας ὄρόωσαι Apoll. 4. 1724.

Βὄόστασις, εως, ή, boum stabulum: a cow-

yard. Βὄόστἄσις Οικιαδαο Call. 4, 102. See

Βὄρὰ, âs, ἡ, esca: food, fodder, flesh. Phœn. 1619. Syn. Είδαρ, βρωμά, δέλέαρ, σίτος, νόμη, φορβή, ὄνειάρ, βόσκη.

Βορθορόθυμος, ου, ό, ή, stercus olens: muddyminded, filthy. Κάπειλας βορδοροθύμους Pax

Βόρβὄρὄς, ου, δ, cœnum: mud. See 'Aois. Ran. 145.

Βορβορόταραξίς, έως, δ, homo turbulentus: a stirrer of mud, troublesome fellow. Equit. 309.

Βόρξας, ου, Ion. Βόρξης, δ, Boreas, aquilo; rex ventorum (vid. Pindar. Pyth. 323.): the north wind; Boreas, the king of the winds. I. 5. Εν. Αιθρηγένης, ἄλέγεινός, κραιπνός, κρύξρός, κράτερος, κελάδων, δύσαης, Θρηϊκίός, ηχήεις, ψυχρός, βασιλεύς ανέμων, ανέμος ακραής, ν ξφέα κλον έων, κρυσταλλοπηκτον φύσημα, (άμξ-

Βὄρέας, αδός, ή, septentrionalis: northern. Βόρεας αμιππός ορθόποδός υπέρ πάγου Antig.

Βόρειόs, Βορβαῖόs, Βόρηϊόs, α, όν, Borealis: northern. Œ. C. 1240. Sept. Th. 533. Apoll. 1. 211. Syn. Αρκτφόs.

Βορος, à, ον, vorax: ravenous. Pax 38. Syn. Αδηφάγός.

Bοσκή, $\hat{\eta}s$, $\hat{\eta}s$, cibus: food. Helen. 1330.

Syn. Τρόφη, σίτός, σιτίον.

Βόσκημά, ἄτὄς, τὸ, cibus; pecus: food; a flock. Cycl. 165. Syn. Βοσκή, βὄρὰ, βὄτὄν, τά βότά, ποίμνισν.

Βόσκω, ήσω, Hom. Βοσκέσκω, pasco: to feed or attend on cattle, maintain, glut. u. 355. p. 228. Syn. Τρέφω, νόμεύω, σιτέω, βουκόλέω, ποιμαίνω, χορτάζω, νέμω.

Booπöριös, a, öv, Bosporius: of or belonging

to the Bosphorus. Antig. 968.

Bόσπορος, ου, δ, Bosporus: a part of the Ægean sea near Constantinople. Apoll. 1. 1114. See also Prom. V. 739. Ep. Δινήεις, ιχθύδεις, Θρηϊκίδς, Κιμμερίδς.

Βοστρϋχός, ου, δ, cincinnus: a cluster of hair, lock, ringlet. ²Ω βοστρϋχων πἴνῶδἔς Orest. 219.

Syn. Κόμη, χαίτη, πλόκαμός, έθειρα.

Βοστρυχώδης, εσς, δ, ή, cincinnis ornatus: shaded with curls. Phæn. 1507. See above.

Βότἄνη, ης, ή, herba, gramen : an herb, herbage, grass. "ὅταν βότἄνης κὔρέσωνται κ. 411. ΣΥΝ. Ποιὰ, χλόη, χόρτὄς, νὄμή. Εν. Ειἄρῖνὴ, ζείδωρός, χλόξρα, ποιηρά.

Βότηρ, ηρός, δ, pastor: a shepherd, feeder or observer of birds, augur. Sept. Th. 24. Syn. Βουδότης, ποιμήν, βουκάζος, βουκόλός, βουφορδός, βουπέλάτης, βόηλάτης, βούτης, βώτης, βώτωρ, νόμεύς. Ερ. Αγρόνδμός, δρέσιτρόφός.

Βὄτὄν, οῦ, τὸ, pecus: an animal fed, cattle. Hipp. 74. Syn. Θρέμμἄ, μῆλὄν, βόσκημἄ.

Βοτρυδον, more uvæ, dense: in clusters. Boτρυδον δε πετονταί Β. 89. Syn. Αθρόως.

Βὔτρὔόδωρὄς, ου, ὁ, ἡ, racemos largiens: giving or producing clusters of grapes. Ω πὅτνἴἄ βὅτρυδδωρε τι πρόσείπω σ' επος Pax 519.

Βότρὔόεις, εντός, Βότρὔώδης, ἔός, ὁ, ἡ, racemi instar contortus: abounding with grapes, in clusters. Βοτρὔὄεντἔς ἔπερβώοντὄ κἴόντι Apoll. 2. 677. See also Bacch. 526.

Bὄτρϋs, ὕδs, δ, uva; racemus: a grape; bunch of grapes. 'ὅτιή βότρυς τρώγωσιν εν τοις χωρίοις Εquit. 1077. Syn. Στἄφὕλη, ὅπώρα. Ερ. Αγλάδς, αγλάδκαρπός, αμπέλδεις, ήμερός, οινωπός, Βακχιάς, πορφύρεά, πόλυκαρπός.

Βότρυώδης. See Βότρυδεις.

Βουθόσιόν, ου, τὸ, locus ubi pascuntur boves : pasture-ground. 'Ρεῖά κε βουθόσίον Call. 2. 50. SYN. Βοσκή.

Boυβότηs, ov, δ, bubulcus; boves alens: a

herdsman; fit for feeding cattle. Nem. 4.84. Βούβὅτὕς, ου, ὁ, ἡ, pascendis bobus com-modus, lætus: fit for feeding oxen, grassy. ν.

Bούδρωστίς, εως, ή, magna fames; acerbus dolor: a dreadful famine; bitter pain. Βούβρωστίς επί χθονά Ω. 532. Syn. Βούπεινά, λιμός, ἄνῖα, λύπη.

Boυθων, ωνός, δ, inguen: the groin. Δ. 492.

Syn. Μηρός, ήθη.

Bουθωνίαω, tumore circa inguen laboro: to have a swelling in the groin. Τὰ νέφρὰ βουθωνίῶ Ran. 1280.

Boυγάισs, o, ή, gloriosus, jactator: vain-glorious, insolent. Βουγάιε ποιον εειπες N. 824.

Boυδόρόs, ου, ό, ή, boves excorians: skinning

the carcases of oxen. Hes. Op. 504.

Βουθέρης, ἔδς, ὁ, ἡ, quod a bobus depascitur: grassy. Trach. 191.

Boυθόρός, ov, o, insiliens vaccis: bulling a

cow. Æsch. Sup. 306.

Boυθυσία, as, ή, immolatio boum: the slaughtering of an ox, a solemn sacrifice. Olymp. 5. See Θὔσἴα.

Βουθύτεω, boves macto: to sacrifice oxen. Ένθα βουθύτεῖν μαλλον πρέπει Hec. 260. Βουφονέω. Bούθὕτος, ου, δ, ή, ad boum mactationem re-

ferens: relating to the sacrificing of oxen, solemn. Βουθυτοίς εν ήμασι. Choëph. 255. Βουκαίος, ου, δ, bubulcus: a herdsman.

Βὄτήρ. Theoc. 10. 1.

Βούκ ξρως, ω et ωτός, δ, ή, bovis cornua gerens: horned. P. V. 608,

Bουκολέω, boves pasco; delenio: to feed or attend on cattle; to decoy. κ . 85.

Βουκόλία, as, ή, armentum: a herd. Hom. in Merc. 498. Syn. Αγέλη.

Βουκολιάζω, ἄσω, Dor. άξω, pastoritium carmen cano: to sing a pastoral song. Theoc. 5. 60.

Βουκὄλἴαστὴs, οῦ, δ, pastoritii carminis modulator: a pastoral poet. Theoc. 5. 67.

Βουκολίδης, ου, ό, Sphelus, an Athenian. Ka-

λέσκετό Βουκόλίδαο Ο. 338. Βουκόλίκος, ή, όν, bucolicus: bucolic, rural. 'Αρχετε βωκόλίκας Theoc. 1.70.

Βουκόλίων, ωνός, δ, filius regis Laomedontis, Bucolion. Βουκόλιων δ' ην υίδς Z. 23.

Βουκόλός, ου, ό, armentarius: a herdsman. Iph. T. 306. Syn. see Βὄτήρ.

Βούλαρχος, ου, δ, auctor consilii: a first mover. Æsch. Sup. 12.

Bουλεία, as, ή, munus senatorium: the office of senator. Thesm. 808.

Βούλευμα, ατός, τδ, consilium: counsel, measure, decree. Hec. 251. Ερ. Χρηστόν, σόφον, ν ξανϊκόν, καινόν, κάκον, βάνασιμόν, ποίκιλον.

Βουλευμάτιον, ου, τὸ, dimin. à præced.: a little counsel or advice. Βουλευμάτιων και γνωμιδίων Equit. 100.

Βουλευτήριον, ου, τδ, (1) curia: a senatehouse; (2) pro βουλευτής, ut παίδευμα pro παι-

δευτής (Hipp. 11.): a senator. Androm. 446. Syn. Βουλείον, δικαστήριον, πρυτάνειον, ομήγυρις, άγορα, συνοδός, ερυμά χώρας, πολέως σωτήρίον.

Βουλευτής, οῦ, ὁ, consiliarius : a senator. Thesm. 808. Syn. Βουληφόρος.

Βουλευτικόν, οῦ, τὸ, locus in theatro senatoribus sepositus: the seats in the theatre appropriated to the senators. Γύναικός εν βουλευτικώ Av.

Bουλευτός, η, ον, decretus: decreed. Call. 5. 38.

Bουλεύω, (1) senator sum, delibero: to act as a senator, to deliberate; (2) molior: to contrive. Med. 37. Syn. (1) Πρυτάνεύω, συμθουλεύω;

(2) ἔπἴβουλεύω, μητἴάὄμαι.

Bουλή, η̂s, ή, voluntas, consilium; concilium: will, counsel, deliberation; a senate, council. Plut. 949. Syn. Συμβουλή, γνώμη, μήδος, μήτις, αγόρα, συνόδος. Ερ. Αρίστη, κακή, επίφρων, αστεμφής, εσθλή, νηκερδής, νημερτής, πὔκἴνή, πυκινόφρων, ή νικωσά, καιρία, πίκρα, δόλια, άδικός, ἄλεξἴκἄκὄς, εύφρων, κρυπτάδἴα, πόλὕτρὄπὄς, ὅλὄἡ, στυγέρα, σώφρων, τρηχεία.

Βούλησίς, ϵως, ή, voluntas: will, wish, design. Herc. F. 1296. Syn. Γνώμη, ἔέλδωρ, Ξέλημα,

δέλησις, λημά, σκόπός.

Βουληφόρός, ου, ό, consiliarius: a counsellor. Ε. 180. Syn. Βουλευτής. Ερ. Εσθλός. ΡΗΚ. Ου χρη παννυχίον εύδειν βουληφόρον άνδρα.

Βουλιμιαω, fame ingenti premor: to be excessively hungry. Δηλον ότι βουλιμία Plut. 874.

SYN. Λιμώττω, πεινάω.

Bούλισς, ου, ο, ή, ad consilium pertinens: de-

liberating. Choeph. 670.

Βούλομαι, f. βουλήσομαι, volo: to wish, prefer. Phœn. 913. Syn. Βολόμαι (Hom.), Βέλω, εθέλω, πρόθυμεσμαι, μενεαίνω, χρήζω.

Βουλόμαχός, ου, ὁ, ἡ, pugnandi avidus: wish-

ing to fight. Pax 1291.

Βουλυτός, οῦ, ὁ, vespera: the time for unyoking oxen, evening, the setting sun. Μἔτενίσ-

σέτο βουλυτόνδε ι. 58.

Βοῦνἴς, βουνῖτἴς, ἴδὄς, ἡ, terra collibus frequens: hilly land. Occurs in Æsch. Sup. 116. Schutz reads βοῦνῖς for βουνῖτῖς in 779.; and adds, " Vulgo Ιω γα βουνίτι, invito metro. Βοῦνις Pauwius commendavit probante Heathio."

Bουνόμός, ου, δ, ή, bobus depascendis aptus: grazing herds. Œ. R. 26.

Βούπαις, αιδός, ό, ή, qui jam grandi est pueritia; ep. apicularum qui e bobus nasci putabantur, sicut vespæ ex equis (vid. Virg. Georg. lib. 4. sub fin.): a great boy, lubber; a sort of bee supposed to come out of oxen. Vesp. 1206. SYN. NEOS, TAIE.

Βούπαλος, ου, δ, Bupalus: a man whom Hipponax has abused in his poems. (Vid. Horat. Epod. 6. 14.) Έκοψεν ωσπερ Βουπάλου Ly-

sistr. 360.

Βουπέλάτης, ου, ό, bubulcus: a herdsman. See Βουκόλός. Βουπέλαται τε βόων Apoll. 4. 1342.

Bουπλήξ, ηγός, ή, bovis stimulus: an ox-goad. Z. 135. Syn. Μάστιξ, κέντρον.

Βουπόρος, ου, δ, ή, boves trajiciens: oxpiercing. Androm. 1135.

Βουπράσἴον, ου, τὸ, Buprasium: a city in Elis. 'Οφρ' ἔπι Βουπράσιου Λ. 755. Ερ. Πό-

λὔ6ὅτρὕ. Βούπρωρός, ου, δ, ή, quod bovem vel caput

bovinum in prora habet: having the figure of an

ox on the prow. Trach. 13. a

Βοῦς, βὄὄς, δ, ἡ, bos, taurus, vacca; bovina pellis; flagellum e corio bubulo; scutum; piscis quidam; numisma Atticum bovis imagine signatum; repetundæ; an ox, bull, cow; a bullock's skin; a scourge of neat's leather; a shield; a sort of fish; an Attic coin with the impress of an ox; a bribe. Agam. 36. Ep. Αγέλαιος, άδμητός, ευρύμετωπός, ηνίς, μεγάς, πεντάετηρός, πίων, πίων δημφ, στειρά, ειλίπους, έλιξ, ερίμυκος, ήκεστός, ὑπόβρυχιός, ἄγραυλός, ἔύκραιρός, ορθόκραιρός, ευποίητός, ευθηλός, άγνός, κέροφορός, αργός, κέρἄος, ύλοφορθός, γης εργάτης, ἄροτήρ.

Βούσταθμόν, ου, τό; Βούσταθμός, ου, ό, bubile: Έλἔνην a station for oxen, stable, cow-house. πρός Ίδης βούσταθμ' έκδημον λάθών Iph. Τ. 76.

Hel. 359.

Βουσφάγεω, boves macto: to sacrifice oxen.

Βουσφάγειν ώπλίζετο Eur. El. 627.

Bούτηs, ου, et as, a, Dor., δ, bubulcus: a herdsman, cowherd. Βούτης is also used adjectively. P. V. 569.

Βούτὄμὄν, ου, τδ, genus plantæ palustris : a bur-reed. Theoc. 13. 35.

Bουτύπος, ου, δ, qui boves mactat: a slayer of oxen. Τον δ' όγε βουτύπος ωστε Apoll. 4. 468. Βουφονέω, boves macto: to sacrifice oxen.

Η. 466. Syn. Βουσφάγξω, βουθύτξω.

Bουφονία, ων, τα, festus dies apud Athenienses: a festival at Athens, where an ox was sacrificed. Nub. 985.

Bουφονός, ου, ό, qui boves mactat: a slayer of oxen. H. in Merc. 436. Syn. Βουτύπός.

Bουφορθέω, boves pasco: to feed or tend oxen. Alcest. 8.

Bουφόρδια, ων, τα, armenta: herds. Iph. T. 302.

Bουφορεός, οῦ, ὁ, bubulcus: a herdsman. Iph. T. 264.

Boωπis, iδos, ή, magnos vel pulchros oculos habens: full-eyed, fine-eyed. A. 551.

Bὄωτέω, boves ago, aro: to drive oxen, plough. Hes. Op. 389.

Βὄώτης, ov, δ, bubulcus; nomen sideris: a herdsman; the name of a constellation. Anacr.

3. 3. Syn. Αρκτὄφὔλαξ. Βράβεία, as, ή, dijudicatio: decision, terms of reconciliation. Κοινάς βράθείας als Phœn. 460.

Bράθεὺς, ἔως, δ, judex certaminis; arbiter: n umpire, judge. ʿΩς ἔγὼ βράθεὺς λόγου Med. an umpire, judge. 276. Syn. Επιστάτης, άγωνάρχης, ραβδουχός.

Βρἄβεύω, præmium do certaminis; certaminis sum arbiter; modero, guberno, dijudico; tribuo: to give a prize; to be an umpire; to preside, direct, decide; to dispense. Εν σοι βράβεύειν Helen. 1002. Syn. Αγωνδθέτεω, διανέμω, ιθύνω.

Βράβὔλου, ου, τδ, prunum Damascenum: a damson. "Ορπακες βράβυλοισι Theoc. 7. 146.

Βράγχια, ων, τα, branchiæ: the gills of a fish. 'Α μάτηρ βράγχι' ἔχοντα Theoc. 11. 54.

Βράδύνω, cunctor: to delay. Σἴ τοι βράδύνεις κούκ ἔγὼ Heracl. 733. Syn. Δηθύνω, μέλλω, διάτρίθω, ὅκνϵω.

Βράδυπους, δδός, δ, ή, tardigradus: slowfooted. Διέρειδομένα σπεύσω βράδυπουν Hec.

Βράδυς, εία, υ, tardus: slow, sluggish. Καν βράδύς τις ή λέγειν Herc. F. 237. Syn. Μελλητής, νωχελής, σχόλαῖός, χρόνἴός.

Βράδυτης, ητός, ή, tarditas: slowness, delay.

Βράδυτητός ύπερ κλαύμαθ' υπάρξει Antig. 932.

SYN. Αργία, νωχελία.

Βράκτά, ων, τὰ, genus tenuis vestitus muliebris: a thin female dress. Πολλά δ' οἶά γὐναίκες φορέοισ' υδάτινά βράκη (choriambic pentam.) Theoc. 28. 11.

Βράσσω, ferveo, bullio: to boil, bubble vio-lently. Apoll. 2. 323.

Βράσσων, segnior: slower. K. 226.

Βραυρών, ωνός, ή, Brauron: a town in Attica, famous for a temple of Diana (whence the goddess is called Βραυρωνία Iph. T. 1464.). Pax

Βράχίων, ὄνός, δ, brachium, lacertus: the arm from the shoulder to the elbow. Θώρακα καί βράχίονα Herc. F. 1086. Syn. Ωλένη. Αταρτηρός, ανίκητός, ατειρής, κρατέρος, σθένα-

Βράχυς, εία, υ, brevis: short, few. Nub. 482.

SYN. Βαιός, όλιγός, τυτθός, σύντομός.

Βράχυσιδηρός, ου, ό, ή, brevi ferro armatus: having a short iron weapon, lightly armed. Nem. 3. 79. See below, and Σἴδηρος.

Βράχυσυλλάβία, as, ή, brevitas orationis: conciseness of speech. Ἡ βραχύσυλλάδιη Call. Ep.

Βράχω, gravem sonitum edo, gemo : to roar, rattle, ring, groan. Μἔγὰ δ' ἐβράχἔ φήγῖνὄς άξων Ε. 838. Syn. Δουπέω, ἄράβἔω, βρἔμω,

Βρέγμα, ατός, τό; Βρέχμος, οῦ, ὁ, sinciput: the fore part of the head. Batr. 225. E. 586.

Βρέμω, fremo: to roar, rage. Phoen. 111. Syn. Βρόμεω, ηχεω, κτύπεω, βράχω, βριμάδμαι,

βρύχω.

Βρενθύὄμαι, superbio: to be proud, overbearing, consequential. "ὅτι βρενθύει τ' εν ταῖσιν όδοις και τω 'φθαλμώ παράβάλλει Nub. 362. SYN. Καυχάδμαι, έπαίρδμαι.

Βρἔτας, ἔος, τὸ, statua: an image, statue. See 'Ăγαλμά. Androm. 311. Ερ. Σεμνόν, άγνόν,

εύτυκτον, ευποίητον.

Βρέφος, έσς, τδ, infans, puer: an infant, babe, boy. Troad. 1155. Syn. Παις, παιδίου, νήπιος, νηπίαχος. Ερ. Απάλον, φίλιον, νέον, νέογνον, ν εδγόνον, νήπιον, επιμαστιδίον.

Βρέχμος. See Βρέγμα.

Βρέχω, ξω, madefacio, pluo: to wet, moisten, cause to rain, pour rain. Anacr. 3. 12. Syn. 'Αρδω, νδτίζω, δἴαίνω, δἴαίνω, δἴατέγγω, ὕω, ομβρέω.

Βριάρεως, ω, δ, Briareus. See Αιγαίων. Βριάρεων (trisyll.) κάλεουσι Θέοl Α. 403. Έκατόγχειρός, ηύς, άατος πόλεμοιό, ευπάλαμός, μεγάθυμός.

Βριάρος, à, ον, validus, gravis: strong, heavy. Καὶ κόρύθα βρἴαρήν Λ. 375. SYN. ZTIGAPOS, ισχυρός, κράτερός, σθενάρδς, βάρυς, στερεός, βριθύς.

Βρίἄω, robustum reddo, extollo: to render strong, raise up. 'Ρέα δὲ βρἴἄοντἄ χἄλέπτει

Hes. Op. 5. Αναίρω, αυξάνω.

Βρίζω, ξω, post cibum dormio: to sleep after eating, to be indolent. Ένθ' ουκ αν βρίζοντα ίδοις Δ. 223. Syn. Ηρέμεω, ευθηνέω, υπνώσσω, κοιμάδμαι.

Βρῖηπυσς, ου, δ, ή, vehementer clamans: loudly shouting. Πέπυστο βρίηπυσς N. 521. Syn.

Κἔλἄδεινός.

Βρίθὔs, ἔὄs, τό; Βριθὄσὔνη, ηs, ἡ, pondus, gravitas: weight, heaviness. Troad. 1050. E. 839. Syn. Άχθος, βάρος, δεινότης, όγκος.

Βριθύς, εία, τ, gravis: heavy. Βριθτ μέγα στίδαρον Ε. 746. Syn. Βάρτς, δεινός, στέρος.

Βρίθω, aor. ἔβρισἄ, gravis sum, prævaleo: to be heavy, to be laden, to prevail, excel. Όλεω δε βρίθειν Troad. 218. Syn. Βαρύνω, δυσχεραίνω, χἄλἔπαίνω.

Βριμάδμαι, frendeo, irascor: to gnash the teeth with rage, to be enraged. "Ωστ' ει σὺ βριμήσαιο Equit. 851. Syn. Βρέμω, ἄπειλέω, οργίζομαι,

βρενθύδμαι, δυμόδμαι.

Βρίμη, ης, ή, robur, potentia: terrific power, such as is exhibited by magic. Μηδείης βρίμη πόλυφαρμάκου Apoll. 4. 1677. Syn. Αλκή, ισχύς.

Βριμώ, ŏŏs, ή, Hecate. See Περσέφονη. Βριμώ

νυκτίπόλον χθόνίην Apoll. 3. 862.

Βρισάρματός, ου, δ, ή, currum onerans: loading a carriage, epith. of Mars. Βρισάρματε χρυσεόπήληξ Hom. 7. 1.

Βρισηϊς, ἴδος, ή, Briseis: the daughter of Briseus. 'Αγω Βρισηϊδά καλλίπάρηον Α. 184. Ερ. Ηϋκόμος, ευπλόκαμος, κούρη, ϊκέλη Αφροδίτη, καλλιπάρηδε, εικυία θέησιν.

Βρἴτὄμαρτίς, ἴδός, ή, Britomartis: the name of a nymph. Έλλὄφὄνον Βρἴτὄμαρτίν ἔΰσκὅπὄν

Call. 3. 190.

Βρόμεω, fremo: to roar, hum, buzz. Π. 642. Syn. Βρέμω, βριμάδμαι, ηχέω.

Βρόμιος, ου, δ, cognomen Bacchi: a name of

Bacchus. See Bárxos. Phoen. 797.

Βρόμος, ου, ό, fremitus: a roar, crash, bellowing. Hipp. 1197. Syn. Βρυχή, βρύχημα, ηχός, ŏρυμαγδός.

Βροντάω, tono: to thunder. Acharn. 531.

Βροντή, η̂s, η΄; Βρόντημα, ατόs, τὸ, tonitru: thunder. P. V. 959. 1027. Ερ. Αμφιπυρόs, βάρυδουπός, στονόεσσά, δεινή, θεία, πτέρωτός. Ρης. Βάρυθρόμος ηχώ, διάπρυσιός ότοθός, βρυχία δ' ηχὼ πἄρἄμυκᾶται βροντῆς. (See P. V. 1118.)

Βροντησικέραυνός, ου, δ, ή, tonans et fulminans: shooting forth thunder and lightning.

Νέφελαι βροντησικέραυνοι Nub. 264.

Βρότειος, Βρότεος, Βρότήσιος, α, ον, mortalis: mortal. Androm. 1244. I. 545. Iph. A. 1084.

Βρότδεις, εσσά, έν, cruore respersus: blood-stained. Ξ. 509. Syn. Αίμδβάφης, ήμαγμένδς, αίμἄτὄεις, αίμόρδαντός.

Βρότοκτονέω, hominem interficio: to slay a mortal, murder. Βρότοκτονοῦντὰς εκ δόμων Eumen. 424.

Βρότολοιγόs, οῦ, ὁ, homicida: man-destroying. a homicide. E. 31.

Βρότος (Βρότος), ου, ό, cruor: blood, gore. Η. 425. Syn. Αἷμἄ, λύθρὄν, ιχώρ. Ερ. Μελάς. Βρότός, οῦ, ὁ, mortalis: mortal, a mortal. Alcest. 798. Syn. Θνητός, ἄνὴρ, άνθρωπός. Ερ. Ανήμερος, ασθενής, άδρανής, άλάδς, δόλδφρων, διέρος, δειλός, δυσμένης, κακουργός, δυστύχης, σκαιός, άθλιός, πόλυπόνος, τάλαίπωρος, φιλόζωός, δύστηνός, πόνηρός, τάλας, ξπιχθόνϊός, ποικϊλόμητίς. See 'Ανθρωπός.

Βρότοσκόπός, ου, δ, ή, homines observans: men-observing, vigilant. Ούτε γάρ βρότοσκόπων

Βρότοστυγής, εός, ό, ή, invisus hominibus: men-hating, hostile to men. Γοργόνες βρότο-στύγεις P. V. 824.

Βρότοφθόρός, ου, δ, ή, homines perdens: mandestroying. Βρότοφθόρους κηλίδας Eumen, 808.

Βροτοω, cruento: to stain with blood, λ, 41. Syn, Αίμάσσω,

 $B\rho\delta\chi\theta$ ös, ου, δ, guttur; lagena: a throat, lillet; flagon. Theoc. 3. 54. Syn. $B\rho\delta\gamma$ gullet; flagon.

Βρόχος, ov, δ, laqueus: a cord, noose, rope, snare. Androm. 713. Syn. Αγχόνη, σχοινός, αρτάνη. Ερ. Κρέμαστός, ουράνίδς, αγχόνειός, σειραίδς, ἄκίνητός, ξιφηφόρδς, κρύφίδς, δύσλυ-

Βρυάζω, exsulto, floreo: to spout forth from the ground, spring up, flourish. Περίχριμπτα βρύάζει Æsch. Sup. 880. Syn. Βλαστάνω, ανθέω,

Βάλλω, ἄγάλλὄμαι.

Βρυγοί, ων, οί, Illyrici incolæ: the inhabitants of Illyria. Αρτεμίδι Βρυγοί περιναίεται Apoll.

4. 469.

Βρύκω, ξω, mordeo: to bite, tear with the teeth, devour greedily. Βρύκειν κρέωκοπείν μέλη ξένων Cycl. 359. Syn. Δάκνω, εσθίω, απότρώγω.

Βρύλλω, sorbillo, poto: to tipple, sip. Equit. 1123. Syn. Τποπίνω, μεθύω, φιλοπότεω.

Βρὕὄν, ου, τὸ, muscus; alga: moss; sea-weed. Στρωσαμένοι βρύον αῦον Theoc. 21. 7. Ελάφρον, λευκόν, Βάλάσσϊόν.

Βρυχάὄμαι, rugio, ejulo: to roar, growl, groan deeply. Δεινά βρυχηθείς τάλας Œ. R. 1265.

Syn. Αλάλάζω, μυκάδμαι, ωρύδμαι.

Βρυχή, η̂s, ή, rugitus, stridor: a growl, gnashing of the teeth, deep groan. Καλ γενύες κτύπεον βρυχή δ' Apoll. 2. 83. Syn. Μυκηθμός, βρύχημά, βρόμός.

Βρυχίος, α, ον, et ov, δ, ή, fremens: roaring. Βρυχία δ' ηχώ παραμυκάται Ρ. V. 1118. Syn.

Βρύχων.

Βρύω, scateo, pullulo: to spring up, gush forth, blossom. Καί τε βρὔει ἀνθέι λευκῷ P. 56. Syn. Βρυάζω, απορρέω, ανάβλύζω, γέμω, ανθέω, ανίημι.

Βρωμάδμαι, rudo, rugio: to bray like an ass,

roar. Vesp. 616. Syn. Ογκάδμαι. Βρώμη, ης, Βρωσίς, έως, Βρωτύς, ὕός, η, cibus: food, meat. κ. 176, 177. σ. 406. Syn. Ερ. Ανθέμδεσσα, εύδρόσος.

Βρῶμῖ, Βρώσκω, Βἴβρώσκω, comedo: to eat. χ. 403. Syn. Βέβρώθω, εσθίω, δαίνυμαι, έδω,

τρώγω, φάγω.

Βρώσιμος, ου, δ, ή, esculentus: fit for eating. Ουδέ βρώσιμου P. V. 488., where see Blomfield's illustration of this word. Syn. Εδώδιμός, τρώξιμός.

Βρῶσίς. See Βρώμη.

Βρωτηρ, ηρός, δ, qui comedit: an eater, devourer. Eumen. 806.

Βρωτός, ή, όν, edulis: fit for eating; and τὰ βρωτά, food. Batrach. 30.

Βρωτύς. See Βρώμη.

Βυθλίνος, η, ον, (1) Byblinus: of Byblus, a city of Egypt; (2) e cortice papyri factus: made from the bark of the papyrus. Βυβλίνων ὄρῶν P. V. 836., where see Blomfield. (2) See ϕ . 391.

Bυθλός, ου, ή, papyrus Ægyptia: an Egyptian plant, whose bark was wrought into a kind of paper, and the stalk and root of which served as food for the poor. Είναι βύθλου δέ καρπός

Æsch. Sup. 764.

Βύζηρες, ων, οί, Byzeres: a nation of Pontus between Cappadocia and Colchis. Βύζηράς τ' ĕπἴ τοῖσἴν Apoll. 2. 1248.

Bύζω, refercio: to cram, stop up close. δ. 134.

SYN. Ανάπλήθω.

Βὔθός, οῦ, ὁ, profunditas : deep sea, depth. Κὰκ βὔθοῦ δηρώμενοι Εq. 607. Syn. Βἄθός, Ερ. Μιαιφόνον, ακαμάτον, άγνον, αργά-

Βύκτης, ου, ό, ή, sonans: swelling, sounding. κ. 20. Syn. Αελλής, ηχήεις, βαρύβρεμε-

 $Bυν \tilde{\epsilon} \omega$, idem fere q. $B\dot{\nu} \zeta \omega$, refercio : to fill. Τῶν ταῦτἄ ποιούντων ἔβύνουν τὸ στὄμα Ρακ 645. Syn. see Βύ(ω.

Βύρσα, ης, ή, corium : a hide. 'Η βύρσα σου Βρανεύσεται Equit. 369. Syn. Σκῦτος, δέρμα, δερας, κώδιον. Ερ. Λασιαύχην.

Βυρσαίττος, ου, δ, ab Aristophane dicitur Cleon: the tanner eagle, a ravenous eagle: Cleon was so called, because he was a tanner. Eq. 197.

Βύρσϊνός, η, ὄν, coriaceus: made of hide or leather. Των βυρσίνης της Ίππίου Εq. 449.

Βυρσόδεψεω, corium subigo: to dress leather, to be a tanner. Plut. 167.

Βυρσοδέψης, Βυρσοπώλης, ου, δ, coriarius: a currier, leather-seller. Nub. 581. Pax 269. SYN. Σκυτεύς, σκυτότομός.

Βυρσοπάφλαγων, δνος, δ, coriarius Paphlagon: a Paphlagonian tanner. 'Ο βυρσοπάφλαγών ϋπόπεσών τον δεσπότην Eq. 47.

Βυρσότενης, εσς, Βυρσότονος, ου, δ, ή, corio obductus: made of stretched or tightened skins. Helen. 1363. Bacch. 123.

Βυρσόπώλης. See Βυρσόδέψης. Βυρσότονός. See Βυρσότενής.

Βύσσἴνος, η, ὄν, byssinus: of fine linen. Χρωτί βυσσίνους πέπλους Bacch. 819.

Βυσσδδόμεύω, animo volvo: to form deep designs, meditate secretly. υ. 184. Syn. Μηχάνἄὄμαι, ἔπἴβουλεύω, καλχαίνω.

Bυσσὄθέν, ex imo: from the deep. Antig. 597.

Syn. 'Αρδην, κατάκρας, πρέμνοθεν.

Bυσσόs, οῦ, ὁ, profunditas: a bottom, the deep. See Bă θ ŏs. Ω . 80.

Bύσσὄς, ου, ἡ, byssus: flax of the finest sort raised in Egypt, cotton. Theoc. 2. 73. Βυσσὄφρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, alta mente consilia

agitans: deeply planning. Choëph. 640. Βῶκὄς, Dor. pro Βοῦκὄς, i. q, Βούτης. See Βὄτήρ. Theoc. 10. 38. Syn. Βουκαΐος, βουκŏλŏs.

Βῶλαξ, ἄκὄς, Βῶλὄς, ου, ἡ, gleba: glebe, sod. Βώλακα δαιμόνιαν Pyth. 4. 66. Aj. 1286. Βωλος is also used for a solid mass, as the sun. Orest. 975. See R. P. and below at the word Μῦδρός. Syn. Άρουρα, άγρος, όγκος. Ερ. Βαθεία, δυοφερά, **θεία, διψάς, ἔλἄφρά.**

Βώμισς, ου, ό, ή, et à, ὄν, ad aram pertinens: of or belonging to the altar, at the altar. "Hoe

βωμία πέριξ Antig. 1301.

Βωμόλοχευμά, ἄτος, τδ, scurrile factum vel dictum: buffoonery, scurrility. Pax 747.

Βωμόλοχεύω, scurram ago: to act the buffoon,

be scurrilous. Nub. 966.

Βωμός, οῦ, ὁ, altare, basis: an altar, base of a statue. A. 440. Syn. Θύμέλη. Ερ. Ιέρος, ἐΰδμητός, πἔρἴκαλλής, Δέλφειός, Ͽὕήεις, Ͽὕώδης, θεοδμητός, άγνός, θυδεις, μηλοθύτης, ακήρατός, άγακλέης, ανδρόφονος, επάκτιος, Ερκείος, έμπυρός, μαντείδς, φλόγερός. ΡΗΒ. Νεόκτιστον λίθων βωμοΐο Βέναρ, δεξιπύροι Βέων Βυμέλαι, Βεων δεξίμηλ' ἄγάλμἄτἄ, άτης φυγάδι δυμά.

Βωστρέω, clamo: to call to, bawl. μ. 124. Syn. Επίκαλξω, βόαω.

Βώτης, ου, Βώτωρ, ὄρός, δ. See Βότήρ. Theoc. ! 1. 80. ξ. 102.

Βωτιανειρά, ή, alens homines: men-feeding, populous. Ερίβωλακι βωτιανείρη A. 155.

Γ.

Γάγγαμον, ου, τδ, rete piscatorium: a fisherman's net, a net, Γάγγαμον άτης πανάλώτου (parœm.) Agam. 352. Syn. Σάγήνη, αμφί-δληστρον, δίκτυον.

Γάδειρα, ων, τα, Gades: the straits of Gibraltar. Γαδείρων το προς ζόφον ου πε-ρατόν Pind. Nem. 4. 112., where Heyne says, "Iterum in capite spondeus pro trochæo. Inclinat Schmidius in emendationem Γαδέρων; sed Pauw con-

fugit ad metr. antispast."

Γαία, ας, ή, terra, regio, patria: the earth, a tract of land, country. Πλήσει τε πασαν γαίαν Ηipp. 689. Syn. Γέα, γῆ, αῖα, πάτρις, χθων, πέδον. Ερ. Απείρων, ἀπειρεσία, ἀπείρίτος, ανθοῦσα, ανθεμόεσσα, αμπελόεσσα, αιπεινή, <u>ἄπηνης, ἄλἴπλαγκτός, βἄθὕκολπός, βωτίἄνειρά,</u> δυὄφερὰ, διψάς, ερισωλός, ερισωλαξ, εράτεινη, επήρατος, ευρυχόρος, εύκαρπος, βάλερα, κλεινή, κυάνξα, ζάθξα, μελάμφυλλός, μεσόμφαλός, ξηρά, ξείνη, πολυμοχθός, πολυθρέμμων, πολυκαρπός, παμμήτειρά, πίων, πυρόφορος, στυφελή, φυσίζοος, χλοηφορός, ψαμαθώδης, συγγείτων, σεμνή, ανολβός, πάτρψα, αγχιτέρμων, ελευθερα, κράταιλεως.

Γαιήιος, α, ον, terrenus: of the earth, earthy. Τίτύον γαιήτον υίον η. 324. Syn. Επιχθοντός,

χθονοστίβης, έγγειος.

Γαιήὄχὄς, ου, δ, ή, terram cingens et continens: holding, surrounding or protecting the earth. **E.** R. 160. This is an epithet applied both to Diana and Neptune, but more frequently to the latter, in Homer always.

Γαίω, glorior: to boast, exult. A. 405. Syn. Αυχέω, γήθω, γαυρίαω, αγάζομαι, αβρύνομαι,

Γάλά, ακτός, τδ, lac: milk. Cycl. 327. See below. Syn. Γλάγος. Ερ. Αμβροσίον, αμελγομενόν, γλυκερόν, λευκόν, δεσπεσίον, κάλον, νεκτάρἔὄν, πίὄν.

Γἄλἄθηνὄς, οῦ, ὁ, ἡ, lacteus, tener: suckling, young, tender. Νἔηγἔνἔας γἄλᾶθηνούς ρ. 127.

Γάλακτόπότης, ου, δ, qui lac bibit: a person who drinks or is fed on milk, a countryman. Eur. Electr. 169. See above.

Γάλἄτειἄ, as, ή, Galatea: one of the seanymphs. Καϊ ἄγακλειτή Γάλἄτεια Σ. 45.

Εινάλια, ευειδής, κάλη, λευκή.

Γάλξη, Γάλη, η̂s, η΄, mustela: a weasel, cat. Μῦς πότξ διψάλξος γάλξης Batrach. 9. Vesp. 1177. Syn. Ικτίς, αίλουρός. Ερ. Παμφάγός.

Γάλξώτης, ου, δ, stellio: a lizard, evet, newt. "Ησθην γαλέωτη καταχέσαντι Σωκρατους Nub. 174. Syn. Ασκαλαβώτης.

Γάλήνη, poët. Γάληναίη, ης, Γάλήνειά, ας, ή, tranquillitas maris: a calm, serenity. Κρείσσων γάληνης ναυτίλοισϊν εισόρᾶν Orest. 719. Apoll. 1. 1154. Iph. A. 546. Ερ. Λαμπρα, ἄκύμαντός, ανήν εμός, γελόωσα, λευκή, νην εμία, εχενηίς, μειλίχια, εύδιός.

Γάληνός, ου, ό, ή, tranquillus: calm, tranquil. Εκ κυμάτων γάρ αθθίς αθ γάλην' δρώ Orest. 273.

Syn. Εύδισς, αίθρισς.

Γάλδωs, ω, Att. Γάλωs, ω, ή, soror mariti, glos; uxor fratris: a husband's sister; a brother's wife. Η Επή ες γάλοων Z. 378.

Γαμερός, οῦ, ὁ, gener, socer, frater uxoris, sponsus: a son-in-law, father-in-law, wife's brother, husband. Androm. 360. Syn. Κηδεστής.

Γάμετη, η̂ς, η, uxor: a wife. Æsch. Sup. 176. See Γάμεω. Syn. 'Ακοιτίς, πάρακοιτίς,

δαμάρ, σύνευνός, σύζυγός, γύνή.

Γάμετης, ov, δ, maritus: a husband. Troad. 311. See below.

Γἄμέω, ἔσω et ῶ, 1. a. ἔγημἄ, uxorem duco: to marry. 'Ἐλένης γἄμεῖ μἔ δυστῦχέστἔρον γἄμον Troad. 359. Γαμείν is generally said of a man, and γαμείσθαι of a woman. See R. P. Med. 264. Syn. Νυμφεύδμαι. Phr. Λέκτροιό θεσμόν ϊκν ἔδμαι, πράσσω ἄκοιτίν.

Γἄμήλευμά, ἄτὄς, τὸ, nuptiarum contractio: marriage. Choëph. 614. See above.

Γαμηλίος, Γαμίος, Γαμίκος, η, ον, nuptialis: belonging to marriage, nuptial. Eumen. 825. Mosch. 2. 120. Aves 1692. See Γἄμἔω. Syn. Επϊθαλαμιός.

Γαμόρός, Dor. pro Γημόρός, ου, δ, agricola: a land-holder, native citizen. Βὄηθήσαντα τωνδέ

γαμόρων Æsch. Sup. 616.

Γάμδς, ου, δ, nuptiæ: marriage, marriage-feast. Ου μεμπτος ἡμιν ὁ γόμδς εις τοδ' ἡμέρας Phoen. 436. Γάμος is very frequently used in the plural to denote marriage. Syn. Νυμφεία, νυμφήϊα, γάμήλευμά. Ερ. Νέος, ψευδής, άθικτος, αίμάτηρός, δυστυχής, δύστηνός, ἄγἄμὄς, δἄνἄσζμός, ἄνόσίος, πλούσίος, αμορφός, γυναικείος, θεογονός, δόλϊός, δύσγαμός, βασϊλϊκός, πίκρός, λύγρός, αλλοίος, νεόδμης, ευναίος, βάρβάρος, εξαίρετος, εσθλός, ύθρισθείς, ευδόκιμός, άδικός, αισχρός, ανόνητός, βιαιός, αθεμίτος, κρυπτός, γλύκερος, βαλερός, ίμερόεις, ιέρος, όλοος, τιμήεις, ωραίος, κέδνος, αχόρευτος, όλεϊος. The above epithets, except the last ten, are all used by Euripides, and many of them will justify his right to the appellation of μισόγυνης.

Γάμοστόλόs, ου, ό, ή, nuptias parans: marriagepreparing. Νυκτιγάμοιο γάμοστολον Mus. 7.

Γαμφηλή, η̂s, η, maxilla: the jaw, mouth, cheek. P. V. 363. Syn. Γνἄθὄς, σἴἄγὼν, πἄρεια, κόρδη.

Γαμψώνυξ, ὕχὄς, δ, ή, aduncos habens ungues:

having crooked talons. Av. 359. Γἄνἄω, Γἄνὄω, Γἄννμἴ, lætitia adficio: to render joyful, gladden, exhilarate. Æsch. Sup. 1020. T. 359. Iph. T. 1240. Cycl. 501. See below. Syn. Λαμπρύνω, στίλεω, αγλάζζω, ἄερύνὄμαι (in med. voc.), χαίρω, γηθεω, ήδομαι, ευφραίνομαι.

Γάνος, εός, τό, splendor; lætitia; quod est in quaque re venustum: joy, gladness, delight. Ανθεμόρουτον γάνος Iph. Τ. 634. Syn. Γηθὔσὔνη, ευφρόσυνη, ήδονή, τέρψις, χάρμα,

άγλἄἴα.

Γἄνδω. See Γἄνἄω.

Γανυμήδης, έσς, δ, Ganymedes: the son of Tros, taken up into heaven to supply Hebe's place as Jupiter's cup-bearer. Ποινήν Γάνυμήδεσς Ε. 266. Εν. Φρυγίσς, Δαρδανίδης, αγά-κλυτός, ίμερδεις, οινόχοσς, ξανθός. ΡΗR. Δίσς ευνέτης, οινόχδος παῖς, κάλλιστός θνητών ανθρώπων, εφέστιος αθανάτοισι.

Γάπότὄς, ου, δ, ή, Dor. pro Γήπότὄς, a terra absorptus: drunk up by the earth. Δαρείδυ ανακάλεισθε γαπότους δ' έγώ Pers. 627. " Hujusmodi composita a γη Dorice efferuntur." | υ. θ. σ. 99. Call. 4. 324. Εr. 'Ασθεστόν, πόλυ,

Γἄρ, nam: for, because, wherefore. Τŷ γἄρ **ἔμελλἔ Ζ. 93.**

Γαργάλίζω, titillo: to tickle. Πτĕροῖσἴ γαρ-

γαλίζων Julian. Ægypt. Γάργἄλὄς, ου, ὁ, titillatio: a tickling. Αυτήν υπηλθέ γάργἄλος Thesm. 140.

Γάργἄρὄν, ου, τὸ, et pl. Γάργἄρἄ, ων, τὰ, montis Idæ cacumen; oppidum sub eo positum; multitudo immensa: the top of mount Ida; a town built at its base; a multitude, heap. Εγώ κ τοῦ Γαργάρου Cycl. 586.

Γαργηττὄθέν, a Gargetto, pago Attico, unde Epicurus Gargettius appellatur: from or of Gar-

gettus. Thesm. 898.

Γαστήρ, τέρὄς et τρὄς, ή, venter: the belly, appetite. Eur. Sup. 875. Syn. Κένέων, κοιλία, λάπάρα, νηδύς, νείαιρά. Ερ. Μέση, ὑπτία, μέγίστη, ἄκρα, λάσἴα, ἄναλτός, κἄκὄεργός, λύγρὰ, στυγερά, μάργη, ἄτειρης, αργη, ουλομένη, μογερά, πὄλιά.

Γάστρη, ης, ή, cavitas vasis aut navis: the

belly of a vessel. 3.437. Syn. Kυτός.

Γαστριδίον, ου, τὸ, dimin. à præced. : dimin. of the preceding. Σκέψαι τοίνυν γ' ἄπο γαστριδίου

Γαστρίζω, ventrem ferio, vel expleo: to strike or beat on the belly; fill the belly. Equit. 273.

Syn. Κάτακόπτω, ευωχέω. Γαστρίμαργός, ου, ό, ή, gulosus, cibi avidus: eager for the belly, gluttonous. Olymp. 1.

Γάστρις, τος et τόος; Γάστρων, ωνός, δ; Γαστρώδης, ĕŏs, δ, ή, gulosus: a big-bellied man, a glutton. Καὶ πρὸς τούτοις γάστριδὰς ἡμῶν Thesm. 816. Ran. 201. Plut. 560. Γαυλός, οῦ, ὁ, mulctra: a milk-pail. ι. 223.

Γαῦλος, ου, ὁ, navicula: a small Phœnician

vessel. Av. 599.

Γαθρός, ου, δ, ή, superbus: proud, insolent. Eur. Sup. 228. Syn. Αυθάδης, ἄγξρωχός, ὕπξρήφανός, στερβός, μέγας.

Γαυρόω, superbum reddo: to render proud.

Ηίρρ. 504. ŠΥΝ. Αγάλλω, Βρασύνω. Γαύρωμα, ατός, τὸ, arrogans gloriatio: pride,

Troad. 1239. exultation.

Γεγωνεω, Γεγωναω, Γεγώνω, Γεγωνίσκω, vociferor: to cry out, exclaim, invoke. Rhes. 266. Ξ. 469. Eur. El. 809. Syn. Βὄἄω, ανδάω.

Γείνομαι, nascor; active, pario, procreo: to be born; to bear, bring forth. Orest. 29. Γεννάω, λόχεύω, φιτύω, φύτεύω, τίκτω, γίγνόμαι.

Γειδμόρδε, ου, δ, agricola; plur. qui agrum inter se divisum colunt: a countryman; one who has a portion of the land. Apoll. 4. 1453.

Γειδτόμος, ου, ό, ή, terram scindens: cleaving or ploughing the ground. Apoll. 1. 687.

 $\Gamma \epsilon i \sigma \delta \nu$, $o \nu$, $\tau \delta$, suggrunda: the eaves of a roof,

coping, battlement. Phœn. 1196.

Γειτνίαω, Γειτόνεω, vicinus sum: to be near, to be a neighbour. Eccles. 327. Pers. 316. SYN. Αστύγειτονέω.

Γείτων, ὄνὄς, ὁ, vicinus: a neighbour, neighbouring. Sept. Th. 482. Syn. Αστύγείτων, *ὄμόρος*, περικτίων, πρόσοικός, σύνοικός, ὁ εγγύς, δ πλησίον.

Γέλανης, ĕŏs, δ, η, serenus: checrful, gladsome. Θυμφ γέλανεί δασσόν Pyth. 4. 322.

Γέλασμά, ἄτος, τό; Γέλαστύς, ὕός, Γέλως, ωτόs, δ, risus: a smile, laughter. P. V. 90.

ἄκαιρόν, ἄφροδίσϊον, γλυκύ.

Γέλαστης, οῦ, ὁ, irrisor: a derider. Œ. R. 1422.

Γέλαστός, η, ὄν, risu dignus: laughable. 3.307.

Γέλαστύς. See Γέλασμά. Γέλαω, ασω et ασόμαι, Dor. άξω, et Γέλοιαω,

rideo: to smile, laugh. Δακρύδεν γελάσασά Ζ. 484. Hom. Ven. 49. Syn. Μειδίαω, σαίρω, ανάγελαω. ΡΗΒ. Γελωτά άγω, πέμπω.

Γέλοιδς, Γέλοίιδς, α, ον, ridiculus: ridiculous, humourous, contemptible. Ran. 541. Syn. Fe-

λαστός, αστείός.

Γέλως. See Γέλασμα.

Γεμίζω, onero: to freight, load, fill. Agam.

Γέμος, εσς, τδ, impletio, ferculum: a mess, dish, feast. Agam. 1192. Syn. Έδεσμα.

 $\Gamma \check{\epsilon} \mu \omega$, onustus sum : to be laden. \bullet E. R. 4.

Syn. Γεμίζω, πλήθω, εμπλήθω.

Γĕνĕà, Ion. Γĕνĕὴ, ῆs, ἡ, natales, generatio, stirps: birth, origin, generation, age. r. 146. Syn. Πρόγόνοι, έκγόνοι, φυλή, ευγένειά. Ερ. Θόλ ἔρὰ, πάλαίφάτος, κοινη, νώνυμνος.

 $\Gamma \check{\epsilon} \nu \check{\epsilon} \theta \lambda \eta$, ηs , $\dot{\eta}$, progenies, origo: birth, origin, breed. Μεγάροισι γενέθλης Ε. 270. Syn. Γενός, γενέσις, γενέτη, γεννημά, γόνος, τεκός. Ερ. Αγλάδπαις, ερικυδής, έμπεδός, εύπαις, κεδνή, κλειτή, οψίγονος, πολυτέκνος, δύσπότμος, τέλεσσιγόνος, σκότια.

Γενεθλίος, α, ον, et ov, δ, ή, natalis: belonging to birth, kindred. Εξ οδπέρ αξμά γενεθλίον κάτήνὔσεν Orest. 89. Syn. Μητρώδς, πάτρώδς.

Γενεθλόν, ου, τὸ, filius vel filia: a child, offspring. Εγώ μεν ω γενεθλον Οιταίου πάτρός Philoct. 453. Syn. Γένος, γενέα, τέκνον, τέκος, mais.

Γενειάζω, Γενειαω, pubesco: to begin to have a beard, to grow to manhood. 'Αρτί γενειάσδων Theoc. 11. 9. Syn. Ἡεἄω, ἡεάσκω.

Γένειας, αδός, ή, lanugo, barba: down, beard. Πρός γενειάδος Med. 707. Syn. Γενύς, ανθερεών, πώγων, ζουλός.

Γενειήτης, ου, δ, barbatus: bearded. Call. 3. 90.

Γενειόν, ου, τδ, mentum, barba: beard, chin. Iph. T. 363. Ερ. 'Απάλου, ἄγλάου, δροσέρου, ευρύ, λάχνη έν, λάσιον, σεμνόν, ικέσιον, πολίον, τρυφέρον, μαλακόν.

Γενεσίς, εως, ή, ortus: origin, generation.

Ξ. 201. SYN. Γενετή, γενεά.

Γενετή, ηs, ή, nativitas: birth. σ. 6.

Γένετης, ου; Γεννητής, οῦ; Γενετωρ et Γεννήτωρ, ὄρὄς, δ, genitor; filius: a parent: a son. Œ. R. 470. 1034. Ion 135. Hipp. 681. Αρχέγονος, αμύμων, πολυκτέανος, φιλοτέκνος.

Γένετυλλίς, ίδος, ή, generationis antistes Dea: the goddess of birth. Nub. 52. Γένηίς, ηϊδός, ῆδός, et Γένος, τός, ή, securis: a

pick-axe. Antig. 255. Syn. Αξίνη, πελεκίς. ΕΡ. Χαλκόπληκτός, αμφήκης, φόνία.

Γέννα, ας, ή, generatio: a race, progeny. Πέμπτη δ' απ' αυτοῦ γέννα πεντηκοντά παῖς \mathbf{P} . \mathbf{V} . 878. Syn. see Γĕνŏs.

Γεννάδας, ου, ό, generosus, ingenuus: ge-Χρηστός εί και γεννάδας nerous, ingenuous.

Ran. 179. $\Gamma \epsilon \nu \nu \alpha i \delta \pi \rho \epsilon \pi \hat{\omega} s$, generose: generously. ναιδπρέπως τοίσιν έρασταίς Pax 988.

Γενναίδς, α, ὄν, et ου, δ, ή, ingenuus, generosus: generous, noble, brave, Troad, 1006. SYN. Ευγένης, Διογένης, γνησίος, έλευθερίος, [επίεικης, ανδρείδς, βάθυχαίδς.

Γενναιότης, ητός, ή, generositas: noblemindedness. Γενναιότητα της γαρ Hipp. 1296. Syn. Ευγένεια, το ευγένες, το γενναίον.

Γενναίωs, generose: generously, nobly, man-

fully. Iph. A. 1402.

Γενναω, gigno: to produce, beget. Iph. T. 361.

Γέννημα, ατός, τδ, quod natum est: offspring, race. Œ. R. 1167.

Γεννητής, οῦ, Γεννήτωρ, ὄρός, δ, parens, proavus: a parent, ancestor. Œ. R. 1015.

Γένος, έσς, τδ, genus: offspring, race, kind, nation, sex. Orest. 548. Syn. Γενεά, γενεθλόν, έθνος, φῦλον. Ερ. Θηλύ, άρσεν, λογχοφορον, Άρει κάτοχου, βάρθαρου, επίσημου, δουλου, παθρον, φιλίον, βρότειον, δύσώνυμον, ισοθέον, Κενταύρειον, πολυμοχθον, χθονίον, Τυρφηνικον, δριμυ, ασύλητον, Τανταλειον, φιλοτέκνον, αμφήριστον, αυτόπρεμνου, Βείου, λαμπρου, ζάθεου, μιαιφονου, όβριμόθυμόν, πάλαίφάτον, δειλόν, άνξμώλιον, μόγĕρŏν.

Γένυς, υσς, ή, gena, barba; securis: a cheek, jaw; a hatchet. Hec. 241. Syn. Γἔνειὄν, γαμφηλαί, πάρηϊς. See Γένηϊς. Εr. Οινωπός, ἄγρἴα, λἴχμῶσἄ, ἄπἄλοχρως, πυρρά, πολία, ξουθή,

ξανθή, λάβρός.

Γέραϊος, à, ον, (1) senilis: old; (2) senex: an old man; (3) anus: an old woman. Γέραϊας χειρός προσλαζυμέναι Hec. 64. The penult. of γεραιός as in the instance quoted above is short, as also that of δείλαισς, and some others ending in αιος. See R. P. Hec. 64. Syn. (1) Γĕράρός; (2) γέρων, πρέσβυς, πρεσβύτης; (3) γραῖά, γράϊς, γραθς, πρεσβθτίς.

Γεραίρω, muneror honoris causa: to bestow upon, to honour. Eur. Sup. 563. Syn. Koσ-

μέω, τιμάω, δοξάζω, αγλάτζω, τίω.

Γεραίστιος, ου, ό, ή, et a, ου, Geræsticus: of or belonging to Geræstus. Orest. 986.

Γέραιστός, οῦ, ἡ, Geræstus: a city and harbour in Eubœa. y. 177.

Γĕράνδρὕὄν, ου, τδ, stipes vetustus: an aged stock of a tree. Πρόχνυ γεράνδρυον το μεν έκταμον Apoll. 1. 1118.

Γεράνος, ου, ή, grus: a crane. Χηνών ή γεράνων Β. 460. Ερ. Η Ερόφωνός, η Ερόφοιτός, κραιπνη, πότανός, δόλιχαύχην, σύννομός νέφεων

δρόμου. Γ εράρος, à, ον, Γ εράσμιος, ου, δ, ή, augustus, venerabilis: venerable, majestic, honourable. Γεραρωτέρος η εν Οδυσσεύς Γ. 211. See Eur. Suppl. 106. Syn. Γέραισς, έντιμος, σεθάσμισς, άξιος τιμής.

Γέραs, ατόs, τδ, præmium: a reward, honour. "Ο μοι γέρας έρχεται άλλη Α. 120. Syn. Αθλον, δώρου, τιμή, τίμιου. Ερ. Κάλου, σμικρου, άγάκλειτόν, εσθλόν, ἴσον, ολίγον, τελεον, φίλον, άφθιτον, άγλαον, επίηρον, λαμπρον, τιμῆεν, άρισθάρματον.

Γεράσμιος. See Γεράρος.

Γέρασφορός, ου, δ, ή, præmium ferens: winning the prize of honour. Pyth. 2. 80.

Γερήνιος, ου, δ, ep. Nestoris: epithet of Nes-

Γερηνίος ίπποτα Β. 336.

Γεροντάγωγεω, senem circumduco: to lead an old man about, to instruct anew. Γ ξροντάγωγείν κανάπαιδεύειν πάλιν Equit. 1099.

Γέροντικός, η, ον, senilis: belonging or adapted

to an old man. Γεροντϊκόν ὅπλόν Call. Ep. 1. 7.

Γερόντιον, ου, τὸ, vetulus: a little old fellow. Σκαιότατον γερόντιον Nub. 790.

Γξρουσία, ας, ή, Dor. Γξρωσία, senatus : a senate. Lysistr. 979. Syn. Βουλή, ἄγὄρὰ, εκ-

κλησία, λέσχη, ξυνόδος.

Γέρων, οντός, δ, senex: an old man; aged. Bacch. 189. SYN. Πρέσθυς, γεράρος, γεραιός. γηραιός, γηράλεός. Ερ. Αμενηνός, πόλυπενθής, άλιος, ασχάλδων, κάκοῦ κεκάκωμενός, άριστευς, πολιοκροτάφος, πολύτλητος, ονειροπολός, πάλαιος, μεγάθυμός, βουληφόρός, πόλιός, έντιμός. ΡΗΒ. Χνὄάζων άρτι λευκανθες κάρα, κάκῶ ἔπι γήράδς ουδώ, πολλών έτων κληρούχος, τυμβόγερων, πόλεμων εῦ ειδώς, ὅλὄφώἴα ειδώς.

Γέρωσία. See Γέρουσία.

Γεθμά, ἄτος, τὸ, gustatio, cibus: a taste, food. Acharn. 186.

Γεύω, gustare vel experiri facio: to give a taste, make to experience. Cycl. 149. SYN. Απόγεύω.

Γεφυρά, as, ή, pons; interstitium inter ordines pugnantium; campus in quo concurritur; moles: a bridge; space between two contending armies; a field of battle; dam or mound. Πτόλεμοιό γεφύρας Θ. 378.

Γέφυροω, ponte jungo: to throw a bridge or mound over. Ες μέσσον κατέβαλλε γεφύρωσεν δε Ο. 357.

Γέωλοφον, ου, τὸ, tumulus: a hill. Theoc. 5. 101. Syn. Λόφος, κολώνη, βουνός, πρών, όρος.

Γέωμετρέω, terram metior; geometriam disco: to measure land; learn geometry. Γεωμετρήσαι βούλομαι τον αξρα Αν. 996.

Γεωμέτρῖα, αs, ή, geometria : geometry. Γεω-μετρία τοῦτ' οῦν τι Nub. 202.

Γεωμόρος, Γεωργικός, ό, agricola, rusticus: a countryman, agricultural. Pax 589. Apoll. 1. 1214. Syn. Αγρονόμος, αγροικός, αγραυλός.

Γεωργεω, terram colo: to cultivate the ground. Eccl. 588. Syn. Γηπονέω, γητομέω.

Γέωργικός. See Γέωμόρος.

Γεωργός, οῦ, agricola: a ploughman, countryman. Pax 1549.

Γη, ηs, ή, Att. pro Γαῖά, q. v. Hec. 14.

Γηγένετης, ου; Γηγένης, εσς, δ, ή, terra genitus: earth-born. Ion 1467. Herc. F. 4. Γηθέν, e terra, funditus: from the ground or

foundation, utterly. 1on 272.
Γηθέω, gaudeo: to rejoice, exult. A. 255.

Syn. Γάνυμαι, χαίρω, ήδομαι.

Γηθόσυνη, ης, ή, gaudium : joy. Γηθόσυνη ό οι υίον ἔφην λ. 539. Syn. Χάρὰ, γάνος, χάρμα,

χάρμη. Γηθόσὔνὄς, η, ὄν, lætus, lætabundus: rejoicing, joyful. Γηθόσὔνος δ' ούρω πετάσ' ε. 269.

Syn. Άβρός, εύφρων, ἴλἄρός, εύθυμός, λαμπρός όμμασι, φαιδρός, περιχαρής, χαίρων. Γηλέχης, έσς, δ, ή, humi cubans: lying on

the ground. Call. 4, 286. Syn. Χαμαιεύνης.

Γηπέτης, έσς, δ, ή, in terram delapsus: dropped on the ground. Phoen. 682.

Γηπονέω, terram colo: to cultivate the ground. Rhes. 75. Syn. see Γξωργξω.

Γηπονός, ου, agricola: one who cultivates the ground, laborious. Eur. Sup. 430.

Γηραίνω, Γηράσκω, Γηράω, senesco: to grow old. E. C. 870. E. T. 872. E. C. 727.

Γηραϊόs, Γηράλεσs, α, ον, grandævus: aged. Καὶ μὴν ὄρῶ τὸν πἄτἔρἄ γηραιῷ πὄδί Alcest. 627. Pers. 176. For the quantity of the penult. of

γηραιός, see Γέραιός.

Γηράs, ἄτος, Ion. ἄος, ως, τὸ, senectus: old age. Το γηράς ουκ αισχύνομαι Bacch. 200. Ερ. Δείλαϊον, ου σόφον, πένθιμον, βάρυ, άναιδείας πλέων, πόλιον, δυσπάλαιστον, άυπνον, δύσκολον, βάρυτ έρου Αίτνας σκοπέλων, λύγρου, φονίου, πίκρόν, δύσώντμον, λίπαρον, στυγέρον, ομοίίον, ολοίίον, χαλέπον, ωμόν. Ρης. Λευκανθές κάρα, γηράς ἄφϊλόν, ϊνά πάντα κάκα κάκων κύρει.

Γηράσκω, Γηράω. See Γηραίνω.

Γηρὄβόσκεω, Γηρὄκομεω, ήσω, in senectute alo: to maintain when old. Alcest. 679. Call.

Γηρόβοσκός, Γηρόκομός, Γηρότροφός, ου, δ, ή, qui aliquem in senectute alit : one who supports another in old age. Eur. Sup. 933. Hes. Theog. 606. Alcest. 684.

Γηρὄκὄμέω. See Γηρὄβοσκέω. Γηρόκομός. See Γηρόβοσκός. Γηρότρόφος. See Γηρόθοσκός.

'Υπέρ-Γήρυμά, ἄτὄς, τὸ, sonus: a sound.

τονον γήρυμα Eumen. 566.

Γηρύονεύς, έως, Γηρύονης, ου, Γηρύων, ονός, ό, Geryon. Τρϊκάρηνον Γηρύον η Hes. Theog. 287. Agam. 843. Ep. Акаµатов, Acharn. 1081. αγήνωρ, τρισώματος.

Γηρύς, τός, ή, vox: a voice, sound, speech. Γῆρῦν άφθογγον σχάσας Phæn. 974. Αυδή, φωνή, γήρυμα, φθόγγος. E_P . Ορφεία, πολυχορδος, πίκρα, σοφή, δακρυσεσσα, κραιπνή, αλγϊνὄεσσά.

Γηρύω, ύσω, Γηρύσμαι, sono, loquor: to speak loud, speak. Φεῦ φεῦ δεινον τόδ' ἔγηρύσω Ε. Εl.

1325. Syn. Αυδάω, ηχέω, ἄείδω.

Γηρϋών. See Γηρϋόνεύς.

Γήτειον, ου, τὸ, genus cæpe: a kind of leek. Equit. 674. See Brunck. Ran. 622. Syn. Κρόμϋόν. Γήτης, ου, contr. pro Γηϊτης, δ, rusticus: a

rustic. See Γεωμόρος. Trach. 32. Γιγαντόφονος, ου, ό, ή, qui gigantes interficit: giant-killing. Herc. F. 1185. See below.

Γίγαρτον, ου, τὸ, granum acini: the stone or refuse of the grape. 'Ανεύ γιγάρτων και φίλων

τας ισχάδας Ρακ 633.

Γίγας, αντός, δ, gigas: earth-born, a giant. Αγριά φῦλά γιγάντων η. 205. Ερ. Γηγένης, γηγενετης, φονϊός, υπέρθυμος, ατάσθαλος, ατειρής, άδικός, απελέθρος, κρατέρος, ηλίβατός, ύψαύχην, ύθριστης, άγριός. See Apoll. 1. 942. 22. 44. Hes. Theog. 185.

Γίγνόμαι, Γίνόμαι, gignor, nascor, fio, sum: to be produced, be born, become, be. Androm. 682. Στόμα γίνετ' οδόντων Κ. 375. Syn. Γείνδμαι, γεννάδμαι, φύω, ειμί, τίκτδμαι, τηλέθάω,

τελέθω, κάθίσταμαι, πελόμαι, υπάρχω.

Γιγνώσκω, Γίνωσκω, γνώσδμαι, έγνωκα, nosco: to know, perceive, learn, decree. Hipp. 382. See Διάγινώσκω. Syn. Διάγινώσκω, επίγινώσκω, κρίνω, αισθανόμαι, συνίημί.

Γίνδμαι, Γινώσκω. See Γίγνδμαι, Γιγνώσκω. Γλάγὄς, έὄς, τὸ, lac: milk. "ὅτἔ τε γλάγὄς

άγγεα δεύει Π. 643.

Γλακτὄφάγὄς, ου, δ, ή, lacte vescens: living on milk, simple. Γλακτὄφάγων ἄβΐων τε N. 6. Γλάμων, όνδς, δ, ή, lippus: blear-eyed. Κάρ-χέδημός ό γλάμων Ran. 586.

Γλαύκη, ης, ή, Glauce: a sea-nymph. Σ. 39. Γλαυκίαω, glaucis oculis terribiliter intueor: to look fiercely. Γλαυκίδων δ' ιθύς Υ. 172.

Γλαυκός, ή, όν, cæruleus, cæsius: grey, seagreen. Helen. 1500. Syn. Κυάνεσς, χάροπος.

Γλαῦκὄs, ου, δ, Glaucus: (1) a sea-god; (2) also a leader of the Lycians. M. 310. Orest. 364. Ερ. (2) Αντἴθέὄς, ἔϋμμἔλἴης, κράτἔρὄς, μεγάλήτωρ. Ρης. Ἱππολοχοιο φαίδιμος υίος.

Γλαυκώψ, ωπός, δ; Γλαυκωπίς, ίδος, ή, glaucos oculos habens: having cerulean, bright piercing

eyes. Olymp. 6. 76. See B. 166. Γλαθξ, αυκός, ή, ulula, noctua: an owl. Av.

1106. Ερ. Νυκτ ξρία.

Γλάφυ, εσs, τδ, antrum; a den. Καὶ γλάφυ πετρήεν Hes. Op. 531. Syn. 'Αντρόν, σπέδς, σπείδς.

Γλάφυρος, à, δν, cavus; lævis; scitus, elegans: hollow; smooth; elegant, clever. Πέτρης εκ γλάφυρης Β. 88. Syn. Κοιλός, βάθυς, ήδυς, σὄφὄς, ἄκριβής, εκπρέπής, ἔπιδέξιὄς.

Γλάφω, ψω, cavo; sculpo: to hollow out; engrave. Ουρη μαστίζων ποσσί γλάφει Hes. Syn. Γλύφω, βαθύνω, ὄρύσσω, Scut. 431.

σκάπτω.

Γλήνη, ηs, ή, pupilla oculi: the pupil of the eye. 1. 390. SYN. Κόρη, οφθαλμός, Αξαμά, βλέμμα.

 $\Gamma \lambda \hat{\eta} \nu \delta s$, $\epsilon \delta s$, $\tau \delta$, deliciæ: any thing charming

or delightful. \O. 192. Γλήχων, ωνός, ή, pulegium: penny-royal.

Theoc. 5. 56.

Γλισχραντιλόγεξεπίτριπτός, ου, δ, qui odiosus est quod ob res nauci pertinaciter obloquitur: hateful for maintaining paltry disputes, litigious. Ουδ' έλκομένος πέρι πραγμάτιου γλισχραντίλόγεξεπίτρίπτου Nub. 1004.

Γλίσχρος, α, ον, viscosus; jejunus; sordidus: viscous; hungry; mean, sordid. Ach. 452.

Γλίσχρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, qui aliquid discupit, infelix: a wretched beggar. Pax 192.

Γλοιός, à, ὄν, lubricus, sordidus, malignus: smooth, sordid, malicious. Γλοιός ἄλάζων Nub.

Γλουτός, οῦ, ὁ, nates, clunes: a buttock. Θ. 340.

Γλὔκἔρὄς, à, ὄν; Γλὔκΰς, εῖἄ, ὔ, dulcis: sweet, balmy, refreshing. Γλυκέρου βλάστημ' ἔσορῶ μελέτη Med. 1095. Cycl. 556. Syn. 'Ηδύς, μελιηδης, ήδυμός.

Γλὔκὔθυμὄς, ου, δ, ή, placidi ac mitis animi: sweet-minded, placid. Nub. 706. See below,

and Ouµos.

Γλυκυκαρπός, ου, δ, ή, dulces fructus ferens: bearing sweet fruit. Theoc. 11. 46. See below. Γλυκυμείλιχος, ου, δ, ή, dulciter mitis: sweetly

soothing. Βλέφαρε γλυκυμείλιχε Hom. V. 19. Γλυκυμηλον, ου, το, malum prædulce: a sweet apple. Εν δε καλά γλυκυμαλά Call. Cer. 19.

Γλύκύς. See Γλύκ ερός.

Γλὔκὔφωνἔω, dulce loquor: to speak sweetly. 'Ως γλὔκὔφωνεῖ Theoc. 15. 145.

Γλύκων, ωνος, δ, simplex, fatuus: stupid, foolish. Ταῦτ' ἢν ῶ γλὕκων Eccles. 985.

Γλυφάνον, ου, τδ, scalprum, cælum: a graver. Έτι γλυφάνοιδ πότοσδον Theoc. 1. 28.

Γλυφίς, ιδός, ή, crena; sagitta: the notch in an arrow, by which it is fitted to the bow-string; an arrow. Τόξων πτέρωτας γλυφιδάς εξορμωμένας Orest. 268.

Γλύφω, ψω, scalpo, sculpo: to scratch, engrave. Έπλαττέν ένδον οικίας ναθς τ' έγλυφεν Nub. 879. Syn. Ξέω, ξύω, γλάφω, χάράσσω, εγκόπτω.

Γλῶσσὰ, Att. Γλῶττὰ, ης, ἡ, lingua: a tongue, language. Γλώσσαν αισχίστην νόσον Orest. 10. Ερ. Αθώπευτός, άγγελός λόγων, σόφη, δίπτυχός, εύτροχος, ίδια, κακή, μέση, πρυμνή, αχαλινός, εύφημός, ευκελάδος, ελευθερόστομος, ήδυλογός, θόη, λάλος, λίγεια, μαψίδιος, μάργη, μιαρά, ματαιά, μεγάλαυχής, ουλόμενη, πολύδαίδαλος, κερ-Toulos.

Γλωσσαλγία, as, ή, linguæ prurigo: vexatiousness of tongue. ²Ω γύναι γλωσσαλγίαν Med.

Γλωττόποιέω, verba nova et inusitata profero: to utter strange words; or, according to Sanxay, to make the tongues of musical instruments. Brunck renders the word by "patro lingua," Γλωττόποιεῖν εις τὰ πορνεῖ εισἴόνθ εκάστότε Vesp. 1283.

Γλωττοστρόφεω, versute dicere: to speak craftily, to be a pettifogger. Μη μάθων γλωτ-τοστρόφειν Nub. 790. Syn. Λάβροστόμεω, στω-

μύλλω, φλύαρξω, ληρξω.

Γλωχίν, ινός, ή, cuspis teli; extremum lorum: the tongue or point of an arrow or spear; the extremity of the thong with which animals are yoked together. Γλωχῖνἄ δ' ἔκαμψαν Ω. 274.

Syn. Ακωκή. Εr. Αρβάγης, μαρμάρξα. Γνάθμος, οῦ, ὁ; Γνάθος, ου, ἡ, maxilla: a jaw, jaw-bone, cheek. Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο Ν. 671. Το μαργον σης γναθου Cycl. 310. Syn. Γενύς, σιαγων, γαμφηλαί, πάρειά. Εν. Αργιοδους, δεξί-

τ έρος, λαιψηρά, ανδρόβρώς. Γναμπτός, η, όν, incurvus, tortilis: bent, crooked, curved. Σ. 401. Syn. Αγκϋλός, στρε-

πτός, εΰστρεπτός, ευκαμπής.

Γνάμπτω, flecto: to bend. Ψ. 731.

Κάμπτω, ἔπἴκάμπτω, κυρτόω, ἄναστρἔφω.

Γνάφευς, έως, δ, fullo: a fuller. Τφ γνάφει τριώθόλον Vesp. 1123. Syn. Κνάφευς, πλύνεύς.

Γνήσιος, α, ον, legitime genitus, legitimus, genuinus: lawfully born, legitimate, genuine. Kal γνήσιον άμφω Λ. 102. Syn. Νομιμός, ομοπάτρίος, όμογενής.

Γνησίως, vere: really, truly. Γνησίως έλευ-

θέρου Alcest, 680.

Γνόφωδης, ἔός, δ, ή, caliginosus: darksome. Πέμψει γνόφωδη τ' Troad. 79.

Γνωμά, ἄτὄς, τό; Γνώμη, ης, ή, consilium, ratio, sententia, mens: counsel, reason, sentiment, opinion. Trach. 593. Hec. 124. SYN. Boυλή, δἷάνοια, νοῦς, νόημα, νόησῖς, ᢒϵλημα, φρόνημα. Ερ. Ατάρβητον, ευσέβές, έμπεδον, ιθυ, δύσφορον. ΡΗΝ. Γνώμης όδός, φροντίδος πλάναι.

Γνωμιδίον, ου, τὸ, sententiola, a little sentiment or conceit. Καὶ γνωμιδίφ γνώμην νύξασ' Nub.

Γνωμότϋπέω, sententias acutas cudo: to frame or coin maxims. Καὶ γνωμότυπεῖ κάντονομάζει Thesm. 60.

Γνωμότυπικός, η, όν, acutas sententias effingens: a coiner of maxims. Και γνωμότυπικός καί σάφης και κρουστικός Εq. 1376.

Γνωμότυπόs, ου, ό, ή, qui sententias procudit: hammering out fine sentences. Nub. 950.

Γνωρίζω, noscito: to know, ascertain. Œ. R. 538. SYN. Γιγνώσκω, δοκιμάζω, ανακρίνω, ίστὄρέω.

Γνώριμος, (2) Γνωστός, (3) Γνωτός, η, ον, notus, (3) consanguineus, frater: known, acquainted, allied to; a brother. 'Η και γνώριμός άλλος π. 8. Œ. R. 391. 396. Elmsley, on Œ.

Pros. Lex.

R. 361., thinks the Attic was γνωτός, from the proper names Diognotus, Polygnotus. Syn. Οικείος, ενδοξος, φιλός, φανέρος, συγγενής, όμαιμός, ἄδελφός,

Γνωσϊμάχεω, fluctuo animo: to be doubtful in mind. Χρη γνωσιμάχειν σην ηλικίαν Heracl.

Γνωστός, Γνωτός. See Γνώριμός.

Γόαω, γόήσω, a. 1. εγόησά, inf. poet. γόήμέναι, a. 2. εγόον, lugeo: to express wo, to lament. Γόημεναι εν μεγάροισιν Z. 500. Ξ. 502. Œ. R. 1249. Syn. Θρηνέω, ὄδύρδμαι, πενθέω, ανακωκύω, κλαίω, Βρόξω, κινύρομαι, μύρομαι, αιάζω, οιμώζω, ὄτὄτύζω, ἄχεύω, ἔλἔλίζω, τήκὄμαι γόοις, ἄχεω, κωκυτοῖς επανθίζω.

Γογγύλη, ηs, ή, rapum rotundum; maza rotunda: a turnip; a round cake. Γογγύλην μέ-

μαγμένην Pax 28.

Γοκονός, ή, ον, Γοκρος, α, ον, lugubris: woful, mournful. Γὄεδνά δ' ανθεμίζομαι Æ. Sup. 71. Hec. 84. Syn. Δύστηνος, πολυδάκρυς, λυπηρος, περίλυπος, αλεγεινός, δρηνώδης, αξιόθρηνός, πένθϊμός, πενθήρης, βἄρὔπενθὴς, πολύστονος, ἄνῖαρός, οικτρός.

Γὄἔρὄς. See Toedvos.

Γὄης, ητός, δ, præstigiator: an enchanter, deceiver. Ηίρρ. 1038. Syn. Αγύρτης, κόλαξ, πλάνδς.

Γομός, ov, δ, onus navis, merces: freight of a ship. Æsch. Sup. 439.

Γόμφισς, ου, δ, dens molaris: a jaw-tooth, grinder. Γόμφιον μόνον φόρει Plut. 1060.

Γομφοδέτος, ου, ό, ή, clavis firmatus: firmly

bound, wedged. Asch. Sup. 853.

Γομφόπαγης, έδς, δ, η, clavis firmatus; accuratus, exquisitus: firmly wedged; accurate. 'Ρήματα γομφόπαγη Ran. 823. Syn. Πηκτός, εύπηκτὄς.

Γόμφὄς, ου, ό, clavus; cuneus: a nail; wedge. ε. 248. Syn. Σφην, ηλός, δεσμός, άρθρον. Εr.

Κράτερος, δόος.

Γομφόω, clavis compingo: to fasten with nails. Εq. 463. Syn. Σφηνδω, πήγνυμι, συμπήγνυμι, συνάπτω, συναρμόζω, προσαρμόττω, καταρτίζω.

Γονεύς, εως, ο, parens: a parent. Eur. Electr. 257. Syn. Γεννήτωρ, γενέτης, τόκευς, πάτηρ,

Γονη, ης, η; Γονος, ου, δ, partus, genitura, soboles: parturition, birth, offspring. Theoc. 17. 44. Ν. 449. ΒΥΝ. Γενεσίς, σπόρος, βλάστημα. Ερ. Θἄλἔρὰ, ηὔς, ἱμἔρὄεσσἄ, γλὔκἔρὰ, τηλὔγἔτη, δίπτυχός, αιθέριος, χρυσέα, πίκρά. Γονός, ου, δ. See Γονή.

Γόνυ, g. γόνατός et γουνός, τό, pl. γοῦνα, γούνατα, γούνατα, genu: a knee. α. 267. Ερ. Ακαμπές, αγκύλον, δοῦλον, Θόον, ελάφρον, ϊκέτήσἴον, λαιψηρον, σφαλέρον, χλωρον, ψυχρον.

Γονυπέτης, έσς, δ, ή, ad genua cadens: kneebending, kneeling. Phoen. 302. See above.

Γὄόs, ου, δ, lamentatio: lamentation, wo. Med. 58. Syn. Θρηνός, κωκυτός, πένθος, όδυρμός, δλόλυγμός, δλόλυγη, όλόφυρσίς. Ερ. Άτλητός, άδινός, άλιαστός, άσχετός, άληκτός, άπείρἴτος, άρρητος, δάκρυδεις, βάλερος, ἱμερδεις, κρύτρος, οξύτονος, οξύτονος, οξύς, πολύδακρύτος, λευγάλεσς, χάλεπος. ΡΗΒ. Γοων πίκρον νεφός, οξυτόνων φδών Βρηνοι, χειρόπληκτοι δούποι, **ἄμύγμἄτἄ χαίτης.**

Γόργειός, α, ὄν, Gorgoneus: of or belonging

to the Gorgon. Γοργείη κέφαλή Ε. 741. Γοργόλόφα, ης, ή, caput Gorgonis in cono

98

galeæ gestans, epith. Minervæ: Gorgon-crested. Η Γοργολόφα σ' εκελευε τουτουτ φάγειν Equit.

Γοργόνωτός, ου, ὁ, ἡ, caput Gorgonis in tergore pictum habens: having a Gorgon's head on the back. Acharn. 1124.

Γοργόφουη, ης, ή, Gorgonis interfectrix: the murderess of the Gorgon. Ion 1478.

Γοργύθιων, ωνός, δ, Gorgythion: one of the sons of Priam. Αμύμονα Γοργύθίωνα Θ. 302.

Γοργώ, ŏŏs, οῦs, Γοργών, ŏνŏs, ή, una filiarum Phorci et Cetus; Medusa, vel Stheno, vel Euryale: a Gorgon. Λ. 36. Εr. Αναιδής, ανδρό-φύνος, καράτομος, δράσεια, Περσηίς, δράκοντομαλλός, βρότοστύγης, κάτάπτερός, λύγρα πάθοῦσα.

Γοργῶπἴε, ἴδὄε, ἡ; Γοργῶψ, ῶπὄε, Γοργωπὄε, οῦ, ὁ, ἡ, adspectu horrenda: Gorgon-eyed, terrible-looking. Γοργωπίς άδαμαστος θεά Aj. 450.

P. V. 356. Orest. 255.

Γόρτυν, υνός, ή, urbs clarissima Cretæ: a famous city in Crete. Γόρτυνα τε τειχίδεσσαν

Γουνάζομαι, Γουνόσμαι, genua amplectens oro: to embrace the knees, supplicate. A. 427. A. 29. Syn. Προσπίπτω, προσπίτνξω, ϊκέτεύω, πάρακαλέω, γούνων ἄπτομαι, γοῦνα λάβεῖν.

Γουνός, οῦ, ὁ, solum fertile: a fertile spot, rich soil. λ. 192. Syn. Γαΐα, πέδον. Ερ. Εύ-

καρπός.

Γόω, unde γόὄν Z. 500. i. q. Γόἄω.

Γραΐα, ας; Γράδιον, ου; Γράις, Γρηίς, Γραύς, Γρηύς, anus, vetula: an old woman, hag. Hec. 168. Plut. 688. τ. 353. ψ. 33. Alcest. 56. Syn. Γέραια, πρεσθῦτις νέκροῦ μορφα, νέκτων αμενηνόν άγαλμά.

Γράμμα, ατός, τδ, littera scripta: a letter. Nub. 772. Syn. Σύγγραμμα, γραφή, βίθλος, (pl.) λόγοι. Phr. Τὰ τῆς γε λήθης φάρμακ' ἄφωνἄ καὶ φωνοῦντά. See Eur. fr. Palamed.

Γραμματείον, ου, τὸ, tabellæ, libellus: a register, book of accounts, record. Κάκφερε το γραμμάτείον Nub. 19. Syn. Βίθλος, πινάκις.

Γραμμάτευς, εως, ό, scriba; nomen magistratus: a writer, clerk, secretary; the name of an officer. Την δίκην ο γραμμάτεύς Nub. 768.

Γραμμάτεύω, scriba sum: to be or officiate as a scribe. Λύσιλλ' εγραμμάτευεν Thesm. 374.

Γραμμή, ηs, ή, linea; carceres: a line or mark; the lists, the goal. Eur. El. 956. Syn. Baleis,

Γραδσδέης, ov, δ, qui vetulas abigit: one who drives away old women. Γραδσόδαι μιαροί Pax 812.

Γραπτός, η, ὄν, scriptus, pictus: written, painted. Theoc. 10. 28. Syn. Εγγραπτός, έγγράφος.

Γραπτύς, τός, ή, laniatio cutis genarum: a scratch, tearing of the cheek. Γραπτῦς ἄλἔείνων ω. 228. Syn. 'Αμυγμά.

Γραθε, αὄε, ή. See Γραῖά.

Γράφευς, εως, ό, scriptor, pictor: a writer, a painter. 'Ως γράφεύς τ' ἄποστάθείς Hec. 806. Syn. Γραμμάτεύς, ζωγράφος.

Γράφη, ηs, η, pictura, scriptura: a picture, painting, writing. Phœn. 129. See below. Er. Αείμνηστός, δεόπνευστός, ψευδής.

Γράφω, scribo, insculpo, pingo: to write, engrave, paint. See Wolf's Proleg. to Homer. ὄν εξάλείφει ῥᾶὄν ἡ γρἄφει Eur. Melan. Fr. 3. 1. ΝΕΝ. Επίγραφω, ζωγράφεω, εγχαράσσω, εγγράφω.

Γρηγόρεω, or Εγρηγόρεω; pf. mid. εγρήγόρα, vigilo: to keep awake, watch, be vigilant. Lysist. 306. The pres. γρηγόρεω occurs only in the New Testament.

See Tpaîă. Tonis.

Γρήνικός, ου, ὁ, Granicus: name of a river in Asia Minor. Γρήνικός τε και Αίσηπος Μ. 21.

Γρηύς. See Γραία.

Γριπεύς, εως, ό, piscator: a fisherman. 'Ăλιεύs. Τοις δε μέτα γριπεύς τε γερων Theoc.

Γριφός, ου, ό, rete: a net. Ουδέν ἄρἄ γρίφου διαφέρει Κλέωνυμος Vesp. 20. Syn. Αρκυς,

γαγγάμη, δίκτὔὄν.

Γρῦ, s. Γρὸ, indecl. minimum: vox porci: anything very small; a grunt, a syllable. παράπαν ουδέ γρυ Plut. 17.

Γρύζω, ξω, et Γρυλλίζω, grunnio, musso: to grunt, mutter. Plut. 307. 598. Syn. Ανάγρύζω, μύζω, φωνέω, φθέγγόμαι.

Γρυκτός, η, ον, mutiendus: must mutter. Lys.

657. Γρυλλίζω. See Γρύζω.

Γρϋπαίετος, ου, δ, avis fabulosa mixta ex aquilarum et gryphorum genere: a griffin having beak and talons like an eagle. Γρύπαι έτους χαλκηλάτους καὶ βήμαθ' ἱππόκρημνα Ran. 928.

Γρὸψ, ὅπος, ὁ, gryps s. gryphus: a griffin. Γρύπας φύλαξαι τόν τε μουνώπα στράτόν Ρ. V.

829. ΕΡ. Τέτρασκέλής.

Γύα, poet. Γυία, ας, ή, arvum: land, field, region. Νότις επέρχεται γύας Phœn. 655. P. V. EP. 714. Syn. Άρουρα, πλέθρον, πέλέθρον. Βἄθύσπὄρὄς, εύκαρπὄς, πόλυχρυσὄς, πίων, ἄνή-

Γὕἄλὄν, ου, τὸ, cavitas; vola; vallis; poculum: a cavity, recess; hollow of the hand; cave, valley; capacious goblet. Ψηξέ δε δώρηκος γυάλου Ν. 507. Syn. Κοίλωμά, άγκος, πτύχη, πτύξ.

Γυγαίη, sc. λίμνη, Gygæa: a lake of Mæonia in Asia Minor. Τω Γυγαίη τέκε λίμνη Β. 865.

Γὔης, ου, δ, bura, pars aratri: the coulter of a plough. Φέρειν δε γύην ότ' αν εύρης Hes. Op.

Γυιαρκής, ĕŏs, ὁ, ἡ, membris valens: ablebodied. Pyth. 3. 12. See below. SYN. AKμάζων, ισχύων.

Γυιδβάρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, membra gravans: crushing the limbs. Πολλά πάλαίσματά καὶ γυιδεάρη

Agam. 63.

Γυιδέδρδε, ου, δ, $\dot{\eta}$, membra exedens: consuming the limbs. See Γυιδκόρδς.

Γυιδδάμας, ου, δ, qui membra domat: a limbsubduer, victorious pugilist. Isth. 5.75. above.

Γυιδκόρδε, ου, δ, ή, membra satians, i. e. fatigans: wearing out the limbs. Καὶ γυιὄκόρους μελεδώνας Hes. Op. 66. Schneid. reads γυίδ-

6ŏpovs. $\Gamma v i \delta v$, o v, $\tau \delta$, membrum : a member, limb. Έλλάβε γυία Γ. 34. Syn. Μελός, γόνυ. Αμαιμάκετον, άθαλπες, ελάφρον, έμπεδον, δόον,

όβρϊμον, παναίολον, τέλεσφορον, φαίδιμον, **ω**κυ. Γυιόπεδη, ης, ή, pedica: fetters. Pyth. 2. 75.

See above.

Γυιδω, membra frango: to lame. Γυιώσω μέν σφῶϊν Θ. 402. Syn. Χωλόω, βλάπτω.

Γὔλἴαὑχην, ἔνὄς, cervicem prælongam et gracilem habens: taper-necked. Pax 789. The first syllable short, as in yulios below.

Γυλίος, οῦ, ὁ, vasculum militare in quo cibus adversatur: a wicker vessel used by soldiers to carry their provisions. Παῖ παῖ φἔρ' έξω δεῦρὅ τον γυλίον έμοι Ach. 1096.

Γυμνάζω, in palæstra exerceo, exerceo: to practise, discipline, harass. Γεγυμνάκασϊν ουδ' εχω P. V. 606. Syn. Απόγυμνάζω, ασκέω.

Γυμνάς, άδος, δ, ή, exercitatus: inured, trained.

Πόδι γυμνάδας ίππους Ηίρρ. 1134.

Γυμνής, ητός, Γυμνήτης, ου, ό, veles: a lightarmed soldier. Phoen. 1163. Rhes. 31. Syn. Σφενδόνήτης, τοξότης.

Γυμνϊκός, ή, όν, gymnicus: of or belonging to exercise or activity. Μουσικούς και γυμνικούς Plut, 1164.

Γυμνός, η, όν, nudus: naked, destitute. Γυμνόν μ' ἔθηκαν Hec. 1138. Syn. Αχίτων, απέπλος, ανείμων.

Γυμνόω, nudo: to render naked, to strip. Λευκάς εγύμνου σάρκας Eur. El. 823. Syn. Απόγυμνόω, εκδύω, ανάδερω, ψιλόω.

Γυναικείος, a, ον, muliebris: of or belonging to Ήχθηρε γυναικείας διά βουλάς λ. 436.

Γυναικίζω, fœminam ago: to act the woman. Thesm. 268. See below.

Γυναίκισις, εως, ή, imitatio muliebris: a representation of a woman. Πρίν της ετέρας δοῦναι γυναικίσ εως δίκην Thesm. 863.

Γὔναικὄδουλὄς, ου, δ, ή, a muliere excogitatus: contrived by woman. Choeph. 624. See above.

Γύναικδκήρυκτός, ου, δ, ή, a mulieribus decantatus: proclaimed by women, originating in a woman's praise. Agam. 486. See above.

Γύναικομάνεω, amore mulierum insanio: to be woman-mad. Γυναικομάνω γάρ προξένω θ' υμων αμα Thesm. 583.

Γύναικόμιμός, ου, δ, ή, mulieres imitans: imitating a woman, timid. Γυναικομίμοις υπτίάσ-μάσιν χέρων P. V. 1013.

Γύναικόμορφός, ου, ό, ή, formam mulieris induens: woman-like, in the form of a woman. Bacch. 853. See above.

Γύναικοπληθής, ĕŏs, δ, ή, muliebribus plenus: full of women. Alc. 955. See above.

Γυναικόποινός, ου, δ, ή, mulierem ulciscens: undertaking to avenge a woman. Agam. 234.

Γύναικόφιλης, ου, δ, mulierum amans: a lover of women. Και τυ γυναικόφιλας Theoc. 8. 60. Syn. Γυναιμάνης.

Γύναικόφωνός, ov, δ, ή, muliebri voce præditus: having a woman's voice. Thesm. 199. See

Γυναικωνίτις, ιδός, ή, gynæceum: the women's apartment. Ταις γυναικωνίτισιν Thesm. 420. Syn. Παρθενών.

Γυναιμάνης, ĕŏs, mulierosus: woman-mad. Αριστε γυναιμάνες ηπερόπευτα Γ. 39.

 $\Gamma \tilde{\nu} \nu \eta$, αικός, $\dot{\eta}$, (1) mulier: a woman; (2) uxor: a wife. Τοῖσἴ γὔνὴ κἴἔν Α. 348. Syn. (1) Θήλυς, θήλεια; (2) ακοιτίς, παρακοιτίς. Ερ. 'Αναλκίς, αμύμων, ακηδής, άστοργός, κακή, φιλόστοργός, φϊλόψυχός, δυστύχης, άθλϊα, δμόλεκτρός, σώφρων, οξύθυμός, βἄσἴλίς, εσθλή, ἄμήχἄνὄς, κεδνή, αρίστη, δύραζός, δούλη, δόρϊκτητός, αιχμάλωτίς, χρηστή, ἄγἄθή, βάρβἄρὄς, ἄτέκνὄς, οικέτίς, <u>ἄνοσἴος, νέα, δυσμάχωτάτος, γραΐά, αμνήστευτός,</u> ανδροκτόνδς, κάκδτυχής, δύστηνδς, γεραιά, τάλαινά, βασίλεια, ευτέκνωτάτη, Εύίδς, δεινή, τιμϊωτάτη, θράσύστομος, φιλτάτη, τλήμων, πρόσπόλος, κλεινή, ἄκριτομυθός, διά, δόλοεσσά, δόλοφρον εουσά, βάρυθυμός, εύζωνός, ευειδής, ηδκόμός, ολόη, ομόλεκτρός, περικαλλής, πολύστονός.

Γυπάρἴον, ου, το, nidus vulturis: a hole in a rock where vultures nestle, a nest. Και γυπάρίοις και πυργίδίοις Eq. 790. SYN. Φωλέος,

Γυρός, à, όν, curvus: circular, round, curved. Γυρός εν ώμοισιν τ. 246.

Γυρτών, ωνός, Γυρτώνη, ης, ή, Gyrtone: a

city in Thessaly. Apoll. 1. 57. Β. 737. Γὺψ, υπός, δ, vultur: a vulture. Καὶ γῦπἔς ĕδονται X. 42.

Γωνία, ας, ή, angulus: a nook or corner. Εις την γωνίαν Vesp. 905.

Γωνἴασμός, οῦ, ὁ, flexus verborum: the rounding of words. Ran. 956. See above.

Γωρυτός, οῦ, ὁ, thecæ arcus: a case for a bow. Αυτῷ γωρυτῷ ος οἱ περικειτό Φ. 54. Syn. Ιδδόκη, φαρέτρα, τοξόθήκη.

Δαγύς, ῦδός, ἡ, pupa cerea: a wax doll. See Ruhnk. Timæ. p. 165. Αλλ' ἔπἄγην δαγῦδῖ κἄλὸν Theoc. 2. 110. Εχρ. Στἔφἄνος πἔρισφίγγων την κεφάλην. ΡΗΒ. Κόσμος εγκάρδιος γυ-

Δαδίον, ου, τὸ, a little torch. Φέρ δαδίον τόδ' Pax 959. Syn. Λαμπάδίον. Φἔρἔ δὰ το

Δαδουχέω, facem præfero: to bear the torch. "Ηφαιστέ δαδουχείς μέν Troad. 343. Syn. Λαμπάδηφορέω, πυρσεύω, φωτίζω, λάμπω.

Δἄεω, Δἄείω, disco: to learn. Όφρα δἄείω Κ. 425. See also Z. 150. Syn. Δίδασκόμαι, μανθάνω.

Δάζομαι, σομαι, divido: to divide. δάσαίμεθά β. 335.

Δἄήμων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, peritus : skilful, learned. Ίσταντο δἄήμονές δ. 263. Syn. Έμπειρος, ίδμων, ειδώς, εῦ ειδώς, σὔνἔτὄς, ευσὔνἔτὄς, ἵστωρ, φράδμων.

Δαήρ, ĕρŏs, δ, levir: a husband's brother. Δᾶκρ κμεῖο κυνδς Z. 344. Δακρων, at Ω. 762. and 769., is only a dissyllable.

Δαιδάλεσς, Δαίδάλος, Δαιδάλεισς, α, σν, affabre factus, varius: curiously wrought, variegated, polished. Καλή δαιδάλξη 1. 187. Ξ. 179. Eur. fr. Eurysth. 9. Syn. Πὄδυδαίδαλός, αιόλός, ποικίλός.

Δαιδάλλω, Δαιδάλδω, artificiose facio s. exorno, variego: to work with art, carve, polish. Z. 479. Olymp. 1. 169. Syn. Ποικίλλω, κοσμέω, αιόλλω.

Δαίδἄλὄς, ου, ό, Dædalus: an Athenian distinguished as an architect and statuary. Δαιδάλου τέχναισϊν Hec. 826.

 Δ αιδάλδω. See Δ αιδάλλω. Δ αΐζω, ξω, divido: to divide, rend, mangle. Hλθε δάτζων H. 247. The first syllable of this word is long, Λ. 497., and common in Æschylus. See Supp. 688. Choëph. 390. Syn. Δαίω, δάζομαι, διάτμήσσω, διαιρέω, δάτεδμαι, ăναρπάζω, δἴασπἄω, σχίζω, πορθ*ϵ*ω.

Δαϊκτήρ, ήρος, Δαίκτωρ, όρος, Δαίκτης, ου, dividens, crucians: tearing, piercing, heart-rending. Sept. Th. 910. Asch. Sup. 795. Auacr. 42, 10. See above. Syn. Δήϊός.

Δάϊκτός, η, όν, laceratus: torn. 919. See above.

Δαιμὄναω, malo numine teneor: to be in-Sept. Th. fluenced by a dæmon, to be mad. 1003. Syn. Κάκδδαιμόνάω.

Δαιμόνιόν, ου, τδ, numen: a deity, dæmon, genius. Το δαιμονίον κατεκώμασε Phœn.

Δαιμονίος, α, ον, divinus, admiratione dignus; miser: divine, happy, noble; wretched, infatuated. B. 190. Syn. Θείδς, γενναίδς, μακαρίδς, αντιθέος, Βαυμαστός, άγαστός, ευδαίμων, κάκοδαίμων, δυσδαίμων, άθλϊός, μόρσϊμός.

Δαιμόντως, divinitus, mire: in a providential anner, wonderfully. Theoc. Ep. 12. 4. Syn. manner, wonderfully.

Θαυμάσίως, Βαυμαστώς.

Δαίμων, ὄνὄς, δ, ή, Deus, dea; heros; genius; sors, fatum; animus humanus: a god, goddess; divinity; deified hero; dæmon; lot, fate; life. Phœn. 1667. Syn. Θέσς, αλάστωρ, το δαιμονίου, μοιρά, μόρος, τύχη. Εν. Αγαυός, κάκος, στύγξρός, χάλξπός, πόμπιμός, σεμνός, ευτύχης, μάκάρ, στερρός, εναλίος, πόντιος, μεγάς, εμφάνης, πολύστόνδς, εσθλός, άφθιτός, δίκαιδς, άφθονός, δεξίδς, επίρδοθός, σκληρός, επιχθονίός, ηγάθεός, πλουτόδότης, πόλισσοῦχός.

Δαίνυμϊ, δαίσω, Δαινύω; (2) Δαίνύμαι, (1) epulas do: to give a feast; (2) epulor: to feast. Δαίνυ τἄφὄν Αργείοισιν γ. 309. Ψ. 29. Τroad. 777. Syn. (1) Έστἴάω, ευωχέω, δαίω; (2) δοινάω, εσθίω, ειλάπινάζω, τρεφόμαι.

Δάϊσς, ἄ, ὄν, et ου, ὁ, ἡ (ap. Tragicos), miser; hostilis: wretched; hostile. Ω δάϊα Τέκμησσά δύσμόρον γένος Αj. 784. Syn. Δήϊσς, δάήμων, δυσμένης, σεμνός, φόθερός. Δαιρά, contr. à Δάειρά, ας, ή, Daïra: a name

of Proserpine. Apoll. 3. 846.

Δαls, αιτός, Δαίτη, ης, Δαιτύς, ὕός, ἡ, epulæ: a feast, banquet. Ion 806. K. 217. Syn. Ευωχία, ειλάπίνη, δείπνον, εράνος, Χ. 496. Syn. Ευωχία, ειλάπινη, δειπνον, ερανος, δοίνη. Ερ. Φόνια, ανήμερος (Hec.), πίκρα, ὄρέσκὄὄς, ἄνὄσἴός, κοινη, εύδειπνός, ωμόφαγός (Eur.), άγαθη, εράτεινη, άτερπης, ερίκυδης, δάλειά, μενδεικής, είση, πίειρά, επήρατδς, εσθλή, σττη έρα (Hom.), αμβρότος, ετοίμη, πάχεῖα. Phr. see Pyth. 4. 226.

Δαϊς, ϊδός, ή, (1) fax: a torch; (2) prælium: battle. Επην δάιδας πάραθείτο β. 105.

(1) Δậs; (2) μἄχη.

Δαιτάλεψε, εως, δ, hospes: a feaster, guest. Δαιτάλευς πανημέρος P. V. 1060. Syn. see Δαιτυμών.

Δαέτη, ης, ή. See Δαίς.

Δαιτρεύω, divido cultro; coquum ago: to carve; cook, prepare a feast. o. 322. Syn. Δăt(ω.

Δαιτρός, οῦ, ὁ, qui carnes dividit: a carver.

ρ. 331. Syn. Αρτάμος, μάγειρος.

Δαιτρόσυνη, ης, ή, scientia carnem dividendi: the art of the carver at table. Δαιτρόσυνάων

Δαιτυμών, δνός, δ, conviva; coquus: a guest; a cook, carver. Μέσσφ δαιτύμονων 3. 66. Syn. Δαιτάλεὺς, μάγειρός.

Δαιτύς, τός, ή. See Δαίς. X. 496.

Δἄἴφρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, (1) bellicosus: warlike; (2) prudens: prudent. Τίξ δἄἰφρὄνὄς Β. 23. Syn. (1) Αίθων, δάϊος; (2) έμφρων, έχεφρων, έχξθυμός, σύνξτός.

Δαίω, (1) distribuo: to distribute; (2) epulum præbeo: to give a feast; (3) uro: to burn. Iph.

Orph. A. | A. 123. Syn. (1) Διακόπτω; (2) δαίνυμι; (3) **ἄνἄκαίω**, ἄνάπτω.

Δἄκ εθυμός, ου, δ, ή, animum mordens: heartrending. Philoct. 715. See Θυμόδακής.

Ανίαρος (see Ανίαρος), αινός, δηξίθυμος. Δάκναζω, poët., et Δάκνω, mordeo: to bite, sting, annoy. Pers. 577. Ἦττον δάκνουσίν αλλά Eur. fr. Œnom. Syn. Κεντέω, ενόχλεω,

κάθάπτυμαι.

Δακός, εός, τὸ, fera: a creature that bites, ravenous animal. Πολέμιω δίκας παράνομω δάκει Troad. 284. (double dochmiac.) Syn. Δακέτον, έχιδνά, θηρίον. Ερ. Θήρειον, δύστοκον, άφθογγον, βλάθξρον, βλοσυρον, φοίνιον, όλοον.

Δάκρυ, υσs, poët. Δάκρυμα, άτσs, et Δάκρυσν, ου, τδ, lacryma: a tear. Ουκ αν εκβάλοι δάκρυ Hec. 298. Androm. 92. Herc. F. 1201. Syn. Λίβος, ίκμας. Ερ. Χλωρον, πεύκινον, οικτρον, βάλερου, άθροου, άνοικτρου, πολίου, πενθίμου, πόθεινόν, ελέεινόν, τέρεν, θερμόν, πίκρον, αινόν, άλεγεινόν, αυάλεόν, γλύκυ, πόλύστονόν, κρυέρον. ΡΗΒ. Οφθαλμότεγκτος πλημμύρις.

Δάκρὕογονός, ου, ό, ή, lacrymas ciens: tearproducing. Æsch. Sup. 685. See above.

Δἄκρὕὄεις, εσσά, εν, lacrymabundus: shedding tears, weeping. Δακρὕὄεν γελάσασά Z. 484. Syn. Αρϊδάκρυς, πολύστονος. Phr. Δάκρυσι μυδάλ εσς, όμμα δακρύοις πεφυρμένος.

Δάκρυσπέτης, έσς, δ, ή, ad lacrymas proclivis; flebilis: inclined to weeping; lamentable. Æsch.

Sup. 112. See above.

Δάκρῦπλώω, lacrymis exundo: to swim in tears. Φη δε δακρυπλώειν βεβάρηδτα τ. 122.

Δἄκρυρροξω, lacrymis fluo: to shed tears. Μή δάκρυρόδει Eur. Sup. 299. Syn. Δάκρυπλώω, δάκρύω, Эρηνέω, κλαίω, δδύρδμαι. Phr. Ναμ΄ εκχέω δάκρύρρόὄον, δι' όσσων ναμ' έχω δάκρυρόδοῦν, οφθαλμότέγκτω δεύδμαι πλημμυρίδί.

Δακρύρροσς, ου, δ, ή, lacrymas fundens: shedding tears, mournful. Καὶ δἄκρυρρόσους τἔκνων

Herc. F. 98.

Δἄκρὔσίστακτὄς, ου, ὁ, ἡ, lacrymis stillans: shedding tears. Δακρυσίστακτον απ' P. V. 406.

is answered by μεγάλοσχήμονα.

Δάκρυτός, η, όν, defletus, deflendus: wept over, cherished with tears, deplorable. Δακρύτ' άγαν ω ξύγγον Eur. El. 1181. Syn. Αξιόθρηνος, δυσδάκρυτός, αιακτός.

Δάκρυχέω, lacrymas fundo: to shed tears.

^αΩς φάτο δακρυχέων Α. 357.

Δἄκρύω (1), lacrymor: to weep. See Κἄτεί-μαι. Καὶ δἄκρύεσθαι πάρα Sept. Th. 720. Syn. Δάκρυρβόξω, Βρηνξω, κλαίω, υδύρομαι, όλολύζω. Ρηκ. Δάκρυων βήξαι θερμά νάματα, θερμά τέγγειν δάκρὕά στονάχαιs.

Δακτυλίδιον, ου, τὸ, pedis digitulus: a little Το δακτυλίδιον πίέζει το ζυγόν Lysistr. toe.

418.

Δακτυλίος, ου, δ, annulus: a ring. Kal νθν απόδος τον δακτυλίον ώς ουκ έτι Equit. 947. SYN. Σφραγίς, σημείον.

Δακτύλοδεικτός, ου, ό, ή, qui digito monstratur: pointed at, conspicuous. Πᾶσῖ βρότοῖσιν δακτύ-

λόδεικτον δ' Agam. 1303.

Δάκτύλος, ου, δ, plur. δάκτύλοι, οί, et δάκτ τύλα, τὰ, digitus: a finger or toe. ΄Ακροισί δακτύλοισί Iph. T. 267. (On tiptoe.) Εν.

(1) The young scholar will do well to recollect that the penult of the verb δακερών is long, and of the substantive δάκερων is short. Thus δάκερων is a tear, δκαρουν, the neuter participle from δακερών. 'Ăπάλος, απάλοχροδος, εκηθολος, ευτροχος, δοδος. | ΡΗΝ. Χἔρῶν ἄκροι κτἔνἔς.

Δάλισς, et Δαλός, Dor. pro. Δήλισς et Δήλος,

q. v. Δαλός, οῦ, δ, titio, torris: a torch, firebrand. Δούπησεν δε πεσών δαλός δε οι Ο. 421. Syn. Δας, λαμπάς. Ερ. Αιθόμενός, αίθοψ, ευφεγγής, φέραυγής, τηλαυγής, σέλασφόρός.

Δάμάζω, Δάμάλίζω, Δάμάω, Δαμνάω, Δάμνημί, domo: to subdue, overpower. Μενοιτιάδαδ δάμάσσω Ε. 746. Π. 438. X. 271. λ. 220. Pyth. 11. 38. Syn. Ατύζω, βἴάζω, κἄτᾶτρύχω, τἴθασ-

σεύω, ϋπότάσσω, ἄναιρξω, ἄποκτείνω. Δάμάλις, κως et ισς, Δάμάλη, ης, ή, juvenca, vitula: a heifer, calf. Πολλαί δ' αῦ δάμάλαι Theoc. 1.75. Æsch. Sup. 355. Ερ. Λευκή, ΕΡ. Λευκή, μυκωμένη.

Δάμάρ, αρτός, ή, uxor: a wife. Πρόγονοις δάμαρτες δυσμένεις Ion 1328. Syn. Ακοιτίς, πάράλεκτρός, κοινόλεκτρός.

Δαμασίμεροτός, ου, ό, ή, homines domans: man-subduing. Δαμασιμθρότου αιχμας Olymp.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, q. v.

Δανάη, ης, ή, Danaë: the daughter of Acrisius and mother of Perseus. Οἶά δε καὶ Δἄνἄη πόντφ Apoll. 4. 1091. Ερ. Καλλίσφυρος, Ακρίσιώνη, ηθκόμος.

Δἄνἄιδές, ων, αί, Danai filiæ: the daughters of Danaus, Νὺξ ᾶρ' ἔκείνη Δἄνἄιδων Phœn. 1689. Δăvăol, et Δăvăĭδaı, ω̂v, ol, Danai: the Greeks. Τρωας δ' έκλιναν Δανασί Ε. 37. Iph. A. 337. Aavaol are properly the subjects of king Danaus in Argos, i. q. Αργείοι or Αχαιοί. Δαναΐδαι are properly the sons of Danaus, or his immediate descendants. Syn. see Αχαιοί. Ερ. Αιχμηταλ, ήρωες, θεράποντες Άρηος, ταχύπωλοι, φίλοπτολέμοι, ασπισταί, ίφθιμοι, ολλύμενοι, άκροι, χαλκεόπλοι, καρτερόθυμοι.

Δἄνασς, οῦ, ὁ, Danaus: son of Belus, king of Lydia, and brother of Ægyptus. Δάνάδς άδελφδε δ' εστι Æsch. Sup. 325. Ερ. Αρχεκάκος,

λἴποπάτρις. See Eur. fr. Arch. 2.

Δανείζω, σω, mutuum do; med. mutuum peto aut accipio: to lend money at interest; mid. to borrow at interest. Νῦν δάνεισον τρεῖς δράχμάς Pax 374. Syn. ὄβολοστάτεω, μετάδιδωμί.

Δἄνεισμός, οῦ, ὁ, fœneratio: the lending out of money upon interest, usury. Πἴκρὸς δανεισμός ηλθέ Eur. El. 858. Syn. Tökös.

Δανδς, η, δν, aridus: parched, dry. Ξύλα να κεάσσαι ο. 321. Some read πολλα for δανά κξάσσαι ο. 321.

δανά: δανότἄτἄ is used Pax 1134.

Δἄνὄς, ἔός, τὸ, donum; mutuum fœnus: a present; loan. Εξἔφύγεν δάνἔων Call. Ep.

Δάὄς, ἔὄς, τὸ, lumen, fax: a light, torch, lamp. Εκ μἔγαροιδ δάος δ. 300. Syn. Δάς, φάσς, φλόξ, φέγγός, αυγή, λαμπάς, δαλός, φανός,

Δăπăνăω, impendo, erogo, sumptus facio: to spend, waste, defray the expense. Τούτου μηδέν δάπάνασθαι Plut. 588. Syn. Αναλίσκω, κάτα-Φθείρω.

Δἄπἄνη, ης, ή, impendium, sumptus: expense, cost, wastefulness. Δἄπἄναῖσῖ φροῦδἄ δἴἄφὕγόνθ΄ ἔπ' αργίας Herc. F. 591. Syn. Ανάλωμά.

 Δ άπεδον, ου, τδ, pavimentum, solum: pavement, ground. Είθε γενοίμαν εν σοις δάπεδοις Hipp. 230. In Homer α is short, but Porson ad Eur. Orest. 324. asserts, that in the Attic writers it is frequently long. SYN. Ovoas, ¿baφός, πεδίδν, γη.

Δάπις, ιδός, ή, tapes: a carpet. Ούτ' εν δάπίσιν τίς γάρ υφαίνειν Plut. 528.

Δάπτω, Δαρδάπτω, dilanio: to tear with the teeth, devour. Med. 1186. π. 315. Syn. Biβρώσκω, εσθίω, κάτεσθίω, δίασπάράσσω.

Δαρδάνϊδης, ου (Æol. αδ), δ; Δαρδάνις, ίδός, ή, Dardani proles: a descendant of Dardanus.

Τοῖσἴ δἔ Δαρδάνἴδης Γ. 303. Σ. 339.

Δάρδἄνὄς, ου, ὁ, Dardanus: the founder of the Trojan empire. Δάρδἄνὄν αῦ πρῶτον Υ. 215.

Δάρδἄνϋς, Δαρδάντις, ου, Δαρδάντων, ωνϋς, δ, nomen gentile: Trojan. Τρώες και Δάρδάνοι Β. 819. Γ. 456. Θ. 154. Syn. Αγχιμάχοι, μένεπτόλξμοι

Δαρεικός, οῦ, ὁ, nummus Persicus aureus: a darique, a coin worth 20 Attic drachms, or about 12s. 6d. of our money. Καὶ Δαρεικούς ἄφἄνη πλοῦτον Eccles. 602.

Δαρειδγένης, έσς, δ, ή, Dario satus: sprung from Darius. Ξέρξης βἄσιλεὺς Δαρειόγενής Pers. 6.

Δαρείος, ov, δ, Darius: the name of two kings among the Persians. Πάντων Δαρείου και Μέγἄβάζου Aves 484.

Δάρης, ητός, δ, Dares: a Phrygian who was said to have written the history of the Trojan 'ἴδον υἷε Δάρητος Ε. 27. Ερ. Αμύμων. αφνειός, ιέρεὺς 'Ηφαίστοιό,

Δαρθάνω, δαρθήσομαι, 2. ε. εδαρθόν, εδρα-θον, dormio: to sleep. Έδραθέν εν προδομφ ν. 143. Syn. Εύδω, κάθεύδω, ὕπνοω, βρίζω.

Δαρόδιός, ου, δ, ή, Dor. et Att. pro Δηρόδιός. diuturnus, long-lived. Δαρδείοισι Βέοισιν Sept. Th. 520. See Pors. on Orest. 26.

Δαρός, pro Δηρός, q. v.

Δάς, δαδός, ή, fax: a torch. Στέφανόν γε τοι καὶ δᾶδ' ἔχων Plut. 1042. Syn. see Δαλός. Ερ. Αιθἄλὄεσσἄ, φλὄγἔρά.

Δάσκισς, ου, ό, ή, umbrosus: thickly shaded. Καλ δάσκιον ύλην ε. 470.

Δασμός, οῦ, ὁ, divisio, tributum: division, tribute. A. 166. Syn. Τἔμἔνος, τἔλος, φορος.

Δασμόφόρεω, tributum solvo: to pay tribute. Ουδ' ετί δασμόφοροῦσιν Pers. 592.

Δασπλητίς, ιδός, ή, terrorem incutiens: terrible, furious. Theoc. 2. 14. For an excellent illustration of the meaning of this word, see Ruhnk. Epist. Crit. p. 242. Syn. Aινή, χά- $\lambda \xi \pi \eta$.

Δἄσὕθριξ, τρἴχὄς, δ, ή, villosus: having thick hair, very shaggy. Δἄσἴοιὄ δἄσύτρἴχὄς .Theoc. 7. 15.

Δἄσὔκερκὄς, ου, ὁ, ἡ, villosam caudam habens: having a bushy tail. Τὰς δἄσὔκερκὄς ἄλώπἔκἄς Theoc. 5. 112.

Δἄσυμαλλός, ου, ὁ, ἡ, lanosus: having thick wool. Ευτρέφεες δάσυμαλλοι ι. 425.

Δἄσύνω, denso, pilosum reddo: to thicken, render hairy. Eccles. 66. See above.
Δἄσῦπώγων, ωνῦς, ὁ, ἡ, densam barbam habens: thick bearded. Thesm. 33. See Δἄσῦμαλλός.

Δἄσὔs, εῖᾶ, ὕ, densus, hirsutus: thick, hairy, thickly set. Ὑπεχευε δἄσείας ξ. 49. Syn. Πύκνὄς, λάσϊός, τραχύς.

Δἄσύστερνός, ου, ὁ, ἡ, hirsutum pectus habens: having a hairy chest. Δἴἄησῖ δἄσυστέρνων πέρ ἔόντων Hes. Op. 512.

Δἄτἔὅμαι, divido, lacero, absumo: to divide, H 3

tear, mangle. Επισσώτροις δάτξοντο Υ. 394. Syn. Ενδάτξομαι, δάζω, δάζομαι, μξρίζω.

Δἄτήρἴος, α, ον, dividens : dividing. Χρημάτων δἄτήρἴοι Sept. Th. 708.

Δάτητης, οῦ, ὁ, divisor: a divider, distributor.

Sept. Th. 942. See above.

Δαυλία, ας, Δαυλίς, ίδος, ή, Daulis: a city in Phocis. Κὰπό Δαυλίας ἄγει Œ. R. 734. B.

Δαυλός, οῦ, ὁ, ἡ, densus, obscurus: thick, obscure. Æsch. Sup. 92. Syn. Κἄτηρϵφής.

Δάφνη, ης, ή, laurus: the laurel or bay tree.(1) Πτόρθοισί δάφνης Ion 103. Εγ. Ευερνης, δεσπέσϊος, ϊέρὰ, Δελφίς, Πυθϊκή, ευθάλής.

Δἄφνηφὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, laurum gerens: bearing or crowned with laurel. Æsch. Sup. 709. See

Δάφνῖνὄς, η, ὄν; Δάφνώδης, ἔὄς, δ, ἡ, laureus: made of laurel. Δάφνῖνὄς όρπηξ Call. 2. 1. Ion 76.

Δάφνϊς, ϊδός, ό, Daphnis: a bucolic name. Δάφνϊδι τῷ χἄρῖεντι Theoc. 8. 1. Επ. Τάλας, δύστρως, λευκόχρως.

Δἄφοινἔϋs, Δἄφοινὸs, οῦ, ὁ, ἡ, valde cruentus, cædis avidus: stained with blood, greedy of slaughter. 'Ωμοισϊ δἄφοινἔῦν Σ. 538. Alcest. 598.

Δε, sed, et: but, moreover, and, also. Syn. Ăτάρ, επειτά, τε, καί.

Δέδίσκομαι, Δειδίσκομαι, dextra data excipio aliquem: to shake hands with and welcome. γ. 41. σ. 150.

Δεξλός, pro Δηλός, manifestus. K. 466.

Δέημα, άτος, τὸ, precatio: a want, request. Ανes 1058. Syn. Ευχή, προσευχή, ευχωλή, άρά.

Δεῖ, f. δἔήσει, oportet: it behoves, it ought. Phæn. 480. On the different governments of δεῖ and χρὴ, see Porson. Orest. 660. Syn. Χρὴ, πρὄσήκει, πρἔπει.

Δεῖγμἄ, ἄτὄς, τὸ, documentum: an exhibition, proof, pledge. Eur. El. 1174.

Δειδήμων, ὄνὄς, δ, ή, meticulosus: timid. Γ.

Δειδίσσόμαι, ξόμαι, terreo; metuo: to terrify; fear. N. 810. Syn. Απότρεπω, φόθεω.

 $\Delta \epsilon i \delta \omega$, timeo, to fear. δ. 825. ε. 473. Syn. $\Delta \epsilon \iota \mu a i \nu \omega$, φύθ εξόμαι, δειλίαω, δκνέω, ορρωδέω, ταρθέω, τρέμω. See Τάρdσσόμαι.

Δειξλίαω, moror usque ad vesperam: to tarry until evening, stay to supper. Στ δ' έρχξο δειξλίήσας ρ. 599. Syn. Ενδίαω.

Δειξλίνος, η, ον, Δείξλος, ου, δ, η, vespertinus: setting in the evening, evening, late. Δειξλίνον κλίνοντος Apoll. 1. 452. Φ. 232.

Δεικάνἄόμαι, Ion. Δεικάνἄάσκω, benigne excipio (Hom.); porrigo (Theoc.): to receive, entertain. Δεικάνδωντ' ἐπἔεσσιν σ. 110. Theoc. 24. 56. Syn. Δεξίαδμαι, γέραίρω, πρόσαυδάω.

Δεικνύω, Δείκνυμί, ξω, ostendo : to show, discover, prove. Δείκνϋ δε δμώεσσι Hes. Op. 500. Ion 1340. Syn. Ανάφαίνω, φάνεροω, σημαίνω.

Δείλαἴσς, Δείλακρος, α, σν; Δειλακρίων, ωνος, δ, timidus, miser: timid, cowardly, wretched. 'Ως απόλωλα δείλαἴσς Plut. 850. 974. Pax 192. And see obss. on γεραίδς. Syn. Δειδήμων, δειλός, ελέεινος, άθλῖσς, τάλαιπωρός, μάταιός.

 See Martyn's Virg. The fabulous story of Apollo and Daphne does not appear to be alluded to by any Greek poet anterior to the time of Ptolemy Philadelphus. Δείλη, ης, ή, tempus pomeridianum vel ante meridianum: evening, twilight in the evening or morning. In Homer it means crepusculum. Η πὰς ἡ δείλη ἡ μἔσδυ ῆμαρ Φ. 112. Syn. Δείξλον, βούλυτος, ἐσπέρα, κτέφάς.

Δειλία, ας, ή, timiditas : timidity. Τον δειλία προδόντα Αj. 1033. Syn. Ατολμία, φόδος.

Δειλός, η, ὄν, timidus, miser: cowardly, wretched. A. 293. Syn. Δείλαίδς, ευλάβης, ασθένης, κάκδς, τάλας, πόνηρός.

Δεῖμἄ, ἄτὄς, τὸ, metus: fear. Med. 286. SYN. ΦὄΕὄς, δεὸς, δειλία. Ερ. Χλοἔρον, ἄλξγεινον, ἄμείλιχον, αργάλέον, ἀναιδές, λευγάλέον, δαιμονίον, δεινον, νυκτίπλαγκτόν, πέλωρον, ριγηλόν, στογέρον, τρόμερον, χλωρόν.

Δειμαίνω, ανω, timeo: to fear. Apoll. 4. 796.

Syn. Δείδω, φέβὄμαι, εκφόβεσμαι.

Δειμάλδός, α, δν, terribilis: terrible. Δειμάλδον Δίος δπλον Batrach. 278. Syn. Άτυζηλος. Δειμάτδω, perterrefacio: to terrify. Δειμάτουμένη δ' έγω Androm. 42.

 $\Delta \epsilon \iota \mu \delta s$, $\delta \delta$, terror: terror. O. 119.

 $\Delta \epsilon \nu \ddot{\nu} \ddot{\theta} \dot{\epsilon} \tau \eta s$, ov, δ , $\dot{\eta}$, maleficus: mischievous. Mosch. Ep. 8.

 $\Delta \epsilon \iota \nu \delta \pi o \nu s$, $\pi \delta \delta \delta s$, δ , η , cujus adventus gravis est: moving with terrible steps. (E. R. 417.

Δεινός, η, ὄν, (1) dirus, horribilis: fearful, formidable, commanding; (2) solers: clever: (3) validus: strong; (4) improbus: cruel. E. 739. Syn. (1) Φύδξρός, χάλξπός, πάλαμναῖος, βααιός, αινός; (2) δάήμων, σόφός, έμπειρός, ἔπτήδειός, ἴκάνός; (3) ισχυρός, μξγάς; (4) ἄκήλητός, ἄτάσθάλὸς, άλαστός, δυσχέρης, πάνοῦργός.

Δεινωπός, οῦ, ὁ, ἡ; Δεινωψ, ῶπός, adspectu terribilis: fierce-looking. Hesc. Scut. 250. CE. C. 85. SYN. Γοργωπός, γοργωψ, δειματώδης, φόβξοδς.

Δεινωs, terribili modo, sollerter: terribly, cle-

verly. Av. 1442.

Δείσς. See Δεσς.

Δειπνέω, coeno: to sup, feast. Eccles. 988. Syn. Βίθρώσκω, εσθίω, δορπέω, δαίνυμαι, δείπνον αίρεω.

 $\Delta \epsilon_i \pi \nu \eta \sigma \tau \delta s$, δ , tempus cœnandi : suppertime. ρ . 170.

Δειπνητίκῶs, laute: elegantly, sumptuously. Acharn. 1015.

Δειπνίζω, cœnam præbeo: to prepare a supper, entertain. λ. 410. Syn. see Δαίνυμί.

Δειπνόλόχος, η, ον, qui captat convivia: who lies in wait for banquets, a parasite. Hes. Op. 702. Compare Βωμόλόχος.

Δεῖπνὄν, ου, τὸ, cœna, cibus, convivium: supper, food, a repast. Phoen. 740. Syn. Δόρπὄν, δόρπὄs, βρῶσῖs, γἄμὄs. Ερ. ἄβρὄν, αμβρὄσῖὄν, γἄμήλἴὄν, ευτρἔπἔs, λαμπρὄν, λἴπἄρὄν.

Δειράs, άδόs, ή, jugum montis: a cliff, ridge of a mountain. Δειράδος Κάρυστίας Iph. T. 1452. Philoct. 491. Syn. Κόλώνη, κόρὔφη, λόφός.

Δειρὴ, Δἔρη, ης, ἡ, collum: the neck. Hec. 151. Mosch. 2. 94. Syn. Αυχὴν, τρᾶχηλός, Ερ. Ἡπάλὴ, πἔρἴκαλλὴς, ἴἔρὰ, χρυσöφöρὸς, λευκή.

Δειρότομέω, jugulo: to cut the throat, murder. Φ. 555. Syn. Κάρατομέω, εκτράχηλίζω.

Δεισήνωρ, ὄρὄs, δ, ή, virum metuens: manfearing. Agam. 148.

Δεκά, indecl. decem: ten. Πολλάς σελήνας δεκά διελθούσας ετη Helen. 114.

Δἔκἄδωρὄς, ου, ὁ, ἡ, decem palmos habens: ten palms long. Τάμνειν δἔκἄδώρῷ ἄμάξη Hes. Op. 424.

Δεκάκις, decies: ten times. Ουδ' εί μοι δεκάκις τε I. 378.

Δἔκἄμηνὄς, ου, ὁ, ἡ, decem menses natus: ten months old. Ἡρακλέα (trisyll.) δἔκἄμηνὄν ĕόντα Theoc. 24. 1.

Δεκάμνους, ου, δ, qui decem minarum est: Τι δαί δεκάμνω τώδε Βώρακος worth ten minæ. кйтег Рах 1224.

Δεκάμφορος, ου, δ, ή, decem amphoras capiens: containing ten barrels. 'Ως δἔκάμφορον Cycl.

Δεκάπους, πόδος, qui decem pedum est: having ten feet. Eccles. 648. See Δεκάμηνός.

Δĕκάs, ἄδόs, ή, numerus denarius, decuria: the number ten, ten. 'Ημείς δ' ες δέκαδας Β.

Δεκάσπορος, ου, δ, ή, in quo decem sementes factæ sunt: in which there have been ten sowings. 'Ως δέκασπόρω χρόνω Troad. 20.

Δεκάτευμά, άτος, το, decima pars: the tithe or tenth part. Είσἄτο τῶν κερδέων (dissyll.) δέκατεύματα Call. Ep. 40.

Δεκάτος, η, ον, decimus: the tenth. Ion

1487. See above. Δεκάχιλοι, decies mille: ten thousand.

δἔκἄχιλοι Ξ. 148.

Δέκετης, εσς, δ, ή; Δεκετίς, ίδος, ή, decennalis: ten years old or long. Androm. 306. Lysistr. 643.

 $\Delta \epsilon \kappa \tau \eta s$, ov, $\Delta \epsilon \kappa \tau \omega \rho$, opos, δ , mendicus: one who receives, a beggar. 5. 248. Eumen. 204.

Δελεάρ, άτος, το, esca, illecebræ: a bait, allurement. Δέλέἄρ ανδρί σῶν τρόπων Troad. 702. Syn. Θέλγητρον, Βέλκτρον, Βελκτήριον, ἄπἄτη, δόλος, ιύγξ. Ερ. Ἡδυ.

Δελτόγραφός, ου, ό, ή, qui aliquid in pugillares refert: recording. Eumen. 275. See Γράφή.

Δελτὄόμαι, in memoria quasi in tabula inscribo: to remember distinctly. Æs. Sup. 177. Δέλτος, ov, ή, pugillares: a tablet, record.

Hipp. 859.

Δελφακίου, ου, τό, porcellus lactens: a sucking pig. Οίμοι κακοδαίμων δελφακίον γενήσομαι Thesm. 244. Syn. Xoipidiov.

Δελφακόδμαι, succresco in porcam: to grow up into a sow. Αλλά δελφάκουμενα Acharn. 786.

 Δ ελφϊκός, $\dot{\eta}$, όν; Δ ελφϊς, ϊδός, $\dot{\eta}$, Delphicus: belonging to Delphi. Δελφικώ ξίφει Orest. 1672. 1096.

Δελφίντος, ου, δ, cognomen Apollinis; et Δελφίνἴον, ου, τδ, templum ejusdem Dei: a surname of Apollo; a temple of Apollo. "Ωs ξμοϊ εύχεσθαι Δελφινίφ Η. Apoll. 495.

Δελφίν, Δελφίς, ενός, δ, delphin: a dolphin. Δελφινάς τε κύνας μ. 96. Ερ. Μεγάκήτης, φίλαυλός, ἄλἴτρἔφης, ἄλἴός, δάλάσσἴός, ποντόπόρός,

θάλασσόπλαγκτός.

Δελφίς, ίδός. See Δελφίκός.

Δελφοί, ῶν, οί, Delphi: a city in Phocis. Av. 618.

Δεμάς, τδ, corpus: a body, structure, form. Δέμας ουχ ε τίς έτλη Apoll. 1. 204. Syn. Σωμά, χρως, μορφή. Ερ. Γεραΐον, άγνον, αλλόχρόδν, αικελίδν, κάλλιστόν, κεραύνζον, υπόπτερον, ἄπὄκρὕφὄν, ξηρόν (Eur.), ἄπἄλον, αιδλόν, άμβρδτον, άθρον, αλλοπροσαλλον, λύγρον, καρτέρον, πόλιὄν, τἔρἔν, τἄλαίπωρὄν, πἔρικαλλἔς.

Δέμνἴὄν, ου, τὸ, stratum, lectus: a bedstead, bed, couch. Καὶ δέμνἴἄ νύμφης Apoll. 1.978. Syn. Κοίτη, στρωμνή, στρώμα, λέκτρον, λέχος.

 $\Delta \epsilon \mu \nu i \delta \tau \eta \rho \dot{\eta} s$, $\check{\epsilon} \delta s$, δ , $\check{\eta}$, custos lecti: confined to the bed. Agam. 52. See above.

Δěμω, ædifico: to build, construct. I. 349. Syn. Δόμξω, οικόδόμξω, κτίζω.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; oculis nuo: to roll or turn the eyes upon; to beckon. I. 180.

Δένδρεον, Δένδρον, ου, Δένδρος, εσς, το, Ion., arbor: a tree. N. 437. Aves 1. 1066. Syn. Δρῦς, φυτόν, Βάμνος. Ερ. Αγλάον, ἄγλαοκαρπον, ανθεμό εν, αυτόπρεμνον, εύκαρπον, ευθάλ ες, μάκρον, ηϋκόμον, σκι ξρόν, στιβάρον, τάνυφυλλον, τηλ ξθάον, ύψιτ εν ες, ύψικαρηνον.

Δενδρήεις, εσσά, έν; Δενδροκομός, ου, ό, ή, nemorosus: woody. 1. 200. Hel. 1113.

Δενδρόκόμος. See above.

 $\Delta \epsilon \nu \delta \rho \delta \pi \eta \mu \omega \nu$, δνός, δ, $\dot{\eta}$, arboribus nocens: hurtful to trees. Eumen. 926.

Δένδρος, εσς, τό. See Δένδρεσν.

Δενδρότομέω, arbores exscindo: to fell wood, mow, shear. Pax 746.
Δενδρωτίς, ϊδός, ή, nemorosa: woody. Herc.

F. 790.

Δεννάζω, probris incesso: to utter reproaches. SYN. Ονειδίζω, λυπέω, ὕβρίζω, Antig. 759. λοιδὄρξω.

Δεξιάδης, ου, ό, Dexiades. Δεξιάδην ίππων Η. 15.

Δεξιασμαι, Ion. - σσμαι, dextra prehendo; humaniter excipio: to receive with the right hand, salute courteously. Χερσί τ' εδεξισωντο Η. Ven. 16. Syn. Ασπάζομαι, φιλοφρονέω, ενδεξιοσμαι. ΡΗΝ. Χειρί οἱ χεῖρ' αντἔρείσαις, εν τ' ἄρἄ οἱ φῦ

Δεξίμηλός, ου, ὁ, ἡ, oves excipiens: receiving sheep for victims, opulent by means of victims. Δεξίμηλον εσχάραν Androm. 1127.

Δεξἴόγυιος, ου, ό, ή, qui agilia membra habet:

alert in limb. Olymp. 9, 164.

 $\Delta \epsilon \xi \tilde{\imath} \tilde{\sigma} s$, $\Delta \epsilon \xi \tilde{\imath} \tilde{\tau} \tilde{\epsilon} \rho \tilde{\sigma} s$, $\tilde{\alpha}$, $\tilde{\sigma} \nu$, dexter : right, clever, auspicious. Ωs δεξ $\tilde{\imath} \tilde{\sigma} s$ δρ $\tilde{\nu} s$ N. 821. Ω . 284. Syn. Επίδέξιος, αίσιος, αγάθος, επίτήδειος.

Δεξιόσειρός, ου, ό, ή, jugali equo ad dexterum latus alligatus: the shaft-horse on the right side. Antig. 144.

Δεξίστης, ητός, ή, dexteritas: dexterity. Ran. 1009.

Δεξίπυρος, ου, δ, ή, ignem suscipiens: receiving fire. Δεξιπύρους δέων (crasis) Eur. Sup. 63., answering to λέκτρα πόσει σώ.

Δέξις, εως, ή, modus alicujus excipiendi: reception. Iph. A. 1182.

Δεξίωμα, ατός, τὸ, quod comiter accipimus et dextra prehendimus: an object of salutation and welcome. Eur. fr. Bell. 15.

Δεξιώνυμός, ου, δ, ή, faustus, dexter: auspicious, right. Χερσί δεξίωνύμοις Æsch. Sup. 615.

Δἔὄμαι, δἔήσὄμαι, (1) indigeo: to want; (2) precor: to beseech. Ion 337. Syn. (1) Απόρεω, ενδέδμαι, ενδέω, χρείαν έχω, (2) αντίβολέω, προσδέδμαι, αιτέω, γουνάζομαι, λίσσόμαι.

Δέὄs, poët. Δεΐὄs, ovs, τδ, metus: fear. Apoll.]. 639. Syn. Δειλία, φόβός, δειμά, ορρωδία. Ερ. Ανΐαρδν, ἄτλητόν, αινόν, αργάλξον, κράτξρον,

στυγέρου, όλοου, όκνηρου, χλωρον.

Δέπας, αός, τό, poculum: a cup. Δέπας ήδέσς οίνου γ. 51. Syn. Πότήριον, έκπωμα. Ερ. Αμφικύπελλον, αβρόν, πέρικαλλές, χρύσέον, ίμερὄἔν, Κνώσσἴὄν, χρυσὄκόλλητὄν, έμπλἔὄν οίνου.

Δεραιόν, ου, τὸ, torques: a necklace, collar.

Δέρας, et Δέρμα, ατός, et Δέρος, έδς, τὸ, co-

 $\Delta H \Lambda O$

119. Syn. see Βύρσα. Ερ. Δαφοινόν, βόειον, κέλαινον, μεγά, νεοδαρτον, πόδηνεκες, λάχνηεν, πύκινον, ωμόν, βάθυμαλλον, λάσιον.

Δέργμα, ατος, τδ, adspectus: a look, aspect, gaze. Med. 190. Syn. Βλέμμα, όψις, οφθαλμός.

Δέρη. See Δειρή.

Δερκϊάδμαι, Δέρκυμαι, Δέρκω, Ion. Δερκέσκυμαι, video : to see, behold, look. Οφρύσι δερκιδωνται Hes. Theog. 910, 911. Od. ε. 158. Apoll. 2. 911. Syn. 'ὄράω, βλέπω, όπτόμαι, όσσόμαι, είδω, λεύσσω, προσλεύσσω, προσβλέπω, ἔπἴβλἔπω, κάτόπτομαι.

Δέρμα, ατός, τό. See Δερας.

Δερμάτινός, η, όν, coriaceus: made of skin, leathern. Τρόποις εν δερμάτινοισιν 3. 53.

Δἔρὄs, Ion. ut vult Etym. pro Δἔρἄs.

Δέρτρον, ου, τὸ, omentum: the coat of fat investing the bowels, the caul. A. 578. SYN. Λάπάρα, διφθέρα.

Δέρω, δέρω, pellem detraho: to take off the skin, flay, A. 459. Syn. Απόδερω, εκδερω, δεφω.

Δέσμα et Δέσμωμα, ατός, τό; Δεσμός, οῦ, ὁ, pl. Δεσμοl et Δεσμά, vinculum: a fastening, impediment, chain. 3.278. Pers. 751. Iph. T. 457. S_{YN} . Σύνδεσμός, ἃμμὰ, ἄλὕσῖς, πἔδη, ἦλὄς, σειρά. E_P . Αμήχὰνόν, καρτἔρὸν, σιδήρἔδν, σιγάλδεν, άπειρόν, αργάλεον, άρβηκτον, χρύσεον, χάλεπον, άλυτον, δυμαλγες, νηλεές, όλοον, δύσεξήνυστον, άδεσμον, άφυκτον, δίδυμον, ίππικον, πίκρον, άναγκαίον, άτειρες, άπηνες, αυχενίον, αίμοδάφες, γλύκυ, βάρυ, λόφοεν, μάλακον, φιλίον, ἄεικξλἴὄν.

Δεσμεύω, ligo: to bind, chain. Hom. H. 6. 17. Syn. Δέω. Phr. Δεσμοίς κράτεροισί

Δέσμιός, ου, δ, ή; Δεσμώτης, ου, δ; Δεσμῶτις, ἴδος, ἡ, vinctus: bound, chained. Μηκετ' ῶσῖ δέσμιοι. Iph. T. 470. Aj. 105. 234. Syn. Δεθείς, πεπεδημενός, ιλλομενός.

Δεσπόζω, Δεσπότεω, dominor: to rule, domineer. Δεσπόζειν Βρόνων Trach. 367. Heracl. 884. Syn. Κοιράνεω, τὔραννεύω, ιθύνω, κράτεω, άρχω, αισυμναω, κυρίεύω, βασίλεύω, ανάσσω, προστάτξω,

Δέσποινά, ης, Δεσπότις, ιδός, ή, hera, regina: a mistress, queen, lady. Δέσποινάν εις τεκν Ιοη 569. Alcest. 969. Syn. Άνασσά, κυρία.

Δεσπόσιός, Δεσπόσυνός, ου, δ, ή, Δεσπότικός, η, ὄν, herilis: of or belonging to a master. Æsch. Sup. 852. Iph. T. 440. Call. 6.62.

Δεσπότης, ov, δ, herus, rex: a master, lord, king. Bacch. 1063. SYN. Κύρἴος, κοίρανος, βάσϊλεὺς, ἄναξ, δεσπότου δέμας.

Δεσπότις. See Δέσποινα.

Δεσποτίσκος, ου, ο, dimin. à præced. Cycl. 265.

 $\Delta \check{\epsilon} \tau \dot{\eta}$, $\hat{\eta} s$, $\dot{\eta}$, fasciculus: a bundle, faggot. Λ . 553. Syn. Λαμπάs, δάs.

Δευκάλίων, ωνός, δ, Deucalion: the son of Minos. Μεγαθύμου Δευκάλίωνος τ. 180. Ερ. Μεγάθυμός.

Δεῦρὄ, huc: hither, to this time. Alcest. 1040.

Δεύτἄτὄς. See Δεύτἔρὄς.

Δεῦτἔ, huc festinate: come, hasten. Med. 890.

Δευτεριάζω, secundas partes ago: to act the second part, to be second. Eccles. 630.

Δεύτερος, α, ον; Δεύτατος, η, ον, (1) secun-

rium: a hide, skin. Med. 480. 5.440. Apoll. 2. | dus: second, inferior: (2) ultimus: the last, lowest. Hipp. 438. ψ. 342. (1) ὅπίστἔρος, άλλος, (2) νεάτος, νείατος, έσχατος, πυμάτος, τέλευταίδς, υστάτδς, πανύστατός.

> Δεύω, Ion. Δευέσκω, madefacio: to moisten, water, bathe. Alcest. 185. Syn. Βρέχω, φυράω.

μαλάσσω.

Δεύω, δευήσω; Δεω, δεήσω, egeo: to want, Δ. 48. N. 786. Phœn. 482. Syn. Ενδέδμαι, χρήζω, χρεία εστί, έργδν εστί.

Δἔφω, i. q. Δεψἔω, q. v. Eq. 24.

Δεχόμαι, accipio: to take, receive. Helen. 866. Syn. Απόδεχόμαι, λαμβάνω, αίρεω.

Δεψεω, depso: to steep hides, to soften by handling or rubbing. μ. 48. SYN. Έψεω, μάλάσσω, ἄπἄλύνω.

Δέω, δέήσω, quasi à Δέξω. See Δεύω.

Δεω, δήσω, ligo: to tie, bind, confine. Hipp. 1232. Syn. Δεσμεύω, σϋνάπτω, ἄνἄδἔω.

 $\Delta \eta$, sane, profecto: indeed, assuredly. A. 6. For the meaning of this particle, see Hoogeveen and Viger.

Δηγμά, ἄτος, τδ, morsus: a bite. Plut. 885. Δηθά, Δήρου, Dor. Δαρου, diu: long, long ago. Δηθά φίλων άπό η. 152.

 $\Delta \hat{\eta} \theta \check{\epsilon} \nu$, $\Delta \hat{\eta} \theta \check{\epsilon}$, scilicet: forsooth, then, namely. Orest. 1314. Δηθέ twice in Euripides. El. 268. 274.

Δηθύνω, moror: to delay, tarry. Δηθύνειν δ δ' ἄρ' αιἔν Apoll. 2. 75. Syn. Βράδύνω, διαμέλλω, χρονίζω, περιμένω.

Δηἴαλωτός, ου, δ, ή, bello captus: taken by an enemy, plundered. Πυρί δηϊάλωτον Androm.

105. Syn. see Αιχμάλωτός. Δηϊάνειρά, αs, ή, Deianira: the wife of Herles. Trach. 105. Quantity as in Latin: cules. Impia quid dubitas Dēlanīra mori? Per. 'H δόλωπις Οινέως κόρη.

Δηϊοπίτης, ου, δ, Deïopites: Αμύμονα Δηϊοπίτην Λ. 420.

Δήϊος, α, ον, hostilis: hostile, raging. Πυρδς δηΐοιο (trisyll.) Ευρετρα Β. 415. Syn. Εχθοδοπός, εχθρός, πόλεμιός, δυσμενής.

Δηἴοτής, ητός, ή, pugna, bellum: a fight, war. Εν αινή δηϊδτήτι Γ. 20. Syn. Μάχη, βόή, ύσμίνη, φύλοπις, χάρμη, Άρης, ἄϋτὴ, κλονός. ΕΡ. Λευγάλξα, κξλάδεινη, όλόη.

Δηϊόω, igne et ferro vasto, cædo: to ravage with hostile fire, desolate, slay. Χαλκῷ δηἴδων Ρ. 566. Syn. Δηδω, διώκω, φονεύω, εκπέρθω.

Δηϊφόβός, ov, δ, Deiphobus: one of the sons of Priam. Δηϊφόδω εικυῖά Χ. 227. Ερ. Υπέρηνορέων, ήρως, λεύκασπίς, Βεσειδής, Βεσείκελος, μέγα φρόνέων, Πριαμίδης.

Δηκτήριος, ου, ό, ή, mordax : keen, reproachful. Hec. 234.

Δηλέδμαι, lædo, deleo: to injure, wound, destroy. Ξ. 102. Syn. Βλάπτω, φθείρω.

Δήλημα, ατός, τὸ, exitium: injury, destruction. μ. 286. Syn. Βλάθη, λύμη, ὅλεθρος,

εξώλεια, οργή, λώβησις, φθορά. Δηλήμων, ὄνὄς, nocivus; deletor: injurious

to; a destroyer. σ. 84. Syn. Βλάβερος, ἄλίτρός, ὅλεθρἴός, λυμεών.

Δηλίαs, αδόs, ή, Delias: belonging to Delos. Λίμνας επίβα τας Δηλίαδος. Ιου 165.

Δήλἴος, α, ον, qui est ex insula Delo: of or belonging to Delos. Troad. 89.

Δήλόμαι, Dor. pro Βούλόμαι. Theoc. 5. 27.

Δηλός, η, ον, manifestus: clear, manifest, distinct. Orest. 344. Syn. Αρίδηλος, εμφάνης,

έκδηλός, ένδηλός, φανέρος, έναργης, γνωστός, σάφης, δρατός.

Δηλός, ov, ή, Delus: an island in the Ægean sea, the birth-place of Apollo and Diana. (. 162. Ερ. Αμφίρυτος, ηνεμόεσσα, ηγάθεη, δύοεσσά, ἴἔρὰ, κράνἄὴ, ἄλἵπλαγκτὄς, πλαγκτή.

Δηλόω, manifestum reddo: to make manifest, show, declare. Orest. 725. Syn. Απόδείκνυμι.

εμφαίνω, φάν ξρόω.

Δημάγωγέω, populi gratiam capto: to lead or flatter the people. Ran. 422. See below.

Δημάγωγία, as, ή, populi regimen: governent by the people. Ἡ δημάγωγία γάρ ου πρὸς ment by the people. μουσικού Equit. 191.

Δημάγωκικός, η, ον, popularis: popular.

Equit. 217. See above.

Δημακίδίον, ου, τδ, carus popellus: dear little people. ີ Ω δημακϊδίον και πλείστα πανουργα δεδρακώς Equit. 823.

Δήμαρχός, ου, ό, magistratus plebis: a tribune

of the people. Nub. 37.

Δημεύω, publico: to confiscate, to vest in Cycl. 119. the people.

Δημηγόρεω, concionor: to harangue, address

the people. Eccles. 111.

Δημηγόρος, ου, ό, ή, popularis: popular. Hec. 254. Syn. Αγόρητης, δημόχαριστης, κόπις, ήδυλόγός, ρήτωρ.

Δημηλάσιός, α, ον; Δημήλάτος, ου, δ, ή, plebiscito in exilium actus: exiled by the people. Ούτιν' ἔφ' αίματι δημηλασία Æsch. Sup. 7. 609.

SYN. Δημόσιός, δήμιός.

Δημήτηρ, τέρος, τρος, ή, Ceres: the goddess of corn, and mother of Proserpine. Eur. Sup. 1. Syn. Δηώ. Ερ. Ευπλοκαμός, ηϋκόμός, ξανθή, σεμνή θέος, πυρφόρος, καρπόποιός, άγλάδπαις, άγλαδκαρπός, πόλυκαρπός, πότνια, παμμήτωρ, πυρόφορός, καλλίπλυκαμός, εξστεφάνος, παμμήτειρά, ευξάνδς, δίά Βξάων.

Δημίδιον, ου, τὸ, plebecula: dear little people. Έξελθε δητά Δημιδίον ω φίλτατον Equit. 726.

Δημίζω, populo sum addictus: to court or be devoted to the people. Vesp. 697. Εχρ. Τῶν τὸν δῆμὄν ἄπᾶτώντων. Syn. Δημᾶγωγέω.

Δημίδεργός, Δημίουργός, οῦ, δ, opifex; magistratus: a mechanic; a magistrate. Οι δημισεργοί ξασιν τ. 135. Pax 286. Syn. Εργάτης.

Δημίοπληθής, εσς, δ, ή, opibus publicis abundans: supplying public wealth. Κτήνη πρόσθε τα δημισπληθη Agam. 127. See Blomf.

Δημίοπρατός, η, όν, quod publicatur: confiscated. Μισθούς καὶ δημιόπρατα Vesp. 657.

 Δ ήμισς, ου, δ, ή, adj., et (2) Δ ήμισς, ου, δ, subst., (1) publicus: of the people, public, common; (2) carnifex: an executioner. Δήμιοί οι κάτ' ἄγωνάς 3. 259. ΝΥΝ. (1) Δημόσιός, ένδημός, κοινός; (2) δημόκοινός, ραβδοῦχός, ύπηρέτης.

Δημιουργικώς, affabre: in a workmanlike manner, cleverly. Φράζε δημιουργικώς Pax 429.

Δημίουργός. See Δημίδεργός.

Δημόβορός, ου, ό, ή, qui bona populi devorat : people-devouring. A. 231. Syn. Δημόφάγος. Δημόγερων, οντός, δ, populi senior: a senator. Γ. 149. SYN. Βουλευτής, γέρων, βουληφόρός.

Δημόδοκός, ου, ό, Demodocus. 3. 43. Ep.

Θείδς, ἄοιδός.

Δημόθρόδε, contr. -ous, ov, δ, ή, vulgatus, popularis: common, popular, notorious. Φήμη γε μέντοι δημόθρους Agam. 911.

Δημόκδων, ωντός, ό, Democoon. Δ. 499.

 $\Delta \eta μ \ddot{o} κραντ \ddot{o} s$, o v, δ , $\dot{\eta}$, a populo ratus : ratified by the people. Agam. 444. See below.

Δημοκράτ εόμαι, populi imperio servio: to live under a popular government. Δείξας ώς δημόκράτοῦνται Acharn. 640. Phr. Λέως κραίνει άνευ κλητηρός, δεδήμευται κράτός.

Δημόκρατία, as, ἡ, imperium populare: a republic, democracy. ˆΩ δημόκρατία ταῦτὰ δῆτ' ἀνάσχετα Acharn. 618. Syn. Τὰ δημόσια, τά κοινά, δημός.

Δημόκρατικός, η, όν, ad democratiam pertinens: democratical, like a friend to the people. Ran. 952. See above.

Δημόλευστός, ου, ό, ή, à populo lapidatus: stoned by the people, effected by being publicly Antig. 36. Syn. Δημορδίφής.

 $\Delta \eta \mu \delta \lambda \tilde{\epsilon} \omega \nu$, $o \nu \tau \delta s$, δ , Demoleon, the son of Antenor. Y. 395.

Δημόπίθηκός, ου, δ, qui simiam se exhibet erga populum: ape of the people. Καὶ βωμόλόχων δημόπιθήκων Ran. 1085.

Δημοπρακτός, ου, ό, ή, à populo factus vel decretus: made or decreed by the people. Toidos

δημόπρακτός εκ Æsch. Sup. 939.

Δημορρίφης, εσς, ό, ή, à populo jactatus: scattered by the people. Δημορρίφεις σάφ' ίσθί Agam. 1606.

 $\Delta \hat{\eta} \mu \check{o} s$, o v, δ , populus: the people, community, common people. B. 198. Syn. Aaos, λέως, όχλος, πληθός, οί πολλοί. Ερ. Έτ έραλκης, κενεόφρων, ευρύς, ευμενής, ευθυντής χθόνός, προστάτης τοῦ βίου.

Δημός, οῦ, ὁ, pinguedo: fat. Φ. 204. Syn. Αλοιφή, πιμέλη, λίπός, στέαρ. Ερ. Αργής, πίων,

δίπλαξ.

Δημὄσῖεύω, publico; rem publicam tracto: to confiscate; to meddle with public affairs. Αλλ' ῶ πὄνηρ' ου δημὄσιεύων τυγχάνω Acharn. 1029. Syn. Δημεύω.

Δημόσἴός, α, ὄν, publicus: public. 'Ăκραν πρόσοίσει δημόσιος ων κλαύσἔται Lysist. 436. SYN. Δήμισς.

Δημότ ερός. See Δημότικός.

Δημότης, ου, δ; Δημότις, ίδος, ή, plebeius: one of the people, a plebeian. Iph. A. 340. Theoc. 28. 22

Δημότικός, ή, όν; Δημότερός, α, όν, plebeius, popularis, popularis status amans: plebeian, patriotic, republican. Δύο μυριάδες των δημότικών Vesp. 709.

Δημοῦχός, ου, δ, princeps, populo præsidens: a president or guardian of the people. Œ. C.

458.

Δημόφαγός, ου, δ, qui populum devorat: devouring the people. Δημόφας Theog. 1183. Syn. Δημόβορός. Δημόφάγον δε τύραννόν

Δημὄχἄριστης, οῦ, ὁ, qui populo gratificatur: a flattering artful demagogue. Κόπις ήδυλόγος δημόχαριστής Hec. 132.

Δημώματα, ων, τα, Dor. Δαμώματα, carmina quæ publice cantantur: patriotic songs, ballads. Pax 798.

Δην, diu: long. Z. 131. SYN. Δηρόν, πόλύν χρόνόν.

Δηναιός, à, όν, longævus: long lived, permanent. "Οττί μάλ' ου δηναιός ός Ε. 407. Syn. Δηρός, δίην ξκής, αθάν άτος.

Δηνός, εός, το, consilium: design, art, device. κ. 289. Syn. Βουλή, βούλευμα. Ερ. Ήπιον, δλέθριον, πάναίολον, πόλυμήχανον, πόλυτροπόν, σχέτλιὄν.

Δηξίθυμός, ου, δ, ή, animum mordens: heartpiercing. Δηξίθυμου ἔρωτος Agam. 720., answered by βλαστάνειν ακόρεστόν. Syn. Δάκεθυμός, ἄνἶαρός, αινός.

Δἤὄω, à δηϊὄω, hostiliter populor: to ravage with hostile fire. "ὅπως δἤώσας Heracl. 995.

Syn. Αναιρέω, δαίω, κάκδω, τέμνω.

Δηριαόμαι, άσόμαι, Δηρίδμαι, ίσόμαι, contendo: to contend, fight. Αυτοί δηριαάσθων Φ. 467. See also Π. 756. P. 734. Olymp. 13. 63. Syn. Μάχομαι, φιλονεικέω, ερίζω, αμιλλάομαι, άγωνίζομαι.

Δηρίς, εως, Ion. ios, η, pugna: contention, conflict. Περί δηρίν έχουσιν ω. 514. Syn. Δάϊς, μάχη, άγων, έρις, νεικός. Εν. Απειρέσία, άdσχέτος, αιμάτοεσσά, άναιδης, άμείλιχος, άνηνυτός, ἄπεχθής, εχθρά, κράτερά, ὅιζὕρὰ, ουλόμενη,

σθεναρά.

Δηρόβιός, longævus. See Δαρόβιός.

Δηρός, à, ὄν, Att. Δαρός, diuturnus: long, lasting; et Δηρόν, Att. Δαρόν, diu: a long time. B. 298. See Pors. on Orest. 26.

Δητα, quidem, tandem: indeed, I pray. Hec.

816.

 $\Delta \eta \omega$, inveniam: I will find out. I. 418. Δηώ, οῦς, ή. See Δημήτηρ. Helen. 1342.

Δία, αs, ή, Dia: aucient name of Naxos. Δίη

εν αμφιρύτη λ. 324.

Διά, cum gen. et acc., per, propter : through, by means of, on account of. Ελένην ιδοιμί διά καλών Hec. 442.

Δἴἄβαίνω, βήσὄμαι, 2. a. ἔβην, et Δἴἄβάσκω, trajicio, incedo: to go through, go across, pass over, to stalk along. Alcest. 927. Aves 487. Syn. Διαπεράω, υπερβαίνω, μεταχωρέω, διειμί, διέξειμι.

Διάβάλλω, Διάβάλλομαι, trajicio; calumnior: to pierce through; calumniate. Heracl. 423. Syn. Διαβαίνω, διασύρω, αιτιασμαι, λοιδόρεω,

ύβρίζω, συκόφαντέω.

. Δἴἄβάσκω. See Δἴἄβαίνω.

Διαβήτης, ov, δ, circinus: a pair of compasses. Aves 1003.

Δἴαςιάζομαι, per vim compello: to force, urge enuously. Iph. T. 1365. See Βία. Syn. strenuously. Βιάζομαι, εξάναγκάζομαι.

Δἴἄβὄἄω, ήσω, divulgo: to proclaim.

644. Syn. Περίβοαω, κηρύσσω, κληίζω.

· Διαβόλη, ης, Διαβόλια, ας, ή, criminatio: accusation, calumny. Eur. Sup. 417. See also Pyth. 2. 140. Syn. Λοιδόρια, αιτίαμα.

Διάδορος, ου, δ, ή, absumtus; act. peredens:

consumed; devouring. Phil. 7.
Δἴάβρὄχὄς, ου, ὁ, ἡ, madidus: drenched, bathed. Αφρφ διαθρόχοι γενειάδας Phæn. 1396. SYN. Typos, votepos.

Διαγαληνίζω, sereno: to make serene. See Γάλήνη. Equit. 643. Syn. see Γάληνἴάω.

Δἴαγγέλλω, ελω, annuncio: to proclaim, pronounce. Helen. 435. Syn. Εξαγγέλλω, ἄπαγγέλλω, διάβοαω.

Διαγελάω, ασω, derideo: to deride. Bacch. 272. See Γελάω. Syn. Κάταγελάω, χλευάζω,

γεφυρίζω.

Δἴάγινώσκω, δἴάγνώσὄμαι, et Δἴαγνῶμἴ, pernosco, dignosco: to know thoroughly, discern, determine. Εῦ διαγινώσκοντες Ψ. 240. Eumen. 699. Syn. Γιγνώσκω, διάκρίνω.

Διάγλαύσσω, mico: to shine. Εκ πέράτης ανίουσα διαγλαύσσουσι δ' αταρποί Apoll. 1.

1280. Syn. Διαλάμπω, φωτίζω.

Διάγνωμι. See Διάγινώσκω.

Διάγνωσις, εως, ή, dijudicatio: decision, discernment. Τὴν δἴάγνωσἴν κράτει Hipp. 693.

Διάγράφω, describe: to describe, delineate, set down. "Οτι πεντετάλαντος διάγεγραπταί μοι δίκη Nub. 774.

Διάγρυπνέω, insomnem noctem transigo: to pass a sleepless night. Ran. 931. See Αγρύπ-

νέω. Syn. Αγρύπνέω, διάγρηγόρεω.

Δἴαγω, ξω, trajicio; vitam dego: to lead through, conduct; live. Eur. fr. Antiop. 39. 4. See Ayω. Syn. Διαθαίνω, διατρίθω, διαθίδω.

Διάγωνίζομαι, certo ad extremam dimicationem, decerto: to contend to the end, combat. Ran. 794. See Αγωνίζομαι. Syn. Αγωνίζομαι, **ἄμιλλἄὄμαι**.

Διαδάζομαι, σομαι, distribuo: to distribute, divide. Hes. Theog. 881. Syn. see Δάζομαι. Διαδάπτω, dilacero: to pierce through, tear.

Φ. 398. Syn. Δάπτω, διακόπτω, τέμνω.

Δἴἄδἄτἔὄμαι, dispertior: to divide for oneself, appropriate. Διὰ κτησιν δάτ ἔοντο Ε. 158.

Δἴαδέκτωρ, ὄρὄς, δ, hæreditate acceptus: hereditary. Ion 481. Syn. Πάτρῷδς, έγκληρός.

Διαδέρκω, Διαδέρκομαι, aor. διέδρακον, perspicio: to see through, discern. Z. 344. SYN. see Θἔἄὄμαι et Δέρκὄμαι.

Δἴαδέτος, ου, ό, ή, vinctus: bound. Sept.

Th. 115. Syn. Δετός, δέσμἴός.

Διάδεχόμαι, excipio: to succeed to another. Trach. 30. Syn. Εκδέχομαι, πάραδέχομαι.

Δἴἄδηλἔὄμαι, valde lædo: to injure greatly, tear asunder. Theoc. 24. 83. Syn. Δηλέὄμαι, λυμαίνδμαι, σίνδμαι, βλάπτω.

Διαδίδράσκω, διάδράσομαι, aufugio: to escape. Νεανίας δ' olovs συ διαδέδρακότας Acharn. 601.

Syn. Εκφεύγω, ἄπὄφεύγω, διαδύω.

Διαδίδωμι, διαδώσω, trado per manus, distribuo; doceo: to disseminate, distribute; teach. See Δἴδωμῖ. Syn. Ανάδιδωμῖ, Troad. 117. διασπείρω.

Διαδιφρεύω, currum ago per: to drive the chariot across. Orest. 984. See Δίφρεύω.

Δἴἄδὄχή, η̂s, ή, quicquid fit per vices: succession. Hec. 1141.

Δἴάδοχος, ου, δ, ή, successor, vicarius; auxilians: successor, substitute; alleviating. 473. SYN. Διάδεξάμενός.

Διάδρασιπολίται, ων, οί, qui reipublicæ munia subterfugiunt: those who decline to perform the offices of the state. Καὶ μὴ διάδρασιπολίτας Ran.

1014.

Διάδρομή, ηs, ή, discursus: a running about, consternation. Διάδρομῶν ομαίμονες Sept. Th.

Δἴἄδὖω, Δἴάδὖνω, subeo per medium, elabor: to pass through, escape. Vesp. 352. See Δὔω. Syn. Διαφεύγω, διαθαίνω, απόφεύγω.

Διαείδομαι, είσομαι, perspicior, exhibeo me; cognosco: to show oneself distinctly; put to

trial, ascertain. O. 535.

Δἴἄείδω, είσω, είσὄμαι, cantando decerto: to contend with in singing. Αλλά γε τοι διαείσομαι Theoc. 5. 22.

Δἴαζάω, Δἴαζώω, Ion. Δἴαζωέσκω, omnem vitam transigo: to live by means of, continue to the end of life. Ορθώς δἴαζην τον βἴον Iph. A. 924. Apoll. 1. 1074. Syn. Zάω, βἴόω, δἴάγω.

Δἴαζεύγνυμἴ, ζεύξω, disjungo: to separate. "Ητίς αν δίαζυγη Troad. 671.

Δἴαζητέω, excogito: to examine thoroughly.

Εῦ δἴεζητημένους Thesm. 438. Syn. Αναζητέω, ανάκρίνω, εξετάζω.

Διάημί, perflo: to blow through, 'Απάλόχρόσς ου διάησιν Hes. Op. 517. Syn. Δίαω.

Διαθειόω, sulphure perfumo: to purify or fumigate with sulphur. χ. 494. Syn. Θυμἴάω, ἔπῖθυμἴἄω, κἄθἄγίζω.

Διαθήκη, ης, ή, fœdus: an agreement, covenant, will. Vesp. 582. Syn. Σπονδή, συν-

Διάθλίεω, premo: to oppress, afflict. Φωτά διαθλίβουσιν ανίαι Call. Ep. 10. Syn. Επίθλίβω,

Διάθρεω, perspicio: to see through, investigate, observe. Καὶ τοὺς ἄν ξμους δἴαθρησαι Equit. 543. SYN. Aθρέω.

Διαθρύπτω, diffringo; deliciis frango: to break to pieces, bruise; to corrupt or render effeminate. Τριχθά τε και τετραχθά διατρύφεν Γ. 363. Syn. Διαρφήγνυμι, καταρφήγνυμι, διάτρίθω, άλοιάω, συγκόπτω.

Δἴαιθύσσω, irruo: to rush, to drive as a gale. Olymp. 7. ult. Syn. Αιθύσσω, ἔπισκήπτω.

Διαιμός, ου, ό, ή, sanguinolentus: soaked in

blood, bloody. Hec. 654. Syn. Δἄφοινὄς. Δἴαίνω, ἄνῶ, humecto: to moisten, sprinkle, bathe. Δἴαίνεσθε Πέρσαι Pers. 263., answered by γέραιοις ακούειν. Syn. Βρέχω, ύγραίνω, πλύνω.

Διαίρεσις, εως, ή, divisio: division, distinguishing, reckoning. Eumen. 752. Syn. Noμή, μερισμός, δασμός.

Διαίρετος, η, ον, quod dividi potest; divisus: divisible; divided, distinct. Trach. 166.

Δἴαιρεω, divido: to separate, distinguish. Eur. ΕΙ. 839. ΣΥΝ. Διακόπτω, διαρρήγνυμι, δίαμερίζω.

Διαΐστοω, memoriam alicujus aboleo: to erase, obliterate. Αύτην διηΐστωσε Trach. 883. Syn. Αϊστοω, αφανίζω.

Δἴαιτἄ, ης, ἡ, vitæ ratio; victus: mode of living; living, livelihood. Pyth. 1. 182. See below. Syn. Βἴος, βἴοτός, βἴοτή.

Δἴαιτὰω, arbiter sum, adjudico; med. vitam dego: to adjudge, award; spend one's life. Φιλημάτα κείνα δίαιτα Theoc. 12. 34. Syn. Βράθεύω, κρίνω, διαζάω, διάγω, διάτρίθω.

Διακανάζω, ξω, cum murmure infundo: to pour in with a noise. Μῶν τὸν λἄρυγγἄ δἴἔκἄναξέ σοι κάλωs Cvel. 157.

Διακαυνιάζω, sortior: to draw lots. 'Η δίακαυνίασαι πότεροι Pax 1081.

Διακέάζω, ασω, diffindo: to cleave asunder. ο. 321. Syn. Διασχίζω, κεάζω, διατέμνω.

Διακειμαι, κείσομαι, dispositus sum: to be disposed, behave, be situated. Troad. 113. Syn. Πάσχω, ἔχω.

Δἴακείρω, κερῶ et κέρσω, detondeo: to shear, crop off, frustrate. Θ. 8. Syn. Απόκείρω, κείρω, αναιρέω, σνάτρέπω.

Δἴἄκἔνηs, frustra: in vain. Troad. 753. Syn.

Αύτως, άλλως, μάτην.

Δἴἄκερμἄτίζω, in minutas partes seco; moneta permuto: to cut into small pieces, mince; get change for. Ελθών δἴεκερμἄτιζεν εν τοις ιχθύσι Vesp. 789. ΒΥΝ. Κερμἄτιζω, δἴάθρύπτω.

Δἴακινέω, permoveo: to stir up, agitate. Nub. 477. See Κινέω. Syn. Κινέω, εξορμάω.

Δἴἄκλάω, ἄσω, frango: to break to pieces, cut through, snap asunder. Χερσί δίακλάσσας Ε. 214. Syn. Θραύω, απόθραύω, διάθρύπτω.

Διακληρόω, sorte distribuo: to distribute or appoint by lot. 'Ως ἔφ' ἔκάστη δἴἔκλήρωσεν Æsch. Sup. 975. Syn. Απόκληρόω, δίἄκαυνἴάζω, λαγχάνω.

Διάκλύζω, alluo: to wash. Νότιδι διάκλύζει

μέλας Iph. T. 107.

Δίἄκναίω, contero, corrumpo: to gnaw through, goad, annoy, corrupt. Ψυχὴν ῆλθεν δίἄκναῖσαι (parcemiac) Heracl. 297. Syn. Δίαφθείρω, κακύνω, λωβάδμαι, μἴαίνω, τήκω, ἄμαυρδω.

Δἴακοιράνεω, regis more obeo: to give orders. to marshal. Πόλξας διακοιράνξοντα Δ. 230. Syn. Κοιράνεω, διατάσσω, διέπω, διέρχομαι, διά-

Δἴακονέω, famulor: to minister, wait upon. Δἴακονείσθαι γαστρί Phil. 287. Syn. Αμφίπος λεύω, δουλεύω, δέραπεύω, υπουργέω, υπηρέτεο-

Δἴακονἴκος, ή, ον, promtus ad exsequendum ministerium: prompt to supply, serviceable. "Ιν' ευθέως διακόνικός είναι δόκης Plut. 1171.

Δἴάκὄνὄς, ου, δ, famulus; inprimis, qui cibos ministrat: an attendant, minister. Όρνιν ἴν ἄκολουθον διάκονόν τ' έχοι Av. 73. Syn. Aμφϊπόλός, διάκτωρ, παις, υπηρέτης.

Διακόπτω, discindo: to cut asunder, separate. Anaer. 28. 15. Syn. Κόπτω, ἄνασχίζω, δἴαρδήγ-

νυμί.

Διακόρεύω, stupro: to deflower, violate. Thesm. 487. Syn. Διαφθείρω, κάταισχύνω.

Διακορκορύγεω, strepitum edere cogo: to cause to rumble, to shake with a rumbling noise. Avτην διεκορκόρυγησε Nub. 386. Syn. Κορκόρυγέω, ηχέω.

Διακοσμέω, divido, dispono, rego: to divide,

arrange, marshal. B. 126.

Διακράζω, clamo: to cry out. Πόρναισι καl βἄλἄνεῦσἴ δἴἄκἔκραγἔναι Equit. 1403. Syn. Κράζω, δἴἄβὄἄω, ἄνἄκλάζω.

Διακρηνόω, e fonte refundo: to pour forth from a pipe, pour fresh. Πῶμἄ δἴεκρηνώσἄτἔ Νῦμφαι Theoc. 7. 154.

Δἴακριδον, præcipue; discrete, distincte: chiefly; preferably, decidedly. Σθένει τε δίακρίδον είναι Ο. 108.

Διακρίνω, secerno: to separate, distinguish, discern. Ξείνε διακρίνειε το σημα 3. 195. Syn. Διορίζω, διαιρέω, αφορίζω, ανακρίνω.

Διάκρισις, εως, ή, discretio, dijudicatio: decision, determination. Τελεοιτό διάκρισις Αλκίνοιο Apoll. 4. 1169. Syn. Γνώμη, ψηφός.

Διακρότεω, subagito: to commit fornication th. ἄπαντές αυτήν διεκρότήσατ' εν μερει Cycl. 179.

Δἴακτὄρῖα, as, ή, ministerium: the office of a herald, ministry. Musæ. 6. Syn. Αγγέλία, δούλευμα.

Διάκτορος, ου, ό, minister; internuncius, epith. Mercurii: a servant; messenger, inter-preter. B. 103. Syn. Δἴάκὄνὄς, άγγἔλὄς.

Διακωλύω, impedio: to hinder, prevent. cest. 33. See Κωλύω. Syn. Κωλύω, ἔπἔχω.

Διαλαγχανω, 2. a. ελαχον, sortito divido: to decide by lot. Θηκτῷ σἴδήρφ δῶμἄ δἴἄλἄχεῖν τόδε Phœn. 66. Syn. Διάκληροω, διαμερίζομαι.

Διαλακέω, ήσω, cum sonitu dissilio: to burst asunder with a noise, explode. Διαλακήσασα πρός αυτώ (paræmiac) Nub. 409. Syn. Δίαρ*ἡήγνυμ*ῖ.

Δἴαλαλέω, colloquor: to converse with. Cycl. 174. See Λάλξω.

distinguish. Eur. El. 373.

Δἴἄλάμπω, illucesco: to shine through or abroad. Plut. 744. Syn. Εκλάμπω, ἔπιλάμπω, διάφαίνομαι.

Διαλγής, εσς, δ, ή, qui perdolet, luctificus: sorrowful, grievous. Choeph. 62. Syn. Γὄέρος, βἄρὔπενθης, βἄρὔαλγης.

Δἴαλεγόμαι, loquor, dissero: to speak, converse with, reason. Λ. 407. Syn. Αγόρεύω, ακριβόλογξόμαι.

Δἴάλεγω, deligo: to choose, distinguish, ascertain. Lysist. 720. Syn. Διάκρίνω, διορίζω. Δἴαλείχω, lingo: to lick clean. Vesp. 899.

Δἴἄλεξἴς, εως, ή, sermocinatio: elocution, converse. Nub. 316. Syn. Δἴἄτρἴθὴ, ὅμιλῖα, ρησις, λέσχη, ὄἄριστύς.

Διαλεπτολογέσμαι, argute dissero: to argue with subtlety. Nub. 1498. Syn. Διαλέγο-

Δἴάλεπτός, ου, ό, ή, pertenuis: very slender.

Nub. 16. Syn. Λεπτός.

Διαλλάγη, ης, ή; Διάλλαγμά, άτος, τὸ, reconciliatio: reconciliation, mediation. Τὰς δἴαλλάγάs Phœn. 386. Helen. 585. Syn. Ειρήνη, συναλλάγη, φιλία, μετάθολή.

Δἴαλλακτής, οῦ, Δἴαλλακτήρ, ῆρὄς, ὁ, reconciliator: a reconciler. Phæn. 478. Sept. Th.

Δἴαλλάσσω, ξω, muto; reconcilio: to exchange; reconcile. Alcest. 14. Syn. Αλλάσσω, σὔναλλάσσω, μἔταλλάσσω.

Δἴάλυμαίνδμαι, noceo; dilanio: to injure, dishonour; mangle. Χρησμοίς αδίκοις δίξλυμάνθην Ηίρρ. 1346. Syn. Βλάπτω, δάπτω.

Διαλύσις, εως, ή, dissolutio: dissolution, the putting an end to, termination. Τωνδέ διαλύσις κάκων Phoen. 448. Syn. Διαλλάγη, έκλυσις.

Δἴαλύω, ύσω, dissolvo: to dissolve, unfasten, dismiss. Orest. 1696. See Λύω. Syn. Λύω, εκλύω, κάταλύω, διαλλάσσω.

Δἴαλφἴτοω, farina oppleo: to fill entirely with meal. Διαλφιτώσω σου κύκλω Nub. 669.

Δἴαμαθύνω, in cinerem redigo: to reduce to ashes. Πόλιν δίημάθυν εν Agam. 797. Αμάθύνω, q. v.

Δἴἄμάττω, ξω, subigo, pinso: to knead, bake. Αν. 463. Syn. Αναμάττω, διαπλάττω.

Δἴἄμἄχὄμαι, μἄχἔσὄμαι vel μἄχοῦμαι, depugno : to fight against. Plut. 448. See Μάχομαι. Syn. Μάχόμαι, ανθίστάμαι, αντιφέρδμαι, αντιμάχδμαι, αντέχω, διάγωνίζομαι, αντάγωνίζομαι, έναντιόόμαι, ισχυρίζομαι.

Δἴαμαω, demeto: to cut asunder with a sickle. tear off or asunder. Λάπἄρην διαμησε χίτωνα Γ. 359. ΝΥΝ. Αμάω (q. ν.), ἄποτέμνω, διασχίζω,

Διαμεθίημι, dimitto e manibus: to dismiss, leave to, throw aside, neglect. Eur. El. 978.

See Αφίημί, ίημί.

Διαμείδω, ψω, commuto: to change one place for another, pass through. Iph. T. 400. Αμείβω. Syn. Μεταβάλλω, επαναλλάττω.

Διαμέλειστι, membratim: limb by limb, in pieces. Τοὺς δἔ δἴαμἔλἔιστι τἄμὼν ι. 291.

Διαμέτρεω, dimetior: to measure out. Χωρον μέν πρώτον διξμέτρεον Γ. 315. Syn. Αναμέτρεω, διαιρέω, διάτάττω.

Διαμέτρητος, η, ον, dimensus: measured. Δία-

μετρητῷ ἔνῖ χώρφ Γ. 344.

Διαμέτρος, ου, ή (sc. γραμμή), diametrus: a

Δἴἄλαμβἄνω, λήψομαι, divido: to separate, measure across, a diameter. Καὶ διαμέτρους καὶ σφηνάς Ran. 799.

Δἴαμηρίζω, femora diduco s. divarico: to divide or part the thighs. Aves 669.

Διαμηχανάσμαι, fabricor: to contrive, discover. Διαμηχανήσομαί 3' όπως Equit. 917.

Δἴαμἴνύρὄμαι, exili voce cantillo: to sing with Thesm. 100. a lamenting or whining voice. See Μἴνὔρίζω. Syn. Μἴνὔρίζω, Βρηνέω.

Δἴαμοιραω, divido: to tear to pieces, deal out. Hipp. 1373. Syn. Διαδατέσμαι, διαιρέω, μερίζω.

Δἴαμπάξ, penitus; semper; utrinque: right through, entirely; always; on both sides. Bacch. See below. Syn. Διαπαντός, πάντως, διην ξκως.

Διαμπέρες, penitus; perpetuo: quite through, entirely ; ever. Είθε σου διαμπερές Philoct. 791. Syn. Πάντη, παντελώς, τελεως.

Διαμυθόλογεω, enarro: to relate, record. See Mûθός. Syn. Διαλέγομαι, P. V. 915. διέξειμι.

Διαμυλλαίνω, labra distorqueo: to turn the mouth awry, to distort. Vesp. 1315.

Δἴαμφἴδἴὄς, ου, δ, ή, seorsum positus, discrepans: very different. Το διαμφιδίου P.V. 570., answering to τίς εφαμερίων.

Διάνδιχα, bifariam, ex duobus alter: in two ways, one of two things only. Λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν Α. 189.

Δἴανεμω, divido: to divide, distribute. Plut.

510. Syn. Απόμείρομαι, διαδίδωμι. Διανευμά, ατός, τό, nutatio: a beckoning.

Thesm. 122. Δἴανίσσομαι, transeo: to pass through. Pyth.

Δἴἄνὄἔὄμαι, mente agito, paro: to turn over in the mind, design, intend. Eccles. 769. Syn. Αισθανόμαι, διαγιγνώσκω.

Δἴανοιά, as, ή, mens: mind, thought, sense. Αγάθη διάνοιά πολίταις Eumen. 1011. Syn. Νὄημά, ἔπἴνοιά, γνώμη, λὄγισμὄς, αίσθησϊς, θυμὄς, φρην, νόσς, πραπίδες.

Δἴανταῖός, α, ὄν, ex adverso penetrans: pene-

trating through, fatal. Ion 766.

Δἴαντλέω, exhaurio velut sentinam, perfero: to endure, sustain. Herc. F. 1365. Syn. Απαντλέω, ἄνᾶτλημῖ, ἄνἄμἔνω.

Δἴἄνῦω, Δἴἄνῦτω, perficio: to finish, bring to an end. Ίππίους δίήνυσε Eur. El. 825. Syn. Ανύω, ἄπεργάζόμαι, τέλειδω, κἄτεργάζόμαι.

Δἴαξαίνω, carmino, distraho: to card, tear asunder, distract. Ταις αρχαισι διαξήναι Lysist. 578. Syn. Διάλύω, ξαίνω, Αλίθω, άναιρεω, δίά-

Δἴαξἴφίζὄμαι, digladior: to attack with the sword. "Os Μήδοισι διεξιφίσω Equit. 781. Syn. Πόλξμξω, δίαμαχόμαι.

Δἴἄπἄλαίω, colluctor: to struggle, contend. Equit. 572. See Πἄλαίω.

Δἴαπάλλω, sortior: to fix by lot, allot. Sept. Τh. 738. Syn. Πάλλω, διακληρόω.

Διαπάλύνω, in partes minutas disseco: to cut to pieces. Ξανθόν δε κρατά διεπάλυνε και ράφάς Phœn. 1176.

Δἴἄπαττἄλεύω, distendo clavis affixum: to stretch on stakes fixed in the ground, peg down. Διάπαττάλευθήσει χάμαί Equit. 371. Εκτείνω.

Διαπεινάω, valde esurio: to be very hungry, starve. Acharn. 751. See Πεινάω.

Διάπειρά, as, ή, experientia: a trial, experience,

Διάπειρά τοι βρότων έλεγχος Olymp. 4. 29. answering to χάριτων εκατί τονδε κωμόν. Syn. Εμπειρία, πειρά, βάσάνδε, κίνδυνδε.

Δἴἄπείρω, transadigo: to pierce through. Phœn. 26. Syn. Πείρω, ἄνᾶπείρω, εμπεροναω.

Διαπεραίνω, ad finem perduco: to bring to an end. Androm. 333. Syn. Τέλειδω, ἄπεργάζομαι.

Δἴἄπ ἔραιδω, Δἴἄπ ἔρᾶω, άσω, trajicio; e vagina stringo: to convey across; unsheath. Κολέων ξρυστά διέπεραιώθη ξίφη Aj. 730. Andr. 1248. Syn. Διαθαίνω, διαγω, διέρχομαι, εκπεραω.

Δἴαπέρθω, Δἴαπορθέω, devasto: to plunder, demolish. H. 32. Helen. 111. Syn. Ανάτρεπω,

αιστόω, δηίδω.

Δἴἄπἔτάζω, Δἴἄπἔτάννυμἴ, ἄσω, pando: to

expand, open. Lysist. 732.

Διάπεύθομαι, perscrutor: to ask or inquire thoroughly. Agam. 808. Syn. Αναζητέω, ανάκρίνω, διάπυνθάνδμαι.

Διαπιαίνω, pinguefacio: to fatten thoroughly. Βόταναις διαπιανθείσαι Theoc. 16, 91. Syn.

Πιαίνω, λίπαίνω.

Διαπίπτω, elabor: to fall asunder, fall away, escape. Equit. 692. Syn. Διόλισθαίνω, ϋπεκφεύγω, ἄπὄτυγχάνω.

Διάπλέκω, ξω, intertexo; finio: to entwine; Aves 755. See Πἔρίπλἔκω. Εμπλέκω, συμπλέκω.

Διαπλήσσω, ξω, ictu perfringo: to dash to pieces. Έπειτα διαπλήσσοντες Αχαιοί Ψ. 120.

Διάπλοσs, ov, δ, (1) huc et illuc delatus: sailing about; (2) subst. trajectus, transmissio: sailing across, passage. Καὶ πάννυχοι δη διαπλύον Pers. 382.

Διάπλώω, pernavigo: to sail across, navigate. Κείθεν δε διαπλώουσιν Αβάντων Call. 4. 288. Syn. Διάπλεω, διάβαίνω, διέρχομαι.

Διαπόντιός, ου, ό, ή, transmarinus: across the

Theoc. 14. 55.

Διαπορθέω. See Διαπέρθω. Διαπρράτω, conficio; transigo cum aliquo: to finish, execute, kill; treat with. Πλουτοθοί διαπράττουσι νικώσιν δίκας Equit. 93. Syn. Απεργάζομαι, κάτεργάζομαι.

Διάπρεπής, εκς, δ, ή, eximius: distinguished, conspicuous. Iph. A. 1487. See below. Syn. Έξυχος, υπείροχος, εξαίρετος, έκκριτος, έκδηλος,

έπισημός.

Διάπρέπω, conspicuus sum: to be distinguished, excel. Ἡτ' ᾶρὰ πάντων δἴἄπρἔπεις αψυχῖα Alcest. 658. Syn. Μἔτἄπρἔπω, δἴἄφέρω, πρόξχω, ϋπέρξχω, ϋπερβαίνω, ϋπερβάλλω, ϋπ ἔρηνδρ ἔω.

Δἴάπρίω, serra disseco: to saw asunder. Πὄσον δίδως δητ' ει διαπρισθείεν δίχα Pax 1262. Syn.

Εμπρίω, διατέμνω.

Διάπρυσιός, α, όν, late porrectus; late sonans, clarus: far extended; loud, clear. 'Ηΰσεν δέ διαπρυσίου Ρ. 247. Syn. Αυδήεις, διατορός.

Δἴαπτὄξω, poët. Δἴαπτοιξω, perterrefacio: to alarm. Επέεσσι διεπτοίησε γυναικας σ. 339. Syn. Πτόξω, εκδειμάτδω, εκπλήττω, κάτά- $\pi\lambda\eta\tau\tau\omega$.

Δἴαπτύσσω, ξω, evolvo: to unfold, explain. Ούτοι διαπτυχθέντες Antig. 709. Syn. Αναπτύσσω, διυίγω, διασαφέω, φανέρδω, εξάπλοω.

 Δ ἴαπτὕχὴ, ῆs, ἡ, volumen: a fold. Γραμμά-

των διαπτυχάς Iph. T. 794.

Δἴἄπυρός, ου, ὁ, ἡ, igne excandefactus: ignited, fiery. Δἴἄπυρός δ' εστίν κἄλῶς Cycl. 626. Syn. Έμπυρός, θερμός.

Δἴἄπὕροω, accendo: to kindle, reduce to ashes. Τροίαν γε δἴεπῦρωσἄμην Cycl. 690. SYN. Διακαίω, καταίθω.

Δἴἄραίνω, Δἴαρραίνω, respergo: to shed: sprinkle all over. Κρουνοί διερβαίνοντο Trach.

Διαρίθμεω, dinumero: to enumerate. Ψήφους δίηριθμησε Iph. Τ. 967. Syn. Καταρίθμεω, κάταλέγω, διάλογίζομαι.

Διαρκέω, έσω, sufficio: to be sufficient or equal to, resist, prevail. Sept. Th. 842. Syn.

Αρκέω, εξαρκέω, έπαρκέω, βόηθέω.

Διαρμόζω, disjungo: to tear asunder. Orest. 1452. Syn. Αποζεύγνυμι, αποσπάω, χωρίζω.

Δἴαρπάζω, ἄσω et άξω, discerpo: to snatch away by force, plunder, tear. II. 355. SYN. Σὔναρπάζω, δἴασπὰω, δἴασπὰράσσω, ἄναρπάζω.

Δἴαρραίνω. See Δἴαραίνω.

Δἴαρδαίω, vasto: to break to pieces, shatter. Νῆά διαρραίουσι μ. 290. Syn. Διάπέρθω, διάϊστόω, διαφθείρω.

Διαρρέω, ρεύσομαι, perfluo: to flow through, vanish. Aj. 1266. Syn. Κάταρρέω, διάλυδμαι,

διαφθείρομαι, έρδω.

Διαρδήγνυμι, diffringo : to tear asunder : burst. Aj. 834. Syn. Αναρδήγνυμι, συντρίθω,

σχίζω.

Διαρβίπτω, Διαρβιπτέω, Διαρβιπτάσκω, disjicio: to toss about, scatter, hurl. Thesm. 773. Vesp. 59. Ι. 575. Syn. Δἴασκεδάννυμι, ἄπορρίπτω, καταβάλλω, εκτινάσσω**.**

Δἴαρροκή, η̂s, η, meatus; canalis animæ: a passage through, channel; windpipe. Hec.

Διαρβόθεω, cum strepitu excito: to cause to spread like the noise of a torrent. Sept. Th.

Διαρβοιζέω, cum stridore ruo s. transfigo: to rush or pierce with a whizzing noise. Trach. 568.

Δἴαρρνοδην, ita ut diffluat seu diluatur: in streams. Πέπηγέν ου διαρρυδάν Choëph. 61.

Διαρρύεω (usit. in perf.), diffluo: to flow away, waste away. Πρίν διερρύηκεναι Vesp. 1156. Syn. Διαρδέω.

Δἴαρρωξ, ωγός, ὁ, ἡ, disruptus: broken asunder, ritled. Iph. T. 262. Syn. Απορρωξ.

Δἴαρτἄμεω, in frusta concido: to cut into small pieces, devour. Δἴαρταμήσει σώματος P. V. 1059.

Δἴἄσἄλἄκωνίζω, lascivum ago: to move lasciviously. 'Ωδί πρόβὰς τρῦφἔρόν τι διασαλακώνίσον Vesp. 1169. Syn. Άβρύνδμαι, διάθρύπτὄμαι.

Δἴἄσἄφἔω, clare explico : to explain distinctly, prove. Phœn. 409. See Σἄφήs. Syn. Φάν ξρόω, δηλόω.

Δἴἄσημὄς, ου, ὁ, ἡ, illustris: distinguished. Philoet. 212. Syn. Ἐπἴσημὄς, λαμπρὄς, φἄνἔρὄς.

Διασία, ων, τα, festum in honorem Jovis Milichii Athenis: a festival in honour of Zeùs Μειλίχιος. Τουτί πότε Διασίοισιν Nub. 408.

Δἴἄσιγἄομαι, γήσὄμαι, reticeo: to pass over in

silence. Ol. 13. 130. See Σιγή.

Διασίωπαω, conticesco: to keep silent or Έμελλε δ' αυτά διάσιωπήσας άναξ Ιου secret.

Δἴασκαίρω, persulto: to bound along. Κέλευθά διασκαίροντες εποντο Apoll. 1. 574.

Διασκανδικίζω, olitores imitor, deinde Euripidem σκανδικόπώλιδος filium (vox Aristoph.): to imitate Euripides whose mother sold herbs called | bring to an end, finish. T. 90. Heracl. 435. σκάνδικές. Μή διασκανδικίσης Equit. 19.

Δἴασκεδάννυμῖ, σκεδάσω, poët. Δἴασκίδνημῖ, dissipo: to scatter, efface. Δἴεσκεδάσ' άλλυδις -άλλη ε. 369. Œ. C. 1340. E. 529. SYN. Αποσκεδάννυμι, διασπείρω, απορβίπτω.

Δϊασκέπτόμαι, Δϊασκόπεω, Διασκόπιαόμαι, dispicio: to consider thoroughly, espy. Φἔρἔ δἴασκεψώμεθα Cycl. 559. Vesp. 246. K. 388.

SYN. Σκέπτομαι, Βέωρέω, φροντίζω.

Δἴασκόπεω, &c. See above. Δἴασμήχω, extergendo perpurgo: to cleanse by rubbing. 'Αλσὶν δἴασμηχθεὶς ὄναιτ' ἄν οὐτὄσί Nub. 1237. Syn. Σμήχω.

Διασοφίζομαι, sophistice ago: to deceive by cunning language. Aves 1619. Δἴασπάρακτός, ἡ, ὄν, dilaniatus : torn to

pieces. Bacch. 1218. See below.

Δἴασπἄράσσω, et Δἴασπἄω, ἄσω, distraho: to tear asunder. Δἴασπαράττει και ξυναρπάζει βἴα Pers. 195. Eur. Sup. 840. Syn. Αποσπαω, δάπτω, συντρίβω, διαιρέω.

Διασπάω. See above.

Δἴασπείρω, dissipo: to scatter asunder. δε διασπείρει μάτην. Soph. El. 1292. Syn. Διασκεδάννυμι, διάφορεω.

Διάσσω, cum impetu transeo: to hasten across, traverse. Œ. C. 209. Syn. Διάτρεχω, δίήκω.

Δἴαστάδον, eminus: at a distance. Ένθα καῖ ένθα διαστάδον Apoll. 4. 942.

Δἴαστάθμἄὄμαι, libro, dispono : to weigh, measure, adjust. Θεῶν διεστάθμήσἄτο Eur. Sup. 213. Syn. Διατάττω, διαμέτρεω.

Δἴαστείχω, pervado, abeo: to go through or away. Δἴεστἴχε μᾶλα νὄμεύειν Theoc. 27. 68. -Syn. Βἄδίζω, δἴάβαίνω, δἴέρχομαι, δἴήκω.

Δἴαστίλδω, mico: to glitter, reflect lustre. Δἴαστίλδουσἴ πρὸς τον ἥλῖον Pax 566. Syn. · Διάφαίνομαι, διάλάμπω, διαυγάζω.

Δἴαστοιχίζομαι, ordine colloco, stabilio: to arrange, settle. Καὶ δἴεστοιχίζετο P. V. 238. SYN. Διατάσσω.

Δἴαστρέφω, distorqueo: to bend aside, distort, pervert. Ει δίαστραφήσομαι Equit. 175. Πάράγω, πάρασύρω, διαφθείρω, λωθάδμαι.

Δἴάστρὄφὄς, ου, ὁ, ἡ, distortus : distorted. Καὶ δἴαστρὄφους Bacch.1121.

Δἴασφαιρίζω, in pilæ morem disjicio: to scatter like balls. Χείρας δἴεσφαίριζε Bacch. 1125.

Διασφηκόω, in vespam converto: to form like a wasp. Vesp. 1072. See above.

Δἴασχίζω, discindo: to cleave asunder. Νεθρά δίεσχίσθη Π. 316. Syn. Διαρδήγνυμί, αποσχίζω, διατέμνω.

Δἴἄσώζω, conservo: to render safe, rescue. Helen. 65. Syn. Ανάσωζω, διάτηρεω, διάφυ-

λάττω.

Διατάττω, ξω, dispono: to arrange, station. Vesp. 360. Syn. Διατίθημί, καταρτύω, δίξπω, διαστάθμαδμαι, τάσσω.

Δἴἄτέγγω, humecto: to moisten, soak. Iph. T.

405. SYN. Τέγγω, βρέχω.

Δἴἄτειχίζω, muro interjecto distermino: to separate, fortify by a wall. Eq. 815. Συστέλλων τὰ τείχη.

Διατέκμαιρόμαι, certis notis ostendo; conjicio: to prove by clear signs; conjecture. δίετεκμήραντο Apoll. 4. 284. SYN. TEKHAIρόμαι, ἄνάδείκνυμι, δηλόω.

Δἴἄτἔλευτἄω, Δἴἄτἔλέω, ad finem perduco: to

Syn. Αντω, απεργάζομαι, διαγω, διαμένω.

Δἴἄτἔλης, ἔὄς, ὁ, ἡ, perpetuus, efficax: continual, effectual. Œ. C. 1514. Syn. Ασκέλης, συνέχής.

Δἴἄτέμνω, τέμῶ, disseco: to cut through or asunder. Hec. 770. Syn. Συντέμνω, δἴασχίζω, δἴᾶτμήγω, δἴᾶκόπτω.

Δἴἄτἔτραίνω, vel Δἴἄτἴτραίνω, perforo : to bore through, penetrate. Ωτα διετετρήνατο Thesm. 18. Syn. Διαπείρω, διακόπτω, διαρρήγνυμι.

Δἴἄτήκω, liquo, mollio: to melt thoroughly, Nub. 149. Syn. Εκτήκω, συντήκω, μάλάττω, μάραίνω.

Δἴἄτἴθημἴ, θήσω, compono, dispono: to settle, compose. H. Apoll. 254. See Τἴθημἴ. Διατάττω, συντάττω, απόδιδωμι, καθίστημι.

Δἴἄτἴνάσσω, ξω, quassatione labefacto: to shake to pieces. Bacch. 578. See Τἴνάσσω. Δἴἄλὕω.

Διατινθαλέσς, α, σν, ignitus: red hot. Aigτινθάλεω σπόδισον τάχεως Vesp. 328. SYN. Διαπυρός, θερμός.

Διατίτραίνω. See Διατέτραίνω.

Δἴἄτμήγω, Δἴἄτμήσσω, discindo: to cut asunder, separate. Βουλεύσαντε διέτμαγεν Α. 531. Syn. Διατέμνω, διασχίζω, αφανίζω.

Δἴἄτὄμη, η̂s, η, incisio, compositio: a cutting,

decision. Sept. Th. 931.

Δἴἄτὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, penetrans; perforatus: penetrating, loud, acute; perforated. C. R. 1034.

Δἴατρέχω, θρέξομαι, percurro: to run through. γ. 177. See Διάτρώγω.

Δἴἄτρϵω, ϵσω, perterrefactus diffugio: to run away in alarm. P. 729. See above. Syn. Τρϵω, ἔλἔλίζομαι, ἄποδίδράσκω.

Δἴἄτρἴβὴ, ῆς, ἡ, mora: delay. 'Ονομά δ' εκάστου διατρίθη πολλη λέγειν Phoen. 768.

Διάτρίθω, attero; remoror: to wear out; retard. Μήτε διατρίθειν Δ. 42. SYN. Δηθύνω, βράδύνω, ἄναλίσκω, ἄνἄβάλλδμαι, δἴἄγω.

Διάτριπτικός, ή, ὄν, atterendi vim habens: wearing away. Ει μη διατριπτικόν γε Lysist. 943.

Δἴἄτρὄπὄς, ου, δ, ή, perversus, diversus: alred, different. Iph. A. 559. See above. tered, different. Syn. Διαφορός, διάστροφός, αλλόπροσαλλός.

Δἴἄτρὕγἴὄς, ου, ὁ, ἡ, frumento consitus inter vitium ordines: having corn planted between the vine rows. Πεντήκοντα διατρύγιος δε ω. 341. SYN. Καρπόφόρος, πυρόφορος.

Διάτρώγω, τρώξομαι, perrodo: to eat through, gnaw, corrode. Διατρώξομαι τοίνυν Vesp. 164. Syn. Κάτεσθίω.

Διαυλόδρόμης, ου, ό; Διαυλόδρόμος, ου, ό, ή, qui diaulum currit : one who runs the double course. Pyth. 10, 14. See above.

Δἴαυλός, ου, ὁ, diaulus; mensura duorum stadiorum; cursus reciprocus: a double course; two stadia; reciprocation. Πολλοίς διαύλοις Hec. 29.

Δἴἄφαίνομαι, conspicuus sum; to be distinctly seen, appear clearly. Θ. 491. Syn. Φαίνομαι, εμφαίνδμαι, πάρίσταμαι.

 Δ ἴἄφἄνης, $\check{\epsilon}$ öς, δ , $\mathring{\eta}$, pellucidus: quite clear. Τἄδ' ήδη δἴἄφἄνη $\acute{\epsilon}$ E. R. 754. Syn. Έκδηλός, δηλός, εμφάνης, λαμπρός, ἔπἴσημός.

Διαφέρω, δίοίσω, a. l. ήνεγκά, in diversas partes fero, &c.: to carry different ways, distract, differ, cause the difference; excel. Hec.

597. Syn. Διίστημι, διαλλάσσω, διαφορέω, πρύξχω, ὑπέρξχω, ὑπερβάλλομαι, ὑπερβαίνω, άριστεύω.

Δἴἄφεύγω, εύξὄμαι, effugio: to escape from. Iph. Τ. 1327. Syn. Απόφεύγω, εκφεύγω.

Δἴαφθείρω, ερώ et έρσω, corrumpo : to corrupt thoroughly, spoil. Δαιμόνων διεφθάρη Eur. Suppl. 573. Syn. Διαπορθέω, απόλλυμι, δίακναίω, ἄναιρξω, φθείρω, λυμαίνδμαι.

Δἴαφθὄρὰ, αs, ή, corruptela: corruption, de-Δεργμάτων διαφθόραί Phæn. 884. struction. Syn. Φθὄρὰ, εξώλεια, δήλημα, λύμη, έχθρα.

Διαφοιβάζομαι, furore corripior: to be seized with frenzy. Aj. 332. Syn. Εκμαίνδμαι.

Δἴἄφὄρὰ, âs, ἡ, differentia, dissensio: difference, dissension. Med. 75.

Διαφορέω, differo, distraho: to scatter, dissipate, spread extensively. Herc. F. 570. Αναφέρω, αναβάλλομαι, διασπαράσσω.

Διάφορος, ου, δ, ή, diversus; præstans: different, discordant; excellent. Eur. Sup. 622. SYN. Αλλοίδς, αμφίλεκτός.

Διάφράζω, indico et narro clare: to show plainly, explain. Μήτηρ διεπέφραδε Σ. 9. Syn.

Διάφρεω, φρήσομαι, pro Διάφερω, transmitto: to convey. Κυίσσαν ου διάφρήσετε Aves 193.

Διαφυλάσσω, custodio: to guard thoroughly, defend. Κάδμου διεφυλασσόν ἱππικόν Sup. 682. Syn. Διασώζω, αμύνω, διατηρέω.

Διαφύσσω, ξω, prorsus transfundo: to pour Δἴἄ δ' έντ ἔρἄ χαλκὄς ἄφυσσε through, exhaust. Ξ. 317. Syn. Διακόπτω, απαντλέω, χωρίζω.

Διαχαλάω, ασω, laxo, dissolvo: to loosen, relax, open. Διαχαλατέ μοι μέλαθρα Iph. A. 1340. Syn. Αναμόχλεύω, διοίγω, διαλύω, διασκ ξδάννυμί.

Διαχάσκω, hisco: to gape. Eq. 530. Syn.

Χάσκω, ἄνὰχαίνω.

Διάχεω, εύσω, diffundo, dissipo; disseco: to pour, spread, dissipate, destroy; dissect. H. 316. Syn. Δἴασκεδάννυμἴ, δαίω.

Διαχράόμαι, utor; interficio; mutuo sumo: to use; kill; borrow. Διαχρησείται τον αγοντα Theoc. 15. 54. Syn. Χράδμαι, άναιρξω, δίαφθείρω.

Δἴἄχωρίζω, secerno: to separate. Thesm. 14. Δἴαψαίρω, perpurgo, perflo: to sweep, waft through. Αθραι δἴαψαίρουσἴ Aves 1714. Syn. Κάθαίρω, διάημί.

See Διαημί. Διάω.

 Δ ἴβαμός, ου, ὁ, ἡ, bipes: two-footed. Δ ἴβαμός ειμῖ τῆδὲ Rhes. 215. Syn. Δ ἴπους.

Δἴθολος, ου, ο, ή, anceps: having two edges or points. Δἴβὄλόν τ' ἄκοντἄ πάλλων Rhes. 374. SYN. Δίστομός, αμφιβόλός.

Δἴγὄνος, ου, ό, ή, geminus: twin, two kindred. See above. Eur. El. 1179. Syn. Διδύμος, δοιός,

Δἴδαγμά, ἄτὄς, τὸ, institutio: instruction. Τοῦ δίδαγμάτος μόνου Nub. 668. Syn. Δείξις, πείρα,

ἔπἴδειγμά, δἴδἄχὴ, μἄθημά. Δἴδακτός, η, ὄν, qui docere vel doceri potest: capable of teaching or being taught. Ει δίδακτα

μοι Trach. 64.

 $\Delta i\delta \alpha \xi is$, $\epsilon \omega s$, $\Delta i\delta \alpha \sigma \kappa \check{\alpha} \lambda i \alpha$, αs , $\Delta i\delta \check{\alpha} \chi \dot{\eta}$, $\hat{\eta} s$, $\dot{\eta}$, doctrina, docendi actus: instruction, discipline, doctrine. Δἴδαξῖν εσθλοῦ Hec. 599. Phoc. 84. Syn. Μάθησις, παιδεία, παραίνεσις, δίδαγμα, νου-

Διδάσκάλος, ου, δ, ή, magister: a teacher,

master. Τον δε νοῦν διδάσκαλον Troad. 654. Syn. Επιστάτης, προστάτης.

Δἴδάσκω, δἴδάξω et δἴδασκήσω, doceo: to teach, inform. Πολλά διδάσκει μ' ὁ πολύς βιότος Hipp. 252. Syn. Παιδεύω, φρενόω.

Δἴδἄχή. See Δἴδαξίς.

Δἴδημί, verbum vetus ap. Hom., ligo: to bind. Ίδης εν κνημοῖσι δίδη Λ. 105.

Διδυμάων, ὄνος, δ, ή; Διδυμός, η, δν, geminus: twin, twofold. Εκ δε Διοκλήος διδυμάονε Ε.548. Herc. F. 657. Syn. Δίγονος, ομόπαις, δοιός, διδυμόγενής.

Διδύματόκός, ου, ή, Dor. pro Διδύμητόκός, gemellipara: bringing forth two at a time. Δωσῶ διδυματόκον Theoc. 1. 25.

Δἴδὕμὄγἔνὴς, ἔὄς, ὁ, ἡ, eodem partu editus: twin-born, twin. Hel. 207. See above.

Δἴδύμὄς. See Δἴδύμάων.

Δἴδωμῖ, δώσω, do: to give. Κρείσσω δἴδωσῖ της Ηίρρ. 1024. Syn. Δωρέδμαι, χαρίζομαι, ἔπἴτρἔπω, ὅπάζω, προσφἔρω.

Δἴείδημῖ, Δἴείδω, perspicue cognosco, perspicio: to see through or clearly, distinguish, recognise. Med. 518. See also Apoll. 1. 546. Syn. Δἴαδέρκομαι.

Δἴειλύω, evolvo: to unroll; pass. elabor: to slip through. Δἴειλυσθεῖσἄ δόμοιο Apoll. 4. 35.

Syn. Αποδίδράσκω, ἄφέρπω, φεύγω.

Δἴειμἴ, Ep. fut. δἴείσομαι, permeo: to go through, penetrate, continue. Aves 1392. Syn. Δίἔπω, διέξειμι, διέρχομαι, διώκω.

Δἴειπεῖν, à Δἴεπω, distincte loquor.

Δἴείργω, ξω, et Δἴέργω, distineo: to separate by an enclosure, intersect, distinguish. "Ωs ἄρἄ τοὺς δι εργόν Μ. 424. Syn. Από εργω, εξείργω, δίαχωρίζω, δἴΐστημι.

Δἴείρὄμαι, poët. pro Δἴερὄμαι, inquiro accerate: to inquire diligently, ask minutely. A. 550.

Syn. Ανέρωταω, διέρευναω, εξέρευναω.

Δἴειρωνόξενός, ου, ό, ή, simulato hospitio fallens: fraudulent to strangers or guests. Pax 623.

Δἴεκπεράω, άσω, to pass through. Plut. 283. Δἴέλαύνω, δἴέλἄσω, peragro, perequito, trajicio: to journey, ride, force through. Πέραν δε διελάσαντες αλλήλων όχους Eur. Sup. 686. Syn. Δἴἄβαίνω, ἄνἄπείρω.

Δἴελκύω, Δἴέλκω, traho per: to draw through, drag out. Εμε γ' αν δἴελκύσαις Plut. 1036. φ. 299. Syn. Δἴάγω, ἔφέλκω.

Δἴϵμαι, (1) fugo: to put to flight; (2) fugor: to be put to flight. Πέδιοιδ δἴϵνται Ψ. 475.

Δἴεμπολαω, divendo: to sell, betray. Philoct. 579. Syn. Διάπράττω.

Δἴεντ ἔρευμα, ἄτος, τὸ, investigatio de intestinorum natura: an investigation of the intestines. Nub. 166.

Δἴέξειμἴ, et Δἴεξέρχὄμαι, ἔλεύσὄμαι, egredior; mente persequor: to go out through, pass; investigate. Δἴεξἴἔναι πέδιονδε Z. 393. Phoen. 1030. Syn. Διαβαίνω, διαπεραω, διειμί, ανα-

Δἴεξείργω, dirimo; prohibeo: to separate, exclude, prevent. Hom. Apoll. 432. Syn. Διείργω,

Δἴεξερεόμαι, percontor: to ask, seek earnestly. Κ. 432. Syn. Διείρδμαι, αν ερδμαι, αν ακρίνω.

Δἴεξέρχομαι. See Δἴέξειμῖ.

Δἴέπω, ab έπω, distincte loquor; colloquor; to speak distinctly; converse. K. 424.

 Δ ἴἔπω, ab ἔπω, exsequor studiose; abigo; administro, dirigo: to follow through or up; drive away; manage. B. 207. Syn. Διατάσσω, απευθύνω, αμφέπω, διατιθημι, διοικέω, καθίσταμαι, διώκω, κύβερναω.

Δἴεργάζομαι, conficio: to work through, despatch, kill. Hec. 373. Syn. Κάτεργάζόμαι,

διάχράὄμαι, άναιρέω, διαφθείρω. Δἴέργω. See Δἴείργω.

Δἴἔρείδομαι, innitor: to kneel or rest upon, to be propped or supported. Troad. 151. SYN. Ερείδομαι, στηρίζομαι.

Διέρέσσω, f. διέρεσω, remigo per: to row,

wave. Troad. 1249.

Διέρος, à, ον, humidus: wet, pliant, quick. Ούτος ανηρ διέρος βρότος ζ. 201. Syn. Μυδάλέος, νότιος, νεόχμος, χλωρός.

 $\Delta i \acute{e} \rho \pi \omega$, penetro reptando : to creep and pass through. Antig. 265.

Δἴέρχὄμαι, δἴέλεὐσὄμαι, transeo: to go through, reach, survey. Γ. 198. Syn. Διεξέρχομαι, διέξειμί, διάβαίνω, πάρέρχομαι.

Δίευνάζω, consopio: to lull to sleep. Hipp.

1377. Syn. Ευνάζω.

Δἴέχω, έξω, distraho; cedo; disto; intervenio: to divide; give way; be distant; to intervene. Υ. 416. Syn. Δἴέρχομαι, δἴαρρήγνυμἴ, κἄταρρήγνυμί, δίίστημί.

Δίζημαι, Δίζω, Δίζομαι, quæro, dubito: to seek, look for, doubt. Αντίθεον διζήμενος Ε. 168. Syn. Ζητέω, ἄνερευναω, αμφιβάλλω,

διστάζω, αμφινόξω.

Δίζυξ, τγος, δ, ή, bijugis; duplex: a couple; double. Δίζυγες ίπποι Κ. 473. Syn. Δίπτυχός, δίπλόός.

Δἴηγεσμαι, narro: to relate, declare. Aves 198. Syn. Εξηγεσμαι, εξιστορέω, διάμνημονεύω, ἄπαγγέλλω, μηνὕω, δἴέξειμἴ, φράζω.

Δἴηἔρἴος, α, ον, per aërem: through the air.

Apoll. 2. 225.

Δἴήκω, pervenio: to go, stretch through, penetrate through. Iph. A. 426. Syn. Δἴειμῖ, δἴαστείχω.

Δἴήλὔσἴs, ϵωs, ή, transitus: a passage across, ferry. Πόντοιὄ δἴήλὔσἴς ένθα Apoll. 4. 1573.

Δἴηνἔκἔως, Δἴηνἔκἔς, jugi et continuo tenore: continuously, in a continued series. δ. 836. Hom. Ap. 255. Syn. Σύνεχῶς, ἄεί.

Διηνεκής, εσs, δ, ή, continuus, perpetuus: continued, uninterrupted, unbroken. Ατράπιτοί

τἔ δἴηνἔκἔες ν. 195. Syn. Μἄκρὄς, σὕνἔχής. Δἴηνἔμὄς, ου, ὁ, ἡ, vento expositus : exposed to the wind. Trach. 326. Syn. Ύψηλὄς,

έρημός.

Δίηρες, εσς, τδ, summa pars ædificii: an elevated part, the top of the house. Es δίηρες έσχατον Phæn. 88. "Διηρες, Αττικώς, τὸ ὑπερῶπον" το δέ κατώγαιον ξυνοικία λέγεται": Steph. Thes. tom. 11. p. 1218. A.

Δἴθηκτὄς, ου, ό, ἡ, anceps: double-edged. Δἴθηκτὄν εν σφάγαῖσῖ P. V. 888. Syn. Δἴ-

βολος, αμφίβολος.

Δίθρονος, et Δίσκηπτρος, ου, δ, ή, duas sedes, et duo sceptra habens: having two thrones, two sceptres. Δίθρονου Δἴοθεν και δισκήπτρου Ag. 42.

Διθύραμεδδίδάσκαλδός, ου, δ, dithyrambicus poëta: a dithyrambic poet. Ψυχὰς δῦ ἡ τρεῖς διθύραμεδδίδασκαλων Pax 827.

Διθυραμεός, ου, δ, (1) nomen Bacchi (vid. Βάκχός): a name of Bacchus; (2) dithyrambus, carmen Baccho sacrum: a dithyramb, or song dedicated to Bacchus. Των δ.θυράμεων γάρ τα Aves 1388.

Διιαύω, dormio: to sleep. Herc. F. 1048. See Ιαύω. Syn. Ιαύω, κάθεύδω.

Διίημι, transmitto: to send or drive through.

Phœn. 1108. See "Inuï.

Δἴίκν ἔὄμαι, δἴίξὄμαι, pervenio, oratione percurro: to go through, penetrate, explain, relate. Δἴίκἔο καὶ κἄτἔλεξας Τ. 186. Syn. Διέξειμι, διέρχομαι, καθίκνεσμαι, καθήκω, δίηγεσμαι.

Δἴιπἔτης, ἔὄς, ὁ, ἡ, a Jove delapsus: fallen from Jupiter, pure, liquid. Σπερχειοῖο Δἴιπἔτέος Π. 174. Syn. Πρανής, διαφάνης, διαυγής.

Δἴἴπὄλἴἄ, Δἴἴπὄλειἄ, ων, τὰ, dies festi Athenis in honorem Jovis: a festival at Athens in honour of Jupiter Πολίεψs, as protector of the city. Mvστήρι 'Ερμῆ Διιπόλει' Αδώνια Pax. 419. See next word.

Δἴἴπὔλἴώδης, ĕĕs, ὁ, ἡ, priscus, obsoletus: coeval with the festival Διιπόλια, antiquated, obsolete, fabulous. Αρχαΐα γε και Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἄνἄμεστα Nub. 984. Here read, on account of the metre, Διπόλιώδη, and in the preceding word Διπόλια, though not for the Brunck remarks at Nub. 984., same reason. Sic A. B. Vulgo Διιπολιώδη, " Διπολιώδη. ut sit proceleusmaticus pro dactylo. Placet forma contracta, Διπόλια, διθύραμβος, διάσια, quorum prima itidem producitur." "Sic etiam dixere Attici Δίφιλος, non Διΐφιλος." R. P. Suppl. liv. Porson denies that the proceleusmatic is admissible in Aristophanic anapæstic tetrameters.

Δἴιστάνω, disjungo: to separate, set at variance. Βούλεται διιστάνειν Vesp. 41.

Διΐστημι, seorsim statuo, dissidium facio, disjungo: to set apart, set at variance, divide. Α. 6. Syn. ΔἴΙστάνω, δἴχοστάτεω, δἴάχωρίζω.

Δἴισχάνω, perrumpo: to burst through or Ουκ άστρα διίσχανέν Apoll. 4. 1698. Syn. see $\Delta i \in \chi \omega$.

Διιτρέφης, έσς, δ, Ditrephes. Δινώς γ' έμου το μειρακίον ο Διίτρεφής Αν. 1442.

Δἴκάζω, ἄσω, judico: to judge, decide. ναοισι δικαζετώ Θ. 431. Syn. Κρίνω, διάγιγνώσκω, θεμιστεύω, αμφισθητέω, εγκάλεω.

Δἴκαιοπολίς, εως, ο, ή, justitiam in urbibus colens: observing justice in the cities. Pyth.

8. 31. See below.

Δἴκαιὄς, α, ὄν, justus: just, equitable, right. Ανδρί δίκαίω γ. 52. Syn. Ένδικός, επίεικής, χρηστός, ἄγἄθός, ἴσός.

Δἴκαιδω, justum censeo, vindico: to think a person or thing just or right, do justice to, defend, claim as a right. Φεύγειν δίκαιοῦ τ' δστίς Heracl. 191.

Δἴκαίωs, juste, jure: justly, rightly. Heracl.

See above. 188.

Δἴκἄρηνὄς, ου, δ, ἡ, biceps: two-headed. Οκτἄπόδες δἴκἄρηνοι Batrach. 289. Syn. Αμφϊκάρης, αμφϊκάρηνός.

Δϊκασπόλός, Δϊκαστής, οῦ, ὁ, judex: a minister of justice, magistrate. "As ἔπἔοικε δίκασπολου λ. 185. Syn. Κριτής, δίκης βράβεύς.

Δικαστήριον, (2) dimin. Δικαστηρίδιον, ου, τὸ, forum judiciale: a court of justice; (2) a petty tribunal. Eq. 307. Αύτῷ δῖκαστηριδίον μικρον πάνυ Vesp. 803. Sxn. Βημά, δίκη.

Δίκαστής. See Δίκασπόλός.

Δἴκελλά, ης, ή, ligo, bidens: a spade, mattock, pitchfork. Πῦρ καὶ δἴκέλλας Phœn. 1171. Syn. Άμη, μακέλη, μακελλά, σκαπάνη.

Δἴκη, ης, ή, jus, lis: justice, equity, a cause,

law-suit, trial. Της δίκης ήσσωμένον Ion 1117. Δίκη is frequently personified by the Greek poets. Syn. Κρίσις, ποινή, τιμωρία, έγκλημά, δεμίς. Ερ. Ιθεία, σκολιά, οσία, λεύσιμος, ξίφηφόρδε, νικηφόρδε, τιμωρόε, χρόνίδε.

Δίκηλον, or Δείκηλον, ου, τό, effigies: image, Χαλκείη δίκηλον έν ασπίδι representation.

Apoll. 1. 746.

Δϊκην, instar: like to. Παΐδας αί δε πολεμίων

δίκην Hec. 1144.

Δικηφόρος, ου, δ, juris defensor, vindex: a supporter of justice, avenger. Choeph. 114. SYN. Τιμωρός. See Δίκη.

Δικίδιον, ου, τὸ, lis parvula: a petty suit. Οίαν δικιδίοις την δ' ετέραν αυτού γνάθον Nub.

Δίκλίς, ίδος, ή, quæ duplici clave obseratur: doubly barred, folding. Δικλίδες εν δε γυνή B. 345.

Δἴκορράφεω, lites consuo, to patch up lawsuits, to be litigious. Ουκ εων δικορράφειν Nub. 1485. Syn. Αμφισθητέω, φιλονεικέω.

Δικόρυφός, ου, δ, ή, qui duplicem verticem habet: having two tops. Phæn. 234. See Δiπύλος and Κορυφή. Syn. Δίλοφος, δίκαρηνας.

Δικράτης, ĕŏs, δ, ή, divisum habens imperium: possessing a twofold authority. Δἴκρατεῖς Ατρεῖδαι Aj. 251., answering to περίφαντος ανήρ. SYN. Δίθρονος, δίσκηπτρος.

Δίκρους, Δίκρους, bifidus: having two prongs, forked. Δικροίς εώθουν την Βέον Pax 636.

SYN. Δἴκἄρηνὄς.

Δίκροτός, ου, δ, ή, (1) utrimque pulsans: beating on both sides; (2) duabus orbitis sectus, tritus: marked by two wheels, rutted. Huev δίκροτον εις αμαξίτον Eur. El. 775.

Δίκτυννα, ης, ή, nomen nymphæ; item Dianæ: a nymph; Diana. See Αρτεμις. Iph.

T. 127.

Δικτυδκλωστός, ου, δ, ή, in retia plexus; netlike. Antig. 353. See above.

Δίκτύον, ου, τό, rete: a net. Δικτύων βρόχους

Orest. 1308. Syn. Αρκύς, γάγγαμόν.

Δίκω; jacio: to throw. Ξίφος δίκων ες γαιαν Phœn. 1432. Syn. Βάλλω, ῥίπτω, κἄτἄβάλλω. Δἴκωπος, ου, δ, ή, duos remos habens: two-

oared. Alcest. 253. See Δἴπὕλος.
Δἴλογχὰς, ου, δ, ἡ, duas gestans lanceas: doubly-armed, two-fold. Again. 626.

Διλόφος, ου, δ, ή, duas cristas seu duplicem verticem habens: having two crests or cliffs. Antig. 1139. See Δἴπυλος. Syn. Δἴκάρηνος.

Διμοιρός, ου, δ, ή, duas habens partes : having a double portion. Æsch. Sup. 1078. See Δi-

Δινδυμία, ης, ή, Dindymia: a name of Cybele. Μητέρα Διεδυμίην Apoll. 1. 1125.

Δινεύω, Δινέω, Ion. Δινευέσκω, gyro verso: to whirl or roll round. Δίνεον ως δ' ότε τις ι. 384. Σ. 543. Ω. 12. Syn. Ανάκυκλοω, είλεω, κύλινδεω, στρεφω.

 Δ ίνη, ης, ή; Δ îνός, ου, δ, vortex, turbo: a whirlpool, whirlwind. Ζωοὺς δ' ϵ ν δίνησι Φ. Vesp. 616. Syn. Άελλα. Ερ. Αργύρεα, αργυρόειδης, ακήλητός, ανεμώκης, δόη, λευκή.

Δινήεις, εσσά, έν, vorticosus: whirling round, eddying. Ξάνθου ἄπο δινή εντος Β. 877. Δινός. See Δίνη.

Δινωτός, η, όν, tornatus: rounded, inlaid all round. [®]Ηστό δόμω δινωτόν Apoll. 3. 44.

Pros. Lex.

Δἴὄδολος, ου, δ. ή, a Jove missus: hurled by Jupiter. Alcest. 129. See Δἴδθέν. Syn. Δἴδκτὖπὄς.

Δἴὄγἔνἔτωρ, ὄρὄς, δ, Jovis genitor: father of Jove. Bacch. 122. See Δἴὄθἔν.

Δἴογενής, εός, Δἴογνητός, Δἴογονός, ου, δ, ή, e Jove natus: Jove-sprung, noble. Ω δέσποινα Δἴογενες Βέα Cycl. 350. Hes. Scut. 340. Hipp. 560. Syn. Δίος, ευγένης, γενναίος.

Δίοδος, ov, ή, transitus: a way through, passage, passport. P. V. 1086. Syn. 'Ŏδös, πάρ-

δδός, πορθμειον.

Δἴὄθέν, à Jove: from Jove. Τοιάδ' έπ' έμοι ριπη Δισθεν P. V. 1090. Syn. Ουρανσθέν.

Δἴοίγνυμἴ, Δἴοίγω, ξω, aperio: to open widely, gape, expand. Tàs γνάθοὺς διοίγνῦτε Eccles. 852: Syn. Ανοίγω, ἄνἄπἔτάζω, διαπτύσσω.

Δἴοιστέος, α, ον, differendus: must be carried

through or round. Phæn. 272.

Δἴοιστεύω, sagitta trajicio: to shoot through. Νευρήν τ' εντανύσαι διδίστεῦσαί τε τ. 587. Syn. Ακοντίζω, καταβάλλω,

Δἴοιχνέω, permeo: to pass through. Eumen. 316. Syn. Διαβαίνω, διαμένω.

Δἴοίχομαι, abivi, perii: to be departed, undone. Eur. Sup. 540. The perfect (διώχημαι or δίοίκωχά) has often the meaning of the present.

Syn. Οίχὄμαι, ὅλωλἄ, ἄπὅλωλἄ, έρρω, δἴόλλὅμαι. Διοκλῆς, ῆὄς, ὁ, Diocles. Ἐτικτε Δἴοκλῆα

μεγάθυμον Ε. 547.

Δἴόκτυπος, ου, ὁ, ἡ, Jovis fulmine ictus: struck with lightning. Ἡ Δἴόκτυπου γένος Æsch. Sup. 161. Šyn. Δἴὄξόλος.

Διόλισθαίνω, Διόλισθέω, ήσω, elabor e manibus: to slip through, escape. Anacr. 44. 9. Nub. 434. Syn. ὅλισθαίνω, εκφεύγω.

Δἴόλλυμἴ, ὄλἔσω, disperdo; obliviscor: to destroy, ruin, lose; forget. Hipp. 1388. Syn. Φθείρω, διαφθείρω, ἄπόλλυμι, με λανθάνει.

Δἴομήδης, ἔκς, δ, Diomedes: Diomed, the son of Tydeus. Βόην ἄγἄθὸς Δἴομήδης Β. 567. Ερ. Τυδείδης, δίος, υπέρθυμος, ίπποδάμος, άγαθος, δουρϊκλυτός, κράτερός, εγχέσπάλος, μενεπτόλεμός, ἔρἴκυδής, σθἔνἄρὄς, ίφθιμός.

Δίον, ου, τὸ, urbs Eubœæ, περί τὸ Κήναιον. Strab.: a city in Eubœa. Κήρινθόν τ' ἔφἄλον Δίου τ' Β. 538.

Δἴονύσἴα, ων, τὰ, Dionysia: festivals in honour of Bacchus. Εισίων Διονύσια Acharn.

Διονυσιάς, άδος, ή, Bacchica: of Bacchus. Herc. F. 891. See above.

Διόνυσός, ου, δ. See Βάκχός. Διόνυσόν ουκ ĕφασκον Bacch. 27.

Διοπέτης, έσς, δ, ή, de cœlo delapsus: fallen from heaven. Δευρό Διόπετες λάβειν 1ph. T. 977. SYN. Δἴιπετής.

Διόπος, ου, Διοπτήρ, ηρός, Διόπτης, ου, δ, inspector, administrator: a commander, inspector. Rhes. 234. 738. K. 562. Syn. Κάτόπτης, ἔποπτὴρ, ἔπόπτης, ἔπίσκοπος, κατάσκοπος, θέωρός, ἔφορός, κηδέμων, ἡγέμων, βασίλεύς.

Δἴοπτεύω, inspicio, speculor: to look through, survey. Κ. 451. SYN. Εισόραω, εποπτεύω, **ĕ**φŏρἄω.

Διοπτήρ, Διόπτης. See Διόπός.

Διορθεύω, Διορθόω, recte quidquam facio: to correct, adjust, state rightly. Eur. Sup. 427 Helen. 1158. Syn. Ανορθόω, δίευθύνω, διατάττω,

Δἴὄρίζω, distermino, definio, distinguo, statuo;

to fix limits, mark out, distinguish, settle. Œ. R. | 723. Syn. Αφορίζω, διαστέλλω, διατάσσω, δία-

Διόρνυμαι, propero per: to hasten through. Παμφύλων τε διορνυμένα Æsch. Sup. 561.

Διορύττω, ξω, perfodio, scrutor: to dig through, break open, scrutinise. Vesp. 350. Syn. Δίαρδήγνυμι, διαπείρω.

Διορχεσμαί, persulto, decerto saltando: to continue to dance, contend in dancing. Vesp.

1499. Syn. Ορχέσμαι, διάλλομαι.

Δίος, α, ον, a Jove genitus, divinus, purus, inclytus: sprung from Jove, divine, incorruptible, pure, serene, mighty, noble. Δἴομήδεα δίον Ε. 46. Δια γυναικών ο. 106. Syn. Αντίθεσ, ἴσοθέος, ένδοξος, θαυμαστός.

Δἴόσδοτος, ου, δ, ή, a Jove donatus: Jove-

iven. Pyth. 8. 37. See Δἴόσκὄροι.

Δἴοσημῖα, as, ή, signum a Jove missum: a sign from Jove, portentous storm. 'στί και βάνις Acharn. 171. Syn. Τέράς, το ĕναίσĭμŏν.

Διόσκοροι, Διόσκουροι, οί; Διοσκόρω, τω, Jovis filii gemini: Castor and Pollux. Ουδέν ή Δίοσ-Eur. El. 1237. Iph. A. κὄρω Orest. 459. 769. Syn. see Κάστωρ, and Πολύδεύκης.

Διοτρέφης, έσς, δ, ή, Jovis alumnus: Jovenourished, noble. Δήεις δε Διοτρεφέας βασιληας

Δίπαις, αιδός, δ, ή, duorum liberorum parens; bis puer: a parent of two children; twice a

child. Choëph. 332. See Δἴπὕλος.

Δἴπαλτός, ου, ό, ή, qui utrimque vibrari potest: hurled with two hands; act. bina tela tenens: holding two weapons. 'Ωs δ' είδομεν δίπαλτά Ιρh. Τ. 324. Syn. Αμφίδέξιος, αμφί-€ŏλŏs.

Δίπλάζω, geminus sum; gemino: to be doubled, augmented doubly; to double. Sup. 791. Syn. Ανάδιπλάζω, διπλόω, ανάδιπλόω, δίπλόος ειμί.

Δίπλαξ, ἄκὄς, ή, duplex læna; duplex: a doublet; double. Καὶ δίπλακα δῶκα τ. 241. Ψ.

253.

Δἴπλασιός, α, ον, Δἴπλούς, η, ον, Δἴπλούς, η, ουν, duplex: double, twofold. Ιν η διπλασιός δ ψόφος Aves 55. The α is always short. See Brunck ad loc. Iph. T. 689. Syn. Δίπλαξ, δίπτυξ, δίπτυχυς, δίστολος, διχθάδιος, δισσός, δίδυμός.

Δίπλασίωs, dupliciter: doubly, in a twofold portion. Πρέσθεις δίπλασίως μαλλόν Av. 1577.

Δίπλοίζω, duplico: to double, render double. Αχθος δίπλοίζει Agam. 808. Syn. Δίπλάζω.

Δίπλοος. See Δίπλασιος.

Διποδιάζω, salto κατὰ διποδίαν more Laconum: to dance with both feet. "Ιν' έγὰ διποδιάξω γέ Lysist. 1243. Εχρ. Τοις δύο πόσι χόρεύω.

Διπόλιώδης. See Διιπόλιώδης.

Δἴπὄρὄς, ου, δ, ή, bimaris: between two seas. Ἡ δἴπὄρον κὄρῦφάν Troad. 1087.

Διπόταμός, ου, ό, ή, qui a duobus fluviis alluitur: between two rivers. Διπόταμόν ινα πόλιν μόλω Eur. Sup. 621.

Δίπους, πόδός, ό, ή, duos pedes habens: twofonted. Μαιμά πέλας δίπους όφις Æsch. Sup.

Δίπτυχος, ου, δ, ή, duplex, geminus: double, twin. Δίπτυχα ποιήσαντές γ. 458. Syn. see Διπλασιάς.

Δίπυλος, ου, δ, ή, duas portas habens: having

Ω σχημά πέτρας διπύλου two gates or doors. αθθίς αθ πάλιν Philoct. 975.

Δἴπὔρὄς, ου, ὁ, ἡ, duplici flamma splendidus; bis coctus: having double lights; twice baked. Σὔ δ' ω Δίδς δἴπὔρους ἄνἔχουσά λαμπάδας Ran. 1361.

Δίρκα, See Δίρκη,

Διρκαίος, α, ον, Dircæus: of Dirce. 742.

Δίρκη, ης, Dor. Δίρκα, ή, Dirce: a nymph; a fountain near Thebes. Sept. Th. 259. Syn. Ευπάρθενός, μάκαιρά, καλλίρεεθρός, καλλίρόδς. Ριικ. Δίρκας άγνον ύδωρ, βεύματα σεμνά Δίρκας.

Δίρδυμος, ου, δ, ή, duos temones habens: having two shafts. Δίρρυμα τε και τρίρρυμα τελη

Pers. 47. Anap. dim.

Δίρφϋς, τός, ή, Dirphys: a mountain in Bœotia. Herc. F, 183.

Δis, bis: twice. Neous δis είναι Ε. Supp.

1091. Δισθάνης, εσς, δ, ή, bis mortuus: twice dead. Δισθάνεες ότε τ' άλλοι μ. 22.

Δισκεύω, Δισκέω, discum projicio: to throw the quoit, hurl. Ion 1267. Isthm. 2. 51. SYN. 'Ριπτάζω, πρόβάλλω, περίδινεω, ϊάπτω.

Δίσκημα, ατός, τὸ, projectio ut disci: the throwing of a quoit, a hurling. Troad. 1111.

Δίσκηπτρός. See Δίθρονός. Δίσκός, ου, δ, discus: a quoit. δ. 626. Λϊθϊνός, κάτωμάδϊός.

Δίσσαρχαι, ων, οί, duo regnantes vel regii: two royal. Aj. 390.

Δισσός, Διττός, η, όν, geminus, duplex: twin, double. See Δίπλασϊός. Helen. 505.

Δισσῶs, dupliciter, iterum: doubly, again. Phoen. 1347. Syn. Δἴπλἄσῖως, αῦθῖς.

Δίστολος, ου, δ, ή, geminus: twin. 1055. Syn. see Δίπλασϊός.

Δίστομος, ου, ο, ή, geminum os habens, anceps: having two mouths, two-edged, two-angled, where roads intersect each other. Œ. C. 900. Syn. Αμφιστόμός.

Διττός. See Δισσός.

Δἴὖγρὄs, ου, ὁ, ἡ, humidus, lacrymis madens: wet, moistened with tears. Sept. Th. 993. See Υγρός. Syn. Διέρος, αίματοστέγης.

Διφάω, quæro: to seek by feeling, catch. "Οδε τήθεα διφων Π. 747. Syn. Ζητεω, ερευναω,

εξετάζω, μαστεύω, μάτεύω.

Διφθέρα, as, ή, pellis; vestis coriacea: a skin, hide; shepherd's cloak. Vesp. 444. Δέρμα, βαίτη.

Διφόρος, ου, δ, ή, bifer: producing two or twice a year. Eccles. 707. See Δίπυλος.

Δἴφρευτής, Δἴφρηλάτης, ου, ό, auriga: a charioteer. Kal τον δἴφρευτήν Ήλιον Αj. 868. Syn. 'Αρμάτηλάτης, ἡνἴοχος, Iph. A. 216. *ϋφηνἴόχὸς*, τρόχηλἄτης, ἔλἄτήρ.

Δίφρεύω, Δίφρηλατέω, aurigo: to drive a chariot, glide in a chariot. Είλκυσε διφρεύων Androm.

108. Rhes. 777. Syn. see 'Αρμάτεύω. Διφρηλάσια, as, ή, aurigatio: driving, skill in driving the chariot. Olymp. 3. 66. See Ελάσ-ITTOS.

Διφρηλάτεω. See Διφρεύω.

Δίφρηλάτης. See Δίφρευτής.

Δἴφρίσκος, ου, δ, currus sedes: a coach-box. Τρείς μναί διφρίσκου Nub. 31.

Δίφροντίς, ίδος, δ, ή, animi dubius: irresolute. "Όπως διφροντίς οῦσα Choeph. 194.

Δίφρος, ου, δ, pl. δίφροι et δίφρα, (1) locus in

curru, in quo parabates et auriga sedebant: a coach-seat, chariot-box; (2) currus: a chariot. Εμεξέβως δίφροις Phœn. 2. Syn. Αρμά, ζεῦγός, ἄμαξἄ, ὄχος, ὅχημᾶ, ἀντυξ. Ερ. Κάλος, νἔοτευχής, πρωτόπαγής, παμφανόων, ποικίλος, αεικέλίος, ἔΰξεστός, ἔΰξόὄς, περικαλλής, κολλητός, ευεργής, ξεστός, ευπλεκτός, ευπλεκής, (Hom.) ιππειός, άρματειός, ελεφάντινός, καμπύλος, πολύδαίδαλός, πεισίχαλινός.

Διφρόφορεω, sellam porto: to carry a litter or chair. Και τον διφρον γε διφρόφορει Av. 1552.

Δίφροφόρος, ου, ό, ή, qui sella portat: a chair-

Eccl. 734. See above.

Διχά, (1) bifariam: in two ways; (2) sine: apart from, without. Δόξα δ' εχώρει διχ' αν Έλλανων Hec. 116. Syn. Διττώς, δίπτυχα, χωρίς, ανευ.

Δἴχηλος, ου, ό, ή, ungulam habens bisulcam: cloven-footed. 'Η δίχηλον έμβασιν Bacch. 729. Διχήρης, εσς, δ, ή, divisor: a divider, bisector.

Μηνός διχήρης Ιου 1156.

Διχθάδιος, a, ov, duplex: double. Διχθάδιας Κήρας Ι. 411. Syn. Δοιός, δίπλοσς, δίπλασίος. Διχόβουλός, ου, ό, ή, discors: quarrelling with.

Μοίρα Νεμεσίν διχόβουλον Olymp. 8. 114. Syn.

Δίχ όφρων.

Δἴχὄθέν, a duabus partibus: from two sides. Kal ταῦτα διχόθεν μισθόφοροῦντες άλφιτα Pax.

Διχοίνικον, ου, τὸ, mensura continens duas chanices: a measure consisting of two chanices. Παρέκοπην δίχοινίκω Nub. 640.

Διχόμηνις, ιδός, ή, ad lunam plenam pertinens: of the full moon. Πρός γάρ οι διχόμηνις απ'

Apoll. 1. 1231. Syn. Πανσ ξληνός.

Διχόμυθός, ου, ό, ή, ambiguus: ambiguous, prevaricating. Διχόμυθα πάτερα μέν σον Orest.

Διχορβάγης, εσς, δ, ή, dupliciter ruptus: split in two. Διχορράγης εκειτό Herc. F. 1008.

Δίχορρόπωs, cum inclinatione in duas partes, ambigue: with divided impulse, partially, ambiguously. Μη διχορρόπως ίδειν Agam. 367.

Δίχοστάσια, as, ή, dissensio, seditio: schism, sedition. Αργάλ ξησί δίχοστάστης κέδοωνται Apoll. 4. 501. Syn. Δἴἄφὄρά.

Διχοστάτεω, dissideo: to disagree, separate

from. Μη δίχοστάτη Med. 15.

Διχόφρων, δυός, δ, ή, discors: discordant. Sept. Th. 902. See above. Syn. Διχόδουλός.

Δίψα, ης, ή; Δίψος, εσς, το, sitis; cupido: thirst, drought; desire. Eccl. 146. Cycl. 97. Syn. Έλδωρ, ἔπίθυμἴα. Ερ. Αργάλἔα, αυάλἔα. ξηρὰ, δυμοφθόρὄς, κἔλαινὴ, λυσἵμἔλὴς, μἄλἔρά. ΡΗΒ. Διψάλξα ἄνάγκη.

 $\Delta \iota \psi \check{a} \lambda \check{\epsilon} \check{o} s$, $\Delta \iota \psi \check{\iota} \check{o} s$, a, $\check{o} \nu$; $\Delta \iota \psi \check{a} s$, $\check{a} \check{o} \check{o} s$, $\check{\eta}$, siticulosus, aridus: thirsty, parched, scanty. Μῦς πότε διψάλεος Batrach. 9. Alcest. 576. Apoll. 1. 1146. Syn. Ξηρός, αζάλξός, πολυδίψιος.

Διψάς. See Διψάλεσς.

Διψάω, inf. διψην, sitio; cupio: to thirst; long Nub. 441. Syn. Ίμείρω, ἔπἴθυμἔω.

Δίψισς. See Διψάλεσς.

Δίψος. See Δίψα.

Δἴω, (1) persequor fugientem: to pursue; (2) fugio, timeo: to fear, flee. Πέρι γαρ διέ νηυσίν 433. Syn. (1) Εκφόβεω, ἄπελαύνω, διώκω, (2) φεύγω, δίδράσκω, εκφεύγω.

Δἴωγμα, ατος, το, persequendi actio; id quod persequitur; id quod persequimur, præda: pursuit; that which pursues; which is pursued, prey. Orest. 990. See below.

Διωγμός, οῦ, ὁ; Δἴωκτὺς, τός, ἡ, persecutio: pursuit, rout, chase. Οίμοι δίωγμῶν Orest. 412. Call. 3. 194. Syn. Ιωχμός, κάκωσίς.

Δἴώδὕνὄς, ου, ό, ή, gravem dolorem afferens: onizing. Ήκουσε και διώδῦνος Trach. 779. agonizing.

Δἴωθεσμαι, ωσόμαι, transjicio, detrudo: to push or pierce through, reject, force asunder. Androm. 861.

Δἴωκἄθω. See Δἴώκω.

Δἴωκτέος, α, ον, persequendus: to be pursued. Acharn. 219. See below.

Δίωκτύς. See Δίωγμός.

Δἴώκω, ξω, Att. Δἴωκάθω, persequor: to go swiftly through, pursue, hasten. Φιλτάτη δίώ-κόμαι Soph. El. 871. Syn. Επίδιώκω, κάτάδιώκω, μεταδιώκω.

Διωλυγίος, ου, δ, ή, late patens, magnus: vast, extensive. Πέζά διωλυγίης Apoll. 4. 1258. Σκότεινη, η επιπόλυ διήκουσα, says the Schol. It does not, however, signify the former. See Ruhnk. ad Tim., p. 88. The explanation of the Schol. is erroneous. Syn. Měyas, μάκρος.

Διώμοτος, ου, ό, ή, juratus; perjurus: bound by an oath; perjured. Philoct. 593. Syn.

Ενώμοτος, δρκίος, ενόχος.

Δἴώνη, ης, ή, Dione: mother of Venus. Κούρη Διώνης Κύπρι Helen. 1097. Εν. Εράτη, εύπλοκάμος, κάλη, ξανθη, σεμνή.

Δἴώνυμος, ου, δ, ή, binominis; inclytus: having two names; honourable. A διώνυμοι θεαί Phœn. 694. Syn. Ουκ ανώνυμος.

Δϊώνυσός, poët. pro Δϊόνυσός, q. v. ή δξ Διώνυσον Σξμέλη Ξ. 325.

Διώρης, εσς, δ, Diores: Ἡρχε κρατερός Διώρης B. 622.

Δμησίς, εως, ή, domatio: a subduing. P. 476.

Δμητήρ, ήρὄς, δ; Δμήτειρά, ας, ή, domitor, domitrix: a tamer, subduer. Hom. H. Nept. 5. Ξ. 259. Syn. Ίπποδαμός, άρχων.

Δμωή, ης, Δμωις, ιδός, ή, ancilla, serva: a female enslaved by conquest, handmaid. Iph. Τ. 143. Baech. 506. Syn. Δούλη, Βέραπαινά, παιδίσκη, αμφίπολος; on which word see the remark. Ερ. Λευκώλενος, ευπλοκαμός, μογερά.

Δμωs, ωσs, δ, servus: a slave, man-servant. Eur. El. 631. Syn. Δοῦλός, Εής, Εξράπων. παίς, όπηδός, πρόπόλος. Ερ. Πάλαιός τάλασίφρων, πιστός, κεδνός, ότρηρός. ΡΗΒ. Πάλαιόν οίκων κτημά.

Δυὄπάλίζω, motu vehementi dejicio, circumjicio: to shake and strike, throw round. Τα σα ράκεα δυδπάλίξεις ξ. 512. Syn. Απόπλήττω,

άναιρέω, φὄνεύω, αμπέχω. Δνὄφέρὄς, α, ὄν, tenebrosus: dark, gloomy. Νύκτα δια δνόφερην ο. 50. Syn. Μέλας, μέλάγχρως, κέλαινός, ζόφόεις, ορφναΐός, σκότεινός, ἄσ ἔληνός.

Δνόφδε, ου, ό, tenebræ: darkness, gloom, sorrow. Choëph. 47. Syn. Αχλύε, σκότδε.

Δὄθἴὴν, ῆνὄς, ὁ, furunculus: a felon. δοθίηνι σκοροδόν ημφίεσμενω Vesp. 1172.

Δοιή, ηs, ή, dubitatio: doubt. Εν δοιή δέ σάωσξμέν Ι. 230.

Δοίδυξ, υκός, δ, pistillum: a pestle. Δοίδυκα καὶ κἴ6ώτἴον Plut. 711.

Δοιός, à, όν, duplex: twofold; pl. δοιοί, al, ă, duo: two. Αμφί δ' ἄρ' Αίαντας δοιούς Ν. 126. Syn. see Δίπλασϊός.

Δὄκάζω, f. med. δὄκάσὄμαι et δὄάσὄμαι, Ion. Δοιαζέσκω, videor mihi, arbitror: it seems, to I 2

think, conjecture. W. 339. Apoll. 3. 818. Syn. see Δοκέω. Phr. Διπλης μερίμνης διπτυχους ιων όδούς.

Δοκεύω, observo, insidior: to observe, lie in wait for. Θ. 340. Syn. Επίτηρεω, πάρατηρεω,

ĕφŏρἄω.

Δὄκεω, ξω et ήσω, videor; censeo, arbitror: to seem, appear; to think, determine, decree. Eur. Suppl. 229. Syn. Δοξάζω, είδομαι, ξοικά, δόκιμάζω, κρίνω, οίδμαι, έλπδμαι, νδμίζω.

Δὄκημα, ατός, τό; Δὄκησίς, εως, ή, opinio: opinion, surmise. Troad. 411. Herc. F. 288. ΣΥΝ. Προσδόκια, ϋποψία, ϋπόνοια, γνώμη, δόξα,

Δὄκησίς. See above.

Δὄκησἴσὄφὄs, ου, δ, ή, qui sibi videtur sapiens esse: conceited. Νεανίας δόκησισόφος τόδε πράγμα τι Ρακ 44.

Δὄκἴμάζω, ἄσω, exploro: to examine, try, ascertain. Vesp. 578. See below.

Δὄκἴμὄς, ου, δ, ή, probus, probatus: tried, approved, estimable. Ω φἴλὸς ῶ δὄκἴμώτὰτὸς Ἑλλάδί Eur. Sup. 288. Syn. Ευδόκιμός, δίκαιός, χρηστός, ἄγάθός, χρήσιμός, τέλειός.

Δοκίμως, vere: faithfully. Pers. 553.

Δὄκὄς, οῦ, ἡ, trabs, tignum: a beam or rafter. Eur. fr. Cretens. 2. 6. Et Δοκος, opinio: opinion. Callim. 1. 464.

Δὄκὼ, ὄὄς, ἡ, opinio: suspicio: opinion, suspicion, notion. Eur. El. 747. Syn. see Δδ-

Δὄλἔρὄς, Δὄλἴὄς, α, ὄν; Δὄλὄεις, εσσά, εν, dolosus: crafty, deceitful, treacherous. Τοῦτ' εις γυναικας δολίον εστί και σάθρον Bacch. 479. Av. 451. Iph. A. 1526.

Δολίονες, ων, οί, gens Propontidis: a nation near the Propontis. Δολίονες αμφενεμοντο

Αροll. 1. 947. Ερ. Εύξεινοι. Δολίοπους, πόδος, ό, ή, insidioso s. furtivo pede: cunning-footed, clandestine. Soph. El. 1392. See Δολίος.

Δὄλἴὄς. See Δὄλέρὄς.

Δολιόφρων, Δολόφρων, ονός; Δολόμητις, ίδος, δ, ή, fraudulentus: cunning-minded, crafty, treacherous. Iph. A. 1305. Æsch. Sup. 746. Od. γ. 250. See Δöλτös.

 Δ δλίχαυλός, ου, δ, ή, longas tibias habens: fixed in long sockets, long. Αιγάνεας δολίχαύ-

λους ι. 156. Δολίχαύχην, ενός, δ, ή, longam cervicem habens: long-necked. Iph. A. 794. See above.

Δολίχεγχής, εσς, ό, ή, longa hasta armatus: armed with a long spear. 'Ανδράς άγων δόλιχεγχέας Φ. 155.

Δολιχήρετμος, ου, ο, ή, longis remis utens: having long oars, skilful in rowing.

δόλιχήρετμοι 3. 191.

Δολίχος, η, ον, longus, diuturnus: long, of iong duration, tedious. Ἡ δολίχη νοῦσος λ. 170. Syn. Δίην κής, μάκρος, ευμήκης, τάνάος.

Δολιχόσκιος, ου, δ, ή, longam projiciens umbram: projecting a long shade. Δολίχοσκίου έγχος Γ. 346.

Δόλδεις. See Δόλερός.

Δολοκτάσια, as, ή, cædes dolosa: murder insidiously perpetrated. Δολοκτάσιας ιλάεσθαι Apoll. 4. 480.

Δδλόμητίς. See Δδλίδφρων. Δόλόμυθός, ου, δ, ή, dolose loquens: trea-cherously speaking. Trach. 841. See Μῦθός.

Δολοπήϊος, ov, δ, ή, Dolopeius: of the hero Dolops. Ακτή καὶ τύμθος Δολοπήιος Apoll. 1.

Δολοπλοκία, ας, Δολοφροσυνη, ης, ή, doli meditatio: eraft, cunning. Τῷ δἔ δὅλοπλοκίαι Theog. 226. Trach. 834. Syn. Δόλός.

 Δ ŏλ \ddot{o} ποι \ddot{o} s, \dot{o} s, \dot{o} s, $\dot{\eta}$ s, dolos nectens: treacherous. Δόλοποιός ανάγκα Trach. 834. Syn. see Δό-

Δολος, ov, o, dolus: deceit, stratagem. Iph. Τ. 372. Syn. Απάτη, δόλωμά. Ερ. Αμήχάνός, κρύφαιδς, δύραιδς, αινός, αιπύς, άτλητός, κρύφίσς, κάκος, κρυπτάδίος, δάνάτηφορός, πυκίνός, στυγέρος. ΡΗΒ. Ποικιλά βουλεύματα.

Δὄλὄφὄνὄς, ου, ό, ή, sicarius: treacherously

murdering. Agam. 1128.

Δολοφρονέω, dolos animo agito: to plan artfully, plot, dissemble. Τοις δέ δόλοφρονέων σ . 51.

Δολοφροσύνη. See Δολοπλοκία.

Δόλοφρων. See Δόλιοφρων.

Δὔλὄω, dolose ago, decipio: to decoy, deceive. Alcest. 12. Syn. Απάταω.

Δὄλωμἄ, ἄτὄς, τὸ, fraus: deceit, guile. Choëph. 990. Syn. et Ep. see Δὄλὄς.

Δόλων, ωνός, δ, Dolon: the name of a Tro-

jan spy. K. 314. Ερ. Πολύχαλκος, πολύχρυσός, λαιψηρός.

Δολωπίς, ίδος, ή, callida: treacherous. Δολωπίς Οινέως κόρη. Trach. 1067. Syn. Απάτηλός, πάνοῦργός.

 $\Delta \ddot{o} \mu \dot{\eta}$, $\hat{\eta} s$, $\dot{\eta}$, structura: structure. Apoll. 3. 1394

Δομος, ον, δ, domus: a house. Hec. 27. Syn. Δω, δωμά, δομή, οικός, έστια, στέγος, ορόφή. Ερ. Αθάνατός, ί έρος, μεγάς, πυκά ποιητός, ποιητός, ύψηλός, αστερόεις, άφθιτός, θείδς, κοίλός, μετάπρεπής, περικαλλής, χάλκεός, χαλκήιος, ήμιτελής, ευναιετάων, (Hom.) αιπύς, άφνειός, εύδμητός, ευδαίμων, βάσιλήϊός, γλυκέρος, κηώεις, πίων, πολύξεινος, σεμνος, δηητος, χρύσεος, ουράνομήκης, σκιδεις.

Δὄμοσφάλης, εσς, δ, ή, domum labefactans: ruinous to a house or family. Κτύπον δόμο-

σφἄλη̂ Agam. 1511.

Δὄνἄκεὺς, εως, Ion. ηός, ό, arundinetum: a reed-plot. Πἄρὰ ῥοδανον δονακῆα Ζ. 576.

 Δ ὄνἄκὄεις, εντὄς ; Δ ὄνἄκὅτρὄφὄς, Δ ὄνἄκὅτρχλοὄς, ου, δ , $\hat{\eta}$, arundinosus : abounding with reeds, rushy. Helen. 209. Theog. 783. Iph. T. 400. See above.

Δονακότροφος, Δονακόχλοσς. See above.

Δὄναξ, ἄκὄς, δ, arundo: a reed, pipe, bridge of a lyre. Ran. 233. See Δονάκεύς. Syn. Ka-Ερ. Δολίχος, λεπτος, λάμός, κλάδός, αυλός. λίγυρος, σκίξρος, ξλειός.

Δονέω, agito: to whirl about, shake, agitate. Pyth. 1. 85. Syn. Κινέω, διάσείω, πάλλω, στρό-

βέω, σείω, σάλεύω, τάράσσω.

Δόξα, ης, ή, opinio, fama, existimatio, gloria, expectatio: opinion, report, esteem, glory, expectation. Δόξα μοι πάρεστάθη Œ. R. 911. Syn. Δοκησίς, φήμη, τιμή, κλέος, έπαινός, πανδοξία, ϋπόνοιά. Ερ. Αθάνάτος, ξρίκυδης, πόθεινή.

Δοξάζω, ἄσω, arbitror; expecto; laudo: to think; expect; praise. Troad. 349. Syn. Oldμαι, δόκξω, υπονόξω, κυδαίνω.

Δόξασμά, άτος, τὸ, opinio, ostentatio: opinion, ostentation. Eur. El. 383.

Δὄρὰ, âs, ἡ, pellis detracta: a skin. Bacch.

Δοράτιον, ου, τδ, hastile: a little shaft or jave-Ανευ δόρατίου και ξίφους κάκοντίου Pax lin.

Δοριάλωτος, Ion. Δουριάλωτος, ου, ό, ή, bello captus: captured in war. Λέγ' ἔπεί σε λέχος δουριάλωτον Αj. 211. Syn. Δορίθήρατος, δύρίληπτός, δόρίκτητός, αιχμάλωτός, ανδράπόδον.

Δὄρίγαμβρός, av, δ, ή, quam sponsi armis petunt: sought in marriage by the spear. Agam.

669. See below.

Δὄρἴθήρατός, ου, ά, ή, hasta captus: captured in war. Δὄρίθηράτοις (monom. anapæst.) Troad. 576.

Δὄρϊκάνής. See Δορυκάνης.

Δὄρῖκμης, ητός, δ, ή, hasta cæsus: slain by the spear, or in war. Choëph. 359. See above. SYN. Δὄρίτμητός, σἴδηρόκμής.

Δορίκτητος, Ion. Δουρίκτητος, η, ον, et ou, ó, ή, hasta quæsitus : obtained by the spear. Καλ δορίκτητος γυνή Androm. 155. I. 343.

Δὄρίκτϋπὄς, ου, ό, ἡ, hasta sonans: sounding with the spear. Nem. 3. 104. See Κτϋπὄς, and

Δὄρίληπτός, ου, δ, ή, hasta captus: captured in war. "Ηπερ δορίληπτος ετ' ην λοιπή Aj.

Δὄρἴμανης, εσς; Δορἴμαργος, ου, δ, η, bellandi cupidissimus: spear-mad, courting war. Έλλαs δοριμανής απώλέτο Eur. Sup. 485. Sept. Th. 684. Syn. "Ιδρίς αιχμής, μεμάως μάχεσθαι.

Δὄρἴμαργός. See above.

Δοριμήστωρ, όρος, δ, belli peritus: a skilful spearsman. Androm. 1007. See above.

Δὄρἴπαλτός. See Δὄρὔπαλτός. (1)

Δορίπετης, εάς, δ, ή, bellicosus: warlike. δε δοριπετής άγωνια Troad. 1003.

Δορίπονος, ου, δ, ή, sub hasta laborans: pressed by the spear. Sept. Th. 155.

Δὄρῖτμητός, ου, ὁ, ἡ, hasta transfixus: pierced by a spear. Agam. 341. See Δορίπετής. But

Blomf. would read δορίκμητος.

Δορκάς, άδος, Δόρκη, ης, Δορξ, ορκός, Δορκάλίς, ίδος, ή, caprea : a wild goat. Δορκάδ' ή σκύμνους λύκων Bacch. 698. Herc. F. 377. Call. 3. 97. Call. Ep. 11. Syn. Alξ, χἴμαιρά. See Aig.

Δόρξ. See Δορκάς.

Δὄρὄs, οῦ, ὁ, uter: a skin, leathern bag. See Ασκός. β. 354.

Δορπέω, cœno: to take a meal, sup. 3.539. Syn. see $\Delta \epsilon i \pi \nu \check{\epsilon} \omega$.

Δορπιστός, οῦ, δ, tempus cœnandi: supper hour. Vesp. 103.

Δόρπος, ου, ό; Δόρπου, ου, τὸ, cœna: a meal, supper. δ. 213. ŜΥΝ. Δεῖπνον, βορά, σῖτος,

ονειάρ, τροφή, άριστον.

Δόρυ, g. δόρατός, Ion. δούρατός, contr. δουρός, dat. δουρί et δόρί, τὸ, hasta; trabs, navis: a spear, dart; a bark, vessel. Εῦ μέν τις δὄρῦ δηξάσθω Β. 382. Syn. Λόγχη, ακων, ακόντιον, έγχὄς, αιχμή, βέλὄς. Ερ. Δολίχου, άλκιμου, άρδηκτον, ατειρές, αμείλιχον, αμαιμακέτον, αίματόξυ, ξΰξόδυ, χαλκόβάρξε, στίβάρδυ, χάλκξου,

(1) "Hujusmodi adjectiva, quæ ex dativo δος? vel δους? composita esse videantur, retinebant, ut opinor, iola in compositione, ut δος ιστητος, δους μάλωτος, δος ίληστος, δους μάλωτος, δος ίληστος, δος τος δος είληστος σε ανείος με εν quarto casu conflata sunt, retinent υ, ut δος μάλως και δος μάλως και δος μάλως και δος μάλως και βους
Syn. Διφθέρα, δέρμα, χρώς. Ερ. Λυ- πρυμνάν, οξύ, μείλινον, υήϊον, μεγά, χαλκῷ κεκυ- ρυθμενον, φαεινον, στονοέν, δερίμον λευγαλεον, λοίγιον, κέλαινον, κουφον, κουλον, δόον.

Δὄρϋκάνης, or (as Blomf. remarks) Δὄρϊκάνης, ĕŏs, δ, ή, hasta interfectus: killed by the spear. Καὶ μήτ' ἄέλπτως δορυκάνει μορφ Θάνων Æsch. Sup. 984.

Δορύκρανας, ου, ό, ή, cuspidatus: pointed.

Η δὄρϋκράνου (monom. anapæst.) Pers. 153. Δὔρύξἔνὄς, αυ, δ, ή, ex hoste factus hospes: one who is received as a friend after having been an enemy; a foreign friend. "Ην δόρυξ ξενων ĕμῶν Androm. 991. SYN. Ξἔνός.

Δὄρυξόὄs, ov, ὁ, hastarum politor vel faber: a polisher or maker of spears. Pax 446. See

above.

Δὄρϋπἄγης, ĕŏs, δ, η, e ligno constructus: wooden, made of wood. Æsch. Sup. 751. See below, and Πρωτόπαγής.

Δὄρὔπαλτὄς, ου, ὁ, ἡ, hastam quatiens: shaking

a javelin. Agam. 115. See below.

Δὄρϋπετής, εσs, δ, ή, hasta interfectus: slain by the spear. Ποζοῦσα δόρυπετή φόνον Cycl. 304.

Δὄρυσθένης, έσς, δ, ή, hasta valens: powerful in war. Choëph. 154.

Δὄρυσσόσε, contr. ous, ŏou, δ, hastam quatiens, acer bello: brandishing the spear, brave in war. Orph. 822.

Δὄρύσσω, ξω, hasta pugno: to fight with the spear. Heracl, 774.

Δὄρὕτἴνακτὄs, ου, ὁ, ἡ, hastis concussus: agitated by spears. Sept. Th. 143. See below, and Τινάσσω,

Δὄρὔφὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, hastatus, satelles: spearbearing, attendant. Δεξίαις, τε δόρυφορων Eur, ΕΙ. 616. ΕΥΝ. Δόρυσθενης, δόριμηστωρ, δόριπονός, αιχμητής, φύλαξ, εγχξσίμωρός.

Δὔσἴς, εως, ή, donatio: a giving, gift. Phœn. 771. Syn. Δῶρὄν.

Δότειρά. See Δότήρ.

Δὄτηρ, ηρός, ό; Δὄτειρά, ας, ή, dator, dispensator: a giver, bestower. T. 44. Hesiod. 'E. 1. 354.

Δουλάριον, ου, τό, servulus: a little slave. Αυταί γε καὶ τὰ δουλἄρἴἄ τεφραν πὄθεν Thesm. 537. Syn. Παιδάριον.

Δουλεία, et Δουλία, ας, ή; Δούλευμα, ατός, τό; Δουλὄσὔνη, ης, ή, servitus: slavery. Hec. 155. Pyth. 1. 147. Orest. 215. Phæn. 199. Syn. Θέραπεία, λάτρεία. Ερ. Δειλαία, ου φερτή, ου τλητή, βαρεία, έμπεδός...

Δούλειὄς, Δούλἴὄς, α, ὄν; Δουλἴκὄς, η, ὄν, servilis : servile, mean. Hec. 56. Z. 463. Ran. 743.

Δούλευμα. See Δουλεία.

Δουλεύω, servio: to be a slave, serve. Hec. 415. Syn. Θέραπεύω, ϋπηρέτεω, δίακονεω.

Δούλη, ης, ή, ancilla, serva: a female slave, handmaid. Hec. 559. Syn. Δμωή, οικέτις, θέραπνη, θησσα, αμφιπόλος. Phr. see Hec. 359. 444. Troad. 489. &c.

Δουλία, as, ή. See Δουλεία.

Δουλίκος. See Δούλειος.

Δοῦλός, η, ὄν. See Δούλεικς.

Δοῦλος, ου, ό, servus: a slave, servant. Hec. 864. Syn. Δμώς, Βέραψ, Βέραπων, οικέτης, λάτρεύς, αμφϊπόλος, πρόσπολός.

Δουλόσὔνη. See Δουλεία.

Δουλόσὔνός, ου, δ, ή, servilis: servile, a slave. Τῶ δουλόσυνος πρός οικόν Hec. 446., answered by δάφνα θ' ἴἔροὺς ἄνέσχἔ. Syn. see Δού- | πυρίγἔνης, δεινός, (Eur.) ἄδευκης, ἄμαιμἄκἔτος, λειŏs.

Δουλόω, in servitutem redigo: to reduce to

slavery. Eur. Sup. 503.

118

Δουπέω, sonitum edo; cado sub armis sonitum edens: to sound; fall in battle with a crashing sound. Δ. 504. Syn. Απύω, κτύπεω, κονάβεω, πλατάγεω, οττόβεω, ψόφεω.

Δοῦπός, ου, ό, sonitus: a sound, clash. Aj. 871. Syn. Βρόμος, ηχή, κτύπος, όμαδος, πάτα-

γύς, κόναβός, φθόγγός.

Δουράτεός, Δούριός, Δούρειός, α, όν, ligneus: wooden. Δουράτἔου του Επειος 3. 493. Av. 1128. Troad. 14. Syn. Ξυλίνος, δορυπάγής.

Δούρειδε. See Δουράτεσε. Δουρην κής, εσς, δ, ή, quod intra hastæ ictum est: within a spear's throw. K. 357. PHR. 'Οσον τ' επί δουρός ερωή γίγνεται Ο. 358.

Δουρίαλωτός. See Δορίαλωτός,

Δουρίκλειτός, et Δουρίκλυτός, οῦ, ὁ, ἡ, hasta inclytus: renowned in arms. Δουρικλειτός Μέν ξλαος ο. 52. Κ. 230.

Δουρίκλυτός. See above.

Δουρίκτητός. See Δορίκτητος.

Δουρίληπτός. See Δορίληπτός.

Δούρισς. See Δουράτεσς.

Δουρδδόκη, ης, ή, hastarum receptaculum: a cavity in a pillar to receive javelins.

Δοχή, η̂s, ή, receptaculum; convivium: a receptacle; feast. Eur. El. 828.

Δοχμή, ηs, ή, palmus: a measure equal to the palm or breadth of four fingers. Μείζον ην δύοιν δόχμαιν Equit. 318.

Δοχμίος, Δοχμός, η, ον, obliquus, transversus: oblique, transverse. Alcest. 1019. M. 148. See below. Syn. Λοξός, λέχριός, σκόλιός.

Δοχμολοφος, ου, ο, ή, obliquam habens cristam: cross-crested. Δοχμόλοφων ανδρών Sept. Th. 109.

Δόχμός. See Δόχμιός.

Δοχμοω, curvo: to bend, render crooked. Δοχμωθείς μεγάροιο Hom. Merc. 146.

Δράγμα, ατός, το, manipulus: a handful. Syn. Σωρός, απαρχή. Εr. Επήτριμον.

Δραγμεύω, manipulos colligo: to gather corn

in handfuls, bind in sheaves. Z. 555. Δραγμός, οῦ, ὁ, prehensio: a grasping. Cycl.

Δραίνω, facturio: to project. K. 96. SYN. Δρασείω, ἔπινὄέω, ἄνὕω, ισχύω.

Δράκαινά. See Δράκων.

Δράκανός, ου, δ, mons ubi Jupiter Bacchum e femore natum edidit: the name of a promontory and city in Samos. Εν Δράκανω νιφόεντι Theoc. 26. 33.

Δράκόντειός, ου, Δράκοντώδης, έός, δ, ή, anguinus: of or like a dragon. Εκ δράκοντείων ĕλών Phœn. 1337. Orest. 250.

Δράκοντομαλλός, ον, ό, ή, anguicomus; anguibus comas implicitus: having dragon's hair; having snakes entwined in the hair. P. V. 824. See below.

Δράκοντώδης. See Δράκοντειός.

Δράκων, οντός, δ ; Δράκαινά, ης, ή, draco, dracæna: a dragon. Πρόσθε λέων ὅπίθεν δε δράκων Z. 181. Iph. T. 287. Syn. 'Οφίς. Ep. Πέλωρος, φοινήεις, κυάνεσς, επί νωτά δάφοινος, ὄρέστερος, σμερδάλεσς, (Hom.) φονίος, Απρότρόφος, φοινικόλόφος, γηγένης, χρύσέος, ποικίλόνωτός, οινωπός, πόλυκρανός, πυρσόνωτός,

άγρισς, βρότολοιγός, δηλήμων, κρυξρός.

Δραμά, ἄτος, τὸ, actus, rei repræsentatio, fabula: an action, theatrical representation, drama. Φροῦδά μοι τὰ δράματα Acharn. 470. Syn. Πραγμά.

Δράμημά, άτός, τδ, cursus, festinatio: running, speed. Πάλίσσυτον δράμημά Œ. R. 193. Δρόμός, δρόμημα, φυγή.

Δράξ, ἄκός, ό, pugillus, manipulus: a grasp, handful. Πηλοῦ δράκα ρίψεν επ' αυτόν Batrach. Syn. Δράγμα.

Δραπέτης, Δραπέτίδης, ου, δ, fugitivus: 8 fugitive, runaway. Κτάνοιξν αυτήν δραπέται δ' Iph. T. 1342. Mosch. 1. 3. Syn. Φυγάς.

Δραπέτις, fem. of Δραπέτης, q. v. Jacobs. Anthol. 6. 71.

Δρασείω, facere paro: to intend to do. Τοῖσδο ως τι δρασείουσαν Med. 92.

Δράσϊμὄς, ου, δ, ή; Δραστήρϊὄς, α, ὄν, et ου, δ, ή, efficax : active, efficacious. Χείρ δ' ὄρᾶ το δράσίμον Sept. Th. 550. Helen. 991. Syn. Δεξίος, δεινός, ἄγήνωρ, σπουδαίός, αγχίνους, πρόθυμός.

Δρασμός, οῦ, ὁ, fuga: flight. Herc. F. 1004.

Syn. see Φυγή.

Δράσσόμαι, ξόμαι, prehendo: to grasp. Antig. 235. Syn. Αίρεω, αντίλαμβανόμαι.

Δράστειρά. See Δραστήρ.

Δραστέσς, α, σν, agendus: to be done. Eur. El. 252.

Δραστήρ, ήρὄς, ὁ; Δράστειρα, ας, ή, Ion. et Hom. Δρηστήρ, Δρήστειρα, famulus; famula: a servant, assistant. Apoll. 3. 700. π. 248. Syn. see Δμάς.

See Δράσιμος. Δραστήριος.

Δραστόσύνη, ης, ή, Ion. Δρηστόσύνη, strenuitas in agendo: vigour in acting. Δρηστόσυνη ουκ άν μοϊ ο. 320.

Δράτος, η, ον, excoriatus: flayed. Pro Δαρτός. Περί δε δράτα σώματα νήει Ψ. 169.

Δρἄχμὴ, ῆs, ἡ, drachma, Romanum denarium æquans: a drachma, six Attic oboli, about 73d. of our money. Ουκ ξλαττόν ἡ δράχμήν Nub. 612

Δραω, ασω, ago, facio, ministro; fugio: to act, do, perform; to run away. Μητρός τι χωρίς δράσεθ' Iph. A. 728. Δράω, fugio, gives some tenses to δίδράσκω, but is never in use itself. Syn. Ανύω, ϋπηρέτεω, ποίεω, βέζω, τεύχω, πράττω, δραίνω.

 $\Delta \rho \tilde{\epsilon} \pi \tilde{\alpha} \nu \eta$, ηs , $\dot{\eta}$; $\Delta \rho \tilde{\epsilon} \pi \tilde{\alpha} \nu \tilde{\sigma} \nu$, $\sigma \nu$, $\tau \delta$, falx: a sickle, scythe, falchion. Δρέπανας εν χερσίν έχοντες 3. 551. See also Ran. 583. Syn. see "Αρπη.

Δρέπανουργός, οῦ, ὁ, falcarius: a scythe or sickle maker. Pax 547. See above.

Δρέπω, Δρέπόμαι, carpo, decerpo: to pluck, reap, crop, cull, mow. Eur. El. 778. Syn. Απόδρεπω, Θερίζω, απανθίζω, απότεμνω.

Δρηστήρ, Δρήστειρά. See Δραστήρ.

Δρηστίς, ίδος, ή, fugitiva: a runaway. Callim. Ep. 43.

Δρηστόσϋνη. See Δραστόσϋνη.

Δριμύλος, ον, δ, ή, subasper: a little sharp. Mosch. 1. 9. See Δριμύς.

Δριμύς, εία, ŭ, acer, acerbus, asper : sharp, acid, bitter, sour. Οίδ' άνδρα κροτάλον δριμο Σισύφου γένος Cycl. 104. Syn. Οξύς, δεινός, χάλξπός, βλόσυρός, ωμός.

Δρίον, ου, τό; Δριος, ου, ό, pl. τα δρία, locus arboribus consitus: a shrubbery, a plantation. Πἔτρἴνἄ κἄτἄ δρἴἄ Helen. 1325., answered by κρόταλα δε βρόμια. Syn. Άλσος, δρυμός, έλη. | χημά, λύμη, ανία, δυσπραξία, άλγος, πονός, δύη-Ερ. Έρσηέν.

Δροίτη, ης, ή, vas balnearium: a bathing-vessel. Choëph. 986. For the meaning of this word see Blomf. Gloss. Agam. 1518.

Δρόμαῖός, α, όν; Δρόμας, αδός, δ, ή, velox: running, rapid, fleet. Helen. 542. Hipp. 550. SYN. Αελλόπους, τάχυς, βόος, ωκυδρόμος.

Δρόμευς, έως, δ, cursor: a runner. Eur. El.

SYN. Βάδιστής.

Δρόμημα, ατός, τδ, cursus, festinatio, tumultus: running, speed, confusion or tumult, incursion. Troad. 695.

Δρόμος, ου, δ, cursus: speed, course, racecourse. Iph. T. 81. Syn. Δρασμός, φυγή. Ep. Ευρύς, πυμάτος, παντοίος, δεινός, έκπλέθρος, σύννόμός, ούρϊός, καλλιστάδιος, ανίδρυτος, λαμπάδουχός, πόλυπλαγκτός, ωκύς, δόλιχός.

Δρόσ έρδς, α, ον; Δρόσο εις, εντός; Δρόσωδης, čos, δ, ή, roscidus: dewy, cool, limpid. Hipp. 226. Troad. 830. Bacch. 704. SYN. Έρσηεις, ύδρηλός.

Δρόσίζομαι, irroro: to sprinkle with dew. Ran. 1311.

Δρόσδεις. See Δρόσερός.

Δρόσδs, ου, ἡ, ros : dew, dew-drop, juice. Olymp. 7. 4. Syn. Έρση, ἔέρση, ψἔκἄs. Ερ. Πόταμία, ϋπαιθρία, ενάλία, αίματηρά, θάλασσία, κρηναία, κἄθἄρὰ, μαλθἄκὴ, χλὄἔρά.

Δρόσώδης. See Δρόσ ερός.

Δρύας, αντός, δ, Dryas. Πειρίθοδν τε Δρύαντά τĕ A. 263.

Δρὔἴνὄς, η, ὄν, quernus: oaken, of oak. δέ δρύινους συγκέραυνοῦσαι κλάδους Bacch. 1092. Δρὔκολάπτης, ου, ό, picus arborarius: a wood-

pecker. Ουδ' αι τός ου δρύκολάπτης Aves 979. Δρύμος, οῦ, ὁ, nemus: a wood. "The masculine has the first syllable long, but the neut. plur. short, in Hom.: long, however, in Dion. Perieg. and Oppian." Donnegan. Δἴὰ δρῦμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην κ. 150. Syn. 'Αλσὄς, ὕλη. Ερ. 'Ορειόν, ευθηρόν, λάσζον, οιόπολον.

Δρύδγονός, ου, δ, ή, nemorosus: oak-bearing.

Thesm. 114. See Δρῦς, gen. δρὕός.

Δρύδχοι, ων, οί, (1) ligna infixa carinæ navis, et erecta ad latus, ut iis deinde affigantur tabulæ: beams which hold together the timber of a ship, they being fixed in the keel, and raised so as to form the ribs on which the planks are fastened; (2) Πάσσἄλοι, continentes alia ligna (Damm. c. 2703.): certain pegs; (3) sylvæ: woods. οχους τιθέναι δράματος αρχάς Thesin. 52.

Δρυπέπης, εσς, δ, ή, sole coctus: ripened on the tree by the sun. Καὶ τὰς δρῦπἔπεῖς κἄτἔπινε

Lysist. 561. Δρύπτω, lacero: to rend, tear. Hec. 650.

Syn. Σπαράσσω, αμύσσω, αποξέω.

Δρῦς, τός, ή, quercus : an oak. 'ὅποῖὰ κισσὸς δρῦςς ὁπως τῆσδ' εξόμαι Hec. 398. Ερ. Ύψηλή, αζάλξα, βάθυρριζός, ἴξρὰ, τηλξθόωσά, ὑψἴκἄρηνός.

Δρύτομος, ου, ό, qui quercus cædit: a woodcutter. Δρύτόμος μέγ' ἄμείνων Ψ. 315. Syn. 'Υλότὄμός.

Δρύφακτός, ov, δ, janua fori judicialis; plur. cancelli: the door of a court of justice; the rails which encompassed the court. Τοὺς δρῦφάκτους παντάχοῦ Equit. 672.

Δυάω, in calamitates conjicio: to involve in calamity. Αλλά θέοι δύδωσι υ. 195.

Ανίαω, πιέζω.

Δυη, ης, ή, miseria: distress of mind, calamity. Και δύας εκφυγγάνω Ρ. V. 534. Syn. Ατύ-

πἄθἴα. Ερ. Αινή, λύγρα, θυμόβόρος, βαρεία, πίκρα, δηξίθυμός.

Δυηπάθης, εός; Δυήπάθος, ου, δ, ή, ærumnarum patiens : miserable, distressing. δὔηπἄθἔων ανθρώπων Apoll. 4. 1165. Merc. 486. Syn. Δείλαϊος, ἄθλϊος, βάρυπότμος.

 Δ υηπάθία, as, $\dot{\eta}$, ærumnarum perpessio: the enduring of affliction, affliction. Δίψα δύηπαθία τε Apoll. 4. 1395. Syn. Δύη, πάθημα, πάθος.

Δῦμῖ, Δὕω, Δὕὄμαι, subeo: to go under, sink, enter. Φάτο δύμεναι ανδρών Z. 185. Syn. 'Υποδούω, εισδυω, καταδύνω, υποδύνω, υποδούμαι.

Δυνάμαι, νήσομαι, imperf. εδυνάμην, Att. ηδυνάμην, possum, valeo: to be able, have the power, avail. Ουκ αν δυναίμην Hec. 588. Syn. Ισχύω, σθένω, έχω.

Δυναμίς, poët. Δυνασίς, έως, ή, vis, facultas : wer, ability, capacity. 'Ŏ δ' ως υθρίζη δυναμίν power, ability, capacity. εις χείρας λάβών Eur. Sup. 246. Androm. 483. Syn. Αλκή, βία, ls, ισχύς, εξουσία. Ερ. Αμφἴλἄφὴς, ἄσεπτὄς, ἄχρεία, Δἴόσδὄτὄς, ἄδἄμα-

Δυναστεία, as, ή, potentia: supreme power. Καὶ δύναστείας έφυ Έ. R. 600. SYN. Αρχή, ισχύς, τύραννίς.

Δυνάστης, Δυνάτης, ου, Δυνάστωρ, δρός, δ, dominus: a sovereign, lord. Λαμπρούς δύνάστας Agam. 6. Pers. 682. (where some read δυνάστα for δυνάτά), and Iph. A. 280. Syn. Aρχός, αρχηγός, ἡγἔμὼν, βἄσἴλεύς.

Δυνάτος, ή, ον, potens: able, powerful, adequate. Ούκουν ἄπαυδῆν δὔνἄτὄν εστί μοι πὄνους Eur. Sup. 352. Syn. Ἱκἄνὄς, ὁ κρἄτῶν.

Δύνω, i. q. δυμί. Δέρτρον έσω δύνοντές λ. 578. Δυό, Δυω (poët.), gen. δύοιν et δυείν, duo: Δυοίν δε παίδοιν δυό νεκρώ Hec. 45.

Δυσκαίδεκα, indecl., duodecim: twelve. Δυσκαίδεκα βους ενί νηφ Ζ. 274.

Δὔὄκαιδἔκἄμηνὄς, ου, ό, qui duodecim mensium t: of twelve months. Trach. 659. See est: of twelve months. above.

Δύπτω, mergo: to dip. Apoll. 1. 1008. Syn. Βυθίζω, καταποντίζω.

Δύρομαι, poët. pro Οδύρομαι (v. Pors. ad Hec. 728.), lamentor: to lament. P. V. 271. See Οδύρδμαι. Syn. Αιάζω, στοτύζω, μύρομαι, γόαω, αλγέω, πενθέω.

Δύσαγκόμιστός, pro Δύσανακόμιστός, ου, ό, ή, non recuperandus: irrecoverable. Eumen. 262. See below.

Δὔσάγκρἴτὄs, pro Δὔσἄνἄκρἴτὄs, ου, δ, ἡ, judicatu difficilis: difficult to be decided. Ιω δύσάγκρίτοι πόνοι Æsch. Sup. 132. See Ακρίτός.

Δὔσἄγνὄς, ου, δ, ή, impurus : impure, unholy. Æsch. Sup. 759. See below.

Δυσάδελφός, ου, δ, ή, infelix in fratribus; infelix frater: unfortunate in a brother or sister; unfortunate brother or sister. Δύσαδελφόταται πασων όπόσαι Sept. Th. 868.

Δυσαής, ĕŏs, δ, ή, graviter spirans: hardblowing. Εξ ανέμοιο δύσα εύς Ε. 865. Δύσπνὄὄς.

Δυσαιανής, εσς, δ, ή, lugubris: mournful. Δυσαιαν $\hat{\eta}$, in Pers. 286., is answered by $\mu \xi \mu \nu \hat{\eta} \sigma \theta \alpha \hat{\iota}$

Δύσαίθρἴόs, ου, δ, ή, caliginosus : darksome. Εκ δύσαιθρἴου νέων Herael. 857.

Δὔσαίων, ωνὄς, δ, ή, et Δὕσἄθλἴὄς, α, ὄν, miser: wretched. Eur. Sup. 970. Œ. C. 328. See above.

Δύσἄθλἴός. See Δύσαίων.

Δυσαλγήs, ĕŏs, ὁ, ἡ, gravem adferens s. perpetiens dolorem: very painful; very distressed. Agam. 1135. See below.

Δὔσάλγητὄς, ου, δ, ή, qui dolore alterius vix adficitur: unfeeling, hard-hearted. Πᾶν δὕσάλγητος γάρ άν Ε. R. 12. Syn. Σκληρός, άνηλέης, ἄνάλγητός.

Δυσάλωτος, ου, ό, ή, difficilis captu s. occupatu: difficult to be captured or held. Tàv δύσάλωτον P. V. 173., answered by απάραμυθον.

Δυσαμέριος, α, ον, Dor. pro Δυσημέριος, tris-Σφίγγα δύσαμερίαν Ran. tificus: ill-boding.

 Δ ὕσάμμὄρὄς, ου, δ , $\dot{\eta}$, miserrimus: dreadfully iserable. Kal σῦ δὕσάμμὄρ $\ddot{\epsilon}$ T. 315. Syn. 'Ăμὄρὄς, δύσμὄρὄς, δυστὔχὴς, ἄτὔχής.

Δυσάνωρ, ὄρος, δ, ή, infeliciter maritatus: ill Æsch. Sup. 1071. See above. A long as η in Αγήνωρ.

Δυσάπάλλακτός, ου, δ, ή, qui difficulter abjici potest: difficult to be shaken off. Trach. 976. See below.

Δυσάρεστος, ov, o, ή, difficilis, morosus: difficult to be pleased, morose, fastidious. Χἄλ ἔπδν μεν οῦν άνδρας δυσαρέστους νουθετείν Eccles. 180. SYN. Δύστροπος, δυσχέρης, χάλεπος.

Δυσάριστοτοκειά, as, ή, quæ optimum filium, sed malo fato, peperit: unhappy in giving birth to the noblest of sons. Ω μοι δύσἄριστοτοκεια

Δύσαρκτός, ου, δ, ή, contumax: ill regulated, Choëph. 1011. contumacious. SYN. Δυσπειθής, ἄνήκὄὄς.

Δὔσάσχἔτὄς, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis: intolerable. Οδμή δε δυσάσχετος Apoll. 2. 272. Syn. Δυσφὄρητός, δύσαχθής.

Δυσαυλία, as, ή, graves excubiæ: an inconvenient abode. Λέγοιμι και δύσαυλίας Agam.

Δυσαυλός, ου, δ, ή, ad diversandum parum commodus: hard to lodge in, incommodious. Antig. 363. See above.

Δυσαυχής, εσς, δ, ή, odiose glorians: vainly Οἷοί τε δύσαυχεες Apoll. 3. 976.

Δυσαχθής, εσς, δ, ή, onerosus, non tolerandus: burdensome, intolerable. Eumen. 145. above. Syn. Δυσάσχετός, δύσφορος, δυσφορητός.

Δυσεάϋκτος, ου, δ, ή, lacrymabilis: ill-boding. Τείνε δε δυσεάϋκτον Pers. 580., answered by δυρόμενοι γεροντες.

Δυσθουλία, as, ή, stultitia consilii: absurd design. Εξ τμοῦ δυσθουλίαν Antig. 95. Αβουλία, ἄνοιά.

Δύσεωλος, ου, ό, ή, parum fertilis: barren. Hom. Epigr. 8. 3. Syn. 'Ăκαρπös.

Δύσγαμός, ου, ό, ή, improbi s. infelicis matrimonii: of a bad or unhappy marriage, horrid. Δύσγαμον αισχος ελουσ' Trond. 1114.

Δυσγένεια, as, ή, generis obscuritas: low birth. Œ. R. 1098.

Δυσγένης, έσς, δ, ή, ignobilis: low-born. Helen. 1275.

Δύσγνοιά, et Δυσγνωσία, as, ή, ignorantia: Δύσγνοιάν δστις Here. F. 1107. Eur. El. 767. Syn. Αξουλία, δυσθουλία, ανοιά, άγνωσία.

Δυσδαιμόνία, ας, ή, infelicitas: misfortune. Iph. Τ. 1120. Syn. Δυστύχια, δυσπραξία.

Δυπδαίμων, ὄνὄς, ό, ή, infelix: unfortunate. Œ. R. 1312, Syn. Δύσποτμός, αθλίός.

Δυσδάκρυτός, ου, δ, ή, lacrymabilis: sadly to be lamented. Ψηγμά δυσδάκρυτον Agam. 428., answered by των πόλυκτόνων γάρ. Syn. Αξίοθρηνός, δάκρύοις πόθεινός.

Δυσδαμαρτός, ου, ό, in conjugio infelix: un-happy in marriage. Ανήρ τε δυσδαμαρτός Agam.

1290. Syn. Δύσγαμός, δύσνυμφός.

Δυσέδρος, ov, o, ή, malam sedem habens: ill seated, a bad neighbour. Agam. 723. See below, and "Εδρα. SYN. Κάκογείτων.

Δὔσείμἄτὄς, ου, ὁ, ἡ, male vestitus: meanly dressed. Στ δ' ὧδ' ἄλουτος καὶ δτσείμἄτος χροα Eur. El. 1107.

Δύσεκλύτωs, ita ut solvi non possit: inextricably. Ωλένη δύσεκλύτως P. V. 60.

Δύσεκπερατός, Δύσεξήνυστός, ου, ό, ή, vix explicabilis; difficilis ad transeundum: unutterable; difficult to pass through. Hipp. 887. 1232. See above, and Δυσπέρατός.

Δὔσἔλἔνη, ης, ἡ, infelix Helena: unhappy or infamous Helen. Iph. A. 1316. See Δὔσεκλὔ-

τως. Ερ. Έλένας. See Agam. 699.

Δύσελπίς, ίδός, δ, ή, desperans: hopeless, desperate. Choeph. 406. See Δύσεκλύτως. Syn. Ανέλπιστός.

Δυσεξήνυστος. See Δυσεκπερατος.

Δυσεργός, ου, δ, ή, piger ad opus faciendum: inconvenient for working. Ή και χειμά δύσεργόν Bion. 6. 5.

Δυσερίς, ίδος, pertinax in certando: bitter in contention, quarrelsome. Olymp. 6. 33. See above. Syn. Φίλονεικός.

Δυσέριστος, ου, δ, ή, litem malam gignens; valde litigiosus: causing dreadful strife; quarrelsome. Soph. El. 1385. See above.

Δυσέρως, ωτός, δ, ή, perdite amans: unfortunately or desperately loving. Hipp. 193.

Δυσευνήτωρ, δρός, δ, infaustus tori socius: a dreadful bedfellow. Sept. Th. 280. above.

Δυσεύρετος, ου, δ, ή, inventu difficilis: difficult to be found or explored. Κείμενον δύσευρετφ Bacch. 1210.

Δύσζηλός, ου, ὁ, ἡ, in malam partem æmulator, suspicax, iracundus, acerbus: very envious or jealous, angry, morose. Apoll. 4. 1089. Syn. Φθονέρος, φιλονεικός.

Δυσηλέγης, έσς, propr. molestam parans dormitionem; gravis: producing a sad drowsiness; painful. x. 325. See below.

Δυσήλιος, ου, δ, ή, ad quem sol ægre pervenit, sole carens: cold, dreary. Καλ δύσάλιον κνέφας

Eumen. 399. Syn. Ανήλισς. Δυσημερίσς. See Δυσαμερίσς.

Δὔσήνϵμὄς, ου, δ, ή, ventis vexatus: harassed Antig. 591. See below. by the wind.

Δυσήροτος, ου, ό, ή, aratu difficilis: difficult to be ploughed. Αυτή εγώ τοίηδε δύσήροτος Call. 4. 268.

Δὔσηχὴs, ĕŏs, ὁ, ἡ, horrisonus: ill or harsh sounding, hoarse. H. 376. See above. Syn. Δυσκέλάδος, βάρυηχής, βάρυβρομός.

Δυσθαλπής, έσς, δ, ή, calefactu difficilis, frigidus: hard to warm, cold. P. 549. SYN. Ψυχρός, ριγηλός.

 $\Delta v \sigma \theta \check{a} v \check{a} \tau \check{\sigma} s$, ov, \acute{o} , $\acute{\eta}$, difficilem mortem inferens: causing a painful death. Ion 1056. See Θάνάτος. Syn. Θάνάτηφορός.

Δυσθέατός, ου, ό, ή, infelix adspectu, invisus, dirus : painful or odious to look at, shocking.

πρόσοπτός, δεινός, φόθερός.

Δύσθεσς, ov, o, ή, Diis odiosus; impius: hated by the gods; impious. Agam. 1580. Syn. Απότιμός εν Βέοις, ασέβής.

Δυσθεράπευτός, ου, δ, ή, ægre sanabilis : difficult to be cured, past remedy. Aj. 614. See Θἔμαπεύω. Syn. Ανήκεστος, δύσκηλος, δύσίατος.

Δυσθνήσκω, difficulter vel male morior: to die

hard. Rhes. 791.

Δυσθρήνητός, ου, δ, ή, lamentabilis: very doleful. Antig. 1211. SYN. Δύσαιανης, πόλυδάκρύτος, δυσβάϋκτος, γδέρος, γδεδνός.

 $\Delta \dot{v} \sigma \theta \rho \ddot{v} \dot{\sigma} s$, σv , $\dot{\sigma}$, $\dot{\eta}$, asperum reddens sonitum; flebilis: harshly sounding; lamentable. Pyth.

Δυσθυμέω, Δυσθυμαίνω, animum despondeo: to be depressed in mind, despond. Ion 258. H. Hom. Cer. 363. See below. Syn. Λυπέομαι, δυσκόλαίνω, άθυμξω, δυσφρόνξω.

Δυσθυμία, as, ή, animi mœror: sadness. φράσον δυσθυμίας Med. 689. Syn. Αθυμία,

λύπη.

Δύσθυμός, ου, ό, ή, graviter animo adfectus: heavy in mind, dejected. Soph. El. 550. See above. Syn. 'Αθυμός, βαρύθυμός, άρδωστός, σκληρός, δύσφρων, κακόθουλός.

Δυσίατος, ου, ό, ή, sanatu difficilis, insanabilis: difficult to be cured, incurable. Kal δύσίατος πέλει Med. 520. Syn. Δυσθέραπευτός,

Δυσίμερος, ου, δ, ή, ingratus: disagreeable. Πημά δυσίμερον Apoll. 4. 4. Syn. Δυσέρως.

Δυσίs, εωs, ή, occasus; the setting of the sun, west. Τάς τε δυσκρίτους δύσεις P. V. 467. Syn. Δυσμή.

Δυσκάθαρτός, ου, δ, ή, purgatu difficilis, inexpiabilis, implacabilis: difficult to be purified or expiated, implacable. Ω δυσκάθαρτε δαιμόν Pax 1250. Syn. Ακάθαρτός.

Δύσκάπνος, ον, male fumosus: infested with

smoke. Agam. 747. See Κἄπνίζω.

Δυσκάτάπαυστός, ου, δ, ή, non sedandus: difficult to be stopped, implacable, restless, incessant. Choeph. 463. Syn. Amauotos.

Δυσκελάδος, i. q. Δυσηχής, q.v. Ion 1098.

See Kelädos.

Δύσκηλός, i. q. Δυσθέραπευτός, q. v. Eumen. 828.

Δυσκηδήs, εσs, δ, ή, plenus laborum et curarum: laborious, anxious, distressing. ε. 466.

Δυσκλέης, έσς, ό, ή, inglorius, indignus: infamous, inglorious. Antig. 50. Syn. Ακλέης, ἄτιμός, ἄδοξός, ἄπρἔπής.

Δύσκλειά, ας, ή, ignominia: disgrace, ignominy, infamy. Δύσκλειαν εκτήσαντο Med. 220. SYN. see Aδοξία.

Δυσκλέωs, turpiter: infamously, ignomini-

ously. Helen, 992.

Δυσκόλαίνω, indigne fero, morosus s. difficilis sum: to be indignant, to be peevish. Lysist, 887. SYN. Δυσχεραίνω, δυσφόρεω.

Δυσκόλία, ας, ή, acerbitas, severitas: harshness, moroseness. 'Υπό δυσκόλίας δ' ἄπασί Vesp.

Δυσκόλδκαμπτός, ου, δ, ή, difficilis flexu: difficult to be modulated. Nub. 971.

Δυσκόλδκοιτός, ου, ό, ή, difficilem somnum efficiens: rendering sleep difficult, wakeful.

Δύσκολος, ου, ό, ή, difficilis, morosus: nice in

Δυσθέατον όμμασιν P. V. 69. Syn. Δυσ- feeding, hard to please, morose. Bacch. 1240. SYN. Αργάλεσς, δύσφορος, δύσηλεγής, άγριος, δύσαρεστός, αηδής, δυσχερής.

Δυσκόμιστός, ου, ό, ή, intolerabilis: hard to be

borne. Antig. 1347. See Δύσφὄρὄς.

Δύσκριτός, ου, ό, ή, judicatu difficilis: hard to be distinguished or interpreted. See below.

Δυσκρίτως, indistincte: indistinctly. Δυσκρί-

τως τ' ειρημένους Ρ. V. 683.

Δυσκύμαντὄς, ου, ό, ή, procellosus: stormy. Εν νυκτἴ δυσκύμαντἄ Agam. 636.

Δύσλεκτός, ου, δ, ή, infandus: difficult to be related. Pers. 704. Syn. 'Αρρητός, δύσφατός.

Δυσλόγιστός, ου, δ, ή, ratiocinatu s. judicatu difficilis: difficult to be computed or apprehended. Aj. 40.

Δύσλὄφὄς, ου, ὁ, ἡ, cervici onerosus, gravis: not fit for the yoke, insupportable. P. V. 939.

Δυσλόφωs, difficulter: with difficulty, heavily. Troad. 303.

Δύσλυτος, ου, δ, ή, solutu difficilis: difficult

to be loosened or disentangled. Καὶ δυσλύτους ĕχουσά Phœn. 388.

Δυσμάθεω, vix agnosco: to recognise with difficulty. Δυσμάθεις ξμέ Choëph. 223. Syn. Απιστέω, αγνὄέω.

Δυσμάθης, ĕŏs, indocilis, difficilis doctu: difficult to teach. Δυσμάθης ἴδεῖν Med. 1193.

Δυσμάχεω, ægre resisto: to resist with difficulty. Θἔοῖσἴ δυσμάχοῦντἔς Trach. 499.

Δυσμάχητέος, α, ον, ægre resistendus: difficult to resist. Antig. 1106. See above.

Δύσμαχος, ου, δ, ή, inexpugnabilis: not to be conquered, impregnable. Ξύν δόλφ τε δύσμαχον Hec. 883. Syn. Δύσεριστός, δυσπάλαιστός, δυσπόλεμός, φίλονεικός.

Δυσμεναίνω. See Δυσμενεω.

Δυσμένεια, as, ή, malevolentia: ill-will. Δυσμένεια και τα σά Soph. El. 621. Syn. Δύσνοιά, έχθρα, μίσδς.

Δυσμένεω, Δυσμέναίνω, infensus sum, animo sum male affecto: to act as an enemy, to be hostilely disposed to. v. 314. Med. 870. Δυσχεραίνω, πόλεμεω, εχθαίρω.

Δυσμένης, έὄς, ὁ, ἡ, malevolus: ill-disposed, hostile. Κ. 100. Syn. Εχθρός, πολέμἴος, ἄπεχ-

θης, αμείλικτός, στυγέρος.

 $\Delta \nu \sigma \mu \dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, i. q. $\Delta \nu \sigma is$. Isthm. 4.113.

Δυσμήτηρ, ἔρὄς, ἡ, mala s. infesta mater: a cruel or unnatural mother. Y. 97.

Δυσμήτωρ, ὄρὄς, δ, ή, qui infaustæ matris est:

of a cruel mother. Æsch. Suppl. 68.

Δυσμηχανέω, difficultate laboro: to be hardly able, find great difficulty. Είμ' ἔπεὶ δυσμηχανῶ Agam. 1331. Syn. Ου δύναμαι.

Δύσμοιρός, Δύσμόρος, ου, ό, ή, infelix: having a sad fate, wretched. Œ. C. 327. Œ. R. 665. Syn. Δυστυχής, ἄθλἴός.

 $\Delta \dot{v}$ σμορφός, ου, δ, $\dot{\eta}$, deformis : ill-shapen. horrid. Helen. 1203.

Δύσνιπτός, ου, δ, ή, qui ægre deleri potest; indelible. Trach. 685.

Δύσνοια, as, ή, malevolentia: ill-will, reluctance. Δύσνοια μη προσεστίν Soph. El. 654.

Δύσνδός, ου, ό, ή, contr. δύσνους, malevolus: ill-disposed, malevolent. Iph. T. 351. Δυσμένης, εχθρός.

Δύσνοστός, ου, ό, ή, cum reditu infortunato, infaustus: hard to return, ill-omened. Troad.

Δύσνυμφός, ου, ὁ, ἡ, infeliciter sponsus: un-

happily married. Troad. 145. Syn. Δύσγαμός, κάκονυμφος, αινογάμος, αινολεκτρος.

Δυσξύμβλητός, ου, ό, ή, perobscurus: very obscure or mysterious. Eur. Dan. 10. SYN. Δυστέκμαρτός.

Δυσξυνέτος, ου, δ, ή, difficilis intellectu: abstruse. Δυσξύνετου ξύνετδς μελός Phæn. 1520. Syn. Ασυνέτος, ασαφής.

Δυσοδοπαίπαλος, ου, δ, ή, salebrosus: difficult to pass, as being eraggy. Eum. 390. See Παι-πάλδειs. Syn. Τραχύς.

Δὔσοίζω, metuo, timeo: to hesitate, to he suspicious. Ού τοι δύσοίζω Βάμνον Agam. 1287. Syn. Δυσφόρεω, δυσχεραίνω, υποπτεύω, φόβεδ-

Δύσοιμός, ου, δ, ή, lamentabilis: lamentable. Choëph. 932. See above. Syn. Δύσθρὄὄς, δυσβάϋκτός, δυσκέλάδός.

Δύσοιστός, i. q. Δύσφόρος, q. v. P. V. 714. See above.

Δυσομερός, ου, δ, ή, pluviosus : raining heavily, showering. Antig. 365. See above.

Δύσόμιλός, ου, ό, ή, morosus: unsociable. Agam. 723. See above, and "Ομιλός.

Δυσόμματός, ου, δ, ή, oculis haud integer: Eumen. 391. See above, and dim-sighted.

Δυσοργός, ου, ό, ή, qui graviter irascitur: irritable. Καίπερ ου δύσοργός ών Philoct. 377. SYN. Βἄρῦθυμός, οξῦχόλός.

Δύσορμός, ου, ό, ή, importuosus, incommodus: inconvenient, dangerous. Pers. 454. above.

Δυσορνίς, ιθός, δ, ή, quod sinistris avibus fit: inauspicious, led by an evil omen, fatal. Hipp. 756. See above, and 'Ορνίς.

Δὔσόρφναιὄς, α, ὄν, caliginosus: gloomy. Phœn. 337. See below. dusky,

Δὔσοσμῖα, ας, ή, malus odor: a stench. δύσοσμίας γέμων Philoct. 876.

Δὔσούριστὄς, ου, δ, ή, quod adverso vento advehitur, infelix: driven by an unfavourable wind, unfortunate. Œ. R. 1313. See above.

Δυσπάθέων, οντός, ό, ærumnarum patiens: ffering misfortune. Μητέρι δυσπάθέοντος suffering misfortune. Mosch. 4. 84. Syn. Δύσπότμος, δυσάμμορος, äθλἴŏs.

Δυσπάλαιστός, ου ; Δυσπάλης, εός, δ, ή, vix eluctabilis, difficilis: hard to contend with, unavoidable, arduous. Alcest. 910. Pyth. 4, 484. See Πάλαίω. Syn. Δύσμαχός, αργάλξός, δυσχερής, δύσκολός, σκληρός, δυστυχής.

Δυσπάλαμός, ου, δ, ή, cui ægre repugnari potest: hard to struggle against. Eumen. 849. See Πἄλἄμη.

Δυσπάλάμωs, sine remedio: without remedy. Æ. Sup. 874. See above. Δυσπάλής. See Δυσπάλαιστός.

Δυσπάράθουλός, ου, δ, ή, male consulens: illjudging, ill-advising. Æsch. Sup. 113. Syn. Δύσθουλός, ἄθουλός.

Δυσπάράθελκτός, ου, δ, ή, vix placabilis: im-

placable. Æ. Sup. 391.

Δυσπαραίτητος, Δυσπαρήγορος, ου, δ, ή, inexorabilis: hard to be supplicated, unrelenting. Δυσπάραίτητοι φρένες P. V. 34. Eumen. 387. Syn. Απαραίτητος, αμείλιχος, χαλέπος, Bapus.

 $\Delta \nu \sigma \pi \check{\alpha} \rho \epsilon \nu \nu \check{\sigma} s$, $\sigma \nu$, δ , $\dot{\eta}$, in quo vel quocum non bene dormitur: hard to lie on or with, cruel, unfortunate. Trach. 793.

Δυσπάρηγόρδε. See Δυσπάραίτητδε. Δύσπάριε, ίδδε, δ, infelix Paris: wretched Paris. Δύσπάρι είδδε άριστε Γ.39.

 Δ ύσπεμπτὸς, ου, ὁ, ἡ, ægre submovendus: hard to be removed. Agam. 1161.

Δυσπέμφελός, ου, δ, ή, infeliciter demissus; difficilis transitu; difficilis: unfortunately sent; dangerous to pass; difficult. Hes. Op. 720. Syn. Δυσάρεστος, χάλεπος, δύσκολος.

 $\Delta \nu \sigma \pi \epsilon \nu \theta \dot{\eta} s$, $\check{\epsilon} \check{\sigma} s$, $\check{\delta}$, $\dot{\eta}$, luctuosus : causing bitter grief, mournful. Pyth. 12. 18. Syn. Πόλυ-

πενθής, πολύθρηνος.

Δυσπέρατός, ου, δ, ή, trajectu difficilis; tempestuosus; non tolerandus; difficult to pass through, tempestuous; intolerable. Δυσπέρα-του αιών Med. 646., answered by ψκτίσευ πά-

Δυσπέτης, έσς, δ. η, male cadens, adversus: turning out ill, unfortunate, troublesome. Aj. 1065. Syn. Δυσχέρης, δύσπότμος.

Δυσπέτωs, ægre: painfully, with difficulty.

Δυσπίνης, ĕŏs, δ, ή, squalidus: squalid. Œ. C. See Πινός. Syn. Αυχμηρός, ρύπαρός, 1597. πινάρδς.

 $\Delta \dot{\nu} \sigma \pi \lambda \ddot{\alpha} \nu \ddot{\sigma} s$, $\sigma \nu$, δ , $\dot{\eta}$, misere errans: wretchedly wandering. P. V. 933. See Πλάνη. $A\lambda\eta\tau\eta s.$

 $\Delta \dot{\nu} \sigma \pi \nu \delta \delta s$, contr. $\Delta \dot{\nu} \sigma \pi \nu \delta v \delta v$, $\delta v \delta v \delta v \delta v$ menter vel male spirans: violently blowing, panting. Antig. 223. Syn. Δυσαήs.

Δυσπόλεμητός, ου, δ, ή, non oppugnandus: hard to wage war with. Æ. Sup. 656. SYN. Δύσμἄχὄς.

Δυσπονής, εσς; Δύσπονος, Δυσπονητός, ου, δ, ή, laboriosus, ærumnosus: toilsome, mournful. ε. 493. Antig. 1277. Œ. C. 1614. Syn. Πδλυπονός, πολυκμητός, αλγεινός.

Δύσπότμος, ου, ό, ή, infelix: ill-fated. P. V. 119. See Πότμός. Syn. Δυστϋχής, δυσάμμορός, ἄθλἴός, κἄκὄτὕχής, ἄτὕχής, δύστηνός.

Δυσπότμως, infeliciter: unhappily. Pers. 277. See above. Syn. Ατυχώς, άθλίως, τάλαιπώρως.

Δύσπότος, ου, δ, ή, non potabilis: unfit to drink. Eumen. 266.

Δυσπραγέω, adversa fortuna utor: to prove unfortunate. Τῷ δυσπραγοῦντῖ δ' ἔπιστἔνἄχειν Agam. 763. Syn. Δυστῦχἔω.

Δυσπραξία, ας, ή, infelicitas : misfortune. Πρὸς Θέων δυσπραξίαις Αj. 759. Syn. Δυστυχία, ἄτὕχῖα, λώβη, ἄτὕχημἄ.

 $\Delta v \sigma \pi \rho \check{\epsilon} \pi \dot{\eta} s$, $\check{\epsilon} \check{o} s$, \check{o} , $\check{\eta}$, indecens: disgraceful. Helen. 299. Syn. Απρέπης, αισχρός.

Δυσπρόσιτός, ου, ό, ή, qui difficulter adiri potest: difficult of access. Δυσπροσίτος έσω τέ κλείθρων σπάνϊός άνδρά δ' ου χρεών Iph. A. 345. Syn. Δυσόμιλος, απροσίτος.

Δυσπρόσοιστός, ου, ό, ή, intractabilis: to which one cannot easily bring things near, unmanageable. Œ. C. 1277. SYN. Δυσπροσίτος.

Δυσπρόσοπτός, Δυσπρόσωπός, ου, δ, ή, qui adspectus infausti est : of forbidding mien, hideous. Soph. El. 460. Œ. C. 286.

Δυσσέβειά, as, ή, impietas: impiety. Helen. 1020. See Ασέβεια. Ερ. Υπεροπλος.

Δυσσέβεω, impius sum: to commit impiety. Eumen. 913.

Δυσσέβης, έσς, δ, ή, impius: impious. Helen. 1028. Syn. see 'Aθέσς.

Δύσσὄὄς, ου, δ, ή, qui vix servari potest : diffi-

cult to be saved, abandoned. Theoc. 4. 45. | 'Αφερτός, δύσοιστός, δυσκόμιστός, δύστλητός, ΕΧΡ. Κάκδδαίμων, δυσχέρως σωζομένος.

Δυσστομέω, or Δυστόμεω, objurgo : to upbraid. Œ. C. 986. See Brunck. Syn. see Δυσφη-

Δυστάλας, αινά, άν ; Δύστηνός, ου ; Δυστλήμων, ὄνὄς, δ, ή, valde miser: very unhappy. Δυστάλαινά πρός Œ. R. 790. 1236. Η. in Apoll. 532. SYN. Δυστυχής, δύσμορος, άθλίὄς.

Δυστέκμαρτός, ου, δ, ή, difficilis ad conjiciendum: hard to be conjectured, inscrutable. Δυστέκμαρτόν εις τέχνην Ρ. V. 506.

Δύστεκνός, ου, ό, ή, infelix liberis: unfortunate in children. Δύστεκνον παιδουργίαν Œ. R. 1248. ΕΧΡ. Παίδας δύσπαιδας.

Δυστερπής, εσς, δ, ή, acerbus: unpleasant. Choeph. 271. Syn. Δυσφίλης, αηδής.

Δύστηνός. See Δυστάλας.

Δυστλήμων. See Δυστάλας.

Δύστλητός, ὄν, difficilis ad tolerandum: hard to endure, difficult. Phæn. 1452.

Δυστοκέω, difficulter pario: to bring forth with difficulty. Ran. 1423.

Δυστόκια, as, ή, difficultas pariendi: difficulty in bringing forth. Δυστόκιης μόγξουσίν Call. 4. 242.

Δυστόμεω. See Δυσστόμεω.

Δυστόπαστός, ου, ό, ή, difficilis conjectu: inscrutable. Eur. Sup. 149. Syn. Δυστέκμαρ-

Δυστράπεζός, ου, ό, ή, nefandis cibis utens: feasting at an evil table or on impious flesh. Herc. F. 385. See Τράπεζά.

Δυστράπ ελός, Δύστρόπος, ου, ό, ή, cujus animus ægre flecti potest : obstinate. Κεῖταϊ ὄ δυστράπελος Αj. 912. Syn. Δύσκολος, δυσχερης, δύσαρεστός.

Δύστρόπος. See above.

Δυστυχέω, adversa utor fortuna: to be unfortunate. P. V. 345. See Τυχη. Syn. Δυσπραγέω, κάκῶς πράσσω, κάκῶς έχω.

Δυστυχής, εσς, δ, ή, infelix : unfortunate. Eumen. 795. See above. Syn. Aτυχής, αθλίος,

Δυστυχία, as, ή, infortunium: misfortune. Bacch. 389. See above. Syn. Δυσπραξία, διζύς, ότλος, βλίψις, κάκωσις, άνάγκη.

Δυστυχωs, infeliciter: unfortunately. Androm. 576. See above. Phr. Αισίαν ου κάτ' ορνίχων ŏδŏν Nem. 9.

Δύσφατός, ου, ό, ή, infaustus: ill-boding. Agam. 1121. See Фăтоз.

Δυσφημέω, convicia in aliquem jacto; male ominor: to reproach; address ill-omened words. Hec. 183. Syn. Λοιδόρξω, βλασφημέω, δία-€άλλω, δυσστὄμἔω.

Δυσφημία, as, ή, maledicentia; verba male ominata: evil report: ill-boding cries. Philoct. 10. Syn. Βλασφημία, κάτάρα, άρὰ, λοιδόρία.

Δύσφημός, ου, ό, ή, mali ominis; infamis: illboding; infamous, shocking. Hec. 193.

Δυσφίλης, έδς, δ, ή, inamabilis: unfriendly. Τοιάδε της δ δυσφίλης Œ. C. 1258. Syn. Δυστερπης, ανέραστός.

Δυσφόρεω, ægre fero: to be indignant. Sept. Τh. 779. Syn. Αλυκτέω, άλαστέω, άγανακτέω,

Δυσφόρητός, Δύσφόρος, ου, ό, ή, difficilis toleratu, gravis: difficult to be borne, heavy, difficult. Cycl. 343. Eumen. 378. Syn. ἄτλητὄς, αινός, βἄρὕς, χἄλἔπὄς.

Δυσφόρμιγξ, ιγγόs, flebilis: ill sounding on the harp, doleful. Iph. T. 225. Syn. Γὄἔρὄs, δυσθρήνητός.

Δύσφδρός. See Δυσφόρητός.

Δυσφόρωs, ægre: grievously. Œ. R. 770. Δυσφρόνεω, animum abjicio, ægre fero: to grieve, to be aggrieved. Androm. 1223. SYN. Λυπεσμαι, δυσθυμεω, βαρύνσμαι.

Δυσφρόνως, ægro animo; imprudenter: with a troubled mind; imprudently. Pers. 558.

Δυσφρόσυνη, Δυσφρόνη, ης, ή, anxietas, ægritudo: anxiety, illness. Δυσφρόσὔναισῖ δέων Hes. Theog. 102. Syn. Λύπη, Troad. 599. άνία, δυσθυμία.

Δύσφρων, ὄνὔs, δ, ή, æger animo; infensus; insanus: uneasy in mind; evil-minded; im-prudent. Sept. Th. 873. Syn. Δύσθυμὄς, Syn. Δύσθυμός, αλγεινός.

Δυσφύλακτός, ου, ό, ή, qui caveri nequit : difficult to be guarded against. Androm. 726. See Φυλάσσω. Syn. 'Αφυκτός, ἄπαραίτητός.

Δυσχείμερος, Δύσχειμος, ου, δ, ή; Δυσχείμων, ὄνὄς, δ, ή, hybernis tempestatibus obnoxius: exposed to storms, wintry. II. 234. Eur. Sup. 972. Apoll. 4. 635.

Δύσχειμός et μων. See above.

Δυσχείρωμα, ατός, το, res ægre superabilis: a dangerous conflict. Antig. 128.

Δυσχέραίνω, ægre fero; pertæsus sum; molestiam adfero: to dislike; reject; irritate. Œ. C. 1282. Syn. Ανίαω, προσίσταμαι, βάρύνόμαι, ἄγἄνακτέω, δεινόπἄθέω, μισέω, ἄπειθέω.

Δυσχέρεια, as, ή, molestia: unpleasantness, awkwardness, annoyance, difficulty. Δυσχέρειά του νόσημάτος Philoct. 900.

Δυσχέρης, έσς, δ, ή, manibus ægre tractabilis: awkward, rough, unpleasant. P. V. 827. Syn. Αλέγεινός, δεινός, δύσφύρος, αχθεινός, αργάλέος.

Δύσχιμός, ου, ό, ή, noxius: noxious. 'Ως δράκοντά δύσχιμον Sept. Th. 499.

Δυσχλαινία, as, η, detrita læna: tattered or shabby clothing. Hec. 239.

Δύσχορτός, ου, δ, ή, non commode habitandus: hardly fit for habitation. Iph. T. 219.

Δυσώδης, εσς, ό, ή, fœtidus: having a bad odour. Χωλος δύσώδης πως δεοίς Philoct.

Δυσώνυμός; ου, ό, ή, cui infaustum est nomen: ill-boding. Œ. C. 528. See above and Ευώνυμός. Syn. Κάκώνυμός, δύσπότμός, χάλξπός.

Δυσωρέδμαι, ægre custodio: to watch with difficulty. Μηλά δύσωρήσονταϊ έν αυλη Κ. 183.

Δυω, duo: two. See Δυδ.

Δύω, Δύὄμαι. See Δύνω.

Δυώδεκα, Δώδεκα, indecl., duodecim: twelve. Νήες μέν μοι εποντό δυώδεκα ι. 159. Ιρh. Α. 293. "Attici videntur usurpavisse non δύώδἔκα, sed δώδἔκα." Maltb.

Δυωδεκάθοιος, ου, ό, ή, duodecim boum pretium æquans: worth twelve oxen. Τον δε δύω-δεκάβοιον Ψ. 703.

Δυωδεκάδρομος, ου, ό, ή, qui duodecim curricula absolvit: running twelve times round the course. Olymp. 2. 92. See above.

Δυωδεκαμηνός, ου, ό, ή, qui duodecim mensium est: of twelve months' duration. Μηδέ δύωδέκαμηνὄν Hes. Op. 752.

Δυωκαιεικοσιμέτρος, ου, δ, ή, duo et viginti

mensuras capiens: containing twenty-two measures. Ωτώεντα δυωκαιεικοσιμετρον Ψ. 264.

Δυωκαιεικόσιπηχυς, εσς, qui duorum et viginti cubitorum est: two-and-twenty cubits long. Βλήτροισι δύωκαι εικόσιπηχυ Ο. 676.

Δῶ. See Δῶμἄ.

Δώδεκα. See Δυώδεκα.

 $\Delta \omega \delta \check{\epsilon} \check{\kappa} \check{\sigma} \gamma \nu \alpha \mu \pi \tau \check{\sigma} s$, ου, δ , $\mathring{\eta}$, duodecim flexus habens: turning round the goal twelve times. Olymp. 3. 59. See "Αγναμπτός.

Δωδέκακις, duodecies: twelve times. δωδεκάκις και μυριάκις ιού ιού Plut. 853.

Δωδεκαμήχανος, ου, ό, ή, duodecim machinis instructus: furnished with twelve contrivances or tricks. Ran. 1327. See Μηχανή.

Δωδἔκἄτὄς, η, ὄν, duodecimus : twelfth. Trach. 826. See Δἔκᾶτὄς.

Δωδέκέτης, έσς, δ, ή, qui duodecim annorum est: twelve years old. Call. Ep. 20.

Δωδωναίσς, α, ον; Δωδωνίς, ίδος, ή, qui est e Dodona: of Dodona. II. 233. Apoll. 1. 526.

Δωδών, ωνός, Δωδώνη, ης, ή, Dodona: a town of Epirus, celebrated for an oracle of Jupiter. Trach. 175. Phœn. 996. Ep. Δυσχείμερος, αιπυνωτός. Ρης. Σεμνά Δωδώνης βάθρά.

Δωδώνη. See above.

Δωδωνίς. See Δωδωναίός.

 $\Delta \hat{\omega} \mu \check{a}$, $\check{a} \tau \check{o} s$, poët. $\Delta \hat{\omega}$, $\tau \acute{o}$. Hec. 7. H. 363. Syn. see Δομός and Μελάθρον. Ερ. Αφνειον, ενίπλειδν, κνισσηέν, κουριδίδν, μάλα κάλδν, μέγα, εύτυκτον, μητρώϊον, πάτρώϊον, περϊκαλλές, σμερδάλεον, φιλον, ύψερεφες, αγάκλυτον, (Hom.) νυμφϊκόν, βασίλειον, όλεϊον, λαμπρον, πλούσιον, ακληστόν, αδουλόν, ζαχρυσόν, ερυμνόν, κάθαρον, πληρές χρυσοῦ, τυραννικόν, αγλάον, ύψηλον, πολύχρυσον, χρύσεον.

Δωμάτιον, ου, τό, conclave: a chamber. Κάν τοισι δωματιοισιν Αφροδίτης τρόπων Eccles. 8. Δωμάτιτις, ιδός, ή, domestica: domestic. Δω-

μάτιτιν έστιαν Agam. 941.

Δωμάτοω, domum incolo: to inhabit a house. Æ. Sup. 965. See above.

Δωναξ, Dor. pro Δοναξ, q. v.

Δωρξά. See Δώρημα.

Δωρέω, Δωρέδμαι, dono: to give, present with gifts, honour. Olymp. 6. 131. Syn. Δεξιόσμαι,

δίδωμί, χαρίζομαι, βράθεθω, γεραίρω.

Δώρημα, ατός, Δωρόν, ου, τό; Δωρέα, ας, Δωτίνη, ης, ή, donum: a gift, favour. Nub. 305. Ion 1010. Aj. 1032. I. 155. Syn. Δöγεράς, κάρπωμά, χάρις, κειμήλιου, δάνος. Εν. Αγλάον, άμβροτον, εράτον, ερίκυδες, περίκλυτόν, χαρίεν, άξιον, άσπετον, εναίσιμον, εσθλον, ἔτώσιὄν, εχθρόν, κάλλιμόν, μείλιχον, ξεινήιον, περϊκαλλες, χρύσεον, φιλον, αγαυον, μεγά, τιμηέν, (Hom.) ουκ αισχρόν, νικηφόρον, κάλλιστόν, δίπτυχου, γαμήλιου, δηητου, μενόεικες, όλβιου, δεσπεσίου, πόθητου, φίλίου, χρυσόφαες.

 $\Delta\omega\rho\eta\tau\delta s$, δ , δ , δ , $\dot{\eta}$, (1) donis placabilis; to be conciliated by gifts; (2) donatus: given as a gift. Œ. R. 393. Exp. (1) Toîs δώροις πειθόμενός, ο δωρά λαμβάνων, (2) το ώς δωρον δίδομε-

Δωρίευς, έως, δ, ή, Doriensis: a Dorian, one who speaks the Doric dialect. For authority see Δωρίζω.

Δωρίζω, more Dorum loquor: to speak the Doric dialect. Δωρίσδεν δ' έξεστι δόκω τοις Δωρίζεσσιν Theoc. 15, 93.

Δωρϊκός, ή, όν ; Δώρϊός, α, όν ; Δωρίς, ίδός, ή,

Φθιάδ' αντί Δωρίκης Eur. El. Doricus : Doric. 836. Ion 1590. Hec. 450.

Δωρίs, ἴδοs, ή, Doris: the Dorian land. Δωρις υμνηθήσεται Ιοη 1590.

Δωριστί, Dorice: after the Doric fashion.

Την Δωριστί μόνην Εq. 987.

Δωρδδόκεω, donis inhio; muneribus corrumpor: to be anxious after gifts; accept money as a bribe, betray. Eq. 802.
 Δωρόδοκηστί, by way of bribes, a play on the

word δωριστί, q. v. Ἡν μη Δωρόδοκηστι Εq.

 $\Delta \omega \rho \delta \delta \delta \kappa \delta s$, $\Delta \omega \rho \delta \phi \delta \gamma \delta s$, ov, δ , $\dot{\eta}$, donis inhians: receiving bribes, corrupt. Eq. 402. Hes. Op.

Δῶρὄν. See Δώρημα.

 $\Delta \hat{\omega} \rho \delta s$, ov, δ , Dorus: the son of Xuthus. Ion 1590.

Δωρὄφάγός. See Δωρόδόκός.

Δωρὄφόρος, ου, ό, ή, qui dona fert: one who brings a gift or reward. Pyth. 5. 116.

Δωs, ή, indecl., donum: a gift. Hes. Op.

Δωτήρ, ήρδs, Δώτωρ, όρδs, Δώτης, ου, δ, dator: a giver. 3.325.335. Hes. Op. 355.

Δωτίνη. See Δώρημα. Δώτωρ. See Δωτήρ.

Ε.

ἔἄν, si: if. Αλλ' εὐρἔθείη μὲν μἄλιστ' ἔὰν δἔ τοι Ant. 327. "Si indicibus credendum, τὸ εάν nunquam alias in Sophocle occurrit; et nunquam ab Euripide usurpatur, nisi proxime sequente περ, εάν περ. Med. 727. Hel. 1077." Beck.

'Ĕἄνὄς, η, ὄν, tenuis: fine, delicate. Θέντες ἔανῷ λιτῖ κάλυψαν Ψ. 254. Syn. Ισχυρός, τρυφέρος, άβροχιτων, λεπτος, λεπτάλξος, άπάλŏs.

Ĕἄνὄs, Είἄνὄs, peplum: a robe, garment. Aμβροσίον ἔἄνὸν ἔσάθ Ξ. 178. Syn. Πέπλον, αμπέχονη, εσθής, ίματιον, ένδυμα. Ερ. Αργής, φάεινός, λεπτάλξός, ευώδης.

Έἄρ, ἔἄρὄς, contr. Ἡρ, ῆρὄς, τὸ, Εῖἄρ, τὸ, ver: spring. Τηλέθοωσα φύει έαρος Z. 148. Ep. Ανθέμὄεν, αιδλόν, ήδυ, έρσηεν, δρόσερόν, γλυκερου, λευκου, πολυδένδρεου, πολίου, στεφανηφορόν, φοινικάνθξμόν, φξρανθξε. PHR. see Bion

Ĕἄρἴνὄς, Ειἄρἴνὄς, Ηρἴνὄς, ή, ὄν, vernus: vernal.

'Ανθέσϊν ειαρϊνοῖσιν Β. 89. Εαρότρεφής, εσς, δ, ή, vere nutritus: nursed by the spring. Λειμώνων ἔἄροτρἔφἔων Mosch. 2. 66.

Ĕατεός, α, όν, omittendus: must be forsaken. Είπας ουκ ξατξον Phæn. 1225.

Έαντοῦ, η̂s, οῦ, sui ipsius; dicitur et de prima et secunda persona: of himself, herself, itself. Plut. 589. "Hoc compositum, cum casibus ejus, Homero fuit ignotum. Attici poëtæ, inprimis Tragici, libentius usurpare videntur αὐτοῦ, αύτῷ, &c.' Maltb.

Ĕἄω, Ion. Ĕάσκω, f. ĕάσω, sino, omitto: to allow, suffer to leave, abandon. Plut. 589. Syn. Συγχωρέω, ἄφἴημῖ, παρἵημῖ, ἔπἴτρἔπω, ἄπὄ-

Έξδομαγένης, έσς, δ, ή, septimo die natus:

born on the seventh day, an epithet of Apollo. Σεμνός έβδομαγενής Sept. Th. 801.

Εξδομάκις, septies: seven times. Έξδομάκις

περί Δηλόν Call. 4. 251.

Έδδομάτος, Έδδομός, η, ον, septimus: the venth. Έδδομάτη δ' ϊκόμεσθά κ. 81. Sept. seventh. Th. 801.

'Ĕεενος, ου, ή, ebenus: ebony. Theoc. 15.

"Ěερος, ου, ό, Hebrus: a river in Thrace, now called Maritz. 'Οχθῷ ἔφεζομένοι πἄρ' Έβρον Αν. 774. Ερ. Θρηϊκϊός, αργυρορρύτης.

Εγγαίος, α, ον, quod in terra est: in the earth.

Pers. 919.

Εγγείνομαι, Εγγίνομαι, innascor; genero intus: to rise among, spring up; to generate within. T. 26. Ran. 701.

Εγγέλαστης, οῦ, ὁ, irrisor: a derider. Hipp.

1004. Syn. see Γ ξλαστής.

Εγγελάω, άσω, irrideo: to laugh at. Alcest.

740. Syn. Επίγελάω, κάταγελάω.

Εγγενέτης, ου, ό, subst., et Εγγενής, εσς, ό, ή, adj., indigena, nativus: a native, innate, indigenous. Apoll. 4.1549. Ion 63. SYN. AUBIγενής, συγγενής, όμαιμός.

Εγγένως, genuine, vere: genuinely, really, truly. Œ. R. 1225. SYN. Γνησίως, άληθως.

Εγγίνομαι. See Εγγείνομαι and Γίνομαι,

Εγγλωττόγάστωρ, ὄρός, δ, qui lingua victum quærit: an informer. Aves 1694.

Εγγλωττότυπέω, in ore semper habeo, jacto: to boast. Εγγλωττότὔπεῖν πἄρεδωκας (paræmiac.), Εq. 779. Syn. Σεμνόλογεω, μεγάληγὄρέω, αυχέω.

Εγγνάμπτω, incurvo: to bend upon or to. Ψ.731. SYN. Ανάγνάμπτω, επίγνάμπτω, εγ-

κάμπτω.

Εγγράφω, ψω, inscribo: to write upon, to record. Iph. A. 113. See Γράφω. Syn. Πρόσεγγράφω, ἔπίγράφω, γράφω.

Εγγυαλίζω, ξω, in manus trado: to give to. Ολύμπιος εγγυαλίξαι Α. 353. Syn. Εγχειρίζω,

δίδωμί, πάρξχω, χάρίζυμαι.

Εγγυαω, ήσω, despondeo alicui aliquid: to give a pledge or promise. Iph. A. 703. See below. Syn. Πάρεγγυαω, αναδέχομαι, εκδίδωμί, μνηστεύδμαι,

Εγγύη, ης, ή, sponsio: a promise, pledge, security. Εγγύαι εγγύαασθαι 3. 351.

Εγγύητης, οῦ, ὁ, sponsor: a bail, sponsor. Eccles. 1064. See above. Syn. Υπέγγυσς.

Εγγύθεν, Εγγύθι, Εγγύς, adv. et sæpe præp., prope, cominus: nigh, near, at hand. Σοι μέν εγγύθεν πόδός Ion 614. H. 341. Phæn. 605. Syn. Πάρεγγύς, πλησίον, ομού, ομόσε, πελάς, άγχι, αγχοθί.

Εγείρω, excito: to raise up, awake, quicken, attune. Vesp. 101. Syn. Ανέγείρω, επέγείρω, δίασπεύδω, επισπέρχω, παροξύνω, επότρύνω, παρορμάω, πάρακελεύόμαι, ὄρίνω, όρνυμϊ, ὄρω,

ανίστημί.

Εγέρσιμός, ου, ό, ή, ex quo quis potest excitari: from which one can awake. Εγέρσιμον υπνον Theoc. 24. 7.

Εγερτέσε, a, ov, excitandus: must be raised.

Εγερτί, vigilanter; certatim: vigilantly; with contention. Εγερτί κινών άνδρ' ανήρ επιρδόθοις Antig. 413. Syn. Εγρηγορτί.

Εγκάθαρμόζω, όσω, accommodo: to fit in, adapt. Lysist. 681. Syn. 'Αρμόζω, κάθαρμόζω.

Εγκάθέζομαι, Εγκάθημαι, Εγκάθίζομαι, insideo: to sit down or upon. Εγκάθεζομένος λάθρα Thesm. 184, 615. Eccles. 98. Syn. Επίκαθημαι, ἔφέζομαι, ἔφημαι, ενθακέω, ἔφιζάνω.

Εγκαθεύδω, indormio : to sleep in. Lysist. 614. Syn. Εγκοιμάδμαι, ευνάζδμαι, κάτάδαρθάνω,

Εγκάθηβάω, pubesco in : to spend one's youth in. Hipp. 1096.

Εγκάθημαι. See Εγκάθέζομαι.

Εγκάθίδρυω, colloco: to place in. Εγκάθιδρυσαι χθονί Ιρh. Τ. 979.

Εγκαθίζομαι. See Εγκαθέζομαι.

Εγκαθίστημι, impono, colloco: to place in, appoint, settle. Iph. T. 983. Syn. Κάθίστημί, εγκαθίδρεύω.

Εγκάθὄράω, respicio: to look on, favour. Anacr. 59.

Εγκάθυβρίζω, luxurio : to riot in. Εγκάθυβρίζειν τρυφαίς Troad. 990.

Εγκάλεω, posco, defero nomen; increpo: to call in, summon ; to accuse, complain of. Heracl. 252. See Κάλξω. Syn. Δϊκάζόμαι, ξπϊκάλξω, αιτιαόμαι, επαιτιαόμαι, κατηγόρεω.

Εγκάλύπτω, obtego: to conceal in, cover over. Nub. 735. See Κάλύπτω. Syn. Επικάλύπτω, κατακαλύπτω, εγκρύπτω, εμπυκάζω.

Εγκανάσσω, cum sonitu infundo: to pour in with a gurgling. Εγκάναξόν μοι πόλύν Equit. 105. SYN. Εγχέω.

Εγκάναχάομαι, insono: to rustle among, sound. 'Ŏ δ' εγκαναχήσατο κόχλω Theoc. 9. 27. Syn. Επηχέω, κάτηχέω.

Εγκάπτω, devoro: to devour. Cycl. 625.

Syn. Δαρδάπτω, κατάτρώγω.

Έγκαρπός, ου, ό, ή, fœcundus: fruit-bearing, productive. Trach. 242. Syn. Εύκαρπός, πό-

Εγκαρτέρεω, forti animo fero: to endure firmly. Herc. F. 1343. Syn. Διακαρτέρεω, καρτέρεω, εμμένω, αναμένω.

Έγκὰτὰ, ων, τὰ, viscera: entrails. Μιχθήμεναϊ έγκασι φωτός Λ. 438. ΣΥΝ. Έντερα, σπλάγχνα.

Εγκάτάβαίνω, descendo in: to descend into. Nem. 1. 57.

Εγκάταζεύγνυμι, ζεύξω, adjungo: to adjoin, associate. Εγκάταζεύξας τρόποις Αj. 747. SYN. Σὔναρμόζω, συντἴθημἴ.

Εγκάτάκειμαι, incubo: to recline upon. Theog. 1191. Syn. Ανάκειμαι, εγκάθημαι, πρόσ-

Εγκατάκλειστός, ου, δ, ή, inclusus: shut in. Εγκάτάκλειστον δόμοις Eur. Dan. 39.

Εγκατάκλίνω, accumbo: to lie down. Εγκάτάκλινοῦντ' άγωμεν Plut. 621. Syn. Κάτάκλίνω, εγκλίνω.

Εγκάτακρούω, pulso, salto: to beat on, stamp, dance. Ran. 334.

Εγκαταλείπω, derelinquo: to leave behind, abandon. Hes. Op. 376. Syn. Απόλείπω.

Εγκάταμίγνυμί, immisceo: to blend with. Lysist. 581. See Μίγνυμί. Syn. Αναμίγνυμί, εντίθημι, εγκεράννυμι.

Εγκατανάω, habitatum deduco: to place as an inhabitant. Ουράνῷ εγκάτ ενασσ εν Apoll. 3. SYN. Κάτοικίζω.

Εγκάταπήγνυμι, infigo: to fix or thrust in.

Syn. Κάτἄπἡγνυμῖ, εντἴθημῖ.

Εγκάταπίπτω, superincido: to fall on. Apoll. 3.655.

Εγκάτασκήπτω, vi projicio: to hurl violently. Εγκατάσκηψον βέλος Trach. 1089. Syn. Evσκήπτω, εισβάλλω, λξηλάτξω.

Εγκατατίθημί, depono, recondo: to set down,

fix, hide. Z. 219.

Εγκάτιλλώπτω, irrideo cum quodam oculorum motu: to deride with scornful looks. Eum. 113. Syn. Χλευάζω.

Εγκάτοικέω, inhabito: to dwell in. Eur. fr.

Antiop. 33.

Έγκειμαι, inhæreo, addictus sum: to lie on, lean on, be devoted to. Theoc. 3. 33. Επίκειμαι, εφίσταμαι, παρίσταμαι, επέρχομαι.

Εγκείρω, rado: to shave, shear. Eur. El.

Εγκελάδὄς, ου, δ, Enceladus : one of the giants. Ion 207. Τhe ἄ as in κελάδὄς.

Εγκέλεύω, hortor: to exhort, command. P. V. Syn. Κέλεύω, παρακέλεύω, προστάσσω, πάρἄκἄλξω.

Εγκεντρίς, ίδος, ή, aculeus: a sting. $T\hat{\eta}s$ εγκεντρίδος Vesp. 1073. Syn. Κέντρον, όγ-

Εγκεράννυμι, Εγκίρνημι, immisceo: to mix, blend with. Θ. 189. Nem. 9. 119. Syn. Eyκύκαω, εγχέω.

Εγκερτὄμεω, convicia ingero: to reproach, Syn. Κερτόμεω, εμ-1ph. A. 1006. abuse.

παίζω.

Εγκέφαλός, ου, ό, cerebrum: the brain. Αλγήσας δ' ἄνἔπαλτο βέλος δ' εις εγκέφαλον δῦ

Εγκιθαρίζω, cithara cano: to play on the lyre. Μεσφ ήματι εγκιθάριζεν Hom. H. Merc. 17. SYN. Κιθαρίζω, φορμίζω.

Εγκίρνημι. See Εγκεράννυμι.

Εγκλείω, poët. Ενίκλείω, includo: to shut in. Hec. 1266. Apoll. 2. 1031. Syn. Απόκλείω, είργω, συγκλείω.

Έγκλημά, ἄτὄς, τὸ, accusatio: accusation, complaint. Orest. 757. Syn. Αιτίαμα, μέμψίς,

πταῖσμά.

Έγκληρός, ου, ό, ή, particeps, dives: sharing in, hereditary, rich. Herc. F. 466. Syn. Merŏχös, κοινόs, ŏμοιĕs, διαδοχός.

Εγκλίδον, inclinando: in an inclining posture.

Εγκλίδον έζομένη Hom. 22. 3.

Εγκλίνω, κλϊνώ, 1. a. εκλινά, inclino: to incline, turn aside, give way. Hec. 727. SYN. Επίκλίνω, παράκλίνω, επέρείδομαι, εγκύπτω,

Εγκοισυράδμαι, luxuriose vivo: to imitate Cœsyra, a rich and luxurious Athenian woman. i. e. to be proud and extravagant. Τρῦφωσαν εγκέκοισυρωμένην Nub. 48. Syn. Αβρύνδμαι, περισσώς κοσμεόμαι.

Εγκόληβάζω, pædico. See Brunck. in l. c.

Eq. 265.

Εγκονέω, urgeo opus, propero: to hasten, ply. Ρ. V. 998. Syn. Κάτεγκονέω, σπεύδω, επείγο-

μαι, τάχύνω.

Εγκόνητί, laboriose: after a struggle. Εγκονητί Λαδμέδοντά Nem. 3. 61., answering to Αιἄκῷ σε φαμί γενει τε. Syn. Μόγερως, επίπόνως, μοχθηρώς, τάχξως.

Εγκορδύλεω, involvo: to involve, infold. Σίσύραις εγκέκορδύλημένος Nub. 10. Syn. Εγ-

κρύπτω, εντυλίσσω, ένειλέω.

Εγκοσμέω, ordine colloco: to range in order, prepare. ο. 218. Syn. Διακοσμέω, διατάττω, ευτρέπίζω.

Εγκότξω, æstuo ira: to be enraged at. Choëph. Syn. Αγάνακτέω, οργίζομαι, μηνίω.

Έγκοτός, ου, ό, ή, pertinaciter infestus: perseveringly hostile. Choeph. 387. Syn. Επίκότος, εχθρός, τρηχύς, χάλεπός, πάλίγκότος.

Εγκράζω, ξόμαι, inclamo in : to cry out against.

Plut. 428. Syn. see Ανάκράζω.

Εγκράτειά, as, ή, continentia: continence, Υπέρ εγκράτείας τοῖς νόσοῦσῖν forbearance. Philem. 11. Syn. Επίκρατεια, σωφρόσϋνη.

Εγκράτεως, valide: forcibly, with strength. Ήγχον δ' εγκράτεως Theoc. 25. 266. Syn. Ιφί,

κράτ έρως, σωφρόνως.

Εγκράτης, εσs, qui in potestate habet aliquid, continens sui, validus: being master of, temperate, robust. Χερσίν εγκράτει σθένει P. V. 55. Syn. Επίκρατής, κραταιός, επόχος, επήβολός.

Εγκρότεω, cum strepitu pulso: to beat time.

Theoc. 18.7.

Εγκρούω, ad numeros incedo: to trip along in Ran. 374. ΕΧΡ. Βαίνων ευρύθμως.

Εγκρύπτω, occulo : to hide. Aves 841. Syn. Εγκάλύπτω, ἔπἴκάλύπτω, ἄπὄκρύπτω.

Εγκρυφιάζω, clam abscondo, aufero: to con-

ceal, pilfer. Ελέλήθης εγκρυφιάζων Equit. 822. Εγκτερείζω, justa facio: to perform the last solemn offices. Apoll. 1. 1060.

Εγκύκασμαι. See Εγκέραννυμί. Acharn. 939.

See Kŭĸŭω.

Εγκύκλεω, involvo, cingo: to involve, roll round, surround. Αλλ' εγκὔκλοῦντ' οφθαλμὄν Iph. Τ. 76. Syn. Αναστρέφω, μετάβάλλω.

Εγκύκλιός, ου, ό, ή, certis orbibus vel temporibus rediens: circular, periodical. Iph. T.

430. See above.

Έγκὔκλὄν, ου, τὸ, vestis muliebris exterior: a female garment. Φέρ' έγκὔκλον τουτὶ λάβ' Thesm. 261.

Εγκύκλοω, circulo includo, cingo: to inclose in a circle, surround. Vesp. 395. See above. Syn. Κύκλοω, περίκλείω.

Εγκύμων, ὄνος, δ, ή, prægnans; onustus: pregnant; laden, full. Εγκύμον Ίππον τευχέων Troad. 12.

Εγκύπτω, pronus incumbo: to bend down. Ran. 804. Syn. Επικύπτω, κατακύπτω, εγκλίνω.

Εγκυρέω, κύρσω, incurro in: to fall in with, encounter. N. 145. See Κυρέω. SYN. Εντυγχάνω, εμπίπτω, κύρξω.

Εγκώμισς, ου, ὁ, ἡ, laudatorius: panegyrical.

Nem. 1.9. Έγρεμάχης, ου, δ; Εγρεμάχος, η, ον, incitans ad pugnam: exciting to battle. Œ. C. 1054.

Hym. in Cer. 424. See below, and Μάχη. Syn. Αρήϊός, μενεπτόλεμός.

Έγρηγόρξω, Έγρηγόραω, Εγρήσσω, vigilo : to watch, be vigilant. Κεῖτ' εγρηγόροων υ. 6. 33. Syn. Γρηγόρεω, άγρυπνεω, διάγρυπνεω, νήφω.

Εγρηγορτί, vigilanter: watchfully. Αλλ' εγρη-

γορτί σὺν τεύχεσιν Κ. 100 Εγρήσσω. See Εγρηγόρεω. Έγρόμαι, surgo: to rise. Πρίν γ' ὅδυσή' έγρεσθαϊ ν. 124. Syn. Εξεγρόμαι, ἀνίστάμαι, κετανίστάμαι. Phr. "Υπνόν ἄπ' οφθαλμών βάλλω, Εμέ δε γλύκυς υπνός ανηκέ.

Εγχαίνω, Εγχάσκω, hio; irrideo: to gape; mock. Eq. 1313. Vesp. 721. Syn. Κάταγελάω,

αμφιχαίνω.

Εγχέζω, ἔσω et ἔσοῦμαι, perf. εγχέχοδα, caco in: to daub with filth. Vesp. 624. See Xέζω.

Εγχεία, ας, Ion. Εγχείη, ης, $\dot{\eta}$, hasta: a spear. H. 261. Syn., &c. see Έγχος.

Εγχειβρόμος, ου, δ, ή, hasta fremens: spearraging, warlike. Olymp. 7. 79.

Εγχεικέραυνός, ου, δ, fulmina ad hastarum mo-

dum jaciens: thunder-brandishing. Ol. 13.110. Εγχειρέω, adgredior rem s. ad rem : to under-

take, attempt, attack. Med. 378. Syn. Eniχειρέω, ἔπέρχομαι, μἔτἄχειρίζω, τολμάω.

Εγχείρημα, ατός, τό, conatus: an attempt. Œ. R. 540. Syn. Επίχείρημα, εισθόλη, δρμημα,

μηχάρ, μηχάνημά, τόλμημά, πείρά.

Εγχειρητήs, οῦ, ὁ, qui aliquid adgreditur, auctor: a person who attempts or undertakes. Aves 258. SYN. ALTIOS.

Εγχειρίδισς, ov, δ, ή, qui in manibus gestatur: held in the hand. Σὺν τοῖσδ' ἴκἔτῶν εγχειρίδίοις Æ. Sup. 22,

Εγχέλειὄν. See Έγχελύς.

Έγχελυς, υσς, ή, pl. Εγχελεις et υες; dimin. Εγχέλειον, ου, τὸ, anguilla; an eel, a little eel. Lysist. 702. Acharn. 1042.

Έγχεστμωρός, et (2) Εγχέσπάλος, ου, δ , $\dot{\eta}$, (1)hasta pugnans; smiting with; (2) hastam vibrans: brandishing the spear; valiant. B, 692. Ξ. 449. SYN. Αρήϊος, δουρίκλυτος, αγχεμάχος.

Εγχέσπἄλος. See Εγχεσίμωρος.

Εγχεσφόρος, ου, ό, ή, hastatus: spear-bearing. Nem. 3. 107.

Εγχέω, χεύσω, infundo: to pour in. Cycl. 552. Syn. Εισχέω, κάταχέω, εμβάλλω, επϊκίρνημϊ, ἔπάρχὄμαι.

Εγχλίω, luxurior in; illudo: to revel in; in-

sult. Æ. Sup. 921, See Χλίω.

Έγχος, ĕŏs, τὸ, hasta, ensis: a spear, sword, metaph. instrument. Alcest. 76. Syn. Εγχεία, δόρυ, ξίφός. Ε. Ακαχμένου, άλκιμου, ανέμοτρε-φές, βριθύ, μέγα, στίβαρου, δολίχου, μάκρου, οξύδευ, χάλκηρές, αμφίγυου, δολίχοσκίου, ένδε-κάπηχυ, μείλινου, χάλκεου, οβρίμου, πάιρωίου, πελώριον, καλλινικον, προχειρον, πτεροέν, αμαιμακέτον, Αρήϊον, έκηδολον, δούριον.

Εγχρίμπτω, admoveo; accedo: to bring near, draw near. P. 413. On the orthography of this word, see Monk's note, Hipp. 218. Syn.

Χρίμπτω, προσπελάζω, ἄφἴκνεόμαι.

Έγχριστός, ου, δ, ή, qui illinitur: fit for anointing, unctuous. Theoc. 11. 2.

Εγχυτρίζω, in olla pono; occido: to put in a pot, to dish; kill. Vesp. 289. See Χύτρα. SYN. Φόνεύω, κτείνω, βλάπτω.

Εγχώρισς, α, ὄν, et ου, ό, ή, indigena: indigenous. Iph. T. 304. Syn. Επιχώρισς, οικείσς, πάτριός, έντοπός, ίθαγενής.

Εγώ, μου, μοι, μέ, emphatice έμου, έμοι, έμέ, ego: I. Bacch. 1375. Syn. Έγωγε.

Έγωγε, ego certe: I for my part. ρ. 400. Έδανός, οῦ, ὁ, ἡ, suavis: sweet, pleasant. Αμερόσιω εδάνω Ε. 172. Syn. Ἡδύς, q. v. Ἑδάφὸς, ἔὸς, Εδέθλίον, Ἑδέθλον, ου, τὸ, fundus,

fundamentum, pavimentum: ground, foundation, pavement. "Οσσον τίς τ' εδάφος νηδς ε. 249. Callim. 4. 228. 2. 72. Syn. Δάπεδόν, οῦδάς, πύθμὴν, βἄθρόν, δεμεέθλον, δεμείλιὄν, πρέμνον.

Εδέθλιον, Έδεθλον. See above.

Έδεσμα, ατός, τό ; Εδητύς, ύός, ή ; Εῖδάρ, ατός, τό; Εδωδή, ηs, ή, edulium, caro: eatables, meat. Batrach. 31. B. 432. A. 121. O. 504. Syn. Βρωμά, βρωσίς, βόρα, τρόφή.

Εδεστός, η, όν, edax; edibilis: eating; to be eaten. Antig. 206. Syn. Βρωτός, βρώσιμός.

Εδητύς. See Έδεσμα.

'Εδνάδμαι, Ep. Έξδνδόμαι, et 'Εδνδω, despondeo, doto: to settle in marriage, portion. Έδνάσδ-μαί τε θυγάτερ' Helen. 939. β. 63. Theoc.

22. 147. Syn. Μνηστεύω, κἄτεγγιὰω.

"ἔδνὄν, Ion. "ἔεδνὄν, ου, τὸ, donum sponsale, dos: a marriage present or portion. "Οθεν πόθ' εδνων ξὸν Αndrom. 2. π. 391. Syn. Φερνη, μνηστεία, χαρισμά. Ερ, pl. Απειρεσία, μυρία, *θεσπἔσἴά.*

"Εδός, εός, τό; "Εδρα, ας, ή; "Εδράνον, ου, et εδρασμά, άτος, τὸ, (1) sedes; a seat, place, abode; (2) concilium: a sitting, assembly. A. 406. Orest. 1285. Aj. 194. Soph. El. 1393. Syn. Έδἄφὄς, τἔμἔνὄς, θῶκὄς, βἄθρὄν. Er. Ασφάλες, αιπύ, δείδν, κάλδν, κλύτον, ύψιπεδόν, (2) ἄὖπνος, γονυπετής, βωμίος, νήνεμος, χρυσήλάτὄς.

"Ěδρα. See "Ěδŏs.

Εδραίος, α, ον, et ov, δ, ή, sedentarius; stabilis: seated; sedentary, firm. Τόποις εδραίος άλλος Thesm. 664. Syn. Βαναυσός.

"Ěδράνὄν. See "Ěδὄς. "Ěδρασμά. See "Ěδὄς.

Εδρίὰω, sedeo: to sit. Έδριὰει Πέρσαισι Theoc. 17. 19. Syn. see εζομαι. Εδροστρόφος, ου, ό, qui podicem versat, velut

luctatores inter luctandum: a wrestler. "Οσσά δ' ἄπὸ σκέλεων έδροστρόφοι Theoc. 24. 109.

Έδω, f. med. εδούμαι, perf. εδήδοκα, edo: to eat, feed on. Z. 142. Syn, Βίβρώσκω, εσθίω, φάγω, σιτ ξόμαι.

Εδωδή. See Έδεσμα.

'Ěδώλιὄν, ου, τὸ, sedile: transtrum: a seat, bench for rowers. Έδωλίων ϋπερκόπω Sept. Th. 451. SYN. Σέλμα, ζύγον.

"Εεδνόν. See Εδνόν.

'Ε΄ δνόδμαι. See Έδνάδμαι. Εξδνωτής, οῦ, ὁ, Ion. pro Εδνωτής, qui filiam despondet, socer: one who portions a daughter,

father-in-law. N. 382. Syn. Εκυρός, κηδέστης, πένθξρός.

Ĕείκὄσι. See Είκὄσι.

Εεικόσαβοιός, ου, ό, ή, viginti boves valens: worth twenty oxen. Εεικόσάβοιά δ' εδωκεν α. 431.

Εεικόσδρός, ου, δ, ή, quod viginti remis impellitur: twenty-oared. 1.322,

Ε΄ εικοστός. See Εικοστός. Ε΄ ελδόμαι. See Έλδόμαι.

Εέλδωρ, τὸ, Ερ. pro Έλδωρ, desiderium: desire. A. 41.

Ε΄έρση. See Έρση.
Έ΄ξομαι, 'ἔδοῦμαι, sedeo: to sit. ἄνὴρ πἄρ' ἀνδρ' ἐ΄ζονθ' τφ' Hel. 1573. Syn. Ἑδριἄω, κάθέζομαι, ίζανω, ήμαι, θακέω,

Έθειρά, ας, Εθειράς, ἄδός, ἡ, coma; juba: hair; mane. Θ. 42. π. 176. Syn. Κόμη, φόβη, βόστρυχός, Αρίξ. Εr. Άπαλὴ, δύŏεσσά, ξανθή, πυρσή, πολία, χρυσξα, τρηχεία.

Εθειράζω, comam alo : to be hairy, have curled

hair. Theoc. 1. 34. Syn. Κὄμαω.

Εθειράς. See Έθειρά.

Εθέλημός, οῦ, ὁ, ἡ, voluntarius: voluntary. Hes. Op. 118.

Εθέλοντης, οῦ, Εθέλοντηρ, ηρός, ὁ, voluntarius: voluntary. Κάγω θέλοντης τώδ' Aj. 24. \(\beta\). 292.

 $\check{\mathbf{E}}$ θ $\check{\mathbf{e}}$ λ ω , $\eta \sigma \omega$, (1) volo: to wish; (2) possum: to be able. A. 116. SYN. (1) Θέλω, βούλόμαι, (2) δυνάμαι, οίός τε ειμί.

Ěθίζομαι, assuesco: to be accustomed to.

Iph. A. 726.

Ěθνος, εσς, το, gens; multitudo: a race, nation; crowd. Pyth. 4. 449. SYN. Těvěà, yěvos, φῦλον, πληθος, λαος. Ερ. Αλλοδάπον, ἄφνειον, ἄτάσθἄλου, μιἄρου, μεγά, τάχυπότμου, ομόσπορου. 'Ēθŏs, ĕŏs, τò, ritus, mos: institution, custom.

Eur. Sup. 350.

 $\dot{E}\theta\omega$, consuesco: to be accustomed. I. 536.

Syn. Εθίζομαι, νομίζομαι.

Et, si; utinam; num; etsi; quod: if; I wish; whether; although; that. Hec. 831. Ear, hv.

Εία, eja: well, come. Αλλ' εία φείδου μηδέν

Med. 402.

Ειἄμἔνη, η̂s, η΄, locus irriguus: a well-watered grassy spot. "Η ρᾶ τ' ἐν ειἄμἕνη ἔλἔος Δ. 483. Ειᾶνὸς. See the second Ἐἄνὸς.

Είαρ. See 'Ĕαρ.

Eiapivos. See Eapivos.

Eίεω, Είεσμαι, effundo: to shed, drop. 3.531.

Syn. Λείδω, στάζω, τήκὄμαι.

Ειδάλιμός, η, ὄν, formosus: fair, specious. Τέσσαρας ειδαλίμας ω. 278. Ενειδής, ευπρέπης, κάλος.

Είδαρ, άτος, τό. See Έδεσμα.

Ειδέα, poët. pro Ĭδέα, ας, ή, species, genus:

a species, kind. Thesm. 436.

Είδεω, δήσω, et Είδομαι, video; scio, cognosco: "idem fere quod είδω, nisi quod ειδεω magis de visu mentis et cognitione ejus certa ponitur." Damm .: to see; perceive, know, understand. A. 546. Syn. Μανθάνω, γίγνώσκω, ζσημί, ἔπίσταμαι, οίδά.

Ειδόθέη, ης, ή, Idothea: the daughter of Pro-

teus. δ. 366.

Είδός, ĕŏs, τὸ, species: form, species, appearance. Ion 587. Syn. Ειδέα, σχημά, μορφή, πρόσωπου. Ερ. Αγητου, αρίπρεπες, άγλαου, άγαυου, εκπρεπες, Αυητου, αριστου, δούλειου, ϋπείροχου, επήρατου, κάλου, χρύσεου, δηητου,

πολυδαίδαλον.

Είδω, είσω, video, scio. See Ειδέω. Είδομαι, med., nunc active, nunc passive, notat præsens fere passive; videor, adsimulor: imperf. ειδόμην, activo sensu occurrit, Il. π. 278. Fut. είσδμαι active, Aor. 1. εισάμην passive significat, visus sum: sumitur item active, pro νομίζω; pro eo dicitur et ĕεισάμην. Aor. 2. ἴδόμην, et p. m. οίδα active sumuntur: to see, behold, perceive, know. Eur. Sup. 528. Syn. Βλέπω, Βέασμαι, γιγνώσκω.

Είδωλον, ου, τὸ, simulacrum: an image, idol. Helen. 34. Syn. Άγαλμά, βρέτας, εικών, είκασμά, φάσμα, φάντασμα. Ερ. Αμαυρόν, αμύδρον, αδρα-

νες, άψυχον, ξυλίνον.

Εῖθἄρ, statim : immediately. εΗπάρ ῦπὸ πράπίδων είθαρ δ' Λ. 578. Syn. Ευθέως, αυτίκα,

παράχρημά.

Εικάζω, adsimilo, conjicio: to liken, compare. Iph. A. 845. Syn. Απεικάζω, επεικάζω, συμ-

βάλλω, τέκμαίρομαι.

Εικάθω, Είκω, cedo: to yield, obey. Τοι̂ς κράτουσί δ' εικάθειν Soph. El. 398. Syn. 'Ťπείκω, ϋπόχωρεω, ϋπότάσσόμαι, πειθαρχέω, ϋφίεμαι, ϋπάκούω, πάράχωρεω.

Εικαΐος, α, ον, temerarius: rash. See Jacobs.

Anthol. 7. 388.

Εικάs, άδοs, ή, dies vicesimus: the twentieth day in a month. Εικάδι δ' εν μέγάλη Hes. Op. 790.

Είκασμά, άτος, τό; Εικών, όνος, Εικώ, όος, ή, simulacrum: an image, likeness, representation. Sept. Th. 519. Herc. F. 997. Med. 1159. Syn. see Είδωλὄν.

Εικαστός, η, όν, adsimulandus, similis: to be likened to, resembling. Trach. 702.

Είκατι. See Είκοσι.

Εικέλονειρός, ου. ό, ή, somnio similis: like to a dream. Av. 684.

Είκĕλŏs, η, ὄν, similis: like. N. 330. Ίκελός, αλίγκϊός, όμοιός, πρόσόμοιός.

 $E\iota\kappa\hat{\eta}$, temere, rashly, in vain. Eur. El. 379. Syn. Άλλως, αύτως, μάτην, ἄφράδεως.

Εικός. See Είκω, similis sum.

Εικόσακις, vicies: twenty times. Εικόσακις τόσα δοίη Ι. 379.

Είκοσι, poët. Εείκοσι, Dor. Είκατι, indecl. viginti: twenty. Καὶ είκὄσἴ βαῖνον Β. 510.

Εικόσϊνήρἴτός, ου, δ, ή, de quo viginti contendunt: for which twenty contend. Εικοσινήριτ ăποινα X. 349.

Εικοστόλογός, ου, ό, vicesimarum exactor: a collector of the twentieth part. Ran. 362.

Εικοστός, ή, όν, Ion. Εεικοστός, vicesimus:

the twentieth. ε. 34. τ. 222.

Εικότως, probabiliter, jure: probably, reasonably, fitly, justly. Hec. 403. Syn. Δϊκαίως, ενδίκως, αξίως, σύν δίκη, πρέπάντως.

Είκω, similem facio; convenio, sufficio: Είκόμαι, similis sum, fut. είξω, præt. εοικά, Ionic είκά, part. ĕοικωs et εικωs, similis, probabilis; εικοs, æquum: to make like; to suit; mid. to be or seem like. Orest. 759. Syn. Εικάζω, εξόμοιδο-μαι, ίσκω, ἔίσκω.

Είκω. See Εικάθω.

Εικών et Εικώ. See Είκασμα. Εικώs, υῖὰ, ŏs. See Είκω, similem facio.

Ειλάπινάζω, $\sigma\omega$, epulor: to banquet. ρ . 536. See below. Syn. see Δαίνυμαι.

Ειλάπιναστής, οῦ, ὁ, conviva: a guest. ειλάπιναστής P. 577. Syn. see Δαιτυμών.

Ειλάπϊνη, ης, ή, convivium: a banquet. Ειλάπίνη τεθάλυίη λ. 414. Syn. see Δαίς, and

Έορτή. Είλαρ, τδ, munimen: a defence, bulwark. Αυτών είλαρ έσεσθαι Ε. 56. Syn. Αλέξημα. πρόβολη, επαλξίς, επίτείχισμα, φρούριον, φυλακη, ασφάλειά.

Ειλάτινός, ή, όν, abiegnus: made of pine or fir-tree. Ειλάτιναι τε δόκοι τ. 38.

Ειλείθυια, Ειλήθυια, as, ή, Lucina: Diana or Juno, who presided over child-birth. 7.188. Call. 4. 132. Syn. Αρτέμις. Ερ. Λόχεία, Εινάτιη, μητρόπόλος, πραύμητις. Phr. see Nem. 7.

Ειλέω, Είλω, volvo; in angustum cogo: to roll; pen up. Φ. 8. Ε. 782. Syn. Ίλλω, σύνειλέω, σύνἄγω, σύνἄθροίζω, στένὅχωρέω, συγκλείω, σὕνείργω, ἔλίσσω.

Είλη, ης, ή, calor et splendor solis: sun-shine, warmth of the sun, day-light. Vesp. 771.

Ειλήθυιά. See Ειλείθυιά.

Είλιγγός, ου, δ, vertigo, vortex: a rolling, curling, eddy. Apoll. 4. 142. Syn. Δίνη, δî-

Είλικτδς, η, δν, involutus, tortilis: wrapped up, that may be twisted. Ion 40. Syn. see Έλικτός.

Ειλίπους, πόδος, δ, ή, pedes curvans: winding. Καϊ ειλϊπόδας ελίκας βούς Ι. 462.

Είλίσσω. See Έλίσσω.

Είλἴτἔνὴς, ἔὄς, ὁ, ἡ, tentus in lineæ spiralis

modum: curled. Καϊ είλιτενης άγρωστις Theoc. 13. 42. ΕΧΡ. Εν τοις έλξσι γιγνόμενη.

Είλυμα, ατός, τδ, involucrum: a covering.

Εί τι που είλυμα σπείρων έχες ζ. 179.

Ειλυός, οῦ, ὁ, latibulum : a hole, den, lair. Θῆρες δ' ειλυούς τε Apoll. 1. 1144. SYN. Σπήλαιόν, σπέος, κευθμών, φωλέος, ιλυός.

Ειλυφάζω, et Ειλυφάω, verso: to whirl about. Δἄἴδων σ ἔλᾶς ειλύφαζε Hes. Scut. 275. Πάντη τ' ειλύφδων Λ. 156. Heyne (Λ. 156.) objects to the variation of quantity in the antepenult. of these words. See his note. Syn. Ειλέω, ἔλίσσω, ειλύω, δινέω, τινάσσω.

Ειλύω, ύσω, involvo, verso: to roll about, wrap round. Ειλύσω ψάμάθοισϊν Φ. 319. Syn. Ειλέω, ελίσσω, καλύπτω.

Είλω. See Ειλέω.

Είλωτες, Είλωται. See "Ελός.

Εινάλισς. See Έναλος.

Εἶμά, ἄτός, τὸ, vestimentum: a garment, covering. ψ. 132. Syn. Αμπέχονη, ίματιον, ένδυμα. Ερ. 'Αμεροτόν, βασιλήιον, κάλον, λύγρον, κάθαρου, πολυδαίδαλου, σιγαλόξυ, τηλαυγές, τιμῆξυ, ύφαντον, φοινικό έν, χαρί έν, κροκ έδν.

Είμαρμενός, η, ον: fato decretus: decreed by Trach. 172. Είμαρμενη and Πεπρωμενη are used as substantives signifying fate or destiny,

μοῖρὰ being understood. SΥΝ. Πἔπρωμἔνδς. Ειμί, f. ἔσόμαι, poët. έσσόμαι, sum : to be. Εῖμ' ὀδῦσεύς ι. 19. SΥΝ. Ὑπάρχω, πἔλω, πἔλδμαι, γίγνομαι, τέλέθω, τυγχάνω, (with an adv.)

Είμι, ibo: I shall or will go. Νῦν δ' είμι Φθίηνδ' Α. 169. ΣΥΝ. Βήσομαι, πορεύσομαι, νείσομαι.

Eιν, poët. pro ĕν, q. v.

Εινά έτ έs, per novem annos: during nine years. Εινά τες γάρ σφιν κάκά γ. 118.

Εινάξτης. See Εννάξτηρός.

Εινά ετίζομαι, novem annos natus sum: to be nine years old. Εινάξτιζομέναι κέράελκες Call. Dian. 179.

Εινάκις, novies: nine times. Εινάκις ανδράσιν ηρξά ξ. 230.

Εινάλισς, α, σν, poët. pro Ενάλισς, q. v. Ει-

νάλιαι τησίν τε θάλάσσια ε. 67. Εινάνυχες, per novem nocies: during nine

nights. Εινάνυχες δε μοι 1. 470. Εινάς, άδός, ή, poët. pro Εννέάς, nona mensis dies: the ninth day of the month. Hes. Op.

Εινάτηρ, ἔρος, ή, uxor fratris: a brother's wife. Καί εινάτερες άλίς έσταν Χ. 473.

Είνἄτὄς, et Ένἄτὄς, η, ὄν, nonus: ninth. Τεῦκρος δ' είνατος ηλθέ Θ. 266. Β. 313.

Είν εκά, poët. pro "Ενεκά, propter: on account of. "Υθρἴός είνεκα τησδε Α. 214. Syn. see "Еуєко.

Εινέτής. See Εννάξτηρός.

EIVI. See Ev.

Εινόδία. See Ενόδία.

Εινδδίος, poet. pro Ενδδίος, α, ον, trivius: by the way-side; fem. Trivia: an epithet of Proserpine. Εινδδίοις οθε παίδές Π. 260.

Εινδοϊφυλλός, ου, δ, ή, frondosus: shaking with leaves, leafy. Νήριτον εινοσίφυλλον ι. 22. SYN. Βἄθὔφυλλός.

Είργω, ξω, Εέργω, Εεργάθω, Είργω, Ειργάθω, excludo, prohibeo, includo: to exclude, keep out or off, prevent, inclose. Ψ. 72. λ. 502. Soph. El. 1271. Some writers contend that

Pros. Lex.

είργω denotes 'to include,' and είργω, 'to exclude;' but there does not seem to be much ground for making the distinction, though most lexicographers observe it. Syn. Απείργω, απόκλείω, ἄπειργάθω, ἄπωθέω, χωρίζω, κωλύω, παύω, κάτεχω, εγκλείω, κάθείργω, φυλάττω.

Ειρέα, ας, ή, concio: an assembly. Ειρέας (spondee) αθάνάτων Hes. Theog. 804. Syn. Αγόρα, όμιλία.

Eίρĕρŏs, ov, ὁ, captivitas: bondage. 3. 529. SYN. Δουλεία, δουλόσύνη.

Ειρέσῖα, ας, ή, remigatio: rowing. Υπ' ειρέσίης ἄλέγεινης κ. 78.

Ειρεσιώνη, ης, ή, ramus oleæ lana velatus: an olive or laurel branch bound with wool, crowned with all kinds of first fruits, and used in the festival called Πυανέψια. Ταις ειρεσιώναις Vesp. 399. Exp. (see Schol. Plut. 1054.)

Ειρηναίδς, α, δν; Ειρηνίκδς, ἡ, δν, pacificus: peaceable. Eq. 802. Syn. "Ησυχός, ἡσυχίδς, αχείμαντος δόρος.

Ειρήνη, ης, ή, pax: peace, quiet. ω. 485. Syn. Αστράτεία, ἡσυχῖα, διαλλάγὴ, ὄμονοιά. Ερ. Αγάθη, ή καλλίστη Θέος, βαθύπλουτος, ολεόδοτειρά, ἔρἄτὴ, χἄρἴεσσά. Phr. see Theocr. 16. 89. Grot. Floril. p. 208. Olymp. 13. 6.

Ειρηνϊκός. See Ειρηναίός.

Είρἴον, ου, Εῖρος, ἔος, Έριζον, ου, τὸ, lana : wool. Είρια πείκετε χερσίν Σ. 315. ι. 426. 124. Syn. Πόκός, πέκός, μαλλός, κῶάς. ΕΡ. Ιόδνεφες, πινωδές, ρόδοξν.

Ειρκτέοs, α, ου, cohibendus: must be restrained. Aj. 1250.

Eίρκτη, ηs, ή, carcer: a prison. Bacch. 489. Syn. Δεσμός, δεσμωτήριον, οίκημα, φυλακή.

Ειρόκομός, ου, ό, ή, lanam carpens: dressing wool. r. 387.

Ειρόποκος, ου, δ, ή, laniger: fleecy. ι. 443. Syn. Δἄσὕθριξ, δἄσὔμαλλός.

Eîpos. See Eipiov.

 $E\rho\omega$, necto: to connect, entwine. σ . 294. Syn. Ανείρω, ενείρω, πλέκω, εμπλέκω, σύνάπτω.

Είρω, f. ĕρω, poët. ĕρĕω, unde Ĕρĕω, præt. Είρηκα, usitatius Είρομαι, dico, interrogo: to speak, ask, inquire about. A. 76. Z. 239. Syn. Λέγω, αγγέλλω, έρδμαι, κέλεύω, πυνθάνδμαι.

Eίρων, ωνός, δ, simulator: a dissembler, banterer. Nub. 449.

Ειρωνεύὄμαι, dissimulatione utor: to dissemble. Av. 1211. Syn. Υποκρίνομαι, υποστέλλομαι,

Ειρωνϊκώs, ficte: with dissimulation. ειρωνϊκῶς Vesp. 174.

Eîs (poët. "Ěεις), μἴα, εν, unus: one, single. B. 204.

Eis, et Es, cum aceus. in, contra, erga: in, unto, for, until, against. A. 141, 142.

Εισαγγέλλω, ελώ, renuncio; accuso: to announce; inform against. Thesm. 597. SYN. Αγγέλλω, ενδείκνυμι, μηνύω, απόφαίνω, διαβάλλω, συκόφαντέω.

Εισάγω, Εσάγω, introduco: to bring in, intro-Eumen. 583. Choëph. 70. See 'Aγω,

Syn. Ανάγω, επάγω, επάνάγω. Εισάει, Εσάει, et Εσαιέν, in perpetuum: for ever, always. Καὶ νέρθεν ὰν ἄραῖδς εισἄεὶ βἄρός Trach. 1204. (Ε. C. 704. For the quantity of the penult, of εισαεὶ, see Αεί. Blomf. P. V. 757. and 775. reads εισαεί and εισάπαξ in two words, εις αεί, εις ἄπαξ.

Ran. 517. Syn. Εισφέρω, προστίθημι, έπάγω.

ΕισάΙσσω, Att. ΕισάΙττω, irrumpo: to rush in. Nub. 543. 1096. See Αΐσσω. Syn. Επαΐσσω, ἔπἴφἔρὄμαι, ἔπέρχὄμαι, ἔφορμάω, εισπαίω. Εισάΐσσω is generally a trisyllable: εισαίσσω. R. P. Hec. 31.

Εισἄἴω, Εισἄκούω, Εσἄκούω, exaudio, ausculto: to hear, listen to. Φωνᾶς εισἄιων Theoc. 7. 88. Hec. 555. Θ. 97. Syn. Επάκούω, ἄκούω, ὕπ-

Εισάκούω. See Εισάιω.

Εισακτέσς, α, σν, deferendus: must be informed against or summoned. Vesp. 839.

Εισάλλόμαι, Εσάλλόμαι, insilio: to spring upon. Antig. 1347. Syn. Ενάλλόμαι, εισθόρεω, ἔπῖθρώσκω, εισπηδἄω, εμπίπτω.

Εισαμείθω, ingredior: to pass in, enter. Sept. Th. 554. See Αμείβω. Syn. Εισέρχομαι, εισ-

ἄπὄβαίνω,

Εισανάβαίνω, 6ήσομαι, adscendo: to go up into, land on, march. Σ. 68. Syn. Επίθαίνω, ἄνἄβαίνω.

Εισανείδω, suspicio: to look up to. Ω. 307.

Syn. Ανάβλεπω, ανάκύπτω, απόβλεπω.

Εισάνειμι, ingredior, adscendo: to go up into, mount. Τόδ' ίξρον εισάνιοντα Apoll. 1. 1092. Syn. 'Ανειμί, ανάβαίνω, εισάνάβαίνω.

Εισάνεχω, exsurgo: to rise up to, jut out

into. Apoll. 4. 1578.

Εισάπαξ, semel: once for all, once. Ου γάρ εισάπαξ ερώ Androm. 935. See "Απαξ, and at

Εισάποδαίνω, ingredior: to land on. Apoll.

4. 650.

Εισάττω. See Εισάΐσσω. Εισαῦτῖς, Εσαῦθῖς, in posterum: hereafter, again. Εισαῦτῖς ἐξλαψ εῖτἄ δἴαξόλαῖς νὲαις Eur. Sup. 425. Eccles. 975. Syn. Εισόπίσω, μετά ταθτά, ες υστερον, άπαρτί.

Εισαφικάνω, Εισαφικνέσμαι, pervenio, ingredior: to arrive at, reach, enter into. Πάτερ'

εισάφικανεν Χ. 99. Υ. 336.

Εισάφυω, σω; Εισάφύσσω, ξω, infundo, haurio: to pour in, draw. "Υδωρ τ' εισάφυσαντό Apoll. 4. 1692.

Εισθαίνω, Εσθαίνω, βήσδμαι, ingredior, inscendo: to go into, embark. Iph. T. 1080. Μ. 59. Syn. Ανάβαίνω, βαίνω έσω, εισέρχομαι.

Εισθάλλω, injicio; invado: to throw or drive in; invade, enter. Bacch. 1034. Syn. Εμβάλλω, ἔπιτιθέμαι, εισέρχδμαι, πρόσέλαύνω, εισελαύνω.

Είσβἄσἴς, ἔως, ἡ, ingressus: an entrance. Iph.T. 101. See Βἄσἴς.

Εισείαζομαι, vi ingredior: to force oneself in. Αστός εισβιάζεται Αν. 32.

Εισβλέπω. See Εισδέρκομαι.

Εισθόλη, Εσθόλη, η̂s, η΄, irruptio, ingressus, aditus, initium: irruption, introduction, entrance, Med. 1260. Ran. 1134. beginning. Εμβόλη, προσβόλή.

Εισγράφω, inscribo: to write in, into, or on. Trach. 1169. See Γράφω. Syn. Γράφω, συγ-

γράφω.

Εισδέρκομαι, Εσδέρκομαι, Εισθλέπω, Εσθλέπω, Εισείδω, Εσείδω, inspicio, adspicio: to look on, see. Hipp. 912. Ω. 223. λ. 581. Orest. 105. Theoc. 6. 35. and 8. 12. Syn. Δέρκομαι, ἔπίδέρκομαι, εισδράω, ἔπίθλἔπω, εισλεύσσω.

Εισδέχομαι, recipio: to receive into, admit,

Εισαίρω, intro fero: to bring into, bear in. | accept. Phæn. 267. Syn. Αναδέχομαι, ενδέ-

Εισδόχη, η̂s, η, receptio: a harbouring, re-Eur. El. 396. Syn. Απόδοχή, ϋπόception. δὄχή.

Εισδρόμη, η̂s, η, incursus: an incursion.

Rhes. 603. Syn. Επίδρομή, εισθόλή.

Εισδύω, Είσδυμι, subeo: to steal into, enter, penetrate. Οῦ γῆς εισἔδυ Iph. A. 1582. See Δύω. Syn. Δύω, ϋπεισέρχομαι, εισέρχομαι, πάράδυσμαι.

Εισείδω. See Εισδέρκομαι. Είσειμί. See Εισέρχομαι.

Εισέλαύνω, έλασω, inveho, appello: to drive into, sail into. "Ιππους δ' εισέλασαντές Ο. 385. Syn. Τποχωρέω, εισέρχομαι, υποτείνομαι, έπάγδμαι, εισπίπτω.

Εισελκύω, traho in: to drag into. Εισελκύσας γάρ μ' εις Acharn. 379. Syn. Εφέλκω, έφελκύω,

εισξρύω.

Εισέπειτα, Εσέπειτα, deinde: after that, afterwards, hereafter. Aj. 35. Syn. Έπειτά, μέτ**ἔπειτά, μἔτὄπισθἔν, εις τοὐπἴὄν.**

Εισέπομαι, insequor: to follow into, accompany. ο. 540. Syn. Εφέπόμαι, ανακόλουθέω,

ἔπιδιώκω.

Εισέρδω, f. ερδήσω, aor. ήρδησα, cite vel cum aliqua vi intro: to enter quickly or violently. Eq. 4. Syn. Εισβιάζόμαι, εισπηδάω, εισέρχόμαι, εισβαίνω.

Ειστρύω, subduco: to draw in. Κοίλον σπτός εισερύσαντες μ. 317. Syn. Εισελκύω, εισάγω, ĕπἴσύρω.

Εισέρχὄμαι, Εσέρχὄμαι, f. ελεύσὄμαι, ingredior: to go into, enter. Iph. A. 522. SYN. Επεισέρχομαι, επέρχομαι, μετέρχομαι, είσειμι, εμβαίνω, εισβαίνω, εισοιχνέω.

Εισηγέσμαι, introduco, auctor sum et causa alicujus rei: to introduce, cause. Ran. 972. Syn. Εισάγω, συμβουλεύω, νουθέτεω, πάραινεω, ήγεομαι, υφηγεομαι, παρακαλέω.

Εισίθμη, ης, ή, introitus: an entrance. Λεπτη δ' εισίθμη νῆες δ' όδον ζ. 263. Syn. Είσόδος.

Εισίπταμαι, involo: to fly, escape to. Φ. 494. Εισκέλλω, κέλσω, appello: to approach by sea, arrive at. Thesm. 877. Syn. Επέρχομαι, κάθορμίζω, πρόσεγγίζω.

Εισκηρύττω, ξω, voce præconis evoco: to summon by a proclamation, proclaim. Syn. Κηρύττω, ἄνἄκηρύττω, προσκάλξω.

Εισκομίζω, Εσκομίζω, ισω, infero: to bring in. Herc. F. 1415. Hes. Op. 604. Syn. Прооткоμίζω, παρακομίζω, εισάγω, επάγω, εισφέρω.

Εισκύκλεω, inveho quasi machina rotatili : to roll in. Δαίμων τις εισκέκυκληκέν εις την οικίαν Vesp. 1474. Some read εισκέκληκέν. Brunck's note. Syn. Εισάγω, εισφέρω.

Εισκυλίω, involvo, immitto in: to roll or tumble into. Καϊ εισέκυλισέ Βάλασση Call. 4. 33.

Syn. Εισκύκλεω, ενειλεω, εντύλίττω. Etσκω, adsimulo, conjicio: to think like, con-

jecture. δ. 148. Syn. see Εικάζω. Εισνόξω, animadverto, video: to perceive, see.

λ. 600. Syn. Αισθάνδμαι, έφδράω, εισάθρεω. Eίσδδόs, ου, ή, ingressus: an entrance. 34. Syn. Εισίθμη, ἄφιξίς, πρόσοδός, ήλυσίς.

Εισοίκησϊς, έως, ή, habitatio: a habitation. Philoct. 534. Syn. Οίκησϊς, έστια, δόμος, δωμά. Εισοικίζω, Εσοικίζω, domum recipio, deduco

colonum: to admit to a house or home, settle. Pax 259. Syn. Ενοικίζω, κάτοικίζω.

Εισοιχνέω, i. q. Εισέρχομαι. ι. 120.

Εισόκε, poet. Εισόκεν, donec : until. Εισόκε τέκμωρ Η. 30. 71. Εισόκε in Homer precedes the indicative, the subjunctive, and optative moods; εισόκεν, the subjunctive and optative. SYN. Έως αν, έστ' αν, όφρα, αχρίς, αχρίς αν, αχρίς οδ, μέχρι, μέχρις αν.

Εισόπίσω, postea: afterwards. Ποίει δ' εισδπίσω Βάλερον Η. in Ven. 104. Syn. see Εισαν-

Εισόπτομαι, Εσόπτομαι, όψομαι; Εισέραω, et Εσόρὰω, intueor: to look upon, behold. Hec. 206. E. 212. Eur. Sup. 622. Theoc. 5. 3. Syn. Όρὰω, βλέπω, ἔπίβλέπω, εισδέρκöμαι, θεαόμαι, εφόραω, ενόραω, επισκόπεω.

Εισόραω. See Εισόπτομαι.

Εισορμάω, et Εισπαίω, irrumpo: to burst in upon. Trach. 914. Œ. R. 1252. Syn. Εφορμάω, ἔπάΐσσω, εισθόρεω, εισάλλόμαι, εισέρχόμαι.

'Ěισόs, poët. pro Îσόs, η, ὄν, æqualis: equal,

even. Δαιτός έΐσης A. 468.

Εισπαίω. See Εισορμάω.

Εισπέμπω, immitto: to send into. Herc. F. 846. Syn. Αφίημι, υποπέμπω, εισφέρω.

Εισπεράω, άσω, transeo, trajicio: to pass into, pass over. Hes. Op. 653. Šyn. Δἴαπεράω, περαιόω, διαθαίνω, παρέρχομαι.

Εισπηδάω, ήσω, insilio: to spring into or upon.

Equit. 599. Syn. see Εισορμάω.

Εισπίπτω, πεσούμαι, Εισπίτνεω, incido, irrumpo: to fall into or under, rush upon. Androm. 99. Troad. 753. Syn. Εμπίπτω, ἔπἴπίπτω, εμβάλλω, εισβάλλω, εισπαίω, εισορμάω.

Εισπίτνεω. See Εισπίπτω.

Εισπλέω, πλεύσόμαι, adnavigo: to sail into. Œ. R. 431. Syn. Προσπλέω, ἔπίπλέω.

Είσπνηλός, Εισπνήλης, ου, δ, pro Εραστής (vid. Valek. ad Theoc. 12, 12., et Meurs. Miscell. Laconic. iii. 9. p. 223.), amator: a lover. Theoc. 12. 12. Call. fr. 169.

Εισπόρεύω, introduco: to conduct into. Eur.

Εισπράσσω, committo: to perform. Iph. T. 560. ŚΥΝ. Πράσσω, εργάζὄμαι, ἄνὕω.

Εισρέω, influo: to flow into. Iph. T. 261. Ειστίθημί, impono: to place into or on.

Helen. 1565.

Ειστρέχω, δράμουμαι; 2. a. έδράμον, incurro: to run or sail into. Βἄθὺν δ' εισέδραμε Φασιν Theoc. 13. 23. Syn. Επίτρεχω, εγκύρεω, εμπίπτω, εμβάλλω.

Εισφέρω, Εσφέρω, infero: to bring in, intro-Nub. 547. Λ. 495. SYN. Επίφερω, προσφέρω, έπάγω, εισάγω, άνάλαμβάνω, εισβάλλω,

Εισφοιτάω, frequento: to go frequently in. Androm. 947. SYN. see Εισέρχομαι.

Εισφρέω, ήσω, Είσφρημί, admitto: to let in. Vesp. 887.

Εισχειρίζω, in manus trado: to entrust to. Ε. R. 392. Syn. Εγχειρίζω, ενδίδωμι.

Είσω, Έσω, adv. et præp. intus : within. Orest. 274. Hec. 614. Syn. Ενδόθι, ένδόθεν, ένδόν,

Eισωπός, οῦ, ὁ, ante conspectum habens: in front of. O. 653.

Είτα, deinde; itane? itane vero? then, next; is it so? Κἆτα πως φέρων Iph. A. 894. Syn. Αρά, μη, επειτά, όμως, δε.

Ειωθότως, more solito: usually. Soph. El.

1456.

Ĕκ, et ante vocal. Εξ, cum gen. e, ex: of, from, out of, in consequence of, after. τυραννικών Hec. 55.

Έκαβη, ης, ή, Hecuba: the wife of Priam. Πολύδωρος Έκαβης παις γεγώς της Κισσέως Hec. 3. ΕΡ. Τλήμων, πἄνἄθλἴα, μὄγξρὰ, Κισσηῖς, δύστηνὄς. ΡΗR. Άνασσἄ τῶν πόλὕχρύσων Φρὔγων, ευτέκνωτάτη πασων γύναικων δυστύχεστάτη

'Ĕκἄεργὄs, ου, ὁ, longe jaculans: far-darting; epith. of Apollo. Χαιρ' ω Έκαεργε Thesm. 972.

Syn. see Έκατηβελέτης.

"Ěκἄθέν, et 'Ěκἄς, compar. έκαστέρω, superl. ěκαστάτω, procul: far, from afar. Νῦν δ' ἔκἄθεν πόλιος Ε. 791. See also N. 163. Herc. F. 1041. Κ. 113. Syn. 'Απωθέν, απόπρο, αποσταδόν, μάκράν, μάκρόθεν, πόρρω, πόρρωθεν, πορρωτέρω, πορβωτάτω, τηλέ.

Ĕĸăs. See above.

Έκάστὄθί, singulatim: each. Έκάστὄθί εννέα ταύρους γ. 8.

Εκαστός, η, ὄν, singulus, quisque : each, each

individually. Plut. 225. Έκάστὄτἔ, ubique, semper: in every place, always. Ran. 15. Syn. Āel, Θάμἴνἄ, ὧσαύτως. Εκάταιὄν, ου, τὸ, Hecates fanum: the shrine

or image of Hecate. Ἡ κἄτἄτιλᾳ τῶν Ἐκἄταίων Ran. 366. Έκἄτερθε, Εκἄτερωθι, Εκἄτερθεν, adv. et præp.

utrimque: on either side, on both sides. Κεδνή εκάτερθε πάρεστη α. 335. Γ. 340. Olymp. 2.

εκάτερος, α, ον, alteruter, uterque: one or other, each, both. See above.

Έκατερωθι. See Εκατερθε.

Έκἄτη, ης, ή, Hecate: a name of Diana. Νή την Έκατην την φωσφόρον Thesm. 858. Syn. Άρτ εμίς, Σελήνη, Βριμώ. Ερ. Δασπλητίς, νυχία, Φωραία, Περσηϊς, χθόνια, Εινόδια, αμαιμακέτος, νυκτἴπόλος, ένξροισιν αναφους, Phr. see Hes. Theog. 411. 430. 'Εκάτηβέλἔτης, 'Εκάτηβόλος, 'Εκάτος, 'Εκη-icalians: far-darting. Μῆνῖν νυκτιπόλός, ένεροισιν άνασσά, δέσποινά, δεινή θέος.

εδλός, ου, ό, longe jaculans: far-darting. Μ. Απόλλωνος εκατηθέλετας άνακτος Α. 75. 333. Η. 83. Α. 96 \$ΥΝ. Εύστοχός.

"Εκατί, Dor. pro Εκητί, adv. et præp. cum genit., ultro, causa, quoad: voluntarily, for the sake, on account of. Σἄφ' ἱσθ' ἔκατἴ βαρβἄρους Pers. 343. o. 318.

Έκἄτογκἄρανὄς, and ηνὄς. See below. Έκἄτογκἔφἄλὄς, Dor. Έκἄτογκἔφἄλας, Έκἄτογκάρανός, Έκατόγκρανός, Έκατοντάκαρηνός, ου, δ, ή, centiceps: hundred-headed. Νυκτός Γοργών εκάτογκεφάλοις Herc. F. 878. Pyth. 8. 20. P. V. 361. where see Blomfield's note.

Έκατόγκρανος. See above.

Εκατόγχειρός, ov, o, ή, centimanus: hundred-Ωχ' εκάτόγχειρον κάλεσασ' Α. 402.

εκατόμεη, ης, ή, sacrificium centum boum: a sacrifice of a hundred oxen, hecatomb. Εισηλθ' εκάτόμεας Β. 321. Ερ. Αγάκλειτη, έξαιτός, ἴερὰ, κλειτή, τελήεσσα.

Εκατόμβοιός, ου, ό, ή, centum boum pretio æstimabilis: worth a hundred oxen. Έκατόμβοιον δέ τοι ηλφον Φ. 79.

Έκατόμποδος, Έκατόμπεδος, ου, δ, ή, centum pedes æquans; amplus: a hundred feet square; spacious, immense. Πυρήν εκάτομποδον Ψ. 164. 1sthm. 6. 32.

Εκατομπτολιέθρος. See below.

Εκατόμπολίς, έως, Εκατομπτολίεθρος, ου, δ, ή,

centum urbibus insignis: famed for its hundred cities. Κρήτην ἔκατόμπολίν Β. 649. Eur. fr. Cretens. 2. 4

Ἐκατόμπυλός, ου, ὁ, ἡ, centum portas habens: having a hundred or many gates. Αί δ' ἔκατόμπὔλοἴ εισἴ Ι. 383.

Έκατον, indeel. centum: a hundred. Της ἔκατον Θύσανοι Β. 448.

Έκατονζυγός, ου, ὁ, ἡ, centum transtris instructus: having a hundred banks of oars. Nηῦς εκάτουζυγός Υ. 247.

Έκατοντά ετης, εσς, δ, η, qui centum annorum est: a hundred years old. Pyth. 4. 501. See Έκἄτοντἄτἄλαντὄς.

Έκατοντας, αδός, ή, centuria: the number one hundred. Εκάτοντάδες ενδέδμηνται Theoc.

17. 82. Έκἄτοντἄτἄλαντὄς, ου, δ, ή, centum talenta pondere æquans: of a hundred talents. Φεύξει γράφας εκατονταταλάντους τέτταρας Equit. 442.

Έκατοντόργυιος, ου, ό, ή, centum ulnarum: a hundred ells long. Έκατοντόργυιον ω Ποσειδον

τοῦ μἄκρους Aves 1131.

Εκάτος. See Έκατηθέλέτης.

Έκατόστομος, ου, ό, ή, centum ostia habens: having a hundred mouths. Bacch. 404.

Έκατοστός, η, ον, centesimus; Τας πολλας εκατοστάς Vesp. 658.

Εκβάζω, ξω, eloquor: to explain.

481. Εκβαίνω, βήσομαι, egredior, evado, cedo: to go out, result, turn out, prove. Κακιστός ανδρών

εκδέβηχ' Med. 231. Śyn. Εξέρχομαι. Εκβακχεύω, in furorem Bacchicum impello: to render frantic. Troad. 408. Syn. Ανάβακ-

χεύω, βακχεύω, εκμαίνω. Εκβάλλω, βἄλῶ, ejicio: to throw out, eject,

produce. Bacch. 739. Syn. Αναρδίπτω, αφίημί, εκδιώκω, εξέλαύνω, απωθέω, φυγάδεύω.

Εκβάσϊός, ου, ό, ή, escensum juvans, epith. Apollinis: the god of landing. Ένθ° οἵγ' Εκεάσιω βωμόν Apoll. 1. 966.

Έκβασις, εως, ή, egressus: egress, departure from, escape from. Ευπρόσοιστός έκβάσις Med.

281. SYN. Έξοδος, τέλος.

Εκβάτάνα, ων, τα, Ecbatana: the metropolis of Media. Οιδέν τις ύμων τακβάταν' ή τους Xaŏvas Acharn. 588.

Εκεϊάζω, vi exturbo: to wrest from. Philoct. 1128. See Βιάζω. Syn. Εξαιρέω, εξωθέω.

Εκεϊεάζω, educo: to lead or bring out. Κάταλειφ' ήμιν δευρ' εκεϊεάσας Aves 660. Εξάγω, εξαιτέω, εκκάλέω.

Έκβλητὄς, ου, ὁ, ἡ, ejectus : thrown out. Hec. 697. Syn. Εκβέβλημενός.

Εκβλύω, emano: to spring up from. Ίξρον εκβλύοντα Αpoll. 4, 1416. Syn. Αναβλύζω. Εκβολείζω, detraho: to strip off. Pax 1123.

Εκεόλη, η̂s, η΄, ejectio, jactura: a casting up, casting overboard. Iph. T. 1424. Syn. Απόβόλη, έξόδος, έκπεμψίς, αφέσις.

Έκθολος, ου, δ, ή, ejectus: thrown or cast out. Phæn. 817. Syn. Απόβλητός, έκβλητός. Εκθροντάω, ήσω, tonitru conficio: to strike or

drive out with thunder. P. V. 370.

Εκβρυχάδμαι, vociferor: to cry out. Iph. T. See Βρυχάδμαι. Syn. Βρυχάδμαι, εξἔρεύγομαι.

Έκθρωμά, ἄτὄς, τδ, scobs: saw-dust. Trach. 700. ΒΥΝ. Βρῶμἄ, το τρώξιμον.

Εκγαυρόδμαι, insolesco, jacto: to be proud,

boast of. Iph. A. 101.

Εκγέλαω, ασόμαι et ασω, effuse rideo; to laugh outright. Εκ δ' ἔγἔλασσἔ πἄτήρ Z. 471. SYN. TEXÃW.

Εκγένετης, Έκγονός, ου, ό, ortus, oriundus: sprung from, a descendant. Bacch. 1144. Orest. 476. Syn. Παΐs, υίδς, ῖνἴς, ἄπὄγὄνὄς,

Εκγίνομαι, enascor: to spring or be derived from. E. 637. See Γίνομαι.

Έκγὄνὄς. See Εκγένέτης.

Εκγράφομαι, exscribo: to write out. Syn. Απόγραφω, μνημό-982. See Γράφω. νεύω.

Εκγρηγόρεω, expergefacio; excitor: to awaken; to be roused. Aves 1413. SYN. Εξέγείρομαι,

γρηγόρξω. Εκδάκρὔω, illacrymor: to shed tears. εκδάκρῦσαι ποί' Philoct. 281. Syn. Θρηνέω, **ολοφύρομαι**.

Εκδείκνυμι, ostendo: to point out. Philoct. 426. See R. P. Phœn. 538.

Εκδέρκομαι, prospicio ex aliqua re: to look at. Ψ. 477. Syn. Δέρκομαι, εκθέαομαι, επίθλεπω.

Εκδέρω, pellem detraho: to strip off the skin, flay. Eur. El. 824. Syn. Δέρω, απόδέρω. Εκδέχομαι, ξόμαι, excipio: to receive from,

expect, entertain. Philoct. 123. Syn. Ανάδεχόμαι, διαδέχομαι, αναλαμθάνω, προσδοκάω, πάράμενω.

Εκδέω, δήσω, adligo, religo: to tie, fasten. Androm. 554. Syn. Ανάδεω, εξαρτάω.

Έκδηλός, ου, ό, ή, manifestus: conspicuous.

Ε. 2. Syn. Διάδηλός, φάνερός, δηλός, απόθλεπτός, ϋπείροχός. Εκδημέω, peregre sum vel proficiscor: to be

from home, go abroad. Œ. R. 114. Απόδημεω, αναχωρεω.

Έκδημός, ου, ό, ή, peregre agens: from home, abroad, foreign. Hipp. 281. Syn. Απόδημός, ἄπών.

Εκδιαβαίνω, transeo: to cross, pass over. K. 198. Syn. see Δἴάβαίνω.

Εκδίδαγμά, άτος, το, tirocinium: rudiments. Εκδίδαγμά κερκίδος Ion 1418. Syn. Παίδευμά.

Εκδϊδάσκω, ξω, edoceo: to teach thoroughly. Εκδϊδάσκεσθαι σὄφούς Med. 297. SYN. Avaδιδάσκω, εκπαιδεύω.

Εκδίδράσκω, εκδράσδμαι, elabor: to escape, flee from. 'Ο δ' εξεδίδρασκε δία τε των υδρορροών Vesp. 126. Syn. see Απόφεύγω.

Εκδίδωμί, edo, reddo, in matrimonium colloco: to give out, produce, deliver up, settle in marriage. Eur. Sup. 144. See Δἴδωμἴ. Syn. Aπόδίδωμί, αναδίδωμί, πρόφερω, πρόδίδωμι.

Εκδϊκάζω, ἄσω, litem dijudico: to decide a law-suit. Είκοσιν γάρ εκδικάζομεν Eccles. 984.

SYN. Δϊκάζω, εκδίκεω, τιμωρέω.

Εκδίκαστης, οῦ, ὁ, ultor: an avenger. Eur. Sup. 1162. See above. Syn. see Αμύντωρ.

Έκδϊκός, ου, δ, ή, (1) vindex: avenging; (2) Ουδέν έκδικον πάθών Alcest. injustus: unjust. Ουδέν έκδικον πάθών 1730. Syn. (2) 'Αδικός, εκνόμιος, ανόμος.

Εκδίκως, injuste: unjustly. Antig. 928. See above. Syn. Αδίκως, πάρανόμως.

Έκδοτος, ου, δ, ή, editus; deditus: given out; given up, betrayed. Ion 1250.

Εκδόχη, η̂s, η, expectatio: a looking for, expectation. Hipp. 869.

Εκδράκοντόδμαι, a viro in serpentem vertor: to be transformed into a dragon. Εκδράκοντωθels δ' ĕγώ Choëph. 542.

Εκδύνω, Εκδύω, Εκδύὄμαι, exeo, aufugio; exuo: to come out of, emerge, escape from; take off. Μἄλἄκον δ' έκδυνε χίτωνα α. 437. H. Ven. 167. Vesp. 140. See Δύω. Syn. Απόδύω, απόδύδμαι, διάφεύγω, έξειμι, εξέρχομαι.

Εκεί, Εκείθί, illic: there, thither. Hec. 997.

ρ. 10. SYN. Αυτοῦ, αυτόθῖ, τῆδέ, ἔκείνη.

Εκείθεν, illinc: from thence. Sept. Th. 40. SYN. Ενθένδε, τηνῶθε.

Ĕκείθι. See Ĕκεί.

Ĕκεινός, η, ŏ, Att. Ĕκεινόσl, iste, ille, &c.: he, she, it. Εκεινόνὶ γὰρ τὸν Pax 545. Syn. Αυτός,

Εκέχειρῖα, ας, $\mathring{\eta}$, induciæ : a truce. 'Υπέχοντά την εκέχειρίαν Pax 908. Syn. Δἴἄλὔ-

σίς, σπονδή, συνθήκη, ανέσίς, φίλία.

Εκζέω, ἔσω, ebullio: to burst out or forth. Εξέζεσεν γάρ Οιδίπου κάτεύγμάτα Sept. Th. 706. Syn. Αναζέω, βράσσόμαι.

Εκζωπυρέω, exsuscito sopitum ignem: to blow up into a flame. Pax 309. See Ζωπυρέω. Αναζωπυρέω, ανάπτω, εξέγείρω, ανέγείρω.

Έκηδολία, as, ή, peritia longe jaculandi: farshooting, skill in shooting. Ουδέ Εκηβόλιαι

Έκηβολός. See Εκάτηβελέτης.

"Εκηλός, ου, ό, ή, quietus: quiet, tranquil. Sept. Th. 224. Syn. Εύκηλος, ήσυχος, ήσυχίος, αθόρυβός, ήρξμός.

Έκητι. See "Eκατί.

Εκθαμνίζω, exstirpo: to extirpate. Sept. Th. 72. Εκθέἄὄμαι, άσὄμαι, perspicio: to see clearly. Εκθέάσασθαι κάκόν Œ. R. 1253. Syn. see Εκδέρκομαι and Απόβλέπω.

Εκθερίζω, demeto: to cut off or out. Anacr.

12. 7. Syn. Απόθερίζω, εξάμαω.

Έκθἔσἴς, ἔως, ἡ, expositio : the exposing.

Ion 956.

Έκθἔτὄς, ου, ὁ, ἡ, expositus: put out, exposed. Androm. 70.

Εκθέω, θεύσδμαι, excurro, procurro: to run out, sally forth, rush upon. Lysist. 456. SYN. see Εκθὄρέω.

Εκθηρισσμαι, ferinam formam induo: to put on the form of a monster, become a beast in Εκθηρίωθεῖσ' ὄφέος Bacch. 1329. nature. Απόθηριοόμαι, εξάγριοόμαι.

Εκθνήσκω, θανούμαι, emorior; pro mortuo jaceo: to die outright; to lie as if dead.

θάνον αυτάρ σ. 99.

Εκθοινάδμαι, epulor, depascor: to banquet, feast upon. P. V. 1061. Syn. Θοινάδμαι, δαί-

Εκθορέω, exsilio: to spring from. Ψ. 353. Syn. Εκπηδάω, εξάλλομαι, κατέφάλλομαι, εκθέω,

εκθρώσκω, ἄνἄπηδἄω, εκτρέχω.

Εκθρόξω, enuntio: to speak out, announce. Œ. C. 1424. Syn. Εξαγγέλλω, εκφαίνω, ἄπόφαίνω, σημαίνω.

Εκθρώσκω, θὄροῦμαι, exsilio: to spring out.

Κ. 95. Syn. see Εκθόρξω.

Εκθυμιαω, adoleo: to offer, burn incense.

Νίπτρα κάξεθυμία Ιοη 1174.

Έκθυμός, ου, δ, ή, animo promptus: prompt. Τπ' εκθύμου φρένός Pers. 378. Syn. Ένθυμός, ὕπέρθυμός, πρόθυμός, πρόφρ**ων.**

Εκθύω, ὐσω, sacrifico: to make an offering of, sacrifice. Orest. 188. See Θύω.

Εκκάθαίρω, expurgo: to clear out, cleanse. Ουρούς τ' εξεκάθαιρου Β. 153. Syn. Κάθαίρω, ἄπὄκἄθαίρω, ἄπὄμάττω, κἄτἄπλύνω.

Έκκαίδεκα, indecl. sedecim: sixteen. Ran.

551. See Δĕκă.

Έκκαιδεκάδωρος, ου, δ, ή, sedecim palmos æquans: sixteen palms long. Έκκαιδεκάδωρά πεφύκει Δ. 109.

Εκκαίω, καύσω, exuro: to burn forth or out. Cvcl. 626. Syn. Εκφλέγω, εκπυρόδμαι, από-

καίω, ανθρακίζω.

Εκκάλαμάδμαι, extraho: to draw out with a reed, extract. Ζητητόν μ' εκκαλαμασθαι Vesp. 381. Syn. Εξάγω, εφέλκω, επισύρδμαι, υποσπάω. Εκκάλεω, evoco: to call out, recal. Καὶ τότε

μ' εκκάλξσαντές κ. 471. Syn. Ανακαλέω, πρό-

κάλξω, ξπάγω, πάρορμάω.

Εκκάλύπτω, detego: to uncover, reveal. Iph. A. 872. See Κἄλύπτω, Syn. Απόκαλύπτω, ἄνἄκἄλύπτω, ἄνἄφαίνω.

Εκκαρπόδμαι, fructum decerpo: to pluck the

fruit from, enjoy. Ion 814.

Εκκάτείδω, despicio: to look down from. Δ. 508. ΒΥΝ. Αποσκόπεω, απόθλεπω, κατείδω.

Εκκάτεφάλλομαι, desilio ab: to leap down from. Τ. 351. Syn. Κάθάλλομαι, κάταπηδάω, ἄποθρώσκω.

Εκκαυχάὄμαι, glorior: to boast, vaunt. Bacch. 31. Syn. Καυχάδμαι, αυχέω, μέγάληγδρέω.

Έκκειμαι, expositus sum: to lie out, be exposed. Antig. 1011.

Εκκένοω, exinanio: to empty. Sept. Th. 319. Syn. Αλάπάζω, εξάλαπάζω, εξάρυω.

Εκκτράζω, diripio: to plunder, ravage. Tâs ίξρον εκκεραίζεις Call. 6. 50. SYN. Αναρπάζω, εκπορθέω, εκθαμνίζω.

Εκκηραίνω, debilito, corrumpo: to weaken, corrupt. Eumen. 128. Syn. Πάραιρξόμαι, ἄφαιρἔω,

Εκκινέω, exagito: to move out, start. Εξĕκίνησας τόδε Œ, R. 362. Syn. Εκφέρω, εκδιώκω, εκκάλεω, εξεγείρω.

Εκκίω, exeo : to go out. "Ως εφάτ' εκ δ' vids Δόλίου κίξυ ω. 491. Syn. see Εξέρχομαι.

Εκκλάζω, κλάγξω, cum clangore edo: to utter loudly. Ion 1204.

Εκκλείω, Εκκλήζω, excludo: to shut out. Herc. F. 330. Orest. 1126. Syn. Απόκλείω.

Εκκλέπτω, suffuror: to steal, convey away clandestinely. Iph. T. 28. Syn. Απάγω, ϋπάγω, ύπεκπέμπω, εκκόμίζω.

Εκκλήζω. See Εκκλείω.

Εκκλησία, as, ή, cœtus civium convocatus: an assembly of citizens. Ζητοῦντας εν τῆ κκλησία Eccles. 188. Syn. Αγόρα, ομήγυρις, συνόδος.

Εκκλησιάζω, in concione delibero: to deliberate or harangue in an assembly. Εκκλησιάζουσ' ου Eccles. 161. Syn. Δημηγόρξω, ἄγὄρεύω.

Έκκλητός, ου, δ, ή, evocatus, convocatus: summoned, convened. Έκκλητόν Αργείων όχλον Orest. 605. Οἱ έκκλητοι idem denotat quod έκκλητός Αργείων ὄχλός; et a Xenoph. discimus Lacedæmoniorum concionem fuisse appellatam, τούς εκκλήτους. SYN. Σύγκλητός.

Εκκναίσεω, odiose strido: to make a grating Theoc. 15. 88. See Kiessling's note on

this passage.

Εκκόθαλικεύόμαι, astute furor: to cheat out of. Γεροντάς ήμας κακκόβαλϊκεύεται Eq. 270. Syn. Ληστεύω, ἄπἄτἄω, πἄρἄλὔγίζομαι.

Εκκοκκίζω, cortice ablato granum evello, era-

dico, luxo: to shake or pick out grains, root out, dislocate. Acharn. 1179. Syn. Ερημόω, εκτίνάσσω, πέρθω, εκτίλλω, ἄνασπάω.

Εκκόλυμβἄω, enato: to swim out. "Ωστ' εκκόλυμβᾶν ναός Helen. 1625. Syn. Εκνήχομαι,

ἄπὄκὄλυμβἄω.

Εκκομίζω, ἴσω, eveho, effero; patior: to carry out, convey away; bear through, endure. Androm. 1268. Syn. Εκφέρω, φέρω, ἄφαιρέω.

Εκκομπάζω, glorior: to boast of. Soph. El.

Εκκομψεύὄμαι, argutus et disertus sum in sermone: to be witty and eloquent in talking. Iph. Α. 333. Syn. Στωμύλλω.

Εκκόπτω, exscindo: to cut off or down, demolish. Acharn. 92. Syn. Κάτακόπτω, εκκρούω, εκθλίδω, ἄπὄθλίδω, ἄναιρξω, εκπορθξω, διαφθείρω. Εκκόρξω, everro: to sweep away, ruin. Pax

Εκκδρύφοω, summatim s. paucis dico: to tell in a summary way. Λόγον εκκορύφώσω Hes. Šyn. Αναπτύσσω, συνέλων ειπον, Op. 106. κἔφάλαιὄω.

Εκκρξμάννυμί, ἄσω, Εκκρημνάω, dependeo; suspendo: to hang from or upon; hang up. Εκκρεμάσας Τπέρβολον Equit. 1363. Ion 1613. SYN. Εξαρτάω.

Εκκρημνάω. See above.

Εκκρίνω, secerno: to separate from, select. Philoct. 1425.

Έκκρἴτὄς, ου, ὁ, ἡ, selectus: select, distinguished, choice. Aj. 1302. See Κρἴτός.

Έκκρουστός, ου, δ, ή, cælatus: embossed.

Sept. Th. 538. See Blomf. Glossar.

Εκκύβιστάω, præceps in caput desilio: to fall down headlong. Εκκύβιστώντων βία Eur. Sup. 692. Syn. Κύβιστάω, κάτάκρημνίζομαι.

Εκκύκλέω, conversione machinæ in scena ostendo quod intus agitur, exhibeo: to turn round and display, exhibit. Αλλ' εκκὔκλήθητ'

Acharn. 408. Syn. Εκκάλύπτω, εκκύλίω. Εκκύλίνδω, et Εκκύλίω, evolvo: to roll out, disengage. Ευθύς εκκύλίνδέται Ε. R. 812. P. V. 87. Syn. Απόκύλίω, απόκύλινδέω.

Εκκϋνηγέτεω, venatione persequor: to hunt t. Εκκϋνηγέτει πότμος Ion 1422. Syn. Κύνηγεω, Αηρεύω, Αηράδμαι, εξερευνάω.

Εκκωμάζω, procax excedo; to run out revel-

ling. Androm. 604.

Εκκωφάω, Εκκωφόω, surdum facio, obtundo: to render deaf, render blunt. Εκκξκώφωται ξίφος. Orest, 1280. On the orthography of this word, see Pors. Orest. 1280. Syn. Κωφον ποίξω, διαμαλάσσω.

Εκλαγχάνω, λήξομαι, sortion: to receive by lot, obtain. Τύμθον εκλάχοι χθονός Soph. El. 760. Syn. Εκμείρδμαι, λαγχάνω, εντυγχάνω.

Εκλακτίζω, ἴσω, calces in sublime jacto: to throw up the heels, kick out. Vesp. 1492.

Εκλάλεω, eloquor: to speak out. Τόδ' εκλάλουν ούθ Eur, fr. Antiop. 10. SYN. Eξάγορεύω, εκφέρω, φλυαρέω.

Εκλαμβάνω, λήψομαι, excipio: to take out, accept, undertake. Μὴ σῦ γε πἄρ' ἡμῶν δ' έκλἄε' Ιοη 1334. Syn. see ἄπόλαμβἄνω.

Εκλάμπω, eluceo: to shine out, be brilliant.

Aves 1713. Syn. Ανάλάμπω, λάμπω.

Εκλανθάνω, λήσω, 2. a. ξλάθδν, poët. εκλξλάvov, oblivisci facio, et med. obliviscor: to cause to forget; to forget. Καϊ εκλέλάθον κϊθάριστύν B. 594.

Εκλάπάζω, ξω, expello diruo: to expel from, destroy. Sept. Th. 752. See Λάπάζω. Λαπάζω, εξαλαπάζω, εξαρπάζω, εκπορθέω.

Εκλάπτω, lambendo ebibo: to lick, swallow. Acharn. 1229. Syn. Λάπτω, εκπίνω, εκρὄφεω, εξαντλέω.

Εκλάχαίνω, effodio: to dig up or out, excavate. Χθαμαλώτερον εξελαχαινον Apoll. 1. 374. Syn. Εξὄρύττω, κάτασκάπτω. Εκλείπω, Εκλιμπἄνω, relinquo: to leave off,

fail. Ion 1305. Eur. El. 909. Syn. Απόλείπω,

ελλείπω.

Εκλήγω, ξω, cesso: to cease. Soph. El. 1312. 'Ĕκλησίς, εως, ή, oblivio: forgetfulness. ω. 484. Syn. see Αμνημόσϋνη.

Εκλιμπάνω. See Εκλείπω, and Λιμπάνω.

Εκλογίζομαι, ισόμαι, reputo, perpendo: to reason on, consider, infer. Iph. A. 1409. Syn. 'Υπολαμβάνω, λογίζομαι.

Εκλόχεύω, partu edo: to put or bring forth. Ιοη 1458. Syn. Τίκτω, εκτίκτω, ωδίνω.

'Εκλύσις, έως, ή, solutio: a release, deliverance. Έκλὔσιν ζήτει τἴνά Ρ. V. 270. Syn. Απαλλάγή, ρ̂υσίς, σωτηρία.

Εκλυτήρίου, ου, τὸ, liberandi vis: ability to deliver. Αστοίσιν εκλυτήριον Œ. R. 391.

Έκλυτός, ου, ό, ή, dissolutus: loose, relaxed. Έκλυτοι δ' αμφώβόλοι Androm. 1122. Syn. 'Αν τός, αν ειμ ενός.

Εκλύω, ύσω, exsolvo, libero: to loosen, to release, alleviate. Εκλύξθ' άρμους ώς ίδω Med. 1312. In Euripides the only two instances, which can determine the quantity of Εκλύω, have the penult. long; one instance in Sophocles confirms that quantity. Aristoph. Pax 1282. makes the penult. short. Syn. Απόλύω, ἄπαλλάττω, ἔλευθἔρὄω.

Εκλωβάὄμαι, injuria adficior: to be ignominiously treated. Philoct. 330. Syn. Αδικέσμαι,

ζημισομαι.

Εκλωπίζω, veste exuo: to take off a robe, expose. Trach. 927. Syn. Γυμνδω, εκδύω, εκ-

Έκμαγμα, ατός, Έκμακτρου, ου, τδ, massa subacta; expressum rei alicujus simulacrum; what remains after extraction of juice; an express image, print. Thesm. 514. Soph. El.

Εκμαίνω, in furorem ago: to drive mad. Bacch. 36. Syn. Εκβακχεύω, ἄνἄχὄρεύω (τἴνἄ)

Ερινύσϊν.

Έκμακτρόν. See Έκμαγμά.

Εκμανθάνω, μάθήσομαι, edisco: to learn thoroughly, ascertain. Εκμάθω παιδός πέρι Ion 77. Syn. see Μανθάνω.

Εκμάραίνω, marcescere facio: to cause to pine away. Πότι πάχει εξεμαράνθη Theoc. 3. 30.

Εκμαργόδμαι, furiose ago: to commit acts of outrage. Troad. 985. Syn. see Εκμαίνω.

Εκμαρτύρεω, testor: to bear testimony to. Εκμαρτύρησον προύμόσας Agam. 1167. Syn. see Μαρτὔρἔω.

Εκμάσσω, ξω, abstergo, exprimo: to wipe off, efface, press out. Herc. F. 1393.

Εκμαστεύω, indago: to trace. Eumen. 247. Syn. Μαστεύω, μάτεύω, ἔρευνἄω, εξέρευνἄω.

Εκμείρομαι, particeps fio: to share, enjoy. Θέων εξέμμορε τιμής ε. 335.

Εκμέτρέω, emetior: to measure out. Εκμέτρούμενος χθόνα Œ. R. 794. Syn. see Μέτρεω.

Εκμιμέδμαι, imitando exprimo: to imitate suc-

cessfully. Δεσμοῖσῖν εκμιμήσομαι Herc. F. 1289. | traordinary. Syn. Μιμέδμαι, εκμάσσδμαι.

Εκμόλξω, prodeo: to go or march forth. Λ. 603. Syn. see Εξέρχομαι.

Εκμουσόω, carmine complector: to dictate or Bacch. 823. inform by song. SYN. EKŐĬ-

Εκμοχθέω, cum labore perfero, exantlo: to struggle through. Eur. Sup. 461. Syn. see Εξαντλέω.

Εκμόχλεύω, vectibus evello: to force out by bars. Μηδέν εκμόχλεύσετε Lysist. 430. Syn. Μόχλεύω, εκρίζοω.

Εκμυζάω, exsugo: to suck out, drink up. Αίμ

εκμυζήσας έπ' ἄρ' ήπια Δ. 218.

Εκνέμομαι, depascor; educor vel exeo pastum, abeo: to feed; go to pasture, retire. Aj. 369. Syn. Εκπόρεύδμαι.

Εκνεύω, nutu significo; nutu declino: to signify by a nod; nod dissent. Phoen. 1283. Syn. (1) Νεύω, προκύπτω; (2) απονεύω, μεταστρεφόμαι, έξαρνός ειμί.

Εκνέω, εύσὄμαι, enato; evito, elabor: to swim out; escape, come out. Iph. T. 1187. SYN. Εκκόλυμβάω, άνάδυδμαι, εκφεύγω, εκτρέπδμαι.

Εκνικάω, evinco: to come off conqueror. Χρυσός εκνικά τάδε Ιοη 631. SYN. NIKAW, κράτξω.

Εκνίπτω, eluo: to wash out, wipe away. Iph. T. 1225.

Εκνόμισς, ου, ό, ή, exlex, insolens, nefandus: lawless, insolent, wicked. Nem. 1. 86. Syn. 'Ανομός, παρανόμός, αυθάδης, αήθης, πόνηρός.

Εκνόμιωs, Εκνόμωs, enormiter: exorbitantly, extravagantly. Plut. 982. Agam. 1449. Syn. Μεγάλως, υπερθαλλόντως.

Εκνοστέω, revertor: to return from. P. 207. Syn. see Νοστέω.

'Ěκούσἴόs, α, ὄν, et ου, δ, ή, spontaneus: voluntary. Ζων εκουσίω τρόπω Med. 751. Έκων, εθελούσιος, εθελοντής, αυθαίρετος.

Έκπάγλα, Εκπάγλωs, stupendum in modum, vehementer: in a terrible manner, greatly. 'Os νῦν έκπαγλ' ἔφἴλησα Γ. 415. Syn. Θαυμαστώς, δαυμάστως, φŏ6 ερως, ισχυρως, έξοχα, περιττά, περισσως.

Εκπάγλεσμαι, admiratione percellor: to be astonished at, admire exceedingly. Είδος εκπά-γλουμένη Troad. 922. Syn. Εκπλήττομαι,

θαυμάζημαι, αιδέδμαι.

Έκπάγλος, ου, ό, ή, terribilis; admirabilis: terrific; admirable. Εκπάγλοις ἔπἔεσσῖν Ο. 198. SYN. Ατυζηλός, δριμύς, έξοχός, θαυμαστός, φὄβέρος.

Εκπάγλως. See Έκπάγλα.

Εκπαίδευμα, ατός, τδ, quod instituitur vel nutritur: a pupil or nursling. Cycl. 597. Syn. 'Ομιλητής, παίδευμά.

Εκπαιδεύω, edoceo: to educate thoroughly. Eur. fr. Inus. 14. 5. Syn. see Παιδεύω.

Εκπαίζω, ξόμαι, eludo: to baffle. Herc. F.

Εκπαιφάσσω, more insanorum excurro s. ruo: to run on like a madman, brag, bluster. E. 803. Syn. Ενθουσιαω, ενθουσιάζω, εκμαίνομαι.

Εκπάλλω, exsilire facio: to force out. 483.

Εκπἄτάσσω, ξω, percello: to cause to shake, astound. Herc. F. 884. See Πἄτάσσω. Syn. Ατύζω, εκπλήττω, πάτάσσω.

Εκπάτιος, α, ον, ingens: out of the way, ex-

Τρόπου αιγύπιων οίτ' εκπάτιοις Agam. 48.

Εκπαύω, cessare facio: to cause to cease, put an end to. Ion 144. Syn. see Παύω.

Εκπείθω, persuadeo: to succeed in advising. Phoen. 437. Syn. see Πείθω.

Εκπειράζω, Εκπειράω, tento, experior: to tempt, make trial of. Πρωτόν εκπειράσδμαι

Equit. 1234. Syn. see Πειράζω. Εκπέλει, licet: it is lawful or proper. Antig.

478. SYN. Έξεστί, εστί, πρέπει. Εκπέμπω, emitto: to send out or away.

598. Syn. Απόπέμπω, εξέλαύνω.

Εκπέραίνω, ad finem perduco: to accomplish. Cycl. 692.

Εκπέραμά, ἄτός, τδ, exitus: a passage or passing from. Τρίτον τόδ' εκπέραμα Choeph. 643.

Εκπεράω, άσω, transeo, trajicio: to pass through or over. Iph. A. 18. Syn. Διασαίνω, διάπλεω, εκπλεω, περάω.

Εκπερδικίζω, more perdicis effugio; decipio: to escape like a partridge; deceive, pigeon. Αισχρον εστίν εκπερδικίσαι Aves 768.

Εκπέρθω, σω, depopulor, everto: to sack, destroy. Androm. 1084. Syn. Εκπορθέω, ἄνα-

τρέπω, πέρθω.

Εκπέτάννυμι, Εκπέτάζω, ἄσω, extendo: to stretch or spread out. Τὰ δ' ῶτὰ γάρ σου νὴ Δι' εξεπετάννῦτο Equit. 1347. See also Iph. T. 1137. Syn. Πέτάννυμι, ἄνἄπετάννυμι, ἄναπτύσσω, εκτάνδω, εκτείνω.

Εκπετήσιμός, ου, δ, ή, qui jam volare potest: able to fly. Πέλαργός εκπέτησιμους Aves 1355.

Εκπετόμαι, evolo: to fly away. Av. 788. Εκπηδάω, exsilio: to jump out, spring away from, gush out. Bacch. 694. Syn. Εξάλλομαι, εξόρούω, εκθόρεω, ανάπηδαω, ανάκηκίω.

Εκπήδημα, ατός, τδ, saltus: a leap or bound out of. Agam. 1347. Syn. see Πήδημα.

Εκπηνίζομαι, extrico: to spin out, elicit. Ran. 577. SYN. Εκμηρύσμαι.

Εκπίμπλημῖ, ϵ κπλήσω, impleo: to fill up, 'Ρόθια τ' εξεπίμπλατο Helen, 1574.

Εκπίνω, πιόμαι, ebibo: to drink up, drain. Καλ την ψυχην εκπίνουσιν Nub. 712. Syn. Κάτάπίνω, εκρόφεω, απορρόφεω.

Εκπίπτω, Εκπίτνεω, excido; excido patria: to fall from, drop off; be banished. Phoen. 1209. Ρ. V. 948. Syn. Απόπίπτω, απότυγχανω, εκβαλλόμαι, εξωθέω, φεύγω.

Έκπλεθρός, ου, ὁ, ἡ, sex stadiorum: of six stadii. Κῶλὄν εκπλέθρου δρόμου Med. 1190.

Έκπλεός, α, όν, poet. Έκπλειός, Att. Έκπλεως, ων, refertus, plenus: brim full, abundant. H. in

Mere. 246. Cycl. 415. Syn. see Πλήρης. Εκπλέω, εύσδμαι, Dor. ευσοῦμαι, poët. Εκπλώω, enavigo: to sail out or away. Ουκ αυτός εξέπλευσέν Αj. 1099. Apoll. 2. 644. Απόπλεω, εξοκέλλω, εξανάγω.

Εκπλήθω, σω, et Εκπληρδω, impleo : to fill up, fill. Eur. El. 1288. Orest. 54. Syn. Εκπίμπλημί, ἄνἄπλήθω, πλήθω, ἄνἄπληρὄω, εκτ ελέω.

Έκπληξίς, εως, ή, consternatio: terror, astonishment. Έκπληξιν ύμιν ἄφἄσιαν τε προστίθης Helen. 548. Syn. Τἄρἄχὴ, φὄβὔs.

Εκπληρόω. See Εκπλήθω.

Εκπλήσσω, ξω, percello: to strike with terror, astound. Iph. T. 241. Syn. Απόπλήσσω, εκπτόξω, ἄτύζω, εκφόβξω, εκτάράσσω, εμβροντάω. πλήσσω.

Έκπλοός, contr. Έκπλους, ου, δ, eruptio navium | before others, to prefer. Antig. 913. e portu: the sailing of a vessel from port. Pers.

Εκπλύνω, ὔνῶ, eluo: to wash out or away. Ει δ' εκπλὔνεῖται τοῦτὄ Plut. 1064. Syn. see Εκνίπτω.

Έκπλυτός, ου, ὁ, ἡ, elutus: washed out. Μἴασμά δ έκπλυτον πέλει Eumen. 281. Syn. Εκλέλουμένδς, εκκέκαθαρμένδς.

Εκπνέω, εύσω, exspiro: to breathe out, respire. Orest. 490. Syn. Εκφυσάω, απόπνεω, ἄποψύχω, ἄποθνήσκω.

Εκπνοή, ηs, ή, exspiratio: a breathing out, gasping. Hipp. 1436. Syn. Απόπνοιά, ανάπνοή.

Εκπόδων, adv., e medio, e conspectu: away, out of the way, afar off. Γεραιά δ' εκποδών χωρήσομαι Hec. 52. Εκποδών takes after it a dative of the person. See Thomas Magister. It sometimes in Euripides has a genitive of the crime, country, or report avoided. In Sophocles and Æschylus it occurs, but without any noun after it. Syn. Έκας, ξκάθεν, απωθέν, πόρρωθέν.

Εκποιεσμαι, efficio: to make out, effect. Εκ-

ποιού σαυτώ βότρυς Ρακ 708.

Εκπὄκίζω, vellus adimo: to pluck off the hair,

strip. Thesm. 567. Syn. see Εκτίλλω.

Εκπονέω, elaboro: to labour at excessively, train up in hard labour. Ion 378. Syn. Εξεργάζομαι, εκπράσσω, επασκεω, σπουδάζω.

Εκπόρεύω, exire facio; med. exeo: to cause to come out, to bring out; midd. voice, to go out

of. Herc. F. 722. Syn. Εξάγω. Εκπορθέω, devasto: to lay waste. Iph. A.

Εκπορθήτωρ, ὄρὄς, δ, vastator: a plunderer. Eur. Sup. 1223. Syn. Πορθητής, πορθήτωρ, λυμαντήρ, κεραϊστής, αλάστωρ.

Εκπορθμεύὄμαι, nave aveho: to convey away in a ship, carry off. Helen. 1533. Syn. Εξάγω,

εκφόρεω, εκκόμίζω.

Εκπορίζω, suppedito: to supply. Ion 1114. Εκπότασμαι, Εκπότεσμαι, evolo: to fly away. Theoc. 2. 19. τ. 357. Syn. Εκπέτομαι, άφίπταμαι.

Εκπράσσω, ξω, (1) perficio: to effect, despatch; (2) interficio: to kill. Hec. 513. Syn. (1) Εκπονέω, εξεργάζομαι, εκποιέω, (2) αναιρέω,

Εκπρέπης, έσς, δ, ή, eximius: distinguished, Syn. Ευπρέπης, conspicuous. Phoen. 170. μεγάλοπρεπής, διάπρεπής, εξαίρετος, κάλος, ώραιδς, έκδηλός.

Εκπρίαμαι, redimo; pecunia corrumpo: to buy of; to bribe. Το τευχθέν εκπρίωμαι Anacr. 10. 5. Syn. Πρίαμαι, δωρόδοκεω.

Εκπρύθυμεόμαι, valde cupio: to desire exceedingly. Τἴ δ' εκπρόθυμεῖ τῶνδ' Phæn. 1692. Syn. Πρόθυμεσμαι, επίθυμεω. Εκπροίημί, emitto: to send forth. Ion 119.

See Προίημί. Syn. Εξάνίημι, άφιημι, εκπέμπω. Εκπροκάλεω, εσω, evoco: to call forth from, call out. β. 400. Syn. Εκκάλξω, πρόκάλξω.

Εκπροκρίνω, ἴνῶ, seligo: to choose out. Phoen. 222. See Προκρίνω, Syn. see Ekκρίνω.

Εκπρολείπω, desero, destituo: to desert, abandon. 3.515. Syn. see Εκλείπω, πρόλείπω.

Εκπρομόλεω, egredior: to go out or forth. Apoll. 4. 1539. Syn. Εκβαίνω, εξέρχομαι, εξάνέρχομαι.

Εκπρότιμάω, pluris facio, præfero: to honour

Τιμάω.

Εκπτήσσω, ξω, expavefacio: to frighten out. Θάμβει τῷδ' εξέπταξας Hel. 178.

Εκπτὄέω, obstupefacio: to astonish. Cycl. 185. Syn. see Εκπλήσσω and Πτὄξω.

Εκπτύω, ὔσω, exspuo: to spit out. Στομάτος δ' εξέπτυσεν άλμην ε. 322. Syn. Αποπτύω.

Εκπυνθάνδμαι, πεύσδμαι, 2. a. ἔπὔθδμην, sciscitor, audio: to inquire, learn from. Kal xăλέπως εκπυνθάνει Plut. 60. Syn. Πυνθάνδμαι, εξερείνω, ερωτάω, άνιστόρεω, επερόμαι.

Εκπυροω, incendo: to destroy by fire. "Os εκπυρούται λαμπάσιν Bacch. 240. Syn. Πυρόω,

ανθρἄκίζω.

Έκπωμά, ἄτός, τὸ, poculum: a cup, goblet. Ιοη 1175. Syn. Πότηριον, κυάθος, φιάλη, κισσὔ6ἴὄν.

Εκραβδίζω, virgis expello: to flog out, drive out by flogging. Lysistr. 576.

Εκραίνω, exspergo: to scatter or dash out. Trach. 783. Syn. Εκβλύζω, εκχέω, ἄπορδαίνω. Εκρέω, ρεύσδμαι, effluo: to flow out, gush out.

N. 655. Syn. Απορρέω, εκρίπτομαι, εκφέρομαι, εξοχέτεύω.

Εκρήγνυμι, ήξω, erumpo: to break out. Aj. 775. Syn. Αναρρήγνυμί, καταρρήγνυμί, δίδρύττω.

Εκρὄφέω, exsorbeo: to sip up. Eq. 359. Syn. see Εκπίνω.

Εκρύσμαι, libero: to deliver from, rescue. Πὄλἴὄν εξέρύετο Bacch. 254.

Εκσἄλεύω, excutio: to shake off, shake. Lysist. 1028. See Σἄλεύω.

Εκσἄωζω, Εκσώζω, servo: to preserve, save. Καὶ νῦν εξέσἄωσεν Δ. 12. Iph. Τ. 1026. Syn. Εκρύσμαι, ἄνἄσώζω, δἴἄσώζω, σώζω.

Εκσείω, excutio: to shake off. Acharn. 344. Syn. Απόσείω, εκτινάσσω, εκκινέω, εκσάλεύω.

Εκσεύὄμαι, erumpo: to hasten or move out or from. I. 80. Syn. Εξέρχομαι, εξορμάω.

Εκσημαίνω, ἄνῶ, declaro: to declare. Soph. ΕΙ. 1197. ΚΥΝ. Απόσημαίνω, απόδείκνυμι, σημαίνω.

Εκσκεδάννυμι, ασω, dissipo: to scatter, disperse. Την ειρήνην εξεσκέδασας Eq. 795. Syn. see Σκεδάννυμι.

Εκσπάω, άσω, evello: to tear out. Ἡν εκσπάσωμαί γ' δν Eur. El. 582. Syn. Αποσπάω, άνασπάω, ἄφέλκω, ἄπωθέω, εξαιρέδμαι.

Εκσπένδω, σπείσω, libamina fundo: to pour out libations. Syn. see Σπένδω.

Εκσπεύδω, festino: to hasten, hurry. Thesm. 227. See $\Sigma \pi \epsilon \dot{\nu} \delta \omega$.

Εκστέλλω, ἔλῶ, exorno: to adorn, dress. (Ε. R. 1268. Syn. ἔπικοσμέω, στέφω, εξασκέω. Εκστέφω, ψω, corona exorno: to crown. Ε. R. 3. Syn. Στέφω, κοσμέω, εκστέλλω.

Εκστρέφω, ψω, everto, immuto: to overturn, turn out or aside, change. Plut. 721. Syn. Αναστρέφω, επιστρέφω, μετάβάλλω, μέταλλάττω.

Εκσφραγίζω, exsigno; excludo: to seal up; exclude. Herc. F. 53. See Σφραγίζω.

Εκσώζω. See Εκσἄώζω.

Εκσωρεύω, acervatim adgero: to heap up. Phœn. 1212.

Εκτάδην, porrecte: in a stretched-out position, Τώδ' εκτάδην σοι κείσθον Phæn. at length.

Εκτάδισς, α, ον, extensus, amplus: extended,

ample. Διπλην εκτάδιην Κ. 134. SYN. EKτεταμένος, ευρύς, πλάτυς, μεγάς, τάνάος.

Εκτάμνω, Ιοη. ρεο Εκτέμνω, 2. a. ἔτἄμὄν, exscindo: to cut out or off. M. 149. Syn. see Εκτέμνω,

Εκτάνδω, Εκτείνω, extendo: to stretch out, extend, lengthen, strain. 'Ŏ δ' ὕπτἴος εξετανύσθη Η. 271. Vesp. 1207. Syn. Ανάτείνω, πρότείνω, διάτείνω, εκπέτάννυμι, ανάπλοω.

Εκτείνω. See Εκτάνδω.

Εκτειχίζω, muris cingo; murum communio: to secure by a wall; fortify a wall. Av. 1165. SYN. TEIXICO.

Εκτέκνὄομαι, liberos suscipio: to bring forth children. Εκτ εκνούμενος λάθρα Ion 438. Syn. see Τέκνοω.

Εκτέλευταω, Εκτέλεω, perficio: to bring to an end, accomplish. Pyth. 12. 51. 4. 184. Syn. Εκπεραίνω, επιτελέω, τέλειδω, τέλεω, πληρόω, ανύω.

Εκτέλης, έσς, δ, ή, perfectus: brought to an end, complete, entire, ripe. Ion 780. SYN.

Παντέλης, τέλειδς, εντέλης.

Εκτέμνω, 2. a. εξέτεμον, exscindo: to cut out or off. Iph. A. 1437. SYN. Εκτάμνω, τέμνω, ἄπὄτέμνω, ἄπὄκόπτω, ἄποσχίζω, ἄπὄκείρω.

Εκτέος, ον, habendus: must have. Acharn.

Έκτευς, εως, δ, sextarius: a measure con-

taining about three half-pints. Eccles. 547. Εκτήκω, ξω, eliquo, emacero: to cause to melt away, waste away. Helen. 1418. Syn. Τήκω, ισχναίνω, απότρύω.

Εκτίθημί, expono: to lay out, expose. Philoct. See Τίθημί. Syn. Απότίθημί, εκβάλλω.

Εκτίλλω, evello: to pluck up or out. Anacr. 91. 17. ΝΥΝ. Απότίλλω, παρατίλλω, εκπόκίζω,

Εκτιμάω, valde honoro: to honour greatly.

Soph. El. 64. See Timaw.

Εκτιμός, ου, ό, ή, expers honoris: unhonoured, Soph. El. 244. See Τιμή. degraded. Άτιμός.

Εκτινάσσω, excutio : to shake off, strike out. Εκ δε τίναχθεν οδόντες π. 348. Απότινάσσω, εκσείω, ανατινάσσω, εκκινέω, απόκινέω.

Εκτίνω, Εκτίω, f. τίσω, exsolvo, rependo: to pay, requite. Εκτίνων κάλας τρόφας Sept. Th. 544. "Τίω apud Homerum priorem ancipitem habet; apud Æschylum brevem: futurum autem τίσω primam ubique producit." Blomf. Sept. Τh. 77. Syn. Εκλύω, ἄποδίδωμί, τίνω.

Έκτοθέν, Έκτοθί, Εκτός, Έκτοσθέ, Έκτοσθέν, Έκτὂσξ, extra, seorsum: without, on the outside, apart from. Sept. Th. 626. X. 439. Hipp. 1068. χ. 385. H. 341. ξ. 274. Syn.

Απόθεν, έξω, εξωθεν, πάρεκ, πάρεξ.

Έκτὄθί. See above.

Εκτολύπεύω, glomero; perficio. to wind into balls; complete. Πότε καίριον εκτολύπεύσειν Agam. 1000., where see Blomf. Gloss. Syn. Εκτέλεω, διατέλεω, εξεργάζομαι, εκπράττω, εκπληρόω.

Εκτοξεύω, ejaculor; exhaurio: to shoot out arrows; exhaust. Androm. 365. Syn. Ekπίπτω, εκκενόω, απαντλεω, απεργάζομαι.

Εκτόπίος, α, ον; Έκτοπος, ου, δ, ή, remotus, peregrinus: out of the way, foreign. Ηνὔσᾶτ' єктоніам Œ. R. 174. See also Bacch. 69. Syn. Αλλόκότος, ξένος.

Έκτὄρεός, α, όν; Έκτὄρειός, α, όν, Hectoreus: of Hector. K. 46.

Εκτόρεω, exterebro, perforando consumo: to bore through, to destroy by perforation. Hom.

Έκτορίδης, ου, ό, Hectoris filius, sc. Astyanax : the son of Hector. Έκτὄρἴδην ἄγἄπητὄν Z. 40. Phr. Φίλος Αστυάναξ, "Εκτόρος îνίς Eur.

Εκτός. See Έκτὄθέν.

"Εκτός, η, ὄν, sextus: the sixth. Orest. 39.

Έκτὄσε. See Έκτὄθεν.

Έκτοσθέ, -θέν. See Έκτδθέν.

Εκτράπελός, ου, ό, ή, aversandus, invenustus: odious, uncouth. Εκτράπελοισί νόμος Theog. 289. Syn. Κάκός, πόνηρός, απότρόπός, σκληρός, ἄμουσός, θηριώδης, αισχρός.

Εκτράχηλίζω, ίσω, præcipitem dejicio; cervicem frango: to throw head foremost; to break the neck. Τις εκτράχηλιση φέρων Lysistr. 705. Syn. Απότραχηλίζω.

Εκτρέπω, averto: to turn aside, divert. Bacch. 788. ΝΥΝ. Απότρεπω, παράκλίνω, μετάβάλλω.

Εκτρέφω, θρέψω, enutrio: to bring or rear up to maturity, educate. Ion 822. Syn. Ανάτρεφω, τρέφω, παιδεύω, εκπαιδεύω.

Εκτρέχω, θρέξομαι et δράμουμαι, 2. a. εδράμον, excurro: to run out, sally forth. Av. 991.

Εκτρίδω, ψω, extero: to wear away or out, rub upon. Philoct. 296. See Τρίδω. Syn. Απότρίδω, επίτρίδω, φθείρω.

Εκτρόπη, ηs, ή, flexus a tramite; flexus tramitis: a turning from the road; a winding. Ran. 113. Syn. Παρόδος, ατραπίτος.

Εκτρόφη, η̂s, η, educatio: education, maintenance. Eur. fr. Dan. 6.

Εκτρυπάω, terebrando erumpo: to bore through, escape by boring. Αλλ' εκτέτρύπηκεν λαθοῦσα μ' ένδόθεν Eccles. 337. Syn. Εκτόρεω, διάτρυπάω, διόρύττω.

Εκτρώγω, τρώξομαι, erodo: to gnaw or eat out. Vesp. 156. Syn. Εξέδω, κάτεδω, κάτα-

Εκτύφλόω, excæco: to make entirely blind. Rhes. 921. See Τύφλόω.

"Εκτωρ, ὄρὄς, δ, Hector: the son of Priam and Hecuba. Z. 429. Ερ. Βόην ἄγἄθὄς, ἄλασ-τός, εῖδός ἄριστός, υίὸς Πρἴἄμοιὄ, πελώρἴός, ἄτἄλαντός 'Αρηϊ, δίος, θράσυς, θράσυς ήνιοχός, ικέλος φλόγι, κεφάλης όλετηρ, κράτερος μήστωρ φόδοιό, μεμάως, ποιμήν λαῶν, Πριαμίδης, χαλκοκόρυστής, κάκα μητίδων, πρώτιστός, ανδρόφονός, είδος άγητός, ἡνἴοχευς, Δἴι φίλος, θνητός, κορύθαίολος, καρτέρος, μέγας, λυσσώδης, μέγαθυμος, δεριμός, φαίδιμος, μόθου ακόρητός. Ρηπ. Τροίας αμάχου αστράβη κίονα Pind.

Έκὔρή. See below.

Έκυρος, οῦ, ὁ; Ἐκυρὴ, ῆς, ἡ, socer; socrus: father-in-law; a mother-in-law. Ἡ ἔκυρὴ a father-in-law; a mother-in-law. ĕκυρος δε Ω. 770. SYN. Γαμβρός, κηδεστής, πενθέρος, ανδρός πάτήρ.

Εκφαιδρύνω, ὔνῶ, nitidum reddo: to cause to appear bright, cheerful, gay. Εξέφαίδρυνον χρόός Bacch. 766. Syn. Φαιδρύνω, εκκά-

Εκφαίνω, in lucem edo: to show, display, exhibit. Œ. R. 243. Syn. Απόφαίνω, δηλόω, φαίνω.

Εκφάνης, έδς, δ, ή, conspicuus, manifestus: apparent, conspicuous, manifest. Ἡσὰν εκφάνεις δείν Pers. 404. Blomf. reads εμφάνεῖς.

Εκφάτωs, supra modum ut dici nequeat: in-

expressibly. Μέλδε εκφάτως Agam. 686., answering to Έλεναν επεί.

Εκφέρω, effero: to bring out, carry forth. Ψ. 259. ΒΥΝ. Εκφόρξω, εκκόμίζω, εξάγω, πρόφέρω, πρότείνω, εκφαίνω, εκφρέω.

Εκφεύγω, ξόμαι, Dor. ξουμαι, effugio: to escape. Heracl. 429. Syn. Εκφυγγάνω, υπεκ-

φεύγω, ἄπὄφεύγω.

Έκφημι, eloquor: to speak out, declare distinctly. ν. 308. Syn. Εξείπον, εκφαίνω, εξαυδάω, εκφέρω, εκφράζω.

Εκφθείρω, Εκφθίω, perdo, corrumpo: to cause to waste, corrupt, destroy utterly. Hec. 663. ι. 163. See Φθίω. Syn. see Αποφθίω.

Εκφθίω. See above.

Εκφλέγω, ξω, exuro: to blaze out. Pax 608. Syn. see Εκκαίω.

Εκφλύζω, ξω, ebullio, effundo: to bubble out, pour out. Apoll. 1. 275.

Εκφόδεω, exterreo: to terrify. Orest. 264. Syn. see Εκπλήσσω.

Εκφοινίσσω, ξω, rubefacio, cruento: to stain with blood. Iph. T. 260.

Εκφοιτάω, exeo: to go out of, come out. Eur.

Electr. 320.

Εκφορά, as, ή, elatio; funus; divulgatio: a carrying out; a funeral; dissemination. Alcest. 434. Syn. Τἄφή.

Εκφορέω, Εκφρέω, exporto, emitto foras: to carry out, convey away. T. 360. SYN. see EKOEOW.

Έκφὄρὄς, ου, ό, ή, quod exportari vel divulgari potest : which may be brought forth or di-

vulged. Hipp. 295.

Εκφορτίζομαι, trador tanquam merces navi transportanda; prodor: to be exported as on board ship; to be betrayed. Antig. 1036. Exp. Πρόδεδόμαι, φόρτος γεγένημαι, εποίήσαντο με φόρτον.

Εκφράζω, ἄσω, eloquor, expono; to speak out, to explain. Εκφράσαιμεν άν Herc. F. 1110. Syn. Εξαυδάω, έκφημί, εξείπον, εκφαίνω.

Εκφρέω. See Εκφόρέω.

Εκφροντίζω, ἴσω, excogito, meditor: to devise, consider, deliberate on. Iph. T. 1324. Syn. Επινόξω, ξπισκέπτόμαι, βουλεύόμαι, φροντίζω.

Εκφυγγάνω, Att., effugio: to escape. Kal δύας εκφυγγάνω P. V. 534. On Attic verbs ending in ἄνω, see a valuable note by Monk, Hipp. 1442. Syn. see Εκφεύγω.

Εκφυλάσσω, custodio: to guard, save. Εκφυλασσ' όπου τίθης Ion 741. Syn. Διαφύλάσσω,

διάτηρεω, φυλάσσω.

Εκφυσάω, poët. Εκφυσίάω, efflo, effundo: to breathe out, pour out. Pax 610. Agam. 1360. ΄ Syn. Εκπνέω, φυσάω, τάράσσω, See Φυσάω. εκκιν ξω.

Εκφύω, ύσω, gigno; enascor: to produce; to spring from. Εξέφυσε κὰξεθρεψε με Œ. R. 827. Syn. Φύω, τίκτω, εκγίνομαι, εκθλαστάνω, εκγεννάδμαι.

Εκχαυνόω, tumidum reddo: to inflate. Eur.

Sup. 422. Syn. Χαυνδω.

Εκχέω, χεύσω, effundo: to pour out or from. Eur. Sup. 783. τ. 504. Syn. Εκπρόχέω, πρόχέω, σπένδω.

Εκχὄρεύὄμαι, e choro ejicio: to expel from

the chorus, exclude. Helen. 380.

Εκχράω, ήσω, oraculum edo: to give out an oracle, predict. "ὅτ' εξέχρη κἄκά Œ. C. 87. Syn. Χράω, εκφωνέω, μαντεύδμαι, χρησμφδέω.

Εκχωρέω, cedo, discedo: to withdraw, give way. Iph. A. 367. Syn. Απόχωρεω, απέρχομαι, εξέρχὄμαι, οίχὄμαι.

Έκων, οῦσἄ, ὄν, voluntarius: willing, voluntary. Helen. 395. Syn. Θέλων, έκουσίος, αυ-

θαίρἔτος.

Ĕλάα, Att. Ĕλαία, as, Ĕλαϊς, ἴδος, ἡ, oliva, olea: the olive-tree; olive fruit. Δένδρον ελάας ŏ νεωs έσται Av. 617. Troad. 803. Acharn. Syn. Τηλέθοωσα, τανύφυλλός, ίξρα, γλαυκή, ἄκήρἄτὄς, ἄβρὰ, δἄλἔρὰ, κἄλἡ, καρπὄφόρός, παρθένική. Phr. Γλαυκας παιδότρόφου φύλλον ελαίας, φυτευμ' αχείρωτον, αυτόποιον Soph. Παλλάδος άγνον άγαλμά, γλαυκή χλόη Eur. Γλαυκόχρως κόσμος ελαίας, φύλλα ελαιάν χρύσ ĕă Pind. Σκιάρον φύτευμά, ξύνον ανθρώποις, στέφανος αρέτας Æsch.

Ĕλαία. See above.

Ελαίν εσς, α, ον; Ελαίνσς, η, ον, oleaginus: made of the olive-tree, of olive. Ελαϊνέω πέρι μοχλφ ι. 394. 378.

Ĕλαιδλόγόs, ου, δ, olivarum collector: an olive-gatherer. Vesp. 710. See below.

Έλαιὄν, ου, τὸ, oleum : olive oil, oil. Αλείψατο δὲ λἴπ' ἔλαίφ Ξ. 171. Syn. 'Ăλειφάρ. Αμβρότον, αιγληέν, ρόδοἔν, ήδυ, ευῶδἔς, κηῶδἔς, λίπαρον, αμβροσίον, έδανον.

Ελαιὄφὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, olivarum ferax: productive of olives. Herc. F. 1178. See above.

Ελαιδφύης, έδς, Ελαιδφύτδς, ου, δ, ή, olivis consitus: planted with olives. Οία Λέσθος ελαιόφυτός τε Pers. 885. The former occurs in Ion 1481., and has the quantity of φυή.

Ελάϊς. See Ελάα. Καὶ πέρι το χωρίον ελαίδας

ἄπάν εν κὔκλφ Acharn. 962.

"Ěλανδρός, ου, ὁ, ἡ, viros capiens vel perdens:

man-taking or destroying. Agam. 671. Ελασίβροντός, ου, δ, ή, tonitrum agitans: thunder-driving. 'Ο΄ δ' ἄρ' ἐνδῶν ἔλασίβροντ' αναρρηγνύς έπη Eq. 623.

Ελάσιππός, ου, δ, ή, equos agens: horse-driving. Pyth. 5.113. See above. Syn. Ίππότης, φίλιππός, ίππιοχάρμης, πλήξιππός.

Ĕλάσσων. See Μικρός.

Ελαστρέω, Ion. pro Ελαύνω, agito, vexo: to drive hard, persecute, harass. Iph. T. 972. Syn. Ελαύνω, κιν εω, βιάζομαι, δεινόπαθεω.

Ελάτη, ης, ἡ, pinus, abies: a pine-tree, firtree; ship. Έγχεσῖν ηδ' ελάτης Hes. A. 190. Ερ. Ύψαύχην, δικωπός, πομπαία, ὑψίκομός, ύψηλη, χιλιϊόναυς, χλωρά, περιμήκετός, ουράνομήκης.

Ĕλἄτὴρ, ῆρὄs, δ, (1) placentæ genus: a sort of thin cake; (2) agitator, auriga: a driver, charioteer. (1) Ελάπηρος ϊνά τὰς ναῦς ἔλαύνωμεν κὰλῶς Εq. 1182. Syn. (1) Πέμμα, μάζα, πλάκοῦς, (2) Ἡνἴοχος, ἡνἴοχεὸς, ἱππηλάτης, ἀρμάτηλάτης.

Ελατήριον, ου, το, medicamentum purgatorium: a purgative medicine. Choëph. 955.

See above.

Ελατίνος, η, ον, abiegnus: of fir or pine. Ελατίνων όζων επι Bacch. 1059.

Ĕλαύνω, Ĕλἄω, ἄσω, agito: to drive, urge on. Ήλασ' εις οργήν πόσιν Ε. ΕΙ. 1110. SYN. **ἔπισπέρχω**.

Ελάφηθόλια, as, ή, cervorum venatio: staghunting, chase. Call. 3. 262. See below.

Ελάφη6ολος, Ελάφοκτονος, ου, δ, ή, qui cervos figit vel occidit : stag-shooting, stag-killing. Ελάφηθόλος άρπάση ανήρ. Σ. 319. Iph. T. 1114.

Ελάφοκτὄνός. See above.

Έλἄφὄς, ου, δ, ή, cervus : a stag, hart. Είδον γάρ βάλιαν ελάφον Hec. 88. Syn. Nέβρος. Ερ. Τάχεια, ωκειά, κέράσε, μέγαε, ύψικέρωε, δόλ. φυζακινή, κραιπνή, αγρότερα, δαιδάλεα, Μαινάλία.

Ελάφρίζω, levo; levis sive celer sum: to render light, buoy up; to be light or rapid. Μοῦνὄν ελαφρίζουσι Call. 4. 114. SYN. Kovol(w.

ἔπαίρω.

Ελάφρος, à, ον, levis, celer: light as a stag, nimble. Γυΐα δ' έθηκεν έλαφρα Ε. 122. Syn. Κοῦφός, ωκύς, τάχυς.

Ελάφρωs, leviter, celeriter: lightly, rapidly. Τά οἱ πλώοιἔν ἔλαφρῶς ε. 240. SYN. Κούφως.

Ελάχιστός. See Μικρός.

Ελάχυπτ ερυξ, υγός, ό, ή, breves alas habens: having short wings. Pyth. 4. 29. See Ěλάχὔs. Ěλάχὔs, είὰ, ὔ, parvus: small. Νῆσὄs ἔπειτ'

ϵλάχειά ι. 116.

Ĕλἄω. See Ĕλαύνω.

Έλδομαι, poët. Ě έλδομαι, cupio, desidero: to wish for, desire. Ψ. 122. H. 4. Syn, Επίθυμεω, ίμείρω, γλιχόμαι, ξράμαι, λιλαίόμαι.

Ελεαίρω, Ελεέω, misereor: to pity. B. 27.

SYN. Οικτείρω, οικτίζω, οίκτον έχω.

Έλἔγος, ου, δ, cantus lugubris, elegia: a funeral lamentation, dirge, elegy. Iph. T. 146. SYN. Θρηνός, φδή.

Ελεγχείη, ης, ή, Έλεγχός, εσς, το, increpatio, probrum, dedecus: abuse, reproach, disgrace. χ. 100. Φ. 333. SYN. 'Ονειδός, ενιπή, δμοκλή, αισχύνη. Ερ. Αλέγεινη, πίκρα, στυγέρα, αλύκτος.

Ελεγχής, ĕŏs, δ, ή, vituperabilis: deserving reproach, base, cowardly. Δ. 242. Syn. Kaκös,

φαῦλός, ἔπονείδιστος.

Έλεγχός, έδς, τό. See Ελεγχείη.

Έλεγχὄς, ου, δ, argumentum, indicium; criminatio: proof, test; accusation. Hipp. 1333. Syn. Δἴαπειρα, δίκη.

Ελέγχω, ξω, deprehendo, arguo, refuto, aspernor, dedecoro: to detect, prove, refute, reject, dishonour. Soph. El. 1353. Syn. Egἔλέγχω, ἄτιμάζω, κἄτἄγινώσκω, βἄσἄνίζω, κἄτἄ-

Ĕλἔεινὄς, Att. Ĕλεινὄς, η, ὄν (see Pors. Præf. in Hec. p. vii.), miserabilis: pitiable, wretched, Θέων ελέεινον υπέστη Φ. 273. P. V. 254. Syn. Οικτρός, όλοφυδνός, σχέτλιός, τάλαίπωρός.

Ελέξω. See Ελξαίρω.

Ελέημοσύνη, ης, ή, commiseratio: pity. Αντ' έλξημόσυνης Call. Del. 151. Syn. Έλξος, ξλξητύς, οικτός, οικτιρμός.

Ελέημων, δνός, δ, ή, misericors: compassionate, merciful. Pax 425. SYN. Οικτίρμων, φίλοι-

κτίρμων.

Ελέητυς, τός, ή, commiseratio: compassion. Ενί φρέσιν ουδ' ελέητύν ξ. 82. Syn. Έλεσς,

Ελεινός, ή, ὄν. See Ελέεινός.

Ěλεινωs, miserabiliter: piteously, wretchedly. Thesm. 1063. Syn. Οικτρως, αθλίως, δυστυχως,

Έλειδ6άτης, Έλειδνδμός, ου, ό, qui per paludes graditur: an inhabitant of the marshes. έλειδβάται ναῶν ἔρἔται Pers. 39. Apoll. 3. 1218. SYN. Έλεσθρεπτός.

Έλειδνόμος. See Έλειδεάτης.

"Éλειόs, ου, ὁ, ἡ, paluster: marshy. Aves 243. SYN. Aimvalos.

Ĕλἔλεῦ, Ελἔλελεῦ, eheu: an exclamation of joy or sorrow. P. V. 902. Av. 363. Syn. Φεῦ. Ελέλελεῦ. See above.

 $\check{\mathbf{E}}$ λ $\check{\epsilon}$ λ $\check{\epsilon}$ ($\check{\omega}$, $\check{\xi}$ ω , exclamo $\check{\mathbf{E}}$ λ $\check{\epsilon}$ λ $\hat{\epsilon}$ $\hat{\nu}$, ploro : to utter the cry ἔλἔλεῦ, to lament. Phœn. 1529. Syn. Αιάζω, ὄτὄτύζω, οιμώζω, Βρηνέω.

Ěλελίζω, ξω, circumvolvo, commoveo celeriter. quatio: to turn round, move quickly, brandish. shake. A. 530. SYN. Κινέω, σείω, τἴνάσσω, εκ-

τινάσσω, συστρέφω, περίδινεω.

Ĕλϵλίχθων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, qui terram rapido metu quatit: earthshaking. Pyth. 2. 8. Syn. see Ενὄσίχθων.

'Ěλĕναυς, naves capiens s. perdens: shiptaking or destroying. A pun on the word Έλένη

or Έλένα, in Agam. 671.

'Ĕλĕνη, ης, ή, Helena: the daughter of Leda and wife of Menelaus. Hec. 265. Ερ. Αργεία, δία γύναικων, Δίος εκγεγαυία et κούρη, καλλίπαρηδς, τανύπεπλός, ευπατέρεια, λευκώλενός, ηϋκόμός, καλλικόμός, πόλυήρατός, ριγέδανη, (Hom.) πόλυκτόνός, Λάκαινά, Τυνδάρις, Αξοστύγης, Ζηνδς παῖς, ευναία, μἔλἔα, δὄλὄμητἴς, ευειδης, ῥὄδὄχρως, κάκομήχανος, οκρίοεσσα. ΡΗΒ. Ή Τυνδάρις γάρ είδος ευπρέπεστάτη, Δία το τας ορνιθογονου όμμα, Κυκνοπτέρου καλλόσὔνας Λήδας σκύμνου δὔσ-χρυσὄφάὴς ἄλἴὄς αυγάζει.

Έλενος, ου, δ, Helenus: a son of Priam, a celebrated prophet. Androm. 1234. Er. Приαμίδης, οιωνόπόλων όχ' άριστός, άναξ. ΡΗR.

Θεία Έλενου ψυχά.

Έλεοθρεπτός, ου, ό, nutritus in paludibus: owing in a marsh. Έλεοθρεπτόν τε σελινον growing in a marsh. Β. 776. Syn. Έλειὄνόμός.

Ĕλἔὄς, οῦ, ὁ, Ελἔὄν, οῦ, τὸ, mensa coquinaria:

a kitchen table or dresser. I. 215.

'Ĕλĕŏs, ov, δ, et ĕŏs, ovs, τδ (but this latter not in the poets and authors of the good time, but in the LXX.), commiseratio: pity. Orest. 561. Syn. Ελέητὺς, οῖκτός, οικτιρμός.

Έλέπτολίς, εως, urbes capiens vel perdens:

city-destroying. Agam. 671.

Ĕλεσπίς, ίδος, ή, locus paluster: a marshy place. Πρόλιπων και έλεσπίδας Apoll. 1. 1266. Έλετος, η, ον, qui prehendi potest: liable to

be taken. Ι. 408. Syn. Ληπτός, αίρἔτός. Ελευθέρια, ας, ή, libertas: liberty. Δι' έλευ-

θέρἴας μόλις εξηλθες Soph. El. 1509.

Ελεύθεριώς, ου, δ, ή, (1) liberalis: free, liberal, ingenuous; (2) liberator: a deliverer. Rhes. 354. See above. Syn. (1) Γενναῖός; (2) σωτήρ.

Ĕλευθέρις, ή, Eleutheris: the name of a rock at Cithæron near the city Eleutheræ, where there was an altar dedicated to Jupiter Eleutherius. Eur. Sup. 769.

Ĕλεύθερος, α, ον, liber: free, independent. Trach. 63. Syn. Αυτονομός, ελευθερίος, αυτάρκης. Ελευθέρως, libere: freely, without restraint. Nub. 518. Syn. Αδέως, ἄφετως, γενναίως, ευ-

Ěλευθέροστομέω, libere loquor: to speak with freedom. P. V. 180. Syn. Αθύροστομέω, παρδησϊάζδμαι.

Ěλευθερόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui loquitur libere: free-spoken. Æsch. Sup. 945. Syn. Αθύρόστομός, αθυρόγλωσσος, αδολεσχός.

Ελευθέροω, libero: to make free, liberate. Œ. R. 706.

Ελευσινία, as, ή, terra Eleusina: the land of Eleusis. Antig. 1118. See below.

Ελευσις, ινός, ή, Eleusis: a town in Attica. volving. Αι σύριγγες εκλαγξάν ελίτροχοι Sept. Έστιουχ' Ελευσίνος χθονός Eur. Sup. 1.

Ελέφαίρομαι, decipio, noceo: to disappoint, deceive, hurt. Ψ. 388. Syn. Απάταω, βλάπτω,

πλάνἄω, ἄδἴκξω.

Ĕλξφάντϊνός, η, όν, eburneus: of ivory, made of ivory. Ελέφάντινον ώχετο δίφρον Theoc. 24.

Ελέφαντοδέτος, ου, ό, ή, ebore vinctus: bound with ivory. Iph. A. 582. Phr. Ελέφαντι δινωτός, ξλέφαντί κέκαδμένός.

Ĕλĕφαs, αντόs, δ, ebur: ivory. Nem. 7.115. Ερ. Εϋκτέανδε, τιμήειε, νέοπριστόε, πριστόε.

Ελεφήνωρ, ὄρός, δ, Elephenor. Δ. 463. Syn. Χαλκωδοντιάδης, μεγάθύμων αρχός Αθάντων, όζος 'Αρηός.

"Ĕλη. See Είλη.

Έλίγδην, volubiliter: in a whirl, rapidly.

P. V. 907. Έλἴκαι, ῶν, Helicæ: a town in the Troad.

Είχε κρείων Έλϊκάων Γ. 123.

'Ĕλἴκη, ης, ἡ, Ursa Major in cœlo, quam spectantes navigabant Græci prisci; sed Phœnices postea observarunt Ursam Minorem, Κυνδσουράν dictam: the constellation called the Great Bear; also the name of a place in the Peloponnesus, where Neptune was worshipped. Ναῦται εις Έλἴκην τέ Apoll. 3. 744. B. 574. Ep. (2) Ευρεία, αγχιαλός.

Έλϊκόβλεφάρος, ου, δ, ή, cui palpebræ sunt volubiles: having rolling eyes. Hom. H. 5. 16.

The ι as in Ἑλἴκη.

Έλικτος, η, ον, tortuosus: curled, twisted, distorted. Phœn. 661. Syn. Στρεπτός, στρέ-

€λŏs, ĕλιξ.

Έλικων, ωνός, ό, Helicon: a mountain of Phocis, sacred to Apollo and the Muses. οί μεν Έλικων' οί δε Herc. F. 240. Ερ. Ζαθέος, ευρύχὄρϋς, ύψηλός, Βοιωτϋς.

Έλικωνιας, αδός, ή, Heliconia: of Helicon. See Movoai. Herc. F. 787. See below. fem. double forms, as ias, iados, and is, idos (as in Ἑλἴκωνἴάs, ἴάδοs, and ἴs, ἴδοs) see Blomf. Pers. 956.

Έλικωνιός, δ, an epithet of Neptune. Έλικω-

νίον αμφί άνακτα Υ. 404.

Ελικωνίς, ιδός, ή, Heliconia : of Helicon.

Έλϊκωνίδι καλά ρέοίσα Call. 5.71. Έλϊκωπίς, ϊδός, ἡ; Έλϊκωψ, ωπός, ὁ, ἡ, cui oculi sunt volubiles: full-eyed. Δόμεναι ελϊκώπίδα κούρην Α. 98. Γ. 190. Syn. Έλϊκόδλεφάρδς.

Έλϊκωψ. See Έλϊκωπίς.

Ελινύω, quiesco, cesso: to stop, delay, rest. Ως μή σ' ελινύοντα προσδερχθη πάτηρ P. V. Syn. Σχολάζω, δκνέω, δηθύνω, βράδύνω, 53.

αργέω. «ἔλιξ, κός, ἡ, adj. et subst., (1) tortuosa, cir-cumvoluta: curling, forked, twisted; (2) armilla; flexus hederæ, aut fulguris: a ringlet; winding of ivy; forked lightning. Βοσκά ευφύλλων ελίκων Helen. 1330. Syn. Δίνδς.

Ελἴσοῦν, οῦντός, δ, Elisson, seu Elissa: a river in Elis, not far from Olympia. Επ' όχθαις αμφ' Ελίσοῦντος Theoc. 25.9. See Hemsterh. Aris-

toph. Plut. p. 181.

Ĕλίσσω, Είλίσσω, ξω, volvo, complico: to roll, wrap up, turn round, twist. Troad. 334. Phoen, 2. Šyn. Αναστρέφω, κάμπτω, πλέκω, συμπλέκω.

Έλιτροχος, ου, δ, ή, rotas circumvolvens: re-

Th. 189.

'Ĕλίχρυσὄς, ου, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris: helichryse, supposed to be the same Κισσός ξλιχρύσφ with the English orpiment. κέκονισμένος Theoc. 1. 30.

Έλκαίνω, ἄνῶ, ulcerosus sum: to be full of

sores, to fester. Choëph. 830.

Έλκξσἴπξπλός, οῦ, ὁ, ἡ, et Ἑλκξχἴτων, ωνός, ὁ, veste longa indutus: long-robed. Τρωάδας έλκεσιπέπλους Ζ. 442. ν. 685.

Έλκξχἴτων. See above.

Έλκεω. See Έλκω.

Έλκηδον, tractim, luctando: by dragging or wrestling. Hes. Scut. 302.

Έλκηθμός, οῦ, ὁ, abductio, vis: a dragging

away, abduction, force. Z. 465.

"Ελκημά, ἄτὄς, τὸ, præda: a thing dragged, prey. Herc. F. 567. Syn. "Ελωρ, ελωρϊόν, άγρα.

Έλκοποιός, ου, ό, ή, vulnificus : woundcausing. Ουδ' έλκοποια γίγνεται Sept. Theb.

"Ελκός, εός, τδ, ulcus, vulnus: a sore, ulcer, wound. Δ. 217. Syn. Τραθμά, τρωμά, ἄπελός. Ερ. Κράτερον, λευγάλεον, ἄνῖπρον, αργάλεον, κἄκὄν, λύγρὄν, ἄγρἴὄν, ἄμείλιχὄν, ουλόμενὄν, δλόὄν, φοίνἴὄν, λοίγἴὄν, πότικάρδιὄν, ὄδὔνηρὄν, έχθιστον, μελάν.

Έλκοω, ulcero: to cause an ulcer, to wound. Syn. Τίτρώσκω, τραυματίζω, έλ-Hec. 405.

Έλκυδρίου, ου, τό, ulcusculum: a slight Τάν τοισίν αντίκνημίοις έλκύδρια Εq. wound. 907.

Έλκυστάζω, Έλκυω, ὕσω, Έλκξω, ήσω, Έλκω, ξω, traho, lacero, carpo, vitupero: to drag, draw, tear, revile. O. 21. Phoen. 994. P. 395. Helen. 1442. Syn. Ανέλκω, ἔρῦω, σπἄράσσω, ἄποσπἄω, βἴάὄμαι.

Έλκυω. See Έλκυστάζω.

"Ελκω. See Έλκυστάζω.

Έλκώδης, ĕŏs, ὁ, ἡ, ulcerosus: ulcerous. Hipp. 1355.

Έλλἄς, ἄδός, ἡ, (1) Græcia: Greece; (2) Græcus: Grecian. Έλλᾶς was properly the name of a city in Thessaly founded by Hellen, the son of Phthius, and then denoted the country occupied by the Myrmidons, and subsequently was the name of Greece without the Peloponnesus. In a similar manner, 'Αργός denotes' the whole of the Peloponnesus. Δἴ Ἑλλάδος ευρυχόροιο I. 474. See also Hec. 310. Syn. (1) Ερ. (1) Καλλίγυναιξ, ανίκητος, ολεία, εύιππός, μεγάλη, κουρότροφός, κλεινή, σόφή.

Έλλεδόρος, ου, δ, veratrum: hellebore. Vesp.

1489.

Ελλέδἄνὄς, οῦ, ὁ, vinculum: a sheaf-band. Εν ελλέδανοῖσι δέοντο Σ. 553. Syn. Δεσμός, σχοίνισν δέσμωμά, άλυσις.

Ελλείπω, reliquum facio, prætermitto, deficio: to leave behind, let be, forsake, want, be short of, fail. P. V. 349. Syn. Εκλείπω, επίλείπω, ἄπόλείπω, πἄρἄλείπω, εκκάμνω, ἄπειμἴ.

"Ελλη, ης, ή, Helle: the sister of Phrixus and daughter of Athamas and Nephele. Pers. 728.

Έλλην, ηνός, δ; Έλληνις, ιδός, ή, civis civitatis, vel incola regionis quæ Ἑλλάς est appellata: Grecian, a Grecian. Hec. 1183. Helen.

Έλληνία, usurpatur ab Euripide eodem more

quo Έλλας, nunc (1) adjective, nunc (2) sub- | go upon, embark. κ. 164. Syn. Εισέρχομαι,

stantive. Hipp. 1120.

Έλληνϊκός, η, ὄν, Græcus: Grecian. EAAn-Syn. "Ελλην, νϊκόν νόμισμά Sept. Th. 255. Έλληνίος, Αχαιός.

Έλληνϊκώς, more Græco: after the Greek fashion. Νέανϊς ώς Έλληνικώς Iph. T. 660.

Έλλήνζος, i. q. - ζκός. Nonnus.

Έλληνίς, ίδος, ή. See Ελλην.

Έλληνοδικης, ου, ό, inter Graios arbiter: he who presided over the Olympic games, a Grecian

umpire. Olymp. 3. 21. See Δἴκη.
 Έλλήσποντός, ου, ό, Hellespontus : the Hellespont. O. 233. Ερ. Αγάρδος, ιχθύδεις, πλάτυς, ευρύς, άπείρων, δίνη πορφύρων.

Πορθμός Αθαμαντίδος Έλλης.

Ελλόπῖεύω, piscor: to fish. Σθένδς ελλό-πῖεύων Theoc. 1. 42. Syn. ᾿Αλῖεύω, γριπεύω, ιχθὔἄω.

Ελλός, ή, ὄν, or Έλλός, or Ελλός, mutus: mute. Aj. 1271. Syn. 'Ăφωνός.

Έλλος, οῦ, δ, hinnulus: a fawn. τ. 228.

Syn. Νέβρος, ελάφος, κεμάς.

Έλλοφονός, ου, δ, ή, cervorum interfector: a

stag-killer. Callim, 3, 190.

Ελλοχίζω, insidias pono: to lay snares, place an ambuscade. Bacch. 711. Syn. Λόχαω, εφεδρεύω, ενέδρεύω.

Ĕλŏs, ĕŏs, τò, (1) palus: a marsh; also (2) a city in Laconia, the inhabitants of which were called Είλωτες and Είλῶται. ξ. 474. Β. 594. Syn. (1) Λίμνη, τιφός.

Ελπήνωρ, ὄρὄς, δ, Elpenor. μ. 10.

Ελπίζω, ἴσω, exspecto, spero, metuo, existimo: to expect, hope, think. Ion 351. Syn. Έλπὄμαι, προσδόκαω, καραδόκεω, επελπίζω, νομίζω. Ρης. Ελπίδων είσω βεθηκα, εν ελπίδι ειμί, ελπίδα έχω, δυμόν αλδαίνω ευφρόσυναις, ελπίδα δέχομαι.

Ελπίς, ἴδός; Ελπωρη, η̂ς, η΄, exspectatio, spes: expectation, hope. Αί δ' ελπίδες βόσκουσί Phæn. 407. ζ . 314. Ερ. Ψυχρὰ, φίλη, δεία, μεγάλη, τάλαινά, έμπεδός, κεδνή, κάλή, άγάθή, φρούδη, ἄλογός, πτηνή, σμικρά, άλληκτός, γλύκειά, θαρσάλεα, ήδεια, κούφη, κυδιάνειρα, μαψίδια, πόλυπλαγκτός, λεπτή, κένή, απληστός. ΡΗΚ. Ελπίδος φίλον Βράσος, κενεάν ελπίδων χαθνον τέλος, Βακχείας κάλης ιατρός.

Έλπω, in spem adduco: to raise the hopes; mid. to hope. Πάντας μέν δ' έλπει β. 91.

Ελπωρη, ης, η. See Ελπίς.

Έλυμα, ἄτος, τὸ, dentale, buris : tail or handle of a plough. Εν ἔλύματι πήξας ζ. 179. Έλοτρον, ου, τὸ, involucrum : a wrapper,

covering. Αφελκύσωμαι το δλύτρον Acharn. 1120. SYN. Είλυμα, καλυμμα, είμα, επικαλυμμα.

ελωρ, ωρός, Έλωρίον, Έλωρον, ου, τό, præda: a thing taken, spoil, prey. P. 151. A. 4. Æsch. Sup. 807. Syn. Αγρα, άγρευμα, άρπαγη, ελκημα, Dolvn.

«Ěλωρὄs, ου, ό, Helorus: a river of Sicily near the promontory of Pachynus. Nem. 9. 95.

Εμαυτοῦ, ηs, οῦ, mei ipsius: of me myself. Phoen. 275.

Εμβάδιον, ου, τό; Εμβάς, άδος, ή, calceus, solea, cothurnus: a shoe, sandal, buskin. Τά δ' εμβάδια και ταῦτα Plut. 847. Eccles. 629. Syn. Αρβύλη, ευμάρις, πεδιλόν, κόθορνός.

Εμβάδον, pedestri itinere: on foot, by land. Εμβάδον ίξεσθαι Ο. 505. ΕΧΡ. Πεζή βαίνω.

Εμβαίνω, εήσομαι, ingredior, conscendo: to

υπόβαίνω, ανάβαίνω, επίβαίνω, επέρχομαι.

Εμεάλλω, ἄλῶ, immitto, injicio: to cast or throw into, dash into, inspire. Phœn. 59. Syn. Επιβάλλω, επεμβάλλω, εισβάλλω, προσβάλλω, εντίθημί.

Εμβάπτω, intingo: to dip in. Nub. 150. Syn. Κάταδύνω, κάταβάπτω.

Εμέας, άδός, ή. See Εμέαδίον.

Εμβάσιλεύω, regno, guberno: to reign amongst, govern. Εμός εμβάσιλευεν ο. 412. Βασιλεύω and 'Αρχω.

Εμβάσιος, ov, o, ή, epith. Apollinis, qui colebatur in littore a conscensuris navem : epithet of Apollo, who gives happy voyages. Επακτίου Εμβάσἴοιο Apoll. 1. 359.

'Εμβάσις, εως, ή, ingressus; calceus: the going or stepping into, entrance; a shoe.

above. Syn. Βάδισις, είσόδος.

Εμβάτεύω, pedem infero, ingredior, frequento: to set foot upon, walk upon, frequent. Πάν εμβάτεύει ποντίας Pers. 455. Syn. Επίβαίνω, **ἔπεμβαίνω**, εισέρχὄμαι.

Εμελέπω, intueor, to look upon, behold. Soph. ΕΙ. 995. Syn. Επίβλεπω, εσάθρεω, ενδράω,

σκόπεω, θεάόμαι.

Εμεσλή, ηs, ή, impactio sc. rostri navis: the striking or attack with the beak of a ship.

Androm. 1131. Syn. Εισβόλη, δρμή.

Έμβολού, ου, τό; et Έμβολος, ου, δ, (1) rostrum navis: the beak of a ship; (2) vectis: a bolt or bar. Phœn. 113. Syn. (2) Μόχλος. Έμβολον is also the name of a district in Lycia. Olymp. 7. 33.

Εμβράχυ, summatim: summarily, at once, in short. "ὅπου πἔρ έμβρἄχυ Thesm. 390. Syn.

Συντόμως, όλως, άπλως, κάθάπαξ.

Εμβρέμομαι, fremo in: to roar, thunder against. Ο. 627. Syn. Εμεριμάδμαι.

Εμβριθής, ἔὄς, ὁ, ἡ, onerosus: ponderous, weighty. Pers. 699. See Ἐπἴβριθής.

Εμβριμάσμαι, fremo, ferocio: to storm, rage, snort at furiously. Sept. Th. 457. See Βριμάομαι. Syn. Εμβρεμόμαι, επάπειλεω.

Εμβρόντητὄς, ου, ό, ή, attonitus, amens: thunder-struck, mad. Eccl. 788. Syn. Άφρων, μαι-

νὄμἔνὄς.

Έμερὔὄν, ου, τὸ, infans recens natus: the young, a suckling. Ξὺν δἴπλοῖσἴν εμθρὔοις Eumen. 948. SYN. NEÖYÖVÖS.

Εμεύω, obturo, obstruo: to stuff, stop up. Ενέβυσαμεν ράκιοισι Vesp. 128. Syn. Βύω,

πληρόω, κάλύπτω.

Εμμάνης, έσς, ό, ή, furibundus: maddened. Εμμάνει σκιρτήματι Ρ. V. 696. Syn. Μανιώδης, ἄπὄθυμὄς, οργίλὄς.

Εμμάπεωs, dicto citius: instantly, at the moment. Εμμάπεως υπάκουσεν ξ. 485. Ευθέως, τάχεως, προθύμως, σπουδαίως.

Εμμάσσόμαι, ξόμαι, cum impetu immitto, impingo: to drive, force into or against. Call. 3. 124. Syn. Εμβάλλω, προσμάσσω, ἔνἔρείδω.

Εμμέλεια, ας, ή, modulatio: harmony, symmetry. Ran. 895. a short, as in Ευμένεια.

Εμμέλέως, Εμμέλως, canore; apte, concinne: tunefully; gracefully, correctly. Apoll. 1.539. SYN. Ευπρέπως, σύνετως, προθύμως.

Εμμελής, εσς, δ, ή, canorus; aptus, concinnus: tuneful; fitted, correct. Eccles. 802. Syn. Ακριβής, τέλειδς, κομψός, ευφύής, συνέτος, κύσμίος, σώφρων.

Εμμέλως. See Εμμέλέως.

Εμμεμάωs, υῖά, ŏs, concitatus; valde cupiens: instigated by keen desire; very eager. Εμμεμαυία θέά E. 838. Syn. Μεμάωs, προθυμός, προφρων.

Εμμένες, Εμμένεως, constanter, alacriter: stedfastly, resolutely. ι. 386. Hes. Theog. 712. Syn. Σὔνἔχῶς, βἔθαίως, πρὄθύμως.

Εμμένω, permaneo, maneo in: to remain, stay in, be firm. Œ. R. 351. Syn. Ěπιμένω, διά-

μένω, παραμένω.

Έμμηνὄς, ου, δ, ή, menstruus: monthly. Soph. El. 281.

Εμμίγνυμι, Εμμιγνύω, ίξω, immisceo: to mix

in, engage. (E. C. 1057. Syn. Αναμίγνυμα. Έμμοτος, ου, δ, η, inhærens: adhering to. Choëph. 464. See the explanation of this word in Blomfield's Glossary.

Εμμοχθἔω, laborum plenus sum: to labour in, be full of troubles. Eur. Dictys. fr. 14. 5.

Έμμοχθός, ου, ὁ, ἡ, ærumnosus: wretched, full of trouble. Eur. Sup. 1014. Syn. Ěπίμοχθός, πόλυπονός, μοχθηρός, ἄθλιός, ἔπίπονός.

Έμπας, Έμπας, Έμπης, tamen: altogether, yet, nevertheless. Έπος έμπα δε λέξον Call. Ερ. 52. Aj. 122. A. 562. Syn. Όμως, πάντως, αλλ' οῦν

Εμπάζομαι, rationem habeo, euro: to set one's mind upon, heed. Π. 50. Syn. Επιστρέφομαι, ἔπιμεκεόμαι, εντρέπομαι, μήδομαι, φροντίζω.

Εμπαίζω, ξόμαι, ξοῦμαι, illudo: to make a sport of, sport with. Antig. 799. Syn. Προσπαίζω, επιχλευάζω, επισκώπτω, διασύρω, υθρίζω, εξάπάταω, φενακίζω.

Έμπαἴος, ου, δ, ή, peritus, expertus: skilled, experienced. Έμπαἴον ουδέ βἴης υ. 379. In Agam. 180. εμπαίοις τυχαισί, Blomf. explains έμπαιος qui incutitur. Syn. Έμπειρός, ειδώς, ἔπιστήμων, αίμων, πρόσπαιός, δάήμων.

Εμπαίω, παιήσω, incudo, imprimo; suggeror: to strike upon; to be suggested. Είδον εμπαίει τι μοι Soph. Él. 902. Syn. Εμβάλλω, ἔπέρχο-

Έμπαλίν, contra, rursus, e diverso, retro: in return, back, the contrary way. Και πρόσωπόν έμπαλιν Hec. 343. Syn. 'Αψ, εις τούμπαλίν, δπίσω, _{Εναντίον}, κατόπισθέν.

Έμπας. See Έμπα.

Εμπάσσω, ἄσω, inspergo, intexo: to sprinkle upon, represent in embroidery. Γ. 126. Syn. , Ποικίλλω, ἔπιρραίνω, εμποιἔω, ἔπισκἔδάννυμῖ, εμβάλλω.

Εμπάτεω, ingredior: to walk in or upon, enter. Μέλαθρου ελπίς εμπάτειν Agam. 1409.

SYN. Εισέρχομαι.

Εμπϵδόμοχθός, ου, δ, ή, ærumnosus: lastinglywretched. Olymp. 1. 95. Syn. see Έμμοχ-

Έμπεδός, av, ô, ή, firmus, stabilis: firm, steady, robust, vigorous. A. 314. Syn. Běsaios, έδραίδς, ασφάλης, ισχυρός, άληθης, άκίνητός.

Εμπ εδοσθενης, εσς, δ, ή, firmum robur habens: lastingly firm or vigorous. Nem. 7, 144. SYN. Αγασθένης, βέβαιός.

Εμπέδδω, stabilio, firmo: to render firm, con-Iph. T. 791. Syn. Βέβαιοω, στηρίζω, firm.

Εμπέδωs, firme, certo: firmly, decidedly. Trach. 487. Syn. Αληθώς, ἄκριθώς, βέβαίως.

Εμπειρία, ας, ή, peritia, experientia: skill, experience. Phœn. 539. Syn. Διαπειρά. Εμπειρός, et Εμπεράμος, ου, ό, ή, peritus:

skilled, acquainted with, wise. Œ. C. 752. Call. 1.71. Syn. see Έμπαϊος and Δάήμων.

Εμπείρω, περῶ, infigo: to pierce, fix on aAcharn. 796. Syn. Ανάπείρω, spit, impale. διαπείρω, αναπήγνυμι.

Εμπελάδον, prope, juxta: near. Έστιη εμπελάδον πάραφαινεμέν Hes. Op. 732. Syn. see Εγγύς.

Εμπελάζω, ἄσω, appropinquo: to draw near, approach. Trach. 17. Syn. Πελάζω, πρόσεγγίζω, πλησϊάζω, εντυγχάνω, ἔφῖκνἔὄμαι.

Εμπέραμός. See Έμπειρός.

Εμπέραμως, perite: skilfully. Αστέρες εμπέράμως Call. 5. 25.

Εμπερουημά, άτος, τὸ, vestis fibulis connexa: a robe or upper garment with clasps. Theoc. 15. 34. Syn. Δίπλοϊς.

Εμπήγνυμῖ, ήξω, infigo: to stick into, fix in.Acharn. 1226. Syn. Εμπείρω, ενερείδω, κάταπήγνυμί.

 $'E\mu\pi\eta s.$ See Έμπα.

Εμπίμπρημί, πρήσω, et Εμπίπρημί, incendo: to set on fire. Εμπιμπράναι χρή τὰς δύρας Lysist. 311. Blomfield, Gloss. Pers. 815. doubts, and properly, whether the first μ in πίμπρημι and πίμπλημι is not the addition of later writers. Syn. see Εμπρήθω.

Εμπίνω, εμπίσμαι, imbibo: to drink in, swallow, imbibe. Pax 1143. Syn. Κάταπίνω, εισ-

δἔχὄμαι.

Εμπίπλημί, εμπλήσω, impleo: to fill, glut.Σδυ βλέπων εμπίπλάμαι Ion 925. Syn. see Εμπλήθω.

Εμπίπτω, πεσούμαι, incido, incumbo, irruo: to fall or drop in or upon, fall into, encounter. Iph. A. 443. Syn. Εισπίπτω, προσπίπτω, ĕπἴπίπτω, επίτυγχανω, εγκύρω, εισθάλλω, εγγίζω.

Εμπίς, ίδος, ή, culicis genus: a bloodsucker, gnat. Av. 244. ὅποτ ἔρὰ τὴν γνώμην ἔχοι τὰς

εμπίδας Nub. 157. Syn. Κώνωψ. Έμπλειός. See Έμπλεός.

Εμπλέκω, Ενίπλέκω, implico, involvo: to entangle, enfold, entwine, Hipp. 1231. Call. 429. Syn. Επίπλεκω, περίπλεκω, περίβάλλω, ενδέω, ενυφαίνω, ενείρω, εμμίγνυμι.

Έμπλεός, Έμπλειός, Ενίπλειός, Ενίπλεός, α, ον, Att. Εμπλέως, plenus : full, replete. Trach. 1022. v. 26. τ. 580. Apoll. 3. 119. Syn.

Μεστός, γεμων, πλεός.

Εμπλήθω, Ενῖπλήθω, impleo, exsaturo: to fill up, glut. Hec. 1055. Syn. Ανάπλήθω, εμπίπλημι, αναπίπλημι, γέμω, κδρέννυμι, γέμίζω.

Έμπληκτός, ου, δ, ή, attonitus: astounded, infatuated. Troad. 1596. Syn. Έκπληκτός, πάραπληξ, αναίσθητός, κουφός, άφρων, μαινό-

'Εμπλην, præp. et adv. prope: near, close to. Β. 526. Syn. Εμπελάδον, πλησίον, εγγύς, έμπης, πλήν.

Εμπνέω, poët. Εμπνείω, εύσω, inspiro: to inhale, breathe upon. Androm. 553. Syn. Επίπνέω, εισπνέω, πνέω, ζάω, φυσάω.

'Εμπνους, ου, ό, ή, spirans, vivus: breathing, alive. Phoen. 1456. Syn. Έμψυχος, ζωός.

Εμποδίζω, pedes implico, impedimento sum: to impede, entangle, stop. Philoct. 437. SYN. Κωλύω, δἴἄκωλύω, κἄτἄβάλλω.

Εμποδίος, ου, ό, ή, qui est impedimento: entangling the feet, in the way. Αλλ' ει τοῦτ' εμποδίον σοι Lysist. 531.

Eμποδών, ante pedes, in promptu, impedi-

mento: before the feet, before, handily; in the way of. Œ. R. 127. Syn. Πάρα πόδας, εμπὄδιον.

Εμποίεω, insero, immitto: to make in, insert, produce. Ενέποίεὄν εῦ ἄρἄρυίας Η. 438. Syn, Ενεργάζομαι, εντίθημι, εμβάλλω, πράττω, ποί εω.

Εμπολαίος, α, ον, negotiator, epith. Merc.: one who presides over trade. Plut. 1155. Syn.

Αγόραῖός, έμπορός,

Εμπόλαω, Εμπόλεω, emo, vendo, negotior: to buy and sell, traffic. o. 455. Pax 562. Syn. Απεμπόλαω, εξεμπύλαω, αγόράζω, πρίαμαι, ων εδμαι, πωλέω, κερδαίνω, κάτεργάζομαι.

Εμπόλη, ης; Εμπόλημα, ατός, το, merces, lucrum: an article of trade, the act of trading, Acharn. 930. Cycl. 137. SYN. Eu-

πόρια, ώνιον, κέρδος.

Εμπόλητός, ή, όν, emtus, divenditus: bought or sold. Philoct. 417. SYN. Ωνητός, πραθείς.

Έμπολίς, εως, δ, civis, concivis: a fellowcitizen. Σοι μέν έμπόλιν Œ. C. 1156. Syn. Εμφύλἴὄς.

Εμπορεύομαι, ingredior, proficiscor: to go into, travel into. Œ. R. 455. Syn. Πὄρεύὄμαι.

Εμπόρευτέδε, α, όν, eundus : must go. Acharn. 480.

Εμπόρία, as, ή, mercatura: merchandize, commerce. Πρός τ' εμπορίαν και πρός βίοτου Αν. 718. Syn. Εμπόλη, εμπόλημα.

Εμπορίκος, ή, ον, mercatorius: commercial.

Acharn. 973.

Έμπὄρὄς, ου, δ, ή, mercator, vector, viator: a merchant, traveller. Hipp. 968. Syn. Όδοι-πόρος, δδίτης. Phr. Os & αμά νηϊ πόλυκλήιδί λομόν, αρχός ναυτάων, οἴτἔ πρηκτήρἔς ἔασῖν, φόρτου τε μνήμων, και ἔπίσκοπος ἢσῖν οδαίων, κερδέων Β' άρπαλέων Β. 161.

Έμπουσἄ, ης, ἡ, Empusa, spectrum: a hobgoblin, spectre. Αλλ' Έμπουσἄ τις Eccles. Šyn. Μορμόλυκείον, μορμώ, μορμών,

φάντασμά.

Έμπρακτός, ου, ό, ή, efficax : efficacious. Pyth.

3, 109,

Εμπρέπω, præstans et conspicuus sum inter: to shine or be distinguished amongst. Soph. El. 1193. Syn. Επίπρέπω, μετάπρέπω, εξέχω.

Εμπρήθω, Ενίπρήθω, σω, incendo: to set on fire, burn. Acharn. 918. M. 198. Syn. Euπίμπρημί, ἄνἄπρήθω, ἄνἄκαίω, πρήθω, εμπύρεύω.

Έμπροθέν, Dor. pro Έμπροσθέν, antea : before. Έμπροθέν άλλωθεν δε Theoc. 9. 7. Vesp. 866. The reading of the passage in Theocritus has exercised the ingenuity of critics. $'E\mu\pi\check{o}\check{\theta}\check{e}\nu$ is the reading quoted by Morrell; Brunck and Valckenaer read έμπροθέν. Syn. see Πρόσθέ.

Έμπροσθέν. See above.

Εμπυκάζω, ἄσω, intego: to cover over, wrap Νόος δε οι εμπεπυκασται Mosch. 1. up, veil. 15. Syn. Εγκάλύπτω, κάλύπτω, σκέπάζω, πυκάζω.

Έμπυσς, ου, ό, ή, in quo pus est: ulcerated, virulent. Τήνδε τ' έμπὔον βάσιν Philoct.

Εμπυρεύω, inflammo: to kindle into a flame, inflame, set on fire. Pax 1137. See below. Syn. Εμπρήθω, εμπίπρημί, ζωπυρέω, αναπρήθω.

Εμπυριεήτης, ου, ό, qui supra ignem graditur: going or placed upon the fire. Τρίποδ' εμπυρί-εήτην Ψ. 702.

Έμπὔρὄς, ου, δ, ή, (1) qui igni admovetur, crematur, igne paratur: put to the fire; (2) έμπυρά, τà, sacrificia igne accendenda vel accensa (Soph. El. 407.): burning, obtained by fire. Εμπύρους τ' ορθοστάτας Helen. 546. Δἴἄπυρος, πυρόεις, Θερμός, (2) θυμάτα, ἴἔρεῖα, θυμιάματά.

Εμφάνης, εσς, δ, η, manifestus, evidens: manifest, evident, clear, in sight. Εμφάνης ενυπνίων Pers. 524. Syn. Κάταφανής, δηλός, έκδηλός, φαν ξρός, ξναργής, σαφής.

Εμφάνωs, palam: openly, clearly, εμφάνως άναξ Ε. R. 96. Syn. Σάφως, φάν έρως,

ĕναργωs,

 $E\mu\phi\check{\epsilon}\rho\dot{\eta}s$, $\check{\epsilon}\check{o}s$, δ , $\dot{\eta}$, similis: like, resembling. Choeph. 200. Syn. see Ăλίγκισς.

Εμφέρω, ενοίσω, objicio, objurgo: to bring against, object, reproach. Œ. C. 989. Επίφερω, πρόφερω, όνειδίζω, πρόσόνειδίζω.

Έμφὄεός, ου, ὁ, ἡ, formidolosus: alarmed; terrible, awful. Œ. C. 39. Syn. Πέριφόθός,

φὄβἔρὄς.

Εμφορείοω, capistrum injicio: to put on a mouth-piece, used by flute-players to render the tones softer; to muzzle. Aves 862.

Εμφόρεω, importo; infercio: to convey into, carry on ; to fill. μ. 419. SYN. Εμφέρω, εισφέρω,

εμπλήττω.

Έμφρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, mentis compos: endued with or restored to reason. Orest. 44. Έννους, φρὄνϊμός, δάιφρων, ευκάρδιός.

Εμφύης, έδς, Έμφυτός, ου, δ, ή, innatus, nativus: implanted, natural, native. Εμφύες ούτ' αίθων Olymp. 11.20. Syn. Εμφύς, σύμφυτός, εγγένης, γνήσιος.

Εμφύλισς, Έμφυλος, ου, δ, ή, tribulis, intestinus, civilis: of the same tribe, intestine, native. Εμφύλιον τε και πρός Eumen. 866. See also Ion 1581, Syn. Όμοφυλος, δημότης, έμπολίς, ἔπιδήμιος.

Εμφυσάω, inflo; to breathe into. Αυλητρίς ενεφύσησεν οί δε συμπόται Vesp. 1219. Syn. Ανἄφυσἄω.

Έμφὔτὄς. See Εμφὔής.

Εμφύω, ύσω, insero, ingenero; adhæreo: to implant, ingraft; cling to. Παντοίας ενεφυσεν ἔοικά χ. 348. Syn. Εντίκτω, εγγίνομαι.

Έμψυχὄς, ου, ὁ, ἡ, animatus; vehemens: living, animated. Helen. 971. See Ψυχή.

Ĕν, cum dat., in, inter, per: in, into, amongst, through, by, with. Œ. R. 98. Syn. Ειν, ένζ,

Ěνἄγείρω, congrego: to assemble. Τηδ' ἔνάγειράμενος Apoll. 3. 347.

Ěνἄγὴs, ĕŏs, δ, ἡ, sacer: execrable, polluted, under the influence of a curse. Τον ενάγη φίλον μήποτ' εν αιτία Œ. R. 656. (Double dochmiac.) " In loco citato videtur denotare σεβάσμισς, ἄγνός. Schol. interpr. κἄθἄρὄν." Morrell.

Έναγχὄς, nuper: lately. Eccles. 823. See R. P. Phœn. 206. Syn. Αρτί, αρτίως, νἔωστί,

πρώην.

Εναγώνισς, ου, δ, ή, qui in certaminibus versatur; engaged in contests, presiding over the games. Εναγώνιος τοίνον εσόμαι και τι ετ' ερείς Plut. 1161. Syn. Αγώνϊός, αγωνόθέτης, αγων-

Εναίρω, poet. Ενναίρω, occido, spolio jacentem: to slay, despatch, plunder. Sept. Th. 811. Ran. 266. Syn. Κάτεναίρω, άποκτείνω, φονεύω, διαφθείρω, εναρίζω, απόσυλαω.

Eναίσιμός, Εναίσιός, ου, ό, ή, (1) fatalis: indicating fate, ominous; (2) faustus: auspicious; (3) æquus: just. Εναίστμα σήματα φαίνων Β. 353. Ε. C. 1482. Syn. (1) Μαντικός, αίστος, (2) ήδυς, κάλος, (3) άληθης, συμφέρων,

αγάθος, εμπρέπης, δίκαιος.

Εναισίμωs, fataliter; juste, opportune, apte: fatally; properly, opportunely, in a becoming manner. Αλλ' εναιστιμως Agam. 889. Syn. Πρέπόντως, δικαίως, ευκαίρως, έναίσιμον.

Ĕναίσϊός. See Ĕναίσϊμός.

Εναιωρέσμαι, in sublime feror: to be carried aloft, be tossed. Χρὄνὄν ἔναιωρούμἔνον Cycl. 694.

Ενακούω. See Ανακούω.

Ἐνἄλίγκιτος, ου, ὁ, ἡ, similis: like, resembling. Αστέρ' ὅπωρινῷ ἔνἄλίγκἴὄν Ε. 5. Syn. see Αλίγκϊὄς.

Ενάλισς, α, ον. See Έναλος.

Εναλλάξ, mutuo, vicissim: alternately, by turns. Nub. 983. Syn. Αμοιβάδις, αμοιβάδον, <u>ἄμοιβηδίς, ἄμοιβηδὴν, ἔνἄμοιβάδίς.</u>

Εναλλάσσω, ξω, permuto, vario: to change, exchange. Androm. 1027. Syn. Πάραλλάττω,

μεταλλάττω, διαμείβομαι.

Ενάλλομαι, ἄλουμαι, insilio: to leap upon: bounce. Pers. 522. Syn. Εφάλλομαι, επίπηδάω, ἅλλόμαι.

Έναλλός, ου, ὁ, ἡ, contrarius: changed, contrary. Theoc. 1.134. Syn. Εναντίος, ανταίος,

παλίντροπός.

Έναλος, ου, δ, ή, Εναλίος, Ειναλίος, α, ον, maritimus: living in the sea, marine. Σώσοντέ νέων πρώρας έναλους Eur. El. 1344. Androm. 252. and Troad. 1085. Syn. "Αλίσς, παράλίσς, αγχιαλός.

Εναμέλγω, immulgeo: to milk into. Τοις εναμελγεν ι. 223. Syn. Αμέλγω.

Εναμοιθαδίς, alternis vicibus, vicissim: by turns, alternately. Τῶν δ' ἔνἄμοιβάδις αυτοί Apoll. 1. 380. Syn. see Ἐναλλάξ.

Έναντα, Εναντίως, contra: in opposition to, against. Εναντά Πόσειδάωνδε άνακτος Υ. 67. Eumen. 645. Syn. 'Αντά, ἔναντἴον, ἄπέναντί, αντίκρυς, έμπροσθέν, έναντίβιον.

Εναντίδιος, ου, ό, ή, adversus: opposing, against. Εναντίβίον πολεμίζων Κ. 451. Syn. Αντίβϊός, αντίπάλος, εναντίός, υπεναντίός, αντί-

κείμενός. Εναντίδομαι, adversor: to be opposed to, resist. Ουκ εναντιώσομαι P. V. 811. Syn. Αν-

τιφερόμαι, αντικάθιστάμαι, αντεπίβαίνω. Εναντίος, α, ον, adversus: contrary, in front,

opposed to. Εναντίαι αλλήλησιν κ. 89.

see Εναντίβιος.

Εναντίως. See Εναντά.

Ένἄπὄπἄτεω, ventrem exonero in: to ease oneself in. Εναπόπατείν γαρ εστ' επιτήδειος πάνυ Pax 1227.

Εναπότιω, ίσω, solvo alicubi: to pay, restore. Kal πασι κοινην εναπότισαι χρήματα Aves 38.

Ενάποψύχω, ξω, i. q. Ενάποπάτεω. Μηδ' εν-άποψύχειν το γάρ Hes. Op. 757.

Ενάπτω, alligo; incendo: to fasten upon; to Ιοη 1492. Syn. Ανάπτω, ἔφάπτω, kindle. ανακαίω, ενδύδμαι.

Ένἄρἄ, ων, τὰ, spolia: spoils taken from a slaughtered foe. Μήτις νῦν ἔνἄρων Ζ. 68. Syn. Σκῦλά, λάφυρά. Εν. Βρότδεντά.

Εναργής, ἔὄς, δ, ή, evidens, manifestus: in the light, visible, manifest. E. R. 535. Φάν έρδς, εμφάνης, δηλός, άριδηλός, σάφης.

Eναργώs, evidenter; strenue: distinctly; vi-

gorously. Soph. El. 878. Syn. Εμφάνως, τρανως, φανέρως, σαφως.

Εναρίζω, spolia detraho, interficio: to slay in battle, to strip, plunder, slay. Ουκ αυτός ηνάριζες Agam. 1634. Syn. Εξεναρίζω, εναίρω, απόσυλαω, σκυλεύω, φὄνεύω.

Εναρίθμεω, numero, æstimo: to count, class with, deem. Ει τουμον έχθος εναρίθμει κηδός τ'

ĕμόν Orest. 616.

Ěνἄρἴθμἴος, ου, δ, ή, adnumerandus, æstimatus: to be counted, esteemed, valued. Εναρίθμίσε ούτ' ἔνϊ βουλη Β. 202.

Εναρίμεροτός, ου, ό, ή, homicida: man-destroying. Isth. 8. 114. See Έναρα. Syn. Φθισίμβρότος, βρότολοιγός, ανδρόφονός, μιαιφόνός.

Εναρμόζω, Εναρμόττω, ὄσω, concinno, adapto: to fit or fix in, suit. Herc. F. 178. Syn. Αρμόζω, συναρμόζω, συνάπτω, δύθμίζω.

Εναρφόρος, i. q. Εναρηφόρος, ου, ό, ή, spolia gestans: bearing spoils. Hes. Scut. 192.

Ενάρχομαι, ξόμαι, auspicor, inpr. sacra: to begin the sacrifice; to commence. Iph. A. 955. Ενασπίδοω, clypeo armo: to arm with a shield.

Acharn. 368. See Ασπίς. Syn. Τπασπίζω. Ένατος, η, ον, nonus: the ninth. See Είνατος. Εναυλίζω, ἴσω, diversor: to dwell in. Philoct. 33. Syn. Επαυλίζομαι, αυλίζομαι, ενιαύω,

ναυλόχεω, ενοικίζω.

'Ěναυλος, ου, ὁ, ἡ, adj. et (2) ὁ, subst., (1) inhabitans; tibiis personans; dwelling in; ringing in, sounding; (2) stabulum, recessus; fossa, torrens: a stall, fold, or retreat; a ditch, torrent. Phœn. 1589. Syn. (1) Σὔνοικός, ἔνοικός, ενέδρος; (2) αυλή, σπέος, μυχός, διωρυχή. Ερ. (2) Δενδρόκομός, σύγχορτός, ἄβάτος.

Ένδαις, αιδός, ή, tædam habens : with torches, Eumen. 1047. Εxp. Μἔτα λαμnightly.

πάδων.

Ενδάκνω, δήξομαι, mordeo: to put the teeth in, to bite. Æsch. Sup. 904. See Δἄκνω.

Ενδάκρύω, ύσω, illacrymo: to weep. "Ωστ' ενδάκρύειν γ' όμμασιν χαρας υπο Agam. 524. Syn. see Δάκρύω.

Ενδάπῖος, α, ον, indigena: native. Ενδάπῖηκαὶ μᾶλλου Mosch, 2. 10. Syn. Αυθίγενης,

εγχώρισς, ενοικός.

Ενδάτεσμαι, divido, distribuo; conviciis incesso: to divide among, distribute; reproach. Ενδάτεισθαι τὰς εμάς ευπαιδίας Æsch. Fragm. Psychost. See Gloss. Sept. Th. 575. SYN. Aaτεσμαι, διαδίδωμι, μερίζομαι, λοιδόρεω, μεμφόμαι. Eνδέης, ĕŏs, ὁ, ἡ, indigus, defectivus: desti-

tute, deficient. Heracl. 171. Syn. Επίδεης,

 $\epsilon \lambda \lambda i \pi \eta s$.

Ενδείκνυμι, δείξω, demonstro: to show, display. Πηλείδη μεν εγώ ενδείξομαι Τ. 83. where Clarke explains, orationem dirigam. Syn. Δείκνυμί, σημαίνω, εντέλξω.

Ενδέκα, indecl., undecim: eleven. Λυκάδνος ένδεκα δίφροι Ε. 193.

Ένδ κάπηχ υς, υ, undecim cubitorum: eleven cubits long. Έγχος εχ' ενδεκάπηχυ Θ. 494.

Ένδεκαταίδς, α, δν, qui undecimum diem agit: for eleven days. Σχέδον ένδεκαταίος Theoc. 10. 12.

Ένδἔκἄτὄς, η, ὄν, undecimus: the eleventh. Ένδεκατφ ενίαυτφ γ. 391.

Ενδεξϊόδμαι, dextra prehendo vel amplector: to take hold with the right-hand, receive, embrace. Iph. A. 1472. Syn. Δεξϊόδμαι, εναγκάλίζόμαι.

Eνδέξισς, α, σν, qui est in dextra aut ad de x tram; faustus: in the right-hand, on the right; auspicious. Hipp. 1357. Syn. Επιδέξισε, αίσισε, κάλŏs.

Ενδέχομαι, ξόμαι, accipio, admitto, probo: to take in hand, admit, approve. Eq. 632. SYN.

Απόδεχόμαι, εισδεχόμαι, πείθόμαι.

Ενδέω, (1) illigo: to tie, bind with; (2) opus habeo, deficio: to need; fail. B. 111. Syn. (1) Ανάδεω, εμπλέκω, εμβάλλω, (2) δέδμαι, ελλείπω.

Ενδέωs, parce: sparingly, insufficiently. Iph.

Ένδηλος, ου, δ, ή, manifestus, clarus: manifest, clear, discovered. Equit. 1277. Syn. see

Ένδημός, ου, ό, ή, popularis: of the same country. Choëph. 562.

Ενδιαάσκω, dormio in meridie, sub dio dego: to rest during noon, live in the open air.

μενός ενδιαασκεν Theoc. 22. 44.

Ενδιάθρύπτω, per delicias illudo: to scorn. sport with insultingly. Επεί το μοι ενδιαθρύπτη Theoc. 3. 36.

Ενδιάτρίεω, ψω, tempus tero in: to remain in. Τοίς αρχαίοις ενδιατρίθειν Eccles, 586. Syn. Ενδίαγω, διάτρίθω, επίμενω, εμμενω, ενιαύω.

Ενδίδωμε, ώσω, in manus trado, cedo, remitto: to give, allow, yield, relax. Lysist. 672. See Δίδωμί. Syn. Εκδίδωμί, πάρεχω, είκω, ἀνίημί.

Ενδίημί, sector; impello: to pursue, impel. Αύτως ενδίξσαν τάχξας Σ. 584. Syn. see Δίημί.

Ένδικός, ου, δ, ή, justus, verus: just, true. Τάνδιχ' έρμηνευμάτων Phœn. 480. Syn. Δίκαιός, ἔπίεικὴς, ένυδμός.

Ενδίκως, juste, jure: justly, with justice. Philoct. 372. See above. Syn. Δίκαίως, κάλῶς, εικότως, αξίως, ἄληθῶς.

Ένδινά, ων, τὰ, intestina: the intestines. Ψαύση δ' ενδίνων διά τ' Ψ. 806. SYN. Έγκατα.

Ενδινέω, instar turbinis circumago: to turn, whirl about. Καϊ ώς ετυμ' ενδινεθντι Theoc. 15. 82. SYN. see Δινέω.

Ένδιας, ου, ό, ή, meridianus; sub divo: at mid-day; in the open air. 'Ενδιοι ἴκὄμεσθ' ἴερὸν Λ. 725. The penult. of ένδιος is long in Homer, and common in the other poets. Syn. Μέσημερίνος, υπαίθριος, λαμπρος.

Ένδοθέν, Ένδοθί, Ένδον, Ενδοί, adv. ex interiore loco, intus: within, at home, on the inside. 6. 74. A. 243. K. 378. Theoc. 15. 77. SYN.

Εντός, έσω, είσω.

Ενδόμαχης, ου, δ, domi pugnans: fighting only at home, or on his own dunghil!.

μάχας ἄτ' ἄλέκτωρ Olymp. 12. 20.

Ενδόμυχόs, ου, ά, ή, abditus: concealed, shel-red. Κρατ' ενδόμυχον πληγησί νότου Philoct. tered. 1457.

Ένδον. See Ένδοθέν.

Ένδοξος, ου, δ, ή, nobilis, gloriosus: noble, illustrious. Theog. 194. Syn. Αγάκλυτός.

Ενδουπέω, insono: to resound in. o. 478.

Syn. Δουπέω, ἔπικτὔπέω.

Ενδρόμιδές, ων, αί, caligæ venatoribus usitatæ: boots used in hunting. Αίτ' έμοι ενδρομίδας τέ Call. 3. 16. Syn. Τπόδηματά:

Ένδροσός, ου, ό, ή, roscidus, humidus: dewy, exposed to the night damp. Agam. 12.

Ενδρύον, ου, το, paxillus qui temoni inest: a wooden nail or peg which goes through the temo. Ένδρϋὄν έλκόντων μεσάθων Hes. Op. 467. Syn. Έλυμα, αρότρον. Pros, Lex.

Ενδύκξως, Ενδύκξς, sedulo, humaniter: zealously, carefully, very kindly. Έτρεφε τ' εν-δυκέως Ψ. 90. Apoll. 1. 883. Syn. Επίμελως, σπουδαίως, αξίως, φιλότίμως, φιλόφρονως.

Ένδυμά, ἀτός, τὸ, indumentum: clothing, raiment. Ένδυμ' ἔχοντας τοὺς τοῦ μἔγάλου Herc. F. 443. Syn. Εσθής, ἱμὰτῖὄν, χλαῖνἄ.

Ενδύμιων, ωνός, δ, Endymien. Ενδύμιων ζαλω δε φίλα Theoc. 3. 50.

Ενδύναστεύω, dominor inter: to rule in or among. "Όμως δ' εκείνοις ενδύναστεύσας εγώ Pers. 693. Syn. Δυναστεύω, άρχω.

Ενδύνω, Ενδύω, induo: to put on. Μἄλἄκὸν δ' ένδυν ξιτωνα Β. 42. ω. 495. Ε. 736. Syn. see Δύνω.

Ενδυστυχέω, infelix sum in: to be unfortunate in. Ενδυστύχησαι δεινόν Pheen. 739. see Δυστὔχἔω.

Ενδύτηρ, ηρός, ό, quo quis indui potest: investing, infolding. Trach. 676. See below. Ένδυτος, ον, ό, ή, indutus: put on. Ενδύτοις

εσθήμασι Eumen. 1026.

Ενδύω. See Ενδύνω. Ένεδρός, ου, ό, inquilinus, incola: an inhabitant. Philoet. 154. See "Εδρα. Syn. Ένανλός, ἔνοικός.

Ενέζομαι, insideo: to sit in, occupy. αγέ Πέρσαι τόδ' ενεζόμενοι Pers. 140. Εγκαθέζομαι.

Ĕνείδω (inus.), a. 2. ενείδον, animadverto: to view, observe, notice. Philoct. 854. Syn. Euβλέπω, ένοραω, εισοραω.

Ένειμι, insum: to be in, exist. Orest. 694.

Syn. Πρόσειμί, υπάρχω.

"Ενεκά, Ion. et Ep. Ενεκέν, poët. et Att. Είνεκά et Οὔνἔκα, præp. cum gen., propter, causa: on account of, for the sake of. Androm 105. Med. 995. Androm. 408. Iph. A. 102. Έκατι, χάριν, αμφι, διά.

Ενενήκουτά, indecl. nonaginta: ninety. Τώ δ' ἔνἔνήκοντα γλἄφὔραὶ Β. 602.

Ενενίσπω. See Ενισπέω.

Ενξαστάσία, as, ή, stupor: astonishment. Ενεοστάσιη λάβε μύθων Apoll. 3. 76. Cf. Ruhnken. Ep. Crit. 2. p. 212.

Ενέπω, Εννέπω, dico, cano: to speak, say, describe, sing. Heracl. 96. SYN. Είπον, λέγα,

ἄπαγγέλλω.

Ενεργέω, operor in: to work in, work. Theoc. 4. 61. Syn. Απεργάζομαι.

Ενέρείδω, σω, impingo, infigo: to drive or fix in. ι. 383. Syn. Εμπήγνυμι, επερείδω, εμβάλλω, ĕνίημί.

Ενερεύγω, cum acc. ructo in: to belch upon. Αρτίως ενήρυγεν Vesp. 913. Syn. Ανέρεύγω.

Ένερθε, Ένερθεν, adv. subtus, inferne: below, from below. Alcest. 1007. N. 75. Syn. Nέρθξ, νέρθεν, ϋπενερθε, κάτωθεν.

Ένεροι, ων, οί, et (2) compar. Ενέρτερος, α, ου, inferi, mortui, manes: those below, the dead, the manes. Alcest. 30. E. 898. Syn. (1) Νέκροι, οι ϋπό γην, οι νέρτεροι, χθόνιοι, (2) νέρτ ξρός, κατώτ ξρός.

Ενέρτερος. See above.

'Ěνἔται, ῶν, oi, gens Paphlagoniæ, the Heneti. Hipp. 231.

 $\check{\mathbf{E}}_{\nu\check{\epsilon}\tau\dot{\eta}}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, fibula : 2 clasp. Ξ . 180. Πἔρὄνη, πόρπη.

Eνεύδω, indormio: to sleep in. Theoc. 5. 10. Syn. see Εγκαθεύδω.

Eνεύναιδε, ου, δ, ή, qui ad lectum pertinet;

vestis stragula: belonging to the bed; bedclothes. Χήτει ενευναίων π. 34.

Ενεχυράζομαι, pignora capio, pignoribus cogo: to take or give in pawn. Nub. 35. See below. SYN. Puota(w.

Ĕνεχυρον, ου, τό, pignus, arrhabo: a pledge, surety, earnest. Αύτ' ή φέρεις ενέχυρα δήσων ουδάμως Eccles. 755.

Ενέχω, ξω; (2) Ενέχὄμαι, (1) immineo, insto: to hang over, press upon; (2) teneor, implicor, hæreo: to cling to. Plut. 1021. Syn. (2) Πρόσεχόμαι, άνεχόμαι

Ενζεύγνυμι, poët. Ενιζεύγνυμι, innecto: to yoke, tie together. Œ. R. 718. Apoll. 1. 686.

SYN. ΖεύγνυμΙ, σϋνάπτω.

Ένη, Ένη, Έννη, ης, ή, tertia mensis dies: the third day of a month. Πρωτόν ένη τετράς τε καὶ εβδομή ίερον ημαρ Hes. Op. 768.

Ένη και νέα, vetus et nova, ita sc. ab Atticis dicebatur tricesima et ultima mensis dies apud Atticos, quod confinium sit deficientis lunæ et renascentis: the last day of the month. ενη τε καὶ νεα Nub. 1134.

Ενηειά, as, ή, mansuetudo: meekness, gentleness. Νῦν τἴς ἔνηείης Ρ. 670. Syn. Πραστης,

άγονοφρύσυνη.

Ĕνηης, ĕŏs, ὁ, ἡ, mitis: mild, gentle. P. 204. Syn. Πρᾶδς, προσηνής, ἄγανοφρων, ἄγανος, ήδυς,

ευμένης, σώφρων.

Ενήλἄτἄ, ων, τὰ, (1) ligna in quæ defiguntur gradus scalæ: the sides of a ladder; (2) clavi rotam in axe continentes: the linch-pins. μἄκων ἔνήλἄτα Eur. Sup. 740. See Monk and Valckenaer at Hipp. 1229.

Ενημαι, insideo: to sit in or on. Eur. fr.

Philoct. 6. 1.

Ένθα, hic, illic, ubi: here, there, where. 'Ăγ' ένθα χρήζεις Iph. Τ. 1199. Syn. Ενθάδε, ενθάδι, ενταῦθὰ, ἔκεῖσἔ, ὅπου.

Ενθάδε, Att. Ενθάδι, hic, huc: here, hither. Φοίδφ μ' ἔπεμψάν ενθάδ' ακρόθίνιον Phœn. 289. Plut. 54. Syn. Ένθα, δεῦρο, αυτοσέ, ὧδέ, ἔκεῖσέ, ĕκεî.

Ενθακέω, insideo: to sit on, occupy. Soph. El. 267. See Θακός. Syn. see Εγκαθέζομαι.

Ενθάκησις, $\check{\epsilon}\omega$ ς, $\check{\eta}$, sedes : a sitting, seat. Philoct. 18. See above. Syn. "Edpa, Swkös.

Ένθεν, Ενθένδε, hinc, illinc, unde: from hence, from thence, from whence. P. V. 375. Θ. 527. ΣΥΝ. Εκείθεν, αυτόθεν, εντεῦθεν.

Ένθἔος, ου, ὁ, ἡ, fanaticus: divinely inspired. Syn. Θἔομανής, Φοιβοληπτός, Sept. Th. 493.

εμμάνης, κάτοχός.

Ενθερμαίνω, ἄνῶ, calefacio: to place in the heat, warm. Trach. 368. Syn. Εκθερμαίνω, εκκαίω.

'Ενθέσις, έως, ή, frustum, bolus, buccella: a piece, a mouthful. Eq. 404. Syn. Ψωμός, τρόφή.

'Eνθηρός, ου, ό, ή, feris abundans; a serpente ictus; hispidus: full of wild beasts; stung by a viper; wild, neglected. Agam. 545. Syn. Θηριώδης, Αήριος.

Ενθνήσκω, immorior: to die in, die. Hec.

246. Syn. see Θνήσκω.

Ενθουσίαω, lymphor, insanio: to act under a divine impulse, rave. Ενθουσίας δύστην τ Troad. 1175. SYN. Εμμαίνδμαι.

Ενθριόδμαι, involvor, propr. ficulnis foliis: to be wrapped in, prop. with fig-leaves. Ουκ εντέθριῶσθαι πρέπει Lysist. 963.

Ενθρυλλίζω, immurmuro, insusurro: to mur mur or whisper in. Thesm. 348.

Ενθρώσκω, θόρουμαι; αστ. ενεθόρον, Ερ. ένθορον, insilio: to leap or spring upon. ρ. 233. Syn. Εισθόρεω, ενθόρεω, επενθόρεω, ενάλλομαι, ἔφάλλομαι, εισπηδαω, ἔπίθρώσκω, ἔνορμαω.

Ενθυμέσμαι, mente agito: to turn in the mind. Eumen. 222. See Θυμός. Syn. Επισκέπτομαι, λογίζομαι, διάνοξω, εξευρίσκω, άνιστορξω.

Ενθύμημα, ατός, τδ, cogitatio, commentum: thought, contrivance. Œ. C. 296. See Θυμός. Syn. Ενθύμησις, έλεγχος, σκηψις, μυθός, σόφισμά, ἔπἴνοιἄ, δἴἄνοιἄ.

Eνθύμισς, ου, δ, ή, quod alicui curæ est, exoptatus, molestus: held in the mind, longed for, annoying. Œ. R. 739. See Θυμός. Syn. "Απὄρὄς.

Ĕνῖ. See Ĕν; et 'Ĕνῖ usurpatur pro Ĕνεστῖ.

Ενϊαύσϊός, ου, ό, ή, annuus: yearly, a year old. Ίσον βαδίζειν τον ενιαύσιον κυκλον Phæn. 554. SYN. Ετήσϊός, ἔτειός, αυτόἔτής.

Ενίαυτός, οῦ, ὁ, annus: a year. Δίος μεγάλου πλομένος. ΡΗΒ. Δωδεκάμηνος χρονός, δωδεκάτός ἄρὄτός, ἔνἴαυτοῦ κὕκλός.

Ĕνἴαύω, immoror nocte; habito: to spend the ght in; inhabit. Ένθα δ' ἄνὴρ ἔνῖανἕ ι. 187. night in ; inhabit. Ένθα δ' Εναυλίζω, εμμενω, διάτρίεω.

Ενίβλάπτω, poët. pro Εμβλάπτω, impedio: to entangle. 'Οζώ ενιβλαφθέντε Z. 39. Syn. Απόβλάπτω, εμποδίζομαι.

Ενίδρϋω, Ενίδρύνω, ύσω, colloco in, sedem figo: to fix, settle in. Theoc. Epigr. 17. 5. See Ίδρυω.

Syn. Ενίστημι.

Ενιζεύγνυμι. See Ενζεύγνυμι.

Ενίζω, ζήσω, insideo: to sit in, occupy. Helen. 1107. See Ίζω. Syn. see Εγκαθέζομαι.

Ενίημι, ήσω, injicio, affligo: to cast upon, afflict. Κ. 89. Syn. Εμβάλλω, εμπήγνυμί.

Ενίηνες, ων, oi, in prosa scribuntur Αινίανες, Ænienses: the Ænians, inhabitants of Ænum, a Thessalian city. Τῷ δ' Ἐνἴῆνἔς ἔποντο Β. 749.

Ĕνἴκἄτἄβάλλω, ἄλῶ, penitus immitto: to throw down in. Apoll. 1. 1239. Syn. Εγκαταβάλλω, κἄτἄβάλλω, εμβάλλω.

Ενϊκάπαπίπτω, superincido: to fall upon.

Apoll. 3, 655.

Ενικεύς, εως, δ, Eniceus: an excellent archer, celebrated by Pindar. Μακος δ' Ενικεύς Olymp. 10.86., answered by οιωνός ηκέν. Pauw wishes Ενιπεύς.

Ενίκλαω, ασω, poët. pro Εγκλαω, infringo, impedio: to break, warp, bend in, thwart. Aiel γάρ μοϊ εωθεν ενικλάν Θ. 422. Syn. Επίθραύω, εμποδίζω.

Ενίκλείω. See Εγκλείω.

Ενϊκνώσσω, poët. pro Εγκνώσσω, indormio : to sleep in. Ενικνώσσουσα δόμοισι Mosch. 2. 6. Syn. see Εγκαθεύδω.

Ενίκρινω, ϊνῶ, poët. pro Εγκρίνω, adnumero: to number amongst. Κήδος ενικρινθήναι σμίλφ Apoll. 1. 48. Syn. Εισδέχομαι, προσλαμβάνω, επαρίθμεω.

Ένιοι, αι, α, quidam: some. Πόλυ μαλλόν ενίους εστίν εξόλωλεκώς Plut. 867.

Ενϊότε, interdum: sometimes. Κακίους ενϊότ ευτυχέστεροι Helen. 1229.

Ενϊπάλλομαι, cum vi immittor, insilio: to be sent with violence, dance upon. πάλλεται αίγλη Apoll. 3. 756.

Ενιπεύς, εως et ηδς, δ, Enipeus: a river in the Peloponnesus. Καί ρ' ἔπ' Ενιπησς λ. 239.

Ενιπή, ηs, ή, increpatio: reproach. Αυμον ενιπη Ξ. 104. SYN. Μέμψις, ελεγχείη, ομόκλη, λοιδόρία.

Ενίπλειός. See Έμπλεός. Ενίπλέκω. See Εμπλέκω. Ενίπλεσς. See Έμπλεσς.

Ενίπλήθω. See Εμπλήθω. Ενίπρήθω. See Εμπρήθω.

Ενιπτάζω, Ενίπτω, Ενίσσω, objurgo, præcipio, hortor, adloquor: to rebuke, enjoin, encourage, accost, reveal. Χώξτ' ξυιπτάζων πρότξρω Apoll. 1. 492. H. 447. X. 497. Syn. Κάτηγόρεω, μέμφόμαι, διαβάλλω, εγκαλέω, επίπλήττω, επίτιμαω, λοιδόρεω, ψέγω, ὄνειδίζω, λέγω, ση-

Ενισκήπτω, incumbo: to recline or lean upon. Ούδει ενισκήψαντε Ρ. 437. ΣΥΝ. Ανασκήπτω, προστερείδω, τνισκίμπτω.

Ενισκίμπτω, infigo: to fix, thrust into. Ούδεϊ ενισκίμφθη Π. 612.

Ενισπείρω, insero: to sow in, plant. Καί β' ο μεν Αδνίοισιν ενισπείρας Apoll. 3. 1185. Syn. Επισπείρω, κάτασπείρω, εμβάλλω.

Ενισπέω, Ενίσπω, Ενένίσπω, enarro; increpo: to tell, announce, reveal; chide. Eur. Sup. 435. B. 80. O. 546. Syn. Λέγω, εῖπον, ἀποκρίνομαι, ενίπτω, ενιπτάζω.

Ενίσσω. See Ενιπτάζω.

Ένίστημι, στήσω, colloco, instituo: to place or fix in or on, establish. Lysist. 268. Πρόαιρεόμαι, ενίδρύω.

Ενίτρεφω, θρέψω, innutrio: to nourish or bring up in. Ενιτρέφεται φίλος vids T. 326. SYN. Ανάτρεφω.

Ενϊφέρβομαι, pascor in: to feed in. Oux olos σταθμοις ενιφέρβεται Mosch. 2. 80. Syn. Απόφέρβόμαι, ἔπῖβόσκόμαι.

Έννα, as, ή, Enna: a town in Sicily. "ὄσὄν

δκκόσου Έννα Call. 6. 31. Εννάξτηρ, ηρός, δ, incola: an inhabitant. Βαθυρρόου εννά τηρες Mosch. 2. 119.

Ευνά έτηρος, ου, Ευνά έτης, Εινά έτης, Ειν έτης, čŏs, δ, ή, novennis: nine years old. Βὄἔ δ' εν-νἄἔτήρω Hes. Op. 434. Theog. 800. ≥. 400. Call. 3. 14.

Ενναίρω. See Εναίρω.

Ενναίω, inhabito: to dwell in. Œ. C. 788. See Ναίω Syn. Ενοικέω, κάτοικέω, εναυλίζομαι. Ευνέα, indeel., novem: nine. See below.

Εννέαδοιός, ου, ό, ή, novem boum pretium æquans: worth nine oxen. Έκατόμβοι εννέα-€οίων Ζ. 236.

Εννέἄκαίδεκά, indecl., undeviginti: nineteen.

Εννεάκαίδεκα μέν μοι Ω. 496.

Εννέἄπηχυς, τ, novem cubitos æquans: nine bits long. Εννέωροι (molossus) γάρ τοί γέ cubits long. και εννέαπηχέες ησαν λ. 310.

Εννξάφθογγός. See below.

Ευνεάφωνός, Ευνεάφθογγός, ου, δ, ή, novem sonos s. voces reddens: having nine sounds. Κἄλὰν ἔγω εννἔἄφωνον Theoc. 8. 18. See Eur. fr. Beller. 7.

Εννέαχιλοι, pro Εννέακισχίλιοι, indeel., novies mille: nine thousand. "Οσσον δ' εννέαχιλοι

Εννεόργυιος, ου, ό, ή, novem ulnas longus: nine ells long. Μηκός γε γενέσθην εννεδργυιοι (dispondæus) A. 311.

Εννεοττεύω, nidifico in: to build a nest in. Av. 1108.

Εννέπω, pro Ενέπω, q. v. Freq. ap. Homerum et poëtas tragicos.

Εννέσια, ας, ή, cohortatio, consilium: exhortation, counsel. Τάδε πάσχειν εννέσζησιν Ε. 894. SYN. Βουλή, συμβουλή, έννοια.

Εννέωρος, ου, δ, ή, novennis: for nine years. See the line on Εννέἄπηχυς. Syn. Εννάἔτηρος, εννἄἔτὴς, εινἄἔτὴς, εινἔτής.

Έννη. See Ένη.

Εννήκοντα, indecl., nonaginta: ninety. Εννήκοντά πόληες τ. 174.

Εννημάρ, per novem dies: for or during nine days. A. 53.

Εννόξω, mente concipio: to consider, suspect. Eur. El. 639. Syn. Διανόξω, επίνοξω, ενθυμεσμαι, λογίζομαι, σκέπτομαι, αισθάνομαι, προσ-

Έννοια, αs, ή, cogitatio, consilium: thought, reflection, design. Sept. Th. 398. See 'Ăνοιἄ. Έννομὄς, ου, ὁ, (1) Ennomus: Ennomus;

(2) incola: an inhabitant; (3) legitimus, justus: legitimate. P. 218. Syn. (2) Ένοικος, οικήτωρ, (3) νομίμος, δίκαιος,

Έννοσς, contr. ous, ou, δ, ή, mentis compos, prudens: sensible, prudent. Bacch. 1260. Syn. Έμφρων, συνέτος, σόφος, δαίφρων.

Ευνόστγαιός, ου, Dor. Ευνόστδας, α, δ, epith. Neptuni, qui terram concutit: a shaker of the earth. Γαιηὄχῷ Εννὄσἴγαίφ Ι. 183. 4. 58. SYN. Ενδσίχθων, σεισίχθων, ελέλί- $\chi\theta\omega\nu$.

Ευνότίος, α, ου, humidus: dripping, moist. Αύραις ευνότίαις Iph. T. 434. Syn. Νότίος, διέρος, διύγρος, ύγρος.

ΈννυμΙ, ἔσω, induo: to put on, clothe. Ὑπἔρ ἕννϋτὰ κνάμας Theoc. 24. 138. Syn. Αμφίέννυμί, επίέννυμί, ενδύω, αμπεχω.

Εννύχεψω, pernocto, incubo: to spend the night, lodge. Antig. 796. See Νύχεψω. Syn. Παραυλίζω, συνδιατρίβω.

Εννυχίος, α, ον, et ου, ό, ή; Έννυχος, ου, ό, ή, nocturnus: nightly, in the night, by night. Δάκρῦσῖ τ' εννῦχῖοις ἄγἄμος Orest. 199. Helen.

1189.

Ενόδία, Εινόδία, as, ή, Trivia: epith. of Proserpine, Hecate, or Diana. Πρόπολου Ενόδίας μ' ὄρᾶς Helen. 569. See Ἐκάτη and Περσεφὄνη.

Eνοικέω, incolo : to inhabit. Alcest. 1070. SYN. Κάτοικέω, εποικέω, εναυλίζομαι, ενναίω, ἔνἴαύω.

Eνοίκισς, ου, ό, ή, domesticus: domestic, of the family. Ενοικίου δ' όρνιθός Eumen. 869.

'Ĕνοικός, ου, ό, ή, incola: inhabitant. Androm. Syn. Σύνοικός, εγχώρισς, έννομός, εντόπιος, έντοπος, οικείος, συνέστιος, εφέστιος,

Ενοινόχὄξω, vinum infundo: to pour wine

into. γ. 472. Syn. see Οινὄχότω. Ενόπη, ης, ἡ, Enope: the name of a town of Messenia. I. 292.

Ενόπη, η̂s, η̂, vox, clamor: a shout, war-cry. Bacch. 159. Syn. Αυτμή, βόη, φωνη, ἄλάλητύς. Ερ. Θεσπέσια, ἄσὄφός, νυχιός.

 $\check{\mathbf{E}}$ νὅπλἴος, $\check{\mathbf{E}}$ νὅπλος, ου, δ, ἡ, armatus: clad in arms, armed. $\check{\mathbf{E}}$ υθὕς ἔνόπλἴα Olymp. 13. 123. Phœn. 266. Syn. Πάνοπλός, εύοπλός.

Ένοπτρόν, ου, τὸ, speculum : a mirror. Troad. 1096. Syn. see Έσοπτρον.

Ενδράω, inspicio, conspicio: to look upon, dis-

cover. Av. 163. Syn. Εφυράω, εμελέπω. Ενόρκιος, Ένορκος, ου, δ, ή, qui jurejurando fit, jurejurando sanctus: done or sanctioned by an oath. Olymp. 2. 166. Philoct. 72. SYN. see Δἴώμὄτὄς.

Ενόρνυμι, όρσω, incito: to urge on. Eu Sup. 723. Snn. Ανόρνυμι, εξόρνυμι, διέγείρω.

Ενδρούω, irruo: to rush upon. II. 783. Sxn. Ορούω, επόρούω, ανορμασμαι, δρμασμαι, επόρνυ-

Ενόρχης, ου, Ένορχος, ου, ό, qui testiculos habet: not emasculated, male. Lysist. 661. W.

147. SYN. 'Αρσην.

Ένὄσϊς, εως, ή, motus, motio: motion, conssion. Ένὄσϊς ἄπασάν ενὄσϊς Τroad. 1318. SYN. Σεισμός, κίνησις.

Ενδσίχθων, ὄνός, δ, epith. Neptuni, qui terram quatit: earth-shaking. T. 13. SYN. see

Εννὄσίγαιὄς.

Ενόχλεω, turbo: to disturb, annoy. Νυνί δ' ενόχλοῦσ' ἄγαν αλλ' ουχί Μυρωνίδης Eccles. 303. Syn. Διόχλεω, όχλεω, κάκοω, επιταράττω, εκταράττω.

Ευράπτω, insuo: to sew in, wrap up in a bag.

'Ως ενερράφη Δίος Bacch. 282.

Ενσείω, incutio, impingo: to shake in, drive in. Soph. El. 739. Syn. Επίσείω, εμβάλλω, σείω.

Ενσκέλλω, induresco: to grow hard. Ενεσκλήκει πάλαμησιν Apoll. 3. 1251. Syn. Κάτα-

σκέλλω, σκέλλω.

Ενσκευάζω, ἄσω, instruo, orno: to airange, prepare, serve up. Acharn. 1096. Syn. Σκευάζω, κάτασκευάζω, ευτρέπίζω, διάκοσμέω, κάθοπλίζω.

Ένσπονδός, ον, ό, ή, fœdere junctus: confederated, under a truce. Bacch. 912. Σπονδαις ησφαλισμενός. Syn. Όμόσπονδός, ϋπό-

σπονδός, σύμμαχός.

Ενστάζω, ξω, Ενστάλάζω, instillo: to drop into, instil. Ενστάζουσιν κάτά μικρόν άεί Vesp. 702. Acharn. 1034. Syn. Επιστάζω, επιστάλά(ω, εντίθημί.

Ενστάλάζω. See Ενστάζω.

Ενστάτης, ου, ό, æmulus: one who stands in the way, a rival. Τον σον ενστάτην λέγω Aj. 103. Syn. Αντιστάτης, αντάγωνιστής.

Ενστηρίζω, ξω, infigo: to fix in or upon. Γαίη ενεστήρικτο Φ. 168. SYN. Εμπήγνυμί,

ενερείδω, επερείδω, διερείδω.

Ενστρέφω, ψω, intorqueo: to turn in, enter.

Ion. 303.

Ενσχέρω, in ordine, deinceps: in a row, in regular order one after another. Ενσχέρω έζομένοι Apoll. 1. 912. Syn. Εφεξής, ευτάκτως.

Εντάνυω, υσω, intendo: to bend in, stretch out. Ευξόον εντάνυσειεν Φ. 286. Syn. see

Εντείνω.

Ενταῦθἄ, Att. Ενταυθί, et Ενταυθοῖ, hie, illic, huc, eo: here, there, hither, thither. Orest. 1009. Iph, T. 1011. Ενταθθα is sometimes used with a genitive, as $\epsilon \nu \tau \alpha \hat{\nu} \theta$ $\epsilon \lambda \pi i \delta \sigma s \pi \rho \sigma \sigma \eta \kappa \sigma \mu \epsilon \nu$, to this point or situation of hope are we come. The Latin ubi similarly governs a genitive. SYN. Ĕκεῖσĕ.

Εντάφια, ων, τα, inferiæ; vestes quæ induuntur cadaveri: offerings to the dead; graveclothes. Αυτην μὔλοῦσἄν εντἄφἴἄ δοῦναι νἔκρῷ Helen. 1403. Syn. Ενἄγίσματα, κτἔρἔἄ, κτἔρίσματα, χδαί,

Έντἔἄ, ων, τὰ, arma: arms, instruments. Κ. 298. Syn. "ὅπλἄ, τεύχἔἄ, σκενή. Ερ. Αίματὄεντά, Αρήϊά, μαρμαίροντά, παμφάνδωντά, ποικϊλά, χάλκεά, κάλά, δαιδάλεά, ἵππειά.

Εντείνω, intendo, adstringo: to stretch on, draw tight, entangle. Androm. 718. Syn.

Απότείνω, διατείνω, εντανύω.

Εντέλης, έὄς, δ, η, perfectus: complete, full. Trach. 762. Syn. Τέλειὄς, βέβαιὄς, έντιμός.

Εντέλλω, mando, jubeo: to enjoin, command. Phoen. 1662. Vid. R. P. Syn. see Emi-

τέλλω.

Εντέμνω, incido, herbas concido, medicamenta paro: to cut in, cut herbs, try to remedy. Agam. 16.

Εντένές, celeriter, vehementer: quickly, rapidly. Apoll. 2.935. Syn. Εντόνως, τάχεως,

Έντ ἔρὄν, ου, τδ, frequentius in plur.; intestinum: the entrails. ϕ . 408. Syn. see 'Ey-

Εντέρονεία, ας, ή, interiora navis ligna: the planking on the ribs of a ship. Eq. 1182.

Εντεσίεργος, ου, ό, ή, qui armis quibusdam instructus opus facit: working in harness. Ω. 277. Syn. Υποζυγίος.

Εντευθέν, Att. Εντευθένι, hinc, ex eo: hence, from this place or point. Orest, 34. Νών εντευθένὶ ποίητέον Pax 922. Syn. see Ένθέν.

Εντευτλάνδω, cum betis concoquo: to dress with beet. Είην εντέτευτλανωμένης Acharn.

Εντήκω, ξω, illiquefacio; injicio in animo: to melt in; infuse into. Soph. El. 1311. Syn. Προστήκω, κατατήκω, εμπήγνυμι.

Εντίθημί, θήσω, indo: to put in or on, pour in, inspire. Hec. 1028. See Τίθημί. Syn. Επίτϊθημϊ, προστϊθημϊ, ἔπϊβάλλω, ενδιδωμί.

Εντίκτω, τέξω, τέξομαι, ingenero: to breed,

engender in. Androm. 24.

Εντιλάω, stercore inquino: to defile, cover with dirt. ὁ λαρκός ενετίλησεν ώσπερ σηπία Acharn. 351.

Έντιμός, ου, ό, ή, honorabilis, honoratus: honourable, honoured. Orest. 1705. See Τιμή. Syn. Τίμϊός, ευρύτιμός, πόλυτιμός, ένδοξός, ερίτιμός, πόλυζήλωτός.

Εντόλη, ηs, η, mandatum: a command. P. V. SYN. Το εντέταλμενον, κέλευσμά, έφημο-

Έντὄμα, ων, τα, sacra mortuorum causa facta: victims offered in honour of the dead. Apoll. 1. 587. See Schol. et Gesn. Orph. in v.

Έντὄνὄς, ου, δ, ή, intentus, acer: intent, vigorous, strenuous, firm. Acharn. 666. Ισχυρός, δεινός, δριμάς, σύντονός, σπερχνός,

Εντόνωs, acriter, enixe: firmly, strenuously.

Cycl. 609.

Έντὄπὄς, ου, ὁ, ἡ, loci incola: an inhabitant of a place. Œ. C. 841. Syn. see Ένοικός. Εντός, Έντοσθέ, Έντοσθέν, adv. et præp.,

intus, intra: within, on the inside. Εντός τησδέ τερμόνων χθόνός Med. 354. β. 424. α. 128. SYN. EVOODEV, EOW.

Εντρέπω, (1) pudore afficio; facio ut quis pudore faciem avertat: to cover with shame; (2) med., pudore suffundor, revereor, curam habeo: to feel shame, diffidence, respect, care for. ΤΩν εντρέπου συ μηδέν Œ. R. 724. Syn. (1) Επίτρεπω, επιστρεφω, εγκλίνω, κάμπτω,

(2) άζομαι, αιδέομαι, φροντίζω.

Εντρέφω. See Ενίτρέφω.

Εντρέχω, θρέξομαι et δράμουμαι, 2. a. έδράμον, curro in, facile me moveo in : to run or move т. 385. SYN. Επίτρεχω, εναρeasily in.

Εντρίθης, εσς, δ, ή, diligenter versatus in: practised or hacknied in. Antig. 183. The i, as in τρίθων. Syn. Σὔνήθης, ἔθάς, τρίθων.

Εντρίδω, intero, ungo; impingo: to rub on, inlay, anoint; bruise. Eccles. 904. See Τρίδω. SYN. Τρίδω, ἔπισμήχω, κατάτρίδω, καλλωπίζω.

Εντρίτωνίζω, tres mensuras vini ferre vel bibere facio (see Schol. in l. c.): to cause to bear a treble quantity of wine. Ή Τριτόγενης γάρ αυτόν ενετριτωνίσε Εq. 1189.

Εντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum: to turn back, look back in going. Evrooπάλιζομένη Βάλέρον Ζ. 496. ΣΥΝ. Επιστρέφομαι,

Εντρόπη, η̂s, η΄, pudor, reverentia: respect, regard. Ε. C. 303: Syn. Ευλάβειά, αισχύνη,

Εντρόπία, as, ή, versutia: craftiness, trick. Ειλυμένον εντροπίησιν Hom. Merc. 245. Syn.

Έντροφός, ου, ό, ή, innutritus, adsuefactus: nurtured in, brought up, inured to: Iph. A.

288. Σύντροφός, εντέθραμμενός. Εντρώγω, ξόμαι, comedo: to eat. Eq. 51.

Εντυγχάνω, τεύξομαι, occurro alicui, colloquor: to meet with, encounter, converse with. Εντύχοντες ώς λεγει Helen. 1216. Syn. Επίτυγχάνω, περιπίπτω, εγκυρεω, συνομιλεω

Εντυλίσσω, involvo: to roll in, fold up. Εντυλίξασ' ήσυχη Plut. 692. Syn. Εγκυλινδέω,

ενειλεω, εμπλεκω, περίβάλλω.

Εντύνω, Εντύω, apparo, instruo: to prepare, furnish, harness, equip. Εντύνξθ' ἵππους Ηίρρ. 1178. Olymp. 3. 51. Syn. Επεντύω, ἔτοιμάζω, συντάσσω, πάρασκευάζω, ευτρεπίζω, εξαρτύω, ὅπλίζω, πορσύνω.

Εντύπάς, impresse: expressly. Εντύπάς εν χλαίνη Ω. 163:

Εντύφω, ενθύψω, incendo, fumare facio: to cause smoke within, to cause to smoke. Έντυφέ του Σελαρτίου Vesp. 457. Syn. Ανακαίω, τύφω, ανδιθάλπω.

Εντύω. See Εντύνω.

Ενυάλιός, ου, ό, Mars: Υίδν Ενυάλιοιο N. 519.

SYN. 'Apns.

Ενύθρίζω, ἴσω, contumelia adficio: to insult, deride, violate. Ουκ ενύβρισας κάκοις Eur. El. 68. Syn. Εφύερίζω, καθύερίζω, ύερίζω, αικίζω, εκπλήσσω.

'Ěνυδρός, ου, ό, ή, aquis abundans; in aquis degens: abounding in water; living in water.

Λίμνης ενύδρου Τριτωνιάδος Ion 871.

Eνυευς, εως, Ion. ηός, ό, Enyeus: the governor of Seyros. Ενυήος πτολίεθρον Ι. 664.

Ενϋπνίδν, ου, τὸ, somnium: a dream. Hec. 696. See "Υπνός. Syn. see 'Ονειρός. Ενϋφαντός, ου, ὁ, ἡ, intextus: interwoven.

Έμψυχ' ουκ ἔνὔφαντά σὄφόν Theoc. 15. 83.

Ενυώ, ŏŏs, οῦς, ή, Bellona: the goddess of Ούτε πτόλιπορθός Ενυώ Ε. 333. Θοῦρίς, καρτερδθυμός, κράτερὰ, λύγρὰ, πτολίπορθός, στονόεσσά, νύχια, χαλκόχιτων, εὐόπλός,

Ενωμότος, ου, δ, ή, jurejurando obstrictus:

bound by an oath, sworn. Aj. 1113. SYN Διωμότος, ενόρκιος, ενορκός.

Ενωπάδις, Ενωπή, Ενωπίδιως, coram, palam: in front, in full view, openly. Ενωπάδις έκφατό μῦθον Apoll. 4. 354. Ε. 374. Ψ. 94. Syn. Ενώπἴου, ἐναντἴου, έμπροσθέν, φανέρῶς, κατ όψιν, ἔν όψει.

Ĕνωπη̂. See Ĕνωπάδίς.

Ενώπια, ων, τὰ, parietes in atrio domus, quos introiens habet in conspectu ad dextram et sinistram: the inner walls next the chamber door. Πρός ενώπια παμφανόωντα Θ. 435.

Ενωπιδίως. See Ενωπάδις.

Ěνώπιος, ου, ὁ, ἡ, qui est in adspectu: one who is in front, full in view. Ενώπιος αμφοτέροισιν Theoe. 22. 152.

 $E\xi$, præp. See $E\kappa$.

^αEξ, indecl., sex: six. Nub. 1238.

Εξαγγέλλω, $\check{\epsilon}$ λῶ, enuncio, indico: to give out news, issue orders, declare, describe. Med. 1004. Syn. Απαγγέλλω, έρμηνεύω, παρακάλέδμαι, εξάγδρεύω.

Εξαγίζω, ἴσω, impurum declaro; consecro morti ut piacularem victimam : to declare impure ; to devote as a piacular sacrifice. Εξάγι-

σθέντας δόμων Agam. 624.

Εξάγιστός, ου, δ, ή, exsecrabilis; arcanus, sacer: execrable; not to be revealed, sacred. "Α΄ δ' εξάγιστά μηδέ Œ. C. 1526. Syn. Ενάγης, επάρατός, πόνηρός.

Εξἄγκωνίζω, τῶ, cubitis aliquem summoveo: to keep off with the elbows. Eccles. 259.

Εξάγορεύω, enarro: to speak out, divulge, declare. Θν γονου εξάγορευεν λ. 233. Εξιστόρεω, εξηγεόμαι, εξαγγέλλω, δηλόω.

Εξάγρισω, exaspero: to render fierce, exasperate. Εξηγρίωσαν εκ δ' Phœn. 890. Syn.

Απάγριόω, εκθηριόω, εκτραχύνω.

Εξάγω, a. 2. εξήγαγον, educo: to lead or bring out. Εξάγει χάρις γόων Eur. Sup. 90. Τ. 332. Syn. Εκφέρω, εκκυμίζω, επεξάγω, πρὄἄγω, εξωθέω, εκβάλλω.

Εξάγωνίζομαι, certo: to contend with, succeed in a contest. Τοῦσδ' εξἄγωνίζεσθε Herc. F. 154.

Εξάδω, σω, cano, recenseo: to sing out, countTroad. 474. up.

Εξἄείρω, extollo, elevo: to take up or away. Εκ δε κτήματ' ἄειράν ν. 120. Syn. Εξαίρω.

Έξἄἔτἔs, per sex annos: for six years. Καϊ έξα έτες παραμίμνων γ. 115.

Έξαξτίς, ίδς, ή, sexennis: six years old. Παρθένδς έξαξτις Theoc. 14. 33.

Εξάθροίζομαι, congrego: to assemble, collect. Phœn. 1185. See Αθροίζω. Syn. Σὔνάθροίζω, συνάγω, συλλέγω, άθροίζω.

Εξαιάζω, deploro: to lament loudly. σὰν λύμαν εξαιάζεις Troad. 201. Syn. see Αιά(ω.

Εξαίνυμαι, aufero: to take away, convey, destroy. Εξαίνυτο κάλλιμα δώρα ο. 206. Αποαίνυμαι, ἄφαιρἔω, εξαιρέω, ἄπαλλάττω.

Εξαίρετος, ου, δ, ή, eximins: selected, choice. δ. 643. Syn. Έκκριτός, εξόχος, διάπρεπής, **ὔπἔραλλὄς**, έξαιτὄς.

Εξαιρέω, eximo: to take out or away, expel, select, destroy. Iph. T. 1358: SYN. Εξαίνυμαι, εκλέγω, εκκρίνω, εξωθέω, αποκομίζω, εξαφαιρέω, εξαίρω.

Εξαίρω, ἄρῶ, tollo, aufero, accipio, fruor, damno: to raise or take out; receive, enjoy, con-

L 3

demn. Med. 105. Syn. Επαίρω, ύψοω, εξαείρω, εκκομίζω, ἄνἄτρἔπω, εκβάλλω, εξαιρέω.

Εξαίστος, ου, δ, ή, inauspicatus; iniquas: inauspicious; impious, unnatural. Εξαίστον ούτε τι ειπών δ. 690. Syn. Έκδικός, απρέπής.

Εξαΐσσω, cum impetu prodeo: to rush out. Εκ δε τω αΐξαντε Μ. 145. Syn. Ανάΐσσω, εξορμάδμαι, εκθόρξω, άΐσσω.

Εξἄϊστὄω, evanidum reddo: to destroy utterly. Εξαϊστώσει γένος Ρ. V. 689. Syn. Διαϊστόω,

ἄϊστὄω, εκπορθέω, ἄφἄνίζω.

Εξαιτέω, deposco: to demand, supplicate, obtain by supplication. Troad. 973. Syn. Amaiτέω, προσδέδμαι, αιτέω, αξίδω, αντίβολέω, γουνάζόμαι, λίσσόμαι.

Έξαιτός, ου, δ, ή, eximius: choice, select.

β. 307. Syn. see Εξαίρετος.

Εξαίφνης, repente: suddenly, quickly. Œ. C. 1610. Syn. Εξάπινης, αίφνης, αιφνιδίον, άδοκήτως, παράχρημα.

Εξάκεσμαι, medeor: to heal or cure completely. Χόλον εξάκεσαιτο γ. 145. Ϊάὄμαι, Βεράπεύω, επαλθεω, κάταρτίζω.

Εξάκεσις, εως, ή, sanatio: a healing. Εξάκεσεις τε νόσων Ran. 1033. Syn. 'Ακημά, ακός, ίασις, ιατόρια.

Έξἄκις, sexies: six times. Έξἄκις εν Μεγάροι-

σίν Olymp. 7. 156.

Εξάκοντίζω, ἴσω, ejaculor: to pour out arrows, Εξάκοντίζω πόνους Troad. 446. throw out. Syn. Ακοντίζω, τοξεύω, εκτοξεύω, απαγγέλλω.

Έξἄκὄσῖοι, αι, ἄ, sexcenti: six hundred. Πλείν έξἄκοσίους τον ἄριθμον και δή πότε Aves 1251.

Εξάκούω, κούσομαι, exaudio: to hear out, listen patiently. Ου γάρ εξηκούομεν Heracl. 677. Syn. Εισάκούω, υπάκούω, άκούω, άκρδάδμαι.

Εξάκριβοω, diligenter aliquid facio: to perform accurately, discuss with accuracy. Κάξακριβώσαι λόγον Trach. 426. Syn. Ακριβόω, ερευνάω, εξίχνεύω.

Εξάκρίζω, in sublime evolo: to fly up high.

Μέλλετ' εξάκρίζετ' αιθέρα Orest. 269.

Eξάλάδω, excæco: to put out the eyes, blind.

Πτολιπόρθιον εξάλαωσαι ι. 504.

Εξἄλἄπάζω, diripio: to exhaust by plundering, sack. Τρώων πολίν εξαλαπάξας Ξ. 251. Αλαπάζω, εκπέρθω, εκκενόω, αφανίζω.

Εξάλειπτρόν, ου, τό, vas unguentarium ; spongia: a box of ointment; towel or sponge. Τοὐξάλειπτρον ω γύναι Acharn. 1062.

Εξάλείφω, unguentum abstergo; deleo: to wipe off; efface. Εξάλειφθείη πότ' άν Iph. T. 699. Syn. Απάλείφω, εξάφανίζω.

Εξάλεόμαι. See Εξάλεύόμαι.

Εξάλεύσμαι, Εξάλυω, Εξάλύσκω, Εξάλεσμαι, devito, effugio: to avoid, escape. Εξάλεύσωμαι Seas Aj. 655. Hom. H. in Bacch. 51. Hipp. 673. Apoll. 1. 490. Syn. Εκφεύγω, διαφεύγω, άλξομαι.

Εξάλίω, ίσω, provolvo, evolvo; emungo; equum ad lacum cogo: to roll along or out of; cheat out of; drive or wash a horse in a pond. 'Ăπάγε του Ιππου εξάλίσας οίκάδε Nub. 32. SYN. Εκκύλίω, εξέλίσσω, εκκομίζω.

Εξαλλάττω, ξω, immuto: to exchange, use by way of exchange. Troad. 203. Syn. Aπαλλάττω, ἔναλλάττω, μἔταλλάττω, μἔτἄβάλλω,

διάφερω, εξάμείθω.

Εξάλλομαι, exsilio: to leap from or down, spring forward. O. 571. Syn. Καθάλλομαι, εισάλλομαι, εκπηδάω.

Εξάλύσκω, Εξάλυω. See Εξάλεύομαι.

Εξάμαρτάνω, τησόμαι, 2. a. ημαρτόν, aberro, pecco: to err widely, act wrong. Med. 309. See 'Αμαρτάνω. Syn. 'Αμαρτάνω, πλημμέλέω, **ἄπότυγχάνω, πάραλλάττω.**

Εξαμαρτία, as, ή, frustratio: mistake, disappointment. Antig. 564. See 'Ăμαρτία. Syn.

Αμαρτία, ἄμάρτημά.

Εξάμαω, meto, abscindo: to reap, cut off, extirpate. Εξαμήσασθαι βία Cycl. 236. Syn. Απάμαω, απόκόπτω, εκκαρπίζομαι, εξάνυω, αφαιρέω. See obss. on v. Ăμαω.

Εξαμβλόω, abortum facio; obtundo: to render abortive; to blunt, weaken. Androm. 356.

Syn. Αμβλύνω, εξωθέω, διαφθείρω.

Εξαμβρῦσαι, in Eumen. 928., e textu vox est ejicienda.

Εξἄμείθω, immuto; trajicio; rependo: to exchange one place for another, depart from; to pass; to repay. Pers. 135. See Ăμείβω. Syn. Διαμείθομαι, επαμείθομαι, εξαλλάσσω, αφίστημι, ανταμείβομαι, διάδεχομαι.

Εξάμέλγω, ξω, emulgeo: to milk out, milk. Ούλοισϊν εξήμελξας Choeph. 885. Syn. Αμέλγω, εκθλίθω, ἄπομάττομαι, ἄποθλίθω.

Εξάμηχανέω, excogito: to contrive, to extri-Τούτων εξάμηχανήσομεν Heracl. 436.

Εξἄμιλλάὄμαι, per contentionem exigo: to outstrip a rival, rival in harassing. Εξαμιλλώνταί σε γης Orest. 425. Syn. Εξελαύνω, εκβάλλω, ἔπιδιώκω.

Εξαμπρεύω, extraho: to draw out. Lysist.

289. Syn. Αμπρεύω, έλκω.

Εξἄμὑνὄμαι, defendo, libero: to ward off, deliver from. Εξαμύνασθαι δξοῦ Eur. Sup. 219. Syn. Απαμύνομαι, αμύνω.

Εξάναγκάζω, ἄσω, cogo: to force out, expel. Εξάναγκάζει σκόπει Œ. C. 1179. Syn. see Αναγκάζω.

Εξάνάγω, educo: to bring up out of. Εξάνή-

γάγεν μυχῶν Heracl. 219.

Εξάνἄδυμἴ and -δύω, f. ύσω, emergo: to emerge or be extricated from. Κύματος εξανάδύς ε. 438. Syn. Ανάδυω, ανέρχομαι, επιφαίνομαι.

Εξάναζέω, ebullio: to boil up. Εξάναζέσει χόλον P. V. 378. Syn. Αναζέω, ἀνάδιδωμί: Εξάναιρέω, aufero, educo: to raise up, rear

from. Ion 269.

Εξἄναλίσκω, λώσω, exhaurio, consumo: to consume, extirpate. Εξάναλῶσαι γένος Agam. 661. Syn. Κάταναλίσκω, έκριζοω, εκπορθέω, εξαλαπάζω, εξαπόλλυμι.

Εξἄνἄλὕω, ύσω, eripio, libero: to rescue or deliver from. Δυσηχέος εξάναλυσαι Π. 442.

Syn. Ανάλυω, έλευθέροω, έξανίημι.

Εξάνάπτω, suspendo ad vel ex: to hang out from. Iph. T. 1352. Syn. Ανάπτω, εξάπτω, εξαρτάω.

Εξάναρπάζω, άσω et άξω, abripio: to carry off. Iph. A. 75. Syn. Αναρπάζω, ἄφαρπάζω.

Εξάνασπάω, σπάσω, demolior: to tear up, destroy. Phœn. 1150. See Σπἄω. SYN. Avaσπάω, εκριζόω, άπωθέω.

Εξάναστέφω, corono: to crown, adorn. Bacch. Syn. Αναστέφω.

Εξάναστρέφω, everto: to overturn. Pers. 817. Syn. Αναστρέφω, ανάτρέπω, αποσκευά-

Εξάνατέλλω, exorior: to spring, grow up. Mosch. 2. 5. Syn. Ανατέλλω, επανατέλλω, φύδμαι, εξάνίστάμαι.

Εξανάφανδον, aperte, palam: openly, plainly. υ. 48. Syn. see Ανάφανδόν.

Εξανδρόσμαι, vir fio: to grow out into man.

Εξάνειμί, exeo: to go out or proceed from. Καϊ ουράνου εξάνϊόντα Theoc. 22. 8. Έξειμι, εξέρχομαι, εξάποβαίνω.

Εξάν εμόω, irritum facio: to render vain. Εξην εμωσ ε τάμ' Helen. 32. Syn. Ξηραίνομαι.

Εξάνέρχομαι, prodeo alicunde: to come up from. Troad. 755. Syn. Ανέρχομαι.

Εξάνευρίσκω, deprehendo, invenio: to find out, invent. Philoct. 991. Syn. Ανευρίσκω, εξευρίσκω.

Εξάνεχόμαι, sustineo: to endure, put up with. Androm. 200. Syn. Φέρω, ἄνεχομαι, εάω.

Εξάν εχω, ξω, emineo, exsto: to stand out from the ground, be conspicuous. Theoc. 22. 207. SYN. Εξέχω, ἄνἄφαίνδμαι, ἄνέχω.

Εξανθέω, effloresco: to put forth blossoms,

bloom, burst forth. Pers. 826.

Εξανθίζω, vestes diversicolores induo: to dress in flowers or flower-coloured garments. Lysist.

Εξάνιημι, emitto: to send forth, produce, throw away. Εξάνιείσαι χέρων Bacch, 751. Παντοίην ἔῦπρηστον ἄϋτμὴν εξάνιεισαι Σ. 471. The first syllable of Inm, whether simple or in composition, is common in Homer; but generally, if not always, long in the Attic poets. Syn. Αφίημί, άναπέμπω, εκπέμπω, ανίημι, αναδίδωμι.

Εξανίστημι, excito, subverto; med. excito me, surgo: to rouse, raise up, overturn; to rise up. Hec. 1147. Syn. Ανίστημι, ανέγείρω, μετεξ-

ονίστημί.

Εξάνοίγω, aperio: to open, lay open. Acharn. 391. Syn. Ανοίγω, διοίγω, εκφέρω, δηλόω.

Εξαντλέω, exhaurio, exantlo: to pump out, draw out, exhaust. Eur. Sup. 843. Syn. Egἄρῦω, εκμοχθέω.

Εξάντω, et Εξάντω, τσω, perficio, conficio: to carry into effect, despatch, mark out, cause. Τέρματ' ουκ εξήνυτον Bacch. 1094. Troad. 234. Syn. Διανύω, κατανύω, τέλεω, πληρόω, εκπληρόω, κάτεργάζομαι, φονεύω.

Εξάπαλλάττω, libero: to set free from, save. Soph. El. 1008. Syn. Εξαλλάττω, ἄπολύω,

εξἄπἄτύλλω, εξἄπἄτἄω, εξἄπἄφίσκω.

Εξάπάταω, Εξάπάτύλλω, decipio: to deceive. Εξηπάτήθη δαίμονος Hipp. 1404. Acharn. 657. Syn. Ăπἄτἄω, διἄκρούω, χλευάζω, φἔνακίζω, εκ-κὄβαλϊκεύὄμαι, πἄρἄλὄγίζὄμαι.

Εξάπἄτη, ης, ἡ, fallacia: deceit. Μειδήμἄτἄ τ' εξάπἄτας τε Hes. Theog. 205. Syn. see Syn. see

Απάτη.

Εξάπάτύλλω. See Εξάπάταω.

Εξάπαφαω, et Εξάπαφίσκω, i. q. Εξάπαταω. Καλλίρδοσε εξάπαφησε Hom. in Apoll. 376. Hes. O. 537.

Εξάπείδω, in conspectu non amplius video: to

lose sight of. Œ. C. 1648.

Εξάπιναίος, α, ον, repentinus: sudden, unexpected. Γέντο γάρ εξάπιναια Call. 1. 50. Syn. Αιφνίδίδς, απροσδόκητός.

Εξάπἴνης, derepente: suddenly. Plut. 536.

See above. Syn. see Εξαίφνης.

Εξάπλοω, expando: to spread out. "Υπτίος εξήπλωτό Batrach. 105. Syn. Εκτείνω, εκτάνδω, εκπετάννυμι, διαπτύσσω.

Εξάπδβαίνω, descendo: to dismount from, disembark. μ. 306. Syn. Απόβαίνω, καταβαίνω, εκθαίνω, εξάνειμί.

Εξάποδίσμαι, abigo: to drive away out of. Μάχης εξαπόδιωμαι Ε. 764. The second syllable is here made long because the metrical ictus falls upon it. Syn. Απόδίω, απόδίωκω, εξωθέω, εξ*ξλαύνω*.

Εξἄποδύνω, exuo: to put off, strip off. Εἴμἄτἄ δ' εξάπεδυνε ε. 372. Syn. Απόδυω, εκδύω.

Εξἄπόλλυμἴ, funditus perdo: utterly to de-oy. Choëph. 824. See Όλλυμἴ, ἄπόλλυμἴ, εξαποφθείρω, απόφθείρω.

Εξάπονεσμαι, revertor: to return from. Μάχης

εξαπόν ξεσθαι Υ. 212.

Εξἄπὄνίζω, ψω, abluo: to wash off. Τῷ πὄδἄς εξάπενιζεν τ. 387. Syn. Απονίζω, εκνίπτω, κάτανίπτω.

Εξάποξύνω, ὔνῶ, exacuo: to sharpen. Εξαποξύνας ακρον Cycl. 455. Syn. Οξύνω, έποξύνω.

Εξάποτίνω, punio, luo: to avenge, punish, appease. Ερινύας εξαπότίνοις Φ. 412. Syn. Απότινω, εκτίω, q. v.

Εξάποφθείρω, $\epsilon \rho \hat{\omega}$, interimo: utterly to destroy. Δύστηνος εξαποφθέρω Trach. 715. Syn.

see Εξαπόλλυμί.

Εξάπτω, adnecto, suspendo: to fasten to, suspend from. Iph. A. 1216. SYN. Ανάπτω, ἔφάπτω, εξαρτὰω, αποκρεμάννυμι.

Εξάπωθέω, abigo: to drive away. Rhes. 807. Syn. Απωθέω, απέλαύνω, εξέλαύνω, εξωθέω.

Εξαράττω, ξω, effringo, excutio, vitupero: to strike out, revile. Equit. 641. See Αράσσω. Syn. Δἴαρβήγνυμἴ, κἄτἄβάλλω, εκθάλλω, εκκρούω, εκπλήσσω, λοιδόρξω.

Εξαργέω, otiosus sum; per negligentiam omittor: to be idle or inactive; to be passed by

through negligence. Philoct. 555. Εξάργμἄτἄ, ων, τὰ, primitiæ, in l. c. membra exteriora: the first-fruits or offerings to the dead, i. e. the limbs of a person slain, and offered up as the means of appeasing his manes. 4. 478. ΝΥΝ. Απάργματα, ακρωτήρια.

Εξαρκέω, έσω, sufficio: to suffice, satisfy. Œ. C. 1116. SYN. Αρκέω, ἔπαρκέω, ἄρέσκομαι,

πληρὄφὄρξω.

Εξαρκήs, έσς, δ, ή, sufficiens: sufficient. Trach. 338. Syn. Άρκισς,

Εξαρκούντως, sufficienter: sufficiently. Ran. 377. SYN. Αρκούντως, ϊκάνως.

Εξαρν εσμαι, denego: to deny. Androm. 436. Syn. Αρνέδμαι, έξαρνδς ειμί.

Εξαρνητίκος, ἡ, ὄν, negativus: disposed to dispute. Nub. 1172.

Έξαρνὄς, ου, ὁ, ἡ, qui denegat: one who positively denies. Nub. 1230.

Εξαρπάζω, άξω et ἄσω, eripio : to snatch from

or away. Iph. A. 315. SYN. Αφαρπάζω, άφαι-Εξαρτάσμαι, dependeo: to hang down from.

Ηίρρ. 325. ΝΥΝ. Απαρτάδμαι, εξάπτδμαι, εκκρξμάμαι.

Εξαρτύω, apparo: to arrange, prepare. Καλ τάνδον εξάρτυε Eur. El. 422. Syn. Κάταρτύω, εξαρτίζω, κάταρτίζω.

Έξαρχὄς, ου, ό, qui aliquid incipit, auctor: a leader, beginner. Bacch. 141. Syn. Αρχός, ήγεμων, επιστάτης, αρχηγός.

Εξάρχω, ξω, incipio, auspicor: to begin, take

the lead in, move, propose. B. 273.

Εξασκέω, exerceo, orno: to exercise, arrange, adorn. Eur. El. 1071.

Εξάτιμάζω, ἄσω, infamia noto: to dishonour

greatly. Καὶ μὴ 'ξἄτιμάζητον Œ. C. 1378. Syn. Ατιμάζω, κατάφρονεω.

Εξανγής, ἔδς, δ, ή, splendens: blazing forth, dazzling. Rhes. 303. Syn. Λαμπρός, λευκός. Εξανδάω, eloquor: to speak out. A. 363.

Syn. Εξείπου, εξένεπω, εξέρεω, εκφωνέω, λέγω.

Εξαῦθῖς. See below. Εξαῦτῖς, Εξαῦθῖς, statim: immediately. Πηλείδης δ' εξαῦτις ἄταρτηροίς Α. 223. ΒΥΝ. Πάράχρημά, ευθέως, πάραυτικά.

Εξαυτόμόλεω, transfugio: to be a runaway, sert. Nub. 1102. Syn. Αυτόμόλεω, δίαdesert.

φεύγω.

Εξαυχέω, glorior; exspecto: to boast of, avow;

expect. Philoct. 869.

Εξάφαιρέὄμαι, aufero: to take away. Soph. ΕΙ. 1163. Syn. Αφαιρέω, εξαιρέδμαι.

Εξἄφἴημἴ, dimitto, libero: to send away from, free. Αλλ' εξάφεῖται τοῦδε γ' Trach. 72. Syn. Αφίημι, ἄπαλλάττω.

Εξἄφρίζω, despumo: to foam out. Εξἄφρίζεσθαι μένος Agam. 1034. Syn. Απάφρίζω.

Εξἄφτω, τσω, exhaurio: to pour out. βίον εξάφυοντες ξ. 95. Syn. Εξάρυω, εξαντλω.

Εξέγείρω, med. Εξέγείρδμαι, Εξέγρδμαι, excito; surgo: to raise up.; to awake. Eur. El. Orest. 1545. Theoc. 24. 21.

Εξέδρα, as, ή, exedra: a seat at the outside of a portico, a piazza. Τοὺς δ' ἔν εξἔδραισῖ τοὺς δ'

Orest. 1451. Έξεδρός, ου, ό, ή, a sede et domicilio absens: from one's seat, from home, out. Hipp. 939.

See Έδρα. Syn. Ανάστατος, εκτοπίος, τηλωπος. Εξέδω, f. έδομαι, exedo: to eat up. Eq. 1029.

Syn. Εξέσθϊω, εδόμαι, καταδίδρώσκω.

Εξείδημι, pf. έξοιδα, particip. ειδώς, plup. ήδειν, perspicio: to see plainly, understand fully. Helen. 921. Syn. Εξέπίσταμαι, ακριβώς γιγνώσκω, ἔπιγιγνώσκω.

Έξείης, deinceps: in regular order. Z. 241. Syn. see Έξης and Ενσχέρω.

Εξεικάζω, adsimulo: to assimilate, make like. Phoen. 164. Syn. Εικάζω, εξόμοιδω, εκμάττω.

Theoe. Εξειλύω, evolvo: to roll out, unfold. 24. 17. See Ειλύω. Syn. Εκπτύσσω.

Έξειμι, egrediar: will go out. Έξειμι γαίας Med. 791. Εκ δ' ήἴου ψ. 370., exierunt: they went out. Syn. see Εξέρχομαι.

Εξείργω, ξω, excludo: to exclude, expel. Androm. 176. Syn. Απείργω, κωλύω, ἄφαιρέδ-

μαι, ἄνάτρξπω.

Εξειρύω. See Εξέρύω.

Εξείρω, exsero, eximo: to put or pull out. Εq. 378. Syn. Εξέλκω, ανασπάω, εξωθέω.

Εξέλαύνω, Εξέλαω, έλασω, Att. έλω, expello: to drive out, banish. Med. 393. Syn. Aπἔλαύνω, εξείργω, εξὄρίζω, φἴγάδεύω, ἄπωθεω, ἄπότρἔπω.

Εξέλἄω. See above.

Εξέλέγχω, ξω, redarguo: to detect clearly, reprove, disclose. Nem. 10. 85. Syn. Ěλέγχω, κάτελέγχω, κάτάλαμβάνω, εκνικάω, αντίλέγω.

Εξέλευθέροστομέω, libere vel procaciter loquor: to give licence to the tongue. Aj. 1275. SYN.

see Ελευθέροστομέω.

Εξελίσσω, ξω, (1) evolvo, explico: to unfold, explain; (2) subduco e pugna: to order a countermarch, move. Troad. 3. Syn. Ανέλίσσω, εξειλύω, εξωθέω, κινέω.

Εξελκτέος, α, ον, extrahendus: must be dragged up. Eur. El. 491.

Εξελκύω, Εξέλκω, extraho, eripio: to draw out, extract, seduce. Επίθυμεῖτε τήνδ' εξελκύσαι Hec. 542. Syn. Αφέλκω, εξαίρω, Pax 508. εξερύω, εξείρω.

Εξέλκω. See above.

Εξέμέω, έσω, evomo: to vomit forth. μ . 237. Syn. Απεμέω, εκκένοσμαι.

Εξεμπόλαω, ήσω, divendo: to sell off, dispose of, betray. Antig. 1036. Syn. see Εμπόλαω.

Εξέναίρω, interficio: to kill. Hes. Sc. 329. Syn. see Evaipw.

Εξ εναρίζω, ξω, occisum armis spolio; occido: to strip the dead of their arms; to kill. $^{\mathbf{I}}\sigma\delta\nu$ τε καϊ $^{\prime}$ Αντἴφον εξεναρίξων Λ. 101. Syn. see Εναρίζω.

Εξενεπω, eloquor: to proclaim. Nem. 4. 53.

Syn. see Εννέπω.

Εξεπάδω, incantationibus permulceo: to soften by charms. Œ. C. 1194. Syn. Κάταπραθνω, εκπραΰνω.

Εξέπαίρω, ἄρῶ, excito: to instigate. Lysist. 624. ΧΥΜ. Επαείρω, παροξύνω, επισπέρχω, προτρέπω, πείθω.

Εξέπεύχὄμαι, glorior palam: to boast publicly. Philoct. 667. Syn. see Επεύχομαι.

Εξέπἴπλήσσω, percello.: to alarm. εσήει κάξεπιπεπληκται σάφως Dan. 36.

Εξἔπίσταμαι, probe novi: to know thoroughly. SYN. Επίσταμαι, εῦ γιγνώσκω, Alcest. 800. εμπείρως έχω, έξοιδά.

Εξέπἴτηδές, ex industria: on purpose, ex-pressly. Ουκοῦν δίκαστὰς εξέπἴτηδές ἡ πόλις

Plut. 917. Syn. Επίτηδές.

Εξέπω, enuncio: to speak out, declare. 654. Syn. see Εξαυδάω.

Εξ ἔρἄω, άσω, humi effundo: to pour out. Xăμαζε πρωτόν εξεράσατε Acharn. 340. Syn. Εκβάλλω, ἄπορβίπτω, εκκενόω.

Εξεργάζὄμαι, perficio, conficio: to work out, despatch. Eur. Sup. 130. Syn. Απεργάζομαι, κάτεργάζομαι, επίτελεω, διαπράττομαι, εκπονέω, τολύπεύω, εξασκέω.

Εξέρεείνω, perquiro: to ask of, seek out or after. ψ. 86. Syn. Εξέρεω, ανέρωταω, εξέρευναω, εξερωτάω.

Εξερεθίζω, irrito: to irritate greatly. Pyth. 8. 15. Syn. see Ερέθίζω.

Εξ ερείπω, everto; item procido: to overturn; to fall off. P. 440. Syn. Εκπίπτω, ερείπω.

Εξέρευναω, pervestigo: to search out, examine. Syn. Ανέρευναω, διέρευναω, εξέ-Œ. R. 258. τάζω, εξερεείνω.

Εξξρέω, Εξέρδμαι, edico, percontor: to speak out, declare, ask of. A. 212. T. 15. Syn.

SYN. see Epn-

Εξαυδάω, εξεννέπω, εξέρεείνω. Εξέρημοω, desolo: to abandon, bring desola-

tion upon. Herc. F. 253.

Εξερϊνάζω, maturum et aptum rebus agendis reddo: to train up. Εξέρινάζεις λόγω Soph. fr. Helen.

Εξέριστης, οῦ, δ, litigator: a litigious person. Eur. Sup. 904. Syn. Εριστής, φιλονεικός, αντίλόγός, αντίδικός.

Εξέρδμαι. See Εξέρεω.

Εξέρπω, prorepo, tarde protraho: to creep out, drag along slowly. Nub. 710. Syn. Avέρπω, ἄφέρπω, εξέρχομαι, βαδίζω.

Εξέρβω, discedo: to go, to vanish; imperative,

begone. Hipp. 973.

Εξέρύκω, averto, prohibeo: to draw away,

to prevent. Κείνων κακ' εξήρυκε Philoct. 428. SYN. see Ερύκω.

Εξέρυω, Εξειρύω, extraho: to extract, pull 'Ρυμοῦ εξέρὔοι Κ. 503. Ψ. 870. Εξέλκω, εξάρυω, ἄφανίζω.

Εξέρχόμαι, ελεύσόμαι, egredior, advenio: to go out, proceed to. Hec. 226. SYN. Eξειμί, εκμόλεω, εκπόρεύδμαι, εκθαίνω, επέρχομαι.

Εξέρωεω, decedo: to slip out or aside, withdraw. Theoc. 25, 189. Syn. Απέρωξω, απέρχόμαι (q. v.), εξήκω.

Εξέρωταω, percontor: to ask of or from. Phœn. 396.

Eξέσθω, exedo: to eat out, devour. Choëph. 275. Syn. Ανεσθίω, εξέδόμαι, κάτ έδω.

Εξέσια, as, ή, legatio publica: a delegation, embassy. Τῶν ἔνεκ' εξέσιην Φ. 20. Syn. Πρεσβεία.

Έξεστί, licet: it is allowable. Έξεστιν αί γαρ Troad. 51.

Εξετάζω, examino, evinco: to inquire, examine, prove. Alcest. 1030. Syn. Δὄκἴμάζω, εξέρευνάω, έπιζητέω, εξευρίσκω.

Εξέτασις, έως, ή, exquisitio, examen: investigation, review, proof. Εξετάσιν τοῦ Φωκεός ατίς ελέγχει Call. Ep. 62,

Έξἔτης, ἔὄς, sexennis: six years old, of six

years. Nub. 860.

Εξέτι τοῦ, ex illo tempore: ever since. Εξέτι τοῦ ὅτἔ Διὄγἔνές Ι. 106.

Εξευλάβεσμαι, vereor, caveo: to be cautious of, to fear. Εξευλάδοῦνται μη φίλοις Androm.

Εξευμαρίζω, rem facilem vel levem reddo: to render easy, alleviate. Εξευμαρίζει πρέσβὔ Herc. F. 81. Syn. Ευμαρίζω, εξημέροω, εκπραΰνω.

Εξεύρημα, ατός, τδ, solers inventum: a clever discovery. Œ. R. 386.

Εξευρίσκω, invenio, excogito: to find out, invent, discover. Alcest. 224. Syn. Εύρίσκω, άνευρίσκω, κάτάλαμβάνω.

Εξευτρεπίζω, apparo: to manage well. Eur.

SYN. Ευτρέπίζω.

Εξεύχομαι, glorior: to boast openly, relate exultingly. Olymp. 13. 85,

Εξέφίξμαι, mando: to enjoin. Τεῦκρὄς εξĕφίĕται Aj. 806.

Εξέχω, emineo, exsto: to rise, overtop, excel. Vesp. 771. Syn. Ανέχω, ἄνἄτέλλω, ἄνἄφαίνο-

'Εξηθός, ου, ό, ή, qui pubertatem excessit: one who has passed the age of young men. Sept. Th. 12. SYN. Hapheds.

Εξηγέσμαι, præeo, impero, duco, explico: to preside over, lead, command, conduct, explain, interpret. Iph. A. 529. Syn. Ἡγἔδμαι, άρχω, €ξἄγω, ∈κδηλόω.

Εξηκεστίδης, ου, ό, Execestides: a sycophant and vagabond, satirised by Aristophanes. Εντέῦθέν Εξηκεστίδης Aves 11. See Brunck's note, Aves 1527.

Έξήκοντα, indecl., sexaginta: sixty. Iph. A. 248. A, as in πεντήκοντα.

Εξήκω, ξω, pervenio: to arrive at, travel through. Soph. El. 1318. Syn. Πόρεθόμαι, εξέρχομαι, παρέρχομαι, εξανύτω.

Εξήλἄτὄς, ου, ό, ή, ductus malleo, lamina inductus: beaten out, embossed, plated. Καλήν χαλκείην εξήλατον Μ. 295.

Εξημάρ, per sex dies: for six days. κ. 80.

Εξημερόω, mansuefacio: to render completely tame. Herc. F. 848. Syn. see Ἡμἔροω.

Εξημοιδός, οῦ, ὁ, ἡ, mutatorius: fitted for exchange. 3. 249.

Εξηπερόπεύω, circumvenio: to circumvent, cheat. Lysist, 840. Syn. see Ἡπερόπεύω.

Έξ $\hat{\eta}$ s, deinceps: next, in order. Iph. A. 627. Syn. Έξείης, έφεξης, κάθεξης, μετά ταῦτά, εκ τούτου.

Εξιδίω, exsudo, liquidum stercus emitto: to sweat through, &c. Ουκ αν εξίδισεν εις δοίματίον αλλ' ἄνέπτετο Aves 792. Syn. Εκτιλάω, ἄπὄπἄτξω.

Εξίδρύω, ύσω, depono, colloco: to set down. station. Στησόν με κάξιδρυσόν (Ε. С. 11. SYN. Ενίδρϋω.

Εξίημί, emitto, dimitto: to send out or away or forth, remove. Αργείον εξίη καλώς Troad. 94. On the quantity of the antepenult of Εξίημί see "Ιημί. Syn. Επεξίημι, απότίθημι, εκβάλλω.

Εξιθύνω, ὔνῶ, dirigo: to make out straight, to rule. Δὄρὔ νήιὄν εξιθύνει Ο. 410. Syn. see

Ιθύνω.

Εξικέτεύω, supplico: to obtain a request; to petition. Εξικέτευσε της εμης Œ. R. 760. Syn. Κἄθικἔτεύω, εξαιτἔὄμαι, κἄτἄδἔὄμαι, κἄτἄπείθω.

Εξίκμάζω, " proprie exsicco, hic valet, præsentibus insistere, considerare, commemorare." Brunck.: to consider. Ουκ εξίκμάζω καὶ λογίζόμαι κάκά Androm. 405.

Εξίκνεσμαι, 2. a. ίκομην, pervenio, evenio: to come out, arrive at. Ουκ εξίκνοῦμαι Μαινάδων όποι μόθων Bacch. 1049. Syn. Αφίκνεόμαι.

Εξιονθίζω, evello, e. g. crinem: to pluck out by the roots. Εξιονθίζω τρίχα Soph. fr. Crisis.

Εξιπόω, comprimo, opprimo: to oppress, bruise. Lysist. 291. See Ιπόω.

Εξίπτημἴ, πτήσὄμαι, 2. a. έπτην, avolo: to fly away from. Εξέπτατ' οίκων Eur. El. 944.

Εξἴσὄω, adæquo: to make equal with. ϊσωσαι τους πολίτας κάφελειν τα δείματα Ran. 688. Syn. Ανίσοω, ισοω.

Εξίστημι, εκστήσω, de loco demoveo; mente alieno: to remove, turn aside; to alarm, confound. Πρῶτὰ δ' έκστησον φρενῶν Bacch. 838. Syn. (med. v.) Αφίσταμαι, μεθίσταμαι, εκπλήττόμαι, διαφθείρόμαι, άμαυρόόμαι, μαίνόμαι.

Εξιστόρεω, exquiro: to search out, trace. Orest. 283. Syn. Ανιστόρξω, αναζητέω, ξρωτάω,

μανθάνω.

Εξίσωτ ἔος, α, ὄν, adæquandus : must be equally granted. Εξίσωτ το γούν (Ε. R. 408.

Εξίχνεύω, Εξίχνοσκόπεω, investigo: to trace Αλλ' εξίχνεύσουσίν σε Bacch. 805. Aj. Syn. Ιχνοσκόπεω, ίχνεύω, εξερευνάω, 997. ἄναζητἔω.

Έξμεδιμνός, ου, δ, ή, sex medimnos capiens: containing six medimni, about twelve bushels. Pax 631.

Εξογκόω, tumidum reddo; tumulum extruo: to swell out, extol; to pile up a tumulus or grave, bury. Eur. Sup. 874. Syn. Ογκόω, κάταχώννυμι, κάλύπτω. Θάπτω, ύψοω.

Εξόγκωμα, ατός, τό, tumor; tumulus: a swelling; tomb. Herc. F. 1332. Syn. Χωμα, τύμβός.

Εξόδαω, viatico instruo; venumdo: to supply provisions for a journey; to sell. Cycl. 267. Syn. Εξευπόλαω, εκπόρεύδμαι.

Εξόδοιπόρεω, exeo foras: to go out from, δπισθόπρωκτίσον Thesm. 1124. Sed Bekker. vel abroad. Soph. El. 20. Syn. Εξέρ- edidit, τῆ σανίδο τρήσας εξόπιστο πρώκτισον. travel abroad.

Έξὄδὄς, ου, ή, egressio, finis, mors: a departure, outlet, end, death. Herc. F. 622.

SYN. Έκβασις, τέλος, βανάτος.

Εξόδυναόμαι, dolore irritor: to be tormented with pain. Cycl. 655. See Οδύνη.

Εξόζω, oleo: to give out a strong smell. Καλ κάκον εξόσδεις Theoc. 20. 10. See 'Οζω.

Εξοιδέω, extumesco: to swell out. Cycl. 227. Syn. Οιδέω, εξογκόδμαι.

Εξοικήσιμός, ου, ό, ή, habitabilis: habitable.

Œ. C. 27. Syn. Ενοικήσιμός, οικητός. Εξοικίζω, domo ejicio: to eject from home,

clear of. Hec. 875. Syn. Εξορίζω, εκβάλλω, φυγάδεύω, μετοικίζομαι.

Εξοικόδομεω, inceptum ædificium perficio: to finish a building. Av. 1124.

Εξοιμώζω, ejulo: to utter doleful cries. Aj.

317. Syn. see Οιμώζω. Εξοινδόμαι, vino lymphor: to be intoxicated

with wine. Bacch. 802. Syn. see Οινδω.

Εξοιχνέω, Εξοίχὄμαι, egredior: to go out. I. 384. Z. 379.

Εξὄκέλλω, impingo: to drive out, precipitate into. Menand.

Εξόλισθαίνω, 2. a. ώλισθόν et ωλίσθανόν, elabor: to slip out, escape from. Phoen. 1398. Syn. Εκπίπτω, ἄπόλισθάνω, όλισθαίνω.

Εξόλλυμί, ὄλέσω, Att. ὄλῶ, penitus perdo: to destroy utterly. "Ηπέρ εξόλλυσι με Hipp. 722. Syn. see Απόλλυμί.

Εξολολύζω, exululo: to utter a loud cry. Δεινόν δ' εξόλολυξε Batrach. 100. Syn. see

Ολόλύζω.

Εξομιλέω, consuetudinem habeo: to associate with, crowd around. Εξόμιλεῖσθαι στράτοῦ Iph. A. 735. Syn. see 'Ŏμιλέω.

Εξόμιλός, ου, δ, ή, abhorrens a consuctudine: Ξένων γάρ εξομιλός Trach. 966.

Syn. Δυσόμιλος, απότροπος, ξενός.

Εξομμάτοω, oculos effodio; oculatum reddo: to take out or open the eyes; to render quick-sighted. Plut. 635. Syn. Ομμάτδω, εκτυ-

Εξόμνυμι, εξόμοῦμαι, abjuro: to deny on oath. Antig. 541. See 'Ομνυμί. Syn. Απάγδρεύω, αρνἔὄμαι.

Εξομόθεν, ex eodem loco: from the same

place. ε. 477. Syn. see 'Ομόθεν.

Εξόμοιδω, similem efficio: to make like, assimilate. Εξόμοιοῦσθαι φύσιν Androm. 354. SYN. 'Oμοιδω.

Εξδμόργνυμι, δμόρξω, abstergo : to wipe off. Bacch. 340. Syn. Ομόργνυμι, απομόργνυμι, ἄπδμάττω, εκμάττδμαι.

Εξὄνειδίζω, ἴσω, Att. ἴῶ, probris incesso: to reproach. Iph. A. 305. Syn. see Ονειδίζω.

Εξονδμάζω, Εξονδμαίνω, nomine voco : to name, accost by name. Έκτ' δνδμαζεν Η. 108. ζ. 66. Syn. see Ονδμάζω.

Εξονομακλήδην, nominatim: expressly, by name. Εξουδμακλήδην ονομάζων Χ. 415. Syn.

see Ονδμάκλήδην.

Εξοπίθεν, Εξοπισθε, Εξοπίσω, a tergo, retrorsum: backward, behind. Το δ' εξοπίθεν δορύ μακρόν П. 611. Equit. 22. δ. 35. Syn. see

Εξοπισθοπρωκτίζω, partes posteriores impingo: to attack the posteriors. Τη σανίδοτρήσας εξ-

Εξόπἴσω. See Εξόπἴθεν.

Εξοπλίζω, armis penitus instruo: to arm completely. Αυτ Syn. Όπλίζω. Αυτός εξωπλίζετο Herc. F. 464.

Εξοπτάω, asso: to roast. Cycl. 402. Syn. see Οπτάω.

Εξὄρἄω, perspicio: to see distinctly. Helen. 1268.

Εξοργίζω, ad iram incito: to exasperate.

Batrach. 184. SYN. Opyico.

Εξορθιάζω, alta voce excito: to stir up by a loud voice. Κάξορθιάζων πολλά Choëph. 265. Syn. Επορθϊάζω, ορθϊάζω, εξαυδαω, εκβοαω, ανορθιάζω.

Εξορθόω, erigo, instauro: to raise up, set right, direct, regulate. Eur. Sup. 1093.

Ανορθόω, επανορθόω, διορθόω, ορθόω.

Εξὄρίζω, extermino: to exterminate, banish. Heracl. 16. Syn. Αφορίζω, εξέλαύνω, εκδιώκω, φυγάδεύω, εξοικίζω.

Σύ δ' εξόρίνας Εξορίνω, incito: to excite. ηπίους Agam. 1621. Syn. Εξέρεθίζω, ὄρίνω.

Έξορκος, ου, ό, jusjurandum : an oath.

Olymp. 13. 139.

Εξορμάω, impello; erumpo: to excite, exhort; to rush out, hasten. Orest. 268. Syn. Όρμαω, πάροξύνω, ἔπάγω, ἔπείγω.

Εξορμίζω, enavigo; sede moveo: to set sail;

withdraw. Helen. 1246.

Έξορμὄς, ου, δ, ή, qui e statione solvit: one who sails from. Hipp. 156.

Εξὄρούω, exsilio: to spring forth, jump out, escape. 'Ανέμοι δ' εκ πάντες δρουσαν κ. 47. Syn. Εκπηδάω, εκθόρεω, ανόρούω, επόρούω.

Εξόρω, excito: to stir up. Apoll. 1. 306. Εξότρύνω, ὔνῶ, exstimulo: to urge on. "Os μ' εξότρύνει παιδ' εμόν Eur. Sup. 24.

Οτρύνω, εκπείθω. Εξουσία, ας, ή, facultas, potentia : ability, power. Των κακων εξουσία Eur. Temen. fr. 14.

Syn. Δυνάμις, άδειά, αξίωμά. Εξὄφέλλω, adaugeo: to increase, advance. o. 19. Syn. Επὄφέλλω, ὄφέλλω, αύξω.

"Εξὄχα, eminenter: eminently. Ξ. 257.

Έξοχος, η, ον, eminens: surpassing others, eminent. B. 480. Syn. Εξαίρετος, υπείροχος, ϋπερεχων, προεχων, υπερφυής, προφερής, ενδοξος, εκπρέπης, κράπιστός.

Eξόχωs, excellenter, supra modum: eminently, in a particular manner. Bacch. 1224.

Εξύερίζω, ἴσω, injuriam facio per insolentiam : to act with overbearing insolence. Τάδ' εξὔβρίζει Soph. El. 295. SYN. 'Υξρίζω, γαυρίαω.

Εξυπανίστημι, sine mora erigo; in 2. a., sine mora surgo: to raise up quickly; to rise immediately. B. 267. Syn. Εξανίστημί, ϋπάνίστημι.

Εξυπείπω, moneo, jubeo: to advise, order. Bacch. 1255. Syn. Υπείπω, ĕπιτέλλω, υποτίθημί.

Εξύπερθέ, supra, superne: above. Τόδ' €ξυπερθέ Philoct. 29. Syn. "Υπερθέ, ανωθέν.

Εξυπηρέτεω, ministro, servio: to serve, minister to, obey. Trach. 1158. Syn. see $T\pi\eta$ ρἔτἔω.

Εξυπτίάζω, resupino: to lay on the back, turn up. Sept. Th. 574.

Εξῦφαίνω, texendo absolvo: to finish weaving, compose. Nem. 4. 72. See Τφαίνω.

Εξύφασμά, άτὄς, τδ, tela : a web. Eur. El. 539. See "Υρασμά. Syn. "Υρασμά, ίστὄς.

Εξύφηγεσμαι, præeo: to go first, lead the way.

Œ. C. 1025. Syn. Υτοηγεσμαι.

Έξω, Έξωθεν, adv. et præp., foras, foris, extra, præter, absque: without, out of doors, beyond. к. 95. Мед. 1309.

Εξωθέω, ωθήσω et ώσω, extrudo: to thrust or drive out from. Hipp. 1090. Syn. Εξορίζω, απωθέω, εξέλαὐνω, εκδάλλω, απέλαύνω.

Έξωθέν. See Έξω.

Εξώλης, ĕŏs, δ, ή, dependitus: utterly ruined. Æsch. Sup. 749. Syn. Πανώλης, πανώλεθρος, ολόσς, δύστηνός.

Εξωμίζω, humero tenus nudo: to make bare

up to the shoulder. Eccles. 267.

Εξωμίς, ίδος, ή, tunica servilis non tegens brachia: a jacket used by menials, which, being short and without sleeves, left the arm and body free for labour. Διφθέρων κάξωμίδων Vesp. 442.

Εξωμόσια, as, ή, abjuratio: a denial on oath. Εξωμόσια δ' ουκ εστίν Eccles. 1026.

Απωμόσια, άρνησις (μεθ' δρκου).

Εξώπιος, ου, ό, ή, extra conspectum positus: out of sight. Δωμάτων εξωπίους Alcest.

Έξωρος, ov, δ, ή, intempestivus: out of season. Soph. El. 121. Syn. Άωρος, ακαιρός, πάλαιός, εξἴτηλός.

Εξώστης, ου, δ, expulsor: a driver out, expeller. Rhes. 322. Šyn. Ελάτηρ, δερίμος.

Έορτά(ω, festum diem celebro: to celebrate a feast. "ὅτἄν ἔορτάζη λἔώς Iph. T. 1459. Syn.

Έορτην άγω.

Έορτη, ης, η, festus dies, feriæ: a festival, feast, holiday. Phœn. 797. Syn. Τέλέτη, πάν- ήγυρις, ειλάπινη. Syn. Σεμνή, άγνη, λυσιπόνος, ἴἔρὰ, ευκἔλἄδὄς, μυστἴπὄλὄς, ᢒἔὄφἴλἡς, πεντἄἔτη-

ρίς. 'Ěŏs, ϵη, ἔὄν; 'Ěŭs, 'ἔηŏs, suus, meus, tuus. 'Lon, honus significat, (Eös, vel Eös, etiam apud Hom. bonus significat, unde genitiv. plur. Έάων vel Εάων, δόσ έων vel simili voce subaudita): his own, my, thy; good. Εν στήθεσσϊν ἔοῖσῖ Α. 83. 393. "Ετἔρος δἔ ἔἀων Ω. 528. Syn. "Ös, ἔμῦς, σῦς, ἴδῖῦς, φῖλῦς, σφέσς, σφέτερος.

Επάγαίδμαι, Επάγάλλδμαι, exulto, superbio: to rejoice, be proud. Κἄκῆ ἐπἄγαίδμαι άτη Apoll. 3. 170. Π. 91. Syn. ἄγάλλδμαι, ἄγαίδμαι, τέρπόμαι, ἔπιχαίρω, ἔπάγλαίζομαι.

Επάγάλλομαι. See Επίγαίομαι.

Ἐπαγγέλλω, ἔλῶ, annuntio, promitto: to tell, announce, profess, promise. Herc. F. 1176. ΒΥΝ. Απαγγέλλω, κέλεύω, διαγόρεύω, όμολογέω, πάραγγέλλω, ἄνεγγυἄω.

Επάγείρω, ερώ, congrego: to gather together. Ταῦτ' ἔπάγείρειν Α. 126. SYN. Αγείρω, σύν-

άγείρω, επάθροίζω, συνάθροίζω.

Επάγλαϊζόμαι, exulto ob: to be proud of, ult. Δηρόν επαγλαϊείσθαι Σ. 133. Syn.

Γαυριάδμαι, επάγαίδμαι, επάγάλλδμαι.

Ěπἄγω, ξω, induco, infero: to induce, draw, Επήγαγ' ανθρωποσφάγεῖν Hec. 260. Syn. Εισάγω, εισφέρω, έπεισφέρω, πάραπείθω,

Επάδω, Επάείδω, accino, incanto: to sing to, charm by singing. Πείθειν ἔπάδουσ' Iph. A. 1212. Eur. El. 864. Syn. Πρόσφδω, κάτφδω.

Επαείδω. See above.

Επαείρω, αξρώ, contr. αρώ, adlevo; incito; extollo: to lift up, place upon; impel; extol. See Ăelpw. Olymp. 9. 31. Syn. Ăvăelpw. εξαείρω, επαίρω, επαγω, ανακουφίζω, επαινεω.

Επάξω, adaugeo, promoveo : to increase, cause to prosper. Επί έργον άξη ξ. 65. Syn. Αέξω, αύξω, έπαύξω.

Έπαθλου, ου, τὸ, præmium certaminis: a prize, reward. Κάπαθλά δεινά Phoen. 1277. Sxn. Άξθλου, αθλου, νικητήριου.

Επαιάζω, insuper lamentor: to bewail besides. Επαιάζουσιν έρωτες Bion 1. 6. Syn. Εποιμώζω,

ἔπιδακρύω, ἔπολολύζω.

Επαιγίζω, ίσω, impetuese spiro, aut irruo: to blow vehemently upon, rush forward with impetuosity. B. 148. Syn. Επάΐσσω, μέγα et σφόδρως πνέω.

Ěπαιδεσμαι, revereor: to feel awe, blush. Iph. A. 900. Syn. Αιδέσμαι, έπαισχύνδμαι, εντρέπόμαι, φόβεόμαι.

Επαίνεσις, εως, ή; Επαινός, ου, ό, laus: praise.

Troad. 420. 385. Syn. see Alvos.

Ĕπαινέω, Επαινίζω, laudo; adsentior: to applaud, praise; assent to, approve. P. V. 348. Lysist. 198. Syn. Σϋνέπαινέω, κάταινέω, έπευφημέω, ἄποδέχομαι, καυχάομαι.

Eπαινός, η, ον, laudabilis; horrendus: deserving of praise; terrible. I. 457. Syn. Δία.σημός, ένδοξός, επίδοξός, φόθερός.

Έπαινός, ου. See Επαίντσις. Επαίρω, ἄρῶ, attollo, incito: to lift, raise up, urge to. Androm. 703. Syn. Επάείρω, εξεπαίρω, ύψδω, ανίσχω, ανακουφίζω, απορθδω.

Επαισθάνδμαι, 2. a. ησθόμην, sentio, audio: to perceive, understand, hear. Τι χρέος τι νέον τι δ' επαισθόμενη Agam. 84. Syn. Αισθάνόμαι, επινόεω, επάιω, επάκούω.

Επάΐσσω, irruo: to rush on. Πα πόδ' επάξας σαρκών οστέων (spondee) Hec. 1054. Syn. Κάταΐσσω, εισβάλλω, επίπίπτω, επόρούω, απόπλήττω.

Επαισχύνδμαι, ϋνουμαι, pudet me; erubesco: to be ashamed, blush at. Agam, 1344. SYN. Αισχύνδμαι, επαιδεσμαι, φοςεσμαι.

Επαιτέω, mendico; insuper peto: to beg; ask over and above. Soph. El. 1134. Syn. Aπαιτέω, πρόσαιτέω, αιτέω.

Επαιτίαδμαι, criminor: to accuse, criminate. Herael. 462. Syn. see Αιτίαδμαι.

Ĕπαίτιὄς, ου, ὁ, ἡ, qui est in culpa: blame-able, in fault. Hipp. 1380. Syn. Ὑπαίτιὄς, ϋπεύθυνὄς, αίτἴὄς, ĕπἴμεμπτὄς.

Ěπάἴω, audio, intelligo: to hear, understand. Γλωσσάν ουκ έπάϊω Αj. 1263. Syn. Αϊω, ἔπαισθάνὄμαι, ἔπάκούω, ἄκούω.

Επακόλουθέω, subsequor: to follow closely. Vesp. 1328. See Ακόλουθέω. Syn. Ακόλουθέω, εξακόλουθεω, επόμαι, συνεπόμαι, μετέρχομαι.

Επακούω, κούσόμαι, exaudio: to hear distinetly. Νῦν ἔπἄκουσον νῦν ἔπἄρηξον Choëph. 713. Syn. Επάίω, εξάκούω, ϋπάκούω.

ἔπἄκουὄς, ου, ὁ, auditor : a hearer, a judge. ἔγὄρῆς ἔπἄκουὄν ἔόντα Hes. Op. 29. Syn. Ακρὄατης, επήκὄὄς.

Ἐπάκρίζω, ad summum perduco: to bring to an end. Αξμάτων ἔπήκρἴσεν Choëph. 919. See Blomf. Gloss. Syn. Εξάνῦω, ἔπ' ἄκρον έρ-

Επακτήρ, ήρος, δ, venator: a huntsman. τ. 435. Syn. Κύναγός, κύνηγέτης.

Επάκτιος, α, ον, et ου, δ, $\hat{\eta}$, littoralis: on the shore. Ω πάτερ μ' επακτίαν Androm. 845. Syn. Παράκτιός, παραθαλάσσιός, αγχιαλός.

'Ĕπακτὄς, ου, δ, ή, adscititius, peregrinus, mercenarius: brought to, adventitious, foreign, hired. Hipp. 318. Syn. Ξένδς, αλλοτρίδς, ξύμμαχος.

Ἐπἄλὰλάζω, άξω, conclamo: to cry aloud. P. V. 493. See Αλαλάζω.

Επαλασμαι, pervagor: to wander, rove about. Πάθη και πόλλ' επαληθη ο. 400. Syn. Αλασμαι, ἄποπλανασμαι, περιφερομαι.

Επάλαστέω, indignor: to be indignant at. Τὸν δ' ἔπάλαστήσασά α. 252. SYN. see Ala-

Επαλγέω, doleo: to grieve for. Eur. Sup.

Επάλείφω, ψω, inungo: to anoint. Επίδ' ούἄτ' ἄλεῖψαϊ μ. 47. Κατάλείφω, ἄλείφω, ἔπῖχρίω.

Επαλέξω, ήσω, auxilior, propulso: to succour, ward off. Τώ δ' ἔπἄλεξήσων Λ. 428.

Επϊκουρέω, βόηθέω, ἄλέξω, ἔπἄμύνω.

Επάλετρεύω, molo: to grind upon, grind. Πέλάνους επάλετρεύουσιν Apoll. 1.1077. Syn.

Αλέω, ἄλήθω, ἄλέτρεύω.

Επάλινδέω, obvolvo: to wrap or roll in. Apoll. 4. 1463. See Αλινδήθρα. Syn. Εκκάλύπτω.

Επαλλάσσω, ξω, alterno, vario: to alternate, exchange, alter. Heracl. 836. Syn. Πάραλλάσσω, ἔναλλάττω.

Επάλλομαι. See Εφάλλομαι.

'Ĕπαλξίς, εως, ή, pinna muri: a buttress, bulwark. Phœn. 1023. Syn. Πτέρωμα, είλαρ. $Ε_P$. Κἄλη, χρυσείη.

'Ěπαλπνος, ου, δ, ή, suavis: delightful, wel-

come. Pyth. 8. 120. Syn. see 'Hous.

Επαμαξεύω, tero plaustris: to mark with carriage wheels. Antig. 257. See "Ăμαξά.

Επαμασμαι, coacervo: to heap up. Επαμήσατο

χερσί φίλησιν ε. 482. Syn. Επίσωρεύω, επίβάλλω, ἄνἄκινξω.

Επαμβάτηρ, ηρός, δ, qui insidet vel conscendit: one who lights upon, an invader, devourer. Σαρκῶν ἔπαμβἄτῆρἄς Choëph. 274. Syn. Ἐπί-Extys.

Επαμείδω, permuto: to exchange. Αλλήλοις επάμείψομεν Ζ. 230. Syn. Διαμείθω, αμεί-

6ὄμαι, κἄταλλάσσω, αντίδίδωμί.

Επαμοιβάδις, per vices: in turn, alternately. Αλλήλοισϊν εφυν επαμοιβάδις οθς υπ' Οδυσσεύς ε. 482. Syn. Εναλλάξ, ἄμοιβάδον, πάραλλάξ.

Επαμοίδιος, Επαμοιδος, ου, ό, ή, alternans: alternate, mutual, corresponding. Hom. H. Merc. 513. See above. See also Apoll. 2. 1077. Syn. Αμοιβός, αμοιβαίός.

Ěπαμπέχω, superinduo: to clothe, place upon.

Troad. 1147.

Ěπαμύντωρ, ὄρος, δ, auxiliator, vindex: a protector, avenger. Εσθλώ τοι τούτω γ' επαμύντορε

π. 263. Syn. Αμύντωρ, ἄλεξητήρ.

Επαμύνω, ὔνῶ, defendo ab injuria, succurro: to defend, succour, avenge. Πόσειδάων ἔπἄμῦναι Ε. 357. Syn. Αμύνω, εξαρκέω, επαρκέω, ἔπἴβὄηθἔω, ἔπἄρήγω.

Επαμφέρω, i. q. Επανάφέρω. Solon ap. Diog.

 L. p. 19., ed. Steph.
 Επάν. See Επήν. Jacobs. Anthol. 9. 120. Επαναθάλλω, differo; med. induo: to put off; to throw over or on. Eccl. 276. SYN. ETTβάλλω, περίβάλλω.

Επάνἄβὄἄω, acclamo: to shout aloud. Plut. 292. Syn. Ανάβδαω, ἐπίβδαω, ἔπιφθέγγδμαι.

Ěπἄναγκάζω, ἄσω, cogo: to force upon, compel. P.V. 692. See Ανάγκη. SYN. Εξάναγκάζω, ἄναγκάζω.

Επάναγόρεύομαι, præconis voce pronuntio: to proclaim over and above. Μάλιστ' ἔπἄνἄγὄρεύἔται Αν. 1072. Syn. Ανάγδρεύω, ἄνἄκηρύττω.

Επαναδίπλάζω, ασω, duplico: to repeat. Επανάδιπλαζε και σάφως P. V. 842. Syn. Ανάδιπλὄω, ἔπἄνἄφἔρω, ἄνἄλαμβἄνω.

Επάναιρεσμαι, attollo; occido: to raise up, to kill. Œ. C. 421. Syn. Επαίρω, επίλαμβανω,

ἄναιρἔω.

Επάναίρομαι, elevo meipsum: to rise up. Eq. 784. Syn. Επέγειρόμαι, έγειρόμαι, έπανίσταμαι.

Επανακρούω, repello, inhibeo: to beat back. Ατάρ το δείνα δεύρ' επανακρουσαι πάλιν Αν. 648. Syn. Ανακρούω, υποστρέφω, επαναβαίνω.

Ĕπαναμένω, μένω, exspecto: to wait for. Nub.

801. Syn. Αναμένω, εμμένω.

Ěπἄνἄπηδἄω, insilio: to spring upon. Nub. 1378. Syn. see Επίπηδαω.

Επανάστασις, εως, ή, subversio: subversion. Antig. 533. See Ανάστασις. Syn. Ανάστασις, εξανάστασις.

Επανατίθημί, superimpono : to lay upon. Vesp. 148. See Τίθημί. Syn. Επίτιθημί.

Επαναφέρω, transfero, refero: to refer to, lay the blame upon. Nub. 1079.

Επαναφυσάω, tibiam inflo: to blow or play on the flute. Thesm. 1175. See Φυσάω. Syn. Ανάφυσάω, άνάπν εω, ἄείδω.

Επαναχωρέω, recedo: to go back, retreat.

Eccles. 28.

Επανδρόω, maribus impleo: to populate with

males. Apoll. 1. 874.

Επάνειμι, Επάνήκω, Επάνέρχομαι, redeo: to return. Trach. 643. Iph. A. 1627. 1ph. T. 257. ΝΥΝ. Ανέρχομαι, επαναχωρεω, επανειμί, **ἔπἄνήκω**, ἔπέρχὄμαι.

Επάν ερόμαι, rursum interrogo: to question again. Pers. 965. Syn. Ανέρομαι, ανέρωταω, ἄνἄγὄρεύω.

Επάνέρχομαι. See Επάνειμι.

Επανήκω. See Επανειμί.

Επανθέω, poët. Επανθίαω, effloresco: to flourish upon, blossom, prosper. Nub. 1174. Apoll. 3. 519. Syn. Εξανθέω, ἄπανθέω.

Επανθρακιδές, ων, ai, pisciculi super carbonibus assati : broiled fish. Καὶ γὰρ πρότ ἔρον ἔπανθρακίδων εμπλήμενος Vesp. 1127.

Επανθρακίζω, super carbonibus asso: to broil.

Δἴα σ' επανθρακίζομεν Αν. 1546.

Επανίστημί, excito, erigo; in a. 2. et perf. med. assurgo: to raise up; to rise up. Av. 1583. Syn. Ανίστημϊ, εξάνίστημι.

Ěπανορθόω, in integrum restituo: to set right again, re-establish. Lysist. 528. Syn. Avop-

θόω, κάτορθόω, εξορθόω.

Επαντέλλω, ελώ, tollo; exorior: to raise up; to rise up. Phoen. 105. Syn. Ανατέλλω, ϋπερτέλλω, εξάνἄδὕδμαι, ἄνίστημῖ.

ἔπαντίἄω, ἄσω, adversor: to oppose. "Os πότ' ἔπαντίἄσει' ότ' Hom. H. Apoll. 152. Sed hæc lectio est Martinii correctio, et dubitata.

Επάνω, Επάνωθέ, desuper, supra: over, above, con. "Ωστ' άν έπάνω μέν Προξένίδης Αν. 1126. Alcest. 476.

Επάξιος, ου, δ, ή, dignus: worthy, preferable.Τὸ στράτευμ' ἔπάξιον Troad. 385. SYN. 'Αξίος.

Επαξίωs, pro dignitate: in a becoming manner, justly. Œ. R. 133. See above. Syn. Αξίως, ενδίκως, κάτ' αξίαν.

Επαξίοω, censeo, postulo: to deem fit, request. Επαξιώ σε δαίμου' Soph. El. 660. Syn.

Αξίδω, ἔπιζητἔω, πάρακάλἔω,

Επαξονίος, ου, δ, ή, qui circa axem volvitur: rolling round an axis, voluble. Επαξονίω κύκλα δίφρω Theoc. 25. 249.

Επαοιδή, ηs, ή, incantatio: a charm, incantation. Επαοιδαίσιν θέλξει στέρεάς τ' P. V. 180. Syn. Επφδή. Ερ. Μελίγλωσσος, μαλακή.

Επάπειλεω, insuper minor; minor: to superadd threats; to threaten. Βη δ' επάπειλήσας Syn. Απειλέω, κάτάπειλέω, εμβριμάδ-

Επαποδύσμαι, accingor rei gerendæ: to prepare for action. Αλλ' ἔπἄποδυωμἔθ' ἀνδρες του-τωι τῷ πράγμἄτι Lysist, 615. Syn. Εγχειρίζω,

εγχειρέω, πάρασκευάζομαι.

Επαπύω, Dor., et Επηπύω, acclamo: to shout at, clamour for. Επήπυον αμφίς αρωγοί Σ. 502. Syn. Επάυτεω, επίδοαω, βόαω.

Ĕπάρὰ, âs, ἡ, imprecatio: a curse. Θἔοὶ δ' ἔτελεσσάν επαράς Ι. 456. Syn. see Αρά.

Επάρασμαι, imprecor: to imprecate, curse. Κἀπἄράσασθαι τάδε Iph. A. 60. Syn. see Κάτ-

Επάρασιμός, ου, δ, ή, execrabilis: liable to a curse, execrable. Επάρασιμός ὅστίς ἄρεῖται Phocyl. 16. Syn. Απάρατός, επάρατός, όραιός, απευκτός.

Επάργ ξμός, ου, ό, ή, caligine obductus: dark, obscure. Agam. 1082. Syn. Σκότεινός, ἄσημός, τύφλός.

Επαρήγω, adjuvo : to assist, support. Παρ-ίσταται ηδ' επαρήγει Ψ. 763. Syn. Επαλέξω, €παμύνω, αρήγω.

Επάρηγων, ὄνός, δ, auxiliator: an assistant, supporter. Πόλεῖς δ' ἔπάρηγονἔς άλλοι Apoll. 1. 1039. Syn. see Ἐπάρωγος.

Επάρκεσίς, εως, ή, auxilium: assistance, aid. Καὶ γενους επάρκεσιν Ε. С. 447. Syn. Βόή-

θειά, ἔπἴκουρῖα, άλκάρ, ἄρωγή. Επαρκέω, έσω, propulso, opem fero: to avert, ward off, succour. Orest. 794. Syn. Απείργω,

ἄπ ξλαύνω, ξπάμύνω, διαρκξω.

Επαρκούντως, sufficienter: in a sufficient manner, adequately. Οίδ' ἔπαρκούντως δ' ἔμοί Soph. El. 356, Syn. see Εξαρκούντως.

Επάρουρός, ου, ό, agricola: a husbandman. Βουλοίμην κ' επάρουρος λ. 488. Syn. Αγρότης,

Επαρτής, ĕŏs, δ, ή, qui est in promptu : ready, prompt. τ. 289. Syn. Ετοίμος, ευτρέπης, προ-

χειρός, εξηρτισμένός.

Επαρτίζω, Επαρτύω, paro, adapto, perficio: to prepare for, make ready, fit to. Apoll. 1. 877. Αυτίκ' επήρτυε πωμά 3. 447. Syn. Απαρτίζω, κάταρτίζω, εξαρτύω, άρμόζω.

Επάρχομαι, auspicor: to begin with. σ. 417.

ΝΥΝ. Απάρχομαι, κατάρχομαι, άρχομαι.

Έπαρχὄς, ου, ό, dux, ductor: a leader, commander. Agam. 1198. Syn. Αρχὄς.

ἔπἄρω, ἄρῶ, Æol. άρσω, adapto: to fit in, fasten. Ξ. 338. See Ἄρω. Syn. ἔπαρτὔω, άρω, άρμόζω, εφαρμόζω, εναρμόζω.

Επάρωγη, ης, ή, auxilium: assistance, succour. Αριστήων επάρωγη Apoll. 1. 302. Syn. Αρωγή, ἔπικουρία.

Ěπὄρωγός, οῦ, ὁ, auxiliator: an assistant, ally.

Ου γάρ εγών επάρωγός λ. 497. Syn. Αρωγός, επάρηγων, άλεξητηρ, βόηθός, επικουρός, επιτάρρόθος, επίρδοθός.

Επασκέω, exerceo, exorno: to exercise, work, embellish, extol. ρ. 266. Syn. Εξασκέω, δίακοσμέω, κάτακοσμέω.

Επασσύτερός, α, όν, creber, alter post alterum: frequent, one upon another. "Ωs τοτ' επασσυτέραι Δ. 427. Syn. Σὔνἔχης, πὕκνὄς.

Επασσυτ ερότριβης, εσς, δ, η, frequenter inflictus: frequently inflicted. Επασσυτέροτριεή

τά χ ερός ὄρ εγμάτα Choeph. 420.

Έπαυλίς, τως, ή, villa, casa, domus, stabulum, ovile: a farm-house, cottage, house, fold or stall. Apoll. 1. 800. SYN. Κάλὔ6η, στἔγός, **ἔ**παυλὄς, μὄνή.

Έπαυλός, ου, δ, stabulum: a stall, fold. Ψ.

357. Syn. Αυλή, Εναυλός.

Επαυρέω, Επαύρδμαι, Επαυρίσκδμαι, fruor, gusto; to reap the advantage of, taste, enjoy. A. 410. Λ. 572. Ν. 733. Syn. Απολαύω.

Επαυτέω, Επαύω, acclamo; to cry aloud, shriek, announce aloud. Επηΰτησε δε λαός Call. 2. 101. Syn. Ανάκράζω, επίβοαω, επηπύω, ἔπἴθωΰσσω.

Επαυχενίος, ου, δ, ή, qui cervici imponitur:

placed on the neck. Pyth. 2. 171.

Επαυχέω, glorior ob: to rejoice at, glory in. Antig. 483. Syn. Εξαυχέω, ὑπέραυχέω, αυχέω, μεγά φρόνεω, επεύχομαι.

Επάΰω. See Επάϋτεω.

Επάφαυαίνω, ἄνῶ, arefacio: to dry up, parch, destroy. Ran. 1089. Syn. Επιξηραίνω, ἄφα-

Επάφαω, contrecto: to feel, handle, grope, touch. Επάφων άταρβεί χειρί P. V. 874. Αμφάφαω, εφάπτομαι, επιψαύω, ψηλάφαω.

Ĕπἄφη, η̂s, η, contrectatio; a touch, patting. Βόσς εξ επάφης κάξ επίπνοίας Æsch. Sup. 18.

'Ĕπἄφὄς, ου, ὁ, Epaphus: the son of Jove and Io. Phœn, 689. a est eodem metro atque ἔπἄφή. Ep. Κĕλαινŏs.

Ἐπἄφρίζω, spumam ago, despumo: to foam at. Κύρτον επαφρίζη Mosch. 6. Syn. Αφρίζω. εξάφρίζω.

Επαφύσσω, ύσω, super effundo; to pour upon. Επήφυσεν αυτάρ Οδυσσεύς τ. 388. ΣΥΝ. Επί-

Επαχθής, εσς, δ, ή, gravis, molestus: odious, vexatious, burdensome. Ran, 940. Syn. Βάρυς, αλγεινός, ἄηδης, επίφθονός, επίπονός.

Επάχθόμαι, indignor; to be indignant at.

Hipp. 1255.

Επάχλυω, ύσω, obnubilatum esse: to be darkened. Επαχλύουσαν ἴδέσθαι Apoll. 4. 1479.

Ěπεγγελάω, illudo, irrideo, insulto: to laugh at, deride, insult over. Aj. 454. γελάω, εγγελάω.

Επέγείρω, excito: to stir up, awaken. Herc. F. 1074. SYN. Ανέγείρω, εξέγείρω, έγείρω, ανάκινξω.

Ěπεγκάπτω, devoro: to devour. Eq. 491. Syn. Κάτάφάγω, κάτεσθίω, έπίφάγω.

Επεγκελεύω, jubeo: to order. Cycl. 648. Syn. Εγκέλεύω.

Επέγρομαι, expergefio: to awake. Καϊ επέ-γρετο πράτα Theoc. 24. 34. Syn. see Έγρομαι.

Ěπεγχεω, χεύσω, infundo, admisceo: to pour in or into, mix, mingle. Cycl. 422. Syn. Eyχξω, ξπίχξω.

Επεί, Επείη, Επειδή, Επειδάν, postquam, quoniam: when, after, since. Œ. R. 390. A. 307. A. 235. N. 285. Syn. Επάν, επεί άν, δπηνίκά, ŏτĕ, ŏτἄν, ŏπŏτἄν.

Ĕπείγω, urgeo; med. festino: to urge, force; mid. to hasten. Z. 85. Syn. Κἄτεπείγω, επισπέρχω, διωθέω, ελαύνω, σπεύδω, ερεθίζω.

Ĕπειδάν. See Ĕπεί. Επειδή. See Επεί.

Επείδω, inspicio: to look upon, behold. Hec. Syn. Πρόσείδω, κάτείδω, εφόραω, θέαδ-148.

Επείή. See Επεί.

Ἐπεικάζω, conjicio: to conjecture. Trach.

1222. Syn. Εικάζω.

Έπειμί, succedo, advenio, obeo: to come upon, arrive, attack. A. 29. Syn. Επέρχομαι, κάταλαμβάνω.

Έπειμί, sum super aut post : to be upon, over, or after. B. 259. Syn. Επίγίγνομαι, επίμενω, ĕπἴκειμαι.

 $E\pi\epsilon\iota ol$, $\hat{\omega}\nu$, of, Epei: the inhabitants of Elis.

Iph. A. 281. Syn. see Ηλειοί.

Ĕπειδs, οῦ, δ, Epeüs: the builder of the Grecian horse, which caused the destruction of Τroy. 3. 493. Ερ. Θείσς, δίσς, μεγάθυμος, υίσς Πάνοπησς, ετμελίσς, άρητφιλός, άγλασμητίς.

Επείπον, insuper dicere: to say further. Æsch.

Sup. 979. Syn. Κάτειπον, επαυδάω.

Ĕπειρύω. See Ĕπερύω.

Επείσακτός, ου, ό, ή, adscititius: brought in, introduced, foreign. Ion 592. SYN. AAAOτρίος, έπηλυς, αλλόφυλος.

Επεισβάλλω, superinfundo: to pour in upon, pour down. Eur. El. 498. Syn. Επίβάλλω, εισβάλλω, κἔράννυμῖ.

Επεισθάτης, ου, ό, vectus: a passenger in a

ship, sailor. Τῶν ἔπεισβἄτῶν Helen. 1549. Επεισέρχομαι, ingredior: to enter into. Ion

812. Syn. see Εισέρχομαι.

Επείσοδος, ου, ή, ingressio: an entrance.

Œ. C. 30. Syn. see Είσόδός. Επεισπαίω, violenter irruo: to strike or rush

against. Plut. 806. Syn. see Εισπαίω.

Ĕπεισπηδάω, insilio: to spring upon. Eq. 362. Syn. see Εισπηδάω and Επίπηδάω.

Επεισπίπτω, irruo: to rush or fall upon. Ε. C. 915. Syn. see Εισπίπτω.

Επεισφέρω, Επεισφρέω, intromitto: to bring in, introduce, set upon. Phæn. 207. Eur. El. 1033. Έπειτα, deinde, postea, in posterum: then,

after that, afterwards. A. 35. See Eîtă. Syn. Είτα, μετά ταθτά, το εντεθθέν, τότε, έπεί τοι.

Ĕπἔκεινα, adv., illic, ultra, ante: in those parts, beyond, opposite. Æsch. Sup. 265. Syn. Αυτόθι, ὑπἔρὰνω, ἀνωτἔρω, ἀπἔναντί, πἔραν.

Επεκπίνω, insuper bibo: to drink up besides.

Cycl. 327. Syn. see $E\kappa\pi i\nu\omega$.

Ἐπελαύνω, ελάσω, impingo, admoveo : to drive upon, lead against. Επ' αυτῷ χαλκόν έλασσαν Ω. 421. Syn. Επίτιθημί, έπαγω, έπίπέμπω.

Επελπίζω, ἴσω, cum accus., in spem adduco; cum dativ., spem pono in aliquo; bene de aliquo spero; spero: to raise hopes; to place one's hopes upon; to hope well of; to hope. Hipp.

Επέλπόμαι, spero: to hope in, to hope. Agam.

1000. Syn. see Ελπίζω.

Ἐπεμβαίνω, ingredior; insulto: to enter; leap

upon. Hipp. 664. Syn. Εμιβαίνω, εμβαίνω, άναβαίνω.

Ĕπεμβάλλω, ἄλῶ, injicio, intersero: to put upon, insert. Iph. T. 936. Syn. Εμβάλλω, εντίθημι, επελαύνω, επάγω.

Επεμβάτης, ου, δ, vector equi aut currus aut navis: one who mounts a horse or carriage; a 'Αρμάτων τ' ἔπεμβάτην Eur. Sup. mariner. 595. Syn. Εμβάτης, ἔπεισβάτης, ἔπόχος.

Επεμπίπτω, superincido: to fall upon, as-Αj. 42. Syn. Επεισπίπτω, επεμβάλλω, ἔφορμάω, ἔπῖπίπτω, ἔνὄρούω.

Επενδίδωμί, δώσω, insuper addo: to add besides. Τρίτην επενδίδωμι του Agam. 1357.

Ěπενθόρεω, Επενθρώσκω, insilio, irruo : to leap or spring upon. Trach. 919. Œ. R. 477. SYN. Ενθόρεω, επίθρώσκω, επεμπίπτω, επεισπίπτω, εμπίπτω, ἔπἴπηδἄω, εμβάλλω.

Επευτάνυω, Επευτείνω, insuper intendo: to stretch upon or out, to strain. Ύψοσ' ἐπευτάνυσας χ. 465. Antig. 1249. Syn. Επίτείνω, εντείνω, πρότείνω.

Επεντέλλω, insuper jubeo; to order besides. Antig. 218. Syn. Εντέλλω, ἔπιτέλλω, κελεύω, προστάσσω.

Επεντύνω, Επεντύω, apparo: to prepare for,arm for, put on harness. Επεντύνονται ἄεθλα ω. 89. Επέντυς μώνυχας ίππους Θ. 374.

Επέξειμι, egredior, aggredior; to go out against, attempt. Ran. 1117. Syn. Επεξέρχο-

μαι, διέξειμί.

Επεξεργάζομαι, effectum opus polio; insuper ago; occido; to polish a completed work; do in addition; kill. Antig. 1288, Syn. Εξεργάζύμαι, ἔπισφάττω.

Ěπεξέρχὄμαι, obviam eo hostibus; insuper enarro: to march out against; to tell besides. Ρ. V. 895. Syn. Επέξειμι, επέρχομαι.

Επεξίακχάζω, læta voce acclamo: to shout out joyfully. 'Αλωσίμον παιῶν' ἔπεξίακχάσας Sept. Th. 632. Syn. Εκεσαω, επαλαλάζω.

Επεργάζομαι, conficio: to perform additionally.

Bacch. 1188. Syn. Εργάζομαι.

Επερείδω, impingo; fulcio: to press upon, thrust; to support by leaning. Hec. 111. Syn. Απερείδω, ενερείδω, συνερείδω, στηρίζω, βεθαιδω, εμπήγνυμί.

Επέρεύγω, evomo, ut fluvius in mare defluens:

to disembogue. Apoll. 4. 631.

Επέρεφω, superne contego: to cover over, crown. A. 89. Syn. Ερέφω, στέφανοω, έπίκοσμξω.

Επερόμαι, ήσόμαι, sciscitor: to question, con-

sult. Plut. 32. Syn. Έρδμαι. Επέρδω, poët. Επειρδω, attraho; to draw to, close. Θύρην δ' επερυσε κορώνη α. 441. Apoll. 3. 148. Syn. Επάγω, ἔφελκύω, ἔπισύρω, ἔπι-

Ĕπέρχὄμαι, accedo; in animum venio; impetum facio; edissero, explico: to come on or upon, approach; to come into the mind; to attack or surprise; to detail, explain. Bacch. 725. Syn. Πρόσέρχομαι, επειμί, επίβαίνω, εφίκνεομαι, εισβάλλομαι, επίσεύομαι, εφορμάω, επίχειρεω, δίεξίημι.

Επέρωταω, insuper interrogo: to ask further, consult, question. Plut. 902. Syn. see Epwraw.

Ĕπεσβολία, as, ή, convicium: babbling, reproach. δ. 159. Syn. Λοιδόρια, φλυαρία.

Ěπεσεολος, ου, δ, conviciator: a slanderer. Β. 275. Syn. Λοίδορος, κακόγλωσσός.

Επέσθω, insuper edo: to eat besides or with. Call. Ep. 50.

Επέτειδς, α, δν; Επέτήσιδς, ου, δ, ή, annuus: annual, perennial. Agam. 985. n. 118. Syn. Έτειὄς, ἔτήσἴὄς, ἔνἴαύσἴὄς, ἔπηἔτἄνὄς.

Έπετης, ου, δ; Επετίς, ίδος, ή, famulus: an attendant. Pyth. 5. 1. Apoll. 3. 664. SYN. Ακόλουθός, αμφιπόλός, δέραπων.

Επέτησίος. See Επέτειος.

Έπετίς. See Επετης.

Επευκλείζω, nobilito: to render illustrious, ennoble. Simon. fr. 71.

Επευφημέω, fausta acclamo: to applaud, shout at with joy. Iph. A. 1467. SYN. see Ευφημέω.

Επεύχομαι, precor, voveo; glorior: to pray to, vow; to boast. Sept. Th. 265. Syn. Εύχο-

μαι, μεγάλαυχεω, αυχέω, εξεύχομαι.

Επέχω, ἔφέξω or ἔπισχήσω, inhibeo, adhibeo, obtineo, collineo, desisto, invado: to detain, prevent, apply, possess, aim at, forbear, attack. Lysist. 490. Syn. Κἄτἔχω, κωλὕω, κρἄτἔω, ἄνἄβάλλὄμαι, πρόσἔχω, πρόσἄγω, ἔπιθύνω, τυγχάνω, κάτάλαμβάνω, έχω.

Ĕπήβὄλὄs, ου, δ, ή, qui scopum ferit, compos: one who hits the mark, successful, possessed of. Antig. 492. Syn. Εγκράτης, μετόχος, επιστά-

Επηγκενίδες, ων, αί, tabulæ navium: the long planks on the sides of a ship, or forming the deck. Επηγκενίδεσσι τελεύτα ε. 253.

Ἐπηĕτανος, οῦ, ὁ, ἡ, toto anno durans; copiosus: lasting all the year; abundant. Επηξτά-νοι πόλυ δ' ύδωρ ζ. 86. Syn. Επξτήσϊος, ξπξ-Syn. Επετήσιος, επετειδς, εύπορος, συνέχής.

Επήκοσς, Dor. Επάκοσς, ου, δ, auditor, arbiter: a hearer, umpire, witness. Agam. 1393. Syn.

Επάκουδς, ἄκρδατής.

Επήλυξ, τγός, obscurus: shaded, dark, Την πέτραν ἔπήλὕγα Cycl. 674. SYN. Auyalos, ορφναίδς, σκότεινός, σκίδεις.

Έπηλϋς, ϋδός, advena, extraneus: a stranger, foreigner. Τοῖς ἔπήλὕσι Ion 422. Syn. Ξἔνὄς,

σ.ποικός.

Επηλύσια, as, ή, adventus; incantatio: arrival, occurrence; sorcery. ΤΗ γάρ επηλυσίης H. in Merc. 37.

Επημάτισς, α, σν, qui interdiu facit aliquid: who does anything by day, diurnal. Επημάτιαι

αγέρουτο Apoll. 3. 894.

Επημοιεός, οῦ, ὁ, ἡ, alternus, mutuus: alternate, exchanging, alternately worn. ξ. 513. SYN. Επαμοίδιος.

Ěπην, Ion. pro Ĕπάν, postquam, ut primum:

after, as soon as, \$.130.

Ĕπήδρὄς, ου, δ, ή, sublimis: hanging in the air, aloft. Apoll. 4.142. Syn. see Μἔτ ἔωρὄς.

Επήρατός, ου, ό, ή, valde amabilis: very lovely, enviable. Isth. 6. 17. See Πολυήρατος. Εράτος, εραννός, εράτεινός, κάλος, ήδυς.

Επήρετμός, ου, ό, ή, ad remigationem adeinctus: at the oar, furnished with oars. Επήρετμοι και εταίροι δ. 559. Syn. Επικωπός, ετοιμοι Ερέσσειν.

Επηρεφής, εός, δ, ή, coopertus: roofed over, over-arched, projecting. v. 349. SYN. Kär-

ηρέφης, σύνηρέφης, ύψηλός, πρόβλής.

Επηρίτος, ου, δ, Eperitus. Επηρίτος αλλά με

Επήτεια, as, Επητύς, τός, ή, facundia, laus: eloquence, praise. Apoll. 3. 1006. φ. 306.

ἔπητής, οῦ, ὁ, facundus: eloquent. σ. 127. Syn. Ἡδὔλὄγὄς, ἄγὄρητής. Ρηκ. Τοῦ καϊ ἄπὸ γλώσσης μελίτος γλυκίων ρεέν αυδή.

Ἐπήτρἴμὄς, ου, ὁ, ἡ, densus: frequent, numerous, crowded. Ἐπήτρἴμοῖ ὑψὄσἔ δ' αυγή

Σ. 211. SYN. Επάλληλός, πύκνός.

Επητύς. See Επήτεια.

Ĕπηχεω, obstrepo: to sound, re-echo. Cycl. Syn. Εξηχέω, κάτηχέω, αντίφωνέω, αντηχεω, επίβρεμω, επιψόφεω.

Ĕπĭ, gen., in, super, apud ; dat., super, in ; acc., ad : gen., upon, above, at; dat., against, in, over; acc., to, on. A. 437. Επί γούνασιν ηϋκόμοιο Z. 303. Ĕπĭ is frequently put for ĕπεστĭ.

Ĕπἴάλλω, ἄλῶ, immitto, injicio, efficio: to bring upon, lay upon, occasion. Οῦτος γἄρ ĕπίηλεν τάδε έργα χ. 49. The antepenult of επίηλεν is here long on account of the augment. Syn. Εφίημι, επίβάλλω, εμβάλλω, επί-

Επίανδάνω, complaceo: to please, prove pleasing. Τοισιν δ' επίηνδάνε μύθος π. 406.

Syn. Αρέσκω, ανδανω.

Ἐπίἄχω, acclamo: to shout, shriek at. Ἐπίαχον ή δεκάχιλοι Ε. 860. The is long here by Arsis. Syn. Επίδοαω, επάθω, επάθτεω, ανακράζω, ἄνἄςοἄω, κηρύσσω.

Ĕπἴδάθρον, ου, τὸ, naulum: passage-money, fare. Καὶ δε κεν άλλ' επίβαθρον εγών ο. 448.

Syn. see Ναῦλὄν.

Επίβαίνω, βήσομαι, conscendo, adeo, evenio; a. 1. pono, sublevo: to ascend, embark, go to, turn out or prove; a. 1. to raise. Orest. 530. Syn. Ανάβαίνω, εμβαίνω, επεμβαίνω, εισβαίνω, ἔπέρχομαι, ἔπἴβἄτεύω.

Ἐπϊδάλλω, ἄλω, injicio, infligo: to put or throw upon, inflict. Choeph. 398. Syn. Eloβάλλω, προσβάλλω, πρόσεμβάλλω, επίτίθημί,

ἔπιρβίπτω, ἔπἄγω.

Επίβάσκω, induco: to bring in or upon. B. 234. Syn. Επάγω, ἔνάγω, ἔπίβαίνω.

Ἐπίδαστάζω, fero in: to bear or carry in. Cycl. 378. Syn. Διάβαστάζω, βαστάζω, άνάκουφίζω, φέρω.

Έπιεδα, Επίεδα, ης, ή, " proprie, dies festus additus; deinde in genere, dies sequens; sequens tempus: uti in hoc Pindari loco. V. Schol. et Heyne in l. et Damm. in v. item Ruhnken. ad Timæum, v. Ěπιςαιαι." Maltb.: a day immediately after the feast, when the common people were allowed to eat the remnant of the festival; generally, any succeeding day; the following time. Τραχεῖἄν έρπόντων πρός ἔπίβδαν ομώς Pyth. 4. 249., answered by Τιμάν δάσασ-θαι μαλά τε γάρ τοι εγώ. Εχρ. ή μεθεορτός ἡμĕρα.

Επιβήτωρ, ὄρὄς, δ, qui navem vel equum conscendit: one who mounts, a mariner, rider.

σ. 262. Syn. see Επεμβάτης.

Ěπἴβλἔπω, inspicio, considero, curo: to look upon or to, regard. Καὶ τὕχαις ἔπιβλἔπων Ε. R. 1526. Syn. Εμβλέπω, επίδερκόμαι, επισκόπεω, εφόραω, επίλεύσσω, εποπτεύω, απόβλἔπω.

Ěπἴβλης, ητός, δ, obex, pessulus: a bolt, bar. Έχε μοῦνος επιβλής Ω. 453. SYN. Μόχλος,

ŏχεθs, δŏκŏs, κλείθρŏν.

Επίδοαω, Επίδωστρεω, inclamo, vocifero: to shout at or cry over, bark at, call aloud upon. Aves 898. Theoc. 12. 35. Syn. Ανάβοαω, εμβόἄω, ἄνὄκράζω, ἔπἴκἄλξω, ἔπἴἄχω, κἔλἄδξω.

ἔπῖβόλλ, ής, ή, mulcta: a fine. Vesp. 766.

Ěπἴβουκὄλὄς, ου, δ, bubulcus: a cowherd.

υ. 235. Syn. see Βουκόλός.

Eπίβουλευτής, οῦ, δ; Ἐπίβουλος, ου, δ, insidiator, insidiosus: one who has designs against another; one who plots against; insidious. Aj. 726. Æsch. Sup. 595.

Επίδουλεύω, insidiose molior: to plot against, take by a snare. Thesm. 82. Syn. Εφέδρεύω,

ἔνἔδρεύω, λοχίζω, λοχάω.

Επίδουλία, ας, ή, insidiæ: a design against another, plot. Nem. 4. 58. Syn. Λόχός, επίδόλη, εγχείρημα.

Επίβουλός. See Επίβουλευτής.

Επίβρέμω, admurmuro : to roar, murmur. Δεινόν επιβρέμεται Ran. 680. Syn. Εμβρέμω,

βρέμω, ψόφέω, έπηχέω.

Επίδριθής, ϵὄς, δ, ή, prægravis, confirmans: pressing with great weight upon, giving weight or sanction to. Παυτί χρόνφ δ' ϵπίδριθεῖς Ευμπεη. 968. Syn. Εμβριθής, βάρὔς, δεινός, χάλξπός.

Ἐπίβρίθω, ingravesco, magno pondere irruo: to press heavily upon. Pyth. 3. 190. See Βρίθω. Syn. Κἄτἄβρίθω, εμβρίθω, βἄρἔω, βἄρἴνω,

καταβαρύνα

Επίβριμασμαι, infrendeo, minitor: to roar at, threaten. Δεινόν επεβριματό Call. 4. 56. Syn. Επίβρεμω, εμβρέμω.

Επίβρόντητὄς, ου, ὁ, ἡ, attonitus, amens : thunder-struck, mad. 'Οὐπίβρόντητος μολών

Aj. 1386.

Επίδύω, ύσω, obturo: to stop up, fill up. Τὸ στομ' ἐπίδύσας κέρμάσιν τῶν ῥητόρων Plut. 379. Syn. Βύω, εμπλήθω, γεμίζω, σκεπάζω.

Επίθωμίος, ου, ὁ, ἡ, altari impositus, ad altare cantari solitus: placed on the altar, at the altar. Eur. El. 715.

Επίδωστρεω. See Επίδοαω.

Ěπιδώτωρ, ὄρος, ὁ, pastor: a feeder of cattle,

shepherd. ν. 222. Syn. see Βὄτήρ.

Eπίγαμέω, conjugem superinduco: to marry again, add one husband to another. Ου γάρ ἐπέγαμει πόσιν πόσει Orest. 588. Syn. see

Ἐπῖγἄμὄς, ου, ὁ, ἡ, nubilis : marriageable. Θὐγἄτηρ ἔπῖγάμὄς κἂν ὄλως μηδὲν λἄλῆ Me-

nand.

Επίγείνομαι, Επίγιγνομαι, adnascor, succedo, contingo post: to spring up, succeed, happen thereupon or after. Z. 148. K. 70. Syn. Γίγνομαι, γεννάδμαι, ἀπίδιδωμι.

Επίγελάω, arrideo, irrideo: to smile upon, laugh at. Thesm. 979. See Γελάω. Syn. Εγγελάω, κατάγελάω, επισκώπτω, διάπαίζω.

Επίγίγνομαι. See Επίγείνομαι.

Επίγιγνώσκω, agnosco: to discover, understand, recognise. ω. 216. Syn. Γιγνώσκω, ανάγιγνώσκω, αισθάνόμαι, εξέπίσταμαι, μανθάνω.

Επίγλωσσάδμαι, effutio in aliquem: to use the tongue against, threaten. Ταῦτ' ἔπιγλωσσῷ Δἴός P.V. 964. Syn. Κἄτάβοἄω, κἄτηγορέω, φλύαρέω.

Επίγναμπτω, inflecto: to bend back, prevail on, bend. Κάθηστο ἔπίγναμψασά φίλον κήρ A. 569. Syn. Γνάμπτω, κατακάμπτω, πραύνω.

Επίγνώμων, ὄνός, δ, ή, judex; veniæ facilis: a judge; considerate, indulgent. Επιγνώμων δέ τοι ειμί Mosch. 4.70. Syn. Συγγνώμων, κρίτης, έπόπτης.

Επίγδνοι, ων, ol, "posteri. Ita dicebantur κατ' εξόχην Septem ducum filii, qui decem post annis, Thersandro duce, Thebas expugnaverunt; de quibus vid. Heyne ad Apollodor. iii. 7. 2. Num hos innuerit Æschylus, vix satis liquet." Blomf, ad Sept. Th. 896. Hos innuit Euripides, Suppl. 1234.: posterity, the Epigoni.

Επίγουνίδιος, ου, ό, ή, genibus impositus: on the knee. Ταὶ δ' ἔπίγουνίδιον Pyth. 9. 107.

Ěπίγουνῖς, ἴδός, ἡ, os latum et rotundum, quo genuum commissura tegitur, femur: the kneepan, thigh. Ěπῖγουνῖδὰ Θεῖτο ρ. 225. Syn. Μηρός, μηρίον, ισχίον. Εν. Λευκἡ.

Ěπίγράδδην, stringendo leviter: with a scratch, lightly. Ěπιγράδδην βάλξ χειρός Φ. 166. Syn.

Λίγδην, ἔλἄφρῶς, κούφως.

Ἐπίγραμμἄ, ἄτὄς, τὸ, inscriptio: an inscription, tle. Τοὐπίγραμμ' ἔν Ἑλλάδι Troad. 1187.

Επίγρὰφω, inscribo; leviter perstringo: to make a mark upon, inscribe; to graze slightly. ὅἴστὄς ἔπέγραψε χρὄὰ φωτός Δ. 139. Syn. Εγγρὰφω, κὰθάπτομαι, ἔπιξέω.

Επίδαίδμαι, divido, distribuo: to divide, dis-

tribute. H. Merc. 383.

Ĕπίδαίστος, ου, δ, ή, in hæreditatis partitione attributus: allotted for a share. Έχειν επίδαίστον οῖκον Call. 1. 59.

Επίδάκρύω, ύσω, defleo; to weep over. Κάπίδάκρύειν αντίβολούντων Vesp. 879. Syn. Κάταδάκρύω, κάτδλοφύρομαι, δάκρύω, ἐπίθρηνέω, ἐπίκωκύω. See Κωκύω.

Ĕπἴδαύρἴὄς, α, ὄν, Epidaurius: of Epidaurus.

Τοὖπίδαύριον λάβών Eur. Sup. 724.

Επίδαυρός, ου, et ὄθέν, (Nem. 3. ult.) δ, ή, Epidaurus: a city in Argolis. Καϊ αμπέλυεντ' Επίδαυρον Β. 561.

Ěπίδείξλος, ου, ό, ἡ, pomeridianus: in the afternoon. Ěπίδείξλα λώϊον ῆμαρ Hes. Op.

Επίδείκνυμί, demonstro: to show, exhibit. Eur. El. 856. Syn. Ανάδείκνυμί, επίδειξιν vel σύμβολόν εκφέρω vel πάρεχω, απόδειξίν vel πείραν δίδωμί.

Ĕπἴδειξἴs, εωs, ή, demonstratio: a display, demonstration. Phœn. 885.

Επίδειπνέω, secundariam cœnam perago: to entertain with a second supper. Eq. 1137.

Επίδέμνἴός, ου, ὁ, ἡ, vestibus stratus: covered with bed-clothes. Hec. 921.

Ěπιδέξιος, α, όν, dexter, scitus, lepidus, faustus : on the right, knowing, clever, auspicious. Πάντα ταπιδέξια Αν. 1493. Syn. Ενδέξιος, δεξίος, αίσιος, ευφύης, σύφος, έμπειρός.

Επιδέρκομαι, inspicio: to lock upon. λ. 16.

Syn. Εισδέρκομαι, ἔπίβλἔπω.

Επίδεσμός, ου, ό, fascia: a bandage. Vesp. 1438. Syn. Δέσίς, δεσμός, τέλαμών, σπάργά-

Ĕπἴδεσπόζω, dominor: to be master of. Pers. 246. See Δεσπόζω.

Επίδευης, εσς, δ, ή, indigens: poor, in want.

Ε. 481. Syn. Ενδέης, ϋπυδέης, ἄπορός, ελλίπης, ἄτέλης.

Επίδεύδμαι, indigeo: to want in addition, describer more, be deficient in. B. 229. Syn. Ενδέσμαι, δέσμαι, δεύδμαι, προσδέσμαι, έλαττόσμαι, λείπόμαι, άπορέω.

Ĕπιδέω, insuper ligo: to bind besides. Ran.

1038. Syn. see Δεω.

Επίδηλός, ου, δ, ή, manifestus: remarkable, manifest. Theogn. 442. Syn. see Δῆλός.

Ěπίδημεύω, Ěπίδημεω, in populo vel urbe versor: to remain at home. \pi. 28. Call. 2, 12.

SYN. Ενδημέω, οικουρέω, μέτειμί.

Επιδήμιος, Επιδημός, ου, ό, ή, versans in po-pulo, domesticus; advena: being among the people, at home, domestic; a foreigner. A. 233. Call. 3. 226. Syn. Δήμισς, δημόσισς, εμφύλίσς,

Επιδιαρφήγνυμι, disrumpo: to break or burst asunder. Eq. 698. Syn. Διαρφήγνυμι, δί-

ἄράσσω.

Επιδίδωμι, dono præterea, augeo: to give additionally, increase. Med. 189. See Δἴδωμἴ.

Επιδίζομαι, insuper quæro: to seek over and above. Φίλας δ' ἔπιδίζεθ' ἔταίρας Mosch. 2.28. SYN. see Δίζημι.

Επίδινεω, in orbem ago, verso: to whirl, turn about. Ένθ' ἔπίδινηθέντε β. 151. SYN. ZUG-

τρέφω, συσσείω, δινέω.

Ĕπιδίπλοίζω, reduplico: to repeat. We have in Eumen. 1017., Χαίρετε χαίρετε δ' αῦθίς επίδιπλοίζω; but Porson includes this word in brackets as of doubtful authority. Pierson. Mær. Att. p. 167., justly thinks that it was derived from the scholium. As the line now stands, it does not metrically agree with the corresponding line in the strophe.

Επιδίφριας, αδός, ή, currus circumferentia: the front semicircle of a chariot, a ring in the box of the chariot to which the reins were suspended.

Εξ επίδιφριάδος πυμάτης Κ. 475.

Επιδίφρισς, ου, δ, ή, qui super curru est aut sedet: sitting upon the box, on the chariot.

Φέρων επίδιφρια δείη ο. 51.

Επίδοιάζω, ἄσω, voluto; undequaque recenseo: to revolve, examine on all sides. Πολλάς δ' ἔπἔδοίἄσἄ βουλάς Apoll. 3. 19. SYN. Evδοιάζω, αμφισεητέω, μερμηρίζω, σκέπτομαι.

Επίδοξος, ου, ό, ή, illustris: illustrious. Nem.

9. 110. Syn. see Κλῦτός.

Επίδόρπἴός, ου, ό, ή, ad cœnam utilis: proper for supper. Theoc. 13. 36. Syn. Ποτίδόρ-

Επίδρομαω, curro ad; grassor: to run to for refuge; to assail. Æsch. Sup. 130. Syn. Επίτρέχω, επιδίδράσκω, εμπίπτω, εμβάλλω.

Επίδρομή, ηs, ή, incursio, irruptio: an inroad, Helen. 403. Αξένους τ' ἔπιδρομάς Apoll. 3. 593. Syn. Εισδρόμη, εμβόλη, επί-6 δλή.

Επίδρομός, ου, ό, ή, accessu facilis, incursionibus obnoxius: accessible, assailable. Kai ĕπίδρομον έπλετο τειχος Z. 434. Syn. Ευπρόσδδός, ευπρόσοιστός, άλωτός.

Επιδύνω, occido super: to set upon. Μη πρίν έπ' η κλίον δύναι Β. 413. Syn. see Δύνω and

Επιείκελος, ου, δ, $\dot{\eta}$, similis: like. Δ. 394. Syn. Είκελός, όμοιός, πρόσόμοιός, αλίγκιός, εν-

Επιεικής, εός, ό, ή, æquus, decens, moderatus, mediocris: fair, equitable, proper, moderate, meek. Vesp. 1027. Syn. Τσσς, δίκαισς, μετρίδς, πρέπων, πρόσήκων, άγάθδς, έπίεικτδς.

Επίεικτός, ή, όν, cedens; tolerabilis: yielding; to be endured. 3. 307. Syn. Επίεικής.

Επίεικως, decenter, moderate, mediocriter: fairly, adequately, fitly. Vesp. 1249. Syn. Μετρίως, κάλως, ϊκάνως, κομίδη.

Επιέλδομαι, cupio insuper: to desire besides. Apoll. 4. 783. Syn. Έλδομαι, επίθυμεω.

Pros. Lex.

Ĕπιέλπομαι, insuper spero: to hope for besides. φ. 126. Syn. see Ελπίζω. Επιτω. See Εφτω.

Επιζάρεω, vox Arcadica, pro Επίβάρεω, prægravo: to oppress, ravage. Δίδωσίν ώς δ' έπεζάρει Phœn. 45. Syn. Επίκειμαι, κάκό- $\pi \check{a} \theta \check{\epsilon} \omega$.

Επι(αφέλος, ου, δ, ή, vehemens, ardens: violent, raging. Επιζάφελος χόλος ίκοι Ι. 521. Syn. Ζάφλεγής, δούριος, δεινός, σφοδρός, ισχυρός, χάλξπός.

Ĕπιζάφελως, vehementer: violently. Επιζάφέλως μενέαινεν ζ.330. Syn. Σφόδρα, δεινως, χἄλἔπῶς.

Επιζευγνύω, Επιζεύγνυμι, desuper innecto: to fasten besides. Χειράς επιζεύξαντά Theoc. 22. SYN. Συζευγνύω, επίτιθημι, επίδεω.

Ěπιζεφυρίοι, ων, οί, Epizephyrii: one of the four divisions of the Locrians. Olymp. 11. 14. See Zĕфŭpŏs.

Επιζέω, ἔσω, fervesco: to boil over, rage against. Δαιμόνων ĕπέζἔσεν Iph. T. 988. Syn. Αναζέω, ζέω, έπέρχομαι.

Επίζηλος, ου, δ, ή, qui beatus prædicatur: called happy, to be admired. Ουκ ἔπίζηλος πέλει Agam. 912. Syn. Αρίζηλος, ζηλωτός, μακάρ,

ĕρίζηλŏs.

Ěπιήρανδε, Επίηρος, ου, δ, ή, jucundus, gratus: desirable, agreeable. Πόδῶν ἔπτηρἄνἄ δυμῷ τ. 343. " Alii ἔπτηρ' ἄνἄ δυμῷ." Seber. The latter word occurs in A. 572. Syn. Επήρατος, ἔραννός, ἱμἔρόεις, ἄγἄπητός, πρόσηνης, κἔχἄρισμένος, ἔράσμιος.

Επίθαρσύνω, insuper fidentem reddo: to give additional confidence. Τον δ' επίθαρσύνων Δ. 183.

Syn. see Θαρσύνω.

Επίθαυμάζω, ἄσω, donis honoro: to honour with presents. Nub. 1146. Syn. Ăποθαυμάζω, υπερθαυμάζω, δαυμάζω, δεξιόδμαι.

Ěπϊθήκη, ης, ή, accessio: addition. Hes. Op.

380. Syn. Προσθήκη.

Ěπἴθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen : a cover, lid. Ω. 228. Syn. Ěπἴκαλυμμα, καλυμμα, πῶμα.

Ĕπἴθὄάζω, urgeo: perturbato animo sum: to press on; to be irritated. Choeph. 843. SYN. Θὄάζω, τὰχύνω, ἔπἴσεύὄμαι.

Ĕπἴθὄρἔω, Ĕπἴθρώσκω, adsilio, insilio: to leap upon, insult. O. 582. Ε. 772. Syn. Ενθόρεω, **ἔπἴπηδἄω, ἔπενθρώσκω, ἔφάλλ**ὄμαι.

Επίθυμεω, concupisco, desidero: to set the mind upon, desire. Κεῖν' ἐπίθυμῶ δώμἄτἄ ναίειν Alcest. 884. Syn. Επεύχὄμαι, πöθεω, ἐπίπöθεω, ίμείρομαι, ορεγόμαι, ελδόμαι, επιελδόμαι, πρόθυμεσμαι, μενεαίνω, εράμαι

Ěπιθυμήτειρα, ας, ή, cupida: desirous or fond Πολέμου επίθυμητειραι Call. 3. 237.

Επίθυμία, as, ή, cupiditas, conatus: a desire, attempt. Δολίος ή πίθυμια Cycl. 448. Syn. Πρόθυμία, Ιμέρός, όρεξίς, έρως, όρμή. Ερ. Ασχήμων, αρχξκάκδς.

Επίθυμἴαμά, ἄτός, τὸ, suffimentum: incense. Λάβούση κάπιθυμιάμάτα Œ. R. 913. Syn. Θυμἴαμά.

Ĕπιθύνω, ὔνῶ, dirigo: to direct. Forsan in Maneth. 2. 340. See Ιθύνω.

Επιθύω, ύσω, irruo: to rush on. 'Ως αν επιθύσαντές ελοίμεθα π. 297. ΝΥΝ. Ιθύνω, επίφερομαι, ἔπἴσεύὄμαι, ἔνὄρούω.

Ἐπῖθῦω, ὑσω, insuper sacrifice: to sacrifice in addition, to sacrifice in revenge. Επίδ' εθυσά,

162

μητέρα Orest. 555. See the simple verb. See also another sense above.

Επϊθωρήσσόμαι, armor adversus aliquem: to arm oneself against. Apoll. 1.42. Syn. Εφ-

οπλίζω.

Ěπἴθωΰσσω, ξω, acclamo; vociferando incito: to bawl at, to urge on. Πανδς κώπαις επίθωΰζει Iph. Τ. 1128. Syn. Θωΰσσω, κραυγάζω, επεμβριμάδμαι, ἔπάΰτἔω.

Ἐπτίστωρ, ὄρος, ὁ, ἡ, peritus, sciens: skilful or experienced in. φ. 26. Syn. see Ίδμων and

Ίστωρ.

Επϊκάθέζὄμαι, Επϊκάθημαι, Επϊκάθίζω, insideo, inequito: to sit upon, to ride upon. Ěφ' ols αν οὖτός ἐπἴκαθέζηται μόνος Plut. 185. 1046. 179. Syn. Εγκαθέζομαι, ἔφέζομαι, ἔφιζανω.

Επίκαθημαι. See above. Επίκαθίζω. See above. Επίκαινδω, innovo: to new-model. Eumen. 696., ex certissima Stephani emendatione.

Ěπικαιρός, ου, δ, ή, opportunus: seasonable, suitable. Pyth. 4. 480. Syn. Καίρἴος, εύκαιρος, ωφελιμός.

Επϊκαίω, καύσω, inuro, uro: to burn upon, burn. Θέφ δ' έπι μηριά καίον γ. 9. Syn. Ανάκαίω, καίω, φλέγω, επίφλέγω, αιθάλδω, κνισσάω.

Επϊκάλεω, Επϊκέκλομαι, voco, invoco: to call by an additional name, call for. Είέν γ' ἄκούω ταῦτ' ἔπϊκάλεῖς μανθάνω Pax. 663. Æsch. Sup. Syn. Εγκάλεω, ανακάλεω, επίθοαω.

Επικαλύπτω, opperio: to cover, close. Herc.

F. 642. See Κἄλύπτω.

Επικαμπυλός, ου, ό, ή, incurvus: crooked. Επικαμπύλος ώμους H. in Merc. 90. Syn. see Καμπύλος.

Επικάρσιος, α, ον, et ον, δ, ή, obliquus, præceps: headlong. Επικάρσιαι ίστια δέ σφιν ι. 70.

Syn. Εγκάρσϊός, λέχρϊός.

Ἐπϊκάστη, ης, ή, Epicasta: another name for Jocasta. See Ιὄκάστη. Ίδον καλὴν Ἐπϊκάστην λ. 270.

Ěπϊκἄχλαζέσκω, strepito : to roar, laugh about. Πέτραις επίκαχλάζεσκεν Apoll. 4. 944.

Επίκειμαι, impositus sum, jaceo super, insto: to be placed upon, be upon or near, urge. Eur. Sup. 726. Syn. Έγκειμαι, ἔπἴτἴθἔμαι, ἔπἴτἤοἔρομαι, ἔπἔχω, ἄνἔχω.

Επικείρω, κέρσω, attondeo, præcido: to cut off, destroy. Π. 394. Syn. Απόκείρω, ἄπότέμ-νω, ἄπάμὰω, δίαφθείρω, κὰτὰκόπτω.

Ἐπϊκέκλόμαι. See Ἐπϊκἄλέω. Ἐπϊκέλἄδέω, inclamo: to shout at, applaud. Επί δὲ Τρῶες κελάδησαν Θ. 542. Syn. Kéhaδέω, έπευφημέω, έπίβοαω.

Επικελεύω, hortor: to instigate. Orest. 1235. Syn. Εγκέλεύω, διακέλεύδμαι, παραινέω, πρό-

Επικέλλω, appello, pervenio: to approach to land, arrive. 1.148. Κέλλω, ὄκέλλω, ἔπὄκέλλω, δρμάω.

Επίκερτομέω, probris lacesso: to reproach. χ. 194. Syn. Κερτόμεω, επίχλευάζω, λοιδόρεω, επισκώπτω, διασύρω, οιστρηλατέω.

Επίκεύθω, σω, occulo: to hide. o. 263. Syn.

Επίκρύπτω, απόκρύπτω, κεύθόμαι.

Επικήδεισς, ου, δ, ή, funebris, lugubris: funereal, mournful. Troad. 516. Syn. Γὄἔρος, *θρηνώδης*, πένθζμός.

Επίκηρος, ου, δ, ή, fato lethifero obnoxius; perions: subject to death; feeble, transient. Call. Ep. 61.

Επίκηρύκευμά, άτος, τὸ, legatio de aliqua re: a deputation, embassy. Γένοι αν καπικηρυκεύμάσι Med. 736. Syn. Πρεσβεία, πρέσβευμά.

Επίκηρυκεύόμαι, pacem offero per præconem: to offer terms of peace. Thesm. 1163.

Επίκηρύσσω, ξω, annuncio: to announce by a herald. Sept. Th. 631. Syn. Κηρύσσω, ἄνἄκηρύσσω, ἄνἄγὄρεύω.

Επϊκίδνημί, dispergo: to scatter upon or over. Syn. Σκεδάννυμι, διασκεδάζω, επί-H. 458.

κλύζω.

Επικινδύνως, periculose: hazardously. Κάπι-

κινδύνως βρότοις Philoct. 503.

Επίκλαυτός, ου, δ, ή, flebilis: mourned. Ran. 695. See above. Syn. Πὄλὔκλαυτός, αιακτός, γὄἔρὄς, πένθζμὄς.

Επίκλάω, fleo insuper: to weep besides or over. Κλάειν έλεινως συ δ' επικλάειν υστέρον Thesm. 1063. Syn. Κλαίω, ἄνἄκλαίω, Βρηνέω, ἔπολολύζω, ἔπιδάκρῦω, ολοφύρομαι.

Επίκλείω, celebro, dico, invoco; occludo: to celebrate, speak of, invoke; to fold up. τους πρωκτούς επίκλείειν Pax 101. SYN. τούς πρωκτούς επικλείειν Κλείω, περιβόαω, ευλόγεω.

Επίκλημα, ατός, το, criminis objectio: an accusation, charge. Επϊκλημ' έχουσαις ο τι τυχοι Orest. 563. Syn. Έγκλημά, αιτίαμά, κάτη-

Επίκληρος, ου, δ, ή, hæres: an heir or heiress. Επϊκληρου είναι την Αθηναίαν δοκείς Αν. 1653.

Syn. Κληρὄνόμός.

Ĕπἴκληρὄω, sorte attribuo, sortior: to allot. Επεκλήρωσαν αρήγειν Call. 3. 23. SYN. Aidκληρόω, κληρόω, ἔπίκλώθω.

Επίκλησις, έως, ή, cognomen; invocatio; ignominia: an appellation, surname; imputation. "Αμαξάν ἔπίκλησιν κάλεουσιν Σ. 487.

Επωνυμία, δνομά.

Επίκλητός, ου, ό, ή, advocatus: invited, summoned. Ουρησομένα τα των επικλήτων δευρ' ίνα Pax 1265. Syn. Πρόσκλητός, πάρακλητός, συνήγορος.

Ěπίκλινης, ĕŏs, δ, η, declivis, deorsum vergens: sloping. Επικλινές δε τάλαντον Call. fr.

312.

Ěπίκλιντρόν, ου, τὸ, sella vel lectus: a couch. Eccles. 907. Syn. Κλίνη, κλισμός, λέκτρον.

Ἐπἴκλίνω, ἴνῶ, acclino, jaceo super: to incline to, verge upon, be contiguous to. Τας επικεκλίμενας όχθοις Troad. 803. Syn. Αποκλίνω, εγκλίνω, ἔπἴκειμαι, ἔπἴπίπτω.

Ἐπῖκλοπος, ου, δ, ή, furax, vafer: over-reaching, cunningly expert. Κερδάλεσς κ' είη καί επίκλοπος ν. 291. Syn. Κλέπτης, δολομητίς,

κερδάλεσς, ηπερόπευς, πάνουργός.

Επίκλύζω, Επίκλυζέσκω, proluo, inundo, submergo: to overflow, inundate, submerge. σις απασαν ενόσις επικλύσει πόλιν Troad. 1318. See also Ψ. 6. Syn. Κλύζω, κατάκλύζω, κατάβάλλω.

Επίκλυω, audio, ausculto: to hear, listen to, learn. Ζηνός επέκλυεν αγγελιάων ε. 150. Syn.

see Ěπἄἴω and Κλὔω.

Ěπἴκλώθω, σω, fatalia stamina duco, sortior: to spin the web of fate, to allot. Τοιοῦτὄν ἔπέκλωσαν θεοί όλβον γ. 208. Syn. Κλώθω, έπίκληρόω, κυρόω, είμαρμένον ποιέω.

Επίκναω, intero: to grate upon, scrape with a grater. Αλλ' ξπίκνωσιν τυρόν ξλαιον Av. 533.

SYN. KVAW.

Ἐπίκοινός, ου, ό, ή, communis, promiscuus: common, promiscuous. Androm, 124, Κοινωνός, μετόχός, κοινός, συγκοινωνός.

Επικοκκυστρία, as, ή, more κόκκυγόs accinens: Αντφδός επικοκκυστρία

Επικομπάζω, glorior: to vaunt, glory in.

Herc. F. 976.

Ĕπϊκόπτω, incido, in cacumine cædo; med. plango: to smite upon, fell; midd. to strike oneself for, lament for. See Kuster de Med. Voc., and Remarks on the Middle Verb by Dr. Tate, in the 'Museum Criticum,' vol. i. p. 102. Troad. 629. Syn. Εγκόπτω, κάτακόπτω, επίτέμνω, ἔπἴπλήσσω, κἄτἄπαίω.

Ěπίκὄτὄς, ου, ὁ, ἡ, infensus : irritated, hostile. Sept. Th. 786. Syn. Έγκὄτὄς, ζἄκὄτὄς, πέρἴ-

οργής, φόβερός, εχθρός.

Επικότως, iracunde: angrily. P. V. 168. SYN. Οργίλως, πάλιγκότως, δυσκόλως, δυσθύ-

Επικουρέω, auxilior; remedium adhibeo: to act as an ally, assist; alleviate. Iph. A. 1452.

SYN. Επαμύνω, αμύνω, επίβοηθεω.

Επίκουρία, ας; Επίκούρησις, εως, ή, auxilium, remedium: succour, alleviation, remedy. κουρίαι γάρ αίδε Orest. 294. Androm. 128. SYN. Αλκή, άλκαρ, αλεξητήριον, βοήθεια, αρωγή.

Επικουρός, ου, δ, ή, auxiliator; allevans; efficax: an ally; alleviating; productive of. Orest. 300. Βτη. Βόηθός, ἄλεξητηρ, σύμμαχός. Ερ. Μικρός, αγχεμάχός, εγχέσπάλος, κλειτός, τηλεκλύτος, σθενάρος, τηλεκλειτός, πολύκλειτός, ἄγἄκλειτός, πόλυκλητός, πέρικτίων, ϋπερμενής.

Επίκουφίζω, ίσω et ἴῶ, ablevo, sublevo: to lighten, buoy up. Eur. El. 72. Syn. Ανάκουφίζω, ξλάφρύνω.

Επίκραιαίνω, Επίκραίνω, perficio, efficio: to fulfil, complete. Τοδ' επικρήηνον εέλδωρ Α. 455. H. in Merc. 528. Syn. Επίτελεω, κραίνω.

Ἐπίκράδάω, evibro, quatio super: to shake, brandish over, ply. Επικράδαοντας έρε Apoll. 1. 552. Syn. Κράδαίνω, αναστρέφω. Επικράδαοντας ξρετμά

Επίκραίνω. See Επίκραιαίνω.

Επίκρανον, ου, τδ, quod super caput est: a head-dress, ornament for the head, chapiter. Βάρὔ μοι κἔφἄλῆς ἔπἴκρανὄν ἔχειν Hipp. 201. Syn. Κρήδεμνὄν, κἕκρῦφἄλὄς, κρἄνὄς, κἄ-

Επικράτεω, prævaleo, potior, cohibeo: to gain power over, possess, control, stop. "Εως αν ύμων επικρατήσω του κοάξ Ran. 268. Syn. Κρατεω,

κάτεχω, ϋπέρεχω, άρχω, εκνικάω.

Ἐπίκρατέως, potenter: with superior force. Έμπεσ επικράτεως Π. 81. Syn. Κράτερως, ισχυρώς, ιφί.

Επίκρατης, ous, ό, Epicrates. Κάγωγ' Επίκρα-

τους ουκ δλίγφ καλλίδνα Eccles. 71.

Επικράω, Ion. pro Επικέραω, iterum infundo, superinfundo: to mix again or beside. Oîvov επικρήσαι ϊνά η. 164. Syn. Εγκεράννυμί, συγκέραννυμί, εγχέω, ἔπίχέω.

Επίκρξμάννυμί, pass. Επίκρξμάμαι, suspendo super: to suspend over. Επικρξμάθ' ήμίν όλεθρος Apoll. 3. 483. Syn. Επαρτάω, απόκρεμάμαι, κρέμαμαι, έπικειμαι.

Επικρίδον, cum delectu, diligenter : with Επικρίδον ίρεθσαντο Apoll. 2. 301. Syn. Ορθώς, λόγαδην.

Επικρίον, ου, τὸ, antenna: the sail-yard. Kaï επίκριον έμπεσε πόντφ ε. 318.

Ĕπἴκρούω, pulso, impello: to beat upon, strike. Agam. 196. Syn. Εγκρούω, προσκρούω, εμπήγνυμι, εμβάλλω.

Επίκρύπτω, celo: to conceal. Χρήστ' έπικρύπτειν φίλους Eur. Sup. 306. Syn. see

Επίκρυφός, ου, δ, ή, occultus: hidden. Γλώσσαν και επίκρυφον οίμον Olymp. 8. 92. Syn. see Κρυπτός.

Επίκρω(ω, crocito: to caw, croak. Επικρώζουσι κόρωναι Eq. 1051. Syn. Κρώζω, επίδοαω.

Επικτάδμαι, insuper adquiro: to acquire in addition. Antig. 846. See below. SYN. Проσκτάδμαι.

Επικτείνω, iterum neco: to slay over again. Τον θανοντ' επικτάνειν Antig. 1042.

Επικτερείζω, Επικτερίζω, justa facio: to perform the rites due to the dead. Και έπὶ κτέρξα κτέρἴσειαν Ω. 38. α. 291. Syn. see Κτέρἔίζω.

Ἐπίκτησις, εως, ή, accessio possessionum: acquisition. Κάλη γαρ ή πίκτησις Philoct. 1344. ŜΥΝ. Κτησις, κτημά, προσθήκη.

Επικτύπεω, insono, strepitum excito: to rattle, ring. Επεκτύπησ' Όλυμπον Αν. 781. Επηχέω, αράβέω, έπιψόφεω, διαψόφέω.

Επικύπτω, pronus incumbo: to bend or lean forward. Thesm. 239. Syn. see Κύπτω.

Ἐπἴκυρεω, κύρσω, incido et nanciscor, sorte obtineo: to fall upon and find, gain by lot. Τας επεκύρσαμεν Pers. 859. Syn. Κυρέω, εγκυρέω, έπιτυγχάνω.

Επίκυρδω, confirmo, ratum facio: to confirm, ratify. Καπεκύρωσαν βάνεῖν Orest. 851.

Ěπικυρτόω, incurvo: to curve, bend into a curve. Hes. Clyp. 234. Syn. Κυρτόω, αγκύλόω, κάτακάμπτω.

Ἐπἴκωκύω, lamentor: to moan over. Κἀπίκωκύω πάτρός Soph. El. 285. Syn. Ανάκωκύω,

Επίκωλύω, impedio: to hinder. δύπϊκωλύσων τάδε Philoct. 1242. SYN. see Κωλύω.

Επίκωμάζω, ἄσω, commessor: to feast upon, revel in. Alcest. 847. Syn. Κωμάζω, ἀνάδακχεύŏμαι.

Επικώμισς, ου, δ, ή, laudatorius: encomiastic. Nem. 8. 85.

Επίκωπός, ου, ό, ή, remigationi accinctus: sitting at the oar, ready for rowing. Acharn. 231. Syn. Κωπήρης, κωπήεις.

Επίλαξη, η̂s, η̂, prehensio: the laying hold. Æsch. Sup. 440. See Λαβή. Syn. Ληψίς.

Επίλαγχάνω, post alium sorte obtineo: to obtain by lot next or after. Œ. C. 1235. See Λαγχάνω. Syn. Μέταλαγχάνω, επίτυγχάνω, **ἔπ**ἴκῦρ**ἔω**, ἔπἴκληρὄὄμαι.

Ěπιλάζυμαι, comprimo: to stop, close. Κἀπίλάζύμαι στόμα Androm. 249. Syn. Λάζύμαι, **ĕ**πίσχω.

Ĕπἴλαμβἄνω, prehendo, occupo: to seize upon, get the start. Plut. 703. See Λαμβάνω. Syn. Κάτάλαμβάνω, φθάνω, πρŏκάτάλαμβάνω, πάράλαμβάνω, κράτξω, εύρίσκω.

Επιλάμπω, luceo super vel post: to shine upon or after. P. 650. Syn. Απόλάμπω, ελλάμπω, περιαυγάζω, προστίλεω.

Ĕπίλεγω, dictis addo; eligo; colligo; nomino: to add in words; select; collect; name. Εq. 418. Syn. Λέγω, συλλέγω, προαιρέδμαι, ἄνἄλὄγίζω.

M 2

Επίλείεω, super aliqua re libo: to pour libations upon. γ. 341. Syn. see Λείβω.

Επίλείπω, deficio: to fail, be deficient. η. 117.

Syn. Απόλείπω, ελλείπω, κάτάλείπω.

Ěπἴλ ϵ πω, decortico: to strip off the bark. H. in Merc. 109. Syn. Λέπω, ἄπόλέπω, ἄπόδέρω. Επίλεύσσω, prospicio: to descry, see. Γ.12.

Syn. Βλέπω, ἔπίβλέπω. Ĕπἴλήθω, 2. a. ἄθὄν, oblivionem affero; med.

obliviscor: to produce forgetfulness; to forget, neglect. δ. 222. Syn. see Ληθάνω. Ἐπἴληκέω, strepitum excito ad; applaudo:

to make a noise at; applaud. 0.379. Απόληκεω, ληκεω, ανάκροτεω, επίκροτεω.

Επιλήνιος, ου, δ, ή, torcularius: sung over the wine-press. Anacr. 52.9.

Ἐπἴληπτὸς, ου, δ, ἡ, deprehensus : detected. Antig. 412. Syn. Αυτόφωρὸς, ὕπαίτἴος.

Επίλησις, εως, ή, oblivio: forgetfulness. Pyth.

1.89. Syn. Λήθη, λησμόσϋνη.

Επιλήσμων, ὄνός (antiq. Επίλησμός, unde superl. Επίλησμότατός), obliviosus: forgetful. Nub. 129. Syn. Αμνήμων.

Ἐπιλίγδην, strictim: grazingly, slightly. Άκρδν

επιλίγδην γράψεν Ρ. 599.

Επιλλίζω, oculis innuo: to turn the eye towards, beckon. σ. 11.

Ĕπιλογος, ου, ο, ή, describens: descriptive of. Eur. El. 719.

Επίλογχός, ου, δ, ή, præacutus: sharp-

pointed. Hipp. 222.

Επίλοιπός, ου, ό, ή, reliquus: left over and above, remaining. Troad. 1114. Syn. Λοιπός. Επίλυσις, έως, ή, liberatio: release, deliverance. Sept. Th. 125. See Aυσίs. Syn. Έκ-

λύσις, ἄπαλλάγή. Επίλωβεύω, irrideo: to scoff at, taunt. β. 323. Syn. Επισκώπτω, ὕβρίζω, ἔπἴγἔλἄω, ἔπἴτιμἄω.

Επιμαίνομαι, furo super aliqua re, in pr. amore: to be mad at, to be desperately in love with. Sept. Th. 143. SYN. Maivouai.

Επιμαίδμαι, valde cupio; instigo: to aim at; urge on. Επιμαίεο νόστον ε. 344. Syn. see

Επίθυμξω.

Επίμανδάλωτόν, ου, τὸ, quoddam genus os-culi: a wanton kiss. Acharn. 1200. See Μανδάλωτόν.

Επιμαρτύρομαι, obtestor, testificor: to call to witness. Ολίγον επιμαρτύρομαι Nub. 495. Syn. Μαρτύρδμαι, διαμαρτύρδμαι.

Επιμάρτυρος, ου, δ, testis rei factæ: one who witnesses to. Θέοι δ' επιμάρτυροι έστων α. 273. SYN. see Μάρτυρ.

Ěπιμάσσομαι, tango, prehendo; abstergo: to touch, take hold of; to cleanse. A. 190. SYN. Απομάσσω, εφάπτομαι, άπτομαι, ψηλάφαω.

Επιμαστιδίος, ου, δ, ή, mammæ admotus, lactens: at the breast, suckling. Των ἐπῖμαστῖ-

δίων Sept. Th. 341.

Επιμαστός, Επιμάστιος, ου, δ, ή, qui quærit unde vivat ; mammæ admotus : beggar-like, a beggar; at the breast. v. 377. Apoll. 4. 1734. Ἐπιμειδάω, ήσω, subrideo: to smile upon.

Θ. 38. SYN. Μειδίαω, γελάω. Επιμέλεσμαι, curam gero: to take care of, be

occupied with. Phæn. 565.

Επιμέλης, έσς, δ, ή, attentus, sedulus: atten-

tive, diligent. Nub. 501.

Επιμέλητης, οῦ, δ, curator; procurator: a superintendant; prefect. Plut. 908. Syn. Επόπτης, έφορος, έπίτροπος, κηδέμών.

Επιμέλπω, accino: to add a song. 867. Syn. Επάδω, επίληκεω, μέλπω. Menand. Ĕπἴμἔλῶs, diligenter: diligently.

SYN. Λιπάρως, άκριβως, σπουδαίως.

Επιμέμφομαι, reprehendo, punio: to arraign, find fault, resent, punish. Trach. 121. Syn. Μέμφομαι, κάταμέμφομαι, μωμάομαι, εγκάλεω, αιτ ιάδμαι.

Επίμενω, Επίμίμνω, permaneo; cunctor: to remain, await; stay, delay. Œ. C. 1717. SYN. Αναμένω, εμμένω, περίμενω, επέχω.

Επίμεστός, ου, ό, ή, plenus: full. Call. 6. 134. Syn. Πέρισσός, πλήρης, ἄνἄμεστός, μεστός. Ἐπἴμἔτρέω, metior; supra mensuram partior:

to measure out; give more than the measure. Ουδ' ἔπἴμετρήσω Hes. Op. 395.

Ěπἴμέτρον, ου, τὸ, quod supra mensuram additur: over measure. Έχων δ' ἔπἴμετρον ἄπῆλθον Theoc. 12. 26. Syn. Επίθήκη.

Επιμήδομαι, excogito: to devise, plot against. δ. 437. Syn. Μήδομαι, μηχανάομαι, τέχνάομαι,

εξευρίσκω, επινδεω.

Επιμηθεύs, εωs, δ, Epimetheus: one of the sons of Iapetus. Pyth. 5. 35. Ερ. Ποικίλος, αιδλόμητις, αμαρτινόδς.

Επίμηθης, ĕŏs, δ, ή, prudens: cunning, sagacious. Theoc. 25. 78. Syn. Περίφραδης, σό-

φός, δεινός, δάιφρων.

Επίμηνίω, 2. a. εμήνισν, irascor: to be enraged at. Πριαμφ επεμήνιε δίφ N. 460. Syn. see Μηνίω.

Επίμητιαω, cogito: to think, contrive, devise.

°Ηστ' επζμητζόωσα Apoll. 3. 668. Επιμίγνυμι, ξω, commisceo: to mix with,

have intercourse with. Pyth. 2.59. SYN. Επίμίσγόμαι, συμμίγνυμί, όμιλέω, κοινωνέω.

Επίμικτός, ου, ό, ή, permixtus, promiscuus: mixed together, confused. Theog. 269. Syn. Προσμικτός, σύμμικτός.

Επιμίμνω. See Επιμένω.

Επίμιξ, promiscue: in confusion. λ. 536. SYN. see Μίγδα.

Ĕπἴμιξἴs, ĕωs, ἡ, permistio, commercium: intercourse, commerce. Theog. 297. SYN. Kotνωνία, ὄμιλία.

Ěπϊμίσγόμαι, commercium habeo; accedo: to have intercourse with; to approach. K. 548.

Syn. see Επίμιγνυμί.

Επίμνὰὄμαι, ήσὄμαι, recordor; mentionem facio: to remember; to make mention of. Επιμνησαίμεθα χάρμης Ρ. 103. Syn. Απόμναόμαι, μνάδμαι.

Ěπιμολέω, advenio: to come to, arrive Trach. 857. Syn. see Επέρχομαι.

Επιμόλος, ου, δ, η, adveniens: invading, an invader. Sept. Th. 625. Syn. Επελθών. Επιμομφή, ης, η, objurgatio: blame, chiding.

Syn. Μομφή, μέμψις, ψόγος, Olymp. 10. 12. ονειδός, λοιδόρια.

Επίμομφός, ου, δ, ή, vituperans; vituperans: blaming; to be blamed. Rhes. 323. Syn. Φιλόψογος, φιλοκέρτομος, επιμωμητος.

Επιμύρδμαι, resono: to murmur, to resound

Επιμύρεται ισθμός Apoll. 1. 938.

Ĕπἴμύσσω, ξω, subsanno: to grumble or murmur at. O. 457.

Επιμύω, conniveo: to wink at. Vesp. 932. See Μύω. Syn. Μύω, επίνεύω.

Επιμωμητός, η, ον, vituperandus: to be scorned. Hes. Op. 11. Syn. Επίμεμπτός, μεμπτός, επίψόγος, ὑπαίτιος.

Επινάσσω, ξω, oppleo: to overload. Eccles. 836. Syn. Νάσσω, εκπληρόω, ἄνἄπλήθω.

Επινάστιος, ου, ό, exsul: a banished man. Επίνάστιοι ηπείροιο Apoll. 1. 795. Syn. Φυγάς, απόλίς, μετοικός.

Επίν εμω, ν εμω et ν εμήσω, distribuo; depasco: to distribute or divide into shares, appropriate; to lay hold of for feeding. Olymp. 9. 11. Syn. Διανέμω.

Επίνεύω, innuo, probo: to nod at, intimate, assent to, approve of. Orest. 278. Syn. Aĭăνεύω, νεύω, σὔναινἔω.

 $\mathbf{E}\pi$ ίν $\dot{\epsilon}$ φρίδιος, ου, δ, $\dot{\eta}$, quod est super renibus : over the kidneys. Επίνεφριδίον κείροντες Φ. 204.

Ἐπἴντω, ήσω, neo (de Parcis dicitur): to spin, wind up, destine. Ω . 210. SYN. Nέω, ἔπίκλωθω.

Ěπἴνηνεω, accumulo: to heap or pile up. Η. 428. Syn. Παρανήω, επίσωρεύω, συνάθροίζω.

Επινήχομαι, in superficie aquæ nato: to swim upon, float. Theoc. 23. 61. Syn. Υπερνήχομαι, ἐπίπλέω, ἔπίφερομαι.

Επινίκισν, ου, τὸ, præmium victoriæ: the prize of victory. Πάντα τὰπινίκια Soph. El. 694.

Επινίκιος, Επινικός, ου, δ, ή, victorialis: triumphal. Œ. C. 1088. Olymp. 8. 99. above. Syn. Νικητήριὄς, καλλίνικός.

Επινίσσομαι, advenio, frequento: to go to, frequent. Apoll. 4. 817. Syn. Αφίκν ξόμαι,

επέρχομαι, εισέρχομαι, προσέρχομαι.

Επινόξω, excogito, paro: to think upon, in-Thesm. 338. Syn. Νόξω, ξπιμήδομαι,

δίαζητέω, μηχανάδμαι, φράζδμαι.

Επίνοια, as, ή, mens, cogitatio: intention, thought. ^{*}Ων ἔπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Med. 759. Syn. Έννοια, διανοια, σκηψίς, εξεύρημα, μηχάνημά, σόφισμά, γνώμη. Ερ. Ατάσθαλός, θαυμαστή, καινή.

Επίνομος, ου, δ, ή, consors: a consort, associate. Pyth. 11. 13. Syn. Σύνάδρος, σύγκλη-

Επίνυμφιδίδι, ου, δ, ή, nuptialis : nuptial. Ούτ' επίνυμφίδιος Antig. 825. Syn. Επίθα-

λάμιός, νόμιμός εν γάμοις.

Επίνωμαω, insuper distribuo; lustro, excegito: to dispense or distribute besides; to survey, reflect on. Eumen. 310. Syn. Ěπιν ξμω, εξευρίσκω, επιμήδομαι, επισκόπεω.

Ěπινωτίζω, dorsum contego, amicio: to cover

the back, clothe. Herc. F. 362.

Επινώτιος, ου, δ, ή, super dorso impositus: on the shoulders. Επίνωτιον ηγέν ές οίκον Βαtrach, 79.

Ĕπιξεινόω (poet.), et Επιξενόω, hospitio accipio: to receive as a guest, entertain. Apoll. 2. 764. Agam. 1291. See above. Ξένδω.

Ἐπίξηνὄν, ου, τὸ, mensa coquinaria: a dresser, table to cut meat upon, chopping-block. επίξηνον μένει Agam. 1248.

Επίξυνός, ου, δ, ή, communis : common. Έχοντες επιξύνω εν αρούρη M. 422. Syn. see

Επιξυνόω, communico: to communicate. Επεξυνώσατο μύθους Apoll. 4. 435. Syn. Κοινοω. Επιοίνιος, ου, δ, $\dot{\eta}$, et α , $\ddot{o}\nu$, in bibendo propositus: over wine. Επιοίνιον αθλον ελέσθαι Theog. 965.

Επίδμνυμί, δμόσω, δμώ, juro; jurejurando confirmo: to swear; confirmby swearing. Kai επί μεγάν δρκον όμουμαι Α. 233. Syn. 'Ομνυμί, κατόμνυμι.

Επιόπτομαι, Επιόσσομαι, intueor, prospicio: to look upon, have before the eyes. I. 167. P. 381. Syn. Κάτόπτομαι, ἔπίβλἔπω, ἔφοράω.

Επίορκός, ου, δ, ή, perjurus: perjured. Επίοσσόμαι. See Επίοπτόμαι.

Ĕπἴουρα, ων, τὰ, interstitium: the distance by which a pair of mules surpass a yoke of oxen in making a furrow of the same extent in the same ο Οσσον τ' επίουρα πελονται Κ. 351.

Ĕπίουρος, ου, δ, custos, rex: a keeper, ruler.

king. N. 450. SYN. see Φύλαξ.

Επίπάγχϋ, prorsus : altogether. Δϊκῶν ἔπίπάγχὔ λἄθεσθε Hes. Op. 262. Syn. see Πἄνὔ, Πάντως.

Ĕπἴπάλλω, vibro: to brandish, shake. Choëph. 166. Syn. Αναπάλλω, πάλλω, δἴαπάλλω.

Επίπαλύνω. See Επίπασσω.

Επιπαμφάλαω, attonitus inspicio: to look with astonishment. Πόλλ' ἔπἴπαμφἄλοωντἔς ομοῦ Apoll. 2. 127.

Ἐπἴπάσσω, Ἐπἴπἄλύνω, inspergo: to spread or sprinkle upon. E. 401. A. 639. Syn. Εμπάσσω, πάσσω, κατάβρεχω, επίτιθημι, επίβάλλω.

Ἐπίπαστός, ou, δ, ή, conspersus condimentis:

sprinkled with seasonings. Eq. 1086.

Επίπειθείη, ης, ή, fides: faith, confidence.

Simon. fr. 231. 6. Syn. Θάρσος. Επίπείθω, (1) persuadeo: to persuade; (2) in pass. voc., obedio: to obey. Ε. 878. Syn. (1) Πείθω, ἄνἄπείθω, εκπείθω, πάραινέω, (2) ὑπἄκούω, πιστεύω, ελπίζω.

Επίπελόμαι, accedo, supervenio: to come to or upon. ο. 407. Syn. Επέρχομαι, παραγίγ-

νόμαι, ἔπιφἔρόμαι.

Ĕπίπέμπω, insuper mitto: to send or bring upon. Phœn. 824. Syn. Αναπέμπω, εφίημί, ἔπἴβάλλω, ἄνἵημῖ, ἄνἄχἄλἄω.

Επίπετόμαι, Επίποτασμαι, advolo : to fly upon. Helen. 1485. Eumen. 381. Syn. Προσ-

πέτομαι, εφίπταμαι, εφάπτομαι.

Επίπηδαω, insilio, anteverto: to spring or leap upon, to surprise. Vesp. 704. Syn. Εισπηδάω, προσπηδάω, ενόρούω, ενάλλόμαι, εφάλλόμαι, ἔπενθόρἔω, ἔπἴπίπτω, ἔπἴβάλλόμαι.

Επίπίλναμαι, appropinquo aliquo: to approach.

Ούτε χιων επιπίλναται ζ. 44.

Ἐπίπίνω, πίὄμαι, insuper bibo: to drink be-les. Καϊ ἔπ' άκρητον γἄλἄ πίνων ι. 297. sides. Syn. Εκπίνω, κἄτἄπίνω.

Επίπίπτω, πεσούμαι, irruo; amplector: to fall upon, attack; embrace. Androm. 1021. Syn. Εισπίπτω, εμπίπτω, επεμβαίνω, ενδρούω, επίτυγχἄνω.

Επίπλάζομαι, vagor: to wander over. Πόντον ĕπιπλαγχθείς 3. 14. Syn. Εμπλάζομαι, περί-

πλάνἄὄμαι, πἔρἴνοστἔω.

Επίπλαταγέω, plaudo: to clap the hands at, applaud. Τοις μέν επεπλάτάγησα Theoc. 9.22.

Syn. Επίκροτέω, ανάκροτέω, πατάγέω.

Επίπλεω, εύσομαι, Επίπλωω, Επίπλωμι, innavigo: to sail upon or against. Επιπλειν άλμυρον ύδωρ ι. 227. Γ. 47. γ. 15. SYN. Εισπλέω, $\pi\lambda\check{\epsilon}\omega$.

Επίπλήθω, impleo: to fill. $X \epsilon \hat{i} \hat{\rho}^* \epsilon \pi i \pi \lambda \hat{\eta} \sigma \alpha i$ Av. 975. Syn. see $\Pi \lambda \dot{\eta} \theta \omega$.

Επίπλήσσω, ξω, incutio, castigo, increpo: to strike upon, beat, impute as a disgrace. P. V.

80. Syn. Απόπλήσσω, ὕβρίζω, ἔπὶτιμαω, ἔνίπτω, κακίζω, λοιδόρξω, κόλάζω.

Επίπλώω, Επίπλωμί. See Επίπλεω.

Επίπνείω, poët., et Επίπνεω, νεύσω, inspiro : to breathe upon, inspire. Ζώγρεϊ επιπνείουσα Ε. 698. Phoen. 801. Syn. Εμπνεω, εμφυσαω.

Επίπνοια, as, ή, adflatus, instinctusque divinus: breathing upon, inspiration. Βὄὄς εξ ἔπἄφῆς κάξ

ĕπἴπνοίας Æsch. Sup. 18.

Επιποδίος, α, ον, pedem irretiens; ad pedes:

entangling the feet; at the feet. Œ. R. 1350. Ἐπίποιμὴν, ἔνος, ὁ, ἡ, propr., præfectus pas-torum; pastor: a superintendant of shepherds; a shepherd. μ. 131. SYN. see Ποιμήν.

Επίποληs, adv. in superficie, in summitate, supra; palam: on the surface, on the top, above; manifestly. Plut. 1207. Syn. 'Ăνω, επάνω, λίγδην.

Ěπἴπὄλὄs, ου, δ, qui nobiscum versatur: an Œ. R. 1321. Syn. Πἔρἴπολῶν, attendant.

ἔπἴμἔλητὴς, ἔπἵτρὅπὄς.

Ĕπιπονος, ου, ο, ή, laboriosus, gravis: laborious, painful, wretched. Eur. Sup. 95. Syn. Κάμάτηρος, κάματώδης, αργάλεσς, μογέρος, πολύπονος.

Επίπορπίς, ίδος, ή, fibula: a clasp or button. Call. 2. 31. Syn. see Πόρπη.

Επίποτασμαι. See Επίπετομαι.

Επίπρεπω, decorus sum : to be becoming or graceful. Οἷόν τοι μεγά εἶδός επιπρέπει Theoc. 25. 40. Syn. Εμπρέπω, μετάπρεπω, διάπρεπω, πρέπω, εξέχω.

Επίπρο, longo tractu: all along, to a great distance. Επήτριμοι &s σγ' επιπρό Apoll. 1. 30.

SYN. Ενδέλέχως, δίηνεκως, μάκρως.

Επίπροθεω, longe procurro: to run forward to a distance. Αιξν ξπιπροθέοντξε Apoll. 1. 582. Syn. Πρόπδρεύδμαι, όδοποιεόμαι, επίπρομόλεω.

Επίπροϊάλλω, αλώ, protendo, adpono: to spread before, to place before. Πρώτον μεν επιπρόζηλε τράπεζαν Λ. 627. Syn. Πρότείνω, παρατίθημι, προϊάλλω.

Επίπροιημί, insuper mitto, mitto in aut procul: to send or hurl at. Επιπρόξηκεν άριστους I. 516.

Syn. Πρδίημί, ἐπίπέμπω.

Επίπρομολέω, Επίπρονέσμαι, progredior, anteverto: to come forward to, surprise. Επιπρόμολοῦσ' ἔνδησεν Apoll. 3.655. 4.1586. Syn. ἔπίπρόβαίνω, ἔπίπροθέω.

Επίπροντόμαι. See Επίπρομολέω. Επίπροπίπτω, superincumbo: to lean upon. Επιπρόπεσων εκόρεσθη Apoll. 4. 1449. Πρόπίπτω, ξπίπίπτω.

Ἐπίπροσβάλλω, proficiscor versus: to proceed Επιπροσέβαλλον Αξύδφ Apoll. 1.

931.

Επίπροσθέ, Επίπροσθέν, ante: before. Καὶ μὴ 'πιπροσθέ των έμων Eur. Sup. 524. Orest. 462. Syn. Έμπροσθέν, ἄπέναντί, πρόσθέ.

Επίπροφαίνομαι, appareo: to appear. Επιπρόφανέντας ενίσπειν Apoll. 3. 917. Syn. Επί-

φαίνδμαι, πρόφαίνδμαι.

Ěπίπρὄφ ἔρω, insuper promoveo: to move forward besides, to advance. Apoll. 4. 1519. See

Επίπροχέω, effundo: to pour forth. Θρηνόν έπιπροχέουσ' Η. in Pan. 19. SYN. Εκχέω, προχέω.

Επιπταίρω, adsternuo: to sneeze at, to forebode. Σιμιχιδα μεν Έρωτες επέπταρον Theoc. 7. 96. SYN. Πταίρω.

Επίπωλεόμαι, obeundo lustro: to go about.

Επιρρεζέσκω, sacrifico : to sacrifice upon. Επιρρέζεσκον δδίται ρ. 211. Syn. Επίθυω, ρέζω.

Επιρρέτπω, inclino; contingere facio; super-emineo: to incline; to cause to happen; to hang over. Τηδ' επιρβέποις πόλει Eum. 891. Syn. 'Ρέπω, επίφερομαι, καταφερομαι, προκύπτω.

Ĕπιρϸέω, ῥεύσὄμαι, supernato, influo, inundo; largior: to flow upon the surface, flow to, pour in ; to bestow. Επιρρέξει ηυτ' ξλαιον Β. 754.

Επιρδήγνυμι, ρήξω, Επιρδήσσω, Επιρδησέσκω, cum impetu et fragore claudo fores : to fasten violently, close, bar. Εισηλθ' ἔπιρἡήξασ' ἔσω Œ. R. 1244. Syn. Κλείω, ἔπἴβάλλω, ἔπἴκρούω, αναρφήγνυμί.

Επιρβήδην, expresse, nominatim: in express terms, distinctly. Επιρβήδην μετέειπεν Apoll. 2. 640. Syn. Διαρρήδην, σάφως, ανάφανδον,

ἄνἄφανδά.

Επιρδήσσω, Επιρδησέσκω. See Επιρδήγνυμί. Επιρδίπτω, superinjicio: to throw upon, hurl, Τάσδ' ἔπέρδιψεν πλάνας Ρ. V. 763. Syn. Επίβάλλω, ἔπίφἔρω.

Επιρρόδη, ηs, ή, adfluxus; abundantia: an in-Επιρρόσαισιν αίματων flux, torrent; abundance.

Agam. 1487. Syn. Naouos.

Επιρροθέω, strepitum edo super, acclamo: to make an obstreperous noise, applaud loudly. Πάντες δ' ἔπερδοθησαν Phoen. 1253. Syn. Επευφημέω, έπηχέω, έπϊβὄἄω, έπαινέω.

Επίρροθος, ου, ό, auxiliator clamosus: clamorous in defence of another. 'Ανδρ' ἄνὴρ ἔπιρρόθοις Antig. 419. Schol. λοιδόροις, ὕβριστίκοῖς. Syn. Βοηθός, επιτάρροθός, σύμμαχος, επασσυτ ἔρὄς.

Επιρβοίβδην, rapido cum impetu et stridore: with a whiz, with a sounding speed. Herc. F. 856. See below.

Επιρβοιζέω, acclamo; cum strepitu incito ad: to call to with a loud noise; to excite to. Τφδ'

ĕπιρροιζεις φυγάς Eumen. 427.

Ěπιρρούεις, έντος, adfluens: flowing to or on. Όλθου δ' επιρρυέντος Med. 1226.

Επιρδύζω, ξω, acuto stridore urgeo, immitto: to instigate with a violent noise. Επί των εχθρών τιν' επιρρύξας Vesp. 705. Syn. Επισίζω, εφορ-

Ěπιρρούομαι, protego: to protect, defend. Sept. See 'Ρυσμαι. Syn. 'Ρυσμαι, βοηθέω, Th. 151.

ἔπἄμύνω.

Επίρρυτος, ου, δ, ή, qui influit; irriguus: flowing upon ; well watered. Καλ βρότων ἔπίρδυτον Eumen. 910. Syn. Κατάρβυτος, εύπορος, επί-

Ĕπιρδώδμαι, δώσδμαι, moveo me apud aliquem: to move, shake. Επερδώσαντο ανακτος Α. 529. Syn. Επίσείδμαι, κινέδμαι.

Επίσαγμα, άτος, το, quod superinductum est, accessio: an additional load or burthen. Phil. 755. Syn. Προσθήκη, αύξησίς.

Επίσείω, Επισσείω, vibro, incutio, impello: to brandish, move against, impel. Orest. 255. O. 230. SYN. Εντείνω, ἄνἄτινάσσω, ἄνἄσείω, **ἔπ**ἴφἔρω.

Επίσεύω, Επισσεύω, Επίσυω, concito: to drive upon, urge, move. T. 325. €. 421. v. 19. SYN. Εφορμάω, δρμάω, διώκω, σπέρχω, ἔπείγω, ἔπδρούω.

Επίσημα, ατός, τδ, signum: a device. Phon.

SYN. see ∑ημά.

Επίσημαίνομαι, signo vel acclamatione testor: to witness or prove by a sign or noise. Ion 1593. SYN. Σημειόω, επισφραγίζω, βεβαιόω.

Επίσημός, ου, δ, ή, insignis: distinguished. Med. 544. Syn. Διάσημός, διάδηλός, έκδηλός, πέρι-

φάνης, ένδοξός.

Επἴσίζω, instigo, immitto: to instigate, send on. Κἆθ ὄτὰν οὖτός γ' ἔπἴσίζη (paræmiac) Vesp. 704. Syn. Επιρρύζω. Επισκάζω, ἄσω, claudico: to halt upon. Επι-

σκάζουσα πόδεσσιν Apoll. 1. 669. Syn. see

Σκάζω.

Επισκέπτδμαι, contemplor: to examine, inspect, regard. Τάμ' ἔπεσκέψω κάκά Heracl. 869. Syn. Επισκόπεω, εφόραω, καθόραω, επίβλέπω, θέασμαι, ανάλογίζομαι, ενθυμέσμαι, σκέπ-

Επισκέπω, superne tego: to cover over, hide. Φάρει πολλακι λύχνον επέσκεπεν Musæus, 258. Syn. Επικάλύπτω, επερεφω, σκεπω, σκεπάζω.

Επισκευάζω, apparo: to arrange, prepare. Εστ' επεσκευασμένον Eccles. 1149. Syn. Πά-

ρασκευάζω, άνασκευάζω, ευτρέπίζω.

Επίσκηνός, ου, δ, ή, in tentorio degens: at the tents, in public. Μηδ' ἐπισκήνους γὄους Aj. 579. See Suidas, who explains ἔπίσκηνὄς by

μεγάs, quoting this passage.

Επισκήπτω, Επισκήπτομαι, innitor, irruo; mando; obtestor: to lean on, assail; to intrust; to conjure. Αυταίς γαρ μ' ἔπισκήψω κέδροις Alcest. 375. Syn. Σκήπτω, εντέλλομαι, προστάττω, πάραινξω.

Επίσκισς, ου, ό, ή, umbrosus: shady. Ομ-

μάτων επίσκιον Œ. C. 1650.

Επισκόπεω, inviso, inspicio, considero: to sur-y, see, consider. 'Ως ἄνὴρ επισκόπεῖ Eumen. vey, see, consider. 296. Syn. Επισκέπτομαι, κατανόξω, απόβλέπω, τηρέω.

Επίσκοπος, ov, δ, inspector, explorator: an inspector, scout. Av. 1022. See below. Syn. Επόπτης, εποπτήρ, εφόρος, φύλαξ, επιμελητής.

Επίσκοπος, ου, δ, ή, ad scopum tendens: aiming at. Τησδ' ἐπίσκόπον μέλος Αj. 976. Syn.

Επισκύζομαι, irascor: to be indignant. Επισκύζωνταϊ Αχαιοί Ι. 370. Syn. Οργαίνω, οργί-

ζόμαι, σκυδμαίνω.

Επισκυνίον, ου, τδ, supercilium: the eyebrows. Παν δε τ' επισκυνίον P. 136. Syn.

Ĕπίσκυρὄς, ου, ό, ductor: a leader. Επισκύρων πόλεμοιο Call. fr. 231. Syn. Αρχός, άρχων, βὄηθός.

Επισμάω, abstergo: to wipe off upon. Ουκ ἔπισμῆ τῶν κἄκῶν Thesm. 389. Syn. Ἐπιρ-

ραίνω, κατάπλύνω, επίτρίδω.

Επισμυγέρος, α, ον, ærumnosus, tristificus: woful, dismal. Επισμυγέρη τε και αινή Hes. Scut. 264. Syn. Σμυγέρος, επίπονος, πολύποvos, ŏï(voos.

Επισμυγέρωs, graviter, miserabiliter: heavily, bitterly. 'Ως ἄν ἔπισμὕγἔρῶς δ. 672. Syn. Επιπόνως, ελεεινώς, οικτρώς, άθλιως, δυστυχώς.

Επίσπαστός, η, όν, quod quis sibi ipse attraxit: brought upon one's self, self-sought. Επίσπαστον κάκον έξει σ. 72. Syn. Έκουσϊός, αυθαίρέτŏs.

Επισπάω, attraho, consequor: to draw, allure, Τῶνδ' ἔπισπάσας κόμης Androm. 708. Syn. Εφελκύω, επίσυρω, επάγω, εντυγχάνω, €πικτάδμαι.

Επισπένδω, σπείσω, libo, to pour upon, shed. Επισπείσας δε το δάκρυ Theoc. 23. 38. Syn. see $\sum \pi \in \nu \delta \omega$.

 $\check{\mathbf{E}}\pi\iota\sigma\pi\acute{\epsilon}\rho\chi\omega$, urgeo: to hasten, urge. $\check{\mathbf{E}}\pi\iota$ σπέρχουσι δ' ἄελλαι ε. 304. Syn. Επισπεύδω, ἄναγκάζω, πἄρἄθήγω, ἔπείγω, ἔπιτάχυνω.

Επισπεύδω, accelero, incito, exhortor: to hasten, incite, exhort. Ποῦς ἔπίσπευσον μόλις Τroad. 1266. Syn. Σπεύδω, ἔπισπέρχω, πάρ-

οξύνω, ἔρἔθίζω, ἔπἴκἔλεύὄμαι.

Επισπόρία, as, ή, satio iterata; insitio: a second or after sowing, or among different grain.

Καϊ ἔπισπὄρἴην ἄλἔασθαι Hes. Op. 444.

Επίσπόροι, ων, οί, posteri: those who are propagated by the present race, posterity. Τῶνδἔ τούς επισπόρους Eumen. 676. Syn. Απόγονοι,

Ĕπίσπω, obsoletum in præs., attingo: to attain, meet with. Καλ πότμον επισπείν Η. 52. Syn. Επίδιωκω, επάκολουθεω, κάταλαμβάνω, **ἔ**φἔπὄμαι.

Επισσείω. See Επϊσείω. Επισσεύω. See Επίσεύω.

Ἐπίσσὕτὄς, ου, δ, ή, impetuose incumbens: rushing violently upon. Hipp. 573. σĕ short, as in δεόσσυτός, q. v. Syn. Βιαιός.

Επίσσωτρόν, ου, τὸ, ferrum curruum: the tire of the wheels. Επισσώτροις δἄτἔοντο Υ.394. Επιστάδον, constanter; perite: firmly; skil-

fully. Επιστάδον ωπλίζοντο π. 453. Επιστημόνως, επισταμένως, βεβαίως.

Επιστάθμασμαι, ad amussim expendo: to weigh. Πάντ' ἔπιστἄθμώμἔνος Agam. 159. Syn.

Στάθμαὄμαι, ἔρευνάω, εξἔτάζω.

Επίσταθμός, ου, δ, ή, stationarius; mansionum curator: placed in the vestibule; who provides quarters for troops. $\check{\mathbf{E}}\pi i\sigma \tau \check{\mathbf{a}}\theta \mu \check{\mathbf{o}}s$ $\mathbf{A}\mu \varphi i\pi \check{\mathbf{o}}\lambda i\tau \epsilon \omega$ (εω being one long) Call. Ep. 25.

Επίσταμαι, scio, peritus sum: to know, to be acquainted with, to understand. Πάντ' ηπίστατο Helen. 14. Syn. Εξέπίσταμαι, μανθάνω, γι-

γνώσκω, εμπείρως έχω.

Επιστάμενως, scienter, gnave : knowingly, skilfully. Εῦ και ἔπισταμἔνως Κ. 265. Syn. Επιστάδον, εμπεράμως, ευμάθως, εμπείρως, περίφράδεως, συνέτως, δυνάτως.

Ěπίστασις, εως, ή, retardatio: stoppage, hesitation. Φροντίδων έπιστάσεις Antig. 231. Syn.

Επίνοια, λόγισμός.

Επιστάτεω, impero: to preside over, to superintend. Ποιμνίοις έπεστάτουν Œ. R. 1028. Syn. Προστάτεω, πρόΐσταμαι, εξηγεόμαι, επάρχω.

Ĕπιστάτης, ου, δ, qui præfectus est alicui rei: a president, umpire, præfect. Θύματος δ' ἔπιστάτης Hec. 223. Syn. Προστάτης, ἔπαρχος,

ϋπαρχός, ἡγεμών, διδάσκαλός.

Ĕπιστἄχὔέσκω, augeor in modum plantatarum spicarum: to grow in ear, to grow up to maturity. Επιστάχὔεσκον ἴουλοι Apoll. 1. 972.

Επιστείδω, calco: to tread upon. Επιστείβουσίν 'Ăρηος Call. 4. 277. Syn. see Στείβω.

Ĕπιστείχω, supergredior, procedo: to go upon, Επιστείχειν χθόνα Eumen. 909. Syn. see Επέρχομαι.

Επιστέλλω, ελώ, mitto ad; mando, præcipio; attraho, adduco: to send to; send orders; bring Τόνδ' επιστέλλουσ' άγειν Heracl. 938. Syn. Αποστέλλω, επίτελλω, εντέλλομαι, προ-

Επιστ ενάχω, Επιστονάχ εω, Επιστονάχίζω, Επι-

στονάχω, Επιστενάχίζω, Επιστενάζω, Επιστενω, ingemo: to groan at, or in consequence. Επί δὲ στενάχοντο γυναίκες Ω. 722. 79. Batrach. 72. Œ. R. 186. Hes. Theog. 841. Iph. T. 284. Med. 925. Syn. Αναστενάζω, στενάζω, στἔνω.

Επιστέφανδω, Επιστέφω, corono: to put a crown upon; to fill to the brim. Olymp. 9. 168. Soph. El. 441. See Σπέφανδε. Syn. Στέφω, αναστέφομαι, έπικοσμέω, πληρόω.

Επιστέφης, έσς, δ , $\dot{\eta}$, corona redimitus, plenus: crowned, brim-full. Επιστέφεας οίνοιο Θ. 232.

Επιστέφω. See Επιστέφανδω.

Επιστήμη, ης, ή, cognitio, peritia: knowledge, skill. Πάντ' ἔπιστήμης πλέων Antig. 721.

Επιστήμων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, scientia præditus, peritus: scientific, experienced. Επιστήμων γἄρ εί Eur. Sup. 853. Syn. Εῦ ειδώς, ειδημων, ειδώς, επισταμενός, νδήμων, δαήμων, σόφος.

Ĕπίστιὄν, ου, τὸ, ædificium sub quo stat navis contecta: a place for ships or naval stores. Πάσιν γάρ επίστιον εστίν ζ. 265. Syn. Νεώ-

Επίστιος, ου, ή, genus calicis, qui dictus etiam ανίσων. Vid. Athen. p. 447. Barnes interpret. "poculum Vestæ sacrum:" a kind of sacred cup. Πίνουσα την επίστιον Anac. 76.

Επιστόβεω, irrideo, convicior: to deride, reproach. Επιστόθεωσι γυναίκες Apoll. 3. 663.

SYN. Λοιδόρεω, χλευάζω, ὕθρίζω.

Ěπιστολάδην, ornate, succincte: elegantly, concisely. Επιστολάδην δε χιτώνας Hes. Scut. 287. Syn. Ευκόσμως, κάλως, λαμπρως.

Ĕπιστολή, η̂s, ή, quod cuivis injungitur, mandatum: a commission, order. Tàs ĕµàs επιστόλάς Pers. 788. Syn. Εντόλη, επίταγη,

Επιστομίζω, os obturo, refutando cessare facio: to shut another's mouth, silence by refuting. Eq. 841. See above. Syn. Ελέγχω, εξέλέγχω.

Επιστονάχεω, et -χίζω, et -χω. See Επιστε-

Επιστράτεύω, bello contra: to make war against, besiege, infest. 'Ως επιστράτεύσομεν Bacch. 773. Syn. Εισβάλλω, εμβάλλω, εξορμάω, πόλξμξω.

Επίστρεπτός, ου, ό, ή, in quem aliquis convertitur, spectabilis: distinguished, conspicuous. Choëph. 344. See below. Syn. Επίστροφος,

ζηλωτός.

Επιστρέφω, converto; med. curam facio: to turn towards, draw back; midd to regard. $\Delta \epsilon \hat{v} \rho$ επίστρεψον κάρα Herael. 942. Syn. Αντιστρέφω, μεταστρέφω, υποστρέφω, επανέρχομαι, επάγω, επιστρωφάδμαι.

Ěπιστρὄφάδην, huc illuc se convertendo; studiose: turning here and there; zealously.

τον επιστρόφαδην χ. 308. Επιστρόφη, η̂s, ή, cura: attention, regard. Τήνδ' εθεσθ' επιστρόφην Ε. C. 134. Syn.

Σπουδή, μελέτη, δίνη.

Επίστροφός, ου, ό, ή, qui conversatur cum aliis, spectabilis: having an extensive acquaintance, admired. Επίστροφος ην ανθρώπων α. 177. Syn. see Επίστρεπτός.

Επιστρωφάω, versor in, oberro, obeo: to turn about, traverse. Τῆσδ' ἔπιστρωφᾶ πἔδον Med. Syn. Επιστρέφομαι, ενδιάτρίθω, επέρχόμαι.

Επίσυω. See Επίσεύω.

Ĕπισφάττω, ξω, insuper macto: to sacrifice besides or upon. Κάμ' ἔπισφάξαι τἄφφ Hec. 503. Syn. see Σφάττω.

Επισφυρίον, ου, το, fibula ocreæ: a clasp for the boot or greave. Επισφυρίοις αράρυίας

Επισχέδου, propemodum: near. Επισχέδου ερχόμενοιο Hom. Apoll. 3. Syn. see Σχέδον.

Επισχέρὼ, deinceps, ordine: in succession, regularly. Επισχέρὼ ένθὰ δάμειαί Σ. 68. SYN. Σὔνἔχῶς, έξείης, ἔφεξῆς.

Επισχέσία, as, ή, prætextus; mora: a pretext, pretence; delay. Επισχέσίην εδύνασθε

φ. 71. SYN. Πρόφασις, αναβόλή.

Ĕπίσχεσις, εως, ή, retentio; parsimonia: restraint; parsimony. Επίσχεσις ουδ' ελεητύς ρ. 451. Syn. Επόχη, φειδώ.

Επίσωτρον. See Επίσσωτρον.

Επίτακτός, ov, δ , $\dot{\eta}$, jussus, præscriptus: ordered, prescribed. Eur. fr. Beller. 18.

Επίτανύω, intendo; augeo: to stretch upon; to superadd. 'Ο δε οί επί νευρά τάνυσθείς Theoc. 25. 148. Syn. see Επίτείνω.

Επίταρβόθος, ου, δ, auxiliator : a helper, enger. Μάχης επίταρβόθου είναι Ρ. 339.

Syn. see Επίρδοθος. Επίτάσσω, injungo, impero: to enjoin, order. Eur. Sup. 531. Syn. Ανατάσσω, διατάσσω,

ἔπισκήπτω, **ἔπ**ἴτέλλω. Επίτέγγω, intingo: to tinge with, shed upon.

Anacr. 53. 40. Syn. see Τέγγω.

Ἐπἴτείνω, vehementius intendo: to stretch over with vehemence, menace, assail. Syn. Εντείνω, εκτείνω, επιτάνυω, τείνω.

Επιτέλλω, ελώ, jubeo; orior, appareo: to enjoin; to arise, appear. "Επιτέλλω. Appareo: significatu rariore. Επιτείλας ανατείλας Suid. quorum posterior in hoc sensu frequens est. Blomf. P. V. 100. Syn. Εντέλλω, προστάσσω, ἔπἴτάσσω, πἄραγγέλλω, ἄνἄτέλλω.

Επίτέμνω, εμώ, amputo, brevius reddo: to amputate, abridge. Theoc. 10. 55. Syn. Kăτăτέμνω, διατέμνω, συντέμνω, σχίζω, επικόπτω,

βρἄχύνω, εμπρίω.

Επίτερπης, έδς, δ, ή, jucundus : pleasant. H. in Apoll. 412. Syn. Τερπνός, ευτερπης,

Ěπιτέρπομαι, oblector: to be delighted at,

take pleasure in. ξ. 228. Syn. see Τέρπομαι. Επίτήδειδε, α, ον; Επίτηδης, ἔδε, δ, η, idoneus: fit for, suitable. Bacch. 500. Iph. A. Syn. Χρήσιμός, πρόσήκων, ικάνός, πρόσφὄρός, ἔτοιμός, οικείδς, φίλός, εύνους, σὕνήθης.

Επιτήδευσις, εως, ή, studium accuratum, disciplina: application, discipline, morals. Hipp. 261. Syn. Σπουδή, ἔπιμέλεια, μέλἔτη, προθυμία,

μάθησις.

Επίτηδεύω, do operam: to endeavour, pursue, SYN. Σπουδάζω, cultivate. Soph. El. 311. ἔπἴχειρέω, μηχανάδμαι, πρόθυμἔδμαι.

Επίτηδής. See Επίτήδειδς.

Επἴτἴθημἴ, impono: to put or lay upon, impose. Cycl. 243. See Τἴθημἴ. Syn. Ανἄτἴθημί, προστίθημί, έπίβάλλω, προσφέρω, προσδίδωμί, ἔπανίστημί,

Επίτιμητης, οῦ, Επίτιμήτωρ, ὄρός, δ, censor, reprehensor, vindex: a censor, reprover, avenger. Κάπιτιμητήν αναξ Eur. Sup. 266. ι. 270. Syn.

Παιδευτής, βόηθός, τιμωρός, αμύντωρ. Επιτίμιον, frequentius plur. Επιτίμια, ων, τα, merces: a fine, reward, return. Δεινά τάπίτιμία Hec. 1069. Syn. Γέρας, τιμή, τιμωρία, δίκη, ποινή,

Επίτιμός, ου, ό, ή, valde honoratus; opulentus: highly honoured; wealthy. Ran. 701. See above. SYN. Έντιμός, αξιότιμός, τιμήεις, τίμιός, πλούσιός.

Επίτίτθιος, ου, ὁ, ἡ, subrumus: at the breast. Επίτίτθιον 'Ηρακληα Theoc. 24. 53. Syn. see

Επίμαστίδιος.

Ἐπίτλημί, perpetior: to endure. Τῷ τοί ἔπιτλήτω κράδιη Ψ. 591. Syn. Ανάτλημι, διάτλαω, τλάω, ὕπὄμἔνω.

Επίτολ $\dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, exortus: the rising.

1132. Syn. see Ανἄτολή.

Ěπἴτολμάω, audeo: to dare, make an attack

upon. ρ. 238. Syn. Τολμάω, επίτλημί.

Επιτονός, ου, δ, lorum quo antenna ad malum attrahitur: a rope by which the sail-yard is lashed to the mast. Επίτονος βέβλητο βούς μ. 423.

Επίτοξάζομαι, arcum in aliquem tendo: to aim at with an arrow. Γ. 79. Syn. Τοξεύω,

στοχάζομαι, εφορμάω, κάτάτοξεύω.

Επίτόσσω, supervenio celeriter ex improviso: to come suddenly upon. Pyth. 4. 43., where see Heyne. Syn. Επικύρξω, καταλαμβάνω, επίτυγχάνω, επίπίπτω, επερχόμαι.

Επίτρεπω, Επίτρωπαω, trado, sino, jubeo: to entrust to, permit, command. Επιτρέψειας ἔκαστα ο. 24. ΑροΙΙ. 1. 351. Syn. Ανάτι-θημί, ἀφίτημί, ἔφίτημί, πάραδίδωμί, εντέλλύμαι,

πιστεύω, ϋπόχωρέω.

Επίτρεχω, Επίτροχαω, percurro; incursionem facio: to run on; to attack. Ωκυπόδεσσιν έπέτρεχου Ψ. 504. Apoll. 4. 1604. Syn. Επίθέω, επίβάλλω, εισβάλλω, προσπίπτω, επέρχο-

Επίτρίεω, attero; crucio; instigo: to rub upon, wear; torment; urge. Νόσος μ' ἐπἔτρι-ψέν ἱππἴκὴ Nub. 242. Syn. Κἄτἄτρίθω, ἄπὅ-

τρίδω, εντείνω, επιφέρω, ανίαω, θλίδω. Επίτριπτός, ου, ό, ή, contritus; sceleratus: hacknied; rascally. Το τοὐπίτριπτον κινάδός εξήρου μ' όπου Αj. 103. Syn. Εξώλης, πάνουρ-

γός, πόνηρός.

Ěπἴτροπεύω, procuro, administro: to superintend, rule. Eq. 426. See below. Syn. Ěπι-

στάτεω, εφίστημι, διοικέω, επιμελεόμαι.

Επίτροπός, ου, ό, ή, curator: a guardian, prefect. Ταύταις ἔπιτροποις καὶ τάμιαισι χρώμεθα Eccles. 212. Syn. Κηδέμων, προστάτης, έπι-

Επίτροχάδην, festinanter; succincte: rapidly; concisely. Επιτρόχαδην αγόρεθει σ. 26. Syn.

Τάχεως, συντόμως.

Επίτροχαω. See Επίτρεχω.

Επίτρωπαω. See Επίτρεπω.

Επίτυγχανω, τεύξομαι, offendo, convenio: to fall in with, meet with. The participle ĕπἴτὕχων signifies, ordinary, common. Herc. F. 1239. See Τυγχάνω. Syn. Εντυγχάνω, περίτυγχάνω, λαγχάνω.

Επίτυμεϊδίος, Επίτυμείος, ου, ό, ή, sepulcralis, super sepulcro positus: sepulchral, placed on a

tomb. Choeph. 328. Agam. 1525.

Επιτύφω, θύψω, 2. a. υφου, incendo: to kindle. "Οπως αν ανηρ επίτυφη μαλιστα μου Lysist. 221. Syn. Επικαίω, εκπυρόω.

Επἴτυχὴς, ἔος, ὁ, ἡ, secundus: prosperous, fortunate. Æsch. Sup. 752. See Ευτυχής.

Επισαιδρύνω, τνω, splendidum reddo, lavo: to

render splendid, wash. Κάρη ξπίφαιδρύνουσαν Apoll. 4. 662. Syn. see Φαιδρύνω.

Επιφαίνω, ostendo; med. appareo: to show; midd. to appear. Hes. Scut. 167. Διάφαίνδμαι, εμφαίνδμαι, φαίνδμαι.

Επίφαντός, ου, ό, ή, conspicuus, præsens: conspicuous, present. Antig. 841. Syn, Επί-

φανής.

Επίφερω, εποίσω, infero: to bring upon, assail, charge with. Orest. 757. Syn. Προσφέρω, ἔπἄγω, ἔπἴφὄρἔω, ἔπἴβάλλω, κἄτηγόρἔω.

Επίφημίζω, nomine alterius appello: to call

by the name of another. Iph. A. 130. Επιφθάνω, prævenio: to be beforehand, anticipate. Τρῶσἔν ἔπιφθάς Batrach. 212. Syn. Προφθάνω, φθάνω,

Επιφθέγγομαι, adsono, respondeo: to utter at, answer. Choeph. 450. See above. Syn. Проσφθέγγδμαι, προσφωνέω, επίφωνεω, επίβοαω.

Επιφθονέω, invideo ob: to bear malice to. °Ω δε κ' επιφθόνεοις λ. 148. Syn. see Φθόνεω. Ĕπίφθὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, odio expositus; reprehensione dignus: exposed to envy; censurable.

Ουδ' επίφθονον σε δράν Troad. 735. Syn. Zηλωτός, φθόνούμενός, νεμεσητός, επιμεμφής. Ěπιφθύζω, inspuo veneficarum more: to

sputter upon, mutter. Καὶ λεγ' επιφθύσδοισα Theoc. 2. 62. Syn. Προσπτύω, εμπτύω.

Ěπἴφλεγω, incendo: to set on fire. Επιφλεγή ακάμάτον πῦρ Ψ. 52. Syn. Επίκαίω, φλέγω.

Ěπἴφλύω, convicia jactito: to bespatter, abuse. Πρίν επιφλύειν μακαρεσσιν Apoll. 1. 481. Syn. Φλύω, φλυαρέω, λοιδόρεω.

Ěπἴφὄδός, ου, ὁ, ἡ, formidolosus: terrible.

Agam. 1121. Syn. see Φὔδἔρὄs. Ἐπἴφορδέω, depasco: to supply fodder for. Η. in Merc. 105. Syn. Φέρθω, βόσκω, επίθόσ-

Επιφορέω, desuper injicio: to bring or throw upon. Pax 224. Syn. Συμφορέω, επίβάλλω,

Επιφόρος, ου, δ, ή, ferens, secundus: conducive, favourable. Choëph. 799. Syn. Euμενήs.

Επίφράζω, Επίφράζομαι, ασομαι, indico, admoneo, excogito: to signify, admonish, consider, deliberate. Επιφρασσαίμεθα βουλήν Ν. 741. Syn. Πάραγγέλλω, έπαγγέλλω, δηλόω, διάσάφεω, ἔπἴνὄἔω, ἔπἴγιγνώσκω, ενθυμἔὄμαι, ἔπισκέπτὄμαι, διανόξω, μηχαναόμαι.

Επίφρον εω, prudens sum: to be prudent or scerning. Επιφρόν εουσ' αγόρε νεις τ. 385. discerning.

SYN. Ευφρονέω, φρονέω, νουν έχω.

Επίφροσύνη, ης, ή, prudentia: prudence, discernment. Επιφρόσυνας ανέλοιο τ. 22. Πολυφροσύνη, σωφροσύνη, φρονησίς, ευθουλία, μητίς, προμήθεια, συνέσις, πυκίναι φρένες.

Επίφρουρός, ου, ό, ή, custodiens: guarding. Είφος δ' έμης δυγατρός επίφρουρον δέρη Orest.

1591.

Ěπίφρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, mentis compos, prudens: wise, sagacious. Καὶ ἔπίφρονι βουλή γ. 128. Syn. Έμφρων, σώφρων, πολύφρων, φρονιμός, σὔνἔτὄς.

Ĕπἴφύλἴὄς, ου, ὁ, ἡ, in tribus distributus: in tribes. Κάπιφυλίου χθονός Ion 1577.

Επίφυλλίς, ίδός, ή, parvus racemus post vindemiam relictus: a small bunch of grapes left after a vintage. Ἐπίφυλλίδες ταῦτ' εστί Ran.

Επϊφυσαω, inflo: to inflate. Plut. 699. See

Syn. Ανάφυσαω, εμφυσαω, φυσαω, Φυσάω. εξογκόδμαι, χαυνόδμαι, εξοιδέω, έπαίρδμαι.

Ěπἴφὔτεύω, insuper sero: to graft upon, plant

in. Pax 161. See Φὔτεύω.

Επίχαίρω, gaudeo, gratulor: to rejoice at. Syn. Περιχαίρω, υπερχαίρω, εφ-Pax 1015.

Επίχαλαω, laxo, deprimo, cedo: to relax, loosen, submit. P. V. 186. See Χάλαω. Syn. Ενδίδωμί, ἄνἄχἄλἄω, ἔπίκάμπτόμαι.

Επίχαλκεύω, cudo super, expolio: to overlay

with brass. Nub. 421.

Επιχάρης, εσς; Επιχάρις, ιτός, gratus, jucundus, lætus: agreeable, delightful. Ἐπῖχἄρῆ, in P. V. 166., is answered by ἔπῖχἄλᾶς. See also Sept. Th. 904. Syn. Εύχαρις, ευαρεστός, χαρίεις, ἄγάπητὄς, ήδυς, ἔπιτερπής.

Επίχαρίττα, pro Επίχαρίζου, insuper gratificare: do thou moreover oblige. Τώδε κήπίχαρίττα τῷ ξἔνφ Acharn. 884. "In hac citatione Bœotum loqui fingit Comicus." Maltb.

Επιχαριτως, gratiose, venuste: agreeably, in an ingratiating manner. Acharn. 367. Χάρϊς. Syn. Χάριέντως, αστείως, στωμύλως.

Ěπιχαρμά, ἄτος, το, res lætabilis; ludibrium: a joyous thing; a laughing-stock. Herc. F. 459.

Ěπιχαρμός, ου, δ, Epicharmus: the Syracusan, the inventor of Comedy. Theoc. Ep. 17.

Επίχαρτός, ου, ό, ή, lætitiam adferens: giving

gratification to. P. V. 164. Ἐπιχέζω, incaco: to befoul. Ιδού γ' ἐπιχέσει

ποῦ 'στίν Lysist. 442. See Εγχέζω.

Ἐπιχειλης, εσς, δ, ή, non plenus: not full. Eq. 814. See Brunck's note on this line for the meaning of επίχειλής. Syn. Ενδέης, αμοιρός.

Επίχειρα, ων, τα, merces, præmium; pæna: pay, salary, reward; punishment. P. V. 327.

Επίχειρεω, manum admoveo, aggredior: Hipp. 704. lay hands upon, attempt, attack. Syn. Εγχειρέω, ετοιμάζω, επιβάλλομαι, επέρχομαι, σπουδάζω, ἔπιτηρεω, τολμάω.

Επίχευμα, άτος, τό, affusio: a pouring out or

upon. Herc. F. 890.

Επίχεω, Επίχυω, infundo: to pour upon.

Ω. 303. Ο. 654. Syn. Επεγχέω, εγχέω. Επιχθόνιὄες, ου, δ, ή, terrestris; indigena: on the earth; of the earth, native. Επιχθόνιοιοῦν ἀοιδοί δ. 479. Syn. Χθόνιὄες, χθόνοστίξης, πεδοστίβής.

Ἐπῖχνὄἄω, sum obsitus lanugine, pubesco: to be covered with down, to grow into manhood. Επιχνόἄουσαι εθείραις Apoll. 1. 671. Syn. see

- Χνδάζω.

Επίχραω, invado, urgeo; cupio; med. utor: to seize, press upon; covet, court; midd. to use. Επέχραδν ουκ εθελούση β. 50. Syn. Εφορμάω,

Ἐπῖχρĕμĕθω, adhinnio: to neigh at, snort. Σκαρθμῷ ἔπιχρἔμἔθων Apoll. 3. 1259. Syn. see

Χρξμέθω.

Επίχρίμπτω, admoveo: to bring near. Λέχρις επιχριμφθείς Apoll. 1. 1234. Syn. see Χρίμ-

Ἐπίχρίω, inungo: to put ointment upon. Επιχρίοντες άλοιφη φ. 179. Syn. Κάταχρίω, εγχρίω, χρίω, ἔπάλείφω.

Επίχυω. See Επίχεω.

Επιχωρέω, concedo, cedo: to give place to, yield. Antig. 219. Syn. Συγχωσέω, επίτρεπω, ἔφίημί.

Επιχώριος, ου, ό, ή, indigena: peculiar to a place, indigenous. Pyth. 3. 38. Syn. Εγχώριος, αυθίγενης, ομόγλωσσός.

Επιψαύω, attingo: to touch upon, reach, to be superficially informed. Isth. 4.17.

below. Syn. Εφάπτομαι, ψηλάφαω.

Επιψεκάζω, irroro, instillo: to drop upon, besprinkle. Επιψεκάζειν καί τιν Pax 1141. Syn. Επίβρεχω, κάτείβομαι.

Επιψόφεω, insono: to rattle. Επεψόφεον δε φάρετραι Call. 3. 247. Syn. Επηχέω, ψόφέω.

Επίωγαλ, ων, αί, loca in quibus naves a ventorum injuria tutæ esse possunt: a bay sheltered from the wind. Ουδ' επίωγαί ε. 404.

Εποικέω, incolo : to dwell in. Ion 1583.

Syn. Ενοικέω, οικίζομαι.

'Ĕποικός, ου, δ, ή, colonus, advena: one who dwells in a country not his own, an inhabitant. Av. 1307. Syn. Ενοικός, μετοικός, ετιχώριός.

Εποικτείρω, misereor: to pity. Hec. 341.

Syn. see Οικτείρω.

Εποικτίζω, misereor; miserabiliter queror: to have pity on; to complain sadly. Œ. R. 1295. SYN. see Οικτίζω.

Εποίχομαι, invado, incurro: to go to, frequent, ply, visit, invade. Olymp. 3. 72. Syn. Έπειμί, ἔπέρχὄμαι, εισέρχὄμαι, ἔπἴπὄρεύὄμαι, ἔπἴτἔλἔω.

Επολολύζω, miserabiliter lamentor; item, exulto: to shout at, shriek aloud; to cry out for joy. 'Ως δ' επωλολύξατο Agam. 1207. Syn. Ολόλύζω, ἔπἴθρηνἔω, ἔπἴκωκὕω, ἔποιμώζω, ευφημἔω. "Ἐπόμαι, poët. "Εσπόμαι, comitor, sequor: to

accompany, follow, attend. Herc. F. 1417. M. 398. Syn. Σύν ἔπόμαι, ἄκολουθέω, σύν ἄκο-

λουθέω, επακόλουθέω, μετάΐσσω.

Επομερία, ας, ή, imbris copia: a heavy rain. Μήτ' ἄγαν ἔπομβρίαν Nub. 1118. Syn. Όμ**βρ**ŏs, ὑἔτŏs.

Ĕπόμνυμι, Ĕπομνύω, ŏμοῦμαι, dejero, jurando confirmo: to swear in addition, to confirm by an oath. "Ĭν' ἔπομνυμἔνον σἔ παύσω τῆς εκκλησίας Plut. 725. Syn. 'Ορκόω, κατόμνυμι, όμνυμι.

Επομφάλιον, ου, το, quod supra umbilicum est; umbo clypei: that is on the middle; the boss of the shield. Μέσσον επομφαλίον

267.

Ěπονειδίστος, ου, ὁ, ἡ, culpatus; reprehensione dignus; maledicus: rebuked; reprehensible; insulting. Iph. T. 690. Syn. Ονείδιστός, επίμεμπτός, ἔπἴβὄητός.

Επονομάζω, cognomino: to give an additional name, to call. Herc. E. 1320. Syn. Πρόσδνό-

μάζω, ὄνὄμάζω.

Ěποπίζομαι, revereor, caveo: to respect, beware of. ε. 146. Syn. Εντρέπομαι, έπιστρέφόμαι, φυλάττόμαι, όπίζομαι.

Εποπτάω, asso insuper: to roast upon. μ. 363. Syn. see Οπτάω.

Εποπτεύω, Εποπτευέσκω, Επόπτομαι, inspicio, viso: to look upon, inspect, visit. Agam. 1241. π. 140. τ. 260. Syn. Επίβλέπω.

Εποπτήρ, ήρδς, Επόπτης, ου, δ, inspector, curator: a spectator, eye-witness, spy, super-intendant. Sept. Th. 640. P. V. 307. Syn. Διόπός, διοπτήρ, κατόπτης, επίσκοπός, εφόρος, DEATHS.

Επόπτομαι. See Εποπτεύω.

Εποργιάζω, mysteria celebro: to celebrate orgies. Έρως εποργιάζει Anacr. 32. 23. Syn. Οργιάζω, τέλεω.

Επόρεγόμαι, exporrecta manu prenso; irruo:

to stretch out the hand and seize; to rush upon.

Ε. 335. Syn. Πρότείνω, επιλαμβάνω.

Επορθιάζω, altum clamorem tollo: to raise a loud cry or shout. Agam. 28. Syn. see Εξορ-

Ěπορθὄδὄἄω, clara voce edo: to utter with a

loud voice, proclaim. Eur. El. 142. Επόρνυμι, Επόρούω, Επόρω, concito et paro adversus; hostiliter assilio, obruo: to instigate; to rush upon, overwhelm. Æsch. Sup. 195. 472. μ. 313. Syn. Ενδρούω, εφορμάω, επέρχομαι, επίπίπτω, εξορμάω, επάτοσω.

Ěπὄς, ἔὄς, τὸ, verbum; versus; oraculum: a word; verse; oracle. Troad. 55. Syn. Λόγος, μυθός, ρημά, ρησίς, ἄοιδη, μέτρον, μέλος, χρησμός, χρηστήριον, φήμη, μαντείον, μάντευμά. Εν. Νέον, κάλον, καινόν, δυστύχες, παράφρον, λυπρόν, στυγνόν, φίλον, μώρον, άληθές, σόφον, δεινόν, κομψόν (Eur.), ακοσμόν, ακράαντον, ίμεροεν, πρόκλυτον, πτέρδεν, μειλιχίον, άγανον, αισχρόν, αντίθιον, δολίον, κερτομίον, μαλάχον, ονείδειον, στ ερεόν, χάλεπον, άταρτηρον, έκπάγλον, κάκον, λευγάλξον, στυγέρον, χόλωτον, ίξρον, θεσπέσιον,

νημερτές. ΡΗΒ. Έπεα νιφάδεσσιν εοικότα χειμεριησίν. Επότοτύζω, deploro: to moan over. Phoen.

ϋπερφιαλόν, πίκρον, πυκίνον, κουφόν, απόθλητον,

1055. Syn. see Οτότύζω.

Ἐποτρύνω, ὔνῶ, instigo: to quicken, incite. Εποτρύνητον απάσας Ζ. 83. ΝΥΝ. Οτρύνω, πάροτρύνω, πάροξύνω, πάρορμάω, επόρω.

Επουράνισς, α, ον, coelestis: heavenly. Επουράνιοισι μάχοιμην Z. 129. Syn. see Ουράνιος.

Έπουρίζω, vento secundo impello; dirigo; efficio, perficio: to drive before the wind, blow prosperously upon; effect, complete. 1226.

Έπουρός, ου, δ, ή, vento secundo impellens: breathing favourably upon, prosperous. Trach. 956. SYN. Oupios.

Επόχεομαι, vehor: to be carried, ride upon. P. 449. Syn. Επίβαίνω.

'Ěποχος, ου, δ, ή, curru vectus; proclivis ad: riding upon; tending to. Lysist. 682.

Έποψ, ὅπός, ὁ, upupa: a hoopoo, pewet or

lapwing. Av. 72.

Επόψιμός, ου, ὁ, ἡ, visu facilis, adspectabilis: capable of being inspected, discernible. στόν ουδ' επόψίμον Œ. R. 1312. SYN. 'Θρατός, επόψιός, περίβλεπτός, φανερός.

Επόψίδς, ου, ό, $\dot{\eta}$, (1) idem ac præc.; item (2) inspector: (1) the same as above; (2) superintending, protecting. Γη δεοί τ' επόψιοι Philoct.

1040. Syn. (2) see Εποπιήρ.

Έπτα, indecl. septem: seven. Phoen. 161. See below.

Έπτἄβὄειὄς, ἐπτἄβοιὄς, ου, ὁ, ἡ, e septem bubulis pellibus factus: composed of or covered with seven skins, impenetrable. Kal Supors έπτάβὄείους Ran. 1017. Aj. 577.

Έπτάγλωσσύς, Έπτάκτὔπὄς, Έπτάφθογγὄς, Έπτἄτὄνὄς, ου, δ , $\mathring{\eta}$, septem sonos edens, e septem chordis sonans: with seven notes or strings. Nem. 5. 43. Pyth. 2. 129. Ion 821. Alcest.

.447. See above.

Έπτἄἔτὴς, Έπτἔτης, ἔὄς, δ, ἡ, Ἑπτἔτῖς, ἴδὄς, ή, septennis: for seven years. Ένθα μεν έπταετες n. 259. Ran. 421. Thesm. 487.

Έπτακι, Έπτακις, septies: seven times. Έπάκις σὺ ψηφίση Lysist. 698. As Έξἄκἴς.

Επτάκτυπός. See Επτάγλωσσός.

Έπταλογχός, ου, ό, ή, septem cuspides s. duces habens : having seven armed chiefs. CE. C. 1305. See below.

'Επταμύχος, ov, δ, ή, septem habens recessus: having seven recesses or caverns. Έπταμύχου βὄρξαὄ Call. 4. 65.

Έπτἄπὄδης, ου, ό, septempedalis: seven feet long. 'Αξόνα δ' έπταπόδην Hes. Op. 422.

Επτάπόρος, ου, δ, (1) Heptaporus: a river of the Troad, which rises in Mount Ida; (2) septem habens vias: having seven ways or directions. 'Ρησός & Έπταπορός τε Μ. 20.

Έπταπύλος, ου, ό, ή, septem habens portas: having seven gates. Στάσει το Κάδμου γ' έπτα-

πύλου έχει κράτος Herc. F. 542.

Έπτἄπυργὄς, ου, δ, ή, qui septem habet turres : having seven towers. Την ξπταπυργον τήνδε Herc. F. 28.

Επτάστὄμὄς, ου, δ, ή, septem ora vel ostia habens: having seven mouths. Επτάστομον

πύργωμα Eur. Sup. 1231.

Επτάτειχης, έσς, δ, ή, septem locis munitus: fortified in seven places. Εις έπτατειχείς εξόδους Sept. Th. 269. "Επτατειχείς εξόδους dicitur pro έπτὰ εξόδους τειχέων, ut έπτάπυργα κλείθρα pro έπτὰ κλείθρα πύργων Phoen. 1073." Blomf.

Έπτατονός. See Έπταγλωσσός.

Έπτάφθογγός. See Έπταγλωσσός.

"Επτάχά, septifariam: in seven ways. Kal τά μεν επτάχα πάντα ξ. 434.

Έπτ έτης, et Έπτ έτίς. See Έπτ ἄ έτ ής.

Ἐπύλλἴὄν, ου, τὸ, versiculus: a little verse. Συλλέγων επύλλία Acharn. 398. Syn. 'Ρημάτιον.

"Ěπω, ago, curo, guberno: to be busy about, mind, direct, attend. Z. 321. Syn. Ενεργέω, ευτρέπίζω, επιμελεόμαι, επόμαι. Έπω, a. 2. εῖπὄν, dico: I say, tell. A. 46.

enchantment, charm, song. Hipp. 480. SYN. see Επαοιδή.

Ěπφδόs, οῦ, ὁ, ἡ, (1) consonans: harmonising with; (2) incantator; cantus: an enchanter; a song. Hipp. 1041. Syn. Επώνυμος, ἔπάοιδος.

Επώ(ω, ovis incubo ; clamo in modum gallinæ incubantis: to sit upon eggs as a bird; to cluck. Αν. 265. SYN. Επικάθεύδω, επευνάζομαι, επίκειμαι, θάλπω.

Επωλενίος, ου, δ, ή, qui in vel sub ulnis fertur: in or under the arms. Επωλένιον κιθάρίζων Hom. Merc. 432.

Ĕπωμἄδῖὄς, α, ὄν, humeris superimpositus: placed upon the shoulders. Theoc. 29. 29.

Επωμάδου, in humeris: on the shoulders. See below. Επωμάδου ηέρταζεν Apoll. 1. 738. Επωμίς, ίδος, ή, summa pars humeri; nomen

vestis muliebris: the top of the shoulder; a female garment worn over the shoulders, a mantle. Εκ χέρων έπωμίδας Iph. Τ. 1405. Syn. 'Ωμός, ένδυμα.

Επώμοτος, ου, δ, ή, qui juravit; obstrictus jurejurando: swearing by a deity; bound by an

oath. Trach. 427.

Επωνύμια, ας, ή, cognomen, nomen: a surname, appellation, name. Επωνυμίην από νύμ-φης Call. 3. 205. Syn. Όμωνυμία, επίκλησις,

Ěπώνυμος, ου, ό, ή, qui ab aliquo traxit nomen: deriving a name from. Επώνυμα δείπνα Θὔέστου Orest. 1005.

 $\check{\mathbf{E}}\pi\omega\pi$ ά ω , inspicio : to keep an eye upon, look at, watch. Choeph. 681. Syn. see Επίβλέπω.

Επωπη, η̂s, η΄, prospectus; campus: a view;a plain. Æsch. Sup. 548. Syn. see Ωψ.

Επωτίς, ίδος, ή, epotis: a piece of wood jutting out on each side of the prow, to guard the ship from the beaks of the enemies' ships, and to which the anchor was sometimes appended. Είχον οί δ' ἔπωτίδων Ιρh. Τ. 1351.

Επωφέλεω, insuper adjuvo; prosum: to give additional relief, to succour. Antig. 552. SYN.

Πρόσωφελεω, ωφελεω, όνημί.

Επωφέλημα, ατός, το, adjecta utilitas, beneficium: additional assistance, benefit, service. Philoct. 275.

'Eραζε, in vel ad terram : to the earth, on the ground. Πολλά δ' ἔραζε Mosch. 2. 66. Syn. Χάμαὶ, πἔδονδἔ, χἄμάδῖς, χἄμᾶζἔ, ἔπῖ γῆς.

Έρἄμαι. See Ερἄω. Εραννός, η, όν. See Εράτός.

Έρανος, ου, ό, cœna collatitia: contribution; an entertainment where each contributes his share. Κάλλιστον ξράνον δούς γάρ αντιλάζυται. Eur. Sup. 373. Syn. Εισφόρα, δαϊς, ειλάπῖνη, χάρις, μισθός. Ερ. Πολύθυτος, ευνομώτατος. Εράσινίδης, ου, δ, Erasinides. Ει κάστράτή-

γησέν γε μετ' Εράσινίδου Ran. 1196.

Ĕράσμιός. See Ĕράτός.

Εράσιπλοκαμός, ου, δ, ή, comarum studiosus: delighting in fine hair, proud and comely. Tvροῦς ἔρἄσιπλὄκἄμου Pyth. 4. 242., answered by Ζήταν Κἄλἄΐν τἔ πἄτήρ.

Εράσινός, ου, δ, Erasinus: a river of Argolis in the Peloponnesus. Οἱ χεῦμ' Ἐρἄσίνου Æsch.

Sup. 1027.

Ĕραστης, οῦ, ὁ, amator : a lover. Troad. 1044. Syn. Φιλήτωρ, φιλός. Ερ. Πόλυχρυσός, πόθω άψυχὄς.

Εράτεινός. See Εράτός.

Ερατίζω, amo, cupio: to love, wish for. δε κρειών ερατίζων Ρ. 660. ΒΥΝ. Εραω, εραμαι,

ἔπἴθυμἔω, ἔφιἔμαι.

Εράτος, Εραννός, Εράσμϊός, Εράτεινός, ή, όν, amabilis, amœnus: lovely, amiable, delightful, charming. Ηύξοντ' ἔρἄταί, in Eur. El. 722. corresponds to αγρῶν τἄμἴαν. See also I. 573. Agam. 588. Τ. 347. Syn. Αγάπητός, επήρατός, κάλος, ήδυς, ποθεινός, προσφιλής, ζηλωτός, φίλος,

Εράτω, οῦς, ἡ, Erato: one of the nine Muses, who invented dancing. Ει δ' ἄγε νῦν ἔρἄτώ

Apoll. 3. 1.(1)

Εράτωπίς, πίδος, ή, pulchros oculos aut faciem habens: lovely-eyed, lovely-faced. Εράτωπίδος Ηρης Hom. 33. 2. Syn. Αγλαωπίς, ευώψ.

Εράω, Εράμαι, amo, cupio: to love, to be in love with, to desire. Hec. 359. r. 446. Syn. Ερατίζω, φιλέω, εφιέμαι, επιθυμέω, αγαπάω, τινι φλέγω, τίς με φλέγει. ΡΗΒ. Θερμός έρως μέ κάταίθει, εκπέπληγμαι κέντροις έρωτός, δάκνόμαι κέντροις Κυπρίδος. See Apoll. 3. 1015.

Εργάζομαι, operor: to work, cultivate, plough. Med. 1118. Syn. Κάτεργάζομαι, απεργάζομαι, ενεργεω, μογεω, τεύχω, διαπράττομαι, επίτελεω.

Εργάσια, as, ή, elaboratio, cultus; quæstus, lucrum: working, labor, employment; gain, profit. Εργάστην φεύγουσά Hom. Merc. 487. Syn. Έργον, μόχθος, πονός, σπουδή, επιμέλεια, κέρδος. ΕΡ. Πολύμοχθος.

(1) The individual names of the nine Muses very (1) The individual mains of the limit states very rarely occur in the earlier Greek poets; not once in Homer (except Hymn. 30. 2.), Sophocles, Æschylus, or Euripides; though they are all given, Hes. Theog.

Εργαστήριου, ου, τὸ, officina: a workshop, workhouse. Eq. 744.

Εργάτης, Εργάτινης, ου, ό; Εργάτις, ίδος, ή, opifex: a workman, workwoman, performer. Androm. 476. Apoll. 2. 374. Χείρα δ' είχον εργάτιν Philoct. 97. Syn. Γηπόνος, δημίουρ-

"Εργμά, ἄτὄς, τδ, claustrum, septum: an inclosure, hedge, place of confinement. Antig.

Έργμα, ατός, Έργον, ου, το, opus, facinus, factum: a deed, work, achievement. Και εν έργμασι λεύσσων Hipp. 1108. Hec. 780. Syn. Πρûγμά, πρᾶξῖς, ἔπἴχείρημά, τόλμη, τόλμημά. ΕΡ. Αγλάον, ἄεικές, αίσιμον, λοίγιον, σχέτλιον, ἄἔκήλἴὄν, ἄήσὔλὄν, ἄμήχἄνὄν, αμφάδἴὄν, ἄνάσχἔτον, άντιτον, ἄρισημον, βιαιον, γελαστον, ενδέξιον, επαμοίβιον, θάλασσιον, θέσκελον, ίμεροεν, κακον, κράτ ἔρου, κάλου, κλυτου, λεπτου, μέρμ ἔρου, πάλίντιτον, πάτρώιον, περικαλλές, περικλύτον, πίων, πόλεμήτον, πόνηρον, φιλοτήσιον, χαρίεν, ακράαντόν, αργάλεὄν, άρεκτόν, μέγά, φίλόν, πόλεμόκλουον, ανήνυστον, ατέλεύτητον, αθέμιστον, απηνές, ανόσιον, αισχρον, δεινόν, Ανητόν, δυσσέβές, γενναΐον, πάντολμον, ήσυχαΐον, άδικον, φάνερον, φονίου, μυσάρου, εμφάνες (Eur.), αμείλιχου, άφθιτον, ανάπυστον, ευσέβες, δεοστύγες, ένδοξον, βρότειον, μουσόπολον, μεγάλαυχες, δείον.

Έργον. See above. Έρδω. See ' $P\epsilon\zeta\omega$.

Ερέβεννός, η, ον, furvus, obscurus: dark, gloomy. N. 425. Syn. Σκότεινός, ερεμνός.

Ĕρἔβινθὄs, ον, ὁ, cicer: a kind of pulse, chickpease. Eccl. 607.

Ερεδοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor: to explore Erebus. Nub. 192. See Διφάω.

Έρἔβὄς, ἔὄς et ὄθἔν, τὸ, Erebus, orci tenebræ: Hell. Aj. 395. Syn. Σκὄτὄς, ζὄφὄς, νὺξ, "Αδης. Ερ. Κυάνεον, μεταμώλιον, μελαμφάες. Νέκρων κευθμών, μέλαντειχής δόμος Περσέφονης. See "Adns.

Ερεείνω, interrogo: to ask, interrogate. λ. 233. Syn. Έρομαι, ανέρωταω, έρωταω, έπέρωταω,

πυνθανόμαι, ελέγχω.

Ĕρĕθίζω, Ĕρĕθω, lacesso, irrito: to irritate, stir up, awake, alarm. P. V. 188. Syn. Ερίδμαίνω, λυπέω, παροξύνω, κινέω, παράθήγω, πάροργίζω, πρότρεπω, μηρύδμαι.

Ερέθισμα, ατός, τὸ, irritamentum: provoca-

tion, irritation, excitement. Nub. 312.

Ĕρĕθω. See Ĕρĕθίζω.

Ερείδω, Ερείδομαι, figo, firmo, fulcio, nitor: to fix, apply, direct, support, prop, embrace, press against, lean on. Eccles. 616. Syn. Επερείδω, διέρείδω, εμπέδοω, αντίλαμβανόμαι, έπικειμαι, σκηρίπτομαι, στηρίζω, βαστάζω.

Ερείκη, ης, ή, erica: heath or broom. Theoc.

5. 64.

Ερείκω, frango, aro; frangor: to cause to break, split, rend, plough; to be broken. Hes. Scut. 287. Syn. Κάτερείκω, άγνυμι, θλάω, κάτάθραύω, βήγνυμι, σχίζω.

Ερείδς, οῦ, ὁ, ἡ, contentiosus: contentious. Theoc. 15. 50. Syn. Δυσέρις, φίλονεικός.

Ĕρείπιον, ου, τὸ, rudera, ruinæ: a fragment, heap, ruins. Aj. 308.

Ερείπω, everto, demolior: to overturn, demolish, destroy. O. 361. Syn. Εξέρείπω, κάτἔρείπω, κἄταβάλλω, κᾶτασκάπτω, κᾶταστρέφω, διαφθείρω.

Έρεισμά, ἄτος, τὸ, firmamentum, fulcimen-

Ερειψίτοιχός, ου, ό, ή, muros dejiciens: demolishing walls, a subverter. Ερειψίτοιχοι, in Sept. Th. 880., answers to φίλων απιστοι. Syn. Αναστάτήρ.

Ěρεμνὄς, ἡ, ὄν, tenebricosus; terribilis: black, lowering; terrible. Heracl. 219. Syn. Ěρε**β**εννός, σκότεινός, κέλαινός, ορφναίός, φόθέρος.

Ερέπτω, Ερέπτομαι, (1) tego, orno: to cover, crown; (2) edo: to eat, crop. Pyth. 4. 427. Syn. Ερέφω, (2) εσθίω, έδόμαι, βί-B. 776. βρώσκω.

Ερέσσω, remigo, impello: to row, urge with oars, ply. Pers. 1047. Syn. Κωπηλάτεω. ελαύνω. ΡΗΒ. Κώπησϊν ἄλδς ἡηγμινά θάλάσσης τύπτω, εμβάλλω κώπησϊν, ρόθιοις ειλάτινοις δίκρότοισι κώπαις πλέω έπι πόντια κύματα.

Ερέτης, ου, δ, remex: a rower. Vesp. 1097. Ερέτμος, οῦ, ὁ, et Ερέτμα, ῶν, τὰ, plur., remus: an oar. Κάρξτμων ξπιστάτας Helen. 1266, Syn. Ελάτη, κώπη, πλάτη. Ερ. Αμέτρητος, αντιτύπος, δόος, εύξυστός, ειλάτινός. Phr. Nηδς

Ερέτμοω, remigare cogo, remigio applico: to force to row, ply with oars. Μηδ έρετμῶσαι χέρας Med. 4. See R. P.

Ερεόγω, Ερεόγομαι, Ερυγγάνω, eructo; emitto: to belch; to send forth. Pyth. 1. 40. Cycl. 521. Syn. Ανέρεύγω, εκθάλλω, βρύχομαι.

Ερευθάλίων, ωνός, δ, Ereuthalion: killed by Nestor. Δωκέ δ' Ερευθάλίωνι Η. 149. Ερ. Δίος, προμός, ισοθέος φώς.

Ερευθήεις. See Ερύθρος.

'Ěρευθόs, ĕŏs, rubor, pudor: redness, a blush. Mosch. 4. 2. Syn. Ερύθημα, αιδώς. Ερ. Γλύκέρον, θερμόν.

Ερεύθω, rubefacio: to cause to become red, to colour, stain with blood. A. 394. SYN. Pot-

νίσσω, εκφοινίσσω, ερύθαίνω.

'Ĕρευνά, as, ή, inquisitio, investigatio: a search, scrutiny, investigation. Ουδ' ήξας εις ερευνάν εξευρείν γονάς Ιοη 331. Syn. Ζήτησίς, πείρα, εξέτἄσις, μάτη, βἄσἄνός.

Ερευνάω, indagor, scrutor; conor: to trace out, search for, investigate; to attempt. Med. 1080. Syn. Ανέρευνάω, εξέταζω, εξέρευνάω, διφάω, ἄναζητέω, ἵχνεύω, μαστεύω, μἔταλλάω, κύνηγέτ ξω.

Ερέφω, ψω, tego: to cover, crown. Olymp. 13. 45. Syn. Επέρεφω, κάτερεφω, στεγάζω, σκεπάζω, σκϊάζω, πυκάζω, καλύπτω, στεφω, κοσμέω.

Ερεχθείδαι, ων, οί, Erecthei posteri, Athenienses: the posterity of Erectheus, the Athenians. Eur. Sup. 397.

Ερεχθεύς, ηός, εως, qui et dicitur Εριχθόνίος, δ, Erectheus: a king of Athens and priest of Minerva. η. 81. Ερ. Ποικιλόμητις, τάχυ-**Couλös**, πλήξιππόs, μεγάλήτωρ, ωκύs.

Ερέχθω, scindo, macero, agito: to break, cleave, shatter, distress. ε. 157. Syn. Διάκόπτω, βἄρύνω, σἄλεύω, τἄράσσω,

Ερέψιμός, ου, δ, ή, qui inservit contignationi: fit for roofs or covering. Παν δ' ερέψιμον στέγος Iph. T. 48. Blomfield wishes to retain the old reading ἔρείψιμον. Sept. Th. Gloss. 880. But see the notes on this passage in Priestley's new edition.

Ερέω, dico, nuntio, quæro: to speak, tell, an-

tum : a prop, support. Olymp. 2. 12. Syn. nounce, ask, consult. A. 76. Syn. Εξέρξω, Βάθρδν, κίων. Ερ. Αστϋφέλικτον.

Ερημαζέσκω, in solitudine vagor: to wander

in solitude. Theoc. 22. 35.

Ερημαῖός, α, ὄν, solitarius; privatus, orbatus: solitary, lone; deprived of, bereft. Mosch. 3. 21. Šyn. Έρημός.

Ερημία, as, ή, desertum: a desert, desolation. Την εμην ερημίαν Androm. 567. Ερ. Ορειάς. αυστάλξα, ποιήεσσά, δόλιχη, άγραυλός.

Ερημονομός, ου, δ, ή, deserta incolens: dwell-

ing in solitude. Apoll. 4. 1333.

Ερημόπολίς, εως, ή, civitate orbata: bereft of citizenship. Troad. 605.

Ερημός, η, όν, desertus, incultus, vacuus: deserted, uncultivated, empty. K. 520. Syn. Ερημαίος, χηρός, ορφάνος.

Ερημόω, vasto, destituo, derelinguo: to render desolate, leave exposed, withdraw from. Med. 89. Syn. Εκπορθέω, ἄφἄνίζω, μὄνόω, χηρόω, κάτάλείπω.

Ερητύω, inhibeo, reprimo: to withhold, restrain. 'Αλλός ἔρητύειν ἔπἔεσσιν Β. 75. In Œ. C. 164. the metre requires ĕρατὕει with υ short. Syn. Κάτεχω, επίσχω, κωλύω, πραθνω.

Εριαύχην, ενός, ό, ή, cervicem elatam habens: high-necked, spirited. Εριαύχενας ίππους Κ.

305. SYN. Γαθρός.

Ερίβοια, as, ή, Eribœa: the mother of Ajax.

Μητρί τ' Ερίβοία λέγω Αj. 570.

Ερίθρεμέτης, et Ερίθρομός, ou, o, graviter fremens: loudly roaring, raging. Ζηνός ἔριβρέμέτεω (εω, one long syll.) χἄλἔπήν Ν. 624. Hom. 6. 56. Syn. ΎΨἴβρἔμἔτης, βἄρὔβρὄμὄς, ĕρίκτϋπὄs, ĕρίγδουπὄs, ĕρίκλάγκτηs, ĕρισμἄρἄγὄs, ĕρισφάράγŏs.

Ερίθρύχης, ov, valde mugiens: loudly bellowing. Ταῦρον εριβρύχεω (εω, one long syll.)

μένδε Theog. 832. Syn. see Ερίμυκδε.

Ερίβωλαξ, ακός, et Ερίβωλός, ου, ό, ή, glebosus, fertilis: having a rich or deep soil, fertile. Τάρνης ἔρἴδωλἄκὄς Ε. 44. Φ. 154. Syn. Εύκαρπός, λίπαρός.

Ερίγδουπός, et Ερίδουπός, ου, δ, ή, valde sonans: loud-sounding. Ερίγδουποι πόδες ίππων Λ. 152. Ω. 323. ΣΥΝ. Ερίβρομός, ερίβρεμέτης, ηχήεις, ἔρίκτὔπὄς, ὑψἴβρἔμἔτης.

Εριδαίνω, Εριδμαίνω, Εριδέσμαι, certo: to contend. Εριδαίν ετόν ώδε A. 574. Π. 260. Ψ. 792. Syn. see Ερίζω.

Ερίδμητός, ου, ό, ή, perquam noxius: very dangerous to. Agam. 1437. Alii autem h. l. habent ἔρίδμητὄς pro genitivo, ab ἔριδμής. Blomf.

Ερίδουπός. See Ερίγδουπός.

Ερίζω, Ερίζομαι, contendo; exaspero: to dispute, contend, rival; to exasperate. Ενί χώρῷ ἔρίζητον πέρι ίσης Μ. 423. Syn. Αντέρίζω, έριδαίνω, ερίδμαίνω, ερίδεσμαι, νεικεω, διάφερομαι, άμιλλάδμαι, εναντϊόδμαι, λοιδόρεω, επϊμέμφόμαι, αμφισ6ητέω.

Ερίηρ, ηρός, Ερίηρός, α, όν, valde congruus; amabilis: well fitted and attached to; to be loved. Ερἴηρᾶς ἔταίρους ι. 100. S. 471. Syn. Επιτήδειός, σπουδαίός, θυμήρης, πρόθυμός, έράτεινός, ἔπἔραστός, ἄγάθός.

Ερίθηλήs, ĕŏs, ὁ, ἡ, valde virens: very green, luxuriant, or blooming. Ανήρ ἔριθηλές ἔλαίης Ρ. 53. Syn. Ευθάλης, βάλερδς, τηλεθάων, χλόερδς.

'Ĕριθός, ου, ό, opifex; agricola: a worker in wool; a labourer. Δείπνον ερίθοισιν Σ. 560. Syn. Ειρόκομος, δήσσα, εργάτης, μισθωτός.

Ερίκλάγκτης, Ερίκτϋπός, ου, ό, ή, valde stre- dering. Αυτάρ ξρισμάραγοιό Hes. Theog. 815. pens: loud-sounding. Pyth. 12. 38. Hes. O. 441. Syn. see Ερίβρεμετης.

Ĕρίκτὔπὄς. See above.

Ερίκυδης, ĕŏs, admodum gloriosus: very glo-ous. Ερίκυδĕŏs ἵκĕτŏ μέτρον Λ. 225. Syn. rious. Ερίκυδεσς Ικέτο μέτρον Λ. 225. Κύδιμος, ένδοξος, ἄγλάος, ἄγαυος, ἄγερωχος, ἄριπρεπης, σεμνος, ἄγἄκλυτος, ἔριτιμος, φαίδιμος,

Ερϊκύματός, ου, δ, ή, ad magnum numerum in utero conceptus: very prolific. Ερϊκύματα φέρ-

µата Agam. 117.

Ερίμυκόs, ου, δ, ή, valde mugiens: loud-lowing. See Μυκάδμαι. Syn. Ερίβρύχης, ἔρύγμηλός, ἔρίγ-

Ĕριν ἔδs, οῦ, ὁ, caprificus: a wild fig tree. Τφ δ' εν ερινέος εστί μ. 103. Ερ. Ηνεμόεις, εν-

κέἄτὄς, μάκρὄς.

Ερινύς, τός, ή, Erinnys, furia: Erinnys; pl. the three Furies. Ουκ άν με μισων ἄνεχορευ Ερινύσιν Orest. 575. The names of the three furies are contained in one hexameter line: Orph. Argon. 966.: Τισϊφόνη τε καϊ Αλεκτώ καλ διά Μέγαιρα. Blomfield, P. V. Gloss. 53., has satisfactorily shown that Ερινύς, and not Εριννύς, is the correct mode of writing this word. Syn. pl. Ευμενίδες, αλάστορες, δαίμονες, ποιναί. E_P. Στυγ ερά, η ερόφοιτις, φοινία, τάλαινά, πολύστονος, **ἄτά**σθἄλὄς, βλόσὕρῶπῖς, πανδάμἄτωρ, δοῦρῖς, ποίντμος, στονόεσσά, νηλέης, οξείά, καμψίπους, κράτερα, δεριμόθυμος, σμερδάλεα, μνήμων, αργάλεα, δλετειρά, κύνωπις, πόλυπους, πόλυχειρ, χαλκόπους, σεμνή, τανύπους, αεί παρθένός, δεινή, απηνης, μεγάλαυχός, θαρσίγενής. Phr. A δει-νοις κρυπτόμενα λόχοις; σεμναί θεων παιδές; αεί δρωσαι πάντα τάν βρότοις πάθη; αίματωποί και δράκοντώδεις κόραι; Γοργωπές, ένέρων ἴέρἴαι, δειναί θξαί.

Ερίον. See Είριον.

Ερϊόπωλϊκώς, more lanam vendentium: like a col-seller. "ὅτῖ εισ ἔθηκἕ πῦτἄμὄν ἔρῖὅπωλἴκώς wool-seller. Ran. 1386.

Ερτούνης, Ερτούντος, ου, ό, valde utilis, epith. Mercurii: very useful. Ήλθ' ξρτούνης 3. 322. Υ. 72. Syn. Πάγχρηστός, ὄνήσζμός, ἄγἄθός.

Ἐρίπλευρός, ου, ὁ, ἡ, robustus: having strong

sides, robust. Pyth. 4. 419.

Ερίπνη, ης, ή, cacumen: a summit, cliff. Πάρεξήμειβον ερίπνας Apoll. 1.581. Syn. Απορρώς, κὄρὔφη, κρημνός, ὄρός. Ερ. Ηλίδἄτὄς, πρόβλής.

Έρις, εριδός, ή; Έρισμα, ατός, τὸ, lis: strife; and (2) personified, the goddess of contention. Πολλης ερίδος ξυνέπαισε κλύδων Hec. 115. Δ. 38. Syn. Αγών, δηρίε, διάφορα, δίκη. Αργάλξη, βξεριθυῖά, λαοσσόος, φίλη, δυμόθορός, κακομήχανος, απρηκτός, κρατέρα, αμφίλεκτός, δυσδαίμων, στυγέρα, γυναικεία, δύσφρων, αινή, ἄλεγεινη, βάρεῖά, ουλομένη, λευγάλεα, ολοή, πίκρα, χάλεπη, λυσσωσά, πόλύστονός, σχετλία, φοιτάλξα. ΡΗΒ. (2) Νυκτός δύγάτηρ ξρέβεννης; δεινή Έρις, κορύσσουσα κλονον ανδρων; αλγινόεσσἄ δ' Έρις μεγά μαιμώωσὰ; 'Αρεός ανδρόφονοιο κάσιγνητή, ετάρη δε; "Η τ' ολίγη μεν πρωτά κορύσσεται, αυτάρ επειτα ουράνῷ εστήριξε κάρη, και επί χθονι βαίνει; πολεμοιο τέρας επί χερσίν εχουσά ; Δεινά τις Ερις Βέος.

Ερισθένης, έδς, δ, ή, valde potens: very powerful. Ερισθένεος πὔκῖνον δῶ Τ. 355. Syn. Κράτερδς, μεγασθενής, υπερμενής, κρείων. Έρισμα, άτος, τό. See Έρις.

Ερισμάραγός, ου, ό, valde tonans: loud thun-

Syn. see Ερίβρεμέτης.

Εριστάφυλος, ου, δ, ή, magnas ferens uvas: bearing large grapes, rich, luscious. Οινόν ἔριστάφυλον ι. 358.

Εριστόs, οῦ, de quo contenditur: to be contended for. Soph. El. 220.

Ερισφάράγος, ου, ό, valde sonans: having a deep throat, loud-sounding. 'Αγνόν ξρισφάράγου Hom. Merc. 187. Syn. see Ερίβρεμέτης. Ερετιμός, ου, δ, ή, pretiosus: very valuable,

precious. Τρίποδων ερίτίμων Eq. 1016. Syn.

Έντιμὄς, τίμἴὄς, βἄρὕτιμὄς, ένδοξὄς.

Έριφος, ου, δ, hædus: a kid. Θόην ερίφους τε και άρνας ι. 226. Syn. Αιγίδιον.

Ερἴφύλη, ης, ή, Eriphyle: the wife of Amphiaraus. Στυγερήν τ' Εριφύλην λ. 325.

Ĕριχθονἴος, ου, ὁ, (1) aliter dictus Ερεχθεύς: another name for Erechtheus; (2) rex Dardaniæ: a king of Dardania. Ion 21.

Ερϊώλη, ης, ή, (1) vehemens procella s. turbo: a hurricane; (2) apud Aristoph. jocose ἔριώλη dicitur vestis lanosa, quasi ἔριων ἄπώλεια, lanæ pernicies: the loss of the nap of cloth. Ουκοῦν ἔριώλην δῆτ' ἔχρῆν ταύτην κἄλεῖν Vesp. 1148. Syn. Κάταιγίς, ἄελλά, τυφῶν, πνόή.

Εριωπίς, ιδός, ή, Eriopis: the wife of Ajax Oïleus. Γνωτόν μητρυιής Εριώπιδός N. 697.

Έρκεῖος, "Ερκτός, α, όν, septum vel aulam vel aram vel larem defendens; Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa: defending the halls or enclosures, halls, altars, or families. 334. Antig. 487.

Έρκισν, ου, Ερκος, εσς, τδ, septum, vallum, tectum: a hedge, enclosure, fortification, rampart, covering. Έρκιὄν αυλής Ι. 472. Η. 211. Syn. Φράγμος, τείχος, δριγκός, δρκάνη. Ερ. Αιπεινόν, Αρήϊόν, κάτηρεφές, καρτέρον, στιβάρον, όβριμον, πόδηνεκες, δολίον. ΡΗΚ. Εχυροίς έρκεσίν είργειν αμάχον κυμά δάλάσσης.

"Ερκίσς. See Ερκείσς. "Ερκός, ĕός. See Έρκισν.

"Ερμά, ἄτος, τδ, fulcrum; confidentia; monile: a prop, support; confidence; a necklace. Δ. 118. Syn. Έργμα, ἔρεισμα.

'Ερμαΐος, α, ον, Mercurialis: of Mercury. π.

471.

Έρμεας. See Έρμης. Έρμείας. See Έρμης.

Έρμήνευμα, ατός, τὸ, interpretatio, monumentum: an interpretation, sign, token. Τάνδιχ' έρμηνευμάτων Phœn. 480. Syn. Τέκμήριον, μνημά.

Έρμηνεύς, εως, δ, interpres: an interpreter, mediator. Iph. T. 1303. Syn. Υφηγητής,

ϋπὄφήτης.

Έρμηνεύω, interpretor, demonstro: to interpret, explain. Œ. C. 398. SYN. Διασάφεω,

εξηγέδμαι, ὕπόλαμβάνω, φωτίζω. Έρμῆς, Έρμεας, Έρμείας, ου, δ, Mercurius: Mercury, the fubled son of Jupiter and Maia, and the messenger of the gods. Ion 1599. Ω. 333. Ερ. Διάκτδρδε, Αργειφόντηε, εριούνίδε, ξύσκύπός, ξρίούνης, χθόνίδς, άγλάδς, Δίός υίδς, ποικϊλομήτης, δολομητίς, αγοραίος, δόος, κύδιμος, λαοσσόδε, εμπόλαίδε, δόλίδε, πομπαίδε, εινόδίδε, Κυλλήνἴός. Ρπα. Τόνδε τον Δίος τροχίν, τον τοῦ τὕράννου τοῦ νεου διάκονου Ρ. V. 977., τον ωκύπουν Μαιάδος γόνον Helen. 243.

Έρμίδιον, ου, τδ, dimin. ab Έρμης, q. d. Mercuriolus. (Ab 'Ερμης effingi putes Ερμίον, inde

Ερμίτδιον, contr. Έρμιδιον): dear little Mercury. Λίσσομαί σ' ω 'ρμίδιον Pax 382.

Έρμιν, Έρμις, ανός, δ, fulcrum tori: a bed-

post. Έρμιν ασκήσας ψ. 198.

Ερμίονη, ηs, ή, Hermione: the daughter of Menelaus and Helen. Μενελασς αγαγών Έρμιονην Σπάρτης απο Orest. 65. Ερ. Λακαινά, εράτεινή. ΡΗΒ. Είδός έχε χρυσης Αφρόδίτης δ. 16.

Έρμίς. See Έρμίν.

Έρμιων, ιὄνος, ή, Hermion: a city in the Peloponnesus. Έρμιών τ' έχει πόλις Herc. F.

Έρμὄκόπίδης, ου, δ, qui statuas Mercurii mutilat: a mutilator of the statues of Mercury. Τῶν Ἑρμὄκὄπἴδῶν μήτἴς ὑμᾶς όψĕται Lysist. 1096.

Ερμός, ου, ό, Hermus: a river of Mysia.

Y. 392.

Έρνος, ĕos, τὸ, planta, ramus: a young plant, branch, offspring. P. 53. Syn. Φὔτὄν, Ϫάλος, βλάστημα, κλάδος. Ερ. 'Ασπἔτὄν, χλόηφορον, επήρατον, ερίθηλες, γνήσιον, περίκαλλες, πορφύρέον, ιέρον, ολοφωίον, τέρεν, χλοέρον, καλλίπέτηλόν, τηλέθαδν.

Ερόεις, εσσά, εν, amabilis, venustus: lovely, beautiful. Hom. Merc. 31. Syn. see Εράτός.

Έρὄμαι, interrogo, inquiro: to ask, inquire.

Herc. F. 182. Syn. see Ερωτάω.

Έρὸς, ου, ό; Έρὸς, τὸ, Τὸ, Æol. pro Έρως, amor, desiderium: love, desire. Eur. Elec. Sapph. ap. Athen. p. 687. 'Ĕρωs.

Έροτίς, νοκ Æolica pro Εορτή. Νύμφαις επόρσυν' ερότιν ως εδοξε μοι Eur. El. 625.

Έρπἔτον, οῦ, τὸ, reptile: a creeping thing, reptile. Androm. 268.

Έρπύζω. See Έρπω.

"Ερπυλλόν, ου, τό, serpyllum: wild thyme. Pax 161. Ερ. Νόμαϊόν. "Ερπω, Έρπόζω, serpo; poët. vado; lente propagor: to creep; to walk, proceed, attack; to creep upon. Med. 1240. Y. 225. Syn. Εφέρπω, τείνω, βάδίζω.

Έρρω, Έρρομαι, infelici auspicio eo; imper. abi in malam rem: to fail, disappear, go to a bad end, perish. Phœn. 633. Syn. Απόλλυμαι, διαφθείρομαι, εξόλλυμαι, απέρχομαι.

Ερση, Εέρση, ης, ή, (1) ros: dew; (2) metaph. agnus tener, quasi humidus adhuc a matre: a young lamb. v. 245. A. 53. Syn. (1) Δρόσος, νότις, όμιχλη, (2) αμνός. Ερ. Αμβρόσιη, νότια, χλωρά, ανθέμόεσσα, άφνειός, ειάρίνη, αμπελόεσσα, ζείδωρός.

Έρσηεις, εντός, roscidus; tener: dewy; ten-

der. 0. 757.

Έρυγγάνω. See Ερεύγω. Cycl. 521.

loudly

Ερόγμηλός, ου, ό, graviter boans: loudly roaring. Σ.580. Syn. Ερίμυκός, q.v. Ερύθαίνω, i. q. Ερεύθω, q. v. Ερύθαίνετό δ' αίματι ύδωρ Φ. 21.

Ερύθεια, as, ή, Erythia: the name of an island. Πέριρδύτῷ ειν Ερύθείη Hes. Theog. 290.

Ερῦθηϊς, ἴδός, ἡ, Erytheïs: one of the Hestides. Πτέλεη δ' Ερῦθηϊς έγεντο Apoll. 4. perides.

Ερύθημα, ατός, τὸ, i. q. Έρευθός. Φοίνικ' ἔρῦθημά πρόσώπου Phæn. 1502.

Ερυθίαω, erubesco: to blush. Αιδοϊ ἔρυθἴόωσάν Musæ. 161. Syn. see Ερεύθω.

Ερύθρόπους, πόδός, δ, avis quædam: a red-

shank, or pool-snipe. Νέρτος ιέραξ φάττα κόκκυξ ξρύθρόπους κέξλήπύρις Αν. 304.

Ερύθρος, à, ον; Ερευθήεις, εσσα, εν, ruber: red. Πάρα την Ερυθράν δάλατταν οίμοι μηδαμώς Av. 145. Apoll. 1. 724. Syn. Πυρόσε, ξανθύε, φοινικέος, δάφοινός.

Ερύκω, Ερυκάκεω, Ερυκάνω, coerceo: to keep off, restrain. Μή τοί μ' ερυκε δράν Heracl. 691. Ε. 263. κ. 429. Syn. Είργω, απείργω, κωλύω, κάτἔχω.

Έρυμα, ατός, το, tutamen, propugnaculum: a protection, barrier, bulwark. Δίδωσϊν ήμιν έρυμα πολέμιας χέρος Med. 1319. Syn. Φυλάκη, ασφάλειά, τείχος, φρούριον, εχυρωμά.

Ερυμάνθίος, ου, δ, ή, Erymanthius: of Erymanthus. Ερυμάνθίον τε δηρά Trach. 1099.

Ερύμανθός, ον, δ, Erymanthus: the name of a mountain and river in Arcadia. Πέριμήκετον ή Ερύμανθον ζ. 103.

Ερύμας, αντός, δ, Erymas: the name of two noble Trojans. Αυτάρ ἔπειτ' Ερύμαντα Π. 415. Ερυμνόs, η, ον, munitus; acclivis: fortified; steep, inaccessible. Helen. 68. Syn. Ισχυρός,

ύψηλὄς, ἄβἄτὄς. Έρυξ, ὕκὄς, ὁ, Eryx: the name of a city and mountain of Sicily, on which there was a temple dedicated to Venus Erycina. Αιπεινόν τ' Έρυκα

χρυσφ Theoc. 15. 101.

Ερὔσάρμἄτὄς, ου, ό, ή, currum trahens: carriage-drawing. Ερυσάρματας ίππους Ο. 354.

Ερδοίπτολίς, εως, δ, ή, custos urbis: guardian of the city. Ερυσίπτολι δια δεάων Z. 305. Syn. Πολισσοός, πολίουχος, ρυσιπολίς, πυργοφυλαξ, σωσϊπόλις, φιλόπόλις. ΡΗ . Αυτήριδς αμφιβάς πὄλἴν.

Ερυσίχθων, ὄνος, δ, Erysichthon. Ερυσίχθονι τεῦχε πουηρά Call. 6. 82.

Ερυστός, ή, όν, tractus: drawn. Aj. 730. Έρυτος, ου, δ, Erytus. Δόλους Έρυτος καϊ

Εχίων Apoll. 1.53.

Ερύω, Ειρύω, traho, distraho; custodio; med. obedio, servo, frustro, vito: to draw, pull, tear, distract; to guard, cover; to draw back; mid. to obey, observe, defend, rescue, frustrate, repress, avoid. Νεκρόν ὔπ' Αίαντος ἔρὔειν Γ. 235. Α. 216. Syn. Έλκω, ἄνελκὔω, σύρω, φὔλάσσω, σώζω, ἄμύνω, τηρέω, κωλύω, έλευθέρὔω, κἄτέχω, κράτ ξω.

Ερχἄτὄω, obsepio, occludo: to enclose, contain. Χάμαϊευνάδες ερχάτδωντο ξ. 15. Syn.

Εμφράττω, κάθείργω, κάτάκλείω.

Έρχὄμαι, 2. a. ἡλῦθὄν et ῆλθὄν, venio, eo : to come, go. Iph. A. 1474. Syn. Βῆμῖ, πὄρεύὄμαι, πότινίσσόμαι, πάραγίγνόμαι, βαίνω, βάδίζω, στείχω.

Ερωδίος, οῦ, ὁ, ardea: a heron. Δεξίον ἡκέν ερωδίον Κ. 274.

Ερωέω, fluo; cesso; inhibeo: to flow, flock; to cease; to stop from. P. 432. Syn. Υπέρωξω, ϋπὄχωρέω, παὖω, ἄμελέω, μενω, ἡσῦχάζω, ἄπείργω.

Ερωή, ηs, ή, impetus; cessatio: attack, force; cessation. Δ. 542. Syn. Όρμη, ἄνἄπαυσῖς, ανακωχή. Ερ. Αδάμαστος, άφυκτος, άγριος, δριμεῖα, κρυδεσσα, ίμερδεσσα, πυρδεσσα.

Έρωs, ωτός, δ, (1) amor: love, affection; (2) personified, Cupid, the god of love. Med. 8. Syn. (1) Επίθυμἴα, πόθος, ἵμέρος, εύνοια, φί. λότης, φίλία. Εκ. Άφυκτος, αιθόμενος, ακαμάτος, αγάνος, αλγίνοεις, αμήχανος, αργάλεος, ανίηρος, αινός, ατηρής, αβροκόμος, άβρος, άβρο-

χἴτων, βἄθὔς, βρὄτὄλοιγὄς, βἄρὔμηνἴς, γλὔκὔς, δεινός, δριμύς, δερμός, δουρός, δράσυς, ακόρητός, ἄφῦλακτός, ἄκῖχητός, μάλἄκός, μάργός, κοῦφός, κουφόνους, κρύφιος, ίμεροεις, απάρηγορητος, οῦλος, παρθενίκος, ακοίμητος, σόφος, τέλεσφορος, σχέτλιος, αλέγεινος, θείος, λάβρος, νυμφοκόμος, κλέπτης, μειδίδων, δελξίφρων, πίκρος, πτηνός, τανύπτερδε, τοξόφορδε, τοξότηε, ηερόφοίτηε, αδάμαστός. ΡΗΒ. Πνόαὶ Αφρόδίτης γλύκεῖαι Iph. Α. 69. - Μουσικών δ' άρά Έρως διδάσκει, καν αμουσός ην το πρίν Eur. fr. Sthen. 8. 1. -Σχέτλι' ἔρως, μεγά πημά, μεγά στυγός ανθρώποισίν, εκ σεθέν ουλομέναι τ' ερίδες στονάχαι τε, γὄοι τε, άλγεα τ' άλλ' επι τοισίν απείρονα τετρήχασι Apoll. 4. 446. Τοῖός γὰρ φιλότητός ερως υπό καρδίην ελυσθείς, πολλην κάτ' αχλυν ομμάτων εχευε, κλέψας εκ στήθεων άπάλας φρενάς Archil. 24. - (See also Eur. fr. incert. 165. Hipp. 520. 1269. Antig. 781. Av. 1737. Mosch.

Ερωτάω, interrogo: to ask, interrogate. Orest. 1593. Syn. Ανέρωταω, επέρωταω, ερόμαι, δεό-

μαι, ἔλέγχω.

Ερωτίδευς, εως, ό, tenellus amor: a young Cupid or Love. Ερωτίδεις δε μικρούς Anacr.

Ερωτϊκός, et Ερωτϋλός, η, όν, amatorius: of Cupid, amatory. Theoc. 30. 36. Bion. 3. 10.

Ερωτίς, ίδος, ή, amicula, scortillum: a mistress, harlot. Κυἄνοφρύν ἔρωτίδα Theoc. 4. 59.

Ερωτύλος. See Ερωτίκος. Es, præp. See Eis.

Εσάγείρω, colligo, recupero: to gather in, collect, recover. Νέον δ' έσαγείρατο θυμόν Ο. 240. Syn. Αθροίζομαι, άγείρω, συλλέγω, συνάγω, ανακτάδμαι.

See Εισάγω. Εσάγω.

Εσάει, Εσαιέν. See Εισάεί.

Εσακοντίζω, jaculor in: to shoot into. Εις οιδμ' ἔσηκόντιζον Helen, 1587. Syn. Επάκοντίζω, εισάλλὄμαι.

Εσακούω. See Εισαϊω.

Εσάλλομαι. See Εισάλλομαι.

Εσάναγκάζω, άσω, impello: to compel, force in. Εσάναγκάζει χωρίς τε γένους P. V. 298. SYN. Αναγκάζω, εισκύκλεω.

Ĕσαῦθῖς. See Εισαῦτῖς.

Εσβαίνω. See Εισβαίνω.

Εσελέπω. See Εισδέρκομαι.

Εσβόλή. See Εισβόλή.

Εσδέρκομαι. See Εισδέρκομαι.

Εσείδω. See Εισδέρκομαι.

Εσέπειτά. See Εισέπειτά.

Εσέρχομαι. See Εισέρχομαι.

Eσθέω, irrumpo: to run or burst in. Av.

1169. Syn. see Ειστρέχω.

Έσθημα, ατός, Έσθος, εός, τό; Εσθης, ητός, ή, vestis, vestimentum: a garment, clothing, robe. Soph. El. 268. Q. 94. Alcest. 1069. Syn. Πέπλος, χλαίνα, φαρός, χιτων, ίματιον, αμπέχονη. Ερ. 'Τφαντόν, φάεινόν, μάλακόν, κάλόν, λεπτουργές, μελάν, δύσόρφναιόν, φοινικόβαπτόν, δύσμορφόν, ναύφθόρον, αργύφες, πόλυχρυσον, πορφορόν, δεσπέσιον, πόλυτίμητον, πένθιμον. Ριπ. Στολμός χρωτός Androm. 148. Ψυχράν ευδίανον φάρμακον αυραν Olymp. 9. 146. See also Pyth. 4. 140.

Εσθής. See Έσθημα.

 $E \sigma \theta i \omega$, poët. ' $E \sigma \theta \omega$, comedo; consumo: to eat; consume. Ουκ εωντός ήσθίον Cycl. 233. ε. 197. Syn. Κάτεσθίω, εδόμαι, επίσιτίζομαι, δαίνυμαι,

βίθρώσκω. ΡΗΝ. Σίτου πάσαμην Ω. 641. Δημήτερος ακτην πάσαμην Φ. 76. Δάματρος ακτάς δέμας άγνον ίσχειν Hipp. 137.

Eσθλος, η, ον, bonus; utilis; fortis; peritus; dives; céleber: good, desirable; useful; brave; clever; wealthy; distinguished. Helen. 1212. Syn. Αγάπητός, άγάθος, ωφελίμος, ανδρείος, κράτ έρδς, πλούσϊδς.

Εσθόρεω, insilio: to leap upon, assault. Sept. Τh. 450. Syn. Εισπηδάω.

Έσθός. See Έσθημα. Έσθω. See Εσθίω.

Ĕσίζω, insidere facio: to invest, place in (as an ambuscade). Πρωτον ξσίζηται λόχον ανδρών Ν. 284. Syn. Καθίζω, καθίστημι.

Εσκάλξω, intro voco: to call in or within. Εσκάλξσασά τξόν Theoc. 2. 132.

Σσκομίζω, importo : to bring in. Χόρτον δ' εσκομίσαι Hes. Op. 605. Syn. Εισάγω, επάγω,

Εσλεύσσω, adspicio: to look upon. Aj. 265. Syn. Απόβλεπω, επίβλεπω, εισδερκόμαι, δεάδ-

'Eσμός, οῦ, ὁ, apum examen; copia quævis, multitudo: a swarm of bees; a swarm, crowd, abundance. Bacch. 699. Syn. Σμηνός, πληθός, ευπόρια. Ερ. Δύσμαχός, εχεφρων, δήιδς, θράσυς.

Εσοικέω, incolo: to dwell within or in. Call.

Ερ. 3. Syn. Ενοικέω, κάτοικέω, ενναίω.

Ĕσοικίζω. See Εισοικίζω. Εσόπτομαι. See Εισόπτομαι.

Ĕσὄρἄω. See Εισόπτὄμαι.

'Ĕσοπτρὄν, ου, τὸ, speculum: a mirror. Anacr. 11. 3. Syn. Ένοπτρον, κάτοπτρον. Εr. Χρύσἔον, δίαυγές.

'Εσπέρη, ης, ή, Hespera: one of the Hespe-

rides. Apoll. 4. 1427.

Έσπ ερίδες, ων, αί, Hesperides: the daughters of Hesperus, the brother of Atlas. Έσπερίδων έπι Hipp. 739., answering to αλιβάτοις ύπο. Ερ. Λίγυφωνοι. See Hes. Theog. 215.

Έσπερϊός, Έσπερός, α, όν, vespertinus: of the evening, evening, western. Ἡ έσπερίων ανθρώπων 3. 29. ρ. 191. Εσπέρος is always an adjective; and wherever it seems to be a substantive, a substantive is always understood.

Έσπερίτης, ου, δ, incola Hesperidis, oppidi Libyæ, postea Berenices dicti: an inhabitant of Hesperis. Callim. Ep. 38. 3. 1 long, as in

ŏδίτηs.

"Εσπέρὄς, ου, δ, Hesperus, stella Veneris: the evening star. Ion 1149. Ερ. Μέλας, χρύσ εσς, ἔωσφορός, φωσφορός. Phr. see Apoll. 4. 1629.

"Εσπόμαι. See "Ěπόμαι. Εσσην, (1) ηνός, δ, rex: a king, sovereign. Call. 1. 66. Syn. Βἄσἴλεὐς, ςς. τῶν μεκισσῶν; ήγεμών.

Εσσυμένως, cum impetu; confestim; studiose: with impetuosity, rapidly, eagerly. Εσσυμένως Εκτωρ δέ Γ. 85. Syn. Σπουδαίως, τάχέως, προθύμως, επιστροφάδην.

Έστήκω, ξω, sto: to stand. Lysist. 634.

ΒΥΝ. "Ιστάμαι, διάμενω, εμμένω.

Έστια, Æol. Ίστιη, ης, ή, focus; domus: a hearth; home. Έστια κάτεσκάφη Hec. 23.

(!) "Εσσὴν ex iis vocabulis est, quæ Eustathius, II. Γ. μουνέρεις λιξεις vocat: quæ semel tantum ab aliquo auctore usurpatæ sunt. I ta Æschylus βαλὴνα, τὸ ἡ βασιλία. Unde et apud Plutarchum sy τῷ πιεὰ στακῶν, ἐρος βακλικοῖον, τουτίστι, βασιλιχών. I ta Indicâ linguâ δεύνον regem significat." Vulcan. in l.

ξ. 159. Syn. Εσχάρα, οικία. Er. Патоцов, | year. μάκαιρά, πόθεινή, Πυθόμαντίς.

Έστίαμα, ατός, τδ, epulum: a feast, entertainment. Θέοισιν έστιαματα Iph. T. 388. Syn.

Δαίτη, δεῖπνον, ειλαπίνη. Εστίαω, agito convivia; domo excipio; celebro: to give an entertainment; entertain; cele-Έστια γαμους όδε Herc. F. 481. Syn. Ευωχέω, δαίνυμι, τρέφω, ευφραίνω.

Εστίουχος, ου, δ, ή, tutelaris: tutelary, do-

mestic. Androm. 282. See above.

Έστιωτίς, ίδος, ή, adj., domestica: domestic. Trach. 955. See above.

"Εστωρ, ὄρὄς, δ, clavus temonis: an iron bar or peg fixed through the extremity of the pole of a chariot, which by means of a ring inserted on each side fastened it to the yoke; a ring-Ω. 272. bolt.

Εσφέρω. See Εισφέρω. Εσφόρέω, infero, intromitto: to bring in, in-

troduce. ζ. 91. Syn. see Εισφέρω.

Εσχάρα, as, ή; Εσχάρξων, ωνός, δ, focus, ara: a hearth, altar. Δεξίμηλον εσχάραν Androm. 1127. Theoc. 24. 48. Syn. Έστία. Ερ. Πυθική, βρότεία, πλάτεια, βώμιος, άγνη, σεμνή, παντ έλης, λίπαροθρονός.

Εσχάτια, as, ή, finis, extremitas; solitudo: an end, extremity; solitude. Νῦν μεν ἴσως γὰρ τόπον εσχάτιαιs Philoct. 144. Syn. Άκρον, πέ-

ράς, το έσχατον, έρημία.

Εσχάταω, in extrema parte sum: to be at the extremity or to be last. "Ελοί εσχάτδωντα Κ. 206. Syn. Τπολείπομαι, πλάναομαι.

Έσχατός, η, ὄν, ultimus: the last, extreme. Γύναικές αι τόδ' έσχατον Hipp. 375. Syn. Υστάτος, πάνύστάτος, πυμάτος, νείάτος, τελευταίός.

'Ěσω, 'Ěσωθἔ, 'Ěσωθἔν, adv. et præp., intra: within. Phœn. 270. Herael. 42. Cycl. 514. SYN. Είσω, ένδον, ένδοθί.

Εταίρα, as, Ion. Εταίρη, ης, comes, amica: a companion, mistress, courtezan. 3.99.

Έταιρεία, Έταιρία, as, ή, societas, amicitia: company, fellowship, confederacy. Σης έταιρείας ἄτερ Orest. 1071. Aj. 692. Porson seems inclined to reject the reading 'Εταιρία. See his note on Orest. 1071. SYN. Κοινωνία, φίλία,

Έταιρείος, α, ον, sodalitius; meretricius: pertaining to companions; to mistresses or harlots. Hom. Merc. 58.

Έταιρέω, prostituo me : to prostitute oneself. Pax. 11.

'Εταιρία. See Έταιρεία.

Έταιρίζω, Ερ. Έταρίζομαι, sodalem reddo; sodalis fio: to adopt as a companion; to as-Sociate. Ω. 335. Ν. 456. Syn. Βὄηθέω, σὕνέργω. Έταῖρὄς, Ερ. Εταϊρός, ου, ό, ἡ, comes, amicus:

a companion, friend. Helen. 598. E. 165. Syn. Σύζυγός, σύμμαχός, κοινωνός, φιλός, έτης, σύνθακός, συγκύναγός, ἔπἴτήδειὄς, ἔραστής, ἔπἔτης, f. πόρνη. ΕΡ. Φιλός, ερίηρος, εσθλός, ευκνήμις, πάτρωϊός, πιστός, τέτιμένδς, αμίτροχίτων, απήμων, επαρτής, κάρηκομοων, αμύμων, απιστός, ενηής, αγχεμάχος, αντίθεος, λύγρος, υπέρθυμος, πόλυφιλός, f. λιγυφωνός, δυμήρης, ευπάτερειά, μισθόφορός.

Εταρίζομαι. See Έταιρίζω.

"Ετάρος. See Εταίρος.

Έτειος, α, ον, et Ετήσιος, ου, δ, ή, annuus, anniversarius: yearly, from year to year, for a Pros. Lex.

Agam. 2. Apoll. 2, 525. SYN. Επĕτήσϊός, ĕνιαύσιός.

Ετεσκλή ειδς, α, δν, ad Eteoclem pertinens: of Eteocles. Βίης Ετέοκληείης Δ. 386.

 $\check{\mathbf{E}}\tau\check{\epsilon}\check{\delta}\kappa\lambda\dot{\gamma}s, \ \check{\epsilon}\check{\delta}s, \ \delta, \ \text{Eteocles}: \text{ one of the two sons } (^1) \text{ of } \ \mathsf{Edipus}. \ \check{\mathbf{E}}\tau\check{\epsilon}o\kappa\lambda\check{\epsilon}\alpha \ \mu\check{\epsilon}\nu \ \tau\acute{\delta}\nu\check{\delta} \ \check{\epsilon}\pi'$

ευνοία χθονός Sept. Th. 1009.

Ετέοκλος, ου, δ, Eteoclus: one of the seven commanders against Thebes. (2) Ετεσκλον άλλον χρηστότητ' ησκηκότα Eur. Sup. 874.

Εττόκρητες, ων, οί, vere Cretenses: genuine Cretans. Εν δ' Εττόκρητες μεγαλήτορες τ. 176. Ĕτεσν, vere: truly. E. 104. Syn. see Ĕτυ-

Έτεραλκης, εσς, δ, η, qui alteri parti adest: dubius, anceps: preponderating on the other side; doubtful, dangerous. Θ. 171. SYN. Έτερορρέπής.

Έτ ἔρήμ ἔρὄς, ου, δ, ή, alternis diebus: on alter-

nate days. A. 302.

Ετ ξροζήλωs, alieno animo: with an estranged mind. Έτ ἔροζήλως δἴ ἔδάσσἄο μοιραν Hes. Theog.

Έτεροπνοσς, ου, ό, ή, alternatim flans: alternately blowing. Έτ ξροπνόοις έν αυλοίς Anacr.

'Ε΄ τ έροπορπός, ου, ὁ, ἡ, ex altero humero fibulatus: having a robe fastened by a clasp from one of his shoulders. Call. fr. 225.

Έτ ἔρορρεκπης, εσς, δ, η, in alteram partem inclinans: inclined to either side, equally inclined, impartial. Æsch. Sup. 408.

Eτέρος, α, ον, alter, alteruter, diversus: another, one another, opposite. Hec. 684. Syn.

Άλλος, αλλοΐος, ο μέν, ο δέ. Επτροπρόπος, ου, ό, ή, alius modi, diversus: of a different kind. Thesm. 724.

Έτερὄφωνός, ου, ό, ή, aliam vel diversam edens vocem : using a different language, foreign, Sept. Th. 156. Syn. Αλλόθρδός, αλλόφυλός.

Ετέρωθέν, Έτέρωθέ, Έτέρωσέ, diversa ex parte: on the other or opposite side. A.247. E.351. 3.306. Syn. 'Αλλόσε, άλλη, εξ εναντίας.

'Ěτ ἔρωs, aliter, secus: otherwise, differently. α. 234.

Έτερωσε. See Έτερωθεν.

'Ěτης, ου, ὁ, socius; civis: a companion, friend; citizen. I. 460. Syn. Εταιρός, πόλίτης.

Ěτήσἴος. See Έτειος.

SYN. see Ăληθήs.

Ετητύμως, vere: truly, infallibly. Τήνδ' ξμην ĕτητὔμως Alcest. 1143.

Έτι, adhue, amplius, quinetiam, jam nunc: still, moreover, besides, even now. λον η λέγω Hec. 661.

(1) Sophocles Œ. C. 1296. makes Eteocles the younger.

(1) Sophocles Œ. C. 1296 makes Eteocles the younger. But it is more probable that he was the elder, as Euripides represents him, Phoen, 69; else there seems no sufficient reason why he should have held the kingdom before his brother Polynices.

(2) The seven commanders posted against the seven gates of Thebes in the war between Eteocles and Polynices were, Tydeus, Hippomedon, Parthenopæus, Eteoclus, Polynices, Amphiaraus, and Capaneus. Adrastus is one of the seven pointed out by the Hazidayayay to Antigone on the walls of Thebes, as engaged in the war, and the name of Eteoclus is omitted. But Euripides in the Supplices gives the names of the commanders as stated above, and agreeing with Sept. Theb. We may therefore conclude that Adrastus intrusted his share in the command to his subject Eteoclus.

Έτνηρυσις, έως, ή, trulla qua puls hauritur: a ladle. Δεῦρὄ τὴν ἔτνήρὕσιν Acharn. 245.

'Ĕτνος, εσς, το, puls e leguminibus elixis: pease porridge, broth. Χύτρας έτνους έψουσίν Eccles. 845.

'Ĕτοιμάζω, ἄσω, paro: to prepare. Alcest. 374.

Syn. Ευτρεπίζω, κάτασκευάζω.

Έτοιμός, η, όν, promptus, paratus: ready, prepared. Σ. 96. Syn. Πρόχειρός, πρόθυμός,

μεμάως, τάχυς, ευχερής.

Ετόs, temere, sine causa, frustra: at random,

without cause, in vain, to no purpose. Eccl. 244. Syn. Μάτην, άλλως, ετώσια, μαψίδιως, αύτως.

'Ĕτὔμὄς, ου, δ, ή, et η, ὄν, verus: true, certain. Ω πάτερ ᾶρ' ετυμός γε Pax 114. Syn. see

Ετύμως, vere: truly, certainly. Orest. 1352. Syn. Ετητύμως, ἔτἔὄν, ἄληθῶς, See above.

άτρεκεως, νημερτές, όντως.

Ετωσιόεργός, ου, δ, ή, laboris fugitans: lazy, indolent. Ου γάρ έτωσιδεργός άνήρ Hes. Op. 409. Syn. 'Αεργός, άδρανής.

Ετώσϊός, ου, ό, ή, inanis, inutilis: ineffectual, fruitless. χ. 256. See above. Syn. Μάταιος, άχρηστος, άνήνυτος, άπρακτος.

Eυ, bene: well, happily, prosperously. Iph. Τ. 560. Syn. Κάλως, ορθως, ισχυρως, χρησίμως. Ευαγγελίζομαι, ισόμαι, læta nuncio: to bring

or tell good tidings. Equit. 640.

Ευαγγελίου, ου, τὸ, lætus nuncius; præmium quod ob lætum nuncium datur: good tidings; reward given for good tidings. Ευαγγελίον τοδέ τίσω ξ. 166. Εχρ. Αγάθης αγγέλιας δωρόν, κήρυγμά. ΡΗΝ. Μῦθοι κάλλιστοι.

Ευάγγελός, ου, ό, ή, qui fausta annunciat: bearing good news, of good news. Med. 1006.

Ευάγεω, sanctus sum: to be holy or pure. Αυτός δ' ευαγεοιμί Theoc. 26. 30. Syn. Ευσέβεω.

Ευάγεως, sancte, pure: sacredly, purely. Ευάγεως ιερφ άνα Apoll. 2. 701. Syn. Αγίως, ŏσῖως, κἄθἄρῶς, ἄγνῶς.

Ευάγης, ἔος, ὁ, ἡ, sanctus: holy, pure, pious. Καϊ ενάγεεσσιν άδοιμι Theoc. 26. 30.

Αγνός, καθαρός, όσϊός, ευσέβης, αγϊός.

Ευάγητὄς, ου, ὁ, ἡ, clarus, fulgidus; alii, facile circumcirca ductus: clear, bright; others say, easily carried about. "Fluit ab ant. ἡγεῖν, unde ἡγεῖσθαι, ἡγητος s. ἁγητος, &c." Toup. Δρόσ εραν φυσίν ευάγητοι Nub. 276. Syn. Evφόρητός, φόρητός.

Ευάγκαλός, ου, ό, ή, ulnis facile gestandus: easy to be handled. 'Αχθός ουκ ευάγκαλου Ρ. V.

Ευάγκειά, ας, ή, convallis: a vale, valley. Πίνδου αν' ευάγκειαν ο δ' Call. 6. 82. Syn. see 'Aykös.

Eυαγκήs, ĕŏs, ὁ, ἡ, leniter declivis: forming a fine valley, gently sloping. Nem. 5. 84. Ευἄγὄρη, ης, ή, Evagore: one of the Nereids.

Λειάγδρη τε καϊ Ευάγδρη Hes. Theog. 257.

Ευάγορία, ας, ή, fausta precatio: friendly address, congratulation. Σύν τ' ευαγόρῖα σύν τ' εύγμἄσῖ Call. 6. 139. Νεν. Επίχαρμα, φιλόφρόσυνη.

Ευάγρεσία, as, ή, felicitas in captura: success Ευαγρέσϊαν τε καϊ in capturing or hunting.

όλεον Theocr. fr. Beren.

Εύαγρός, ου, δ, ή, felix in captura: fortunate in capturing. Œ. C. 1089. See Άγρα. Syn. 'Αλώσιμός.

Ευάγων, ωνός, in certamine bene versans; bene certatus: one who combats well; well contested. Nem. 10. 71. See Αγών.

Ευάδνη, ης, ή, Evadne: the wife of Capaneus.

Eur. Sup. 995.

Ευάζω, Ευϊάζω, Evoë clamo: to cry Evoë, celebrate the rites of Bacchus, revel. Αθρότων έπεων ευαζόντων Antig. 1134. Cycl. 493. I in ευιάζω brevis, ut in εύισς.

Eυαήs, ĕŏs, ὁ, ἡ, salubriter spirans; qui bene a ventis perflatur: blowing favourably; exposed to a favourable wind. Philoct. 828. The α, as in ἄκραής. Syn. Ην μόεις, ευήν εμός.

Eὐαθλὄs, ου, ὁ, ἡ, bene certans: illustrious in combat, brave. Isthm. 6. 2. See Åθλὄs.

Eυαί, Ευοί, Ευάν, Ενοϋ, vox bacchantium: the bacchanalian cry. Ευοί ευοί ευαί ευαί Lysist. 1294.

Ευαιμονίδης, ου, δ, filius Evæmonis: the son of Evæmon. Ευρύπύλος δ' Ευαιμονίδης Ε. 76.

Eυαίμων, ὄνὄς, δ, Evæmon: the father of Eurypylus. B. 736.

Ευαίνητος, ου, δ, ή, laude dignissimus: most deserving of praise, highly celebrated. Pyth. 4. 314.

Ευαίων, ωνός, δ, (1) Ενæοn: Ενæοn; (2) item adj. felix: leading a happy life, happy. Μἔτἄ τοῦτὄν Ευαίων ὁ δεξἴωτᾶτος Eccles. 408. Iph. A. 550. Syn. (2) Ευδαίμων, μάκαρ.

Evaïws, feliciter: happily. Brunck dat Evaïws ĕπἴνίκι ευαλ ευαί in Eccles. 1173: at Bekker legit Eval ώς ἔπῖ νίκη ευαί ευαί. Et unde derivari

potest ευάιως?

Ευακὄξω, Dor. pro Ευηκόξω, cum benevolentia audio: to listen favourably. Æsch. Sup. 125. Syn. Εννόξω, αισθάνόμαι.

Ευάλισς, ου, δ, ή, Dor. pro Ευήλισς, a sole calefactus: warmed by the sun, sunny. Hipp.

Ευαμέρία, as, ή, Dor. pro Ευημέρία, diei felicitas, successus: happy days, prosperity. Isthm. 1. 55. Syn. Ευδία, αίθρη, ευδαιμόνία, ευπραξία.

Ευάμερος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro Ευήμερος, prosper, felix, mansuetus: fortunate, happy, serene, gentle. Av. 1322. SYN. Ευτύχης, γάληνός, ευμένης, ήμερός.

See Evai. Ευάν.

Ευανδρία, as, ή, copia fortium virorum; virilitas, virtus: abundance of brave men; manly conduct, valour. Ουδέν εις ευανδρίαν Eur. El. 367. Syn. Ηνόρξα, άγηνδρία, ανδρία, ευανδρία.

Εύανδρός, ου, ό, ή, fortes viros habens: full of brave men, brave. Nub. 300. SYN. Πόλυανδρός, ευήνωρ, άγήνωρ, ανδρείδς.

Ευάν ξμός, Dor. pro Ευήν ξμός, q. v.

Ευάνθ $\check{\epsilon}$ μ $\check{\delta}$ s, ου, $\check{\delta}$, $\check{\eta}$; Ευανθ $\check{\eta}$ s, $\check{\epsilon}\check{\delta}$ s, $\check{\delta}$, $\check{\eta}$, (1) bene floridus: very florid, blooming; (2) Evanthes: Evanthes, Olymp. 1, 109. Nub. 998. thes: Evanthes. Olymp. 1. 109. and (2) ι. 197. Syn. Ευθάλης, ανθέμδεις, πόλυ-

Ευανδρία, αs, ή, fortitudo: superior manliness or courage. Herc. F. 407. The α, as in στυγάνωρ. Syn. see Ευανδρία.

Ευαντάω, ήσω, facilem me præsto: to meet favourably, to second. Call. 3. 268. "Ιλημί, ίλεως vel ευμενως εχω.

Eυαντήs, ĕŏs, δ, ή, facilis accessu: easy to meet, affable, propitious. Apoll. 4. 148.

Ευάνωρ, i. q. Ευήνωρ, q. v. Nem. 10. 66. The

) α, as in στυγάνωρ. Εύαρκτος, ου, δ, ή, qui facile regitur: manageable, tractable. Pers. 198. Syn. Υπήκοσς,] ευπειθής.

Ευάρματός, ου, δ, ή, curru agendo præstans: skilful in driving chariots, renowned for chariots. Pyth. 2. 9. See "Αρμά, ἄτὄς.

Ευάρμοστός, ου, ό, ή, aptus, commodus; con-cinnus: well fitted, suitable to; neat. Eur. Elec. 702. Syn. Εύθετος, άρμοδίος, επίτήδειος.

Ευάροτος, ου, ό, ή, aratu facilis; bene aratus: easily ploughed; well ploughed. Ευἄρὄτοιὄ γυας Apoll. 2. 810.

Εύασμά, ἄτὄς, τὸ, vociferatio bacchantium: a bacchanalian shout. Bacch. 128. Syn. Θρίαμ-**6**ŏs, ἄλὰλαγμŏs, ὅλὅλυγή.

Ευάχητός, Dor. pro Ευήχητός, ου, δ, ή, valde sonans, canorus: loudly echoing, tuneful. Hipp.

Εύβἄτὄς, ου, ὁ, ἡ, pervius: easy to pass, pass-le. P. V. 743. Βα, as in Άβἄτὄς. Syn. able. Εύπορος.

Εύθοιά, ας, ή, Eubœa: an island, now called Negropont. Την Εύθοιαν δίδοασιν Vesp. 715. SYN. AGAVTIS. ΕΡ. Ναυσϊκλείτη, ἴἔρὰ, χαλκώδης, κοιλός Ευθοίας μύχος.

Everis, Everis, idos, ή, Euboica: of Eubea.

Eur. El. 442. Trach. 242.

- Ευθύλως, prospero jactu: with a lucky throw. Choëph. 684.

Εύθους, Εύθους, δ, η, abundans bobus: abounding in oxen. Hom. Apoll. 54. Εύθοτός, ον, δ, η, bene pastus; pascuis plenus:

well fed; abounding in pastures. o. 405. Syn.

Εύβότρυς, υσς; Ευβότρυσς, ου, δ, ή, pulchros habens racemos: having fine clusters, rich in grapes. Philoet. 548. Anacr. 18. 18. Syn. Βότρυδεις, βότρυώδης.

Ευβουλία, as, ή, bonum consilium; prudentia: a wise measure; prudence. Ζηλῶ σἔ τῆς ευδου-λἴας Acharn. 1008. Syn. Ἐπίφροσῦνη, φρόνησίς, σύνξσίς.

Εύθουλος, ου, ό, ή, consultus, prudens: welladvised, prudent, cautious. Œ. C. 947. Syn. Πολύθουλός, δαίφρων, σύν έτος, φρονιμός, πίνυτός, πέπνυμένος.

Ευγαθής, έὄς, Ευγάθητός, ου, ό, ή, Dor. pro Ευγηθης, Ευγήθητός, lætus, jucundus: joyful, pleasant, delightful. Herc. F. 792. Iph. T. 212. Syn. Τερπνός, ήδύς, άγαστός.

Ευγένεια, ας, ή, nobilitas: noble birth, nobility. 'Ως δεί λιπείν σε φέγγος ήὐγενεια δέ Orest. 943. Syn. Γενναιότης, ευδοξία, το γεν-

ναίον, το ευγένες.

Ευγένης, et Ion. Η τη ένης, έσς, δ, ή; et Ευγένέτης, ου, δ, nobilis, præstans: nobly born, noble, illustrious. Helen. 1677. Hom. Ven. 94. Androm. 747. Syn. Γενναΐσε, ευδοκζμός, ἔλεύθερος, ἄριστογονός, ἄριστοτοκός, ανδρείος,

Eυγένως, generose, liberaliter: generously, liberally, nobly, bravely. Cycl. 201. SYN.

Γενναίως, ανδρείως, έλευθέρως.

Ευγηθής, Ευγήθητός. See Ευγαθής, Ευγά-

Εύγηρϋς, τός, ό, ή, vocalis: melodious. Εύγηρύν ἔφοπλίζητ' ἔς ἄγῶνα Ορρ. 'Α. 5. 617. Syn. see Ευγλωσσός.

Ευγήρωs, δ, ή, cui beata senectus obtingit : of

a happy old age. Call. Ep. 41.

Ευγλωσσία, ας, ή, recte loquendi facundia, suavitas loquendi: sweetness or eloquence, or sweetness in speaking. Ευγλωσσία δέ πολλάκις Eur. fr. Alex. 3. 2.

Εύγλωσσός, ου, ό, ή, facundus: sweet-tongued, harmonious, eloquent. Æsch. Sup. 782. Syn. Εύφθογγός, εύφωνός, εύγηρος, εύστομός, μελίγηρύς, μελίφθογγός, καλλίφθογγός, ήδυξπής, στωμύλος.

Ευγμά, ἄτός, τό, votum, precatio; gloriatio: a vow, prayer; a boasting. Call. 6. 139. Syn. Ευχή, εῦχὄς, καύχημα.

Εύγναμπτός, ου, ό, ή, flexibilis: flexible. Κληῖσῖν ἔυγνάμπτοις ἄρἄρυῖαι σ. 293. Syn. see Ευκαμπής.

Ευγνωμόνωs, candide: justly, fairly. Eur. fr. Phryx. 5. SYN. Αρεσκόντως, ευβούλως.

Ευγνώμων, ὄνός, δ, ή, æquus, candidus: just, Theoc. 14. 61. SYN. Εύφρων, εύνδος, εύβουλός, ἔπἴεικὴς, απλόός.

Εύγνωστός, ου, δ, ή, qui facilis est cognitu: easy to be known, remarkable. Orest. 1392. SYN. Φανέρος, δηλός.

Εύγομφός, ου, ό, ή, bene coagmentatus clavis: well nailed, Iph, T. 1286.

Ευδαιμόνεω, beatus sum, beate vivo: to be happy, to live happily. Eur. Sup. 281. Syn. Ευτύχεω, ευθενέω, ενημερέω, καλώς, εῦ, εντύχως

Ευδαιμόνια, ας, ή, felicitas: happiness, prosperity. Μέγάλαι μεγάλων ευδαιμόνιαι Iph. A. 590. ΣΥΝ. Όλβὄς, ευτυχία, ευπραγία, ευπραξία, εύπραξίς, ευεστώ, ἄγἄθὴ τὕχη.

Ευδαιμονίζω, beatum existimo: to account as happy, to congratulate. Troad. 270. Syn. see Μἄκἄρίζω.

Ευδαιμόνως, Ευδαιμόνικως, fortunate, feliciter: fortunately, happily. Orest, 594. Pax 856. Syn. Ευτύχως, δεξίως, μακάρίως.

Ευδαίμων, όνδς, δ, ή, beatus : happy, fortunate. Med. 1225. Syn. 'Ολβϊός, ευτύχης, εύπότμος, ευπραγής, ολβϊόδαίμων, ευόλβϊός, μακαρϊός, πλού-

Ευδάκρυτος, αυ, δ, $\dot{\eta}$, deflendus: to be wept for. Ουχ ήσσον ευδάκρυτά μοι λέγεις τάδε Choeph. 175. Syn. Αρίδακρυτός, πολυδακρυτός, αξιόθρηνός.

Ευδεί ελός, ου, δ, ή, bene ad meridiem vel occasum solis situs: exposed to the south or west, sunny, conspicuous. Η πού τις νήσων ευδείξλος ν. 234. Εχρ. Εῦ πρὸς δείλην κείμενος, εύδηλος. Syn. Αίθρισς, εύδισς, εύδηλος, επιφανής.

Εύδειπνός, ου, ό, ή, bonis epulis instructus: well furnished with viands, sumptuous. SYN. Eύθοινός.

Εύδενδρός, ου, ό, ή, arboribus bene consitus: abounding with large trees, well shaded. Iph.

Εύδηλός, ου, ό, ή, manifestus: very evident. Pers. 1007. Syn. Αρίδηλος, δηλος, κατάφανης, **ἔπἴφἄνης**, αίθρἴός.

Ευδία, ας, ή, serenitas: serenity. Androm. 1134. See Ευδίαω. Syn. Αίθρη, γαλήνη, νηνέ-

Ευδίανός, ή, όν, serenus, tepidus: calm, genial, warm. Olymp. 9. 146. Et in Pyth. 5. 12. pro ευδίαν ŏs, recentiores legunt ευδίανŏs, cui respondet εῦχὄς ήδη. Syn. Εύδἴὄς, ἄλεξἄνεμός.

Ευδίαω, tranquillus sum, tranquillitate fruor: to be quiet, to enjoy tranquillity. Ελευσόμεθ ευδίδωντες Apoll. 1. 424.

Ευδίκία, ας, ή, observantia juris et æqui et moris: the fair administration of justice, strict

 $\mathbf{E}\mathbf{\Upsilon}\Delta\mathbf{I}$ justice, Ευδίκτας ἄνέχησι τ. 111. Syn. Δίκη, βέμις. Εν. Εράτεινή.

Εύδιός, ου, ό, ή, serenus, tranquillus: calm, tranquil. Πρός πλόον εύδια πάντα Theoc. 22.23.

 S_{YN} . Αίθριος, ευδείελος, γάληνος, άκυμαντός. Ευδμητός, ου, δ, ή, bene ædificatus: well built. Χερμάδιοισιν ευδμήτων από πύργων Μ.

154. Syn. Ευποίητος, εύτυκτος.

Ευδοκιμέω, bene audio, clarus sum: to be renowned or illustrious. Αλλ' ὅ μἔν ευδοκιμεῖν Theog. 587. Syn. Κλείδμαι, ελλαμπρύνδμαι, ευδοξέω.

Ευδόκιμός, ου, ό, ή, probatus, laudatus: approved, distinguished. Heracl. 621. See above. Syn. Επαίνετος, υποδεκτος, γνωριμος, εύδοξος,

γενναίός.

Ευδοξέω, celebror sermone hominum: to be signalised or celebrated. Rhes. 496. Syn. see

Ευδοξία, ας, ή, celebritas: celebrity, glory. Της τ' ευδοξίας Troad. 645. Syn. Εύκλεια, ευφημία. Phr. see Nem. 4. 6. and Nem. 7.

Εύδοξος, ov, δ, ή, celeber, honorificus: celebrated, signal, honourable. Med. 593. Ένδοξος, ευκλέης, ευπρέπης, εξαίρετος, ερικυδης, ευδὄκζμός.

Ευδράκης, εσς, δ, ή, in videndo promptus: quick in seeing, wakeful. Philoct. 847. The a,

as in δράκων.

Εύδροσος, ου, ό, ή, pulchre roscidus: abounding with dew. Iph. A. 1516.

Εύδω, εύδήσω, dormio: to sleep. B. 24. Syn. Κάθεύδω, κοιμάὄμαι, δαρθάνω, ηρέμέω.

Eυἔἄνὄς, ου, ὁ, ἡ, decenter vestitus: well Καϊ ευέανος Δημήτηρ Mosch. 4. 75. Syn. Ευείμων, ευπέπλος, καλλιπέπλος, άβροχίτων, ἔΰζωνός.

Εύεδρός, ου, ό, ή, firmas præbens aut tenens sedes: giving or keeping a firm seat. "Ťλας εύεδρόν ες Αργώ Theoc. 13. 21. SYN. Εδραίος,

βέβαιδς, έχυρδς.

Ευξθειρά, ας, ή, pulchras comas habens: beautiful-haired. Κλῦθῖ μευ γἔροντος ευἔθειρά χρυσόπεπλε κούρη (ditroch. tetram. acatalect.) Anacr. 115. Syn. Ευπλοκαμός, ηθκομός.

Eυειδης, εσς, δ, η, speciosus: fair to behold, beautiful, Helen. 1539. Syn. Εύμορφός, ευσχήμων, ευπρέπης, κάλος, περικαλλης, αρίπρεπης, τεθάλυῖα, είδος αρίστη, ϊκέλη χρυση Αφροδίτη.

Εύειλος, ov, δ, ή, apricus: sunny. Phœn.

685. Syn. Προσήλιος, ευδιανός.

Eυείμων, ὄνὄς, δ, ή, bene vestitus: well-clothed. Pers. 186. Syn. see Ευἔἄνὄς.

Εύειρος, Εύερος, ου, δ, ή, bonam habens lanam: Οιός ευείρω πόκω Trach. 688. of fine wool. Av. 121.

Εύελπίς, ίδός, δ, ή, bene sperans: hoping well, sanguine. Εύελπίς ειμί τωνδέ P. V. 518.

Ευεξία, as, ή, bona corporis habitudo: a good or healthy state of body. Σαρκός εις ευεξίαν Eur. fr. Antiop. 7. Syn. Υ΄τίειά.

Ευέξοδος, ου, δ, ή, facilem exitum habens:

having an easy egress. Pers. 696.

Eυἔπεια, as, ή, fausta compellatio; facundia: kind salutation; eloquence, Œ. R. 932. Ashort, as in ευσέβεια. Syn. Ευγλωσσία. Ερ. Εράτη, φρενόθελγής.

Ευεργεσία, as, ή, beneficentia: obligation, kindness, an act of benevolence. Ευεργέσιας ἄποτίνειν χ. 235. Syn. Χάρις.

Ευεργετέω, benefacio: to do good, to be kind, assist. Helen. 1407. Syn. Εῦ ποιἔω, εῦ δράω, χαρίζομαι.

Ευεργέτης, ου, δ, fem. Ευεργέτις, ίδος, ή, beneficus, benefica: a benefactor, benefactress. Herc. F. 1300. Iph. A. 1446. Syn. Εύεργος,

εῦ ποιῶν, φἴλάνθρωπός.

Eυεργης, εσς, δ, η, bene fabricatus; active, qui bene facit: well-wrought; active, beneficent. Ω. 396. Syn. Εύτυκτος, εύδμητος, ευεργέτης.

Ευεργός, οῦ, ὁ, ἡ, ap. Hom. active notat, et de feminis tantum usurpatur, idque in bono sensu: (1) officio suo bene fungens: one who does his duty well; (2) bene factus: well done. o. 421. Syn. (1) Ευεργέτης, ἔπιδέξτος, σώφρων, (2) ευεργής.

Ευερκής, εσs, δ, ή, bene septus aut munitus:

well enclosed or fenced. φ. 389.

Ευερνής, εੱσς, δ, ή, virens; dumosus: flourishing; bushy. Iph. T. 1101. Syn. Ευθάλής, ευμήκης.

Εύξρος. See Εύειρος.

Ευέστιος, ου, δ, ή, bonam domum habens: having a fine seat or mansion. Ευέστιε χαιρε μέν αυτή Call. 4. 325.

Ευεστώ, ŏŏs, ή, felicitas, animi tranquillitas: a happy state, tranquillity of mind. Agam. 938.

Syn. Ευδαιμόνια, ευτύχια.

Ευέτϋς, ϋός, ή, annuorum proventuum fertilitas: a fruitful season, abundance. Όφρά τίς ευἔτὔι χαίρη Arat. Diosem. 5. 358.

Ĕΰζῦγὄς, ου, δ, ή, bene junctus; bona transtra habens: well bound; having good benches for rowers. Καὶ νηες ετζυγοί ρ. 288. Syn. Ευσσελμός,

Ευζωά, âs, ή, bona et beata vita: a happy life, prosperity. Pyth. 4. 233.

Εὐζωνός, ου, ὁ, ἡ, bene cinctus: well girt. 586. Syn. Εύμιτρος.

Εύζωρὄς, ου, ὁ, ἡ, bene merus: very pure. Alcest. 767. Syn. 'Ακρατός.

Ευηγένής. See Ευγένής.

Ευηγέσια, as, ή, bonus ductus, bona administratio : a happy reign or government. Εξ ευη-γεστης άρετωστ τ. 114. Syn. Ευδαιμόντα.

Eυήθηs, ĕŏs, δ, ή, simplex, stultus: simple, foolish. Androm. 623. Syn. 'Aπλούs, μωρόs,

ανδητός.

Eυηθία, αs, ή, simplicitas, imperitia: simplicity, folly, stupidity. Ευηθία κάτ' οικόν Hipp. 635. Syn. Αθουλία, μωρία, σκαιότης, απλότης.

Ευηθϊκῶs, simpliciter, fatue: simply, foolishly. 'Ως ευηθικώς Eccl. 520. Syn. Αβούλως, ηλί-

θίως, ἄνδήτως, ἄφράδἔως.

Ευήκης, ἔδς, δ, ή, valde acutus: well pointed, sharp. X. 319. Syn. Οξύτατός, εύθηκτός, θηκτός, περιμήκης.

Ευηλάκάτος, ου, δ, ή, colus tractandæ peritus: skilled in the management of the distaff. Theoc. 28. 22. See Ηλἄκἄτη.

Ευηλίως, claro sole: with a bright sun. Eumen. 909.

Ευημέρεω, vitam felicem dego, vigeo: to live happily, to flourish. Œ. C. 616. θενεω, ευτυχεω, εῦ ζὰω, ευδδεω, αυξάνω.

Ευημερία. See Ευαμερία. Ευήμερος. See Ευάμερος.

Ενήνεμος, ου, δ, ή, ventos habens prosperos, tranquillus: having favourable winds, quiet. Androm. 747. Syn. Ευδίανδς, οὐρίος, ευαής, κάλδς,

Ευηνίνη, ης, ή, Evenina. Καλλισφύρου Ευηνίνης Ι. 553.

Ευηνόρία, potius Ευανόρία, q. v.

Ευηνορίδης, ου, ό, Evenorides: the son of Evenor. Τηλέμαχος δ' Ευηνόριδην χ. 294.

Εύηνός, ov, ό, Evenus: a river in Ætolia; also the name of a man. Trach. 568. B. 693.

Ευήνωρ, ὄρὄς, ὁ, ἡ, virilis; viriles seu strenuos faciens: manly; strong. ν. 19. SYN. see Εύαν-

Ευήρατός, ου, ό, ή, valde amabilis: very lovely, well-beloved, sweet. Pyth. 9. 15. See Πὄλῦήρατος. ΒΥΝ. Πολυήρατος, επήρατος, επεραστος, ἔρἄτεινός.

Ευήρετμός, ου, δ, ή, bonis remis instructus: furnished with good oars. C. C. 716. See

Eυήρηs, ĕŏs, δ, ή, ad remigandum aptus: adapted to rowing. A. 124. SYN. Euxeons. €ύτυκτὄς.

Ευήχης, ĕŏs, Ευήχητός, ου, δ, ή, bene sonans, sonorus : sounding well, sonorous. Call. 4.296. Hipp. 1272. Syn. Ευκέλαδός, ηχήεις, ερίδουπός, εύφωνός, εύφημός.

Ευθάλασσός, ου, ό, ή, navibus gaudens vel præstans: rejoicing or excellent in ships. Œ.C. 710. See Θάλασσά.

Ευθάλης, ĕŏs, ὁ, ἡ, floridus: flowery, blooming. Anacr. 64. 19. See Θάλος. Syn. Ευερνής, τἔθηλως, τηλέθοων, χλωρός, 'ἄβρός.

Ευθάνατός. See Ευθνήσιμός and Θάνατός.

· Ευθαρσέω, bono sum animo: to be of good courage. S. Theb. 34.

Eυθαρσήs, ĕŏs, ὁ, ἡ, fiducia præditus: of good courage, courageous. Hom. 7.9. Syn. Εύτολμός, ευήνωρ, ευκάρδιός, άδεής, θράσυς, πρόθυ-

Eυθαρσωs, cum fiducia; audacter: with good confidence, confidently. Asch. Sup. 257. SYN. Θαρσάλεως, Βράσεως.

Ευθένεω, prospero successu utor: to be successful. Eum. 906. Syn. Ευδαιμόνεω, πλουτέω.

Ευθέτίζω, concinne dispono: to dispose well, set right. Hes. Theog. 539. Syn. Κοσμέω, διατάττω, συναρμόζω, συσκευάζω, συντίθημί, συμπλέκω.

Εύθ ετός, ου, ό, ή, appositus, aptus: well arranged, fit, orderly. Agam. 431. Syn. 'Apμόδιός, ευποίητός, ευστάλής.

Ευθηλής, ἔός, ὁ, ἡ, elegans: elegant, beautiful.

Pyth. 9. 128. Syn. Ερίθήλης.

Εύθηλος, ου, ό, ή, mammosus, uber: full of milk, exuberant. Iph. A. 579.

Ευθημόσὔνη, ης, ή, concinna rerum dispositio: just order or arrangement. Ευθημόσυνη γάρ άρίστη Hes. Op. 467. Syn. Τάξις, ευταξία, κόσμός, εμμέλεια.

Eυθήμων, ὄνος, δ, ή, (1) qui recte disponit, vel (2) disponitur: arranging or arranged well. Choëph. 78. Syn. (1) Υπηρέτης, (2) ευποίητος,

εύθετος, ευσχήμων.

Ευθήρατος, ου, δ , $\dot{\eta}$, facilis venatu; felix in venando: easily hunted or gained; successful in Ουκ ευθήρατος ετύχθη Æsch. Sup. 90. Syn. Ευλάβης, εύκολος.

Ευθνήσιμός, Ευθάνάτος, ου, δ, ή, facilem mortem adferens: causing an easy death. Αίματων ευθνησίμων Agam. 1264. Menand. fr.

Εύθοινὄς, ου, δ, ή, splendidis epulis instructus: of a splendid banquet. Choëph. 251. Exp. Κάλην ευωχίαν έχων. Syn. see Εύδειπνός.

Εύθριγκός, ου, δ, ή, pinnis conspicuus: strongly embattled. Helen. 70.

Εύθριξ, τρἴχος, bene comatus: long-maned. Νεκρόν εΰτριχάς ήλασαν Ίππους Ψ. 13. Syn. Εύτριχός, εύκομός, ευπλοκάμος, καλλίθριξ, καλλίτριχός, κάτάβόστρυχός, χαιτήεις.

Εύθρονος, ου, δ, ή, pulchrum thronum habens: well enthroned. ζ. 48. Syn. Χρυσόθρονος.

Ευθύ. See Ευθύς.

Ευθύγλωσσός, ου, ό, ή, veridicus, probus: one who speaks in a straightforward manner, ingenuous, true, honest. Pyth. 2. 157. See below. SYN. Αληθίνος, αψευδής, άπλοος, ĕπἴεικής.

Ευθύδικός, ου, δ, ή, qui secundum rectos justitiæ canonas res administrat : impartial in judging. Οίκων δ' ἄρ' ευθύδἴκων, in Agam. 736., corresponds to πομπά Δίδς ξενίου. Syn. Δίκαιός,

Ευθύμαχης, ου, δ, ή, qui recta in aciem prodit, fortis: brave, valiant. Olymp. 7. 27. below and Μάχη. Syn. Αρήτος, άγήνωρ, μένεπτὄλξμός.

Ευθυμένης, ἔσς, δ, Euthymenes. Επ Ευθυμένους Άρχοντός οίμοι των δράχμων Acharn. 65.

Eυθυμέω, bono vel propitio animo sum: to be kindly disposed, cheerful or merry. Cycl. 527. See below. Syn. Φιλόφρονεόμαι, φιλικώς έχω, ευφραίνδμαι.

Ευθυμία, as, ή, lætitia, alacritas: joy, alacrity. Olymp. 2. 63. See below. Syn. Πρόθυμία,

ευεστώ, χάρά,

Εύθυμός, ου, ὁ, ἡ, qui est bono et hilari animo : kind-hearted, cheerful, ready, pleasant. Εύθυμὄν εστίν ευτύχεις Æsch. Sup. 966. SYN. Проθυμός, πρόφρων, φαιδρός, φιλόφρων, εύνδός, ευγνώμων, εύφρων, ευκάρδιος, ευμένης, ευθύφρων.

Eυθύμωs, alacriter: cheerfully, readily. Agam. 1582. See above. Syn. Προθύμως, ετοίμως,

φαιδρώς.

Ευθύνη, ης, ή, disquisitio, accusatio, pœna: an examination into the accuracy of accounts, scrutiny, action brought against a magistrate for misconduct in his office, punishment. της ευθύνης ἄπολοσαι Vesp. 571. Syn. Εξετάσις,

έγκλημά, δίκη, τιμωρία.

Εύθυντός, Ευθυντής, οῦ, Ευθυντήρ, ῆρος, δ, director, corrector: a ruler, director, corrector. Εστίν εύθυνος βρότῶν Eumen. 273. Eur. Sup. 452. Theog. 40. I have not been able to meet with an instance decisive of the quantity of Eύθυνοs in the penult. The word occurs only twice in Æschylus, viz. in the passage quoted above, and in the Persæ 833. The quantity is here assumed to be long on the authority of various scholars. Syn. Δίκαστης, κύβερ-

Ευθυντηρία, as, ή, locus in puppi, ubi foramina sive cava erant, in quibus ὁ ευθυντήρ versabatur, aut ipsis his cavis nomen illud fuit: the orifice through which the rudder passed. Iph. T. 1356.

Ευθυντής. See Εύθυνος.

Ευθύνω, ὔνῶ, dirigo, guberno, expedio: to direct, govern, pilot, expedite. Pyth. 1. 88. Syn. Απευθύνω, ιθύνω, κατελέγχω, ορθόω, εξ**ἔ**τάζω, ῥύθμίζω.

Ευθύπνοσς, ου, δ, ή, recta flans in eam regionem: blowing in a right direction, favourable. Nem. 7. 43. The v, as in $\tilde{v}\pi\nu\tilde{v}s$.

EYOY Ευθύπομπός, ου, δ, ή, recta ducens via: conducting in a straight line. Nem. 2. 9. See Ev-

Ευθύπὄρεω, recta procedo: to proceed in a direct course. Olymp. 7. 166. See Ευθύδικος.

Εύθυρσος, ου, δ, ή, thyrsi frondibus ornatus: adorned with the thyrsus. Bacch. 1156.

Ευθύς, εῖὰ, ὕ, rectus: right, straight. Ευθεῖὰν η πἔφύκὰμεν Med. 385. Syn. Ορθός, φἄνἔρὸς, δίκαιδς, άψευστδς.

Ευθύς, Ευθύ, statim: immediately. Ευθύς ου προς ήδονάς Eur. Sup. 892. Batrach. 156.

Syn. Πάραυτικά, πάράχρημά.

Eυθυτόμος, ου, δ, η, in rectum sectus: cut straight, levelled. Pyth. 5. 120. See Eυ-

Ευθύτονος, ου, δ, ή, in rectitudinem extensus: straight or tight. Olymp. 10. 76. See Ευθύδί-

Ευθύφρων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, benevolus: kindly in-Eumen. 1032. T, as A in $\tilde{\alpha}\phi\rho\omega\nu$. tentioned. Syn. see Εύθυμός.

Ευϊάζω. See Ευάζω.

Εὐτός, α, ὄν, Evius: Bacchanalian. γῦναιξῖν Ευταις Phœn. 666. Kal

Eύππὄs, ου, δ, ή, præstantes habens equos; equitandi peritus: having excellent horses; skilled in riding. Œ. C. 710. Syn. Ίππὅ-

Εύκαιρός, ου, δ, ή, peropportunus: very op-Œ. C. 31. Syn. see portune, convenient.

Ευκαμάτος, ου, δ, ή, facilem laborem habens: easily laboured or performed. Bacch. 66. Κάμάτος.

Ευκαμπης, ĕŏs, δ, ή, bene flexus: well bent. φ. 6. Syn. Εύγναμπτός, γναμπτός, πουλυξλικ-

τός, εύστρεπτός.

Ευκάρδιος, ου, δ, ή, magnanimus : noble-hearted, courageous. Τη πέρίσσ' ευκαρδίω Hec. 577. Syn. Ευθαρσής, Βράσυς, κράτ έρυς, άγήνωρ, εύψυχός, πρόθυμός.

Ευκαρδίωs, bono animo, fortiter: cheerfully, Hec. 547. See above. Syn. Πρδθύfirmly.

μως, ευψύχως.

Ευκάρπειά, as, ή, frugum ubertas: a plentiful harvest. Troad. 219. A, as in Ευμάρεια. Syn. see @ĕpŏs.

Εύκαρπὄς, ου, δ, ή, perquam fertilis: very fruitful. Aj. 680. Syn. Καρπὄφὄρὄς, ἄγλαὄκαρπός, πυρόφορος, ερίθωλος, ζείδωρος.

Ευκτάτος, ου, δ, ή, bene fissus: well cleft. Κέδρου τ' ευκέατοιδ ε. 60. Syn. Σχιστός.

Ευκελάδος, ου, ό, ή, bene sonans; sonorus: sweetly sounding. Ευκέλαδων τε χόρων Nub. 312. Syn. Εύμουσος, ήδυφωνός, ήδυς.

Ευκτράδς, ου; Εύκτρως, ω et ωτός, bene cornutus: having fine or long horns. Βὄτῆρἄς εύκερών τ' άγραν Αj. 297. Syn. Εύκραιρός.

Ευκηλήτειρά, ας, ή, placatrix: an appeaser.

Hes. Op. 462.

Εύκηλός, ου, ό, ή, quietus, mitis: placid, quiet, silent. Iph. A. 644. Syn. "Ησυχός, πραύς.

Ευκήλωs, quiete: quietly. Apoll. 2. 859. Ευκίων, ὄνός, δ, ή, pulchras habens columnas:

having fine columns. Ion 184. See Klwv. Ευκλέης, poët. Ευκλειής, έσς, δ, ή, gloriosus: glorious, illustrious. Alc. 959. K. 281. SYN. Αγάκλἔης, ένδοξός, εύδοξός.

Εύκλεια, ας, ή, splendor nominis, gloria:

glory, renown. Εύκλεια δ' οίς μεν εστ' αλήθειας ăπό Androm. 321. Syn. Δόξα, κλέος, ευδοξία. ΕΡ. Εράτεινός, κυδίανειρά.

Ευκλείζω, εισω et είξω, celebro: to celebrate, render illustrious. Pyth. 9. 162. Syn. Κλέζω, κλείω, καλλύνω.

Ευκλειής. See Ευκλέής.

Ĕΰ-Ευκλειωs, Ευκλέωs, gloriose: gloriously. κλειως πρό πόλησς X. 110. Alcest. 303. Syn.

Ευκλήϊς, ήιδός, bene clausus: well bolted. Αν ερός αφνειοίδ εθκλή ες αράρυια Ω. 319. Syn. Κλειστός, ασφάλής.

Εύκλωστος, ου, ὁ, ἡ, bene nendo ductus: well woven. Hom. Apoll. 203.

Εύκνημίς, ιδός, bene ocreatus: well greaved, well booted. 'Αλλοϊ ἔϋκνήμιδἔς Αχαιοί Α. 17. Syn. Ένοπλος.

Ευκοινόμητίς, ίδός, cum populo consilia communicans: provident, patriotic. Æsch. Sup. 708. See Mητίς.

Εύκολος, ου, ό, ή, qui non est stomacho fastidioso; facilis: easily satisfied, not fastidious; easy. Ran. 82. Syn. Ευπέτης, ευμάρης, ευχέρης, πράδς, ράδιδς.

Εύκομπός, ου, δ, ή, valde sonans: high sound-

ing. Troad. 153.

Ευκόσμητός. See Εύκοσμός.

Ευκοσμία, as, ή, decentia: decorum. Θαῦμ' ίδειν ευκοσμίας Bacch. 692. Ευπρέπεια, κόσμος, κάλλὄς, τὄ πρἔπὄν.

Εύκοσμός, Ευκόσμητός, ου, δ, ή, bene ordinatus, concinnus: well arranged, orderly. Pers. 487. Hom. Merc. 384. Syn. Εύθετος, ευσχήμων, εύστδλδς, κομψός.

Ευκόσμως, concinne, recte: neatly, orderly, regularly. φ. 123. Syn. Κοσμίως, κάτα κόσμον,

Ευκραής, ĕŏs, ὁ, ἡ; Εύκρας, ᾶτŏs, temperatus: well-tempered, moderate, gentle. Νῆα δ' ἔυκραής ἄνέμος Apoll. 4.891. Eur. fr. Antiop. 41.

Ακραιφνής.

Εύκραιρός, α, όν, bene cornutus: large-horned. Βουσίν ἔϋκραίρησιν ὅπηδεῖ Hom. Merc. 209. SYN. EÚKEPWS.

Εύκρας. See Ευκραής.

Ευκράτης, ου, δ, Eucrates. Equit. 254. See

Εύκρεκτός, ου, δ, ή, bene seu pulchre strepens: sweet-sounding. Apoll. 4. 1193. SYN. see E $v\eta\chi\eta s$.

Εύκριθός, ου, δ, ή, bonum habens hordeum: having fine barley, full of corn, 'Α δαίμων εύκριθόν Theoc. 7. 34.

Εύκριτός, ου, ό, Eucritus. Και Εύκριτός εις

τον Αλεντα Theoc. 7. 1. Εύκριτος, ου, δ, ή, facilis judicatu: easy of decision. Ουκ εύκριτον το κρίμα Æsch. Sup. 402.

Ευκρότητός, ου, δ, ή, malleo bene induratus: well hammered, finely wrought. Antig. 430.

Εύκρυπτός, ου, δ, ή, celatu facilis: easy to be concealed. Agam. 606.

Ευκταίδς, α, δν; Ευκτός, η, δν, qui prece vocatur, votivus, optatus, optabilis: invoked by prayers, votive, wished for, desirable. Πάτρδθέν ευκταία φάτις Sept. Th. 841. Heracl. 459. Syn. Ευχης άξιος, επευκτός, πολυτιμός.

Ευκτέανδε, ου; Ευκτήμων, δνόε, δ, ή, bene instructus possessionibus, dives : having fair possessions, opulent. Τὰς ευκτέἄνους κάτα κλήρον

Pers. 895. Nem. 7. 135. Syn. Πλούσἴος, ευδαίμων.

Ευκτήμων. See above.

Ευκτίμενός, η, όν; Εύκτιτός, ου, ό, ή, bene ædificatus: well built. Ευκτίμενας τε Κλεωνάς B. 570, 592,

Εύκτἴτος. See above. Ευκτός. See Ευκταίδς.

Εύκῦκλος, ου, δ , $\mathring{\eta}$, rotundus: well rounded, round. Αντίπηγός ευκύκλου Ion 1390.

Ευλάβειά, Ion. Ευλάβίη, ης, ή, cautio, circumspectio: caution, circumspection, fear, anxiety. Ἡὐλάβειὰ τῶν ποιουμἔνων Œd. C. 116. Αλλ' ευλάβειὰν οΐδὰ Herc. F. 165. Theogn. 118. Syn. Έννοια, φυλάκη, ευσέβεια, φόβός.

Ευλάβεὄμαι, vereor, caveo: to be cautious, careful, afraid. Eur. Sup. 335. See Λάβή. Syn. Φυλάσσόμαι, εξάλύσσω, φεύγω, φόβεόμαι.

Ευλάβεστέρως, cautius: more cautiously. Iph. Τ. 1376. See above. Syn. Φρονίμως, ασφάλως, ευστόχως.

Ευλάβίη. See Ευλάβειά. Ευλείμων, ωνός; Εύλειμός, ου, δ, ή, bona prata habens: abounding in fine pastures. S. 607. Bacch. 1082.

Εύλεκτρός, ου, δ , $\hat{\eta}$, nuptiis idoneus: fit for the marriage-bed. Trach. 515.

Ευλή, η̂s, ή, vermis: a worm, maggot. X. 509. Syn. Σκώληξ. Εν. Ποικίλη, ευκίνητός.

Εύληρα, ων, τα, habenæ, lora: reins. Ψ. 481. SYN. 'Hvia.

Ευλίμενός, ου, ό, ή, bono instructus portu: having a good harbour, well fitted for landing. Helen. 1480. See Λίμήν. Syn. Εύορμός.

Ευλόγεω, ήσω, laudo, bene precor, benedico, gratias ago: to praise, implore blessings on, bless, thank. Eur. Sup. 937. Syn. Ευφημέω, έπαινέω, κλείω, ύμν εω.

Ευλόγια, as, ή, benedictio, laus: benediction, blessing, praise. Herc. F. 356. Syn. Ευφημία, αίνος, επαινός. Ερ. Αγήραντός, μεὶλιχία.

Εύλογος, ου, δ, ή, rationalis, probabilis: reasonable, probable, specious. Pers. 832. Syn. Σύν ετός, φρόνιμός.

Ευλόγωs, cum ratione, merito, non temere: rationally, justly, speciously. Æsch. Sup. 260. SYN. Σύν ετως, κάλως, εικότως, πίθανως.

Εύλοφος, ου, ό, ή, bene cristatus: well crested.

Aj. 1286.

Εύλοχος, ου, ό, ή, parturientibus vel gravidis favens, epith. Dianæ: giving an easy birth.

Hipp. 165. See 'Αρτ ξμίς.

Ευλύρης, Εύλϋρος, ου, δ, ή, bonam lyram habens; bene lyra canens: having a good lyre; playing well on the lyre. Alcest. 574. Ran. 229. See Λύρα. Syn. Ευφόρμιγξ, λίγυρος, μουσϊκός.

Εύλυτος, ου, δ, ή, qui facile solvi potest; paratus discedere: easy to be loosed, soon dissolved; ready to go. Εύλυτα δ' είναι στέργηθρά φρένων Ηίρρ. 256. Syn. Έκλυτός.

Ευμάθης, εσς, δ, ή, docilis, ingeniosus; facilis intellectu: docile, ingenious; easy to be learnt. Σημ' ο κεινός ευμάθες Trach. 614. Syn. Ευθήρατός, εύληπτός, δίδακτός, πίθανός.

Ευμάθία, as, ή, docilitas, celeritas discendi: docility, quickness in learning. Ευμάθίην ητείτο

Call. Ep. 51.

Ευμάρας, gen. Dor. Ευμάρα, δ, Eumaras. Ουδε γάρ Ευμάρα τῷ δεσπότα Theoc. 5. 10.

Ευμάρειά, as, ή, facilitas; tranquillitas animi; latrina: ease; tranquillity of mind; a necessary. Αλλ' ὁ Θέος ευμάρειαν επεδίδου χέροιν Bacch. 1117. See ευμάρεως. Syn. Ευχέρεια, ευπέτεια, ήσυχία.

Ευμάρεως, facile: easily. Ευμάρεως τοι χρημά

θεοί Theog. 463. Syn. see Ευκόλως. Ευμάρης, εός, δ, ή, facilis, commodus: easy, convenient. Soph. El. 180. See above. Syn. Ευχέρης, ράδισς, εύκολος, ελάφρος.

Ευμαρίς, ίδος, ή, calceamenti genus: a kind of slipper. Βαρβάροις ευμαρίσιν Orest. 1364.

Ευμεγεθης, εός, δ, ή, ingens, procerus: pretty large, tall. Plut. 542. SYN. Παμμέγέθης, πελώρϊός, ευμήκης, περϊμήκης.

Ευμειδής, ε΄σς, δ, ή, hilaris, benevolus: cheerful, kind, benevolent. Apoll. 4. 715. Syn. Ευπρόσωπός, λαμπρός όμματι, ήδυς, φαιδρός, εύθυμός.

Ĕυμελίας, ου, ό, ή, hastæ tractandæ peritus, bellator bonus: skilled in the use of the ashen spear, valiant. Υίες ευμέλιαι φρονέουσιν P. 23. SYN. Ανδρείσς.

Ευμένεια, Ευμένζα, ας, ή, benevolentia, animus bene adfectus: kindness, a kind disposition. Helen. 312. The α short in ευμἕνειά, as in ευμάρειά. Ευμένία is used in Pyth. 12. 8. Syn. Εύνοιά, πρευμένειά, φίλία.

Ευμένετης. See Ευμένής.

Ευμένεω, benevolus vel propitius sum: to be kindly or propitiously disposed. Apoll, 2. 260. SYN. EUVŎĚW.

Ευμένέως, Ευμένως, benevole, benigne: benevolently, kindly. Theoc. Ep. 4. Agam. 925. Syn. Φίλοφρονως, ηπίως, επίεικως, χρηστως.

Ευμένης, ἔος, ὁ, ἡ; Ευμένἔτης, ου, ὁ, benevolus, amicus: kind, friendly, propitious. Androm. 55. ζ. 186. Syn. Εύνδός, ευεργέτης, έλευθ ερίος, πραύς, μείλιχος, αγάθος, χρηστός.

Ευμένια. See Ευμένεια.

Ευμενίδες (1), ων, αί, Eumenides, furiæ: the Furies. Ευμενίδας αι τόνδ' εξαμιλλώνται φόδφ Orest. 38. Syn. Ερινύες, q. v. Ερ. Πότνιαι, δεινῶπἔς, σεμναὶ, μἔλάμπἔπλοι, μἔγἄλώνὔμοι. ΡΗ Ε. Έμφοδοι γης τε και σκότου κόραι Ε. С. 39. Νυκτός αιανη τέκνα.

Ευμένῶς. See Ευμέντως. Εύμετρος, ου, ὁ, ἡ, modum servans, moderatus: well proportioned. Εύμετρον το μέν αυτός Theoc. 25, 209. Syn. Μετρίος, σύμμετρος. Ευμήκης, ἔος, ὁ, ἡ, bene longus, decore pro-

cerus: pretty long, stately. Iph. A. 595. Syn. Ευμεγέθης, επιμήκης, υπερμήκης.

Εύμηλος, ου, ό, ή, ovibus abundans, pecorum ferax: abounding in or productive of sheep or cattle. Hom. H. in Apoll. 54. SYN. Πὄλυμηλός, πόλυθρέμμων.

Ευμηχανία, αs, ή, solertia, industria: good contrivance, ability, industry. Isthm. 4. 3. See below. Syn. Ευπόρια, αγχίνοια, επίνοια, ĕπĭμĕλειă.

Ευμήχανός, ου, ό, ή, ad machinandum promptus, ingeniosus, industrius: good in contrivance, ingenious, industrious. Κάκ των αμηχάνων πόρους ευμηχάνους Εq. 759. Syn. Αγχίνδος, ευσυνέτος, δραστήριος.

(¹) It is somewhat singular that the word Euresides does not occur in the works of Æschylus now remaining, though he has left a tragedy bearing that title. Except in four instances, in the Orestes, v. 38. 315. 827, and 1667., I have not been able to find the word at all. The more usual term for the Furies is Equives. N 4

Εύμϊτος, ου, ὁ, ἡ, e bono stamine factus: consisting of fair or fine threads, finely woven. Iph. T. 817. See Μἴτός. Syn. Λεπτότάτος, εύπηνός.

Εύμἴτρος, ου, δ, ή, bene mitra cinctus: well girt. Καϊ ευμίτροιο χιτώνος Mosch. 4. 98.

Syn. see Εύζωνος.

Ευμμελίος. See Ευμελίος.

Εύμνηστὸς, ον, ὁ, ἡ, cujus facile recordamur: well remembered. Trach. 109.
Εύμοιρὸς, ον, ὁ, ἡ, bona sorte utens, felix: having a happy lot, rich, noble. Call. 4.295.
Ευμολπίδαι, ῶν, Eumolpi nepotes: the de-

scendants of Eumolpus. Προσπόλων Ευμολπίδαν Œ. C. 1053.

Ευμορφία, as, ή, pulchritudo: beauty. Troad. 929. Syn. Ευσχημόσυνη, ευπρέπεια, κάλλος, κομψότης.

Εύμορφός, ου, δ, ή, speciosus, pulcher: fairformed, beautiful. Agam. 406. SYN. see

Εύμουσος, ου, ό, ή, venustus, eruditus: polished, learned. Thesm. 112. Syn. Εκπρέπης,

επιχαρίς.

Ευνάζω, Ευνάω, ἄσω, colloco in cubili: to place in a bed or on a couch, cause to rest. Rhes. 758. Syn. Κάτευνάζω, κάτακοιμάω, κυιμίζω.

Ευναία. See Ευνή.

Eυναίος, α, ον, qui procumbere amat; consors aut præses maritalis lecti: inclined to bed; a partner or presider of the marriage-bed. Androm. 179.

Ευναστήριον, ου, το, cubile: a bed, couch. Κοινόν ευναστήρίον Pers. 165. Syn. see Ευνή,

Ευνάω. See Ευνάζω.

Ευνέτης, Ευνητής, οῦ, Ευνητήρ, ῆρός, Ευνήτωρ, ὄρὄς, ὁ ; Ευνήτειρα, Ευνητρία, ας, ἡ, consors lecti, maritus, uxor: a bed-fellow, consort, husband, wife. Eur. El. 803. Med. 160. Ion 911. Pers. 142. 162. Trach. 923. Syn. Σύγκουτός, άκοίτης, όμευν της, άλοχος, άνηρ, πάρακοίτης, ὄμὄλεκτρός, ξὔνάὄρὄς, πὄσἴς, σύζὕγὄς, (f.) ευνἴς, ἄκοιτίς, γύνη, δάμάρ, σύλλεκτρός, ξύνεύνη.

Ευνη, ης, Ευναία, ας, η, anchora: an anchor.Apoll. 2. 1284. Syn. 'Αγκυρά. A. 436.

Eυνη, η̂s, ή, cubile; tentorium; lustrum ferarum; sepulcrum: a bed or couch; tent; den; grave. Hec. 817. Syn. Κοίτη, κοῖτὄς, κλίνη, λέκτρον, λέχος, ευναστήριον, κλίσια, Θάλαμος, σπέος, τάφος. Εν. Άστρωτος, άβροχίτων, μά-λάκὴ, ευρεῖά, πολυήρατος, βρατέα, πέρικαλλὴς, γαμήλιός, έγκληρός, χαμαιπέτης, δόλιος, αθικτός, επίσημός, κρύφαία, ἄκοινώνητός, απτόλεμός, νυμφιδίος, κενή, νυμφείος, σκότια, εφέστιος, κρυπτή, νυμφική, γλυκέρα, ήδεια, εύγαμος, ευπάρθενος, φιλοτήσιος, μινυνθαδίος. Phr. Λέκτρων δύδ συγγενείς ευναί Herc. F. 795. Χλίδανης ήθης τέρψις Pers. 550. Νοσέρας δέμνια κοίτας Hipp. 180.

Εύνημα, ατύς, το, concubitus: cohabitation. Ion 304.

Ευνήτειρά. See Ευνέτης.

Ευνητήρ, Ευνητής. See Ευνέτης.

Εύνητος, ου, δ, ή, bene textus: well spun or wrought. Σ. 596. Syn. Ευϋφής, λεπτός.

Ευνητρία. See Ευνέτης.

Ευνήτωρ. See Ευνέτης. Ευνίς, ίδος, ή, uxor: a wife. Ευνίδος τιμωρία Iph. A. 397. Syn. see Ευνέτης (f.).

Εθνίς, ίδς, δ, ή, orbus, viduus: deprived, | scrupulously abides by his oath, faithful. Hes.

widowed, destitute Καϊ εσθλών εθνίν έθηκε Χ. 44. Syn. Χηρός, ενδέης, έρημός.

Ευνόξω, bene adfectus sum animo: to be well disposed towards. Aj. 698. SYN. "IAAOS, εύνους, ευμένης ειμί.

Εύνοια, as, ή, benevolentia: good will. Εύνοι απέστη των εμών Troad. 6. Syn. Ευμένεια, άγάπη, σπουδή, ίλασμός, πρόθυμία, φίλία.

Ευνόμία, as, ή, bonæ leges; auctoritas et vis legum: a wise system of laws; the influence of good laws. Ευνόμιησι πόλιν Hom. 29. 11. Ερ. Εράτεινη, απτόλεμός, ερίθηλης, κουρότρόφος.

Εύνομος, et Dor. Εύνομας, ου, δ, ή, bonis legibus instructus; pascuus: furnished with good laws, well regulated; adequate to feed. Isthm.

5. 28. Aj. 604.

Εύνδος, contr. ous, gen. δου, οῦ, benevolus: well disposed towards, friendly, benevolent. Syn. Ευμένης, ευγνώμων, πρόφρων, Ion 732. φιλόφρων, ίλάσε, φιλόε, γνήσιόε.

Eυνοῦχὄς, ου, δ, eunuchus: one who has the care of the bedchamber, chamberlain, eunuch.

Acharn, 117.

Εύξεινος, Εύξενος, ου, δ, ή, (1) hospitalis: hospitale; (2) epith. Ponti: the Euxine or Black Sea. Hipp. 156. Choëph. 700. Phr. (2) Εύξεινον πελάγος, Εύξεινον οίδμα λίμνας Herc. F. 410. Πόντος Εύξεινος.

Eυξείνως, hospitaliter: hospitably. Apoll. 1.

963. Syn. Ξενίως, φίλοξενως, φίλίως.

Εύξενός. See Εύξεινός.

Εύξεστος, Εύξοσς, α, ον, et ον, δ, η, bene rasus, politus: well polished, finely made. Κυάνοπεζον εύξοον Β. 390. Syn. Ξεστος, ξυστος, γλἄφὔρὄς.

Εύξὄὄς. See Εύξεστος.

Ευξυνέτος, ου, ό, ή, bene intelligibilis: easy to be understood. Ευξύν έτον ξύν έτοισι βόαν Iph. T. 1093.

Εύογκός, ου, ό, ή, molis amplæ et compactæ, portatu facilis: of proper size, easily carried. Eur. fr. Syl. 3. 3.

Ευδδία, as, ή, expeditum iter; prosperitas: a good journey.; prosperity. Πρῶτὰ μἔν ευδδίαν ἄγᾶθήν Ran. 1575. Syn. (2) Ευτύχῖα. Εύοδμός, ου, δ, ἡ, suaviter olens: sweetly

breathing. Ξανθά σύν ευόδμοις Call. fr. 106. Syn. Ευώδης, δύδεις, κηώεις, ήδυπνδός, εύπνδός, εύοσμός.

Eυδδόω, prospere progredior: to have a prosperous journey. Œ. C. 1435. Syn. Ενδαιμό-

νίζω.

Evoî, Evoë, vox baechantium: the bacchanalian cry. See Eval.

Εύολβός, ου, δ , $\dot{\eta}$, felix, dives: happy, wealthy. Iph. T. 189. Syn. see Ευδαίμων.

Εύοπλος, ου, ό, ή, bene armatus; felix in armis: well armed; successful in arms. Phœn. 809. See "ὅπλον. Syn. Ένοπλος.

Eυοργησία, as, ή, (1) promptitudo ad iracundiam: irascibility; (2) lenitas morum: moderation in anger, gentleness. Πέποιθέν ευοργησία Hipp. 1042.

Eυορκέω, religiose juro: to observe an oath

faithfully. Orest. 1532.

Ευορκία, ας, ή; Ευόρκωμά, άτος, τὸ, jusjurandum fideliter observatum, fides: an oath sacredly observed, faithfulness. Olymp. 2. 118. Choëph, 888.

Εύορκός, ου, ό, ή, jurejurando stans: one who

185

Ορ. 190. SYN. Αληθής, ευσέβης, ευγνώμων, ĕπιεικής.

Ευόρκωμά. See Ευορκία.

Ευόρκωs, fideliter: in a faithful manner. Choëph. 966.

Εύορμός, ου, ό, ή, bene fidus carinis: having a good harbour, safe for ships. Troad. 126. SYN. Ευλιμενός, επιτήδειός.

Εύοσμος, ου, ὁ, ἡ, fragrans: fragrant. Bacch.

231. Syn. see Εύοδμός.

Ευπάγης, εσς, δ, ή, bene compactus: well fastened. Ευπάγες αυτόφλοιον Theoc. 25. 208. SYN. Εύπηκτός.

Ευπαίδευτός, ου, δ, ή, bene eruditus: well in-

structed. Orest. 404.

Ευπαιδία, as, ή, felicitas in gignendis liberis; item soboles: happiness in children; offspring. Τέρπεταί τ' ευπαιδία Eur. Sup. 500. Syn. Ευτέκνία, τέκος.

Εύπαις, αιδός, bonos habens liberos: happy

in children. Hec. 798.

Ευπάλαμός, ου, ό, ή, artibus probe instructus: well put together or composed. Agam. 1509. See Πἄλἄμη. Syn. Ἐπίδέξισς, σθέναρος.

Ευπάλεως, facile: easily. Ευπάλεως κούρης

Apoll. 4. 193.

Ευπάλης, εσς, δ, η, luctam facilem habens; facile eluctabilis: easy to combat in; of easy conquest. Ευπάλξας τξλξεσθαί Apoll. 2. 617.

Ευπάραγωγός, ου, δ, ή, cui verba dare facile est:

easily imposed upon. Eq. 1112. See Ăγωγŏs. Ευπάρηὄs, ου, δ, ἡ, pulchras habens genas: having fair cheeks, blooming. Pyth. 12. 28. See Πἄρειά.

Ευπάρθενδς, ου, δ, ή, felix virgo : happy as a

virgin; pure. Bacch. 520.

Ευπάτερειός, Ευπάτριδης, ου, δ; Εύπάτρις, ίδος, δ, ή, bono patre natus: a man nobly born, noble on the father's side. Z. 292. Εις ευπάποδιε ο τα ταιμετ s side. 2. 292. Εις ευνα-τρίδας πάλιν έλθη Theoc. 18. 53. Τίς ἄν εὐπά-τρίς ὧδὲ βλάστοι in Soph. Εl. 1037, answers to ἄχδρευτὰ φέρουσ' ὅνείδη. Syn. Ο΄βρὶμὅπἄτρη. Ευπάτρῖς. See above. Εὐπάτρῖς. See above. Ευπάτρη, ὄρός, claro patre genitus: nobly

Ή Λίλαιὄς ευπάτωρ Pers. 961. Syn. see born. Ευγένης.

Ευπειθής. See below.

Εύπειστός, ου, Ευπειθής, Ευπίθής, εός, δ, ή, cui facile persuaderi potest: easily persuaded or believed, tractable. Aj. 152. Androm. 811. P. V. 34.

Ευπέμπελός, ου, ό, ή, felix, lætus: happily sent, happy, fortunate, joyful. Eumen. 479. SYN. Euxephs.

Eυπένθἔρος, ου, ό, ή, nobilem socerum habens: happy in a father-in-law. Theoc. 18. 49.

Εύπεπλός, ου, ό, ή, pulchrum habens peplum: finely dressed. Αχαιϊάδων εξπέπλων Ε. 424.

Ευπετάλος, ου, δ, ή, bene foliatus: having large leaves, well clustered. Thesm. 1000. See Πετάλον. Syn. Καλλίφυλλος, εύφυλλος, €ύβοτρϋς.

Ευπέτεια, αs, ή, facilitas, copia: ease, facility. Δι ευπέτείας τειχέων Phœn. 272. The a short,

Eυπέτης, έδς, ό, ή, facilis: easy. Phœn. 701.

Syn. see Εύκολος.

Eυπέτωs, facile, expedite: easily, readily. Choëph. 1034. Syn. Ευκόλως, απόνως, ραδίως,

Εύπηκτος, ου, δ, ή, bene compactus: wellcompacted, well built. Θάλαμων ἔῦπηκτων ψ. 41. Syn. see Εύδμητός.

Εύπηνος, ου, ό, ή, pulchre textus: beautifully woven. Iph. T. 313. Syn. Εύμἴτος, εύνητος,

€ύπηκτὄς.

Eύπηχϋς, εως, ή, pulchra brachia habens, pulchra: having beautiful arms, beautiful. Hipp. 200. See Πηχύς. Syn. Καλλίπηχύς.

Ευπίθής. See Εύπιστος.

Ευπίστωs, perquam fideliter: very faithfully. Thesm. 105. Syn. see Πιστως.

Εύπλειδς, α, δν, bene plenus: very full. ηκέν εϋπλείην ρ. 467. Syn. Έμπλεός, έκ-Θηκέν ευπλείην ρ. 467. πλέὄς, παμπληθης, πλήρης.

Ευπλέκης, έὄς, Εύπλεκτὄς, ου, δ, ή, bene junctus; nexilis: well twisted or turned. Ανστρέψειἄν ἔυπλέκἔας Ψ. 436. Bacch. 858.

SYN. Εύνητός, εύστρεπτός.

Εύπλοιἄ, ας, ἡ, felix navigatio: a prosperous voyage. Τι πότ' εύπλοιἄν ἔπραξαν (choriamb. trim. catalect.) Æsch. Sup. 1053. Syn. Πλοῦς ούρϊός, πρευμένης νόστος, ευδδία. Ep. Ăκύμαντός.

Εύπλοκαμίς, εδός, ή, Εύπλοκαμός, ου, δ, ή, pulchros cincinnos habens: fair-tressed. Ĕυπλοκἄμιδές Α΄χαιαί τ. 542. Iph. A. 791. Syn. Καλλίπλὄκἄμὄς, ἴὅπλὄκἄμὄς, ηὔκὔμὄς, κἄτἄβόστρυχός, ευχαίτης, εύθριξ, κάρηκομόων.

Εὐπλοσs, ου, navigatu facilis: easy to sail in, safe. Theoc. 7. 62.

Εὐπλῦνης, ἔος, ὁ, ἡ, bene lotus, mundus: wellwashed, clean. Πρῶτὄν ἔΰπλὔνἔς ηδἔ χἴτῶνα

Εύπνοσς, ου, δ, ή, bene spirans: sweetlybreathing, sweet-smelling. Mosch. 2. 32. SYN. see Εύδδμός.

Eυποίητος, ου, δ, ή, bene factus: well made or wrought. Ευποιήτοισί τάπητας υ. 150. SYN. Εύτυκτός, ευπάγης, εύπηκτός, εύξεστός, €ύξὄὄς.

Εύποκος, ου, δ, ή, bonum vellus habens: fleecy. Agam. 1389. Syn. Εύβὄτὄς.

Ευπόλεμειά, ας, ή, Eupolemia. Apoll. 1. 55. Ευπόλξμός, ου, ό, ή, bellicosus: warlike. Hom.Syn. Μἔνεπτολέμος, ευπάλαμος.

Εύπολίς, ίδος, ό, Eupolis: a comic poet who lived in the time of Aristophanes. Nub. 553.

Εύπομπός, ου, ό, ή, bonus dux: fair-conduct-

ing. Eumen. 93. Exp. Αγάθος σδηγός. Εύπορος, ου, ο, η, facilis meatu; parabilis, abundans: easy to pass; easy to be provided, expeditious, ready, abundant. Eccles. 236. Syn. Οξύs, ευχέρης, επίδεξίος, άφθονος, ζάπλουτός, περισσός.

Εύποτμός, ου, ό, ή, felix, fortunatus; happy, fortunate. Agam. 237. See Πότμός. Syn. Ευδαίμων.

Εύποτος, ου, ό, ή, potatu facilis et suavis: fit for drink, fresh, clear. Pers. 617. SYN. 'HOU-

Eύπους, πόδος, bonis pedibus præditus; velox: having good feet; swift-footed. Call. fr. 48. Syn. Κράταίπους.

Ευπραγία, Ευπραξία, ας, Εύπραξίς, έως, ή, res secundæ; bona actio: success, prosperity; a generous action. Σύν δἔοῖς ευπραγἴας Olymp. 8. 18. Helen. 735. Agam. 246. Syn. Ευδαιμόνια, ευτύχια, ευεργέτημα.

Ευπρέπης, έσς, Εύπρεπτός, ου, δ, ή, decorus; bene ornatus: graceful, proper, becoming; well adorned, elegant. Hec. 269. Æsch. Sup. 730. Syn. see Εκπρέπής.

E υπρ ξπω̂s, decore : becomingly, decently.

Alcest. 156.

Εύπρηστός, ου, ὁ, ἡ, facilis accensu ustuque; bene flans: easy to burn; full-blowing. 2. 471. Eυπροσήγορος, ου, ο, ή, blande compellans, comis: easy of address, affable. Hipp. 94.

SYN. Φιλόφρων, φιλάνθρωπός, ευμένής.

Ευπρόσοιστός, ου, ὁ, ἡ, allatu facilis, commodus: easy to be reached, attainable, con-Med. 279. Syn. Εύπορος, εύφορος, venient. €υαντής.

Ευπρόσωπός, ου, ό, ή, pulcher aspectu, formosa facie: fair-faced, comely, beautiful. Phœn. 1356. Syn. Ευπροσήγορος, ευμειδής, εύστομος, εύμορφός, ευειδής, ευπρέπής, ώραιος.

Ευπρυμνής, ĕŏs, δ, ή, decorus: well-regulated or decorated. Æsch. Sup. 996. Sed vox est

suspecta.

Εύπρυμνός, ου, δ, ή, pulchram puppim habens: having an ornamented stern. Iph. A. 723.

Εύπρωρός, ου, ό, ή, bonam seu pulchram proram habens: with a fair prow. Iph. A. 765.

Εύπτερός, ου, ὁ, ἡ, bene alatus: well pinioned. Œ. R. 176.

Εύπυργός, ου, ὁ, ἡ, pulchras turres habens: well fortified. Dan. I. Syn. Καλλίπυργός, ευτειχής.

Εύπωλος, ου, δ, ή, producens bonos equos: famed for horses. Œ. C. 710. Syn. Εύιππός. Ευράξ, ex obliquo: by the side, obliquely. Av. 1258.

Eυράφης, εσς, δ, η, bene consutus: well sewed. Χεῦσὄν ἔυρἄφἔεσσἴ δὄροῖσιν β. 354.

Ευρείτης, ου, et Dor. Ευρείτας, α, δ, pulchre s. bene fluens: fair-flowing. Troad. 815.

Εύρετις, ιδός, ή, inventrix: a discoverer. Παν-

τός εστίν εύρετις Soph. Fr.

Εύρετος, η, ον, inveniendus: to be found.

Soph. Fr. 60.

Εύρημά, ἄτὔs, τδ, inventum: lucrum, inpr. insperatum: an invention; chance gain. Syn. Εξεύρημα, μηχανή, επιτήδευμα, 1348. βούλ€υμἄ.

Εύρην, ηνός, Εύρηνός, ου, δ, ή, alens pulchras agnas: famed for beautiful lambs. Αδμητός ευρήνεσσιν ανάσσων Apoll. 1. 49., and 3. 1085.

SYN. Πὄλὔμηλὄς, εύμηλὄς.

Εύρησιέπης, έσς, δ, ή, verborum inventor: an inventor of words. Εύρησιξπής πξρίτριμμα δίκων Nub. 446. Syn. Καινδλόγος, εύγλωσσός.

Εύρις, vel Εύριν, ινός, vel Εύρινός, ὄν, δ, ή, cui bonus est nasus: quick-scented. Aj. 8.

See 'Plv, 'Pis.

Ευριπίδηs, ov, δ, Euripides: the famous tragic writer. "Οστίς ουκ Ευριπίδην Nub. 1377. Ερ. Κάταχρυσός, σόφωτάτος, γνωμότυπός, πάνουργός, πτωχόποιός, χωλόποιός, ράκιδσυρραπτάδης, στωμυλιόσυλλεκτάδης.

Ευριπίδιον, ου, τό, dimin. a præced. Ευριπίδιον ω γλυκυτάτον και φίλτάτον

Εύριπός, ου, δ , (2) δ , $\dot{\eta}$, (1) Euripus: the strait which separates Eubœa from Bœotia; (2) inconstans: inconstant. Τόνδε κᾶτ' Εύριπον έχουσιν (paræmiac) Iph. A. 11. Ερ. Στεινός,

Εύρίσκω, 2 a. εὖρὄν, f. εὑρήσω, invenio: to find. Hipp. 447. Syn. Ανευρίσκω, εξευρίσκω,

κάτάλαμβάνω.

Εύρὄός. See Ευρρεής.

Εῦρὄς, ου, δ , (2) ϵὄς, $\tau \delta$, (1) Eurus: the East wind; (2) latitudo: latitude, breadth. B. 146. Cycl. 389. Syn. Απηλιώτης, (2) πλάτός, μέγεθός, ϋπέροχή. Ερ. (1) Λίγϋς, κάκος, κραιπνός, δύσαής.

Ευρρέτης, εσς, poët. είσς; Ευροσος, ου, δ, ή, pulchre fluens: fair-flowing. Ευρρείος πόταμοίο Ζ. 508. Πόταμός πέρ εθρόδος φ. 130. Syn. Ευρυρεέθρος.

Ευρυάγυια, ας, ή, latas vias habens: having wide streets. Ευρυάγυια Μυκήνη Δ. 52.

Ευρυάλη, ης, ή, Euryale: one of the Hes-Σθεινώ τ' Ευρυάλη τέ Hes. Theog. perides. 276.

Ευρύἄλος, ου, δ, Euryalus: the son of Mecisteus. Δρησου δ' Ευρύἄλος Ζ. 20. Ερ. Μενεχάρμης, βρότολοίγω ισός Άρηι, ισόθεος

Ευρυάνασσά, ης, ή, late regnans: widely ruling. Θέος ευρυάνασσα Call. 6. 121. Syn.

see Ευρύκρείων.

Ευρύβάτης, ου, δ, Eurybates: the herald of Ulysses. Ευρύβάτην πρόσξειπε Α. 320. Phr. Κήρυξ Ιθακήσϊός, γυρός έν ώμοισϊν, μελανόχρόδς, ουλόκαρηνός τ. 246.

Ευρύβιας, ου, δ, late potens, vires suas late exercens: having widely-extended power. Olymp. See below. Syn. Ευρύκρείων, ευρυ-6, 99.

σθ ένής.

Ευρύδίη, ης, ή, Eurybia: the daughter of Pontus and Terra. Ευρύβίην ἄδἄμαντός Hes. Theog. 239.

Ευρϋδάμας, αντός, δ, Eurydamas: (1) the name of a prophet in Homer; (2) one of the Argonauts. Τἶτάς Ευρυδαμαντός Ε. 149. Ευρυδικη, ης, ή, Eurydice: (1) the wife of Nestor; (2) the wife of Creon. Νέστορος Ευρυ-

δίκη γ, 453. ΡΗΒ. Νέστορος αιδοίη παρακοιτίς. Εύρῦθμος, ου, ὁ, ἡ, concinnus: neat, well

proportioned. Ευρύθμοις προσήμασιν Plut. 759. Syn. Εύθετός, ευμελής, άρμοδίος, όμαυλος.

Ευρύθμως, concinne: neatly. Ευρύθμως κατ έκπἴε Cycl. 560.

Ευρὔκ ἔρως, ω, et ωτὄς, ὁ, ἡ, late cornua habens: large-horned. Ευρύκερως βούς Mosch. 2. 149. Syn. Κέρἄὄς, κέρξαλκής.

Ευρύκλειά, ας, ή, Euryclea. Πρός δ' Ευρύκλειάν εειπεν υ. 128. Ερ. Ωπός θυγάτηρ, π ερίφρων, φίλη, τρόφος.

Ευρὔκολπός, ου, δ, ή, spatiosum sinum habens: having a wide bosom. Nem. 7. 49. See Evρὔκἔρως.

Ευρύκρείων, οντός, δ, late regnans: widely ruling. Ευρυκρείων Αγαμέμνων Α. 102. Syn. Ευρυσθένης, ευρύβίης.

Ευρύλείμων, ωνός, ό, ή, lata prata habens: having extensive meadows. Pyth. 9. 95. See

Ευρύλοχος, ου, δ, Eurylochus: one of Ulysses' companions. Μέγαλήτδρδο Ευρύλδχοιο

Ευρύμαχός, ου, δ, Eurymachus: one of the suitors of Penelope. Την δ' αυτ' Ευρυμάχος ϕ . 320.

Ευρυμέδουσα, ης, ή, Eurymedusa. Θάλαμη-

πόλος Ευρύμεδουσα η. 8.

Ευρυμέδων, οντός, δ, Eurymedon; adj. late Ευρυμέδων imperans et curans: widely ruling. Ευρύμ viós Δ. 228. Pyth. 3.6. Ερ. Αγάπήνωρ.

Ευρυμέτωπος, ου, δ, ή, latam frontem habens:

having a broad forehead. Βὄῶν γἔνὄς ευρὔμετώπων υ. 212.

Ευρυμίδης, ου, δ, filius Eurymi: the son of Eurymus. Τήλξμος Ευρυμίδης ι. 509.

Ευρύνομη, ης, ή, Eurynome: a daughter of Oceanus, and mother of the Graces (Hes. Theog. 358. and 906.); also, an attendant of Penelope. o. 168. See below.

Ευρύνομος, ου, ό, Eurynomus: one of the suitors of Penelope. Ευρύνδμός τε και Αμφίμεδων χ. 242.

Ευρύνω, ὔνῶ, dilato: to widen, dilate. Αύλάκας ευρύνοντι Theoc. 13. 31. Syn. Πλατύνω, μηκύνω, αυξάνω.

Ευρύνωτός, ου, δ, ή, latos habens humeros: broad-shouldered, athletic. Ουδ' ευρύνωτοι φωτές Αj. 1250.

Ευρυσδειός, α, ον, latas vias habens: having wide streets or ways, broad. Χθονός ευρυδδείης

λ. 52. Syn. Πλάτυς, μέγάς.

Ευρύοπής, ου; Ευρύοψ, όπός, late sonans, vel prospiciens: widely sounding or seeing. Θρόνον ευρυόπα Ζεύς Θ. 206. 442. Syn. Ερίγδουπός, βαρύγδουπός.

Ευρύπόρος, ου, ό, ή, amplos habens meatus: wide-across. Θάλάσσης ευρύπόροιο δ. 432. SYN. Ευρύόδειός.

Ευρύπρωκτία, as, ή, amplitudo podicis: broadness of bottom. Σχημά κεὐρυπρωκτίαν Vesp.

Ευρύπρωκτός, ου, ό, ή, qui amplo podice est: having a broad bottom. Nub. 1084.

Ευρύπύλη, ης, ή, Eurypyle: a woman beloved by Anacreon. Anacr. 62. 1. See below.

Ευρύπὔλης, ἔος, ὁ, ἡ, amplas portas habens: wide-gated. Ευρύπὔλὲς 'Ăίδος δῶ Ψ. 74.

Ευρύπύλος, ου, ό, Eurypylus: a Grecian See above. Ερ. Ευαιμονίδης, Ευαίμόνος υίος, πέπνυμενος, ήρως Διότρεφής, άγαπήνωρ, ἄγλἄὄς, μἄχης ἄκὄρητός, Ξεὄειδης, μεγάθυμός, ξρικυδής.

Ευρύρεξθρός, ου, ό, $\dot{\eta}$, late fluens : widely flowing. Αξιός ευρυρέεθρος Φ. 141. SYN. see

Ευρρεής.

Ευρύς, εία, υ, latus: wide, extensive. Επ' ευρέα νωτά δάλασσης Β. 159. Syn. Πλάτυς,

Ευρύσακης, ου, δ, Eurysaces: the son of Ajax

and Tecmessa. Ευρύσακές ίσχε δια πολυρράφου στρέφων Aj. 576. Ευρυσθευής, εσς, ὁ ή, potens: having extensive

power. Ευρυσθένες οδόν εειπας ν. 140. Μεγάλοσθενής, ευρύκρείων, ευρύβίης.

Ευρυσθεύς, εως, δ, Eurystheus: the king of Mycenæ. Alcest. 66. Ερ. Εσθλός, ἄναξ, Τιρύνθτός. Ρης. Σθενελοιό πάις Περσηϊάδαό Τ. 123.

Ευρύστερνός, ου, ό, ή, latum pectus habens : broad-chested. Καϊ ευρύστερνόν Αθάναν Theoc.

Ευρύτειος, α, ου, Euryteus: pertaining to Eurytus. Την Ευρύτείαν οίσθα Trach. 1221.

Ευρύτερωs, latius, laxius: more widely, more loosely. Ελθών χαλάσον όπως αν ευρύτερως έχη Lysist. 418.

Ευρύτίδης. See Ίφιτός.

Ευρύτιμος, ου, δ, ή, late honoratus: widely honoured. Olymp. 1. 67. Τιμή. Syn. see Εντιμός. See Ευρύφύης and

Ευρύτίων, ωνός, δ, Eurytion. Κένταυρόν άγάκλυτον Ευρυτίωνα φ. 295.

Εύρυτος, ου, ό, Eurytus: a prince of Œchalia in Arcadia. Iph. A. 282. Ούτ' Ευρυτώ Οιχαλίηι

Ευρύτος, i. q. Ευρρέής. q. v. Iph. A. 420. Pv, as in χρυσόρδυτός.

Ευρυφάεσσά, as, ή, Euryphaëssa: the mother of Sol, Aurora, and Luna. Γημέ γάρ Ευρυφάεσσάν Hom. 30, 4.

Ευρυφάρετρης, ου, δ, latam s. amplam habens pharetram: having a broad quiver. Pyth. 9. 45. See above, and Φάρξτρα.

Ευρύφυης, εσs, δ, η, late crescens: growing wide. Ευρυφύες κρί λευκόν δ. 604.

Ευρύχαίτης, ου, δ, comam alte gestans: wearing the hair high. Isthm. 7. 4. See above. Ευρυχόρός, ου, ό, ή, ubi ampli chori duci possunt, amplus: ample, spacious. Bacch. 87.

See Ευρυφυής. Syn. Καλλιχόρος.

Ευρώδης, εσς, et Ευρώεις, εσσα, εν, (1) putris, situ obsitus: filthy, squalid, putrid, gloomy; (2) latus: broad. Aj. 1190. Hes. Theog. 731. SYN. Σἄπρος, σάθρος, σκότεινος.

Ευρώπη, Ευρωπείη, ης, ή, Europa: (1) Europa, (2) Europe. Eur. fr. Cretens. 2.2. Mosch. 2. 41. Ερ. (1) Περικαλλής, αμύμων, κερόεσσα, Τὔοῖα.

Ευρώπίος, α, ον, Europæus: of Europe. ρωπίας τε τούδε Ion 1587.

Ευρωπός, οῦ, ὁ, ἡ, tenebricosus : gloomy. Others understand, latus, spatiosus : broad, spacious. Iph. T. 627.

Eυρώs, ῶτὄs, ὁ, situs, mucor, caries: filth, mouldiness, rot. Theoc. 4. 28. Syn. Αίη.

Ευρώτας, ου, δ, Eurotas: a river in Laconia. Hec. 647. Ερ. Δονακότροφος, δινήεις, καλλίρρόσε, Μεσσήνισε.

Ευρωτίαω, situ obsitus sum: to be covered with filth. Nub. 45. Syn. Ιδρόομαι, σήπομαι.

Ĕŭs, g. ε̃ε̃ŏs et ε̃η̃ŏs, (unde ε̃v, quod factum εν, ισχυρός, γενναίδς, μέγας.

Ευσέβεια, Ευσέβια, ας, ή, pietas: piety, affection. Ευσέβεια και προμηθία. Iph. Τ. 1203. Hipp. 1094.

Eυσέβεω, Deum colo, pius sum: to be pious. Eur. fr. Erechth. 11. 8. Syn. Ευάγεω, εῦ σεεω

Ευσέβεωs, Ευσέβωs, pie: piously. Olymp. 6. 133. Œ. R. 1431.

Eυσ εθής, εδς, δ, ή, pius: pious. Eur. El. 1193. Syn. "Οσίος, δίκαιος.

Ευσέβία. See Ευσέβειά.

Εύσσελμός, Εύσσελμός, ου, δ, ή, bonis instructus transtris: well benched, fast-sailing.

Iph. T. 1384. ξ. 345. Syn. Εὐζῦγος, εὐκωπος. Εὐσεπτος, ου, ὁ, ἡ, venerabilis: venerable, hallowed. (E. R. 863. Syn. Σεμνος, ἄποβλεπτός.

Εύσημός, ου, ὁ, ἡ, prospera signa dans, faustus: auspicious. Iph. A. 252. SYN. Επίσημός, έκδηλός, φανέρός.

Ευσθένεω, viribus polleo: to have good strength. Cycl. 2. Syn. $I\sigma\chi'\omega$, q. v. Ευσκαρθμός, ου, δ , $\hat{\eta}$, bene saltans et currens,

agilis: leaping well, fleet. N. 31. SYN. Τάχυς,

Ευσκευέω, bene instructus sum: to be well prepared. Aj. 823. Syn. Ευστέλλομαι, ευστόλίζομαι, πάρασκευάζομαι.

Ευσκίαστός, Εύσκίδς, ου, δ, ή, quod bene adum-

bratur, opacus: well shaded, dark. Œ. C. 1708. Theoc. 7. 8. See ∑κἴά.

Εύσκοπός, ου, ό, ή, aptus ad observandum, perspicax: well fitted for observation, quicksighted. Ευσκόπῷ Αργειφόντη η. 137.

Εποπτηρ, εύστοχος, πρόσκοπος. Εύσοια, ας, ή, incolumitas: perfect safety.

Ζωντά τ' ευσοίας χάριν Ε. С. 390.

Εύσὄὄς, ου, ὁ, ἡ, bene salvus: safe, well preserved. Theoc. 24.8.

Ευσπλαγχνία, as, ή, animi præstantia: courage. Της εμης ευσπλαγχνίας Rhes. 192. Syn. Ευτολμία, ευθυμία.

Εύσπορος, ου, ό, ή, bene satus, fecundus: well

sown, fertile. Av. 231. Εΰσσελμὄς. See Εύσελμὄς. Εΰσσωτρός. See Εύσωτρός.

Ευστάθης, ĕŏs, δ, η, stabilis: well established, firm. Έντος ευστάθεος υ. 258. Syn. Ευ ποιητος, βέβαιος, έμπεδος, εμβριθής.

Ευστάλης, ĕŏs, δ, ή, commode instructus: well furnished. Αλλ' ευστάλη και λεπτόν Pers. 800.

Syn. Εύστολος, επίδεξίος.

Εὐστειρός, η, όν, bonam carinam habens : well keeled. Τἰφύν εϋστείρης Apoll. 1.402.

Ευστέφανος, ου, ό, ή, bene coronatus: beautifully crowned. Ευστέφανου τ' Αφροδίτης 3.267. Syn. Πόλυστέφης, καλλικρήδεμνός, εὐκόσμη-

Ευστιπτος, ov, δ, ή, bene calcatus, ideoque densus et bene textus: well trodden, closely Ευστιπτον Θέτο φαρος Apoll. 2. 30. woven. SYN. Εύστρεπτός.

Ευστολίζω, ἴσω, apparo, orno: to arrange well, furnish, adorn. Iph. A. 255. Syn. Εῦ στέλλω, πάρασκευάζω, κάταστέλλω, ευτρεπίζω.

Εύστὄλὄς, ου, ὁ, ἡ, bene instructus: well fitted or furnished. Philoct. 516. Syn. Evστάλης, ευκόσμητός, ευείμων.

Ευστόμεω, concinnum ore cantum modulor:

to sing beautifully. G. C. 18.
Εὐστομός, ου, ὁ, ἡ, qui pulchro ore est: having a fair mouth or tongue. Εύστομά ξχω, sileo: to be silent. Philoct. 201. Syn. Εύφη-

Ευστόχία, ας, ή, dexteritas in jaculando: skill in shooting. Καὶ χέρὄς ευστόχίαν Troad.

813.

Εὐστοχος, ου, δ, ή, felix in jaculando: skilful in aiming. Phœn. 140. Syn. Έκατηβέλέτης.

Εύστρα, as, ή, fossa in qua mactabantur sues: a pit to scald hogs in. Eq. 1236. Syn. Βοθρος,

Εύστρεπτός, Ευστρεφής, εός; Εύστρόφός, ου, δ, ή, bene tortus: well turned or twisted, well bound. Ευστρέπτοισι βὄευσιν β. 426. φ. 408. Ιρh. Α. 293. Syn. Ευπλέκης, εύπλεκτός.

Εύστυλος, ου, ό, ή, pulchras columnas habens: decorated with fine columns. Iph. T. 128. See

Στῦλὄς.

Ευσύμ θ λητὄς, Ευσύμ θ ὄλὄς, ου, δ , $\mathring{\eta}$, quod per conjecturas facile cognosci potest: easy to be conjectured or comprehended. "Ηδ' ουκ ĕτ' ευξύμελητός P. V. 800. Choëph. 164. Εύγνωστός, ευσύν έτος, νόητός.

Ευσύμβολος. See above.

Ευσυνέτος, ου, δ, ή, intellectu facilis: easily intelligible. Ευξύνετον ξύνετοισι βοάν Iph. T. 1093. Syn. Ευπαίδευτός, εύστοχός, σόφος, ĔŬνĔΤŎS.

Εύσφὔρὄς, ου, δ, ή, talum habens elegantem: having a beautiful ancle. Helen. 1569. Σφυρόν. Syn. Καλλίσφυρός, αργυρόπεζός.

Ευσχημόνως, Ευσχήμως, decore, composite: gracefully, becomingly. Vesp. 1210. Hec. 567. Syn. Πρεπόντως, ευπρεπώς, δικαίως, κάλώς, ευκόσμως.

Ευσχήμων, ὄνός, decens, spectabilis: having a handsome form, elegant. Med. 584. Syn. Ευπρέπης, διαπρέπης, κάλος, κόσμιος, σεμνός, έντιμός, ἔπἴσημός.

Ευσχήμως. See Ευσχημόνως. Ευσωμάτεω, bono sum corporis habitu: to be sound or plump in body, able-bodied. ευσωμάτειν Androm. 763. SYN. EVEKTEW, *ϋγιαίνω*, εῦ ἔχω.

Εύσωτρος, poët. Εύσσωτρος, ου, ο, ή, cujus rotæ bene ferro conglutinantur: well soldered or braced. Τοι μέν γάρ εΰσσώτρου επ' απήνης Hes. Scut. 273.

Εύτακτός, ου, ὁ, ἡ, bene ordinatus: well arranged. Vesp. 424. Syn. Επίεικής, ευσχήμων, σύμμετρός, κόσμιός.

Ευτάκτως, ordinate: orderly. Nub. 964. Syn. Ευσχημόνως, ευσχήμως, έξης, εν τάξει, κάτά

Εῦτϵ, quando; sicut: when; as. Alcest. 966. Syn. "Οτέ, οπόταν, όταν, ημός, είπερ, επειδή, ωσπέρ.

Ευτειχής, εός; Ευτείχεός; Ευτείχητός, ου, δ, ή, bene munitus: well walled, strongly fortified. Androm. 1002. A. 129. Hom. Ven. 112.

Ευτέκνια, as, ή, felicitas sobolis: a fair offspring. Γένδς ευτέκνίας χρόνίου κάθάροις Ion 473. Syn. Ευπαιδία, καλλίπαιδία.

Εύτεκνός, ου, δ, ή, felix prole: fortunate in children. Phæn. 1076. See above. Syn. Εύπαις, πολυγονος.

Ευτέλεια, ας, ή, parva impensa: frugality, cheapness. Av. 805. The a short, as in Ευσέβειά. Syn. Φαυλότης, φειδώ.

Ευτέλης, έσς, δ, ή, facilem impensam præbens, vilis: cheap, frugal, paltry. Sept. Th. 487. Syn. Αφέλης, φειδωλός, φαῦλός, ὁ τὕχών.

Ευτελίζω, vilipendo: to degrade, despise.

Anacr. 45. 10. Syn. Āτίζω, ἄθἔτἔω. Ευτέρπη, ης, ἡ, Euterpe: one of the nine Muses, Hes. Theog. 77. Syn. see Μοῦσαι. Ευτερπὴς, ἔός, ὁ, ἡ, valde jucundus: very delightful. Olymp. 6.

Εύτμητός, ου, $\dot{\delta}$, $\dot{\eta}$, bene sectus: well cut.

Ευτμήτοισιν ιμασι Φ. 30.

Ευτολμία, ας, ή, audacia, confidentia: good courage, resolution. Εστίν ουδ' ευτολμία Med. 469. Syn. Θράσυτης, ευψυχία.

Εύτολμός, ου, ό, ή, audax : courageous. Agam. 1273. Syn. Θράσυς, εύψυχος, προθυμός, ζάμενής.

Ευτόλμως, audacter: courageously. Agam. 1269. Syn. Ευψύχως, πρόθύμως.

Εύτονος, ου, ό, ή, validus, firmus: strong, firm. Acharn. 673. Syn. Εύρωστος, ευμένης, γενναίος.

Ευτόνωs, acriter, magna contentione: actively, with all his might. Plut. 1096. Syn. Ισχυρώς. Εύτορνός, ου, δ, ή, tornatu facilis, pulchre tor-

natus: easily turned by a lathe, beautifully polished. Troad. 1197.

Ευτράπεζος, ου, δ, ή, qui multos in mensaexcipit: who receives many at his table, hospitable. Ουκ ευτράπεζος αλλ' επάκτιοι φάτναι Eur. fr. Stenob. 3. 2.

Ευτράπελός, ου, ό, ή, lepidus, urbanus: face-

tious, witty. Ούτ' επός ευτράπελον Pyth. 4. 186. Syn. Αστείος, χάριεις, καλλιεπής, κουφός, απαίδευτός.

Ευτράφης, Ευτρέφης, έσς, δ, η, bene nutritus seu saginatus : well nourished or fattened. Evτράφεις ήθης τέλος Med. 920. ξ. 530. Syn. Εῦ θρεπτός, εῦ παιδευτός, πίων.

Ευτρέπης, εσς, ό, ή, paratus, facilis, faustus: ready, prepared, compliant, propitious. Herc.

F. 495. Syn. Έτοιμός, πρόχειρός.

Ευτρεπίζω, paro: to manage well, arrange, prepare. Iph. A. 1111. Syn. Έτοιμάζω, εξαρτύω, κάτασκευάζω, εντύνω, επίκοσμεω.

Ευτρέφής. See Ευτράφής.

Ευτριαίνης, ου, δ, tridente insignis: distinguished by a trident. Olymp. 1. 117. See

Εύτριχος, ου, ὁ, ἡ, bene comatus: having thick or long hair, bushy. Ευτρίχου γενειάδος Herc. F. 929. Syn. see Εύθριξ.

Ευτρόχαλός, ου, ό, ή, rotundus, planus: round, level. Ευτρόχαλω έν αλωή Υ. 496. Some read Ευκτιμένη. Syn. Εύτροχός, εύκυκλός.

Εύτροχός, ου, δ, ή, bene currens: easily running. Εύτροχον αρμά τιταίνων Μ. 58.

Ελάφρος, ευτρόχαλος.

Ευτύκης, quidam adducunt, et eodem s. quo Εύτϋκός. Vide Steph. Thes. ed. Valpy, col.

Εύτϋκός, i. quod Ευτρέπης, q.v. Æsch. Sup. 970. See Tukos.

Ευτύχεω, prospera fortuna utor: to succeed, to be prosperous or happy. Iph. T. 350. See Τύχη. Syn. Εῦ πράττω, ευδαιμὄνεω, ευπραγεω, εῦ πάσχω, ευημερεω, κάλῶς πράττω. Εσθλοῦ κὔρεω δαίμονος.

Ευτύχημα, ατός, τό; Ευτύχια, ας, ή, secunda fortuna: good fortune, success. Ευτύχημἄτα χθονός Phæn. 1375. Orest. 301. Ευτύχημἄ and Ευτύχία, though here classed together, differ in meaning; the former signifying one single instance of good fortune, the latter, good fortune generally. The same remark will apply to Evεργετημά and Ευεργεσία, and all words of similar form. Syn. Ευδαιμόνία, ευπραγία, ευπραξία, ευεστώ, ολεός, ἄγἄθὴ τὕχη.

Ευτύχης, ἔος, δ, η, fortunatus: fortunate, successful. Εμοί δ' ουκ ευτύχές Iph. A. 747. Syn.

Ευδαίμων.

Ευτύχια. See Ευτύχημά.

Ευτύχις, ίδος, ή, Eutychis. Ευνόα Ευτύχιδος Theoc. 15. 67.

Ευτύχως, prospere: prosperously. Εφ' ὔμξναιόν ευτύχως. Iph. A. 624. Syn. Ευδαιμόνως, μακαρίως.

Εὐῦδρός, ου, ό, ἡ, aquosus : well watered. Iph. T. 400. See Ένῦδρός. Syn. Ένῦδρός,

Εύυμνος, ου, δ, ή, laude dignus: well worthy of praise. Πάντως εύυμνον εόντα Hom. Apoll. 207. Syn. Πολυυμνός, αμφιβόητος.

Ευϋφής, ἔὄς, ὁ, ἡ, bene textus: well woven. Trach. 611. See ἡάω. Syn. Εύνητὄς, λεπ-

Ευφάρετρης, ου, δ, pharetra insignis: distinguished by the quiver. Trach. 208. See &a-

Ευφεγγής, εੱδς, δ, ή, pulchre splendens: beautifully shining. Pers. 386. Syn. Καλλίφεγγής, λαμπρός.

Eυφημέω, faveo lingua, bona verba dico;

gratulor: to speak well, speak words of good omen; to congratulate. Hec. 659. Syn. Επευφημέω, ευλόγέω, ευστόμέω, έπαινέω, σεβίζω, σἴωπἄω.

Ευφημία, as, ή, bonum omen, fausta precatio: a good omen, auspicious prayer. Ευφημίαν ανείπε Iph. A. 1563. Syn. Ευλόγία.

Εύφημός, ου, ό, (1) Euphemus: Euphemus, one of the Argonauts, commander of the Ciconians; (2) boni ominis, faustus: well omened. Apoll. 1. 179. Syn. (2) Ευώνὔμὄς, αίσἴὄς.

Ευφήμως, auspicate, pie : auspiciously, piously. Eumen. 287. Syn. Ευσέβως, εντίμως, κάλως

Εύφθογγός, ου, δ, ή, suaviter sonans: sweetly sounding. Troad. 127. SYN. see Ευήχης.

Ευφίλης, εσς; Ευφίλητος, ου, ό, ή, dilectus, jucundus: well beloved, dear, pleasant. Agam. 34. 104. See Φίλός. Syn. Τρίποθητός, προσφίλης, φίλητός, ἄγἄπητός.

Ευφϊλόπαις, παιδός, pueris amicissimus: very

fond of children. Agam. 700. See above. Εύφορβὄς, ου, δ, Euphorbus: a noble Trojan. Π. 809. ΕΡ. Βουκόλιδης, δηρητήρ, δουρικλύτός, εὕπλοκάμος, περίκαλλης, Δάρδανος ἄνήρ. Ρηκ. Πάνθου υίος εΰμμελίης, Τρώων ἄριστος, είδος αμώμητός.

Ευφόρητός, ου, ό, ή, elatus; tolerabilis: borne up; easily tolerated. Choëph. 347. Syn. Φŏρητός, ευάγκαλός.

Ευφόρίδης, ου, ό, Euphorides. Τί δαὶ Δράκυλλος κ' Ευφορίδης ή Πρινίδης Acharn. 612.

Ευφράδέως, prudenter, expresse : wisely, expressly, distinctly. 'Ως συ μάλ' ευφράδέως Syn. Επίφραδέως, σάφως, κοσμίως, τ . 352. ευκόσμως.

Ευφραίνω, ανώ, exhilaro, oblecto: to exhilarate. delight. Alcest. 245. Syn. Φαιδρύνω, ἔπιτέρπω, θέλγω, ψυχάγωγέω,

Ευφρόνη, ης, ή, nox: night. Bacch. 233. Syn. see Νύξ.

Ευφρόνως, benigne, læte: kindly, joyfully. Ηίρρ. 793. Syn. 'Ηδέως, τερπνως, ἄγανως, ευθύμως.

Ευφρόσὔνη, ης, ἡ, (1) lætitia: mirth; (2) Euphrosyne: one of the Graces. Ἡ ὅτἄν ευφρόσὄνη ι. 6. Syn. Γἄνὄς, ευθυμῖα, ἄβρόσὔνη, άβρότης. Ερ. Εράτη, γλύκερα, γλύκεῖα.

Εύφρουρὄς, ου, ό, ή, bene munitus; vigil: well guarded; vigilant. Dan. 23.

Εύφρων, ὄνὄς, hilaris, generosus; lætitiam afferens: glad, cheerful, generous; gladdening. Οῖνον ετθρονά Γ. 246. Syn. Εύθυμος, εῦ φρον εων, εχεφρων, ήδυς, ιλάρος.

Ευφυής, ĕŏs, δ, ή, habilis, ingeniosus; procerus, robustus : well fitted by nature, ingenious ; tall, robust. Ευφύτες κυημαί τ' Δ. 147. Syn. Μέγας, ισχυρός, κάλος, αγχινόος, επίεικης, δραστήριός, εύστοχός.

Ευφύλακτός, ου, δ, ή, bene custoditus, tutus: well guarded, safe. Herc. F. 200. Syn. Acφάλης, εύφρουρός.

Εύφυλλός, ου, δ, ή, pulchra folia habens: having fair foliage. Helen. 1330. SYN. Epiφυλλός, βάθυφυλλος, τάνυφυλλός, ευπέτάλός.

Εύφωνὄς, ου, δ, ή, bene sonans, sonorus: sweet-sounding, melodious. Isth. 1. 90. Syn. Μεγάλδφωνὄς, ήδύφωνὄς, ευήχης.

Εύχαλκός, ου, ό, ή, e pulchro ære factus: of

fine brass. H. 12. Εύχἄρῖs, ἴτὄs, facetus, gratiosus: agreeable, acceptable. Epith. of Venus. Εύχἄρῖs οὕτω

Med. 631. Syn. Χάριεις, επιχάρις, άγάπητος, ήδὔς, ευτράπελος.

Εύχειρ, ειρός, ό, ή, manu præstans, fortis: brave, valiant. Olymp. 9. 165. Syn. Ανδρείος,

Ευχείρωτός, ου, ὁ, ἡ, facile tractatus aut superabilis: easily handled, easily conquered. Pers. 458. Syn. Aσθένης.

Ευχέρεια, as, ή, facilitas: ease. Eumen. 498. See Evhăpeiă.

Ευχέρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, facilis : easy. Philoct. 526. Syn. Εύκολος, ευπετής, ράδιος.

Ευχέτασμαι. See Εύχσμαι.

Eυχή, η̂s, ή, votum, preces: a vow, prayer, Ion. 648. Syn. Ευχωλή, δέησίς. Ερ. Μάταιδς δεσπὄσϋνὔς, τελεσφὄρὄς, ὄσῖα, μείλιχὄς, δεσπε-

Εύχλοσς, ου, δ, ή, bene virens, frugifer: verdant, fruitful. Œ. C. 1600. Syn. Σιτόφόρος,

φἔρέσβἴος, χλωρος.

Εύχομαι, Ευχετάομαι, precor, glorior, profiteor: to pray, boast, profess. Hipp. 1453. θ. 467. Syn. Επεύχομαι, προσεύχομαι, δέομαι, ικέτεύω, ἔπιθυμεω, καυχάδμαι, ἔπαγγέλλδμαι.

Εύχορδός, ου, ό, ή, pulchras chordas habens:

beautifully stringed. Nem. 10. 39.

Εῦχος, ἔος, το, gloria, decus: glory, honour: Ε. 654. Syn. Δόξα, κλέδς, τιμή, ευχωλή, καύχημα, νίκη. Ερ. Έμπεδον, άσπετον, άφθιτον, ἄγήρἄὄν, ἄρίζηλὄν.

Εύχροσs, ου; Εύχρωs, ω, pulchro indutus colore: fair-coloured. Εύχρων γε θαίμα Lysist.

Εύχρυσός, ου, δ, ή, auro abundans: abounding in gold. Philoct. 597. See χρυσός.

Εύχρως. See Εύχρὄός.

Ευχωλή, ηs, ή, votum, jactantia: a vow, boast. Syn. Ευχή, εθχός, καύχησίς, θύσία. Ερ. Αγανόφρων.

Ευψυχία, as, ή, animi præstantia et fortitudo: nobleness of soul Ουχί τόξ' ευψυχίας Herc. F.

161. Syn. Ευτολμία, ανδρία.

Εύψυχος, ου, ό, ή, qui generoso et alacri est animo: noble-hearted. Εύψυχος η Androm. Syn. Εύτολμός, βαρσάλεσς, τολμηρός, εύθυμός, εύφρων.

Eυω, ustulo, uro: to singe, burn the hair off. Hes. Op. 703. Syn. Καίω, φλογίζω, οπτάω.

Ευώδης, ĕŏs, ὁ, ἡ, bene olens: sweet-smelling. Med. 837. Syn. see Εύδδμός.

Ευώλ ἔνος, ου, ὁ, ἡ, pulchros habens lacertos:

fair-armed. Pyth. 9. 31.

Ευώνυμος, ου, ό, ή, fausti nominis; sinister, per ευφημισμόν, of auspicious name; left. Ευώνυμοί τε και διαιτάν ήντινα Ρ. V. 499. Syn. Εύσημός, ουκ ανώνυμος, επίσημος, αριστέρος, λαιός, σκαιός, **ἔπ**ἄρίστ ἔρδς.

ἄρίστἔρος. Ευῶπις, ἴδος, ἡ ; Ευωπος, ἡ, ὄν ; Ευὼψ, ῶπος. Τίδοι τ ωπos, pulchros habens oculos: fair-eyed. ευώπιδα κούρην ζ. 113. Orest. 908. Œ. R. 199.

SYN. Ευειδής, εύμορφός, φιλός.

Ευωριάζω, leviter curo, negligo: to think slightly of, neglect. Ευωριάζειν γάρ P. V. 17.

Ευωχέω, convivio accipio: to entertain at a banquet. Cycl. 346. Syn. Δαίνυμι, έστιαω,

Ευωχία, as, ή, convivium epulæ: a banquet, entertainment. Es μακάρων ευωχίαν Ran. 85. SYN. see Dais.

Ευώψ. See Ευῶπίς.

Εφάλλομαι, poët. Επάλλομαι, insilio: to leap

upon. Ένθα οι νίος επαλτό N. 643. Syn. see Επίπηδαω.

'Ěφἄλὄς, ου, ὁ, ἡ, maritimus: on or near the a. Κήρινθόν τ' ἔφἄλον Δίου τ' Β. 538. Syn. Αγχιαλός, παραλίός.

Εφανδάνω, complaceo, gratus sum: to please, to be agreeable to. Εφήνδαν μητίδωσι H. 45.

Syn. 'Ανδάνω, ἄδεω, ἄρεσκω.

Εφάπτω, (1) act. illigo, alligo: to bind, attach or fasten to; (2) med. attingo, capesso: to touch, undertake. Olymp. 9. 91. Syn. (1) Ενάπτω, εξάπτω, κἄθάπτω, ἔπαρτᾶω; (2) "Απτόμαι, κἄθάπτομαι, ψηλάφαω, εγχειρέω, αντέχομαι.

Εφάπτωρ, ὄρὄς, δ, qui aliquem contrectat: one who feels or touches another. Æsch. Sup. 736.

Εφαρμόζω, ὄσω, accommodo: to adapt. Εί οί ἔφαρμόσσειἔ Τ. 385. Syn. 'Αρμόζω, καθαρμόζω, συναρμόζω, συνάπτομαι.

'Ěφαψίs, ϵωs, ή, contrectatio: a touching or

handling. Æsch. Sup. 46.

Εφεδρεύω, insidior, insidias colloco: to lie in wait for, watch. Τῷδ' ἔφεδρεῦον κἄρᾳ. Eur. El. 55. Syn. Ενέδρεύω, ἔπἴβουλεύω, ἔφέζομαι, ἔνέδρας τεκταίνὄμαι.

'Ěφεδρός, ου, ὁ, ἡ, qui in sella sedet, assessor: sitting near or on, watching. Ion. 200.

Έδρα. Syn. Έποχος, αντιπάλος.

Ěφέζομαι, sedeo: to sit upon or at. Helen. 1491. Syn. Εγκαθέζομαι, ἔπικαθέζομαι, ἔφιζανω, ἔφἔδρεύω, ἔπἴκειμαι.

Εφέλκω, Εφελκύω, attraho: to draw or bring on. Med. 552. Theoc. Ep. 22. Syn. Επισπάω,

προσκάλξω.

Εφέπόμαι, Εφέσπόμαι, insequor, sum comes: to follow, to be a companion. Orest. 1444. μ . 349. Syn. Επακόλουθέω, επόμαι, υπότάσσόμαι.

Εφέπω, persequor: to follow closely, press upon. Υ. 357. Syn. Διώκω, ἔπιδιώκω, ἔπέρχο-

μαι, δίξπω.

Εφερπύω, ύσω ; Εφερπύζω, ύσω ; Εφέρπω, adrepo: to creep or steal upon, advance slowly. Νυκτός έφερπύσας Theoc. 22. 13. Plut. 675. Alcest. 279. Syn. Πρόσέρπω, έρπύζω, πάρεισδύδμαι, πάρεισέρχδμαι, ἔπέρχδμαι, πάράγίγνδμαι.

Εφέσπερός, ου, δ, ή, vespertinus, occidentalis: of the evening, western. Œ. C. 1060. SYN.

see Έσπεριός.

Εφέσπομαι. See Εφέπομαι.

Εφέστιός, ου, δ, ή, ad focum, domesticus, hospitalitatis præses: at the hearth, at home, an inmate, guardian of hospitality. Med. 711. Syn. Έποικός, σύνοικός, αυτόχθων, πόλίτης.

Εφέτης, ov, δ, dux: a chief. Pers. 80. Syn.

'Ηγεμών, τοξότης, εφόρός, δικαστής.

Ε΄φέτμὴ, ῆs, ἡ, mandatum: a command, in-nction. "Ηκὄμέν ἔφετμαῖs ουκ Iph. A. 634. Syn. Εντόλη, επιστόλη, κελευσμά, πρόσταξίς, πρόσταγμά. ΕΡ. Εράτη, κρυέρα, σόφη, κεδνή.

Ěφευρἔτὴs, οῦ, ὁ, inventor : an inventor.Anacr. 41. 3. Syn. Αλφηστήs.

Εφευρίσκω, invenio: to find out, discover. Syn. Ανευρίσκω, εξευρίσκω, κάτα-Alcest. 715. λαμβάνω, ἔπιζητἔω.

Εφεψιάδμαι, illudo: to taunt, make game of. Εφεψιδωντό γυναικές τ. 370. Εμπαίζω, **ἔπισκώπτω**.

Ĕφεω, Επίεω, induo: to put on, clothe. 'Ăγαν ĕφηκάς Androm. 946. Χλαίναν δ' ἔπἴέσσαμεν ήμεις υ. 143. Syn. Επίβάλλω.

Ěφη6ἄω, pubesco: to grow up to manhood.

Sept. Th. 662. SYN. 'HEAW.

Εφηδικός, ή, όν, puerilis, puber: youthful, blooming. Πάντ' ξμιανέν ξφαβίκα Theoc. 23. 56.

Έφηδός, ου, ό, ή, ephebus: a person grown to puberty, a youth. Κάκον δ' έκτευεν εφαδον Theoc. 23. 60. Syn. Πρόσηδός, πρώθηδός, ηίθεσς. Εφήκω, pervenio, advenio: to come, arrive at.

Antig. 1257. SYN. "Ηκω, παρήκω, ἔφίκνἔδμαι. Εφηλόω, clavis infigo: to nail on or in. Æsch.

Sup. 951. Syn. Σφίγγω. Εφημαι, insideo: to sit upon, at, or near. Eumen. 412. Syn. Εφέζομαι, επικαθέζομαι.

Εφήμερός, ου, ό, ή; Εφημερίος, α, όν, unum diem durans s. vivens: enduring for a day, mortal. Orest. 66. δ. 223. Syn. Μίνυνθάδιος, θνητός.

Εφημόσυνη, ης, ή, mandatum: a command, injunction. Πασάν εφημόσυνην π. 340. Εφέτμή.

'Εφθός, η, όν, coctus: cooked, boiled. Cycl.

246

Εφιάλλω, αλῶ, immitto: to send to. Γ $\hat{\eta}$ ρας μέν έπι δηναιόν ιαλλεν Αρ. 2.183. Syn. Ĕπἴπέμπω, ἔφἴημἴ, ἔπἴβάλλω, ἔπἴχειρἔω.

Εφιάλτης, ου, δ, Ephialtes: one of the Titans. Τηλεκλειτόν τ' Εφιάλτην λ. 307.

Εφιζάνω, Εφίζω, insideo, præsto: to sit at, rest upon, preside. Δείπνῷ ἔφιζάνἔτην Κ. 578. γ. 411. Syn. Εγκάθίζομαι, ἔπικάθημαι, κάτά-

Εφίημί, ήσω, (1) act. immitto, remitto: to send or hurl upon, visit upon; (2) med. desidero, permitto: to desire, enjoin, allow. Καὶ μὴν έφίημ' Soph. El. 556. Syn. (1) Αφίημί, επίπέμπω, ἔπἴβάλλω, πἄρἴημἴ, ἄνἴημἴ, χἄλἄω; (2) εντέλλομαι, επίτρεπω, επίθυμεω, εάω, ενδίδωμί.

Εφϊκάνω, Εφϊκνέσμαι, pervenio: to come upon, overtake, assail. Χἄλἔπον δ' ἔπῖ γῆρἄς ἴκάνει λ. 193. Ν. 613. Syn. ἔφήκω, ἔπέρχὄμαι, εξϊκνεόμαι, καταλαμβάνω, καθίκνεόμαι, διατείνόμαι.

Εφίμερός, ου, ό, ή, amabilis: engaging, charming. Εφίμερον υμνον αείσης Theoc. 1.61. Ίμερτός, ίμερόεις, επήρατός, πόθεινός.

'Ěφιππόs, ov, δ, ή, qui equo insidet, equestris: seated on a horse, equestrian. Soph. El. 735. Syn. Ιππειός, ίππικός, πωλικός, ίππότης.

Εφίπταμαι, involo, advolo: to fly or pounce

upon. Επέπτατο δεξίος όρνις N. 821. Εφίσταμαι, præsum, adsto: to preside over,

stand by. Soph. El. 192. Εφίστημι, insto, supervenio: to press upon,

come upon. Œ. R. 775.

Εφοδεύω, vigilias circumeo: to go round, in-

spect, explore. Αν. 1158. Syn. Κάτασκόπξω. Εφόδίο, ου, τό, viaticum: provisions for a journey. Αλλ' ων ἄθανάτος ω 'νδρές ἔφοδί' ουκ

έχω Acharn. 53. Syn. Οδαίδν, τρόφη, σίτός. Έφοδος, ου, ή, via, ratio: access, way. Eumen.

372. Syn. see Ενόδία.

Εφολκίς, ίδος, ή, navis parva; appendix: a small vessel; an appendage, incumbrance. Αθλίαν εφολκίδα Androm. 199.

Έφολκός, ου, δ, ή, alliciens; item prolixus: calculated to attract, falsely alluring; prolix. Μηδ' έφολκός εν λόγφ Æsch. Sup. 199. Εκτένής, μάκρος.

Εφόμαρτέω, insequor: to follow after. Θ. 191. Σύνδμαρτέω, ἄκόλουθέω, ἔπάκόλουθέω, έπισπεύδω, ἐπιδιώκω.

Εφοπλίζω, armo, apparo: to arm, prepare. Γέρουσϊν έφοπλίζοιμεν Αχαιοί Δ. 344. Πάρασκευάζω, κἄθὅπλίζω, ἔτοιμάζω.

Εφόραω, intueor, observo: to look upon, in-

spect. Η ἔλἴος δς πάντ' ἔφορας Γ. 277. Syn. Επείδου, επίελεπω, προσλεύσσω, καθόραω, επισκόπεω, απόβλεπω.

Εφόρεύω, ephorum ago; inspector sum: to act as a magistrate; to superintend. Είλετο χώρας ξφορεύειν Pers. 7. Syn. Επισκόπεω, εποπτεύω. Εφορμάω, Εφορμαίνω, irruo; urgeo: to rush upon; urge, excite. F. 165. Pers. 213. Syn.

Εξορμάω, πάρορμάω, επότρύνω, ορίνω, ενόρω. Εφορμέω, in statione me continens alteri immineo: to watch from a station. Œ. C. 812.

Εφορμή, ηs, ή, impulsus, accessus : an attack, way to attack, access. χ. 130. Syn. Όρμη, εσβολή.

'Ěφὄρὄs, ου, δ, ή, inspector: a superintendent. Œ. C. 143. Syn. see Εποπτήρ.

Εφουδίων, ίδνός, δ, Ephudion. Εφουδίων έμαχἔσἄτ' Ασκώνδα κἄλῶς. Vesp. 1383.

Εφυθρίζω, ίσω, contumelia adficio: to insult, speak insultingly. Τῆδ' ἐφυθρίζων πόλει Phœn. 185. Syn. Εξυθρίζω, κάθυθρίζω, ὕθρίζω, αικίζω.

'Ěφυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquaticus: aquatic, watery. Μέγας αιέν έφυδρος ξ. 458. Syn. see Ένῦδρος.

Εφυμνέω, decanto, celebro: to chaunt, celebrate, appeal to. Τήδ' ἔφυμνησαι χθονί Eumen. 905. Syn. Υμνέω, ἄνυμνέω, ἔπάδω.

Εφύμνἴον, ου, το, post hymnum carmen: a song after a hymn. Εφύμνῖον έπλετο Φοίθφ Apoll. 2. 713. Εχρ. Το έπι τῷ υμνφ ᾳσμα.

Εφυπερθέ, Εφυπερθέν, desuper: from above, over. Ος κλούς κφυπερθέ τάνυσσε Ι. 213. Syn. "Υπερθέν, κἄθὕπερθέν, ὕπέρἄνω.

Εφυρη, ης, ή, Ephyre: the ancient name of Corinth, also a city in Elis, afterwards called Cercyra, and its inhabitants were called 'Εφύροι. Έστι πόλις Εφυρη μυχώ Αργέος ιπποδότοιο Ζ.

Εχέγγυσς, ου, δ, ή, fide dignus, qui promissa servat: guarantied, trust-worthy. Την δόσιν δ' εχέγγὔον Phœn. 771. Syn. Φερέγγὔος, αξιοχρέως, αξιόπιστός, ασφάλής.

Εχεθυμός, ου, δ, ή, potens animi: controlling the mind or passions. Ατάρ ουκ εχεθυμος θ. 320. Syn. Έννόος, εχεφρων, σώφρων, εγκράτής.

Εχένηϊς, ίδος, ή, naves detinens. "Sic dicebatur piscis quidam exiguus, quem naves retardare veteres fabulati sunt." Blomf. in l. c.: shipdetaining. Δάνἄοις χρονίας εχενήδας Agam.

Εχέπευκής, έσς, δ, ή, amarus, mortifer: bitter, deadly. A. 51. Syn. Πίκρος, βανάτηφορός.

Εχέστονός, ου, δ, ή, quod gemitus et suspiria adfert; woe-bearing, deadly. Theoc. 25. 211. SYN. Αγάστονος, βαρύστονος, ολέθριος, ολόδος.

Εχέτλη, ης, ή, stiva: the plough-handle. 'Οτάν άκρον εχέτλης Hes. Op. 465. Exp. Τοῦ **ἄρ**ὕτρου το κράτημά.

Εχέφρων, ὄνός, ὁ, ἡ, mentem habens: intelligent, sensible. Εχέφρονες ούνεκα λαοίς Hes. Theog. 88. Syn. Περίφρων, εύφρων, εχέθυμος, πϋκϊμηδής, πὄλὔβουλὄς, σὔνἔτὄς, έννὄὄς.

Εχθαίρω, ἄρῶ, odio prosequor: to hate. Antig. 93. Syn. Απεχθαίρω, μισέω, αποστύγέω, εχθρως, ἄπεχθως, εγκότως, έχω, διἄκειμαι.

 $\mathbf{E}\chi\theta\tilde{\epsilon}s$, heri: yesterday. See $\mathbf{X}\theta\tilde{\epsilon}s$.

Εχθύδοπεω, altercor; invisus sum: to quarrel; to be hated. A. 518. Syn. Απέχθόμαι, έχθομαι, εχθαίρδμαι, ἄπεχθἄνδμαι, στὕγἔδμαι, δἴἄφἔρδμαι, ἔρίζω.

'Εχθός, εός, τὸ; 'Εχθρα, ας, ἡ, odium, inimicitia: hatred, animosity. Phæn. 893. Æsch. Sup. 336. Syn. Απέχθημα, μισός, μίσημά, ἄπέχθειά, δυσμένειά, πόνδς. Ερ. Άπαυστον, αθεμίστιον, ολόον, αεικές, βέβαιον, μέγα, KOLVŎV.

'Εχθρα. See above.

Εχθραίνω, vel potius Εχθαίρω, q. v. Hoc semper, illud nunquam usurpaverunt Tragici. R. P. Orest. 555.

Εχθραντέσε, α, σν, vel potius Εκθαρτέσε. See R. P. ubi supra ad E $\chi heta
holpha$ i $u\omega$: odio prosequendus:

to be hated. Aj. 679.

Εχθρόδαίμων, ὄνός, δ, ή, invisus dis: hated Syn. Θἔσμισής, by the gods. Œ. R. 816. **Β**ξοστύγης.

Εχθρόξενός, ου, ό, ή, hospitibus inimicus: hostile to strangers. Εχθρόξενος ναύταισι P. 752.

SYN. 'AĘĔVŎS, KĂKÓĘĔVŎS.

Εχθρός, compar. Εχθίων, superl. 'Εχθιστός, η, ον, odiosus, hostilis; subst. inimicus: hateful, hostile; an enemy. Hec. 837. Syn. (1) See ăπεχθής. (2) Δήϊός, δυσμενής, αντιπάλός, πολεμίος, αντίβίος. Ερ. (2) Ατάσθάλος, βαρβάρδφωνός, βάσκανός, κρύξρος, πευκέδανός, ουλόμενός, παλίγκότος.

Έχθω, Έχθομαι, odiosum: to hate. Call.

4. 9. Syn. Εχθαίρω, εχθόδοπεω.

Εχίδναῖος, α, ον, viperinus: of a viper. Ξεῖνος

εχιδυαίου Call. fr. 161.

Εχίδνη, ης, ή, vipera; a viper or serpent; Echidna: a female. Δειναίς εχίδναις εις εμ' Iph. T. 288. Syn. Όφις, δάκος, δράκαινά. Ερ. Νέρτ ερός, δόη, ανδροφθόρος, εκάτυγκεφάλος, φὄνία, πίκρά.

Ĕχîναι, ων, αί, postea Ĕχινάδες, ων, insulæ in Ionio mari: the Echinades. Δουλίχιοιο Εχι-

νάων 3' ἴἔράων Β. 625. Iph. A. 286.

Εχίνος, ου, δ, echinus: a hedgehog. Σκάλοπάς εχίνως αιελούρως πυκτίδας Acharn. 879. Syn. Υστριξ. Ερ. Δειλός, οξύκομός, τρηχύς. Έχισς, ου, δ, Echius. Μηκιστεύς Εχιοιό πάις

Εχίων, ὄνὄς, δ, Echion: one of the Sparti, and the father of Pentheus, king of Thebes. Εχίονος παις ώ κράτος δίδωμι γης Bacch. 209.

Έχμα, ατος, το, retinaculum, junctura, saxum; lapis navi suppositus: that which holds, fastens, or keeps off; a firm rock; a stone put under a ship when on shore to steady it. Έχμα βὄλάων Apoll. 4. 201. Syn. Έρεισμά, κώλυμά, στή-

ριγμά, δεσμός. Έχω, έξω, imp. εῖχὄν, 2. a. έσχὄν, habeo, possum, porto, &c.: to have, possess, be able, occupy, keep, carry, remember, &c. $\mathbf{E}\chi\omega$ also with an adverb denotes to be, and in translating into English, the adverb must be construed as an adjective; thus ορθως έχω signifies, I am right. See Viger. p. 203. 'Υμεῖς ἔχηθ' ὅμοιἄ Hec. 331. Syn. Κάτεχω, κράτεω, κωλύω, επέχω, πρόσεχω, ανέχω, αντέχω, ναίω, φέρω, δυνάμαι, μέμνημαι, ἔπίσταμαι.

Έψητός, η, ον, elixus: boiled. Vesp. 679.

Έψιαομαι, ludo, lætor: to play at a certain Θύρησι καθήμενοι εψιαάσθων ρ. 530. Syn. Συμπαίζω, παίζω, ευφραίνδμαι, γελάω, χαίρω.

"Εψω, έψήσω, coquo: to boil, bake. Olymp. 1.133. Syn. Αφεψέω, πέπτω, ωπτάω.

Ĕωθέν. See Hώs.

'Ěωθἴνὄς, ή, ὄν; 'Ěφος, α, ὄν, matutinus, eous: of the morning, eastern. Προσδόκῶν ϵωθἴνήν Rhes. 771. Phœn. 171. Syn. Όρθρἴος, ηφος.

Έφος. See Έωθινος.

Εώρα, as, ή, suspendium: a suspended cord. Πλεκταις εώραις Ε. R. 1264. Syn. Βρόχος, αγχονη.

Ĕωs. See Hás.

"Ěωs, i. q. ωs, ut, dum, usque, interim: until, till, while, so long as. Orest. 232. Syn. "Εως ἄν, ἔν ῷ, ἔν ὄσῳ, ἄχρῖς οὖ.
'Ἐωσφὄρὄς, ου, δ, Lucifer: the morning star.

Ήμος δ' Έωσφορός (trisyll.) εῖσῖ Ψ. 226. SYN.

Φωσφόρός.

 \mathbf{Z} .

Ζάγρεψς, εως, δ, Bacchus. Ζαγρεά γεινάμενη Call. fr. 171.

 $Z\alpha \eta s$, $\check{\epsilon} \check{o} s$, $\check{\delta}$, $\check{\eta}$, vehementer flans: violently blowing. "As τ' ανέμος ζαής M. 157. SYN. Μέγάλως πνέων, βιαιός, ισχυρός.

Zἄθἔὄς, α, ὄν, valde divinus: hallowed. Κίλλαν τε ζάθξην Α. 39. Syn. Θείδς, ηγάθξος,

ευάγής.

Ζἄκὄτὄς, ου, δ, ή, valde iracundus: very

angry. Φαίης κεν ζάκοτόν Γ. 220.

Zἄκυνθὄs, ου, ὁ, Zacynthus: an island in the Ionian sea, now called Zante. Καϊ ὑλήεντι Ζά-κύνθφ α. 246. Here the final syllable of ὑλήεντί remains short before the double letter Z: on this subject Herman remarks: " Nusquam correpta vocalis invenitur ante ξ et ψ , raro ante ζ, nec nisi in fine præcedentis vocabuli, si ζ initialis est nominis proprii, sine correptione ista metro repugnaturi."

Ζάλη, ης, ή, procella: a storm. Φοινίας ϋπδ (ἄλης, Aj. 352., answered by ποιμένων ἔπαρ-κἔσοντ'. Syn. Τἄρἄχη, ἄελλἄ, ἄνἔμὄς, λάβρός, χείμων. Εγ. Ομβροκτῦπός, ἄπληστός, πύρπνός.

Zăμἔνἔω, magna vi ago; valde irascor: to act with great violence; to be very angry. Γείνατο και ζαμένησε Hes. Theog. 928.

Ζαμένης, έσς, δ, ή, vehemens, validus: violent, strong. Δεινός τε ζαμένης τε Apoll. 1. 1029. Syn. Βιαιός, σφόδρος, οργίλος, δυσμενής.

Ζάπληθης, εσς, δ, ή, admodum plenus: copiosus very full. Πύρσην ζάπληθη δάσκἴον Pers. 321. Syn. Πὄλὔπληθης, παμπληθης, μυριόπληθής.

Ζάπλουτός, ου, δ, ή, prædives: exceedingly Μηδ' ει (ἄπλούτους οίσεται Androm.

1282. Syn. Βἄθὕπλουτός, εύπόρός.

Zăπυρăs, av, δ, ή, valde igneus: very fiery. Στερόπης ζάπυροι στρόμθοι δε κόνιν Ρ. V. 1120. Syn. Διαπυρός, απυρός, καπυρός, ζάφλεγής.

Zἄτρἔφὴs, ἔŏs, ὁ, ἡ, saginatus, pinguis: very

Ζατρέφεας πάσας δ' ἄρ' δ. 451.

Ζάφλεγής, εσς, δ, ή, valde urens; florens: strongly burning; flourishing. Ζαφλέγεες τέλέθουσίν Φ. 466. Syn. Ζάπυρος.

Zάχρηήs, ĕŏs, δ, ή, vehemens: violent. Zaχρηων ανέμων Ε. 525. Syn. Βιαιός, μέγας, βάρὔς, ισχυρός.

Zăω, poët. ζώω, vivo, vigeo: to live, flourish. Ζώσας ὄρῶ μάλιστά Ε. Π. 45. Π. 15. SYN. Βἴὄω, βἴὄτεύω.

 $Z\epsilon_i \hat{\alpha}$, $\hat{\alpha}s$, $\hat{\eta}$, zea, far : spelt, rye. δ . 604. Zείδωρός, ου, δ, ή, fertilis: fertile. Θ. 486. Syn. Βιοδωρός, φερέσειος, φυσίζους, κουρότροφος, τρὄφἴμός.

Žέλεια, ας, ή, Zelea: a city in Lycia Minor. Οί δε Ζέλειαν εναιόν Β. 824. On the short syllable remaining short before Ζέλειά, see on the word Ζἄκυνθός.

Ζευγάριον, ου, τδ, parvum jugum: a little yoke. Οἱ δ' αῦ κὄρἄκες τῶν ζευγάριων Αν. 582. Ζευγητίς, ίδος, ή, jugalis: yoked. Ζευγήτίδας

έτρεφεν Ιππους Call. 2. 48.

Ζεύγλη, ης, ή, pars illa jugi, cui bos vel mulus inserit caput: the collar of the yoke. P. 440. Ζεύγληθέν, Apoll. 3. 1317., and Ζεύγλί, Call. 3. 161., are the obsolete genitive and dative from

Ζεθγμά, ἄτὄς, τδ, junctura, conjunctio: a

bond, fetter. Iph. A. 443. **Σεύγνυμ**, **Ζευγνύω**, f. ζεύξω, jungo: to join, yoke. Helen. 1653. Syn. Κἄταζείγνυμ, ὅπο-

ζεύγνυμι, συνάπτω, υποτάσσω.

Ζεῦγός, ἔός, τὸ, jugum, par, vehiculum: a yoke, pair, carriage. Androm. 495. Ζεύγλη, ζύγὄς, σέλμα. ΕΡ. Σύγκροτον, κάλον, φιλιόν, τριπάρθενόν.

Ζευκτήρἴον, ου, τό, jugum : yoke. 6ἄλὰν ζευκτήρἴον Agam. 512.

Zeùs, gen. Δios et Zηνος, Jupiter: the fabled king of the gods. Θάρσει πέφευγας του εμου ικέσιον Δία Hec. 345. Syn. Κρονίδης, Κρονίων, gen. ίδνδς, et Κρόνιων, gen. ιωνός. Ερ. Αγλάσς, άγαυσς, αλεξιμόρος, αλεξικάκος, άγνος, αίθριος, αιγιόχος, αινός, αθάνατός, αργικέραυνός, αρίζηλός, ακαμάτος, αμείλιχος, αστερόπητης, αργής, βάρυ**ὅπης, βἄρὕβρἔμἔτης, βἄρὕβρ**ὅμὄς, βἄρύγδουπὄς, βάρυδουπός, ερισθενής, ερίβρεμετης, ερίγδουπός, ἔρισμάράγος, ευρύωψ, βάρυσφάράγος, ευρύτιμος, εκηβόλος, κρείων, αναξ, βασιλεύς, επόψιος, ικετήσιός, μόριός, έρκειός, μεγασθένης, μείλιχός, ἔλευθερίος, μεγάλοβρεμετης, μεγάς, νεφέληγέρετης, κάταχθονίος, μητίετης, παντόπτης, ουρίος, προφρων, πάνταρχος, πελώριος, πρευμενής, παγκράτης, σχέτλισς, τέλεσφορός, τερπίκεραυνός, στερόπηγερετης, ύψίζυγος, ύψίβρεμετης, τανύσίπτέρδε, ΰψιστόε, ἄριστόε, Ολύμπϊόε, Δωδωναίδε, Πέλασγικός, Ίδαίδς, σωτήρ, εταιρίδς, δίκασπόλός, ξείνισς, ξενίσς, δρκίσς, Αιτναίσς, εφέστισς, μήστωρ, κύδιστός, κέλαινέφης, ύπάτος, πάνυπέρτατός. Ριπ. Ίδηθεν μέδεων Γ. 276. αιθέρι ναίων Β. 412. πάτηρ ανδρών τε δεών τε Α. 544. ἄγἄθόν τε κάκόν τε δίδοι δ. 237. άνδρεσσί νδήματα πάντα ου τέλευτα Σ. 328. άνδρεσσϊν ὄφέλλει τε μινύθει τε Υ 242. νεμει όλθον ανθρώποις ζ. 188. Επίτιμήτωρ ϊκετάων τε ξείνων τε ι. 270. ερίγδουπός πόσις Ήρης Η. 411. ουκ επί ψεύδεσσιν άρωγός Δ. 235. τάμης πόλξωοιό ανθρόποις Δ. 84. Δότωρ ξάων, δώτωρ άπημόντης Call. I. 91. βάρδύστης στέρς πάν κέραυνῶν τἔ πρῦτανῖς Pyth. 6. 24. κόλαστης τῶν άγαν ὑπερφρόνων Eur. fr. incert. B. 7. See Callimachus's Hymn to Jupiter, and Hes. Op. 5.9.

Ζεφυρίος, α, ον, zephyrius: of the Zephyr. Ζεφυρίη πνείουσα η. 119. Here ζεφυρίη is rather a substantive, - Zephyrus, the Zephyr.

Ze is long here by the Arsis.

Ζέφὔρος, ου, δ, Zephyrus: Zephyr, the west wind. Ως ὅπὅτς Ζέφὔρος Λ. 305. Ερ. Δὕσαἡς, κελάδεινός, κελάδων, αι εν εφύδρος, αίθρίος, επαιγίζων, λάβρός, μέγάς, πόλυηχής, κραιπνός, ήδυς, μάλακος, χαρίεις, λίγυ πνέων, ευθυπνόός. Ζέφυρου μενός ύγρον άέντος, Ζέφυρου πνοαις ίππεύσαντός εν ουράνῷ κάλλιστον κελάδημά.

Zέω, ζέσω, ferveo, bullio: to boil, seethe,

Pros. Lex.

simmer. Θυμφ ζέοντι Θρηκί Hec. 1038. Syn. Αναζεω, επιζεω, βράζω, φλύω, εκμαίνομαι, ακμάζω. Zηθόs, ου, δ, Zethus: the son of Jupiter and

Antiope and brother of Amphion. Phen. 145. Ζηλήμων, μὄνὄς, et Ζηλότυπός, ου, δ, ή, zelo-

typus, invidus: jealous, envious. Ζηλήμὄνες έξοχον άλλων ε. 118. Some read δηλήμονες. Ζηλότυπός occurs in Plut. 1016. : Ούτω σφόδρα ζηλότυπός ὁ νξανίσκος ην. Syn. Φθονέρος, φίλύνεικός, έφαμιλλός.

Ζηλός, ου, δ; Ζηλόσϋνη, ης, ή; Ζήλωμα, ατός, τδ, aemulatio, invidia: rivalry, emulation, jealousy, envy. Orest. 963. Hom. Apoll. 100. Iph. T. 380. Syn. Φιλόνεικία, φθόνός, ευδαιμόνια. Ε. Βάρυς, δυσκέλαδος, λύγρος, πίκρος, δίκασπόλός, λευγάλεός, δύσκαρπός.

Ζηλότὔπός. See Ζηλήμων.

Ζηλόω, æmulor, ambio, probo, invideo: to emulate, court, approve, admire, envy. Alcest. 903. ΣΥΝ. Φιλονεικέω, μεγαίρω, επαινέω, μακάρίζω, φθονέω, επίθυμεω.

Ζήλωμά. See Ζῆλὄς. Ζηλωτός, ἡ, ὄν, æmulandus: enviable, desirable. Androm. 5. Syn. Măkăpios.

Ζημία, as, ή, damnum, pœna, mulcta: a loss, punishment, penalty, fine. Ζημἴαν ημείψάτο Cycl. 312. Syn. Βλάση, άτη, ἔπἴεολὴ, ἔπἴτίμιόν, τιμωρία, ποινή, δίκη.

Ζημισω, damno afficio: to fine, punish. Ζημιουσίν οι θέοι Ion 444. Syn. Τιμωρέσμαι,

βλάπτω, αικίζομαι, αναιρέω.

Ζητεύω, Ζητέω, quæro: to seek. Merc. 392. Orest. 672. Syn. Αναζητέω, έπιζητέω, δίζημαι, μαίδμαι, μάτεύω, μέθέπω, μέταλλάω, ἔρωτάω.

Ζήτημά, ἄτος, τό; Ζήτησις, κως, ή, quæstio, investigatio: a question, search, investigation. Bacch. 1128. Cycl. 14. Syn. Ερώτημα, ερώτησίς, βἄσἄνὄς, μἄτη, εξέτἄσίς.

Ζητητέὄs, α, ὄν, quærendus: must be sought.

Thesm. 604.

Zŏη, Ion. pro Zωη, q. v.

Zŏŏs, Ion. et poët. pro Zwŏs, q. v.

Ζὄφέρὄs, α, ὄν, tenebricosus: darksome, gloomy. Hes. Theog. 814. Syn. Δνόφέρὄs, σκότεινός, ορφναίός.

Zŏφŏs, ov, δ, caligo, tenebræ: gloom, darkness. Hipp. 1414. Syn. Αχλύς, όρφνη, σκότός, δύσις, όμιχλη. Εν. Αργάλεός, αινός, άμήχανός, ευρύς, κρύέρος, όκρισεις.

Zὄω, poet. pro Zαω, q. v. See Jacobs. Anthol. 8, 318.

Ζύγαστρόν, ου, τό, arca, capsa: a chest. Κοίλω ζύγαστρω δώρου Trach. 715. Syn. Σόρος,

Ζύγηφόρδε, Ζύγδφόρδε, ου, δ, ή, jugum ferens: bearing the yoke. Αρμάσι ζύγηφόρους Hipp. 1183. Herc. F. 120.

 $Z\tilde{v}\gamma i \check{o}s$, α , $\check{o}v$, (1) jugalis: yoked; (2) epith. Junonis, connubii præsidis: presiding over marriage. Ἡρη τε Ζυγίη Apoll. 4. 96. Syn. Ζευκτός, ζύγωτός, σύζυγός.

Ζυγόδεσμον, ου, το, lorum quo equi ad temonem ejusque anteriorem partem sunt juncti: the traces of a carriage. Εκ δ' εφερον ζυγόδεσμον Ω. 270.

Ζύγὄς, οῦ, ὁ ; Ζύγὄν, οῦ, τὸ, colligatio ; jugum; trutina; currus; transtrum; calceamenti corrigia; caput citharæ: a fastening; yoke; the transverse beam of the balance; a chariot; the bench or transom of a ship; the latchet of a shoe;

the transverse piece uniting the two crooked extremities of a lyre. Αυχέν εντίθεις ζύγφ Hec. Syn. Ζεύγλη, ζεῦγος, σταθμός, καθέδρα, σέλμα. Ερ. Αστεμφής, δύσλοφος, δούλιος, ίππειός, εΰξόδς, αργύρεδς, χρύσειδς, κλεινός, πωλίκός, ίππικός, ποικίλός, έπαυχένιός. ΡΗΒ. Πύξινόν, ομφάλδεν, εθοιήκεσσιν άρηρος Ω. 268.

Ζυγοφορός. See Ζυγηφορός.

Ζυγωθρίζω, perpendo; pessulo occludo: to weigh, balance; to bar. Αυτό καὶ ζυγώθρισον Nub. 745. Syn. Ανάκρίνω, στάθμασμαι, ίσδω, συναρμόττω.

Ζυγωτός, η, ον, junctus: joined, yoked. Λίεύες ζυγωτών άρματων Soph. El. 704. Syn. see

Ζωάγρια, ων, τα, præmia quæ penduntur pro vitæ redemptione: the reward given for preserving the life of another. Ζωάγρι ὄφέλλεις 3. 462. Exp. Τὰ τῆς ζωῆς χἄριστήρἴα.

Ζωγράφεω, ad vivum pingo: to draw to the life, to paint. Ζωγράφει τὰς ληκύθους Eccles.

996. Syn. see Γράφω.

Ζωγράφος, ου, δ, pictor: a painter. 'Αγε ζωγράφων άριστε Anacr. 28. 1. Syn. see Γράφεύς.

Ζωγρέω, vivum capio; vivifico: to take alive, preserve the life of a captive; to restore to life. Ζ. 46. Syn. Ζωπυρέω, ευθάλη ποιέω, ανέγείρω,

ανορθόω, έγείρω.

Zωη, η̂s, η, et poët. Zŏη, vita; victus: life; the means of living. Eurip. El. 121. Med. 972. Syn. Βἴός, βἴότὸς, ευπόρῖα, ουσῖα, κτῆσῖς. Ετ. 'Ăλεκτρός, στὔγέρὰ, αμβρὄσῖα, αλγἴνόεσσὰ, ελάφρὰ, λύγρὰ, λύπρὰ, επίμοχθός, πάλινορσός, μενδεικής, κάθαρα, έμφυτός.

Ζωθάλμἴὄς, ου, δ, ή, vividus, almus; lively, fostering. Olymp. 7. 19.

Ζωμά, ἄτος, τὸ, lorica; indusium; cingulum: a coat of mail; a sort of under garment; a girdle. Δ. 216. Syn. Ζώνη, ταινία, ένδυμα, θώραξ. Ερ. Φάεινον.

Ζώμευμά, ἄτὄς, τδ, condimentum, jus, pul-Ταῖσἴ Πἔmentum: seasoning, broth, pottage. λόποννησίων τρίήρεσι ζωμεύματα Eq. 279. Sed h.l. " per jocum posuit ζωμεύματα pro υποζώμἄτἄ, quæ ad struendas naves usui sunt, ut ligna, cera, pix," Steph.: materials for building ships.

Ζωμἴδἴον, ου, τὸ, (2) Ζωμός, οῦ, ὁ, (1) jusculum: broth, pottage; (2) jus: soup. περ βροντή το ζωμίδιον Nub. 389. 356.

Ζωμός. See Ζωμίδιον.

Ζώνη, ης, ή, zona, cingulum; cinctura: a zone, girdle; the waist. Hec. 750. Syn. Ζωστήρ, ζωμά, περίζωμά, τελάμων. Ερ. Δερμάτινη, παρθενία, φοινικόκροκος, κάλη, χρυσείη.

Ζώνἴὄν, ου, τὸ, cingulum: a girdle. Εν σκότφ

το ζωνίον Lysistr. 72.

Ζώννυμϊ, Ζωννύω, ζώσω, cingo; to gird, brace, put on. ἴδὲ ζώννυσθαϊ ἄνωγεν Λ. 15. Syn. Περιζωννύω, ενδύδμαι, κάθοπλίζω, κύκλόω, θριγκόω, στέφανόω.

Zωŏs, et Zoŏs, ἡ, ὄν, et Zωs, vivus: living. B. 699. Theoc. 2. 5. E. 887. Syn. Zων, έμ-

πνόδε, έμψυχός.

Ζωότὄκός, ου, δ, ή, vivipara: producing a living creature, viviparous. Theoc. 25. 125.

Ζωπυρέω, ignem sopitum foveo, accendo: to renew a flame, kindle. Ζωπυροῦσι τάρβος Sept. Th. 276., is answered by τὰν βἄθύχθὄν' αῖἄν. Syn. Εκκάίω, ἄνάπτω, ἄνἔγείρω, εξύπνίζω.

Ζωπύριων, ωνός, δ, Zopyrion. Θάρσει Ζωπύ-

ρίων Theoc. 15. 13.

Ζωρός, οῦ, ὁ, ἡ, merus: mere, pure. Apoll. 1.477. Syn. Άκρατός.

Zws. See Zwos.

Ζωστήρ, ηρός, δ, cingulum, balteus: a girdle, elt. Ε. 615. Syn. Ζώνη, τελαμών, δώραξ. Ερ. Αρηρώς, ἄναιδής, δαιδάλεός, πάναίδλος, φοίνικί φάεινός.

Ζῶστρὄν, ου, τὸ, vestimentum quo cingimur: a girdle, wrapper. ζ. 38. Syn. see Ζωμά. Ζωφὔτὄς, ου, ὁ, ἡ, fertilis plantarum: pro-

ductive of plants, fertile. Ζώφυτον αξμά βροτοίσι Æsch. Sup. 864.

Ζώω, poët. et Ep. pro Ζἄω, q. v., et ζώεσκου Hesiod. E. 1. 90.

H.

^Нă. See 'Hïă.

Ηβαιός, α, όν, parvus: little, small, short. Φρένες ουδ' ηθαιαί Ξ. 140. Syn. Βαιός, ὅλἴγός, παῦρὄς, ὄλἴγὄχρὄνἴὄς.

'Hεαω, poet. 'Hεωω, pubesco, juvenesco: to grow up to manhood, to be vigorous. Eur. Sup. Syn. Εφηβάω, ατάλλω, νεάζω, 1224. €. 69.

θάλλω, ἄκμάζω.

"H6 η , η s, $\dot{\eta}$, (1) pubes, juventus: puberty, youth; (2) Hebe: Hebe, the goddess of youth. Helen. 12. Syn. Νἔοτης, ἡλἴκῖα, ἄκμή. Ερ. (1) Αγλάος, ἄγλάογυιος, ἄχάλινος, ἄλεξἴκάκος, ἔρἄτὴ, ευδαίμων, δάλἔρὰ, νἔάρὰ, νἔανις, ἦλιξ, πολυήρατος, σώφρων, άφρων, εράτεινή, (2) καλλίσφυρός, λευκόσφυρός, τιμήεσσα, καλόπεδιλός, χρυσόπεδιλός, άμερότος. ΡΗΒ. (1) Ακμή ήεης Alcest. 326.; ήθης δώρα Alcest. 300.; Θάλερος ήθης χρόνος Eur. El. 20.; ήθης ερικυδέος μετρόν Λ. 225.; τἔρἔν άνθὄς ἔρἴκυδἔός ήθης Hes. Theog. 988.; τερπνᾶς χρυσοστέφανοιό καρπός ήθας Pyth. 4. 281.

'Heήτηs, ov, o, puber: in the vigour of youth, youthful, vigorous. Heracl. 859. Syn. Έφηεσς,

αιζηὄς, ἡλιξ.

Ἡευλλιαω, præ juventute petulans sum: to be wanton through youth. Ἡευλλιωσαι καρτί Ran. 519.

'Η6ώω. See 'Hεαω.

Ηγάθἔὄς, α, ὄν, valde divinus: very divine. Λημνόν ες ηγάθεην Φ. 58. Syn. see Zάθεός.

Ήγανον, Ion. pro Τήγανον, ου, το, sartago: a frying-pan. Anacr. 130. See Τήγἄνὄν.

Ήγεμονευμά, άτος, το, ductio; dux: guidance; a conductor. Phœn. 1506.

Ήγεμονεύω, (2) Ήγεομαι, (1) dux sum : to be a leader or general; (2) duco, existimo: to conduct, lead, consider, think. B. 527. Hec. 329. Syn. (1) 'Αρχω, ὅδηγεω, ἡγηλάζω, (2) νὔμίζω, λόγίζομαι, δοκιμάζω, υπόλαμβάνω, τίθημί.

'Ηγξμόνη. See 'Ηγξμών.

'Ηγεμονίος, ου, δ, conducens; ep. Mercurii:

conducting. Plut. 1159.

Ἡγξμῶν, ὄνὄς, Ἡγητὴρ, ῆρὄς, Ἡγητὴς, οῦ, Ἡγήτωρ, ὄρὄς, ὄ; Ἡγξμῶνη, ης, ἡ, dux, præses: a leader, guide, commander, governor, mover. Æsch. Sup. 247. Hec. 281. Œ. C. 1520. B. 79. Call. 3. 228. Syn. 'Υφηγητής, ἄγός, άγωγόs, αρχόs, βάσϊλεὺs, στρ<mark>άτηγόs. Ε</mark>Ρ. **Α**γάκλύτός, εσθλός, ίφθιμός, φίλός, θέοπεμπτός.

'Ηγἔδμαι. See 'Ηγἔμὄνεύω.

Ηγερεόμαι, Ηγερεθόμαι, poët. pro Αγείρομαι, q. v. Επέφραδον ηγερεεσθαι Κ. 127. Γ. 231.

'Ηγηλά(ω, duco, præeo: to lead, go before. Κάκον ηγηλάζει ρ. 217. Syn. Ήγεδμαι, άγω, φέρω, έλαύνω, όδηγέω, άρχω, δέραπεύω, έπιμέλἔὄμαι.

'Ηγητηρ, 'Ηγήτωρ, 'Ηγητής. See 'Ηγκμών. 'Hδέωs, libenter: agreeably, readily, gladly. Antig. 436. Syn. Τερπνως, αλύπως, ευφρόνως, ευθύμως.

'Hδη, jam, mox, protinus: now, already, presently, immediately. Hec. 140. Syn. Nov,

"Ηδόμαι, delector: to be delighted. Hipp. 1071. ΣΥΝ. Εφήδομαι, υπερήδομαι, ευφραίνομαι, τέρπόμαι, χαίρω.

'Ηδονή, ης, ή, voluptas, jucunditas: pleasure, delight. Ion 1309. Syn. Γάνος, τέρψις, τρῦφή,

ηδός, επίθυμία.

Ἡδός, ἔός, τὸ, suavitas: sweetness, charm, pleasure. A. 318. Syn. Άδος, ἡδονἡ, ωφέλειὰ, 'Hδυβόης, ου, δ, dulcisonus: sweet-sounding.

Bacch. 127. See below. Syn. 'Ηδύθροσς, ήδυμελής, ευήχης, ήδυγλωσσός.

'Ηδυγέλως, ωτός, dulce ridens: sweetly smiling. Πὄλύκρὄτὄν ἡδὕγελωτα Hom. Pan. 37. SYN. Φιλομμειδής.

'Ηδύγλωσσός, ου, δ, ή, suavem linguam habens: sweet-tongued. Olymp. 13. 141.

'Ηδυέπης, έσς, 'Ηδυλόγος, ου, δ, ή, suaviloquus : sweetly speaking. 'Ηδυέπης ανόρουσε A. 248. Hec. 131. SYN. Μελίγηρυς, μελίφθογγός, γλυκυφωνός, ίμεροφωνός, επητής, αυδήεις, δυνάτος et δεινός ειπείν, λέγειν.

'Ηδύθροσος, ου, δ, ή; 'Ηδυμελής, εσς, δ, ή, dulcisonus: sweet-sounding. Eur. El. 703. Av. 659. See 'Ηδύπότος and Αθρόός. SYN.

Ήδυβόης, ήδυπνόός.

Ηδυλόγός. See 'Ηδυξπής.

'Ηδὔμελής. See Ἡδῦθρόδς.
"Ήδῦμός, ου, ὁ, ἡ, suavis, jucundus: sweet, pleasant. "Ηδῦμον ὅπνον Hom. Merc. 241. SYN. Νήδυμος, ήδυς.

'Ηδύπνοσς, ου, ό, ή, suaviter spirans: sweetly breathing. 'Ηδύπνδους αύρας Med. 835., answers to κλεινόταταν σόφιαν.

'Ηδύπολίς, έως, gratus jucundusque civitati: dear to the city. Œ. R. 510. See below and 'Απόλίς.

'Ηδῦπότος, ου, δ, ή, cujus potus suavis est: sweetly flavoured. Οίνου ἡδῦπότοιο γ. 391.

'Hδύs, εία, υ, compar. 'Ηδίων Attice, 'Ηδίων Ion. et Dor. superl. "Ηδιστός, suavis: sweet, pleasant, delightful. 'Ως ἡδύς εν πόρπακἴ Troad. 1186. ΕΥΝ. Γλυκυς, αγανός, μείλιχος, ευήθης, €πιχάρις.

"Ηδυσμά, ἄτὄς, τὸ, unguentum, condimentum: perfume, spice, sweetmeat, sauce. Vesp. 499. SYN. APTUHĂ.

Ηδωνός, η, όν, Edonus: Edonian, Thracian. Hec. 1135.

Ηξλίος. See"Ηλίος.

Η ερεθόμαι, sublimis volito, suspendor, inconstans sum: to be elevated, suspended, undecided. Ακρίδες η ερεθονται Φ. 12. Syn. Αιωρέσμαι, ἄείρδμαι, κρέμάμαι, έπαίρδμαι, έρέθίζομαι.

Η ερίθοια, as, ή, Eribœa. Περίκαλλής Η ερί-

Ηξρίος, a, ον, (1) aërius; obscurus: in the air; dark; (2) matutinus: in the morning. Η ἔρἴοι τότἔ δή ρά ι.52. Syn. (1) Αἔρἴος, (2) ἔωθίνος.

Η ερδειδής, εδς; Η ερδεις, εντός, obscure: gloomy, dark. γ. 105. Syn. Η ερίδς, σκότεινός, δυσφέρος, κέλαινέφης, σκότδεις, ορφυαίδς.

Η ἔρὄφοῖτῖς, ἴδός, ἡ, per aërem means: air-iversing. Η ἔρὄφοῖτῖς Ερινύς Τ. 87. Syn. traversing. Αξρόβατουσα, αερσίπότης, αερσίπότητός, αερσί-

Η ĕρŏφωνŏs, ου, δ, ή, elatam seu altam vocem habens: having a loud voice. \$. 505. Syn. Μἔγἄλὄφωνός.

Η ετίων, ωνός, δ, Eëtion. Η ετίων ός εναιέν Ε. 396. Ερ. Αντίθεσς, μεγάλήτωρ, αμύμων, δβρίμος.

Η ήρ, ἔρὄς, ἡ, Ion. pro Αήρ, q. v. (1) aër, (2) caligo. "In posteriori significatu semper ponitur femininum; in priori semper masculinum." Damm.

Hθάs, ἄδόs, consuetus, familiaris: accustomed, usual, familiar, intimate. Ηθάδων ω δέσπότα Cycl. 250. Syn. Εθάς, έτης, συνήθης, οικείδς,

εφέστιός, κοινωνός, ημερός.

 $H\theta \in i\delta s$, α , $\delta \nu$, (1) venerandus: dear, respected, a term addressed by a younger to an elder brother; (2) subst., patruus: an uncle. $H\theta\epsilon i\eta$ κεφάλή Ψ. 94. ΕΧΡ. Ηθίκη προσφώνησις νεωτέρου πρός πρεσθύτέρον. SYN. Zemvos, άγλἄὄτιμός, Θείος, ήγαθεός, φίλος.

'Hθĕŏs. See Hïθĕŏs.

Ηθμός, οῦ, ὁ, cribrum: a sieve. Eurysth. 1. 2. Syn. Κόσκἴνὄν. Eur. fr.

 $\hat{H} heta\delta s$, $\check{\epsilon}\delta s$, $au\delta$, mos; consuetus habitandi locus: manner, hábit, custom; haunt. Med. 102. Syn. Έθός, τρόπός, φύὴ, φὕσῖς. Ερ. Άστοργόν, βάρβάρου, ευσέβές, αψευδές, φϊλότιμου, δυσγένές, ακόλαστου, καινου, λοίγιου, ἱμεροέυ, κερδάλεου, κεδυόν, κιβδηλόν, κυδάλζιμόν, πιστόν, ποίκζλόν,

πάτρωϊόν, πολύτροπον, ξυγγένες. 'Ηϊά, 'Ηϊά, item Ηιά (dissyl.) ων, τὰ, (1) viatica: provisions for a journey; (2) commeatus: provisions; (3) palea: chaff. 'Ηιἄ καῖ άγγἔσῖν άρσὄν β. 289. Syn. ἔφοδῖᾶ, (2) βρώ-

μάτα, (3) ἄχυρά.

Ηιθέος, Ήθέος, ου, δ, juvenis; cœlebs: a young man; an unmarried man, bachelor. Ηἴθἔον τ Ακαμαντ' Λ. 60. Syn. Κουρός, αίζηδς, αγαμός. Ερ. Θάλξθων, Θάλξρος, άτάλα φρονέων. Ρηκ. Φαιδρός εν όμμασιν Apoll. 2. 44. Πύρσαις γενυσιν εξανδρούμενος Pheen. 32.

Ηἴὄεις, εντός, magnas habens ripas: having high and craggy shores, deeply embanked. Καθ-

εισέν έπ' ηϊδεντί Ε. 36.

'Ηἴος, ον, jaculandi peritus: skilled in shooting. Ένθα σε ήἴε Φοΐδε Hom. Apoll. 120. Syn.

Εύσκοπός, εκηθόλός, εκάτηθελέτης.

Ηἴων, 'Ηων, ὄνὄς, ή, littus: a shore. Αῦτις δ' ηἴὄνα μεγάλην Μ. 31. Orest. 989. Syn. Ακτή, αιγιαλός, οχθή, δls, ψάμμος. Ερ. Παράπλήξ, προυχοῦσἄ, ἄκρὰ, βἄθεῖἄ, βἄρῦδουπός, εινάλἴα, πολυφλοισεός, πορφυρέα, ψάφαρά.

[®]Ηκἄ, leniter, quiete: gently, mildly, quietly. [®]Ηκἄ κἴόντας ρ. 255. Syn. Ήρἔμἄ, ἡσὕχῶς,

πράως.

Ηκεστός, η, όν, scuticam nunquam expertus; jugum nullum passus: not having experienced the goad; unsubjected to the plough. Z. 275. Syn. Ακέντητος, αδάμαστος.

"Ηκιστά, minime: least, by no means. "Ηκιστά

τούμον Med. 349.

"Ηκιστός, η, ὄν, minimus: least. Ψ. 531. "Ηκω, ξ ω, veni: to be come, or arrived. Hec. Syn Κάθήκω, ελήλυθά, παραγίγνομαι.

Ηλαίνω, Ηλασκάζω, Ηλάσκω, erro, vagor: to

roam, wander about, to be mad. Theoc. 7. 23. Ν. 104. Syn. Αλάδμαι, πλάνάδμαι, ≥. 281. **ξ**λαύνὄμαι.

Ηλάκάτη, ης, ή, (2) Ηλάκάτά, ων, τὰ, (1)colus: a distaff; (2) lanæ circumvolutæ colui: the thread wound round a distaff. Ίστόν τ' ηλάκατην τε Z. 491. η. 105. Syn. Άτρακτός, δόναξ, βέλϋς. Εν. Λινόκλωστός, χρυσέα, δόλιχη. Ηλασκάζω, Ηλάσκω. See Ηλαίνω.

Hλείοι, ων, οί, Elidis incolæ, qui et Επειοί

dicti: Eleans. A. 670.

Ηλέκτρα, as, ή, Electra: one of the daughters of Agamemnon and Clytæmnestra. Χρυσὄθεμίς Ιφιγένεια τ' Ηλέκτρα τ' έγώ Orest. 23. Homer gives different names to the three daughters of Agamemnon: Χρυσόθεμις και Λαόδικη και Ιφιανασσα Ι. 286. Ερ. Αρχέγονος, δύστηνος, δειλαία, βάθυπεπλός, ρόδοσπηχύς, Ατλαντίς.

Ήλεκτραι πὔλαι, ῶν, αί, Electræ Portæ: one of the seven gates of Thebes. Επ' Ηλέκτραις

πύλαις Phœn. 1145.

Ηλέκτρινός, όν, ex electro factus: of amber, bright, pellucid. Αλέκτρινον υδωρ Callim. Cer.

Ήλεκτρός, ου, δ; Ήλεκτρόν, ου, τὸ, mixtura ex auro et argento conflata, electrum : a mixture of gold and silver, burnished gold. 5.73. Ep. Δἴειδης, χρυσαυγής.

Ηλεκτρὄφάήs, ĕŏs, electri splendorem habens: shining like electrum, glittering. Hipp. 738.

See Φăŏs.

Ηλεκτρύων, ωνός, δ, Electryon: Electryon. Εγείνατ' Ηλεκτρύωνος Αλκμήνη Διί Alcest. 855.

See below.

Ηλεκτρϋώνη, ης, ή, Electryone: Electryone. Σὔν ἔϋσφὔρῷ Ηλεκτρυώνη Hes. Clyp. 86. Maltby remarks, that the third and fourth syllables of Ηλεκτρυώνη must be contracted, or considered as one long syllable, since a short vowel before any three consonants cannot remain short. See an excellent note on this subject by Monk, Alcest. 855. Tw, though not a diphthong, is scanned as such in several passages. Alcest. 855. Phœn. 1327. Iph. T. 977. Hes. Scut. 82. Ηλέκτωρ, ὄρὄς, δ, Sol: the sun.

SYN. see "HAĭŏs.

Ηλεμάτωs, temere: rashly, at random, cursorily. Τῷ καϊ ὅτ' ηλἔμἄτως Apoll. 4. 1206. Syn. Μάτην, μάταίως, άλλως, αὕτως.

Ήλἔσς, Ηλός, ἡ, ὄν, stolidus: foolish, silly. β. 243. Ο. 128. Syn. Ανόητός, μωρός, μάταιός, ηλιθίός.

'Ηλἴάδές, ων, αί, Heliades: the Heliades, the daughters of the Sun. 'Ηλἴάδες τἄνάησῖν Apoll. 4. 61. Syn. Φἄξθοντἴάδξε, Φἄξθοντός ἄδελφαί.

'Ηλἴάζω, ξω et σω, (1) ad solem expando: to expand to the sun; (2) in Heliæa judico: to be a judge in the court of Heliæa. Σχήσω σ' εγώ της νῦν βοης αλλ' ουκ ἔθ' ἡλιάξεις Lysist. 380. (hipponactic., ut in seq.) Syn. (2) Δἴκάζω.

'Ηλιαία, as, ή, Heliæa: a place where certain judges held their meetings in the open air at Athens. "Ιν' εσθίοιτ' ωνούμενοι κάπειτ' έν 'Ηλιαία

Eq. 897.

See 'Haĭaδĕs. Ηλἴάς.

'Ηλἴαστης, οῦ, ὁ, judex in Heliæa: a judge in the court of Heliæa. Μῶν Ἡλἴαστὰ μα Δἴα θάτξρου τρόπου Αν. 109.

'Ηλίαστικός, η, ον, Heliasticus, judicialis: of the court of Heliæa. Γξροντός Ἡλἴαστικοῦ Vesp. 195.

'Ηλἴβάτος, ov, o, ή, tam altus ut soli uni sit pervius: accessible only to the sun, very high. Ηλίβάτος πέτρη Ο. 273. Syn. Ύψηλος, αξάτος, ύψερεφης, ύψοροφος.

Ήλἴθἄ, effuse, valde, copiose: abundantly, very, exceedingly. Δτη έχει ήλιθά πολλή ξ. 215. Syn. Αθρόως, σφόδρα, μάλα, πάνυ, μάτην.

Ηλἴθἴάζω, stulte ago: to play the fool. Eq. 1121. See Ηλίθισω. Syn. Μωραίνω, ηλαίνω, **ἄναισθητ**ξω.

Ηλίθιος, ον, stultus, vecors: silly, mad. Nub. See below. Syn. Αναίσθητός, μῶρός, ἄφρων, σκληρὄς, μἄταιὄς.

Ηλἴθἴοω, attonitum reddo: to astonish, astound. Μή φρένας ύμων ηλίθιωση Ρ. V. 1097. Syn.

Ατύζω, εκπλήττω, παράπλήσσω.

Ήλικία, as, ή, statura, ætas, adolescentia, vigor: stature, age, manhood, vigour. γνωσιμάχειν σην ήλικίαν Heracl. 706. Γενεά, νεότης, ἄκμή. Εν. Ίμεροεσσά, ἱμερτή, σθεναρα, φαιδρα, χλοερά.

Ήλικιώτης, ου, δ; Ήλιξ, ικός, δ, ή, par ætate: a youth of the same age, an equal in years. Εμός άλικιώτας Theor. 14. 54. Herc. F. 511. Syn.

'Ομήλιξ, σὔνήλιξ.

"Ηλίκος, η, ον, quantus, quali ætate: how great, of what age. Ἡλἴκοι προσήμεθα Œ. R. 15. Syn. "Οσός, πόσός, όπόσός. [°]Ηλιξ. See 'Ηλικιώτης.

'Ηλιόβλητός, ου, ό, ή, apricus: smitten by the sun, sunny. Ἡλἴοθλήτους πλάκας Bacch. 14.

Ἡλἴὄκαυστός, ου, ό, ή, sole perustus: burnt up by the sun, sun-burnt. Ίσχναν αλιόκαυστον Theoc. 10. 26.

'Ηλισμάνης, εσς, sole gaudens: delighting in the sun. Θάλπεσι μεσημερίνοις ήλιομανής βοά Av. 1095.

"Ηλίὄς, Η ἔλίὄς, ου, ὁ, sol: the sun. "Ηλίκ δοαίς ίπποισίν Phœn. 2. 3. 480. Syn. Ηλέκτωρ, ϋπερίων, Φοιθός, Φάεθων, Φώσφόρος, Παίαν. Ερ. Επϊτελλομένος, κατάδυομένος, οξυς, τερψίμεροτος, φάξσίμβρότος, άκάμας, παμφάνδων, άνίων, χρυσὄφεγγης, αιγλήεις, αιθομένος, ευρύοπης, ζείδωρος, λιπαρόζωνος, μαρμαίρων, μαλέρος, ζαμένης, τηλεφάνης, σειρίδεις, χρυσόφάης, φλόγερός, φάνερός, φάεινός, φαυσίβρότος. Phr. Φέγγος ήλίου Hec. 250. ακτις κύκλος τ' ήλίου Hec. 412. ήλίου βόλαί Orest. 57. ήλιου άγνον σέβας Med. 750. φάεννοι λαμπτηρές ήλιου Rhes. 59. καλλίφεγγές ήλιου σελάς Troad. 853. δς πάντ' εφορά και πάντ' ἔπἄκούει μ. 323. πάντων δέων δέδς πρόμός ήλίος Œ. R. 660. οξειάν ο γενέθλίος ακτίνων πάτηρ, πυρ πνεόντων αρχός ίππων Olymp. 7. 128. αστέρδε ουράνιου τηλαυγέστέρον φάδε Pyth. 3. 134. πανόπτης κύκλος ήλίου P. V. 91. τον αιπύν ουράνον δίφρηλάτων Αj. 845.

'Ηλιοστέρης, έσς, sole privatus vel privans: shaded or shading from the sun. Κρατί δ' ήλίο-

στέρής Œ. C. 313.

Ἡλῖοστἴεὴs, ἔŏs, per quem sol incedit: traversed by the sun. Φλόγωπας ἡλῖοστἴεεῖς P.V.

'Ηλἴοω, rutilo: to be red and flaming. Τά δ' ες άκρον ήλιώσας Anacr. 29. 6.

Hλis, iδös, ή, Elis: one of the divisions of the Peloponnesus. Ηλίδος δύνάστόρες Iph. A. 280. Ερ. Ίππηλατός, δία, ευρύχορος, ίπποδότος, ευδόρρος, πολύπαμων. Phr. Ευάνωρ Λύδου Πελόπος ἄποικία Olymp. 1. 37.

Ηλιτόμηνός, όν, natus ante completos menses: prematurely born. Καϊ ηλίτδιηνον ξόντα Τ. 118.

'Ηλίωτίς, ίδός, solaris: sunny. AKTÎV' ES ηλιωτίν ως δ' εθάλπετο Trach. 699.

Hλόs, ή, όν. See 'Hλέδs. Illud autem Blomf. ηλός scribit in Gloss. ad Agam. 357., forsan per merum errorem.

τηλός, ου, ό, clavus : a stud, nail. Syn. Γομφός. Ερ. Χρύσειός. Α, 59.

Ηλύγη, ης, ή, tenebræ, umbra: shade, gloom, darkness. Της δίκης την ηλύγην Acharn. 684. Syn. Σκία, ζόφος, σκότος.

Ηλυσίος, α, ον, Elysius: Elysian. Ηλὔσἴον πέδίον δ. 563. Phr. see the whole passage from which the quotation is taken, and Olymp. 2. 109, and 128,

'Ηλυσίς, εως, ή, adventus, ingressus: an arrival, entrance. Πίκραν δίώκων ήλύσιν Herc. F. 1035. ΝΥΝ. Πόρεια, βάσις, ελευσίς, άφιξίς, €φὄδός, ὄδός, σὕνὄδός.

Ημάθία, ας, ή, Emathia seu Macedonia: Emathia or Macedonia. Καϊ Ημάθίην ξράτείνην

Ξ. 226. Syn. Πόλυολ6ός.

Ημάθίων, ωνός, δ, Emathion: the son of Tithonus and Aurora. Καϊ Ημάθἴωνὰ ἄνακτα Hes. Theog. 984.

Ημάθδεις, εσσά, έν, arenosus: sandy. Πύλδν ημάθὄεντα α. 93. Syn. Ψάμἄθώδης, τραχύς.

Hμαι, sedeo, infigor: to sit, to be placed in. Alcest. 620. Syn. Κάθημαι, ἔπἴκάθημαι, ἕζόμαι,

Ήμαρ, ατός, τό; Ἡμέρα, ας, ἡ, dies: a day. Καί μ' ημάρ ήδη Œ. R. 73. Hec. 317. SYN. Φως, φάσς, ηώς. Ερ. Δούλειον, κύριον, εχθρον, ἔλεύθἔρὄν, λυπρὄν, βρἄχῦ, πέπρωμἔνὄν, ἄελπτὄν, καλλίφεγγές, λευκόπωλου, γλυκέρου, αίστμου, έρασμιου, νόστιμου, εύδιου, ολέθριου, μόρσιμου, νηλέξε, πολύστονον, φαξσίμβροτον, φώσφορον, άναγκαῖον, δείξλον, ορφάνικον, αίματοξν. Phr. Ήλιου ακτίς, χρυσξας ήμξρας βλξφάρον, ήμξρας ἄγνὸν φἄος, τρόχοι ἄμιλλητῆρες ἡλἴου, ἁλἴου παῖς. Ημἄτἴος, α, ὄν, diurnus: daily. Ένθα κέν

ημάτιη μέν τ. 149. Syn. Ἡμερήσιος, επ' ήμάτι,

ἔπ' ημάρ.

Hμϵδδαπδs, η, δν, nostras: of our country. 'Ημεδάπη στράτιη Call. fr. 152.

Ήμερα. See Ήμαρ.

'Ημέρεύω, diem transigo, perdiem aliquid facio: to pass the day, to do anything by day. Soph. 786. ΣΥΝ. Δίημερεύω, δι ήμερας κάμνω.

'Ημερήστος, δν, unius diei; diurnus (See Blomf. in l. c.): of one day, daily. Νυκτός ημερήσιον Agam. 21. Syn. Κάθημεριός, ημάτιός, πάνημερίος.

'Ημέρις, ίδος, ή, " vitis hortensis et ab hominibus culta, ad differentiam sylvestris, της αγριάδος." Damm.: a cultivated vine. Ἡμἔρῖς ἡδώωσα ε. 69. Syn. Αμπελός, οίνη.

'Ημεροκοιτός, ου, δ, qui die dormit: one who

sleeps in the day. Hes. Op. 603.

Ἡμἔρολεγδον, per singulos dies numeratim: counting day by day. Pers. 63.

"Ημέρος, ου, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur: tame, gentle, kind. ο. 162. Syn. Ηθάς, ὑπόχείριος, χειρόηθης, τἴθασσός, πρậŏs.

Ήμερόσκϋπὄς, ου, δ, speculator diurnus: a spy by day. Antig. 253. Syn. Φροῦρός. Ήμερὄφαντός, ὄν, interdiu conspicuus: seen

by day. Agam. 81. Ἡμἔρὄω, mitem reddo: to render mild or fer-

'Ημετερός, α, όν, noster: our. Z. 58. Syn. Νωϊτέρος, ήμος.

Ημί, loquor: to speak, say. ΤΗ ὁἄ γῦνή Z. 390 'Ημιγένεισς, σν, semibarbatus: with half a

beard. Ἡμἴγἕνειὄς ἔπὶ κράναν Theoc. 6. 3. Ἡμἴδὰὴς, ἔὄς, semiustus: half-burnt. Ἡμίδὰἡς δ' ἄρὰ Π. 294. Syn. Ἡμἴφλεκτός, ἡμἴτόμός.

Ήμιδίπλοίδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois: a bed-gown. Τουτί το της γυναικός ημιδιπλοίδίον Eccles. 318. Syn. Κρόκωτόν.

'Ημίδουλός, ὄν, semiservus: half a slave, eanly born. 'Η δ' ἡμίδούλους τοις ξμοίς meanly born. Androm. 942.

Ήμικτεόν, ου, τὸ, dimidiatus sextarius: half a sextarius. Εγώ μεν ουδεν πρότερον ήμιεκτεου Nub. 643.

'Ημἴθἔος, ου, ὁ, ἡ, semideus: a demi-god. Iph. A. 173. See below. Syn. "Hρως, δαίμων. 'Ημίθηλὔs, ὔŏs, semifemina: half-woman, effeminate. Τον ημίθηλον 'Αττιν Anacr. 13. 2.

'Ημἴθνὴς, ῆτὄς, semianimis: half dead. Οἰ μἔν ἄρ' ἡμιθνῆτἔς Call. 6. 60.

'Ημικάκωs, non omnino bene : half well, very indifferently. Τέως μέν οῦν αλλ' ἡμἴκἄκως έβοσκόμην Thesm. 449. Syn. Μετρίως.

Ήμἴκραιρά, ας, ἡ, dimidia capitis pars: half the head or skull. Την ημικραιραν την ἔτἔρὰν

ψιλην έχων Thesm. 227.

'Ημἴλεπτος, ον, semidecorticatus: half stripped off or shelled. 'Ŏ δ' ἡμἴλεπτος ήδη Anacr. 33.

'Ημἴονειος, η, ον, mularis: of mules, mulish. Ζύγον ήρεον ημίονειον Ω. 268.

'Ημίονος, ου, δ, mulus: a mule. 'Ημίονων αλ γάρ Κ. 352. Phr. see Ψ. 652.

^tΗμἴπ ἔλεκκόν, ου, τὸ, securis: a hatchet. Οίσέται ήμιπέλεκκα Ψ. 858.

'Ημίπληξ, ηγός, semipercussus: half-smitten, lf-cut. "ὄθ' ήμιπληγά λἴπόντες Apoll. 4. half-cut. 1683.

Ήμιπνδός, ὄν, -πνους, ουν, semivivus: half dead. Έθ' ἡμίπνουν πρόπεσόντα Batrach. 249. Syn. Ἡμἴθνής.

"Ημίσυς, ειά, υ, dimidius: half. Πλέον ημίσυ παντός Hes. Op. 40.

Ἡμἴτἄλαντὄν, ου, τὸ, semitalentum: half a

talent. Αλλά τοι ημιτάλαντον Ψ. 796. 'Ημιτέλης, έσς, semiperfectus: half finished.

Καὶ δόμος ημίτελής Β. 701.

Ἡμἴτὄμὄς, ου, δ, ή, dimidiatus: cut in two, sected, half. 'Αντῦγὄς ἡμἴτὄμου Mosch. 2. bisected, half. Syn. Ἡμἴδἄής.

'Ημἴτύδἴὄν, ου, τὸ, peplum, sudarium: a half-worn cloth, napkin. 'Ημἴτύδἴὄν λἄδών Plut. 729.

Ἡμἴφλεκτός, ὄν, semiustus: half burnt. Αύτως ημίφλεκτον Theoc. 2. 134.

Ἡμἴωθὄλἴαῖὄς, α, ὄν, semiobolaris, semiobolum pretio æquans: worth half an obolus. ημιωβόλιαια δώσει τις δίκην Ran. 554.

Hμös, quando: when. Θ. 68. Syn. Ηνϊκά, ŏτĕ, ŏτἄν, ŏπŏτἄν.

Hμνω, inclino, dimitto, nicto: to bow down. let sink, wink. 'Ως ἔτἔρωσ' ήμυσἔ κἄρη Θ. 308. Επί δ' ημὔεί αστάχὔεσσιν Β. 148. " Penult. ancip. frequentius longa." Maltb. SYN. Επίκλίνω, κατακλίνω, πίπτω.

'Ημων, ὄνός, δ, jaculator: a shooter, slinger.

Ψ. 886. Syn. see Ακοντιστήρ.

'Hν, idem quod Ĕἄν, partic. cum conjunctivo conjungitur, si: if. A. 90. 'Hv is also used in the sense of En, ecce, behold! Here. F. 863. Syn. Ει, είπερ.

Ηνεμόεις, εσσά, εν, ventosus: exposed to the

0 3

wind, windy, high. X. 145. Syn. Ύψηλος, προσήνεμος, μετάρσιος, μετεωρος.

'Ηνία, as, ή, et apud Hom. "Ηνίον, ov, τδ, habena: reins, harness. 'Ηνίας ἄπ' άντϋγος Hipp. P. 482. Syn. Χάλινός, δυτήρ. Ep.

Λευκή, σιγάλδεσσά, φοινικόεσσά. 'Ηνίδε, ecce: lo! 'Ηνίδε τοι τό δεπας Theoc. 'Ηνἴδε, ecce: lo!

1. 149. Syn. Ἡν, ἴδού.

Οῖσθ' ἡνϊκ' ῆλθἔς 'Ηνϊκά, quando: when. Hec. 239. Syn. see Hμσs and Όποταν.

"Ηνἴὄν. See 'Ηνἴα.

Ηνἴόπευς, ηθός, Ion., δ, Eniopeus. Θηβαίου Ηνίδ-

πηos Θ. 120.

Ἡνἴοστρὄφεω, habenas flecto: to turn the reins, guide a chariot. 'Ηνιοστρόφει βέβώς

Phœn. 177. Syn. see Ἡνἴοχεύω.

'Ηνιοστρόφος, 'Ηνιόχος, ου, 'Ηνιόχευς, έως, δ, equorum agitator: a charioteer. Soph. El. 733. Σ. 225. Π. 737. See above. Syn. Τφηνϊσχός, δρμάτηλάτης. Εν. Θέράπων, ἄμύμων, κάκός, θράσυς, αρισθάρματος, ελασιππος, διώξιππος.

Ἡνἴοχεύς. See above. Ἡνἴοχεύω, habenas teneo: to manage the reins, drive, guide, govern. Έμπεδον ἡνιοχευεν Ψ. 641. Syn. Ἡνῖοστρὄφεω, ἀρμάτεύω, ιθύνω, ξλαύνω.

'Ηνϊόχός. See 'Ηνϊοστρόφός.

Hvis, ios, et idos, ή, annicula: one year old. Βοῦν ηνιν ευρυμέτωπον Κ. 292. " Al. ήνιν: nempe εν εκτάσει της ληγούσης οίδασϊν οί Πάλαιοί, notante Eustathio." Clarke. Ενιαύσιος, τέλειος, νέος.

Ηνοπίδης, ου, δ, Enopides: the son of Enops.

Ηνϋπίδην ὄν ἄρα νύμφη Ξ. 444.

Ηνορέα, as, ή, virilitas, fortitudo: manliness, strength, courage. Λ. 9. Syn. see Ανδρεία. Ερ. Εράτεινη, κράτερα, υπερφιαλός.

'Hνοψ, ŏπŏs, sonorus; perspicuus: sounding; polished, bright. Π. 408. Syn. Λαμπρος, διαυγής. Ήνυστρόν, ου, τό, una e ventriculis animantium: the stomach, entrails. Eq. 356,

Holos, α, ον, orientalis: eastern. δ. 447. Syn.

see Hwos.

[°]Ηπάρ, ἄτός, τὸ, jecur: the liver. [°]Ηπάρ εξάκοντίσας Herc. F. 1140.

Ηπέδανος, ον, claudus; infirmus; stolidus: lame; weak; foolish. Ηπέδανός γενόμην 3.311. Syn. Ασθένης, ανόητός, ηλίθίος, χωλός, αναίσθητός.

Ηπειρόγενης, εs, in continente natus: born on

the continent. Pers. 42.

Ήπειρὄς, ου, ή, continens: the main-land, ontinent. "Apud Homerum est civitas, in terra continenti Peloponnesi sita, subjecta Ulyssis imperio. Post Homerum terra satis ampla infra Illyricum, ad mare Adriaticum, sic vocabatur." Damm. w. 376.

Ηπειρῶτῖς, ἴδὄς, ἡ, Epirotica: of Epirus. Ηπειρῶτῖς εις τὰ τοιἄδε Androm. 159.

Ηπέροπεύς, έως, Ιοη. ηδς; Ηπέροπευτής, Ηπέρόπός, ου, δ, deceptor: a deceiver. λ. 363. N. 769. Anacr. 131. Syn. Ψεύστης, ἄγυρτής, <u>ἄπἄτηλὄς, ὕπἔρήφἄνὄς.</u>

Ηπερόπεύω, decipio: to juggle, deceive. Ε.

349. Syn. Απάταω, εξάπαταω.

Ηπερόπος. See Ηπερόπεύς.

 $H\pi\eta\tau\eta s$, ov, δ , sartor: a mender, cobbler. Batrach. 183.

Ηπιαλέω, epiala febrilaboro: to labour under a shivering cold, to shiver. Acharn. 1164. See below.

 $H\pi$ ĭἄλος, ου, ὁ, febris quotidianæ species: the cold shiver preceding or accompanying a fever. Κυρνέ και ηπίαλου Theog. 174.

Ηπἴόδωρὸς, ου, δ, ἡ, lenis, qui mitia dat: mild in giving, benign. Ένθὰ οἴ ηπἴόδωρὸς Z. 251.

Ηπϊός, ὄν, placidus, mitis: soothing, soft, ld, gentle. Ήπια φάρμακα πάσσειν Λ. 515. mild, gentle. Syn. Πρᾶδς, προσήνης, προφρων, μειλιχίος, αίμυλος.

 $H\pi \tilde{v}\tau \eta s$, ov, δ , vociferator: a shouter, bawler. Ηπύτα κήρυξ Η. 384.

Ηπυτίδης, ου, ό, filius Epyti. Κήρυκ' Ηπυτίδη

 $H\pi \nu \omega$, $\nu \sigma \omega$, sono, clamo: to shout, sing aloud. Οἴ ἔγὰ μἔλἔὰ τἴ πότ' απύσω Hec. 152. See Απύω.

^Hρ. See Ĕἄρ.

"Ηρα, ας, ή, Juno. "Ηρη πρεσθά δεά Ε. 721. Ερ. Αμείλικτος, αμήχανος, αλλοπροσαλλος, βάρυμηνίς, γλαυκῶπίς, βἄρύκτυπος, ηξροφοιτίς, ηϋκομός, λευκώλενός, κλυτή, κελάδεινή, χρυσόθρόνδε, χρυσόπεδιλόε, χρυσηλάκατόε, φερέσειόε, θαλαμήπολος, Αργείη, πανδαματειρα, δολοφρον ξουσά, δόλομητίς, ποικίλομητίς, βοωπίς, πότνία.

Ἡρἄκλειοξανθίας, ου, δ, Xanthias Herculem simulans, nomen ab Aristophane effictum: Herculean Xanthias. Εις τον Ἡρακλειοξανθίαν

Ran. 499.

Ήρἄκλῆs, ῆὄs, Ion. ὁ, Hercules. Φῶθ' Ἡρακληα μεγάλων φ. 26. Syn. Αλκείδης, Αμφίτρύωνιάδης. Ερ. Αρίδείκετος, άταρθης, άλεξίκάκδς, ἄτρεστός, δάιφρων, ερικύδης, εΰσκόπος, θυμολέων, Βράσυς, θείος, ήρως, μεγάλυφρων, κράτ έρος, όβριμός, οξύχειρ, οινόβάρης, πόλυπονός, πελώρϊος, πανδαμάτωρ, σύμμαχος, λαόσσοος, μόρσϊμός, δωδεκάεθλός, Τιρύνθϊός, Μηκιστεύς. ΡΗΒ. Βἴη Ἡρἄκλείη, Δἴος άλκιμος υίος, ἄκορητος ἄΰτης, ευδόκιμος Δίος ινίς, σεμνον βάλος Αλκἄιδαν, μορφάν βράχὺς, ψύχαν δ' ἄκαμπτος.

'Ηράνος, ου, ό, rex, custos: a king, guardian. Θεσάν ήρανδν δσσ' ενεμοντο Apoll. 2.513. Syn. Προστάτης, πάραστάτης, ξπαρχός, άρχων, βάσι-

λεύς, διόπος, στράτηγος.

'Ηρἔμἄ, quiete, sensim, paululum: quietly, gradually, a little. Αλλ' ήρἔμα πτήξαντές Ran. 315. Syn. Πράως, ἄτρἕμὰ, ἦκὰ, ἡσὕχῆ, ἡσὕχῶς, βράδεως.

^Hρĭ, mane; vere: in the morning; in the spring. Ĥρĭ λὄέσσαι τ. 320. Syn. Ηῶθἔν.

Ηρἴγενὴs, εσs, et Ηρἴγενεια, as, ή, aurora: the morning. Ηρίγενης τον δ' αμφί Apoll. 2. 452. μ. 8. Syn. see Hώs.

Ηρἴδἄνὄς, ου, δ, Eridanus, Padus: the river Po. Hipp. 734. Sic et Virgilius: Eridanus quo non alius per pinguia culta, &c. Ep. Băθύδίνης, καλλίρδόδς.

'Ηρινός. See Ĕἄρινός.

Ηρἴὄν, ου, τδ, monumentum, sepulcrum: a monument, tomb. Μέγα ηρίον ηδέ οι αυτώ Ψ. 126. Syn. Τἄφὄς, μνημά, σημά, τύμβὄς.

[^]Hρŏs, α, ŏν, gratus: gratifying, agreeable. Θυμφ ήρα φέροντες Ξ. 132. " Ήρα est per apocopen pro hpava." Damm.

'Ηρωίνη, 'Ηρώσσα, ης, 'Ηρωϊς, ίδος, ή, heroina: a heroine. ' Ιέρον μυχον 'Ηρωίνης Call. 4. 161. See Apoll. 4. 1309. and 1. 1049.

'Hρωϊς. See 'Hρωΐνη.

'Ηρώδν, ου, τδ, monumentum heroi constructum: a hero's monument. Vesp. 819.

"Hρωs, ωϋs, δ, heros: a hero. H. 453. Er. Άγλάὄς, ὄβρϊμὄς, μἔγἄθυμὄς, λαόσσὄὄς, δὔνἄτὄς, όλδιος, κράτερος, δαρσάλεος, αιχμήτης, αντίθεος,

αθανάτοις ικέλος, φαίδιμος, θεράπων Άρηος, λαόδάμας. ΡΗΚ. Ανδρών Ἡρώων Θείον γενός, οί κάλ ἔονται ἡμἴθἔοι Hes. Op. 159.

'Ηρώσσά. See 'Ηρωίνη.

'Hσισδόs, ου, δ, Hesiodus : Hesiod, a poet born at Ascra in Bœotia. Αί νῦ πὄθ' Ἡσἴόδον Hes. Theog. 22. Phr. Ἡσἴόδος κἄτ ἔδειξἔ γῆς εργάσίας, κάρπων ώρας, άρότους Ran. 1033.

Ἡσσἄὄμαι, Ἡττἄὄμαι, quam formam tamen nunquam adhibent Tragici. R. P. Hec. 8 .: minor sum, vincor, superor: to be inferior, surpassed, conquered. Ion 1117. Syn. Ελαττουμαι, λείπόμαι, ήσσων ειμί, νικώμαι.

'Hσσητέσs, ον, vincendus: to be overcome.

Antig. 667.

"Ησσων. See Μικρός. Androm. 577.

'Ησυχάζω, quiesco, taceo: to rest, to be quiet or silent. Med. 80. See below. Syn. Απόπαύδμαι, ἴαύω, εὕδω, σιγάω, ἄρέσκὄμαι, ἡσὔχἴαν ἄγω et ἔχω.

'Ησυχαίδε, Ἡσυχίδε, Ἡσυχόε, Ἡσυχίμδε, α, δν, quietus: quiet, at rest. Μηδ' ἡσυχαίαν αλλά Med. 804. Φ. 598. Iph. T. 1435. Olymp. 2. 57. Syn. see "Εκηλός.

'Ησυχη. See 'Ησυχίως.

'Ησυχία, as, ή, tranquillitas, otium: tranquillity, quietness, ease, repose. Τἴ πὄθ' ἡσὕχῖα πρόσθἔ μἔλάθρων Alcest 77. Syn. ἔρωὴ, ενμάρειά, ἄνἄπαυσίς, πραότης, ευθυμία, γάλήνη, σιγή. Ερ. Εράτεινη, μεσημβρίνη, εύοπλος, φιλοπολίς. ΡΗΚ. Της άγανοφρονός ήσυχίας ευήμερον πρόσωπον Aves 1322. See also Pyth. 8.

Ἡσυχιδές, ων, οί, sacerdotes Eumenidum: priests of the Furies. Έλλἄχον Ἡσυχιδες Call.

fr. 123. 3.

'Ησύχἴμός, 'Ησύχἴός. See 'Ησύχαῖός.
'Ησύχῖως, 'Ησύχῆ, 'Ησύχως, quiete, sensim: quietly, gradually. 'Ησύχἴως καϊ ἔπειτά Hom. Merc. 438. Plut. 692. Eur. Sup. 315. Syn. Ήρἔμἄ, ἄτρἔμἄ, ευμἔνῶς, πράως, ἡκἄ.

Ήσυχος. See Ἡσυχαος. 'Ησύχως. See 'Ησύχίως.

[^]Hτὄρ, ὄρὄς, τὸ, cor, animus: the heart, breast, Α. 188. Syn. Κέἄρ, καρδία, στηθός, δυμός, ψυχή. Ερ. Αλκιμόν, αμείλιχον, βέβλαμμενόν, δεδάιγμενόν, έμπεδόν, ευμένες, νηλέες, σἴδήρειον, φίλον, χάλκεον, απάλον, άγριον, άλάπαδνόν, ἄγλἄὄν, άφθἴτὄν, γὔναιμἄνἔς, θαρσἄλἔὄν, μελάν, μιαίφονον.

'Ητρἴόν, ου, τὸ, (1) stamen: thread; (2) textum: woof. Ion 1420. Et Suid. ex Epigr., Καὶ τὰν ἀτρια κρινομέναν. Syn. (1) "Ιστίον,

στήμων, (2) ὔφασμα.

"Ητρόν, ου, τὸ, imus venter: the bottom of the

belly, a bottom. Thesm. 509. Ηὔγἔνειὄς, ον, maxillas habens terribiles: having terrible jaws. Als ηὔγἔνειος O. 275.

Ηυγένης. See Ευγένης.

Ηὔκομός, ου, ό, ή, pulcras comas habens: fairhaired. Η υκόμος τέκε Λητώ γ. 317. Syn. see Ευπλοκαμός.

Hus. See Eus.

Ηὔτἔ, pro Εὖτἔ, sicut: like as, just as. Ἡὔτἔ μυιάων Β. 469.

Ήφαιστόπονος, Ἡφαιστότευκτός, ον, a Vulcano elaboratus: wrought by Vulcan, ingeni-

ously made. Iph. A. 1072. Philoct, 986.
"Ηφαιστός, ου, δ, Vulcanus: Vulcan, fire.
Troad. 345. Syn. Τίταν, Πρόμηθεύς. Ερ. Αμφἴγὕήεις, αίθων, αιθάλὄεις, βράδυς, κλυτός, πέρικλύτος, κλύτοτέχνης, πολυμητίς, σέλασφορος, χαλκεύς, σθενεί βλεμεαίνων, δίκνδς πόδας.

'Ηφαιστότευκτός. See 'Ηφαιστόπονός.

Hχέω, sono: to sound, roar, reverberate. Hes. Theog. 39. Syn. Ανηχέω, ηπύω, βόἄω, φωνέω, ψὄφέω.

 Ηχὴ, ῆς, ἡ, sonus, sonitus: sound, shout, noise.
 Β. 209. SΥΝ. Κᾶνἄχὴ, κτϋπός, κρότός, βρόμός, δοῦπός, φωνὴ, κραυγὴ, ψόφός, φθέγμά, βόὴ, φθόγγός, φθογγὴ, ηχώ.
 Ερ. Βάρδῶρός, βάρῦδρομός, δεσπέσία, ἔπινίκιος, λαόσσός, αλλοθροός, απερείσϊος, απλέτος, αρηϊφίλη, πολέμοκλόνος, φοθέρα, λίγεια.

Ηχήεις, εσσά, εν, resonans: sounding, resounding. A. 157. Syn. Ερίδουπός. Ήχι, ubi: where. Κάτὰ στίχας ἢχι εκάστφ

 Γ . 326. Syn. see " $\check{o}\pi\eta$.

Ηχώ, ὄὄς, οὖς, ἡ, Echo: Echo, a sound. Hipp. 791. Syn. Φωνη, βὄη, αγγἔλία. Ερ. Ασίγητος, απατήλιος, λάλος, έννυχος, δρεσίδρομός, ὅμογλωσσός, πότνἴάς, πόλύστονός, τρηχεῖά, αίθριος, υπωροφίη. ΡΗΒ. Ουχ ήσυχος πέτρας όρείας παις, δίδουσα δόρυβου Hec. 1099. Βαρεία δ' ἄθυρόστομος Ηχὼ τηλεφάνης πίκρας οιμωγης Philoct. 188.

Ηῶθἔν, antiq. genitiv. ab Ηως, q. v. Η. 372. S_{YN} . Πρῶῖ, εις έω, πέρι όρθρου, $\hat{\eta}$ ρῖ.

'Hων. See Hἴων. Hῶờs, ὄν, eous, matutinus: of Aurora or the morning. Call. Ep. 21. Syn. Holos, εώθινος, όρθοϊός.

Ηωσφόρός. See Έωσφόρός.

Hωs, Έωs, ŏŏs, et antiq, genit. Ηωθέν et Έωθέν, ή, Aurora: the morning. Hippol. 457. Η. 433. Syn. Ηρίγενης, ηρίγενεια, αυγή, ανά-τόλη, δειλη, όρθρός. Ερ. Αιγλήεσσα, άμβρϋτός, αμβρόσια, ἄμαιμἄκἔτη, βύῶπις, γλαυκή, δυόφἔρὰ, εύθρονος, ευπλοκαμός, κάλη, θέσκελος, εκηθολός, ἴĕρὰ, κἄθἄρὰ, λεύκιππὄς, μὄνὄπωλὄς, λευκαίνουσά, πότνια, ρόδοπηχύς, ρόδοπεπλός, ρόδοδάκτυλός, φάἔσίμβρότὄς, φάεινη, φλόγ ξρά, χρυσόθρόνος, χρυσόπεδιλός, δρόσερὰ, κρόκοπέπλος, πόλυδερκης, ρυδόσφυρος. Phr. Λευκον προσωπον ηους Eur. Electr. 730. αιγλήεσσα φαεινοίς όμμασιν ηώς Apoll. 1. 520.

Θ.

Θἄάσσω, Θάσσω, Θακέω, sedeo ; jaceo : to sit ; to lie. Δαιτί βαάσσεμεν γ. 336. Med. 69. Heracl. 240. Syn. Θοάζω, καθέζομαι, εζόμαι, διάτρίδω.

Θαητός. See Oĕarŏs.

Θαιρός, οῦ, ὁ, cardo januæ: the hinge of a door or gate. Μ. 459. SYN. Στρόφευς [της Αυρας], στρόφιγξ.

Θακέω. See Θἄάσσω.

Θάκημα, ατός, τὸ, sessio; sedile: the act of sitting, a seat. Αλλ' ει το θάκημ' εξαναγκάζει σκόπει Œ. C. 1179.

Θακός, ου, δ, sedile: a seat, throne. Σεμνοί τε βακοι δαίμονές τ' Agam. 502. Syn. Θωκός. θρόνος, έδρα, κάθέδρα, θόωκος.

Θάλαμαξ, ακός, et Θάλαμιός, ου, δ, remex infimi ordinis: a rower of the lowest tier. Es 78 στόμα τῷ δάλαμακι (paræmiae) Ran. 1074.

στομα το Σενακατικ Acharn. 522. Syn. Ναύτης, ἔρἔτης. Θἄλἄμευμά, ἄτός, τὸ, contubernium: a lodg-ing. Bacch. 120. See below. Syn. Σῦνοικία. Θἄλἄμη, ης, ἡ, cubile; latibulum ferarum:

0 4

a bed ; den, cave. $\Delta \epsilon \hat{\imath} \ \tau \delta \nu \delta \hat{\epsilon} \ \Im \lambda \ddot{\alpha} \mu \alpha is \delta \hat{\nu} \delta \rho \ddot{\alpha} \kappa \omega \nu \delta \gamma \eta \gamma \dot{\epsilon} \nu \eta s$ Phoen. 945. Θάλάμαι, ζωϊκαί κάτάδυσεις Eustath.

Θἄλἄμήἴὄς, ου, ό, ή, genialis: genial. Θἄλα-

μήζον έντϋον ευνήν Apoll. 4. 1130.

Θάλαμήπολος, ου, δ, ή, cubicularis: a frequenter of the bed-chamber. ψ . 298. See above.

Θἄλἄμῖα, ας, ἡ, remus; navis foramen: an oar; a groove in the side of a ship through which the oar passed. Τηδί δίεις την χείρα δία της θαλαμίας Pax 1198.

Θάλἄμιτος. See Θάλἄμαξ.

Θάλαμος, ου, δ, cubiculum: a bed-chamber. Κάπειτα βάλαμον εισπέσουσα και λέχος Alcest. 176. Syn. Θάλαμη, λέκτρον, κοίτη, μυχός, οικός. Ερ. Πάτρώδς, ήδυς, σκότιος, φίλτάτος, οικείσε, λοχίσε, πολυδένδρηε, χρύσεσε, πατρίσε, βἄσϊλϊκός, περικίων, τεγεός, Ανώδης, νεός, ύψόρόφος, πόλύκμητος, ύψηρεφης, ευρύς, κέδρινός, κηώεις, πολύδαίδαλος, ύψηλος, ευστάθης, ευ πηκτός, πύκα ποιητός, άγλαος, αμθρόσιος, γαμήλίος, εράτεινος, κουριδίος, νυμφίδιος, κλύτος, πόλύχρυσός.

Θάλασσά, ης, ή, mare: the sea. Πόλυφλοίσβοιδ δάλάσσης A. 34. Syn. "Αλς, πόντος, Αμφίτριτή, Νηρεύς, Ωκέἄνος, Τηθύς. Ερ. Αυθαδής, άλμυρά, άγρια, αγχίβάθης, γλαυκή, ηχήεσσά, ορινομένη, πολλή, πολίή, αθέσφατος, ατρυγέτος, ευρύπορος, πολύφλοισθος, αμαιμακέτος, ακαματός, ἄπείρων, ἄμείλιχος, δια, κυάνεη, ιχθύδεσσά, πίκρὰ, ὅλοἡ, τρηχεῖά, στἔρἔὰ, χειμέρἴα, χάλἔπἡ, ψαμαθώδης. ΡΗΝ. Ευρέα νωτά, κύματα μακρά θάλάσσης, πολίης άλος άσπετον ύδωρ, ροθία πολία θαλάσσης, μεγά λαιτμά θαλάσσης, πόντιον άλσος δάλάσσης, κῦμ' ἄλίκτὔπὄν ἄλμας.

Θάλάσσϊός, α, ὄν, marinus: marine, of the sea. Med. 28. See above. Syn. "Ăλίος, εναλίος,

πόντιος, πελάγιος.

Θάλασσοπλαγκτός, ου, ό, ή, marivagus; wandering on the sea Θάλασσόπλαγκτον νησόν Αίαντος πόλει Pers. 312.

Θάλαττὄκὄπέω, remis aquam ferio; jacto de marinis; vana loquor: to strike the sea; to boast of superiority by sea; to boast vainly. Τι βάλαττοκόπεις και πλάτυγίζεις Εq. 830.

Θἄλἔθω. See Θάλλω. Θἄλειἄ. See note on Ἐρᾶτώ. One of the nine Muses; also the name of one of the Nereids. Γλαύκη τε Θάλεια τε Σ. 39.

Θάλειὄς, et Θάλερος, à, ὄν, virens, floridus: blooming, flourishing, vigorous, fine. 'Ηρακλεί δἴἔποντἴ θάλειαν Nem. 10. 99. Helen. 1329. Syn. Ευθάλης, ἔρῖθήλης, τηλἔθόων, χλόἔρος, νέος, ακμαίος, άδρος, θερμός, θαλπνός, φυσίζους.

Θάλερος. See Θάλειος.

Θάλης, οῦ et ητός, δ, Thales: one of the seven wise men of Greece. Τον Θάλην δαυμάζομεν Nub. 180. Ερ. Σὄφός.

Θἄλἴα, as, ή, convivium: a feast, banquet. Bacch. 379. Χαίρει μέν βάλιαισιν Bacch. 418. Syn. Ευωχία, ειλάπίνη, ἔορτή, ευφρόσύνη, πάνή-

γύρις. ΕΡ. Φίλη, τερπνη, ζείδωρος.

Θαλλός, οῦ; Θάλός, ἔός, τὸ, germen, ramus: a shoot, blossom, branch. Eur. Sup. 10. Electr. Syn. Βλάστημα, έρνδε, φυτόν, κλάδος, ακρέμων, φύλλον. Ερ. Αμβροσιον, άγλαοτιμον,

Θαλλόφόρϋς, ου, ό, qui oleaginam frondem gestat: a person who carried a branch of olive at the Athenca. Vesp. 54.

Θάλλω, et Θάλἔθω, vireo, floreo: to grow

green, to flourish, abound. Iph. A. 1225. Ar. μηνὸς δάλξθων ψ. 191. Ι. 446. Syn. Θηλέω, τηλξθάω, χλόἄω, χλόάζω, χλόηφόρξω, ανθέω, ἀνάθάλλω, βλαστάνω, αυξάνω, κόμάω.

Θἄλὄς, ĕὄς, τὸ, germen: a shoot.

λός. Λευσσόντων τοιόνδε δάλος ζ. 157. Θαλπίαω, calesco: to grow warm. 'Ως κ' εῦ **Βαλπίδων τ. 319.** Syn. Θάλπόμαι, Βερμαίνδμαι, ἄλξαίνὄμαι.

Θάλπιός, ου, δ, Thalpius: commander of the Eleans. Αμφιμάχος και Θάλπιος Β. 620.

Θαλπνός, ή, όν, calidus: warm, hot. Olymp. 7. Syn. Θερμός, λαμπρός.

Θάλπος, ĕος, τὸ, calor, æstus: warmth, heat. Cycl. 539. Syn. Καθμά, αθθός, είλη, πθρ.

Θάλ $\pi\omega$, foveo: to warm, cherish. ϕ . 246. Syn. Αναθάλπω, αιθύσσω, εκκαίω, Βερμαίνω.

Θαλπωρη, ης, η, fomentum; spes; lætitia:consolation; hope: joy. Z. 412. Syn. Χἄρὰ,

ήδονή, σωτηρία, έλπίς, ασφάλειά.

Θἄλύσἴἄ, ων, τὰ, primitiæ frugum, vel quæ post collectas fruges Diis offerebantur, et in primis Cereri; festum in honorem Cereris; Cerealia: first-fruits; a festival in honour of Ceres, consisting of the first-fruits. Χωσάμενη ο οι ούτι δάλύσια Ι. 530.

Θάμά, Θάμάκις, crebro: frequently. "As βάμ" Εύριπος πὔκναῖς Iph. T. 6. Nem. 10. 72. Syn. Πύκνως, πολλάκις, συχνως, τά πλειστά, σύν έχως.

Θαμβέω, obstupefacio; obstupefio: to strike with awe, astonish; to be astonished. Ion 1205.

Syn. Εκθαμβέω, φὄβέδμαι, εκπλήσσω.

Θάμεος, εσς, το, stupor: astonishment, awe, alarm. Hec. 177. Syn. Έκπληξίς, δείμα, Ερ. Αργάλεον, αμήχανον, δύσφορον, θαθμά. τερπνόν.

Θάμειδς, α, δν; Θάμης, έδς; Θάμινός, η, δν, creber, frequens: crowded, frequent. Νέκυων καίοντο Βάμειαι A. 52. Λ. 551. Call. 6. 64. Syn. Πϋκϊνός, πὕκνός, σὕχνός, σὕνϵχής, ἄθρόος,

Θαμίζω, frequento: to attend frequently, frequent, visit often. Πάρος γε μέν οὐτι Βαμίζεις Ž. 386.

Θάμινός. See Θάμειός.

Θάμνος, ον, δ, dumetum: a thicket. 722. Ερ. Αμφικόμος, ανάλεος, αζάλεος, λάσιος,

τἄντιφυλλός, σκιτέρος, χλοτέρος, δάλεθων.
Θάμτρις, τόδος, δ, Thamyris: (1) a prince of Thrace, the son of Philammon; (2) a celebrated Vide Steph. Thes. ed. Valpy, col. cxxxv. et 4190. Dicitur Latine et Thamyris et Thamyras. Ovid, Art. Am. 3. 399.: Tu licet et Thămyran superes et Amœbea cantu.

Θάνασιμός, Θάνατηφόρος, ου; Θάνατδεις, εσσά, $\check{\epsilon}\nu$, lethalis: deadly, fatal, destructive. $\mathbf{E}\hat{v}$ ($\sigma\theta$) έκεινον βάνασιμον βέβηκότα Œ. R. 955. 181. Iph. A. 1288. Syn. Ολέθρισς, μόρσιμός, πευ-

κέδανός, έχέπευκής.

Θάνἄτηφορός, Θάνᾶτόεις. See above.

Θάνὰτὸς, ου, δ, mors: death. Ψήφφ βάνὰ-του κὰτάκυρωθείς Orest. 1012. Syn. Κήρ, μοιρά, μυρός, πότμος, τέλευτή, διαφθόρα, απαλλάγη, ἄἴδης. Ερ. Αυτόχειρ, κοινός, στυγέρος, δύστηνός, βάρυς, λυσιμέλης, ήδιστός, δυστυχής, δεινός, μελάς, απρόφασιστός, αωρός, δύσηχής, τἄνηλεγής, δὕσηλεγής, κἄκός, μἄλἄκός, ἄθληχρός, ἄτελης, δυμοραϊστης, καταθύμιος, πορφυρεος, κάθάρος, λευγάλεος, οίκτιστος, αινός, άτλητος, αωρός, βρότδεις, κρυφίδς, οικτρός, δμοίιος, δκρίδεις, κυανέος, χάλκέος, αναιδής. Phr. Τέλος et τέλευτή δάνάτου, νυξ ἔρεθεννή, μέλαινά, κελαινή, μάκρα, ἄκραντός, δάνάσιμος τύχη, χάλκεός ύπνός, ή πάνυστάτη όδος, νηλέες, μόρσιμόν ημάρ. See Nem. 7. 44. and Æsch. fr. Niobe.

Θάπτω, sepelio: to bury. Helen. 1242. Syn. Κάταθάπτω, ενταφιάζω, τυμβεύω, κτέρείζω,

κηδεύω, κάτἄκρύπτω γῆ, εξογκόω τάφω.

Θαργήλια, ων, τα, Thargelia: a festival in honour of Apollo and Diana. Anacr. 135.

Θαρσάλεός, α, δν, fidens, audax: confident, bold, valiant. [©]Ωδέ τε δαρσάλεοι Φ. 430. Syn. Θράσύς, δαρσών, δράσύσπλαγχνός, εύθαρσός, εύθυχος, πίσυνός, ανδρείδς, τολμπρός, βάδιδς, δάρσϋνός.

Θαρσάλεως, audacter : confidently, boldly, valiantly. Θαρσάλεως άγορευεν υ. 269. Syn. Θράσεως, ευτόλμως, ανδρείως, άπηλεγέως.

Θαρσέω, bono animo sum: to be bold or courageous, to take confidence. Δαίμὄνας θαρσεῖν χρέων Ion 1620. Θαρσεῖν is the reading here adopted instead of θαρρεῖν, on the authority of Porson, Hec. 8. Syn. Θράσὐνομαι, τολμᾶω, επαίρομαι, κομπάζω, πείθομαι, πιστεύω, μὴ φόδεσμαι.

Θάρσὄς, Θρἄσὄς, ἔὄς, τὸ, fiducia, audacia: confidence, boldness. Iph. T. 731. Hipp. 941. Syn. Ευτολμία, τόλμα, αλκή, ανδρία. Ετ. Αινόν, ἄτρεπτόν, δάλερόν, δύσμαχόν, ὅλόὄν, τολμῆέν, ὑπέρδϊον, περιώσίον.

Θάρσὔνὄς, ὄν, confidens, in spem arrectus: bold, courageous, confident. Θάρσὔνὄς οιωνῷ

N. 823. Syn. see Θαρσάλεσs.

Θαρσύνω, Θρἄσύνω, ὕνῶ, fiduciam adfero: to give confidence, encourage. Πόθξν ουκ αυχῶ τἴ σξ Βαρσύνει Alcest. 95. Hec. 1165. Syn. Επίθαρσύνω, πρότρξπω, (2) med. ν. τολμάω, βαρρέω.

Θἄσἴὄς, α, ὄν, Thasius: of Thasus, an island in the Ægean sea. Τούτων ἄπάντων τὰ δἄσῖ αμφορείδῖα Eccles. 1119.

Θάσσων, ὄνὄς, celerior: quicker. N. 819. Syn. Ωκίων, ωκϋτέρὄς, τἄχὕτέρὄς, τἄχίων.

Θάσσω. See Θἄάσσω.

Θάτερος, α, όν, alter e duobus: one of the two. Ή θάτερον δεί δυστυχείν Ιοη 848. Syn. Έκατερος.

Θαῦμὰ, ἄτὄς, τὸ, res mira, miraculum: a wonderful thing, a wonder. Hec. 674. Syn. Τἔρὰς. Ερ. Μἔγὰ, ἀνέλπιστὸν, πἔλώρῖὸν, πὸλὕτρὅπὸν,

Θανμάζω, Θανμαίνω, miror, revereor: to admire, respect, wonder at. Alcest. 158. Hom. Ven. 84. Syn. Θέἄδμαι, εκπλήσσόμαι, εκπάγλεὔμαι, ἄγάζδμαι, ἔπαινέω. Phr. Θαῦμ' ἔχει μέ, εις βαῦμ' ἔσειμἴ, βαῦμ' ἔχω, βαῦμὰ μ' υπέρχέται.

Θαυμαίνω. See above.

Θαυμάκια, ας, ή, Thaumacia: a city of Phthiotis. Θαυμάκιην ενέμοντο Β. 716.

Θαύμας, αντός, δ, Thaumas: the father of Iris.

Hes. Theog. 237.

Θαυμάσιδε, Θαυμαστόε, ἡ, öν, admirabilis: wonderful. Ου δαυμάσιδε εστ' ουδ' ἔπιζεῖν τὴν χόλην Thesm. 468. Med. 510. Syn. Αγητόε, πάράδοξοε, δέσκελοε, φόδερδε.

Θαυμαστέσς, admirandus: deserving of wonder. Helen. 84.

Θαυμαστός. See Θαυμάσιός.

Θάψινός, η, ὄν, thapso similis: like buckthorn, pale, yellow. Γύναικι κλητεύειν ἔοικὼς λαψίνη Vesp. 1412. Syn. Ωχρός, ξανθός.

Θάψός, ου, ή, thapsus: buckthorn, a herb used to dye yellow. Theoc. 2. 88.

Θάδμαι, inspicio cum aliqua admiratione; lac sugo: to view with admiration; to suck. Γυ-ναϊκά τε θήσατό μαζόν Ω. 58. Syn. see Θεάδμαι and Θηλάζω.

Θἔὰ, α̂s, Θἔαινὰ, ηs, Θἔόs, οῦ, ἡ, dea: a goddess. Μῆνῖν ἄειδἔ θἔὰ Α. 1. Θ. 5. α. 420. Ερ. Αιδοία, καλλίπαις, ουκ ἄνώντμος, πυρφόρος, φωσφόρος, δεινὴ, κύδρὰ, σεμνὴ, ἄγᾶθὴ, αργυρόπεζᾶ, γλαυκῶπῖς, δασπλῆτῖς, δῖᾶ, ἔπίρροθος.

Θἔα, ας, ἡ ; Θἔαμὰ, ἄτὄς, τὸ, spectaculum : a sight, spectacle. Θἔα δίδοντἔς όμμᾶτ' Androm. 1077. Phæn. 1155. Syn. Όψις, όραμὰ, δέργμὰ. Ερ. Πίκρὰ, δεινὴ, κᾶλὴ, λυπρὰ, ἄθέσφᾶτὄς.

Θέαγένης, έος, ό, Theagenes. Ίνα μη γένηται Θέαγένους τηνία Pax 928.

Θἔαινα. See Θἔά.

Θἔαμά. See Θἔα.

Θἔανὰ, ὄὄς, ή, Theano: the wife of Antenor, and sister of Hecuba. Δῖᾶ Θἔανώ Ε. 70. Ερ. Καλλἴπἄρηὄς, εύκολπὄς.

Θέἄὄμαι, Θηἔόμαι, specto, contemplor: to gaze on, look at, contemplate. Hec. 1137. O. 682. Syn. Θέωρέω, ἄνἄβλἕπω.

Θἔάριὄν, ου, τὸ, pro Θἔάριὄν, locus sacer Apollinis Pythii: a place in Ægina sacred to Apollo. Nem. 3. 122.

Θέατης, Θηητης, οῦ, ὁ, spectator: a spectator. 'Αξω δέατην δήθεν Ιοη 658. φ. 397. Syn. Θέωρὄς, ἔπόπτης, ἔποπτήρ.

Θἔατὄς, Θηητός, et Dor. Θαητός, η, ον, spectandus, visibilis: to be beheld or viewed. Ού τοι δἔατὄς Aj. 915. Hes. Theog. 31. Theoc. 15. 84. Syn. Αξἴθθἕατὄς, πἔρἴβλεπτός, ὄρατός.

Θέατρόν, ου, τὸ, theatrum; spectaculum quodque; spectatores: a theatre; any theatrical exhibition; the spectators. Το γὰρ δέατρον δεξίον Εq. 233.

Θἔειὄν, Θείὂν, Θήϊὄν, ου, τὸ, sulphur: sulphur. Θἔείον καιὄμένοιο Θ. 135. Πῦρ καὶ Ͽήϊὄν αυτάρ χ. 493. For Θείδν Schæf. refers to Valck. Adoniaz. p. 286. Syn Κἔραύνιὄν πῦρ. Εν. Κἄθἄρὄν, φλὄγἔρὄν, ἄπὕρὄν.

Θέειδς. See Θείδς.

Θἔειδω, sulphure perfumo, vel lustro: to fumigate or purify with sulphur. ψ. 50. Syn. Κἄπνίζω, κάθαίρω, θυμἴάω.

Θέέσκω. See Θέω.

Θέήϊὄς. See Θείδς.

Θέήλατος, ου, ό, ή, a numine impulsus aut mandatus: impelled or enjoined by an oracle. Πραγμά μη θέήλατον Ε. R. 255. Syn. Θέορτος, δέόσδοτος, δέόσσοτος, δέοσδοτος

Θεία, ας, ή, (1) amita, matertera: an aunt; (2) mater Solis, Lunæ et Auroræ: Theia, the mother of the sun, moon, and Aurora. Πόλυωνυμέ Θεία Isthm. 5. 1.

Θείκελος, Laconice pro Θεσείκελος. See in

εσειδής.

Θειλόπεδου, pro το Είλοπεδου, ου, το, locus apricus: a place exposed to the sun. η. 123.

Θείνω. See Θενω.

Θείον. See Θἔειὄν.

Θείδς, ου, ό, avunculus, patruus: a father's brother, uncle. Iph. T. 931. Syn. Πάτρα- δελφός, πάτρδκασίγνητος, πάτραδελφέος, πάτρως.

Θείδς, α, δν, Θέε.δς, Θέηϊδς, divinus, mirabilis: divine, wonderful. B. 22. Mosch. 2. 50. Bion 6.9. Syn. Αντίθέος, δέδε(κέλδς, δεσπέσίδς, δίδς, δέηλάπος, δέδπεμπτος, δαύμαστός.

Θείφ. See Θεω.

Θέλγητρον, Θελκτήριον, Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum: a charm, allurement, soothing. Orest. 211. Eumen. 889. Trach. 586. Syn. Κήλημα, δελέαρ, φίλτρον, χαρά.

Θέλγω, ξω, mulceo, demulceo: to soothe, charm, bewitch, enfeeble. Hipp. 1269. Syn. Μειλίσσω, κηλέω, τέρπω, δάλπω, ἄπἄτἄω, ὕπἄγὄ-

μαι, ἄμαυρόω.

Θἔλἔμος. See below.

Θέλεσς, Θέλεμος, ον; Θέλήμων, ονός, volens, spontaneus: willing, voluntary, quick, ready. Æsch. Sup. 869. 1034. Apoll. 2. 558. Syn. Θέλων, έκων, πρόθυμός, αυθαίρετός, οικτρός.

Θελήμων. See Θελεσς.

Θελκτήρ, ήρος, δ, delinitor: a soother. Hom.

Θελκτήριον. See Θέλγητρον.

Θελκτήρισς, α, σν, demulcendi vim habens: soothing. Eumen. 81.

Θέλκτρον. See Θέλγητρον.

Θελξίφρων, ὄνος, animum deliniens: heartsoothing. Bacch. 398. See Πρόφρων.

Θέλω, δέλήσω, volo, opto, possum: to be willing, to wish, to be able. Iph. A. 657. SYN. Εθέλω, βούλυμαι, έραμαι, χρήζω, προθυμέω, δυνάμαι. ΡΗΚ. Θυμός ενί στήθεσσιν ανώγει.

 $\Theta \check{\epsilon} \mu \check{\epsilon} \theta \lambda \check{o} \nu$, $\Theta \check{\epsilon} \mu \epsilon i \lambda \check{i} \check{o} \nu$, $o \nu$, $\tau \delta$, fundamentum : a foundation. Στομάχοιο δέμεθλα P. 47. Ψ. 255. SYN. Βἄσῖς, βἄθρὄν, έδρα. ΕΡ. Αιθάλὄέν, ευρύ.

Θεμείλισν. See above.

Θεμελίσς, σν, qui in fundamento ponitur: of a Γεράνοι Θεμελίους κάτάπεπωκυίαι λίθους Αν. 1137.

Θέμερ $\hat{\omega}$ πτε, τόσε, verecunda : modest. Τὰν θέμερωπίν αιδώ P. V. 137., answered by Zevs αθέτως κρατύνει. ΕχΡ. Ερασμία.

Θĕμίζω, in jus et fas compono: to bring under the influence of justice, to adjust. Pyth. 4. 250. ΕΧΡ. Μαστιγόω, νόμδθέτεω, Βεμιστεύω.

Θεμίπλεκτός, ου, ό, ή, a Themide contextus: woven by Themis, lawful. Nem. 9. 125. See

Αμφίπλεκτός.

Θέμις, ιτός, ιστός, et ιδός, $\dot{\eta}$, (1) lex: law, justice; (2) Themis, justitiæ dea: the goddess of justice; (3) Θξμιστές, tributa: tribute, taxes. Med. 674. Syn. (1) Δἴκη, νὄμός, το δἴκαιον, θεμίτου, οσίου, δίκαιοσύνη, (3) φόροι, τελέα. Ερ. (2) Αιδοία, ἄλεξϊκάκὄς, καλλιπάρηδς, λιπάρα, κλύτη, ἴἔρὰ, ευκταία, ὁρκῖα, σώτειρὰ. PHR. Aids ξενίου παρεδρός.

Θεμισκόπός, ου, δ, ή, inspector juris : an inspector of justice, superintendant. Nem. 7.

68.

Θέμισκρέων, οντός, juste imperans et regens: one who rules with justice. Pyth. 5. 35.

Θέμισκύρεισς, α, σν, a Themiscyra, urbe maritima Cappadociæ, apud Thermodontem fluvium, ubi olim Amazones: of Themiscyra. Θέμισκυρειαϊ Αμάζονες Apoll. 2. 997.

Θεμιστείος, ον, legitimus: legitimate, lawful. Olymp. 1. 18. Syn. Θέμιτος, δίκαιος, νομίμος,

έννομός.

Θεμιστεύω, (1) do jura: to administer justice; (2) vaticinor: to dispense oracles, prophesy; (3) impero: to rule over. Ion 374.

(1) Δϊκάζω, (2) μαντεύδμαι, χρησμφδέω, χράω,

(3) άρχω.

Θέμιστοκλής, έσς, δ, Themistocles: an illustrious Athenian. 'Ο Θεμιστοκλέους γαρ δανατός αίρετωτέρος Εq. 84.

Θεμιστοῦχὄς, ὄν, jus dicens: administering justice. Apoll. 4. 347.

Θĕμἴτοs, ον, licitus: allowed, lawful. Zol δ'

ουχί Εξμίτον πρός φίλον Orest. 97.

Θĕμὄω, admoveo, accedere cogo: to bring near, compel to approach. 1.486. Syn. @aμίζω, εγγίζω.

Θέναρ, αρός, τδ, vola manus et pedis; superficies: the hollow of the hand or foot; a surface. Πρυμνόν υπέρ θενάρος Ε. 339. Syn. Γυάλον,

άγοστός.

Θένω, et Θείνω, pulso, tundo: to strike, beat, Κάθεινε κέντρω δήθεν ώς δενων χερί lash. Syn. Πείρω, ἄπερείδω, τύπτω, Herc. F. 944. κόπτω.

Θεόβλαβεω, Deos injuriis lacesso: to insult the gods. Ληξαι δεοβλάβουνθ' υπερκόμπφ δράσει

Pers. 836.

Θεσγεννής, εσς; Θεσγονός, ον, a deo genitus: born of a god, heaven-born, divine. Antig. 845. Orest. 340. Syn. Δίος, θεειός, θείος, θεσπεσίος.

Θἔογνῖς, ἴδος, δ, Theognis: (1) a poet of Megara who flourished 540 A.C.; (2) one of the thirty tyrants, a frigid candidate for the tragic prize. (2) 'Ŏ δ' αῦ Θἔογνις ψυχρός Thesm. 170.

Θέδγδνός. See Θέδγεννής.

Θεοδμητός, ου, ό, ή, divinitus ædificatus: built by the gods, strongly built. Προς δέο-δμήτω πἴτνεῖ Hec. 23. Syn. Θέοπονητος, δέοκραντὄς.

Θεσδότος, ου, δ, ή, divinitus datus, nobilis: given by a god, divinely endowed, noble. Isth. 5. 29. Syn. Θέορτος, Αξοσύτος, Αείος, Αξόσδότός.

Θεσειδής, εσς; Θεσείκελος, Θείκελος, ον, deo similis: godlike. α. 113. γ. 416. Lysist. 1261. Syn. Θέσκελός, δείδς, ισόθεδς, ηγάθεδς, αντίθεδς, κάλŏs.

Θἔδείκελδς. See Θεδειδής.

Θεσθέν, antiq. genitiv. a Θεσς, q. v. Hec. 591. Θεοκλυμενός, ου, δ, Theoclymenus: the son of Proteus and king of Egypt. Helen. 9. The

quantity of the second and third, as in Seoκλύτξω.

Θεοκλυτέω, deos invoco: to invoke the gods. Επεί δε πολλά θεόκλυτων επαύσατο Pers. 506. Syn. Επίκαλεόμαι.

Θεοκλυτός, ου, δ, ή, Diis audiendus: to be heard by the gods, solemn. Sept. Th. 131. See above.

Θεόκραντός, όν, a deo perfectus: accomplished by a god. Agam. 1465. See below.

Θεοκρίτος, ου, δ, Theocritus: the famous Syracusan poet. Θέδκριτός δε τάδ' έγραψα Theoc. Ep. ult.

Θἔὄμἄνης, ἔὄς, deorum instinctu furens, furiosus: enfrenzied by a god, outrageous. Ocoμάνει λύσση δάμείς Orest. 835. Syn. Ένθεσς, DEOPTOS.

Θεσμάχεω, cum deo pugno: to fight against God. Το Θεομάχειν γάρ Iph. A. 1409. Syn.

Δυσσἔβέω.

Θεόμήστωρ, όρος, δ, par Diis consiliarius: equal to the gods in counsel, supremely wise. Pers. 661. Syn. Θἔόφρων.

Θἔομίσης, ἔος, deorum osor: a hater of the gods. Av. 1547. See Μισέω. Syn. Θέοστυγης, δυσσέβής.

Θεόμοιρός. See below.

Θέδμδρδς, Θέδμοιρδς, Θεύμδρδς, Θευμδρίδς, ον, ο, ή, divinitus acceptus aut immissus aut do-

203

tatus: received or sent or endowed from heaven. Pyth. 5. 6. ex emend. Schmid. Isthm. 8, 84. Olymp. 13. 18. (ubi vulg. δευμέρα). Apoll. 3. 676.

Θἔσμῦσης, ἔσς, diis invisus, sceleratus, abominandus: detested by the gods, wicked, abominable. 'ὄρῶ δ' ἔπ' ομφάλω μέν ανδρά δεκμύση Eumen. 40. Syn. Μυσάρος, δεόμισής.

Θεόνοη, ης, ή, Theonoë. Helen. 144.

Θεόπομπός, ου, δ, ή, divinitus missus: sent from heaven, divine. Pyth. 4. 121.

Θἔὄπὄνητός, ὄν, divinitus elaboratus: formed

by a god. Helen, 583.

Θέοπροπέω, vaticinor: to prophesy. Θέοπρο-πέων ἄγορεύεις Α. 109. Syn. see Μαντεύομαι.

Θεόπρόπια, as, ή; Θεόπροπιόν, ου, τό, vaticinatio: prophecy, prediction, divination. Θέο-προπίας ἄνἄφαίνεις Α. 87. 85. Syn. Θέσπισμά, μάντευμά, μαντείά, θέσφατόν.

Θεοπρόπος, ον, fatidicus, adj.; vates, subst.: prophetic; a soothsayer or prophet. Τοῦπος το θεόπροπον ήμιν Trach. 824. Syn. Θείδς, μάν-

τίς, χρησμωδός.

Θεόπτυστός, όν, diis invisus, quem dii abominantur: detested by the gods. Ξύν θἔοπτύστω γένει Sept. Th. 600. Syn. see Θέοστυγής.

Θεσπυρός, ov, δ, ή, coelitus accensus: kindled from heaven. Eur. El. 732. See 'Απύρος.

Θέορτος, ον, a deo missus: divine. Olymp. 2. 67. Syn. Θεσδότος, δεόσδοτος, δεσσύτος, Deios.

Θέσς, οῦ, δ, (1) Deus: God; (2) deus: a god; (3) dea (see Sea), a goddess. Med. 1415. Ερ. Αιγληείς, ἄλεξικάκος, άλεξητήρ, άμύντωρ, αργικέραυνός, αγκιλόμητής, αιώνιός, αψευδής, ζείδωρος, ελεήμων, κράτερος, μεγασθένης, μεγάς, παγκράτης, παντοκράτωρ, πανόπτης, οικτίρμων, σύμμαχος, σκηπτουχός, επικουρός, υπερμενής, ύψι δρέμετης, ύψιθρονός, ύψιμεδων, μεγά κράτεων, κύδιστός, κελαινεφής, εύυμνός, άθανάτός, ουράνιών, (2) Ολύμπισς, ενάλισς, χθονίσς, ουράνισς, μελαγχαίτης, ταυρόκερως, πολύυμνος, νέρτερος, δεσπότης, δάλάσσϊός, άριγνωτός, άτειρης, ευδαίμων, μάκαρ, επουράντος, ίφθιμος, λευκόπωλος, πόλισσοῦχος, ρεῖα ζων, αιτν των, Ολύμπια δωματ' έχων, δωτηρ έάων, πάτρῷδς, πάτριδς, γενεθλίδς, εγγένης, έρκειος, ἴκέσἴος. Phr. see Pyth. 2. 89.

Θεόσδοτος, ον, divinitus datus: given by God.

Hes. Op. 318. Syn. see Θἔοδοτος.

Θεοσεβής, έσς, Θεοσέπτωρ, δρος, Θεοσεπτος, ov, δ, ή, religiosus : religious, pious. Iph. T. 269. Hipp. 1364. Nub. 291. Syn. Ευσέβης, δίκαιὄς, έννδμός, άγαθός.

Θεόσεπτός, -πτωρ. See above.

Θέοσεχθρία, as, ή, dei odium: hatred of the gods. Vesp. 416. Syn. see Δυσσέβειά.

Θἔόσσὕτος, ου, ὁ, ἡ, divinus: divine. σύτον χειμώνα και διαφθόραν Ρ. V. 643. Syn.

see Θἔορτός.

Θἔοστὔγης, ἔὄς, Θἔοστὔγητὄς, ὄν, Deo odiosus: hateful to God. Νῦν δἔ σ' ἡ βἔοστὕγής Troad. 1203. Choëph. 625. Syn. Θἔομῦσης, δεόπτυστός.

Θεόταυρός, ου, δ, deus taurus, epith. Jovis: a

bull-god. Mosch. 2. 131.

Θεστίμητος, σν, diis honoratus: honoured by the gods. Θεότίμητος δ' οίκαδ' ϊκάνει Agam. 1308. ΒΥΝ. Θεοφίλης, δεοσεθης, δεοσεπτος.

Θεοτρεπτός, όν, a diis conversus: turned or reversed by the gods. Νῦν δ' ουκ αμφίβολως θεστρεπτά τάδ' Pers. 902.

Θἔουδείη, ης, ή, pietas, religio: piety, religion. Apoll. 3. 586.

Θεουδής, εσs, religiosus: pious, religious. τ. 364. Syn. see Θἔοσἔβής.

Θἔὄφἴλης, ἔὄς, deo gratus: beloved by the gods, divinely favoured. Ran. 440. See Φἴλἔω. Syn. see Θέοσεβης et Θεοσεπτος.

Θέὄφίν, divinitus: of or to the gods. H. 366. Syn. see Θεσπέσίως.

Θἔὄφὄρητός, ου, ὁ, ἡ, numine instinctus: carried on by a divine impulse. Agam. 1109. SYN. Θέορτός, δεόμανης, ένθεός, δεόσσυτός,

Θεόφρων, ὄνός, divina mente præditus: divinely gifted. Τίκτε δεόφρονα κουρον Olymp.

6. 70. Syn. Θεσμηστώρ, θεσσεθής.

Θεράπεία, ας, ή; Θεράπευμά, ἄτος, τὸ, famulatus, ministerium: attendance, care, attention. Φίλον δε θεράπείαισιν άνδρ' ευεργετών Iph. T. 315. Herc. F. 633.

Θέρἄπευμά. See above.

Θεράπεύω, famulor, servio: to be an attendant, to attend, minister. Orest. 216. See above. Syn. 'Υπηρέτεω, υπουργεω, δουλεύω, ακεόμαι, *ĕ*παλθ*ĕ*ω.

Θĕράπνα, as, ή, ancilla, famula: a handmaid. Τὰν εχθίσταν δεράπναν Έλενας Troad. 213.

Θĕράποντις, ιδός, ή, famulas decens: befitting a female or handmaid. Δάνάδο θέράποντίδα φερνήν Æsch. Sup. 976.

Θĕράπων, οντός, Θĕραψ, ἄπός, δ, minister, servus : a servant, attendant. Θέραπων ευς Ιδομενήσος Ψ. 528. Ιοη 94. Syn. Έπετης, οικετης, ὑπηρετης, ἄκολουθός, δοῦλος. Ερ. Αγαθός, αντίθεσς, ίφθιμός, αγχεμάχος, άγαυδς, άρηἴθόσς, ύτρηρός, βόος, πιστός, φίλος, γηθόσυνός, ήνιοχός, ηπ εδάνος.

Θέραψ. See Θἔρἄπων.

Θἔρἔω. See Θἔρω.

Θέρίζω, demeto: to reap. Eur. Sup. 727. Syn. Απόθρίζω, αμάω.

Θέρισμός, οῦ, δ, messis: reaping, harvest.

Call. 6. 137. SYN. Oĕpŏs. Θέρίστρϊον, ου, τὸ, vestis æstiva: a summer

robe. Theoc. 15, 69.

Θερμαίνω, Θέρμω, calefacio: to warm, heat. Αj. 478. Δ. 426. Syn. Διαθερμαίνω, αιθύσσω, θάλπω.

Θερμαστρά, âs, ή, caminus: a chimney. Call. Del. 144. Syn. Kăµıvŏs.

Θερμόθουλός, ὄν, præcipitibus consiliis utens:

hot-headed. Acharn. 119. Θερμόνους, οῦ, ὁ, ἡ, mentem inflammatus:

inflamed in mind. Agam. 1143. Θερμός, η, ὄν, calidus; audax, impudens: warm, hot, ardent, bold, impudent. Ran. 119.

Syn. Δἴἄπὕρος, πὕροξεις, (ἄπΰρος, μἄλξρος. Θερμουργός, οῦ, ὁ, fervidus ingenio, teme-rarius, audax: warm in action, ardent, rash. Eumen. 557.

Θέρμω. See Θερμαίνω.

Θέρδς, ἔὄς, τὸ, calor, æstas, messis: heat; summer, harvest. Eq. 392. Syn. Θέρισμός. Ερ. Αγλάδκαρπόν, αυχμηρόν, ζάθἔδν, ἔρὰτόν, κάλου, πίου, ξηρου, εύσταχυ, φλογερου, πυρίλαμπές, αζάλεὄν.

Θερσϊλόχός, ου, δ, Thersilochus. Μέδοντα τέ

Θερσϊλόχόν τε Ρ. 216.

Θερσίτης, ου, δ, Thersites. Θερσίτης δ' ετί μοῦνος B. 212. Phr. see B. 213. Philoct. 442. Θέρω, f. έρω et έρσω; Θέρεω, calefacio · to heat, burn. τ.64. ρ.23. Syn. Θερμαίνω, καίω,

Θἔσἴs, ἔωs, ἡ, positio: deposit-money. Nub.

1189.

Θέσκελος, η, ον, deo similis: godlike, divine. λ. 373. Syn. Θεσείκελος, Βείσς, δίσς, Βεσπεσίσς, άμθρότος, θαυμαστός.

Θέσμἴσς, ὄν, legitimus: legal, binding. Θέσμι ανθρώποις τάνθν Med. 494. Syn. Νομίμος, έν-

νόμός, δίκαιός.

Θεσμόθέτης, ου, ό, legislator; nomen magistratus Athenis: a lawgiver; a reviser of the laws. SYN. Νομόθετης, Θεσμόφορος, νό-Vesp. 775. μὄφὖλαξ, άρχων.

Θεσμόποιξω, leges facio: to make laws, innovate. Τι θεσμόποιεις έπι τάλαιπώρω νέκρω Phœn. 1659. Syn. Νομόθετεω, νομόν τίθημί, γράφω.

Θεσμός, οῦ, ὁ, plur. Θεσμοί et Θεσμά (see R. P. Med. 494.), lex, institutum: a law, custom, institution. Helen. 865. Syn. Noμos, το θέσμιον, το νομιμον. Ερ. Απήμων, αγίος, γαμήλιος, ηιθέος.

Θεσμὄφὄρια, ων, τα, Cerealia, sacra in Cereris legiferæ honorem; a festival in honour of Ceres.

Thesm. 80. See below.

Θεσμόφοριον, ου, τὸ, templum, ubi Θεσμόφορια celebrantur: a temple where the festival called The smophoria was celebrated. Σημείον εν τώ Θεσμζφορίφ φαίνεται Thesm. 277.

Θεσμόφόρω, οιν, αί, Ceres et Proserpina: Ceres and Proserpine. Thesm. 89.

Θεσπεσίος, ου, δ, ή, divinus, vastus: divine, sacred, extraordinary, vast, monstrous. Pyth. 12. 23. See below. Syn. Θείδς, δαυμαστός, θέσκελός, θέσπιός.

Θεσπεσίωs, divine: divinely, strangely. Θεσπέσιως εφόβηθεν Ο. 637. Syn. Θείως, Βεόθεν,

Θέσπεια, as, ή, oppidum Bœotiæ, dictum alibi

et al Θεσπίαι. Thespiæ. B. 498. Θεσπίδάης, εός, divinitus ardens: greatly Καὶ Βεσπίδαες πῦρ δ. 418. blazing, raging. SYN. Ocios.

Θεσπιέπεια, as, ή, divino ore loquens: prophetic. Œ. R. 471. See above. Syn. Χρησ-

μῷδὄς.

Θεσπίζω, ἴσω, vaticinor: to prophesy, give an oracle, foretell. Ion 7. Syn. Θεσπἴωδέω, χρησ-

μόλογεω, μαντεύδμαι, χράω.

Θέσπἴὄς, α, ὄν, divinus: divine. Θέσπἴĕ κοῦρĕ ποϊης ταῦθ' ὡς ἔπἴτέλλω Αν. 977. Syn. see Θεσπεσίός.

Θέσπζε, ζδός, δ, ή, (1) divinus: divinely inspired; (2) Thespis, primus poëta tragicus: Thespis. 'Ωπἄσε δέσπἴν ἄοιδάν Med. 425. Syn. (1) Θέσφατός, Βεσπίωδός, Βείδς, ήδυς, άγαθός, θαυμαστός.

Θέσπισμά, ἄτὄς, τὸ, responsum vatis, oraculum: the response of a prophet, an oracle. Eur. Sup. 152. Syn. Θέσφατον, χρησμός, μαντείον, μάντευμά, λόγιον.

Θεσπίφδεω, vaticinor: to prophesy, predict. Phœn. 976. See below. Syn. Θεσπίζω, χρησ-

μδλόγεω, μαντεύδμαι.

 $\Theta \in \sigma \pi i \omega \delta \delta s$, δi , δi , fatidicus: prophetic. $T \hat{\eta} s$ θεσπιωδού δεύρο Hec. 671. Syn. Θέσπις, μαντικός, λόγιός, χρησμόλόγος, χρησμώδος, μάντις.

Θεσπρωτός, όν, e Thesprotia, in extrema Thes-

salia: of Thesprotia. Phæn. 996.

Θεσσάλία, as, ή, Thessalia: Thessaly. Έμπόρος ήκων εκ Θεττάλίας Plut. 521. Ερ. Εύπωλός, εύιππός, μάκαιρά.

Θεσσάλικος, Θέσσάλος, η, ον; Θεσσάλις, ίδος, ή, Thessalus, Thessala: Thessalian. Θεσσάλικε Κλἔὄνικἔ τἄλαν Call. Ep. 32. Alcest. 693. 341.

Θεστίας, αδός, ή, patronym. a patre Thestio: the daughter of Thestius, an epithet of Leda. Θεστϊάς δ' έστιν κόρη Helen. 133.

Θέστἴος, ον, δ, Thestius: prince of the Curetes, and father of Leda. Θεστἴου δε παρθενον Eur.

fr. Meleag. 1. 5.

Θεστορείος, Θεστορίδης, patronym. a patre Thestore: the son of Thestor. Aj. 800. A. 69. Θέστωρ, ὄρὄς, δ, Thestor. Π. 401.

 $\Theta \in \sigma \phi \check{\alpha} \tau \eta \lambda \check{\sigma} \gamma \check{\sigma} s$, ov, $\check{\delta}$, $\check{\eta}$, vaticinia edens: one who utters oracles, prophetic. Τοῦδἔ δεσφάτηλόγος Agam. 1416. Syn. see Θεσπῖῷδός. Θέσφἄτός, ου, δ, ἡ, (1) a deo dictus: dictated

by a god, divinely appointed; (2) Θέσφᾶτᾶ, τὰ, oracula: oracles. Τῷδ' ἔπ' ανδρί δέσφᾶτος Œ. C. 1472. Syn. (1) Θεῖῦς, δέσκελος, δεὔδῦτῦς, αίσιμός; (2) δεσπίσματα, χρησμοί.

Θἔτιδειὄν, ου, τὸ, Thetideum: a city in Thes-

saly. Androm. 20. See below. Θέτις, ἴός, ἴδός, ἡ, Thetis: the goddess of the sea, and mother of Achilles. "Os παιδά Θέτιδος ώλεσεν Hec. 388. Ερ. Θάλασσία, αιδοίη, τάνυπέπλος, φίλη, καλλίπλοκαμός, ηϋκόμος, αργυρόπεζα, αλία, βαθυκολπός, πότνια, σεμνή, φέρεσβίος, αλόσυδνη, άγλασκαρπός, δία Βεάων, Νηρηίς, ἔνὰλἴα, εύπάτρις, Νηρέως θυγάτήρ.

Θέτὄs, η, ὄν, positus; adoptivus: placed; adopted. Eur. fr. Erecth. 7. 1.

Θευγενίς, pro Θεσγενίς, ίδος, ή, Theogenis. 'Ως ευαλάκάτος Θευγένις εν δαμότισιν πέλη (choriambic. pentam.) Theoc. 28. 22.

Θευμόρια, as, ή, fatum: fate. Call. Ep. 32. 4.

Syn. Μὄρός, μοιρά, ειμαρμένη.

Θευμόριός, Θεύμόρος. See Θεόμόρος.

Θευχάριλα, as, ή, Theucharila. Καί μ' ά Θευχάριλα Θράσσα τρόφος Theoc. 2. 70.

Θέω, poët. Θείω et Θέέσκω, f. Βεύσω, curro: to run. Ion 1217. K. 437. Y. 229.

Θέωρέω, sacra spectatum eo; inspicio: to go to behold the sacred ceremonies; to observe, inspect. P. V. 210. Syn. Διασκέπτομαι, κάτασκόπεω, αναθεωρεω.

Θεωρία, as, ή, legatio ad ludos; spectaculum: an embassy sent to the public games; a solemn procession, spectacle, show. Πομπός ην δεωρίας

Bacch. 1047. Syn. Θέα, όψίς.

Θεωρϊκός, ή, όν, ad spectationem ludorum pertinens: connected with a sight of the public games. Πέπλωμάτ' ου δέωρικά Eur. Sup. 108.

Θεωρίς, ίδος, ή, " navis: proprie navis quæ ex Athenis τοὺς δέωροὺς Delum quotannis vehebat," Blomf.: a ship; properly, the sacred vessel sent every year from Athens to Delos. Μέλαγκρόκον νεκύοστόλον Βεωρίδα Sept. Th. 856.

Θεωρός, οῦ, ὁ, legatus ad sacra solennia; qui ipse oracula consulit; spectator: a delegate sent to offer sacrifice or consult an oracle; an inquirer; a spectator. Œ. R. 114. Syn. Θεατής, θεοπρόπος, εποπτής.

Θηθαγένης, έὄς, ό, Thebis genitus: sprung from Thebes. Τ $\hat{\varphi}$ Θηθαγένει Eur. Sup. 147.

Θηθαΐος, α, ον, (1) Thebanus: a Theban; (2) nobilis Trojanus: the name of a noble Trojan. Bacch. 842. Syn. Σπαρτός, Κάδμειός, Καδμείων, Καδμόγενης, Θη6αγενής. ΡΗΒ. Σπέρμά τοῦ Σπαρτῶν γενους.

 $\Theta \eta \in \eta$, ηs , $\dot{\eta}$; $\Theta \hat{\eta} \in \alpha \iota$, $\hat{\omega} \nu$, $\alpha \dot{\iota}$, Thebe and Thebæ: Thebes; (1) in the Troad; (2) in Egypt; (3)

in Bœotia. Θή6η τπο Πλάκτη Z. 396. Ep. (2) Αφνείη, ζάθεη, λίπαρα, ευστεφανός, ευτειχής, εύπυργός, εύιππός, ευρυχόρος, ερικύδης, κουρότροφός, ἴἔρὰ, πόλυήρἄτος, πόλυάρματος, φιλάρματος, ύψιπυλός, έπταπυλός, Καδμεία, ωγυγία, ίππότροφός. ΡΗΝ. Θήθης έδος έπταπυλοιό, έπταπυργός γα, έπταπυλά τείχη, Κάδμου χθων, Ισμηνοῦ πόλις, έπτάστομον πύργωμα Θηβαίας χθόνος, Βακχαν μητροπολίς, λεύκιπποι Καδμείων άγυιαί.

Θηγάνη, ης, ή, cos: a whetstone. Σἴδηρό-βρῶτἴ Ͻηγάνη Αj. 820. Syn. Ακόνη.

Θήγω, ξω, et Θηγάνω, acuo: to whet, sharpen. Phœn. 1395. Agam. 1513. Syn. Ακονάω, οξύνω, παραθήγω.

Θηἔδμαι. See Θἔαδμαι. Θηητής. See Θἔατής.

Θηητός. See Θέατός. Θήϊόν. See Θέειόν.

Θήκη, ης, ή, (1) theca: a chest, repository; (2) sepulcrum: a grave, tomb. Hec. 1129. ŜΥΝ. (2) Σὄρὄς, χῶμἄ, τύμβὄς, τἄφὄς.

Θηκτός, η, όν, acutus : whetted, sharp. Med. Syn. Οξύθηκτός, ηκόνημενός, οξύς.

Θηλάζω, ξω, papillam sugendam præbeo: to suckle, give suck to. Theoc. 3. 16. SYN. Tiθηνέω, μαστοίς υφίημι.

Θηλέω, germino, vireo: to blossom, flourish,

bloom. ε. 73. Syn. see Θάλλω.

Θηλή, ηs, ή, mammilla: a teat, udder, breast. Cycl. 56. SYN. see Magos.

Θηλυγένης, έσς, foemina ortus, foemineus: woman-born, female. Bacch. 1145. See Θηλύνους. Syn. Γυναικείος, Αηλύσπορος, Αηλύς.

Θηλυδριώδης, εσς, effœminatus: woman-like, effeminate. Και δηλύδριωδες και κάτεγλωττισμένον Thesm. 130. Syn. Θηλύνους, Βηλύφρων, γύναικόμιμός, άνανδρός, γύναικείδς.

Θηλύκρατης, εσς, feeminis imperans: ruling over females. Θηλύκρἄτης ἄπερωτός ερως πάρά-

νικά Choëph. 591.

Θηλυκτονός, ον, mulieres interficiens: womanslaying. Δέξεται θηλυκτόνω P. V. 885.

Θηλυμορφός, όν, fæminea forma indutus: femininely formed. Bacch. 349. See below.

Θηλύνους, οῦ; Θηλύφρων, ὄνός, muliebri mente præditus: woman-hearted, timid, like a girl. Θηλύνους γενήσομαι P. V. 1039. Eccles. 110. Syn. Θηλυδριώδης, γυναικόμιμος, ανανδρός, άλαπαδνός, θηλύς, γύναικείδς.

Θηλύνω, ὔνῶ, effœmino: to render effeminate, soften. Eur. fr. Erecth. 1. 34. Syn. Kη-

Θηλύπους, πόδός, ό, ή, fæmineo incessu: female-footed, delicate. Iph. A. 421. See Θηλύ-

Θηλύς, ειά, ὕ, fæmineus, mollis: feminine, tender, soft. "Ηρη δηλύς κουσά Τ.97.

Θηλυσπόρός, ου, ό, ή, a fæmina satus, fæmininus: female-sown, female. Θηλυσπόρος φεύγουσά Ρ. V. 853.

Θηλυτόκός, ου, ή, quæ fæminas peperit: producing females. Περιώσια δηλυτόκοι τε Theoc. 25. 125.

Θηλύφρων. See Θηλύνους.

Θημών, ῶνὄς, ὁ, acervus frugum aut palearum: a heap of corn or of chaff. ε. 368. Syn. Σωρός,

Θην, sane; diu: indeed, surely; in time.

Θήπω, inus. 2. a. ἔτἄφον pro ἔθἄπον, præ. med. τέθηπά, miror cum stupore: to gaze upon with admiration, to be astonished at. Τέθηπότας ηὔτέ νεβρούς Φ. 29.

Θηρ, et Æol. Φηρ, ηρός, δ, fera: a wild beast. Hec. 1155. A. 268. Syn. Θηρἴον, ζῶον, κτῆνος, δὰκος. Ερ. Τέτραπους, ὁρέστἔρος, αμβάτης, πράδς, πάνουργός, θξοστύγης, ξενόδαίτης, δεινός, ὄρειός, ἄμαιμἄκἔτὄς, βἄλἴὄς, δἄφοινός, Βόδς, λἄσἴαύχην, κρἄτἔρός, κρἄταιός, ὄρεσκῷός, ουλομενός, πελωρίος, σμερδάλεος, υπερφιάλος, ωμόβορός, ουρξσίφοιτός, ταρβάλξός.

Θήρα, as, ή, venatio: a hunting, the chase. Hipp. 52. Syn. Κύνηγεσία, Βήραμά, άγρεσία. Ερ. Ασπάσια, αργάλεα, ερικυδής, κράτερα, επίκλόπός, μόγερα, μενόεικης, ηερίη, χθονίη, εινάλίη,

ἔρἄτεινή.

Θηράγρετής, Θηρατής, Θηρευτής, οῦ, ὁ, νεnator: a huntsman. Bacch. 1018. See Αγρευτήρ. Nub. 357. The A long, as in Θήραμα. Hes. Op. 304. Syn. Θηρητήρ, Αηρήτωρ, κύναγός, κύνηγέτης, άγρώστης.

Θήραμά, ἄτὄς, τὸ, venatio; captura: a hunt; prey, booty. Αγρίων θηράματα Ion 1162. Syn. Άγρευμα, άγρα, θηράγρα, εὔρέμα.

Θηραμένης, έσς, δ, Theramenes. Κλειτόφων

τε καί Θηραμένης Ran. 965.

Θηράσιμός, όν, qui venatione capi potest: caught by hunting. Θηρεύσοντές ου Αηρασιμους P. W. 883.

Θηρατέδs, όν, venandus: to be hunted after or sought. Θηρατέ' οῦν γίγνοιτ' ἄν Philoct.

Θηρατής. See Θηράγρετης.

Θηράω, venor, indago: to hunt, hunt after, pursue. Antig. 92. Syn. Θηρεύω, κὔνηγἔτεω,

Θήρειός, ου, δ, ή, ferinus, belluinus: belonging to wild beasts. Ούτε δήρειος βία Trach. 1060. Syn. Θηρϊώδης, Αηρϊός.

Θηρευτής. See Θηράγρετης.

Θηρευτίκός, Θηρευτός, η, όν, venaticus: of or for hunting. ΄ ὁ δε κύνας δηρευτίκάς Plut. 157.

Θηρεύω, venor feras, insequor: to hunt wild beasts, hunt. Helen. 314. Syn. Θηράω, κύνη-

γετεω, ἄγρεύω, ἄγρώσσω.

Θηρητήρ, ήρὄς, Θηρήτωρ, ὄρὄς, δ; Θηρήτειρά, as, ή, venator, venatrix: a hunter, huntress, E. 50. I. 540. Call. 4. 228. SYN. Θηρατής, *θηρευτής*, *θηράγρετης*, κύναγός, κύνηγετης, αγρώστης, f. κυνηγέτις. Phr. Θηρόφονων δέδαημένος έργων.

Θηρίον, ου, τδ, bestia, bellua: a wild beast, monster. Antig. 345. See below. Syn. Θήρ, άγρἴον τἴ, δάκος.

Θηρϊώδης, εσς, ferus, belluosus: wild, savage. Το δηριώδες τουτό Orest. 525. Syn. Θήρειος. άγρϊός, πάράφορός.

Θηρόβολέω, feras ferio: to shoot wild beasts. Philoct. 165.

Θηροκτόνός, ου, δ, ή, ferarum confector: a destroyer of wild beasts. Θηροκτόν 'Αρτέμις Δids Iph. A. 1570.

Θηροσκόπός, ου, ὁ, ἡ, feris insidians: lying in wait for wild beasts. Hom. 26. 12.

Θηρότρόφος, όν, a feris nutritus: fed by wild beasts. Τὰν ἄπό δηρότρόφου Phœn. 834.

Θήs, ητόs, δ, mercenarius: a hired servant. δ. 644. Syn. Δμως, δοῦλος, μισθωτός, πάρα-

Θησαύρισμα, ατός, τδ, quod in thesauro repositum est; thesaurus: that which is kept in a treasury; a treasure. Philoct. 37.

1175.

Θησεία, ων, τα, Thesei festum: a festival in

honour of Theseus. Plut. 627. Θησείδαι, ων, οί, Athenienses ita a Theseo nuncupati: the descendants of Theseus, the Athenians. E. C. 1066. Syn. Ερεχθείδαι, Αθηναίοι, Κέκροπίδαι.

Θησείου, ου, το, Thesei templum: the temple of Theseus. Eq. 1312.

Θησεὺς, ἔως, ὁ, Theseus: the son of Ægeus king of Athens. Œ. C. 1055. Ερ. Αγανός, αμύμων, αμείλιχος, αγριός, επίκλοπός, καλλίνικός,

Θησσά, ης, ή, ancilla mercenaria; adj. servilis: a hired handmaid, servant; servile. cest. 2. A short, as in νησσά. Syn. Δούλη.

Θητεία, ας, ή, servitus; servitutis merces: service; the wages of service, hire. θητεία πλάνης Œ. R. 1029. Syn. Δουλεία,

Θητεύω, mercede operam præsto: to serve for hire. Cycl. 77. Syn. Δουλεύω, εργάζομαι.

Θἴάζω, (2) Θἴἄσεὐὄμαι, initio; (2) choros Bacchi duco: to initiate; to celebrate Bacchanalian revels. Εθιασέν σ' η πως ταδ' αυδάς μαινάσιν τε Βάκχίον Ιοη 552. Bacch. 75. SYN. Μὔεω, εκθειάζω, ἄφὄσἴὄω, χὄρεύω, εξάρχὄμαι.

Θἴασεύομαι. See above.

Θἴἄσος, ου, δ, chorus tripudiantium, Bacchicos choros agitans: a troop or train of Bacchanalians. Orest. 313. See below. Syn. Xöpös, ευωχία.

Θἴασώτης, ου, δ, sodalis bacchans: a bacchanalian companion. Δώματος ήδη θιασώταν (parœmiac) Bacch. 547. Syn. Χὄρεύτης.

Θιγγάνω, Θίγω, tango: to touch. Θίγγάνω δύοιν όμου Œ. C. 330. Orest. 212. Syn. "Απτόμαι, ἔφάπτόμαι, ψαύω, εγγίζω.

Θἴγω. See above.

Olv, Ols, g. Sivos, b, acervus, ora: a heap, a shore. Βη δ' ἄκξων πάρα βίνα. Α. 34. Syn. Όγκος, δήμων, σωρός.

Θίσεη, ης, ή, Thisbe: a city of Bœotia, fa-

mous for doves. B. 502.

Θλάω, contundo, frango: to bruise, break. Θλάσσε δε οἱ κότυλην Ε. 307. Syn. Συνθραύω, Βραύω, κλάω, άγνυμϊ, ἄράσσω, συντρίθω.

Θλίδω, premo : to press. Αλλ' άστϋκα χείλεα λλίδειν Theoc. 20. 4. Syn. Αποθλίδω, εκθλίδω, πιέζω, ἔπιτρίθω, ἄνιαω, κακόω, σφίγγω, ιπόω,

συστέλλω.

Θνήσκω, f. δάνοθμαι, 2. a. εθάνον, morior: to die. 'Ως υπ' ευκλείας βάνη Hippol. 1294. SYN. Απόθνήσκω, κατάθνήσκω, εκπνέω, οίχομαι, τέλευτάω, ουκέτ' ειμί. ΡΗΒ. Τον βιον αποψύχω, κάταστρέφω, τέλεω, μεταλλάττω, τοῦ βίου ανάπαύδμαι, ἄπδλύδμαι, μεθίσταμαι, εκ βίου ανάχωρέω, ενθένδε ἄπειμϊ, έξειμϊ, μοιράν δέχδμαι, ανάπληροω, εκπληροω, ανάπλήθω. Τον δε σκοτος όσσα καλύπτει, θυμού δευσμένον τέλος δανάτοιδ κάλύπτει, ανάκδος εν χθονί κοίλα εύδω μάλα μακρόν ατέρμονα νήγρετον ύπνον, δανάτου κέλλω πότι τέρμα δύστανον, Βανασιμόν βεξηκά.

Θυητόγενης, εσς, a mortalibus genitus: born 'Ημεις δε βρότοι και Ενητόγενεις of mortals.

Antig. 835.

Θυητός, η, ου, mortalis: mortal. ω. 64. Syn. see Βρότος and Ανθρωπός. Phr. see Nem. 6. 7. and 11. 16.

Θὄάζω, celeriter urgeo aut moveo; celeriter

Θησαυρός, οῦ, ὁ, thesaurus: a treasure. Aj. sedeo: to urge or move rapidly or violently; to sit down in haste. Orest. 329. Syn. Επἴθοάζω, βάσσω, κἄθέζομαι, τἄχύνω, σπεύδω, τἄράσσω, κινέω, σκιρτάω.

Θŏas, aντŏs, δ, Thoas: a prince of Ætolia, O. 281; (2) a king of Lemnos, Z. 230; (3) a noble Trojan, II. 311; (4) a king of the Tauric Chersonese, Iph. T. 31. Θὄας ὄς ωκὺν πὄδα τίθεις ίσου πτέροις Iph. T. 31. Syn. Θείδς, ἔρἴθυμός, Αίτωλός, Ανδρόμιδης, ἔπιστάμενός ακοντί, εσθλός εν στάδιη.

Θοινατήριον, ου. See Θοίνη. Θοινάτωρ. See Θοινήτωρ.

Θοινάω, epulor, vescor: to banquet, eat. Alcest. 558. Syn. Ευωχέω, δαίνυμαι, εσθίω, κάτεσθίω.

Θοίνη, ης, ή; Θοίνημα, απός, Θοινητήριον, ου, $\tau \delta$, convivium: a feast, banquet. Batrach. 40. Orest. 812. Rhes. 515. Syn. Τρόφη, ευωχία, τρύφη, δάις.

Θοινητήριον. See Θοίνη.

Θοινήτωρ, ὄρὄς; Θοινάτωρ, ὄρὄς, δ, conviva, epulo: a guest. See Jacobs. Anth. 8. 96. Συλλάθων δοινάτορας Ion 1217. Syn. Δαιτάλεὺς, δαιτύμων, ἔδεστής.

Θὄλἔρὄς, α, ὄν, turbidus, obscurus: turbid, muddy, obscure. Theoc. 16. 62. Syn. Åκα-

θαρτός, τἔτἄραγμἔνός, ἄδηλός.

Θολία, as, ή, pileus fastigiatus, umbella: a round shade, a parasol. Theoc. 15. 39. Syn. Πίλὄς, κἔφἄλἴς, π ἔτἄλὄς.

Θὄλὄs, ου, δ, ή, ædificium rotundum: a round building. x. 442.

Θὄλὄω, ώσω, turbidum reddo, turbo, nigro: to render turbid, trouble, darken. 1086.

Θὄσς, à, ὄν, velox; acutus: swift; sharp. Phœn. 3. Syn. Ωκύς, τάχὕς, οξὕς, κραιπνός, δεινός, ισχυρός.

Θὄὄω, acuo: to sharpen. Ăποξύνω, δήγω, ἄκὄνἄω. ı. 327.

Θόρξω, 2. a. ξθόρον, salio: to leap. ψ. 32. Syn. Απόθορξω, ξπίπηδαω, κατάπηδαω, όρμαω, ἄφορμἄω, πρόθόρξω.

Θὄρϊκϊόs, ὄν, Thoricius: so called from a district in Attica. Ăφ' οὖ μἔσος στὰς τοῦ τἔ Θὄρῖκίου πέτρου Œ. C. 1596.

Θὄρὔβἔω, tumultuor; perturbo: to clamour against, disturb. Ťπο τοιούτων ανδρών δορυβεί Αj. 164. Syn. Αναθόρυθεω, εκκρούω, απόκρούω, κελάδεω, ότοθεω, αντηχεω, ενόχλεω, ταράσσω. ΡΗΒ. Κέλαδός εν δόμοις πίτνει.

Θὄρὔθητἴκὄς, ἡ, ὄν, pavores faciens: alarm-g. Equit. 1380. See below.

Θὄρὔεος, ου, δ, tumultus: a tumult, commotion. Ἡν δ' εξ Αχαιῶν βορύθος ἡ 'πίκουρία Hec. 860. Syn. Τἄρἄχὴ, κελάδος, ὅτοθός, πάτάγος, μŏθŏs.

Θουρίομαντίς, έσς, δ, vates ineptus: a foolish prophet. Nub. 332. See below.

Θούρἴος, Θοῦρος, α, ον; Θοῦρῖς, ή, impetuosus: impetuous, violent. Θούρῖος μολών 'Άρης Phoen. 247. Ε. 506. Θούριδος αλκής Δ. 234. Η. 164. Syn. Βίαιδς, ανδρείδς, Βράσυς, ισχυρός, δερίμος, φοιτάλεος, μεμάως, κουφός, δοθίος, μέγας.

Θοῦρίς, Θοῦρός. See Θούριός.

Θούφραστός, pro Θεόφραστός, ov, δ, Theophrastus. Vesp. 1302.

Θδωκός, poët. pro Θῶκός, q. v. $\Theta \delta \omega \nu$, $\omega \nu \delta s$, δ , Thoon. E. 152.

Obus, celeriter: hastily, quickly. r. 325. Syn. Τάχεως, ωκέως, κούφως, ασφάλως.

Θοωσα, ης, ή, Thoosa: the mother of Polyphemus. Θόωσα δε μιν τεκε α. 71.

Θὄώτης, ου, δ, Thootes. M. 342.

Θρακιστί, more Thracum: after the Thracian fashion. Ουδέ Θρακιστί κέκαρμαι Theoc. 14.

Θράνιὄν. See Θρανός.

Θρανίτης, ου, δ, remex summi ordinis : a rower on the highest bench. "Τποστένοι μέν τ' άν γ' δ

θρανίτης λέώς Acharn. 161. Θρανός, έὄς, Θράνιον, ου, τὸ, sella: a seat. Αντί δε θράνους στάμνου κεφάλήν Plut. 545. Ran. 121. Syn. Υποπόδιον, θρονός, πάσσάλος.

Θράσ ἔδμάχης, ου, δ, audax in pugna: daring in fight. Nem. 4. 101. See Θράσοs and Μάχη.

Θράσος. See Θάρσος. Και Βράσους γενήσεται Hipp. 941.

Θράσσω, ξω, turbo: to disturb, alarm. P. V. 649. SYN. Θὄρὔ6ἔω.

Θράστιβουλός, ου, ό, Thrasybulus. 'Υμείς γ' οίπερ καὶ Θράστιβούλω Plut. 550.

Θράστηνιός, ου, ό, ή, audax robore corporis: strong in limb. Pyth. 8. 51. See above and Γυίον.

Θράσυκάρδιος, ον; Θράσυμήδης, εσς; Θράσυμήχανος, ον, audaci animo aut consilio præditus: bold-hearted, courageous in counsel. Μάλά τις Βρασυκάρδιος έσται Κ. 39. Nem. 9. 30. Olymp. 6. 114.

Θρασυμέμνων, σνος, qui irruentem hostem viriliter sustinet: brave in resisting a foe. Θράσυμέμνονα θυμόλξοντα Ε. 638. ΣΥΝ. Θράσξοăz ns. Spaous.

Θράσυμήδης, adj. See Θράσυκάρδιός.

Θράσυμήδης, ĕŏs, δ, Thrasymedes: a son of Nestor. Αντίθεος Θράσυμήδης γ. 414. EP. Αγάκλξης, ἄγάκλειτός, ἱππόδάμος, δίος, κράτξρος, ἔϋμμέλϊης, μένεπτόλξμός, Νεστόρϊδης, Νέστόρός υίδς, ὑπέρθυμός, ποιμὴν λαῶν.

Θράσυμήχανός. See Θράσυκάρδιός and Μη-

χάνή.

Θράσυμυθός, ου, δ, ή, verbis audax: daring in language, insolent. Olymp. 13. 12. above, and Μῦθός. Syn. see Θράσύστομός.

Θράσύνω. See Θαρσύνω. Μηδέν Βρασύνου μηδέν Hec. 1165.

Θράσυπονός, ου, ό, ή, in labore sustinendo fortis: hardy in labour. Olymp. 1. 156.

Θρασυμέμνων.

Θράσυς, εία, υ, audax : bold, daring. θράσυς στράτηλάτης Phoen. 608. Syn. Θαρσάλξος, άγηνωρ, εύτολμός, γενναίδς, τολμηρός, θρασύκαρδίδς, θρασυμέμνων, θρασύσπλαγχνός, . Βράσυπονός, καρτερόθυμος, άδεης, αυθαδης, ύβριστης, σκληρός. Ρηκ. Ίσχων πέρι Θάρσυνον ητόρ, πέπυργωμένος Βράσει, σπλάγχνον εύτονον φέρων, αλκί πέποιθώς.

Θράσυσπλαγχνός, δν, qui forti animo est: spirited, brave-hearted. Κάν δράσύσπλαγχνός τίς η Hipp. 424. Syn. Θράσυκάρδιος, Βρά-

συμήδης.

Θράσυσπλάγχνως, fortiter: valiantly, spiritedly. "Ον δράσυσπλάγχνως σε χρή P. V.

Θράσυστομέω, insolenter loquor: to speak audaciously or insolently. Philoct. 384. See above. Syn. Ελευθέροστομέω, Βρασύνομαι, παρρησιάζομαι, παν έλευθέρω στομά.

Θρασύστομος, ον, ore audax: audacious in

language. Sept. Th. 608. See above. Syn. Θρἄσυμυθός, λοίδορός, έλευθερόστομός, αθυρόστομός, λάλός, ἄμετρόεπης, ἄκριτόμυθός.

Θραυσάντυξ, ὔγὄς, δ, ή, currum frangens : cha-ot-breaking. ^Ω τὔχαι δραυσάντὔγες Nub. riot-breaking. 1264.

Θραῦσμά, ἄτὄς, τὸ, fragmentum: a fragment. Pers. 431. Syn. Κάταγμά, πληγή, συντρίβή,

Θραύω, Βραύσω, frango, debilito: to break, weaken. Pers. 201. Syn. Απόθραύω, συνθραύω, θλάω, λεπτύνω, συντρίδω.

Θρέμμα, ατός, τὸ, omne quod alitur; pecus: nurseling; cattle. Sept. Th. 166.

Βότον, βόσκημα, προβάτον, τεκνον.

Θρέδμαι, Θροθμαι, sonum edo; lugeo: to cry out; lament. Med. 51. Sept. Th. 78. Syn. Θρηνέω, φόβουμαι, Βρόξω, όλοφύρομαι.

Θρεπτήριον. See below.

Θρέπτρὄν, Θρεπτήρϊον, ου, τδ, educationis præmium: a return for the care bestowed in education. P. 302. Choeph. 538. Syn. Tpo-

Θρεττάνελό, threttanelo: a musical note or terjection. 'Ημεῖς δε γ' αῦ ζητήσομεν δρεττάinterjection.

νέλο τόν Plut. 296.

Θρέττε, vox barbara pro δαρβείν; vid. Brunck.

ορείτε, νου σαιτοία ρινο μέρρευ , νια. Βιαίτεκ in l. c.: confidence, assurance. Εq. 17.
Θρηϊκίδε, (2) Θρήσσος, η, ον, (3) Θρήξ, (4) Θρήϊξ, κόε, Thrax, Thracius: Thracian. Θρηϊκίης ένθεν γάρ Ν. 13. Απτίg. 596. Ω. 234. Θρήϊκές οίδ΄ απάνευθέ Κ. 434. Εν. (3) Αρηϊκόλος, άπασθάλος, άπαρτηρός, δενός, δενός, δενός κόλος, άπασθάλος εξώπολος ε φίλιππός, ὕεριστής, λογχόφορος, εύοπλος, εύιππός, 'Αρει κάτοχον γενός, έσχατός άλλων.

Θρήϊξ. See above.

Θρήκη, ης, ή, Thracia: Thrace. Alcest. 67. Ερ. Χἴὄνώδης.

Θρηνέω, lugeo: to mourn, lament. Phœn. 1775. Syn. Κωκύω, ἔπίδἄκρύω, κἄτἄκλαίω, κλαίω, ὄλὄφύρὄμαι, ἔπάδω, γὄἄω, Βρηνωδέω, ἄνευφημέω, ἄλύω. ΡΗΒ. Δάκρὔσἴ δἴάφἔρω πότμὄν ăποτμον, ∂ρη̂νον πολυφαμον χεω, κατάρχομαι στ έναγμον.

Θρήνημα, ατός, τό; Θρηνός, ου, ό, carmen lugubre : a dirge, lamentation. Orest. 132. Ω. 720. Syn. Κλαυθμός, όδυρμός, οιμωγή, όλδφυρμός, αίαγμά, στέναγμά. Ερ. Ούλἴὄν, στὕγέρόν, πανόδυρτόν, μελέον.

Θρηνητήρ, ήρος, Θρηνητής, οῦ, ό, qui luget: a

mourner. Pers. 933. Agam, 1042. Θρηνός. See Θρήνημά.

Θρηνύς, ὕὄς, ὁ, scabellum pedum: a foot-stool. Σ. 390. Syn. Θρανός.

Θρηνωδέω, lugubre carmen cano: to sing a dirge or mournful song. Iph. A. 1173. SYN. see Θρηνέω,

Θρηξ, Θρήϊξ. See Θρηϊκϊόs.

Θρησσός, See Θρηϊκϊός.

Θριαλ, ων, αί, lapilli seu calculi vaticinatorii: fortune-telling stones. Κείνου δε θριαί και μάντιες Call. 2. 44.

Θριγκίον, ου, τὸ, fastigium ædium: the top or roof of a house. Μέγα δριγκίον αυλης π. 165.

Θριγκός, οῦ, ὁ, pinna seu corona murorum; cacumen: the battlement, pinnacle, cope-stone; a height. Orest. 1586. Syn. Τειχίον, πέριβολος, κορωνίς, κορυφή, στέφανή.

Θριγκόω, sepio: to fence round. ξ. 10. Syn. Φράττω.

Θριηθέν, e Thria, Attico pago: of Thria.

Ευελπίδης Θριηθέν αλλά χαίρετον Αν. 643. Ex quo tamen loco quantitas huj. vocis non est

determinanda: melius fortasse ex Spial, q. v. Θρινακίη, euphonice pro Τρινακρία, as, ή,

Sicilia : Sicily. Θρινακίη νήσφ λ. 106. Θρίναξ, ακός, ή, tridens furca; vannus : a three-pronged fork; a winnowing machine, fan. Αί τε δρίνακες διαστίλβουσι προς τον ήλιον Pax 567. Syn. Δϊκελλά, πτϋον, τρίαινά.

Θρίξ, τριχός, ή, capillus; villus: hair; bristles, fur. Κρατός άγνιση τρίχα Alcest. 76. Πλόκάμος, χαίτη, κόμη, λάχνη, τρίχωμά.

Θρίοι, ων, οί, extremi rudentes: the extreme ropes of a sail, which are the first slackened after a storm. 'Ανήρ αν ήδεως λάβοι τοὺς δή δρίους Eq. 440.

Θρίον, ου, τδ, folium ficulneum; et simpl. folium; genus edulii apud Athenienses ex lacte et adipe et semidalide quod in fici foliis coquebatur: a fig-leaf; a leaf; a kind of food which was cooked in fig-leaves. Δημοῦ βὄείου θρίον εξωπτημένον Εq. 954. Theoc. 13, 40.

Θριπήδεστός, όν, a tineis corrosus: moth-eaten. Εδίδαξε Βριπήδεστ' εχειν σφραγίδια

Θρόξω, fremo; turbo: to make a noise; disturb. Ai. 67. Syn. Θρέσμαι, Βόρυθέω, ψόφέω, ηχ εω, εκπλήσσομαι.

Θρόμεὄς, ου, δ, grumus v.c. sanguinis concreti: a clot of blood, lump. Choëph. 526. SYN. 'OYKÖS.

Θρομεώδης, εσς, grumosus: clotted. Trach.

Θρόνιον, ου, τὸ, Thronium: a town of the Locrians. Τάρφην τε Θρόνιον τε Β. 533.

Θρόνον, ου, τὸ, flos; pharmacum; pigmentum: a flower; a drug; paint. X. 441. Syn. 'Aνθός, ποίκιλμά, φάρμακον.

Θρόνος, ov, o, thronus, solium, sedile: a throne, seat, pedestal. (Ε. R. 161. Syn. Θῶκος, ἔδρα, ἔδος, ἔδρανον. Ερ. Αγλάος, ἀφθῖτος, αιγλήεις, αργυρόηλος, κάλος, δαιδάλευς, βάσιλήιος, ξεστος, ηλίβἄτος, λίπαρος, περίκαλλής, ύψηλος, χρυσοφάης, χρύσειδς, φάεινδς, σιγάλδεις.

Θρόος, ου, δ, fremitus: a clamour, din, noise. Δ. 437. Syn. Ήχος, ηχή, φωνή, φήμη, δόρυθος,

ψόφός, Βρύλλός, ψίθυρισμά.

Θρὔαλλἴς, ἴδος, ή, ellychnium: a wick. Nub. Τὴν Βρὔαλλἴδ' εις ἔμαυτον ευθέως ξύνελκύσας Nub. 576. Syn. Ελλύχνιον, λύχνος, σπινθήρ.

Θρυγαναω, frico; leviter pulso: to rub; beat gently. Τήνδ' εκκάλεσωμαι δρυγάνῶσά τὴν δύραν Eccles. 32. Brunck legit τρυγονώσα. Κνίζω, κνάω, ἄνἄτρίβω.

Θρύλεω. See Θρυλλεω.

Θρυλλέω, Θρυλλίζω, ίξω, Θρύλέω, (1) susurro, murmuro: to whisper, murmur; (2) frango: to break. Eq. 348. ψ. 396. Φίλα δρῦλδοιμί Σελάνα Theoc. 2. 142. Syn. Ψἴθῦρίζω, βρενθύδμαι, κύκαω, ταράσσω, ὕχλέω, (2) βραύω, συντρίθω.

Θρυλλίζω. See above.

Θρύλλος, ου, ό, susurrus; tumultus: a whisper; a noise, tumult. Batrach. 134. Ψίθυρισμά, Βρόσε, Βόρυθόε, βόή.

Θρὕδεσσἄ, ἡ, Thryoessa, vel Thryum: a city

of Elis. Έστι δε τις Θρύδεσσα πόλις Λ. 710. Θρύδν, i. quod δρύδεσσα, q. v. Και Θρύδν Αλφειοίδ Β. 592.

Θρύπτω, ψω, frango; deliciis frango: to break,

weaken; render effeminate. Eq. 1163. Syn. Κόπτω, λεπτύνω, δραύω, (2) μἄλάσσω, μἄλἄκίζω, βλακεύω, χαυνδω.

Θρώσκω, salio: to leap, spring. Orest. 257. Syn. Ανάθρωσκω, απόθρωσκω, σκιρτάω, δόρξω, πηδάω, ἄπόπηδάω, ἄφάλλόμαι.

Θρωσμός, οῦ, δ, tumulus: an eminence. K. 160. Syn. Καλλικόλώνη, γήλοφος, βουνός, λό-

Θυγάτηρ, άτξρος et άτρος, ή, filia: a daughter. Θύγάτηρ ἄλίοιο γέροντος A. 538. The first syllable of δυγάτηρ is always short except in heroic verse, where the nature of the metre requires the quadrisyllables δυγάτερος, &c. to have the first long, as κ. 106. Θυγάτερ' ιφθίμη. Syn. Παῖς, τἔκὄς, τἔκνὄν. Ερ. Αμύμων, καλλἴπἄρῆὄς, καλλίζωνος, τηλυγέτος, δολοεσσά, κάλη, κυδίστη,

Θὔείἄ, ας, ἡ, mortarium : a mortar. Αλλ' εν θύεία στρογγύλη γ' Nub. 676. Syn. see "Ολ-

Θὔείδἴὄν, ου, τὸ, mortariolum: a small mortar. Plut. 710. See above.

Θὔελλα, ης, ή, vehemens procella: a violent storm. Ανέμοιο θύελλα μ. 407. Syn. Άελλα, αήτης, λαίλαψ, στρόμθος. Ερ. Ανξμότροπος. ζάμενης, κάκη, κραιπνη, στονόεσσά. δνοφέρα, σμερδαλέα, χαλέπη, προθυελλά, αργαλέα. Phr. see μ . 407.

Θυέστειος, ον, Thyesteus: of Thyestes. Των Θὔεστείων ράκων Acharn. 432.

Θὔέστης, ου, δ, Thyestes. Τἄ τ' ἔπώνὔμἄ δείπνα Θυέστου Orest. 1004. Ερ. Πόλυαρς.

Θὔεστἴάδης, ου, δ, Thyeste natus: sprung from Thyestes, an epithet of Ægisthus. Έναιξ Θὔεστιάδης Αίγισθος δ. 518.

Θυήεις, εσσά, εν, odorifer: fragrant, odoriferous. Βωμός τε δυήεις 3.363. Syn. Θυώδης, Αυόεις, ευκέατος, εύοδμος, ευώδης.

Θὔηλη, η̂s, η, libamentum: a libation, offering. Πυρί βάλλε δυηλάς Ι. 220. Syn. Απαρχή, θύσια, θυμιαμά. Ep. Ευάγης.

Θὔηπὄλέω, sacrifice: to sacrifice. 253. See below. Syn. see Θύω and Υξρεύω.

Θυηπολία, as, ή, sacrificandi actio: the act of sacrificing, sacrifice. Πάρά δίνα δύηπολίης τ' ξμέλοντο Apoll. 1. 967. Syn. Θυσία, τελετή. Ερ. Εράτεινη, σεμνη, ιέρά.

Θύηπόλός, ου, δ, qui circa sacra versatur: a person engaged in sacrifice, a priest. Iph. A. 746. See above. Syn. see Υερεύς.

Θὔηφάγός, ου, δ, ἡ, victimam consumens: victim-consuming. Θὔηφάγον κοιμῶντἔς ευώδη φλόγα Agam. 580. See Θὔηπὅλῖα.

Θυιάς, ἄδός, ή, Thyias, Baccha: a bacchanalian. Θυιάς ως φόθον βλέπων Sept. Th. 494. Syn. Βάκχη, μανίας. Ερ. Ωμόθορος, περιπόλος, λυσσῶσἄ,

Θυλακϊόν, ου, τδ, sacculus, capsula: a small sack or bag. Ran. 1201. See below.

Θύλακος, ου, δ, saccus, uter, follis, crumena; vestimenta cruralia: a sack, skin, bag, bellows, purse; breeches. Θυννάζοντές εις τους δυλάκους Vesp. 1087. Syn. Βάλαντίου.

Θὔλήματα, ων, τα, molæ, liba; farra ad sacrificium pertinentia; suffimenta quæ in aris adolebantur: sacrificial cakes; flour used in sacrifices; incense. Εγώ δ' ἔπὶ σπλάγχν' εῖμἴ καὶ Βὔλήμἄτα Pax 1040. Neque hic tamen locus, nec alius quem scio, quantitatem primæ syllabæ determinat.

Θῦμἄ, ἄτὄς, τὸ, victima : a victim, sacrifice. Κἄτηνθρακώθη θῦμ' ἔν Ἡφαίστου φλόγί Ιρh. Α. 1601. SYN. Θύσια, θύηλη, απαρχαί, χόαι, ιέρον. Ερ. Άναιμόν, μυξλόξν, θξόπρόπον.

Θυμαίνω, ἄνῶ, irascor, excandesco: to be angry, enraged. Μηδάμῶς θύμαιν μοι Νυb. 1478. Syn. Θυμεσμαι, οργίζομαι, μηνίζω.

Θυμαλγής, ĕŏs, dolorem adferens animo: heartrending. Χόλον θυμαλγέα πέσσει Δ. 513. Syn. Θυμόδόρος, Αυμόδακής, Αυμόραιστής, Αυμοφθόρος,

Θυμάλὸψ, ωπός, titio niger: a firebrand. Κάγω σ' ἄπόδείξω δυμάλωπά τήμερον Thesm.

729. ΝΥΝ. Σπινθήρ, ξύλον κάξν.

Θυμαρέω, placeo; mihi indulgeo: to please, gratify; to indulge. ΄Ως αυτός ξθυμάρει Δίὂνυσος Theoc. 26. 9.

Θυμαρής, Θυμηρής, ĕŏs; Θυμαρμένός, ŏν, gratus, placens: agreeable, pleasing, delightful. 'Ăλὄχον θυμαρἔά Ι. 336. Call. 4. 29., 3. 167. SYN. Κάταθύμισς, εύχαρις, χαρίεις, ήδυς, γλυκύς, ευάρεστός.

Θυμαρμενός. See Θυμαρής.

Θυμβραίος, ου, epith. Apollinis, a Thymbrâ, urbe Troadis. A. 320. Thymbræan, Thym-

bræus. Rhes. 224.

Θυμβρἔπίδειπνός, et Θυμβρόφάγός, όν, qui thymbra vescitur, tenuis facilisque victu: living on herbs or vegetables, abstemious. Nub. 421. Acharn. 254. See Φάγω. Syn. Ευτέλης, φει-

Θύμερη, ης, ή, Thymbra: a city in the Troad. K. 430.

Θυμβρίς, ίδος, δ, Thymbris. Vid. Valckenaër. in l. c. Κάτα Θύμβριδός ύδωρ Theoc. 1. 118. Θυμβρόφαγός. See Θυμβρέπίδειπνός.

Θυμέλη, ης, ή, altare: an altar. Επί Κυκλώ-πων ίεις Βυμέλας Iph. A. 152. Syn. Βωμός, εσχάρα, βημά, έστια. ΕΡ. Χρυσηλάτος, ευρύ-

χŏρŏs.

Θυμεσμαι, (potius δυμοσμαι,) irascor: to be irritated, angry. Εικότως δυμουμένοις Hec. 403. SYN. Οργίζομαι, θυμαίνω, άγρισομαι, απομηνίω. ΡΗΒ. Θυμφ (τω δυσμάχωτάτφ.

Θυμηγέρεω, animum recolligo aut suscito: to regain or recover spirit. Εκ δ' επέσον θυμηγέρεων η. 283. ΣΥΝ. Την ψυχην συλλαμβάνω,

συνάγω,

Θυμηδέω, hilari sum animo: to be cheerfulhearted. Μάλιστά θυμηδείν δόκη Simon. 2.

Θυμηδήs, ĕŏs, animo gratus: cheerful-hearted. "Άλις δυμηδέ εδωμεν π. 389. Syn. see Θυ-

Θυμηρής. See Θυμαρής.

Θυμἴαμά, ἄτός, τὸ, suffimentum: frankincense. Πόλις δ' όμοῦ μέν θυμιαμάτων γέμει Œ. R. 4. SYN. Oŭos, Suov.

Θυμίδιον, ου, το, dimin. a Δυμός, ira. Sed in I. c. lusus est verborum. Vid. Brunck. Meλίτος σμικρόν τῷ θυμίδίφ παραμίζας Vesp. 878.

Θυμίτης, ov, thymo conditus: seasoned with thyme. "Ăλας θυμίτας οῖσε Acharn. 1064.

Θυμόθορέω, animum exedo: to fret the soul. Άλγεἄ θυμὄβόρεῖν Hes. Op. 797. Syn. Φρενά δόκνω, θυμόν κάτ έδω.

Θυμόθορός, ου, ό, ή, animum corrodens: fretting the soul. Θυμόδόρου τρίδος Η. 210. SYN. see Θυμαλγής.

Θυμόδακης, i. q. Αυμόβορός, q. v. γαρ μύθος 3. 185. **Θυμ**δδακης

Pros. Lex.

Θυμοίτης, ου, δ, Thymætes: a noble Trojan. Πάνθὄὄν ηδέ Θυμοίτην Γ. 146.

Θύμοιτίς, ίδός, ή, orta a quodam pago Attico: of Thymus, a δημός in Attica. Εγώ δε σισύραν οι Τηγιασό, α σημου ωὄμην Θύμοίτἴδα Vesp. 1138. Qui tamen locus primæ quantitatem syllabæ non deter-

Θυμόλξων, οντός, (1) leonino animo præditus: lion-hearted; (2) Thymoleon. Θράσυμέμνονα θυμόλεοντα Ε. 638. Syn. (1) Γενναίος, κράτερός, υπέρθυμός.

Θυμόμαντίς, ios, animo præsagiens: foreboding in mind. Pers. 229. See Θυμός and Μάντις.

Θύμον. See Θύμος.

Θυμόπληθης, ĕŏs, iracundus: full of anger. Sept. Th. 683. See Θυμός. Syn. Μαινόμενός. Θυμόραϊστής, ου; Θυμόφθόρος, όν, animum perdens: life-destroying, destructive. Θάνάτος

χυτο θυμοραϊστής Ν. 544. Ζ. 169. Θύμος, Θύμον, thymus: thyme.

ταὐτον θυμον Plut. 253.

Θυμός, οῦ, ὁ, mens; indoles; ira: the mind, understanding; temper; anger. Έρωτί θυμόν εκπλάγείς Med. 8. Syn. Φρην, νοῦς, ψυχή, ητόρ, γνώμη, διανοιά, μενός, επίθυμία, οργη, λόγισμός. Εν. Αγήνωρ, αγρίος, απηνής, αμύμων, ăταρβης, ἄρήἴὕς, μἄχητης, αλκήεις, ἄναιδης, ἄμείλἴχὄς, ἄναλκἴς, άλληκτός, ἄπιστός, άρβηκτός, ἄμαιμἄκἔτός, βἄρὺς, βἄρὺμηνῖς, γλύκὺς, εύφρων, ελάφρος, δελξίφρων, δαρσάλεος, κράτεροφρων, κράτερος, ίλασς, μεγάλήτωρ, νηλεής, δμόφρων, πόλυτλήμων, πτέρδεις, πέρίλυπός, πέρίθαρσής, πρόφρων, κακόεργός, πελώριός, στόνόεις, σιδήρεος, τλητός, τλήμων, τολμήεις, ϋπερφίαλος, ϋπέρεϊϋς, ϋπερήνωρ, φρενήρης, φρικώδης, ωμόδακης, (αμένης, βαρύπημων, δριμύς, σίδηροφρων, κουφός, κάκος, φίλος, νεόπενθης, φοίνισς, ελεήμων, ολίγος, τετληώς.

Θυμόσοφικός, Θυμόσοφός, όν, ingenio solers: clever. Εῖτ' Αρϊφράδην πόλυ τι θυμόσοφικώτάτον Vesp. 1280. Nub. 875. Syn. Ευμάθης, ευφύης, αγχινόός.

Θυμοφθόρεω, animum corrumpo: to be dis-'Ως δ' εγώ θυμοφθόρω Trach. 142. heartened. See above.

Θυμόφθόρος. See Θυμόραιστής.

Θυμόω, irrito: to irritate, enrage. Θυμώθη δ' άρα κείνος Batrach. 236. SYN. Οργαίνω, ερέθίζω.

Θύμωμα, ατός, τό, ira: irritation, anger. Eumen. 857. See Θυμός. Syn. Οργή.

Θυν εω, Θύνω, cum impetu feror: to rush, hurry on. Εθύνεον ιχθυαοντες Hes. Scut. 210. Ε. 87. Syn. Όρμαω, διώκω, επέσσυμαι, κάτἔπείγὄμαι, φέρὄμαι, κάτασπεύδω.

Θυνίας, αδός; Θυνηίς, Θυνίς, ίδος, ή, Thynæa: of Thyne, an island at the mouth of the Pontus. Θυνιάδος νύμφης Apoll. 2. 484. 548. 460.

Θυννάζω, pungo, ut piscator thynnum tridente:

to pierce, to harpoon. Vesp. 1087.

Θυννείον, ου, τό, frustum thynni: a fragment of tunny-fish. Eq. 354.

Θύννός, ου, ό, thynnus: the tunny-fish. Theoc. 3. 26.

Θυννοσκόπέω, thynnos speculor et capto: to spy out or catch the tunny. Tobs πόρους Sυννοσκόπων Eq. 313. Θυνοι, ων, οί, Thyni: the inhabitants of

Thyné. Ξεινήϊα δ' άσπετα Θυνοί Apoll. 2.529. Θύνω. See Θυνεω.

Θὔόδοκος, ον, suffimenta recipiens: incense-

receiving. Εξέβαλον εκτός θυδδοκων ανακτόρων Androm. 1158.

Θὔόεις, εσσά, έν, odorus: fragrant. Αμφί δέ μιν θύδεν Ο. 153. Syn. see Θύήεις.

Θύος, έσς, Θύον, ου, το, libum : incense. Λίσσομ' υπέρ θυξων ο. 261. ε. 60. Syn. Άρωμα, θυμίαμα, θυμα, ίξρον. Ερ. Επέτειον.

Θυσσκέω, sacra facio: to offer sacrifice. Πει-

θοι περίπεμπτα δύοσκεις Agam. 86. Syn. see

Θύω. Θυόσκοσς, Θυόσκοπος, ου, δ, aruspex: a soothsayer. Εισί θύόσκὄοι Ω. 221. Rhes. 68. 'Ικροσκόπός, μαντίς, δύτηρ, σφάγεύς.

Θύοω, rebus odoratis suffio: to perfume, sprinkle with odours. Το ρά οι τεθυωμένον η εν Ξ. 172. Syn. Επίθυμιαω, δειδω, κνισσδω.

Θύρα, as, ή, janua, ostium: a gate, entrance. Επί την θύραν εβάδιζεν αεί την εμήν Plut. Syn. Θύρἔος, πύλη, είσοδος, εμθόλη, θυρέτρου. Ερ. 'Αρμοδία, αύλειος, ευερκής, ύψηλη, φάεινη, χρυσεία, πυκινη, πυκινως άραρυιά.

Θύραζε, foras : abroad, out. Τά τ' ένδον εισί τα τε θύραζε δυστύχεις Orest. 597. Εκ δ' αρα οί μηροῦ δόρϋ μείλινον ῶσε θύραζε Ε. 694. Syn.

Έξω, εκτός, θύρηφι, θύραισιν.

Θυραθέν, foris; extrinsecus: out of doors; externally. Αί θυραθέν εισόδοι Androm. 953.

Θύραῖος, α, ον, qui foris est, absens, externus: one who is abroad, absent, foreign. Δόλον δύραΐον εστί Eur. El. 832. Syn. Ξένός, αλλό-

Θυρεόs, ου, δ, janua; scutum, a forma et magnitudine januæ: a gate; a shield. Αυτάρ επειτ' επεθηκε δύρεον (here scanned as an Iambus) μεγάν ι. 240. Syn. Θύρα,

Θυρέτρον, ου, τὸ, janua, ostium: a gate, en-

trance. Αυλης καλά θυρετρά χ. 137.

Θύρηφι, foris, extra: abroad, without. Λείπε θυρηφιν ι. 238. Syn. Θυραζέ, θυραθέν, έξωθέν. Θύρἴον, ου, το, ostiolum, fenestra: a small door, window. Thesm. 26. See Θύρα.

Θύρὄκὄπεω, januam pulso: to knock at a door. Καὶ θὔρὄκὄπῆσαι καὶ πἄτάξαι καὶ βἄλεῖν Vesp.

Θὔρὄκὄπὄs, ου, ὁ, ἡ, ostia pulsans: knocking at the gate. Agam. 1166. See above.

Θύροω, janua claudo: to shut with a door.

Ουδέ θυρώσαι Aves 613.

Θυρσάζω, thyrsum agito: to move the thyrsus. Θυρσαδδωᾶν κεὐαδδωᾶν Lysist. 1312. for Θυρσαζουσών και ευαζουσών.

Θύρσις, ιδός, ό, Thyrsis. Θύρσις όδ' ώξ Αίτνας

Theoc. 1. 65.

Θυρσομάνης, εσς, thyrso furens: raging with the thyrsus. Ου πόδα θυρσόμανη Phæn. 803.

Θύρσος, ου, δ, thyrsus: the thyrsus, a wand entwined with ivy or vine leaves, and borne by the Bacchanalians. Bacch. 172. Ερ. Ăμύντωρ, **ἄκοντιστήρ, ανδρ**ὄφὄνὄς, απτὄλξμός, δὄλἴχόσκἴός, ἔλἄφη6ὅλὄς, εὐἴός, κισσώδης, μἴαιφόνός, οίνοψ, οξύς, ταμέσιχρως, φθισήνωρ.

Θυρσόφορεω, thyrsum gero: to bear the thyr-

Bacch. 556.

Θυρσόφορός, ου, δ, ή, thyrsiger: thyrsus-bear-

ing. Cycl. 64. Syn. Θυρσδμάνης. Θύρων, ωνός, δ, vestibulum: a vestibule, porch. Πρός δύρωνδς εξόδοις Soph. El. 328. Syn. Αύλειον, πυλών.

Θύρωρός, οῦ, ὁ, janitor : a door-keeper. Καὶ δή θυρωρών ούτις Choëph. 557. Syn. Πύλωρός, πύλαωρός.

Θυσάνδεις, εσσά, εν, fimbriatus: fringed. Αιγίδά θυσάνδεσσαν Ε. 738.

Θυσανός, ου, δ, fimbria, limbus: a fringe, edge. Της κατον δυσάνοι παγχρύσεοι Β. 448. Syn. Κὄρυμβός, κράσπἔδον. Ερ. Γνάμπτος, φάεινός, παγχρύσεός.

Θύσθλα, ων, τὰ, (1) vitis folia seu rami cum fructu appenso: vine leaves or branches with their fruit; (2) virgæ Bacchicæ, thyrsi: bacchanalian wands. Z. 134. Syn. Κλάδός, δύρ-

Θύσἴα, as, ή, hostia; feriæ: a sacrifice, victim; holiday. Θῦσαί με δυσίαν πρώτα Iph. A. 673. Syn. Θυμά, δυός, ιξρείον, σπονδή, ξκάτόμβη, ἔορτή. Εν. Άπυρος, χοροποιός, αίμόρραντός, βρότοκτόνός, αίματοεσσά, ευστεφάνός, μύστις, σωτήριος, παγκάρπιος, αθυτός, αν ξυρτός, απόρβητός, φρικώδης.

Θύστμός, ου, δ, ή, qui sacrificari potest vel solet: fit to be sacrificed. Acharn. 784.

brevis, ut in Duoïa.

Θυστάς, άδος, ή, sacrificalis; Bacchica: sacrifical; bacchanalian, frenzied. Sept. Th. 255. Θυτήρ, ηρός, δ, sacrificus: a sacrificer, priest. Οῖδ' ὡς Θυτήρ γε πόλλα Trach. 1194. Θύόσκοος, Αυοσκόπος, ιέρευς, σφάγευς, μάντις.

Θύτήριον, ου, τὸ, ara: an altar, sacrifice. Iph. T. 244. See above. Syn. Βωμός, δῦμᾶ. Θύω, furo, feror cum impetu: to rage, to

move violently. Πορφύρέον μέγα δυέ ν. 85. SYN. Θυνέω, θύνω, μαίνδμαι, δρμάω, σείδμαι.

Θύω, et Θύω (frequentius penult. producitur), sacrifico: to sacrifice. "Η τῶν ἔμῶν ἔκατἴ θύεσθαι γἄμων Iph. Α. 493. `Ω φῖλ' ἔπεί σε θὔοντἄ. ο. 260. Syn. Απάρχομαι, ἴἔρεθω, κἄθἴἔρεθω, σφάττω, σφἄγἴάζω, βουθύτἔω, ἔπἴβωμἴἄ ῥέζω. Ρηκ. Έρδω ἴέρὰς ἔκἄτόμβας, βούταν φονον ἄέξω.

Θυώδης, ĕŏs, odorus: smelling of frankincense, fragrant. Androm. 1016. See Ovos.

Syn Θύδεις, Αυήεις, εύδδμός, ευκέατός.

Θύωρος, οῦ, ἡ, mensa sacris libationibus dicata: a table or desk appropriated to sacred libations. Tal δε δύωρον Call. 3. 134. SYN. $T\rho\breve{\alpha}\pi\epsilon \zeta\breve{\alpha}$.

 $\Theta \omega \dot{\eta}$, $\hat{\eta}$ s, $\dot{\eta}$, multa: a fine, penalty. β . 192.

Syn. see Znµĭa.

Θῶκὄς, et poët. Θὄωκὄς, ου, δ, sedile: a seat. β. 14. μ. 318. Syn. Θακός, έδρα, βρόνός. Ep. Ευδμητός, βριάρος, λαινέος, Βεσπέσιος, οιοπολός, πολυδαίδαλος, πολύχρυσος, μαντείος, άληθής.

Θώμιγξ, ιγγός, ή, funis, nervus: a rope, string. Pers. 467. Syn. Σχοινίον, δεσμός, χορδή. Δολίχη, κράτερα, λίνοστροφος, χρυσήλατος.

Θωμίζω, vincio; percutio: to bind; to strike, lash. Anacr. 62. 16. Syn. Δεσμεύω, δέω, τύπτω, πλήσσω, μαστίζω.

Θωμός, οῦ, ὁ, cumulus; sella: a pile; a seat. Agam. 286. Syn. Σωρόs.

Θωπεία, as, ή, adulatio: cringing, flattery. Orest. 663. Syn. Κολάκεία, Βέράπεία.

Θώπευμα, ατός, τδ, blandimentum: a piece of flattery. Eur. Sup. 1113. Syn. Κόλακευμα,

∂ελκτήριον, προσήνεια. Θωπευμάτιον, ου, το, adsentatiuncula: petty servility. Θωπευμάτιων γεγενησαι Equit. 788.

Θωπεύω, et Θώπτω, adulor, adsentor: to flat-r. Med. 369. P. V. 973. Syn. Τπόθωπεύω, κδλάκεύω, σαίνω, χάριεντίζομαι, μειλίσσω, απάταω.

Θωπίκος, η, ον, adsentatorius: given to flattery. Lysist. 1037. Syn. Θώψ.

Θώπτω. See Θωπεύω.

Θωρακείου, ου τό, propugnaculum ad altitudinem pectoris extructum: a breastwork. Sept.

Th. 32. See below. Syn. Έπαλξις, τείχος. Θώραξ, ακός, Ιου. Θώρηξ, δ, thorax: the breast, a coat of mail. Θώρακ εχίδνης περίδολοις ώπλισμένον Ion 993. Syn. Στηθός, χίτων, θριγκός, πύργός. Ερ. Δαιδάλεσς, πολυδαίδάλος, πάναίὄλὄς, πύκινός, χάλκἔος, γὕἄλος, δίπλοός, ποικίλός, αστέρδεις, λαμπρόν γάνδων, φάεινότἔρος πύρδς αυγης, κράταιγυάλδς.

Θωρηκτής, οῦ, δ, thorace indutus: clad in

mail, a warrior. . 429. Θώρηξ. See Θώραξ.

Θωρήσσω, ξω, lorica armo: to arm with a coat of mail, to arm. Θ. 530. SYN. Όπλίζομαι, κάθοπλίζομαι. Ρης. Φράττω ευχάλκοις δέμας

Θωρϋκίων, ωνός, δ, Thorycion: a wicked Athenian, a traitor. Καν Θωρυκίων μη βούληται

Ran. 383.

Oùs, ôos, ó, animal lupo simile: an animal sprung from the wolf and fox, a lynx. A. 474. Ερ. Αναιδής, σμερδάλεσς, υπερφιάλος, ωμόφάγος.

Θωΰσσω, clamo, vociferor: to bawl out, shout, speak aloud. Τάδε δωΰσσων (monom. anapæst.) Hec. 115. Syn. Ανάβοαω, υλακτέω, κηρύσσω.

Θωψ, ωπός, δ, adulans: flattering. Eur. fr. Syl. 2.

I.

Ĭà, âs, ħ, et Ion. Ĭħ, vox, clamor: a voice, cry. Σύριγγός ιὰν κατακούω Rhes. 549. Syn. Φωνη, ηχη, ηχός, βόη, ιακχη, ιάχη.

Ĭαίνω, ἴανῶ, tepefacio: to warm, Χλυτροισίν ιαινόμενοι μελετσοιν Theoc. 27. 66. SYN. Ευφραίνω, άθρύνω, γάνδω, θερμαίνω.

Ĭακχέω, ululo ut Bacchantes: to utter shouts like votaries of Bacchus. Orest. 955. Ίακχŏs.

Ĭακχή, ηs, ή, ululatus: a bacchanalian shout, Phen. 1321. See below. Syn. see ἴἄχή. ἴακχὄς, ου, δ, Bacchus. Ran. 405. P

syllaba est ejusdem quantitatis atque in Latinis, ut apud Ovid. Met. 4. 15.: Nycteliusque Eleleusque parens et Iacchus et Evan. Syn. see Bákxŏs.

Ĭαλ ἔμίζω, fleo, lugeo: to weep, lament. Ταῦρου ιαλεμίσαι Call. fr. 176. Syn. Θρηνέω, γόαω,

Ĭάλ ξμός, ου, δ, cantilena lugubris: a mournful song. Phœn. 1047. See above. SYN. Θρηνός, Βρήνημα, δδυρμός.

Ĭάλλω, mitto, emitto: to send forth. Προκείμένα χειράς ιαλλον Ι. 91. ΝΥΝ. Επιάλλω, εκ-**6**άλλω, πέμπω, ίημι, εκτείνω, ιάπτω, εφίεμαι.

Ιάλμενός, ov, δ, Ialmenus: the son of Mars. Ασκάλάφον και Ιάλμενόν Ι. 82.

Ĭαλτός, οῦ, ὁ, ἡ, missus: sent. Choëph. 20.

Ίαμἄ, ἄτὄς, τὸ, medela: a remedy. Ψυχ $\hat{\eta}$ ς γάρ ούτος μόνος έχει τ' ιάματα Menand. 278. "Hæc vox rarissimi apud poëtas usus; ancipi-tem forsan habens primam vocalem." Maltb.

Vide tamen Ίασις. Syn. Ίασις, ακεσμά. Ίαμβείον, ου, τό; Ιαμβός, ου, ό, iambus; carmen iambicum: an iambus, consisting of a short and long; iambic verse. Εν τοις ιαμθείοισι Ran. 1204, 673.

'Ĭαμβŏs. See above.

Ιαμένος, ου, ό, Iamenus. Ιαμένον και Ορέστην

Ιάνασσά, ης, ή, Janassa: Ianassa. Κλυμένη Ĭἄνειρἄ τĕ καὶ Ĭἄνασσα Σ. 47.

Ĭάνειρά, as, ή, Ianira: one of the three thousand daughters of Oceanus. See in Ĭανασσα.

Ĭάνθη, ηs, ή, Ianthe: one of the same family as the preceding. Πειθώ τ' Αδμήτη τε ἴάνθη τ' Ηλέκτρη τε Hes. Theog. 349.

Ĭάὄμαι, medeor, sano: to heal. Τήνδ' ἴωμἕνη νόσον Hipp. 593. "Οστίς ιᾶσθαι δέλει. Eur. fr. Dictys. 7. 7. Syn. Θέράπεύω, ἄκἔδμαι.

Ιάονες. See Ιάων.

Ĭαὄνἴός, α, ὄν, Ionius: Ionian. Tws Kai εγώ φιλοδυρτός Ιαόνιοισι νόμοισι Æsch. Sup.

Ιάπετιονίδης, ου, ό; Ιάπετιονίς, ίδος, ή, Iapeto satus: sprung from Iapetus. Ιἄπἔτιονίδη πάντων Hes. Theog. 543. Olymp. 9, 80.

Ιἄπἔτὄς, ου, δ, Iapetus: the father of Prometheus and Epimetheus. "Ιν' Ιἄπἔτός τε Κρόνος τε Θ. 479. Ερ. Αγήνωρ, ἄχλὕὄεις, ζὄφὄεις.

Ιάπτω, mitto, jacio: to send, throw, smite. Ε΄s οστέον άχρις ἴάπτει Theoc. 3. 17. Syn. Ιάλλω, βλάπτω, αικίζομαι, ὕερίζω, ίπτω.

Ιάρδανός, ου, ό, Jardanus: a river in Crete.

Τείχεσσϊν Ιαρδάνου αμφι Η. 135.

Ιάσϊδης, ου, ό, Iaso satus: the son of Iasus. Δμήτὄρι Ιἄσιδη ρ. 443.

Ĭάσϊμὄς, ου, ό, ή, sanabilis: that may be cured. Αλλ' όμως ιάσιμος Orest. 393. See Ιάόμαι.

'Iaσĭs, ĕωs, ἡ, sanatio: means of cure, remedy. Ευρισκον ίασιν μόνην Œ. R. 68. A, as in ιατήρ. Syn. Ιαμά, ἄκεσμά.

Ιἄσῖων, ωνὄς, ὁ, Iasion: a noble Cretan agri-culturist. 'Ως δ' ὅπὄτ' Ιἄσῖωνῖ ε. 125.

Ĭασὄνϊόs, et Ion. Ĭησὄνϊόs, α, ὄν; Ιασὄνϊs, ϊδόs, ή, Iasonius: of Jason. Έβαινον Ιησονίης από νηός Theoc. 22. 31. Arat. Phœn. 342.

'Iἄσὄs, ου, ὁ, Iasus: (1) a noble Greek, (2) a king of the Peloponnesus, the son of Io, from whom the Peloponnesus was called 'Ιασον 'Αργος. (2) Αν' Ίασον Άργος Αχαιοί σ. 245.

Ιάσων, et Ion. Ιήσων, ὄνός, δ, Jason: the leader of the Argonautic expedition. Εκπλάγεισ' Ιάσονος Med. 8. Ερ. Αρήϊος, αιχμήτης, δίδς, ξεινάπάτης, ψεύδορκός, Αισόνίδης, Θεσσάλδς, ποιμήν λαών, ξείνος Ιώλκου, άγλάος. ΡΗΚ. Ταύρων πυρπνόων επιστάτης, δ εν λεχει πρόδότης κάκονυμφός.

ἴατήρ, et Ion. ἴητήρ, ῆρὄς; ἴατρὄς, et Ion. ἴητρὄς, οῦ, ὁ, medicus: a physician. Έλκος δ' ιητήρ επιμάσσεται Δ. 190. Άλλων ιατρός αυτός Eurip. Fragm. Syn. Ακεστήρ, ακέστωρ, θεράπευτής. Ερ. Αμύμων, χειρότεχνης ιατόρίας, επιστήμων κακών, περίφρων, ιατρότεχνης, πόλυμηχάνός, πόλυφάρμακός. Phr. Pyth. 3. 83. and 4, 480.

Ιατορία, as, ή, ars medica: the art of medicine. Trach, 1003. See below.

'Iατόs, ὄν, sanabilis: curable. Isth. 8.30. Quantity, as in 'laois.

ἷατρομαντίς, ίος, δ, medicus vates: one who is both a prophet and physician. Ιατρόμαντις παîs Æsch. Sup. 271.

Ĭατρός. See Ĭατήρ.

Ιατρότεχνης, ου, έ, medicinæ artifex. a prac-

titioner of medicine. Θουρἴομάντεις ιατρότεχ-νας Nub. 332. Syn. ἴατήρ.

Ĭαύω, commoror; dormio: to spend the night, lodge; to sleep. Τέρψιν ιαύειν Aj. 1204. Syn. Διάτρίθω, διάγω, αυλίζομαι, παννύχίζω, κοιμάδμαι, κάτευνάζομαι, άναστρεφόμαι, άνάπαύδμαι.

Ĭἄχαῖος, ον, vehementer plorans: loudly howl-

ing. Œ. R. 1219. See below.

Ιάχέω, clamo, vociferor: to shout, resound.
 Μέλὸς ες Τροίαν ιἄχήσω (parcemiae) Troad.
 518. Helen. 1502. Syn. Ιακχέω, ηχέω, βὄάω,

δρην κω.

Ϊἄχὴ, η̂ς, ἡ ἡ Ἰἄχὄς, ου, ὁ; ἴἄχημᾶ, ἄτὄς, τὸ, vociferatio: a shout, hissing. Βάρθαρον ιαχάν εξαυδάσω Iph. T. 180. Troad. 1220. F. 879. Syn. Κραυγή, βόή, φωνή, δρηνός, ηχός. Ερ. Κάλαμδεσσά, αιδλή, δεινή, ίμερδεσσά, θεσπεσίη.

Ĭἄωλκὄς. See Ĭωλκὄς.

Ĭάων, ὄνὄς, (1) Ionius: Ionian or Grecian, contrasted with and opposed to barbarian; (2) the name of a river in Arcadia. Ιαόνων γην

οίχεται πέρσαι θέλων Pers. 183.

16ίs, ίδος ή, Ibis, avis Egyptiacus serpentes devorans: the ibis, a small bird worshipped by the Egyptians for destroying the crocodiles and serpents. Ίδις Λύκούργω Χαιρέφωντί νυκτέρίς Av. 1296.

'Ιδύκός, ov, δ, Ibycus: a poet of Rhegium. Ίδυκος εκείνος κανακρέων ο Τήιος Thesm. 168.

Ιγνύα, ας, Ιγνύς, ὕός, ή, posterior genu pars, poples: the hind part of the knee, the ham. Ήλθε κάτ' ιγνύην βεβλημενός Ν. 212. ιγνύσι λαιφός αθύρων Hom. Merc. 152.

'Ιδα, ης, et Ion. 'Ιδη, Ida: a mountain in the Troad, the top of which was Gargarus. Kal την εν Ίδη γραμμάτων Ηίρρ. 1248. Ερ. Δάσκίδς, ζάθξα, μάκρὰ, πόλυδενδρός, ύψηλός, ηνξμδεσσά, Κορύβαντίς, πολυπίδαξ, μήτηρ θηρών, πολύπτυχος, πιδήεσσα, ύλήεσσα, λασία, ύψικομός. Ρηκ. Χιὄνόθρέμμων Ιδαιᾶν νυμφᾶν σκόπία.

1δαῖός, α, ὄν, Idæus: (1) Idæan, of Ida; (2) a proper name, Idæus. Σώμἄτ' Ιδαία κόνις Hec. 325. Ταλθύ6ῖος τὲ καῖ Ιδαῖος Η. 276. Ερ. (2) Δἄἴφρων, κήρυξ, πεπνυμένα μήδεα ειδως,

μάχης εῦ ειδώς.

Ιδάλιμος, ον, æstuosus; humidus; speciosus: raging; damp; beautiful. Καύματος ιδαλίμου Hes. Op. 413.

Ιδάλιος, ου, ή, Idalius: a city of Cyprus. Καϊ Ιδάλιον εφίλασας Theoc. 15. 100.

Ιδάνος, ή, ον, formosus: beautiful. Tàs ἴδάνὰς

χάριτας Call. fr. 467.

Ίδαs, ov, δ, Idas: father of Cleopatra, wife of Meleager. Καρτέρος Ίδας Theoc. 22. 140.

ἴδἔ, et, atque: and. Οἱ δ' ἔπεἴ οῦν ψχοντὄ

ίδε προ όδοῦ ἔγἔνοντο Δ. 382.

ἴδἔα, as, ή, species, modus et ratio rei: form, Τι δ' αῦ σῦ δράσων τις ιδέα βουλήfigure, face. Τἴ δ' αῦ σὕ δράσων τἴς ἴδἔα βουλή-μάτος Αν. 993. Syn. Ειδἔα, εῖδὄς, σχῆμά, πρόσχημα, δεωρία, μορφή, κάλλος. Ερ. Πόλυμορφος, καινή.

Ίδη. See Ίδα.

'ĭδĭŏs, α, ŏν, peculiaris, suus, privatus: proper, own, private, domestic. Ούτοι τα χρήματ' ίδια κέκτηνται βρότοί Phœn. 565. Syn. Οικείδς, σφετέρος, κυρίος.

Ιδίω, sudo; humidus fio: to perspire; to be moist. Ίδιον ως ενόησα δεδάκρυνται δε μοι όσσε υ. 204. Πρίν αν ιδίης και διαλύσης Pax 85.

SYN. Yopow.

Ιδιώτης, ου, ό, plebeius; rei alicujus imperitus: plebeian; unskilled. Ιθι νῦν προσεύχου τοῖσϊν ἴδιώταις Θέοις Ran. 891. Syn. Αμάθης, απειρός, αγέλαιδς, ιδίδς, ενέδρδς.

Ιδνόω, incurvo, intorqueo: to twist, wreathe. SYN. Συστρέφω, Πληξέν ὅ δ' ιδνώθη Β. 266.

κάμπτω, συγκάμπτω, δινέω, τάνδω.

Ιδομένευς, έως, ό, item ηδς, ό, Idomeneus: king of Crete. Ιδομένευς Τρώεσσιν Ν. 362. Ερ. Αγακλυτός, αρήϊός, μέγας, αγαπήνωρ, έριθυμός, δαϊφρων, δουρϊκλύτος έγχει μάκρῷ, σὕῖ είκ ελός αλκήν, άγαυός, Κρητων βουληφόρός, Δευκάλιδης, φλόγι είκελυς αλκήν.

lδόs, ĕŏs, τὸ, sudor : sweat. 'Ιδεί ĕν αινότάτφ Hes. Scut. 397. Syn. Ίδρως, Βέρος.

ἴδρεία, ἴδρῖα, as, ή, peritia: skill, knowledge. Ίετ' ὄκόντισσαι ὁ δε ιδρείη πολέμοιο Π. 359. Αλλ' ίδρίη μεγάν άνδρά. Syn. Επίνοιά, εμπειρία, σὄφἴα.

ἴδρῖς, ἴὄς, peritus: skilled. Καὶ κἄκῶν πολ-λῶν ἴδρις Med. 285. Syn. Έμπειρὄς, σὕνἔτὄς,

πύκνός, σόφος, εχέφρων, πέπνυμένος. 'Ιδρόω, poët. 'Ιδρώω, sudo: to sweat. 'Ιδρώσει δε τευ Ιππός Β. 390. Θ. 543. Syn. Ιδίω, ύγραίνδμαι. Phr. Mol κάτά μέν χροιήν βέξν άσπετος ίδρώς Theoc.

"ἴδρυμά, ἄτος, τδ, opus constructum, ara, fundamentum: a thing founded, an altar, foundation. Θέῶν 3' ἴδρύμὰτα Agam. 330. See below. Syn. Ναὄς, ἔρεισμἄ, ἔδρα.

'ἴδρῦω, 'ἴδρυμῖ, sedere facio, colloco: to place in a seat, station. Πενθέα (dissyll.) δ΄ ἴδρύσας ἔλἄτἴνων όζων ἔπι Bacch. 1070. Hipp. 33. Syn.

Ίζω, καθίζω, καθίδρυω.

'ἴδρως, ωτός, acc. ἴδρωτα, vel ἴδρω, δ, sudor: sweat, perspiration. Πλέων δε τοις όρωσιν εστά. λασσ' ίδρώς Pheen. 1403. Syn. 1δός. Ερ. Αίματοεις, νοτίος, πολύς, ατέλεστος, θερμός, μυδάλἔὄς, αινός.

'ἴδρώω. See 'ἴδρὄω.

"Ιέμαι, (1) mitto me, eo cum impetu: to send one's self, go eagerly; (2) cupio, desidero: to desire. Ίτμενος και καπνόν α. 58. Syn. (1) Όρμαω, δόρεω, επειμί, (2) εφίεμαι, επίθυμεω, πρὄθυμἔὄμαι.

'ἴξρακίσκὄς, ου, ό, parvus accipiter: a little hawk. Av. 1111. See ἴξραξ, ακός. ΄ἴξραξ, ακός, Ion. 'Ίρηξ, ηκός, ό, accipiter: a bird sacred to Apollo, a hawk. ''Ωσπερ δέρἄπων ἴἔρακα Αν. 516. O. 237. Syn. Κίρκος, αστέρϊάς. Ερ. Ωμόβορος, ωκύπέτης, τάνὐσίπτέρος, ώκιστος πετεηνών, τάχυς άγγελος Απόλλωνος, ωκύπτ ξρός.

'Ĭĕρειἄ, 'Ĭĕρἴα, as, ἡ, sacerdos, fem.: a priestess. Αθηναίης ιξρειαν Ζ. 300. Ναοίσι δ' εν τοίσδ' ϊέριαν τίθησι με Iph. Τ. 34. Syn. Θύτρία,

ἄρήτειρα, κλήδουχος.

Ἱἔρεῖου, Ἱἔρτἢιου, Ἱἔρου, Ἱρου, οῦ, τὸ, victima: a victim. 'ἔθυσἔν ἴἔρεῖου τἴ σωθεὶς ο δἔ τἴς ἀν Plut. 1180. X. 159. c. 102. E. 10. Θύμα, σφαγίον, επίβωμίον, ευχωλή.

Ἱἔρεὺς, Ἱρεὺς, ἔως, Ion. ηός, ὁ, sacerdos: a priest. Χρύσης δ' αῦθ' ἴἔρεύς Α. 370. Ηφαίστοιό Ε. 10. Syn. Αρητήρ, θύηπόλος.

Ἰἔρεύω, Ἱρεύω, sacrifico, consecro: to sacrifice, consecrate. Ήνις ηκέστας ἴἔρεὐσἔμἔν Ζ. SYN. OŬW, 275. Καλ βους Ιρεύσασθαϊ τ. 198. σφάττω, έρδω, ρέζω, ὄσῖδω.

Ίερηϊον. See Ίερειον.

Ίἔροδοκος, ον, sacer: sacred. Æsch. Sup. 368. See 'Iĕpŏs.

'Ĭĕρὄμηνῖα, as, pro Ĭĕρὄνουμηνῖα, calendæ: the first day of the month that happens to be a festival, the first day of the new year. Nem. 3. 4. See 'Ĭĕρŏv.

Ίερομνημονέω, fungor munere ιερομνήμονος: to be appointed to superintend the sacrifices. Τῆτ ες ἔξρομνημονεῖν κάπειθ' τφ' ἡμῶν τῶν δεῶν

(troch. tetram.) Nub. 624.

 $\dot{\mathbf{I}}$ ἔρον, $\sigma \hat{\mathbf{v}}$, $\tau \delta$, (1) templum: a temple; (2) sacrificium, victima: a sacrifice. Ένεστί δ' ιέρου της Δίκης έμοι μέγα Helen. 1001. (1) see Ναός; (2) see Ἱἔρεῖον. Phr. Θἔοῦ άγλασς έδρα.

'Ĭĕρŏs, 'Iρŏs, à, ŏν, sacer, sacrosanctus, vastus: sacred, holy, vast, magnificent. Κρήνην ἴἔροὺς κὰτὰ βωμούς Β. 305. Iph. T. 1102. I in ἰρός long, as in έρεύς. Syn. "Ŏσἴός, σεμνός, ευάγης, άγιος, θείος, μεγάς, θαυμαστός.

Ťερόστεπτος, ον, sancte velatus: sacredly clad. Æsch. Sup. 24. Sed ab omnibus jam

recepta lectio est ἐρἴοστέπτοισἴ.

'Ĭἐρὄσυλεω, sacrilegium committo: to commit

sacrilege. Vesp. 844. See below.

Ἱἔρὔσυλὄς, ου, ό, sacrilegus: a robber of sacred things, a sacrilegious person. επλούτουν ἴξρόσυλοι βήτορες Plut. 30.

'ἴἔρων, ωνὄς, δ, Hiero: king of Syracuse. Εν δ' αυτοῖς Ἱἔρων Theoc. 16. 80.

'Ĭĕρώνὔμὄς, ου, δ, Hieronymus. Αργείδς ἄμἄ-

θης αλλ' [ἔρώνυμος σόφός Eccles. 201.

Τέω, jacio, mitto: to hurl, send. Eur. El. 592. I, ut in Ἰημι. Syn. see Ἰημι.

Ίζανω, Ίζω, Ίζομαι, sedere jubeo; instituo: to seat; to establish. Έρυκε καϊ ζάνεν ευρύν ἄγῶνα Ψ. 258. Hec. 114. Syn. Κἄθίζω, κἄθιζάνω, κάθημαι, έζόμαι, κάθέζόμαι, εμπίπτω.

Ιή, η̂s, ή, Ion. pro Ĭà, q.v. Item, ἴή, interj. Oh! Ιἤ τη Παιῆον ακούομεν Call. 2. 97.

Ĭηἴοs, ον, (1) sospitalis, aut jaculator, epith-Apollinis: healing, or shaft-hurling; (2) lugubris: mournful. Θαρσύνεσκον έπεσσιν Ιήιε κεκληγυΐαι Apoll. R. 2. 714.

Ιήκοπος, ου, ό, ή, doloribus medens: alleviating labour. Ιήκοπον ου πελάθεις επ' άρωγάν Ran. 1265. The i, we presume, is common, as

in Ĭăŏµaı.

Ιήλεμός. See Ιάλεμός.

"Ίημι, ήσω, ire facio, mitto, emitto: to hurl, send, send out. Πολλάς ἴεῖσἄ μἔτὰδὅλὰς όδυρ-μάτων Iph. A. 1101. [°]Ως φάσἄν ἰεῖσαι ὅπἄ μ. 192. Syn. ἄφἴημἴ, ἔφῖημἴ, πρὅῖημἴ.

Ιήσονίς, Ion. pro Ιάσονίς. See in Ιασονίος.

Ϊήσων. See Ĭάσων.

ἴητὴρ, ἴητρος. See ἴατήρ.

Ĭθαγἔνης, ἔος, ex legitimà uxore natus, genuinus; indigena: legitimately born, genuine; native. Ίσον ἴθαγἕνἔεσσἴν ἔτίμα ξ. 203. Syn. Γνήσϊός, εγχώρϊός, πολίτης, αυτόχθων.

Ĭθαιμένης, έδς, δ, Ithæmenes: a noble Lycian. Σθενελαόν Ιθαιμενεος φίλον υίον Π. 586.

ἴθἄκη, ης, ἡ, Ithaca. ἴθἄκης Οδυσσεὺς ἔλἄχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν Troad. 278. Ερ. Αμφιαλός, ευδεί ελός, κρανάλ, παιπάλδεσσά, στείρά, φίλη, ευκτιμένη, τρηχεία, υπονήισς, αιγιβότος,

αγάθη, κυυρότροφός. Phr. see δ. 605. ἴθἄκήσἴὄς, ὄν, Ithacensis: of Ithaca, Ithacan.

Κέκλυτε δη νῦν μεῦ Ἰθακήσιοι β.25. Ἰθακός, ου, δ, (1) Ithacus: Ithacus, the son of Pterelaus, the founder of Ithaca; (2) Itha-

Τὴν ποίησ' 'Ιθάκος καὶ Νήρἴτὄς ρ. 207. Cycl. 103.

Ίθμα, ατός, τὸ, gressus, passus: motion, step, velocity. 'Ιθμάθ' όμοῖαι Ε. 778. SYN. Ίχνός, βημά, στίβος.

Iθυ. See Iθυs.

Ιθύδικης, ου, ό, cujus judicia recta sunt: one whose judgment is correct. Ουδέ πότ' ιθύδικαισί Hes. Op. 228. Syn. Ιθύς, δίκαιός.

Ιθύνω, rego; corrigo; multo: to direct; to correct; to fine. Οίακας ιθύνοι δρόμον Hipp. 1222. Syn. Κάτευθύνω, ευθύνω, ορθόω, όρμαω, εξίσοω, δίοικέω.

Ιθυπτίων, ωνός, recta volans: flying in a straight course. Δευτέρος αυτ' Αχιλεύς μελίην

ιθυπτίωνα Φ. 169.

Iθυs, et Iθυ, recta, obviam: straight forward. Οἱ δἔ μἔνος χειρῶν ιθὺς φέρον Ε. 506. Τέ-τραπτό πρός ιθὸ οἱ Ξ. 403. Syn. Ευθὸ, ορθῶς, δἴκαίως.

Ιθύς, εῖά, ὕ; ὕτ ἔρὄς, ὕτἄτὄς, rectus, justus: direct, straight, upright, just. Δἄνἄῶν ιθεῖά γἄρ έσται Ψ. 580. Syn. Ορθός, ευθύς, δίκαιδς, άληθης, δαυμαστός.

Ιθύω, recta feror: to move in a straight course, to assail. Ιθύει αλλ' ούτι πρήσσει Λ. 551. Syn.

Όρμαω, εφορμαω, φερόμαι, εφίεμαι. ἴθώμη, ης, ή, Ithome: a city of Thessaly.

Τρίκκην καϊ Ιθώμην Β. 730.

Ίκανος, η, ον, idoneus: equal, competent. Αλις γαρ ελθών ϊκανος αν γένοιο συ Here. F. 493. ΣΥΝ. Εξαρκής, διαρκής, επιτήδειος, χρήσιμός, δὄκἴμός, άξἴός.

'Ĭκάνω, venio; precor: to come, to come to the knees of another to supplicate. Αχαϊδά γαῖάν ϊκάνει Α. 254. Syn. Αφϊκάνω, ἵκω, ἵκνεόμαι,

πάρἄγίγνόμαι, κάτἄλαμβάνω, ἴκἔτεύω.

Ικάριός, ου, ό, (1) Icarius: the father of Penelope; (2) adj. sc. πόντος: Icarian, the Icarian sea, so called from Icarus, the son of Dædalus, or from a small island near Samos. Πόντου Ικάριοιό Β. 145.

Ίκἄρὄς, ου, ἡ, Icarus: one of the Cyclades. Λῆμνὄν Ικἄρου δ' ἔδος Pers. 890.

'Ĭκ ĕλŏs, η, ŏν, similis: like, resembling. 'Η δ' ανδρί ϊκέλη Τρώων Δ. 86. Syn. see Είκέλος.

'Ĭκεσῖα, as, ή, supplicatio: a supplication, prayer. Στράτευμ' ἴδεῖν Αργεῖόν ἴκεσἴαισἴ σαῖs Phoen. 91. Syn. Λίτη, δέησις, δέημα, ευχωλή, ευχή, ϊκέτηρία.

'Ĭκĕσϊös, ὄν, supplex, supplicum præses: suppliant, protecting suppliants. Θάρσει πεφευγας τον εμόν ικεσίον Δία Hec. 345. Syn. Ίκετήρίδς, ίκτήριδς, ϊκέτήσιδς, ικέτης.

'Ίκετάδοκος, ου, δ, ή, supplices admittens: ppliant-receiving. 'ἴκεταδοκου γάρ τῆσδ' ἀπὸ suppliant-receiving. Ἱκεταδο σκοπης ορώ Æsch. Sup. 721.

Ίκετεύω, supplico: to supplicate. Ω μῆτερ ϊκέτεύω σε μη πίσειε μοι Orest. 249. Syn. Εξϊκέτεύω, άντὄμαι, γὄνὔπἔτἔω, λιπἄρἔω, λίσσὄμαι, δέομαι, προσκυνέω, προσπίπτω.

'Ĭκĕτηρία, as, ή, supplicatio: a supplication. 'Ĭκĕτηρῖαν δĕ γὄνἄσἴν εξάπτω σĕθεν Iph. A.

Ἰκέτης, ου, ό; Ἰκέτις, ιδός, ἡ, supplex: suppliant. Ἰκέτης ἄφύλλου στομάτος εξάπτων λιτάς Orest, 377. Herc. F. 715. Syn. Ἰκέσιος, πρόσίκτωρ, ίκτηρ, Ίκτωρ, γονυπέτης, έφέστιος. Ερ. Αιδοίος, λύγρος, πρηνής. Phr. see Æsch. Sup. 22.

ἴκετήσιος, ον, supplicum vindex: the avenger

of suppliants. Ἰκĕτήσιος ος τε και άλλους ν. 213. | jana: a Trojan, of Troy. Androm. 1014. Της Syn. see 'Ikeoios.

Ἱκἔτἴs. See Ἱκἔτηs.

ἴκμαίνω, humecto: to wet, moisten. [°]Ωs τη̂s ικμαίνοντο Apoll. 4. 1066. Syn. [°]Υγραίνω.

Ικμάλιος, ου, ό, Icmalius: the name of an

architect. Ποίησ' Ικμάλιος τ. 57.

Ϊκμάς, άδδς, ή, humor, vapor: moisture, vapour. Κυκλόσ άφαρ δε τοι ικμάς εθη Ρ. 392. Syn. Nöτις, άτμις. Ερ. Κάτάρρυτος, νεκτάρεα, λειρϊδεσσά.

"Ικμένος, ον, qui venit: one who has come.

Πολλά γὰρ τοις ίκμενοις Philoct. 494.

Ίκμἔνὄς, η, ὄν, commodus, secundus: suitable, favourable. Τοΐσιν δ' ίκμἔνὄν οῦρὄν Α.

Ίκνἔὄμαι, venio; supplico: to arrive at; to supplicate. Σε καί σ' ϊκνοῦμαι σε δε φίλης πάρηιδος Iph. Τ. 1070. Syn. see (1) ἵκω; (2) Ἱκἔτεύω, 'Αντόμαι, Δἔόμαι.

ἴκρἴον, ου, τὸ, tabula, asser: a plank, the deck of a ship. Λίπε δ' ίκρια νησς είσης Ο. 729.

SYN. Επίκριον, σάνις, καρχήσιον.

'Ικτάρ, (1) juxta: near: (2) nuper: lately; (3) statim: immediately. Ικτάρ ἄμα βροντῆ τἔ Syn. (1) Πλησίον, εγγύς; Hes. Theog. 686. (2) άρτι; (3) τἄχιστἄ.

Ίκτηρ, ηρός; Ίκτωρ, ὄρός; et Ίκτήρἴός, ὄν, supplex: suppliant, supplicatory. Ἱκτῆρἔς ἔπιστονἄχοῦσι Œ. R. 196. Heracl. 365. Œ. R. 3. Syn. Ίκετης, ϊκετήριος, ικεσίος, λιπάρής.

Ικτίνος, ου, δ, milvus: a kite or glead. Πρόκύλινδεῖσθαι τοῖς ικτίνοις Αν. 501. Ερ. Αρπαξ,

παντόφθαλμός.

Ικτls, ιδός, ή, mustela silvestris, lutra: an Ικτίδας ενύδρως εγχέλεις Κωπαίδας Acharn. 880.

Ίκτωρ. See Ἱκτήρ.

"Ικω, et "Ικόμαι, venio: to come. Εχρην πρόβαίνων ίκομην δι' άστεος Orest. 624. Αφϊκνεόμαι, έρχομαι, επέρχομαι, παραγίγνομαι, **ύ**φειμῖ.

Ίλα, Dor. pro Ίλη, ης, ή, ala, turma: a troop, assembly. Ένθα μεν εύφρονες ίλαι Nem. 5. 70. SYN. Είλη, ἄγξλη, τάξις, στιφός, ούλἄμός.

Ιλάδον, turmatim, affatim, statim: in troops, in swarms, immediately. Ιλάδον εις ἄγορήν Β. 93. Syn. Αγέληδον, πασσυδίη, άθροως.

"Ιλάὄς, ου; "Ιλέως, ω, propitius: propitious, placable. Στο δ' Ίλάον ένθεο θυμόν Ι. 635. Αυτίκ' ἔπειθ' Ίλαὄς Ολύμπἴος Α. 583. Trach. 776. SYN. Ευμένης, πράδς, εύνδός.

Ίλαρος, ον, hilaris: cheerful. Ίλαροι πίωμεν οίνον Anacr. 41. 26. Syn. Φαιδρός, τερπνός, εύχαρις, περιχαρής, ήδυς, αγανός.

Ίλαω, Ίλασκω. See Ίλήσκω.

Ιλέος, οῦ, δ, latibulum serpentum: a serpent's Ιλέον ουκ οίκησιν Theoc. 15. 9. Ειλέός, φωλέός. "Ιλέως. See 'Ιλάός.

Ίλη. See Ίλα.

Ιλήϊός, ὄν, Iliacus: Trojan. Φεύγω προς

πεδίον Ιλήϊον Φ. 556. Syn. Ίλιος.

'Ίλήκω, 'Ἰλημῖ, 'Ἰλάω, 'Ἰλάσκω, (1) propitio: to appease; (2) propitius sum: to be propitious. 'Ημιν ίλήκησι και αθανάτοι θεοι άλλοι φ. 365. γ. 380. Theoc. 15. 143. A. 386. On the quantity of the first syllable of these words, see Heyne A. 585. Syn. (1) Αρέσκω; (2) Ίλέως, ευμένης ειμί.

Ιλιάδης, ου; Ίλιας, άδος, ή, Trojanus, Tro-

Ιλιάδος λόγχης αιχμή Hec. 101.

Ιλιγγιαω, vertigine laboro: to labour under a dizziness. Ὑπό τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ιλιγγίω Acharn. 556. Prima syllaba est longa, ad quantitatem vocis είλιγγός, q. v.

Ιλἴόθεν, Ιλἴόθι, Ιλἴόφι, prisc. form. ab Ίλἴόν, ου, τό; Ίλἴός, ου, ἡ, Ilium, Troja: ium, Troy. Πρευμενοῦς τ' ἄπ' Ιλίου Hec. Ilium, Troy. Πρευμενοῦς τ' ἄπ' Ιλίου Hec. 538. Ερ. Αιπεινόν, αιπύ, εράπεινόν, ευναιόμενον πτολιέθρου, εύπωλου, ευτείχεου, ηνέμοξυ, ίρου, αιθάλὄξν, πάτρις Ιλιάς, ὄφρυὄξν, Δαρδάνιον, καλλίβωλον, Φρυγίον. ΡΗΒ. Ξεστά Πέργαμά Απολ-

Ιλίονευς, εως et ησς, ο, Ilioneus: a noble Trojan. Αγαυοῦ Ιλἴονηος Ξ. 501.

Ίλἴος. See Ίλἴον.

Ίλλας, αδός, ή, vinculum, funiculus: a band, Ίλλασίν ουκ ἔθέλοντα Ν. 573. Syn. Δεσμός, σχοινίον.

Ίλλος, ον, strabus: goggle-eyed. Thesm.

846. Syn. Στρέβλος, τυφλος.

Ιλλυρίος, δν, Illyricus: Illyrian. Πεινωντές ωσπέρ Ιλλυρίοι κέκριγότες Aves 1520.

Ίλλω, i. q. Είλω et Ειλέω, volvo, vincio, nuto: to roll, turn, bind, nod. Apoll. 1. 129. SYN. Σὔνειλέω, συστρέφω, συγκλείω, δέω, δεσμεύω.

Îlλŏs, ov, δ, Îlus: the founder of Ilium. "Ŏθι

Φρϋγός ηρίον Ίλου Theoc. 16. 75.

Ιλυσεις, εσσά, έν, limosus: muddy. Αθτάρ δ γ' ιλὔδεντός Apoll. 2. 825.

'Ιλυός, ου, δ, antra ferarum: a den, cave. Ιλύους ἔβάλοντο κινωπέτα Call. 1. 24.

Ιλὺs, ύŏs, ἡ, limus, lutum, fæx: mud, clay, dregs. Κείσεθ' υπ' ιλύος κεκάλυμμενά Φ. 318. Syn. Βόρβὄρὄς, πηλός, τρύξ.

'Ĭμαΐος, ον, (1) hauriens: drawing; unde (2) 'Ĭμαῖον, carmen quod concinebant aquarum haustores: the song sung by those who drew water. Ανηρ ὕδὰτηγος ἴμαῖον Call. fr. 42.

ἴμὰς, άντὄς, δ, lorum: a thong, string. Τμη-τῶν ἴμάντων ου κἄτοιδ' Hipp. 1240. Syn. "Αμμά, ὅρμὄς, δεσμός. Ερ. Αυχένἴός, βὄειός, έΰτμητός, δόός, σκληρός, φάεινός, χρύσεός, ωμός, αζάλἔὄς, πλεκτός. PHR. Πλεκταί στροφίδες ϊμάντων.

'Ĭμάσθλη, ης, ή, scutica, flagellum: a whip. Πἔρὶ χρὄϊ γέντὄ δ' ἵμάσθλην Θ. 43. Syn. Σκυτάλη, μάστιξ, ζμάς. Ερ. Αφειδής, δαιδάλξα, έχιδνήεσσα, ταρτάρια, πλήξιππός, πυριφλέγεθων, ριγεδάνη, ράδινή.

Ἰμάσσω, loris cædo: to whip. Καί σε πληγῆσῖν ϊμάσσω Ο. 17. Syn. Μαστίζω, παίω,

πλήττω, πἄτάσσω.

'Ιμάτιον, et (2) dimin. 'Ιμάτιδιον, ου, τδ, (1) vestimentum: a garment; (2) palliola: a little cloak. Τφ δομέν ίματιον κάθαρον Av. 973. Εν τοισίν ιμάτιδίοις και ταῦτ' άνευ Lysist. 470. Syn. Εσθής, έσθημα, αμπεχόνη.

Ίμεριός, ov, δ, Imbrius: the son-in-law of

Priam. Ίμερϊον αιχμητήν Ν. 171.

Ίμερος, ου, ή, Îmbrus : an island in the Ægean Sea. Ίμερος εϋκτιμένη Hom. Apoll.

'Ιμείρω, 'Ιμείρομαι, desidero: to desire earnestly, prefer, welcome. ^{*}Ης γαίης δάνξειν ἱμείρεται α. 59. Syn. Επίθυμεω, ίξμαι, εφίεμαι, έλδόμαι, Βέλω, πόθεω, επιμαίδμαι. Ρηκ. Φρενάς ίμερφ δάμείς.

Ιμέρας, ou, δ, Himeras: a river in Sicily, on which the city Himera was situated. 'Ιμέρα ανθ'

υδάτος ρείτω γάλα Theoc. 5. 124. Ερ. Ύψικρημνός. ΡΗΚ. Εύυδρος ακτή Ίμερου.

'Ίμερόεις, εσσά, εν, amabilis: lovely. Στήθεά δ' ίμερόεντά Γ. 397. Syn. Ίμερτός, εραστός,

πόθεινός, χάρῖεις, ήδυς, κάλός, φρέννθελγής, ξράσμιος, ξράτεινός, ζηλωτός, τίμιος.

"Ιμέρος, ου, ό, (1) desiderium: desire; (2)
Cupido: Cupid. Καινής δε νύμφης ίμερω νικώμενος Med. 556. Syn. (1) Έρος, επίθυμῖα, πόθος, (2) Έρως. Ερ. Απάτηλίος, κάλος, οξύς, Βράσυς, ήδυς. ΡΗΒ. Νικά δ' έναργης βλέφαρων Ίμερος ευλέκτρου νύμφας.

'Ιμέροφωνός, όν, suaviloquus: having a charming voice, tuneful. Theoc. 28. 7. See above.

SYN. Γλϋκϋφωνός.

'Ιμερτός, όν, desiderabilis: desirable, lovely,

Οί τ' αμφ' ίμερτον Τιτάρήσιον Β. 751.

'Ιμονία, as, ή, funis per quem aqua hauritur: a bucket rope or chain. Eccles. 351. See below. SYN. EXOLVIOV.

'Ιμονιοστροφός, ου, ό, qui funem ductarium torquet ad hauriendam aquam: a maker of bucket-ropes. Πόθεν σὔνέλεξας ἱμονἴοστρόφου μέλη Ran. 1297.

"Ĭvă, ut; ubi, cum gen.; ubicunque: that, in order that; where; wherever. Λίπων ϊν' 'Αδης χωρίς ψκισται θέων Hec. 2. Syn. Όφρο, όπως. ŏπου.

Ινάχειδε, Ινάχιδε, α, δν; Ινάχιώνη, ηε, ή, Inacho satus: descended from Inachus. Συ τ Ινάχειον σπέρμα P. V. 730. Mosch. 2. 51. Call. Del. 254.

Ιναχίδης, ου, δ, Inachides: a descendant of Inachus. Iph. A. 1087. See Ίνἄχὄς.

Ινάχισς. See Ινάχεισς.

Ινάχιώνη. See Ινάχειός.

Ίνἄχὄς, ου, δ, Inachus: (1) a king of Argolis. the father of Io; (2) a river in Argolis; (3) a name of Argolis. Έλεξε δ' ω γῆν Ινάχυν κεκτημένοι Orest. 923. Εν. (2) Ωκυρέεθρος, Αργείδο πόταμός, (3) ευπάρθενός. ΡΗΒ. Θύηπόλος "Hons.

Ινδάλλομαι, similis videor; videor: to seem like; to seem. τ. 224. Syn. Φαίνομαι, εικάζο-

μαι, δμοιδόμαι, φαντά(δμαι.

Ινδίκος, η, ον, Indicus: Indian. Βούλεσθέ

καὶ του Ινδικόν Antig. 1039.

'Iνδόs, ov, δ, (1) Indus, fl.: the river Indus; (2) Indus: an Indian. Æsch. Sup. 292.

Ινίον, ου, τὸ, occipitium: the nape of the

neck. Καὶ δια ινιού ηλθέν Ξ. 495.

Ίνις, ιός, ό, ή, puer, filia, nepos: a son or daughter, grandchild. Φίλος Αστυάναξ "Εκτόρος τις Troad. 572. Syn. Υίσς, βρέφος, απόγονος, ν ἔδς, νηπίδς, παίς.

Ινώ, ŏŏs, ή, Ino: a sea-goddess. Εύδουσα δ' Ινούς συμφόρά Eur. fr. Ino, 1. 1. Ερ. 'Αμερότος, αγλαόπαις, βούκραιρός, κερασφόρος, λυσσας, οιστρηθείσα, ποντίας, πόδην εμός, τλησίπονός, Αγηνόρις. ΡΗΒ. Ποντίαν ομόθαλάμος Νηρηίδων Pyth. 11. 3.

Iνωπός, οῦ, ὁ, Inopus: a river in Delos, near which Apollo and Diana were born. Ινωποίο

πάρὰ ῥὄὄν Call. 4. 207.

Ιξάλος, ου, ό, ή, saliens cruribus, impetuosus, salax: leaping, capering. Ιξάλου αιγός Δ. 105.

Syn. Θοῦρός, φοιτάλεσς. Ιξευτής, οῦ, ό, qui visco aves captat: a bird-catcher. Bion 2.1. Syn. Ορνιθευτής, ορνιθύ-

Ιξιονίος, α, δν, Ixionius: of Ixion. Ιξιονίης ἄλοχοιο Ξ. 317.

"Ιξίς, έως, ή, adventus: arrival. "Ιξίς εξερ-γάζεται Troad. 398. Syn. 'Αφιξίς, ήλύσις.

Ιξίων, ὄνὄς, ό, Ixion: a noble Thessalian. Ιξίων εν δεσμοισιν Herc. F. 1289. Ερ. Δρόμας, δέσμἴὔς, ἀρμἄτηλἄτης, πελἄτης λέκτρων τῶν Δἴὄς. Phr. see Pyth. 2. 67.

Ιξός, οῦ, ὁ, viscum: bird-lime. Cycl. 432.

SYN. Γλοιός, πάγις.

Ιξύς, τός, ή, lumbus, coxa: the spine, the loins. Καϊ ιξύας ηυτέ κουραι Apoll. 4. 1347.

Ιὄδολέω, sagittas mitto; veneno inficio: to hurl arrows; to infect with poison. Τόδ' ἄπέφθισεν ιδεολήσας Apoll. 4. 1440. Syn. Ακοντίζω.

Ĭὄεόστρϋχὄς, Ĭὅπλὄκἄμὄς, ου, ὁ, ἡ, violaceam vel nigram comam habens: having black locks Isth. 7, 33. Pyth. 1. 2. See 'Ĭŏv. Βόστρυχός, and Πλοκάμος.

Ιόδνεφής, εσς, violaceus, purpureus: violetcoloured, purple. Τέτανυστο ιοδνέφες είρος

δ. 135. Syn. Μελάς, πορφυρεός, ιδειδής.

Ιὄδὄκη, ηs, ή, pharetra: a receptacle for arrows, a quiver. Ιὄδόκη τἔτἄνυστο κἄτωμἄδον Apoll. 2. 681. Syn. Φάρετρα.

Ιὄδὄκὄς, ου, ὁ, ἡ, sagittas recipiens: receiving or containing arrows. Ιδδόκος πολλοί δ' ενέσαν

Ĭŏειδήs, ĕŏs, 'niger, purpureus: dark, purplehued. "Η τε κάθαλλομένη ιδειδέα Λ. 298. Ιοδνεφής, μελάς, ανθηρός, πορφυρεός.

Ĭŏειs, εσσἄ, ἔν, niger : violet-hued, dark-ed. Τἴθει ἴὄεντἄ σἴδηρον ψ. 850. Syn. see hued.

Ιὄειδής.

Ιοκάστη, ης, ή, Jocasta: the mother and of Edipus, called Epicasta by Homer. Kaλοῦσἴ δ' Ιὄκάστην με τοῦτὄ γὰρ πἄτήρ Phœn. PhR. see λ. 270.

Ιολασς, et Ιόλας, ου, ό, Iolaus: the son of Iphiclus; the grandson of Amphitryon. "Ηρως ω ἴολαξ βρότων Hes. Scut. 78. Nem. 3. 61. Ερ. Αρηϊφίλος, ασπιστής, διότρεφής, κράτερος, κυδαλίμος, θαρσαλέσς, Ιφίκλείδης. Phr. Ό μεν γέρων ουκ εστίν Ιόλεως όδε; νέος μεθέστηκ εκ γέροντός αῦθίς αῦ Heracl. 793.

Ιολειά. See Ιολη.

Ĭὄλη, et Ĭὄλειἄ, ης, ἡ, Iole: the daughter of Eurytus, and wife of Hercules. Ιὄλην ἔφασκἔς Ευρύτου σπόραν άγειν Trach. 420. Call. Ep.

Ισμωρός, σν, durationem vitæ violæ habens. brevis ævi : short-lived. Sed interpretatio hujus vocis est admodum vexata et incerta. Αργείοι ϊόμωροϊ έλεγχέξε Δ. 242.

'ἴον, ου, τὸ, viola; vaccinium: a violet; corn-flag. Μἄλἄκοὶ ἴοῦ ηδέ σἔλίνου ε. 72. Syn.

Κυάναυγής, μελάν, φονίον, υποδίψιον.

Ιονθάς, ἄδὄς, ὁ, ἡ, densos et teneros pilos habens: dark or thick haired. Ἐπῖ δέρμἄ ἴονθἄδος ξ. 50. Syn. Δάσυς, δάσυθριξ.

Ιὄνἴός, α, ὄν, Ionius: Ionian. Ιὅ πόντω (anapæst. dim.) Troad. 227. Ιὄνίω ναίεσθαι

Ιοπλοκαμός. See Ιόβοστρυχός.

Ιὄς, οῦ, ὁ, sagitta; venenum; rubigo: an arrow; poison; rust. Καὶ ταρφέξε ιοί Λ. 387. Syn. (1) Βέλδς, διστός, γλύφις, (2) φάρμακον. Ερ. (1) Αιγϊνόεις, πτέρδεις, ταρφύς, ωκυμόρος, άβλης, τάχυς, ἄμείλιχος, βάρυς, δολιχόσκιος, δάνάτηφορός, λευγάλεσς, λύγρος, καρτέρος, κρύξρός, μιαίφονός, οξύς, ολόός, χαλκήρης, ωκύς, (2) έχιδναΐος, θυμοφθόρος, όλοφώϊος, χολόεις, φθισήνωρ, φθισίμβρότος, υποκάρδιος.

ппо

'Ĭŏs, ă, ŏν, unus: one. Ουδ' ἴά γηρυς Δ. 437. SYN. Els, autos, μονός.

Ĭοστεφανός, ου, δ, ή, coronam e violis gestans: violet-crowned. Θαυμάζοντες ιοστεφάνου Αφροδίτης Hom. Hym. 5. 18.

Ιότης, ητός, ή, cogitatio, voluntas, favor: thought, will, favour. Αλλήλων ἴστητῖ χάριν Ε. 874. ΣΥΝ. Γνώμη, βούλησῖς, βουλὴ, φρόντῖς,

θέλημα, χαρίς. Ερ. Σὄφή.

Ĭου, τω, τη, exclamationes vel gaudii vel doloris : ah! alas! ho! Ιου του ως εξένευσα μόγις ἄκρατος ἡ χάρις Cycl. 572. ἴου, ἴου, hic et pluribus in locis est extra metrum. Baech. 566.

Ίουλός, ου, ό, lanugo: the first hair on the chin, down. Τἄχἴνοὶ δἔ τοῖ ῆλθόν ἴουλοι Call. Jov. 56. Syn. Χνόη, οῦλός, πώγων. Εν.

Ευανθής, ἄθρὄς, ἄπάλὄς, χνόάων.

Ιὄφων, ωντός, δ, Iophon: the son of Sophocles, who was said to exhibit his father's plays as his own. Ου πρίν γ' ἄν Ιοφωντ' ἄπολάθων αυτόν μόνον Ran. 78.

Ιὄχἔαιρἄ, as, ή, sagittis gaudens: delighting in

arrows. 'Αρτέμις ιδχέαιρα Ε. 53.

ἴπνὄς, οῦ, ὁ, furnus, culina, laterna: a furnace, lanthorn. Ὁ γὰρ πἄτὴρ εις τὸν ἴπνὄν εισελήλύθεν Vesp. 139. Pax 841. Syn. Κάμινός,

εσχάρα, κάπνη.

Iπος, ου, ή, onus impositum: a heavy burden. Ίπον ηνεμόεσσαν εκατογκεφαλα Olymp. 4. 11., answered by Kal πρός άσυχιαν φιλόπόλιν κάθάρα. Syn. Πίεσμός, θλίψίς.

Ιπόω, comprimo, affligo: to squeeze, pinch. Eq. 924. See above. Syn. Πίέζω, συνθλίβω,

θλίδω, ίπτω.

Ίππαγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, equos transportans: conveying horses; ναῦς ἱππάγωγός, a transport. Τας ίππαγωγούς εισεπήδων ανδρικώς Eq. 599.

Ίππάζομαι, equito: to ride, drive. Ψ. 426. Syn. Ίππεύω, πωλόδαμνεω, ἱππηλάτεω, ὁχεόμαι.

"Ιππαιχμός, όν, qui hasta ex equo pugnat: one who throws the spear from a chariot or on horseback. Nem. 1. 23.

'Ιππάλεκτρύων, ὄνός, acc. τρύὄνά et τρύω, acc. plur. vovas et vous (vid. Pors. Præf. ad Hec. xlii. et Opusc. a Kidd. p. 195.), ô, magnus gallinaceus, animal marinum: a large cock, a sea animal. Av. 800. See Αλεκτρύών.

'Ιππαλίδης, ου, δ, eques: one who vaults upon a horse, a horseman. Κάστωρ ἱππαλίδας ἔδαεν

Theoc. 24. 127. Syn. see Ίππότης.
"Ιππαρχός, ου, ό, magister equitum, nomen magistratus Athenis: a commander of cavalry, the name of a magistrate at Athens. Av. 799.

'Ιππάσια, equitatio: a riding, a ride. Acharn. 1163. Πά brevis, ab ἱππάσομαι fut. τοῦ ἱππά-

ζόμαι. Syn. Ίππευμά.

Ίππασίδης, ου, δ, Hippaso satus: the son of Hippasus. 'Ιππασίδην Χάροπ' ούτασε Λ. 426.

Ιππάσος, ου, ό, Hippasus: a noble Trojan. Ίππάσου υίε δάιφρονός Λ. 450.

Ίππεία, i. q. Ίππἄσῖα, q. v. Herc. F. 374. "Ίππειὄς, "Ίππτιὄς, 'Ίππικός, ἡ, ὄν, equester, equinus: of a horse, equestrian. Herael. 845. Syn. Πωλϊκός, Phœn. 1721. Bacch. 501.

εφιππός. "Ιππέρος, ου, δ, equorum amor: fondness for

horses. Nub. 74.

Ίππευμά, ἄτὄς, τὸ, equitatio: a ride, incursion. Iph. T. 1429. Syn. Ίππεία, ἱππασία, πόρειά. Ερ. Μάκρον, δόον.

Ίππευς, εως, et Ion. Ίππευτής, οῦ et ηος, δ, eques: a horseman. Eur. Sup. 676. Herc. F. 408. Syn. see Ίππότης.

Ίππευτής. See Ίππεύς.

'Ιππεύω, equito: to ride, drive a horse. Herc. F. 996. Syn. Ἱππάζομαι, ελαύνω, πωλεω, οχεομαι, ἱππηλἄτ κω.

'Ιππηδόν, equitantium vel equorum modo, per jubam: like a horseman, by the mane. Sept.

Th. 317.

'Ιππηλάσϊός, α , ον; 'Ιππήλάτος, ου, δ, η, equitabilis: fit for driving. Ίππηλασίη όδος είη H. 439. δ. 607. Syn. Ευρύχωρός, πλάτυς,

'Ιππηλατέω, equos agito, equito: to drive "Ωσθ' ίππηλατείν Αν. 1442. horses, to ride. Syn. see Ίππεύω.

'Ιππηλάτης, ου, ό, auriga: a charioteer. 'Ιππήλατα Πηλεύς Η. 125. Syn. see Ίππότης.

'Ιππήλατος, i. q. 'Ιππηλασϊός, q. v. See above. 'Ιππημολγός, οῦ, ὁ, qui equas mulget: one who milks mares; 'Ιππημολγοί, the name of a people. N. 5.

Ίππιαναξ, ανακτός, δ, dux equitum: a commander of cavalry. Ίππιανακτας (anap. monom.) Pers. 991. Syn. Ίππαρχός.

nom.) Pers. 991. Syn. 'Ι ΄Ιππἴκός. See 'Ίππειός.

"I $\pi\pi$ iŏs. See "I $\pi\pi\epsilon$ iŏs.

'Ιππιοχαίτης, ov, setis equinis factus: made of horses' mane. Λόφον ἱππιοχαίτην Z. 469.

'Ιππιοχάρμης, 'Ιπποχάρμης, ου, equis gaudens: delighting in horses. Τρώϊλον ἱππιοχάρμην Ω. 257. Olymp. 1. 35. Syn. Φίλιππός, ίππό-

Ίππὄδάμων, ὄνὄς ; Ἱππὄδάτης, ου, eques : horse-mounted, equestrian. Ἡήμἄθ ἱππὄδάμὄνα Ran. 821. Pers. 26. Syn. "Ιππειός, "ιππίός, ίππϊκός.

'Ιππόβότης, ου, δ, qui equos alit; qui gloria præcellit: a feeder of horses; a knight, illustrious. Iph. A. 1059. Syn. Ίππὄτης, ἐππότρόφος, ίππονομός, ίπποθουκόλος, ίπποφορθίος.

 $1\pi\pi\delta\delta\delta\tau\delta s$, $\sigma\nu$, equis pascendis aptus: fit for feeding horses, rich in pasture. Androm. 1280.

Ίππὅτρὄφὄς. SYN.

'Ιππύβούκὄλός, ου, δ, equiso: a groom. Phœn. 28. Syn. see Ίππὄβὄτης.

Ίπποδάμας, αντός, δ, Hippodamas: a noble Trojan. 'Ιππόδαμαντά δ' επειτά Υ. 401.

'Ιπποδάμειά, as, ή, Hippodamia: the name of several illustrious women. Κλυτός Ἱπποδάμεια В. 742.

Ίπποδαμός, Dor. pro Ίπποδημός, ου, ό, Hippodemus: Hippodemus. 'Ο δ' Ίπποδάμου λείβĕται Eq. 322.

Ίππδοτικός, ου, δ, domitor equorum: a tamer of steeds, warlike. Εκτόρος ἱπποδάμοιο Ω. 804. Syn. Ίππότης, ἱππϊκός, ἵππειός, ἵππϊός, ἱππϊό-

χάρμης. Ίπποδάσυς, ειά, υ, hirsutus e setis equinis: thick with horse-hair. Φάλον ἱπποδάσείας Δ.

Ίπποδεσμον, ου, τὸ, habena: a rein, halter. Hipp. 1220. Syn. Φίμος, χάλινος, ἴμάς.

Ίπποδέτης, ov, ligans equum: serving to bind a horse, stout. Aj. 241.

'Ιπποδιώκτης, οῦ, ὁ, agitator equorum: driver of horses. Θεσσάλος ιπποδιώκτης Theoc. 14. 12. Syn. Ίπποτης.

Ίππύδρομία, as, ή, cursus equorum; ludi Circenses: a horse-race, combat of horsemen. Τρίτη δε μετά ταθθ' ίπποδρομίαν άξετε Ραχ 899.

Ίπποδρομιός, ον, ad cursum equorum pertinens, equestris: of the horse-race, equestrian. Isth. 1. 76. See above.

¹Ιπποδρόμος, ου, ό, cursus equorum, circus: a race-course. Iph. T. 1139. See above. ¹Ιπποθύη, et Ἱππονόη, ης, ἡ, Hippothoë, et Hipponoë: the daughters of Nereus and Doris. Hes. Theog. 251.

'Iπποθοός, ov, δ, Hippothous. B. 840.

'Ιπποκάνθαρος, ου, δ, vox ab Aristophane conficta, hippocantharus: a horse-beetle. εστι το κάκον ιπποκάνθάρος Pax 181.

Ίππὄκ ελευθός, ου, δ, iter equo faciens: travel-

ling on horseback. II. 126.

Ιπποκομέω, equos curo: to attend to horses. Pax 74.

Ίπποκομός, ου, ό, ή, equinis pilis exornatus:

adorned with horse-hair. II. 797.

Ίπποκόρυστής, οῦ, ὁ, bellator habens galeam, i. e. cristam setis equinis tectam : having a horsehaired helmet, a noble warrior. II. 287. see Ίππότης.

Ίππὄκὄων, ωντὄς, ό, Hippocoon: a Thracian

prince. K. 518.

Ίπποκράτης, εσς, δ, Hippocrates. Τοις Ίππο-

κράτους υίξσιν είξεις Nub. 1001. Ίπποκρημνός, ον, rupium modo grandis: very precipitous, high-sounding. Καὶ δήμαθ' ἱππό-

κρημνά Ran. 929. Ίπποκρότος, ου, ό, ή, equis perstrepens:

sounding with the feet of horses. Helen. 207.

'Ιππόλόχος, ου, ό, Hippolyte. 'Ιππόλύτης έμξ δ' εὖρε Αροll. 2. 779. Phr. see Nem. 5. 48. 'Ιππόλύτης ου, ό, Hippolyte. 'Ιππόλύτης έμξ δ' εὖρε Αροll. 2. 779. Phr. see Nem. 5. 48. 'Ιππόλύτος, ου, ό, Hippolytus: the son of Theseus and of Hippolyte. 'Ιππόλύτος άγνοῦ Πιτθέως παιδεύμάτα Hipp. 11. Phr. 'Ο Έλ-

ληνίας φανερώτατός αστήρ Αθήνας Hipp. 1120. Ίππομανές, έσς, τδ, veneficium amoris equis innatum; planta quædam: a love-charm in horses; a plant which, when eaten by a horse, renders him furious. (See Virg. Georg. 3. 280.)

Ίππομανès φυτον εστί Theoc. 2. 48,

'Ιππομάνης, εσς, valde insanus: outrageously mad. Aj. 143. See above. Exp. Μεγαλομάνης, ήτοι ο μέγάλως μαινομένος.

Ίππομάχος, ου, δ, Hippomachus: a noble Trojan. Ίππομάχον βάλε δουρί Μ. 189.

Ίππομεδων, οντος, δ, Hippomedon: one of the seven Argive chiefs. (See note at Ετεσκλης.) Eur. Sup. 891.

Ίππομένης, έσς, δ, Hippomenes: the suitor of

Atalante. Theoc. 3. 40.

Ιππόμητις, ιός, militiæ equestris peritus: skilful in equestrian warfare. Isth. 7. 12.

Ίππονικός, ου, ό, Hipponicus. Κάξ Ίππονίκου Καλλίας Αν. 284.

Ίππὄνὄη, ης, ή. See Ἱππὄθὄη.

Ίππονομός, ον, equos pascens: tending horses or large cattle. (See Viger., p. 74., on the meaning of words compounded with Boos and lππŏs.) Aj. 232.

Ίππονοός, ου, δ, Hipponous: a Grecian com-

mander. A. 303.

Ίππονώμας, ου, δ, equos agitans : driving horses. Nub. 572. Syn. see Ίπποτης.

Ίπποπολός, ον, equos alens: conversant with horses, skilful in managing them. E. 227.

"Iππόs, ov, δ, ή, equus, equa; equitatus: a

horse, mare; cavalry. Phœn. 3. Syn. Πῶλὄς. Δούρειός, πτέρδεις, γυμνάς, ζύγηφορός, κυάνεσς, πτηνός, τάχυπους, τέτραδρός, τέτραδάμων, ἄεθλοφορός, ἄερσίπους, αίθων, ἄριστος, άρσην, αφάρτερος, βράδυς, δίζυξ, εριαύχην, ερυσάρματός, ευσκαρθμός, καλλίθριξ, μέγας, μώνυξ, πόδώκης, τάχυς, ύψηχης, ωκύς, ωκύπους, ἄελλόπους, ἄρίπρεπης, αίδλος πόδας, στάτος, αθλόφορος, αργίπους, εύθριξ, κεντρηνεκής, κράτερώνυξ, χρυσάμπυξ, χαλκόπους, κυἄνοχαίτης, ωκὔπέτης, μαργός, ἄγἄθὸς, ἄγήνωρ, ἄνίκητος, δεξῖος, λυσσάς, ξανθός, κόμδων, μέγάλήτωρ, λάσιαύχην, ύψιλό-φός, κράτερός, Θεσσάλός, Θρηίκίδς, Τρώϊός, Πύληγενής, αθάνατός. Ρης. Λευκότεροι χίδνός, θείειν δ΄ ανεμοισίν ομοίοι κ. 432, χρυσείησίν εθειρήσιν κομόωντε Θ. 42. δεμάς ακέντητον εν δρόμοισι πάρεχων Olymp. 1. 33. See also Hipp. 1223. Apoll. 4. 1606.

Ίππόσοας, ου, ό; Ίππόσοη, ης, ή, agitator et agitatrix equorum: a driver of horses. Isth. 5.

40. Olymp. 3. 46.

'Ιππόστὰσἴς, $\check{\epsilon}$ ως, $\check{\eta}$, equile : a stable. 'Ηλἴου 3' ἱπποστάσεις Eur. fr. Phaëth. 1. 5.

'Ιππὄσὔνη, ης, ἡ, equitandi peritia: skill in riding or driving the chariot, horsemanship. Λέλασμενός ίπποσυνάων Π. 776. Syn. Ίππική.

Ίπποτάδης, ου, ό, Hippoto satus: the son of Hippotus. Αίσλος Ἱπποτάδης κ. 1.

'Ιππότης, ου, δ, eques: a horseman, warrior. Phoen. 1111. Syn. Ίππεὺς, ἱππἄλἴδης, ἱππη-λἄτης, ἱππἴοχάρμης, φἴλιππός, ἱππευτής, ἱππόβάμων, ἱππὄβἄτης, ἱππόδἄμὄς, ἱππόδἴώκτης, ἱππόκελευθός, ίπποκορυστής, ίπποσόης, ίππονώμε ίπποπολός, εφιππός, διώξιππός, πλήξιππός, κλύτόπωλός. ΡΗΑ. Κέντωρ ίππων.

'Ιππότἴων, ωνός, ὁ, Hippotion: prince of Ascania in Phrygia. Και 'Ιππότἴωνὰ κἄτέκτα

E. 514.

Ίππότοξότης, ου, ό, eques sagittarius: a bowman on horseback. Av. 1179.

'Ιππότρόφία, ας, ή, equorum nutritio: the keeping or rearing of horses. 'Ιπποτρόφίας τ $\tilde{\epsilon}$ νομίζων Isth. 2. 55.

Ίπποτροφός, ον, equos alens: horse-nourish-Nem. 10. 76. See above. Syn. Ίπποβότης, ίπποφόρβιος.

Ίππουκρήνη, ης, ή, Hippocrene: a fountain near Helicon. Hes. Theog. 6.

"Ιππουρίς, ιός, ή, pilis equinis ornatus: adorned with a horse's tail. Γ. 337.

'Ιπποφόρεϊος, ον, equis pascendis aptus : adapted for feeding horses. Τωνδ' ἱπποφορεῖων čπι Eur. El. 623. Syn. Ίπποτροφός, ίππο-6ŏTŏs.

Ίπποχάρμης. See Ἱππιοχάρμης.

Ίππώναξ, ακτός, δ, Hipponax: a poet who first wrote Choliambics. Theoc. Ep. 21.

"Ιπτάμαι, volo: to fly. Iph. A. 796. Πετάμαι, πετόμαι, ποτάδμαι, ανίπταμαι. Phr. Εξάκρίζετ' αιθέρα πτέροις Orest. 269. τανάδν αιθέρ' αμπάλλομαι Orest. 316. λαμπρών άστρων πόλου εξανύειν Orest. 1702. πτηνόν αραι σωμ' ες αιθερός βάθός Med. 1294.

Ιπτω, Ίπτομαι, lædo, punio: to hurt, punish, wound. Β. 194. Syn. Βλάπτω, σίνδμαι, αικί-

ζόμαι.

"Ιρα, vel Tρἄ, ας, ἡ, forum, locus sacratus ad conventum populi, templum publicum: a market-place, place of public assembly, temple. Ίράων προπάροιθε Σ. 531. Syn. Αγόρα, εκκλησία.

Ίρεύς. See Ιέρεύς. Ίρεύω. See ἴἔρεύω. Ίρηξ. See Ἱἔραξ.

Ίρις, ιδός, δ, (1) Iris, fluv.: a river in Asia Minor; (2) ή, arcus cœlestis, the rainbow; (3) Iris, dea: the goddess Iris. Μἔτὰ τόνδ' αγχίρ-ρὄὄς Iριs Apoll. 2. 367. Λ. 27. Β. 785. Εν. (2) Δὔσάγγελος, ἄέλλοπος, πορφυρεός, ποδήνεμός, χρυσόπτερός, τὰχεῖὰ. Phr. (2) Τέρας μερόπων ανθρώπων Λ. 28. Θαύμαντος δύγατὴρ πόδας ωκέα Hes. πωλείται έπ' ευρέα νωτά δάλάσσης.

Ίρον. See 'Ĭĕρειον. 'Ipos. See 'Ĭĕpos.

Ipos, ov, o, Irus: the name of a beggar in Homer. 'Η τάχα Γρός αϊρός σ. 72. Syn. Αλη-

της, πτωχός.

'Is, îνοs, ή, nervus, fibra, vis: a nerve, fibre, strength. 'Αρθρων îνας πτέρυγων ρύμη (anap. dim.) Pax 86. Syn. Ινίον, νεθρόν, δυναμίς, δύνἄσις, ισχύς, βία, αλκή. Ερ. Λευκή, πάχειά, αυχενίος, απελέθρος, κρατερά, ιερά.

Ισάδελφός, όν, fratris animo præditus: like or Ισάδελφός άνηρ ορθών equal to a brother.

νόσξρόν Orest. 1014.

Ισάζω, Ισάσκὄμαι, adæquo: to make equal. Ισάζουσ' ϊνά παισϊν ἄεικεά Μ. 436. Οὔνεκ' ἄρα See below. Λητοι ισάσκετο Ω. 607. Εξισάζω, ισόω, ἄνισόω, ισόφαρίζω.

Ισαίδμαι, adæquor: to be equal to.

ϊσαί ται αμφότερησι Arat. Phœn. 513.

Ίσανδρός, ου, ό, Isander: the son of Belle-1 phon. Ίσανδρόν τε καϊ Ίππολοχον Z. 197.

Ισάνεμός, εν, par vento, velocissimus: fleet as the wind. Iph. A. 206. I long, as in ισόπαλής. See 'Ανεμός. Syn. Ποδήνεμός, αελλόπους. Phr. Πνοιησίν ξειδόμενός ανέμοιό, σύνδρόμος αύραις.

Ισάριθμός, όν, par numero: equal in number.

'Η ἴσαριθμοι Call. 4. 175.

Ισάσκομαι. See Ισάζω.

Νήπιοι ουδε ισασιν 'Ĭσημῖ, scio: to know. (this is the reading proposed by Professor Gaisford for ουδ' ίσασιν,) όσφ πλέδν ημίσυ παντός Hes. Op. 40. Syn. Είδω, ἔπίσταμαι, γιγνώσκω.

ἴσήρετμος, ου, ό, ή, totidem sen æquales remos habens: having as many or equal oars. Αργείων δε ταισδ' ισηρέτμοι Iph. A. 242. Ισήρης.

ἴσήρης, ĕŏs, par, æqualis: equal. Νικάν ϊσήρεις δστίς αν ψήφους λάξη Iph. T. 1473.

Ισθμίας. See Ίσθμίος.

Ίσθμἴὄν, ου, τὸ, monile: a necklace. Ίσθμἴὄν ηνεικεν θεράπων σ. 299. Syn. "Ορμός.

Ίσθμἴος, α, ον; Ισθμἴας, άδος, ή, Isthmiacus: Isthmian, Corinthian. Ου μαρτύρησει μ' Ίσθμίος Σίνις πότε Hipp. 981. Call. fr. 103. 3. Syn. Κὄρίνθἴός.

Ισθμός, οῦ, et dat. οῖ, ὁ, ἡ, terra inter duo maria: a neck of land, land between two seas; the isthmus of Corinth. Herc. F. 953. 'Αλίζωνός, κλεινή, κλειτή, ποντία, πλάτεια, στενδς, Δωρία, Κορίνθιος, αλίερκής. ΡΗΒ. Ποντίας γεφύρα.

Ίσἴε, ἴδὄε, ἡ, Isis: an Egyptian goddess. Ίσἴδὸε ειδόμενον Call. Ep. 52. 4.

Ίσκω, (1) adsimulo, fingo: to make like, feign; (2) scio: to know, (3) dico: to say. Theoc. 22. 167. Syn. (1) Είσκω, ὅμοιὄω, εικάζω, (3) λέγω.

Ίσμἄρὄς, ου, ή, Ismarus: a city in Thrace.

Ισμάρφ ένθα δ' έγώ ι. 40.

Ισμήνη, ης, ή, Ismene: the daughter of Œdipus and Jocasta. Phœn. 57. Ισμηνία, ας, ή, Ismenia. Ευγένης Ισμηνία

Lysist. 697.

Ισμήνϊός, α, ὄν, Ismenius: of Ismenus. Ισμήνιον πρός όχθον Eur. Sup. 665.

Ισμηνός, οῦ, ὁ, Ismenus: a river near Thebes in Bœotia. Phœn. 99.

Ισόδαίμων, ὄνός, qui æquali sorte fruitur: equally fortunate. Nem. 4. 136. See Ισόμήτωρ.

SYN. Ισόμοιρός, ισόμορός, ισόθεός. Ισόθεός, όν, Deo par: godlike, noble. Λήψει το του Νηρήδος ισοθέον γένος Iph. A. 626.

Ισόμήτωρ, όρος, par matri: equal to its mother. Το δε θές γ' Ισομάτορα αμνόν Theoc. 8.

Ισόμοιρός, Ισόμορός, όν, cui portio par datur: having an equal share, equally spread. 'Οππότάν ισόμόρον Ο. 209. I in ἴσόμοιρός, as in ἴσόμήτωρ. Syn. Ισόδαίμων, ισόπαλής.

Ισόνειρός, όν, somno similis: like sleep. Ισόνειρόν & τό φωτών P. V. 564., answered by καί λέχος σου υμέναίουν. Syn. Εικέλονειρός.

See Aves 685.

Ισονεκύς, τός, fato defunctis par: equal to the dead. Orest. 195., where ἴσὄνἔκὕἔ answers to **ὄν ἔπἴ δὄμὄν.**

Ισόπαις, αιδός, juvenilis: boy-like. παιδά νεμοντες επί σκήπτροις (anap. dim.) Agam. 74.

Ισόπαλής, ĕŏs, in lucta par, par viribus: equal in wrestling. "Ωρἴφὸς ισόπαλής Theoc. 5. 28. SYN. Ĭσŏs.

Ισόπεδου, ου, τδ, planities terræ : even sur-

face, a plain. Ισὄπέδον τὂτέ δ' ούτέ Ν. 142. Ισόρρόπος, ὄν, vergens ad æquilibrium: of equal weight or force, equal. Ἡν δ' ἄγὼν ἴσόρ-ρόπος Eur. Sup. 716. See below. Syn. Αν-

τίρδοπός, ισομοιρός, αντίσταθμός. Ισός, et Ίσός, η, όν, comp. Ισαίτερός et Ισώτερός, par, æquus: equal, impartial. Δύοιν άδελφοίν πους αν ου γένοιτ' ίσος Eur. El. 536. The penult. of Iros is always long in Homer; but generally, if not always, short in the Attic writers. In other poets it is doubtful. See Damm. in v., and Brunck. Soph. Antig. 837. Syn. Eioos, ἄλίγκιὄς, ἔνἄλίγκιὄς, ἔπιεικής, άρτιὄς.

Ισότελεστός, όν, qui simul absolvitur: having an equal end with. Ισότελεστός 'Αϊδός Œ. C. 1221., answered by ἔπῖλἔλογχἔ πὔμἄτὄν.

Ισότης, ητός, ή, æqualitas, æquitas: evenness, equity. Ισότητα τιμάν η φίλους αεί φίλοις Phœn. 546. Syn. Το ἴσον, φιλότης.

Ισότριβής. See ad v. Ίστοτριβής.

Ισὄφἄρίζω, æquiparo: to bear an equal part with, to equal. Μένδς ισόφαρίζειν Z. 102. Syn. Εξισὄὄμαι, ἵσάζω.

Ισόφορός, όν, æqualem partem ferens: bearing an equal part, a match to. "Ηλίκες ισόφόροι

 $I\sigma \dot{\phi} \psi \eta \phi \ddot{\phi} s$, $\sigma \dot{\phi}$, $\dot{\phi}$, parem auctoritatem habens: having equal right of voting, having votes equally divided. Ελευθερώσας τήνδ' ισόψηφον πόλιν Eur. Sup. 363.

Ισόψυχός, όν, unanimis, par animo: unanimous, like-minded. Agam, 1446. See Ισόψηφός and Ψυχή.

ἴσόω, æquiparo: to equalise. Δρόμου δ' ισώσας τῷ 'φέσει τὰ τέρμἄτα Soph. El. 688. Syn. Ισάζω, ισόφαρίζω, όμοιόω.

"Ιστημί, stare facio, sisto, pendo: to set up, to

weigh; f. στήσω, 1. a. έστησα; (2) steti: to stand; 2. a. έστην. Ευμφοραισιν ιστάναι Alcest. 1174. Syn. Ανίστημι, ανέγειρω, επέχω, κατέχω, (2) έστηκω, έστἄἄ. Ἱστἴη, Ion. pro 'Εστἴα, q. v.

Ίστιαιά, ας, ή, Istiæa: a city in Eubœa. Χαλκιδά τ' Ειρέτριαν τε πόλυστάφυλόν δ' Ίστίαιαν B. 537. "Vox hæc aut aliter scripta Homeri ætate, aut secunda et tertia syllaba in unam contrahendæ." Maltb. See Herman. de Metris, p. 30.

"Ιστἴον, ου, τὸ, velum navis: a sail. κάραδὄκῶν Troad. 458. Syn. Οθόνη, άρμενον, λαιφός, κάλυμμά. ΕΡ. Λευκόν, άκρόν, ηνέμδεν, μέσον. ΡΗΝ. Νηδε πτέρα ποντόποροιο λίνοδετα.

Ίστιορράφος, ου, δ, qui vela suit; dolosus: a sail-maker; crafty. Αυτόν ίστιορράφος Thesm.

'Ιστόβὄεψs, ηθόs, δ, aratri temo: the plough-

beam. Hes. Op. 433.

'Ιστόδοκη, ης, ή, id in quod reclinatur malus navis: the receptacle of the mast when laid down. A. 434.

'Ιστόπεδη, ης, ή, in medio navis altum lignum, cui alligatur malus: the wooden step in a ship, in which the lower extremity of the mast is fixed.

Ίστὄρεω, inquiro, interrogo, disco: to explore, examine, learn. Helen 415. Syn. Nὄξω, σκόπεω, θεάόμαι, άνιστόρεω, εκπυνθάνόμαι, μανθάνω, ξρωτάω, δίηγξομαι, ζητέω.

Ίστορημα, ατός, τὸ, insigne: a device, motto.

Anacr. 18. 11.

'Ιστός, οῦ, ὁ, (1) malus navis: the mast of a ship; (2) malus seu lignum e quo stamina seu tela suspenditur: a shuttle; (3) ipsa tela: a web. Hec. 1245. Syn. (2) "Υφασμά. Ep. (1) Αμαιμάκετός, ειλάτινός, ὑψικάρηνός, μεγάς, (2) καλλίφθογγός, (3) πολύδαίδαλος, κροκέος, λεπτός.

'Ιστότονος, όν, telam intendens: stretching the web. Ran. 1315.

'Ιστότρἴεης, εੱσς, qui circa malum versatur: engaged near the mast. Ίστοτρίθης ἄτιμά δ' ουκ ἔπραξἄτην Agam. 1418. Sed Schutz et Porson legunt ισοτρίθης: et Blomf. sic notat: " Ισοτρίεης hodie præfero; verteris pariter versata; compositum ut νεοτρίθης, &c.

'Ιστουργέω, telas tracto, telam texo: to work at the loom. Œ. C. 340. Syn. Υτραίνω, υφάω,

Ίστρὄς, ου, δ, Ister: the river Danube. Olymp. 3. 25. Ερ. Καλλἴρἔεθρὄς, ευρύ ῥέων,

ιέρος, κέλαινός.

"Ιστωρ, ὄρὄs, δ, ή, arbiter, cognitor, judex; sciens: an umpire, witness, judge; skilled in. Ιρh. Τ. 1432. Syn. (1) Μάρτϋρός, κρίτης, συνίστωρ, (2) επιστήμων, έμπειρός, ίδρίς.

Ισχάδιον. See Ισχάς.

Ισχάδοπωλίς, ίδος, ή, caricarum venditrix: a seller of dried figs. Εδέδίσκετο την ισχαδόπωλιν Lysist. 563.

Ισχαίνω. See Ισχάναω.

Ισχάλεσς, σν, macer, aridus: lean, dry, withered. Λόπου κάτα ισχάλξοιο τ. 233. Syn.

Ισχνός, λεπτός, αζάλξός, ξηρός.

Ισχάνἄω, Ion. Ισχάνἄάσκω, item Ισχάνω, Ισχαίνω, et Ίσχω, sustineo, inhibeo: to sustain, constrain, restrain. Ισχάνἄα δἄκἔειν P. 572. O. 723. P. 747. Orest. 293. O. 618. Syn. Επέχω, κάτέχω, κωλύω, κράτέω, εκτείνόμαι.

Ισχάς, άδος, ή; Ισχάδιον, ου, το, carica, ficus arida: a dried fig. Ενδόθεν των ισχάδων Achar. Plut. 798. Syn. Σῦκον, Ερ. Αύη, χελιδονίος, Αττική, Φρυγία.

Ισχἴὄν, ου, τδ, coxa, coxendix: the hip, igh-bone. Ισχἴἄ τε γλουτούς τε Θ. 340. thigh-bone.

Syn. Κότὔλη, μηρός. Ερ. Βἄρῦγουνόν, κοιλόν. Ισχναίνω, attenuo: to wither up. P. V. 388. Syn. Κάτισχναίνω, ψιλόω, λεπτύνω, εκτήκω, πέρἴαιρἔω.

Ισχνός, η, ὄν, macer, gracilis: slender, squeaking. Plut. 561. Syn. Λεπτός, εξίτηλός, σφηκώδης.

Ισχυρός, α, όν, robustus, validus: strong, vigorous, severe. Εστίν ει δ' ισχυρός ει Acharn. 591. ΣΥΝ. Σθέναρος, Ερισθενής, κρατερός, ίφθιμός, κράταιός, βέβαιός, στίβάρος, μέγας, βάθύς.

Ισχύς, vos, δ, Ischus; (2) ή, robur, vis: strength; (3) exercitus: an army. Πασά γάρ ισχὺς Ασίηγενετής Pers. 12. Syn. (2) see Αλκή. Ερ. (2) Άπλατός, ἄπλετός, κράτερὰ, κράτεραλκής, ϋπερμέγέθης. ΡΗΚ. Ισχύος Βράσος.

Ισχύω, robustus sum, polieo: to be strong, prevail, be able. Παῖ σῦ δὲ πατρός γ' ἄσδυ ισχύεις Αj. 1409. Syn. Δῦνἄμαι, οῖός τὲ εἰμῖ,

 $\sigma\theta \breve{\epsilon}\nu\omega$. 'Ισχω, habeo; occupo; reprimo: to have;

to occupy; to repress. O. 618. Ισωνία, as, ή, pretium par: an adequate price. Αλλ' αιρέ μοι τουτόν γε της ισωνίας Pax 1226. See 'Ĭσŏs.

Ισώνυμός, ὄν, idem nomen habens: of the same name. Ισώνυμον έμμεν Olymp. 9. 97., answered by ωστ' έμφρονι δείξαι.

Ισωπός, όν, æque conspicuus: equally conspicuous. Ισωποί τ κλέθοικν Arat. Phoen. 77.

'Ĭσωs, æqualiter; fortasse: equally; probably, perhaps. Έπειτ' ἴσως αν δεσπότων ωμών φρένας Hec. 359. Syn. Τάχα.

Ιτάλία, ας, ή, Italia: Italy. Ιτάλίαν μέδεις δέ Antig. 1119., answered by Καστάλίας τέ ναμά. Εν. Ευρεία, κραναή.

Ĭτἄμὄς, ἡ, ὄν, temerarius, procax: bold, saucy. Ιτάμαις κυσίν αξρόφοίτοις Ran. 1292. Syn. Αναιδής, σκληρός, ἄσελγής, θράσυς, τολμηρός, ϊτης, ισχυρός, ἄναίσχυντός**.**

Ιτέα, as, ή, salix; clypeus salignus, hinc quivis clypeus: a willow; a shield formed of willow twigs, or shield in general. Κρέων το γ' ενθένδ' ιτέαν λάθων χέρί Eur. Sup. 705. Syn. Ίτὔς, ασπίς.

Ιτέϊνός, όν, salignus: made of willow. Βράχίδνας ιτεινοισιν Theoc. 16.79. Syn. Οισυίνος. ἴτἔος, ὄν, eundus: must go. ἴτἔον ώς ανανδρόν ακλέως κατθάνειν αινώ τάδε Orest.

'Ĭτης, ου, temerarius: straight-forward, rash. Θράσυς εύγλωττος τολμηρός ίτης Ν. 445. Syn. ἴτἄμὄς, ∂οῦρὄς, πρὄπἔτης, ἄβουλὄς, τολμηρὄς.

Ίτριόν, ου, τὸ, uterus; placenta: a paunch; a cake made of honey and sesamus. Σησάμοῦντές ίτρια Acharn. 1091. Syn. Ητρίον, κάπυρώδη πλάσμἄτἄ, πέμμἄτἄ.

'Ĭτὔλὄς, ου, 'Ĭτὕς, ὕὄς, ὁ, Itys: the son of Zethus, killed by his mother Philomela. Παΐδ' ολοφυρομένη Ίτυλον τ. 522. Τον έμον και σον πολύδακρυν Ίτυν Αν. 212.

Ιτυμόνευς, ηδς, δ, Itymoneus. Κτάνδν Ιτυμόνηα Λ. 670.

'Ĭτϋs, ϋŏs, ή, circumferentia et curvatura rotæ, umbo: the circumference, the felly of a wheel, the rim of a shield. Τῶν ῆτοι χρυσέη (dissyll.) ϊτύς άφθἴτός. Syn. Aψίς. Ερ. Εύκυκλός, κύκλὄεσσά, καμπύλὄεσσά, τρόχὄεσσά.

Ίτὔs, proper name. See Ἰτῦλος.

Ίτων, ωνός, Ιτών, ωνός, ή, dieta quoque Ιτώνη et Σιτώνη, ης, ή (nam sic varie scribitur), Itone: a city in Messenia. Δήμητρος τέμενος Ίτωνα τε μητερά μήλων Β. 696.

Ιυγή, ηs, ή; Ιυγμός, οῦ, ό, clamor acutus: a loud shout. Τοσήνδ' ίνγην και στονον Philoct. 752. Τἴ δῆτ' ἴΰγμῶν Heracl. 127. Μολ π $\hat{\eta}$ τ' Syn. Βὄή. Ερ. Βαρθάρὄιΰγμῷ τἔ Σ. 572.

φωνός.

Ίϋγξ, υγγός, ή, motacilla, avicula; illecebra quævis: a water-wagtail; a charm. See Schol. Pyth. 4. 381. I is long in the Epic, short in the Attic writers. Ίϋγξ ἕλκἕ τὕ τῆνὄν ἔμόν Τheoc. 2. 17. Τῆ σῆ ληφθέντἔς ἴυγγι Lysist. 1110. Syn. Δἔλἔἄρ, ἔπἴθυμἴα, φάρμἄκὄν. Phr. see Pyth. 4.380.

Ιΰζω, strideo, fistula cano: to utter a shrill cry, sing on a pipe. Πολλά μάλ' ιΰζουσϊν ἄπό-πρόθεν P. 66. Trach. 800. Syn. Βόαω, κράζω,

κραυγάζω, προσφωνέω.

Ιϋκτής, οῦ, ὁ, qui acute clamat: one who has a shrill voice, a piper. Λάχὼν ιϋκτά Μένάλκας Theoc. 8. 30. Syn. Συρικτής, αυλητής.

Ίφθιμός, ου, ό, ή, robustus: strong. Πολλάς δ' ιφθίμους ψυχάς Α.3. Syn. Κράτερος, γεν-

ναίδς, ετς, ισχυρός, αγάθος, μεγάς.

Ίφἴ, valde, fortiter: bravely. Τἔνἔδοῖὄ τἔ ĉφι ανάσσεις A. 38. Syn. Ανδρείως, ισχυρώς, γενναίως, ασφάλως, νωλέμεως, μεγάλως, κράταίως.

Ιφίανασσα, ης, ή, una ex tribus filiabus Agamemnonis, sec. Homerum, quæ apud recentiores vocatur Ιφίγενεια et Ιφίγονη: Iphianassa. Vid. loc. et obss. in Ηλέκτρα.

Ιφίας, αδός, ή, Iphias. Ιφίας Αρτέμίδος Apoll.

Ιφίγενειά, αs, ή, Iphigenia. Vid. loc. et obss.

in Ηλέκτρα. Ιφίδαμας, αντός, δ, Iphidamas. Ιφίδαμας Αν-

τηνὄρίδης Λ. 221.

Ιφίκλείδης, ov, δ, Iphicle natus: the son of Iphicles. Pyth. 11. 91. See below.

Ιφίκλης, εως, Ion. ησς, δ, Iphicles. Ακραχολον

Ιφικληα Theoc. 24. 60.

Ίφικλος, ου, ό, Iphiclus: a Thessalian prince. Ίφικλον δε πόδεσσί Ψ. 636.

Ιφϊμέδεια, ας, ή, Iphimedīa. Ιφϊμέδειαν Αλωήσε λ. 304.

Ιφϊνδός, ου, ό, Iphinous: a noble Greek. Ιφϊνδον βάλε δουρί Η. 14.

Βὄας καὶ ίφἴα μῆλα Ίφισς, ον, pinguis : fat.

Ε. 556. Syn. Λίπαρος, ευτράφής.

Iφἴs, ἴŏs, ὁ, et (2) Ἰφἴs, ἴδŏs, ἡ, Iphis: (1) the father of Evadne; (2) the concubine of Patroclus. (2) Iφις εΰζωνος I. 663.

Ιφίτειος, ον, Iphiteus: of Iphitus. Καὶ τόξον

Ιφίτειον Anacr. 31. 12.

Ιφίτίδης, ου, δ, Iphito satus: the son of Iphi-Ιφίτίδην Αρχεπτόλέμον Θ. 128.

Ιφἴτῖων, ωνὄς, δ, Iphition: a noble Trojan. "Ελέν Ιφῖτῖωνα Υ. 382.

Ίφἴτος, ου, δ, Iphitus: the name of several il-

lustrious persons. Ιφίτου υίον P. 306.

'ľχἄρ, desiderium: desire, wish. Vox scribitur quidem in Æsch. Supp. 857. : sed Wellauer ibi notat: " Vocem corruptam ίχαρ in ισχυρά mutavit Schutz: sed frustra."

Ιχθύαω, Ιοη. Ιχθύαάσκω, piscor: to fish. Αυτοῦ δ' ιχθύαα σκόπελον μ. 95. δ. 368. Syn. see 'Αλἴεύω.

Ιχθύβολεύς, ηδς, Ιχθύβολος, ου, ό, ή, qui pisces figit: fish-piercing. Ιχθυβοληες αλίπλοοί Call. 4. 15. Sept. Th. 123. Syn. see 'Ăλἴεψs.

Ίχθυπρός, ὄν; Ιχθυόεις, εσσά, έν, pisculentus: fishy. Τοὺς ιχθύηροὺς αργύροῦς πἄρεσθ' ὄρậν Plut. 816. II. 746.

Ιχθὕιδιόν, ου, τδ, pisciculus: a little fish.Eν προσφάτοις ιχθύϊδίοις τέθραμμένα Menand. See Dawes, Misc. Crit. p. 214.

Ιχθύὄεις. See Ιχθύηρος.

Ιχθυσλύμης, ου, δ, qui multos pisces absumit: a pest to fishes, a glutton. Τρἄγὄμάσχἄλοῖ ιχθύδλθμαι Ρακ 814.

Ιχθύς, τός, δ, piscis: a fish. Τοῖς ιχθύσιν τό νηκτόν Anacr. 2. 5. Ερ. Άπαλός, αίδλός, ăναυδός, βὕθἴός, δαίδἄλός, εινάλἴός, ναυτἴλός, ήπιὄς, ὄλυφώιὄς, πόντιὄς, ωμηστής, υπερφιαλός.

Ιχναίσς, α, σν, Ichnæus: in the fem. an epithet of Themis, derived from the city Ichnæ. Ιχναίη

τĕ Θĕμις Hom. Apoll. 94.

Ιχνεύω, vestigo: to trace, to search. Θηράς ιχνεύων κύσίν Cycl. 130. Syn. Ανιχνεύω, εξιχνεύω, εξιχνοσκόπεω, ιχνοσκόπεω, εξερευνάω, ζητέω, δίζημι, μαίδμαι, μάτεύω, μέταλλάω.

'Ĭχνἴὄν, ου, Ĭχνὄς, ĕŏς, τὸ, vestigium: mark or print of a foot, a trace. Μἔτ' ίχνιἄ βαῖνἔ θἔοῖο β. 406. Phæn. 103. Syn. Στίδος, πάτος, όδος, πόρεία, βημά. Ερ. Λεπτόν, χρονίον, χρυσεόσανδάλου, γεραιου, κάλλιστου, τάχυπουυ, άμαυρου, δεινου, λαιου, άψοφου, αλγεινου, δυστεκμαρτου, Εύϊὄν, Βερμὄν, Βέόσσϋτὄν, νόστϊμὄν, νέὄχἄρακτὄν, πὄλὔἔλικτὄν.

Ίχνὄς. See Ίχνἴὄν.

Ĭχνοσκόπεω, vestigia lustro: to spy out the footsteps, to track. Ιχνοσκόποῦσα τ εν στίβοισί τοι̂s εμοι̂s Choeph. 222. See above. Syn. see Ιχνεύω.

Ιχώρ, ῶρὔs, ὁ, cruor; ichor: gore; the blood of the gods. Ιχώρ οδός περ τε ρέει μακαρεσσί θεοισιν Ε. 340. Syn. Λύθρον, βρότος.

'Iψ, ιπόs, δ, animalculum, quod cornibus innascitur, eaque infestat: an insect engendered in and injurious to horns. Μή κέρα îπ ες εδοιεν φ. 395. Syn. Σκώληξ.

Τὼ, οῦς, ἡ, Io: the daughter of Inachus. Σόν έργόν Ιοί ταῖσδ' Prom. V. 656. Ερ. Ινάχις, προμάτωρ, κέροεσσα, φοιτάλξα, ἄθλία, πόλυπλαγκτός, οιστρόδίνητός, Ινάχεία, βουκέρως, βὄῶπἴς.

Ĭω, exclam. See Ĭού.

 $I\omega\gamma\dot{\eta},\,\hat{\eta}s,\,\dot{\eta},\,(1)$ tegmen: a protection; (2) clamor: a roar; (3) littus: a shore. Πέτρη υπό γλαφυρη εθδον βορέω υπ' ιωγη ξ. 533. Sed dubitandum est de una vel altera harum interpp. S_{YN} . (1) Σκέπη, (2) ἴωἡ, (3) αιγἴάλος, ακτή.

Ĭωη, η̂s, η, vox, clamor; flatus: a shout; a blast. Πυρός δήριο ιωήν Π. 127. Syn. Φωνή, βόη, πνόη. Ερ. Αιπεία, αλέγεινη, αλεξίμορος, ἄχἄλινὄς, ἄμοιθάς, γὄἔρὰ, βἄρὔμηνῖς, δύσφημός, ĕρἄτη, τηλωπός.

Ĭωκή, ηs, et form. antiq. Ĭωξ, ωκόs, ή, impetus, fuga, clamor persequentium : attack, flight, shout of pursuers. Ἡπέδείδεσαν οὐτε ἴωκάς shout of pursuers. Ε. 521. Λ. 600. Syn. Διωξίς, δρμή, κραυγή, ίωχμός.

Ιώλκϊός, α, όν, Iolcius: of Iolcus. Med. 7. See below.

Ĭωλκός, Ĭἄωλκός, οῦ, ἡ, Iolcus: a city in

Thessaly. Εις Ιωλκόν ίκομην Med. 484. λ. 255. Ερ. 'ἴξρὰ, κλειτή, ἔϋκτιμένη, Πέλασγίς.

Ίων, ωνός, δ, Ion: (1) a tragic poet. Pax 835. (2) the son of Creüsa. Ion 830. Hi loci quantitatem non determinant. Sed prima forte brevis, ut in sequentibus.

'Ĭωνεs, et poët. Ĭάὄνες (q. v.), ων, οί, Iones: Ionians. Ion 1588. Prima brevis, ut in Ιω-

Ιωνία, as, ή, Ionia: Ionia. Eccles. 913. Prima brevis, ut in Ĭωνἴκωs,

Ĭωνῖὰ, âs, ή, violarium: a bed of violets. Pax 569. Prima brevis, ut in tov, viola.

Ιωνϊκός, ὄν, Ionius: Ionian. See below. Syn. Ϊάων.

Ιωνϊκώς, Ionice: after the Ionian fashion. 'Ťπὄ τοῦ δἔους λἔγωσ' ἴωνἴκῶς ὄι Pax 899.

Ĭώξ. See Ĭωκή.

Iωχμός, οῦ, ὁ, persecutio: a rout, routed ranks. Αῦθίς ἄν' <math>ιωχμόν Θ. 158. Syn. Ιωξ, ϊωκή, διωξις, διορύεδς, τάραχος, κόπος, μάχη. Ερ. Ασπετός, δύσηχής, κράτερός, ουλόμενός.

K.

Καββάλλω, pro Καταβάλλω, q. v. Θ. 249. Κάβησός, ov, et antiq. form. ὅθἔν, ἡ, Cabesus: a city in Thrace. Οθρυσνη καθήσοθεν N. 363. Κάγγοντ, Υ. 458. ρτο κατά γοντ.

Κάγκανος, ον, aridus: dry, split. Ξύλἄ κάγκάνα δήκαν σ. 307. Syn. see Αυαλέος.

Καγχάζω, cachinnor, convitior: to laugh, revile. Πάντων καγχαζόντων γλώσσαις Aj. 199. Καγχαλάω, cachinnor, exsulto gaudio: to

laugh loudly, to scoff. Ανέβήσατο καγχαλόωσα ψ. Ι. Syn. Καγχάζω, γελάω, χαίρω, λοιδόρεω. Κάδδραθόν. See Κάταδαρθάνω. ο. 493.

Kăδισκόs, ov, δ, doliolus: a little cask.

κάδίσκους εκφέρειν Vesp. 853.

Καδμείος, α, ον, Cadmeus: Cadmean, of Cadmus. Eur. Sup. 1231. Syn. Θηβαίος, Καδμόγἔνὴς, Θηβαγἔνὴς, Σπαρτός.

Καδμηίς, ίδος, ή, Cadmeis: of Cadmus. Καδ-

μηϊδί γαίη Hes. Op. 162.

 καδμόγενης, ἔός, Cadmo satus: sprung from Cadmus, Theban. Phœn. 821.
 κάδμός, ου, δ, Cadmus: the son of Agenor king of Phœnicia, and brother of Europa.
 E. R. 1. Εν. Τύριος, αντίθεος, ὕπέρθυμος, Αγηνόριδης, ἄλεξικάκος, ἄταρδης, ἄτάσθάλος, δόλδεις, ευδαίμων, ίμερδεις, ωκυμόρδς.

Κάδος, ου, δ, cadus; sitella suffragiorum: a cask; a balloting urn. Άσκων τρόπωτήρων κάδους ωνουμένων Acharn. 549. Syn. Πίθος,

έλκυδρίου, πίθακνη, κέραμος.

Kάζω, orno; præcello: to furnish, adorn; to surpass. Επ' ανθρώπους εκεκαστο Ω. 535. Syn. Ευτρέπίζω, κοσμέω, νικάω.

Kăθ'. See Kăτă.

Κἄθἄγίζω, purifico, expio; polluo: to purify, expiate; to pollute. Ἡ κῦνες κἄθηγἴσαν Antig. 1081. Syn. Ίἔροω, ἄφιἔροω, κηλέω, μιαίνω,

Κἄθαγνίζω, purifico, consecro: to purify, consecrate. Θάνουσά μήτηρ πυρί κάθηγνισται δέμας Orest. 40. Syn. Αφαγνίζω, κάθαίρω.

Κάθαιμακτός, η, όν, cruentatus: covered with blood. Orest. 1353,

Κἄθαιμάσσω, Κἄθαιμάτδω, cruento: to cover or stain with blood. Androm. 586. 1178. Syn. Αἰμάσσω.

Κἄθαιμἄτοω. See above.

Κάθαιμός, ὄν, cruentus: bloody. 1375.

Κάθαιρέω, detraho, comprimo, destruo: to pull down, close, contract, destroy. Herc. F. 1388. Syn. Αφαιρέω, εξαιρέω, ανάτρέπω, κάτάλαμβάνω, κάτακαλύπτω.

Kăθαίρω, purgo, lustro: to wash away, purify, expiate, chastise. χ. 439. Syn. Λούω, ἄπὄκα-θαίρω, ἄπόλυμαίνω, ἄφαγνίζω.

Κἄθάλλὄμαι, desilio: to leap down. Λ. 298. Syn. Αφάλλομαι, απόθρώσκω, καταπηδαω.

Κάθαμέρισς, Dor. pro Κάθημέρισς, q. v. Κἄθαμμἄ, ἄτὄς, τὸ, nodus: a knot, difficulty. Hipp. 668. See Κἄθάπτω. Syn. "Αμμά, αίνιγμά.

Κάθάνὔτω, venio ad: to come to. Προξένου κάθήνὔσαν Soph. El. 1451. See Monk, ad Hipp.

Kăθăπαξ, omnino: altogether, once for all. Καὶ κἄθἄπαξ ξείνφ φ. 349. Syn. Παντελώς, συλλη6δήν.

Kăθαπτος, ον, ligatus, adstrictus; fastened. tightly clad. Eur. fr. Hypsip. 1. 2. See below.

Κἄθάπτω, (1) adnecto: to fasten upon; (2) med. attingo, compello (āvi), mulceo: to reach, accost, soothe. Εν τῷ κἄθάψας αμφί Ion 1006. Syn. (1) Πρόσάπτω, πρόσαρταω, πρόσερείδω, άρμόζω, κάταπλέκω, (2) κάταπράθνω, άπτομαι.

Κἄθἄρεύω, purgo; purus sum: to purify; be pure. Ἡ γνώμη μὴ κἄθἄρεύει Ran. 358. to be pure.

Syn. 'Αγνεύω, κάθαίρομαι.

Κάθαρμά, ἄτός, τὸ, Κάθαρμός, οῦ, ὁ, (1) piaculum: an expiation, lustration; (2) scelus ipsum, pro quo piaculum debetur: an impurity or crime; (3) locus lustratus: a place purified; (4) homo sacer et scelestus, quales erant, qui peste expianda aliove morbo immolabantur diis: a wretch immolated to the gods. Φέρουσαν ελθείν ποντίων κάθαρμάτων Herc. F. 225. See Iph. T. 1192. See Κάθαίρω. Syn. "Αγνισμά, λῦμἄ, ῥῦμἄ, λυτήρἴὄν, (4) ῥῦπἄρὄς, ἄπὄβλητὄς.

Κἄθαρμόζω, adapto: to fit, compose, wrap up. Hipp. 769. See Άρμόζω. Syn. Άρμόζω,

ἔφαρμόζω.

Κάθαρμός. See Κάθαρμά.

Κἄθἄρὄς, ὰ, ὄν, purus: pure, clear. Κἄθἄροισίν άντροις μηλά τ' Cycl. 35. Syn. 'Ŏσίος, δίκαιδς, ἐπίεικής.

Κἄθαρπάζω, corripio, voro: to seize, snatch, devour. Androm. 1111. Syn. Σὔναρπάζω, κάτά-

λαμβάνω.

Κάθαρσίος, ου, δ, ή, expiatorius: purifying. Πρόχυταις κάθαρσίοισι Iph. A. 1471.

Κάθαρτής, οῦ, ὁ, purgator: a purifier.

κάθαρτης πρός θέων Soph. El. 69.

Κάθαρως, pure: clearly, purely. Heracl. 1055. See Καθαρός. Syn. Αγνώς, ακεραίως, Heracl. **ἄδ**ὄλως.

Κάθέδρα, as, ή, suggestum, cathedra, sessio: a seat, chair, sitting. Ερήτυθεν δε κάθέδρας Β. 99. Syn. Έδρα, εδός, δωκός.

Κἄθεδρἴἄὄμαι, consideo: to sit down. Κἄτἄ δ' έδριαασθαι ανωγε Λ. 646. See Καθέζομαι.

Κἄθέζὄμαι, sedeo: to sit. Κἄθέζἔτ' αρχης Phœn. 73. Syn. Εζόμαι, κάθημαι, κάθέδριαόμαι, κἄθίζω, κἄθίζανω.

Κάθείργω, concludo, coërceo: to shut up, in-

close, restrain. Bacch. 501. Syn. Ανείργω, ἄπείργω, σϋνείργω, κράτεω, κάτεχω, κάτακλείω.

Κἄθέλκω, et Κἄθελκὕω, traho deorsum to draw down, launch. Helen. 1530. Eq. 1314. Καθέννυμι, contego: to cover, clothe. 'Όρος κάταειμένον ύλη ν. 351. Syn. Αμφιέννυμί, κάλύπτὄμαι.

Κάθερμά, ἄτὄς, τδ, monile ad pectus demis-

sum : a necklace, pendant. Anacr. 62. 19. Κάθέρπω, et Κάθερπύζω, irrepo, serpo : to creep, steal to. Call. 4. 92. Syn. Αφέρπω, ανέρπω, ανερπύζω, αφερπύζω.

Κἄθεύδω, dormio: to sleep. Phœn. 643. Syn. Εύδω, κοιμάόμαι, κάτάκοιμάδμαι, δαρθάνω,

ευνάζω, καταλέγομαι, κνώσσω, υπνοω.

Κἄθευρίσκω, 2. a. εῦρὄν, deprehendo: to discover. Antig. 395. Syn. Κἄτἄλαμβάνω, κἄτἄφωράω, ἔπἴτυγχάνω.

Κἄθεψἴἄὄμαι, scommatis incesso et illudo: to rail at, taunt. Κάθεψισωνται άπασαι τ. 372.

SYN. Έψιαόμαι, εμπαίζω, κερτόμεω.

Κἄθέψω, et Κἄθεψεω, decoquo: to boil down, digest. Vesp. 795. Syn. Αφέψω, καταπέπτω.

Κἄθήκων, οντός, pertinens; status: befitting; stated. Œ. R. 75. Maltby remarks that this is the only instance of the word καθήκων found

Κάθημαι, sedeo: to sit down or on, to abide. Theoc. 1. 18. Syn. Hμαι, καθέζομαι, εμμένω, κάτοικεω, εγκάθεζομαι.

Κἄθημἔρἴὄς, α, ὄν, quotidianus : daily. El. 1413. Syn. Ἡμἔρησἴός, ἔφήμἔρὄς.

Κἄθἴδρῦω, colloco: to place, cause to be seated, erect. Μάκάρων ές αΐαν σον κάθιδρύσει βίον Bacch. 1329. See Ίδρϋω. Syn. Κἄθίζω, κάθίστημι, συντάττω, κάτοικίζω, βέβαιδω, δέμελίοω, διατίθημί.

Καθιζάνω, sedeo, insideo: to sit upon. Οί δέ

θεοὶ θωκόνδε καθίζανον ε. 3.

Kăθίζω, colloco; sedeo: to place; to sit down. Είπερ καθίζει τρϊπόδα Ιοη 369. SYN. "IGW, ίζανω, ίδρυω, καθέζομαι, εγκάθημαι.

Kăθίημι, demitto: to set or let down. Πῶς οῦν ἔς οῖδμα τἴνἴ τρὅπφ καθίἔτε Helen. 1265.

Syn. Κἄτἄβάλλω, ἄφίημῖ.

Κάθικετεύω, supplico: to supplicate. "Ă μου καθικέτεύσατ' ουδέ μωρία Helen, 1017. Syn. 'ἴκἔτἔύω, πἄρἄκἄλἔω.

Κάθίκν ἔόμαι, advenio, pertingo, pungo: to arrive at, reach, hit, sting. Καθίκεο θυμον ενιπη Ξ. 104. Syn. Αφίκν ξόμαι, κάθάπτομαι, ξπιψαύω.

Κάθιμάω, fune loreo demitto: to let down with a rope. Το καλώδιον είτα καθίμα Vesp. 379.

SYN. Κάθίημι, υποχάλάω.

Κάθιππάζομαι, et Κάθιππε $b\omega$, inequito, insulto: to ride against, to, or over, to trample on. Eumen. 734. Phæn. 744. Syn. ${\rm `I}\pi\pi\epsilon\dot{\nu}\omega$, δἴ-

ἔλαύνω, ἔρίζω, ἔφορμαω.

Καθίπταμαι, devolo: to fly down. Vesp. 16. Κάθίστημι, κάταστήσω, active sumpt. 2 aor. κατέστην, neutral, constituo; 2 aor. constitutus sum: to place, set down, appoint; to be placed Orest. 883. Syn. Διατίθημί, or appointed. κάθιδρύω, τάσσω, επίτρεπω, επιμελεόμαι, ευτρεπίζω, ἔτοιμάζω.

Kăθŏδŏs, ov, ή, descensus, reditus: a descent, return, restoration. Herc. F. 19. Syn. Επάνδ-

δός, κάτάγωγη, κάτηλύσις.

Κάθοπλίζω, armo: to furnish with arms, to arın. Τό μη κάλον κάθοπλίσασά Soph. El. 1087. SYN. Αγωνίζομαι, οπλίζω, εφοπλίζω.

Κάθὄράω, video: to look down, to see. N. 4. Syn. Αποσκόπεω, αισθάνόμαι.

Κἄθορμίζω, in portum impello; induco in: to bring into harbour; to bring into. P. V. 1001. Syn. Οκέλλω, κέλλω, εισάγω.

Κάθὄσἴὄω, sanctum scelerisque purum reddo: to render pure or holy. Iph. T. 1321. See "Οσίος. Syn. Αφοσίοω, αγίζω.

Καθύθρίζω, insolentius afficio injuriis: to in-

sult. Πόλεμίων κάθυθρίση Med. 1377. Syn. Ατιμάζω, ἄδἴκἔω, κἄθεψἴἄὄμαι.

Kăθὕδρŏs, ŏν, aquosus: dripping wet. Œ. C. 158. See Ένῦδρος. Syn. Ενῦδρος, ῦγρος.

Κάθυπ ἔράκοντίζω, supra jaculor, supero: to shoot over, surpass. Av. 826. See Ακοντίζω. Syn. Υπερβάλλω, νικάω.

Κάθυπερθέ, et Κάθυπερθέν, ex summo loco, supra: from above, on high, above. Αλλά τέ μιν κάθυπερθέν Β. 754. Syn. "Υπερθέν, ανωθέν, ϋπ ἔρἄνω, εξἄνω.

Κάθυπέρτερος, α, ον, superior, præstantior: above, superior to. Τας τήνω φλιας καθύπέρτε-

ρὄν Theoc. 2. 60.

Kal, et: and, also. Δωσε μενος και θάρσος Ε. 2. Τρώων καϊ Αχαιών Δ. 543.

Kαϊκόs, ου, δ, Caïcus: a river in Mysia. Ευρρείτην τε Καϊκον Hes. Theog. 343.

Καινεύς, εως, δ, Cæneus: Cæneus: See Ovid. Metam. 12. 172. Καιν ξά γὰρ ζωόν πέρ Apoll.

Καινίζω, novo, comminiscor: to renew, invent. Eur. fr. Pirith. 6. 2. Syn. Ανανεάζω, ανανεόδο-

Καινόπαθής, ĕŏs, recens perlatus: newly endured. Πολλά δε πήματα και καινόπαθη Trach. 1279.

Καινόπηγήs, έσs, novo quodam modo compactus: newly wrought, splendid. Sept. Th.

Καινόπήμων, ὄνός, miseriis inassuetus: uninured to sorrows. Sept. Th. 358.

Καινόποιέω, novas res facio: to make new. Καινόποιηθέν λέγεις Trach. 875.

Kaινός, η, ὄν, novus: new. Bacch. 704. Also, Καινόν, sc. δίκαστήριον, is one of the many courts of justice at Athens. Vesp. 120. Syn. Νέὄς, παράδοξός, καινότροπός.

Καινότομέω, res novas molior: to work a change. Eccles. 584.

Καινότροπός, όν, novus: new-fashioned, new. Τίς ὁ καινότροπός οδτος μύθος Dana. 49.

Καινουργέω, rebus novis studeo: to engage in a new project. Iph. A. 838.

Καίνυμαι, vinco: to surpass. "Ος ξκαίνυτο φῦλ' ανθρώπων γ. 282. SYN. Υπερβάλλω, νικάω, ἄπὄκαίνὔμαι.

Kaίνω, ἄνῶ, occido: to kill. Phœn. 44. Syn. Κατακαίνω, κτείνω, φθείρω, αποκτείνω,

σφάττω, ἄποσφάττω. Καίπερ, etsi, quamvis: although. Καίπερ ου λέξων φίλα Hec. 515. Syn. Καίτοι, ει καί, καν, καὶ ἐἄν.

Καίριος, α, ον, tempestivus; lethalis: seasonable; critical, deadly. Καιρίαν δ' ύμιν ὄρω Œ. R. 631. Syn. Επίκαιρός, ώραίδς, συμφέρων, ἔπἴτήδειὄς, εξαίρἔτὄς, χρήσἴμὄς, μόρσἴμὄς.

Καιρίωs, opportune: seasonably, to the pur-

pose. Rhes. 339. See above.

Καιρὄσ εων, gen., bene contextarum et compactarum licio: closely woven. Καιρόσ ἔων δ' δθονέων (anapæst.) απολείβεται η. 107. Quidam putant esse pro καιρδέσσων a novo adj. καιρδεις. "Fit καιρδέσων, καιρόσσων, καιροσσέων. Sed pronunciandum καιροσσών. Alii tamen, ut Eustath. tradit, nominativum faciebant καίρδσά." Ernesti. Syn. Ευδφής.

Καιρός, οῦ, ὁ, occasio, opportunitas, tempus aptum: season, opportunity, fit time, occasion, crisis. Helen. 301. Syn. Αφορμή, χρόνου καιρός. Ερ. Ατρέκής, οξύπέτης, ωκιστός, ἄωρός, ἄριμός, πανδάμάτωρ.

Καίρωμα, ἀτός, τὸ, connexio staminis: a web. Call. fr. 295.

Καίω, καύσω, uro, accendo: to burn, set in a blaze. Πῦρ ἔφἔρὄν ουδ' ἔκαίεθ' Bacch. 748. Syn. Ανἄκαίω, τἔφρὄω, πίμπρημἴ, αιθἄλὄω, φεψὰλὄω.

Κἄκάγγελτός, Κἄκάγγελός, ου, δ, ή, mala nuntians: announcing evil. Ω κακάγγελτά μοι Antig. 1286. Agam. 619.

Κἄκανδρῖα, αs, ἡ, ignavia, timiditas : unmanliness, cowardice. Τῆ Φρῦγῶν κἄκανδρῖα Rhes.

Κἄκη, ης, Κἄκἴα, ας, ἡ, malitia, ignavia, ti-miditas: wickedness, baseness, cowardice. Αλλά τῆς ἐκῆς κἄκης Med. 1047. Theog. 322. Syn. Κάκὅτης, πὄνηρία, δειλία. Εν. Αινἡ, βἄρεῖᾶ, δυμόδορος, πἴκρὴ, ζόφἔρὴ, στὕγἔρὴ, ὄλὄη, δνὄφὲρὸ, πάλλΰημων.

Κἄκηγὄρἴα, ας, ἡ, maledicentia: evil-speaking, slander. Pyth. 2. 97. See Κἄκὄς for this and others of its compounds and derivatives. Syn. Λοιδόρια, λοιδόρισμός, ὅνειδός, ὕερῖς, ἔπεσθόλία, κάπάρα.

Κάκήγορός, όν, maledicus: one who defames, Olymp. 1. 85. Syn. Κάκόστομός, κάκογλωσσός, κάκοθρός, κάκολογός, ἔπέσθόλος, λωθητήρ.

Κάκια. See Κάκη.

Κἄκίζομαι, vituperor ut malus: to be vilified as wicked. Eur. El. 982. Syn. Λοιδόροῦμαι, κἄκύνομαι.

Κἄκιστέὄs, ὄν, vituperandus, contemnendus: must be disparaged or disgraced. Χρησμόν ου κάκιστέον Ιρh. Τ. 105.

Κακκάβίζω, vel Κικκάβίζω, vocem perdicis edo: to cry like a partridge. Κακκάβιζουσῶν αεί Lysist. 761.

Κακκείω, pro Κάτάκείω, dormitum ire cupio: to desire to sleep. A. 606.

Κάκοβουλέω, mala molior : to plan evil. Ion

Κἄκὄθουλὄς, ου, ὁ, ἡ, mala meditans: ill-designing, foolish. Bacch. 398.

Κἄκὄγαμθρόs, ὄν, pertinens ad infelicem affinem: appertaining to an unfortunate relative. Rhes. 256.

Κἄκὄγείτων, ὄνὄs, vicinus mali: associated with evil. Philoct. 692.

Κάκογλωσσός, ου, ό, ή, qui est procacis vel ominosæ linguæ: having an abusive tongue. Τῆς κάκογλώσσου βόης Hec. 655. Syn. Κάκόφημός, εξαίσίος.

Κάκοδαιμονάω, a malo genio agor, insanio : to

be wretched, mad. Plut. 372.

Κἄκοδαιμόντα, ας, ή, furor; infelicitas: madness; misfortune. Κἄκοδαιμόνταν δ' ἔττ μᾶλλον Plut. 502.

Κἄκοδαίμων, ὄνος, malo genio agitatus, miser: urged by an evil genius, wretched. Hipp. 1359.

Κάκοδοξός, όν, ignobilis: infamous. Androm. 773.

Κἄκδείμων, δνός, male vestitus: ill-clad. σ . 41. Syn. Ανείμων, δύσείμων, ἡάκδδῦτός. Phr. Δ υσχλαινῖαις ἄμορφός.

Κἄκὄεργέω, Κάκουργέω, maleficus sum: to make mischief. Nub. 994. Vesp. 955. Syn.

Κἄκὄω, ἄδἴκξω, κἄκύνὄμαι.

Κἄκοεργία, as, ἡ, maleficium, improbitas: mischief-making. ΄Ως κἄκοεργίης ευεργέση μεγ΄ ἄμείνων χ. 374.

Κἄκὄεργὄs, Κἄκοῦργὄs, ου, qui male facit: doing ill. Theoc. 15. 47. Œ. R. 705.

Κἄκοζοῖα, αs, ή, misera vita: a wretched life. Μναμά κάκοζοῖας Sapph. 65.

Κἄκτοήθης, ĕŏs, malignus: ill-disposed, depraved, malignant. Pax 822.

Κἄκὅθημὄσὕνη, ης, ἡ, quum res male disponuntur: bad arrangement. Κἄκὅθημὄσὕνη δἔκἄκίστη Hes. Op. 472. Syn. Αταξία, ἄκοσμία.

Κἄκδθρόὄς, contr. ovs, oῦ, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus: uttered from malignity, inauspicious. Λόγος ϵ κ Δάνάῶν κἄκδθρους ϵ πί ϵ $\hat{\eta}$ Aj. 138. Syn. see Κἄκἡγὄρός.

Κάκδίλιὄς, ου, ή, Ilii infausta et execranda civitas: unhappy Troy. Κάκδίλιὄν ουκ ὄνόμαστήν τ. 260.

Κἄκὄκέρδειἄ, ας, ή, iniqui lucri studium : base gain. Κἄκὄκερδείησῖν ἔπεσθαι Theog. 225. Syn. Αισχρὄκέρδειἄ.

Κἄκὄκνημός, ου, δ, ή, macilentas habens tibias: having bad legs. Πάνεσσι κἄκοκνάμοισιν ἔρίσδει Theoc. 4. 63.

Κἄκολογός, ου, δ, ἡ, obtrectans: calumniating. Pyth. 11. 44. Syn. see Κἄκήγορός.

Κακδμαντίς, τός, mala vaticinans: evil boding. Sept. Th. 719. Syn. Ψευδόμαντίς.

Κἄκομεκτός, ου, δ, ή, tristia canens: doleful. Pers. 932.

Κἄκöμηδης, ĕös, cui malum est consilium : ill-designing. H. Merc. 389.
 Κάκöμητίς, ἴös, malo consilio utens, mala

iniens consilia : malignant. 'ὅ δἔ παῖς Στρόφῖου κἄκὄμητῖς ἄνήρ Orest. 1401.
Κἄκὄμήχἄνὄς, ου, δ, ἡ, mala machinans : evil-

ranoμηχανος, ου, ο, η, maia machinans : evilplanning, mischief-making. Αντϊνό ὔθρίν ἔχων κἄκομήχἄνἔ π. 418.

Какот. See Kakos.

Κάκὄνους, οῦ, ὁ, ἡ, malevolus: evil-minded, hostile. Pax 670.

Κἄκὄνυμφός, ου, δ, ή, in matrimonio infidus vel infelix: faithless or unfortunate in marriage. Med. 209.

Κἄκόξεινὸς, inhospitalis: inhospitable. υ. 376. Syn. 'Αξένὸς, ἄπόξενὸς, εχθρόξενὸς.

Κἄκὄπάτρῖς, ἴδὖς, ἡ, malo patre natus: born of a base father. Ειδὼς κἄκὄπατρῖν ἔοῦσαν Theog. 192.

Κακόπἴνης, ἔος, impurus, illuvie fœdus: sordid, squalid. Aj. 381. See Πἴνος.

Κἄκὄποιέω, male facio, vafer sum : to do wrong, to be wily. Κυπτάζειν και κάκὅποιεῖν Pax 731.

Κάκόποιδς, Κάκορρέκτης, ου, ό, ή, maleficus: malignant. Κάκόποιδν δνείδος Nem. 8, 57. Apoll. 3, 595. Syn. Κάκόεργός, κάκοῦργός, πόνηρός.

Κάκοπότμος, ου, ό, ή, cujus sors est mala et misera: ill-fated, wretched. Agam. 1105. See Πότμος. Syn. Κάκοδαίμων, δυστύχης, βάρυπότμος.

Κάκορράφία, as, ή, malorum machinatio: a

224

Κακορβαφίη αλέγεινη base contrivance, wiles. λ. 26.

Κἄκορβέκτης. See Κἄκοποιος.

Κάκορβήμων, ὄνός, male ominatus: predicting ill. Agam. 1124. Syn. Κάκογλωσσός, κάκοθρόδς, δύσφημός.

Κἄκορβὄθέω, malo strepitu linguæ insector: to raise an uproar against, to slander. Hipp. 340.

SYN. Κάκηγόρεω, λοιδόρεω, όνειδίζω.

Κάκός, ή, ὄν, comp. Κάκωτ τρός et Κάκίων, et (2) Κάκον, οῦ, τὸ, (1) malus, ignavus, infaustus, vilis: bad, cowardly, unfortunate, vile; (2) malum: an evil, baseness. 'Ăπειμ' ὅτου δ' ἀν ζω κάκὸς φάνησόμαι Phœn. 1019. Πάτριδί κάκων άν αι πόλεις έλασσόνων Phæn. 1031. Syn. (1) Πόνηρος, δειλός, δόλιδφρων, άνδοϊός, πάνοῦργός, άτυχης, φαῦλός, (2) συμφόρα, πόνός, πάθός, κάκότης. Ερ. (2) Ανήκεστόν, άσκόπόν, ἄμἄχὄν, βἄρῦπὅτμὄν, δύστλητὄν, δεινὄν, μὄγἔρὄν, φὄβ ερου, δάκρυσεν, θυμοδάκες, λυσσομάνες, ολόον, πίκρον, ἄελπτον, αίδλον, φιλαίακτον.

Κἄκοσμὄς, ου, ὁ, ἡ, fœtidus, olidus: bad-smelling, fetid. Pax 38. Syn. Δὔσώδης.

Κακόσπλαγχνος, ον, timidus: cowardly. κάκοσπλάγχνους τίθης Sept. Th. 223. Syn. Δειλός, κάκός.

Κάκοστομέω, convicior: to use a bad tongue. SYN. Λοιδόρξω, κάκηγόρξω, Soph. El. 597.

κακορρόθεω.

Κάκόστομός, ου, ό, ή, maledicus : abusive. Iph. A. 1001. Syn. see Κάκήγορος.

Κἄκόστρωτός, ου, δ, $\dot{\eta}$, male stratus: ill provided with beds. Agam. 539.

Κάκόσχολος, ου, ό, ή, male otiosus, infaustum otium creans: basely indolent, causing vexatious delay. Agam. 186.

Κακότεχνός, ου, ό, ή, mala arte factus; malum struens: of bad workmanship; mischievous.

Ἡ μἄλἄ δὴ κἄκὅτεχνὅς Ο. 14.

Κἄκὅτης, ητὄς, ἡ, (1) ignavia: cowardice; (2) improbitas : baseness ; (3) ærumna : trouble. Πῶς μἔ κἔλεύεις κἄκὄτητ' ασκεῖν Ρ. V. 1102. Syn. Κάκια, δειλία, άτασθάλια, μοχθηρία, κάκον, συμφορά. Ερ. (2) 'Αναγνός, άπηνης, άναιδης, (3) ἄλἔγεινὴ, αργεννὴ, λύγρὰ, ὄϊζυρὰ, στὄνὄεσσἄ, αργάλξα.

Κἄκὄτὕχὴs, ĕŏs, infelix: unhappy. Hipp. 665. See Τύχη. Syn. Δυστύχης, δυσδαίμων, κακόδαί-

μων, άθλἴός.

Κάκουργέω. See Κάκδεργέω.

Κάκοῦργός. See Κάκὄεργός.

Κάκουχία, ας, ή, mala possessio: an unfortunate possession. Sept. Th. 665. Syn. Όλξ-

Κακόφατίς, ίδός, ή, male ominata: evil-spoken.

Pers. 932. See Φăτis.

Κἄκὄφρἄδης, ĕŏs, mala cogitans aut machinans: designing evil, ill-mannerly. Νεικός αριστέ κάκοφράδες Ψ. 483.

Κακοφρονέω, malevolus sum, demens sum: to be evil-minded, to be mad. Agam. 1145. See

Κάκοφρων, δνός, cui mala est mens: evilminded, foolish. Θέων πόδωκεις τους κακόφρονας

βλάβαι Antig. 1104.

Κἄκὄχαρτός, ὄν, alienis malis gaudens: rejoicing at the misfortunes of others. Hes. Op. 193.

Κἄκοχρήσμων, ὄνός, improbus: bad. Κάκο-χράσμων γάρ ὁ δᾶμος Theoc. 4. 22. Κάκόψόγός, ου, δ, ἡ, maledicus: censori-

ous. Εν γάρ τοι πόλει δδε κάκοψόγῷ Theog. 287.

Κάκοω, damno afficio, vexo: to injure, harass. Ουδέν κακωσαι τους αναιτίους δέλω Herc. F. 1153. Syn. Κἄκουργέω, ἄνἵἄω, ἔνὄχλέω, ἄδἵκέω, ĕπηρĕάζω.

Κἄκύνω, ὕνῶ, malum vel improbum reddo: to render wicked. Ούκουν κἄκὐνει τοῖσδε Hec.

251. Syn. Κάταικίζομαι, διαφθείρω. Kăκωs, male, misere: wickedly, miserably.

Κάκον κάκως νίν Œ. R. 248.

Κἄλἄβροψ, potius Κἄλαύροψ, ὅπὄς, ἡ, pedum, baculus: a shepherd's crook, staff. όπηδεύουσα καλάβροπα Apoll. 4. 974. Ψ. 845. Syn. 'Ράβδος, λαγωβολον, κορύνη.

Κάλαθίσκος, ου, δ, parvus calathus: a little

basket. Theoc. 21. 9. See below.

Kăλăθŏs, ov, δ, calathus: a basket. X' ώs ai τον κάλάθον Call. Cer. 121. Syn. Κάνξον, κάνειον, σπυρίς, τάλάρος.

Κἄλἄμαῖος, α, ον, culmarius, inter culmos versans: of a reed or stalk, being among reeds.

Theoc. 10. 18. See Kanauos.

Κἄλἄμευτὴς, οῦ, ὁ, piscator: a fisherman. Theoc. 5. 111. See Κάλαμός. Syn. Αμητήρ, **ἄλἴεύς**.

Κἄλἄμη, ης, ή, stipula: a stalk, stubble, straw. Αλλ' έμπης κάλάμην ξ. 214. Syn. Κάρφός, ανθέριξ, κάλἄμὄς.

Κἄλἄμητὄμὄς, ου, δ, ή, ulmos secans : cutting stalks. Apoll. 4. 987. See above. Κἄλἄμίνθη, ης, ή, calamintha : wild mint. 'Οζοις αν καλαμίνθης Eccl. 648. Ερ. 'Υδρηλή,

χαιτήεσσά,

Κάλαμίσκος, ου, ό, parvus calamus: a little

reed. Acharn. 1034. See Κάλαμός. Κάλαμόςις, εσσά, εν, arundinaceus: of a reed. Iph. A. 1038. Ερ. Δὄνακόεις. See below.

Κάλαμός, ου, ό, calamus: a reed. Στέφανωσἄμενος κάλἄμφ λευκφ Nub. 993. Syn. Δόναξ, αῦλὄς, κἄλἄμη, ὄϊστὄς. Ερ. Πἴκρὄς, λἴγὔρὄς, ευάρμοστός, κηρόδετης, κηρόδετός, εῦ τρητός.

Κἄλὄμοστἔφης, ἔὄς, calamis circumdatus : covered with reeds. Κἄλἄμοστἔφἔων ἄπο βυρσῶν

Batrach. 126.

Κἄλἄμόφθογγόs, ὄν, calamo sonans: sounding with or on the reed. Ran. 231. See Κάλαμός.

Κάλαύροψ. See Κάλδβροψ.

Kἄλἔω, voco: to summon. Τησδέ δευρό χρη κάλειν Heracl. 545. Syn. Μετάπέμπω, φωνέω, μέταστέλλω, εκκάλεω, αποκάλεω, προπέμπω, κάλιστρέω.

Κάλησϊός, ου, δ, Calasius. Θέραποντά Κάλη-

σἴον Ζ. 18.

Kăλία, as, ή, nidus; domus: a nest; a home. Βἴότου πλήθωσι κάλιαί Hes. Op. 304. Syn. Νέοττια, οικία, οικός.

Κάλιστρέω, advoco: to summon. Έη επί παιδί κάλιστρεί Call. 3. 67. Syn. see Κάλεω.

Κάλλαιά, ων, τὰ, barbæ galligallinacei: a cock's gills. Eq. 495.

Καλλἴἄνειρά, as, ή, Callianira: one of the Nereids. Αμφίνομη και Καλλίανειρα Σ. 44.

Καλλίαs, ου, δ, Callias: a noble Æginetan.

Nem. 6. 63. I brevis, ut in Ξανθίας.

Καλλίθλεφάρος, ον, pulchras habens palpebras: having beautiful eyelids. Ion 189. See Βλξφάρὄν.

Καλλἴβὄαs, ου, δ, ή, pulchre resonans: beautifully sounding. Trach. 650.

Καλλίδοτρυς, υσς, pulchros racemos habens:

beautifully clustering, Œ, C, 682. See Böτ-

Καλλίθωλός, όν, ferax solum habens: having a rich soil. Orest. 1388. Syn. Ερίβώλαξ, **ἔρἴ**θωλὄς, εύκαρπὄς.

Καλλίγάληνός, όν, pulchre tranquillus: beautifully calm, placid. Troad. 837. See Γάλήνη. Καλλίγένεια, ας, ή, quæ pulchritudinem gignit: the producer of beauty, epith. of Ceres. Καὶ τῆ Καλλίγενεία Thesm. 299.

Καλλίγεφυρός, όν, pulchris pontibus instratus: covered with beautiful bridges. Rhes. 350. See

Γέφυρα,

Καλλίγυναιξ, αικός, δ, ή, pulchris mulieribus abundans: famed for beautiful women. Σπάρ-

την ες καλλίγυναικα ν. 412.

Καλλίδίνης, ου, pulchre fluens: fair-flowing. Herc. F. 368. See Δίνη. Syn. Εύρὄος, ευρβείτης, ἔυρρεύς, καλίρροσς, καλλιπόταμος, καλλινάσς, καλλιρέεθρος.

Καλλίδίφρος, ου, δ, ή, pulchro curru insignis: distinguished by a beautiful carriage. Hec. 471.

See Dippos.

Καλλίδοναξ, ακός, δ, ή, pulchras habens arundines: having beautiful reeds. Helen. 500.

Καλλιέπης, ĕŏs, facundus: using fair words, eloquent. Thesm. 52. Syn. Καλλίφθογγός, εύγλωσσός, ήδυξπης, εύστομός, ήδυγλωσσός, ήδυλόγος, μελίγηρυς, ίμεροφωνός.

Καλλἴέρεω, rite seu fauste sacrifico: to sacrifice auspiciously. Πρίν ή γε με καλλίερησαι

Theoc. 148.

Καλλιζύγης, čos, bene junctus: beautifully joined. Androm. 276. See Zĕγŏν, and below.

Syn. Ευζύγης, εύτυκτός, εῦ ἄραρώς. Καλλίζωνός, ου, ή, pulchro cingulo ornata: beautifully girt, graceful. Καλλίζωνοί τἔ γὕ-ναῖκἔς Η. 139. Syn. Εὐζωνὄς, λἴπἄρόζωνὄς. Καλλίθριξ, ἴτρἴχὄς, δ, ἡ, pulchros habens pilos: having beautiful hair, fair-maned. "Όπως

καλλίτριχες ίπποι Κ. 491. Syn. Εύθριξ, ηϋκόμός, κατάβόστρυχός, χαιτήεις, καλλικόμός.

Καλλίκαρπός, ου, ό, ή, fœcundus; producing beautiful fruit. P. V. 369. Syn. Εύκαρπός,

πολυκαρπός, άγλασκαρπός, ζείδωρος.

Καλλἴκολώνη, ης, ή, Callicolone: a beautiful

eminence in Troy. Υ. 151. Καλλικόμός, ου, δ, ή, pulchras comas habens: having beautiful hair. I. 449. Syn. see Καλλίθριξ.

Καλλίκρήδεμνός, ου, δ, ή, pulchram habens vittam: having a beautiful fillet. Καλλικρήδεμνοί ενεικαν δ. 623. ΒΥΝ. Λιπαροκρήδεμνος, χρυσὄμίτρης, ευστέφανός.

Καλλίλαμπέτης, ου, pulchre lucidus: sweetly

beaming. Anacr. fr. 135.

Καλλιμάχος, ου, δ, Callimachus. Olymp. 8. 108. See Μἄχη.

Καλλἴμορφός, ὄν, pulchra forma insignis: fair-formed. Androm. 1155.

Κάλλἴμὄς, η, ὄν, pulcher, elegans: beautiful. Μετεπειτά δε κάλλιμος ουρος λ. 639. Syn. see

Καλλίνἄὄς, ου, ό, ή, pulchrifluus: fair-flow-g. Έστιαν οικεί πάρα καλλίνἄον Alcest. 600., answered by δέξατο ξείνον νότερφ βλεφάρφ.

Καλλίνικός, ου, δ, ή, victor egregius: gloriously victorious. Τον καλλίνικον μετά δεών εκώμασεν Herc. F. 179.

Καλλίὄπη, ης, ή, Calliope: one of the nine Muses. Hes. Θ. 79.

Pros. Lex.

Καλλίπαις, παιδός, pulchram sobolem habens: having beautiful offspring. Agam. 737.

Καλλίπἄρηὄς, οῦ, ὁ, ἡ, pulchras habens genas: fair-cheeked. Θέμιστι δέ καλλιπάρήφ O. 87.

Καλλιπάρθενός, ου, ό, ή, pulchras habens virgines: of or having beautiful virgins. Iph. A. 1574.

Καλλἴπέδιλὄς, Καλὄπέδιλὄς, ου, ό, ή, pulchros habens calceos: having beautiful sandals. Καλ Μαιάδα καλλίπεδιλον Hom. Merc. 57. Theoc. 25. 102.

Καλλίπτωλός, ου, δ, ή, pulchrum habens peplum: fair-robed. Troad 339. See Πεπλός. Καλλίπηχύς, τός, pulchros habens cubitos: having fine elbows. Ω καλλίπηχύν Έκτόρος βράχίονα Troad. 1194. See Πήχύς.

Καλλίπλουτός, ου, δ , $\tilde{\eta}$, magnas habens opes:

very wealthy. Olymp. 13. 159.

Καλλίποταμός, ου, δ, ή, pulchre fluens: fair-flowing. Phoen. 654. See Ποταμός.

Καλλίπρωρός, όν, pulchram habens faciem: handsome. Sept. Th. 529.

Καλλίπυργός, Καλλίπύργωτός, ου, δ, ή, bene munitus turribus: well fortified. Bacch. 1191.

Καλλίπωλός, ου, ό, ή, pulchros habens equos: famed for beautiful horses. Olymp. 14. 2. Syn. Εύπωλος, εύιππος.

Καλλίρε θρός, Καλλίροδς, Καλλίροδος, ου, δ, ή, pulchre fluens: fair-flowing, limpid. Δίρκα θ' ά καλλιρέεθρος Herc. F. 780. Τυκτήν καλλιρόον

ρ. 206. B. 752. Syn. see Καλλιδινής. Καλλιστάδισς, δυ, pulchro stadio celebris: famed for a beautiful stadium or course. Iph.

T. 437. See Στἄδἴὄν.

Καλλιστεία, ων, τα, optimi et pulcherrimi præmia: the rewards of the noblest and best.

Καλλίστευμά, ἄτὄς, τὸ, pulchritudinis præstantia: pre-eminence in beauty. Phoen. 222. SYN. see Kállos.

Καλλιστεύω, pulchritudine excello: to excel in beauty or strength. Troad. 228.

Καλλιστεφάνος, ου, ό, ή, pulchra redimitus corona: decorated with a beautiful garland. Bacch. 372. See Στέφανος.

Καλλίσφὔρὄς, ου, ὁ, ἡ, pulchros talos vel pedes habens: having beautiful ancles or feet. Καλλισφυρού Ευηνίνης Ι. 553.

Καλλίτοξός, ου, ό, ή, arcu bene instructus: distinguished by a beautiful bow. Phœn. 1177. Καλλίφεγγήs, ĕŏs, pulchrum splendorem

habens: beautifully beaming. Troad. 853. Καλλίφλοξ, ὄγός, pulchra flamma coruscans: blazing with a beautiful flame. Ion 707.

Καλλίφθογγός, όν, pulchrum reddens sonum: sweet-sounding. Ουδ' Ιστοις εν καλλιφθόγγοις Iph. T. 221. Syn. see 'Hδυčπήs.

Καλλἴφυλλός, ὄν, pulchris foliis præditus: Anacr. 5. 3. Syn. Ακρίhaving fair leaves.

τόφυλλός, ευπέταλός.

Καλλίχὄρὄς, ου, ό, (1) Callichorus: the name of a river, also a famous fountain in Attica; (2) δ, ή, pulchra chorea gaudens: loving the beautiful dance. Apoll. 2. 904. Herc. F. 690.

Καλλόνη, η̂ς, ή; Κάλλός, ἔός, τό; Καλλόσυνη, ης, ή, pulchritudo: beauty. Bacch. 451. Syn. Ευμορφία, ώρα, είδος, Helen. 23, 389. κόσμος, ευπρέπεια, ακμή, κύπρις, χάρις, αγλαία. Ερ. Χἄρἴεσσἄ, αμβρόσἴα, ἄρίζηλός, ἄγητός, άγλαὴ, ἔπήρατός, ἱμερὄεσσα, ἡδεῖα, μαρμαίρουσα, δαιδάλεα, εάρινη, ουράνια, θεσπέσια, περίβλεπτος, ζάθξα, γλύκξρα, αρίπρξπής.

Κάλλὄς, Καλλὄσὔνη. See above.

Καλλύνω, ὔνῶ, pulchrum reddo: to beautify, to embellish. Antig. 503.

Καλλωπίζω, decoro: to decorate. Lysistr. 44. SYN. Αγάλλω, κοσμέω, ασκέω, σεμνύνω.

Πόλλἄ Καλόν, ου, τὸ, lignum: wood, a log. Syn. see δε κάγκανα καλα Η. Merc. 112. Ξϋλὄν.

Καλόπεδιλός. See Καλλίπεδιλός.

Κάλος, ου; Κάλως, ω, ό,; Κάλωδίου, ου, τὸ, rudens, funis nauticus: a cable, rope. Εν δ' ὅπἔρας τε κάλους τε ε. 260. Med. 280. Vesp. 379. Syn. Πείσμα, ποῦς, σχοινίον. Ερ. Εύ-

στρεπτός.

226

Kaλos, η, ον, pulcher, honestus: beautiful, honourable. Τἄ μὴ κἄλἄ καλἄ πἔφανται Theoc. 6.19. The penult. of καλδs is always long in Homer, always short in the Attic poets, and common in Hesiod and Theocritus. See Clark. Il. B. 43. Syn. Αγάνος, ενειδής, εκπρέπής, ώραῖσς, περικαλλής, σεμνός, ευδοκιμός, άγάθος, ανδρεῖσς, ήδυς, ευπάρεισς. Ρηπ. Αγλάηφι πεποιθώς.

Κάλπις, ιδός, ή, urna: a pitcher. Υερικασι κὰκ τῶν καλπίδων Lysist. 400. Syn. Ὑδρῖα, κἔρἄμὄς, ἐλκὕδρῖὄν, σταμνός. Ερ. Χαλκἔα, αρ-

γυρέα, μέγάλη.

Κἄλὔβη, ης, ή, tugurium: a hut. 'Υπὸ πλεκταῖς κἄλὔβαισι Theoc. 21.7. Syn. Ἐπαὐλἴον, σκηνή, οικίδιον, μυχός.

Κἄλύδναι, ῶν, αί, Calydnæ: islands, called also Sporades. Νήσους τε Κάλύδνας Β. 677.

Καλύδων, ωνός, ή, Calydon: a famous city in Ætolia. Κἄλὔδῶνἄ τἔ πετρήεσσαν Β. 640. Αιπεινή, εραννή. ΡΗΒ. Πελόπίας χθόνος εν αντιπόρθμοις πέδι' έχουσ' ευδαίμονα Eur. Me-

Καλύδωνίσε, α, σν, Calydonius: of Calydon.

Call. 3. 218. See above.

Κάλυμμά, άτος, το, velamen: a covering, veil. Iph. T. 373. See Κάλύπτω. Syn. Σκέπάς, πέρίπετασμά, χλαινά, περιβόλαιον, ελύτρον, κάλύπ-

τρα. Ερ. Κυάν ἔδν.

Κάλυξ, ὕκὄς, ή, (1) calyx, flos, inpr. rosæ, nondum expansus: a rose-bud; (2) mundus muliebris: a female ornament. Εμπλέξας καλύκεσσι Theoc. 3. 23. Ερ. 'Ρόδεα, ειαρινή, πορφύρξα, ιυστέφανός.

Κάλυπτός, $\dot{\eta}$, $\dot{\delta}\nu$, et $o\hat{v}$, $\dot{\delta}$, $\dot{\eta}$, tectus; tegens: covered; covering. Antig. 1011. See Κάλύπτω. Syn. Στεγάνδε, κάτηρεφήε, επηρεφήε.

Κάλύπτρα, as, ή, tegmen capitis muliebre: a female's head-dress, veil. Επέθηκε καλύπτρην ε. 232. Syn. Κάλυμμά, σκέπασμά. Ερ. Δαιδάλεα, αργύρεα, αργύφεη, δενδρήεσσα, λίπαρή, εύοδμός, ἄπἄλη, Σιδόνἴα.

Κάλύπτω, tego, operio: to hide, veil. Χέρσω κάλύπτειν τους δάνοντάς ενάλίους Helen. 1065. Syn. Κεύθω, κατακαλύπτω, σκεπάζω, σκεπαω,

αποκρύπτω, ἔρἔφω.

Κάλυψω, όδε, ή, Calypso: a nymph. Τά μοϊ άμεροτα δωκέ Καλυψώ η. 259. ЕР. Нйкоров, άμβρότος, νύμφη, δεινή δέος, ευπλοκάμος, διά, διά

θεάων, ποτνία, δολόεσσα, Ατλαντίς.

Καλχαίνω, (1) purpura perfundo: to dye with purple; (2) profunde cogito: to consider deeply, be anxious for. Heracl. 40. Syn. (2) Μεριμνάω. See Schol. Antig. 20., and Class. Journ. No. тхии. р. 86.

Κάλχας, αντός, δ, Calchas: an illustrious Grecian prophet. Κάλχας Οδυσσεύς Μενελεώς Β' ἄ δ' ου κάλως Iph. A. 107. Εν. Θεστορίδης, οιωνόπόλων όχ' άριστός, Αξόπρόπός, οιωνιστής, μαντίς.

Κάλωδιον. See Κάλος, ου.

Κάλως, ω, δ. See Kάλδς, funis nauticus.

Kăλωs, pulchre, bene, recte: beautifully, properly, rightly. Τους κάλως τέθνηκότας Hec. Syn. Κάλά, εῦ, ευπρέπως, ευσχημόνως, ευδόκτμως, ευσ έβως, ορθως, ακριβως.

Κἄμἄξ, ἄκὄς, ή, (1) lignum erectum vitem sustinens: a pole supporting a vine; (2) lignum hastæ, hasta: a shaft, spear. Ἡν κἄμἄκὄς αμφοίν χείρ' ἄπεστερημενοιν Phœn. 1418. Syn. (1) Σκόλοψ, χάραξ, (2) ἄκόντἴον, δόρυ.

Καμαρινά, ης, ή, Camarina: a lake in Sicily, also a city on the lake; a nymph. Καμαρίνα δέος εύφρων Olymp. 4. 21., answering

to ύψηλοτάτων μάρτυρ' ἄέθλων.

Κἄμἄτηρὄς, ὄν, laboriosus, defessus: laborious,

worn out. Lysist. 542. See below.

Κάμάτος, ου, ό, labor: labour. Κἄμἄτος βρότοισιν απόρια τε γίγνεται Orest. 309. Syn. Κόπός, μόχθός, ότλός, πόνός, νόσός, απόρία. Ερ. Δυσπονής, θυμοφθορος, πολυάιξ, αινός, αργαλέος, θυμαλγής, άσπετός, δύσαλγής, μόγερός, κυδάλίμός, όλόδς, στόνδεις, άθλίδς, μοχθηρός.

Κἄμἄτώδης, ĕŏs, gravis, laboriosus : laborious, severe. Nem. 3. 28. See above. Syn. Ěπἴμοχθός, επίπουδς, μογερός, μοχθηρός, πόλυπουός, αργάλεσς, λυπηρός, τλησίπονός, φίλοπονός.

Κάμειρός, ου, ή, Camirus: a city in Rhodes.

Καϊ αργίνδεντά Κάμειρον Β. 656.

Κἄμηλὄς, ου, δ, ή, camelus: a camel. Είναι καμήλοις αστραβιζούσαις χθόνα Æsch. Sup. 293. Ερ. Κυρτή, πάχύκνημός.

Kăμινόs, ου, δ, caminus, fornax, ardor: a forge, furnace, heat. Χεῖρἄ κἄμίνου Hom. 47. 2.

SYN. ITVOS.

Κἄμινὰ, ŏŏs, ή, camini fuligine oppleta: cavered with soot. Γρηϊ κάμινοι ισός δν σ. 27.

Καμμόνῖα, as, ή, perseverantia, victoria: perseverance in a conflict, victory. Δψη καμμονίην Ψ. 661.

Κάμμὄρὄς, ου, ό, ἡ, infelix : unfortunate, ill-fated. β. 351. Syn. Άθλϊος, πἄνάθλἴος, δύσ-

μόρδς, δυστυχής.

Κάμνω, 2. a. ἔκἄμὄν, fatigor, laboro, labore fungor: to labour, suffer, to end one's labour. Heracl. 990. Syn. Κόπιαω, κόπουμαι, νόσεω, αρβωστέω, ασθένέω, μάλακίζομαι, πόνέω, εργάζο.

Καμπη, ηs, η, flexura; articulus: a turning,

inflexion; a joint. Nub. 969.

Κάμπϊμός, η, όν, flexilis: winding. Εξέπλησά καμπίμους Iph. Τ. 81.

Κάμπτω, ψω, flecto: to bend. Eur. Sup. 758. Syn. Γνάμπτω, στρέφω, τρέπω, κάθάπτδμαι.

Καμπύλος, όν, curvus, inflexus: bent, curved. Syn. Κάμπι-Ετιταίνετο καμπύλα τόξα Ε. 97. μός, ευκαμπής, στρεπτός, αγκύλός.

Καμψίπους, πόδός, pedes flectens: swift. Καμ-ψίπους Ερινύς Sept. Th. 792., answering to ομ-

μάτων ἔπλάγχθη. Κἄνἄκη, ηs, ή, Canace: the mother of Triops.

Αιδλίδος Κάνάκης γένδς Call. 6. 99. Κάναφδρός, Dor. of Κάνηφόρός, q. v.

Κἄνἄχξω, et Κἄνἄχίζω, resono: to resound. Κνήμη καναχησε δε χαλκός τ. 469. SYN. Ηχέω, δουπέω, ανίαχω.

Κἄνἄχἡ, η̂s, ἡ, crepitatio, sonitus: a rattling, ου κάπηλεύσειν μάχην. sound. Τοῦ και ὄδόντων μεν κανάχη πελέ Τ. 365. Syn. Ψόφος, αραγμός, πατάγος, κτύπος, δοῦπός, ηχή.

Kăνăχηδă, cum strepitu: with a loud blast. Λυδίαν μίτραν κάνάχηδά πέποικιλμέναν Nem. 8. 25., answered by άμεραις εχθρά δ' ἄρἄ πάρφἄσϊς ην και πάλαι.

Kăνăχηs, ĕŏs, ὁ, ἡ, strepens: sounding.

Choëph. 146. See Κἄνἄχή. Κἄνἄχίζω. See Κἄνἄχξω.

Κάνειδν. See Κάνεσν.

Κάν ἔὄν, Κάνοῦν, Κάνειὄν, ου, τὸ, canistrum: a basket, dish. Εν κάνξω μξγάς άρτος Theoc. 24. 135. Iph. A. 1564. κ. 355. Syn. Κἴδωτός. κάλάθος. Ερ. Χρύσειον, χάλκειον, εὐκύκλον, περικαλλες, χρυσήλατον.

Κάνηθός, ου, ό, Canethus. Τόν ρά Κάνηθος

Κάνηφορέω, canistrum gero: to bear a basket.

Lysist. 1194. See Kăvěŏv.

Κάνηφόρός, ου, δ, ή, canistrum gerens: bearing a basket. Av. 1551. See Κανέον.

Kάνθἄρὄς, ου, δ, (1) scarabæus: a beetle; (2) portus Piræensis: one of the three harbours of the Piræus. 'Ο κάνθἄρος δε πρὸς τῖ Pax 45.

Κανθήλια, ων, τα, onera asinorum, clitellæ: panniers or packs carried on asses. Αυτοίσι τοίς κανθηλίοις Vesp. 169.

Kάνθος, ου, δ, Canthus: one of the Argonauts.

Κανθώδης, ἔδς, aduncus: crooked. 'Ράμφεῖ κανθώδει τοργός ἔκοψε νέκυν Call. fr. 204. Ruhnken. Ep. Crit. ii. p. 47. proposes 'Ραμφεί ακανθώδει.

Kάνθων, ωνός, δ, asinus: an ass. Vesp. 179.

SYN. 'Ovos.

Κάννα, as, ή, canna, storea: a reed, mat. Κάννας ουρήσω μηδ' απόπάρδω Vesp. 393, Syn. Ψιαθός, δόναξ.

Κάνοῦν. See Κάνξον.

Κάνωεϊς, ϊδός, ή, Canobica: Canobian, Ποόχὄῆσι Κάνωειδός εγγύθεν ακτής Solon. ap. Plut. in Vit. 92.

Kăνωβόs, ου, ή, Canobus: a city of Egypt.

P. V. 871. See above.

Kăνων, ὄνος, δ, regula; canon: a rule; the handle of a buckler. Γνώμης πονηρας κανοσίν αναμέτρουμένος Eur. El. 52. Syn. Στάθμη, γνώμων, δασμός.

Κἄπάνεὺς, εως et η̈ός, δ, Capaneus: one of the seven chieftains against Thebes. Οὐτ' άν γ' ετ' ορθως Καπανέως κεραύνιον Eur. Supp. 496. Ερ. Αγάκλειτός, χαλκότευχής, άρηϊφίλός, κυ-

Κάπάνηιαδης, Κάπάνήιος, ου, δ, Capaneo satus: of or descended from Capaneus. Όρσο πέπου

Κάπάνηϊάδη Ε. 108, 109.

Κάπἔτος, ου, ή, fossa: a ditch. Αμφί δὲ κυὰνἔην κάπἔτον Σ. 564. Syn. Τἄφρος, ὄρυγμά, δἴάρυξ, βὄθρός. Εν. Κοίλη, βάθεῖα.

Kaπη, ης, ή, præsepe; pabulum equis in præsepi appositum: a stall; fodder. Εφ' ἱππείησῖ

κάπησι δ. 40. Syn. Φάτνη.

Κάπηλείον, ου, τό, caupona: a place where provisions are sold, a tavern. Ουδέν ποϊών άλλ' ή κάπηλείον σκόπων Lysist. 427.

Κάπηλεύω, cauponor: to sell by retail, keep a tavern. See Monk, Hippol. 956., and Blomfield's Gloss. Sept. Th. 541. Ελθών δ' ἔοικεν

Syn. Απεμπόλαω. χλευάζω.

Κάπηλἴκως, institorie, dolose: like an innkeeper, deceitfully. Ου δητ' επεί νῦν μεν καπηλἴκῶς ἔχει Plut. 1063.

Κάπηλός, ου, ό; Κάπηλίς, ίδός, ή, caupo: an innkeeper. Κεί τις κάπηλος η κάπηλις του χόός Thesm. 347. Syn. Πάνδοκος.

Kăπνη, ηs, ή, caminus: a chimney. Vesp. 143. See Κάπνος. Syn. Κάμινος.

Κάπνιαω, fumigo: to fumigate. καπνίδωσιν Apoll. 2. 132.

Κάπνίζω, fumum excito: to raise a smoke. Κάπνισσάν τε κατά κλίσίας Β. 399. Syn. Κάπνϊάω, πῦρ ἄνάπτω.

Κάπνδόμαϊ, in fumum redigo; fumo: to reduce to smoke; to smoke. Δέμας κάπνοῦται

κλιμάκων ορθοστάδων Eur. Sup. 507.

Κάπνος, οῦ, ὁ, (1) fumus: smoke; (2) poët. ignis: fire. Ἱĕμĕνος καὶ καπνόν α. 58. Syn. Άχνη πυρός. Ερ. Θυώδης, αίθοψ, κάκός, αίματόεις, ἄδευκὴς, ευώδης, εύοδμὄς, σκἴόεις, μελας, κνισσήεις, λευκανθής.

Καππυρίζω, torrefio: to crackle. Λακεί μέγα καππυρίσασα Theoc. 2. 24. Syn. Φλεγμαίνο-

μαι, φλόγίζομαι.

Kάπράω, proprie de porca aprum appetente; salax sum: to play the wanton. Γραδς κάπρώσης τάφοδια κατεσθίειν Plut. 1025.

Κάπριός. See Κάπρός.

Κάπρος, Κάπριος, ου, δ, aper: a boar. Phœn. 422. Λ. 414. See above. SYN. "Ys, χοιρός. Ερ. Ορέστερος, ολοόφρων, άγρισς, άγροτερος, βλόσϋρός, Αίτωλός, Ερυμάνθϊός, χάμαιεύνης, αργιόδων. Phr. see Hes. Scut. 386-391.

Kάπτω, " aperio os ad captandum aëra; edo avide et cum spiratione." Damm.: to gasp, eat greedily. Eccles. 687. Syn. Ανἄκάπτω, εκ-

πν ξω, κάφξω.

Kăπυροs, à, ον, torridus, fervidus: parched, burning. Αλλά με τις κάπυρα νόσος Theoc. 2. 83. SYN. Δεινός, αυάλεός.

Κάπυς, υός, δ, Capys. Ασσάρακος δε Κάπυν δ δ' ἄρ' Υ. 239.

Kăπω, inus. spiro; antiquitus, capio. Κάπτω, and Damm in Κάπω.

Κάρ, αρός, δ, Car: a Carian. "Ωσπέρ οἱ Κάρες μέν οῦν Αν. 292.

Kăρ, Kăρŏs, δ vel τδ, capillus rasus, rescissus, ideoque res vilissima : a slip of hair, anything mean. Τίω δέ μίν εν κάρδς αίση Ι. 378.

Κάρ, Κάρα, Κάρη, τδ, (gen. κρατός, dat. κρατί and κάρα, acc. τον and το κρατά, also το κάρα. See Schol. Hec. 432.); Κάρηἄρ, gen. ήἄτὄs and ητός; Κάρηνόν, ου, τό, caput: the head, the summit. Εξ ὄρέων έπι καρ μινύθει δέ Π. 392. Αργους κάρα σου λειψάνφ πεπληγμένος Med. 1384. Δ. 443. Τ. 405. Ουλύμποιδ κἄρήνων Η. 19. Κἄρα is frequently used with an adjective, per synecdochen, to denote a person; as, φίλον κάρα, a dear person. Syn. Κέφαλή, κόρση. ΕΡ. Δύστηνὄν, πάλλευκὄν, βακχεῖὄν, άθλἴὄν, κάσίγνητον, ομόλεκτρον, ανδσίον, ξυρηκές, ξανθόν, κάκὄν, φἴλόν, άλκἴμὄν, γἔραιὄν, κἄτάπτυστόν, καλλἴνικόν, εγκἔκαρμἔνὄν, πόλἴὄν, αιπεινόν, ἄκρὄν, αμενηνόν, δίον, ίφθιμον, ανθοκομον, αθανάτον, δεινόν, λάσϊόν, ευπλόκαμόν, λάχνη έν, λαιμότιητον, χαρίεν, υπεροπλον, σμερδαλεον, ωκυμόρον,

Κάραδοκέω, expecto: to expect, look out for. Κάραδόκήσω σην έκει πάρουσίαν Iph. A. 1432.

Kα est brevis, ut quod a κάρα derivatur. Syn. Προσδόκαω, δόκεύω, ελπίζω.

Κάραμεις, ιός, ή, Carambis: a promontory of Paphlagonia. Κάλξουσι Κάραμειν Apoll. 2. 361.

Κάρανιστηρ, ηρός, Κάρανίστης, ου, ό, ή, mortis capitalis auctor: one who cuts off the head. Αλλ' οδ κάρανιστηρές Eumen. 186. Rhes. 817. Syn. Θάνάτηφορός, ποίνζμός.

Kăρανδω, ad fastigium perduco, perficio: to bring to a head, terminate. Μή καρανωσαι φίλοις Choëph. 693. Syn. Κἔφἄλαιὄω, τέλειδω.

Κἄρατὄμέω, caput abscindo: to behead. Χρῆν κἄρατὄμεῖν ξἴφει Rhes. 582.

Κἄράτὄμὄς, ου, ὁ, ἡ, cui caput est abscissum, aut qui a capite est abscissus : having the head cut off, or cut from the head. Καὶ κάρατόμοις χλίδαιs Soph. El. 52.

Κάρβανός, ου, ό, ή, barbarus : a barbarian, foreigner. Κάρβανός ων δ' Έλλησϊν Æsch. Sup. 921. Syn. Βάρβάρὄς, αλλόφυλός, ξένός.

Καρδαμίζω, de nasturtio garrio: to babble about the nasturtium. Τι καρδαμίζεις ου βάδιεί δεῦρ' ὡς ἔμέ Thesm. 617.

Κάρδαμον, ου, τδ, nasturtium: a kind of watercress of an acrid taste. Καὶ βλέποντων κάρδαμα Vesp. 455.

Καρδάμϋλη, ης, ή, Cardamyle. Καρδάμϋλην

Ενόπην τε I. 150.

Καρδία, Κράδία, as, ή, cor, animus: heart, affection, courage. Καρδίαν έξειν δόκεις Iph. A. 1173. Κινει κράδιαν κινει δε χόλον Med. 98. Syn. Κηρ, κέαρ, ητόρ, φρην, θυμός. Ερ. Κάθαρα, φἴλη, ταλαινά, πολλά τλᾶσά, θἔὄσἔβἡς, πρόφρων, σίδηρεη, ἄχνυμένη, ἄτειρης, μενεδήϊος, ἄτρωτος, αμείλιχος, αλέγεινη, απειροκάκος, αδολός, ατολμός, Βράσεῖά, βάθύπλουτός, γὄέρὰ, Βαρσάλξα, μελαινά, πινύτη, σφαλερά.

Καρδισδηκτός, όν, cor mordens: annoying the heart, galling. Agam. 1447. See above. Syn. Θυμόδακής, δηξίθυμός, δυμόν κατέδων, καρδίας

δηκτήρισς.

Καρδόπίων, ωνός, δ, Cardopion. Έπειτα δ' ώς ο Καρδοπίων την μητέρα Vesp. 1178.

Κάρδοπός, ου, ή; Καρδόπη, ης, ή, mactra: a kneading-trough. "Οστις κάλξος ειξ κάρδόπον την καρδόπην Nub. 1253. Syn. Μάκτρα. Κάρη. See Κάρ.

Κἄρηκὄμἄω, comam alo: to have long hair. Κέλευε κάρηκομοωντάς Αχαιούς Β. 11. Κὄμῶ, κἄτἄβόστρὕχὄς ειμῖ.

Κάρηνον. See Κάρ.

Καρία, as, ή, Caria: a territory in Asia Minor. Έτι νῦν τον οφθαλμον πἄρἄβαλλ' εις Καρίαν Eq. 17.

Καρϊκόεργης, εός, δ, ή, a Carica gente factus: wrought or made by the Carians. Anaer. fr. 137.

See below.

Καρϊκός, ἡ, ὄν, Carius; hinc, vilis, exiguus: Carian; paltry, small. Σκόλιῶν Μἔλήτου Κα-

ρικών αυλημάτων Ran. 1302.

Καρίs, iδόs et îδόs, ή, squilla: a shrimp. Eupolis habet Έχων το πρόσωπον καρίδος μασθλητίνης. Sed Eubulus: Ωρχοῦντο δ' ώς καρίδες ανθράκων ἔπι.

Καρίων, ωνός, δ, Carion: the name of a slave. Παῖ Καρίων τὰ στρώμἄτ' εκφέρειν σ' έχρην Plut. 624. For the quantity of the first syllable of Καρίων see Brunck, Plut. 1100.

Καρκαίρω, resono, sonum edo qualem res sicca vi pulsata: to resound, to crack. T. 157. SYN. Ηχέω, ἄρἄβέω, κινέδμαι.

Καρκϊνίτης, ου, δ, Carcinites. Έτερος τράγφδὸς Καρκινίτης έρχεται Vesp. 1505.

Κάρκϊνός, ου, ὁ, cancer; signum cœleste; forceps: a crab; the constellation called the Crab; a pair of pincers. Τον κάρκινον ορθά βάδίζειν Pax 1083. Ερ. Λέχριός.

Κάρνεα, item Καρνεία, ων, τα, Carnea: a festival in honour of Apollo, instituted on account of his punishment of one Carnus, a prophet. See Heyne, Pind. Pyth. 5. 103. Τἄ δέ Κάρνξα και δή εφέρπει Theoc. 5. 83.

Καρνειάδης, ου, δ, Carneades: the father of Telesicrates, an illustrious Cyrenean. Pyth. 9.

127. See Καρνειάs.

Καρνειάς, άδος, ή, Carneas: of or belonging to the festival Carnea. Καρνειάδες ήλυθον ώραι Call. 2.87.

Kăρŏs, ov, δ, sopor cum gravedine: a deep

sleep. Apoll. 2. 203. See Κάρδω.

Κἄρὄω, veternum induco: to render torpid. Θάνάτω κεκάρωμενά Theoc. 24. 55. Syn. Bάρύνω.

Κάρπἄθός, et per metath. Κράπἄθός, ου, ή, Carpathus: an island, from which the Carpathian sea derived its name. Κάρπἄθὄς ηνέμοεσσα Hom. Apoll. 43. Είχον Κράπαθόν τε Κάσον τε Β. 676. Ερ. Παιπάλδεσσά.

Καρπάλιμός, ου, ό, ή, celer: quick. Καρπάλίμοισι πόδεσσι Χ. 166. Syn. Ωκύς, αιψηρός,

τάχυς, οξύς.

Καρπάλζμως, raptim, cito: rapaciously, quickly, rapidly. Τόφρα δε καρπαλίμως μ. 166. Syn. Οξϋ, οξέως, τἄχυ, τἄχεως, ρίμφα.

Καρπίζω, fructum decerpo: to yield fruit.

Helen. 1327.

Κάρπιμος, ου, δ, ή, frugifer: fruitful. ξένων τους καρπίμους Εq. 326.

Καρπόποιός, Καρπότρόφος, Καρπόφόρος, ου, ή, fructificus: fruit-yielding, bounteous. Rhes. 961. Ion 478. Helen. 1500.

Καρπόδμαι, fructum percipio, fruor, consequor: to reap the fruits, possess. Hipp. 1425. SYN.

Απόλαύω, καρπίζομαι.

Καρπός, οῦ, ὁ, (1) fructus: fruit, produce, offspring; (2) junctura manuum: the wrist. Hec. 593. χ. 277. Ερ. 'Αφθόνος, αθανάτος, άφειδής, γλύκυς, ζείδωρος, φερέζωσς, νεσθηλής, ερίθηλής, Βάλλων, πολυγηθής, χάριεις, πίων, οίνοψ, μελίηδης, μελίφρων, δερειός.

Καρπότρόφος. See Καρπόποιός. But it is found acuted on the second, in a passive sense,

in Orph. H. in Nub. 17.

Καρπόφόρδε. See Κάρπόποιδε.

Κάρπωμά, ἄτὄς, τὸ, (1) fructus, quæstus: fruit, gain: (2) victima: a victim. Æsch. Sup. 1008. Syn. 'Ονησίς, θύσια, προσφόρά.

Κάρδωτόs, ov, δ, Carrotus: the brother of the wife of Arcesilaus. Pyth. 5. 34.

Κάρτἄ, valde: very, very much, powerfully. Κάρτἄ προσχωρεῖν πόλει Med. 224. Syn. Πἄνὔ, άγαν, μάλά, μεγάλως, δεινώς.

Καρταίπους, Κράταίπους, πόδός, validos pedes habens: strong-footed. Olymp. 13. 113. Hom.

Καρτ εραίχμης, ου, δ, bellator validus: a valiant warrior. Isth. 6. 55.

Καρτερέω, forti animo sum, patienter fero: to be brave, persevere, endure. Alcest. 1097. Syn. Διακαρτέρεω, διαρκέω, μένω, υπόμενω, αντέχω, διάτελεω.

Καρτ ξρύθυμός, ου, δ, ή, tolerans: strong in

mind, resolute. Ἡγήτορα καρτέροθύμων Ψ. 512. Syn. see Κράτξρόφρων.

Καρτέρδς. See Κράτέρδς.

Καρτέρὄχειρ, χειρός, validus manu: strong-handed, powerful. Hom. 7.3.

Κάρτιστός, Κράτιστός, η, όν, præstantissimus: most excellent. Z. 185. Τον κράτιστον Έλλαδος Helen. 41. Syn. 'Αριστός, ανδρειστάτος, ανδρωδέστατός.

Κάρτὄς. See Κράτὄς. Καρτύνω. See Κρατύνω.

Κάρυκόποιξω, suaviter condio : sermonem variis modis condio : to season agreeably ; to varnish. 'ὅτἴὴ λἔγειν οἶός τἔ κάγὼ καὶ κἄρυ κὅποιεῖν

Κάρτον, ov, τδ, nux juglans: an almond, nut. Σύκοις και κάρυοις και εδέσμασι Ran. 31.

Κάρύστιος, α, ον, Carystius: of Carystus. Lysist. 1068. Prima brevis, ut in Κάρυστός.

τε Κάρυστον έχον Β. 539.

Καρφάλ εσs, Καρχάλ εσs, δν, δ, ή, siccus, aridus: dry, parched. Καρφάλεων τα μεν άρ τε ε. 369. Δίψη καρχάλξοι Φ. 541. SYN. Ξηρός, αζάλξός, κάτάξηρός.

Καρφηρή, η̂s, ή, festuca: a straw. Ion 171. See Wesseling. Diod. Sic. vol. ii. p. 103.

Κάρφος, εσς, το, palea: chaff, bran. Apoll. 3. 291. Syn. Σκινδαλμός, κάλάμη, φρύγάνον.

Κάρφω, sicco, arefacio: to parch up. v. 430. Syn. Αυαίνω, ξηραίνω.

Καρχάλεσς. See Καρφάλεσς.

Καρχάροδους, οντός, acutos habens dentes: sharp-toothed, ravenous. Κυνών υπο καρχάροδόντων Ν. 198.

Καρχήσιον, ου, τὸ, (1) poculum: a goblet; (2) summa pars mali nautici: the shrouds of a ship. Πέσοῦσὰν εκ καρχησίων Hec. 1251. SYN. (2) 'IKPĬŎV.

Κάσαλβάζω, convitior: to act the strumpet, revile wantonly. Eq. 354. See below. Syn. Λοιδόρεω, δεννάζω, επισκώπτω, επηρεάζω, κερ-

τομέω.

Κάσαλβάς, άδός, ή, meretrix: a harlot. Eccl. 1098. Κα brevis, ut in cognata voce κασαύριον.

Κασάνδρα, as, ή, Cassandra: one of the daughters of Priam. Ἡ Κασάνδραν ἔσἴδω Τρφabes Hec. 86.

Κάσαύριον, Κάσαυρείον, ου, τό, lupanar: a brothel. Εν κάσαυ ρίοισι λείχων την απόπτυστον δρόσον Eq. 1285. Syn. Πορνείον.

Κάσίγνητὄς, ου, ό, (2) Κασιγνήτη, ης, ή, (3)Kασίγνητός, ον, (1) frater: a brother; (2) soror: a sister; (3) de fratre vel sorore: of a brother Δεινόν κάσιγνήτοισι Iph. A. 376.

Kăσĭs, ĭŏs, δ, ή, frater, soror: a brother, sister. χάτερων πολλών κάσιν Hec. 361. Syn. Αδελφός, ἄδελφη, αυτάδελφός, αυτόκασίγνητός.

Κασσἴεπεια, αs, ή, Cassiopea: the wife of Cepheus and mother of Andromeda. Παμμήνιδί Κασσἴέπεια Arat. Phœn. 190.

Κασσἴτερος, ου, ό, plumbum album: white lead, tin. Ατειρέα κασσιτέρου τε Σ. 474. Έἄνὄς, νἔὄτευκτὄς, φἄεινὄς, πἄνεφθὄς.

Καστάλια, as, ή, Castalia: a sacred fountain at Delphi. Phæn. 229. See below. Phr. Αργυρόειδείς Καστάλίας διναί.

Κασταλίδες, ων, αί, epith. Musarum: of Castalia. Νύμφαι Κασταλίδες Theoc. 7. 148.

Καστιάνειρά, as, ή, Castianira: the daughter of a prince in Thrace. Καστίανειρά δέμας Θ. 305.

Καστόρειον, τδ, sc. μελός, et Καστόρειος υμνός, Castoreum carmen: the military song of the Spartans. Pyth. 2. 127. Κάστωρ, ὄρὄs, δ, Castor: (1) the son of Ju-

piter and Leda, and brother of Pollux; (2) a Cretan, the son of Hylacus. ξ. 204. Orest. 1653. Ερ. Ίπποδαμός, κρατέρος, ἱππαλίδης, αιδλόπωλός, φάεσφόρος, χρυσάρματός, Τυνδάριδης, τάχυπωλός, δόρύσσόδς, χαλκεζοθώρης, ήμιθέος, ωκυπόδων δέδαημένος Ίππων.

Kăτă, Kăτ', Kăθ', præp. (1) cum genitiv. de, contra, adversus: down from, against; (2) cum accus. per, secundum: along or down, according to. Λωτότρόφον κάτά λείμακά Phœn. 1587. Ψηφος καθ' ήμων οίσ ται τηδο ήμερα Orest.

Κάτἄβάδην, deorsum: in or while descending. Εξον καταβάδην ουκ έτος χωλούς ποϊείς Acharn. 411.

Κἄτἄβαίνω, descendo: to descend, dismount, disembark. Androm. 542. Syn. Απόβαίνω.

Κάτάβακχιὄόμαι, bacchor: to perform the orgies of Bacchus, to be frantic. Bacch. 109. Χι brevis, ut in βάκχϊσς. Syn. Αναβακχεύω.

Κἄτἄςάλλω, ἄλῶ, dejicio, everto: to throw down, upset. Bacch. 1235. Syn. Κἄτἄράσσω, κάτασκάπτω, κάτερείπω, άνάτρεπω, πορθεω, άπορ-

Κάτάβασμός, οῦ, ὁ, descensus: a descent. P. V. 836.

Κάταβέβλακευμένως, tarde: sluggishly. Κου κάτάβεβλακευμένως Plut. 325. See Βλακικώς.

Κάτἄβλάπτω, detrimentis afficio: to injure. Μή τι κάταβλάπτη το σον αυτοῦ Hom. Merc. 93. Syn. Βλάπτω, κακόω, λυμαίνόμαι, ζημίδω.

Κάτάβλώσκω, percurro: to run down or through. 'Αστυ κάταβλώσκοντά π. 466. Syn. Κάτέρχομαι, διεξέρχομαι.

Kăτăsŏăω, obstrepo, strependo vinco: to inveigh against, outbawl. Acharn. 711. Επίβὄἄω, ἄνἄκράζω, ἔπίβωστρἔω.

Κἄτἄβὄλη, η̂s, η, fundamentum: the foundation, structure. Nem. 2. 5. Syn. Εδέθλιον, θύσια, τελετή.

Κάτἄδόσκω, depasco; colo: to keep down by feeding on; to cultivate. Theoc. 15. 126. SYN. Κάτάτρώγω, κάτάβρωμι.

Κἄτἄβόστρὕχὄς, ου, δ, ή, comatus: having pendent locks, hairy. Κάταβόστρυχος όμμασι γοργός Phœn. 146. Syn. Λαχνήεις, χαιτήεις.

Καταβρέχω, perfundo: to moisten thoroughly. Πτύξωμαι μὴ κἄτἄβρεχθῶ Nub. 267. Διάβρεχω, κάταρβαίνω, διάχεω, άρδω.

Κατάβρίθω, ingravesco, onustus sum, emineo: to weigh down, to be loaded, to surpass. 'Ολεφ μέν πάντας κάτἄβεβρίθει βἄσἴλῆας Theoc. 17. Sed hæc esse potest nova vox præs. temp. κάταβεβρίθω. ΒΥΝ. Βάρεω, βάρύνδμαι, νικάω.

Κἄτἄξροχθίζω, deglutio, devoro: to swallow down, devour. Κάτάβροχθίσας κậτ εκπίών Eq. 357.

Κάτάβροχω, sorbeo: to suck down or up. *Os το κάταβρόξειεν δ. 222.

Κάτάβρωμί, devoro: to devour. Φοίβε κάτέβρως Hom. Apoll. 127.

Κἄτἄγἔλἄω, derideo: to laugh at. Iph. A. 372. ΒΥΝ. Επίγελαω, διαπαίζω, χλευάζω, ύβρίζω, κερτόμεω, κάτάφρονεω.

Κάτάγελως, ω, δ, ludibrium: an insult. Eq.

Κάτἄγηράσκω, Κάτἄγηράω, senesco: to grow

old. Med. 124. ι. 510. Syn. Γηράσκω, γηράω,

πάρηβάω, ἔπῖ γῆράς ἴκέσθαι.

Κἄτἄγινέω, deorsum fero, deveho: to bear or carry down. Κάταγίν ἔδην κ. 104. Syn.

Κάτάφ ξρω, κάτάγω. Κἄτἄγινώσκω, 2. a. έγνων, decerno adversus aliquem, condemno: to decide against any one,

Εῦ κἄταγνωσθῆ δἴκη Eumen. 576. condemn. Syn. Κατακρίνω, ελέγχω, καταμέμφομαι. Κάταγλωττίζω, (1) impudice suavior: to kiss obscenely; (2) deblatero, convicior: to use the tongue against, abuse. Eq. 352. See

below. Syn. Λοιδόρξω, κάτηγόρξω.

Κἄταγλώττισμά, ἄτὄς, τδ, (1) osculum impudicum: an unchaste kiss; (2) obtundens loquacitas: a deafening loquacity. Ἡ δ' αῦ μὔρου κρόκου κάταγλωττισμάτων Nub. 51.

Κἄταγμά, ἄτὄς, τὸ, fractura: a thing torn or broken off, a lock of wool. Πάντων το καταγμά

λάβόντας Lysist. 584.

Κἄτἄγνυμἴ, άξω, 2. a. p. ἔἄγην, frango: to break. Eur. Sup. 518. Syn. 'Αγνυμἴ, κἄτἄκλἄω.

Κἄτἄγὄρεύω, defero, indico: to convey information of. Pax 107. See ἄγὄρεύω. Syn. Εισαγγέλλω.

Κἄτἄγρἄφω, describo, delineo: to write down, delineate. Alcest. 989. See Γράφω. | Syn. Γράφω.

Κἄτἄγω, deduco; deducor: to bring down or back, restore from exile; to sail, to land. Med. See 'Ăγω. 1012. Syn. Πρὄσἄγω, κἄταίρω, πἄρἄβάλλω.

Κάταγώγιον, ου, τδ, diversorium: a place of Κάτάγωγίου τοιουτόν Anacr. 22. 8.

SYN. Πανδόχεῖόν.

Κάταδάζομαι, divido, distraho: to divide, tear. Χ. 354. Syn. Αποδάζομαι, λητζομαι, διαρπάζω. Κἄτἄδαίδμαι, devoro, comedo: to devour. Theoc. 4. 34. Syn. Κἄτἄτρώγω, κἄτἄδάζδμαι.

Κἄτἄδἄκνω, mordeo: to bite, gnaw.

δάκνω δάκτυλον άκρον Batrach. 45.

Καταδάκρύω, largissime fleo: to shed tears abundantly. Helen. 672. See Δάκρύω. Κάτα δάκρυ χέω, δάκρύω, κάταθρηνέω.

Κάτάδακτυλίκος, οῦ, ὁ, ἡ, cinædus. Eq. 1378.

See Δάκτὔλὄς.

Κἄτἄδάμνἄμαι, edomo, perdomo: to bring under subjection, tame. Hom. Merc. 137. Syn. Δάμνάμαι, δάμάω, κράτέω, ὔπὅτάσσω.

Κἄτἄδάπτω, devoro, lacero: to devour, lacerate. π. 92. Syn. Δάπτω, κἄτἔδω, κἄτἄκόπτω,

δρύπτω, διασπάω.

Κάτάδαρθάνω, 2. a. κάτ ξδαρθόν, per metath. κάτεδράθου, Æol. κάδδράθου, alte dormio: to be in a deep sleep. Plut. 527. See Δαρθάνω. Syn. Κάθεύδω, κάτακοιμάσμαι, κάθυπνόω, εύδω.

Κάτάδείδω, pertimesco: to fear greatly. Pax 758. Syn. Περίδείδω, περίφοθεσμαι, εκπτήσσω,

κάτάπλήσσω, δειλίάω.

Κατάδείκνυμι, Κατάδεικνύω, δείξω, ostendo, comminiscor, probo: to show, invent, prove.

Ran. 1032. Syn. see Δείκνυμί.

Κάτάδέρκομαι, aspicio: to behold. 1002. ΣΥΝ. Δέρκομαι, κάθοραω, βλέπω, θέωρεω. Κἄτἄδεύω, madefacio: to moisten. Hes. Op.

543. SYN. Δεύω, βρέχω, νότίζω.

Κἄτἄδἔω, devincio: to bind down or tight. Helen. 686. Syn. Ανάδεω, συνδεω, δεω, δεσμεύω, συνάπτω.

Κάτάδηλός, ὄν, valde manifestus: very mani-Plut. 1065. Syn. Αρίδηλός, έκδηλός, δηλός.

Κἄτάδημὄβὄρεω, populum devoro, absumo: to devour the people, to consume. 2. 301. See Damm. and Heyne. Syn. Κάτἄφάγω, κάτάνα-

Κăτἄδηρἴἄὄμαι, concerto, contendo: to fight, contend. Πέδιον κάτάδηριαασθαι Π. 96. Syn. 'Ăμιλλάδμαι, φἴλὄνεικέω, μάχδμαι, μάρνάμαι.

Κάτἄδἴαλλάσσω, concilio, pacem compono: to Vesp. 1284. reconcile, make peace. Δἴαλλάσσω.

Κἄτἄδουλοω, in servitutem redigo: to reduce to slavery. Iph. A. 1269.

Κάτάδρομος, ον, vastatus: overrun. 1290. Syn. Ανάστἄτὄς.

Κἄτἄδρυμἄ, ἄτὄς, τὸ, laceratio: laceration. Κἄτἄδρυμἄτἄ χειρῶν Eur. Sup. 51. Syn. ' Ἀμυγ-

Κατάδυμι, Κατάδύνω, Κατάδύω, demergo; induo: to plunge down or into, sink, set; to put on. K. 545. Hom. Merc. 237. 4. 559. See Δῦμῖ and Δύω. Syn. Εισδύνω, δύω, ἄφῖκνἔὅμαι, εισέρχὄμαι.

Κατάδω, canto, incanto: to sing, enchant. Ανωλόλυξε και κάτηδε βάρβάρα Iph. T. 1338.

See 'Aδω.

Κἄτἄδωρὄδὄκέω, corrumpo sordidis muneribus: to corrupt with bribes, gain over by bribery. Ran. 361. Syn. Διαφθείρω (χρήμασι).

Κἄτἄεινὕω, induo, vestio: to put on, clothe or Καταείνυον ας επεβαλλον cover. Syn. Κάτακαλύπτω, σκέπαζω, περίβαλλω.

Κάταζάω, longum vitæ tempus traduco: to live long. Θἔοῦ κἄταζῆ δεῦρ' ἄεὶ σεμνὸν βἴον Ιοη 56. Syn. Ζἄω.

Κάταζευγνύω, Κάταζεύγνυμί, ζεύξω, conjungo: to tie down to a yoke, inclose. Τυμβήρει δάλαμφ κἄτεζεύχθη, Antig. 947., answered by πετρώδει κἄτἄφρακτός εν δεσμῷ. Syn. Συζεύγνυμι, ζεύγνυμί, άρμόζω, κάθείργω.

Κάταζηνάσκω, arefacio: to dry up. Κάταζήνασκέ δέ δαίμων λ. 586. Syn. Αζαίνω, αυαίνω.

Κάταζώννυμι, ζώσω, accingo: to gird. 'ὄφεσι κάτεζώσαντο λιχμῶσιν γενυν Bacch. 688.

Κἄτἄθάπτω, inhumo: to bury. Agam. 1530. Syn. Θάπτω, εντἄφἴάζω, κτἔρἔίζω.

Κάταθέλ $\gamma \omega$, demulceo: to soothe. κ. 213. Syn. Κάταψήχω, κάτάκηλέω, πραΐνω, ήμερδω, τίθασσεύω.

Κἄτἄθνήσκω, 2. a. ἔθἄνὄν, intereo: to die, perish. Hec. 356. Syn. Απόθνήσκω, θνήσκω, εκπνέω, οίχομαι.

Κἄτἄθνητὄς, ἡ, ὄν, mortalis: mortal. Ούτῖ κάταθνητοισίν ξοικέν Κ. 440. SYN. Θνητός, βρότος, ανδρόμεσς.

Κάτάθρηνεω, lamentor: to lament. 'Ως ἔπί τύμεω κάταθρηνήσω Eur. El. 1324. Syn. Θρην εω, γόαω, κατόλοφύρομαι, όδύρομαι, πενθέω, ἄποκλάομαι, οιμώζω.

Κἄτἄθύμἴὄς, ὄν, gratus: agreeable. Τὄ μοι κάταθύμιον εστίν χ. 392. Syn. Αποθύμιος,

θυμάρης.

Κάτἄθύω, fascino, incanto: to fascinate, en-Εκ δύξων καταθύσομαι Theoc. 2. 10. Syn. Θύω, ἔπάδω, ἔπισφάττω.

Κάταιβάτης, ου, δ ; Κάταιβάτις, ή, descendens, declivis: descending, open to descent. Ovoc τον κάταιβάτην Bacch. 1350. See also Apoll. 2. 353.

Κάταιγίζω, irruo vel everto more turbinis: to descend or overthrow like a storm. Sept. Th. 63. Syn. Επίφερομαι, διαιθύσσω.

Κάτάιξ, ικός, ή, procella: a storm. Βόρξαδ Syn. 'Ăελλα, λαίλαψ. κατάϊξ Call. 3. 114. Ερ. Θόὰ, χειμέρια, τρηχεία.

Κάταίγδην, cum impetu irruendo: with a violent impulse. Στίβἄρησι κάται γδην ξλάτησιν Apoll. 1. 64. Syn. Λάβρως, φοράδην.

Κάταιδέδμαι, valde revereor, fidem habeo: to respect greatly, to believe. Orest. 675. Αιδεσμαι, άζομαι.

Κάταιθάλοω, comburo; nigrifacio: to reduce to ashes; to cover with soot. Ion 213. See Αιθάλη.

Κάταιθύσσω, lucere facio; moveo me per et super: to flash as lightning; to wave over. Pyth. 5. 13. Syn. Αιθύσσω.

Kăταίθω, comburo: to burn down. Orest. 1637. Syn. Κἄτἄκαίω, κἄτἄπρήθω, κἄταιθἄλδω.

Κάταικίζω, male tracto, fœdo: to ill-treat, disfigure, pollute. τ. 9. Syn. Αικίζω, ὖερίζω, καταφρονέω.

Κάταιν εω, collaudo, despondeo, promitto: to praise, betroth, promise. Œ. C. 1633.

Σύναιν εω, απόδε χόμαι, επίνεύω.

Kăταίρω, appello; advenio, descendo: to come into port; to come to, descend. Bacch. Syn. Κάτάγω, κάτάβαίνω, εισέρχομαι, κάτἄπλέω.

Κάταισθάνδμαι, 2. a. ησθόμην, discerno: to perceive. Œ. R. 422. Syn. see Αισθάνδμαι.

Κάταίσιος, ον, decens, consentaneus: befitting, Έργον ου κάταίσιον Agam. 1588. Syn. Εναίσιμός, κάτ' αισάν, ουχ υπέρ αισάν, πρόσηκων.

Κάταισχυντήρ, ηρός, ό, qui dedecore afficit:

one who disgraces. Agam. 1334.

Κάταισχύνω, ὔνῶ, pudefacio, dedecoro: to cause to feel shame, to disgrace. Orest. 1168. Syn. Αισχύνω, ἄτιμάζω, μἴαίνω, ἄμαυρόω.

Κάτἄίσχω, pro Κάτἔχω, q. v.

Κάταιτυξ, υγός, ή, galea, facta superne non cum apice quodam, sed plana: a helmet low and depressed without a crest. K. 259. Τἔγὄς brevis, ut αντύγος.

Κάταιωρἔδμαι, dependeo: to hang down from. Hes. Scut. 225. Syn. Ανάκρξμαμαι, εκκρξμά-

Κἄτἄκαίρἴος, ὄν, lethalis: deadly. Λ. 439.

SYN. Καίριος, βάνατηφορος.

Κἄτἄκαίω, καύσω, exuro: to burn down. ub. 411. Syn. Καίω, κἄτἄφλἔγω, πρήθω, Nub. 411. πυρπόλεω, εκπυρόω.

Κἄτἄκἄλύπτω, obtego: to draw down a veil, hide. Troad. 1306. See Κἄλύπτω. Syn. Kăλύπτω, περιστέλλω, στεγάζω, στεγω, σκεπάζω.

Κἄτἄκάμπτω, deflecto: to bend down, turn, Troad. 1242. Syn. Γνάμπτω, μ*ϵ*ταalter.

στρέφω, ἄποστρέφω.

Κἄτἄκάρφὄμαι, arefio, marcesco: to be parched or withered. Agam. 79. Syn. Ξηραίνομαι, ἄφάνίζομαι, κάρφομαι, κάταζηνάσκομαι.

Κἄτἄκᾶσἄ, ης, ή, meretrix: a courtezan. Κάτακασα και ου ψύθος ούνομ' έχουσα Call. fr.

Κἄτἄκειμαι, Κἄτἄκείω, jaceo: to lie down. P. 677. σ. 418. Syn. Ανάκειμαι, κάτἄκλίνδμαι,

Κάτάκείρω, detondeo, absumo: to crop down, consume. δ. 686. Syn. Κάταναλίσκω, δία-

Κάτἄκείω. See Κάτἄκειμαι.

Κἄτἄκελεύω, hortor, jubeo: to exhort, en-

courage, command. Ran. 209. SYN. EYKEλεύω, παρακαλέω.

Κἄτἄκηλέω, demulceo: to soothe. Trach. 1005.

SYN. Κάτἄθέλγω.

Κάτακισσός, όν, hederaceus, hedera redimitus: bound with ivy. Anacr. 6.

Κατακλαίω, lugeo: to mourn for. Iph. T. 143. Syn. see Κἄτἄθρηνξω.

Κάτἄκλάω, frango: to break down or off, subdue. Hipp. 764. See Κλάω. Syn. Κάτάγνυμί.

Κάτάκλείς, είδος, et Ion. Κάτάκληϊς, ϊδός, ή, quod claudendis foribus adhibetur; a lock, chest. Καλ της κατακλείδος επιμέλου καλ του μοχλου Vesp. 154. Call. Del. 82.

Κἄτἄκλειστός, ου, ό, ἡ, inclusus: shut up. ⁶Η παις ἡ κὰτἄκλειστός Call. fr. 118. 1.

Κάτάκλείω, είσω et Dor. άξω, includo: to shut up. Μἔτἔωρισθεὶς κἄτἄκλεισθ $\hat{\eta}$ Nub. 404. Syn. Εγκλείω, κάτείργω, περϊλαμβάνω.

Κάτακληϊς, ίδος. See Κατακλείς.

Κἄτἄκλίνω, ἴνῶ, facio discumbere; discumbo: to cause to lie down; to recline at table. οῦν κἄτἄκλίνω φράζ' ἄνὔσας ευσχημὄνως Vesp. 1210. Syn. Κάτακειμαι, εγκλίνω, ανάκλίνω.

Κἄτἄκλύζω, inundo, submergo, obruo : to overflow, drown, overwhelm. Κάτακλυσθηναι τα μάιλστα (parcemiac) Sept. Th. 1081. SYN. Πλημμύρω, πἔρισσεύω.

Κάτάκλωθές, ων, αί, Fata: the Fates.

Κάτακλωθές τε βάρεῖαι η. 196.

Κἄτἄκνἄω, ήσω, corrado: to scratch, rub down.

Επί ταυτησί κατακνησθείην Eq. 771.

Κἄτἄκνίζω, fricando vexo; carpo: to irritate by rubbing ; to rail at. Σκώπτεις έγω δε κατάκέκνισμαι δειλάκρα Plut. 974. Syn. Κάτάκνάω, διακνίζω, καθύβρίζω.

Κατακνώσσω, fut. ώσω, dormio: to sleep.

Τοῖά κάτακνώσουσά Apoll. 3. 690.

Κάτακοιμασμαι, edormio: to sleep soundly.

Thesm. 46. Syn. Κοιμάω, κάτευνάζω.

Κἄτἄκοιμίζω, in somnum declino oculos: to sink down into sleep. Œ. R. 1222. Syn. Käθ-

Κάτακοιράνεω, impero: to command, marshal. Πόλ ξμον κάτ άκοιράν ξουσιν Ε. 332. Syn. Κοιράνεω, δεσπόζω, απευθύνω, επιστατεω.

Κἄτἄκὄμὄς, ου, ό, ή, villosus: having hair hanging down. Bacch. 1176. Syn. Εύκομος, πολυκομός, εύθριξ.

Κάτακονάω, exacuo: to grind down, destroy.

Hipp. 823. See Ăκὄνἄω.

Κάτακόπτω, concido: to cut down, destroy. Lysist. 730. Syn. Αποκόπτω, κατατέμνω, συντέμνω, διασπάω, κάτἄκρούω.

Κἄτἄκοσμέω, compono, orno: to adorn, set in order, arrange. Vesp. 1473. Syn. Επικοσμέω, κάτατίθημί, τάττω, εξασκέω.

Κἄτἄκούω, audio plane: to hear distinctly. Σύριγγός ἴαν κἄτἄκούω Rhes. 553. Syn. Ακούω,

ἄἴω, ἄκρὄἄὄμαι, ἔσἄκούω.

Κἄτἄκράζω, reclamo: to crow, to rail at. Κατακέκραξόμαι σε κράζων Eq. 287., corresponding to Κάταβοήσομαι βόων σε. Syn. Κάταβόαω, περίβοαω, ανακλάζω.

Κάτάκραs, funditus: from top to bottom, entirely. Iph. A. 778. See Άκρος. Syn. Πρέμ-

νὔθἔν, βύσσὔθἔν, παντἔλῶς,

Κἄτἄκρἄτξω, supero, polleo, possideo: to surpass, have power, possess. Θἔσθεν γὰρ κἄτἄ μοῖρ' ἔκρἄτησεν Pers. 105. Syn. see Κρἄτεω.

Q 4

Κάτακρξμάω, Κάτακρξμάννυμι, suspendo de: to hang from. θ. 67. Syn. Ανάκρεμαω, κρεμαω.

Κατακρηθέν pro Κατακαρηθέν, supra caput, in præceps: over the head, headlong. Tpaas de κάτακρηθεν λάβε πένθος Π. 548.

Κἄτἄκρημνἄὄμαι, præcipitor: to hang down-Κάτεκρημνῶντο δε πολλοί Hom. 6. 39. Syn. Κάταιωρἔόμαι.

Κἄτἄκρημνός, ου, ὁ, ἡ, præceps : steep. "ὅπου κἄτἄκρημνός ὁ χῶρος Batrach. 153. Syn. Āπὅκρημνός, ύψηλοκρημνός, πρηνής, κάταρδώξ.

Κἄτἄκρίνω, ἴνῶ, judico, condemno: to judge, condemn. Κάτ εκρινάς όπη λόγδς Theoc. 23. 23. Syn. Κρίνω, κάτ άγινώσκω.

Κἄτἄκρύπτω, occulto: to conceal. δνόφερῷ κάτεκρυψας Pers. 542. SYN. ATOκρύπτω, κατακάλύπτω, κεύθω.

Κἄτἄκρὔφη, η̂s, ή, occultatio: concealment. Œ. C. 218. See Κρύφαῖός. Syn. Κρύψίς, ἄπό-

Κάτακτάὄμαι. See below.

Κἄτἄκτἔἄτίζω, Κἄτακτἄὄμαι, obtineo: to gain possession of. Κάτακτἔἄτίσση ἄρειον Apoll. 3. 136. Trach. 795. Syn. Κτάδμαι, κτέἄτίζω.

Κάτακτείνω, Κάτάκτημῖ, interficio: to kill. Μὴ κἄτακτείνειν ἔμέ Ιοη 1282. Hec. 1198. Syn. Αποκτείνω, κτείνω, ἄναιρεω.

Κάτακτός, όν, deducendus; pensilis: what can be brought down; hanging down. Pax 1244.

Syn. Κρέμαστός, μετέωρός.

Κἄτἄκύπτω, incurvo me, decumbo: to bend, or lie, or stoop down. Π. 611. Syn. Συγκύπτω, εγκλίνω.

Κάτακυροω, sancio, constituo: to sanction, ad-Ψήφω δάνάτου κάτάκυρωθείς Orest. judge. 1012.

Κἄτἄκωλῦω, prohibeo, veto: to prevent, forbid. Acharn. 1087. See Κωλύω. Syn. Κωλύω, ἄπείργω, ἄπεννἔπω, κἄτἔχω.

Κἄτἄκωμάζω, temulentia proterva insulto: to carouse. Phœn. 363. Syn. Κωμάζω, ἔπιζέω.

Κάταλαλέω, obloquor: to speak against, to blab. Ran. 752. See Λάλξω. Syn. Αντϊλάλξω, δἴἄ.βάλλω.

Κάτάλαμβάνω, λήψομαι, ελάβον, είληφά; deprehendo, corripio: to seize, overtake, detect. Eccles. 21. See Λαμβάνω. Syn. Ěπίλαμβάνω, φθάνω, ἄλίσκω, εξευρίσκω, κάταμάρπτω, κιχάνω. Κἄτἄλάμπω, illumino; luceo: to cause to

shine on; to shine. Troad. 1062.

Κάταλγέω, moleste fero, doleo: to be annoyed at, to grieve. Philoct. 372. Syn. Δυσχέραίνω, .αλγέω.

Κἄτἄλἔγω, recenseo, enarro: to recount, describe. Lysist. 394. Syn. Λέγω, κατάγραφω, εγγράφω, διάριθμεω, κάτάλδγίζομαι.

Καταλείδω, destillo : to cause to drop, distil. Theoc. l. 8. Syn. Αποστάζω, καταστάζω, κατάχξω.

Κάτάλειπτός, όν, perunctus: anointed. 862. Syn. Έγχριστός.

Κάτάλείπω, relinquo: to leave, to quit. Α. 1179. Syn. Λείπω, ἄπόλείπω, ἄφίημί.

Κἄτἄλεπτολόγεω, subtiliter et argute rimor: to criticise with subtlety. Ran. 827. Λεπτολόγξω, βασανίζω.

Κἄτἄλεύω, lapidibus obruo: to bury under stones, to stone to death. Acharn. 285. Syn. Λεύω, πέτροω.

Κάτάλεω, molo: to grind. Επεί κάτά πυρόν

άλεσσαν υ. 109. Syn. Αλέω.

Κἄτἄλήγω, desino: to cease. Agam. 1455. SYN. see Λήγω.

Κἄτἄλήθὄμαι, penitus obliviscor: to forget

entirely. X. 389. Syn. Επιλήθομαι.

Κἄτἄληπτϊκός, ἡ, ὄν, comprehendendi fa-cultate præditus: capable of comprehending, of seizing. Κάτάληπτικός τ' άριστά Eq. 1377.

Κάτάληπτός, η, ον, comprehensibilis: which can be caught or obtained. Hipp. 1347. Syn. Πέρϊληπτός, ἄλωτός.

Κἄτἄληψίς, εως, ή, deprehensio: a seizure. Nub. 318. Syn. Γνώρισις, αίσθησις, συνέσις.

Κάταλλάγη, η̂s, ή, reconciliatio: reconcilia-n. Πἔρἴ πὄλἔμου κάταλλάγη̂s Av. 1588. Syn. Ξυναλλάγη, διαλλάγη.

Κάταλλάσσω, permuto, reconcilio: to exchange one thing for another. Iph. A. 1157. Syn. Διαλλάσσω, οικειδω.

Κάτάλδγός, ου, δ, catalogus, enumeratio: a catalogue, enumeration. Eq. 1369. Syn. Λόγός,

Κἄτἄλὄκίζω, sulco: to make a deep furrow. Eur. Sup. 836. by Tmesis. Syn. Αλοκίζω, <u>ἄρὅτρἴἄω, χἄράσσω.</u>

Κἄτἄλούω, abluo; in balneas consumo: to Nub. 838. wash away; to waste on baths. Syn. Κατάναλίσκω, αναμάσσω.

Κάταλὄφάδειά, supra cervicem: on the neck or shoulders. Βην δε κάταλοφάδειά φέρων κ. Syn. Κάτωμάδον.

Καταλύσιμος, ον, qui dissolvi vel aboleri potest: what can be dissolved. Ούπὄτἔ κἄτἄλὔσἴμὄν Soph. El. 1260., answered by τοῦ πἄρὄς **ἔτ**ἴ χἄρἴτὄς.

Κἄτἄλὕσἴς, ἔως, ἡ, eversio; exitus; diversorium: a dissolution; an end; an inn or place of entertainment. Δεξώμεθ οίκων καταλύσεις χωρείν χρεών Eur. El. 393.

Κἄτἄλύω, (1) dissolvo, destruo: to loosen, destroy; (2) commoror: to stop; (3) conficio: to finish. "ὅτῖ κἄτἄλύει πἔρῖφἄνῶς εἶς ὼν μὄνος Plut. 948. Syn. Λύω, εκλύω, ἄνᾶτρἔπω, ἄφἄνίζω, (2) διάτρίθω, (3) τέλέω.

Κάτάλωφέω, quiescere facio: to cause to rest.

Apoll. 3. 616. Syn. Κάτάπαύω.

Καταμάρπτω, comprehendo, voro: to seize, reach, devour. Z. 364. Syn. Κάτἄλαμβάνω, κἄθαρπάζω.

Κἄτἄμἄω, meto, accumulo: to reap, gather. Κἄτἄμήσἄτὄ χερσϊν ἔῆσι Ω. 166. Syn. Ἐπἄμαω, αθροίζω.

Κάταμελύνω, ὔνῶ, hebeto, obtundo: to blunt. Œ. R. 688. Syn. Αμελύνω, ἄπαμελύνω.

Κἄτἄμἔλέω, negligo: to neglect. Aj. 45. Syn. Αμέλεω, παραμέλεω, εξαμέλεω, αθέρίζω.

Κἄτἄμἔλἴτὄω, melle condio: to mix with honey, sweeten. Aves. 224. See Měλί, ἴτόs. SYN. Μελίτοω.

Κάταμεμπτός, όν, vituperandus: to be blamed. Œ. C. 1696. Syn. Επίμεμπτός, ἐπίληπτός, ξπίφθονός, κατάμομφός.

Κάτἄμέμφὄμαι, increpo, accuso: to censure, accuse. Anacr. 64. 8. Syn. Επιμέμφομαι, αιτιάδμαι, εγκάλεω.

Κἄτἄμηλόω, spatula exploro: to probe a wound. Eq. 1147. SYN. Πειράω, δόκιμάζω.

Κἄτἄμηνὕω, indico, prodo, enuntio: to inform, bring proof against, denounce. πρίν αν εξ αγρίων P. V. 182. Κἄτἄμηνύσω See Myvvw. Syn. Μηνύω, ἄπαγγέλλω, ἄποφαίνω.

Κάταμιαίνω, ανώ, polluo; to pollute. Pyth. 4. 178. See Μἴαίνω

Κἄτἄμίγνυμϊ, μίξω, commisceo: to mix with. Lysist. 580. Syn. Επϊμίσγόμαι, ἄνἄμίγνυμι, ανακίρνημί.

Κάταμισθόφορεω, in stipendia militum exhaurio: to expend in hiring soldiers, or giving them pay, to bribe. Eq. 1349.

Κάταμομφός, όν, vituperandus: deserving of blame. Agam, 143. Syn. see Κάταμεμπτός.

Κάταμπίσχω, cooperio: to cover over, invest. Helen. 852. Syn. Κάτακαλύπτω, περιστέλλω.

Κἄτἄμύσσω, lacero: to tear. Κἄτἄμύξἄτὄ χειρά ἄραιήν Ε. 425. Syn. Αμύσσω, κάταξαίνω.

Κἄτἄμνττωτεύω, instar moreti contundo: to pound like pap. Pax 247.

Κἄτἄμύω, conniveo: to close the eyes, wink.

'Ην δ' οῦν καταμύση καν άχνην όμως ἔκεῖ Vesp. 92. Syn. Μύω, σκαρδαμύσσω. Κἄτἄναγκάζω, cogo: to force or bind down, mpel. Ἡν κἄτηναγκασμένος Bacch. 633.

SYN. Αναγκάζω, κάθείργω. Κάταναω, ασω, habito, habitandum do: to dwell, cause to dwell. Phoen. 215. Syn. Kar-

οικίζω, κάθίστημί. Κἄτἄνἔὄμαι, descendo, redeo: to descend, come back, return. χ. 484. Syn. Απονέομαι, απέρ-

χόμαι, ἔπανέρχόμαι. Κἄτἄνεθω, annuo: to confirm with a nod or faithfully. Thesm. 1020. Syn. Δἴάνεθω, ἔπἴ-

Κάτανθράκοω, in carbones verto: to reduce to ashes. Soph. El. 58. See Ανθρακεύω. Syn. Ανθράκοω, κάτακαίω.

Κάτανικάω, exsupero: to surpass. Aload. 7. See Νικάω. SYN. Νικάω, κράτεω.

Κἄτἄνίφω, ningo deorsum: to shower down snow. Κεί κριμνώδη κατανίφοι Nub. 965. SYN. NÍΦω.

Κάτάνομαι, absumor: to be consumed. Μαψἴδίως τα δε πολλά κατάνεται β. 58. Syn. Αναλίσκόμαι, κάτάνὕόμαι.

Κάτανοτίζω, humecto: to wet, moisten. T. 833. by Tmesis.

Κἄταντά, deorsum: downward.

ἄναντά κάταντά Ψ. 116. Κἄτάντης, ĕs, declivis: sloping, steep, direct.

Theoc. 1. 13.

Κατάντηστίν, adv. e regione: over against, opposite. v. 387. Syn. Κάτξναντί, κάτξνάντιον.

Κάταντικρύ, adv. et præp., e regione, ex adverso: over against, straight down. Αλλἄ κάταντικρύ τέγξος λ. 64.

Κάταντλέω, hausta aqua perfundo; convicior: to pump upon; to asperse. Vesp. 482. Διάβρέχω.

Κάταντω, τσω, conficio: to despatch, perpetrate, kill. Εξ οὖπερ αἷμα γενεθλίον κατήνυσεν Orest. 89. See Ανύτω. Syn. Κάτεργάζομαι, αναιρέω, φονεύω, εκπράττω.

Κἄταξαίνω, ἄνῶ, lacero, attero: to tear asunder, consume. Πέτροις κάταξανθέντες Eur. Sup.

513. Syn. Αμύσσω, κατάτρίδω. Κάταξ ἔνοω, hospitio excipio: to receive as a

guest. Kal κάτεξενωμενον Choëph. 694. Syn. Κἄπάξιος, α, ον, dignus: deserving. Ου κάτάξιος γεγώς Eur. El. 46. Syn. 'Αξιος, επάξιος,

δικαιός. Κάταξιόω, dignum judico: to deem worthy.

Sept. Th. 664. See above. Syn. Αξιόω.

Κάταξίωs, digne, pro dignitate: worthily. Ούτ ξμοῦ κάταξίως Œ. C. 911. Syn. Αξίως, ξπαξίως, κάτ' αξίαν.

Κἄτὰπάλαίω, eluctor, lucta vinco: to overcome in the struggle or contest. Αλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους Iph. A. 1013. Syn. Δἴἄπἄλαίω.

Κάτάπάσσω, conspergo, inspergo: to sprinkle, cast upon. Nub. 177. Syn. Προσπάσσω, επίπάσσω, ἔπἴβάλλω,

Κάτάπαστός, δν, qui aspergitur: besprinkled, covered. Eq. 501. Syn. Πλήρης, στέφανωθείς, πέποικιλμένος.

Κάταπάτεω, conculco: to tread down or upon. Κάτα δ' δρκιά πιστά πάτησαν. Syn. Ενάλλομαι, ἄπόθλίβω.

Κάτάπαυμά, άτός, τὸ, requies: repose. P. 38. Syn. Ἡσῦχῖα, ἄνἄπαυλά.

Κἄτἄπαύω, compesco; requiesco: to stop; to cease. Av. 1397. Syn. Κάτεχω, εξάνύω, κάτάλήγω, ἄνἄπαύὄμαι.

Καταπέδαω, constringo pedibus; implico gravi malo: to bind down with fetters; to involve in calamity. T. 94., by Tmesis. Syn. Πἔδάω, περϊβάλλω.

Κἄτἄπειλέω, interminor: to threaten vio-ntly. CE. C. 1147. See Ăπειλέω. Syn. lently.

Κἄτἄπελτάζομαι, incurso: to make incursions into a country and plunder, prop. like a πελταστής. Acharn. 160. Syn. Κάτακοντίζω.

Κάταπέπτω, decoquo: to boil down, digest. suppress. Olymp. 1. 86.

Κάταπέρδω, oppedo: to show contempt for. Plut. 618.

Κάταπετάζω, et Κάταπετάννυμι, expando, explico: to spread over, expand. Κάταπετάσαντες εν κύκλφ φυλάττομεν Vesp. 132. Syn. Άπλοω, εκτείνω, κατακαλύπτω.

Kăτăπĕφνω, occido: to kill. Aj. 901. See Πέφνω. Syn. Κάτακτείνω, σφάττω, αποκτείνω, ἄπόλλυμϊ, κἄτακτείνω.

Κάταπήγνυμι, ήξω, gelu compingo; depango: to bind with frost; to fasten, fix. A. 378.

Κάταπίνω, deglutio: to drink down, swallow. Vesp. 1502. See Πίνω. Syn. Κἄτἄβροχθίζω, εκπίνω.

Κάτάπιττοω, pice illino; metam. convicia ingero: to daub over with pitch; to abuse. Eccles. 1109. Syn. Πισσδω, λοιδόρξω, κακόλόγξω.

Κάτάπίπτω, 2. a. κάτ ἔπ ἔσ ὄν, et in Hom. κάππέσον, decido: to fall down. Cycl. 665. Syn. Πίπτω, εκπίπτω, όλισθαίνω, κάτάδύω.

Κἄτἄπλάσσω, f. ἄσω, illino: to plaster up. Κἄτἔπλἄσἔν αυτοῦ τὰ βλἔφἄρ' εκστρέψας ἴνα Plut. 721. Syn. Χρίω, εγχρίω, κατάλείφω.

Κάτάπλαστός, ή, όν, illinendus; illinendo aptus; simulatus: to be plastered over; fit for plastering; feigned. Κάτάπλαστον ενεχείρησε τρίβειν εμβάλών Plut. 716.

Κἄτἄπλέω, εύσομαι, navigo: to sail into port, to return. Ένθα κἄτεπλέὄμεν ι. 142. Syn. Κάταίρω, κάτάφερδμαι.

Κάταπλήσσω, obstupefacio: to strike with astonishment. Κάτεπλήγη φἴλον ητορ Γ . 31. Syn. Εκπλήσσω, δειμάτὔω.

Κἄτἄπντω, εύσω, perflo; effundo: to blow down; to pour out. Καὶ τῶν μηρῶν κἄτἄπνεύση Lysist. 552. Syn. Ἐπίπντω.

Κἄτἄπνὄὴ, ηs, ή, flatus: a breath, blast. Pyth. 5. 162. See above. Syn. 'Ăημά.

Κἄτἄπραὖνω, demulceo, lenio: to appease. Κἄτεπρήϋνεν ἄνίας Apoll.1.265. Syn. Πραΰνω,

ιλάσκόμαι, καταθέλγω, παραθέλγω.

Κἄταπρηνης, ĕŏs, ὁ, ἡ, declivis: bending down, headlong, prone. Χείρεσσι κάταπρηνέσσι λά-βούσα τ. 467. Syn. Πρηνής, κάτεστραμμέ-

Κάταπρίω, serra deseco: to saw off. Κάταπρίων το κυμινον Theoc. 10. 55. Syn. Διάπρίω,

διακόπτω, διασχίζω.

Κατάπροδίδωμι, δώσω, prodo: to betray. Vesp. See Δίδωμί. Syn. Πρόδιδωμί, κάτα-1044.

πρόλείπω.

Κăτăπρδίξομαι, used only in the future, impune evado: to escape with impunity, or (according to Constantine) to insult with impunity. Εμοῦ κατάπροίξει (quadrisyll.) δαυμάστως ήσθην Deois Nub. 1230.

Κἄτἄπρὄλείπω, ante desero : to abandon before. Κάταπρολίπων ελιάσθη Apoll, 3. 1164.

Κάτάλείπω, άπόλείπω, φεύγω.

Κάτάπροχέω, profundo: to pour down. Kăταπροχέουσα πάρειων Apoll. 3. 1117. Πρόχεω, εκχεω, κάταχεω.

Κάταπτάω. See Κάθίπτημί.

Κἄτάπτἔρὄs, ου, ὁ, ἡ, plene plumatus: having long wings. Orest. 176. See below.

Πτερόφορος, πτηνός, τανυσίπτερος.

Κάταπτήσσω, et Κάταπτώσσω, consternor: to crouch down through fear, to dread. Κάταπτήξας ϋπό δάμνω Χ. 191. Ε. 476. Πτήσσω, ϋποπτήσσω, δειλιαω, ορρωδέω, ταρθέω, κάτἄπλήσσόμαι.

Κἄτάπτυστος, ον, despuendus, abominandus: to be spit on, execrable. Αἱ κἄτάπτυστοι κὄραι Eumen. 68. Syn. Κάταρατός, μίσητός, έχθιστός,

Κάταπτυχής, ĕos, sinuosus: full of folds. Κάταπτυχές εμπερόναμα Theoc. 15. 34. Πολύπτυχος.

Κάταπτώσσω. See Κάταπτήσσω.

Κάτάπυγὄσϋνη, ης, ή, fæda mollities: effeminacy. Κάτάπυγόσϋνης άνάπλήσει Nub. 1020.

Κάτάπύγων, ὄνὄς et ωνὄς, δ, ή, cinædus; salax: a catamite; effeminate, profligate. Acharn. 79.

Lysist. 777. See above.

Κἄτἄπύθω, ύσω, putredine consumo: to cause to rot. Την δ' αυτοῦ κατέπυσ' ἴέρον μένος ηξλίοιο Hom. Apoll. 371. Syn. Φθείρω, κάτασήπω, διαπύθω.

Κάτἄπυκνός, ου, ὁ, ἡ, densissimus: very thick. Καϊ ά κάταπυκνός εκείνα Theoc. Ep. 1. 1. Syn.

Πύκνος, κατάσκιος.

Κἄτἄπυρπὄλέω, incendiis consumo: to consume in the fire. Thesm. 250. Syn. Πυρπὄλέω,

κάτακαίω, κάταίθω.

Κάτάρα, as, ή, execratio, diræ: an impre-Τέλεσαι τὰς περιθύμους κάταρας Sept. Th. 721., answered by χθονά ναίειν διάπήλας ὄπόσαν. Κάτάρα is found in the tragic writers only in the choral odes.

Καταράκτης, ου, δ, nomen avis cujusdam : a ganet, a kind of eagle or ravenous bird. Kal

κάταράκτη Αν. 887.

Κάταράσμαι, exsecror, male precor: to pour curses upon. Ουκ εις κὄρἄκας κἄτἄρᾳ σὔ τῷ δἴδασκἄλφ. The second syllable of Κἄτἄρἄδμαι is sometimes found long, but only where the metrical ictus falls on it. Nub. 871. Syn. Βδελύττομαι, απεύχομαι.

Κάτάρατός, όν, execrandus, maledicendus, sce-

lestus: execrable, accursed, wretched. Ενδησάμενα τον κάταρατον Med. 163. Syn. Επάρατός, κατάπτυστός, απευκτός, μίσητός.

Κάταργέω, inanem et inutilem reddo: to render Phœn. 765. Syn. Αργέω, ἄκυροω, useless.

σχὄλάζω.

Κάταργμά, άτός, τδ, initiatio, primitiæ: an initiatory rite. Iph. T. 245. Syn. Τέλέτη, ἄπάργμἄτἄ, ἄπαρχή.

Κάταργυρούμαι, argento corrumpor: to be Antig. 1077. See 'Apyupos. Κάτάδωρὄδὄκέω.

Κἄτάρδω, irrigo: to bedew, refresh. Acharn.

658. Syn. Κάτάβρεχω.

Κἄτἄρέζω, Κἄταρρέζω, blande mulceo manu: to stroke with the hand, caress. Χειρί τε μιν κἄτἔρεξἔ Α. 361. Φῆ δἔ κἄτάρδέζων Η. in Dian. 29. Syn. Κάταψάω, κάταψήχω.

Κἄτἄρίγηλὄς, ὄν, horribilis: to be shuddered at, horrible. Λυγρά τα τ' άλλοισίν γε καταρίγηλά (the second long by the metrical ictus falling on it,) πελονται ξ. 226. SYN. 'Pιγηλος,

φὄβἔρὄς.

Κάταρίθμεω, annumero: to number. ηρίθμηται Τρφάδων άλλων μέτα Troad. 865. Syn. Επαρίθμεω, καταλογίζομαι, κατατίθημί

Κἄταρκέω, sufficio: to be sufficient. 448. Syn. Επαρκέω, αρκέω, εξαρκέω.

Κάταρν ἔδμαι, inficior: to deny. Antig. 442. Syn. Απαρνεόμαι, εξαρνεόμαι, αρνεόμαι.

Κἄτἄρδω, aro: to plough. Av. 583. Αρόω. Syn. Αρόω, ἄρότριαω, βόωτεω, πόλεω, πὄλεύω.

Κἄταρράκοω, lacero: to tear into rags, to rend in pieces. Trach. 1119. See 'Pakos. Syn. Σπάράττω, κάτἄμύσσω.

Κάταρβάκτης, ου, ὁ, cataracta: a cataract. Et adj., præceps: dashing. Τον καταρβάκτην δδόν Ε. C. 1590.

Κἄταρβάπτω, consuo: to sew together, contrive. Eumen. 26. See above. Syn. Συρράπτω, εντίθημί.

Κάταρβέζω. See Κάταρέζω.

Κάταρδέπω, deorsum vergo: to bend downwards. Καὶ τὔχη κἄταρρέπει Antig. 1158. SYN. Κἄτἄβάλλω, πίπτω.

Κάταρό εω, 2. a. κάτ έρβυον, defluo: to flow down, to be drenched, to stream. Φονω κάταρρεί προς δέ Troad. 16. Syn. Απορρέω, κάταπίπτω.

Κἄταρρήγνυμῖ, ήξω, dejicio, effringo: to break down, to burst. Τρόπὰς κἄταρρήγνυσῖ Syn. Αναρδήγνυμι, ἄποθραύω, Antig. 675. καταβάλλω.

Κάταρδινάω, lima polio: to file down, polish. Æsch. Sup. 755. See 'Pινάω. Syn. Ξέω, εξ-

Κἄτάρβὕτὄς, ου, δ, ή, irriguus: well-watered. Ει δ' αμφι Θρήκην χιονί την καταρρύτον Androm. 215. Syn. Δἴάβροχος.

Κἄταρρως, ωνός, ή, præruptus : craggy. Philoct. 938. Syn. Απορρως, κρημνώδης, κατάκρημνός.

Κάταρτὔω, ὔσω, compono, instruo: to arrange, train, instruct. Κάταρτὔέται νόος ανδρός Plat. Menon. 24. e Solon.

Κἄτάρχω, primus facio: to begin; med. Κἄτάρχομαι, auspicor: to begin a sacrifice. Hec. 685. Syn. Αρχω, ἄπάρχομαι.

Κάτασβέννυμι, σβέσω, extinguo, sedo: to extinguish, appease. Πῦρ κἄτασθέσας λάθρον Orest. 689. Syn. Σβέννυμι, αποσθέννυμι, κατά- of, to produce. Μοι κατασπείρας φθίνεις Aj. παύω.

Κἄτἄσείω, concutio: to shake down. Theoc. 21. 42. Syn. Σείω, ἄπὄσείω, κἄτἄσύρω.

Kăτăσεύω, or -σῦω, ruo, decido: to rush, fall down. Κατέσσυτο καλά ρέεθρα Φ. 382.

Κἄτἄσήπω, marcescere facio: to cause or suffer to rot, to putrify. Κἄτἄ δὲ χρόἄ πάντὰ σἄπείη Τ. 27. Syn. Σήπω, κἄτἄπύθω.

Κάτασθμαίνω, anhelo: to snort at, to champ. 'Ως κάτασθμαίνων μένει Sept. Th. 389. Syn.

Ασθμαίνω.

Κατασικελίζω, Siculorum modo comedo: to devour like a Sicilian. Κάτξσϊκξλιζε κάνξπλητ' εν τῷ σκότφ Acharn. 911. See Σἴκελἴα.

Κάτασινάζω. See Κάτεκσινάζω. Κάτασκάπτω, diruo : to destroy. κάτεσκάφη Hec. 22. Syn. Αναστρέφω, ανίστημι, καταθάλλω, κατορύττω.

Κἄτασκἄφὴ, η̂s, ἡ, (1) specus: a cave dug out; (2) eversio : destruction. Ιλίου κάτασκάφάν Helen. 197. Syn. (1) Κευθμών, ὄρυγμά, (2) ανάστασις, αφανίσις.

Κἄτασκἄφἡς, ἔὄς, ὁ, ἡ, defossus; dirutus: dug out; undermined. ˆΩ κἄτασκἄφής Antig. 891. Syn. Ανάστατος, υπόγειος, κατάγειος.

Κάτασκεδάννυμι, σκεδάσω et σκεδώ, dispergo: to scatter, spread. Av. 536. See above. Διασκεδάζω, αποσκεδάννυμι, διαλύω, κατάχεω.

Κάτασκέλλω, exsicco: to wear away. κάτεσκέλλοντό Ρ. V. 490. Syn. Κάτάθνήσκω, κάτ άτ άκ δμαι.

Κἄτασκευἡ, ῆs, ἡ, apparatus: preparation, supply. Eur. Sup. 225. See below. Syn. Δἴασκευή, πάρασκευή, κάτασκεύασμά.

Κάτασκήνωμά, ἄτὄς, τὸ, integumentum: a covering. Δροίτης κάτασκήνωμα Choeph. 986. Syn. Σκέπας, παραπέτασμα, καλυμμα, σκηνή.

Κάτασκήπτω, immitto; incumbo; urgeo, sc. precibus: to send down or on; to fall on; to urge strongly. Τίς κατέσκηψεν τυχη Æsch. Sup. 331. Syn. Σκήπτω, ἔπἔρείδομαι, διακέλεύω.

Κἄτασκἴάω, Κἄτασκἴάζω, obumbro, obtego: to overshadow, cover. Ή και κάτασκίωσι Œ.C. 406. See Σκιά, Syn. Σκιαω, σκιάζω, κατάκρύπτω.

Κἄτάσκιος, ον, umbrosus, opacus : shady, gloomy. Sept. Th. 380. See above. Syn.

Ασκίδε, σκίδεις, κάταπύκνδε.

Κἄτασκὔπέω, observo, considero: to observe, remark. Helen. 1606. See below. Syn. Νὄέω, σκέπτομαι, φυλάττω, δέρκομαι.

Κἄτασκόπὴ, ῆς, ἡ, speculatio: spying, exploring, examination. Πέμψον εις κἄτασκόπήν Philoct. 45. Syn. Σκέψις, έρευνα, εξέτασις.

Κάτάσκοπος, ου, ό, explorator: a spy, scout. Bacch. 904. See above. Syn. Σκόπός, ϵφόρός, κάτόπτης, κάτοπτηρ, εποπτήρ.

Κἄτασμύχω, lento igne comburo: to reduce to ashes, choke. 'Ως δε κάτεσμύχθη Theoc. 8.

90. Syn. Σμύχω, εκκαίω, κατακαίω. Κάτασπάράττω, dilacero: to tear to pieces. Eq. 728. See below, and Σπάράσσω. Syn. Σπάράττω, κάτασχίζω, κάτάκόπτω.

Κάτασπάω, άσω, detraho, devoro, detorqueo: to draw down, swallow, wrench from. Δρέπα. νον λάβοῦσ' & τοὺς κολίκας κάτέσπάσας Ran. 576. Syn. Διασπάω, άνασπάω, άπάράσσω, κά-

Κάτασπείρω, spargo, genero: to sow the seeds

1005. ΣΥΝ. Σπείρω, φύτεύω, φιτεύω.

Κἄτασπένδω, σπείσω, libo, libamento perfundo: to pour libations down, to consecrate. Orest. 1186. See above. Syn. Σπένδω, ἄπάρχόμαι, κάτάρχόμαι.

Κἄτασπέρχω, impello: to urge on. Kal κἄτα-σπέρχων δὄρί Acharn. 1183. Syn. Σπέρχω, επείγω, κατεπείγω, σπουδάζω, κατασπεύδω.

Κάτασπόδεω, in pulverem dejicio; metaph. occido: to throw in the dust; to kill. Sept. Th. 809. See above. Syn. Πλήσσω, κονιάω, κάταχώννυμί.

Κάταστάζω, destillo: to drop down. Οδ κάταστάζω δάκρυ Hec. 759. Syn. Αποστάζω. κάτείβομαι.

Κάτάστασις, εως, ή, constitutio: situation, arrangement. Δηλός ην κατάστασις Med. 1194. Syn. Ευταξία, κατάβολη, διαταξίς, σύστασις.

Κἄταστάτης, ου, ὁ, instaurator, ultor: an establisher, avenger. Soph. El. 73. Στα brevis, ut in κατάστασις.

Κάταστείβω, calcando tero: to tread down. Καὶ κἄτέστειψας πέδον Œ. C. 468. Στείβω, ἔπιστείβω.

Κάταστέλλω, ἔλῶ, demitto, reprimo, compono, orno: to send down, repress, compose, adjust, settle. Περίβαλων καταστελω Iph. A.

Κάταστένω, ingemo: to lament. Ξυμφόρας κάταστένειν Iph. A. 470. SYN. Στένω, αναστένω, στένάζω, δλόφύρδμαι.

Κἄταστἔφὴς, ἔὄς, ὁ, ἡ, corona redimitus: covered with a garland, shaded. Trach. 178. See below. Syn. Στέφανηφορός, κλάδοις εξεστεμμένδς, πόλυστέφής.

Κάταστέφω, corono, cingo: to crown, cover. Καὶ κάταστέφω χέροῦν Heracl. 227. Στέφω, ἄνἄδέω.

Κάταστηρίζω, firmiter infigo: to fasten down. Τρείς κάτεστηριγμέναι Eur. fr. Thes. 5. 9. Syn. Στηρίζω, εγγράφω.

Κάτάστικτός, ου, δ, ή, maculosus: spotted. Καὶ κάταστίκτους δόράς Bacch. 696. Αιὄλός, βάλἴός.

Κάταστίλδω, relucere facio: to cause to glitter. Πρηϋ κάταστίλθων Hom. Hymn. 7. 10. ŠΥΝ. Αποστίλεω, ἄπὄλάμπω.

Κάταστόρεω, Κάταστόρνυμι, έσω, sterno, circumjicio: to strew, cover, throw over. Λάεσσι κάτεστόρεσαν μεγάλοισι Ω. 798. ρ. 32. Syn. Κἄτἄβάλλω, κἄτἄπαύω.

Κἄταστράπτω, fulgore illustro: to thunder and lighten. Δίδς κάταστράπτοντός Trach. **437.** Syn. Αστράπτω.

Κάταστρέφω, subverto: to overturn, ruin. Την νόσον κάταστρέφου Hipp. 479. Syn. Κάτἄβάλλω, κἄταστὄρξω, ἄνᾶτρξπω, ἄπαλλάττὄμαι, χειρόω.

Κάταστρὄφή, ηs, ή, catastrophe, subversio: an overthrow, ruin, end. Eur. Sup. 270. See above. Syn. Πέρας, τέλευτη, τέλος, ανάτρόπή.

Κἄταστρώννυμἴ, prosterno: to strike down, lay low. Δἄμαρτἄ καὶ παῖδ' ἔνἴ κἄτέστρωσεν βέλει Herc. F. 999. Syn. see Κάταστόρεω.

Κάταστυγέω, abhorreo: to be horrified at, to detest. Κάτα δ' έστυγον αυτήν κ. 113. See Στυγέω. Syn. Αποστυγέω, εχθαίρω, απόπέμπόμαι, ἄπύτρξπόμαι.

Κάταστυφέλος, ον, valde durus: very hard,

rugged. Κάταστὔφέλου δἴά χώρου Hes. Theog. 806. Syn. Στυφέλος, τρηχύς.

Κἄταστωμύλλὄμαι, deblatero: to mouth at, to chat. [^]Ω κάτεστωμυλμένε Ran. 1160. Syn. Στωμύλλω, φλυαρέω, φληνάφέω.

Κάτασφάττω, Κάτασφάζω, interficio: to slay. Εν πυρά κάτεσφάγη Helen. 935. Syn. Σφάζω, σφάττω, κάτακτείνω, ἄναιρξω.

Κάτασφραγίζω, obsigno: to seal up. Καὶ κάτεσφραγισμένα Eur. fr. Hypsip. 12. Syn. Σφρα-

γίζω, αποσφραγίζω.

Κάτασχέθω, pro Κάτέχω, q. v. Κἄτασχίζω, diffindo: to break down, split asunder. Vesp. 239. See below. Syn. Αποσχίζω, κάταρδήγνυμί.

Κἄτασχολάζω, otior, immoror: to loiter. Κά-

τασχολάζειν αῦθίς Philoct. 127.

Κάτατανύω, Κατατείνω, extendo; explico; impedio; navo: to stretch out, expand; to hinder; exert energy. Κάτα ισά μάχην έτα-νυσσε Λ. 336. Hec. 129. Syn. Εκπετάννυμι, εκτείνω, συντείνω, κάτεχω, διάτείνω.

Κἄτἄτείνω. See above.

Κἄτἄτέμνω, concido: to cut or tear down, mangle. Eur. El. 146. By Tmesis.

Κἄτἄτήκω, Κἄτἄτήκόμαι, colliquefacio; liqueo: to cause to melt; to melt. Theoc. 14. 26. Syn. Συντήκω, εκτήκω, συντήκομαι.

Κἄτἄτἴθημἴ, θήσω, depono: to lay down, deposit, place upon. Olymp. 6. 67. See Τίθημί. Syn. Απότιθημί, παρατίθημί, καθίστημί, από-

Κἄτἄτιλάω, stercore contamino: to bedaub, defile. Κινησίας σου κάτατετίληκεν πόθεν Εc.

Κάτάτοξεύω, sagitta trajicio: to shoot or kill with an arrow. Nub. 944. SYN. Κάτακοντίζω, καταβάλλω.

Κατάτρεχω, 2. a. εδράμον, decurro, invehor: to run down, inveigh against. Κἄταδρἄμοῦσἄ την θύραν κ.τ.λ. Eccl. 961.

Κατατρίωω, ιωω, attero: to wear down, to consume. Δόρας αιγων κατέτριθον Theog. 55. Syn. Ανάτρίδω, διάτρίδω.

Κἄτἄτρίζω, strido magnopere: to make a shrill noise. Και απολλυμένος κατέτριζε Batrach. 87. Syn. Τρίζω, βρυχάω.

Κἄτἄτρύχω, exhaurio, affligo: to wear down, to oppress. Τίς τὔ κἄτατρύχει Theoc. 1. 78.

SYN. Τρύχω, ἄπαντλέω.

Κἄτἄτρώγω, rodendo consumo: to eat up, devour. Σῦκὰ κὰτατρώγοντές Theoc. 5. 115. γ. 315. Syn. Κὰτάβρωμῖ, δαρδάπτω, κὰτέδω, κάτεσθίω.

Κάτανδάω, eloquor: to speak out. Antig.

86. Syn. Εξαυδάω, ἄπαγγέλλω.

Κάταυλέω, tibia modulor; inspiro: to play on the pipe; to inspire. Herc. F. 867. SYN. Επαυλέω.

Κάταυλίζομαι, castra metor, stationem habeo: to pitch one's tent, to lodge. Rhes. 513. Αυλίζομαι, ανάπαύομαι.

Κάταυχεω, glorior: to be proud of. Pers. 353. Syn. Αυχέω, έπαυχέω, εύχομαι.

Καταφαίνω, exhibeo: to display, declare, cause to appear. Nem. 10. 20. Syn. Φαίνω, διάφαίνω.

Κάταφανής, έσς, δ, ή, manifestus: conspicuous. Antiph. 5. See below. Syn. Δηλός, έκδηλός, διαφάνής.

Κάτἄφἄνῶs, manifeste: conspicuously, plainly. Κάμοι δόκει και τάλλα γ' είναι κάταφάνως Εq. 943. Syn. Δηλά, διάφανως.

Κάτάφερω, οίσω, deorsum fero: to bring

down, convey. Acharn. 955.

Κἄτἄφεύγω, perfugio: to flee to for refuge. Iph. A. 911. Syn. Κάτεκφεύγω, φεύγω, άπόφεύγω.

Κἄτἄφημῖ, aio, assentio: to say, assent to.

Œ. R. 517. Syn. Φημϊ, δμόλδγοθμαι.

Καταφημίζω, divulgo: to spread a report of. Olymp. 6. 93. Syn. Φημίζω, κάταγγέλλω, άναγγέλλω, διαβόαω.

Κάταφθάτ εξόμαι, celeriter pervenio: to extend to, to pass quickly over. Γην κάταφθάτουμένη Eumen. 401. Φθα brevis, ut φα in φάτις, &c. Vide Butlerum de ipso verbo. Syn. Φθἄνω.

Κάταφθείρω, corrumpo: to corrupt, waste. 'Ως εν μϊα πληγῆ κατέφθαρται πολύς Pers. 256.

Syn. Φθείρω, διαφθείρω, κάταστρέφω.

Κάταφθίνω, consumo tabe; tabesco, intereo: to waste; to pine away. Πενθϊμφ κάταφθϊνειν Alcest. 638. "The penult. of this word is long in Ionic, and short in Attic verse." Maltby. Syn. Φθίνω, κάταφθείρομαι, κάτάτηκομαι.

Κἄταφθίω, interimo: to kill. Ου μέν δή σἔ κἄταφθίσει μἄλἄ ε. 341. See the simple verb.

Syn. Φθίω, δίαφθείρω, κάτακτείνω.

Κἄταφθὄρὰ, ᾶs, ἡ, corruptio, pernicies: corruption, ruin. Καὶ φρἔνῶν κἄταφθὄρά Choëph. 205. Syn. Διαφθόρα, δλέθρος, φονός, δάνατος.

Κἄτἄφλέγω, ξω, comburo: to burn down. Πάντα κάταφλέξω Χ. 512. Syn. Κάτάκαίω, κάτεμπρήθω, άνάκαίω.

Κάτἄφὄδέὄμαι, extimesco: to be terrified at. Ran. 1109. Syn. Εκφόβεσμαι, εκπλήττσμαι, ἄπὄδειλἴἄω.

Κάτἄφὄνεύω, trucido: to slay. Bacch. 1166. Syn. Κάτακτείνω, κάταρθίω, κάτάπεφνω, κάτασφάττω.

Κἄτἄφράζομαι, considero: to consider. Κἄταφράζεσθε καϊ αυτοί Hes. Op. 246. Syn. Φρά-

ζόμαι, ἄνασκόπεω, εξετάζω.

Κάτάφρακτός, όν, munitus, septus: bound, fortified. Πετρωδεί κατάφρακτός εν δεσμώ Antig. 958., answering to τυμθήρει βάλαμφ κάτεζεύχθη.

Κάτἄφρὄνεω, sperno: to despise. Λάζυσθε κάταφρόνει με και Θήθας όδε Bacch. 495. Syn. Περίφρονεω, αθερίζω, ατιμάζω.

Κἄτἄφροντίζω, in curas literarias expendo, vox comica: to expend on studies. Αλλ' ουκ ἄπόλώλ εκ' αλλά κάτ άπ εφρόντικα Nub. 857.

Κἄτἄφρύγω, valde torreo: to broil, roast. Καὶ κἄτἄφρύγει βάλλων ἡμᾶς Nub. 396. Φρύγω, ἄπανθρἄκίζω, κἄτἄφλἔγω, κἄταίθω.

Κἄτἄφἔγη, η̂s, η΄, refugium: a refuge. Οὖτος γάρ ην μοι κάταφυγή σωτηρίας Orest. 715. Syn. Απόφυγη, ανάφορά.

Κάτἄφὔλάττω, custodio: to guard. Eccles. 482. See Φὔλάττω. Syn. Φὔλάττω, εκσώζω.

Κἄτἄφυλλὄρὄξω, marcesco: to shed leaves, to wither. Olymp. 12. 22. Syn. Μἄραίνδμαι, κάτάτήκὄμαι.

Κἄτἄχαλκὄς, ὄν, æratus: covered with brass. Phoen. 108. Syn. Πάγχαλκός, ἔνόπλός.

Κἄτἄχαρμἄ, ἄτὄς, τὸ, ludibrium: a laughing-stock. Theog. 1063. Syn. Γέλως, κἄτἄγἔλως.

Κἄτἄχέζω, ἔσω, decaco: to pour down excrement. Από της δρόφης νύκτωρ γάλξώτης κάτέχεσεν Nub. 173. Syn. Χέζω, επιχέζω.

Κάταχείρισς, ον, manibus aptus, commodus: handy, convenient. Κἄτἄχείρἴὄν εντύνασθαι Apoll. 1. 1188.

Κἄτἄχεύω, et Κἄτἄχεω, effundo: to pour down or into, to shed. Η. 461. Θἄλ ἔρον κἄτἄ δάκρυ χέων Iph. A. 40. Syn. Επιχέω, κάταβάλλω.

Κἄτἄχήνη, ης, ἡ, hiatus oris: derisio: the opening of the mouth; derision. Vesp. 574. Syn. Κάτάγελως, άτημελία, κάτάχαρμά.

Κάταχθόνἴός, α, όν, subterraneus, infernus: subterraneous, infernal. Ζεὺς δε κἄταχθονῖος Ι. 457. Syn. Ὑπόγειος, ὁ κἄτω.

Κάταχρέμπτομαι, conspuo: to spit upon. [°]Ων κάταχρεμψαμένη Pax 815. Syn. Αποπτύω.

Κάτάχρυσοω, inauro; laudibus exorno: to gild; to emblazon. Κεὐθὺς κἄτἔχρύσου πᾶς ανήρ Ευριπίδην Eccles. 826. See Χρυσός. Syn. Χρυσόω, ἔπαινἔω, μἔγάλύνω.

Κἄτἄχρώζω, inquino; to discolour, pollute.

Hec. 899. By Tmesis. Κἄτἄχυσμἄ, ἄτὄς, τὸ, jusculum; condimentum: a kind of soup; in the plural, sweetmeats, nuts, figs, &c. (hence Nuces spargere), which were poured on the heads of slaves or brides, to welcome them to their new home. SYN. Ζωμός, τρωγάλιον, τράγημά,

Κάταψάω, defrico; demulceo: to rub down; to soothe. Καὐτὸς κἄταψῶν αυτόν Pax 75.

SYN. Ψάω, κάταψήχω, ἔπῖτρίδω.

Καταψεκάζω, irroro: to fall upon in drops. Δρόσοι κάτεψεκαζον Agam. 544. Syn. Επιψεκάζω, ἔπινοτίζω, δαίνω.

Κάταψεύδομαι, mentior: to tell a lie against. Pax 533. See above. Syn. Ψεύδομαι, διαψεύ-

Κάταψήχω, derado, detergo, æquo, contero, demulceo: to scrape down, wipe, plane, rub, soothe. Kal κατέψηκται χθονί Trach. 700. Syn. Κάταξέω, ἄποψάω, κάτάθέλγω, τρίθω, ἄμά-

Κάταψύχω, refrigero: to refresh. Apoll. 3.

1102. See above. Syn. Αναψύχω.

Κάτεγγυάω, vadimonio vel satisdatione obstringo: to pledge, betroth. Orest. 1692. Syn. Εγγιαω, παραδίδωμί.

Κάτεγχαίνω, inhio: to mock at. Acharn. Syn. Κάταγελάζω, κάτασκώπτω.

Κάτεδω, consumo, corrodo: to eat up. β. 237.

Syn. Κάτεσθίω, εξέδω, κάτάτρώγω.

Κάτείθω, effundo: to drop down, shed. φ. 86. Syn. Κάταχέω, κάταλείθομαι, κάτατήκομαι. Kăτείδω, conspicio: to look down upon, dis-

cover. Nub. 350. Syn. Κἄτἄβλἔπω, ἐφόρἄω.

Κἄτεικάζω, conjecturis assequor; assimilo: to conjecture; to assimilate. C. C. 337. Syn. Εικάζω, ἄπεικάζω, ἔπεικάζω.

ι Κάτειλυσπάδμαι, instar serpentum repo: to crawl along like a snake. Lysist. 722.

Κάτειμί, descendo, reverto: to descend, return. to be restored from exile. Alcest. 73. Κάτέρχομαι, άνέρχομαι.

Κάτείργω. See Κάτεργάθω.

Κάτεκσἴνάζω, noceo: to hurt. Καί μευ κάτεκσϊνάζε Theoc. 30. 32., aut Anacr., secundum alios. Sic legit Jos. Scaliger. Alii κάτεσσϊναζέ, aut κάτεσἴναζε, producta τε per arsim. Syn. Κατάξλάπτω, ἄάσκω.

Κἄτεκφεύγω, effugio: to escape. Cycl. 439.

ΒΥΝ. Κάταφεύγω, εκφεύγω, απόφεύγω.

Κἄτ ἔλαύνω, ἔλἄσω, depello, percutio: to drive,

push down, smite. `Ω δέσπὄθ' Έρμη της ὅπώρας κάτελάσας Ραχ 711. Syn. Απελαύνω.

Κἄτἔλέγχω, redarguo: to find fault with, detect, disgrace. Isth. 3. 22. Syn. Ελέγχω, εξέλέγχω.

Κάτεμπρήθω, incendo: to consume with fire. Herc. F. 1142. Syn. Εμπρήθω, ἄνἄκαίω, κἄτἄκαίω, κάτἄφλἔγω.

Κατέναίρω, interficio, corrumpo: to slay, spoil. Antig. 871. Syn. Κάτακτείνω, διαφθείρω.

Κάτεναρίζω, occido, perdo: to kill, destroy. Choëph. 314. See Εναρίζω. Syn. Κάτακτείνω, κάτ εναίρω, κάτασφάττω.

Κατενήνοθα, fluito super: to float on. Hom. H. in Cer. 279. Videsis Matthiæ, Gr. Gr. \$ 232.

Κάτενωπά, in conspectu: in sight. Αῦτἄρ έπει κάτ ένωπά ίδών Ο. 320.

Kăτĕπăγω, induco, invito: to introduce, superadd, invite. Eq. 25. See 'Ăγω. Syn. see Επάγω.

Κάτεπείγω, urgeo, lacesso: to urge, harass, Ψ. 623. Syn. Επείγω, κάτασπέρχω, ἔπἴθλίβω.

Κάτἔπω (inus. in præs.), loquor: to speak. $'\Omega\phi\theta\eta$ δἔ καὶ κάτεῖπ' Ion 1215.

Κάτεργάζομαι, efficio, conficio, interficio: to effect, perform, kill. Herc. F. 150. SYN. Εργάζομαι, διἄπράττομαι, διἄπονεόμαι, ἄναιρεω,

φὄνεύω, καταφὄνεύω.

Κἄτεργἄθω, et Κἄτείργω, veto, coërceo: to restrain, control. Καὶ στράτον κάτειργάθου Eumen. 569. Med. 1254. Syn. Ανείργω, ἄπείργω, κἄτ ἔχω, χειρόω.

Κάτερείκω, scindo: to rend. Pers. 544. Syn. Ερείκω, καταρβήγνυμι, κατασχίζομαι.

Κἄτἔρείπω, dejicio; decido: to throw down; to fall. Hec. 475. Syn. ἔρείπω, κἄτἄπίπτω, κἄτἄβάλλὄμαι.

Κἄτἔρεύγω, eructo; efflo in: to belch upon; blow upon. Vesp. 1151. Syn. ἔρεύγω.

Κἄτἔρἔφω, tego: to cover, protect. 1294. Syn. Ερέφω, στέφανοω.

Kăτ ἔρἔω, Ion. fut., loquor, obloquor: to declare, denounce. Med. 1103. Syn. Κἄτἔπω, **ἄπαγγέλλω.**

Κάτερητύω, detineo, supprimo, impedio: to detain, suppress, prevent. Κάπξρήτὔον εν μξ-γάροισι Ι. 461. Syn. Ερητύω, κάπξχω, αντέχω, κάταπιέζω, συνθλίβω, κάταθλίβω.

Κάτ ερυκάκω, aut -κάνω, i. q. Κάτ ερητύω. Μή μ' ἔθἔλοντ' ἴἔναι κἄτἔρύκἄκἔ (alii κἄτἔρύκἄνἔ) Ω. 218.

Κάτερύκω, i. q. Κάτερυκάκω. "Ŏs εσσυμενον κάτερύκει Ο. 73.

Κἄτ ἔρῦω, deduco: to draw down. **3. 151.** See ἔρῦω. Syn. ἄπἔρῦω, ἄνἄγω, κἄθελκῦω.

Κατέρχομαι, descendo, reddor: to come down; to be restored. Alcest. 370. Syn. Ανέρχομαι, ἄπέρχομαϊ, κἄτἄβαίνω, κἄταντἄω, κἄθήκω.

Κἄτεσθίω, devoro: to devour. Cycl. 341. See Εσθίω. Syn. Κἄτἄτρώγω, κἄτἔδω.

Κάτευγμά, άτός, τό; Κάτευχη, ης, ή, preces, imprecatio: a prayer, imprecation. Th. 706. Choëph. 470. Syn. Ευχή, κἄτἄρα, αρά.

Κάτευκηλέω, tranquillum reddo: to make calm. Apoll. 4. 1059. Syn. Κάτἄπαύω.

Κάτευνάζω, et Κάτευνάω, sopio: to lull to eep. Κάτά δ' εύνάσξ πόντον Αρ. Rh. 1. 55. Κάτευνηθέντὰ ἴδέσθαι δ. 414. Syn. 1155. Κάτακοιμάδμαι, άναπαύδμαι, κατακοιμίζω.

KATE Κάτευτρεπίζω, comparo, instruo: to arrange,

Κάτευχή. See Κάτευγμά.

provide. Syn. Ευτρέπίζω, κατακοσμέω.

Κἄτεύχὄμαι, imprecor, opto, insulto: to pray against, wish, boast against. Œ. R. 246. SYN.

Εύχομαι, κάταράδμαι, έπεύχομαι, αυχέω. Κἄτἔφάλλομαι, contra irruo, desilio: to rush

against, jump or spring from. Εξ ἵππων κάτ-επαλμένος Λ. 94. Κάτεχω, Κάταίσχω, Κάτίσχω, et Κάτασχεθω, retineo, obtineo, circumdo: to retain, restrain, obtain, encompass. Eur. El. 1034. 1. 122. W. 321. Syn. Απέχω, κἄτ ἔρύκω, κἄτ ἔρητὔω, κάθείργω, κράτεω, δχμάζω.

Κἄτηγὄρέω, accuso, probo, queror de, reprehendo: to accuse, prove, complain of, reprove. Agam. 262. Syn. Αιτιάδμαι, επαιτιάδμαι, εγκά-

λέω, ἔλέγχω, μέμφομαι.

Κάτήγορος, ου, δ, accusator: an accuser. Trach. 816.

Κάτήκὄὄς, ὄν, morigerus, attentus: obedient. Antig. 642. Syn. Ευήκδος, υπήκδος, ευπειθής. Κάτηλιψ, ἴφος, ή, scala, tabulatum: a ladder, plank. Επί την κατήλιφ' ευθύς Ran. 573. Syn.

Κάτηλυσία, as, et Κάτήλυσις, έως, ή, descensus, profectio declivis: descent, return down. Κάτηλυσίη Ζέφυροιο Apoll. 4. 886. Simon. fr. 112. Syn. Κάθὄδός, κάτάβάσις.

Κάτημύω, declinor: to bend down. Νεσθρεπτα On the κάτημύουσϊν έραζε Apoll. 3. 1400. quantity of the penult. of Κάτημύω, see Ημύω. ŜΥΝ. Ημύω, κατάκλίνομαι, καταπίπτω.

Κάτήδρος, ον, dependens, incubans: hanging

down, hovering. Troad. 1080.

Κάτηπίὰω, mitigo : to soften. Κάτηπίδωντδ ρείαι Ε. 417. Syn. Ηπίὰω, κἄτἄπραΰνω, κάτἄκηλξω.

Κάτηρἔφης, ἔος, δ, η, tectus; immanis: covered with a roof, shaded; huge. ε. 367. Syn.

Επηρέφης, κάλυπτός.

Κάτήρης, ĕŏs, bene aptatus; convolutus; gratus: well fitted; wrapped up; grateful. Iph. Τ. 1347. Syn. Εῦ ἄραρως, θυμήρης, ἄγἄπη-

Κάτήφειά, as, ή, vultus demissus; pudor cum mœrore: dejection; grief and shame. Κἄτη-φείην δε σοι αυτῷ Γ. 51. Syn. Αισχόνη, ŏνειδός.

Κάτηφέω, et Κάτηφιαω, vultu sum demisso: to be downcast, to be cast down with shame. Med. 1008. Apoll. 3. 123. Syn. Ασχάλλω.

Κάτηφης, ĕŏs, tristis: having downcast looks, Syn. Σκύθρωπός, αθυμός, sad. Orest. 872.

στυγνός.

Κατήφων, ὄνὄs, qui dedecori est, infamis: who brings shame, infamous. Κάκά τέκνά κάτήφονές Ω. 253. SYN. Στυγνοί, δειλοί.

Κάτηχης, ĕös, sonorus: sounding, murmuring.

Theoc. 1. 7. Syn. Ευκ ξλάδος.

Κατιάπτω, dejicio, lædo: to beat down, tear, disfigure. Κάτὰ χρόα καλόν ἴάπτη β. 376. Syn. Ιάπτω, βλάπτω, ἄνιὰω, διαφθείρω.

Κάτισημί, scio: to know. Œ. R. 926. Ίσημι. Syn. Είδω, επίσταμαι, γιγνώσκω.

Κάτισχναίνω, attenuo: to cause to pine away.

Call. Ep. 48. Syn. Ισχναίνω, κἄτἄναλίσκω. Κἄτισχύω, invalesco, prævaleo: to grow strong. Œ. C. 360. See Ισχίω. Syn. Ισχύω, κράτύνδμαι, κράτεω, δύνάμαι.

Κάτίσχω. See Κάτεχω.

Κάτοικέω, habito: to inhabit. Helen. 1651. Syn. Οικέω, ένοικέω, ναίω, ναιξτάω, ενναίω.

Κάτοικίζω, habitare facio: to establish a colony, place, plant. P. V. 258. Syn. Outlow, εγκάτοικίζω, κάταναίω, κάθίστημί.

Κάτοικός, ου, δ, η, incola: an inhabitant. Agam. 1257. Ένοικός, έννδμός.

Κάτοικτείρω, et Κάτοικτίζω, misereor: to pity. Iph. A. 1246. Eumen. 121. Syn. Οικτείρω, **ἔποικτείρω**, ἔλἔαίρω.

Κἄτοιμώζω, defleo: to deplore.

1148. Syn. see Θρηνέω et Οιμώζω.

Κἄτοινὄς, ὄν, ebrius: in wine, intoxicated. Ion 555. Syn. Οινὄβάρης, οινὄβάρείων, πάροινός, πάροίντος, πάροιντκός, μέθυσός. Υπερπλησθείς, μέθης.

Κἄτοκνέω, pigritia aut metu negligo; piget me; timeo: to hesitate; to be reluctant; to fear. Σύ δ' αῦ κἄτοκνεῖς τῶν Δἴός τ' εχθρῶν ϋπερ Ρ. V. 67. Syn. Οκνέω, δυσχέραίνω, ἄμηχἄνἔω.

Κἄτὄλόλύζω, lamentor: to implore aloud, to lament. Agam. 1087. Syn. Ολόλύζω, ἄν-

ολολύζω, Βρηνξω, κωκύω, αλαλάζω.

Κἄτὄλὄφύρὄμαι, deploro: to mourn over. Orest. 333. See Ολόφύρόμαι. Syn. Ολόφύρὄμαι, οικτίζομαι, οικτείρω, απόκλαίω, ανακωκύω, κάτοδύρομαι, κάτάθρην εω.

Κατόμνυμί, δμόσω, dejero; juramento me obligo: to swear; bind one's self by an oath.

Iph. Τ. 791. Syn. 'Ομνυμί, δίδμνυμί.

Κάτὄνημί, gratificor: to benefit, Σαυτής κάτοναι' αντίβολώ σε Eccl. 917. 'Ονημϊ, ωφέλεω, χραισμεω.

Kăτοξυs, εία, υ, peracutus: very sharp, shrill, piercing. Vesp. 471. See Οξύs. Syn. Οξύτα-τός, οξύς, σφόδρός.

Κἄτὄπάζω, persequor, depello : to pursue, drive away. Hes. Op. 322. Syn. Μετέρχο-

Κἄτὄπῖν, Κἄτὄπισθέ, et Κἄτὄπισθέν, in posterum, a tergo, post: behind, after. "Οστίς ακόλουθεῖ κἄτὅπἴν ανθρώπου τὕφλοῦ Plut. 13. Θ. 339. Ψ. 505. Syn. Εξὅπἴθἔν, ὅπισθἔν, ὅπῖσω, έμπἄλἴν, μἔτἄ ταῦτἄ.

Κἄτοπτεύω, aspicio, exploro, animadverto:

to behold, explore, consider. Aj. 829. Κάτόπτης, ου; Κάτοπτηρ, ῆρός, δ, oculatus testis, explorator: an eye-witness, spy. Helen. 1174. Sept. Th. 36. Syn. Σκόπός, επόπτης, ἔποπτὴρ, κάτάσκοπος, Θἔατής.

Κἄτόπτὄμαι, conspicio: to see. Hec. 45. Syn. Όραω, βλέπω, κατάβλέπω, καθόραω, είδω.

Κἄτοπτὄς, et Κἄτόψἴὄς, ου, δ, ή, conspicuus: conspicuous. Agam. 298. Hipp. 30. Αιπεινός, εποπτός, αποπτός.

Κἄτοπτρόν, ου, τὸ, speculum: a mirror. Eur. ΕΙ. 1071. Syn. Ένοπτρον, είσοπτρον, έσοπτρόν. Εριτή. Λαμπρόν, αντίτυπόν, αργυφέον. Phr. Χρυσέων ενόπτρων απέρμονες αυγαί Hec.

Kăτορθόω, erigo; dirigo; bene aut fauste aliquid gero: to erect; set aright; perform well or successfully. Œ. C. 1487. Syn. Ανορθόω, απευθύνω, ευτρέπίζω.

Κἄτὄρύσσω, perfodio, obruo: to dig down, hide in the ground. Av. 475. Syn. Kăτα-

σκάπτω, κἄτἄχώννυμῖ, κἄτἄθάπτω.

Κάτουλάς, άδός, ή, spissa nox : a dark night. Cf. Brunck. Lex. Soph. Κάτουλάδά κικλήσκουσι Apoll. 4. 1695.

Κάτουρέω, permingo: to make water upon. ment. Δἴκαιοτέρον γ' ἡ καυνάκην έχ' $\hat{\omega}$ 'γάθε Eccles. 827. Syn. Ουρέω, έπουρέω.

Κάτουρίζω, vento secundo vela expando, feliciter appello: to sail with the wind, arrive prosperously. Trach. 840.

Κἄτοχευς, εως, δ, repagulum: a fastener, bar. Call. 2. 6. SYN. Baneis.

Kăτöχŏs, ov, δ, ή, correptus, occupatus: detained by, engaged in, seized. Pers. 228. Syn. Ληπτός.

Κάτόψισς. See Κάτοπτος.

Κάττυμα, ατός, τὸ, coria duriora, soleæ: a shoe, strong leather, shoe. Δυσμένη καττύματα Vesp. 1160.

Καττύω, consuo: to sew, mend. Τὸ πρᾶγμἄ τοῦθ' ὄθεν πἄλαι καττύἔται Εq. 314. Syn. Κάταρβάπτω, ἔπἴβάλλω, συντίθημί.

Κάτω, compar. κάτωτέρω, infra, deorsum: down, below. Χώρει κάτω σκέλη δε κίρκωσον βία P. V. 74. Ran. 70. Syn. Υπόκάτω, ενερθε.

Κἄτωθέν, Κἄτωθέ, ex infra, from below.

Herc. F. 1231. See above.

Κάτωκάρα, in caput: down on the head. Κάτωκάρα ρίψας με Pax 152. Syn. Πρηνη, ύπτίως.

Κάτωμάδισς, σν, ad humerum, ab humero: raised to the shoulder, highly raised. Κάτωμάδίοιο πέλονται Ψ. 431.

Κάτωμάδον, humeris: across the shoulders. Έλαυν κάτωμάδον οί δε οι Ιπποι Ψ. 500.

Κἄτωνἄκη, ης, ή, vestis servilis vellere subsuta infra: a garment worn by a slave and bordered with sheep-skin. Κάτωνάκη τον χοιρόν άπότετιλμένας Eccles. 724.

Κάτωρ, vox perquam suspecta, occurrit in Hom. Hymn. 6. 55. Θάρσει δίἔ κἄτωρ τῷ ἔμῷ κέχαρισμένε δυμώ. Explicatur princeps, a ruler; sed vide omnino Valpianam ed. Stephani Thes. col. 1040. et 4669., ubi variæ obferuntur conjecturæ.

Κάτωρυχής, έσς; Κάτώρυξ, υχός, defossus; immanis: deep dug, or deep sunk, under ground; massy. 'Ρυτοΐσιν λάεσσι κάτωρυχέεσσ' ζ. 267. P. V. 461. Κἄτώρυξ, ή, is used as a subst. Hec. 988.

Κἄτωφάγαs, δ, qui demisso capite edit: a glutton. Κάτωράγας τις άλλος Av. 290. Syn. Αδήφαγός.

Καυάγνυμι, frango: to split. 'Αξὄνά καυάξαις

Hes. Op. 693.

Καύηξ, ηκός, ὁ, larus: a sea-gull. Ένδιοι καύηκές Call. fr. 167.

Καύκἄσος, ου, ό, Caucasus: a ridge of mountains. Πρίν αν πρός αυτον Καύκασον μόλης δρών Pr. V. 744. Ερ. Αιπήεις, ήλισατός, εσχάτδεις, ηνεμόεις, νιφόεις, ύψιστός. ΡΗΚ. Χθόνδς τήλουρον πέδον, ἄβάτος έρημια, ἄπάνθρωπος πάγος, δυσχείμερος φάραγξ, άτερπης πέτρα.

Καύκων εs, ων, οί, Caucones: inhabitants of Peloponnesus; inhabitants of Paphlagonia. K.

Καυλός, οῦ, ὁ, (1) caulis; id in planta, quod supra terram simpliciter assurgit: the stalk of a plant; (2) pars teli, manubrium: the handle of a spear; (3) planta: colewort. ὅπὅταν χασμῷ καί τους καυλούς Εq. 824. Syn. 'Ρίζα; (2) κώπη.

Καθμά, ἄτος, τδ, æstus, incendium: scorching Ε. 869. Syn. Αΐθος, Βάλπος, Θερμότης. \mathbf{E}_{P} . \mathbf{A} ζάλ $\check{\epsilon}$ όν, \mathbf{a} ιθάλ $\check{\epsilon}$ όν, \mathbf{b} εσ π $\check{\epsilon}$ σιζόν, \mathbf{b} οσα $\check{\epsilon}$ ς, λάβρον,

Καυνάκη, ης, ή, læna, lodix: a kind of gar-

Vesp. 1149. Καυστειρός, ή, όν, ardens, fervens: burning,

raging. M. 316. SYN. Αίθων, Θερμός. Kaυστοs, ον, adustus: burnt, seared. Cycl.

Κἄΰστρἴός, et Κἄΰστρός, ου, δ, Cayster: a river in Asia Minor. Ασζώ εν λειμωνζ Κάυστριού

αμφί ἡἔεθρα B. 461. Anacr. 172. 8. Καυτήρ, ηρός, ό, ustor: one who burns. Pyth.

1. 185. Καυχάδμαι, glorior: to boast, glory. Theoc.

5. 7. Syn. Αυχέω, μἔγἄληγὄρέω, μἔγἄλαυχέω. Καύχη, ης, ἡ; Καύχημα, ἀτϋς, τό; jactatio: boasting, glory. Nem. 9. 17. Isthm. 5. 65. Syn. Αυχή, αύχημα, αλαζονευμα.

Κάφεω, inus., spiro: to gasp, pant. Δάμάση κεκάφηδτά θυμόν ε. 468. Syn. Εκπνέω.

Κἄχάζω, ξω, Dor. ξω, cachinnor: to laugh heartily. Μέγα τοῦτο καχαξω Theoc. 5. 142. Syn. Κἄτἄγϵλἄω.

Κάχεταιρεία, as, ή, malum consortium: evil communication. Εκ κάχξταιρείης κάκα γίγνεταϊ Theog. 1171.

Κάχλάζω, strepito, resono: to rattle, resound. Πόλὺν κἄχλάζον ποντίφ φυσήματι Hipp. 1211. Vide de hac voce Blomf. Gloss. ad S. Theb. 110. Syn. Ηχέω, ψόφεω, δουπέω, αναζέω.

Κάχρυς, τός, ή, hordeum in furno tostum: asted barley. "Ωσπερ κάχρυων ὄνιδίον ευωχηroasted barley. μένον Vesp. 1306.

Κέἄδηs, ου, ό, Ceades: the son of Ceas. τρέφεος Κεάδοιο Β. 847.

Κἔάζω, findo: to cleave, cut. Τυτθά βἄλων κέασαιμι μ. 388. Syn. Σχίζω, ρήγνυμι, δία-

Kěἄρ, τδ, cor: the heart. Med. 399. Syn. see $K\hat{\eta}\rho$.

Κέβλ $\dot{\eta}$, $\hat{\eta}$ s, $\dot{\eta}$, caput: the head. κεβλ $\dot{\eta}$ ν Call. fr. 140.

Κέθλήπυρίς, έως, ή, avis quædam : a redheaded bird. Νέρτος ἴέραξ φάττα κόκκυξ ἔρυθρόπους κέβλήπύρις Αν. 304.

Κεβρίονης, ου, δ, Cebriones: a natural son of Priam. Κεβρίονην δ' εκελευσεν Θ. 318. Δάιφρων, ήρως, μεγάθυμος, Πριαμίδης.

Κέγχρειά. See Κέρχνειά. Κεγχρίς. See Κερχνηίς.

Κέγχρος, ου, δ, milium: millet. Hes. Scut. 398.

Κεγχρώμἄτα, ων, τὰ, foramina clypeorum: small holes in the shield, through which a warrior viewed his opponent. Phoen. 1408.

Κεδάζω, Κεδαίω, dissipo: to scatter, rout. O. 328. Apoll. 2. 627. Syn. Σκεδάζω, δἴάμερίζω, διαλύω.

Κĕδαίω. See above.

Keδνόs, η, όν, venerandus, carus, solicitus: venerable, estimable, dear, anxious. Nads κεδνόν οιακοστρόφον Med. 523. Syn. Άγνος, σεμνός, φρονιμός, συνέτος, σώφρων, ίφθιμος, αγάθος, άγαυὄς.

Κέδρϊνόs, Κέδρωτόs, ή, όν, cedrinus: of cedar. Κέδρινον ύψοροφον Ω. 192. Orest. 1377.

Κέδρις, ιδώς, ή, fructus cedri: a cedar-berry. Κἆθ' ο μεν ετριθεν κέδριδας ανηθον σφακον Thesm. 486.

Κέδρϋς, ου, ή, cedrus: a cedar tree. Καὶ μνῆμὰ δέξαιθ' εν κέδρου τεχνάσμὰτα Orest. 1052. Ερ. Ἡδεῖά, αζάλξα, ευώδης, πἔρῖμήκης, χλὄἔρά.

Κεδρωτός. See Κεδρίνός.

Keîθĕν, illinc: from thence. Orest. 842. Syn. Εκείθεν, εκείθε, εκείσε, εκεί, αυτόθί.

Κείθί, illic: there. Vesp. 751. Κείμαι, et Κεόμαι, jaceo, positus sum, existo, constituor: to lie down, to be deposited, to exist, to be enacted. Hec. 293. X. 510. Ανάκειμαι, κάτάκειμαι, κέσκόμαι.

Κειμήλισν, ου, τό, supellex deposita: a store, treasure, memorial. Εστί μοι κειμήλία Herael.

591.

Kεινόs, pro ĕκεινόs, q. v. Hec. 625.

Kεινόs, pro κένόs, q. v.

Kelos, α, ον, Ceus: of Ceos. Call. fr. 77. Κειρία, as, ή, fascia lecti, instita: a bed-girth Av. 815. Pi brevis, ut vi in made of rushes. ταινία. Syn. Σπάργανον.

Κείρυλος, ου, ό. See Κήρυλος.

Κείρω, tondeo, abscindo, depascor: to shear, cut off, eat away. Orest. 452. Syn. Αποκείρω, κάτακείρω, απόκορσόω, ξύρεω, κουρίζω, σχίζω. Phr. Σίδαρον επί κάρα τίθεῖσα κούριμον Orest.

Keîσĕ, illuc; illic: thither; there.

190.

Κείω, Κεω, decumbere cupio: to desire to lie down. ξ. 425. η. 342. Syn. Κοιμάσμαι.

Κέκλήγω, clango: to shout, howl.

κεκλήγοντές ξ. 30. Syn. see Κλάζω.

Κέκλόμην, a. 2. a κέλόμαι, hortor, convoco, nomino: to recommend, summon, to give name to. Κέκλετο και δ' αρ' αόλλισσαν Z. 287. Syn. Κέλδμαι, κέλεύω, πάρακαλέω, επικαλέδμαι.

Κέκραγμά, ἄτὄς, τό; Κέκραγμός, οῦ, ὁ, clamor, vociferatio: a bawling. Pax 637. Αλλ' ĕνικώμην κἔκραγμοῦ τὄ πὅλὕ γὰρ δεινὸν κἄκόν Iph. A. 1357. Syn. Αυὄνὴ, βὄὴ, ἄλἄλαγμὄς, κραυγή.

Κεκράκτης, ου, δ, clamator, clamosus : a bawler. Eq. 304. See above.

Κεκραξιδάμας, αντός, ό, ante alios clamosus: one who outbawls others. Αυτός δ' ο Κλέων ο

κέκραξιδάμας Vesp. 596.

Κεκροπίδης, ου, ό; Κεκροπίς, ίδος, ή; Κεκροπἴος, α, ον, Cecropius, Atheniensis: Athenian. Κεκροπίδη κακόθουλε Εq. 1055. Αν. 1407. Hipp. 34.

Κέκροψ, ὅπὄς, ὁ, Cecrops: a king of Athens, and originally an Egyptian emigrant. Χώραν τέ πασαν Κεκρόπος η με εδέξατο Plut. 773.

Κεκρύφαλός, ου, δ, reticulum: a hood, cowl. Κεκρυφάλου δεί και μίτρας ήδι μεν οῦν Thesm. 257. The antepenult. of this word is short in Homer, where it occurs only once, X. 469.: but long in Aristophanes, here and v. 145. SYN. Κρήδεμνον, ταινία.

Κελάδεινός, Κελάδεννός, ή, όν, obstreperus, tumultuosus: clamorous, noisy, resounding. Χρυσηλάκάτος κέλάδεινή Υ. 70. Isthm. 4.14.

SYN. HXHEIS.

Κελάδεω, Κελάδω, strepo, celebro: to ring, resound, celebrate. Phæn. 1118. Z. 376. See below. Syn. Βρυχάδμαι, δουπέω, δόρὔθέω, ηχέω.

Κελάδημα, ατός, τό; Κελάδος, ου, ό, tumultuatio: a ringing murmur, sound. Κάλλιστον κέλάδημά Phœn. 223. Pers. 394. Syn. Αραγμός, δορύθος, ηχώ, ανακελάδος.

Κελάδητίς, ίδος, ή, celebratrix: warbling.

Nem. 4. 140.

Κελάδος. See Κελάδημα. Κέλάδω. See Κέλάδεω.

Κέλαινεγχήs, έσs, qui nigram et funestam habet hastam: having a black spear, bloodshedding. Nem. 10. 158.

Κέλαινέφης, έσς, nubium obfuscator, niger: spreading black clouds, black. Pyth. 4. 93.

Κἔλαινοςρωτός, όν, devoratus, ideoque niger factus: having turned black from being eaten off. Κελαινδέρωτον ηπάρ P. V. 1060.

Κέλαινόόμαι, nigresco: to turn black. Choëph. 407. Syn. Τάράσσόμαι.

Κέλαινός, η, όν, niger: black, dark. Λ. 746.

Syn. Μέλας, μέλαμβαφής, ορφναῖός, σκότεινός. Κἔλαινὄφάἢs, ἔŏs, niger, obscurus : black, gloomy. Ran. 1331. Φα brevis, ut in φάὄs. SYN. Ορφναΐος, αίθοψ.

Κελαινόφρων, όνος, qui nigra agitat consilia: dark-minded, cruel. Eumen. 462. O communis,

ut a in Άφρων. Syn. Δολιόφρων.

Κελαινώπης, ου, Κελαινώψ, ῶπος, δ, ή; Κελαινωπίς, ἴδος, ή, nigro vultu præditus, sævus, insidiosus: black-faced, cruel, insidious. Aj. 954. Pyth. 4. 376. 1. 13. Syn. Δολίος.

Κελαρύζω, cum strepitu fluo: to murmur, Κάτειβόμενον κελάρυσδεν Theoc. 7.

137. Syn. see Κἔλἄδἔω.

Κĕλĕβη, ης, ή, patella: a wooden bowl. Theoc. 2. 2.

Κελεοντες, οί, pedes textorii mali, e quibus stamina deducuntur: the lower beams of the loom, to which the warp is attached. Theoc. 18.34.

Κέλευθόποιός, οῦ, ὁ, viam exscindens: way-

making. Eumen. 13.

Κέλευθός, ου, ή, plur. Κέλευθοι, αί, et Κέλευθά, ων, τὰ, via: a way, course, voyage, clime. Helen. 867. Syn. Ὁδος, οδισμά, ἄτρὰπος, οιμός. Ερ. Αλία, δοχμία, τετράπους, ευθεία, άψόφος, ασφάλης, μάκρα, άθεός, ευρώεσσα, ηξρόεσσα, ιχθύδεσσά, λαιψηρά, ύγρά, ευρεῖά, αινή, αστέρυεσσά, ἄβἄτος, βάθεῖά, δολίχη, ευρυχόρος, κρυόεσσά, ὅλὅἡ, ποντὅπὄρὄς, στεινἡ, τηλἔπὄρὄς, ορθἡ, σχιστη, πότνιας, λαδφόρος.

Κέλευσμα, ατός, τό; Κέλευσμός, οῦ, δ, hortamentum, mandatum: an exhortation, a command. Hec. 917. Bacch. 1078. Syn. Πρόσταγμά, εντόλη, ένταλμά, ἔφέτμη, νουθέτημά,

πάράγγελμά, πάρακελευσμά.

Κελευστής, οῦ, δ, hortator: one who gives a signal to the rowers. Helen. 1575.

Κἔλευτἴᾶω, jubeo, hortor: to order, call to, exhort, encourage. Κἔλευτἴδωντ' ἔπῖ πύργων Μ. 265. Syn. Εγκέλεύω, κέλδμαι, διατάττω, ότρύνω, ἄνώγω, ἔπότρύνω.

Κĕλης, ητός, δ, equus desultorius; celox: a

riding-horse; a yacht. Lysist. 60.

Κĕλητίζω, equito: to ride on horseback. Vesp. 501.

Κέλλω, appello: to bring a ship to land, to moor. Iph. A. 167. Syn. Κάταίρω, ὅκέλλω.

Κελόμαι, jubeo, hortor: to order, encourage, recommend. I. 513. Syn. Κέλεύω, πάρακαλέδμαι, πρότρέπω.

Kελτὄς, η, ὄν, Celticus: of the Celts, Celtic. Call. 4. 173.

Κἔλύφη, ἡ ; Κἔλυφὄς, τὸ, putamen ; navigium : a shell, husk; a small boat. Αντωμόσιων κέλύφη Vesp. 545., agreeing with the preceding εν ταισίν όδοις ἄπάσαις. "Jacobs. Anth. 8. 407. Κελύφεσσι Ορρ. Κ. 3. 503. al. κελύ-9. 67. φοισι." Steph. ed. Valp. col. 4740. Φλοιός.

Kěλωρ, ὄρος, δ, legatus: one commanded by an oracle, a delegate. Androm. 1032.

Κἔμάς, ἄδός, ή, hinnulus cervi: a young fawn. Ή κεμάδ ηε λάγωον Κ. 361. Syn. Δορκάς, νέβρός. ΕΡ. Ωκύπους.

Κέναγγης, έσς, vasa exhauriens: vessel-exhausting. Agam. 181.

Κενανδρία, as, ή, virorum penuria: want of

men. Pers. 736. See Ευανδρία. Κἔνανδρός, ου, δ, ἡ, vacuus: deprived of its inhabitants. Pers. 123. Syn. Έρημός ανδρῶν. Κενεαυχής, εάς, vana jactans: vainly boasting. Θ. 230. Syn. Ăλάζων.

Κενέβρια, ων, τά; κρέας κενέβρειον s. κενέεριόν, carnes morticinæ: carrion. Αυτών ωσπερ κενεβρίων (paræmiac) Av. 538. Al. κενεβρείων,

Κενεσs, Κενσs, Ion. Κεινσs, η, σν, inanis: hollow, empty, vain. o. 214. Hec. 230. Apoll. 1. 103. ΄ Syn. Διακένος, αμοιρός, ματαιός, ελάφρός, κουφός, αλίός.

Κενεόφρων, Κενόφρων, δνός, stultus: hollowminded, foolish. Δήμω κενεόφρονι Theog. 845.

P. V. 787.

Kĕνĕων, ωνŏs, δ, venter: the belly. Π.821. Syn. Λάπάρα, γὕάλον, ιξύς. Ερ. Μέσος.

Kěvos. See Kěvěos.

Κενοτάφεω, honorario tumulo decoro: to raise a tomb in honour of a person buried elsewhere. Σωθησόμεσθα κενόταφουντ' εμόν δεμας Helen. 1059.

Κενόφρων. See Κενεόφρων.

Κένδω, exinanio: to empty, desert. Androm. 1127. Syn. Απαντλέω, εκκένδω, εξάρδω.

Κενταύρειος, ον, Centaureus: of the Centaurs.

Iph. A. 706.

Κενταυρϊκώs, more Centaurorum: Centaurlike. 'Ως Κενταυρίκῶς Ran. 38. Syn. Ακόσμως, άγροίκως.

Κενταυροπληθής, έσς, Centaurorum plenus: full of Centaurs. Κενταυρόπληθη πόλεμόν ουκ εξήνὔσα Herc. F. 1264.

Κένταυρδε, ου, δ, Centaurus: a Centaur. Herc. F. 180. Ερ. Άγρἴδε, δρεινδμόε, ωμόφάγδε, ἄγἄκλὕτὄς, δἴφῦἡς, ἄμικτὄς, ὕβριστὴς, ἄνομός, υπερόχος βίαν, οινόβαρής.

Κεντέω, pungo, stimulo: to goad, pierce, stab, spur on. Hec. 387. Syn. Νύσσω, κάθηλοω, κνίζω, πάροξύνω. ΡΗΒ. Κέντρω πλήσσω.

Κεντρηνἔκης, ἔός, ὁ, ἡ, stimulis agitatus: urged on by the goad. Θ. 396.

Κεντροδήλητός, ou, ó, qui pungendo noxam adfert : injuring with the goad, piercing. Æsch. Sup. 572.

Κέντρου, ου, τό, stimulus; calcar; centrum: a prick, sting ; a spur ; a point. Herc. F. 1279. Syn. Πληκτρόν, μόωψ. Ερ. Σἴδήρἔον, κἄκὄν, αλγίνὄεν, αργάλεον, γλυκυπίκρον, ήδυ, θερμόν, ἴὄειδές, κέλαινόν, κρυφίον, οξύ, πευκέδανον, σκληρόν, φρενδθελγες, φοιτάλεον.

Κέντρων, ωνός, ό, qui verbere dignus est: a thief or rogue, who was pricked with a goad in order to compel him to tell the truth.

Κέντωρ, ὄρος, δ, stimulator: one who uses the whip, a driver. Ε. 102. Syn. Πλήξιππος, ήνιοχεύς, ήνιοχος.

Κέδμαι. See Κείμαι.

Kéπφος, ου, δ, (1) procellaria: a sea-mew, pewet; (2) fatuus, stolidus: a silly fellow. Plut. 912. Syn. (1) Λάρδς, (2) ευτέλής, lähös.

Pros. Lex.

Κĕρἄελκήs, ĕŏs, qui cornibus trahit: dragging with horns. Κĕρἄελκĕĕs αί μĕγ' ἄρισται Call. 3. 181.

Κĕραϊζω, cornibus dissipo, vasto: to butt, de-Ευνάς δάνάτοις κεράιζομενας Alcest. 907. Syn. Λητζω, πορθεω, διαρπάζω, πέρθω.

Κĕραίρω, Κĕραω, misceo: to mix. Πολλά κέρωντας ω. 363. Θυμήρες κέράσασα κάτὰ κ. 362. Syn. Ανακέράννυμι, κίρνημι, κὔκἄω, μίγνυμῖ, ἄνἄφύρω.

Κεραϊστής, οῦ, ὁ, vastator : a devastator. Διαπρύσιον κεραϊστήν Hom. Merc. 336. Syn.

Πορθητής, λυμάντηρ, κξράὄς.

Κĕράμεικόs, οῦ, ὁ, Ceramicus: a place in Athens, where those who died in battle were buried. Ελκοίμην ες Κεραμεικόν Eq. 772.

Κεράμεθος, έως, ό, figulus: a potter. Χαλκῆς κεράμεθος σκυλδδέψαι Αν. 491.
Κεράμεθω, fingo: to work as a potter, to mould. Eccles. 253. See above. Syn. Πλάσσω, κάτεργάζομαι.

Κĕρἄμικός, Κĕρἄμήιος, α, ον, fictilis: earthen, made of clay. Τρόχφ γάρ ξλάθεις κξράμικης βύμης άπο Eccles. 4. Hom. Hymn. 17. 4.

κτέραμις, ϊδύς, ή; Κτράμος, ου, ό, tegula; vas fictile; carcer: a tile; an earthen vessel; a prison. Ὑπό τῶν κτράμιδων Ἡλιάστης ὁρόφιας Vesp. 216. Acharn. 906. Syn. Πἴθος, αγγείον, γείσσου.

Κέραοξόσs, όν, poliens cornua: a polisher of horns, maker of bows. Κεραόξοδο ήραρε τέκτων

Δ. 110.

Κέράδς, Κέρασφόρδς, Κέρδφόρδς, et Κέράστης, ου, ὁ, ἡ; Κἔραώδης, ἔός; Κἔρουχός, ὄν; Κἔρόεις, εσσά, εν, Κερουχίς, et Κεραστίς, ίδός, ή, cornutus, corniger: horned, horn-bearing. Keρἄοι τἔλἔθουσι δ. 85. Phœn. 255. Bacch. 690. Soph. El. 570. Call. 2.90. Eur. El. Theoc. 5, 145. P. V. 695. SYN. EUKEρως, πὄλὔκἔρως.

Κέρας, ατός, τό, cornu: a horn. Αυταρ έγων κέρας ύγρον έλων Theoc. 25. 206. The quantity of the penult. of κἔρας in the genitive and dative singular, and nominative, genitive, and accusative, dual and plural, is long only as being formed from κξράἄτος, κξράἄτος, &c. So the nom. and acc. plur. of γξράς have the last syllable long by contraction, γεράτα = γεράα= γέρα. See Brunck's note, Bacchæ, v. 909. Syn. Τόξον. Ερ. Αινόν, δολίχον, κρατέρον, ξεστον.

Κεράστης, ου, ό; Κεραστίς, ίδος, ή. See Κε-

päŏs.

Κέρασφόρός. See Κέράός. Κĕρατώδης. See Kĕραŏs.

Κεραύνισς, α, ον, et ov, δ, ή, fulmineus, fulmine ictus: of a thunderbolt, struck by a thunder-Μνημά της κέραυνίου Bacch. 6. Syn. bolt. Εμερόντητος.

Κεραυνόβόλεω, Κεραυνόω, fulmino, fulmine percutio: to hurl a thunderbolt, to strike with lightning. Call. Ep. 20. Hes. Theog. 858. SYN. Σκήπτω.

Κεραυνόβολός, ου, δ, qui fulminat: thunder-Bacch. 588.

Κεραυνόβρόντης, ου, ό, fulmen et tonitru edens: sending thunder and lightning. Pax 375. Syn. Κέραθνϊός.

Κέραυνός, οῦ, ὁ, fulmen: a thunderbolt. Ξ. 417. ΒΥΝ. Σκηπτός, αστράπή. Ερ. Αιθάλδεις, ἄκἄμἄτοs, κρἄτἔρὄs, κραιπνὄs, μἄλἔρὄs, ὄλὄὄs, πυρφόρος, στονόεις, σμερδάλεσς, ψολόεις. ΡΗΝ. νιόν πῦρ αιθάλὄξν.

Κĕραυνὄφάηs, ĕŏs, in modum fulminis coruscans: like lightning. Troad. 1105. Φα brevis, ut in øäös.

Κέραυνδω. See Κέραυνδβόλέω.

Κέραω. See Κέραίρω.

Κĕραώδης. See Kĕραŏs.

Κέρβερός, ου, ό, Cerberus: Pluto's threeheaded dog. Ran. 111. Ερ. Αμήχανός, ου φάτειδς, τρίκρανδς, ωμηστής, πεντηκοντάκάρηνδς, αναιδής, κράτξρός. Phr. Τρίσωματός κύων. See Œ. C. 1568. et Trach. 1100.

Κερδαίνω, ἄνῶ, lucror: to gain, acquire. Iph. Τ. 1035. Syn. Κέρδος ποιῶ, φἔρω, καρπουμαι,

καρπίζομαι.

Κερδάλεσς, α, ον; Κερδάλεσφρων, ονός, astutus: artful. Τάς τ' εμπορίας τας κερδαλέας Αν. 594. Κεκασμένε κερδάλεόφρον Δ. 339.

Κερδάλεοφρων. See above.

Κερδίων, ὄν, compar. et Κέρδιστός, superl., utilior, utilissimus: more and most useful, advantageous, cunning. Εμαί δέ κε κέρδιον είη β. 74. Z. 153. The penult. of Keρδίων and of all comparatives in low is long in the Attic, and short in the other dialects.

Κέρδος, ĕos, το, lucrum: gain, lucre. Helen. 762. Syn. Καρπός, κάρπωμά. Ερ. Ευκλέξς,

ϊδίον, πονηρον, αισχρον, δολίον, οσίον.

Κερδόσὄνη, ης, η, subst., astutia: subtlety. Έζετο κερδόσὄνη ξ. 33. Syn. Απάτη, πόνηρία, πάνουργία, κέρδος.

Κερδώ, ŏŏs, ή, vulpes: a fox. Eq. 1068.

Syn. see Αλώπηξ.

Κερκηϊς, ἴδος, ή, Cerceis: one of the Naiads. Hes. Theog. 355.

Κερκίς, ίδος, ή, radius textorius: a shuttle.

Κερκίδ' Ηδωνης χέρος Hec. 1135.

Κέρκος, ου, ή, cauda: a tail. Eq. 906. Syn. Ουρά.

Κέρκυρά, ας, ή, Corcyra: an island in the Ionian sea. Ουδ' ήτις Κέρκυρά φἴλοξεινωτάτἤ άλλων Call. 4. 156.

Κερκυραίος, ον, Corcyræus: of Corcyra. Av.

1463. See above.

Κέρμα, ατός, τὸ, segmentum æris, nummulus: a small coin. Plut. 379. Syn. Nouioua.

Κĕρŏβἄτης, ov, corneos pedes habens : hornfooted. Ran. 230. See Κάταιβάτης.

Κĕρδδĕτŏs, ligatis et compactis cornibus constans: tipped with horn. Rhes. 33.

Kěpőeis. See Kěpaős.

Κĕρŏτŭπĕω, cornibus aut rostris illido: to dash against with a horn or beak. Ήρεικον αί δε κερότυπούμεναι βία Agam. 638.

Κέρουτιαω, cornua tollo, superbio: to raise

the horn, to be proud. Eq. 1343.

Κέρουχις. See Κέράος.

Κĕρŏφŏρŏs. See Kĕρäŏs.

Κερτόμεω, convicior, ludifico: to cut the heart with words, repreach, revile. Iph. A. 849. Syn. Σκώπτω, δεννάζω, ενόχλεω, ερεθίζω, κάκορβόθεω, λοιδόρεω.

Κερτόμησις, εως; Κερτόμια, ας, ή, irrisio, ludibrium: reproach, raillery. Philoct. 1265. Ημέν κερτόμιας Υ. 202. Syn. Κατάγελως, κάτά-

χήνη, κάκηγδρία, σκωμμά.

Κερτόμιος, όν, Κέρτόμος, ου, ό, ή, cor alicui scindens: vexatious, reproachful. Аυтіка κερτόμιοισι Α. 539. Alcest. 1144. Syn. Είρων.

Κερύνειος, ου, ό, Ceryneus: the name of a hill

Κεραύνιον βελος, πτεροφορόν Δίος βελος, κεραύ- | in Arcadia. Τστερον όφρα γενοιτό πάγος Κερύνειδη έδεκτο Call. 3. 109.

Κέρχνειά, Κέγχρειά, as, ή, P. N., Cenchria: a fountain in Argolis. Kepxvelas peos P. V. 697. "Recentior et emollita fuit pronuntiatio κέγχρος et κέγχρωμα: vetus atque asperior, κέρχνος et κέρχνωμα." Valckenaer, Phoen. 1401.

Κερχνηϊς, ϊδός, Κέρχνη, ης, Κεγχρίς, ϊδός, ή, tinnunculus: a screech-owl. Ού τοι μα τας κερχυήδας Av. 1335. Schæfer refers in Valpy's Steph. to "Brunck. Aristoph. 2. 150. Callim. 1. 469. Casaub. ad Athen, 136."

Κέσκομαι, jaceo: to lie, to be placed. φ. 41.

Syn. see Keîmai.

Κεστός, η, όν, acu pictus: embroidered. Ξ. Kέστρα, as, ή, malleus; piscis species; genus

teli militaris, sudes: a mallet; a kind of fish; a pike. Nub. 339.

Κεστρεύς, εως, ό, mugil, piscis: a mullet.

Vesp. 790. Syn. Mupaiva.

Κευθάνω, Κεύθω, occulto, tego: to hide, cover. Κεύθω is also used in a passive sense. Ου μεν γάρ φιλότητι γ' εκεύθανον Γ. 453. Œ. R. Syn. Κρύπτω, καλύπτω, αποκρύπτω, 968.

Κεῦθμα, ἄτὄς, τό; Κευθμός, οῦ, ὁ; Κευθμών, ῶνὄς, ὁ; Κεῦθὄς, ἔὄς, τὸ, latebræ: a hiding-place, cavern. Theog. 243. N. 28. Hec. 1. Eumen. 1039. Syn. Κοίλωμα, φωλέδς, κατώρυξ, μυχός, σπέδς, σπήλυγξ. Ερ. 'Αλίβατον, ακρον, δυόφερου, χθουϊου, μελάμβαφες, πέτρωδες, στυγἔρὄν, σκότἴὄν.

Κεῦθὄς. See above.

Κεύθω. See Κευθάνω.

Κĕφἄλαῖος, αία, ον, summarius: capital, summary. "Ινά μη κεφάλαίω τον κρόταφον σου ρήματι Ran. 854. Syn. Αδρον.

Κĕφἄλη, η̂s, η, caput: a head, top, sum. Kĕφἄλης λἴπαροπλοκαμοιο Τ. 126. Syn. Κάρα, κάρ, κάρηνου, κράς, κόρρη. Εν. Ξανθη, φίλη, οινόβάρης, σμερδάλεα, ίφθιμός, πόλία, ἴέρὰ, εχθρὰ, κάλη, λιπάροπλοκάμος, σεμνή, θεσπέσια, φοθέρα, λαιμότὄμός.

Κἔφάλληνἔς, ων, οί, Cephalenii: the inhabitants of Cephalenia, an island in the Ionian sea, subject to Ulysses. Cycl. 103. Ερ. Μέγαθυμοι.

Κἐφἄλὄς, ου, ὁ, (1) Cephalus: one of the sons of Endymion, and husband of Procris; (2) capito: a fish. Ἡ καλλάφεγγὴς Κὲφἄλὄν eis Seobs "Ews Hipp. 457.

Κέω, decumbere cupio. See Κείω. Κέω, scindo: to split. Ήτοι κέαντές ἡ τέμόντες Agam. 822. Syn. see Καίω.

Κηδεία, ας, ή, affinitas, funeratio, sepultura: connection by marriage, care of the dead, burial. Eur. Sup. 145. Syn. Κήδευμα, εκφορά, τάφη, τάφος.

Κήδειδς, Κήδεδς, superl. Κήδιστός, ου, δ, ή, cujus curam gerimus, carus; aut a quo cura geritur; carus, domesticus, fidelis: cared for, or caring for; faithful, domestic, dear. Ion 490. Ψ. 161. κ. 225. Syn. Οικείος, φίλος, προσφίλής.

Κηδεμόνευς, εως, Κηδεμών, όνος, Κηδεστής, οῦ, δ, curator, affinis: a guardian, relation by marriage, son-in-law. Ap. Rh. 1. 269. Med. 987. Alcest. 747. Syn. Πηδε, πενθέρδε, συγ-γενής, δμόγαμερδε, έδνωτής.

Κήδεσς. See Κήδεισς.

Κηδέσκομαι. See Κηδεύω.

Κηδεστής. See Κηδεμονεύς.

Κήδευμα, ατός, τὸ, affinitas; affinis: relationship; a relation. Orest. 471. Syn. Αγχιστεία.

(plur.), συγγένεια, συγγένής.

Κηδεύω, Κηδέδμαι, Κηδέσκόμαι, affinis fio, curo; funero: to form a connection by marriage, protect as a relation; to bury, mourn over. P.V. 917. Sept. Th. 123. χ. 359. Syn. Φροντίζω, κηραίνω, Θεράπεύω, βόηθεω, Θάπτω, κήδεά Θεράπεύω.

Κήδιστός. See Κήδειός.

Kηδός, ĕŏs, τὸ, affinitas, cura, solicitudo; funus: relationship, eare, mourning; distress, burial. Orest. 743. Syn. Κήδευμα, συγγενειά, ἔπἵμἔλειἄ, φροντίς, λύπη, ἔνἄγίσμἄτἄ. Ερ. Ξἔνὄν, πίκρου, εχθρου, ολέθριου, εσθλου, κακου, αργαλέου, ἄλ ἔγεινον, ἄτλητον, λυγρον, γο ἔρον, πολύστονον, στονόξν, λευγάλξον.

Κηδόσϋνη, ης, ή, mœror, mæstitia: sorrow. Έπος φάτο κηδόσυνησι Apoll. 1. 277. SYN.

Λύπη, ἀνία, αχθηδών, κῆδός.

Κηδόσυνός, όν, officiosus: affectionately attending. Πόδι κηδόσυνω πάρασειρος Orest. 1022. Syn. Επιμέλης, σπουδαίδς.

Kήδω, mœrore afficio, ango: to grieve, afflict. I. 611. Syn. Ανιάω, λυπέω, κάκδω, βλάπτω, σίνομαι.

Κηθάριον, ου, τά, vasculum in quod suffragia conjiciebantur: a ballot box. Εκ κηθάριου λάγάρυζομένον Vesp. 674.

Kηκάs, άδόs, ό, ή, maledicus: slanderous. Κηκάδι συν γλώσση Call. fr. 253. Syn. Κερτόμίος, κέρτομος, λοίδορος.

Κηκίς, ιδός, ή, id quod tingit; quod manat: a stain; anything that oozes out. Κηκίδα παγ-

καίνιστον Agam. 933. Syn. Λιγνύς. Κηκίω, exsilio: to gush out. Θάλασσά δξ κήκι επολλή Ε. 455. Κηκίον αξμά και τι προσδόκῶ νἔον Philoct. 784. Syn. Ανάπηδάω, άνά-

Φἔρὄμαι. Κήλειος, et Κηλέος, ον, urens: burning. Σου πύρι κηλείφ Ο. 744. Εν πύρι κηλεφ (spondee)

Σ. 346. Syn. Αίθων, Θερμός, λαμπρός. Kηλέω, mulceo: to soften, charm.

369. Νην. Θέλγω, κἄτἄθέλγω, τέρπω.

Κηληθμός, οῦ, ὁ; Κήλημά, ἄτός, τὸ, aurium delinimentum: the soothing effect of music, allurement. ν. 2. Troad. 886. Syn. Θελκτήριον, μείλιγμά, γάνδς.

Κήλημά. See above.

Κηλητήριός, α, ον, et os, δ, ή, mulcendi vim habens: soothing, propitiatory. Hec. 533.

Κηλιδόω, maculo, ignominiose afficio: to stain, pollute. Herc. F. 1309. See Kηλls, τδόs. Syn. Αικίζω, ἄτιμάζω, λυμαίνδμαι.

Kηλls, ιδός, ή, nota, macula: a spot, stain. Κηλίς ἄφραστός εξ ἄλαστόρων τίνός Hipp. 822. Ελθείν φόνου κηλίσιν Ιρh. Α. 971. Syn. "Ελκός, ουλή, ὄνειδός.

Κηλόν, ου, τδ, telum, lignum præustum: a weapon, shaft, brand. M. 280. Syn. Běλös,

Κήλων, ωνός, ό, tolleno: an engine for drawing water. Archil. fr. 96.

Κημός, οῦ, δ, camus: an osier cover for a ballot box. Vesp. 99.

Κήναιὄν, sc. άκρον, ου, τὸ, Cenæum: a mountain and promontory in Eubœa. Κήναιον εστίν ένθα Trach. 755.

 $K\dot{\eta}\xi$, ηκός, $\dot{\eta}$, larus: a coot, sea-mew. o. 478. Κήπευμά, ἄτός, τὸ, cultura; res culta: cultivation; a cultivated or favourite spot.

Κηπεύω, colo, proprie hortum: to cultivate a garden, to preserve carefully. Hipp. 77.

 $K\hat{\eta}\pi\check{o}s$, ov, δ , hortus: a garden. Av. 238. Syn. Όρχἄτὄς, άλσὄς. Ερ. Γλὔκὕς, πολὕδέν-

δρεός, ευώδης, ερσήεις, ανθεμόεις.

Κήρ, ηρός, ή, sors, fatum: fate, lot, death. Troad. 773. Syn. Μορρά, δάνατος, ειμαρμένη, άτη, νὄσὄς, φθὄρὰ, πέπρωμένη, μὄρὄς, τὄ μόρσἴμὄν. Ερ. Μελαινά, δεινή, ολόή, στυγερή, κάκη, βίαιδς, αργάλεα, πίκρὰ, ουλόμενη, θεήλάτος, σμερδάλεα. See Moipai.

Κῆρ, τὸ, cor; anima: the heart; the soul. Α. 491. Syn. Ἡτὄρ, ψυχὴ, καρδῖα. Εν. ἄδῖνὄν, άτεραμνόν, κυδάλζμόν, λάσζον, όλοον, αργάλεον, κράτ ερόν, εσθλόν, κερδάλ εόν, άκάκον.

Κηραίνω, (1) corrumpo, inficio, lædo: to mix, soil, infect, injure; (2) solicite cogito: to think anxiously. Æsch. Sup. 1006. Syn. Κηλιδόω, (2) φροντίζω, καλχαίνω, εκπλήσσομαι.

Κηρεσσιφόρητος, ου, ό, ή, fatis incitatus; malignus: urged on by the fates to annoy; malignant. Κύνας κηρεσσιφόρήτους Θ. 527.

Κήρινθός, ου, ή, Cerinthus: a city in Eubœa,

anciently called Hellopia. B. 538.

Κήριον, αυ, τὸ, favus: honey-comb. 'Ο την σκάφην λάθων πρόϊτω τὰ κήρια Eccles. 742. Ερ. Άγριον, γλυκύ, λείριον, λευκόν. Ρης. Μέλισσών τρητός πόνός.

Κηριτρέφηs, έσs, morti obnoxius: mortal.

Κηριτρέφεων ανθρώπων Hes. Op. 416.

Κηρόδετης, Κηρόδετός, et Κηρόπλαστός, ου, δ, ή, cera ligatus: bound or fastened with wax. Iph. T. 1125. Theoc. Ep. 5. P. V. 591.

Κηρόπλαστός. See Κηρόδέτης.

Κηρός, οῦ, ὁ, cera: wax. Vesp. 108. Ep. Μελίηδης, ήδύς, μάλακός, λευκός.

Κηρότεχνης, ου, ό, qui in cera imagines fingit: a worker in wax. Ουκ ειμί κηρότέχνης Anacr.

Κηροχύτεω, ceram liquefacio et e cera fingo: to melt, form of wax. Καλ κηρόχυτει καλ γογ-γύλλει Thesm. 56. Syn. Εθ πλάττω, μετάχειρίζομαι.

Κήρυγμά, ἄτὄς, τὸ, præconium: a proclamation, edict. Iph. T. 340. Syn. Αγγέλία.

Κηρύκαινά, ης, ή, præco: a female herald. Λάδοῦσἄ κηρύκαινὰν εύφωνόν τίνα Eccles. 69.

Κηρύκευμά, i. q. Κήρυγμά. Sept. Th. 648. See Κηρυκεύω.

Κηρυκεύω, Κηρύσσω, per præconem prædico, promulgo: to proclaim as or by a herald, to promulgate. Κηρυκεύειν δστις ανοικτος Troad. 240. Hec. 145. Syn. Ανακηρύσσω, αναβόαω, πάραγγέλλω, ἔπἴκἄλἔω.

Κηρύλος, Κειρύλος, ου, δ, halcyon: the male king-fisher. Ενί κύμασι Κηρϋλος άδεν Mosch. 3. 42. Av. 299.

Κήρυξ, υκός, ό, præco: a herald. Πηδωσ' ἄεὶ κήρυκες όδε δ' αυτοις φίλος Orest. 888. Syn. Κλητήρ, κάλήτωρ, σαλπιγκτής. ΕΡ. Αστὔβὄώτης, θείδε, άγαυδε, εσθλόε, λίγύφθογγόε, ηπύτηε, τάχύδρόμος. ΡΗΒ. Δίδς άγγελος ηδε και ανδρών. Κηρύσσω. See Κηρυκεύω.

Κηρωτός, ή, όν, cera illitus: covered with wax (Κηρωτή, ή, a wax pomade). Οθόνἴα κηρωτήν

πάρασκευάζετε Acharn. 1176.

Κήτειος, α, ον; Κητώεις, εντος, cetaceus; magnus: abounding with whales, of a whale; large. λ. 521. δ. 1.

Κῆτὄς, ἔὄς, τὸ, cetus, balena: a whale, seamonster. Thesm. 1033. Ετ. ἄλἔγεινὄν, αργάλξόν, εινάλϊόν, κύανξόν.

Κητώεις. See Κήτειδς.

Κηφευς, εως, δ, Cepheus: the father of Andromeda. Eccles. 1113.

Κηφήν, ηνός, δ, fucus: a drone, wasp. Vesp. 1114. Syn. Σφήξ, ανθρήνη. Ερ. Αργός, ὅλόὅς, ΡΗΝ. Κηφηνες κάκων ξυνήδνες έρκὄθουρός. γων.

Κηφισίς, ίδος, ή, Cephisis: of Cephisus. Λίμνη

κεκλιμένος Κηφισίδι Ε. 709.

Κηφισϋς, οῦ, ὁ, Cephisus: a river in Bœotia. Ιοη 1260. Οἴ τ' ἄρἄ πὰρ πöτἄμον Κηφισὸν δίὂν έναιον Β. 523. Ερ. Καλλίνασς, δίσς πόταμός, καλλιρεέθρος.

Κηώδης, εσς; Κηώεις, εσσά, εν, fragrans: fragrant, sweet-smelling. Z. 483. 288.

Ευώδης, εύοσμός.

Kĭανŏs, ŏν, Cianus: of or belonging to Cius, a city in the Propontis, afterwards called Prusa.

Πρόπόντιδός ένθα Κίανων Theoc. 13. 30.

Κιβδηλεύω, adultero, simulo, corrumpo, depravo: to adulterate, counterfeit, corrupt, de-Baech. 467. SYN. Διαφθείρω, δίαprave. βάλλω.

Κιβδηλία, as, ή, scoriæ admistio; quævis adulteratio vel corruptela: dross; adulteration, corruption. Τοῦ βἴου κιβδηλίαν Αν. 158. Syn. see Μοχθηρία.

Κίβδηλός, ου, ό, ή, adulterinus: mixed with dross, adulterated, counterfeit, false. Hipp. 612.

Syn. Πάράσημός, άπάτηλός, μοχθηρός. Kĭĕĭoĭs, ĭŏs, ή, pera, sacculus: a sack, wallet.

Αμφί δέ μιν κίβίσις θέξ Hes. Scut. 224. Κιβωτός, οῦ, ἡ, et (2) dimin. Κιβώτιον, ου, τὸ, cista, arca: a chest, easket. Εσθάλλετε δ' εις τας κιθωτούς (Anapæst. dim.) Vesp. 1056. Plut. 711. Syn. Λάρναξ, σόρδε, κίστη, κἴδἴσἴε.

Κιγκλίζω, agito: to move about like a wag-Ου χρη κιγκλίζειν ἄγἄθόν Theog. 303.

tail. Ου χρη κιγκλίς Syn. Σάλεύω, μόχλεύω.

Κιγκλίς, ίδος, ή, cancelli, vel foramen: railwork, a lattice; the bar in the senate-house. 'Ŏ δ' ανεφανη κνεφαίδς επί τη κιγκλίδι Vesp. 124. Syn. Θύρα, δίκλϊδές, ὅπή.

Κιγχάνω, invenio: to find, reach. 'Αδμητὄν εν δόμοισϊν αρά κιγχάνω Alcest. 493. Syn. see

Κιχάνω.

Κίδναμαι, dissipor, diffunder: to be scattered or spread. Hec. 904. Syn. Σκεδάννυμαι.

Κίθαιρων, ωνός, ό, Cithæron: a mountain in Bœotia. Ποίος Κίθαιρων ουχί σύμφωνος τάχα Œ. R. 421. Ερ. Ζάθἔος, ὑψικάρηνος. Ζάθεων πετάλων πολύθηροτάτον νάπος, Αρτεμίδος χισνότροφον όμμα Phæn. 815. Κιθαιρώνος λέπας Phoen. 24. Νάπαῖαι Κἴθαιρῶνος πτύχαί Œ. R. 1026.

Κἴθαιρώνειὄς, et Κἴθαιρώνἴός, ὄν, Cithæronius: of Cithæron. Λέπας Κίθαιρώνειὄν εισ εθάλλομεν Bacch. 1034. See Thesm. 996.

Κἴθἄρα, as, Κἴθἄρἴs, ἔωs, ἡ, lyra: a lyre, lute. Alcest. 599. α. 159. See Κιθαρίζω. Φόρμιγξ, χέλϋς, λύρα. Ερ. Πέρϊκαλλής, φίλη, φιλοχορός, έπτάφθογγός, καλλίφθογγός, αιόλοφωνός, γλυκέρα, ευκέλαδος, έπτατονός, λίγυρα, πολυδαίδαλος, Ορφείη, χρυσοδέτος. Καλλίχορου κϊθάρης μελιηδέά μολπήν, άντυξ χορδάν Hipp.

Κἴθἄρἄοιδόs, et Κἴθἄρφδόs, οῦ, ὁ, fidicen : one who sings to the harp. Τον κιθάραοιδότατον φ

χάρις εφέσπετο Vesp. 1278. See also Eccles. 734. SYN. Κἴθἄριστὴς, ἄοιδός.

Κἴθἄρίζω, cithara sono : to play on the harp. Ἡμέρὄεν κἴθἄριζέ Σ. 570. SャΝ. Φορμίζω, λυρίζω. Ρηκ. Ίμεροεν κιθάριζε λίνον δ' υπό καλον άειδε Hom.

Κἴθἄρῖς. See Κἴθἄρα.

Κἴθἄρισμὄς, οῦ, ὁ, citharæ sonus: the sound of the harp. Εγειρόμενου κιθάρισμου Call. 4.

Κἴθἄριστής, οῦ, ὁ, citharista: a player on the harp. Eq. 992. See above. Syn. Κἴθἄρἄοιδός, κίθαρφδός, ἄοιδός.

Κἴθἄριστὔs, ၿὄs, ή, ars pulsandi citharam: the art of playing on the harp. Καϊ εκλέλάθον κϊθάριστύν Β. 600.

Κἴθἄρφδἴκὄς, η, ὄν, citharædicus: attuned to the harp. Εκ των κιθαρφδικών νόμων ειργασμένην Ran. 1281.

Κϊθάρωδος. See Κιθάραοιδος.

Κἴκιννός, ου, δ, cincinnus, cirrus: a curl, lock. Αυστάλξοι δε κικιννοι Theoc. 14. 4. Syn. Βόστρύχὄς, πλὄκάμὄς.

Κικκίδίζω. See Κακκάδίζω. Κίκλήσκω, i. q. Κάλέω, q. v. Πόσειδάωνά κίκλήσκων Theoc. 22. 133.

Κἴκὄνἔς, ων, oi, Cicones: a nation in Thrace. 'Ως πρώτον Κικόνας δάμασ' ψ. 310. Syn. Αιχμηταί.

Κίκϋς, τός, ή, vires, robur: strength, bodily Ίς έμπεδός ουδε τι κίκυς λ. 392. Syn. force. 'Is, ισχύς, αλκή, δύναμίς.

Κἴλἴκἴος, ὄν, Cilicensis: Cilician. Τον γηγενη τε Κιλικίων οικήτορα Ρ. V. 359.

Κίλιξ, ϊκός, δ, Cilix: a native of Cilicia, a Cilician. Καϊ αιχμηται̂ς Κιλικεσσι Theoc. 17.

Κίλλα, ης, ή, Cilla: a city in the Troad. A. 38.

Κιλλίβαντές, ων, οί, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis qui quiescere volebant a belli laboribus: a wooden frame on three legs, on which soldiers rested their shields, when they were weary. κιλλίβαντας οισε παι της ασπίδος Acharn. 1121.

Κιλλϊκών, ώντός, δ, Cillicon: the name of an infamous fellow, who betrayed Samos. πόνηρόν αλλ' όπερ και Κιλλϊκών Ρακ 363.

Κιμθ ἔρἴκον, ου, τὸ, vestimenti pretiosi genus: fine linen, a fine robe, cambric, a mourning dress. Μήτ' ασπίδα λαβείν κιμβέρικον ενδύσομαι Lys. 52.

Κιμμερικός, ὄν, Cimmericus: Cimmerian. Κιμμερικόν ήξεις δυ Βράσυσπλάγχνως σε χρή Prom. 755.

Κιμμερίοι, ων, οί, Cimmerii: a nation which dwelt beyond the Euxine Sea. Κιμμέριων ανδρών λ. 14.

Κἴμωλίος, α, ον, Cimolius: of Cimolus, an island, one of the Cyclades, where was found a white clay, used for soap at Athens. Ran. 713. Ke brevis, ut in Lat. Cimolus: " Cretosaque rura Cimoli" Ov. Met. 7. 403.

Κἴμων, ωνός, δ, Cimon: the son of Miltiades, and a name of many others. Κίμων όλην έσωσέ την Λακεδαίμονα Lysist. 1144. Qui tamen locus quantitatem primæ non determinat.

Κἴνάβρἄω, oleo, fœteo : to smell, stink. Αιγών τἔ κἴνἄβρώντων μἔλη (Iamb. dim.) Plut. 294.

SYN. Δύσωδέω, όζω.

Κινάδος, εσς, το, vulpes: a fox, a cunning

fellow. Κύρθος κρόταλον κινάδος τρύμη Nub. 448. Syn. Αλώπηξ, κερδάλεσς, πάνουργός.

Κἴνἄθισμα, ἄτος, τδ, levis strepitus: a fluttering or rustling. Φεῦ φεῦ τἴ πὄτ' αῦ κἴνἄθισμἄ κλύω Ρ. V. 124. Syn. Κινηθμός, κίνημα, κέλαδός, κελάδημά.

Κινάχυρα, as, ή, ventilabrum: a kind of sieve or winnowing machine. Χώρει σὔ δεθρὄ κινἄχὔρα κάλη κάλως Eccles. 730. See Κινέω and Άχυ-

Κινδύνευμα, ατός, τό; Κίνδυνός, ου, ό, periculum: hazard, danger, enterprise. Iph. T. 1002. Μεμνήμεθ' εις κίνδυνον ελθόντες μεγαν Hec. 244. Syn. Επίχείρημα, αγών, διαπειρά, έργον. Ερ. Βάθυ, αλγεινόν, κρυέρον, κρατέρον, δεινόν.

Κινδυνευτέσς, όν, periclitandus: must face the danger, or risk a battle with. Eur. Sup. 582.

See above.

Κινδυνεύω, perielitor: to be in danger, run the risk. Heracl. 455. See above. Syn. Aiaκινδυνεύω, κίνδυνον υποδύσμαι.

Κίνδυνός. See Κινδύνευμα.

Κινέω, moveo: to make to go, move, disturb. Κινεί κράδιαν κινεί δε χόλον Med. 98. Syn. Κλόνεω, δόνεω, νωμάω, ανάσειω, σάλευω, öρίνω, ὄρούω.

Κινηθμός, οῦ, ὁ; Κίνημα, ἄτὸς, τὸ, motus: itation, motion. Pyth. 4. 370. Ὑπό τοῦ agitation, motion. Pyth. 4. 370. κινήματός αγκύλον είχον Theoc. 21. 47.

Κινητήρ, ήρος, ό, quassator: a mover, disturber. Γαίης κινητηρά Hom. Hym. 21. 2.

Κινητήριος, ον, movendi vi præditus: causing

agitation. Κάρτα κινητήρια Æsch. Sup. 457. Κινητής, οῦ, ὁ, motor: a mover, introducer.

Nub. 1397. See above.

Κίνυγμα, απός, τὸ, mobile aliquid; ventis ludibrium in I. c.: anything moveable; the sport of the winds. Νῦν δ' αιθέρῖον κίνυγμ' ὁ τἄλας P. V. 163. Syn. Αιώρημα.

Κίνυμαι, moveor: to be moved, to be in motion. Κινυμένος νθν αθτέ Κ. 280. Syn. Κινέο-

Κίνϋρης, ου, ό, Cinyres. Τόν πότε οἱ Κίνϋρης Λ. 20.

Κινύρομαι, voce querula lamentor: to cry with shrill or plaintive voice. Ουδέ Θέτις Αχιληά κινύρεται Callim. Apoll. 20. Οδύρδμαι, μινυρίζω, μινύρδμαι, δρηνέω, κλαίω.

Κἴνῦρος, à, ον, querulus, lamentabilis: lamentable. Πρωτότόκος κίνυρή P. 5. Syn. Αξιόθρη-

νŏs, οικτρŏs.

Κινύσσομαι, agitor, huc illuc impellor: to be moved about, to waver. Choëph. 190. See Κίνυγμά. Syn. see Κινέω.

Κἴνωπετα, τα, feræ bestíæ: wild beasts.

Ιλυούς ἔβἄλοντο κινώπετα Call. 1. 25.

Κίρκη, ης, ή, Circe. μ. 155. Ερ. Αθανάτη, αιαίη, αυδήεσσα, δεινή, δολόεσσα, ευπλυκαμός, πολυφάρμακος, πότνια. ΡΗR. Λίγυστίς 3' ή στών μορφώτρια Troad. 439. Αυτὄκἄσιγνήτη ολοοφρονός Αιήταο κ. 137. See κ. 211.

Κιρκήλἄτὄς, ου, δ, ή, a circis fugatus: chased by the hawks. Κιρκηλάτου τ' ἄηδόνος (Iamb.

dim.) Æsch. Sup. 64.

Kίρκος, ου, δ, (1) circus : a circle ; (2) accipitrum species: a hawk, or kite. P. 757. Ep. (2) Ωκύπετης, ωκύς, γαμψώνυξ, ωμόβόρδς. Ελάφροτάτος πέτ τηνων, όρνις δέξιος, τάχος άγγέλος Απόλλωνος.

Κιρκόω, annulo adstringo: to bind with rings. P. V. 74. SYN. Δεσμεύω.

Κίρνημϊ, Κιρνάω, misceo: to mingle. Κίρνη μελίηδεα οίνον ξ. 78. η. 182. Syn. see in Κĕράννυμί.

Κισθήνη, ης, ή, Cisthene: a mountain in Thrace. P. V. 818.

Κίσσα. See Κίττα.

Κισσεύς, εως, δ, (1) Cisseus: Cisseus, the father of Hecuba (see the word Εκάβη,) and Theano; (2) epith. Bacchi: an epithet of Bacchus. Hec. 3.

Kισσητs, ϊδόs, ή, Cisseis: the daughter of Cisseus. Κισσητ's ἄλοχος Z. 299.

Κισσήρης, εός; Κισσόφορος, Κίσσινός, η, όν; Κισσοκόμης, Κισσοστέφης, έσς, hederaceus hedera densus: of ivy; abounding or covered with ivy. Antig. 1131. Thesm. 997. Bacch. 699. Hom. Hym. 25. 1. Anacr. 26. 5.

Κίσσϊνός. See Κισσήρης.

Κισσὄκόμης. See Κισσήρης. Κισσός, οῦ, ὁ, hedera: ivy. Med. 1210. Syn. Μέλας, πέριστέφης, βότρὔόεις, ελἴκώδης, μελάμφυλλός, κρόκόεις, ίμερόεις, τηλεθάων, τανύφυλλός, πλεκτός.

Κισσοστέφής. See Κισσήρης. Κισσὄφὄρὄς. See Κισσήρης.

Κισσόω, hedera orno seu corono: to adorn or

crown with ivy. Bacch. 201. Κισσὔεϊὄν, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo:

a bowl made of ivy wood, a bowl. Εν δ' ἄρἄ κισσύβίω ξ. 78.

Κίστη, ης, Κιστίς, ίδός, ή, cista, capsa: a chest, basket. Lysist. 1184. Acharn. 1085. Syn. Αντίπηξ, κιβωτός, λάρναξ, Βυλἄκἴὄν, κἴβἴois.

Κίττἄ, seu Κίσσἄ, ης, ἡ, pica: a magpie. Κίττἄ Μειδἴας δ' ἔκεῖ Αν. 1297.

Κιττάω, valde cupio: to long for. Vesp. 349.

SYN. Επίθυμεω.

Κἴχάνω, a. 2. ĕκἴχὄν; et Κἴχημἴ, invenio: to find. Ατρείδαὄ κἴχάνἔτἔ Ψ. 407. Μὴ μἴασμά μ' εν δόμοις κἴχη Áleest. 22. Μηρἴόνης δ' Ακάμαντά κἴχείς Π. 342. Syn. Κἄτἄλαμβάνω, εύρίσκω, ἔπἴτυγχάνω, ἔπἴκὔρἔω.

Κἴχήλαι, ῶν, αί, pisces quidam marini: certain sea-fish. Κρέατ' ορνίθεια κίχηλαν Nub. 338.

Κίχλη, ης, ή, turdus: a thrush. Πότ
 ἔρον ακρίδες ήδιον εστίν ή κίχλαι Acharn. 1116.

Κἴχλίζω, indecenter et effusius rideo; edo turdos: to laugh immoderately, giggle; to feed on thrushes, to be luxurious. Ουδ' οψόφαγείν ουδε κιχλίζειν Nub. 983. Syn. Καγχαλάω.

Κίχλισμός, οῦ, ὁ, risus petulans: merriment.

Nub. 1069. See above. Syn. Κάταχήνη. Κίω, vado, eo: to go. 'Η δ' ἄξκουσ' ἄμἄ τοῖσι γὔνὴ κίξν Α. 348. Syn. Πόρεὐόμαι, ἔπειμἴ, ήκω, παραγίγνομαι.

Κίων, ὄνὄς, δ, ή, columna: a pillar, a column. Μητρός τάλαίνης όδ' ϋπό κίδνος σκιάν Herc. F. 968. Syn. Στϋλός, στήλη. Ερ. Ύψηλός, μάκρός, μεγάς, στίβαρός, ορθός, αμάχός, αστράβής.

Κλαγγαίνω, Κλαγγέω, Κλάγγω, Κλάζω, clango: to clash, clatter, shout, rattle. Eumen. 131. Theoc. Ep. 6. K. 276. Π. 429. Syn. Ηχέω, βὄἄω, φων ξω.

Kλαγγή, η̂s, ή, clangor: a clang, twang, shout. Troad. 147. SYN. Κραυγή, βόή, ηχός. Ερ. Άσπετός, δεινή, στονδεσσά.

Κλαγγηδόν, cum clangore : with loud cackling.

Κλάγγω. See Κλαγγαίνω. Κλάδίσκος. See Κλάδος. R 3

Κλάδος, ου, ό; Κλάδος, ἔος, τό; Κλάς, κλάδος, ή; et dimin. Κλαδίσκος, ου, ό, tener ramus, proles: a tender branch, twig, descendant. Βάλλοντα καὶ σείοντα βακχείον κλάδον Bacch. 304. Av. 240. Lysist. 633. Anacr. 22. Syn. Ακρέμων, δρπηξ, κλών, πτόρθος, Βάλλος, ράθδος. ΕΡ. Ουράνϊσς, άκρος, ευφύης, άκροκομός, ικέσισς, δρύϊνός, ἄπάλος, τέρην, νέοσπάς, νέοδρεπτός.

Κλάζω. See Κλαγγαίνω. Κλάϊστρον. See Κληθρον.

Κλαίω, Attice Κλάω, κλαύσω; et Κλαιέσκω, lachrymor, ploro, lugeo : to weep, bewail. Κλαίετον εξελθόντε φ. 90. "Άλις δε κλάειν τουμον ην ξμοι κακόν Alcest. 1060. Syn. Ανάκλάω, κάταδάκρύω, πενθέω, κωκύω, ανακωκύω, δλοφύρομαι, ελελίζω, οιμώζω, αιάζω, ŏλŏλύζω.

Kλάξ, Dor. pro Kλείs. Theoc. 15. 33.

Κλάριος, ου, ό, Clarius: of Claros. An epithet of Apollo, so called from Claros, a grove near Colophon in Ionia, where he had a temple. Virg. Æn. 3. 360. Πολλοί δε Κλάριον πάντη Call. 2. 70.

Kal Κλάρος, ου, ή, Claros. See Κλάριος.

Κλάρδς αιγλήεσσά Hom. Ap. 40.

Κλάς. See Κλάδος.

Κλαστάζω, Κλάω, frango: to break. στράτηγούς κλαστάσεις Εq. 166. Πτόρθον κλάσε χειρί ζ. 128. Syn. Κλονέω, απόκλαω,

άγνυμι.

Κλαυθμός, οῦ, ὁ; Κλαῦμα, ἄτος, τὸ, ploratus, fletus: mourning. Ουχ ὕπο κλαυθμῶν τῶν εξ οίκων Agam. 1531. Pers. 711. Syn. Θρηνός, κώκυμα, δλόλτγη, δλόλυγμός. Ερ. Στυγέρος, μἔγάστὄνὄς.

Κλαθμά. See Κλαυθμός.

Κλαυστάω, plorare cupio; crepito: to desire to weep; to rattle. Φθεγγόμενον άλλως κλαυσία σε τοι λέγω Plut. 1099.

Κλαυστμάχος, ον, in prælio flens, vox a comico conficta: weeping in battle. Κλαυσϊμάχου τίνος

viós Pax 1291.

Κλαυτός, η, ὄν, lamentabilis: lamentable. Sept. Th. 323.

Κλάω, Κλάζω. See Κλαστάζω. Κλάω, lugeo. See Κλαίω. Κλέεννός. See Κλεινός.

Κλξηδών, Κληηδών, Κληδών, ὄνὄς, ή, fama, fama bona, omen bonum: fame, good report, sound, oracle, good omen. v. 120. δ. 317. Eumen. 460. Syn. Χρησμός, μάντευμά, φήμη, φάτις.

Κλειδίον. See Kλείs.

Κλειδοῦχὄς. See Κληδοῦχὄς.

Κλεῖθρον. See Κληθρον.

Κλεινός, Κλέεννός, Κλειτός, η, όν, celebris: famous, illustrious. Œ. R. 8. Pyth. 9. 22. Δ. 379. ΝΥΝ. Ένδοξος, ἄγάκλυτος, ἄγάκλειτος, κλεινός, περίκλεής.

Κλειόπάτρα. See Κλέόπάτρα,

Κλείδς. See Κλέδς.

Kλels (Ion. et Poët, Κληϊς, Dor. Κλαϊς), ειδός, ή, et dimin. Κλειδίον, ου, τό, clavis; jugulum, cervix; transtrum: a key; the clavicle of the shoulder, or blade-bone; a rower's bench (the handle of the oar being like the handle of a key). Κλείδες μεν οπταί Athen. 303. ex Aristophonte Comico. Τύπτετε κληΐδεσσϊν εφήμενοι αίκε πόθι Ζεύς μ. 215.

Κλειστός, ἡ, ὄν, Ion. Κληϊστός, clausus : closed. Eur. fr. Pel. 3. 2. β. 344.

Κλείτη, ης, ή, Clite. Apoll. 1. 1069. Κλειτὄμάχος, ου, δ, Clitomachus. Pyth. 8. 51. See Μἄχη.

Kλειτόs, ov, δ, Clitus. 445.

Κλειτός, ή, όν. See Κλεινός.

Κλείω, Κλήζω, celebro: to celebrate. Alcest. 459. Trach. 661. Syn. Ύμνεω, ευλόγεω, επίφημίζω, δοξάζω, ἄπὄφαίνω, ἔπαιν ἔω, μέλπω.

Κλείω, Κληΐζω, Κλήω, claudo : to shut. Bacch. 642. ω. 165. Herc. F. 992. Syn. Απόκλείω.

Κλειω, ŏŏs, ή, Clio: one of the Muses. See the note on Εράτώ.

Κλέμμα, ατός, τδ, furtum : stealth, fraud. Iph. A. 1514. Syn. Φωρά, κλόπή.

Κλεόμερότος, ου, δ, Cleombrotus. Call. Ep.

Κλέὄνικός, ου, ὁ, Cleonicus. Θεσσαλϊκέ Κλέὅνικέ τάλαν Call. Ep. 32.

Κλέδπάτρα, Κλείδπάτρα, as, ή, Cleopatra. Καλή Κλέδπάτρη Ι. 552. Apoll. 2. 239. Ερ. Φίλοστεφάνος. ΡΗΚ. Κούρη Μαρπίσσης καλλι-

σφύρου Ευηνίνης.

Kλέσs, poët. Kλείσs, έσs, τδ, gloria, fama: glory, report, celebrated action. Helen. 844. Hesiod. 3. 100. Syn. Δόξα, εύκλεια, κῦδός, ευδοξία, φήμη, εῦχὄς. Ερ. Κάλον, μακαρῖον, εσθλόν, ἄείμνηστόν, αισχρόν, μεγά, άφθίτον, αθάνάτον, αιπύ, ευρύ, βάθύ, επήράτον, πόθεινον, ουράνομηκές, ύψηλον, ετήτυμον. See Ευδοξία.

Κλέπτης, ου, ό, subst., et (2) adj. superl. Κλεπτίστὰπὸς, ου, (1) fur: a thief: (2) furacissimus: most thieving. Iph. T. 1027. Plut. 27. Syn. Κλώψ, κλόπευς, κλόπος, φώρ, βάλαντιητομός, φιλήτης, τοιχώρυχος. Pнк. see

Choëph. 988.

Κλέπτὄς, η, ὄν, furtivus: clandestine, thievish. Vesp. 933. Syn. Κλωπικός, κλωπήϊός, λάθραιός, πάνουργός, κάκουργός.

Κλεπτὄσὔνη, ης, ή, furtum: stealing, theft. Κλεπτὄσὔνη δ' ὄρκφ τε τ. 396.

Κλέπτω, furor, occulo, gratiam concilio, clam facio: to steal, filch, win upon, do clandestinely. Iph. T. 1360. Syn. Υποκλέπτω, απόσυλαω, ϋφαιρέω, τοιχωρϋχέω, νοσφίζομαι, απάταω, πάραλὄγίζὄμαι.

Κλεψίφρων, ὄνὄς, δ, qui mentem decipit: a deceiver. Βουλησιν κλεψίφρονος Η. Merc. 413.

Κλεψύδρα, as, ή, clepsydra, instrumentum horologicum; fons: a water-clock; the name of a fountain at Athens. Acharn. 693.

Κλέω, ŏŏs, ή, Clio, one of the Muses. Pind.

Nem. 3. 145.

Κλέων, ωνός, δ, Cleon: a demagogue at Athens, who lived in the time of the Peloponnesian war. Ran. 577.

Κλέωναλ, ων, αί, Cleonæ: a town between

Argos and Corinth. B. 570.

Κλεωνυμός, ου, δ, et (2) Κλεωνυμη, ης, ή, (1) Cleonymus: Cleonymus; (2) Cleonyme: Cleo-Εσθίει Κλεώνυμος Εq. 1293. nyme. 680.

Κλήδην, nominatim: by name. I. 11. Ονδμαστί, εξονομάκλήδην.

Κληδουχέω, claves habeo; sacerdos sum: to carry the keys of the temple; to be a priest or priestess. Iph. T. 1464. Syn. Νέωκορέω, ϊέρεύω.

Kληδοῦχὄs, ου, δ, ή, sed frequentius fem., claviger, ædituus: having the keys of a temple or of a city, as its chief magistrate; a chamberlain,

a priest or priestess. Æsch. Sup. 290. Syn. ['Ιέρεὺς, ἴέρειἄ, ἴέρἴα.

Κληδών. See Κλξηδών. Κλήζω, Κληίζω. See Κλείω.

Κληηδών. See Κλἔηδών.

 $K\lambda \dot{\eta}\theta \rho \alpha$, αs, $\dot{\eta}$, alnus: the alder-tree. $K\lambda \dot{\eta}\theta \rho \eta$

τ' αιγειρός τ' ε. 239.

Κληθρον, Κλήϊθρον, Κλείθρον, et Dor. Κλάϊστρου, ου, τὸ, claustrum: a shutter, bar, lock. Lysist. 264. Hom. Merc. 146. Phæn. 62. Pyth. 1. 16. Syn. Βαλεϊς, ὅχεὺς, ἐμεοκλον.

Κληίζω, Κλήω, et Κλήζω. See Κλείω.

Κλήιθρον. See Κληθρον.

Kληίs, Ion. pro Kλεls, q. v. Κληϊστός, Ion. pro Κλειστός, q. v.

Κλημα, ατος, τδ; Κληματίς, ίδος, η, palmes,virga vitea: a vine-hranch, vine-twig. 173. 5. Ιωμέν επί τὰς κληματίδας ῶ Μανία. Thesm. 746. Syn. Οινάρις, πτόρθός, κλών. Ερ. Αμπέλινον, βότρυδέν, καρπόφορον, καλλίπέ-

Κλήριος, ον, qui sorte dividit: who allots Æsch. Sup. 365. See Stanley's note, or rather his quotation from Valens Guel-

Κληροπαλήs, εσs, qui sorte distribuitur: distributed by lot. Κληρόπαλεῖς τἔλἔον δἔ Η. Merc.

Κληρός, ου, δ, sors: appointment by lot, inheritance, power. Troad. 1262. Syn. Κλήρωσϊς, κτημά, βάσιλεία. Ερ. Βάθύς, πάτρώϊός.

Κληρουχίκος, ή, ον, ad κληρούχους pertinens: belonging to the allotters of land. Πότερα την

κληρουχϊκήν Nub. 203.

Κληροῦχὄς ου, ὁ, ἡ, sorte obtinens, particeps: possessing by lot, partaking. Aj. 508. Syn. Μέτοχος, κέκληρωμένος.

Κληρόω, sorte lego, constituo, obtineo: to choose, appoint by lot, obtain by lot. Hec. 99. SYN. Moipaomai.

Κλήρωσις, εως, ή, sortitio, electio: allotment, choice. Androm. 384.

Κληρωτήριον, ου τδ, locus ubi magistratus sorte creantur; locus ubi κληρωτοί in theatro sedebant: a place for taking lots; a place in the theatre where the κληρωτοί sat. Eccl.

Κλησίς, εως, ή, vocatio apud Dion. Hal.; classis: a summons; a class. Ἡ κλησῖν ἡ

χαύνωσίν Nub. 875.

Κλητεύω, testimonium denunciare: to give witness before a magistrate. Nub. 1218. Syn. Εγκάλεω, κάλεω, δικάζομαι, προμαρτύρομαι.

Κλητήρ, ήρος, ό, apparitor qui in jus vocat; clitellarius: a summoner; a beast of burden. Æsch. Sup. 630. Syn. Υπηρέτης, μάρτυρ.

Κλητός, η, ον, vocatus: called, appointed, summoned. I. 165. Syn. Απόκλητός, κληθείς. Κλιμακίου. See below.

Κλιμακτήρ, ήρος, δ; Κλιμακίου, τό; Κλίμαξ, ακός, ή, scala, gradus, climax: a ladder, stair, elimax. Πλήσασα κλιμακτηράς Helen. 1569. Έπειτά λεπτά κλιμάκιά ποιούμενος Pax 68. Av. 841. Syn. Ανάβάθρον, βάθρον.

Κλίμαξ. See above.

Κλίνη, ης, ή; Κλινίδιον, ου, τό; Κλινίς, ίδος, ή; Κλιντήρ, ήρος, ό, lectus: a couch, bed. Όσοις δε κλίνη μή 'στί Eccles. 418. Φερε νύν ενέγκω κλινίδιον νών μηδάμως Lysistr. 915. Thesm. 268. Theoc. 2. 86. Syn. Κλισμός, λέκτρου, κοίτη. ΕΡ. Παρθενίος, γαμήλίος.

Κλιντήρ. . See above.

Κλίνω, ἴνῶ, reclino; pello: to bend, lean upon ; to repulse. Δεινδς πάλαιστης ην εκλινε γάρ κέρας Eur. Sup. 714. Syn. Εγκλίνω, ἄνἄκλίνω, τρέπω.

Κλἴσἴα, αs , $\dot{\eta}$; Κλἴσἴον, αv , $\tau \delta$, sedile, tentorium, ovile: a seat, tent, sheepfold. Τῆ πἄρἄ μὲν κλἴσῖην τ. 55. ο. 207. Syn. Σκήνη, κἄλὕθη, κλίνη. Ερ. Δολία, εύπηκτος, εύτυκτος, ύψηλή.

Κλισμός, οῦ, ὁ, torus discubitorius: a seat to recline on. I. 200. Syn. "Εδρα, λέχός, κλίνη. Ερ. Ποικϊλός, πόλυδαίδάλος, χρύσεός, αργυρεός, παμφάνδων.

Κλιτός, ĕŏs, τό; Κλιτύς, τός, ή, devexitas, clivus, declivitas: a slope, valley, declivity. Κλίτἔἄ Παλλήναιἄ Apoll. 1. 599. Παίδες μέν οῦν μοι κλιτύων ἔν εσχάτοις Bacch. 27. The last syllable of κλιτύς is short in the tragic writers, but long in Homer. See Monk, Hipp. 227. Syn. Το πρανές, το κατάντές.

Κλοιός, Κλωός, οῦ, ὁ, vinculum quod collo circumdatur, torques, furca: a necklace, collar. Cycl. 184. Vesp. 892. Syn. "Ορμός.

Κλονέω, agito: to chase, throw into disorder. Α. 496. Syn. Ανάσείω, τάράσσω, συντάράσσω,

Κλὄνός, ου, δ, tumultus, strepitus: an uproar, crowd, din. Ion 204. Syn. Oopveos, ἄλἄλὴ, κἄνἄχὴ, πἄτἄγὄς, μἄχη. Ερ. Κἄκὄς, αινός, ἄτάσθἄλός, ἱππἴὄχάρμης, στὄνὄεις.

Κλόπαίδς, Κλόπϊδς, Κλωπήϊδς, Κλωπϊκός, ή, όν, furto partus; active, subdolus: obtained by theft, stolen; over-reaching. P. V. 110. ν. 295. Apoll. 3. 1196. Rhes. 512. Syn. Κλέπτος, ἔπίκλοπος, λάθραίος.

Κλόπεὺς, εως, Κλόπος, οῦ, Κλώψ, ῶπος, ὁ, fur, deceptor: a thief, deceiver. Nub. 591. H. Merc. 276. Helen. 552. Syn. see Κλέπτης.

Kλδπη, η̂s, η΄, furtum, seductio: a theft, overreaching, seduction. Agam. 393. Syn. Κλέμμα, κλεπτὄσὔνη, ἄπἄτη.

Κλόπιός. See Κλόπαιός. Κλόπός. See Κλόπεύς.

Κλότοπεύω, magnifice loquor, vel potius, quæsitis verbis loquendo, eaque audiendo tempus tero: to waste time in talking. T. 149.

Κλύδων, ωνός, δ; Κλύδώνισν, ου, τό; fluctus, unda, æstus: a wave, tide. Πολλης ξρίδος ξυνέπαισε κλυδων Hec. 115. Helen. 1208. Syn. Ζάλη, σάλδς, οίδμά, κῦμά, τάράχή. Ερ. Δεινός, ύγρος, πελάγιος, δάλάσσιος, άπορος, λάβρός, παλίρφους, δύστηνός, πόλεμιός.

Κλύζω, et Ion. Κλυζέσκω, alluo, abluo, purgo: to wash, wash away, cleanse. Θάλασσά κλύζει πάντα Iph. T. 1194. Ψ. 61. Syn. Απολούω. εκνίπτω.

Κλυμένη, ης, ή, Clymene. Μαιράν τε Κλυμένην τε λ. 325.

Κλυμένος, ου, δ, (1) Clymenus: Clymenus; (2) adj. celebratus: celebrated. Olymp. 4.31. See above. Syn. (2) Κλυτός, περικλυτός, ἄγἄκλῦτὄς, ἔρἴκύδης, ἄρἴπρἔπής.

Κλῦμἴ, Κλὕω, audio, clueo: to hear, obey; to be spoken of. Κλῦθῖ μεῦ Αργῦροτοξ' Α. 37. Πάντά καρδία κλύειν Hipp. 916. Syn. Ακούω, ŭπἄκούω, ἄκρὄἄὄμαι, πείθομαι**.**

Κλυταιμνήστρα, as, ή, Clytemnestra: the wife of Agamemnon. Μέν έλασς Έλ ένην ο δέ Κλυταιμνήστρας λέχος Orest. 20. Ερ. Δία, δόλομητίς, κέλαινόφρων, δόλιόφρων, Τυνδάρις, πάνώλης, Τυνδάρξη κούρη.

Κλυτίδης, patronym. a (2) Κλυτίδς, ου, δ.

R 4

(1) Clytio satus: Piræus, the son of Clytius, a noble Ithacan; (2) Clytius: a noble Trojan, the brother of Priam. Πείραιε Κλυτίδη ο. 539. Λάμπον τε Κλυτίον δ' Γ. 147.

Κλυτόκαρπός, ου, ό, ή, præclaris fructibus celeber, inclytus: having beautiful fruit. Nem.

4. 124. See below.

Κλυτομήδης, έσς, δ. Clytomedes. Κλυτομήδεα

Ήνοπος υίον Ψ. 634.

Κλυτόμητις, ιός, ό, ή, inclytus prudentia: fa-"Ηφαιστον κλυτόμητιν mous in contrivance. ἄείδἔὄ Hom. 19. 1.

Κλὔτὄνηὄs, ου, δ, Clytonēus. 3. 119. See

Κλυτόπωλός, ου, ό, ή, celeber equis: having excellent or beautiful horses. E. 654.

Κλυτός, ἡ, ὄν, vel οῦ, ὁ, ἡ, inclytus: celebrated, known. Τέκετο κλυτός Ἱππυδαμεια Β.

742. Syn. see in Κλεινός.

Κλυτότεχνης, ου, δ, celeber artifex: an excellent artificer. "Ηφαιστος κλυτότέχνης Α. 571. SYN. Κλύτὄεργός, κλύτὄμητίς.

Κλὔτὄτοξόs, ου, δ, ή, arcu et jaculis inclytus: renowned for the bow. O. 55. See above.

Κλύω. See Κλῦμῖ.

Κλωθώ, ὄὄs, ἡ, Clotho: one of the Fates. Isthm. 6. 24. Syn. see Κήρ.

Κλωμακόεις, εσσά, εν, asper, salebrosus: abounding with rugged hills, craggy. Ιθώμην κλωμακόεσσαν Β. 729. Syn. Δύσβατός, τραχύς, ὄρεινή.

Κλών, ωνός, ό, ramus, surculus: a branch, shoot, sucker. Δένδρων ὔπείκει κλῶνἄς ὡς εκσώζεται Antig. 713. Syn. Βλαστός, κλάδός, Βάλλός, έρνος, βλάστημα, φύτον. Phr. 'Ορειον, δάφνηφόρδς, μελαμπετάλδς.

Κλφός. See Κλοιός.

Κλωπίκός, Κλωπήϊός. See Κλόπαΐός.

Κλωστήρ, ηρός, Κλωστής, οῦ, ὁ, filum nendo deductum; fusus; qui net: spun thread; a spindle; a spinner. Lysist. 567.

Κλωστός, η, όν, contorsus inter nendum: twisted, spun. Troad. 540.

Κλώψ. See Κλόπεύs.

Κυακός, ου; Κυάκωυ, ωνός, Dor. pro Κυηκός et Κνήκων, flavus: yellow, tawny. Κνακόν δέρμ' ώμοισι Theoc. 7. 16: 3. 5. Syn. Ξανθός, λευκός, πυρρός.

Κυάφευς, Attice γνάφευς, q. v.

Κνάφεύω, Attice γνάφεύω, q. v.

Κναω, et Κνημί, rado, sculpo, scindo: to scrape, scratch, tear. Δακνδμένος κνάσαιδ Theoc. 7. 106. Α. 638. Syn. Λυπῶ, κνίζω,

Κνεφάζω, obscuro, tenebras obduco: to spread a gloom over. Agam. 129. SYN. Σκότίζω, ν ξφοω, ξπίν ξφω.

Κνέφαιδε, δν, caliginosus: darksome. P. V.

Κνέφας, ατός, τδ, tenebræ, diluculum: gloom,

twilight. Καϊ έπλ κνέφας ηλθε Α. 475. Δείλη, νὺξ, σκότός.

Kνημαργός, ου, δ, η, eruribus albis præditus : white-legged. Theoc. 25. 127.

Κνήμη, ης, ή, tibia; radius: the leg; the spoke of a wheel. Phœn. 1409. Syn. Σκέλος,

Κνημίς, ιδός, ή, ocrea: a boot, a greave. Κνημίδας επισφυρίοις αραρυίας Σ. 459. 'Τπόδημά.

Kνημός, οῦ, ὁ, saltus; pars montis, quæ quasi sura ipsius a pede ascendit: the woody part of a hill; the part of a hill above the foot. Φ . 449.

Κνησίαω, et Κνησείω, prurio: to feel an itching. Τρόπον τάλαινά κνησίας Eccles. 915.

Kνήστις, ιός, ή, culter; pruritus: a scraper, knife; an itching. Κυήστι χαλκείη Λ. 639. SYN. Măxaipă.

Κνίδη, ης, ή, urtica: a nettle. Καϊ εν κνίδαισἴ κἄθεύδεις Theoc. 7. 106. Syn. Ακαλήφη.

Κνϊδίος, α, ον, Cnidius: of Cnidus. Ούπω ταν Κυϊδίαν Call. 6. 25.

Κνίδος, ου, ή, Cnidus: a city and promontory in Caria. Καὶ Κνἴδος αιπεινή Hom. Apoll. 43.

Κνίζω, pungo, vellico, rado, animum mordeo: to prick, pick, nettle, irritate, sting. Med. 599. Ουχ ή στ κνίζει σον μεν Med. 555. SYN. Κνάω, ξέω, δάκνω, κινέω, κάθάπτω, λυπέω.

Κνίσα, as, ή, nidor pinguedinis incensæ; pinguedo: a strong scent, savour; fat. Ουκ αλλά κάτα την κνίσαν εισελήλυθε Pax 1050. Syn.

Θυμίαμα, άτμος, λίπος, δημος, στέαρ.

Κνισάω, nidore impleo: to fill with scent, fumigate. Βωμούς δέ κνισᾶν βουθύτοισι προστρόπαιs Alcest. 1175. See Blomfield's Gloss. Choëph. 478. Syn. Θυμίαω, θειδω, κάθαγίζω, *ἔπϊκαίω*.

Κνισήεις, εσσά, εν, nidore plenus: strongscented. Isth. 4. 112. See above.

Κνισμός, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo: pruriency, titillation. Plut. 974. Syn. Κνθμά.

Κνισόδιώκτης, ου, ό, qui nidorem persequitur: the name of a mouse. Είλκυσε Κνισοδιώκτην Batrach. 229.

Κνισωτός, η, όν, nidore suffitus: smoking with fat. Choëph. 478. See Κνίσα.

Kνlψ, κνlπös, δ, vermiculus: a gnat, worm. Οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἄεί Αν. 590. ΣΥΝ. Κώνωψ.

Kνυζά, ης, ή, scabies, prurigo; genus plantæ: a scratch, itching; a plant. Κνύζα και ενώδης μελίτεια Theoc. 4. 25.

Κνυζαω, et Κνυζεω, queribundum ululatum edo, gannio, vagio: to whine like a dog, yelp. Œ. C. 1571. Vesp. 971. See below. Syn. 'Υλακτέω, ωρυδμαι.

Κνυζηθμός, οῦ, ὁ, gannitus canis queribundus: the whining of a dog. Κυυζηθμώς δ' ετερωσε π . 163.

Kνυζοω, scabie infesto: to hurt by scratching, inflame. Κυύζωσεν δε οι όσσε ν. 433. Syn. Κἄκὄω, λυπέω.

Κνθμά, ἄτὄς, τδ, vellicatio, pruritus: a scratching, itching. Το κνθμά σου τών δακτύλων Eccles.

Kνύω, rado, scalpo: to scrape, scratch. Οδτος πόθω μου 'κνυξν ελθών την Αυραν Thesm. 481. SYN. Εύω, κνίζω.

Κνώδἄλὄν, ου, τὸ, bestia: a beast, ox, cattle. Εν ζυγοισί κνώδαλα Ρ. V. 471. Syn. Ζώδν, θήρ, θηρίον. Ερ. Ανοσίον, μάταιον, βροτόφθο-

Κνώδων, οντός, δ, mucro gladii: the point of a sword. Antig. 1233. Ερ. Πίκρος, αιόλος.

Κνώσσιος, α, ον, Gnossius: of Gnossus, a city in Crete. Κυώσσιον κατακτανών Herc. F. 1318. Κνωσσός, οῦ, ἡ, Gnossus. В. 646.

Μέγάλη, ευρείά, πολυδένδρεσς, Μινώϊσς.

Κνώσσω, profunde vel dulce dormio, sterto: to sleep soundly, snore. δ. 809. νώσσω, εύδω, κοιμάδμαι.

Κὄάλξμος, ου, δ, stolidus, amens: stupid.

Σπένδε τῷ Κοαλεμφ Εq. 221. Syn. Ανδητός, μωρός, μάταιός.

Köàξ, the noise made by frogs. Ranæ 210.

Κοβαλίκευμά, άτος, τδ, adulatio, scurrilitas, versutia: flattery, buffoonery, craft. εαλίκεύμασιν Eq. 332. Syn. Πανουργία, κό-

Κὄθαλός, ὄν, vafer; maledicus; loquax: rascally; abusive; talkative. Βἔρεσχἔθοι τἔ καl κύθαλοι καὶ μόθων Eq. 635. Syn. Κάκότεχνός, κάκοβουλός, πάνοῦργός, είρων, σκώπτης.

Κόγχη, ης; Κόγχὄς, ου, δ, concha: a shell. Kal τῆ κόγχη τῆ πἄνῦ σεμνῶς Call. Ep. 5. Syn. Κόχλἴας, κόχλὸς. Vesp. 583.

Κὄξω, i. q. Νόξω, q. v. 'Η δ' ξκόησε Call. fr.

Kŏθορνŏs, ου, δ, cothurnus; versipellis: a buskin; a turncoat. Ran. 557. SYN. Eµ6ăs, ϋπόδημα, αρβύλη.

Köθουρόs, ὄν, iners: dronish, sluggish. Hes.

Op. 303.

Köt, vox grunnientis porcelli: the noise made by a pig. Τρώγοις αν ερεβίνθους κότ κότ κότ Acharn. 766.

Kötζω, grunnio : to grunt. Acharn. 746. Syn. Γρύζω. Καὶ κὄίξἔτε

Κοιηϊς, ϊδός, Κοιόγενεια, ας, ή, Cœi filia: the daughter of Cœus, i. e. Latona. Εισόκε οί Κοιηίς ĕκέκλĕτŏ Call. 4. 151. Apoll. 2. 710.

Κοικύλλω, circumspecto: to look or stare about. Thesm. 852. Syn. Πἔρἴβλἔπω.

Κοιλαίνω, cavo, exentero, detraho: to make hollow, disembowel, extract. Theoc. 23. 43. Syn. Βἄθύνω, εξὄρύττω.

Κοιλία, as, ή, cavitas, alvus, venter: a hollow, the belly. Κοιλίαν κάθείρπὔσεν Ran. 485.

Κοιλισπώλης, ου, ό, qui vendit ventres et omasa: a seller of tripes or paunches. Eq. 200. See above.

Κοιλογάστωρ, δρός, qui cavo ventre est; famelicus: hollow-bellied, spacious; hungry. Sept. Th. 1037. SYN. Koîhos.

Κοιλόπεδός, όν, valles habens: abounding in

valleys. Pyth. 5. 50.

Koιλos, η, ον, cavus, depressus; sculptus: hollow; embossed. Iph. A. 1599. Syn. Γὔάλός, βάθυς, γλάφυρος, γλυπτός.

Κοιλωπός, όν, cavus aspectu, cavatus: hollow,

scooped. Iph. T. 262.

Κοιμάω, ήσω, Κοιμίζω, dormire facio, lenio: to cause to sleep, mitigate. S. 336. Hec. 472. Syn. Αναπαύω, ὕπνοω, καταπαύω.

Κοίμημα, ατός, τό, dormitio, cohabitatio: a sleeping, cohabitation. Antig. 863. Syn. Zuvουσία.

Κοιμίζω. See Κοιμαω.

Κοινάω, άσω, Κοινόω, communico; polluo, inquino: to communicate; to pollute. Νυκτί κοινάσαντες δδόν Pyth. 4. 204., answering to όφρα τις ταν εν δυνατώ. Med. 807. Syn. Koινων εω, μεταδίδωμί, μιαίνω.

Κοινδεωμία, as, ή, commune altare: a common altar. Τωνδέ κοινδεωμίαν Æsch. Sup. 230.

Κοινόλεχής, εός, Κοινόλεκτρός, ου, δ, ή, communem lectum habens: sharing the bed. Soph. Agam. 1416. Syn. Όμοκοιτός, όμολεκτρός.

Κοινόπλους, ου, δ, ή, navigationis particeps: sailing together. Κοινόπλουν όμιλίαν Αj.

Κοινόπους, πόδός, socio pede iter faciens: going together. Soph. El. 1110.

Koινόs, η, όν, communis, vilis: common, low. Ιοη 654. ΣΥΝ. Επίκοινός, ξυνός, ξυνήϊός, ξυνήων, πάνδημός, έγκληρός.

Κοινότὄκός, ου, δ, ή, communi partu editus: having a common parent. Soph. El. 858.

Κοινόφρων, ὄνός, communem cum aliquo mentem habens: entertaining the same sentiments. Ion 579.

Κοινόω. See Κοινάω.

Κοινών, ωνός, ό, particeps, socius: a partaker, companion. Pyth. 3. 50. Syn. Έταιρός, κοινωνός, σύζυγός, σύζυξ.

Κοινωνέω, particeps sum; communico; ineo fcedus cum: to partake of; to communicate; to make an alliance with. Eur. El. 1048. Syn. Μέτεχω, μετάδιδωμί, μετάλαγχάνω, συγκληρόω,

Κοινωνία, as, ή, communio; beneficentia: participation; communication, liberality. Bovκόλοις κοινωνία Iph. T. 255.

Κοινωνός, οῦ, ὁ, ἡ, socius, particeps: a partner, partaker. Ion 773. Syn. Κοινών, μετόχος.

Koινωs, communiter, simul: in common, together. Ion 1462.

Κοινωφέλής, έσς, communem afferens utilitatem reipublicæ: beneficent, patriotic. Eumen. 990. Syn. Κοινωνός, εύχρηστός.

Κοιόγενειά. See Koinis.

Κοῖός, ου, ὁ, Cœus: one of the Titans. τε Κρεῖόν & Hes. Theog. 134.

Kolos, Ion. pro Holos, q.v.

Κοιράνεω, impero: to command, marshal. "Ως β' ὄγε κοιράνεων Δ.251. Syn. Ανάκοιράνεω, άρχω, κοσμέω.

Κοιράνιδης, Κοίράνος, ου, δ, princeps, dominus: a governor, prince. Λεύσσετε Θήβης οἱ κοιράνιδαι Antig. 940. Med. 871. Syn. Αγός, στράτηγός, αρχός, ήγεμων, βασιλεύς, άρχων. Κοιράνίδηs is also a patronym. Olymp. 13. 105., and Koípavos is a proper name, P. 614.

Κοισύρα, as, ή, Cœsura: an Eubœan female noble and wealthy. Ευπτέρων των Κοισύρας

Κοιτάζω, in lecto pono, et Κοιτάζομαι, in lecto decumbo: to lay on a bed; to nestle. Olymp. 13. 107. Syn. Κάτἄκειμαι, κάτἄκοιμάσμαι.

Kοίτη, ης, ή, cubile; lectus conjugalis; concubitus: a bed; a marriage-bed; concubinage. Hipp. 153. Syn. Θάλαμος, ευνή, κοιτός.

Koîτŏs, ov, δ, cubiculum; cubile; recubitus; somnus: a bed-room; bed; a lying down; sleep. γ. 334. Syn. Κοίτη, κοίμημα, ὕπνος. Ερ. 'Ηδϋς, στϋγέρος.

Κόκκός, ου, δ, coccus, granum, bacca: a grain, berry. Call. 5. 27.

Κοκκύζω, canto ut cuculus, cuculo: to cry

cuckoo. Κόκκυξ κοκκύζει Hes. Op. 484. Κόκκυξ, υγός, δ, cuculus: a cuckoo. See

Κολάζω, mutilo, punio, castigo: to mutilate, punish. Helen. 1171. Syn. Απότίννυμί, τιμωρέω, μαστιγόω, αικίζω, ἐπίπλήσσω, νουθέτέω, δἴευθύνω. Phr. see Orest. 1562.

Κόλαινίς, ίδός, ή, Colænis: a name of Diana.

Av. 873.

Κόλαξ, ἄκός, δ, adulator, parasita: a flatterer. parasite. 'Ολβε Θεωλος την κεφαλην κολακος έχει Vesp. 45. Syn. Θωψ, θωπεύων.

PHR. see Agam. vv. Στωμύλδς, βωμόλοχδς. 763-771.

Κὄλάπτω, tundo, tundendo excavo: to bruise, pound, excavate. Call. fr. 101. Syn. Κόπτω, κοιλόω, κνίζω, γλάφω.

Κὄλἄσις. See below.

Κόλασμά, άτός, τό; Κόλασμός, ό; Κόλάσις, ή, pæna: punishment. Ούτ αῦ κόλασμά τοῖς какої Eur. fr. Sisyph. 1. 4. Schæfer in Steph. ed. Valpy, citat Jacobs. Anth. 10. 78: 12. 139. Syn. see Ποινή.

Κολάστης, ου, δ, castigator: a punisher. Eur. SYN. Επίτιμητηρ, ἄμύντωρ, ϋπη-Sup. 266.

ρέτης.

Κόλάω, i. q. Κόλάζω. Vesp. 244.

Κολέος, Ion. Κουλέος, οῦ, ὁ, vagina, culeus: a sheath, case, bag. Hec. 542. F. 272. Syn.

Κὔλἔτρἄω, proculco: to trample on. Τοῦτον δείλαιον κολέτρῶσ' Nub. 552. Syn. Κἄτἄ-

Κόλιξ, ικός, δ, panis rotundus: a round cake or roll, tripe. Δρεπάνον λάθοῦσ' ῷ τοὺς κολίκας κάτέσπάσας Ran. 576.

Κόλλαβόs, ov, δ, panis genus: a sort of cake baked under the ashes. Πολλά καὶ τοὺς κολλά-Cous Pax 1196.

Κολλάω, glutino: to glue, join. Agam. 1543. SYN. Πρόσαρμόζω, πρόσάπτω, πήγνυμί, πάχνδω.

Κολλητός, η, όν, glutinatus: glued. Hipp. SYN. Κεκολλημενός, σύνθετός, εύπηκ-1220.

Κολλικόφάγος, ου, δ, qui κόλλικάς, ε. κολικάς, vorat: an eater of small loaves, a nickname of the Bootians. [^]Ω χαῖρἔ κολλἴκὄφάγἔ βοιωτίδῖον Acharn. 837. See Κὄλιξ, ἴκὄs.

Κολλομέλεω, versus concinne connecto: to glue or adapt songs together. Thesm. 54.

Κόλλοψ, ὅπὄς, ὁ, callosum corium durius in cervicibus et dorsis boum aut etiam ovium; verticillus citharæ quo chordæ intenduntur; cinædus. Vid. Damm. in v.: the hard skin about the neck of an ox; a screw or key by which the strings of the lyre were tightened; a pathic. Vesp. 574.

Κόλλὔ6ὄs, ου, δ, species numismatis; bos in numismate sculptus; collybus: a small piece of money stamped with the figure of an ox; the figure of the ox; agio, in money changes. Δρέ-

πάνον ουδέ κολλύβου Pax 1200.

Κολλύρα, as, ή, panis qui pueris dabatur : a cake, bun. Κολλύραν μεγάλην Pax 122.

Κόλοιάρχης, ου, δ, graculorum dux: a leader of jackdaws. Πρός τους κόλοιάρχας πρόσηλθές ου λέγεις Αν. 1212.

Κόλοιὄς, οῦ, ὁ, graculus, monedula : a jay, jackdaw. Τῖ γἄρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κόλοιοῖς καὶ κὐνί Εq. 1022. Ερ. Ηχήεις, εὐπτἔρὄς.

Κόλδκυμά, άτός, τό, surdus fluctus: a silent wave. Ωθων κολοκυμά και ταράττων και κυκών Eq. 689. See Κῦμα.

Κολοκύντη, ης, ή, cucurbita: a gourd. Nub.

Κόλον, ου, τὸ, intestinum: a crust; pl. the intestines. Εντέροις και τοις κόλοις Eq. 454.

Κὄλός, ου, δ, ή, mutilus, obtusus: maimed, blunted. Theoc. 8. 51. Syn. Ελλειπής, ελλίπης, πηρός, κυρτός, κυλλός, ἄτ κλής.

Κόλοσσός, οῦ, ὁ, colossus, statua ingens: a colossal or large statue. Theoc. 22. 44.

Κολόσυρτος, ου, δ, strepitus promiscua multi-

tudo: a noise, tumultuous concourse. Plut. 536. Syn. Θόρϋβός, πληθός. Ερ. Αργάλεός, ανδρόφονός, πόλυς.

Κόλουραίος, α, όν, præceps: steep. Call. fr.

66. Syn. Απότομός.

Κὄλούω, decurto, amputo, præcido: to cut short, maim, cut to pieces. Υ. 370. Syn. Ăπŏκόπτω, κατακόπτω, πηροω, μειοω, λωβάω.

Κόλπἴος, ον, sinum tegens: covering the bosom. Πέπλον δ' ἔρεικἔ κόλπἴον χἔρῶν ἄκμῆ Pers. 1061. See Blomf. Gloss., whose emend-Syn. Πὄλύπτυχος, ation is here adopted. κάταπτυχής.

Kόλπος, ου, δ, gremium; sinus: a bosom, breast; a creek, gulf. Dan. 34. Syn. Πτὺξ, πτυχή, αγκών. Ερ. Αγχιαλός, ειναλίος, βαθύς, βάθυδίνης, ευρυς, ευώδης, βρυσεις, δεινός, ίμερσεις, κηώδης, οικτίρμων, ἄπείρων.

Κολπόω, sinuo, in sinus contraho: to swell, form into a bay or sinuous curves. Mosch. 2.

125. Syn. Πτύσσω.

Κολπώδης, ἔὔς, sinuosus: winding. 120. Syn. Κόλπἴος.

Κὄλυμβάω, aquas subeo: to dive. 37. 5. Syn. Δύπτω.

Κὄλυμβητηρ, ηρός, Κόλυμβητης, οῦ, δ, urinator, natator: a diver, swimmer. Δἴκην κόλυμ-6ητηρός Æsch. Sup. 413. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anth. 11. 252.

Κὄλυμεϊς, ἴδός, ή, urinatrix; avis quædam: a diver; some bird, as the dab-chick. Av. 305.

Κόλυμβόs, ου, i. q. Κόλυμβητής. Item, avis quædam: a didapper. Acharn. 841.

Κόλχὄς, ου, ὁ ; Κολχἴς, ἴδὄς, ἡ, Colchus: a native of Colchi. Med. 2. 132. Ετ. Αρηἴφἄτὄς, κ κλαινωψ, ἄρήϊος, ἄμαιμἄκ ετος, άξενος.

Κόλφαω, tumultuor, effutio: to raise a dis-rbance, gabble. B. 212. Syn. Θόρυδεω, turbance, gabble.

κ κλάδεω, κραυγάζω.

Κόλωνη, ης, ἡ; Κόλωνδς, οῦ, ὁ, tumulus, collis: a mound, a hill. Κόλωνη is also the name of a city. Λ. 756. Κόλωνδς, pagus Atticensis: a pagus in Attica on a hill near Athens. B. 811. Apoll. 1. 1120. Syn. Γεωλόφου, πρών, κνημός, όχθος, οφρύς, δειράς. Ερ. Βάθυκρημνός, δροσέρος, ην μό εις, πρό βλής, λάσιος, παιπάλο εις, εύυδρος, κράναος, διλόφος.

Κὄλφὄς, οῦ, ὁ, perturbatio: a disturbance.

Α. 575. SYN. Θὄρὔθός, τἄρἄχή.

Κόμάρος, ου, ό, ή, arbutus: the strawberry tree, arbutus. Ταίσιν κόμάροις και τοίς κότινοις Av. 620.

Κὄμἄρὄφάγὄς, ου, ὁ, ἡ, qui arbuteis fructibus vescitur: one who feeds on strawberry-trees. Av. 240. See above and Φάγω.

Κὄμἄω, (1) como, comam alo, comatus sum: to cherish the hair, let it grow; (2) superbio: to be proud, exult. Eq. 580. Syn. (1) Εθειράζω, (2) πλουτέω, τρύφαω, χλόηφόρεω, γαυρίαω.

Κόμεω, Κόμε έσκω, curam gero; nutrio: to take care; to maintain. O. 113. w. 212. SYN. Ατιτάλλω, διέπω, έπιμέλεσμαι, κήδομαι, τρέφω.

Κὄμη, ης, ή, coma: hair; foliage. Herc. F. Syn. Βόστρυχος, έθειρά, θρίξ, χαίτη, Ερ. Ξανθη, άβρα, ευπλοκάμος, ευώδης, αυχμώδης, χρυσέα, τανάος, λευκόχρως, πινάρα, ωμή, λίπαρα, ιδείδης, ίμερτή, μέλαινα, λευκή, πὄλῖα, χλἴδῶσἄ.

Κομήτης, ου, ό, crinitus; subst. cometa: hairy, feathery; a comet. Nub. 348. Syn. Kăтă-

βόστρὔχὄς, ἔυπλὄκἄμὄς, χαιτήεις.

Κόμιδη, $\hat{\eta}$ s, $\hat{\eta}$, (1) vectura : conveyance; (2) cura: care, maintenance, provision; (3) dativ. Κὄμἴδη vel Κὄμἴδη pro adverbio usurpatur, valde, magnopere, diligenter : diligently, altogether, wholly. Κομίδην ἔτίθεντο νομῆες Theoc. 25. 109. Plut. 833. Syn. (2) Επιμέλεια, θέραπεία, κήδος.

Κομίζω, curo, fero, refero, accipio, celebro: to take care of, bear, convey back, receive, celebrate. Bacch. 949. Syn. Ανακομίζω, κηδέω, κόμεω, εμπάζόμαι, τημελεω, αμφεπω, βαστάζω,

ἄπἄγω.

Κόμιστέος, ον, ferendus, deducendus: to be born, conveyed or derived from. Sept. Th. 597.

Κόμιστήρ, ήρός; Κόμιστής, οῦ, δ, portator, deductor: a carrier, bearer, conductor. Hec. 222. Androm. 1257. Syn. Αγωγός.

Κόμιστρόν, ου, τό, munus ob reditum datum; vectura, deductio: money paid for a safe return; a conveying. Herc. F. 1379. Syn. Σωστρόν,

Κόμμα, ατός, το, segmentum; nota, vel signum nummo impressum: a segment, a mark, stamp. Τῷ κἄκίστῳ κόμμἄτι Ran. 726. Κάκου, πουηρου, καινου.

Κομμός, οῦ, ὁ, planetus, plangor: wailing.

Choëph. 417.

Κομμώτρια, as, ή, ornatrix: a female adorner. Eccles. 737.

Κομπάζω, et Κομπέω, strepitum edo, crepo, jacto: to make a noise, resound, boast. Alcest. 334. Eur. El. 815. Syn. Γαυρίαω, αλαζονεύομαι, ψόφεω, δουπεω, κόνάθεω, πάτάγεω, αυχεω.

Κόμπασμά, ἄτὄς, τὸ, jactatio: an object of boasting. P. V. 369. Syn. Αλαζόνευμά, καύ-

Κομπέω. See Κομπάζω.

Κομπόλακτω, inanes ampullas projicio: to make a high-sounding boast. Ran. 961. A longa, ut in sequenti.

Κομπόλακύθης, ου, δ, qui est tumidus et sui jactans: an empty boaster. 'Ορνιθός εστίν αρά

κομπόλακύθου Acharn. 589.

Kόμπὄs, ov, δ, (1) crepitus apri acuentis dentes: a noise made by a boar whetting his tusks; (2) strepitus: any noise made by striking or beating; (3) jactatio, plausus: boasting, applause. Isthm. 5. 30. Syn. (2) Ψŏφŏs, δοῦπŏs, άραγμός, (3) κόμπασμά, άλαζονευμά, επάρκεσις. ΕΡ. Αγήνωρ, ϋπερήνωρ, βαρύδουπος, βαρύμηνις.

Κομπός, οῦ, vel Κομπαστής, οῦ, ὁ, jactator: a

boaster. Phoen. 609.

Κομπὄφακελορβήμων, ὄνός, δ, gravi verborum compositione utens: using bombastic words. Απερίλαλητον κομποφακελορβήμονα Ran. 839. Syn. Αλάζων.

Κομψευριπικώs, scite et Euripideo more: in the elegant manner of Euripides. Είποιμ' ἄν

αυτό δήτα κομψευριπίκως Εq. 18.

Κομψεύω, scite dico et facio: to speak knowingly, display ostentatiously. Antig. 330. Σεμνολόγεω, αικάλλω, αλαζόνεύ όμαι.

Κομψοπρέπης, ĕŏs, ὁ, ἡ, festivus, lepidus, elegans: witty, elegant. Nub. 1030.

munis ut in μεγαλόπρεπής.

Κομψός, ἡ, ὄν, festivus, elegans, comptus: elegant, pompous. Troad. 853. Syn. Αστεῖός, ευφύης, επίχαρίς, αἰμὐλίος, ἄθρος, πάνουργός, πίθανός, γλαφύρδς.

Κομψωs, scite, festive: elegantly, pompously. Acharn. 1016. Syn. Αστείως, γλάφυρως, χά-

ριέντως,

Κονάβεω, et Κονάβίζω, resono, strepo: to ring, utter a hollow confused noise. Σμερδάλξον κόνάθησάν Β. 334. Φ. 255. Syn. Ηχέω, άνιάχω, κομπξω.

Κοναθός, ου, δ, sonitus, strepitus: a sound, clash. Sept. Th. 148. See above. Syn. Ψόφός,

δοῦπός, κτύπός, ηχός.

Κόνδὔλὄς, ου, ό, articulus quo digitus flectitur; alapa; tuber: a knuckle; a slap; a tubercle. Μῶν τῶν σκοροδων ἔνἔβαλές εις τὸν κόνδολον Pax 258. Syn. Κὅλἄφος.

Κονία, as; Κονίς, ίσς, ή, pulvis, calx, lixivium: dust, chalk, ley to wash with. Καὶ πόσῖν εν κόνιαις Androm. 112. Hec. 325. The penult. of Κὄνία, in Homer, is long in the singular, when it ends the hexameter, but always short in the plural. Euripides makes the penult. short in the passage quoted, and in Suppl. 831. Aristophanes "in lyricis media brevi adhibet, in di-verbiis autem longa." Herman. De Met. p. 153. It is long sometimes in the arsis. Blomfield has proved that the last syllable of Kövis and Köviv is long, though probably on account of the metrical ictus. See P. V. 1120. Syn. Κονίσσαλος, ψἄμἄθὄς, κὄνἴορτὄς, σπόδὄς, αιθἄλη. Ερ. Λεπτή, αίματοεσσά, αιθάλοεσσά, άλεγεινή, αυάλεα, αιθέρϊός, δυόφερα, ξανθή, κούφη, μελαινά, δθυεία, $\chi\theta$ ă μ ă $\lambda\eta$.

Κονίζω, et Κονίω, pulvere impleo: to cover with dust. Ευρύ κονίσσουσιν πεδίον Ξ. 145.

Κονίοντες πέδιοιο 3. 122.

Κονιορτός, et Κονίσαλος, ου, δ, pulvis: dust raised. 'Ο κονιορτός δηλός αυτών ώς όμου προσκειμένων Εq. 245. Κὄνίσολος ώρνυτ' ἄελλής Γ. 13. SYN. Κόνις, κόνια.

Κονίπους, ποδος, ό, qui est pede pulverulentus; solea: dust-footed, dusty-foot, a name given at Epidaurus to country people; a sandal. δε χωρεί χλανίδα και κονίποδας Eccl. 848.

Kovis. See Kovia.

Κονίσαλος. See Κονίορτος.

Κονίω. See Κονίζω.

Koνναs, oû; (2) Κόννδς, ov, δ, Connas; Connus: the names of two men in Aristophanes. Eq. 534. Vesp. 673.

Κοννέω, scio, cognosco: to know, understand. Æsch. Sup. 171. ΕΧΡ. Κοννείν σὔνἴἔναι, ἔπίστασθαι Hesych. Syn. see Γινώσκω.

Kovvos. Šee Kovvas.

Κοντός, οῦ, ὁ, contus, nautica hasta, longa et robusta: a sharp-pointed weapon, a pole used in thrusting the vessel from the shore. Iph. T.

Κοπάνον, ου, το, securis, gladius: a battleaxe, sword. Πειραλ κόπανων ανδρόδαϊκτων Choeph.

847. Syn. Κόπις, μάχαιρά, ξιφός.

Κόπἴαω, laboro: to labour, toil, to be tired. "Ωστε πάρέσται κόπιζιν ύμιν Αν. 734. Syn. Απὄκάμνω.

Köπis, εωs, δ, orator vanus: a wily orator. Κόπις ήδυλόγος δημόχαριστής Hec. 131. Syn. Λάλὄς, δήτωρ.

Koπis, iδos, ή, culter ad cædendum aptus: a carving-knife, faulchion. Οίσει τις ημίν κοπίδ' απορρήξω χέλυν Eur. El. 837. Syn. Μάχαιρά, κὄπάνον, ξίφος.

Kŏπŏs, ov, δ, labor: labour. Philoet. 880.

SYN. Kăµătos, ăvia.

Kŏπŏω, lasso: to weary or tire. 188. Syn. Απότρύω, τείρω.

Κοππάτῖας, ου, δ , equus notatus $\tau \hat{\varphi}$ κόππα : a

horse marked with a \circ . "ὅτ' ἔπριαμην τὸν κοππάτιαν οίμοι τάλας Nub. 23.

Κοπράγωγέω, et Κοπρέω, stercoro: to convey dung, to manure. Εγώ δε κόπραγωγην γα πρώτα ναί στώ Lysist. 1176. ρ. 229. Syn. Κόπρου ἄγω, ἔπἴβάλλω.

Κοπρειός, α, όν, stercorarius: of dung. Eq.

899. See Koπρös.

Κόπρεω. See Κόπραγωγεω.

Κοπρολόγος, ον, qui stercora colligit: a scavenger. Τῷ κὄπρὄλόγῳ καὶ ταῦτὰ λοιδόρούμενος Vesp. 1184.

Koπρos, ov, ή, stercus; pulvis; stabulum: dung; dust; a stall. Κύλινδομένος κάτα κόπρον Χ. 414. Syn. Σπόδός, κόνις, πηλός, σκώρ.

Κοπροφορέω, stercora fero; stercore oblino: to carry dung; to besmear with dung. Eq. 295. See above.

Κοπρών, ῶνος, δ, sterquilinium, stabulum: a dunghill, stall. Τον κοπρών' οῦν έρχομαι Thesm.

485. SYN. Αφέδρών.

Kόπτω, cædo, ferio, cudo, scindo; med. plangor: to cut, strike, forge, smite, cut off; mid. to beat oneself for sorrow. 3.528. Syn. Ανακόπτω, κάτακόπτω, πλήσσω, τέμνω, πρίω, βήγνυμι, χάράσσω, ϋπόσείω, κρούω, παίω, αικίζω, ἄράσσω.

Κὄράκινός, ου, ό, genus piscium, saperda: a kind of shell-fish emitting a disagreeable smell.

Κάτ' ώνηται κορακίνους Lysist. 560.

Κόραξ, ἄκός, δ, corvus: a crow. Ες κὄρἄκας

βάδιει μεταμώνισς Pax. 117.

Κόρδαξ, ακός, δ, saltatio quædam ridicula et lasciva: a kind of wanton dance. Τοῦ κόρδακὄς ούν εχ' ήν Nub. 555. De longa penultimæ quantitate vide Valpy, Gr. Gr. p. 153.

Κὄρευμά, άτός, τδ, virginitas: the state of a rgin. Alcest. 176. Syn. Παρθένζα, παρθέ-

νεία, πάρθενευμά.

Κὄρεύω, devirgino; med. virginis vitam ago: to deflower a virgin; mid. to live a virgin. Alcest. 314.

Kὄρέω, verro, purgo; curo; satio: to sweep, scour; to take care of, trim; to satiate. Βορᾶς κὄρεσθείς Hipp. 111. Syn. 'Αδω, πληρόω, επί-

μἔλοῦμαι. Κόρη, Ion. Κούρη, et Dor. Κώρα, ης, ή, (1) puella: a damsel; (2) pupilla: the pupil of the eye. Orest. 250. B. 872. Call. 5. 27. Κὄρη also was a name of Proserpine. Eur. Sup. 334. Syn. Παις, πωλός, παιδαρίον, μόσχος, πάρθενός, σκύμνος. Ερ. Αιδοία, δια, άζυξ, άδμης, άφρων, άβρὄκομός, άγλακμορφός, βάθύζωνός, βάθυκολπός, δειλή, δύσερως, δόρύσσοος, τύραννός, ένθεός, έρημός, βάρβάρος, παρθενική, δίδγενής, δεσπιωδός, χρυσοστέφανύς, πολύκλαυτός, άγνη, ελίκωπίς, ευπλοκαμός, ευειδής, ευκτέανός, εύσφυρός, νέοθηλής, μιαρά, ίμεροεσσα, περικαλλής, κακόφρων, τολμήεσσά, χάριεσσά, χρυσηλάκάτος, (2) ορθή, τάλαίπωρος, ξηρή, σκυθρωπός, βάσιλεία, πόλυπλάνος, διάστροφός, φωσφόρος.

Κὄρημά, ἄτὄς, τὸ, scopa: a besom, broom.

Pax 59.

Κορθύνω, Κορθύω, coacervo, colligo, tollo: to heap up, collect, raise. Ζευς δ' επεί οῦν κόρθυνεν εόν Hes. Theog. 853. Κορθύεται πολλόν Ι. 8. Syn. Επαίρω, ύψοω, κορυφοω, αυξάνω, συνάθροίζω, συλλέγω.

Κόρθϋς, τός, ή, acervus: a heap. Τας κόρ-θτος α τόμα υμμιν Theoc. 10. 46.

Κόρία, as, ή, epitheton Dianæ: Diana. 'Αλλον μέν Κορίης Call. 3. 234.

Κὄριανον, Κοριαννον, ου, τὸ, coriandrum: an herb resembling parsley, the coriander. Μύρτοις στεφάνοῦσθαι καὶ κοριάνοις Anaer. 138. Equit. 679.

Κορίζομαι, blandior: to caress. Nub. 68. Syn. Υποκορίζομαι, κολακεύω.

Κὄρίνθἴός, α, ὄν, Corinthius: Corinthian, of Corinth. Κὄρίνθιαι γὔναῖκές Med. 216.

Κὄρινθόs, ου, ή, Corinthus: an illustrious city in Achaia. Β. 570. Ερ. 'Αλίκλυστός, Δωρίς, ολεία, Ισθμία, ὄφρυὄεσσα, άγλαὄκουρός, αμφίθαλασσός, ἄφνειός.

Κὄρἴὄν, ου, τὸ, puellula; pupa: a little girl; a doll. Αλλ' ω πονηρά κοριά γ' αθλίου πάτρός

Acharn. 731.

Κὄρῖs, ϵωs, δ vel $\dot{\eta}$, (1) cimex: a bug; (2) hypericum: Saint John's wort, or the ground pine. Nub. 634.

Κόρκὄρὄs, ου, δ, olus agreste et vile: the pim-

pernel. Vesp. 239.

Κορκόρυγή, ηs, ή; Κορκόρυγμόs, ου, δ, intestinorum tumultus; strepitus quivis: a rumbling noise, as that of the bowels; a roar. Λυσον δέ μάχας και κορκόρυγάς Ρακ 991. Syn. Τάράχη, βόη, δόρυβός, βόητυς.

Κορμός, οῦ, ὁ, truncus: a trunk, stock, log. Hec. 573. Syn. Κλών, στέλέχδε, πρέμνδν,

κλάδὄς.

Κὄρὄς, ου, δ, satietas: satiety, wantonness. Alcest. 186. Syn. Aδός, πλησμονή. Ερ. Αιψηρός, αινός, λευγάλεός, ὕεριστής. Phr. see N. 636. Eur. fr. Antiop. 27. 1. Nem. 7. 76.

Κόρός, Ion. Κουρός, et Dor. Κωρός, ου, ό, puer: a boy, youth, son. Androm. 466. a. 149. Call. 5. 85. Syn. Παις, παιδίον, αιζησς, νέος, υίδς, κουρίδιδς. Ερ. Αγλάδς, άβροχαίτης, ευφύης, νεόθηλης, αιθάλδεις, νεόπημων, ευπρέπης.

Κόρδη. See Κόρση.

Κόρση, Κόρδη, ης, ή, (1) crinis, tempora, caput: the hair, the temples, the head; (2) maxilla: the jaw bone. Κόρσην ή δ' ετεροιό διὰ κρότα-φοιό περησεν. Δ. 502. Theoc. 13. 34. Syn. Κέφαλη, κρόταφός, γναθός, πάρηις. Ερ. Κάτάσκιὄς.

Κὄρὔβαντἴἄω, insanio more Corybantum: to rave like the Corybantes. Αλλ' ή πἄρἄφρὄνεῖς έτεον η κορύβαντιας Vesp. 8. Syn. Μαίνομαι, φοιβάζομαι, βακχεύομαι, δαιμονάω, βοάω.

Κὄρυβαντίζω, Corybantum sacris initio: to initiate into the mysteries of the Corybantes. Μέτα ταῦτ' ἔκὄρὕϐαντίζ' ὅ δ' αυτῷ τυμπάνω

Vesp. 119.

Κὄρὔ6αs, αντὄs, ὁ; Κύρ6αντἔs, ων, οἱ, Corybantes: the Corybantes, who nursed Jupiter in Crete, - called also Curetes and Idæi Dactyli. Ή σεμνῶν Κὄρὕβάντων Hipp, 142. Call. 1. 46. Ερ. Ακοίμητοι, γηγενείς.

Κόρυδος, Κόρυδαλλός, ου, ό; Κόρυδαλλίς, ΐδος, ή, alauda cristata: a lark. 'Αειδου κόρυδοι καϊ άκανθίδες Theoc. 7. 141: 10. 50: 7. 23.

Κὄρὔθάϊξ, ϊκὄς, δ, ή, galeam movens: helm-Ισός Ενυάλιω κορυθάϊκι πτολεμίστη moving.

Κὄρῦθαίδλος, ου, δ, qui galeam habet variegatam ; qui galeam agitat ; epith. Hectoris, &c.: having a variegated helmet; helmet-shaking. Μέγας κόρυθαίδλος Έκτωρ Β. 816. Syn. Χαλκόκδρυστής, κεκδρυθμενός αίθοπι χαλκώ.

Κὄρυμεσς, δ, plur. Κὄρυμεά; Κόρύμεη, ή, vertex, cacumen, cincinnus, ramus: a top, lock of hair, branch. Iph. A. 258. Hexam. in Athen. 525. Syn. Άκρου, κορυφή, κλών, κλάδός. Ερ. Αζάλεός, άκροκομός, αμπελόεις, ανθεμόεις, ευπετάλος, ρόδοεις, σκίτρος, ύψικομος, χλὄἔρὄς.

Κόρυνη, ης, ή, clava: a club. Αλλά σίδηρείη κόρυνη H.141. See Κόρυνϊόεις. " Κορύνη, metaph. pro asini veretro. Nicand. A. 409. Εναλδήσασα κορύνην." Steph. Syn. Ύρπαλόν, ράβδος, ξιφός. Syn. Αυτόφυης, αζηχης, αζάλξα,

Κὄρὔνήτης, ου, δ, claviger: a club-bearer.

Τον ἐπίκλησιν Κορυνήτην Η. 138.

Κὄρυνἴόεις, εσσά, εν, in clavæ formam fastigiatus : club-formed. Κὄρυνἴὄεντἄ πἔτηλα Hes. A. 289.

Κόρυπτίλός, ου, δ, cornupeta: butting with the horns. Οὖτός ὁ λευκίτας ὄ κόρυπτἴλός Theoc. 5. 147. Syn. Κεραϊστής, υψικέρων.

Κὄρύπτω, caput jacto; cornu ferio: to toss the head; to butt with the horns. Theoc. 3. 5. Κὄρὔs, ἔθΰs, ἡ, galea, cassis: a helm, casque.

Κόρυς κόρϋν ανέρα δ' ανήρ Ν. 131. Syn. Τρυφάλειά, κύνξη, γάλξα, κράνδς, πήληξ. Ερ. Άρρηκτός, εύλοφός, αρράγης, αμφιφάλος, δαιδάλέη, ηϋκόμος, ίπποδάσεια, ίππουρίς, ίπποκόμος, κάλή, κράτερὰ, λαμπρὰ, φἄεννὴ, παμφἄνδωσἄ, τέτραφάλος, χαλκήρης, χρυσέη, τέτραφάληρος. Phr. see Apoll, 3, 1228.

Κορύσσω, part. perf. pass. κεκόρυσμενός et κεκόρυθμενός, galea caput armo; instruo armis; extollo, concito: to put on a helmet; to arm; to excite. Φ. 306. Syn. (1) Κράνδς ενδύω, (2) ὅπλίζω, κἄθὅπλίζω, πἄρασκευάζω, (3) ὑψόω,

κὄρὔφὔω.

Κὄρυστης, οῦ, ὁ, armiger: one who wears a helmet, or who bears arms, a warrior. A. 457.

Syn. Πόλξμιστής, ίπποκόρυστής.

Κὄρὕφη, η̂s, η, vertex: a top, summit. Ακρότάτη κόρυφη Α. 499. Syn. Ακρώρεια, αιπός, κόρυμβός, κέφαλή, όρόφη, κόρωνίς. Εν. Ακρόκόμός, δενδρόκομός, ήλιβάτος, μελάμφυλλός, οξείά, περιμήκης, ύψηλη, χιονόβλητος.

Κὄρῦφοω, in verticem attollo; finio: to raise to the top; to finish, conclude. Κοῦφον ἔον κὄρῦφοῦταϊ Δ. 426. Syn. Επαίρω, ὑψοω, εκ-

τελέω, αποξύνω.

Κὄρώντως, ω, ή, ficus, cujus fructus sint cornicis colore nigro: a kind of black-coloured fig.

Pax 611.

Κὄρώνη, ης, ή, (1) cornix, fulica: a crow; in Homer, a sea-gull; (2) omne curvum vel rotundum, ut in januis curvum illud manubrium, quo janua attrahitur: any thing curved or round, as the handle of a door; (3) pars exterior cubiti humani: the elbow; (4) pars posterior curva puppis: the outside of a ship's poop; (5) cornua arcus extrema: the extremities of a bow. μ. 418. Syn. (1) Κόραξ, and in Hom. λάρος, αίθυιά, (2) κρικός, (4) γλωχίν. Ερ. (1) Μελάγχροϋς, ομφαία, πολύφωνος, τανύγλωσσος.

Κὄρωνιαω, cervicem vel cornua effero, superbio: to put forth horns, to be proud. Κόρωνιόωντα πέτηλα (al. legunt κόρυνικοντα) Hes.

Seut. 289. Syn. Γαυρίαω.

Κόρωνίς, ίδός, ή, Coronis: the mother of Æsculapius. Αῆμα Κόρωνίδος Pyth. 3. 42. Er.

Διά, θυγάτηρ Φλέγυου βάσιληδος.

Κὄρωνῖς, ἴδὄς, ἡ, epith. navis vel nigræ vel cujus puppis inflexa est: black-prowed, with a curved prow. Εν νηέσσι κόρωνισι Β. 771.

Kŏρωνŏs, ov, δ, Coronus. B. 746.

Κοσκϊνόμαντίς, ίός, δ, ή, vates qui cribro utitur ad vaticinandum: a conjuror who uses a sieve in his art. Τάληθέα κοσκίνομαντις Theoc.

Κόσκϊνόν, ου, τό, cribrum: a sieve. διά κοσκίνου ουρείν Nub. 372. Syn. Λίκνον,

Κοσκυλμάτια, ων, τα, quisquiliæ: leather-

parings. Κοσκυλμάτιοις άκροισι τοιαυτί λέγων Eq. 49. Κοσμέω, ordino, orno: to arrange, embellish. Androm. 942. Syn. Διακοσμέω, κατακοσμέω,

δἴἄτάσσω, ὔπηρἔτἔω, εκστἔφω, δἴἄτάσσω, πἄρασκευάζω, καθόπλίζω, επιμελεόμαι, καλλύνω, καλλωπίζω.

Κοσμήτωρ, ὄρὄς, Κοσμήτης, ου, δ, qui instruit aciem: a marshaller, commander. σ. 151. η. 127. Syn. Ἡγἔμὼν, ἄγὄς.

Κόσμιος, τα, ον, bene compositus: orderly, elegant. Ως τους δίκαιους και σόφους και κοσμίους Plut. 89. Syn. Εύκοσμός, εύτακτός, ευτρέπης, σώφρων, μετρίος.

Κοσμἴότης, ητός, ή, decor, moderatio: modesty, decorum. "ὅτι κοσμιστης οικει μετ' εμου Plut. 564. Syn. Ευταξία, σωφρόσυνη, μετρίότης.

Koσμίωs, composite, modeste: orderly, modestly. Thesm. 573. See Κόσμἴος. Syn. Σω-

φρόνως, σύνετως, μετρίως, κάλως.

Κόσμὄς, ου, δ, ordo, decus, decorum, ornamentum; Pythag. mundus: order, regularity, decoration; the world. Θ. 12. Syn. 'Αγαλμά, τάξις, ευταξια, κάλλος, καλλώπισμα. Ερ. Κάλος, ĕτοιμὄs, μυρἴὅπληθὴs, ĕρἴθηλὴs, νĕŏτευχὴs, νυμφίδιος, λιπάρος, περικαλλής, ίμεροεις, φάεινος, χἄρἴεις, χρυσήλἄτος.

Κόσσἄεὄς, ου, δ, i. q. Κόττἄεὄς, q. v.

Κόσσὕφος, Κόψῖχος, ου, δ, merula : a black-bird. Κόσσὕφοῖ αχεῦσιν Theoc. Epigr. 4. Αν. 1081. Ερ. Πὄλὔκξλἄδὄς, ἡδὔβὄας.

Κόταίνω, Κότξω, irascor, invideo: to be angry, to envy. Sept. Th. 481. A. 181. SYN. Εγκότεω, μηνίω, χόλοομαι, βάρύνομαι, φθονεω.

Κότήεις, εσσά, έν, iratus: angry. Ε. 191. Syn. Παλίγκοτος, στυγνός, οργιζομένος, κοτεσσαμενός.

Κὄτἴνηφὄρὄς, ὄν, oleastrum ferens: bearing wild olives. 'Αγων κὄτἴνηφὄρὄν ὕδωρ Mosch.

Κοτίνος, ου, δ, ή, oleaster: wild olive. 620. See above. Syn. Αγρίτλαία. Ερ. Νήϊσς, ἔπηρἔφής.

Κοτινότραγός, ου, δ, oleastrum vescens: one who feeds upon wild olives. Av. 240. Κὄτϊνός and Τράγημά.

Κὄτὄς, ου, ὁ, vetus ira: settled anger, revenge. N. 517. Syn. Μηνίς, μηνίθμος, χόλος, οργή, Αυμός, φθόνός. ΕΡ. Αινός, αργάλεός, ăμείλ*ϊχ*ŏs, βἄρὄμηνἴs, δεινŏs, κρŏĕρŏs.

Κοτταείζω, cottabo ludo, vel certo: to play at the cottabus. Pax 342. See below.

Κόττἄβὄς, Κόσσἄβὄς, ου, δ, genus lusus convivialis: a kind of game, for a description of which see Robinson's Gr. Antiq. p. 524. κάτακτων κοττάθων Pax 1242. Eur. fr. Plisth.

Κότὕλη, ης, ή, cavitas; vasculum cavum; cavitas coxæ: a cavity; a wine-measure containing three-fourths of a pint; the cavity in the hip-bone. Και πρίν σε κότυλας εκπίειν οίνου δέκα Plut. 737. See below.

Κότὕληδὼν, ὄνὄς, $\dot{\eta}$, (1) idem quod Κότὕλη:

the same as Κὄτὔλη; (2) cavus et contractus pes polypodis: the claw of a polypus. Στρέφεται χάλαρα κοτύληδών Vesp. 1495.

Κὄτὔλήρὔτὄς, ον, quod scyphis hauriri potest: which must be drawn with goblets. Κὄτὔλή-

ρύτον έρρεεν αξμα Ψ. 34.

Κότϋλός, ου, δ, poculum; mensura $7\frac{1}{2}$ unciarum : a cup ; a measure containing seven ounces and a half. Κότϋλοι καl πάντἄ κἄναστρα Hom. Hymn. 47.3. Syn. Κότϋλη, πότήριον.

Κυτύτταρις, ή, Cotyttaris. 'Α γραία με Κυτύτ-ταρις εξεδίδαξεν Theoc. 6. 40.

Kouheos. See Köheos.

Κουρά, as, ή, tonsura, cincinnus: a shaving, Syn. Χαίτη, Orest. 452. a lock of hair. κόρση.

Κουράλιος, ου, δ, Curalius : a river near Coronæa. Κείντ' επί Κουράλίφ Call. 5. 62.

Κουρείον, ου, τδ, tonstrina: a barber's shop. Av. 1441.

Κούρη, Ion. pro Κὄρη, q. v.

Κούρης, ητός, δ, Ion. pro Κόρης, juvenis: young. Κρινάμενος κούρητάς Τ. 193. Κόρος, κουρός, νέος, αίζηδς.

Κουρητές, ων, οί, Curetes: the Curetes. See

Damm. P. R. Bacch. 120.

Κουριδίος, α, ον, nuptus, vel nupta, with ανηρ and γυνη, cf. Buttman Lex., virgineus: married, blooming. Πόσιος οδ κουρίδιοιο ψ. 150.

Koυρίζω, juvenilem ætatemago; pueros educo; palpo; tondeo: to be a young man; to bring up boys; to fondle; to shave. χ. 185. Ν ἔάζω, ἡβἄω, κείρω.

Κούριμος, ου, et η, ον, tonsorius: pertaining to shaving the hair, qualified for shaving. 'Ăρασσέ κρᾶτὰ κουρίμου Troad. 280. Syn. Τόμαΐος.

Kouple, crinibus: by the hair. χ . 188.

Κουρὄδόρος, ου, ό, ή, pueros perdens: youthdestroying. Agam. 1490.

Koυρόs, Ion. pro Köρös, q. v.

Kουρότοκόs, ου, ὁ, ἡ, puerpera, mater: male-earing, a mother. Eur. Sup. 967. Syn. bearing, a mother. Μήτηρ, τἔκοῦσἄ.

Κουρότρόφός, ου, ή, juvenculorum nutrix: nurse of young men or women. Καὶ τῆ κουρό-τρὄφω τῆ Γῆ Thesm. 300. Syn. Θρεπτεῖρἄ, τρὄφφ τῆ Γῆ

τρόφός, τίθήνη.

Κουφίζω, levo; elevo; med. levis sum: to lighten; to wield with ease, raise lightly; to be light, light-headed. Helen. 41. SYN. Avaκουφίζω, επικουφίζω, επαίρω, ελάφρίζω, ελά-

Κούφισμά, ἄτὄς, τὸ, levamen: alleviation, lace. Phæn. 862. Syn. Ανάκούφισις, πάρά-

solace. μυθία.

Κουφονόος, ου, δ, ή, levi animo præditus:

light or silly-minded. P. V. 391.

Κοῦφός, η, ὄν, levis: light, empty, nimble.

Iph. T. 595. Syn. Εὐκόλος, ῥάδιος, πρόζος, ελάφρος, αμενηνός, κενός, ωκύς.

Κουφότης, ητός, ή, levitas, alleviatio: a lightening, alleviation. Eur. fr. Androm. 22. 3. SYN. Κούφισμα, ανακούφισις.

Med. 450. Syn. Κούφωs, leviter: lightly.

Ελάφρως, ευκόλως, βηϊδίως, ευπέτως.

Κὄφίνος, ου, δ, cophinus, corbis; mensura: a basket; a measure in Bœotia containing three Kal τούς κὄφίνους απαντάς εμπίπλη SYN. Λάρναξ, λάρκος, Av. 1310. πτ ἔρῶν. φορμός, σπυρίς, κάλάθος.

Κοχλίας, ου, δ, cochlea; scala cochleata: a

cockle; winding stairs. Βόλβος τις κοχλίας εξηρέθή Theoc. 14. 17.

Κοχλος, ου, ο vel ή, concha: a shell. Iph. T.

304. See above. Syn. Κόγχη, κόγχος, κόχλιάs. EP. Tăvăŏs.

Κὄχὔδεσκὄν, or Κὄχὔεσκὄν, defluo: to ooze out, trickle down. 'Ιδρώς μευ κοχυδεσκέν (al. κόχυεσκέν) Theoc. 2. 107. Syn. Κάτάτρεχω, κάταψερόμαι, κάταρβεω, άποστάζω.

Κὄχώνη, ης, ή, coxendicis commissura; femur: the joining of the haunch with the buttocks;

the thigh. Eq. 482.

Κόψιχος. See Κόσσυφος. Είσειμ' υπαί πτέρυγων κίχλῶν καὶ κοψίχων Ach. 934. Κόων, ωνός, ό, Coon. Αλλ' ἔπόρουσἔ Κόωνί

Kŏωs, Kŵs, ω, ή, Cos: an island in the Icarian sea. E. 255. B. 677.

Κράἄς. See Κράς.

Κραγέτης, ου, ό, vociferator: one who clamours, bawling, noisy. Πόσιν κραγέται δέ Nem. 3. 142., answering to Φρύγῶν Δαρδάνων τε. Κραγετης is from κεκραγά; κράγον from έκραγόν. Syn. Κέκράκτης, κελάδεινός.

Κράγον, alta voce: vociferously, loudly. Καλ

κράγον κεκράξεται Εq. 487.

Κράδαίνω, Κράδαω, vibro: to brandish, quiver. Οξύ κράδαινόμενον Ρ. 524. Ν. 583. Syn. Ανάπάλλω, ἄνὰσείω, δὄνεω, σἄλεύω.

Κράδεμνὄν, Dor. pro Κρήδεμνὄν, q. v.

Κράδη, ης, ή,; Κράδος, ου, ό, ramus ficulnus: a branch or twig of a fig-tree, a fig. Τὰς κράδας κάτήσθιον Ρακ 627. Αν. 40. Syn. Συκή.

Κράδῖα. See Καρδῖα. Κράδὄς. See Κράδη.

Κράζω, clamo: to bawl aloud. Ran. 980. Syn. Κηρύσσω, ἄνἄκράζω, βὄἄω, ἄνἄβὄἄω, ἄϋτξω, ĭἄχω, ἄνυμν_{ξω}.

Κραθίς, ίδος, δ, Crathis: a river in Lucania which was supposed to make the hair of those who drank it white and soft. See Plin. xxxi. 2. 10. Κράθις ζάθξαις πηγαίσι τρέφων Troad. 230.

Κραιαίνω. See Κραίνω.

Κραίνω, Κραιαίνω, efficio; impero: to accomplish, fulfil; to rule. Med. 1413. E. 508. Syn. Τέλειδω, ἄνδω, εκπράττω, εξεργάζομαι.

Κραιπάλάω, crapulam sentio: to have a sickness from drinking. Plut. 298. See below. Syn. Κωμάζω, μξθύω.

Κραιπάλη, ης, ή, crapula, comissatio: a sickness after hard drinking, revelling. Ěὰν μἔθ ήμων ξυμπίης εκ κραιπάλης Acharn. 277.

Κραιπάλὄκωμός, ου, ὁ, ebrius comissator: one who gets drunk at a feast, a reveller. "Ηνίχ' δ κραιπάλδκωμός Ran. 217.

Κραιπνός, η, όν, rapidus, furiosus: rapid, furious. Hipp. 830. Syn. Καρπαλίμος, ἄελλοπους, τάχυς, δόος, οξυς, ωκυς, ελάφρος.

Κραιπνόσυτός, όν, celeriter vectus: quickly moving. Καὶ νῦν ἔλἄφρῷ πὄδῖ κραιπνόσυτον P. V. 287.

Κραιπνόφόρδε, ου, δ , $\hat{\eta}$, rapide ferens : rapidly bearing. P. V. 133.

Κραιπνωs, velociter: swiftly. 3. 247. Syn. Τάχεως, ρίμφα, δοώς, καρπάλιμως, οξεως, κού-

Κράμβη, ης, ή, brassica, crambe, caulis: colewort, cabbage. Batrach. 54.

Κράμβός, η, ὄν, aridus; dulcis; delicatus: dry; sweet; delicate. Eq. 536. Exp. 'Ηδυτάτος, ξηρότατος, κραθρός, κάπυρος.

Κραμβόφαγός, δ, qui brassica vescitur; ap. Hom. nomen Herois: a cabbage-eater. Κραμδόφαγος όχθαισι βαθείαις έμπεσε φεύγων Batrach. 216.

Κράνάδς, à, δν, (1) asper: rough, rugged; (2) fem. gen. Κράναη, P.N.: the citadel of Athens; also a city in Attica near Sunium. Ho' οσσοι κράνάην Ιθάκην α. 247. Lysist. 481. Γ. 445. Syn. (1) Τραχύς, ἄκαρπός, ἄτρυγε-

Κράνειά, as, ή, cornus; hasta ex corno facta: a corneil or wild cherry-tree; a spear, having the shaft made of that tree. Τανύφλοιόν τε κρά-

Κράνειος, α, ον, corneus: of the corneil or wild cherry-tree. Ναὶ μὰ τόδε κράνειον ἄκοντἴον η μεν εγώ σε Η. Merc. 457. The antepenult. of κράνειον is long, contrary to analogy, if this word be derived from Κράνειά. Herman reads κρανεινόν. Scapula also has κρανέιος: is the true reading Κράνξειον?

Κράνιον, ου, τὸ, (1) cranium: the skull; (2) poculi genus: a drinking-cup. Πρός κακῷ το κράνιον. Syn. (1) Βρέγμα, (2) Σκύφος, σκά-

Κρανόποιέω, galeas facio: to make helmets. Κράναποιων αθ μ' επίτρίψει Ran. 1017.

Κράνοποιος, οῦ, ὁ, galearum opifex: a helmetmaker. Οίμ' ω κράνοποί' ως αθλίως πεπράγαμεν Pax 1255.

Κράνδς, έδς, τδ, galea: a helmet. Τοῦ κράνους μοι το πτερόν Acharn. 559. γάλεα, κόρυς. Ερ. Χρυσεότυπον. SYN. KUVEN,

Κράντωρ, ὄρὄs, ὁ, qui ratum facit; qui regit, rector: a ratifier; ruler. Androm. 507. Κρείων, βἄσῖλεὺς, αρχός, άρχων, ιθυντήρ.

Κρανώνἴος, ον, Cranonius: of Cranon, a city in Thessaly. Μύρια δ' αμπεδίον Κρανώνισι Theoc. 16. 38.

Κράπάθος, See Κάρπάθος,

Κρᾶs, δ, et Κράἄs, gen. κρατός et κράἄτος, τὸ, caput: the head, top. `Αψ Οδύσεὸς κἄτἄ κρᾶτἄ Εκ κράἄτος αθανάτοιο Ξ. 177. see Kap, caput.

Κρᾶσῖς, $\check{\epsilon}\omega s$, $\check{\eta}$, mixtio, mixtura: a mixture. Κρασιν γάρ ύγραν ουκ έχων αψίδα σήν Phaëth.

72. Syn. Μίξις, σύγχυσις.

Κράσπεδου, ου, τὸ, fimbria; margo; ora veli: the bottom of a garment, flounce; a margin; the extremity of a sail. Vesp. 476. Syn. Ovσăvŏs.

Κρασπεδόω, circumdo velut fimbria: to surround with a fringe, to hem. Ion 1423.

Κράταιβόλος, vel Κράταβόλος, ον, fortiter jactus: thrown with force. Χερμάδας κράταιβόλους Bacch. 1085. Brunck and Beck render it as above: Brodæus renders it την κέφαλην βάλού-

Κράταιγύἄλὄς, ου, δ, ή, firmam habens cavitatem, firmus: having a strong cavity, strong. Θωρῆκές τε κράταιγύἄλοι Τ. 361. Syn. Ισχυρός. ΕχΡ. Έχων ισχυρά γυάλά.

Κράταιις, ιδός, ή, Cratæis: the mother of Scylla. Βωστρείν δε Κράταιιν μ. 124.

Κράταιλέως, ων, lapidibus stratus, durus: rendered strong with stones, strong. Εν κράταιλέφ πεδφ Eur. El. 534.

Κράταιος, à, ον, robustus, fortis, violentus: strong, violent. Θίγων κράταιας χειρός Herc. F. 959. ΣΥΝ. Κράτερος, εγκράτης, ισχυρός, αλκήεις, άλκιμός, γενναίδς, σθενάρδς, ερισθενής.

Κράταιπ εδός, ον, solidum habens fundamentum: having a solid bottom or foundation. Αμφι κράταίπ εδόν ψ. 46.

Κράταίπους. See Καρταίπους.

Κράτερος, à, ον, robustus, fortis: strong, brave. Τόξου ἄπὸ κράτεροῦ Θ. 279. Syn. Κράταιος, αγήνωρ, δεινός, άλκιμός, αλκήεις.

Κράτ ἔροφρων, ὄνος, infractus animo: strong in mind, fierce. Κράτ ερόφρονά γείνατο παίδα Ξ. 324. Syn. Καρτερόθυμός, ισχυρός, κράτερός, τολμηρός, μενέα πνείων.

Κρατερώνυξ, υχος, solidos ungues habens: firm-hoofed, solid-footed. Κράτξρών τχάς εν μέγαροισι φ. 30.

Κράτἔρωs, valide, strenue: strongly, sternly. Κὰδ' δ' ἔβἄλε κρἄτ ἔρῶς δ. 344. Syn. Ισχυρῶς, îφĭ, κρἄταίωs, εγκρἄτĕωs.

Κράτευταλ, ων, αί, veruum fulcra: andirons, or bars or stones on each side of the fire which support the spits. Πάσσε δ' αλδς δείοιο κράτευτάων ἔπἄείρας Ι. 214.

Κρἄτϵω, fortiter impero, supero, teneo: to have absolute power over, conquer, command, surpass, hold. Ου τοὺς κράτοῦντας χρη κράτεῖν α μη χρεών. Hec. 282. Κράτεω, in the sense of governing or ruling over, &c. requires a genitive case after it; in its other meanings an accusative. Syn. Άρχω, βἄσἴλεύω, ἄνάσσω, νικάω, κάτξχω.

Κρατήρ, et Ion. Κρητήρ, ήρŏs, δ, crater: a large cup. Ανδράσι κρατήρ υπνον αμφιβάλλη Bacch. 380., answered by καλ κακόδούλων παρ έμοιγε φωτών. Κρητήρ occurs in λ. 418. Syn. Δεπάς, κύλιξ. Ερ. Πλήρης, ως δεκάμφορος, κοινός, χρύσεός, ἴερός, ελεύθερός, κάλός, περἴκαλλής, πανάργυρος, φαεινός, χρυσόφαής, νέος. ΡΗΒ. Κρατηρός γυάλος, γλύκυς κώμου πρόφήτης.

Κράτησιμάχος, ον, qui victoriam in præliis obtinet: he who prevails in battle. Κράτησιμάχον σθένος υίων Pyth. 9. 150. See Κράτεω and Măχη.

Κράτησιπους, πόδός, qui cursu pedum vicit: victorious in running. Pyth. 10. 25.

Κράτησιππός, όν, qui vicit equis: conquering by means of horses. Nem. 9. 8. See above.

Κράτιδας, ου, δ, Cratidas. Τὰν οῖν τὰν πέλλαν Κράτιδα δωρήσομαι αυτός Theoc. 5. 99.

Κράτινός, ου, δ, Cratinus: the comic poet. Εῖτὰ Κρατίνου μεμνημενός δς (anapæsticus) Eq.

Κρόπιστεύω, præstantissimus sum: to be most excellent. Είπ' ῶ κρἄτιστεύσας κἄτ' όμμἄ Trach. 103. Syn. Νικάω, ὔπἔρἔχω, ἄριστεύω, διάφερω.

Κράτιστός. See Κάρτιστός. Κράτός, et poet. Κάρτός, έὄς, τὸ, robur: strength, power. Αρσένων έσται κράτος Hec. 871. P. 563. Syn. Αλκή, βία, ίς, δύνἄμις, αρχή, εξουσία. Ερ. Αρήϊον, άφθίτον, άσπετόν, αντϊθέον, ανίκητον, αμαιμακέτον, δεξίον, δρασυ, δεινόν, μεγά, νικηφόρον, ύψηλον, πολίουχον.

Κράτύνω, Καρτύνω, confirmo, munio, impero: to strengthen, support, govern. Eur. Sup. 421. Πενθεῦ κρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός Bacch. 649. Λ. 215. Syn. Κάτισχύω, εμπέδοω, άρχω.

Κράτυς, υσς, fortis: strong. Πέτετο κράτυς Αργειφόντης Ω. 345. Syn. see Κράταιος.

Κραυγή, η̂s, ή, clamor: a clamour, cry. Orest. 1526. Syn. Βόη, ἄλἄλαγμός.

Κρἔἄγρα, as, ή, fuscina, harpago: a flesh-hook, harpoon. Κάταθου γε μέντοι καλ κρεάγραν τίη τι δή Vesp. 1155. Syn. Τρίαινα, άρπαγή.

KPEA

Κρεάδιον, ου, τό, caruncula, carnis frustum: a morsel of meat. Καὶ δὴ βάδίζω τοῦτο δε το

κρεάδιον Plut. 227.

Κρξανόμος, ου, ό, ή, carnes distribuens: distributing the meat at the sacrifice. $\Delta \alpha \hat{i} \tau \check{\alpha}$

κρξανόμω Cycl. 245.

Κρέας, τό, contract. κρης, gen. κρέατος, Att. κρέως, nom. et acc. plur. κρέατα, Hom. per apocopen, κρέἄ, caro: flesh, a piece of flesh. Κῆρυξ τῆ δη τοῦτο πόρε κρέἄς όφρὰ φάγησι Ο. 477. Τὰνδὲ τὰν χοίρων το κρῆς Acharn. 795. Ἔπἔτον κρέἄ νῶὶ δ' ἔπειτα Λ. 775. Syn. Σὰρξ, σῶμᾶ. Ερ. Ξένϊκον, Θερμον, βοειον, οπτον, οπτάλἔον, τερπνόν, αξμόφορυκτόν, ανδρόμεδν, ωμόν.

Κρεγμός, οῦ, ὁ, pulsatio, sonus: a twang, sound. Κρεγμῷ παρθένἴκήν Apoll. 4. 909. Syn.

Αραγμός, δοῦπός, κάναχη, κροῦσίς.

Κρείοισα, as, ή, Creoisa: one of the Naiads. Pyth. 9. 30.

Κρείος, δ, Creus. Κοίον τε Κρείον & Hes. Theog. 134.

See Κρείων. Κρείουσα.

Κρεισσότεκνός, όν, liberis melior: better than his children. Sept. Th. 787. See Τεκνόν.

Κρείσσων, compar. τοῦ Κράτυς. Aj. 456.

Κρείων, οντός, δ ; Κρείουσα, ή, regnator, regnatrix: a ruler, king, queen. A. 130. X. 48. Syn. Αναξ, βασίλευς, αρχός, άρχων.

Κρεκάδιον, ου, τδ, aulæum: a curtain: cf. Brunck. in l. ὄρὄφὴν θἔασαι κρἔκἄδι αυλη̂s

δαύμασον Vesp. 1215.

Κρεκτός, η, ον, pulsatus, sonorus: struck with the quill, creaking, shrill, sharp. Choëph. 808. SYN. Alyupos.

Κρέκω, pectine pulso: to play upon the harp, to rattle. Av. 683. Syn. Κιθαρίζω, κρούω,

ηχέω, αυλέω.

Κρξμάθρα, as, ή, stragulum pensile: a coverlet or basket hung up in a room. Φέρε τίς γάρ ούτος ούπι της κρεμάθρας ανήρ Nub. 219. Syn.

Κρέμαστός, ή, όν, pensilis: hung up, hanging.

Antig. 1221.

Κρέμαω, f. κρέμασω, (2) med. Κρέμαμαι et Κρήμναμαι, (1) suspendo: to hang up; (2) pendeo: to hang. Ει μή κρέμασας το νόημα καί την φροντίδα Nub. 229. Eur. El. 1217. Syn. Απαιωρέω, ἄνᾶκρέμαω.

Κρεμβάλιαστύς, ύσς, ή, sonus qui excitatur a crembalum pulsantibus: the sound of the tambourine. Φωνάς καὶ κρεμβάλιαστυν Hom. Apoll.

162. Syn. Δοῦπος, ηχος, κτύπος.

Κρέξ, κρέκος, ή, avis quædam δύσοιώνιστος τοις γαμούσι, an Egyptian bird with a serrated beak. Av. 1137.

Κρἔὄδότος, ου, δ, ή, carnem devorans: feeding on flesh. Æsch. Sup. 295. Syn. Kpěď-

брштоѕ.

Κρἔὄκὄπἔω, carnes seco: to cut flesh. Pers. 469. " Nunquam κρεωδαισία, κρεωκόπειν, κρεωπώλης, κρἔωστάθμη dicunt Attici, sed brevem vocalem semper habent." Porson's Suppl. p. clvi. Κρἕωκοπεῦν, however, is retained, Cyclops, v. 359., and so it is quoted by Blomfield in his Glossary, Pers. 469. Syn. Διασπάω, σπαράττω.

Κρέοντειός, όν, Creonteus: of Creon. Œ. R. 400.

Κρἔουργός, οῦ, ὁ, ἡ, lanians: butchering. Agam. 1582.

Κρἔουσά, ης, ή, Creusa: the name of several distinguished women. Ion 11.

Κρέωκοπέω. See Κρέοκοπέω.

Κρέων, οντός, δ, (1) dominus: a lord, a ruler; (2) Creon: the name of several distinguished persons. Hipp. 1163. Phœn. 11. Syn. see (1) Κρείων.

Κρεωφυλός, ου, δ, Creophylus: a poet, according to some, contemporary with Homer. Κρεωφύλω Ζεῦ φιλε τοῦτο μέγα Call. Ep.

Κρήγϋσς, σν, bonus, jucundus: dear or welcome to the heart. Πώποτε μοι το κρήγυον είπας Α. 106. Syn. Προσφίλης, φίλος, ἄγαθός, χαρίεις, χρήσιμός.

Κρήδεμνον, Dor. Κράδεμνον, ου, τδ, capitis ligamentum; operculum doliorum; septum: a bandage for the head; the lid of a cask; an inclosure. Ξ. 184. Syn. Κἄλύπτρα, άμπυξ, ἄναδέσμη, ταινία. Ερ. Κάλον, νηγάτεον, λίπαρον, λάϊνὄν.

Κρηθεύς, εως, δ. Cretheus; son of Æolus. Λ. 257.

Κρηθίς, ίδος, ή, Crethis. Κρηθίδα την πολυμυθόν Call. Ep. 17. 1.

Κρήμνἄμαι. See Κρἔμἄω.

Κρημνόποιός, όν, grandiloquus: one who uses high towering words. Ψόφου πλέων αξύστατον στόμφακά κρημνόποιόν (hipponactic verse) Nub. 1370.

Κρημνός, οῦ, ὁ, præcipitium: a high rock, precipice. Iph. T. 1374. Syn. Φάραγξ, ἄκρόν, σκόπελός, χάράδρα, πέτρα. Ερ. Ύψηλός, πέτράδης, ήλϊβάτὄς, ηχήεις, στὄνὄεις.

Κρηναίος, α, ον, fontanus: of a fountain.

Hipp. 225. Syn. Πηγαίος.

Κρήνη, ης, ή, fons: a fountain. ζ. 292. Syn. Πίδαξ, πηγή, λίβας, ναμά. Ερ. Αένναδς, κάλή, αμβρὄσἴα, αλσώδης, ὑδρὄχὕτὄς, ἄὕπνὄς, ἴἔρὰ, καλλίνασς, καλλίρε θρός, Πηγάσις, Έλικωνις. See Πηγή.

Κρηνϊάδες, Κρηνϊδες, ων, αί, nymphæ fontanæ: the Naiads, or nymphs presiding over fountains. Καὶ τῶν Κρανἴἄδων Theoc. 1. 22. Mosch. 3. 29.

Syn. see Νύμφαι.

Κρηνϊς, ιδός, ή, fonticulus: a little fountain. Πως αν δρόσ ξρας από κρηνίδος Hipp. 208.

Κρηπίς, \hat{i} δος, $\hat{\eta}$, (1) crepida, soccus: a military shoe; (2) basis, fundamentum: a foundation; (3) erepido, margo, ora, ripa: a coast, bank of a river; (4) placentæ genus: a kind of cake. Κρηπίδος εντός ώς πάρος χρηστηρίων Androm. 1101. Syn. (1) Εμέας, αρεύλη, ενδρόμϊς, (2) θεμελϊόν, βάθρόν.

Κρηs, caro. See Κρέαs.

Κρής, ητός, δ, Cres, Cretensis: a Cretau. Bacch. 121. Ερ. Τοξόφδρος, χαλκόχιτων.

Κρησέρα, as, ή, cribrum pollinarium: a bolting-cloth. Κρησ ξραν αιτούμ ξθα Eccles. 991.

Κρήσϊός, Κρησσός, Κρηταΐός, Κρητϊκός, ή, όν, Creticus: Cretan. Hipp. 716. Aj. 1295. Call. 1. 34. Eur. fr. Polyx. 10. 1.

Κρησσα, ή, Cressa: Cretan. Orest. 18.

Κρησσός. See Κρήσϊός.

Κρηταίδς. See Κρήσίδς.

 $K\rho \dot{\eta} \tau \eta$, ηs , $\dot{\eta}$; $K\rho \dot{\eta} \tau \alpha \iota$, $\hat{\omega} \nu$, $\alpha \dot{\iota}$, Creta: Crete, now called Candia. N. 450. ξ. 199. Αμφιάλος, περίρδυτος, ευρεία, εκατόμπολίς, τιμή- $\epsilon \sigma \sigma \check{\alpha}$. Phr. see τ . 174.

Κρητήρ. See Κρατήρ. Κρητίκος. See Κρήσιος.

Κρητικώς, more Cretico: after the Cretan fashion. Κρητίκως οῦν τὰ πόδε Eccles. 1165.

Κρί, τδ, indecl., et Κρίθη, ης, ή, hordeum: rley. Έστασιν κρί λευκόν Ε. 196. Πυροί καί κριθαί ι. 110.

Κριβανίτης, Κριβανωτός, ου, ό, testaceus panis: a loaf baked in an oven. Καὶ τῆς ϵμῆς τοὺς κριβανίτας έκφερε Acharn. 1123. Plut. 765.

Κρίβανός, ου, ό, (et Κρίβανόν, τὸ, si sequaris Schol. ad seq. loc.), clibanus: an oven. Ek κριβάνου βους και τις είδε πώπότε Acharn. 86. Syn. Κάμινός, βαθνός.

Κριβάνωτός. See Κριβάνίτης.

Κριηδόν, arietis more: like a ram. "Αψαντές εῖτ' ες την θύραν κριηδόν εμπέσοιμεν (hipponacticus vers.) Lysist. 809.

Κριθάω, hordeo pastus lascivio: to feed on barley, to get wanton. Agam. 1631. See Κρίθη in Kpî.

Κρίθη. See Kpî.

Κριθότραγός, ου, ό, hordeo vescens: feeding on barley. Νέμεσθε φῦλα μύρια κριθοτράγων Av. 232. See Κρίθη in Κρί.

Κρίκος, ου, ό, circus, annulus: a circle, ring. Επί δὲ κρίκον εστορί βάλλον Ω. 272. Syn. see Κυκλός, and Κίρκός.

Κρίκω, sonum stridulum vel gravem edo: to squeak, creek. Τὰ δἔ δἴαστήτην κρίκε δὲ ζῦγον Π. 470. Syn. Ψόφεω, ηχεω, δουπεω, κρίζω.

Κρίμα, ατός, το, judicium, judicatio, accusatio, crimen: a trial, accusation, decision. κρίτον το κρίμα Æsch. Sup. 409.

Κρίμνον, ου, τὸ, farina crassior: coarse barley

meal. Call. fr. 205.

Κριμνώδης, εός, farinæ crassiori similis: like barley meal. Nub. 962.

Κρίνου, ου, Κρίνεα, ων, τα, lilium: a lily. Λευκον το κρίνου εστί Theoc. 23. 30. Nub. 911. SYN. Λείρἴον. ΕΡ. Λευκοχροόν, ουρέσιφοιτόν, γελών, λευκόν, απαλόν.

Κρίνω, κρίνω, cerno, judico, condemno, punio: to sift, separate, decide, condemn, punish. Κρίν' άνδρας κάτα φυλά Β. 362. Syn. Επίλεγω, κάτακρίνω, δικάζω, δεμιστεύω, προκρίνω, ψηφίζω.

Κριός, οῦ, ὁ, aries: a ram. Τν καλ τράγον και κριόν εστέφανωμένος Plut. 820. Ερ. Βἄθῦμαλλός, αργίπους, κέράδς, Κτίλος. χρυσόμαλλός.

Κρίσα, ης, ή, Crissa: a city of the Phocians, sacred to Apollo. Κρίσαν τε ζάθἔην και Δαύλίδα Β. 520. Ερ. Ευδείξλος, αμπέλοεσσα. Κρισαΐος, όν, Crissæus: of Crissa, a Crissæan.

Κρισαίων άλόχοι Hom. Apoll. 446.

Κρίσις, έως, ή, accusatio, judicium, damnatio: accusation, trial, decision, condemnation. Mopφης δέλουσαι διαπέρανασθαι κρίσιν Helen. 26. SYN. Κρίμα, αλήθεια, εξετάσις. ΕΡ. Αμφιβολός, άμεμπτός, νημερτής, ποινήτωρ, στύγερά, στυγνή, δικαία, άδικός, κάκη, άγνη.

Κρίτης, οῦ, ὁ, judex : a judge. Πασίν ανθρώποις κρίτής Androm. 1165. Syn. Δϊκάσπολός,

δίκαστης, δίκης βράβεὺς, αισυμνήτης.

Κρίτίας, ου, δ, Critias. Υίου έχω Κριτίαν Call. Ep. 13. 4.

Κρἴτος, ή, ον, eximius: selected, excellent. Αισυμνήται δὲ κρίτοι έννεα 3. 258. SYN. Έκκρίτος, εξαίρετος.

Κροαίνω, pulso, insulto: to stamp, prance. Ζ. 507. Syn. Κρούω, πηδάω.

Pros. Lex.

Κροισμός, ου, δ, Crosmus: a noble Trojan. O. 523.

Κρὄκάλη, ης, ή, calculus littoralis; littus: a pebble on the sea-shore; a shore. Iph. A. 211. A brevis, ut in κρόταλον. Syn. Ψηφός, αιγιαλός,

Κρόκεός, όν; Κρόκόεις, εσσά, έν, croceus: of a saffron colour, saffron-coloured. Hec. 466. Phœn. 1505.

Κρόκη, ης, Κρόξ, κρόκός, ή, (1) trama, tramen, subtemen: the cross thread in the warp of a weaver's loom, the woof of a web; (2) læna: a woven garment; (3) calculus: a pebble. Eur. fr. Autol. 3. 12. Hes. Op. 536. Syn. (1)

Κλωστήρ, (2) χλαινά, χλάμυδις. Κρόκοδαπτός, ον, ό, ή; Κρόκοδάφης, έσς, ό, ή, croco tinetus: died of a saffron colour. Pers. 665. Agam. 1090. See Βἄφή. Syn. Κρὄκἔϋς, κράκὄεις.

Κρόκόεις. See Κρόκἔός.

Κρόκοπέπλος, ου, ό, ή, croceo peplo indutus: saffron-robed, ruddy. Ηως μεν κροκόπεπλος T. 1.

Κρόκός, ου, δ, crocus: crocus, saffron. Ξ. 348. Ερ. Ἡδυς, εύοδμας, ξανθός, ἱμερόεις, χρύσειός, χρυσαυγής.

Κρόκυλός, ου, ό, Crocylus. Το Κρόκυλός μοί ĕδωκĕ Theoc. 5. 11.

Κρόκωτόν, Κρόκωτίδιον, ου, το, tenuis ex serico vestis, Baechi quasi peculiaris: a rich silk robe of yellow worn on feasts of Bacchus, or by women of quality. Thesm. 945. κρόκωτίδιον αμπισχόμενος ούνδύεται Eccles. 332.

Κρὄκωτὄφόρξω, crocotam gesto: to wear the crocota. Lysist. 44.

Κρόκωτός, ή, όν, croco tinetus: spangled with crocuses, or tinged with saffron. Nem. 1. 58. Syn. Κρόκόβαπτός, κρόκόβάφης, κρόκεός, κρόκŏεις.

Κρόμμτον, Κρομτον, ου, το, cepa: an onion. Εμοί δε τεμάχη κρομμύοις γάρ άχθόμαι Acharn. 1100. Επί δὲ κρομύον πότῷ όψον Λ. 629. Thus κρόμμταν is used by Aristophanes, κρόμτον by Homer. Ερ. Όψον πότω, ισχαλέον.

Κρομμύοξυρεγμία, ας, ή, fœtidus ructus: a belch, smelling of onions and vinegar. Τοῦ μεν γάρ όζει κρομμυοξυρεγμίας Pax 528.

Oξŭs.

Κρονίδης, ου, Κρονίων, ίωνος, Κρονίων, ίονος, ó, Saturno satus: the son of Saturn, an epithet of Jupiter. Κοιμίζει φλογμώ Κρουίδας Hec. 472. Καὶ πῶς ῶ μῶρἔ στ καὶ Κρονίων (anapæsticus versus) Nub. 399. Ζηνός μεν πάις η α Κρονίονος λ. 619. Syn. see Zeύs.

Κρονίος, Κρονίκος, η, ον, Saturnius, antiquus. obsoletus: Saturnian, antiquated, doting. Κρόνίοι δ' ὧδε λεγοντί νόμοι Call. 5. 100.

Κρόνιππός, ου, δ, valde fatuus: an old stallion. an old fool. Nub. 1066. Syn. Υρριστής, κρόνός.

Κρονός, ov, δ, (1) Saturnus: Saturn; (2) senex delirus et morosus, fatuus, bardus: a super-annuated old fool. E. 721. Vesp. 1480. Ep. (1) Αγκυλδμήτης, ἄμείλικτδς, μέγας, κράτέρος, Ουράνίδης, ουράνίδς, πρόμαντίς, στυγνός, παιδύφόνος, (2) αρχαΐός, $\lambda \hat{\eta}$ ρός, μῶρός, ἄναίσθητός. Κρόξ. See Κρόκη.

Κρόσσαι, ων, αί, pinnæ murorum et turrium; gradus: pinnacles; steps. M. 258. Syn. Στέφάνη, ἄνἄβαθμός.

Κροταλίζω, pulso, crepitare facio: to cause a loud rattling. Κείν' ὄχέα κρόταλιζόν Λ. 160. SYN. Κρότεω, ψύφεω, ηχέω.

Κρόταλόν, ου, τὸ, crepitaculum; a rattle. Λέγειν γενήσει τρίμμα κρόταλον παιπάλη Nub. 260. Syn. Κώδων, πλατάγημα, λαλός.

Κρόταφός, ov, o, tempus, pars capitis: the

temples. Νύξε κάτα κρόταφον Υ. 397.

Κρότεω, pulso, verbero, plaudo: to beat, clap, rattle. Theoc. 18. 35. Syn. Επίκροτέω, κρό-

ταλίζω, ανάκρούω, δορύθεω, λάκεω. Κρότημα, ατός, τό, crepitaculum: a rattle.

Rhes. 498. Syn. see Κρόταλον, κρότος. Κρότησμός, Κρότός, ου, ό, plausus, pulsus: a clapping of hands, knocking. Sept. Th. 557. Anacr. 27. 8. Syn. Κρότημα, κτύπός, ψόφός, θορύ6ος, βοη, επαινός, κρουμά.

Κρότητός, ή, όν, pulsatus: beaten. Κτύπου κρότητων άρματων κόνις δ' άνω Soph. El. 716.

Κρότος. See Κρότησμός.

Κρουμά, ἄτος, τὸ, instrumenti musici sonus; pulsus: the striking of a musical instrument; a knocking. Thesm. 120. Syn, Κρότός, κρότημά, κτύπός.

Κρουνός, οῦ, ὁ, scatebra, saliens fons: a foun-

tain, torrent, stream. Hec. 566.

Κρουνόχυτρόλήραιον, ου, τὸ, nugax, vor comica: an insipid talker. ἄληθες ουτός κρουνοχυτρόληραιον εί Εq. 89. Εχρ. Φλύαρος, ηλίθϊός, ἄποπληκτός.

Κρουσίδημεω, populo aures obtundo: to stun the people. "Όσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσίδημῶν (hipponacticus versus) Eq. 855. Syn. Κάτάκρούω, πάράκρούδμαι, άπάταω.

Κροῦσἴς, ἴὄς, ἡ, pulsatio, inpr. instrumenti musici; item fraus: a beating; overreaching by noise, blustering. Nub. 317.

Κρουστέσs, σν, pulsandus; must be beaten or

knocked. Eccles. 989.

Κρουστϊκός, ή, όν, pulsandi vim habens; pulsans aures; sonorus: capable of striking; blustering; sonorous. Καὶ σἄφὴς καὶ κρουστικός Εq. 1379. SYN. Σφόδρος, δεινός λέγειν.

Κρούω, ferio, pulso, collido: to beat, knock Herc. F. 1295. See Hermann. Syn.

Ανακρούω, τύπτω, παίω, κρότεω.

Κρύβδα, Κρύβδην, clam: secretly, without the knowledge of. Κρύθδα Δίος άλλων τε θέων π. 153. Syn. Κρύφα, κρύφη, κρύφηδον, λάθραίως, λάθρα, άδήλως.

Κρυτρος, à, ον, frigidus, horridus: cold, shivering, dreadful. Κόρος κρύξροιό γόοιο δ. 103.

SYN. Κρύδεις, ψυχρός, φόθερός, δεινός.

Κρυμός, οῦ, ὁ ; Κρυός, ἔός, τὸ, frigus, glacies : cold, ice. Δύσαξά κρυμόν άγουσα Call. 3. 115. Hes. Op. 492. Κρύ in κρύδς, ut in κρύδεις. SYN. 'Ρίγος, πάγος, ψύχος, κρύσταλλος.

Κρυδεις, εσσά, εν, horribilis; dreadful, terrible. Φόβου κρϋὄεντὄς έταίρη Ι. 2. Syn. see

Κρὔἔρὄς.

See Koumus.

Κρυπτάδιος, α, ον, clandestinus: clandestine, secret. Κρυπτάδια φρόν ξοντά A. 542.

Κρυπτέος, ον, celandus: to be concealed.

Κρυπτεύω, occulto; insidiari tento: to conceal; to try to ensnare. Helen. 540. Syn. see Κρυπτάσκω.

Κρυπτός, η, όν, occultus: secret, concealed. Androm. 1052. Syn. Κρυπτάδιδς, κρύφαιδς, κρύφισς, λάθραισς, απόρρητος, σκότισς.

Κρύπτω, imp. κρύπτασκέ, abscondo: to hide, bury. Hec. 568. Κρύπτασκε φάεινῷ Θ. 272. Syn. Κρυπτεύω, ἄποκρύπτω, κατάκρύπτω, καλύπτω, καταδύω, κλέπτω, κεύθω.

Κρυσταλλόπηξ, ηγός; Κρυσταλλόπηκτός, όν, glacie concretus: frozen. Pers. 507. Rhes.

438.

Κρύσταλλός, ου, δ, glacies: ice. ξ. 477. Syn. 'Ρίγος, κρυμός, πάγος. Ερ. Δίαυγής, χιŏνĕŏς.

Κρυφαίος, Κρυφιός, α, δν, occultus: concealed, secret. Νόσον κρύφαίαν ήνϊκ Ion 944. Herc. F. 344. Syn. see Κρυπτός.

Κρύφαίως, Κρύφίως, Κρύφη, Κρύφηδόν, occulte: secretly. Ναυσίν κρύφαίως δρασμόν Pers. 376. Hec. 979. Antig. 84. τ, 299.

Κρῦφῆ, ηδόν. See above. Κρῦφἴός, -ως. See above.

Κρύψις, εως, ή, occultatio: a hiding. Bacch.

Κρώθὔλὄς, ου, ὁ, crinis retortus: braided hair, a curl or lock of hair. Μᾶλλον δὖκ τῶν κρωθὔλων Vesp. 1267. Syn. Κόρυμβός.

Κρώζω, crocito: to croak, caw like a raven.

Hes. Op. 745. Syn. Θρυλλέω, βόἄω. Κρωσσός, οῦ, ὁ, hydria, urceus: a water-pot, cruse. Ion 1173. Syn. ᢡδρία, κάλπίς.

Κτάδμαι, comparo: to obtain, acquire, perf. possess. Κτασθαι φίλους Eur. Sup. 236. Syn. Ανακτάδμαι, κτέἄτίζω, έχω, ἄπόλαύω, πάδμαι.

Κτάω. See Κτείνω.

Κτέἄνὄν, ου, Κτέἄρ, ἄτός, τό, possessio: a possession. Μετά δὲ κτεἄνων μετρίων βίστᾶς Ion 493. "Αμ' άλλοισιν κτεἄτεσσιν Z. 426. Syn. Κτημά, τὰ χρημάτα, περίουσία. Ερ. Εράσμίον, εύολβον.

Κτέἄτειρἄ, as, ή, domina ; a mistress. Κόσμων

μεγάλων κτέατειρα Agam. 347.

Κτἔατίζω, acquiro, possideo: to acquire, possess. Κείται πολλά κτέατίσσας β. 102. Syn. see Κτἄὄμαι.

Κτέἄτὄς, ου, δ, Cteatus: a prince of the Eleans. Υίες ο μέν Κτεάτου Β. 621.

Kτείνω, Kτἄω, Kτημῖ, interficio: to kill. Med. 482. Χρυσήνϊδε Άρτξμις έκτα Ζ. 205. $T \partial \nu$ δὲ κταμένον παρ' όχεσφι Ε. 28. Syn. Αποκτείνω, κάτακτείνω, σφάττω, φόνεύω. Phr. Ερέβεννη νυκτι καλύψαι, ψυχην αιδι προιάψαι, φύνιον αίμα γη διδόναι χόας, αίμα χειρί θέσθαι, αξμά πράττειν (τινόs).

Κτείs, κτενόs, ό, pecten: a comb, harrow. Call. 5. 31.

Κτενίζω, pecto: to comb, dress. Hipp. 1169. Syn. Πεκτέω.

Κτένισμός, οῦ, ὁ, pexatio: a combing. El. 529.

Κτέρας, ατός, τδ, possessio: a possession. Τη μέν κτέρας ουδέν δμοίον Κ. 216. SYN. see Κτημα.

Κτερεά, Κτερίσματα, ων, τα, inferiæ, exequiæ: funeral honours, obsequies. a. 291. Troad. 1238. Syn. Ενάγισμάτα, εντάφια, δύματα.

Κτερείζω, Κτερίζω, exequias celebro, parentalia parento: to perform funeral rites. See in Κτέρεα, Κτέρίζω occurs Helen. 1244. Exp. Εναγίζω, Βάπτω.

Κτερίσματα. See Κτερεά.

 $K\tau \hat{\eta}\mu \ddot{a}$, $\ddot{a}\tau \ddot{o}s$, $\tau \dot{o}$, possessio: a possession. Orest. 224. Syn. Κτ ξάνον, κτ ξράς, δωρον, κτησϊς, κτέάρ. Εν. Ακήρατον, εσθλον, πόθεινον.

Κτημί. See Κτείνω.

a possession; a beast of burden; a sheep. Call. Dian. 125. Syn. Βὄτὄν, ζῶὄν, κτῆμᾶ. Κτήσῖὄς, ου, δ, (1) Ctesius: the father of

Eumæus; (2) dans possessiones: giving property. Κτήσιος Ορμενίδης ο. 413.

Κτησίς, τως, ή, possessio: possession, inheritance. Ε. 158. Syn. see Κτημά.

Κτητός, ή, όν, qui quæri potest; quæsitus, emptus: capable of being acquired, procurable; sought for, bought. Hipp. 1289.

Κτίδεσς, α, ον, viverræ sylvestris pelle seu corio confectus : made of a ferret's skin. Κτίδεην

κύν έην κέφαληφίν έλουτο Κ. 458.

Kτίζω, condo, fabrico: to found, build. νίν εκγόνοι κτίσαν Phoen. 693. SYN. Δ ξμω, κάταρτύω, ποί ξω, οικίζω.

Κτίλος, ου, δ, aries: a ram. Αυτός δέ κτίλος

ås Γ. 196. Syn. see Κριδs.

Κτιμένη, ης, ή, Ctimene: the sister of Ulysses.

"Αμα Κτιμένη τανύπέπλω ο. 362.

Κτίσις, έως, ή, fundatio; res: a founding; a thing. Olymp. 13. 118. Kti brevis, ut in κτίτης.

Κτίστωρ, ὄρὄς, δ, conditor, incola: a founder, inhabitant. Ion 74. Syn. Αρχηγός.

Κτίτης, ov, δ, incola, conditor: an inhabitant, settler. Ίππίου τ Άργους κτίται Orest. 1638. SYN. Οικήτωρ.

Κτύπέω, strepo, strepito: to make a roaring noise, resound. Εκτύπει δρόμημασιν Med. 1177.

Syn. Ψόφεω, δουπεω, βροντάω.

Κτύπημα, ατός, τό; Κτύπός, ου, ό, sonitus, strepitus: a loud noise, clapping, roar, crash. Androm. 1200. Μήδ έστω κτύπος Orest. 137. SYN. Ψόφος, ηχός, δοῦπος, βρόμος, πάταγος, πλάτάγημά, άραγμός. Ερ. Αλίαστόν, αινόν, αμφίπληξ, βαρύγδουπον, σμερδάλεον, ροθίον, πεδάρσιον.

Κτύπϋς. See above.

Κυάθος, ου, δ, cyathus; cucurbitula: a cup, a measure containing two κόγχας and four 'Ăπαξάπασαι καὶ μύστρα; a cupping-glass. κυάθοις προσκείμεναι Pax 542. Syn. Έκπωμά, πότηριόν, κισσύβιόν.

Κυαμός, ου, δ, faba; calculus: a bean; a vote, ballot. Επίσκυπος ήκω δεθρό τῷ κταμφ λαχών

Av. 1022. Syn. $\Psi \hat{\eta} \phi \delta s$.

Κυαμότρωξ, ωγός, ό, fabarum vorator: a bean-Άγροικός οργην κταμότρως ακράχολος Eq. 41.

Κυαναιγίε, ίδοε, ή, nigram ac formidabilem gestans ægida: having a black or awful shield. Κυάναιγις έν όρφνα Olymp. 13. 100.

Κυανάμπυξ, υκός, cœruleum habens redimiculum: adorned with a dark-hued fillet. Κυανάμπύκα Φοίβός Απόλλων Theoc. 17. 67.

Κυάναυγής, έσς, cœruleus: sky-bright. Α έρια καί σκότια γε και κύαναυγεα Αν. 1389.

Κυανέμβολός, ου, ό, ή, coeruleum rostrum habens: having a blue beak. Πρώραις κυάνεμ-εόλοις Eur. El. 436., answered by Όσσας ῖερὰς νάπας.

Κυανέος, α, ον, cœruleus: dark blue, dusky. Η και κυανέησιν επ' οφρύσι Α. 528. Αύραις ελίσσων κυανέαν αλα στρέφει Iph. T. 7. The first syllable of Kvaveos is necessarily long in the Epic poets; it is long also in the choral odes of Euripides; but short in Iambic verse, and Pers. 83., where the true reading is that adopted by Blomf. Κθάνοθν δ' όμμασι λεύσσων.

Κτηνός, εσς, τδ, possessio; jumentum; pecus: Syn. Κυαναυγής, κυανδειδής, κυανόχρους, γλαυκός, μέλας, ἴδειδής.

Κυάνοειδής, εως, coeruleus : dark-looking. Κυανόειδες αμφ' υδωρ Helen. 179., answering to πτ ξρόφοροι νξάνίδες.

Κυάνοπεζά, ης, ή, nigros aut cœruleos pedes habens: having black, blue, or azure feet. νόπεζαν εΰξόον Λ. 628.

Κυανοπρώρειος, Κυανοπρωρός, ου, δ, ή, nigram

proram habens: dark-prowed. Νέας κὕάνοπρωρείους γ. 299. Νηδς κυάνοπρώροιο Ψ. 852. Κὔἄνόπτἔρὄς, ου, ὁ, ἡ, alas cœruleas seu nigras

habens: dark-winged. Androm. 854. below.

Kὔἄνὄs, οῦ vel ου, ὁ, metallum cœruleum, s. nigricans: a dark kind of metal, probably dark blue steel. Μελάνος κυάνοιο Λ. 24.

Κυανόστολος, ου, ό, ή, cœrulea veste amictus: dark-robed. Δειλαία κὔἄνόστολξ Bion 1.4. Syn. Μελάνείμων, μελάμπεπλός, μελαγχίτων.

Κυανδφρύς, τός, ό, ή, nigrum habens supercilium: having dark eyebrows. Τὰν κὕἄνοφρῦν ĕρώτιδα Theoc. 4. 59.

Κυἄνὄχαίτης, ου, ό, qui est nigris setis: black-haired, having azure locks. Ενὄσίχθὄνι κυἄνὄχαίτη γ. 6. Syn. Μελανδθριξ.

Κυανόχροός, ου, Κυανόχρως, ωτός, ό; Κυανόχρωτός, ον, qui cyani colore est : dark-coloured. Helen. 1501. See Kvavos. Phoen. 317. Kvaνόχρωτοϊ άνασσαϊ Orph. H. 69. 6.

Κυανωπίς, ίδος, ή; Κυανώπης, ου, cœruleo aspectu: black-eyed. Κυανώπιδος Αμφιτρίτης

 μ . 60.

Kύεδă, inclinato capite: with the head bent down. Πάρα τον Αγυια κύεδ' εχομενη της δἄφνης Thesm. 489.

Κὔβἔλη, Κὔβήβη, ης, ἡ, Cybele: the mother of the gods. Δέσποινά Κύβέλη στροῦθε μῆτερ Κλεόκριτου Αν. 876. Οἱ μεν κάλην Κὔβήβην Anacr. 13. 1. Syn. see 'Pea.

Κὔβερνάω, guberno: to pilot, steer, govern. Κἆτα κύβερνᾶν αυτόν ξαυτῷ Εq. 544. Δἴέπω, ιθύνω, οιακοστρόφεω, πρυτάνεύω, άγω,

Κυθέρνησις, έως, ή, gubernatio: steering, rule. Pyth. 10. 112. See above. SYN. Olaξ, ευ-

Κὔβερνητήρ, ήρὄς, Κὔβερνήτης, ου, ό, gubernator: a pilot. Ου γὰρ Φαιήκεσσι κύβερνητῆρες εασιν 3. 557. γ. 279. Syn. Ευθυντήρ, ευθύντης, οιακοστρὄφός, ἔπιστάτης, ναὄς ποίμην. Ερ. Κεδνός, σόφος, αϋπνός.

Κὔβεύω, tesseris ludo: to play at dice, gamble. Eccles. 673. See Κὔδός. Syn. Κινδυνεύω, κύβον βίπτω, πεττεύω.

Κὔθήθη. See Κὔθἔλη.

Κὔειστάω, præcipito me velut in aquam: to dive head foremost, tumble. Κἄτὰ καλὰ ῥἔεθρά κύβίστων Φ. 354. Syn. Δύπτω.

Κὔβιστητήρ, ῆρὄς, ὁ, (1) urinator: a diver; (2) saltator: a tumbler. Πὔκνοὺς κὔβιστητῆρᾶς εκνένευκότας Phæn. 1167. Syn. (1) Αρνευτήρ, (2) ορχήστης.

Κύβος, ον, ό, cubus, alea, aleæ lusus: a die, chance, gambling. Μέλανιππος έργον δ' εν κύβοις 'Άρης κρίνει Sept. Th. 410.

Κυδάζω, convitior, maledico: to inveigh against. Δή με κακφ εκιδάσσαὄ μύθφ Αpoll. 1. 1337. Syn. Λοιδόρεω, ὕερίζω,

Κυδαίνω, celebro, decoro: to honour, exalt,

Ακξοντό τε κύδαινόν τε Ε. 448. Syn. Δοξάζω, ἔπίκλείω, γἔραίρω, τιμάω.

Κυδάλἴμος, ον, gloriosus : glorious. Μενελάου κυδάλιμοιο Δ. 100. Syn. Σύνετός, ένδοξός, ευπρέπης, τίμισς, κύδιμος, κυδρός, κεδνός.

Κυδίἄνειρά, ή, honestans viros: man-ennobling.

Μάχη ενί κυδιάνείρη Ζ. 124.

Κυδιαω, glorior: to be proud or to exult in. Κυδίσων ότι πασι Β. 579. Syn. Γαυρίαω, αυχέω, αθρύνδμαι. ΡΗΒ. Επίδοξον αρέσθαι κυδός.

Κύδιμός, Κυδνός, Κυδρός, ή, όν, comp. κυδίων, superl. κύδιστός (a κύδός, ut εχθίων, έχθιστός, ab έχθὄς), gloriosus, venerandus glorious, noble, boastful. Κύδιμός Έρμης Η. Merc. 46. Δίος κυδρή παρακοιτις Σ. 184. Ατρείδη κύδιστέ A. 122.

Κυδίππη, ης, ή, Cydippe. Γράμματα Κυδίππην

Call. fr. 101.

Κύδιστός, Κυδίων. See Κύδιμός.

Κυδοιδόπαω, Κυδοιμέω, tumultuor: to make a bustling noise. Είσι κύδοιμήσων ές Όλυμπον O. 136. Et κυ est æque brevis in κὕδοιδόπαω, quæ occurrit Nub. 616. Syn. Θὄρὔδεω, ταράσσω, συνταράσσω.

Κὔδοιμἔω. See above.

Κυδοιμός, οῦ, ὁ, turba, tumultus: a tumult, din. Ποι κύδοιμον εμβάλειν Acharn. 573. Syn. Θὄρῦβος, τἄρἄχὴ, πολξμός. Εν. Αναιδής, αίμάτδεις, αμαιμάκετός, αργάλεδς, βάρδς, δάκρδδεις, δεινός, δυσκελάδος, ζαμενής, ολόος, πολυφλοισεός, πόλισσοῦχός, στϋγἔρός.

Κῦδος, ἔος, τὸ, gloria; jactatio: glory; boast. Κύδει γαίων Α. 405. Syn. Δόξα, κλέος, φήμη, δυνάμις. Ερ. Άδρον, άγλαον, άσπετον, άγήραον,

καλλινικόν, μεγά, ευρύ, ϋπέρτερόν.

Κυδρός. See Κύδιμός.

Kυδωνες, ων, oi, Cydones: a nation of Crete.

Έν δε Κύδωνες τ. 176.

Κυδωνίκος, Κυδώνιος, ον, Cydonius: Cydonian. Μοίσαισϊ Κυδωνϊκόν ευρόμες άνδρα Theoc. 7. 12. Acharn. 1198.

Κυτω, pario; in utero gesto: to bear; to be Ήμισνον κυξουσαν Ψ. 266. Τ. pregnant. 117.

Κύζικός, ου, ή, Cyzicum: a town in Mysia: also Κύζικος, δ, Cyzicus, a hero who gave his name to the island. Κυζικόν εν κονίησι Apoll. 1056.

Κυθέρεια, Κυθήρη, ης, ή, Cytherea: Venus. Ευστεφάνος Κυθέρεια σ. 192. Theoc. 30, 16.

Syn. see Αφρόδίτη.

Κῦθηρἄ, ων, τὰ, Cythera: an island on the south of Laconia, containing a city of the same name. ^Ω πότνια Κύπρου και Κυθήρων και Πάφου Lysist. 833.

Κυθήριος, ον, Cytherius: of Cythera. Δωκέ

Κυθηριώ Αμφιδάμαντι Κ. 268.

Κυκάναω, Κυκάω, misceo, turbo: to mix, disturb, confound. Τι αθ συ κυκάνας η τι κοικύλλεις ἔχων Thesm. 852. Καὶ τἄραττἕ καὶ κὕκα Εq. 251. Syn. Ανἄκὕκᾶω, τἄράσσω.

Κυκέων, ωνυς, acc. έωνα, ειω et εω, δ, miscellanea potio: a mixture, refreshment. Ουκ εί γε κυκέων' ξπίπίοις βληχωνίαν Pax 712.

Κὔκηθρὄν, ου, τὸ, rutrum; turbator: a ladle; a turbulent fellow. Καλ κύκηθρον καλ τάρακτρον Pax 653., answering with καὶ λάλος καὶ συκό-

Κύκησϊτέφρος, ου, ό, ή, miscens seu confundens einerem: mixing ashes, a quack, a sca-

venger. Ran. 711. See Κυκάω and Τέφρα. Σί brevis, ut in κρουσίδημέω.

Κύκλας, αδός, ή, circularis: encircling. κλάδας εποικήσουσι νησαίας πόλεις Ιοη 1583. In the plural, Κυκλάδες is the name of that group of islands which surround Delos. Δηλόν κυκλώσαντό και ούνομά Κύκλάδες εισίν Dionys.

Κὕκλέω, verso; duco vel rota veho; eo in orbem: to turn; to convey in a chariot; to go in a circle. Μενέλαε ποι σον πόδ' επί συννοία κύκλεις Orest. 624. Syn. Στρέφω.

Κυκλισδίδάσκαλος, ου, δ, poëta dithyrambicus: a teacher or composer of dithyrambs. Tautl πέποιηκας τον κυκλιοδιδάσκαλον Av. 1403. See

Διδάσκαλός. Syn. Διθύραμεόποιός.

Κὔκλἴὄς, Κὔκλἴκὄς, ὄν, orbiculatus; circumforaneus: circular; circling, belonging to the stage. Τὰς ὑμἔτἔρας κὔκλἴα τἔ πολλά καὶ κάλά Av. 918. Call. Ep. 30. See Κύκλός. Syn. Κύκλότ ξρης, εγκύκλίδς.

Κύκλοβόρξω, Cyclobori modo clamoribus obtundo: to declaim like the mountain torrent Cycloborus in Attica. Κάκϋκλόβορει κάπλυνέν

δστ' ὅλἴγου πάνυ Acharn. 381.

Κύκλοβορός, ου, ό, circulator: a juggler. Αρπαξ κεκράκτης κυκλύθορου φωνήν έχων Εq. 137.

Κύκλος, ου, plur. Κύκλοι, οί, et Κύκλα, τά, circulus, orbis, revolutio : a circle, orb, revolution. Πάντα πύργον εν κύκλφ Bacch. 642. Syn. Τρόχος, κρίκος. Ερ. Ερίφεγγης, ευφεγγής, ενιαύσιος, δόος, δεσπεσιός, λεωφορός, ποιητός, φἄεσφόρος, ευπάγης, δολίος, πτερίνος, ευτυχής, εύτροχος, πανσέληνος, φαέθων, γοργώψ, κάρπζμός.

Κυκλόσ Κυκλόσε, in orbem: in a circle. άφαρ δέ τε ικμάς έβη Ρ. 392. Syn. Πέριξ, κύκλω.

Κὖκλοττερής, εσς, δ, ή, quasi tornando rotundus factus: rounded. Αυτοῦ κὔκλοτεροῦς όντος ορθαί παντάχη Av. 1008. Syn. see Κυκλίος.

Κὔκλοω, cingo; in orbem ago: to encircle; to drive in a circle, enclose, whirl round. Οὔτω κυκλώσω δαλόν Cycl. 461. Syn. Ανακυκλόω, περίβάλλω, περιζώννυμί, αμφίβάλλω, στεφανόω, αμπίσχομαι, στέφω.

Κυκλωμά, άτος, τὸ, orbis rotundus; rota; tympanum: a circuit, circumference; a wheel; a drum. 'Ωs κὔκλωμ' Ιξίὄνος Phœn. 1201.

Syn. Πἔρἴβολή.

Κύκλωπίος, Κύκλωπειός, α, όν; Κύκλωπίς, ίδός, ή, Cyclopius: of the Cyclops, Cyclopian. Iph. A. 1500. Herc. F. 15. Iph. T. 845. Κύκλωψ.

Κύκλωτός, η, όν, orbicularis: circular. Σάκει κύκλωτῷ σώματος πρόβλήματι Sept. Th. 536.

SYN. Εύκυκλυς, κυκλίος, κυκλοτέρης.

Κὔκλωψ, ωπός, δ, Cyclops: Cyclops, a oneeyed monster. The Cyclops were a nation of monsters, who were fabled to dwell in Sicily, and to be the workmen of Vulcan. See Odyss. 1. and Virg. Æn. 3. Κτείνω Κυκλωπας καί με θητεύειν πάτήρ Alcest. 6. Ερ. Άγριος, μονωψ, ανδρόφαγός, μεγαλήτωρ, αθεμιστός, υπερφιαλός, πέλωρ, ἄθεμίστια ειδώς, μενός ασχετός, Αίτνας μηλονόμος, ξένων δαιτύμων, ανδσίος, γενναίδς, Αιτναίδς, δυσσέβης, δλόδς, κρύξρός, φόνίδς, ωμόβρώς, ὄρειβάτης, ἄναιδής, ὕπἔρηνὄρἔων, χθόνἴός. ΡΗΒ. Τέκτων Δίος πυρός, υπέρβιον ητόρ έχων. See Call. 3. 51.

Κυκνειός, α, όν, cygneus: of a swan. Iph. T. 1105. See Kukvos.

Κυκνόμορφός, ου, δ, ή, cycni speciem habens: like a swan. Τρείς κυκνόμορφοι κοινόν Ρ. V.

Κύκνοπτέρος, ου, δ, ή, cycni pennas habens: swan-winged. Orest. 1383. See below.

Κύκνός, ov, δ, (1) cycnus: a swan; (2) Cycnus: Cycnus. Λήδαν κύκνου μορφώματ' Helen. Hes. Scut. 57. Ερ. (1) Δὄλἴχαύχην, πόταμίος, πολίοχρως, όρνις, χιονόχρως, ηχέτης, δουλιχόδειρός, λίγυρός, λιγύφθογγός, Στρυμόνιός, μαντιπόλός, (2) Αρητιάδης, μεγάθυμος, αμύμων, ίπποδαμός, ευμελίης, υπέρβιος.

Κὔλινδέω, Κὔλίνδω, et Κὔλίω, voluto, volvo: to roll. Εκυλινδούμην ίκτινον ιδών Av. 502. Vesp. 490. Αίμδ6όρως ἔκϋλιὄν ἄπ' Theoc. 24. SYN. Απόκυλινδέω, απόκυλίω, εκκυλίνδομαι,

αν ελίσσω, επίφερομαι.

Κύλινδρός, ου, ό, cylindrus: a roller. ἄφαρ ὥστε κύλινδρός Apoll. 2. 596.

Κύλιξ, ἴκος, ή, calix: a cup, tumbler. έχεις κυλίκων Troad. 822. Syn. Ποτήριον, έκ-ΕΡ. Άκρητός, βάθειά, περίφεπωμά, δέπάς.

Κυλίχνιον, ου, τό; Κυλίχνη, ή, pocillum: a little eup. Εγώ δε κυλίχνιόν τε σοι και φάρμακον Eq. 906. Aristoph. in Tagenistis. Syn. Kötüλίσκιὄν.

Κύλίω. See Κύλινδέω.

Κυλλήνη, ης, ή, Cyllene: (1) a mountain in Arcadia, (2) a city of the Epeans. Eq. 1083. ΕΡ. Χἴονοκτύπος, πετραία.

Κυλλήνισς, ον, Cyllenius: of Cyllene. Κυλ-

λήνιος εξέκαλείτο ω. 1.

Κυλλοποδίων, ονός, δ, claudus pedes: lamefooted. Ποιήσἄτὄ Κυλλὅπὄδίων Σ. 371.

Κυλλός, ή, ὄν, claudus, curtus: lame, maimed. Av. 1379. Syn. Xωλόs.

Κυλοιδίαω, sum tumentibus oculis: to have swollen eyes, as a sign of vehement love. $T \hat{\eta} \nu$ χειρ' ἔὰν δε τοῦτο δρᾶς κυλοιδιᾶν Lysist. 472.

Κῦμἄ, ἄτὄς, τὸ, (1) fluctus: a wave; (2) fœtus uteri: a fœtus, an offspring. Πολλοίς διαύλοις κυμάτων φόρουμένος Hec. 29. Syn. (1) 'Ρόη, σάλον, οιδμά, (2) γονη, έκγονον. Ερ. (1) Πόντιον, ιξρον, βαρύθρομον, αλίον, ολέθριον, ύγρον, δάλάσσιον, δεινόν, μεγά, άψορρον, επασσύτ έρου, κ έλαινου, λάβρου, μ έλαν, πάλιρδοθίου, πορφυρέον, ρόθιον, αλέγεινον, μάκρον, πάφλάζον, πελώριον, τροφοέν, κωφον, άτρυγετον, άλίκτυπον, ἄν εμότρεφες, βάθυ, ὅθριμον, οξυ, πίκρον, ἄκροκελαινίων, τρίχαλον. Phr. see Δ. 422. and Hipp. 1220.

Κυμαίνω, Κυμαίνδμαι, turgeo, ferveo, fluctuo; agito: to swell, rage, foam; agitate. Ζηνί κυμαίνοντ' ἔπη Sept. Th. 439. Syn. Σἄλεύω, τάράττομαι, χειμάζομαι, βράσσω, δονέω, πλημμύρω, εκκυμαίνω.

Κυμάτιαs, ου, fluctuosus: fullof waves. Æsch.

Sup. 555. See Kûμα, ατός.

Κυμάτδαγής, έδς, veluti fructus frangens: breaking like waves. Δειναί κυμάτδαγείς Ε. C.

Κυμάτοπλήξ, ηγός, fluctibus pulsatus: wave-

beaten. Œ. C. 1241. See above.

Κυμάτοφθόρδε, δν, fluctibus deperditus: waveworn. 'Ορω γ' εν ακταις νομάδα κυματοφθόρον Eur. fr. Polyid. 1, 2,

Κύμβάχος, ον, (1) adj. et (2) ον, δ, subst. (1) pronus in caput: headlong; (2) superior galeæ pars convexa: the skull-piece of a helmet. Κύμβάχδε εν κονίησιν Ε. 586. Ο. 536. Πρηνής, πρόπετής.

Κύμβη, ης, ή, cymba; poculum: a small boat; a goblet. Soph. fr. Androm. 2. SYN. Σκάφιδίου, σκάφος, σχέδια, κύπελλου, σκύφος.

Κυμινδίς, έως vel ίδος, ό, nocturnus accipiter: the great horned owl. Χαλκίδα κικλήσκουσί

θέοι άνδρες δε κυμινδιν Ξ. 291. Syn. Χαλκίς. Κυμινόν, ου, τδ, cuminum, herba et semen: cummin, the herb and its seed. Κάταπρίων το κυμινον Theoc. 10. 55.

Κυμινόπριστόκαρδαμόγλυφός, ου, δ, vox ab Aristophane conficta, "scrupulosus et sordidus cumini sector et nasturtii scalptor," Brunck.; a cummin-cutter and scraper of cardamum, a skin-flint. Κάλλως κυμινόπριστοκαρδαμόγλυφος Vesp. 1357. Sce Κάρδαμον.

Κυμόδέγμων, ὄνός, undas excipiens: receiving Ήμεῖς μεν ακτῆς κυμὄδέγμὄνος the waves.

πέλας Hipp, 1168.

Κυμὄδοκη, Κυμόθοη, ης, ή, Cymodoce and Cymothoë: the names of two of the Nereids. Θάλειά τε Κυμόδόκη τε Σ. 39. 41.

Κυμόθόη. See Κυμόδόκη.

Κυναγέτεω, venor: to lead on dogs, to hunt. Πάλαι κυναγέτουντά Αj. 5. Syn. Αγρεύω.

Κὔναγἔτης, Κὔναγὄς, οῦ, ὁ, venator: a huntsman. Τοῖχον ως κυναγέτης Hec. 1156. Phœn. 1185. Syn. Αγρευτήρ.

Κύναγία, Dor. et Attic. pro Κύνηγία, as, ή, venatio, venatus: hunting, a hunt. όδον κύναγια Aj. 37., ubi Lobeck. edidit κύνηγια. See Κυναγέτης. Syn. Άγρευμά.

Κύναγός, οῦ, ὁ, ἡ. See Κύναγἔτης.

Κὔνἄλώπηξ, ἔκὄς, δ, canivulpes: a fox-dog, a cunning fellow. Πῶς δὴ τρἴήρης εστἴ κὔνἄ-

λώπηξ όπως Eq. 1073...

Κύν $\check{\epsilon}$ α, αs, $\check{\eta}$, et contr. Κύν $\hat{\eta}$, $\hat{\eta}$ s, galea: a helmet, properly covered with a dog's skin. Κύνεας δερίζων καπόκαυλίζων ξύλφ Eur. Sup. 727. Lysist. 751. Syn. see Köpüs. Ep. Auφἴφάλος, τετράφάληρος, δεινή, εύλοφος, δαιδάλξα, ἔὐτυκτός, χαλκηρής, ἱππὄκόμός, ἱππόδάσειά, ίππουρϊς, κἄλὴ, λὄφὄεσσἄ, τετρἄφἄλὄς, χρυσεία, πάγχαλκός, ἄλὄφός, αμφίπολίς, ἄφάλος, εύχαλκός, κτιδέη, ρινού ποίητη, ταυρείη, χαλκύπαρηός,

Κυνέσε, Κυνεισε, α, ον, caninus: canine, impudent. Τετλαίη κυνέός πέρ έων 1.373. Eq. 1396. Syn. Αναιδής.

Κυνέω, osculor: to fawn like a dog, to kiss. Καὶ κυνέον ἄγἄπαζομένοι φ. 224. ΣΥΝ. Κυω, φϊλέω, προσκύνέω, σαίνω.

Κυνη, ης. See Κυνξα.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, societas venatica, instrumenta venatica: the huntsmen, a hunting train. Τι κυνηγεσίων καί σοι μελέτη Hipp. 224.

Κύνηγία. See Κύναγία.

Κύνηδον, more canino: like a dog. Λήσει σε κύνηδόν Εq. 1033.

Κυνηλάσια, as, ή, incitatio canum: the art of urging on dogs. Καί ε κυνηλάσιην τε Call. 3. 207. Syn. Κύναγία, άγρεσία.

Κύνθἴος, α, ὄν; Κυνθἴάς, ἄδος, ή, Cynthius: of Cynthus, Cynthian. 'Α πάρα Κύμθιον όχθον Iph. T. 1099. Call. Ep. 72.

Kύνθόs, ου, à, Cynthus: a mountain in the

island of Cynthus. Hom. Apoll. 26. Κὔνἴδἴον, ου, τό; Κὔνίσκη, ης, ἡ, caniculus: a little dog or bitch. Κυνίσκη is also a proper

name: Cynisca: Theoc. 14.8. Απέδοτο φήνας κυνιδίου Σεριφίων Acharn. 542. Ran. 1402.

Κὔνίσκη. See above.

Κυνδδρομία, as, ή, canum cursus: a chase with dogs. Νόσφι κυνοδρομίης Call. 3. 106.

Κυνδθαρσής, εσς, Κυνδθράσυς, εία, υ, canina impudentia insignis : impudent as a dog. 16 ώς άγρίος κϋνύθαρσής Theoc. 15. 53. Μέμαργω-μένοι κϋνύθρασεῖς δέων ου Æsch. Sup. 766., answering to δύσάγνοις φρέσλν κοράκες Εστέ

Κυνοθράσυς. See above.

Κὔνὄκἔφἄλὄs, ου, δ, ἡ, caninum habens caput: dog-headed. Eq. 416. See Κὔων, κὔνὄs, and Κĕφἄλή.

Κυνοκλοπός, ου, δ, qui canem furatur: a dogstealer. Ευνδείτε ταχέως τουτονί τον κυνοκλόπον

Ran. 605.

Κυνοκοπέω, ut canem ferio: to flog a person

like a dog. Eq. 289. See Κὔων, κὔνὄς. Κὔνδμυιἄ, quæ et scribitur Κὔνἄμυιἄ, as, ή, musca valde impudens: a dog-fly, very impudent. 'Η κυνομυιά άγει Φ. 421.

Κυνυραιστής, ου, δ, ricinus: a tike, vermin. Ενίπλειος κυνοραιστέων (quadrisyll.) ρ. 300.

Κῦνος, ου, ή, Cynus: a city of the Locrians.

Οὶ Κῦνόν τ' ἔνἔμοντ' Β. 531.

Κυνόσεατος, ου, ή, rubus caninus: the dogthorn. Εντί κυνόσβατος ουδ' ανεμώνα Theoc. 5.92.

Κυνόσουρά, as, Κυνόσουρίς, ίδος, ή, (1) Canis cauda: a dog's tail; (2) Ursa minor, Cynosura: the constellation of the lesser Bear, Cynosura: (3) nomen Laconicæ canis: the name of a Spartan bitch. Σπείρη δ' εν Κυνόσουρα κάρη ἔχεῖ Arat. 52. Call. 3. 94.

Κυνοσπάρακτός, όν, a canibus discerptus: torn by dogs. Κυνοσπάρακτον σωμά Antig. 1198.

See Kuwv, kuvos.

Κὔνὄφρων, ὄνὄs, impudens: having a dog's mind, impudent. Choëph. 611. See above. Αναιδής, κυνοθαρσής, κυνοθράσυς, κυ-SYN. νώπης.

Κύντξρός, Κύντατός, η, όν, comp. et superl. a Kυων, impudentior, impudentissimus, deterrimus: more and most impudent or bad. n. 216. Eur.

Sup. 817. SYN. Δεινότατός.

Κυνώπης, ου, δ; Κυνωπίς, ίδος, ή, caninum habens vultum, impudens: dog-faced, impudent. Σοί τἔ κὔνῶπα Α. 159. Orest. 254. Syn. Κὔνὄφρων, ἄναιδης, κὔνΰθαρσης, κὔνὄθράσυς.

Κυπάρισσήεις, ήεντός, ή, Cyparisseis: Nestor's city near Pylos. Καὶ Κὕπἄρισσήεντἄ Β.

Κυπαρίσσινός, όν, e cypresso factus: made of cypress. Σταθμῷ κῦπἄρισσῖνῷ ον πότε τέκτων

Κυπάρισσος, ου, ή, cupressus: a cypress-tree; also P. N. a city in Phocis. Ατρέκεις άρμους κὔπάρισσος Eur. fr. Cretens. 2. 9. B. 519. Er. Ευώδης, ἄκρὄκὄμὄς, σκἴ ξρα, ράδινη, τηλ ξθόωσα.

Κύπειρός, ου, ό, $\dot{\eta}$; Κύπειρόν, ου, τ δ, cyperus; junci odorati species: an odoriferous rush, a wild galangale. Ηδέ θρύον ηδέ κύπειρον Φ. 351.

δ. 603. SYN. Ερσήεις, βάθδις.

Κύπελλόν, ου, τὸ, poculum: a cup. Έδμεναϊ ηδε κύπελλα Δ. 345. Syn. Δεπός, πότηρίου, κισσύβιον, κύαθος. Ερ. Χρύσξον, χρύσειον, ήδύ, αμβλύζον.

Κύπρις, ιδός, acc. ιδά et $i\nu$, $\dot{\eta}$, Venus: the

goddess of love; also love. Os παίδα γήμας Κυπρίδος 'Αρμονίαν πότε Phoen. 7. Εμμεμαώς ο δε Κύπριν επώχετο νηλεί χαλκώ Ε. 330. Syn. see Αφρόδίτη.

Κύπρογενής, εός, δ, ή; Κύπρογενειά, ας, ή, e Cypro ortus et orta: sprung from Cyprus. Κυπρόγενη δ' ότε γέντο Hes. Theog. 199. Χή

Κυπρόγενει' Αφρόδίτη Lysist. 551.

Kύπροs, ov, et antiq. gen. δθέν, ή, Cyprus: an island in the Ægean Sea sacred to Venus. Es γην ενάλιαν Κύπρον οῦ μ' εθέσπισεν Helen. 148. See Κυπρίς. Ερ. Ευκτιμένη, ευώδης, αιπεία, ην εμό εσσά, περίρουτος. Phr. see Bacch. 398.

Κυπτάζω, caput submitto; incumbo; immoror: to stoop; to apply diligently; to loiter. Ραχ 731. Syn. Διάτρίθω, μέλλω, μένω, ένιαύω, βράδύνω.

Κύπτω, ψω, κ εκυφα, pronus sum, cubo: to bend, stoop down. Av. 1609. Syn. Επίνύω, κατακύπτω, ξπίκλίνω.

Κύρθαντες. See Κὄρὔθαντες.

Κυρβάσια, as, ή, crista galli, tiara Persica: the comb of a cock, a Persian turban. Επί της κέφαλης την κυρβασίαν Αν. 487.

Κύρθεις, οί, αί, (1) tabula, in qua leges Atticæ scriptæ erant : a tablet, on which the laws were inscribed at Athens; (2) "tabula geographica, aut columna lapidea, calce oblita et sic picta," Hælzlin: a geographical chart or map. Κύρθιας οίς ενί πασαι Apoll. 4. 280. Syn. Σάνϊς, στήλη.

Κυρέω, compos fio; contingit: to get, reach; it happens. Κάκον κύρειν τι Θρηκίω στράτεύματι Rhes. 742. Syn. see Κύρω.

Κυρη, ηs, η, Cyre: the name of a fountain in Cyrene. Οἱ δ' ούπω πήγης Κυρῆς Call. 2.

Κυρηθάζω, cornibus pugnare: to strike or push with horns. Πρός σκέλος κύρηβάσει Eq. 272. Eadem quantitate ac κὔρίσσω.

Κυρήθιον, τδ, furfur: bran. Ευθύ τῶν κυρηθίων Eq. 254. Huc etiam referas obss. ad κυρίσσω.

Κυρηναίος, ον, Cyrenæus: of Cyrene. Τοῦ Κυρηναίου παιδά λέγεις ϋπ' εμοί Call. Ep. 14.2. See also 22. 2.

Κυρήνη, ηs, ή, Cyrene: the name of a nymph; also a town on the coast of Africa, so called from the nymph. Κυρήνη πέφάται τις Apoll. 2. 500. Call. 2. 94. Ερ. (1) Αγρότερα, χρυσόθρονος, (2) ευδαίμων, εύπυργός, πόλυκαρπότατη. ΡΗΒ. see Pyth. 9. 11.

Κύρϊος, α, ον, auctoritatem tenens, ratus, præcipuus, proprius: one who possesses right authority, controlling, supreme, fixed, having a right. Ενθάδ' ειμί κύριος Heracl. 263. Syn. Κράτεων, ήγεμών, κάρανός, κοίρανός.

Κυρίσσω, arieto: to butt with the horns. Νικώμενοι 'κυρισσόν ισχυράν χθόνα Pers. 315. Hic l. tamen non determinat quantitatem huj. verbi: nec scio ubinam poeticarum terrarum alias inveniatur. Syn. Κορύττω, κερατίζω.

Kυρίωs, more domini, legitime, proprie, firmiter: authoritatively, validly, rightfully, in one's own right, firmly. Θέντα κυρίως έχειν Agam. 171. See Κύρἴος. SYN. Εξ ἄνάγκης, **ἄναγκαίως**, ἄπλῶς.

Κυρκάναω, tumultuor, moveo, turbo: to excite a tumult, disturb, mix. Κυρκάνᾶν ἄμωσγέπως Thesm. 429. Syn. Κυκάω, τάράσσω, κινέω, αναμίγνυμι.

Κύρμα, ατός, τδ, præda, captura: hooty, prey. Αν. 430. Syn. Ελωρ, λεία, άγρα, λάφυρά.

Κυρός, εός, τδ, caput rei, auctoritas, rata fides: authority, ratification. Πολλών υπάρξει κυρός Soph. El. 919. Syn. Αξίωμα, εξουσία, αρχή.

Κυρόω, ratum facio: to sanction, confirm. Πρίν κεκυρώσθαι σφάγάς Eur. El. 1069. Syn.

Κάτακυρόω, βέβαιόω, εμπέδοω.

Κυρσάνιός, ου, ό, puer, infans: a boy, infant. A Laconian word. Κᾶρυξ ἔγὼν ῶ κυρσἄνἴἔ ναὶ τὰ σἴώ Lysist. 983. Syn. Παῖς, ἔφηδός, věavias.

Κυρτός, ἡ, ὄν, curvus, convexus: crooked, gibbous, convex. Bacch. 1055. Syn. Αγκύλδς. Κυρτόω, curvum reddo: to bend, curve.

Κύρω, Κύρδμαι, πύρσω, incido in aliquid: to meet with, encounter. Πήμασι κύρσας Androm. 1160. Κάκῷ ὄγὲ κύρἔται Ω. 630. Syn. ἔπίκύρω, κυρέω, εντυγχάνω, επίτυγχάνω.

Kύσθος, ov, o, podex: the fundament. Ran.

Κύστη, ης, et Κύστις, εως, ή, vesica, pubes, marsupium: the bladder, a purse. legebatur in Lysist. 958.: sed Brunck. barbaram esse vocem contendit, et nunc legitur τίτθην. Κύστις occurrit in Nub. 405. Εφήβαιον, επίσειον.

Κύταιεύς, εός, et Κύταιός, ου, δ, et Κύταιζς, ίδος, ή, Cytæus: of or belonging to Cytæa, a city of Colchi. Εισόψεσθε Κυταιεός Αιήταο

Apoll. 2. 403. 1095. 399.

Κυτίσος, ου, δ, cytisus: the trefoil. του κυτίσου Theoc. 10. 30.

Κυτίσωρος, ου, δ, Cytisorus. Τώδε Κυτίσωρος πέλει Apoll. 2. 1159.

Κυτός, ἔός, τὸ, alveus; venter; quicquid capax est rerum, ut navis, vas, thorax, clypeus, olla, caput, cutis, &c.: a hollow; a belly; anything capacious. Πλεκτόν εξάρας κύτος Ion 37. Syn. Κοιλότης, κίστη, γάστρα, όγκός. Ερ. Περίδρομόν, κοιλόν, χαλκήλατόν, είλικτόν, πέρίπλευρόν.

Κύτταρος, ου, δ, omne spatium cavum aut vacuum; loculamentum apum: anything hollow; the cell of a bee. Στρεβλον ωσπερ κύτταρον

Thesm. 516.

Κυτωρός, ου, δ, Cytorus: a city in Paphlagonia, famous for box-wood. See Catullus 4. 13. Οί ρά Κυτωρόν έχον Β. 853. Ερ. Υλήεις.

Κυφελλά, ων, τά, nubes; et omnia cava: the clouds; anything hollow. Ετμήγη δε κύφελλά Call. fr. 300. See the notes of the commentators on this passage.

Κυφός, η, ον, incurvus: bent forwards. 'Pŭπῶντὰ κυφόν άθλίον Plut. 266. Syn. Κυρτός. Κυφός is also a P. N., a city of Perrhæbia. B. 748.

Κύφων, ωνŏs, δ, lignum quo cervix aut pedes noxiorum vinciebantur; stiva aratri: a wooden collar placed round the neck or fastened to the feet of a malefactor, which compelled him to bend his head; a plough-handle. Es τον κύφων' αλλ' ου μέλλειν Plut. 607. ΕΧΡ. Δεσμός ξύ-

Κυψέλη, ης, ή, alveare apum e viminibus aut stramine plexum; arca; genus vasis aut mensuræ frumentariæ; interius auris foramen; sordes aurium: a bee hive; a corn-chest, a wine-vessel; the hollow of the ear; filth of the ear. Pax 631.

Κυψελλίζω, Cypselum imitor: to imitate Cypselus. Theog. 890.

Kυω, υσω, osculor: to kiss. Πάντα κὔσεν περίφύς π. 21. Κύσε (or Κύσσε) δε μιν κεφά-

λήν τ ε π. 15. Κυω, υσω, utero concipio, in utero gesto;gravis sum: to conceive, to be with child; to be heavy. Οθε τεκε κυσαμένη (or κυσσαμένη) Hesiod. O. 125.

Κὔων, κὔνὄς, δ, ή, (1) canis: a dog; a monster; (2) Canicula: the dog-star. Οὐθ' ὄ Πλούτωνος κύων Alcest. 370. Τεθχε κύνεσσιν Α. 4. Apoll. 2. 527. Syn. (1) Σκύλαξ, σκύμνδς, (2) Σείριὄς, q. v. Ερ. (1) Αιζηός, αργός, αργός ποδάς, αργυρέος, έρευνων, δάλερος, κάκος, τάχυς, τράπεζεύς, χάροπος, κάκομήχανος, οκρύδεσσά, καρχάρδδους, Эηρευτής, τάλαινά, τρισώμάτος, μυριδκράνδς, τρίκρανός, μιαιφόνος, Эηρόφονός, ωκύπους, δρόμας, αργιόδους, αναιδής, αινός, Αράσυς, δόος, μάργος, ωμηστής, Κνώσσιος, Λάμπουρος. Phr. (2) see X. 26-31.

Κωας, ατός, et Κωός, εός, τό, pellis ovina; vellus: a sheep's skin; a fleece. Καλ κῶάς ὕπερ- θ εν π. 47. Τheoc. 9. 18. Syn. Κώδιζον, μάλλος, νάκη, νάκος, δέρμα, πόκος. Ερ. Χρύσειζον, χρυσεόμαλλόν, πάγχρυσόν, αιγληεν, μαλακόν.

Κωδάρἴὄν, ου, τὸ, lodix coriacea: a small bag made of skins. Καὶ κωδάρἴον καὶ ληκύθῖον καὶ θυλάκιου Ran. 1203. Syn. see Θυλάκιου.

Κώδειά, αs, ή, caput papaveris; globulus: the head of a poppy; any head or round body. Κώδειαν ἄνασχών Ξ. 499.

Κώδιὄν, ου, τὸ, pellis ; vellus ovinum : a hide ; a sheep's skin. 'Ο δὲ γνἄφεύει γ' ὅ δὲ γὲ πλύνει

κώδια Plut. 166. Syn. see Κῶὰς. Κώδων, ωνὄς, ὁ, Att. ἡ, tintinnabulum; crepitaculum: a bell; a rattle. Pax 1078. Syn. Σάλπιγξ, πλάτἄγή. Ερ. Χαλκόστομός, Τυρσηνική, ήδυθρόσς.

Κωδωνίζω, tintinnabulo experior: to try by a

bell. Ran. 79. Syn. Εξετάζω, δοκιμάζω. Κωδωνόκροτός, όν, tinniens: rattling, high-Κλυξ καλ κόμπους κωδωνόκρότους sounding. Rhes. 380.

Κωδωνὄφαλάροπωλός, ον, qui tintinnabula phaleris equorum adjicit, vox a Comico conficta: having horses with bells attached to their trappings. Κύκνους ποίων και Μέμνονας κωδωνοφάλάροπώλους (hipponact. vers.) Ran. 963.

Κωδωνόφορέω, tintinnabulum circumfero; examino: to carry round a bell; to examine. Av. 1160.

Κώθων, ωνός, ό, poculum: a cup. Eq. 600. Κώκυμά, ἄτὄς, τδ, et (2) Κωκντὄς, $ο\hat{v}$, δ, (1) fletus, ejulatus: lamentation; (2) Cocytus, fluvius apud Inferos: Cocytus. Σοις δόμοις κωκύμἄτα Antig. 1091. Κωκυτόν ευθύς δ' ή μέν Med. 1174. Šyn. Κλαυθμός, ὅλόλυγἡ, ὅλὅλυγμός, οιμωγή, όδυρμός, βόή. Ερ. Δυσθρήνητόν, αντίμολπόν, ἄθλιόν, όρθιόν, δάκρυδέν, ευδάκρυτόν,

Κωκυτός. See above.

Κωκύω, ύσω, ploro, lamentor: to weep aloud, bewail. Λίγα κωκύει οι δε τ' όπισθεν 3. 527. Syn. see Αιάζω, Ολοφύρομαι, et Θρηνέω.

Κωλάκρετης, ου, aut Κωλάγρετης, δ, collector carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes: a quæstor in holy things. Την λοιδόριαν τον κωλάκρετην τα τριώβόλα Αν. 1541.

Kωλη, ης, η; Κωλην, ηνός, δ, perna, petaso: ahaunch, gammon. Plut. 1129. Eur. fr. Scir. Syn. Πέτασος.

 $K \omega \lambda \eta \psi$, $\eta \pi \delta s$, $\dot{\eta}$, talus, sura: the bend of the knee behind, the hamstring. Ψ. 726. Syn. Ιγνύς, σφυρόν, οστούν.

Κωλιάς, άδος, ή, epith. Veneris: an epithet of Venus. Δάπάνης λάφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλ-

λίδος Nub. 52.

Κῶλὄν, ου, τδ, membrum; crus: a limb; a leg. Heracl. 735. Syn. Γυΐον. Ερ. Νόσ ξρόν, δεξίον, άβρον, ασθένες, τάχυπουν, λευκον, δρομάς, βἄρὔ, τρὄχήλἄτὄν.

Κώλυμἄ, ἄτὄς, τὸ, impedimentum: a hindrance.

Τι γάρ εμπόδιον κώλυμ' ετι μοι Ion 861

Κωλύω, ύσω, prohibeo: to hinder, forbid. Κωλυόμεσθα μη μαθείν α βούλόμαι Ion 395. The penult. of Κωλύω is comm. if a vowel follows; if a consonant, always long. Syn. Διακωλύω, ἄπείπω, αρνἔδμαι.

Κωμά, ἄτος, τὸ, sopor gravis: deep sleep, repose. σ. 200. Syn. Κοίμημα, ὑπνος, κάρος. Ερ.

Απαλόν, λυσζμέλές.

Κωμάζω, comissor, hymnis celebro; salto: to feast in honour of, to celebrate; to dance. Alcest. 831. Syn. Ανάχορεύω, ύμν εω, τρυφάω.

Κωμαστής, οῦ, ὁ, comissator: a reveller.

Nub. 606.

Κώμη, ης, ή, pagus: a village. Hes. Scut. 18. Κωμήτης, ου, ό; Κωμητίς, ίδος, ή, vicinus, paganus; vicina, pagana: a villager, neighbour. Nub. 965. Lysist. 5. Syn. Γείτων, πάροικός.

Κωμικός, Κωμφδικός, ή, όν, (1) comicus: of comedy, comie; (2) poëta comicus: a comic poet. Ξένε κωμικόν όντως Call. Ep. 53. Vesp. 1047. Syn. (2) Κωμφδοδιδάσκαλος, κωμφδο-

Κωμός, ου, ό, comissatio: revelry, a revel. Phœn. 802. Ερ. Οπισθόπους, πόλυήχητός, ασπίδηφόρος, πτηνός, φίλοστεφάνος, ήδυμελής, μελίγηρϋς, φίλοστεφάνος, επήρατος, Ολυμπιονίκης.

Κώμυς, υθός, ή, manipulus: a bundle of hav. Κάλαν κώμυθα δίδωμι Theoc. 4. 18. Syn. Φά-

κĕλŏs.

Κωμφδέω, mordacibus dietis incesso: to ridicule. Ran. 368. SYN. Λοιδόρξω, σκώπτω.

Κωμφδία, as, ή, comædia: comedy. Κωμφδίας δε φορτικής σοφώτερον Vesp. 66.

Κωμωδικός. See Κωμικός.

Κωμφδόδιδασκάλία, as, ή, disciplina rei comicæ: instruction in the comic art. Κωμφδόδιδασκάλιαν είναι Εq. 513.

Κωμφδοδίδασκαλός, Κωμφδοποίητης, οῦ, ὁ, poëta comicus qui docet artem comicam: a comic poet, one who teaches comedy. Κωμφδόδίδάσκαλός ανθρώπων καί Ραχ 737. 734.

Κωμφδόλειχέω, parasita jocosus sum: to be a parasite by means of vulgar comic jokes, to be a

parasite. Vesp. 1317.

Κωμφδοποίητής. See Κωμφδοδίδάσκαλός.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta, venenata potio: hemlock, poison. Ran. 1051.

Kωνσs, ov, δ, conus; turbo; involucrum piceæ nucis: a cone; a top; a pine-nut shell. Theoc. 5. 47. SYN. Βέμβιξ, στρόβιλός.

Κώνωψ, ωπός, δ, ή, culex: a gnat. Plut. 537.

Kŵŏs. See Kŵăs.

Κωπαϊς, ϊδός, ή, Copaïca: of the lake Copaïs. Εγχέλεις Κωπαϊδας Acharn. 880.

Κωπεύς, εως, δ, lignum e quo remos conficiebant: wood fit for oars. Acharn. 552.

Κώπη, ης, ή, manubrium, capulus; remus, gladius, &c.: a handle, hilt; an oar, &c. Helen. 394. Syn. Λάβη, πλάτη. Ερ. Τάχυπόρος, χρυσὄκολλὄς, ἄλἴήρης, πότἄμἴα, νερτέρα, ενάλἴὄς, κλεινή, χιλιόναύτης, δίκροτός, δίπλη, ρόθιας, αργύρξα.

Κωπήεις, εσσά, έν, capulatus, ansatus: having

a handle. O.713.

Κωπηλάτεω, remis urgeo, remigo: to ply the oar, to row. Τρύπάνον κωπηλάτει Cycl. 460. Syn. Ερέσσω, q. v.

Κωπήρης, ĕŏs, qui remis instructus est: furnished with an oar. Helen, 1380.

Κώρα, Dor. pro Κούρη, i. q. Κὄρη, q. v. Kωρόs, Dor. pro Κουρόs, i. q. Κόρόs, q. v.

Κωρόσυνα, Dor. pro Κουρόσυνη, ης, ή, pueritia. youth. Κωρόσυνα γελάσας δε Theoc. 24. 57. SYN. NĕŏTŊS, ŊĠŊ.

Κωρὔκἴὄς, α, ὄν, Corycius: of Corycus. Antig.

1128. See below.

Κώρϋκός, ου, δ, (1) pera: a wallet; (2) ή, P. N. Corycus: the name of a cavern in mount Parnassus; also of a city, mountain, and cave in Cilicia. Κωρϋκῷ εν δε οι όψα ε. 267. Καὶ Κωρύκου άκρα κάρηνα Hom. Apoll. 39. Syn. (1) Θύλἄκὄς, βἄλάντἴὄν.

Kŵs. See Kŏws.

Κωτίλλω, garrio; garriendo eneco: to chatter; to kill with chattering. Theoc. 15. 87. Syn. Πολλά λάλξω, φλύαρξω, αικάλλω, πξρίλάλξω.

Κωτίλος, η, ον, garrulus: chattering. κωτίλαι ειμές Theoc. 15. 89. Syn. Λάλος.

 $K\omega\phi\delta s$, $\dot{\eta}$, δv , (1) hebes, mutus, surdus: blunt, dumb, deaf; (2) species rubetæ: a kind of toad. Œ. R. 290. Syn. Αμελύς, ἄφωνός, ἄγλωσσός, ἄπαίδευτός. Nicander habet κωφός φρῦνός: sed q?

Λ .

Λάα, as, ή, Laa: a town in Laconia. Οί τέ Λάαν είχον Β. 585.

Λᾶάs, contr. Λᾶs, gen. λάἄös, contr. λᾶös, item Λάος, ου, δ, subst. lapis, saxum: a large stone. Λᾶἄς ἄναιδής Δ. 521. Λᾶἄν εμβάλων κάρα Phœn. 1173. Λάσς ύπαι ριπης 3.192. Υπο λάι λοχήσας Nicand. Θ. 18. De λάσς (nom.) Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Schol. Œd. C. 195. Legitur λάων M. 29.: sed hoc potest e λâs arcessiri. Syn. Λίθος, πετρός, λίθαξ, λίθας. Ερ. 'Αμαξόπληθης, πελώριός, αναιδής, ακρός, βριθύς, μέγας, στίβαρός, ξεστός, κάτώρυξ, εύτυκτός.

Λαβδάκειὄς, Λαβδάκϊδης, ου, ό, ortus a Labdaco: of or sprung from Labdacus. Τῷ Λαβδἄκείφ

παίδι Œ. R. 275. Phœn. 813.

Λάβδἄκὄς, ov, δ, Labdacus: the father of Laius. Εξέφυσε τοῦ δε Λάβδἄκον Phœn. 8.

Λἄεὴ, η̂s, ἡ, prehensio; ansa, capulus, manubrium ; prætextus : a handling, receiving ; a handle, hilt ; a pretext. Ουκ ἔν αργύρου λἄδῆ Æsch. Sup. 942. Syn. Επάφη, κώπη, πρόφασις,

Λάβρἄγὄρεω. See Λάβρεύὅμαι.

Λάβρἄγὄρης, ου, ό, procaciter loquax: brawling. Λαβρἄγὄρην ἔμἔναι Ψ. 479. Syn. Λάβρὄς, βρἄσὐστομός, ελευθερόστομός, ακριτομυθός, αμετροεπής, χελίδων.

Λάβράζω. See Λάβρεύδμαι.

Λάβραξ, ακός, δ, lupus marinus: a pike or sturgeon. Αλλ' ου λάβρακας κάτἄφάγων Μιλησίους Eq. 361.

Λάβρεύὄμαι, Λάβροστομεω, Λάβράζω, loquor rapide et cum præfestinato impetu : to speak much Τι πάρος λαβρεύξαι αι δε Ψ. 475. and quick. P. V. 335. Δήμια λαθράζουσι Nicand. A. 159. Syn. Θράσυστομέω, έλευθέροστομέω, φλυαρέω.

Λάβρος, ον, ο, ή, valde vorax; vehemens: voracious; violent. Πῦρ κἄτασθέσαι λἄβρόν Orest. 688. Syn. Αδηφάγος, πόλυς, δεινός, χάλεπός,

πρόπετής.

Λάβρόσσυτός, ου, ό, ή, cursu concitus; with hurried course. P. V. 622. See Aăspos and Θεόσσυτός. Syn. Λάβρος, επίσσυτος, τάχυς.

Λάβροστομέω. See Λάβρεύομαι.

Λάβρωs, voraciter; impetuose, celeriter: voraciously; violently. Κτηνδς κύων δάφοινός αξτός λάβρως P. V. 1058. Syn. Αναιδώς, σφόδρα, χάλξπως, δεινως.

Λάβυρινθός, ου, ό, locus tortuosus flexus habens, labyrinthus; nassa: a place containing many windings and intricacies, a labyrinth, maze; a net. "Εδος σκόλιου λάθυρίνθου Call. 4.311. On the various meanings of this word, see Creuzer in Meletemat. e Disciplina Antiquit. Part I. p. 85. Ερ. Πολύγναμπτος, πολυξλικτος.

Λἄγἄρὄς, ἡ, ὄν, laxus, non plenus: slack, loose. Eccles. 1167. See below. Syn. Χἄλἄρὄς,

Λάγαρύζομαι, laxus et vacuus sum; tenues placentas comedo: to be slack and empty; to eat thin cakes. Εκ κηθάριου λάγάρυζομένου Eccl. 674. SYN. Εκκένουμαι.

Λάγδην. See Λάξ. Λαγἔτης, ου, δ, dux populi: a leader of the people. Τεκε δελαγετας Olymp. 1.144. answered by ὖπἄτὄν έρχἔται. Syn. Αρχηγός, στρἄτηγός, ήγεμων, άγος, κοίρανος.

Λαγίδης, ου, δ, a Lago ortus: sprung from Lagus. Λαγίδας Πτολέμαιος Theoc. 17.14. The old reading 'O Λάγιδαs is properly rejected by Salmasius, Gaisford, and other distinguished scholars, though retained by Morell and Maltby, since the first syllable of Aayos is long. See Lucan, 5.62. and 8.692.

Λάγἴνὄς, η, ὄν, leporinus: of a hare. μένοι λάγίναν ερικύματα Agam. 117.

Λάγοδαίτης, ου, δ, qui lepore vescitur: one who feasts on a hare. Μάχιμους εδάη λάγοδαίτας Agam. 121.

Λάγος. See Λάγωος.

Λαγχάνω, ελάχον, είληχά et λελογχά, sorte accipio aut constituor: to receive or be appointed by lot. Λάγχανον αίψα δε οίκος ξ. 233. Syn. Απόλαγχάνω, κληρόδμαι, μοιράδμαι, τυγχάνω.

Λάγωδόλία, as, ή, leporum venatio: shooting or hunting the hare. Τόξα λαγωθόλιαι τέ Call.

Λάγωθόλον, ου, τὸ, pedum quo lepores fugientes petuntur: a pole used in catching and killing hares. 'Ροικον το λάγωδολον Theoc. 4. 49. SYN. Κὄρϋνη.

Λαγώδιον, ου, τὸ, lepusculus: a little hare. Κείπου σικύον ιδοιέν ή λαγώδιον Acharn. 519. See Aŭywos.

Λάγωθηράω, lepores venor: to hunt hares. Κᾶτ' ἔλἄγωθήρα Lysist. 789. Syn. Κὔνηγἔτἔω.

Λάγων, ὄνὸς, ή vel ó, ilia, lateris cavitas laxior: the small guts, the flank. Έρρηξε λάγδνδε εις μεσον πάρ ομφάλον Hec. 557. Syn. Κενεών, λάπαρα, ιξύς.

Λάγωσς, Λάγσς, οῦ, et Λάγως, ω, δ, lepus: a hare. Ἡ πτῶκἄ λἄγωόν Χ. 310. Eustath. e Soph. affert γλαῦκἔς ικτίνες λάγοί. (Steph. ed. Valpy, col. 5537.) Και μαν φέρω χανας λάγως ἄλώπἔκας Acharn. 843.

Λάγῷὄς, ψά, ῷὄν, leporinus: appertaining to a hare. Τἄ λἄγῷὰ τἄχξως τοὺς στἔφἄνους ἄνείρἔτε Acharn. 970. Ερ. Αελλόπους, τάχύπους, ωκύπους, πόδώκης, ελάφρος, δειλός, όρεσκωδς, χάρὄπὄς.

Λάγώs. See above.

Λάδων, ωνός, ό, Ladon: a river in Arcadia; the name of the serpent, which watched the garden of the Hesperides. Πέδον ῷ ἔνῖ Λάδων Apoll. 4.

Λαέρκης, ĕŏs, ὁ, Laërces: the chief of the Myrmidons; (2.) a famous goldsmith. Αλκίμέδων Λαέρκεσς υίδς Π. 197.

Λαέρτης, Λαέρτἴδς, Λάρτἴδς, ου, δ, Laërtes: the father of Ulysses. Μοῦνον Λαέρτην Αρκείσἴδς υίδν π. 118. Hec. 402. Troad. 423. Ep. Aρκεισἴάδης, ἄμύμων, δἄίφρων, μἔγἄλήτωρ, αντἴθἔός, ήρως, πεπνυμενός, γερων, δύσμορός.

Λαερτιάδης, Λαρτιάδης, ου, ό, Laertiades: the son of Laërtes. Λαερτιάδης πείθει στρατιάν Hec.

132. Rhes. 906.

Λαερτίος. See Λαέρτης.

Λάζομαι, Λάζομαι, capio, prehendo: to lay hold of, seize, grasp. Οδάξ λαζοίατο γαΐαν Β. 418. Med. 952. Syn. Λαμβάνω, ἔπίλαμβάνω, ἔφάπτόμαι, κράτ έω.

Λάθα, Dor. pro Λήθη, q. v.

Λάθικηδήs, έσs, δ, ή, curas oblivione tegens: causing sorrow to be forgotten. Είποτε τοι λάθϊκηδέα Χ. 83. Syn. Παυσίλυπος, παυσίπονος, παυστήρϊός, λαθϊπόνός.

Λαθίπονός, ου, ό, ή, laborum et molestiarum oblitus: forgetful of pain. Λαθίπονον δ' οδύναν Trach. 1023.

Λαθίφθογγός, ὄν, vocis oblivionem inducens: causing the tongue to forget its office. Θάνάτοιο λαθιφθόγγοιό δότηρες Hes. Scut. 131.

Λαθίφροσύνη. See Λήθη.

 $\Lambda \hat{a}\theta \delta s$, Dor. pro $\Lambda \hat{\eta}\theta \delta s$. See $\Lambda \hat{\eta}\theta \eta$.

Λάθρα, Λάθρη, Λάθραίωs, clam, clanculum: privately, secretly. Λάθρα τἔθνηκἔ τλημόνως Πόλυξένη Troad. 40. T. 165. Eur. El. 26. Syn. Κρύβδην, κρύβδα, κρυφίως, κρυφαίως.

Λάθραῖος, αία, ον, clandestinus: clandestine. Helen. 1574. See Λάθρα. Syn. Κρυπτός, κρυ-

πτάδίδς, ενδόμυχός.

Λάθραίως. See Λάθρα. Μή τω λάθραίως τέκνα Eur. El. 26.

Λάϊγξ, ιγγός, ή, lapillus, calculus: a pebble. Πυκίναι λάιγγες εχονται ε. 423. Syn. Λίθαξ, λἴθάς, ψηφός. Ερ. Μαρμάρξη.

Λαϊειδε, δν, ad Laium pertinens: of Laius. Œ. R. 1216. Sequitur prosodiam τοῦ Λαϊδε, ut in Œd. R. 1167.: Των Λαϊου τοίνυν τις ην γεν-

Λαίθαργός, ου, ό, ή, clandestinus: secretly working, back-biting. Soph. ap. Eustath. (Steph. ed. Valpy, col. 5770.)

Λαικάζω, scortor; publico: to fornicate; to expose to the people. Eq. 167. Syn. Πορνεύω,

Λαικαστής, οῦ, ὁ, et Λαικάστρια, ας, ή, scortator; meretrix: a whoremonger; a courtezan. Acharn. 79. Εκ τρίων λαικαστρίων Acharn. 503. 528. Syn. Πόρνος, πόρνη.

Λαίλαψ, ἄπὄς, ή, turbo, procella: a whirlwind. Ζεύς λαίλἄπἄ τείνει Π. 365. Syn. Κἄτάϊξ, ἄελλἄ, χειμών. Εr. Ερεμνή, βἄθεῖἄ, δεσπέσἴη, κἔλαινὴ, μἔγάλη, πολλὴ, δεινη, στὕγἔρὰ, σμερδάλεα, στονόεσσά, χειμέρια. Phr. see Λ. 305-309.

Λαίμα, ατός, τό; Λαιμός, οῦ, δ, guttur; gula; fames: the throat; greediness; hunger. Av. 1562. Ion 1037. Syn. Αυχήν, ασφάρἄγὄς. Ερ. Ευτρέπές, βρότειον, ευκέλαδον, βάθυ, ευρύ,

Λαιμάττω, avide deglutio: to devour greedily. Eccles. 1178.

Λαιμόρυτός, ου, ό, ή, e gutture profluens: flowing from the throat, throat-cut. Helen. 360. See Autoputos.

Λαιμός. See Λαίμα.

Λαιμότομέω, jugulo: to cut the throat, kill. Apoll. 4. 1601. Syn. Σφάττω.

Λαιμότομος, Λαιμότμητος, ου, ό, ή, jugulans; jugulatus: throat-cutting; throat-cut. Hec. 207. Phœn. 465. Λαιμοτόμος is the active, λαιμότομος is the passive form: λαιμότμητος has no change in its accentuation.

Λαϊνέος, Λάϊνος, η, ον, lapideus: of stone, made of stone. Phæn. 114. Πρόσειμι δραυστώ λαϊνώ τειχίσματι Herc. F. 1099. Syn. Λιθίνος,

κράνάδς, παιπάλδεις.

Λαΐον, Dor. pro Λήϊον, q. v.

Λαιός, à, όν, sinister, lævus: left, left-handed. Herc. F. 158. Syn. Σκαιός, αρίστερός, επάρίστἔρὄς, ευώνὔμὄς.

Λάισs, ov, o, Laius: king of Thebes and father

of Œdipus. Εκ δε τοῦδε Λάιον Phœn. 9. Λαιὄτομέω, segetem seco: to cut corn, reap. Ούθ' ἄμἄ λαιὄτομεῖς Theoc. 10. 3. Syn. Θερίζω,

ἄμἄω. Λαϊς, ἴδος, ή, Lais: the name of two famous courtezans at Athens. Ερά δε Λαϊς ου δία σε τοιs Αιγυπτίοις Plut. 179. Λαϊς etiam Dorice

pro Ληίs, q. v. Λαισήἴον, ου, τδ, breve scutum, parmula: a light shield made of untanned hides. Λαισήἴα

τε πτέρὄεντα Μ. 426.

Λαιστρυγονίος, α, ον, Læstrygonius: Læstrygonian. Τηλέπύλον Λαιστρυγόνζην κ. 82.

Λαιστρύγων, ὄνὄς, δ, Læstrygon: a Læstrygonian, one of a savage nation in Sicily according to some, but more probably in Italy on the coast of Campania. See Damm. in P. R. Φοίτων ίφθιμοι Λαιστρύγονες κ. 119.

Λαῖτμα, ἄτος, τὸ, mare profundum, mare magnum : the deep, the sea. T. 267. Syn. Βἄθὄς, βένθὄς, κῦμἄ. Ερ. Εχθρόξενὄν, πλἄτῦ.

Λαίφος, εσς, τό; Λαίφη, ης, ή, vestis crassa; velum: a coarse garment; a sail. Hec. 112. See also Call. fr. 245. Syn. Φαρός, χλαίνη, iμάτιον, τρίβων; (2) ίστιον. ΕΡ. Ούριον, ευυφές, περιώσιον.

Λαιψηρόδρομός, όν, velociter currens: running swiftly, rapid. Iph. A. 207. Syn. Ποδώκης, πόδας ωκύς, ταχύς, ελαφρός, αιψηρόκελευθός.

Λαιψηρός, à, όν, velox: swift, rapid. Helen. 554. Syn. Τάχϋς, θόος, λαιψηρόδρομός, q. v.

Λάκάζω, clamito: to cry aloud. Αύειν λάκάζειν σωφρόνων μισήματα Sept. Th. 170. Syn. Ληκέω (q. v.), ηχέω, ἔλέλίζω, βόἄω. Λάκαινά. See Λάκων.

Αἄκεδαιμδνίσε, α, δν, Lacedæmonius: a Lacedæmonian, Spartan. Έγωγε μισῶ μὲν Λἄκεδαιμδνίουε σφόδρα Acharn. 509. See Λάκων.

Λακέδαίμων, ὄνός, ή, Lacedæmon. Αλλ' ή Λάκεδαίμων που 'στιν όπου 'στιν αύτ ή! Nub.

Εν. Κοίλη, κητώεσσα, ευρυχόρδε, δία, 214. ολβία.

Λακερυζά, ης, ή, loquax, garrula: chattering. Κρώζη λακέρυζα κορώνη Hes. Op. 746. Syn. Λάλὄς, εύλάλὄς.

Λάκξω 2. a. ξλάκον, insono: to utter a loud sound. Μή νῦν λἄκήσης λίσσὄμαί σ' ω 'ρμίδιον Ραχ 382. Πηλίας ήιξεν μελίη λάκε δ' ασπίς υπ' αυτης Υ. 277. Λα in διαλακέω producitur in Nub. 409. citato ad illud verbum. Syn. see Λη-

Λακίνισν, ου, τὸ, Lacinium: a promontory in Magna Græcia. Το Λακίνιον άπερ ο πύκτας Theoc. 4. 33.

Λάκις, ιδός, ή; Λάκισμά, άτος, τὸ, fissura, proprie cum crepitu facta: a shred, rent. Hoías ποθο άνηρ λακιδάς αιτείται πέπλων Acharn. 423. Troad. 497. Syn. 'Ρηξίς, ράφη, τραθμά.

Λακκόπρωκτός, ου, ό, cinædus: a catamite. ^Ω λακκόπρωκτέ πάττε Nub. 1330. Κάτἄπύγων.

Λάκκος, ου, δ, lacus, fossa, cisterna, vivarium, puteus: a ditch, pit, cistern, fish-pond, well. Eccles. 154.

Λακτίζω, calcitro: to kick, spurn. P. V. 906. Syn. Κάτἄπἄτἔω.

Λάκτις, τως, ή, stimulus, seutica: a prick, spur. Call. fr. 178. Syn. Σκυτάλη.

Λάκτισμά, ἄτὄς, τὸ, calcitratio: a kicking at, a rejection of. Agam. 1591. See Blomf.

Λάκων, ωνός, δ; Λάκαινά, ης, ή, P. N., Lacon, Lacæna: a Lacedæmonian, man or woman. 'ὅ Λἄκων ἄθηναίων ἴκἔτης κὰθέζἔτο Lysist. 1139. 1300. Λάκων with the first syllable long is the name of a slave. Theoc. 5. 2.,

Λάκωνϊκός, ή, όν; Λάκωνϊς, ϊδός, ή, Lacedæmonius: Lacedæmonian. Eccles. 405. Hom. Apoll. 410. See above. Syn. Λάκεδαιμονίος, Σπαρτϊάτης. ΕΡ. Αισχρόκερδης, δίειρωνόξενός, εύπεπλός.

Λάκωνομάνεω, Lacedæmoniis nimis faveo: to be mad in favour of the Spartans. Ελάκωνομάνουν άπαντες άνθρωποι τότε Αν. 1280.

Λάλάγεω, vociferor; cano: to rattle; to chant. Τέττιγες λάλάγεθντες έχον Theoc. 7. 139. Syn.

Φων εω, ηχ εω, ἄν ιἄχω, ἄν ἄβο ἄω, λάλ εω.

Λάλεω, loquor: to speak. Οὖτος σἴ λάλεις οὖτος σἴ λάλεις Thesm. 1083. This word does not occur in Homer or the three tragedians, if Seberus and the other Indices may be depended upon. Syn. Αυδάω, φθέγγομαι, φωνέω.

Λἄλημἄ, ἄτὄς, τὸ, sermo, loquacitas: talk, chattering. Androm. 929. See above. Syn. Λάλἴα, μῦθός. Ερ. Ἡδῦ, δηλόν, βάρβἄρὄν.

Λἄλητἴκός, ἡ, ὄν, garrulus, loquax : garrulous. Τοῦ λἄλητἴκοῦ Εq. 1381. See below.

Λάλία, as, ή, loquela, pronuntiatio: talking, pronunciation. Και μή λάλίαν μόνον ασκήσαι Nub. 931. Syn. Λάλημά, βάξις.

Λάλλη, ή, lapilli littoris marini aut fluminis: pebbles on the sea-shore. Theoc. 22. 39. Syn.

Λάλος, ου, δ, ή, compar. λάλίστ ξρός, α, δν. loquax: loquacious, chattering. Ἦσσον λάλον σου πεμπέτω τιν άγγέλον Eur. Sup. 472. Syn. Λάλητικός, αδόλεσχός, φλύαρός, άθυρό-

Λαμάχίππιον, ου, τδ, Lamachus eques, vox ab Aristophane conficta: dear knight Lamachus. A χαιρε Λαμάχίππιον Acharn. 1207.

Λάμἄχὄς,ου, δ, Lamachus: an Athenian general, who was killed before Syracuse in the Peloponnesian war. Εκέλευσε Λάμαχός σε ταύτης της

δράχμης Acharn. 960.

Λαμβάνω, f. λήψομαι, 2. a. ελάβον, capio, consequor: to take, receive, seize. Λαμβάνων εις παίδ' τμόν Herc. F. 222. Syn. Καταλαμβάνω, πάράλαμβάνω, άρνυμαι, δέχομαι, κομίζομαι, φέρόμαι.

Λαμπάδηφόρος. See λαμπάδοῦχός. Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas; vinculum quo in vulnere curando utuntur : a small lamp; a surgeon's bandage. Έρι οισύπηρα λαμπάδίον περί το σφυρόν Acharn. 1176.

Λαμπάδουχός, et Λαμπάδηφόρδς, ου, δ, ή, tædifer: torch-bearing. Λαμπἄδοῦχὄς ἡμἔρα Iph, A. 1504. Agam. 303. See Portus's Lexicon Ionicum, at the word Λαμπάδηφορός.

Λαμπάς, άδός, et Λάμπη, ης, ή, fax, lampas, funale; machina bellica: a torch, light, link; a warlike machine. Λαμπάδας τ' ἄνασχέθειν Med. 1023. Eumen. 390. Syn. Λαμπτηρ, δάις, λύχνός. Ερ. Άκρα, αίθοψ, κξραύνϊός, αιγλήεσσα, καλλίφεγγής, ουράνομήκης, φάεννή. PHR. Λαμπάδων σέλάς, θέωρος Εικάδων.

Λαμπετάω, Λάμπω, luceo: to shine as a torch. Androm. 772. A. 104. Syn. Εκλάμπω, ἄμα-

ρύσσω, στίλθω, αυγάζω.

Λαμπετίδης, ου, ό, Lampetides: the son of Lampus. Λαμπετίδης ον Λάμπος εγείνατο Ο. 527.

Λαμπ ἔτἴη, ης, ή, Lampetia: daughter of the sun. Λαμπέτιη τάνυπεπλός μ. 375.

Λάμπη. See Λαμπάς.

Λαμπίτω, ŏŏs, ή, Lampito: one of the female characters in the Lysistrata of Aristophanes. Ω φιλτάτη Λάκαινά χαιρέ Λαμπίτοι Lysist. 78.

Λάμπος, ου, δ, Lampus, (1) the father of Dolops; (2) one of Aurora's horses. O. 527.

Λάμπουρός, ου, δ, Lampurus: the name of a dog. Theoc. 8, 65.

Λαμπρομάχος, ου, δ, Lampromachus, the brother of Epharmastus the Opuntian. 'Olymp. 9. See Maxn.

Λαμπρός, à, όν, splendidus: shining, bright. Eur. Sup. 912. Syn. Αγλάσε, παμφάνδων, τηλαυγήε,

τηλ ξφάνης, αστράπτων, μαρμαίρων.

, Λαμπρύνω, clarum reddo; med. emineo : to cause to shine; midd. to be distinguished. 'Ομμάσιν λαμπρύνεται Eumen. 104. Syn. Φαιδρύνω, καλλύνω, καλλωπίζω.

Λαμπρωs, splendide: brightly, clearly. P. V.

858.

Λαμπτήρ, ηρός, ό, fax fulgens: a blazing torch. Iph. A. 34. Syn. see Λαμπάs.

Λαμπτηρουχία, as, ή, lucernarum observatio; the holding of torches, or a night-watch holding torches, to give signs with them. Κλαίουσα λαμπτηρουχίας Agam. 863.

Λάμπω. See Λαμπεταω.

Λαμυρός, à, όν, voraginosus: devouring, dreadful. Σκεπτόμενος λάμυρους δε Theoc. 25. 234.

Λανθάνω, Ληθάνω, Λήθω, f. λήσω, 2. a. ελάθον, (2) med. Λανθάνδμαι et Λήθδμαι, (1) lateo: to escape the notice; (2) obliviscor, oblivisci facio: to forget, to cause to forget. Πάντας ελάνθανε 93. η. 222. α. 308. Syn. Κρύπτομαι, εξάπατάω, κάτάκρυπτόμαι, (2) άμνημόνεω, επίλήθομαι, (3) λήθη παραδίδωμί, λήθην ποίουμαι.

Λανός. See Ληνός.

Λὰξ, Λάγδην, calce: with the foot or heel. E. 620. Soph. fr. Phædr. 3.

Λαξπάτητός, ου, ό, ή, calce pulsatus: trodden upon by the heel. Antig. 1275. See Πάτεω.

Λαδγόνος, ου, δ, Laogonus. Αυτάρ ο Λαδγόνον Υ. 460. Ερ. Θράσυς.

Λαὄδἄμας, αντός, δ, (1) Laodamas: Laodamas; (2) populum domans: host-destroying. Τοις ἄρὰ Λαϋδάμας 3.132. Sept. Th. 335.

Λασδάμειά, as, ή, Laodamia. Ίππολοχον καλ

Λαδδάμειαν Ζ. 197.

Λαὄδίκη, ης, ή, Laodice: (1) one of Priam's daughters; (2) a daughter of Agamemnon, better known by the name of Electra. Λαδδίκην ἔσαγουσά Ζ. 252.

Λαὄδὄκὄς, ου, δ, Laodocus. Λαὄδὔκω ős οί σχἔδον Ρ. 699.

Λαὄθὄη, ης, ή, Laothoë: a concubine of Priam. Γείνατο Λασθόη Φ. 85.

Λαὄκὄων, ωντός, ό, Laocoon: the uncle of Meleager. Λαὄκὄων Οινησός Apoll. 1. 192.

Λαὄκὄωσἄ, ης, ή, Laocoosa: the mother of Lynceus and Ida. Λαὄκὄωσἄ φἴλον Theoc. 22. 206.

Λασμέδεια, ας, ή, Laomedia. Ευαγόρη καί Λασμέδεια Hes. Theog. 257.

Λαὄμεδοντιάδης, ου, ό, a Laomedonte natus: the son of Laomedon. Λαομέδοντιάδης εῦ ειδότα O. 527.

Λασμεδόντισς, σν, Laomedontius: of Laomedon. Λασμεδόντιε παι Troad. 821.

Λαόμεδων, οντός, δ, Laomedon: a king of Ττου. Αμύμὄνα Λαὄμέδοντα γ. 236. Ερ. Αμύμων,

έκπάγλος, κράτξρος, άγήνωρ. Λαὄπάθης, εσς, δ, η, quod populus patitur: suffered by the people. Pers. 939. See above

and Πἄθος. But in the above passage Burney and Blomf. suggest alterations of this word.

Λαόπόρος, ου, δ, ή, per quem populus transit: conveying the people over. Pers. 118. below.

Λαὄς, οῦ, et Attice Λέως, λέω, ὁ, populus, multitudo: a people, multitude, host. Σπείρει φίλιππον λαόν ευθύνων δόρί Hec. 9. 530. Syn. Δημός, πλήθος, όχλος, στράτος, όμαδος. Ερ. Φίλιππός, ορθός, τευχεσφόρος, ύθριστης, ξύνοικος, τέτράπτολίς, αυτόχθων, επώνυμός, πενης, επιφύλιός, ναυθάτης, ουκ επακτύς, ατάσθαλός, αριστός, παυρότερός, σόός, πόλυς, παθρός, όμόπτολίς, βράσυς, τάχυπειθής.

Λάος. See Λάας.

Λαὄσεθής, εσς, a populo cultus: revered by the people. Pyth. 5. 129. See below. Syn. Ύψιπολίς.

Λαοσσόός, ου, ὁ, ἡ, qui populum agitat seu concitat : exciting the people to war. Oιŏμενος λαοσσὄὄν χ. 210.

Λαότρόφός, ov, b, ή, oxyton. populum augens et alens; parox. a populo auctus; maintaining many people; maintained by the people. Olymp. 5. 9. See below.

Λαοφθόρος, Λαόφονός, ου, ό, ή, populum perdens vel cædens: destructive to the people, host-destoying. Καὶ στἄσῖν Ἑλλήνων λαοφθὄρὄν Theogn. 779. Theoc. 17. 53.

Λαὄφὄνός. See above.

Λαὄφὄρὄς, Λέωφὄρὄς, ου, δ, ή, populum ferens, pertinens ad viam publicam: bearing the public, pertaining to the high road. Λαὄφόρον κάθ οδόν O. 682. Anacr. 107. Syn. Koivos, δημόσϊός.

Λαπάζω, inanio, spolio: to empty, plunder. 'Η μην λαπάξειν άστυ Sept. Th. 527.

Syn. Αλαπάζω, εκλαπάζω, άρπάζω, εκπορθέω, ἄφἄνίζω, πέρθω.

Λăπăρă, as, ή, pars inter costas nothas et ossa, ilia: the flank. Αντίλοχος λάπάρης δέ Π. 318.

Syn. Λάγων, ιξύς, ητρόν. Λάπέρσα, αιν, τω, Lapersæ: the surname of Castor and Pollux. Νή τὼ Λἄπέρσα νὴ τὄν Ευ-ρώταν τρἴτον Soph. fr. Lacæn. 3. Syn. see

Δίοσκόροι. Λάπίθαι, ων, οί, Lapithæ: the Lapithæ, a warlike clan in Thessaly. Ες Λάπίθας ελθόνθ' ϕ . 297. Εr. Αιχμηταί, ϋπέρθυμοι, ἔρισθἔνἔἔς,

Λάπτω, lambo: to lap, swallow. Π. 161. Syn. Αναρδόφεω, πίνω, λείχω, λάφύσσω, κατάπίνω,

λίχμάζω. Λαρινός, η, ὄν, saginatus, pinguis: fattened, fat. Παλαί μεγά και λαρινόν επός τι Αν. 465. SYN. Λιπάρος, ήδυς.

Λάρισσα, ης, ή, Larissa: (1) a city in Troad; (2) in Thessaly; (3) the name of a female. (2) Οιμόν η 'πι Λάρισσαν φέρει Alcest. 851. Ερίβώλαξ.

Λαρισσαίος, αία, ον, Larissæus: of Larissa. Χώ Λαρισσαίος του ξμόν Theoc. 14. 30.

Λαρκάγωγός, ὄν, corbem gestans: basket-bearing. Τούς λαρκάγωγούς εξόρους οίσειν ξύλα Eur. fr. Autol. 1.

Λαρκιδίου, ου, τὸ, corbiculus: a little osier basket. 'Ως τόδε το λαρκιδίου ου προδώσω ποτέ Acharn. 340. (a Pæonic tetrameter.) Syn. Köφίνος, κορμός.

Λάρκος, ου, ό, corbis e vimine plexa: an osier basket. Acharn. 351. Syn. Κὄφἴνός, κορμός.

Λάρναξ, ἄκὄς, ή, capsa, loculus: a chest, coffer. Λάρνακ' ες αργυρέην Σ. 413. Syn. Κίθωτος, χηλός, αντίπηξ, θυλάκιον. Ερ. Δαιδάλξα, κοίλη.

Λάρος, ου, ό, avis marina, valde vorax, gavia aut fulica; avarus: a gull; an avaricious fellow. Ἡν δ' Ἡρἄκλἔει τις βοῦν λάρω Αν. 567. Κλέωνα του λάρου δώρων ελόντες και κλόπης Nub. 582.

Λαρός, jucundus, gratus : agreeable, sumptuous. Αυτός ενὶ κλίσζη λαρον πάρα δείπνον εθηκας Τ. 316. Syn. Ἡδῦς, γλὕκῦς, χάρἴεις, τερπνὸς.
 Λαρτἴάδης. See Λαερτἴάδης.
 Λάρτἴός. See Λαέρτης.

Λάρυγγίζω, f. Attice ἴω, late diducto gutture vociferor, occlamo: to utter a hoarse sound, to bawl. Eq. 357. See below. Syn. Κάτάβὄάω.

Λἄρυγξ, υγγός, δ, guttur, gula : the windpipe, throat. Εκ τοῦ λάρυγγός εκκρεμάσας Υπέρβολον Εq. 1363. Syn. Φάρυγξ, ασφάράγος, λαυκάνία.

Λάσανον, ου, τδ, lasanum; vasculum: a pot; a pipkin. Πρός τη κεφάλη μου λάσανα κατάθεις πέρδεται Pherecr. Crapatillis.

Λάσἴαύχην, ενός, cervicem hirsutam habens: having a shaggy mane, shaggy. Λόφίας λάσί-

αύχενα χαίταν Ran. 822.

Λάσιός, α, όν, hirsutus, hispidus; animosus, virilis: hairy, shaggy; manly. Τοίσι δ' δις λά-σιος μέγας Ω. 125. Syn. Δάσυς, δάσυθριξ, δάσυμαλλός, άνδρειός.

Λάσκω, alte loquor: to utter aloud. Androm. 669. ΝΥΝ. Λέγω, φθέγγομαι, ληκέω, λάλέω.

Λάτινός, ου, δ, Latinus: a son of Ulysses and Circe. 'Αγρἴον ηδέ Λάτινον Hes. Theog. 1011. Λάτμιός, ὄν, Latmius : of Latmos, a mountain in Caria. Λάτμιον αν νάπος ηλθέ Theoc. 20.39.

Λατόγενής. See Λητόγενής. Λάτρεία, ας, ή ; Λάτρευμά, άτος, τὸ, servitus, servitium, veneratio: service, ministry, worshiping. Φοιβείαισι λάτρείαις Phœn. 232. Iph. T. 1276. Syn. Θεράπεία, δουλεία, δούλευμα, δρησκεία. Ερ. Καλλίστη, πολύχρυσος.

Λάτρευμά. See above.

Λάτρεύω, servio pro mercede, famulor, ministro: to serve, wait upon, to be a mercenary soldier. Iph. T. 1116. See above. Syn. Oĕpă-

Λάτρἴος, α, ον, servilis, ministerialis: of a servant, servile. Olymp. 10. 34. See below.

Λάτρίς, ἴος, ὁ, ἡ, servus, famula: a servant. Εν δόμοις έχειν λάτριν Ιοη 1342. Syn. Οικέτης, δμώς, θής, δοῦλὄς. Ερ. Πἄλαιὄς, ἄγύρτης, δεινὄς, πενέστης, αρχαίδς.

Λάτρου, ου, τὸ, merces famuli: a servant's wages. Call. fr. 238. See above.

Λάτυμνόν, ου, τὸ, Latymnus: a mountain near Croton. Αμφί Λάτυμνον Theoc. 4. 19.

Λατώ. See Λητώ.

Λαυκάνία, in pros. Ion. Λευκάνία, as, ή, guttur. gula: the throat. Μή και λαυκάνιην δέ Apoll. 2. SYN. Aaimos.

Λαῦρα, as, ή, platea lata, vicus: a broad way, a street. Pax 99. Syn. 'Ρύμη, στἔνωπος, οδος. Λάφυγμος, οῦ, ὁ, deglutitio: gluttony. Δάπάνης λάφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος Nub. 52. Syn. Αδηφάγια.

Λάφυρον, το, spolia et cætera præda: plunder, Καὶ μὴν λἄφύρων αυτός Rhes. 179. Syn. Ένἄρα, λεία, σκῦλἄ, σύλη.

Λἄφύσσω, avide deglutio: to devour greedily. Αἷμα λάφύσσετον Σ. 583. Syn. Λάπτω, κάταπίνω, δοινάδμαι, λαιμάσσω, λάπάζω.

Λάχαίνω, effodio olera; fodio: to dig up vegetables; to dig. Τη μεγάλην ελάχαινε Mosch. 4. 96. ΕΥΝ. Σκάπτω, ὄρύττω, τἄφρεύω.

Λάχάνον, ου, τὸ, olus, olera: pot-herbs. έν ἄγριοισι τοις λάχανοις αυτός τράφεις Thesm.

Λάχανόπωλήτρια, ας, Λάχανόπωλίς, ίδος, ή, olerum venditrix: a woman who sells herbs. Ευριπίδου τοῦ τῆς λἄχἄνὅπωλητρίας Thesm. 394. Vesp. 495.

Λάχειά, as, ή, mollis, molli solo: soft, having soft soil. Ένθ' ακτή τε λάχειά κ. 509. Quidam

legunt τ' ἔλἄχεῖἄ.

Λάχἔσις, ἔως, ἡ, Lachesis; fatum: one of the three Fates; fate. Κλωθώ και Λάχξσίς σφίν

Hes. Scut. 258. Ερ. Χρυσάμπυξ.

Λάχη, ης; Λάχδς, ἔός, τό; Λάχμός, οῦ, ὁ, sors: a lot, portion, share. Τάφων πάτρψων λάχαί Sept. Th. 908. answered by πόλυφθόρους ϵ ν δάt. Eumen. 335. ι. 445. Syn. Κλήρωσις, πάλος, μοιρά.

Λάχμος. See above.

Λάχνη, ης, ή, lanugo: soft hair, down. Ούλη δ' ἔπἔνηνὄθἔ λάχνη Κ. 134. Syn. Ίουλος,

τρίχωμα.

Λἄχνήεις, εσσἄ, ἔν; Λἄχνώδης, ἔὄς, ὁ, ἡ, pilosus; gramineus; hairy, grizzly; grassy. Ετίσατο λαχνήεντας Β. 743. Καὶ μὴν λαχνωδές γ' οῦδὰς Cycl. 538. Syn. Δἄσὕς, λἄσἴος, δἄσὕθριξ, ποιήεις, χλόξρός, ανθηρός.

Λάχνώδης. See Λάχνήεις.

Λάχὄς. See Λάχη.

Λάω, attente specto: to look attentively at. Ασπαίροντα λάων τ. 229. Syn. Βλέπω, απόβλέπω, σκύπξω, λεύσσω.

Λέαινά, ης, ή, leæna, a lioness. Lysist. 231. Ετ. Τόκας, πύρπνόος, όρεία, ωμότοκός.

Λέβης, ητός, δ, lebes: a cauldron, kettle, basin. μ. 237. Syn. Αγγείον. Ερ. Πάτρφος, χάλκεσς, παμφανόων, ανθεμόεις, απύρος, κάλος, λευκός, αίθων, επηετάνος, αργυρέος, βόος άξιός.

Λεγνωτός, ὄν, fimbriatus: fringed. Call. 3.

SYN. Θυσσάνδεις.

Λέγω, ξω, colligo; seligo; dico; cubare facio; med. cubo, jaceo: to gather; to select; to speak; to make to lie down; midd. to lie down. 257. Syn. Συλλέγω, μέτρξω, αυδάω, ἔρξω, ενεπω, φημί, κείμαι, κάτάκειμαι.

Λέηλατέω, depopulor, prædor: to carry off plunder, take away booty. Λέηλατήσει χρόνον έγω δ' ἄπόλλυμαι Αj. 343. Syn. Ληστεύω,

πορθέω, άρπάζω, λωπόδὖτέω, ληίζομαι.

Λεία, as, ή, præda: plunder. Λείας ἄπάσας Aj. 26. Syn. Ληϊς, άγρα, λάφυρά, ποίμνιά, βοσκήματα.

Λειάγδρη, ης, ή, Leagora. Λειάγδρη τε καϊ Ευάγδρη Hes. Theog. 257.

Λειαίνω, polio, lævigo: to polish, level. Πᾶσαν λειανέω Ο. 261. Syn. Ξέω, κοσμέω. Λείδω, fundo, libo: to pour, to shed. Iph.

Α. 650. Syn. Είθω, στάζω, σταλάζω, σταλάσσω, σπένδω.

Λείμαξ, ἄκὄς; Λειμών, ῶνὄς et ώνὄθεν, δ, pratum: a meadow. Κάτα λείμακα λόγχαις Phœn. 1587. Hipp. 74. Ερ. Ανθηφορός, χλόξρος, ἄκήρἄτος, κομήτης, ηρίνος, ανθέμοεις, ασφόδελός, ζάθεός, εράτεινός, μάλακός, άρίπρεπής, ανθεμώδης, δρόσερός, πορφύρεδς, βόδόεις, κομήτης. ΡΗΒ. Ανθέσι δάλλων χλωροίς. -- Λητούς ἄνάπαυλαι βἄθεῖἄν ἄνἄ χλόαν. See also Hipp. 75-79.

Λειμών. See Λείμαξ.

Λειμώνἴος, α, ον; Λειμωνίς, ἴδος, ή, pratensis: of the meadow. Κάπο γης λειμωνίας Agam, 543. Call. fr. 457.

Αειοντόμάχης, ου, δ, qui cum leone pugnat: who fights with a lion. Τον λειοντόμάχαν Theoc.

Λείος, α, ον, lævis: smooth, even. Theoc. 5. 90. Syn. Λευρός, όμαλός, μαλακός, λισσός, λίσπὄς.

Λειότης, ητός, ή, lævitas: smoothness. P. V. 502. Syn. Λείον, τό.

Λειπογαμός, ου, ό, ή, qui conjugem deserit: abandoning the marriage-bed, faithless. Orest. 1299. See Tăµŏs.

Λειπόπάτωρ, ὄρός, ὁ, ἡ, qui patrem descrit: forsaking a father. Orest. 1298. See Πάτήρ.

Λειπτέος, ον, linquendus: to be left. Herc. F. 1377.

Λείπω, linguo, relinguo; deficio: to leave, to abandon; to fail. Phœn. 1443. Syn. Απολείπω,

Λειρίδεις, εσσά, έν, liliaceus, suavis, tener: of the lily, sweet, tender. "Ο τοι χρόα λειρίδεντα Ν. 830. Syn. 'Ηδύς, ανθίνός, ανθέμόεις.

Λείριον, ου, τὸ, lilium: a lily. 'Ως δ' ότε λείρια καλά Apoll. 1. 879. Syn. Κρίνον, κρίνος. Ερ. Λευκόν, ευπέταλον, λευκόχροον, ανθεμόεν.

Λειστός, ή, όν, prædabilis: to be plundered. Ούτε λεϊστή Ι. 408.

Λειτός, ή, όν. See on the word Λιτός.

Λειχήν, ηνός, δ, impetigo, mentagra: a devouring ulcer, gangrene. Eumen. 788.

Λειχήνωρ, ὄρός, δ; Λειχόμύλη, ης, ή; Λειχόπίναξ, ακτός, ό, Lichenor, Lichomyle, Lichopinax: the names of mice in the Batrachomyomachia, 214. 29. 99. See Μὔλη and Πἴναξ.

 $\Lambda \epsilon l \chi \omega$, lambo, lingo: to lick. Vesp. 738. Syn. Λάπτω, λίχμάζω.

Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ: a remainder, a relic. Λείψανον Φρυγών λίπειν Troad. 717. Ερ. Πἄλαιὄν, κωφόν.

Λειώκριτός, ου, ό, Liocritus. Τον δ' Ευηνορίδης Λειώκρϊτός β. 242.

Λείων, pro Λέων, q. v.

Λέκανη, ης, ή; Λέκανἴον, ου, τδ, pelvis; catinus: a dish; a plate. Τον σπόγγον έχων εκ της λεκάνης Vesp. 600. Acharn. 1109.

Λεκϊθόπωλίς, ίδος, ή, quæ pisa vendit: a oman who sells peas. Ἡ λεκϊθόπωλίν ου γάρ woman who sells peas. αν τοσουτονί Plut. 427.

Λἔκἴθὄς, ου, ἡ, vitellus, ovi luteum; the yolk of an egg; Λἔκἴθὄς, δ, pisum: a dish made of peas. Πίλον λἔκἴθον πἄρἄ γραός Lysist. 561.

Αεκτός, η, όν, (1) lectus: chosen, select; (2) dicendus: to be told; (3) dictus: told. Eur. Sup. 366. Syn. 'Αριστός, (2) βητός, θεμίτος ειδέναι. — Λέκτος, ή, is also a part of

mount Ida. Hom. Apoll. 217.

Λέκτρου, ου, τδ, lectus: a bed, couch. Med. 1345. Λέκτρον is more commonly used in the plural number, especially by Euripides, and then denotes marriage, &c. Syn. Κοίτη, ευνή, λέχος, δέμνιον, δάλαμος. Ερ. Νόθον, πονηρον, χρονίον, χρηστον, άθικτον, κάκον, δοῦλον, φιλον, φυτάλμίον, στερόον, βασιλίκον, καινόν, στρωτόν, αλλότριον, αισχρον, ακήρατον, μετρίον, ανύμφευτον. γάμήλιον, μάλακον, νύμφιον, μάκαριον, σύναιμον, πόλυπόνον, κεδνόν, άγνον, παρθένειον, έρατον, διάδρομον, νυμφιδίον, στυγέρον, θέοπονητον, έπίσημόν, φοίνιον. ΡΗΚ. Τὰς ανάνδρου κοίτας λέκτρον, λέκτρων ἄθίκτων ξυναλλάγαλ, λέκτρων κοίται ἔρημοι, λέκτρων τρύφημα φίλον, κλίσια λέκτρων δόλϊα, λέκτρων σκότια νυμφευτήρια, λέκτρων ευναί.

Λέλεγες, ων, οί, Leleges: a nation which came from Caria to assist the Trojans. K. 429. Ep. Φϊλοπτόλξμοι,

Λέλογισμένως, prudenter: deliberately. Iph. Α. 1021. Syn. Σύν ετως, φρόνζηως.

 $\Lambda \in \mu \beta \check{o}s$, ov, δ , navicula: a cutter. Theoc. 21. 12.

Λέμμα, ατός, τό, cortex, liber: a peeling, bark. Av. 675.

Λέόντειδς, et Αέόντέδς, ἔα, contr. $\hat{\eta}$, ἔδν, leoninus: of a lion. Δ έρμα λέόντειον Theoc. 24. 133.

 $Λ \check{\epsilon} ον τ \hat{\eta}$, with $δ \check{\delta} ρ \grave{a}$ understood, pellis leonis: a lion's skin. Ran. 46. 432. 498.

Λέοντόπους, πόδός, leoninos pedes habens: lion-footed. Eur. fr. Œdip. 16.

Λἔοντὄφτης, ἔός, a leone genitus: lion-born. Τάνδε λεοντόφυη Bacch. 1192. Syn. Λεόν.

Λεοντοχλαινός, ου, δ, ή, pelle leonis amictus: clad in a lion's skin. Τίν με λεοντόχλαινε σὔοκτὄνϵ Call. Epigr. 35. 1.

Λέπάδνον, ου, τὸ, antilena: that leather thong with which the ζυγδν was fastened, and connected with the μασχαλιστήρ. Ζύγὄν $\epsilon \nu$ δέ λέπαδνα Ε. 730. Λέπαδνός seems also to be used as an adjective in the sense of adharescens, joined or yoked to. Eumen, 565. See Pauw's note in Butler's Æschylus. Ερ. Κάλον, χρύ-

Λέπαιδς, α, δν, (1) montanus, præruptus: mountainous; (2) corticibus abundans: abounding with cork trees. Hipp. 1243. Syn. 'ὄρειὄs, | ηλίβάτος.

Λέπαργός, ὄν, albus: white. Theoc. 4. 45.

SYN. Λευκός, αργήεις.

 $\Lambda \check{\epsilon}\pi\check{\alpha}s$, $(\Lambda \epsilon\pi\check{\alpha}s$,) $\check{\alpha}\delta\check{o}s$, $\check{\eta}$, (2) $\Lambda \check{\epsilon}\pi\check{\alpha}s$, $(\Lambda \acute{\epsilon}\pi\alpha s$,) τδ, (1) concha petræ adhærens: a limpet; (2) rupes, promontorium: a rock, promontory. Ωσπερ λέπας πρόσεχομένος τῷ κίονι Plut. 1096. Αγέλαῖα μεν βοσκήματ' άρτι προς λέπας Bacch. 666. Syn. (1) Κόγχη, (2) πέτρα, ἄκρον. Ερ. (2) Πέτραϊον, ύλη έν, Ιδαΐον.

Λἔπαστὴ, ῆs, ἡ, genus poculi, conchæ formam

habens: a shell-cup. Pax 916.

Λεπράς, άδός, ή, aspera: rugged. Λεπράς εφ' ξι σπεύδων Theoc. 1. 40. Syn. Τραχεία.

Λεπρέον, ου, τό; Λεπρέος, ου, δ, Leprium: a town in Elis or Arcadia. Πτολιέθρον ο Λέπρειον πέφατισται Call. 1. 39. Av. 151.

Λεπρός, α, όν, asper: rough. Τους δ' ζμαντάς εκ λέπρων Acharn. 724. Syn. Τραχύς.

Λεπτάλεσς, Λεπτός, ή, όν, tenuis, subtilis, gracilis: thin, subtile, slender. Λεπτάλξη φωνή Σ. 571. Κ. 226. Syn. Ισχνός, ασθένης, άφανης, ουτίδανός, αμένηνός.

Λεπτὄβἄθης, εσς, δ, η, minime profundus: shallow. Æsch. Sup. 4. See Băθŏs.

Λεπτόδομος, ον, tenuiter ædificatus vel textus:

slightly built. Pers. 117.

Λεπτδλόγεω, minuta et subtilia disputo: to speak subtilely. Nub. 319. Syn. Λεπτουργέω, μικρόλογουμαι, σοφίζομαι, αντιλόγεω.

Λεπτολόγος, ου, ο, ή, qui subtiliter disserit:

subtilely speaking. Ran. 875.

Λεπτομίτος, ον, tenui licio textus: finely woven. Androm. 831. See Mitos.

Λεπτός. See Λεπτάλεός.

Λεπτότης, ητός, ή, tenuitas, subtilitas: refinement, subtilty. Nub. 153.

Λεπτουργέω, subtiliter ago: to refine. Hipp.

923. Syn. Λεπτόλόγξω.

Λεπτουργής, εσς, δ, ή, subtili artificio factus: finely wrought. Hom. 30. 14. Syn. Λεπταλέος, λεπτός, δαιδάλξός, δαίδάλός.

Λέπυρου, Λέπυριου, ου, τδ, putamen ovi vel nucis: an egg-shell or nut-shell. 'Η δέ κόρυς το λέπυρον επί Batrach. 130. Theoc. 3. 95.

Λέρνα, ης, ή, Lerna: a river and marsh in Argolis. Phœn. 622.

Λερναίος, α, ον, Lernæus: of Lerna. Phæn. 194. Λεσδίάζω, Λεσδίζω, Lesbiam ago: to act the Lesbian woman. Ran. 1308. Vesp. 1337.

Λέσεϊος, α, ον; Λεσεϊς, ίδος, ή, Lesbius: of

Lesbos. Eccl. 920. I. 271.

Λέσδος, ου, ή, Lesbos: an island in the Ægean Sea. Ω. 544. Ερ. Ευκτιμένη, ηγάθεη, ην εμό εσσα, ι έρά.

Λεσχάζω, garrio: to prate, chatter. Theog.

Syn. Φλυαρέω. 613.

Λέσχη, ης, ή, publicum ædificium, ubi otiosi confabulabantur et mendici nonnunquam pernoctabant; diversorium, Hes. Op. 495.; conventus, confabulatio: a place for loungers and of entertainment for the idle or destitute; meeting, conversation. σ. 328. Ερ. Σύγκλητός, πόνηρα, μάκρα, κακόστομος.

Λευγάλεσς, α, ον. luctuosus, perniciosus: deplorable, destructive, sad. Λευγάλξοι τ' ξσόμεσθά β. 61. Syn. Ολέθρισς, ολόσς, αλγεινός,

Λευγάλεως, graviter, tristi animo: mournfully. Ένθα κέ λευγαλέως Ν. 723.

Λευκαίνω, dealbo: to make white. Iph. A. 157. Λευκανθής, έὄς, δ, ή, florem album seu canos

capillos habens: white-flowered, hoary, blue. Nem. 9. 55.

Λευκάνϊα. See Λαυκάνῖα.

Λευκάς, άδός, ή, Leucas: a famous rock on the coast of Epirus. Λευκάδος πέτρας άπο Cycl. 166. See Damm. and Ovid. Epist. Sapph.

Λεύκασπίς, ίδος, ό, album clypeum habens: white-shielded. Λεύκασπίν εισορωμέν Phœn.

1115.

Λεύκη, ης, ή, alba populus: the white poplar. Nub. 1007. Phr. Ἡρακλἔὄς ἰἔρὄν έρνὄς.

Λευκήρετμος, ὄν, albis remis instructus: white-

oared. Iph. A. 283. See Ερέτμος. Λευκήρης, ἔός, δ, ή, albus : white, hoary. Pers. 1057. Blomfield remarks that this is the only instance of npns in composition with an adjective. But we find ισήρης Iph. T. 1473., μεσσήρης, Ion 909., ἀλιήρης, Hec. 454., and the numeral adjectives compounded with npns.

Λευκιππίδες, ων, αί, Phœbe et Hilaïra: the daughters of Leucippus, or their priestesses.

Helen. 1465.

Λεύκιππός, ου, ό, albos equos habens; albis calcatus equis: having white horses; trodden by white horses. Pyth. 9. 146. Syn. Λευκόπωλός.

Λευκίτης, ου, ό, candidus: streaked with white. Theoc. 5. 147. Syn. Λευκός, λέπαργός.

Λευκὄθέα, ης, ή, Leucothea: the same as Ino.

Iph. T. 271. Phr. see €. 334. Λευκόθριξ, ἴχος, qui candido est capillo: white-

haired. Θῦσαι λευκότριχα κριόν Av. 971. Λευκοϊόν, ου, τὸ, alba viola: a white violet. 'Η καί λευκδίων στέφανον Theoc. 7. 64.

Λευκὄκύμων, ὄν, albos fluctus habens: having

foamy waves. Orest. 987. See Κῦμα. Λευκόλόφας, ου, δ; Λευκόλόφός, albam cristam

habens: white-crested. Phœn. 118. Ran. 1014. Λευκόπηχύς, εσs, candidos cubitos habens: white-armed. Bacch. 1196.

Λευκόπληθης, εσς, δ, η, albatis plenus: full of 'Ως λευκόπληθης ην ίδειν ή people in white. κκλησία Eccl. 387.

Λευκόπους, όδός, albos pedes habens: white-footed. Cycl. 72.

Λευκόπτερός, ου, δ , $\hat{\eta}$, albas alas vel alba vela habens: white winged or sailed. Hipp. 749. Λευκόπωλός, ον, albos habens equos: having

Λευκός, $\dot{\eta}$, $\ddot{o}\nu$; (2) Λεῦκός, ov, \dot{o} , (1) albus: white; (2) Leucus. Orest. 951. Δ. 491. Syn. Αργήεις, λευκήρης, λευκίτης, λέπαργός, λαμπρός, δίαυγής, ευτύχής, λευκόφἄής, λευκόχρως.

Λευκοστέφης, έὄς, δ, η, alba lana velatus: covered with white wool. Λευκοστέφεis έχουσα

Æsch. Sup. 338. See below.

white horses. Aj. 672.

Λευκόστικτός, ου, δ, ή, albis maculis distinctus: marked with white spots. Iph. A. 222.

Λευκόσφυρός, ου, ό, ή, candidos habens pedum malleolos: white-ankled. Θάλαμον λευκοσφύρου Heas Theoc. 17. 32.

Λευκότρόφός, όν, albas baccas gerens: producing white berries. Av. 1100.

Λευκυφάης, εσς, album nitens: shining, white, sparkling. Iph. A. 1054. See Φάσς. Syn. see Λευκός.

Λευκόχἴτων, ωνός, candidam tunicam habens: white-robed. "Ηπάτά λευκόχἴτωνα Theoc. Ερ.

Λευκόχρωs, ωτος, albam cutem habens: with

a white colour or skin. "ὅθἔν ἔμάν τἔ λευκοχροά κείρομαι Phœn. 332. (Pæon. trim.)

Λευκώλἔνὄς, ου, ὁ, ἡ, pulchras ulnas habens: fair-armed. Z. 371. Syn. Λευκόπηχὔς.

Λευρός, ὰ, ὄν, lævis: smooth, polished. Hec. 693. Syn. Λείδς, ὅμἄλος, πλάττς, ευρύχωρος, ευρύς.

Λεύσζμός, ου, δ, ή, lapidatorius: of stoning. Λεύσζμον δοῦναι δίκην Orest. 607. Syn. Λἴθὔλευστός, λευστήρ.

Λευσμός, οῦ, ὁ, lapidatio: stoning. Eumen. 189.

Λεύσσω, video: to see. Orest. 383. Syn. Βλέπω, δέωρεω, δράω, δέρκδμαι, βλέμεαίνω.

Λευστήρ, ήρος, ό, lapidator: a caster of stones. Sept. Th. 183. Syn. Λεύσιμος, λίθυβολος.

Λεύω, lapido: to throw a stone at. Πέτροις δε λεύει μνημά Eur. El. 328. Syn. see Κά-

Λέχαιὄς, ου, δ, Lechæus: an epithet of Neptune, as having a temple at Lechæum. Πὔσειδάωνἴ Λέχαίω Call. 4, 271.

Λέχεποίης, ου, δ, herbosus: grassy. Δ. 383.

SYN. Ποιήεις, χλοηφορός.

Λέχήρης, έδς, lecto adfixus : confined to a bed. Phæn. 1557.

Λέχδς, έδς, τδ, lectus: a bed, the marriagebed. Hipp. 153. Syn. and Ep. see Λέκτρου.

Λέχρισς, α, δν, obliquus: oblique, bent. Αλλάξασά λεχρία πάλιν Med. 1165. Syn. Δόχμισς, δόχμος, εγκάρσισς, σκόλισς, λοξός.

Λέχρις, oblique: obliquely. Apoll. 3. 238.

See above.

Λέχω, όὄς, Λέχωϊς, ἴδός, ή, puerpera: a woman in labour. Eur. El. 654. Call. 4. 236. Syn. Τόκἄς, τἔκοῦσἄ, παιδότὄκὂς, αρτἴτὄκὂς.

Λεχώϊον, τό, puerperii lectus: childbed. Ωγυγίον κάλεουσι λεχώϊον Απίδανηες Call. 1. 14.

Λέχωϊς. See Λέχώ.

Λέων, ροϋτ. Λείων, οντός, δ, leo: a lion. Phoen. 422. Ε. 782. Ερ. Πυρίφλεγων, όρεστέρος, όρειος, εχθρός, άγριος, έναυλος, άλκιμος, δεινός, όλδος δοδόφρων, δρεστρόφος, ύποδρα ίδων, αίθων, άναιος, άμαιμακέτος, βρίαρος, δάσστερνός, δάφοινός, έριβρεμέτης, δύος, καρτέρος, καρχάροδους, λάχνήεις, ξανθός, ξανθόκομός, πελωρίος, σμερδάλεος, χαιτήεις, όρεσκωός, φόδερος, φοίνιος, σθένει βλέμεαίνων, βλδούρος, βάρυφθέγκτης. Phr. see Λ. 543—556. and Trach. 1108.

Λέωργός, οῦ, ὁ, ἡ, facinorosus: wicked. P. V. 5. Syn. Πάνουργός, πάντολμός, δημόχὰριστὴς,

ανδρόφονός.

Λέως. See Λαός.

Λεωφόρος. See Λαόφορος.

Λήγω, cesso, desino, abstineo: to cease, abstain from. Phoen. 1087. Syn. Απόλήγω, παύδμαι, δκνέω, ἀνάβάλλδμαι, κάτάλήγω.

Λήδα, ας, ή, Leda. Παΐδ΄ αγκάλαισῖ πἔρἴφἔρων Λήδα δ΄ ἄμα Orest. 458. Ερ. Πὅτνἴα, καλλίσφὔρὄς, ἄπάλὴ, βἄθὔκολπὄς, βἄθὕζωνός, Αιτωλίς. Ρηγ. Κὕκνου δὔλἴαὐχἔνος γὄνὄς.

Αηδάριδν, ου, τὸ, vestis trita seu æstiva: a thread-bare or thin summer coat. Καὶ ληδάριδν τί πρῖασθαι Αν. 716. Syn. Θἔρίστρῖον.

Ληθαΐος, ου, το, rete: a net. Theoc. 21.10. Αηθαΐος, ου, Lethæus; oblivionem inducens:

Αηθαίος, δν. Lethæus; oblivionem inducens: Lethæan; consigning to oblivion. Call. 4. 234. Syn. Αμνήμων.

Ληθάνξμὄς, ου, ό, ή, oblivionem habens ventorum, quietus: tranquil. Λαθάνξμον τε μἴν ὥραν Simon. fr. 18. Syn. Γάληνὄς, εὐδἴὄς. Ληθάνω. See Λανθάνω.

 $\Lambda \eta \theta \eta$, $\Lambda \ddot{\alpha} \theta \ddot{i} \phi \rho \ddot{\sigma} \ddot{\sigma} \dot{\nu} \eta$, $\Lambda \eta \sigma \mu \ddot{\delta} \sigma \ddot{\nu} \dot{\nu} \eta$, ηs ; $\Lambda \ddot{\eta} \theta \dot{\delta} s$, Dor. $\Lambda \ddot{\alpha} \theta \ddot{\delta} s$, ĕos, $\tau \dot{\sigma}$; $\Lambda \ddot{\eta} \sigma \tau \ddot{i} s$, $\ddot{\eta} s$, oblivio: oblivion, forgetfulness. $\Delta \dot{\eta} \theta \eta$ est etiam Lethe, fl. apud Inferos: a river of Hell. Orest. 207. Iph. T. 1278. Apoll. 4. 356. Hes. Theog. 59. Theoc. 23. 24. Cycl. 171. Syn. $\ddot{\Lambda} \mu \nu \eta \mu \ddot{\sigma} \ddot{\sigma} \dot{\nu} \eta$. Phr. $\Lambda \dot{\eta} \theta \eta s$ $\ddot{\alpha} \tau \ddot{\epsilon} \kappa \mu \alpha \rho \tau \ddot{\sigma} \nu \nu \ddot{\epsilon} \phi \ddot{\sigma} s$.

Ληθός. See above.

Λήθω, Λήθομαι. See Λανθάνω.

Ληϊάς, άδός, ή, prædando capta: captive. Αηϊάδας δε γυναϊκάς Apoll. 1. 611. Syn. Δόριάλωτος, δυριθήρατος, αιχμάλωτις, ληϊστή.

Ληϊβόττὴρ, ῆρὸς, ὁ; Ληϊβότειρὰ, ας, ἡ, qui et quæ segetes depascitur, et arva vastat: feeding on and wasting corn. Σύδς ὡς ληἴβότείρης σ. 29.

Ληίζόμαι, prædor: to obtain by plunder. Πότ' ούτι που λελήσμεθ' Helen. 474. Syn. Θηράω, αλίσκω, αίρεω, άρπάζω, εξενάρίζω, φέρω, άγω.

Λήιδν, Dor. Λάιδν, ου, τδ, seges: a corn-field, crop. Ληίοῦ αλδήσκοντός Ψ. 599. Syn. Στάχὺς, άστάχὺς. Ερ. Αγλάδν, ἄγλάδκαμτόν, στάχὺηφὸ-ρὸν. Phr. Δημήτἔρὸς ἵἔρὸς ακτὴ, ὄφελλὅμἔνον Δἴὸς όμθρφ.

Ληϊς, ΐδος, ή, præda, pecus: plunder, cattle. Ζεὺς ληϊδά δώη ξ. 86. Syn. Λεία, ἄγρα, λἄφυρἄ,

σκυλά, ἔνἄρά. Ερ. Πολλή, μἔνὄεικής.

Ληϊστήρ, ῆρὄς, Ληΐστωρ, ὅρὄς, Ληϊστής, Ληστής, οῦ, ὁ, prædator: a plunderer, pirate. ι. 254. ο. 426. Hom. 6. 7. Alcest. 782. Syn. Κλόπευς, κλώψ. Ερ. Πολύπλαγκτός, ἄπηνής, ἄνάρσἴος, μιαιφόνός, ωμήστης. Ριπ. Ψυχήν παρθέμενός, κάκον αλλοδάποιοί φέρων.

Ληϊστός, η, ον, spoliatus: taken for plunder,

carried off. I. 406.

 Λ ηῖτἴs, ἴδὄs, ἡ, prædatrix, prædam agens: plundering, fem. Καὶ τὰ γ' Αθηναίη ληίτἴδἴ Κ. 460.

Λήϊτός, ου, δ, Leïtus: one of the Theban commanders in the Trojan war. Λήϊτος δ' ὁ γηγένής Iph. A. 259.

Λήκω, verb. inus. 2. a. ἔλἄκὄν, p. m. λἔλακἄ, Ion. λἔληκᾶ, sono, loquor: to sound, resound, speak. Λἄκἕ δ' ασπἴς ὑπ' αυτῆς Υ. 277. Syn. Βράχω, βόἄω, φωνέω, ἴἄχω, ἄυτέω, ὑλακτέω, βρέμω, βροντάω.

Ληκϋθειός, εία, ειόν, ampullacius: loud-sounding. Call. fr. 319. See below.

Λήκὕθὕς, ου, ἡ; dimin. Ληκὕθἴόν, ου, τὸ, (1) lecythus, arcula pigmentorum: an oil cruet, a smelling-box; (2) parva lecythus: a small cruet, ἑλαιόν ουκ ἐνεστῖν εν τῆ ληκῦθφ Αν. 1589. Ran. 1243.

Λήλαντός, Ληλάντίδς, ου, δ, campus Eubœæ: a plain in Eubœa. H. Apoll. 220. Call. 4. 289. Λημά, ἄτός, τδ, voluntas, indoles, animus:

Αημα, άτός, τὸ, voluntas, indoles, animus: will, purpose, courage. Cycl. 591. Syn. Φρδνημά, θυμός, αξίωμά, θράσος, βούλευμά, βουλη,
ρώμη, ανδρεία. Εν. Τέθηγμενόν, τύραννικόν, γενναίον, κακόν, θράστ, ἄπότομόν, αριστόν, βάρβαρόν,
ἀνειμένον, ευγένες, δεινόν, τοξουλκόν, εύτολμόν,
δούριον, αιθόν.

Λημάτιἄω, forti sum animo: to show a determined spirit. 'ἴθἴ νῦν ἔπειδὴ λημάτιζας κἀνδρεῖὸς εῖ Ran. 497. Syn. Μἔγὰ φρονέω.

Λήμαω, lippio: to be blear-eyed. Plut. 581.

Syn. Οφθαλμίζω, γλαμάω.

 $Λήμη, ηs, \dot{η},$ (1) gramia, pituita crassa: a concretion; (2) lippitudo: blearedness. Plut. 581.

Λῆμμα, ἄτὄς, τὸ, res qua accipitur; proventus: what is taken; income. Antig. 313. Syn. Κέρδὄς, δῶρὄν.

Λήμνῖος, α, ον, Lemnius: of Lemnus, Lemnian. Pax 1162. See Damm. in Λήμνος.

 $\Lambda \hat{\eta}\mu\nu\delta s$, ov, $\hat{\eta}$, Lemnus: an island in the Ægean sea, off the coast of Thrace. Hec. 875. ΕΡ. $\Lambda\mu\phi$ iἄλδs, $\alpha\mu\pi$ ἔλδεσσἄ, $\eta\gamma$ ἄθέη, εϋκτίμενη, κράνἄh,

Ληναίτης, ου, δ ; Αηναίκος, ad festum τῶν Ληναίων pertinens: belonging to the festival of Lenæus. Θορύδον χρηστὸν Ληναίτην Eq. 547. (Απαρæst. dim.) Τῶν πότξ Ληναίκῶν ῆλθ' ὕπὸ Καλλίσην Epigr. in Athen. 414.

Αηναΐον, ου, τὸ, Lenæum: (1) the theatre in which the festival called (2) Ληναΐα, τὰ, in honour of Bacchus, was celebrated. Acharn.

504. 1154.

Αηναιών, ῶνὄς, δ, mensis in quo Ληναῖὰ celebrabantur: the month Γἄμηλῖὰν (January), in which the Ληναῖὰ were celebrated. Hes. Op. 502.

Ληνός, Dor. Λανός, οῦ, ὁ, et (2) Λῆνός, ἔός, τὸ, (1) lacus preli torcularii ubi uva exprimuntur: a wine vat or press; (2) vitta lanea: a woollen fillet. Λανόν ἔπιθρώστεις Theoc. 7. 25. Eumen. 44. Ερ. (1) Ευστάφυλός.

Λῆξῖς, ϵως, ἡ, (1) portio quæ sorte obtingit: a portion; (2) quies, cessatio: a cessation, rest. Eumen. 508. Syn. Λάχη, λάχος, κλήρωσῖς, κλῆρὸς, μερῖς, (2) παῦλά.

Ληπτέος, ον, capiendus: must be taken. Eq.

602.

Ληρέω, nugor, ineptio: to play the fool. Plut. 517. Syn. Φλύαρέω, αδόλεσχέω, πάρά-φρύνέω.

Λήρος, ου, ό, nugæ: a trifle, fiction. Plut. 517. Λησμόσυνη. See Λήθη. Λησμόσυνήν τε κάκων Hes. Θ. 55.

Λήστης. See Ληιστήρ.

Ληστίς. See Λήθη.

Λητειρά, ας, ή, sacerdos: a priestess. Call. fr. 123.

Αητόγενης, εσς, δ, ή; Λητόγενεια, ας, ή; Λητόγενης, ου, ό; Λητωϊας, αδός, Λητωϊς, ϊδός, ή; Λητφός, α, όν, e Latona natus seu nata: son or daughter of Latona. Ion 468. Sept. Th. 136. Hom. Merc. 521. Call. 3. 83. 3. 45. Soph. El. 570.

Λητὼ, δὄς, ἡ, Latona. Φ. 502. ΕΡ. Καλλιπάρηδς, κυδίστη, ἔρίκυδης, ηὔκόμὄς, καλλίπλοκάμὄς, πότνἴά, χρυσὕπλόκἄμὄς, καλλίσφύρός, μάκαιρά, αυχήεσσά, δείη, ἔὕπλοκάμὄς, Δηλίᾶς.

Λητώϊάς. See Λητόγενής.

Λητωϊς, Λητώδς. See Λητόγενής.

Λἴάζω, agito, jacto, separo: to move rapidly, toss, separate. Έντξρα χερσίν έχοντα λἴαζόμενον πρότι γαίη Υ. 420. Syn. Κινέω, σπεύδω, δόνεω.

Λἴαν, İon. Λἴην, valde, nimis: very greatly, too much. Αυτά δήσόμαι λἴαν Med. 532. Androm. 858. Syn. Μάλά, ἄγαν, σφόδρά, μεγά, μεγάλως, πόλύ.

Λιάρος, à, ον, calidus: warm, mild. Νίζ' τδάτι

λιάρφ Λ. 829. Syn. Χλιάρος, Θερμός.

Λίβανός, Λίβανωτός, οῦ, ὁ, ἡ, thus: frankincense. Νέκταρι Σύριας δ' ὡς λίβανου κάπνος Βaech. 144. Plut. 703. Ερ. Η ψα. Phr. Σύριον ἄγλαϊσμά.

Λἴ6άς, ἄδός, ή; Λἴ6ός, ἔός, τὸ, gutta: a drop, stream. Πιδάκδεσσά λἴ6άς Androm. 117. See also Agam. 1402. Syn. Λίψ, κρουνός, στάλαγμός, στάγών. Εν. Ανήλίζες, δρύσξρὰ, δρύσδο

εσσά, δρόσώδης, ερσήεσσά, ὕγρηλός, λυσίπονός, κάθάρὰ, δάκρυδεσσά, ἴέρὰ, ὅλῖγη.

Λίδυη, ης, ή, Libya. Κρώζουσ' ες τὴν Λίδυην μετάχωρη Αν. 710. Ερ. Διψάς, διψάλεα, δίψιος, ξηρά, Эηρότρόφος, πολυήρατος, ερήμη, πολυμηλός, πολύκαρπος.

Λἴβύκὄς, ἡ, ὄν; Λἴβύς, ὅδς, δ; Λἴβυστἴκὄς, ἡ, ὅν; Λἴβυσσᾶ, ης, ἡ, Africus: Libyan, African. Ὑποδέδιως έγωγε Λἴβύκον όρνεον Αν. 65. Herc. F. 684. Eur. fr. Lam. 2. Bacch, 979.

Aĭeŭs, &c. See above.

Λἴγἄ, Λἴγἔωs, argute: distinctly, loudly. Αμφ' αυτῷ χῦμἔνη λἴγ' ἔκώκῦἔ Τ. 284. κ. 201. Syn. Οξῦ, σφόδρᾶ, σἄφᾶ, σἄφῶs.

Λίγαίνω, clara voce voco: to call with a clear voice, to complain mournfully. Ορθως με λίγαίνειν Sept. Theb. 871. Syn. Απολίγαίνω, κηρύσσω, αλαλάζω, ἀνακηρύσσω, κλαίω, άδω.

Λίγγω, f. λίγξω, sono clare et acute: to sound shrill. Δ. 125. Syn. Κρίκω, ψὄφέω, δουπέω,

λίγαίνω, σμάρἄγξω, λίζω.

 $\Lambda i \gamma \delta \eta \nu$, stringendo, superne lacerando: by grazing the surface, slightly. χ . 279.

Λίγϵωs. See Λίγα.

Λιγνὕόεις, εσσἄ, ἔν, fuliginosus: smoky. Καρτἔρὰ λιγνὕόεντἴ Apoll. 3. 1290.

Λιγνύς, ὕός, ἡ, fuligo : soot, smoke. Sept. Th. 490. Syn. Κάπνός, ἄτμις. Ερ. Στέροψ, κάπνώδης, αιθάλοεσσά, ἔναίσιμος.

Λίγυμολπός, ου, ό, ή, argute canens: singing loudly. Νύμφαι όρεστιάδες λίγυμολποι Hom. 18. 19.

Λίγυμυθός, ου, δ, ή, clara voce loquens: clear-voiced. Λίγυμυθός ἄηδών Αν. 1381.

Αἴγύπνείων, οντός; Αἴγύπνοιός, όν, argute spirans: harmoniously sounding, loudly blowing. Ζέφϋροιό λίγυπνείοντάς δ. 567. Hom. Apoll. 28. San. Αἴγύμολπός, λἴγύφωνός, ἡδυφωνός, λίγός, λἴγύφολγός, λίγος, λἴγύφολογγός.

Αἴγῦρος, ὰ, ὄν; Αἴγὺς, εῖὰ, τ, argutus, stridulus: loud-sounding, clear-voiced, tuneful. Μάστιγι λίγῦρῆ Λ. 532. Heracl. 893. Λίγὺς is also a Ligurian. Æsch. fr. Prom. Sol. Syn. Φωνήεις, οξύμολπὸς, ψἴθῦρὸς, ἡδῦς, ἡδῦλὸγὸς.

Λίγϋς. See above.

Λι΄γύφθογγός, Λίγυφωνός, συ, δ, ή, argutam vocem habens: loud or shrill-voiced. Κηρύκεσσί λίγυφθόγγοισί β. 6. Συμπάντων λίγύφωνός Theoc. 12. 7. Syn. see Λίγυπνείων, et Λίγυρός. Λίγυφωνός. See above.

Λίγυστίς, ϊδός, ή, Ligustica: Ligurian. Κύκλωψ Λίγυστίς θ' ή σύῶν μορφώτρια Troad. 439.

Λίην. See Λίαν.

 $\Lambda \tilde{\imath} \theta \alpha \xi$, ἄκὄς; $\Lambda \tilde{\imath} \theta \check{\epsilon} \delta s$, α , $\delta \nu$; $\Lambda \tilde{\imath} \theta \check{\iota} \nu \delta s$, η , $\delta \nu$, lapideus: stony. Μήπως μ εκβαίνοντα βάλη $\lambda \tilde{\imath} \theta \check{\alpha} \kappa i$ πότ $\tilde{\imath}$ πέτρη ε. 415. 107. $\Lambda \tilde{\imath} \theta \check{\iota} \nu \delta i$ ουδέ $\partial \tilde{\iota} \rho \delta i$ αν. 614. S_{NN} . $\Lambda d \tilde{\iota} \nu \delta s$, πέτρωδης.

Λίθας, άδος, ή, lapis: a large stone. Πυκνήσιν

λϊθάδεσσι ξ. 36.

Λίθ ĕŏs, Λίθινŏs. See Λίθαξ.

Λἴθὄβόλος, ὄν, lapide ictus: hit with stones. Αἴθὄβόλον κὰτειργάσω Phœn. 1078.

Λἴθὄκόλλητὄs, ὄν, ex lapidibus conglutinatus : cemented by stones, strong. Trach. 1263. See Λἴθὄs.

Λἴθὄλευστός, ου, δ, ἡ, lapidibus obrutus vel obruendus: stoned to death, to be stoned to death. Call. Ep. 42. 5. See Λἴθός.

 Λ iθόs, ου, δ, et Ionice ή, lapis: a stone. $\Omega \sigma \tilde{\epsilon}$ δ' ἀπὸ ρινὸν τρηχὸς Λ iθόs Ε. 308. Malthy remarks under the word Λ iθόs: "(1) masc,

quum simpliciter lapidem significat; (2) fem. quum lapidem pretiosum vel expolitum; (3) pro sepulcro ponitur in Epigr.; (4) pro vitro seu lapide speculari. Arist. Nub. 767.; (5) apud eundem (Acharn. 683.) expon. βημα, seu δικαστήριον το εν Πνυκί. Vid. Hesych. Suid. in v." Syn. Λάας, λάς, πέτρα. Ερ. Ξεστός, τρητός, κατώρυξ, πυκινός, πυκνός, μέλας, τρηχυς, μέγας, μικρός, δκρίδεις, πέτραίδς, λευκός, βριθύς, δαιδάλεσς, δλόσς, δβρίμος.

Λἴθοσπάδης, ĕŏs, δ, ή, a saxo avulsus: torn from a rock. Χώμάτος λίθοσπάδη Antig. 1216.

See Aĭθŏs.

Λἴθόστρωτός, ου, ό, ή, lapidibus stratus: stonepaved, stony. Πρός λίθόστρωτον κόρης Antig.

Λίθουργός, οῦ, δ, lapicida: a stone-mason. Av. 1134. See Λἴθὄς.

Λίκμαω, ventilo, dissipo: to winnow. Ανδρών λικμώντων ότε τε ξανθή Δημήτηρ Ε. 500. Syn. Διασκορπίζω, ικμάω, λικμίζω, λικμαίνω.

Λίκμητηρ, ηρός, δ, ventilator: a winnower.

Καὶ λικμητήρος ἔρωή Ν. 590.

Λἴκνὄν, ου, τδ, cunæ; vannus: a cradle; the fan, "mystica vannus Iacchi." See in Λἴκνὄ-

Λἴκνὄφὄρὄς, ου, δ, ή, qui vannum fert: one who bears the vannus. 'Ως αὶ λικνὄφόροι χρυσ $\hat{\varphi}$ πλέα λίκνα φέροντι Call. 6. 126.

Λίκριφίς, oblique: obliquely, side-ways. Λικρίφίς αίξας ουδ' οστέον τ. 451. Syn. Λέχρις.

Λικύμνιος, ου; δ, Licymnius: the brother of Alemene. Γηράσκοντα Λικύμνιον Β. 663.

Λίλαια, as, ή, Lilæa: a city in Phocis. Οί τε Λίλαιάν έχον Β. 523.

Λίλαίδμαι, cupio, frui cupio: to be eager for, to long after. Κάτξρυκξ λίλαιδμενόν πέρ α. 315. Syn. Γλίχομαι, επίθυμεω, ποθεω, εράμαι, φίλεω, βούλομαι, σπουδάζω.

Λιλύθηις, ιδός, ή, e Lilybæo: of Lilybæum, a promontory in Sicily. Λίλυβηϊδά ναιξμέν άκρην

Apoll. 4. 919.

Λἴμενηοχος, ου, δ, ή, (2) Λἴμενήοχος, ου, (1) portum habens: having a harbour; (2) portu inclusus: being shut up in a harbour. Έκαθεν λίμενηδχδν άκρην Apoll. 2. 967.

Αἴμἔνοσκόπός, ου, ὁ, ἡ, portuum inspector: specting harbours. Μουνυχίη λἴμἔνοσκόπἔ inspecting harbours.

Call. 3, 259.

Λίμην, ενός, δ, portus: a harbour. Καὶ μεγας πλούτου λίμην Orest. 1076. Syn. Όρμος. Ερ. Μέγάς, ευξεινότατός, ευήνεμός, εύορμός, κλύτός, ναύλοχος, αμφίδυμος, πάνορμος, γλάφυρος, πόλυθενθης, χάλεπος, κάλος, εύδιος, εύξεινος, άνεμο· σκέπης, πόλιός.

Λιμηρός, à, όν, famelieus: famished. Πρέπει λιμηρόν έρωτα Theoc. 10. 58. Syn. Λιμόθνης,

πενίχρος, πένης.

Λιμναΐος, ὄν, (1) palustris: marshy; (2) epith. Bacchi: Limnæan, epith. of Bacchus.

Λιμνάς, ἄδός, Λιμν $\hat{\eta}$ τζς, ζδός, $\hat{\eta}$, lacustris: inhabiting a lake. Τὰς λιμνάδας ῶ 'γἄθε νύμφας Theoc. 5. 17: 2. 56.

Λίμνη, ης, ή, stagnum, palus; mare: a pool, lake; the sea. Hec. 446. Syn. Elds, (2) πόντδς, θάλασσά. Ερ. Χθόνία, ενύδρός, πορφύρεα, καλλίνάδς, άλία, βάθεία, κελαινή, περίκαλλής.

Λιμνητίς. See Λιμνάς.

Λιμνίσιός, ου, Λιμνόχαρίς, ιτός, nomina Ra-Pros. Lex.

narum: the names of two frogs. Λιμνίσιος δ' όχθαισί Batrach. 221. 12. See Χάρίς.

Λιμνώρεια, ας, ή, one of the Nereids. Κυμόθοη

τε και Ακταίη και Λιμνώρεια Σ. 41.

Λιμόθνης, ητός, δ, ή, fame enectus: dead with hunger. Λιμόθνης ηνεσχόμην Agam. 1245.

Αίμος, οῦ, ὁ, ("sed apud Dores et Hom. Cer. 312. generis est feminini." Maltb.) fames: hunger, famine. "Ă κέν τοι λιμόν ἔρύκοι ε. 166. Syn. Πείνη, βουλιμία. Ερ. Ατερπής, οίκτιστός, αργάλεσε, κάκος, πίκρος, στονόεις, χάλεπος,

Λίνδος, ou, ή, Lindus: a city in Rhodes. 656.

Λινόδεσμός, Λινόδετός, ου, ό, ή, Λινορράφης, čos, o, ή, lino vinctus: bound with flax or ropes. Οὖ ναῦς χἄλινοῖς λἴνοδἔτοις όρμεῖ σἔθεν Iph. T. 1044. Λίνδδεσμός occurrit Pers. 68. Λίνορέ αφής Æsch, Suppl, 140. See 'Ρἄφή.

Λἴνὄδἔτος. See above.

Αἴνὄθώρηξ, ηκός, δ, ή, lineo thorace indutus: wearing a linen breast-plate. Ολίγος μέν έην λἴνδθώρηξ Β. 529.

Λινοκροκός, όν, e lino textus: linen. Hec. 1064. See below.

Λἴνὄν, ου, τὸ, linum; chorda; rete; velum: flax, thread; cord; a net; a sail. Γεινόμενω νήσαντο λίνω η. 198. ΕΡ. Χρύσειον, κουφον, δόλὄξν, μάλακόν, πάνάγρον, λεπτόν.

Λινόπόρος, ου, δ, ή, velivolus: sail-crossing. Iph. T. 412. See above.

Λινόπτερος, ου, alas e lino factas habens:

flaxen-winged. Δἴνόπτἔρ' εδρἔ P. V. 477. See

Λινοπτάδμαι, retia inspicio: to watch the nets. Τοὺς λόφους σείων εγώ δ' εστηκά λινοπτώμενος Pax 1178. If the reading be correct, the first syllable of λινοπτώμενος, contrary to analogy, is long, the line being troch, tetram, catal.

Λίνορράφής. See Λίνοδεσμός.

Λἴνοφθὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, linum perdens: robedestroying. Choeph. 25. See Alvov.

Λίνος, ου, δ, Linus: a celebrated poet of antiquity. Γέρων Λίνος εξέδιδαξε Theoc. 24. 103.

Λίπα. See Λίπαρως.

Λἴπαίνω, pinguefacio: to fatten, to enrich. Καλλίστοισι λἴπαίνειν Bacch. 566. Syn. Αρδεύω, πιαίνω, τρέφω.

Λίπάρα, as, ή, Lipara: one of the Æolian or Vulcanian islands, anciently called Μελίγουνίς. Νήσῷ ἔνὶ Λἴπἄρη Call. Dian. 46.

Αἴπἄραῖος, ον, Liparæus: of Lipara. Έρως

δ' ἄρἄ και Λιπἄραίω Theoc. 2. 133.

Λἴπἄράμπυξ, ὕκὄς, nitido redimiculo insignis: with a rich front ribbon. Acharn. 671. Αϊπάρὄς.

Λιπάρεω, instanter rogo, persevero: to be earnest or diligent in asking, to persevere. Tour' ουκ ετ' ὰν πίθοιδ μηδε λιπάρει Ρ. V. 529. 'ἶκἔτεύω, ἱμείρω, λίσσὄμαι, δἔὄμαι, λἴτἄνεύω.

Λιπἄρης, ĕŏs, δ, ή, supplex; diligens; earnestly supplicating ; diligent. Λιπάρους χειρουργίας Lysist. 673. Syn. Ἱκέτης, ἔπἴμἔλής.

Λιπαρόζωνος, ου, ό, ή, splendida zona insignis: having a splendid girdle. Ω λίπαροζώνου θυγάτερ Phoen. 178.

Λἴπἄρδθρὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, pulchram sedem habens: having a beautiful seat. Λίπαρδθρονοισίν ήμενας ĕπ' εσχάραις Eumen. 809.

Λἴπἄροκρήδεμνος, ου, ο, ή, pulchram vittam habens: having a beautiful fillet, splendidly

adorned. Χάρις λίπάροκρήδεμνος Σ.382. Syn. Λιπαράμπυξ.

Λιπαρόπλοκαμός, ου, ό, ή, pulchram comam habens: fine-haired. Κέφαλης λίπαροπλοκαμοιο Τ. 126. Syn. Εύκομος, ηϋκομος, βάθυχαίτης. ΡΗΒ. Κἄτάσκιϊος αυχένα χαίταις.

Λίπάρος, à, ον, pinguis, nitidus, opimus, pulcher: sleek, shining, beautiful. Æsch. Sup. 1036. See above. Syn. Πίων, άβρδς, λαμπρός,

κάλος, φαιδρός, δεξίος.

Λίπαροχρόσε, ου, Λίπαροχρωε, ωτόε, nitidum colorem habens: having a bright colour or skin, bright. Χαιρέ Σελαναία λίπαρόχρο Theoc. 2. 165. 102.

Λίπἄρῶs, Λίπἄ, per apoc. pro Λίπἄρἄ, nitide: neatly, calmly. Αυτόν μέν λίπαρως γηρασκεμέν δ. 210. Κ. 577. Syn. Άβρως, άβρα, επιμέλως.

Λίποναυς, ναος, Λίποναύτης, ου, δ, desertor classis: who deserts his ship, a deserter. Agam. 205. Εκερτόμεον λίποναύταν Theoc. 13. 73.

Λίπος, εός, τὸ, adeps, pinguedo: fat, grease. Ου λίπος Απόλλωνος Call. 2.39. Syn. Κνίσσα,

δημός, ἄλειφάρ.

Λίπουρός, ου, δ, ή, cauda carens: having no tail. Τη και λίπουρα και μόνωπα δύεται Call, fr. 76.

Λἴπὄω, pinguefacio: to fatten. λἴπὄωντὰ Call. fr. 141. Καλὄν ἄεὶ

 Λ ίπτω, avide cupio: to desire, to be eager for. Sept. Th. 348, Syn. Επίθυμεω, λίλαίδμαι,

σπουδάζω. Λιρός, α, ον, impudens: impudent, bold.

Λίρος εγώ τι δε σοι Call. fr. 229.

Als, lævis: smooth. Πέτρη γὰρ λίς εστί

μ. 79.

Als, δ, leo: a lion. Εφάνη λls ηὔγενειος 0. 275. Dubitatur in Λ. 480. λίν ήγαγέ, an scribi debeat λîν', pro λîνă, nam genitivum putatur esse \u00e4uvos.

Λîs, λιτόs, δ; Λîτόν, ου, τὸ, tenue et subtile linteum : finely woven cloth. Κάτα λίτα πέτασσας Θ.441. Άνθετο λίτα δύω πολυδαίδαλα Epigr. apud Suid. Syn. Zwow.

Λίσπος, η, ον, politus: smooth, polished. Ran.

826. SYN. ALGGÖS.

Λισσάνἴὄς: "at Lacedæmon, same sense as ἄγἄθὄς: Hesych." Donnegan, Greek Lex. Ου τω σιω ουχί (pronunciand. σιουχί) πάντα γ' ω λισσάνζε Lysist. 1171. Aliter legunt λυσσάνζε.

Λισσάς, άδυς, ή; Λισσύς, η, ον, lævis; subst. læve saxum: smooth; subst. a smooth rock. Eumen. 801. γ. 293. Syn. Μἄλἄκὄς, ὄμἄλὄς,

λls, λείδs.

Λίσσὄμαι, Λἴταίνω, Λἴτἄνεύω, Λἴτὄμαι, supplico, oro: to supplicate, solicit. Alcest. 259. Eur. El. 1213. Αψάμενοι λιτάνεύσομεν Ω. 357. Κάκον καλ κῆρα λίτεσθαι Η. 47. Syn. Εύχομαι, λιπάρεω, αιτέω, λἴτἄνεύω, ἴκἔτεύω, δἔδμαι, αντἴβολέω, αντιάζω, παρακάλεω, προσκύνεω ίκτήριος.

Λισσός. See Λισσάς.

Λιστρεύω, radula utor: to use a spade or hoe, to dig about. Syn. Λάχαίνω, σκάπτω, ξύω.

Λίστρον, ου, τὸ, radula: a hoe or spade.

Λϊταίνω, Λϊτάνεύω. See Λίσσομαι.

Λἴτἄνὄς, Λἴτἄνευτἴκὄς, ή, δν, supplicatorius: supplicatory. Μέλη λἴτἄνἄ θέοισι καί Æsch. (Pæon. dim. hypercat.) Sup. 816. Ίκἐτήσϊός, ἱκτήρϊός.

Λἴταργίζω, agili gressu procedo: to move with a light step, to hurry. Λίταργιουμέν οίκαδ' ες τά

χωρία Pax. 562. Neque hic tamen locus, nec Nub. 1255. citatus ad ἄπολιταργίζω, quantitatem primæ determinant. Quod si a λιτός oriatur, prima necesse longa sit. Sxx. Λιάζω, σπεύδω, ἄΐσσω, σπέρχὄμαι, ἔπείγὄμαι, τἄχύνω.

Λἴτὴ, ῆs, ἡ, preces supplices: a suppliant prayer. Τούς δ' ὕπο γαίας ἡ γάρ σε λἴταί Hec. 146. In the plural, Λίταl is beautifully personified in Homer, I. 498. Syn. Ευχή, δἔημα, αρά, εῦγμά. Ερ. Βάρβάρος, βώμιος, ικεσίος.

Λίτομαι. See Λίσσομαι.

Αῖτὄν. See Λîs, λιτὄs.

Λιτόs, η, ὄν, tenuis, simplex, vilis: slender, simple, mean. Αφ' ης αλά λιτον επέσθων Call. Ep. 50. 1. Blomfield has in this and three other passages of Callimachus used the expanded form Λειτόs, on the authority of Photius. See his note, Call. 2. 10. Autos occurs in one of the Epistol. Eurip. Elsewhere I have not met with the word in either shape. Syn. Ψίλος, λεπτός, ολίγος, **απλούς**.

Λίτουργός, οῦ, ὁ, ἡ, facinorosus: mischievous. Τὴν δ' εκ κϋνός λἴτουργϋν αυτομήτορα Simon. 230. There is nothing by which the quantity of the first syllable of Λιτουργός can be determined. If the word be derived from λιτή and έργον, the first syllable is short; if from λιτός and έργον, it is long. ΕχΡ. Κἄκοῦργός Hesych.

Λιχήν. See Λειχήν.

Λίχμάζω, Λίχμαω, lingo, devoro: to lick, eat Καί οἱ λιχμάζεσκε Moch. 2. 94. Hes. Scut. 235. and Bacch. 687. Sen. Λείχω, κάτά-

Λίχνος, ου, ό, ή, et η, ον, gulosus, vorax: gluttonous, greedy. Εν τοῖς κἄκοῖσῖ λίχνος οῦσἄ καρδῖα Hipp. 917. Syn. Αδηφάγος, προθυμός.

Λὶψ, λἴ6ος, δ, (1) Africus: the south-west wind; (2) libatio: a libation. Schæf. in Steph. ed. Valpy, col. 5706. citat Jacobs. Anthol. 7. 182. Καὶ φἴλοσπόνδου λἴεός Choeph. 286. Syn. (2) see Aĭ6ăs.

Λιψουρία, as, ή, micturitio; a constant desire to void urine. Δίψη τις η λιψουρία Choeph. 744. See Blomf.

Λὄβος, οῦ, ὁ, jecinoris, vel auris, ima pars; acus, siliqua: the lower part of the liver, or of the ear; a husk. Eur. El. 827. Ερ. Εύτρητός. Λογάδες. See Λοχάδες.

Λόγας, αδός, ό, ή, selectus; chosen, select. Εξείλκε κόλεοῦ λόγασι δ' Αργείων στρατοῦ Hec.

542. Syn. Έκκρἴτός.

Λὄγἴδἴὄν, ου, τὸ, verbulum: a little word or saying, maxim. Αλλ' εστἴν ἡμῖν λὄγἴδἴον γνώμην ĕχον Vesp. 64. SYN. Mῦθόs.

Λογίζομαι, reputo, computo: to consider, calculate. Herc. F. 295. SYN. Ανάλογίζομαι, νομίζω, σκέπτομαι, ενθυμεσμαι, οίδμαι.

Λόγισν, ου, τό, oraculum; an oracle. Λόγια πάλαιά τῆδε γῆ σωτήρια Heracl. 406. Χρησμός, Βέσφατόν, μαντείον, Βεοπροπίον. Ερ. Κωφόν, ἵĕρόν, σἄφĕs.

Λογίος, α, ον, disertus, clarus; orationis solutæ scriptor: eloquent, illustrious; a prose writer. Nem. 6.51. See above.

Λόγισμός, οῦ, ὁ, ratiocinatio: reasoning, thought.

Ran. 973. Syn. Noûs, επίνοια, σκέψίς, λόγος, φροντίς, φρήν. Ερ. Κεδνός, κάκος, άγάθος, πινύτος. Λόγιστης, οῦ, ό, calculator: a calculator.

Anacr. 32. 5.

Λόγόs, ου, ό, verbum, sermo, ratio: a word,

speech, advice, reason, calculation. Hec. 560. Syn. 'Ρημά, επός, μῦθός, αυδή, φήμη, λόγισμός, δίανοια, ευγλωσσία. Ερ. Δίκαιδς, κένδς, βραχύς, επίφθονός, άξιος, δειλός, αιμυλίος, μάκρος, σόφος, μόνδς, κάκδς, μέγάς, χρηστός, φροῦδός, παντοῖός, ήδυς, κοινός, Βράσυς, μάταιος, πέρισσος, σώφρων, θελκτήριος, ευσχήμων, αισχρός, κεδνός, νεανίας, φίλος, λαμπρός, νεώτερός, εύφημός, πειστήρίος, εχθρός, εναντίος, ελεύθερος, πολεμίος, πίκρος, ονειδιστήρ, μαλακός, ευκλέής, αληθής, ενόρκιος, ψευδής, ετυμός, σπουδαίδς, αρχαίδς, ποίητδς, ψεύστης, ἄβρός, εσλός, εσθλός, αιπεινός, ξυνός, προσήκων, χάμαιπετής, άγάνος, δημοσίος, ζάμενής, οικτρός, σκόλιός, πτέρδεις, κακόθρόδς, τέθηγμένδς. ΡΗΒ. Ουκ εστί Πειθοῦς ἴἔρον άλλο πλην λόγος, λόγων ευφημία.

Λόγχη, ης, ή, lancea: the point of a spear, a spear. Eur. Sup. 861. Syn. Άκων, ἄκόντἴον, βέλδε, παλτόν. Ερ. Μυρία, πόλεμἴα, πάλαιὰ, αμφίτομδε, δάΐδε, δόριπονόε, μάκρὰ, φόνια. Ριπ. Λόγχης ἄκμη, δὄρὄς λόγχη.

Λογχήρης, έὄς, et Λογχόφόρος, ου, δ, ή, qui lanceam fert: armed with a lance or javelin. Iph. A. 1067. Pax 1292. Syn. Δὄρῦφορός, πολξμίος.

Λόγχιμος, et Λογχωτός, ον, ad lanceam pertinens: of the lance. Κλόνους λογχίμους τε καί ναυβάτας όπλισμούς Agam. 395. (Dochm. trim.) Bacch. 750.

Λογχόποιός, οῦ, ὁ, lancearum faber: a spearmaker. Καl λογχόποιῶν δργάνα κτᾶσθαι μἄτην Bacch. 1197.

Λογχόφόρος. See Λογχήρης. Λογχωτός. See Λόγχιμός.

Λοετρού, Λουτρού, ου, το, balneum; lustratio: a bath ; lustration. Εισόκε θερμά λόετρά Ξ. 6. Agam. 573. Syn. Βἄλἄνεῖὄν, πλὔνὄς. Ep. Επηετάνον, γλυκέρον, λυσιπόνον, λιπάρον, χάρίξν, φονίον, δρόσ ξρόν, γλυκύ, πανύστα τον, φονίον, δρόσὄξν, κάθάρὄν.

Λοετρόχοσς, Λουτρόχοσς, ου, δ, ή, ad lavacrum aptus: fit for the bath, keeping a bath. Η κ λόετροχοφ δώη υ. 297. Call. 5. 1.

Λὄξω. See Λούω.

Λοιεή, η̂s, ή, libatio: a libation. Ω. 70. Syn. Σπονδή, ἄπαρχή, δύσια. Ερ. Ψυχρά, οινηρά, φονία, Διονύσιας, αίματοεσσα, ιερά,

Λοίγἴος, αν, perniciosus : destructive. Νῦν οίω λοίγι ἔσεσθαι Φ. 533. Syn. Ολέθρισς, δλόδς, οῦλός, χάλἔπός, βάνάτδεις.

Λοιγός, αῦ, δ, pernicies, exitium : destruction. Choëph. 396. Syn. Θάνάτος, δλέθρος, λοιμός. Ερ. Αεικής, πίκρος, αινός.

Λοιδόρεω, maledico: to revile, slander. Androm. 727. Syn. Δεννάζω, βλασφημέω, κάκορρόθεω, επηρεάζω, διαβάλλω, κατάγλωττίζω, κασαλβάζω, ὕβρίζω, ὄνειδίζω, κερτόμεω.

Λοιδόρια, ας, ή ; Λοιδόρισμός, οῦ, δ ; Λοιδόρημα, convicium: railing, abuse, invective. Παύσασθέ μάχης καὶ λοιδόρίας Nub. 934. Syn. Δυσφημία, ἔρῖς, δἴἄθολὴ, ΰθρῖς, ονειδος, σκῶμμα. Φιλόλοιδόροιό γλώττης βέλεμνα κουφά.

Λοίδορος, ου, δ, ή, maledicus: slanderous. Cycl. 531. Syn. Κακήγορος, κακόθροος, κακόλογος.

Λοιμός, οῦ, ὁ, pestilentia: a pestilence. Α. 97. Syn. Λοιγός, λύμη, φθόρὰ, νόσός. Ρηκ. Έχθιστός, πυρφόρός, φθισίμερότος, κάκος, άνήκεστός. Phr. see Œ. R. vv. 168—187.

Λοιπός, η, όν, reliquus, superstes, futurus : remaining, last, future. Phæn. 956. Syn. Eniλοιπός, ϋπόλοιπός, άλλός.

Λοισθήϊός, Λοίσθϊός, Λοΐσθός, η, ὄν, postremus, ultimus: last. Χρυσοῦ λοισθής ἔθηκε Ψ.751. Λοίσθίον βλέπων τόδε Hipp. 57. and Helen. 1596. Syn. Έσχατός.

Λόκρις, ιδός, ή, subaud. γη vel χώρα, Locris: (1) Locris, a country in Greece; (2) Locrian. Αλλ' εισίν ετέροι της Λοκρίδος Οπούντίοι Αν.

Λοκροί, ων, οί, Locri: the inhabitants of Locris. Iph. A. 262.

Λοξίας, ου, δ, Loxias: a name of Apollo. Λοξία δε μέμφομαι Orest. 279.

Λοξόβατης, ου, ό, oblique incedens: going obliquely. Λοξόβάται στρεβλοί Batrach. 286. ΕΧΡ. Δόχμια βαίνων.

Λοξός, η, όν, obliquus: oblique, slanting. Eur. fr. Thes. 5. 9. Syn. see Λέχριος, σκολίος.

Λόπαδίον, ov, τὸ, dimin. a seq. Oξls δε πασα καὶ λόπαδίον καὶ χύτρα Plut. 812.

Λόπας, αδός, ή, patella, patina: a dish. Νύκτωρ τὰς λόπάδας καὶ τὰς νήσους δἴάλείχων Εq. 1034. Syn. Χύτρα, λέκάνη, τήγανόν.

Λόπός, ου, δ, cortex: bark, peel. τ. 233. Syn. Λέμμα, φλοιός.

Λουτροδοϊκτός, ον, balneo occisus: slain in

the bath. Λουτροδάϊκτος δ' ώλετ' Αχαιών Choëph. 1058.

Λοῦτρον. See Λοέτρον.

Λουτρόφόρος, ου, δ, ή, aquam ferens ad lavandum : bringing water for lustration. Phæn. 358. Λουτρόχὄός. See Λὄέτρὄχὄός.

Λούω, et Λὄξω, lavo: to wash. Troad. 1164. Ι. 320. κ. 361. Syn. Κάτακλύζω, κλύζω, νίπτω, τέγγω, πλύνω.

Λόφαω, cristam in capite habeo: to wear a crest. Pax 1211.

Λὄφεῖὄν, ου, τὸ, cristarum vel speculi repositorium: a crest or mirror case. Nub. 749.

Λόφιὰ, ᾶs, ἡ, cervix, eminentia : a neck. Φρί-ξαs εῦ λόφιἡν τ. 446. Syn. Τράχηλος, λόφος. Λόφοποίος, οῦ, ὁ, artifex cristarum galeæ: a

crest maker. Pax 544.

Λὄφός, ου, δ, cervix ; crista galeæ ; suprema pars collis: the upper part of the neck; the crest of the helmet; the brow of a hill. Herc. F. 998. Syn. Λόφια, τράχηλός, τρίχωμα, κράνός, κνημός, γεήλοφος. Ερ. Άκρος, Ίππειος, ἱππίοχαίτης, νἴφοεις, χρύσεος, Έρμαῖος, νἴφοεις, φοινίκεος, δινήεις, ηξρόφοιτός, κατάσκιός, ευαγκής.

Λόφωσίς, $\check{\epsilon}\omega s$, $\check{\eta}$, cristatura : the plumage of the crest. Av. 291.

Λόχαγέτης, Λόχαγός, οῦ, δ, cohortis ductor: the leader of a battalion. Καλ λόχαγετας μόλών Phœn. 988. Troad. 1251. Syn. Στράτηγός, ήγεμών, αρχός, άγός.

Λοχάδες, ων, αί, albugines oculorum: the whites of the eyes. Αυγάζειν κάθάραις ου δυ-νάται λόχάσιν Call. fr. 132. Aliter legunt et meliùs λὄγἄσιν, the speakers: loquuntur enim

Λοχάω, insidior : to lay wait for, waylay. Eur. ΕΙ. 225. Syn. Θηράω, δηρεύω, εφέδρεύω, ελλὄχίζω.

Λοχεία, as, ή, partus, puerperium; fœtus: childbirth; offspring. 'Η και λόχείας η νέκροῦ θίγη χέροιν Iph. Τ. 383.

Λόχευμά, ἄτός, τὸ, (1) puerperium: childbirth; (2) partus: offspring. Eur. El. 1124. Syn. Λόχεία. Ερ. Χρυσόμαλλόν, σεμνόν.

Λοχεύω, pario, parturio: to bring forth. Bacch. 3. Syn. Τίκτω, κὔέω, ωδίνω.

Λοχίτης, ου, ό, insidiator; manipularis: one who lies in ambush; one that pertains to a λόχος. 'Ανδρας λόχίτας οδ' άνηρ αρχηγέτης Œ. R. 750.

Λοχμαίος, α, ον, sylvestris: of the wood, wild. Av. 737. See below. Syn. Υλαΐός, ἄγρἴός.

Λόχμη, ης, ή, dumetum: a thicket. Τρέφειν δύναιτ' αν μια λόχμη κλέπτα δύο Vesp. 928. Syn. "Υλη. Ερ. Σκι ερά, φυλλάς, δρειάς, ξύλοχος.

Λόχος, ov, o, cohors; insidiæ: a band of soldiers; an ambuscade. Phæn. 736. Skn. Τάξις, ουλάμος, ενέδρα. Εν. Ξιφήρης, κρυπτός, ξεστός, αινός, κοιλός, πὔκινός, αινότατός, κρύφιός, σκότιός.

Λυαίος, ου, δ, Lyæus: a name of Bacchus.

Ω λυσίφρων Αυαίος Anaer. 27.2.

Λυγαίος, α, ον, obscurus, tenebricosus: gloomy, dark. 'Ομμά λυγαίας μόλη Iph. T. 110. Syn. Σκότιός, σκότεινός, ορφυαίος, δυόφερος, κελαινός. Λύγδαμίς, ίος, δ, Lygdamis: a commander of

the Cimmerians. Αύγδαμις ύθριστής Call. 3. 252. Λύγδην, singultatim: with sobs. Œ. C. 1621.

SYN. OIKTPŴS.

Λύγδἴνὄς, ὄν, e lygdo factus, candidus: made of the lygdus stone, white as marble.

λυγδίνφ τράχήλφ Asacr. 28. 27. Ατγίζω, f. ίσω, Dor. ίξω, contorqueo, flecto, vinco: to twist, bind, overpower. Πλευράν λυγίσαντος υπο ρώμης (anapæstic. dim.) Vesp. 1487. Syn. Κάμπτω, στρέφω.

Λυγισμός, οῦ, ὁ, flexio: a turn, contortion. Των αντιλόγιων και λύγισμων και στρόφων Ran.

775. Syn. Καμπή.

Λυγκεύς, εως, Ion. ηός, δ, Lynceus: one of the Argonauts. Plut. 210. Ερ. Τηλέκλειτός, ἄκρίθης όμμασι. Phr. see Nem. 10. 116. Apoll.

Λύγξ, υγκός, ή, lynx: a lynx, ounce. Alcest.

595. Ep. Μαινάλἴα.

Λυγός, ου, ή, raro δ, vitex, virga: a withe, twig. Στρεπταϊς λύγοισϊ σῶμἄ Cycl. 225. Anacr. 74. Ερ. ἀπαλή.

Λύγρος, à, ον, funestus, gravis: mournful, destructive. Τέρψεις λύγραι δε τωνδ' όπλων κοινωνίαι Herc. F. 1368. Syn. Δεινός, χάλεπός, μελεός, ελεινός, οικτρός, λευγάλεός, πένθιμός, γὄἔρὄς, ὄλἔθρϊὄς, αξιὅθρηνὄς, κάκὄς, ὅλὄὄς.

Λύδη, Dor. Λύδα, as, ή, Lyde. Καὶ Λύδα

Σἄτὔρισκὄν Mosch. 6. 3.

Λυδία. See Λύδισς.

Λυδίζω, Lydis faveo, Lydos imitor: to favour or imitate the Lydians. Και λυδίζων και ψηνίζων

Eq. 520.

Λύδἴος, α, ον, et (2) Λυδος, Lydius; Lydus: Lydian; a Lydian. Avõĩa with $\gamma \hat{\eta}$ understood, is the country of Lydia. Γόης έπφδος Λυδίας άπο χθόνός Bacch. 230. ΄Ω παῖ τἴν' αυχεῖς πότερα Λυδόν ἡ Φρύγα Alcest. 691. Ερ. (2) plur. 'Αξρόδιαιται, πόλυχρυσοι, άξροχίτων ές.

Λυδός. See above.

Λύζω, singultio: to sob, sigh. Εῖτἄ λύζει και δάκρύει και λέγει πρός τους φίλους Acharn.

Λύη, ης, ή, rixa, dissidium: a quarrel. Παίδες βιασθέντες λύα Nem. 9. 34., answered by πόρσιστά μοίραν δ' εύνδμον.

Λύθρου, ου, τδ, cruor pulverulentus: clotted gore, dust mixed with gore. Αἴμἄτι καὶ λύθρω πέπάλαγμενόν χ. 402. Syn. Βρότός, λύμά. Ερ. Φοίνϊον, αργάλξον, λευγάλξον, οικτρον.

Λύκάθας, αντός, δ, annus: the year. Τοῦ δ'

αυτοῦ λὔκἄβαντὄς τ. 306. Syn. Ενίαυτὄς. Phr. Π ερίτελλομεναι ωραι, ενίαθσιος κύκλος.

Αὔκαῖον, ου, τὸ, Lycæum: a mountain in Arcadia. Κάτ' ώρξα μακρά Αυκαίω Theoc. 1.123.

Λύκαὄνἴδης, ου, ό, a Lycaone satus: the son of Lycaon, Mænalus. Τηνό Λυκαδνίδαδ Theoc. 1.

Λύκαὄνἴός, α, ὄν, Lycaonius: of Lycaon. Υίωνοι πίνουσι Λυκαδνίης άρκτοιο Call. 1. 42.

Λύκαστός, ου, ή, Lycastus: a city in Crete. Καϊ αργίνδεντα Λύκαστον Β. 647.

Λὔκάων, ὄνὄς, δ, Lycaon. Γἔρων αιχμητά Λὔκάων Ε.197.

Λυκέη, ης, ή, subaud. δορά, pellis aut galea lupina: a wolf's skin, a helmet of wolf's skin. Καl λὔκἔην καl τόξἄ Κ. 459.

Αὔκεῖὄν, ου, τὸ, Lyoeum: a place out of Athens to the east, sacred to Apollo, where Aristotle had his school. Pax 355. See below.

Αὔκειὄς, εία, ειὄν, (1) Ep. Apollinis: Lycian, an epithet of Apollo; (2) lupinus: pertaining to a wolf. Ταῦτ' ῶ Λὕκεί 'Απολλῦν Soph. El.

Λυκηγενής, εσς, (1) in Lycia genitus: born in Lycia; (2) qui lucem generat: parent of light. Εὐχετο δ' Απόλλωνι Λυκηγενει κλυτοτόξω Δ. 119.

Λυκίδας, ου, δ, Lycidas. Τον δ' έγω αμείφθην

Λυκίδα φίλε Theoc. 7. 37.

Αϋκίδευς, εως, ό, catulus lupi: a wolf's cub.

Θρέψαι καὶ λὕκἴδεῖς Theoc. 5. 37.

Λϋκϊός, α, ὄν, Lycius: Lycian. And Αϋκία with $\gamma \hat{\eta}$ or $\chi \omega \rho \alpha$ understood denotes the country of Ίφθιμοι Λύκιοι Δάνάων Μ. 417. Ερ. Plur. Αγχιμάχηταλ, ίφθιμοι, αντίθεοι, ασπισταλ, δωρηκταί, αγήνορες.

Λυκίς, ιός, δ, Lycis: a comic poet. Είωθε

ποιείν και Λύκις κάμειψίας Ran. 14.

Λύκοκτόνός, ου, δ, qui lupos interficit: wolfkiller. Τοῦ λὔκοκτὄνου Ξἔοῦ Soph. El. 6.

Λύκομήδης, εσς, δ, Lycomedes. Υίου Αρίσ-βαντος Λύκομήδεσς P. 345. Ερ. Κρειοντιάδης, Κρείοντὄς υίὄς διός, κράτ έρὄς, άρηϊφιλός.

Λύκδοργός, Λύκουργός, ου, δ, Lycurgus: (1) a prince of Thrace; (2) the Spartan lawgiver. Τον Λυκοοργός επεφνέ Η. 142. Αν. 1296. Ανδρόφονος, κράτ ερός, μιαίφονος, Δρύαντιάδης.

Λύκοπους, πόδος, lupinos pedes habens: wolf-

footed. Lysist. 664. See below.

Λύκός, ου, ό, (1) lupus: a wolf; (2) Lycus: ycus. Έλάφον λύκου αίμονι χαλά Hec. 88. Lycus. Apoll. 2. 752. Ερ. Άγρισς, δάφοινσς, κράτερωνυξ, δρέστερος, πόλισς, σίντις, ωμοφάγος, καρχάρόδων, τραχύς, δεριμόθυμός, δήιος, αναιδής.

Λύκοῦργός. See Αϋκόοργός. Λύκοφόντης, ου, ὁ, Lycophontes. Καϊ αντίθἔον Λύκοφόντην Θ. 275. Ερ. Μένεπτολέμος.

Λὔκὄφρων, ὄνὄς, δ, Lycophron. Λυκόφρονα Ο. 430.

Λύκτἴος, ον, Lyctius: of Lyctus. Το Λύκτἴον ή τε φαρέτρη Call. 2. 33.

Λύκτος, ου, ή, Lyctus. B. 647.

Λύκων, ωνός, δ, Lycon. Ένθα Λύκων μέν п. 337.

Λυκώρειος, ου, Αυκωρεύς, έως, δ, cognomen Apollinis: a surname of Apollo. Φοίδοιο Λυκωρείοιο Apoll. 4. 1490. Call. 2. 19.

Λῦμἄ, ἄτὄς, τὸ, purgamentum; sordes: water used in washing; filth. Λύμἄτἄ πάντἄ κἄθηρἔν

Ξ. 171. Syn. Κάθαρμά, λύμη.

Λυμαίνόμαι, violo, devasto: to violate, lay waste. "Αλις δε λύμης ην ελυμήνω πάρος

Helen. 1098. Syn. Φθείρω, βλάπτω, λωβάω, πέρθω, λωβεύω, ἄνῖἄω, εκπέρθω.

Λυμαντήρισς, δν, perniciosus : destructive. Δεσμά λυμαντήρια P. V. 1027. Syn. Λύγρος,

ολέθρισς, λοίγισς, Αυμαλγής. Λυμαντής, οῦ, Λυμεών, ωνός, δ, perditor: a destroyer, a pest. Οδον κάτακτήσαιτο λυμαντήν βίου Trach. 806. "Οστις γυναικών λυμέωνας "Οστις γυναικών λυμξώνας ήδεται Hipp. 1071.

Λυμεών. See above.

Λύμη, ης, ή, lues, noxa: destruction, rayage. See the passage in Αυμαίνω. Syn. Φθὄρὰ, λθμά, βλάβη, ὅλεθρός.

Λυπέω, (2) Λυπέομαι, (1) dolore adficio: to cause pain to, annoy; (2) doleo: to be grieved, to suffer pain. Ου μήν σε λυπείν εν κάκοισι βούλομαι Alcest. 1037. Syn. Αλγύνω, ανίαω, αλγέω, ὄδυνάω, δάκνω, άδικέω.

Λύπη, ης, ή; Λύπημα, ατός, τδ, dolor, ægritudo: grief, pain. Μη δ' υπεράλγει φρόντιδά λύπα Heracl. 620. (Anapæst. dim.) Trach. 553. SYN. Αλγηδών, άλγος, αχός, πένθος, όδυνη, ανία. ΕΡ. Πίκρὰ, ἄνιαρότἄτη, ευναία, στύγιος, θυμόεδρός, ανήκεστός, δεινή.

Λυπηράς, Δυπρός, α, όν, molestus, tristis: troublesome, painful. Πρός βαλείδα λυπηράν βίου Med. 1240. Phœn. 441. Syn. Αλγεινός, ὄίζυρός, ὄδυνηρός, χάλεπός, αργάλεός, περίλυπός.

Λυπηρώς, Λυπρώς, moleste: in a troublesome manner. Bacch. 1253. Phœn. 1222. See above. Syn. Οδύνηρως, βάρξως, χάλξπως, δυσχξρως.

Λυπρός, Λυπρώς. See Λυπηρός, Λυπηρώς.

Λύρα, ας, ή, lyra: a lyre. Καὶ τὴν λύρην ἄπασαν Anacr. 1. 5. Syn. see Κίθἄρα and Φόρμιγξ. Εν. Έπτατονός, ερατή, θεσπεσία, ήδυεπής, κάλη, Αμφιδνία, Θρηϊκίη, ευκέλάδος, ελέφαντίνη.

Αυρίζω, lyra ludo: to play on the lyre. Στέψον ουν με και λυρίξω Anaer. 5. 12. Syn. Κιθαρίζω, φορμίζω. ΡΗ Εύχορδον εγείρω λύραν, φόρμιγγ' έπταγλωσσον χρυσέφ πλήκτρφ διώκω.

Λυρίκος, η, ον, lyricus: lyric. Γράμματα των λυρικών Epigr. citat. a Stephano, in Thes.

Λυρνησσός, οῦ, ἡ, Lyrnessus: a city of Phrygia. T. 60.

Λυροκτύπης, ου, δ, qui lyram pulsat: a player on the lyre. Anacr. 172. 47. See Λύρα and

Αὐροποίος, οῦ, ὁ, qui lyras conficit: a lyremaker. Anacr. 134. See Λύρα and Ποίξω.

Λύρφδός, \hat{ov} , δ , lyricen : one who accompanies the harp with his voice. Εμοί δε $\tau\hat{\phi}$ λύρφδ $\hat{\phi}$ Anacr. fr. 2. 31.

Λύσανδρός, ου, δ, Lysander. Οῦτὰ δἔ Λύσανδρον καὶ Πύρἄσὄν Λ. 491.

Αυσάνῖας, ου, ὁ, qui a solicitudine liberat: delivering from annoyance. Λυσάνῖας πάτρφων μεγάλων πόνων Nub. 1160.; with which corresponds δυ καλέσου τρέχων ένδοθεν ώς εμέ. See Ανία.

Λυσϊάνασσά, ης, ή, Lysianassa: one of the Nereids. Καὶ Αυσίανασσα Hes. Theog. 258.

Αυσίζωνδε, ου, δ, ή, qui solvit zonam, discinctus: one who loosens the zone, ungirdled. Εθώσατο λυσίζωνον Theorr. 17. 60.

Λυσϊκάκὄς, ου, δ, ή, mala sedans: sorrowsoothing. "Υπνου λυσϊκάκου Theogn. 476. Syn. Λάθιπήμων, λυσιμέριμνός.

Λυσικλης, εσς, δ, Lysicles: a seller of sheep at Athens. Βέλτιστός ἄνηρ μετά Λυσϊκλέα καί Κύνναν και Σάλάβάκχαν (double anapæstic) Eq 276.

Αυσικράτης, εσς, δ, Lysicrates: Lysicrates. Η Αυσικράτους άρα νυνί bis Eccl. 630.

Λυσϊμάχος, ον; Λυσϊμάχη, ή, qui et quæ pugnas dirimit: one who puts an end to battles. ἴνὰ λυσϊμάχην σε κάλῶμεν Pax 992.

Λυστμέλεια, ας, ή, Lysimelia: a lake near Syracuse. Παρ' ὕδαστ Λυστμέλειας Theoc. 16. 84.

Λυσϊμελής, εσς, δ, ή, membra solvens: relaxing the limbs, refreshing. Λυσζμέλης επόρουσε ψ. 343. Syn. Λυσζκάκος, λάθζπημων.

Λύσἴμὄς, ὄν, qui solvi potest : which may be dissolved or terminated. Æsch. Sup. 818. See Butler's note ad loc. on the quantity of the first syllable of this word. Schæf. refers to Jacobs. Anthol. ii. 68.

Λυσιπαίγμων, ὄνός, in jocos resolvens: relaxing into sport. Αὔσἴπαίγμων τότε Βάκχος Anacr. 39. 9. (Ionic. a minor. dim.)

Λυσίς, ισς, ή, solutio, liberatio: a loosening, release from, end. Πημάτων δοίης λύσιν Androm. 892. Syn. Αυτρωσίς, πέράς, σωτηρία.

Λύσιστράτη, ης, ή; Αυσίστράτος, ου, δ, Lysistrata; Lysistratus: Lysistrata; Lysistratus. Lysist. 189. Vesp. 1299. See above and Στράτος.

Αυσϊτέλεω, utilis sum, prosum: to profit, to be serviceable to. Ού φημ' αν λυσιτέλειν σφών Plutarch. 509. Syn. Χραισμέω, ωφέλέω, τέλη

Λύσσἄ, ης, ή; Λύσσημἄ, ἄτὄς, τὸ, rabies, insania: fury, madness. Orest. 784. 264. Syn. Μάνἴα, οιστρός. Εr. Μάνἴας, φοιτάλεσς, θέσμάνης, κράτ ερά, μαινάς, άπηνης, όλοη, δύάς, φοι-

Λυσσαίνω, Λυσσάω, rabie actus furo: to rave, to be furious. Antig. 632. Œ. R. 1258. SYN. Μενεαίνω, μενοιναω, δυσμεναίνω.

Λυσσάλεός, Λυσσητήρ, ήρος, Λυσσώδης, εός, δ, ή; Λυσσάς, άδος, ή, rabiosus: furious. Λυσσἄλἔοις δ' ήπειτ' ἴκἔλοι Apoll. 4. 1393. Θ. 299. N. 53. Herc. F. 1018.

Λυσσάνϊός. See Λισσάνϊός.

Λυσσάς. See above. Λυσσάω. See Λυσσαίνω.

Λύσσημά. See Λύσσά.

Λυσσητήρ. See Λυσσαλεός. Λυσσώδης. See Λυσσἄλ ĕŏs.

Λυτηρ, ηρός, ό, qui liberat: a deliverer from. Τὰ μελέα λυτήρ Eur. El. 136., answering to καl στυγερας (ωας. And Nonn. Jo. 211. όλης λυτηρά γενέθλης.

Λυτήριος, ία, ιον, solvendi vim habens: competent to deliver, rescuing. Soph. El. 1490. See above. Syn. Λύσζμός.

Λύτρου, ου, τὸ, redemptionis premium: a ransom. Τόθι λύτρον συμφορᾶς οικτρᾶς Olymp. 7. 141., answered by ο τ' εν Άργει χαλκος έγνω μω. And it is long in Isth. 8. 1. Schæfer in Steph. ed. Valpy, col. 5880., cites Jacobs. Anthol. 11. 237. Syn. Αντάλλαγμα, αποινόν, τίμημά. Ερ. Αντάξιον, καλλινικον.

Λυχνίον, ου, τὸ, laterna : a candlestick, a little lamp. Το δε λυχνίον εν πρυτάνείω Theoe. 21. See below.

Λύχνων, ου, τό; Λύχνος, ου, δ, lucerna: a lamp. τ. 34. Cycl. 511. See Λυχνόπώλης. Syn. Λαμπάς, δάις, φανός. Ερ. Αστράπτων, αιγλήεις, αίθοψ, παμφανδων.

Λύχνοποιός, ου, δ, lucernarum confector: amp-maker. "ὅτἴ τυγχἄνει λύχνοποιός ών προ lamp-maker. Tamp-maker.

τοῦ μἔν οῦν Pax 689. See below.

Αὐχνὄπώλης, ου, δ, lucernarum venditor: a
Τ 3

lamp-seller. Σαυτόν δε λυχνόπώλησι και νευ- viating, explatory. Λωφήϊα ρορράφοις Εq. 739. ρορράφοις Εq. 739.

Λύχνος. See Λύχνον.

Λύχνοῦχὄς, ου, δ, laterna: a candlestick. Φαίνειν ϋπευθύνους λυχνούχος και κυλιξ Acharn. 936. Syn. Αυχνίον, λαμπάδουχος.

Λύχνδφόριαω, Λύχνδφόρεω, lampada gero: to ar a lamp. "Απερ λύχνδφόριωντες απόκεκύbear a lamp.

φάμες Lysist. 1004. Syn. Λαμπάδουχέω. Λύω, ύσω, solvo, explico, termino, mitigo; prosum: to loosen, explain, terminate, mitigate; to be beneficial. Εμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις Med. 566. "Αμμά λύσδμεν δέρης Hippol. 781. Αλλά λύ ίππους Κ. 480. In fut. and aor. act. and mid. the v is always long, and perf. and pluperf. and aor. 1. and 2. pass. always short in Hom. except σ. 238. Syn. Ανίημί, χάλαω, έλευθέροω, λυσιτέλέω.

Λῶ, a Λἄω Dorice pro θέλω, volo: to wish. "Ην τινά λης Call. 3. 19. Syn. see Θέλω.

Λωβάὄμαι, Λωβεύω, contumelia adficio: to insult. Orest. 920. ψ. 216. Syn. Λυμαίνδμαι, ὕβρίζω, χλευάζω, σκώπτω, κἄτασκώπτω.

Λώ6η, ης, ή, contumelia, injuria, dedecus: insult, injury, disgrace. Androm. 298. Syn. "Υ΄θρίς, αικία, ὄνειδός, γέλως, βλάβη, ὅλέθρος, λύμη. Ερ. Εχθίστη, μεγάλη, πάτρψα, λυγρά, κελαινή, πίκρα, δακεθυμός, αεικής, θυμαλγής.

Λωθητήρ, ήρὄς, Λωβητής, οῦ, ὁ, qui contumelia adficit, vilis: a reviler, despicable fellow. Λ. 385. Ran. 93. Syn. Υ΄δριστής, ὕπξρήφανος, θράσυς, απτοξπής.

Λωθητός, η, ον, infamia notatus: marked with infamy. Aj. 1388. Syn. Επόνείδιστός, επί-

μεμπτός. Λωσs, ov, o, mensis Augustus: the month of

August. Call. Ep. 48. Λωπη, ης, ή; Λωπος, ου, δ, vestimentum tenue: a thin covering, coat. v. 224. Theoc.

Λωποδοτεω, f. ήσω, veste exuo, furor: to strip, rob. Μή λωποδύτησαι μή φθονείν τοίς

πλησίον Eccles. 565. Λωποδύτης, ου, ό, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit et spoliat : a pickpocket, footpad. Λωπόδυτης παίει ρόπαλω Av. 498. Syn. Κλόπευς, κλέπτης, κλώψ.

Λῶπὄς. See Λώπη.

Λωτεῦντα: "Ionic, same sense as λωτὄέντα, λωτοῦντά, accus. of λωτόεις M. 283., abounding in lotus." Donnegan, Gr. Lex.

Λωτίζω, lotum decerpo; eligo: to pluck the lotus; to gather, select. Æsch. Sup. 970. Syn.

Δρέπω, αποδρέπω, καρπίζομαι. Λώτϊνός, η, ὄν, lotinus: of the lotus tree.

Μέγα λώτινον έργον Theoc. 24. 45.

Λώτισμα, ατός, τὸ, flos loti: a choice flower. Helen. 1609. Syn. Ανθός, αωτόν.

Λωτός, οῦ, ὁ, lotus; fistula ex loto: the lotus tree; a pipe made of it. Φ. 351. Er. Ερσήεις. Рик. see т. 92-98.

Λωτότροφός, όν, lotum nutriens: abounding in the lotus. Λωτότρόφον κάτα λείμακα Phæn. 1587.

Λωτὄφάγοι, ων, Lotophagi: a nation in Libya. Γαίης Λωτὄφάγων ι. 84.

Λωτότρόφος. See Λωτόεις. Λωφάω, ήσω, allevo; cesso: to alleviate, succour; to cease. P. V. 27. Syn. Ανάπαύω, ανάπνξω, λήγω.

Λωφήϊός, ἴα, ὄν, allevans, piacularis: alle-

Λωφήϊα βέξαϊ ἔπ' αυτῷ

M.

Mă, præp. negandi fere per jusjurandum:

no by Ου μα γαρ Απόλλωνα Α. 86. Μα, vox Syracusana pro Μάτηρ. Eustath. E. p. 428. 52. et Stanleii adnot. ad Æsch. Sup. 897.: mother.

Μαγγάνεύω, præstigiis et incantationibus utor, mangonizo: to use incantations. Καὶ μαγγάνεύουσαν μολύνουσάν τε τούς Plut. 310. Syn. Φαρμἄκεύω, ἔπάδω, φαρμάσσω.

Μαγδάλια, as, ή, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi solita: soft bread to rub the hands on when greasy, coarse bread. Από μαγδάλιας σιτούμενος τόσουτός εκτράφείην Eq. 412.

Μάγειρϊκός, η, ὄν, ad coquum pertinens, culinarius: of a cook, culinary. Eq. 216. Μάγειρός.

Μάγειρϊκῶs, more coquinario: cook-like. Eq. 376. See below.

Μάγειρός, ου, δ, coquus: a cook. Αλλ' είσιθ' ώς ο μάγειρος ήδη τα τεμάχη Ran. 517.

Μάγευμά, ἄτός, τὸ, veneficium, machinamentum magicum: magic, sorcery, a love-potion. Eur. Sup. 1120. See Măyös. Syn. Επαοιδή.

Μάγνης, ητός ; Μάγνησσός, Μαγνητικός, η, ον ; Mαγνητίς, ἴδος, Magnesius: Magnesian. Soph. El. 707. Theoc. 22. 79. Pers. 498. Eur. fr. Æneus 5. 2. Μαγνητίς, joined with λίθος, denotes the magnet, or loadstone. The ancients counted five kinds of magnets, differing in power, size, and colour - the Magnesian, the Bœotian, the Natolian, the Æthiopian, and the Alexandrian.

Măγŏs, ου, ὁ, magus: a magician, juggler. Τφεὶς μάγον τοϊονδέ Œ. R. 387. Syn. Αγύρτης, φαρμάκευς, φαρμάκος, γόης. Ερ. Δολίος.

Măδăω, madeo; lævis et depilis sum: to be wet; to be bald-headed. 'Ρῦπῶντὰ κυφον άθλιον ρυσον μαδώντα νωδόν Plut. 266. Syn. Φαλακρός, ψεδνός ειμί.

Μάδδα, Megarice pro Mâζα aut Máζα, ης, ή, maza: a cake, coarse pudding. Αμβᾶτε ποττάν μαδδάν αί χ' εθροιτέ πα Acharn. 732. Plut. 192. Syn. Πλάκοῦς, άρτος, ψωμός.

Μάζα aut Μάζα. See Μάδδα.

Maζίσκη, ης, ή, parva maza: a little cake. Εγώ δε μαζίσκας γε διαμεμαγμενας Εq. 1105.

Maζοs, et Dor. Maσδοs, οῦ, ὁ, mamma, mamilla: the breast (properly the breast of a man; though it is sometimes used for μαστός, the breast of a woman). See Steph. Thes. in v. Μαζός. Στηθος πάρα μαζόν Θ. 121. Theoc. 3. 15. Syn. Κόλπός, μαστιδίον, τιτθός. Ερ. Δεξίδς, δεξίτ έρδς, λάθικηδης, τερπνός, φερέσβιός, κουρότρόφος, γλύκος, άρηγων, ευναίος.

Μάθημά, άτός, τὸ, disciplina: that which is learnt, instruction. Τάλλά μὲν μάθημάτα Hec. 802. Syn. Επιστήμη, δίδαξίς.

Μἄθησῖς, ϵως, ἡ, "discentia, ipsa discendi actio," Steph. Thes.; the act of learning. μάθησίν ουκ έχει Eur. Sup. 925. Syn. Μάθημά, επιστήμη, παιδάγωγία, παιδεία, δίδαξίε, δίδάχὴ, δίδασκάλία.

Măθητέὄs, ὄν, discendus: that must be learnt.

Vesp. 1262. See below.

Μἄθητὴς, οῦ, ὁ, discipulus: a disciple. Τῷ τῶν μἄθητῶν εμφἔρὴς γενήσόμαι Nub. 502. Syn. Ακρόατής.

Μἄθητἴᾶω, discere cupio: to desire to learn. Μἄθητἴῶ γἄρ αλλ' ἄνοιγἕ τὴν Ͽὔραν Nub. 183.

See above.

— Μαια, ας, ή, nutrix, obstetrix, mater: a nurse, midwife, mother. Alcest. 403. Syn. Τρόφός, τἴθήνη, ἡ τρέφουσα, γραῦς.

Μαΐα, ας, Μαιας, ἄδος, ή, Maia: the mother of Mercury. Ον τέκε Μαΐα Hom. H. 17. 3. Helen. 243. Ερ. Καλλίπεδιλος, αιδοία, πότνια, φίλη, Άτλαντος δύγατηρ, Ατλαντίς, ερικύδης.

Μαίανδρός, ου, δ, Mæander: a river in Caria, remarkable for its windings. Μαιάνδρου τε ρδάς

B. 869.

Maias. See Maia.

Μαιεύω, Μαιεύσμαι, obstetrix sum: to act the midwife to. Lysist. 696.

Μαιμάλιδης, ου, δ, Mæmalo satus: Pisander, the son of Mæmalus. Μαιμάλιδης δς πασί Π. 194.

Μαιμάω, Μαίδμαι, valde cupio, gestio : to desire earnestly. N. 78. ξ. 356. Syn. Επίθυμεω, πδθέω, ίμείρδμαι, δρέγδιμαι, έλδόμαι, μενεάινω, δρμάδιμαι, οιστράω.

Μαινάλιός, α, όν, Mænalius: Mænalian, of Mænalus. Τάων Μαινάλιη νᾶεν Call. 3. 224.

Μαίνὰλὄν, ου, τὸ, Mænalus: a mountain in Arcadia. Phœn. 1178. See above. Εν. Μἔγά.

Μαινάς, άδός, Μαινόλίς, ίδός, ἡ, insaniens, furiosa: frenzied, frantic. Ζητή ξυνάψω Μαινάσι στράτηλάτων Βαcch. 52. Æsch. Sup. 114. Syn. Πάράφορος, πάράφρων, ἄφρων, βάκχη, βακχεύουσά. Phr. see Bacch. 1050—1056.

Μαινίς, ἴδος, ή, halec: a kind of fish, a cankret.

Μαινίδος το τρύβλίον Ran. 985.

Μαινόλίς. See Maivas.

Μαίνω, (2) Μαίνόμαι, (1) in insaniam adigo: to drive mad; (2) insanio: to be mad. Ion 522. Iph. Α. 42. Syn. (2) Διαφθείρόμαι, παράφρονέω, βακχεύω, λυσσαίνω, δυσμέναίνω, λυσσάω, πάρἀνδέω.

Μαίδμαι. See Μαιμαω.

Maîρă, as, ή, Mæra. λ. 325.

Μαίων, ωνός, ό, Μæon: a Theban prince. Μαίων Αἰμόνιδης Δ. 394.

Μαιωτίκός, ή, ὄν, Mæoticus: of the Mæotis. P.V. 756.

Μαιῶτἴς, ἴδός, ἡ, Mæotis: a lake at the mouth of the Tanais or Don. P. V. 426. Ερ. Πὄλὔτοτομός.

Μαιωτιστί, Mæotico more, lingua, vel sumptu: after the fashion, language, or expense of the inhabitants of Μæotis. ΄ Ωχἔτὂ Μαιωτιστί λάδών Theoc. 13, 55.

Μἄκἄρ, δ, μἄκαιρᾶ, ἡ, superl. μἄκάρτἄτὅς; item Μἄκάριἄς, α, δν; Μἄκάριτης, ου, δ; Μἄκάριτις, τόδος, ἡ, felix, beatus: happy, blessed, fortunate. Γέλως μἄκάρεσσῖ δεοῖσι Α. 559. Εὐναψόν αρχήν μάκάριαν νυμφευμάτων Ιρh. Α. 832. Bacch. 1161. Ὁ Μάκαρίτην ὡ Δάματερ Plut. 555. Theoc. 2. 70. ΚΥΝ. Όλεϊδς, ευδαίμων, ολεϊδάμων, εὐπότμῶς, ευτυχής, ζηλωτός. — Μἄκάρ is also a P. N. Ω. 54.

Μἄκἄρίζω, felicem prædico; gratulor: to call

happy; to congratulate. Œ. R. 1195. See Μἄκἄρ. Syn. Ευδαιμονίζω, ολείζω.

Макаріоs. See Макар.

Μἄκἄριστὄς, ἡ, ὄν, qui beatus vocatur: deemed happy. Τἴ γἄρ εὐδαιμόν γ' ἡ μἄκἄριστόν Vesp. 550.

Μἄκἄρίτης, Μἄκἄρῖτἴς. See Μἄκἄρ, and Steph. Thes. in v.

Μἄκἄρἴως, " beate, feliciter, divino consilio," Steph. Thes.: happily, providentially. 'Ως ευτύχεῦθ' ὡς μἄκἄρῖως πἔπράγᾶτε Plut. 629.

Μἄκεδυός, η, όν, longus, procerus: long, tall. Φύλλα μἄκεδυης αιγείροιο η. 106. Syn. Δολίχος, ύψηλος, ὑψἔρἔφης, αιπύς, αιπεινός, ουρανομήκης, έξοχος, μᾶκρος.

Μἄκεδων, Μἄκηδων, ὄνός, ὁ, Macedo: a Macedo: hacedo: a Macedo: α Μαγνητικήν δε γαῖαν ηδε Μἄκεδόνων

Pers. 498. Call. 4. 167.

Μάκελλά, Μάκέλη, ης, ή, ligo: a spade. Δἴος μάκέλλη πάν ἀναστρέψει δἴκη Αν. 1240. Apoll. 4. 1533. Μάκελλά and Δἴκελλά are distinguished; the former being a spade, and the latter a shovel. See Blomf. Gloss. Agam. 509. Syn. Χαλκείη, χρυσἕα.

Μἄκηδών. See Μἄκἔδών.

Μακιστήρ, ήρός, ό, prolixus: prolix, tedious. Ήκουσὰ μακιστήρὰ καρδίας λόγον Æsch. Sup. 475. Sed de hac voce dubitandum. Syn. see Μἄκρός.

Μάκιστός, i. e. Μήκιστός, maximus: greatest. Μείζονα δαίμων των μάκιστων Œ.T. 1301.

Μακκόἄω, desipio: to be foolish. Eq. 396. Μᾶκός, Dorice pro Μῆκός.

Μἄκραίων, ωνϋς, ὁ, ἡ, longævus: long-lived. Œ. C. 149. See Μἄκρὄς. Syn. Μἄκρὄδίστος, δηρόδίος, δηρός, χρονίος, ἄθανάτος.

Μἄκραύχην, ἔνὄs, longum collum habens: long-necked. Phœn. 1190. See Μἄκρὄs. Syn. Ύψηλόs, αιπὕs.

Μἄκρηγὄρέω, prolixe loquor: to be prolix or tedious. Hipp. 701. See Μἄκρὄς. Syn. Λόγον πάρἀτείνω, πολλά λέγω.

Μἄκρηγόρια, ας, ἡ, sermonis prolixitas: tediousness in speaking, prolixity. Pyth. 8. 40. See Μἄκρός.

Μάκριϊάς, ἄδός, ἡ, Macrias. Τοῖσῖ δε Μακριϊάδες σκόπιαι Apoll. 1. 1112. See Schol. on l. 1024.

Μἄκρἴεὐs, ĕŏs, ὁ, e Macride, i. e. Eubœa natus: born at Macris, Eubœan. Apoll. 1. 1024.

Μἄκρῖς, ἴδός, acc. ἴδὰ et ἴν, ἢ, Macris: (1) the nurse of Bacchus; (2) Eubœa and Chios were also so called. Μάκριδὰ φιλὰμἔνη Apoll. 4. 990. Phr. (1) Κούρη Αρισταίοιὄ μἔλῖφρὄνὄς.

Μἄκρόβἴότος, ὄν, longævus: long-lived. Pers. 267. See Μἄκρός and Βἴότος. Syn. see Μά-

κραίων, μἄκρὄδἴος.

Μἄκρόπνους, ου, δ, ή, longum spiritum ducens: long drawn. Έλκεις μακρόπνουν ζωάν Phœn. 1561. See below.

Μἄκρὸς, ὰ, ὄν, comp. μάσσων, superl. μήκιστὸς, η, ὄν, longus, largus, magnus; tall, long, distant, great, far. Τἔθνηχ' ὁ μῦθός ου μάκρὸς μάκρῶν πἔρί Orest. 749. Μακρὰν, subaud. ὁδὸν, signifies, far off. Μακραὶ, subaud. πέτραι, is the name of a cavern in the rock of the Acropolis. Ion 13. SΥΝ. Μακιστὴρ, μἄκἔδνὸς, πὄλὸς, αιπὸς, μἔγὰς.

Μόκρους, ἔος, τὸ, i. q. Μῆκος, q. v. Ω Ποσειδον τοῦ μάκρους Αν. 1131.

Μἄκρῶνἔς, ων, οἱ, Macrōnes: a Seythian nation, derived from Eubœa. Μακρῶνες μἔτὰ δ' αῦ Apoll. 2.396.

Μάκτρα, as, ή, vas in quo panis subigitur: a kneading-trough. Plut. 545.

Μάκων, Doric for Μήκων.

Μἄλἄ, (2) compar. μᾶλλὄν, (3) superl. μἄ-λιστἄ, (1) valde: much, very; (2) magis: more, rather than; (3) præcipue, maxime: especially. Αλλ' ὅτἴς εῖ λἔγειν σ' ἔχρῆν αυτἴκὰ μὰλα Plut. 432. Iph. T. 1407. Α. 16. Syn. Λίαν, ἄγαν, κάρτἄ, πάντως, πἄνὔ, σφὄδρἄ, (2) πλείον, (3) πλείστον.

Μάλακιων, ὄνός, molliculus: effeminate. "Επου μάλακιων δευρ' ανύσας και μή λάλει Eccles.

1058.

Μάλακογνώμων, ὄνός, emollitum habens animum: soft in mind, relenting. Μάλἄκογνώμων (anapæst. monom.) P. V. 196. Phr. Μάλακη̂ γνώμη.

Μάλἄκὄς, ἡ, ὄν, mollis: soft, effeminate. Ουδ' αν μαλακήν φυρασαμένος Nub. 979. Syn. Μαλθακός, τρυφέρος, ήσυχος, αβρος, μείλιχος, απάλος,

Μάλἄκὄχειρ, ειρός, δ, ή, qui mollem habet manum et lenientem : soft-handed, balmy. Nem. 3.95. See above.

Μἄλἄκῶs, molliter: softly, effeminately. Eq. 782. See Μάλακος. Syn. see Μαλθακως.

Μἄλάσσω, emollio: to soften, enervate, beat. Οργάς μαλάσσουσ' ανδρός Alcest. 787. Μαλθακίζω, μαλθάσσω, απαλύνω, πραύνω, δέφω,

Μάλάχη, ης, ή, malva: mallows. Μάλάχης

πτόρθους αυτί δε μάζης Plut. 544. Μάλεα, Μάλεια, as, ή, Malea: the southern promontory of the Peloponnesus. Ήδη δε Μάλξας πλησίον πξπλευκότας Cycl. 18. ι. 80.

Măλĕρŏs, à, ŏν, violentus, ardens: violent, consuming, melting. Αυτάς τ' εμπρήσειν μάλ εροῦ

πύρος Ι. 242. Syn. Δριμύς.

Mἄλη, ης, ή, ala, axilla: the arm-pit. Kắπειτά δόρυ δηθ' υπό μάλης ήκεις έχων Lysist. 984.

Μαλθακίζω, emollio: to soften. Ἡ μαλθακισθένθ' ὕστέρον μέγα στένειν Med. 291. Syn. Τἄπεινὄω, μἄλάσσω, μαλθάσσω, μἄλἄκίζω.

Μαλθάκιστέσς, όν, molliter agendus: must be effeminately done. Ου μαλθάκιστέ αλλά πέρι-

κάλυπτέα Nub. 725.

Μαλθάκος, η, ον, mollis: soft, mild. Μαλθάκ' αλλ' είσω φρενών Med. 317. Syn. see Mă-

Μαλθακώς, molliter: effeminately. Μαλθακώς κάτακείμενοι Acharn. 70. Syn. Μάλακως, αβρως,

Μαλθάσσω, ξω, mollio: to soften, enervate. Eumen. 134. Syn. see Μἄλάσσω. Μἄλιστἄ. See Μἄλἄ.

Μᾶλλὄν. See Μἄλᾶ.

Μαλλός, οῦ, ὁ, vellus: a fleece. Eum. 45. Syn. Κῶἄς, λἄχνη, πόκος. Ερ. Εύποκος, εύειρος, ν ĕογνŏs.

Μαμμάκὔθὄς, ου, δ, stultus quidam: the name of a fool, a stupid fellow. Κέχηνότες Μαμμάκύθο: Ran. 990.

Μαμμᾶν (Μαμμᾶν est ἄσημὄς φωνή παιδίων λάλούντων Schol.), vagitus infantis quærentis uber: a child's cry for the breast. Μαμμαν δ' αν αιτήσαντός Nub. 1383.

Μαμμία, ας, ή, mater: mamma. $Φ \tilde{\epsilon} ρ \tilde{\epsilon} σ \tilde{\epsilon}$ φιλήσω γλυκυτάτον τη μαμμία Lysist. 890.

Màν, Dor. pro Mην, q. v.

Μανδάλωτόν, ου, τὸ, osculum quoddam lasci-

vum: a wanton kiss. Καὶ μανδάλωτον ώστ' ξμοῦ γ' ἄκρὄωμ**ξνου** Thesm. 132.

Mάνδρα, ας, ή, stabulum : a fold or stall. Call. 6. 105. Syn. Ερκός, ξπαυλίς. Ερ. Πόλυχανδής. Μάνξόμαι, insanio: to be mad. Εγώ δ' ξπί τιν

μεμάνημαι Theoc. 10. 31. Syn. see Μαίνω. Μάνης, ου, δ, servus: a slave. Τούτου μέν ουν Φορμίσιος Μεγαίνετός 3' ο μάνης Ran. 965.

Μανθάνω, 2. a. ϵμάθον, disco, observo, percipio: to learn, observe, perceive. Μανθάνω το σύμβόλον Orest. 1128. 'Ως ἔφιἔμην μάθεῖν Rhes. 296. Syn. Διδάσκόμαι, εκδιδάσκόμαι, εκμανθάνω, έδἄην, πεύθόμαι, αισθάνδμαι, γιγνώσκω, εννδέω.

Μάνία, as, ή, furor, insania: fury, madness, rage. Μάνίας επόχον βίπτουσά λόγον Hipp. 214. Syn. Λύσσα, λύσσημα, μαργόσυνη. Ερ. Τροχήλατος, οξεῖά, ολοή, ἄκολαστος, ἄδαμαστος, λυσσῶσἄ, κἄκὴ, στὕγἔρά.

Mανία, as, ή, serva: a female slave. 'ἴωμεν ĕπἴ τὰς κλημἄτιδάς ω Μανία Thesm. 728. Syn.

see Δούλη.

Μάντας, άδος ; Μάντκος, ή, ον ; Μάντωδης, έσς, ό, ή, furiosus : frenzied, mad. Εί μ' εκφόβοιεν μανιάσιν λυσσήμασι Orest. 264. Βλέπει γε τοι μανϊκόν τι και τραγφδικόν Plut. 424. Και το μανιωδές μαντικήν πολλήν έχει Bacch. 295. Syn. Εμμανής, δυμήρης, μαργός, φρένομανής, φρενόπληξ, φρενωλής.

Μάνϊκός. See Μάνϊάς.

Mâνĭs, Doric of Mη̂νῖs.

Μανιώδης. See Μανιας.

Μαννὄφὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, monilibus ornatus: wearing ornaments. Theoc. 11. 41.

Μαντεία, ας, ή ; Μάντευμά, ἄτος, Μαντεῖον, Μαντήϊον, ου, τὸ, divinatio, oraculum: prophecy, an oracle. Τάδε μαντείας άξια πολλης Hipp. 236. Med. 683. Androm. 918. µ. 272. Syn. Μαντὄσὔνη, ᢒϵοπροπῖα, φάτῖς, φήμη, χρησμός, κληδών. Ερ. Κρυπτή, κάθαρα, ποικίλωδος, σεμνή.

Μαντείος, α, ον, et ου, δ, $\dot{\eta}$, et Ion. Μαντήϊος, α, ŏν, fatidicus: oracular. Œ. R. 21. Apoll. 2. 495. Syn. Μαντὄσὔνὄς, χρησμφδός, θεσπἴφδός, θεσπρόπός, χρησμόλογός.

Μάντευμά. See Μαντεία.

Μαντεύὄμαι, vaticinor: to prophesy. Ion 434. Syn. Θεσπίζω, μαντιπόλεω, δεσπιφδέω, δεόπρόπεω, χρησμφδεω, χρησμόλόγεω.

Μαντευτέος, ον, vaticinandus: must prophesy. Ion 376.

Μαντευτός, ή, όν, ab oraculo prædictus: pre-Ion 1209. dicted.

Μαντήϊον. See Μαντεΐον. Μαντήϊος. See Μαντεΐος.

Μαντϊκός, ή, όν, ad vaticinationem pertinens: prophetic, of divination. Εγὰ δἔ τέχνην μαντικήν ἔμεμψάμην Phoen. 784. Hence, with τέχνην understood, we have Καὶ το μανιώδες μαντικήν πολλήν έχει Bacch. 295. Syn. Μαντείδς, μαντήϊδς, μαντόσυνδς.

Μαντικώς, prophetice: prophetically. Μαν-

τικώς το φρύγανον Ρακ 1026.

Μαντίνξα, as, ή, Mantinea: a city in Arcadia. Μαντίνξην ξράτεινήν Β. 607.

Μάντιος, ου, δ, Mantius. Μάντιος αθ τεκετο

Μαντίπολέω, circa vaticinia versor: to be engaged in prophecy. Μαντίπολει δ' ἄκελευστος Agam. 951. Syn. see Μαντεύόμαι.

Μαντιπόλος, ου, δ, ή, vaticinans: foretelling, prophetic. Της μαντιπόλου βάκχης ἄνέχων Hec. 120. Syn. see Mantelos.

Μάντις, ἴός, ὁ, ἡ, vates: a prophet. Μαντίς εισόρῶ κἄκόν Hipp. 877. Syn. Θεόπρόπος, ὑπόφήτης, χρησμῶλόγος, χρησμῷδός, ἴέρεὐς. Εν. Καλός, ἀριστός, Πυθίκος, σὄφός, τὸ Θεῖὸν ειδὼς, ἄλᾶός, ἄμιὑμων, ηὐς τἔ μἔγας τἔ.

Μαντόσϋνη, ης, ή, vaticinium: the art of divination. Ήδεξ μαντόσϋνας Β. 832. Syn. see

Μαντεία.

Μανύω, Doric of Μηνύω.

Μαντόσϋνός, η, ὄν, et ου, δ, ἡ, ad vaticinationem pertinens: prophetic. Iph. A. 761. See Μαντόσυνη. Syn. see Μαντίκός.

Μἄραγνὰ, ης, ἡ, flagellum: a whip. Αλλὰ δἴπλῆς γὰρ τῆσδἔ μἄράγνης Choëph. 369.

Syn. Μάστιξ, σμάραγνά.

Μἄρἄθῶν, ῶνῦς, ὁ, Marathon: a plain in Attica, famous for the defeat of the Persians. Κωὶ τοῦ 'ν Μὰρᾶθῶνῖ τρῦπαίου Vesp. 711. Ερ. Ερόεις, ἄλίκλυστός.

Μάρὰθωνόμάχος, Μάρὰθωνόμάχης, ου, ό, qui Marathone pugnavit: one who fought at Marathon. Εξ ὧν άνδρας Μάρὰθωνόμάχους Nub. 982. Acharn. 180.

Μἄραίνω, marcefacio: to cause to wither or fade, to extinguish. Καὶ μὰραίνεται νόσφ Alcest. 204. SΥΝ. Αναίνω, ισχαίνω, δἴαφθείρω, τήκω, εκτήκω, ἀφὰνίζόμαι.

Mαργαίνω, Μαργάω, furiose ago: to act furiously. E. 582. Phoen. 1262. Syn. Μαίνδμαι,

δομαίνω

Μάργἄρὄς, ου, δ, ἡ, monile margaritis insertum: a pearl necklace. Καὶ μάργἄρον τρὰχήλω Anacr. 20. 14.

Μαργάω. See Μαργαίνω.

Mάργός, η, ὄν, vesanus, avidus: furious, greedy. Æsch. Sup. 737. The accentuation of μάργός is not settled. See Eustath. II. E. p. 617. 33. Syn. Μάνἴκὸς, μάνἴωδης, ἄσελγὴς, ἄκολαστός.

Μαργόσύνη, ης, Μαργότης, ητός, ή, insana libido: fierce desire. Μαργόσύνης ίστω δ' Apoll. 4. 1019. Androm. 941. Syn. Μάχλόσύνη, πρόπειά, έρως.

Μἄρῖανδυνοί, ῶν, οί, Mariandyni: a nation in Asia Minor. Καὶ Μἄρῖανδυνῶν ανδρῶν Αροll.

2. 140.

Μἄριλάδης, ου, δ, qui inter carbones versatur : one who is engaged amidst coals. Τωνδὶ δὲ μηδὲν ἔτἔῦν ῶ μἄριλάδη Acharn. 609. See below.

Mἄρίλη, ης, ή, pulvis carbonicus: glowing ashes. 'Υπό τοῦ δέους δε της μαρίλης μοι σύχνην Acharn. 349.

Μάρις, ίδός, ό, Maris: Μαris. 'Ηρίπε δε πρόπάροιθε Μάρις Π. 819.

Μαρμαίρω, splendeo: to glitter. Π. 279. Syn. Λάμπω, αστράπτω, στίλδω, μαρμαρύσσω.

Μαρμάρδες, α, ὄν; Μαρμάρδου ω. Μαρμάρδες, εν; Μαρμάρδος, α, ὄν; Μαρμάρδος, α, ὄν; Μαρμάρδος, α, ὄν, marmoreus: like or of marble, bright. Τρίπλακα μαρμάρδην Σ. 480. Theoc. Epigr. 10. Antig. 619. Phæn. 1416. Μάρμαρδς, λίθδε being understood, is used for a stone. Phæn. 673. M. 380. Acharn. 1171. Syn. Λαμπρός, λευκός.

Μαρμάρυγή, η̂ς, ή, splendor: glare, glance, splendor. Μαρμάρυγὰς δηεῖτο ποδῶν δ. 265. Syn. Αυγή, ἄγλαϊα, αστράπή. Ερ. Σἔλασφόρος,

ρύδὔεσσα, πυρὔεσσα.

Μαρμάρωπός, ου, ό, ή, micantes oculos habens: bright-gleaming. Herc. F. 879. See Μαρμάρἔός.

Μάρνἄμαι, pugno: to contend in battle. Troad. 733. Syn. see Μἄχὄμαι, πἄλαίω.

Μαρπίσση, ης, ή, Marpissa. 1. 553.

Μαρπτίς, ίδϋς, δ, prehensor: one who seizes. Æsch. Sup. 833.

Μάρπτω, ψω, prehendo: to grasp, catch. Hec. 1044. Syn. Λαμβάνω, κάτάλαμβάνω, κράτξω, ἔπίλαμβάνω, άρπάζω.

Μάρτὕρ οτ Μάρτὕς, ὕρδς ; Μάρτὕρὸς, ου, δ, $\mathring{\eta}$, testis : a witness. Μάρτὕρος σάφεστάτ ι υ Ηίρρο. 976. Β. 302. Ετ. 'Ăκρἴτδς, άφωνὸς, έμπεδὸς.

Μαρτύρεω, Μαρτύρδμαι, testor: to bear witness, appeal to. Ου μαρτύρησει μ' Ίσθμιος Σίνις πότε Hipp. 981. "Ορκους πάλαιοὺς Τυνδάρεω (trisyll.) μαρτύρεται Iph. A. 78. Syn. Επίμαρτύρεω.

Μαρτύρημα, άτός; Μαρτύριόν, ου, τό; Μαρτ τύρια, ας, ή, testimonium: a witness. Μαρτύρημά δ' Έλλαδι Eur. Sup. 1214. Eumen. 488.

Vesp. 1066.

Μαρτύρομαι. See Μαρτύρξω. Μάρτυρος. See Μάρτυρ.

Μαρύω, Doric of Μηρύω.

Μάρων, ωνός, ό, Maro: the grandson of Bacchus. Έδωκε Μάρων Ευάνθεος υίος ι. 197.

Μἄσἄδμαι, manduco: to masticate. Plut. 321. Λευκῶν ὅδόντων έργὄν έστ' ἡν μή τῖ καὶ μἄσῶνται (hipponactic.vers.) Pax 1275. Syn. Απόδρἔπω. Μασδόs. See Μαζός.

Μάσης, ητός, ή, Mases. Οί τ' εχου Αιγίναν

Μάσητα τε Β. 562.

Mάσθλης, ητός, δ, mollitum lorum; homo astutus vel effeminatus: softened leather; a cunning or effeminate fellow. Eq. 269. Syn. Γλοιός,

Maσθόs, Maστόs, οῦ, ὁ, mamilla; excrescentia quævis; tumulus: a woman's breast; an excrescence; a slight hill. Call. Ep. 27. Bacch. 690.

Μάσσω, vel Μάττω, tango; pinso, subigo; abstergo: to touch; knead, pound, bake; to wipe away. Pax 741. Syn. Πέσσω, ἄνἄμάσσω, κάτασκευάζω, κἄθαίρω, ἄπομάσσω, περικάθαίρω.

Mάσσων, ὄνὄς, δ, ή, major: greater. P. V. 65.

SYN. Μείζων, μάκροτέρος.

Μάσταξ, ἄκὄς, ή, mandibula, os; esca: the jaw, mouth, chop; meat. Μάστακ' ἔπεί κε λάβησι ι. 324. Syn. Γνάθος, χειλός, στόμα,

τρόφη, μάσημά.

Μασταρίζω, Μασταρίζω, " male mando, languide et ignaviter manduco," Steph. Thes.: to chew indolently. 'Ο δ' ὑπὸ γῆρως μασταρύζει κἆτ' ὁφλων ἀπέρχἔται (troch. tetram. cat.) Acharn. 689. ΕΧΡ. Κάκῶς μάσωμαι καὶ βλακύκῶς. Syn. Μαστίχᾶω, τονθῦρύζω.

Μάστειρά. See Μαστήρ. Μαστεύω. See Μάτεύω.

Μαστήρ, ῆρὄς, Μαστήρῖος, δ; Μάστειρα, ας, ή, qui indagat, detegit: one who investigates, or detects. Bacch. 973. Æsch. Supp. 970. 170. Syn. Κάτοπτήρ, ἔπόπτης.

Mαστιγίαs, ου, δ, mastigia, verbero: one that is flogged or branded, an abandoned wretch. Ουκ ερβήσετ' ω μαστιγίαί Lysist. 1240. Phr.

Μάστιγι νῶτον φοινιχθείς.

Μαστιγόω, Μαστίζω, Μαστίω, flagello: to flog. Eq. 64. Χ. 400. Μάστίξ νῦν είως κε P. 622. Τι in μαστιγόω est longa, ut in μαστιγίας. Syn. Μάστιγί πλήσσω, ελαύνω, αικίζω, παίω.

Mαστιγωτεσs, σν, flagellandus: must be flogged. Ran. 633. See above.

Μαστίζω. See Μαστιγόω.

Mαστίκτωρ, ὄρός, ὁ, flagellifer: a scourger. Eumen. 159.

Μάστιξ, ιγός, Μάστις, τός, ή, flagellum, scutica: a lash, whip. Ίμᾶσεν μάστιγῖ φᾶεινἢ Ζ. 316. ο. 182. Sτν. Μάσθλη, μᾶραγνᾶ, ράξδον, πληγή. Εν. Τρόμερὰ, κᾶκὴ, λἴγύρὰ, Θεία, Θὰὰ, στίβἄρὰ, δἵπλῆ.

Μαστίχαω, mando, manduco: to chew. Πέρλ στόμα μαστίχόωντι Hes. Scut. 389. Syn. Maσάδμαι, εσθίω.

Μαστὄρίδης, ου, δ, a Mastore natus: the son of Mastor. Μαστόριδης ο γάρ οίδς β. 158.

Μάστις. See Μάστιξ. Μαστός. See Μασθός.

Μαστίω. See Μαστιγόω.

Μαστρόπός, οῦ, ὁ, ἡ, leno, et lena: a pimp. Thesm. 558. Syn. Πρόἄγωγός.

Μάστωρ, ὄρὄς, δ, Mastor. O. 430.

Mασχάλη, ης, ή, axilla, ala, armus; ramus: the arm-pit, a pinion, the arm; a twig. 'Οζων κάκον των μασχάλων Acharn. 817. Syn. Επωμίς, πτ ξρόν, δάλδς.

Μασχαλίζω, obtrunco: to mangle. Εμασχαλίσθη κάπι λουτροίσιν κάρα Soph. El. 445. "Qui cædem aliquam patrassent, μασχαλίζειν τον φονευθέντα dicebantur, cum ei extremas præcipue partes corporis amputantes, easque connectentes sub axilla ferebant." Steph. Thes. See also the commentators on this passage. Syn. Κολόβοω, κάτακόπτω, ακρωτηριάζω.

Μασχαλιστήρ, ηρός, δ, lorum equorum supra armos, quo currui alligantur: the traces. Μασχάλιστήρας βάλε Ρ. V. 71. Syn. Λέπαδνόν,

δεσμός, ϊμάς.

Ματάζω, vana cogito, desipio: to think or speak foolishly, to be foolish. Agam. 966. See Μάταω. Syn. Μωραίνω, ἄλαίνω, ἄφραίνω, ηλασκάζω, ηλϊθϊόόμαι.

Măταιδς, α, δν, ineptus, vanus: ineffectual, frivolous, foolish. Μηδέν μάταιον ες τρίς Hipp. 46. Syn. "Αλίσς, κενός, μαψίδιος, ηλίθισς, μωρός, άφρων.

Μἄτἄω, ήσω, vane tempus tero: to trifle away time. Μή τω μέν δείσαντε ματήσετον Ε. 233. SYN. Aμελεω.

Μἄτεύω, Μαστεύω, quæro, vestigo: to seek, investigate. "Ον καμάτευες πρόσθεν Œ. R. 1052. Hes. fr. 31. 4. Syn. Ζητέω, ἔρευναω, ἔπιζητέω, ίχνεύω, ψηλάφαω, μαστεύω.

Μάτη, ης, ή; Μάτια, ας, ή, inanis deliberatio, stultitia: an idle deliberation or pursuit, folly. Καὶ πἄτρὸς τοῦ σοῦ μἄτας Choeph. 905. 'Ημέτέρη μάτιη κ. 79. Syn. Αξουλία, φαυλότης, ἄμαρτία, ἄμάρτημά.

Măτην, frustra, falso, temere: in vain, falsely, rashly. Εξόλισθάνοι μάτην Phœn. 1398. Syn. Αλλως, αύτως, μὰψ, εικῆ, κένῶς.

Μάτηρ, Dor. pro Μήτηρ, q. v.

See Matn.

Ματτυόλοιχός, οῦ, qui gestit comedere mattyam: one who is eager after the dish mattya, a glutton. This Mattya was a dish of fowl and vegetables, and eaten cold with wine. Στρύφις αργάλ εσς ματτυόλοιχός Nub. 451.

Μάττω. See Μάσσω.

below.

Ματροκτόνδε, Dor. pro Μητροκτόνδε, q. v. Maυρόω, obscuro, extinguo: to render dark, blot out. Hes. Op. 323. Syn. Αμαυρόω,

ἄφἄνίζω, ἄπἄλείφω, ἄμαλδύνω, εξάλείφω. Μάχαιρίς, ίδος, ή, dimin. a v. seq. Ηνεσχόμην εκ παιδίου μάχαιρίδων Eq. 410.

Μάχαιρά, as, ή, culter, sica, gladius: a knife,

dagger, sword. Χείρεσσι μάχαιραν Γ. 271. Syn. Κόπίς, εγχειρίδιον, ξίφος, δρέπανη, δρέπάνον. Ερ. Οξύστομος, λάβρος, δηκτός, χρυσεία, αμφίπληξ, ίξρα, μιαίφονος.

Μάχαιρόποιός, ον, cultrorum aut gladiorum artifex: a knife or sword maker. 'Ŏ μἄχαιρό-

ποιδς μήτε Αν. 441.

Μάχαιρόφορος, ον, cultro vel gladio armatus: armed with knives or swords. Το μάχαιρόφορον τ $\tilde{\epsilon}$ θ νος ϵ κ πάσης Pers. 56. Syn. Ξἴφηφορός, ξιφήρης.

Μαχάνα, Dor. pro Μηχάνη, q. v.

Μάχάων, ὄνος, ὁ, Machaon: the son of Æsculapius and brother of Podalirius. See o. 225-255. Παθσον ἄριστεύοντἄ Μἄχάονἄ Λ. 506. Syn. Ασκληπίου υίος, ήρως, δίος, αντίθεος, ιητήρ,

Μἄχη, ης, ἡ, prælium: a fight. Καὶ μἄχην κἄθίστἄται Herc. F. 1159. Syn. Ὑσμίνη, δηϊστης, φύλσπις, κυδοιμός, άγων, ενσπή, πό-λεμός. Ερ. Δεινή, κρατέρη, κυδιάνειρα, μέγαλη, φοίνϊσς, άλκιμός, σχέτλια, δριμεία, φθισίμβρότος, άλιαστός, καρτίστη, άλεγεινή, δάκρυδεσσά, καυστειρή, πολυδάκρυτος, αμέγαρτος, πίκρα, στυ-

Μάχήμων, ον, ό, ή, Μάχζμός, ή, ὄν, pugnax, pugnæ aptus: ready to or fit for fight, quarrelsome. Ουδέ μαχήμων Μ. 247. Μαχίμων γύναικων ένδον Lysist. 454. Syn. Πολεμικός, αρήίος,

ἄρηἴφἴλὄs, μἔνεπτόλἔμὄs.

Μάχητής, οῦ, ὁ, pugnator: a warrior. Τεί-ρουσί μάχηταί Θ. 102. Syn. Πόλξμιστής, ασπιστής, αιχμητής, μάχιμός. Ρημ. Μήστωρ φόθοιό, πόλεμοιό μάχης τ' εῦ ειδώς.

Μάχητός, ἡ, ὄν, oppugnandus: assailable. Ουδέ μάχητόν Μ. 119. Syn. Αλωτός, άμβάτος, ἔπίδρὄμὄς, ἄλἄπαδνός.

Μάχιμός. See Μάχήμων. Μάχλος, ή, όν, incontinens, libidinosus: lustful, profligate, wanton. Μαχλόταται δέ γυναικές Hes. Op. 584. Prima huj. vocis censetur esse communis, et jure, si æque ac μἄχη oriatur (ut fas est) a μἄω, μέμἄκἄ. Syn. Ασελγης, ἄσωτός, μάργος, πορνός, ἄκρατής, ακόλαστός.

Μάχλὄσὔνη, ης, ή, incontinentia, lascivia: profligacy, wantonness. Πόρε μαχλόσϋνην άλε-Syn. Μαργόσϋνη, ἄσέλγεια, $\gamma \epsilon i \nu \dot{\eta} \nu \Omega$. 30.

πορνεία, ὕθρϊς.

Măχŏμαι, pugno, prælior: to fight in battle. Πύργων πάροιθε μάχομενοι πάτρας ύπερ Phoen. 1016. Syn. Αμιλλάσμαι, δηρίαω, πόλ εμίζω, μάρνάμαι, ἔρίζω, δόρύσσω, πόλξμξω. Phr. see Tyrt. 2. v. 29-34.

Màψ, Μαψίδίωs, frustra, incassum: to no purpose, in vain. Μὰψ αὕτως ευχἔτἄασθαι Υ. 348. Μαψίδίως κεχόλωσθαί η. 310. Syn. see Μάτην.

Μαψίδιός, α , $o\nu$, et $o\nu$, δ , $\dot{\eta}$, inanis, vanus: idle, foolish, vain. Helen. 259. See Μαψιδίος in Μάψ. Syn. Κένδς, μάταιδς, άφρων.

Μαψίδίως. See Μάψ.

Μαψίλακας, vel, ut mavult Heyn., Μαψύλακης, ου, δ, ή, inaniter effutitus: foolishly uttered. Ἄτε μαψιλάκας Δίδς Κόρινθος Nem. 7. 155. answering to υπό ματρόδοκοις γόναις φύτευσαι. Syn. Αδόλεσχός.

Maω, inus.: pf. med. μξμάα, particip. μξμάως, ῶτὄς, et μἔμἄὼς, ὅτὄς, vehementer cupio: to be very eager after. Αμφότξροι μξμάσαν πόλξμίζειν Η. 4. Μάλα περ μεμαώτα Ρ. 181. Syn. Πρόθυμεδμαι, γλίχδμαι, σπεύδω, επίθυμεω, βούλδμαι, ἔφἴἔμαι, ζητἔω, εκμάδμαι, εύχδμαι.

Μεγάδηs, ου, δ, Megades: the son of Megas.

Καὶ Πἔρἴμον Μἔγάδην Π. 695.

Μἔγἄθαρσης, ἔος, ὁ, ή, magna fiducia præditus: very confident, courageous. Έφ μέγα-θαρσεί παιδί Hes. Scut. 385. Syn. Θαρράλεσς, €ύθυμὄς.

Μέγάθυμός, ου, ό, ή, magnanimus: nobleminded. Τρῶες δὲ μέγάθυμοῖ ἔπεὶ ἴδὄν Ε. 27. SYN. Μεγάλαυχός, μεγάλήτωρ, ανδρείος, άγήνωρ,

Μεγαίρω, moleste fero; invideo: to be indignant; to grudge, envy. H. 408. Syn. Φθονέω, ζηλόω, ἄγάνακτξω.

Μέγἄκήτης, ἔὄς, ὁ, ἡ, magnæ belluæ similis, ingens: huge, large. Μέγἄκήτἔι νηί Λ. 599.

SYN. Μέγάς, ευμέγεθης.

Μεγάλαυχεω, magnifice jacto: to be a braggart. Μεγάλαυχείτω ξιφόδηλήτω Agam. 1506. ŠΥΝ. Αυχέω, επαυχέω, σεμνύνομαι, καυχάδμαι, αλα(δνεύδμαι.

Μέγάλαυχός, Μέγάληγόρδς, ου, ό, ή; Μέγαυχής, εσς, δ, ή, magnifice jactans: loud-boasting. Ω μεγάλαυχοι καὶ φθερσίγενείς Sept. Th. 1057.

561. Nem. 11. 27. Syn. Αλάζων, δψήγορος. Μεγάληγορία, ας, ή, grandiloquentia: boasting, haughty speaking, bombast. Phoen. 190.

See above.

Μἔγἄλήγὄρὄς. See Μἔγἄλαυχὄς.

Μἔγαληνόρια, as, ἡ, magnificentia: proud magnificence. Nem. 11. 57. See Μἔγαλαυχός. Syn. Αλαζονεία, καύχησις.

Μἔγὰλήνωρ, ὄρὄς; magnificus: magnificent.
 Pyth. 1. 99. See below. Syn. Ὑπἔρήφὰνὄς.

Μεγάλήτωρ, ὄρός, cor generosum habens: noble-hearted. Μεγαλήτορες οργαί Isth. 5. 44.

SYN. see Μέγαθυμός.

Μεγαλίζω, Μεγαλύνω, altum et celsum facio; med. jacto me: to make much of; midd., to assume consequence, to be proud. Μηδέ μεγάλίζεο θυμφ K. 69. Bacch. 316. SYN. Měyaλαυχέω, επαίρω, αλαζονεύω, αυχεόμαι, υπέρβιος

Μέγἄλὄδωρὄς, ὄν, munificus: very liberal. ax 392. See above. Syn. Δωτήρ, μέγά-Pax 392.

λοπρέπης.

Μεγάλοιτός, ου, δ, ή, infortunatissimus: most unfortunate. Εγώ δε οι ά μεγάλοιτος Theoc. 2. 72. Syn. Τρισάθλισς, εχθροδαίμων, κακοδαίμων, άθλιώτατός, πανάθλιός.

Μεγάλοκευθής, εσς, δ, ή, multa latibula habens: having many recesses or hiding-places.

Pyth. 2. 60. See Μεγάλαυχος.

Μεγάλομητίς, ίσς, magna meditans: deep designing. Μεγάλομητίς εί Agam. 1399., answering to τι κάκον ω γυναι.

Μεγαλοπέτρος, ου, ό, ή, ingentibus saxis munitus: fortified with large stones. Lysist. 483. See above, and Πέτρος.

Μεγάλοπολίς, εως, ό, ή, magnitudine civitatis insignis: distinguished by the grandeur of its

city or state. Troad. 1282. See Μέγαλδμητίς. Μέγαλδπρέπης, έδς, δ, η, splendidus, speciosus: magnificent. Κάλλιστον έργον και μέγάλοπρέπέστατον Αν. 1125. Syn. Πέρισημός, αρίδείκετος, έκδηλος, σεμνός.

Μἔγαλοσθένης, Μἔγασθένης, ἔός, ὁ, ή, validissimus: most powerful. Κλῦθί Πόσειδάων μεγάλοσθενες Hom. H. xl. 1. Nub. 566. Syn. Σθενάρος, ερισθενής, ισχυρύς, άγηνωρ, ϋπερμενής.

Μεγαλόσπλαγχνός, ου, δ, ή, magnanimus;

iracundus: magnanimous; passionate. Mĕγăλόσπλαγχνος δυσκάτάπαυστος Med. 108. Θερμόθουλός, όργϊλός, μεγάθυμός.

Μἔγἄλόστὄνὄς, ὄν, magno gemitu dignus : deserving loud lamentations. P. V. 420.

Syn. Αξιόθρηνός. above.

Μέγαλοσχήμων, δν, δνός, magnificens: magnificent. P. V. 415. See above. Μέγαλοπρεπής.

Μἔγἄλύνω. See Μἔγἄλίζω.

Μεγαλοφρων, ονος, magna sentiens: highminded. Ἡσυχίας πἔρι τῆς μἔγαλόφρονος Lysist. 1289. Syn. Μεγάθυμός, μεγάλαυχός, μεγάλήτωρ.

Μέγαλώνυμος, η, ον, et ου, δ, ή, præclari nominis: of high repute. Καὶ μεγαλώνυμον ἡμετερον πἄτ ἔρ' Nub. 569.

Μέγἄλως, Μέγἄλωστἴ, valde, magnopere : greatly, much, violently. "Υψἴ μἄλα μἔγἄλως P. 723. Μεγάλωστι τάνυσθείς Σ. 26.

Μἔγάνωρ, ὄρ, hominem tollens: making a man great. Μεγάνδρος έξοχα πλούτου Pind. Ol.

Μεγάπενθης, εσς, δ, Megapenthes: a son of Menelaus. Κιέ και Μέγαπένθης ο. 100. Τηλυγέτος, κράτερος.

Μέγαρα, as, ή, Megara. Και Μέγαρην Κρείον-

τός λ. 268.

Μέγἄρἄ, ων, genitiv. antiq. Μέγἄρὄθἔν, τὰ, Megara: a city in Greece. Τὰ Μέγἄρἄ Μέγἄρ ώς επιτρίψεσθ' αυτικα Pax 246.

Μἔγἄρεὺs, ĕŏs, Ion. η̂ŏs, Megareus; Megarensis: Megareus; also a native of Megara. Toù πρίν Βάνόντος Μεγάρεως κλεινον λέχος Antig. 1303. Pax 480.

Μἔγἄρίζω, ἴῶ, Megarensem ago: to act the Megarian. Κλάων Μἔγἄρἴεῖς ουκ ἄφήσεις τὸν σἄκον Acharn. 822.

Μἔγἄρἴκὄς, ἡ, ὄν, Megaricus : of Megara. Θάρβει Μἔγἄρἴκ' αλλ' ἦς τἄ χοιρἴδι' ἄπἔδου Acharn. 830. Exp. Πὄνηρός.

Μέγαρον, ου, το, domus, ædes: a house, palace. Εκ δ' ηλθον μεγάροιο π. 343. Syn. Δομός, δωμά, οῖκὄς, μἔλἄθρὄν. Ερ. Ευστάθες, ευπηκτόν, σκιδέν, αιθάλὄεν, ευωδές, ευναιετάον, ευτυκτόν, υψοροφόν.

Μέγάς, μέγάλη, μέγά; compar. μείζων; superl. μέγιστος, magnus : great. 'Ŏ δε σοι μεγάς έσσεταϊ υρκος Α. 239. Τριπόδος μεγάλοιο κ. 361. Syn. Αιπϋς, ἄγαυὄς, ἄμἔγαρτὄς, πἔλώρἴὄς, κητώδης, απλέτος, δεινός.

Μέγασθενής. See Μεγάλοσθενής. Μεγαυχής. See Μεγάλαυχός.

Μἔγἔθὄς, ἔὄς, τὸ, magnitudo, magnificentia: greatness, size, grandeur. Bacch. 269. Σεμνότης, αξίωμα, ύψός.

Μἔγήρἄτὄς, ὄν, dilectissimus, pulcherrimus : most beloved or lovely. ἔγἔνοντὄ μἔγήρἄτἄ τέκνα Hes. Theog. 240. Syn. Πολυήρατος, ĕραστὄs, ἄγἄπητὄs, χἄρἴέστἄτὄs.

Μέγιστοπολίς, έως, ή, civitates maximas efficiens: rendering states very great. Pyth. 8. 2. See Μεγαλομητίς.

Μέγιστός, η, όν, superl. of μέγας. Β. 128.

Μέγιστότιμός, ου, ό, ή, plurimum honoratus: most esteemed. Æsch. Sup. 717. See Τιμή.

Μέδεω, Μέδω, ήσω, præsum, rego, curo, administro: to rule over, manage. Orest. 1707. a. 72. Syn. Ανάσσω, βἄσἴλεύω, άρχω, αμφἴβἔβηκἄ, μήδόμαι, φροντίζω.

Μέδεων, ωνός, ή, Medeon: a town in Bœotia. B. 501.

Μέδιμνός, ου, δ, medimnus : an Attic measure | bus. Νέανζαι κλέπτουσι μὲθὔσὄκόττἄδοι Acharn° r corn, containing about a bushel and a half. | 524. See below. for corn, containing about a bushel and a half. Vesp. 716.

Μέδουσα, ης, ή, Medusa: the daughter of Phorcys. See Ovid. Metam. 4. 800. Pyth. 12. 28. Ετ. Βλόσυρὰ, αστέρδεσσα, Γοργώ.

Μἔδω. See Μἔδἔω.

Mέζ $\tilde{\epsilon}$ ά, ων, τ à, pudenda. Ουρàs δ' \tilde{v} π ο μέζ $\tilde{\epsilon}$ έθεντο Hes. Op. 510. Syn. Μήδεα.

Μέθαιρέω, 2. a. μέθειλον, unde Ion. μέθέλεσκόν, comprehendo, excipio: to catch, receive. 'Ρηϊδίως μέθελεσκε 3. 376. Syn. Μετάλαμβάνω,

εκδέχομαι, αίρξω. Μἔθάλλὄμαι, insilio, irruo: to leap or spring amongst, fall upon. "Ηρπαξέ μἕτάλμἕνὄς Μ. 305. Syn. Εφάλλομαι, εφορμάω, ενάλλομαι.

Μέθαμέρισς, Dor. pro Μέθημέρισς, q. v.

Μἔθαρμόζω, adapto de integro, muto in : to fit anew, alter into a new form. Alcest. 1176. Syn. Μἔτἄφἔρω, μἔτἄβάλλω.

Μἔθέλεσκέ, Ion. a. of Μέθαιρέω, q. v.

 $M \tilde{\epsilon} \theta \tilde{\epsilon} \pi \omega$, 2. a. $\epsilon \sigma \pi \tilde{o} \nu$, sequor, quæro: to follow after. Ε. 329. Syn. Μετέρχομαι, επειμί, μετάδϊώκω, δϊώκω, ζητέω, έρευνάω, έπακόλουθέω,

 $M\tilde{\epsilon}\theta\eta$, ηs , $M\tilde{\epsilon}\theta\tilde{\nu}\sigma\tilde{\iota}s$, $\epsilon\omega s$, $\tilde{\eta}$, ebrietas : drunkenness. Eur. El. 326. Theog. 836. Υ in Μεθύσις brevis est, ut in Μεθύσος. Syn. Κραιπάλη.

Μἔθήκω, persequor, quæro: to come after, or in search of. Troad. 1261. Syn. Μἔτέρχὄμαι, μέτειμί.

Μέθημαι, adsideo: to sit near or amongst. α. 118. Syn. Συγκάθημαι, πάρἄκἄθημαι.

Μἔθημἔρἴος, ου, ὁ, ἡ, diurnus: of a day, by day. Ion 1050. Syn. Εφήμερος, εφημερίος.

Μέθημόσϋνη, ης, ή, incuria : carelessness. Τήδε μέθημόσϋνη Ν. 121. Syn. Αμέλεια, ανέσϊς, ραθυμία.

Μἔθήμων, ὄνὄς, remissus: negligent. ζ. 25.

Syn. Αμέλης, ἄτημέλης.

Μἔθἴημἴ, θήσω, remitto: to let loose, consign. Ορθον μέθίει δἴα χέρῶν βλάστημ' ἄνω Bacch. 1060. Έκὼν μἔθἵησἴ μἄχεσθαι Ν. 234. Μἔθίει, dimisit, potius ad μἔθῖἔω referendum est. Syn. Αφίημι, ανίημι, παρίημι, εαω, προλείπω, συγχωρέω, απόπέμπω, αμέλεω.

Μἔθίστημῖ, μἔταστήσω, commuto; depello: to change; to drive off. Alcest. 176. Syn. Mě-

τάφξρω, άπαλλάττω.

Μἔθομιλέω, sum commilito, versor inter: to serve among, to be intimate with. Τοῖσἴν ἔγὼ μεθομίλεον Α. 269. Syn. 'Ομιλέω, προσομιλέω, συγγίγνομαι, συντυγχάνω.

Μἔθορμαω, contra ruo, adgredior: to rush on, Ε. 325. Syn. Εφορμάω, επόρούω, επ-

ătσσω.

Μεθορμίζω, amoveo a statione navali, ejicio: to drive off from one's moorings, to expel. Bacch. 919. Syn. Εκβάλλω.

 $M \tilde{\epsilon} \theta \tilde{v}$, $\tau \delta$, indeel. vinum: wine. $O v \delta' \epsilon \hat{\iota} \chi o v$ μεθυ λείψαι μ. 362. Syn. Οίνος. Ep. 'Hδŭ, γλύκυ, γλυκέρον, πορφυρέον.

Mεθυδώτης, ου, δ, qui vinum dat: one who gives wine. Anacr. 7. 4. See above. Syn.

Οινδδότης.

Μἔθῦποδέομαι, calceos muto: to alter the shoes. "Ινά δοιμάτιον σώσαιμι μέθυπέδησαμην Eccles. 540.

Μἔθὔσῖς. See Měθη.

Μἔθὕσὄκόττἄβὄs, ου, δ, qui cottabis ludit inter pocula: a drunken fellow playing at the Cotta-

Μέθυσος, η, ον, ebriosus: drunken. Θράσεια καὶ μἔθὕση τἴς ὑλακτεῖ κὔων Vesp. 1402. Syn. Οινδβάρης, πάροινός, ϋπερπλησθείς μέθης, βέβάρημενός οίνω.

Μέθὕω, ebrius sum: to be drunken. Σίγα σίγα και δη μεθύων Cycl. 485. Syn. Κάταμεθύω,

οινδόμαι, οινδ6άρξω.

Μειάγωγέω, ad libram suspendo: to fasten to the beam of the balance, to weigh. Τι δέ μεια-γωγήσουσι την τράγωδιαν Ran. 810. See Αγω.

Μειδάω, Μειδίάω, subrideo: to smile. A. 596. Μειδίδων καὶ μῦθον Ψ. 786. Syn. Γελάω, γελοιδω, υπόμειδάω.

Μείζων. See Μεγάs.

Μείλας, in obliq. cass. See Μέλας.

Μείλιγμά, ἄτὄς, Μειλικτήρἴὄν, Μείλικτρὄν, ov, τδ, delinimentum: a soothing, a charm. κ. 217. Pers. 616. Apoll. 4.712. Syn. Κηλητήριον, θελκτήριον.

Μειλικτήριον. See above.

Μειλικτήρισς, σν, qui pacat: which pacifies. Pers. 616.

Μείλικτρον. See Μείλιγμα. Μείλἴνὄς, η, ὄν. See Μελἴνός.

Μείλἴὄν, ου, τὸ, munus quo aliquem delinimus ; ludicra, deliciæ: a kind office; sport, delight. Μείλιου απλοίης Call. 3. 230. SYN. Πρότξ, παιγνϊὰ, μείλιγμα.

Μειλίσσω, ίξω, mulceo, placo, delinio : to treat kindly, appease, soothe. Helen. 1338. Syn. Θέλγω, πραΰνω, κηλέω, μἄλάσσω.

Μειλίχία, ας, ή, lenitas, comitas: gentleness, courtesy. Είτ οῦν μειλίχτη Apoll. 2. 1283. Syn. 'Ανέσις, αγανόφροσύνη, ήσυχια.

Μειλίχισς, α, ον; Μείλιχος, ου, ό, ή, suavis, comis, humanus: sweet, soft, courteous. Μύ-θοισι προσηύδα μειλίχιοισι Z. 343. See also ο. 373. Syn. Γλυκύθυμος, ήδυς, ήδυλογος, άγανος, γλὔκὔς, ήπἴὄς.

Μειράκιον, Μειράκύλλιον, ου, τό; Μειράκίσκη, ης, ή; Μείραξ, ἄκος, ὁ, ή, adolescentulus: a stripling. Και μὴν το μειράκιον τόδι προσέρχεται Plut. 1038. Ran. 89. 411. Thesm. 417. Syn. Ν ξανίσκος, παις.

Μείραξ. See above.

Μείρω, ἔρῶ, p. p. μἔμαρμαι, Attice είμαρμαι, divido, partior: to divide, bestow. I. 612. Syn. Δαίω, μερίζομαι, λαγχάνω, κληρόομαι, δίδωμί, **ἄπ**ὄμείρὄμαι.

Mels, Æol. pro Μην, mensis, q. v.

Mείων, minor: less. See Μικρόs. Alcest. 572. Μέλαγκέρως, ων, δ, ή, nigra habens cornua: black-horned. Μέλαγκέρων λάβοῦσά Agam. 1096.

Μέλαγκόρὕφός, ου, δ, ή, subst., qui insignis est atro vertice: black-cap, avis quædam. Av. 887. See Köpü $\phi \dot{\eta}$.

Μἔλάγκρὄκὄς, ου, ὁ, ἡ, nigra habens vela: having black sails, dusky. Sept. Th. 856.

Μέλαγχαίτης, ου, nigricomus: black-haired, gloomy. Alcest. 450. Syn. Κυάνδχαίτης.

Μελάγχιμός, ου, δ, ή, niger: black, mournful, dismal. Καὶ πἔπλους μἔλαγχίμους Eur. El. 513. SYN. see Mělas.

Μέλαγχίτων, ωνός, nigra vestitus tunica, mœstus: clad in a mourning cloak, sad. Ταῦτἄ μοι μέλαγχίτων Pers. 119. Syn. Αμφίμέλας, δύσορφναίδς, πενθήρης, πένθιμός, μέλαμπέπλός.

Μέλαγχολάω, atra bili laboro; insanio: to be

melancholy; to be mad. Plut. 903. SYN. Μαίνδμαι, μαργαίνω.

Μελάγχολος, ον, atra bile tinctus: steeped in

black bile. Trach. 573.

Μέλαγχροιής, ἔὄς, ὁ, ἡ; Μέλαγχρώς, Μέλανόχρως, ωτός, qui est fusco colore: dark-hued. Αψ δε μελαγχροιής γενετο π. 175. Orest. 315. Μέλανόχροες ή ερεβινθοι Ν. 589. Syn. Μέλας,

μελάγχιμός.

Μελάθρου, ου, τὸ, subst. tectum, domus: a roof, a house. Έλδνην Ζηνὸς μελάθροις πέλάσω Orest. 1701. On the original meaning of this word see Damm. On Alc. 77. Monk remarks, that the penult of μελαθρόν is always short in anapæstic systems. Syn. Όροφος, οικός, οικία, δομός, δωμά, έστια, στέγη. Εν. Αιθάλοξν, πρηνές, ύψηλον, ευποίητον, προυχον, ύψιπετες, αμφιπυλον, πάτρφον, δούλειον, υπώροφον, μάλερον, πέτρινον, ν τι χιον, ανυμφον, αιπύ, αστ ξρόξν, εύτυκτον, ξύδμητόν.

Μελαίνω, poët. Μελάνω, Μελάνεω, f. μελάνω, atrum reddo, et absol. pos. ater reddor: to blacken: to be black. Ε. 354. Μέλανει δε τε πόντος υπ' αυτης Η. 64. Apoll. 4. 1574. Syn. Κνέφάζω,

σκότίζω.

Μελαμβάθης, εσς, δ, ή, nigram profunditatem habens: deep dark. Σηκόν ες μελαμβάθη Phœn. 1024. Syn. Κνέφαίδς, σκότεινός, σκότίδς.

Μέλαμβρότός, ου, δ, ή, nigros incolas habens: having negroes. Eur. fr. Archil. 2. 3. Syn.

Μελαγχροιής, μελαγχρώς. Μελαμπαγήs, εσs, δ, ή, concretus et nigrescens:

darkly curdling. Μέλαμπαγές αίμα Sept. Th. 734. answered by Απόλλωνός εῦτξ.

Μέλαμπέπλος, ου, ό, ή, atras vestes habens: black-robed. Ο Σπαρτιάτης Τυνδάρξως μελάμπέπλος Orest. 451. Syn. Μέλαγχίτων, μέλανείμων, δύσόρφναιδς, μελάνόστολος.

Μελάμπους, πόδος, δ, Melampus: the son of

Amythaon. o. 225.

Μέλάμπυγός, ου, ό, ή, nigras nates habens: having black buttocks. Lysist. 803. See Πυγή. Syn. Ανδρείος, κράτερος, λάσιος.

Μέλαμφάης, Μέλαναυγης, έσς, δ, ή, atrum splendens: darkly gleaming. Helen. 517. Hec.

151. See Φάσs and Μελάνίππη.

Μἔλάμφυλλός, ου, ό, ή, nigra folia habens:

dark-leaved. Theoc. Ep. 1. 3.

Μέλαμψηφίς, ιδός, ή, nigros calculos habens: having dark-coloured pebbles. Μέλαμψηφίδος Αναύρου Call. 3. 101.

Μελάναιγίς, ίδος, ή, atra procella indutus: surrounded by black storms. Sept. Th. 696. See Μελανίππη and Αιγίς.

Μελάναυγής. See Μελαμφάής. Μελάνδετός, δν, nigro ferro illigatus: bound with black iron, black-handled. Phoen. 1107.

Μελάνείμων, ὄνός, atra veste indutus: clothed in black. Ἡμετεραις εφόδοις μελάνείμοσιν Eumen. 372. Syn. Μέλαγχίτων, μέλαμπέπλος.

Μελάνθιος, ου, δ, Melanthius. Κέλεσθε Μελάνθἴον φ. 265.

Μελανίππη, ης, ή, Melanippe. Αρητιάδα Μελανίππην Apoll. 2. 968.

Μελάνιππός, ου, ό, Melanippus. Π. 695. See above.

Μέλανίων, ωνός, δ, Melanion. Lysist. 796. A brevis, ut in μξλάνδε a μξλας.

Μελάνοζυγήτης, ου, Μελάνόζυξ, υγός, nigra transtra habens: having black benches of oars. Æsch. Sup. 539. See below and Ζὔγός.

Μἔλἄνὄκάρδἴὄς, ου, ό, ἡ, nigrum cor habens : black-hearted. Τοία Στὔγός σἔ μἔλἄνὄκάρδῖος πέτρα Ran. 470. See Καρδία.

Μελανονεκυείμων, ον, ονός, funebribus vestibus indutus: clad in mourning robes. Ran. 1336. See above and Někůs, vos. Syn. see Μέλάμ-

 $\pi \in \pi \lambda \check{o}s.$

Μελάνόπτερός, όν; Μελάνοπτερυξ, ύγός, nigras alas habens: black-winged. Hec. 698.71. See below.

Μέλανδσυρμαίδς, όν, nigro raphano utens: taking black doses. Λευκης νοτίζει μελάνοσυρμαΐον λεών Thesm. 857.

Μἔλάντατός. See Μἔλαγχροιής. Μἔλάντατός. See Μἔλας.

Μελαντειχής, εσς, δ, ή, ex nigra materia structus: black-walled, dark. Olymp. 14. 28. Syn. Σκότεινός, στερβός, μελαμβάθής.

Μἔλάντἔρὄς. See Μέλας. Μέλανύδρὄς, ου, δ, ή, nigricantis aquæ, profundus: of dark water, deep. Από κρήνης μέλανύδρου Φ. 257. SYN. Βάθύς, βάθυρβείτης, βαθύ βείων, βαθύρβοσς.

Μέλανω. See Μέλαίνω.

Μέλας, et poët. Μείλας, αινά, άν, compar. μελάντερός, superl. μελάντατός, niger, ater, obscurus: black, gloomy, dark-coloured. Μέλας επί εσπερός ηλθεν α. 423. Οιμοι μελάνος κύανοιο Λ. 24. Ένθὄρἔ μείλἄνἴ πόντῷ Ω. 79. Μἔλας is also a P. N. in Ξ. 117. SYN. Κέλαινός, ορφναῖὄs, μĕλάγχἴμὄs, ἄμαυρὄs, μĕλἄνὄχρωs, σκŏτεινός, δύσόρφναιός.

Μέλδω, macero, liquefacio: to soften, to melt.

Φ. 363. Syn. Τήκω, κατατήκω, φθίνω.

Μέλεάγρος, ου, δ, Meleager: a prince of Calydonia, the brother of Tydeus. Θάνε δε ξανθός Μέλ έαγρος Β. 642. Ερ. Αρηϊφίλος, ξανθός, υίδς Οινηός, Οινείδης, αλκήεις.

Μέλεδαίνω. See Μελετάω.

Μελεδημά, άτος, τό; Μελεδων, ωνός; Μελεδώνη, ης, $\dot{\eta}$; Μ $\check{\epsilon}$ ληδών, ὄνὄς, $\dot{\eta}$, anxia cura: anxiety, care. o. 8. Apoll. 2. 629. 7. 517. Apoll. 3. 811. Syn. Μέλέτη, κηδός, μέλημα, μέριμνα, φροντίς, δίζυς, ώρα, μήδος. Ερ. Πυκίνον, οξύ, αργάλεον, άλληκτον, άτλητον, θυμόθορον, στονοξν, αμήχανον, χαλξπον.

Μελέδωνεύς, εως, δ, curator: a protector. Theoc. 24. 104. Syn. Επίσκοπος, επίτροπος.

Μέλει, curæ est: is a care to, or the business of, is regarded. Hipp. 103.

Μελείστί, membratim: limb by limb, piecemeal. [°]Ησί κὕσὶν μελεϊστι ταμών Ω. 409.

Μελεοπάθης, εσς, δ, ή, qui misera passus est: having suffered wretched things. Sept. Th. 961. See Πἄθὄς.

Μέλεοπονός, ου, ό, ή, ærumnosus: who is wretched from great troubles. Sept. Th. 961. Syn. Πόλυπόνός.

Μελεόs, α, ον, miser: wretched, unfortunate. Troad. 106. Syn. Άθλισς, δυσδαίμων, κάκοδαίμων, κάκὄς, εχθρόδαίμων, άτϋχὴς, μωρὄς, ἄπρακτός, ηλέὄς, μἄταιός.

Μελεόφρων, ὄνος, infelix animi: wretched in mind. Μἔλἔὄφρων πἄτήρ Iph. T. 855. (a single

dochmiac.)

Μἔλἔτἄω, Μἔλἔδαίνω, curo, curam gero: to attend to, take care of. Eur. fr. Alex. 17. 2. Theoc. 9. 12. Syn. Εκμἔλἔτἄω, φροντίζω, ασκέω, μέλέω.

Μέλέτη, ης, ή; Μέλημά, ἄτὄς, τὸ, studium, cura, exercitatio: attention, care. Olymp. 9. 161. Eumen. 447. Syn. Μελεδημά, μελεδων, επίμε-λειά, άσκησίε. Ερ. Οξείά, πυκίνη, κάκη.

Μελετωρ, δρός, δ, qui curam gerit alicujus rei: one who cares for or takes an interest in. Soph. ΕΙ. 846. Syn. Μελεδωνεύς, τίτης, τιμωρύς.

Μέλέω. See Μέλω.

Μĕληδών. See Μĕλĕδημα.

Μέλημά. See Μέλέτη.

Μέλησίμεροτός, ου, ό, ή, qui in cura et fama hominum futurus est: which will engross the attention of men. Pyth. 4. 27.

Μέλι, ιτός, τό, mel: honey. Μέλιτος γλυκίων ρεέν αυδή. Α. 249. Ερ. Χλωρόν, γλυκέρον, γλυκύ, κάτάλειβομένον, εύγλωσσον, ξράτεινον, κηροδέτον, ἄκήρἄτὄν. ΡΗΒ. Γλὔκεῖαι μελἴτός βὄαί, ξουθᾶν πονημά μελισσαν, μελισσων νέκταρ.

Μελία, as, ή, (1) fraxinus: an ash-tree; (2) nympha præses hujus arboris: the nymph who was supposed to preside over it; (3) hasta fraxinea: an ashen spear. Ορεκτήσιν μελίησι Β. 543. SYN. (3) Βέλος, ακόντιον, δόρο. Ερ. (3) Εύχαλκός, ιθυπτιων, χαλκόγλώχιν, ἔΰξεστός, ανδρόφὄνός, δόλιχόσκιός.

See Μἔλἴα (2). Μἔλἴαι, nymphæ.

Μελίβοια, αs, ή, Melibea: a city in Thessaly. Πάρεξεθέον Μελίβοιαν Apoll. 1. 592.

Μελίγδουπός, ου, Μελίγηρύς, ϋός, Μελίγλωσσός, Μελίφθογγός, ου, ό, ή, suaviter sonans, cantans, vel cantatus: sweetly sounding, singing or sung. Nem. 11.23. Πρίν γ' ἡμἔων (dissyll.) μελίγηρουν απο στομάτων οπ' ακουσαι μ. 187. Καί μ' ούτ ξ μ ξλιγλώσσοις πειθοῦς P. V. 179. Isthm. 6. 13. Syn. Ἡδυἔπης, ἡδυμελης, ίμεροφωνός, ήδύπνδός, μελίπνδός.

Μἔλἴγηρὔs. See above.

Μελίγλωσσός. See Μελίγδουπός.

Μελίγουνίς. See Λίπάρα. Callim. Dian. 46. See above.

Μελίζω, in partes divido; cantu celebro: to divide into parts; to celebrate in song. Nem. SYN. Αείδω, άδω, αινέω, φορμίζω, 11. 23. **ἔ**παιν ἔω.

Μελίηγενής, εσς, δ, ή, fraxinigena: ashsprung. Μελίηγενεων ανθρώπων Apoll. 4. 1641.

Μελίηδης, εσς, ό, ή, mellis suavitatem habens, valde suavis: sweet as honey, delicious. Έξαιτον μελιηδέα αλλ' άρα και is M. 320. SYN. Měliτόεις, ήδιστός, γλύκυτάτος, μείλιχος, μειλιχίος, μελίχρος, μελίφρων.

Μελίκηρον, ου, τὸ, favus: honeycomb. κέρωτερά η μελικήρω Theoc. 20. 27. SYN.

Κήρος, κήριον.

Μελικομπός, ου, ό, ή, suaviter sonans: sweet-

sounding. Pyth. 2. 46. See above.

Μἔλἴκρατον, ου, τὸ, infusum ex melle et lacte, apud recentiores est, ex melle et aqua: an offering to the dead, composed of honey mixed with milk or water. Πρώτα μελικράτφ μετέπειτα δε

Μελικτής, οῦ, ὁ, cantor: a singer. Theoc. 4. 30. Syn. see Aoidos.

Μελίνος, Poet. vel Ion. Μείλινος, η, ον, fraxineus: ashen, of ash. [Ιζε δ' επὶ μελίνου ουδοῦ ρ. 339. Καὶ μείλινα δούρα Ν. 715.

Μελίπνοσς, ous, gen. ov, δ, ή, suaviter spirans: sweetly breathing. Theoc. 1. 128. Syn. see Μέλίγδουπός.

Μελίσδω, Dor. pro Μελίζω, q. v.

Μέλισμά, ἄτός, τδ, carmen: a song. Theoc. 20. 28. Syn. see Μέλδς.

Μέλισσά, Μέλιττά, ης, ή, apia: a bee. Μέ- Μέλοτυπέω, μέλφδέω.

λισσά λειμών ηρίνον δίέρχεται Hipp. 76. Ερ. Αδίνη, όρεια, ξουθη, βομβουσα, η ερόφοιτός. ΡΗΝ. see Apoll. 1. 879-883.

Μέλισσδκόμδς, Μέλισσδνόμδς, ου, δ, apiarius: a feeder of bees. Apoll. 2. 132. Ran. 1273.

Μέλισσὄνόμός. See above.

Μελισσότροφος, ου, ό, ή, apes alens: beenourishing. Μέλισσότρόφου Σάλαμινος Troad.

Μέλιστάγηs, έσs, δ, η, dulce libans: sweetlydropping. Μέλιστάγξας χέξ λοιβάς Apoll. 2. 1276.

Μἔλἴτειὰ, ας, ή, melitea : mint. Καἴ ευώδης μελἴτεια Theoc. 4. 25.

Μἔλἴτη, ης, ἡ, Melite: (1) one of the Nereids; (2) the name of an island. Καὶ Μἔλἴτη каї Іагра 🖫. 42.

Μελιτίδαι, ων, οί, Melitidæ: the supporters of Melitus. Μέλιτίδαι κάθηντό Ran. 991. Bekker. legit Μἔλητἴδαι.

Μελίτοεις, εσσά, εν; Μελίχρος, ά, ον; Μελίτώδης, ĕŏs, mellitus: honied, sweet. Olymp. 1. Apoll. 4. 360. Theoc. 15. 94. Μ ἔλἴ.

Μελίτοπώλης, ου, δ, qui mel vendit: a honey-

seller. Eq. 853. See Μἔλἴ. Μἔλιτὄς, ου, δ, Melitus: the name of one who accused Socrates, and of others. Σκόλιων Μέλίτου Καρϊκών αυλημάτων Ran. 1302.

Μέλιττά. See Μέλισσά.

Μελίττιον, ου, τὸ, apicula: my sweet dear. "Εως γαρ ω μελίττιον Vesp. 366.

Μελιτουττά, ης, ή, placenta quædam mellita: a honied cake. Νάστους δύειν μελίτούττας Av. 568.

Μελιτώδης. See Μελιτόεις.

Μελίτωμα, ατός, τὸ, placenta mellita: a honied cake. Ου χρηστον μέλιτωμά Batrach. 39. Μελίφθογγός. See Μελίγδουπός.

Μελίφρων, ὄνός, exhilarans dulcedine sua et benignus, ut mel: refreshing, sweet. Μελίφρονα πυρου ἔθηκεν Θ. 189. Syn. see Μἔλἴηδήs. Μἔλἴχλωρος, ου, ὁ, ἡ, mellei coloris: of the

colour of honey, yellow. Εγώ δε μόνος μελίχλωρον Theoc. 10. 27.

Μέλιχρός. See Μέλιτόεις.

Μέλλημα, ατός, τό; Μελλω, όδς, ή, cunctatio, dilatio: delay, hesitation. Iph. A. 818. Τῆς μελλοῦς κλέος Agam. 1327. Syn. Βράδυτης, ἄνἄβὄλή.

Μελλητέσs, σν, cunctabundus: must delay. Eccles. 876.

Μελλόγαμός, Μελλόνυμφός, ου, δ, ή, futurus sponsus, futura sponsa: a future husband or wife. Γαμβρώ μελλόγαμω Theoc. 22. 140. Trach. 207.

Μελλόδειπνϊκός, ή, όν, ad coenam vocans: inviting to supper. Μέλος τι μελλοδειπνικόν Eccles. 1153.

Μελλονικίαω, vincere cunctor, Niciæ more cunctor, vox ab Aristoph. conficta: to hesitate to conquer, to hesitate like Nicias. Ουδέ μελλόνιкіа́v Av. 639.

Μελλόνυμφός. See Μελλόγαμός.

Μέλλω, futurus sum, meditor; cunctor: to be about, to intend; to delay. A. 564. SYN. EOIKA, *ἔπῖνὄἔω, βράδύνŏμαι.*

Μελλώ, ὄὄς. See Μέλλημά.

Μελόποιεω, modulor: to compose music. Των δεσπόσυνων μελόποιων Thesm. 42. Syn.

Μέλοποιος, ον, musicus: who composes music.] Ξ. 376. Ran. 1280. See above.

Μέλος, έσς, τδ, (1) membrum, artus: a limb, a member; (2) carmen modulatum: a song. ${
m Iph. A. 1280.}$ ${
m Syn. (1)}$ Μέλισμά, ἔπός, ἄοιδ $\hat{\eta}$, ασμά, μολπή, μελφδία, (2) γυίον, κωλον. Ερ. (1) Αρμάτειον, δυσξυνέτου, κάλου, βακχείου, φιλίου, δάιου, γαμήλιου, αιολου, γλυκέρου, λίγυρου, μείλιχον, πάμφωνον, χάριεν, φωνήεν, τερπνον, καλλιχόρον, ήδυ, εύιον, θελκτήριον, ίερον, προσφϊλές, (2) γναμπτόν, βριαρόν, εράτον, ακαματόν, στίβαρον, τρομέρον, θνητον, αφατον.

Μελότυπεω, ad mensuram cantus pedibus calcare: to beat time to the song. Μελότυπεις όμοῦ τ' ορθίοις εν νόμοις Agam. 1122. (Trimet.

Dochm.) Syn, Μέλοποιέω, μελίζω.

Μέλπηθρόν, ου, τὸ, tripudium cum cantu; ludicrum: music and dancing; a play-thing. Σ. 179.

 \mathbf{M} ϵ λ π δ μ ϵ ν η , η s, $\dot{\eta}$, Melpomene: one of the Muses. See Note to $\dot{\mathbf{E}}$ ρ $\check{\alpha}$ τ $\dot{\omega}$.

Μέλπω, Μέλπὄμαι, "cano cum saltatione et tripudiis," Damm.: to dance and sing. Troad. 409. 555. Syn. Αείδω, μολπάζω, δμνέω, μελίζω, ἄνἄχὄρεύω, κἄνἄχεω μελός.

Μελύδρισν, ου, τὸ, cantiuncula: a little song.

Καλά πέλει τα μελύδρια Bion. 5. 2.

Μέλω, Μέλέω, f. ήσω, curæ sum; curam injicio; med. curo: to be an object of care; to cause care, attention, or anxiety; midd. to be anxious for. ι. 20. Syn. Επιμέλεσμαι, μελέταω, μήδομαι.

Μέλφδέω, modulor, carmine modulato laudo: to play harmoniously, to praise in set strains. Thesm. 99. Syn. Ăείδω, μἔλίζω.

Μελφδία, as, ή, ars suaviter canendi: skill in singing sweetly. Εις έριν μέλφδίας Rhes. 920. SYN. see Mělos.

Μέλφδός, οῦ, ὁ, ἡ, canorus : harmonious. Iph. Τ. 1105. Syn. Μουσίκός, μουσόπόλός, μελόποιός.

Μĕμἄώs. See Mἄω.

Μέμβλἔται and μέμβλἔτὄ are used in Homer for μέμεληται and εμέμελητό Τ. 343. Φ. 516.

Μεμήκω. See Μηκάδμαι.

Μἔμηχἄνημἔνως, consulto: intentionally. Ion

808. See Μηχάνή. Syn. Εκ πρόνοίας, εκουσίως. Μέμνων, ὄνός, δ, Memnon: the leader of the Ethiopians in the Trojan war. Nub. 622. Ep. Δίος, αντίθεσς, χαλκοκόρυστής, Αιθίοψ, αφόθος, εναρίμερότος, στράταρχος Αιθίοπων.

Μεμπτος, ή, ον, reprehendendus: censurable.

Trach. 447. Syn. Μωμητός.

Μέμφις, ιδός, ή, Memphis: a city in Egypt. Μέμφιδός άρχων Pers. 36. Syn. Ηγαθέα.

Μέμφὄμαι, conqueror, accuso: to complain of, to accuse. Hec. 949. Syn. Αιτιαόμαι, κάτάγινώσκω, κάτηγόρεω, εγκάλεω, μεμψίμοιρεω, μέμψιν έχω κάτά.

Μέμψις, εως, et Μομφή, ης, ή, querela, querimonia: complaint, censure. Μέμψις ες μέσον μόλη Ion 1558. Orest. 1038. SYN. Ψόγός, αιτία, ὄνειδός, λάβή, αιτίαμά.

Mev, quidem: indeed. B. 52.

Μενάλκας, ου, δ, Menalcas. Theoc. 8. 2.

Μενεαίνω, Μενοιναω, Μενοινεω, valde cupio; destino; irascor: to desire; to be resolved; to be angry. ε. 341. Ξ. 264. M. 59. SYN. Πρόθυμεόμαι, εέλδόμαι, εφίεμαι, χόλόδμαι.

Μενέδηϊδς, Μενεπτόλεμδς, Μενεχάρμης, Μενεχαρμός, ου, ό, ή, bellicosus: firm in war, war-like. Μενεδήϊδς ήσθα Ν. 228. Δ. 395. Ψ. 419.

Syn. Αρήϊσς, πολεμίσς, πολεμίκος, μἄχητής.

Μἔνἔλαὄς, ου, Μἔνἔλέως, ω, δ, Menelaus: the son of Atreus. Τιμήν αρνυμένοι Μἔνέλάω Α. 159. Orest. 18. Ερ. Αγακλέης, αναξ, Ατρείδης, δίδτρεφής, δρχαμός λαῶν, αγαθός, βόην αγαθός, αιδοίος, άρηϊφίλος, αρχός Αχαιών, Ατρέος υίος, δουρικλύτος, ίφθιμος, ξανθός, αμύμων, διόγενης, ήρως, κυδάλϊμός, αντϊθέός, νέώτερός Ατρέός υίός, ισόθεός φως, αγήνωρ.

Μένεπτόλεμός. See Μένεδήϊός. Μένέσθϊός, ου, ό, Menesthius. Ναικτάοντα Μένέσθϊόν Η. 9. Εν. Αιδλόθώρηξ, δίός, μεγάθυμός. Μενετός, η, ον, qui manet, patiens: enduring, forbearing. Av. 1620.

Μενεχάρμης, Μενεχαρμός. See Μενεδήϊός. Μἔνὄεικὴs, ἔὄs, δ, ἡ, gratus animo : agreeable,

refreshing. I. 90. SYN. Θυμηρήs. Μένοιναω, et Μένοινέω. See Μένεαίνω.

Μενοινή, η̂s, ή, desiderium, consilium: the desire, design, intent. Apoll. 4. 21. Syn. Βουλή, επίνοια, δρμή, γνώμη, φροντίς, προθυμία. Τρηχεία, οξεία.

Μένοιτιάδης, ου, ό, e Menœtio satus: the son of Mencetius, sc. Patroclus. Σύν τε Μενοιτιάδη

A. 307.

Μένοίτισς, ου, δ, Menætius. Πρώτος δε Μένοιτίου Π. 307.

Μένὄς, ἔὄς, τὸ, vis, vigor, ira: strength, vigour, anger. Z. 502. Syn. 'Is, αλκη, μῆνῖς, σθἔνὄς, βἴα, όρμη, δυνάμις, ισχύς, θυμός. Ερ. Αάσχετόν, ουκ επίεικτόν, αιεν άτειρες, αινόν, άσβεστόν, άσχετόν, ἄτάσθἄλου, ἄτρομου, δριμο, έμπεδου, εσθλου, ηυ, ϊέρου, κράτερου, μεγά, πολύθαρσες, δεινου, θείου,

ἄγρἴὄν, ἄδἄμαστὄν, αντἴπἄλὄν, λἄβρὄν. Μἔνω, f. μἔνῶ, Μιμνάζω, et Μίμνω, maneo, exspecto: to remain, expect. Eur. El. 389. В. 292. О. 78. Syn. Αναμένω, κάραδοκέω, ελ-

Μέριδάρπαξ, ακός, δ, nomen muris: tit-bitstealer, Κράτ ερδ ς Μεριδάρπας Batrach. 256.

Μἔρίζω, partio, divido, separo: to divide into parts or shares, separate. Theoc. 21. 31. Syn. Μείρδμαι, διαιρέω.

Μέριμνά, ης, Μέρμηρά, ας, ή; Μέρίμνημά, ἄτὄς, τὸ, cura, solicitudo: care, anxiety. Œ. R. 728. Hes. Theog. 55. Philoct. 187. Syn. Μἔ-λἔδημἄ, μἔλἔδων, μἔλἔδωνη, κῆδὄς. Ερ. Χἄλέπη, κουφη, κράτερη, βάρεῖά, μελόποιός.

Μέριμναω, curo: to attend to. Œ. R. 1124. Syn. Φροντίζω, κηδεύω, κήδὄμαι, επιμελεόμαι, εννὄξω, μερμηρίζω.

Μĕρίμνημα. See Μĕριμνα.

Μέριμνητής, οῦ, ὁ, indagator, curator: an examiner of, carer for. Med. 1223. Syn. Εξέταστης, δεωρός.

Μέριμνοφροντιστής, οῦ, ὁ, sophista, nugator: a sophist, a trifler. Μέριμνόφροντισταί κάλοί τέ κάγαθοί Nub. 101.

Μέρις, ίδος, ή; Μέρος, έος, τό, pars, portio: a part, class, share. Τρείς γὰρ πόλιτῶν μέριδες οἱ μέν όλειοι Eur. Sup. 224. Ran. 337. Syn. Moîpă.

Μερμερίδης, ου, ό, filius Mermeri: the son of Mermerus. Ίλου Μερμέριδαο α. 259.

Μέρμἔρὄς, ου, ὁ, ἡ, " masc. notat curiosum, solicitum, percontantem : neutrum est, quod curas anxias excitat, de quo multa est quæstio et inquisitio," Damm .: anxious; causing anxiety, stupendous. Λ. 502. Μέρμερός is also a P. N Ξ. 513. Syn. Δεινός, αργάλεσς, χάλεπός.

Μέρμηρα. See Μ*ϵριμν*α.

Μερμηρίζω, delibero, vel ambigo: to deliberate anxiously, to be in doubt. ε. 354. Syn. Μέριμναω, φροντίζω, μελεταω, επινόεω.

 $M \in \rho \mu \iota s$, $\iota \theta \delta s$, $\dot{\eta}$, funiculus tenuis: a thin rope. Κάτεδει μέρμιθι φάεινη κ. 23. Ετ. Αργυρέη.

Syn. Μήρινθός.

Μεροπηϊς, ϊδός, ή, Meropeis: of the Meropes, the ancient name of the people of Cos. Κόων Μέροπηϊδά νησον Call. 4. 160.

Μ*ϵρος*, ϵος, τό. See Μ*ϵρις*.

Μἔροψ, ὅπὄς, ὁ, ἡ, (1) articulatam vocem habens: articulately speaking; (2) P. N.: an inhabitant of Cos. 7. 217.

Μἔσἄβὄν et Μέσσἄβὄν, ου, τὸ, lorum subjugium, lorum quo boves copulantur jugo the thong which fastened the ox to the yoke. Evδρύον έλκοντων μεσάθων Hes. Op. 467. Call. fr. 478. ΕΧΡ. Ο πλατύς ίμας δ τῷ ζυγῷ παρακαθαπτόμενος εχέβοιον, καλ μέσαβα, καλ μέσαβον καλείται Pollux 1. 13.

Μἔσάγκὔλὄν, ου, τὸ, amentatum jaculum: a javelin hurled by means of a string. Androm. 1122. See Αγκύλη. Syn. Βέλεμνον, βέλος. Μέσαιπολίος, ου, ό, ή, semicanus: half grey.

Ένθα μεσαιπόλίος Ν. 361.

Μἔσαίτἄτὄς. See Μἔσἄτὄς.

Μἔσακτός, ου, ὁ, ἡ, " mediam sedem obtinens inter Asiæ et Europæ oras," Heath in l. cit. : intervening. Καλ τάς αγχιαλους εκρατυνε μέσάκτους Pers. 889. Blomfield proposes ἔκρατυνέν έπάκτους.

Μέσατός, Μέσσατός, Μέσατιός, Μέσός, Μέσσός, Μἔσαίτἄτὄς, η, ὄν, medius, intermedius, dimidius: middle, intervening. Vesp. 1502. "Η β' εν μεσ-σάτῷ ἐσκὲ Λ. 6. Call. 3. 78. Acharn. 1214. μ. 457. Apoll. 4. 999. Syn. Ανάμεσὄς, μεσσήρης, μεσοπόρος.

Μεσαύλισς, ου, δ, Mesaulius: the slave of Eumæus. Ένειμε Μεσαύλισς ξ. 449.

Μέσαυλός, aut Ion. Μέσσαυλός, ου, ή, atrium villæ rusticæ: a farm-yard. Apoll. 3. 235. Mεσαυλός is also an adj. Alcest. 565. "between the porch and hall." Syn. 'Επαυλίς.

Μέσηγϋς, Μέσηγϋ, Ion. Μεσσηγϋς, Μεσσηγϋ, adv. vel præp., inter, in medio, interim : between, in the middle, in the interim. Αιδοίων τε μεσηγύ και ομφάλου N. 568. Λ. 569. Apoll. 3. 307. Syn. Μἔταξὔ, εν μἔσφ.

Μἔσήεις, εσσα, εν, mediocris, medius: of the middle rank. M. 269. Syn. Μἔσος, μετρίος.

Μέσημερία, as, ή meridies; plaga meridionalis: mid-day; the south. Πολλούς δε γ' εύρησουσίν εν μέσημβρία Æsch. Sup. 754. Syn. Το μεσήμεριον. Ερ. Φλογερά, λαμπρά,

Μεσημερίαω, in media die sum, meridior: to be in mid-day. "Ητε μεσημερισωντός Apoll. 2.

741.

Μέσημθρίνος, Μέσημέριος, α, ον, meridianus: of mid-day, meridian. Μεσημβρίνοισι δάλπεσιν πρόσείκασεν Sept. Th. 427. Call. 5. 72. Ένδιός.

Μἔσημἔρἴνος. See above.

Μεσογείδε, α, δν; Μεσσογέωε, ω, mediterraneus: inland. Αμφότερη μεσόγεια καί αι πελάγεσσι κάθηνται Call. 4. 168. Call. H. in Dian. 36.

Μἔσόδμη, ης, ή, trabs magna domus vel navis: the large beam of a house or ship. v. 354.

Μἔσὄλἄβης, ἔὄς, ὁ, ἡ, qui medium corripit vel

ferit: seizing or striking the middle. Æsch. Sup. 157. See Λἄ6ή.

Μέσ $\delta\mu\phi$ άλ δs , δv , δv , δv , umbilicalis: at the navel or middle of the earth. Orest. 325. See Ομφαλός.

Μἔσὄνύκτϊὄς, ου, ό, ή, media nocte: at midnight. Μἔσὄνυκτίοις πöθ' ἕραις Anacr. 3. 1.

Μέσοπαγής, Ion. Μεσσοπαγής, εός, ό, ή, usque ad mediam sui partem infixus: fixed up to the middle. Μεσσόπαγès δ' αρ' ἔθηκε Φ. 172.

Μἔσὅπὕρὄs, ov, δ , $\hat{\eta}$, per medium tranans, medius: mid, middle. Ion 1152.

Μέσὄς. See Μέσἄτὄς.

Μἔσὄω, in medio sum: to be in the middle. Med. 59.

Μέσσἄβὄν. See Μἔσἄβὄν.

Μεσσάπιος, ου, ό, Messapius: a mountain in Bœotia. Μεσσαπίου φύλαξι Agam. 284.

Μέσσἄτὄς. See Μἔσἄτὄς.

Μέσσαυλός. See Μέσαυλός.

Μεσσηγύ, Μεσσηγύς. See Μέσηγύς.

Μεσσήνιος, ον, Messenius: Messenian. σήνιοι άνδρες ἄειραν φ. 18.

Μεσσήρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, medius: middle. Ion 909.

Μεσσόγεως. See Μεσόγειός.

Μεσσόπαγής. See Μεσόπαγής.

Μέσσος. See Μεσατος.

 $M \in \sigma \tau \delta s$, $\dot{\eta}$, $\delta \nu$, plenus, refertus: full. Œ. C. 768. Syn. Γέμων, πλέως, πλήρης.

Μεστόω, impleo, refercio: to fill up. Antig. 280. Syn. Πληρόω, ἄνἄπλήθω.

Mέσφα, adv. et præp., dum, donec, usque ad: whilst, until, so long as, as far as. Μέσφ' αῦτις δόρποιδ κδρεσσαμένοι κατέδαρθον Apoll. 2. 1229. Μέσφ' ηοῦς ηρίγενείης Θ. 508. Præpositio re vera abest. Aratus habet μέσφα παρ' αυτήν. Syn. see Μέχρι.

Mĕσωs, mediocriter: moderately. Androm.

Měτă, præp. (1) genitiv. cum, una cum: with, along with; (2) dativ. coram, inter, præter: before, amidst, besides; (3) accusativ. post, inter: after, amongst, in pursuit of. **ĕγὼ μĕτἄ πᾶσῖν Α. 517.**

Μἔτἄβαίνω, transfero; transeo: to make to pass over; to pass over. Hipp. 1287. See above. Syn. Μέτειμί, παρέρχομαι, αποικέω, ϋπόχωρξω, μξτάβάλλω, εκτρξπόμαι.

Μεταβάλλω, f. αλω, verto, converto, verso, commuto: to turn, change, to exchange. Bacch. Syn. Στρέφω, αναστρέφω, μέταλλάττω, εξαλλάττω, μετάβαίνω, μετάτιθημί.

Μεταθίβάζω, transfero, alio abduco: to trans-Pax 947. See Βἴβάζω. SYN. Metaστρέφω, μετάβαίνω, μετάκομίζω.

Μἔτάβλἔπω, intueor: to look amidst or upon. Μέταβλέψειας έρευθος Apoll. 726. Syn. Προσβλέπω, ἐπίβλέπω, προσλεύσσω.

Μετάβολη, ηs, ή, mutatio, commutatio: a change, interchange. Iph. A. 1101. Syn. AAλάγη, εξαλλάγη, αμοιθή.

Μἔτἄβουλεύω, aliud consilium capio: to change one's mind. Orest. 1541. Syn. Μετάγινώσκω, μετανδεω, μετάφράζομαι.

Μετάβουλος, ου, δ, ή, qui cito consilium mutat: fickle. Acharn. 632. Syn. Taxveov-

Μἔτάγγἔλὄς, ου, δ, ή, internuncius: a messenger. W. 199. Syn. Άγγελός, διάκτωρ, αγγελίώτης, αγγέλιηφορός.

Μετάγινώσκω, Μετάγνωμί, Μετάνάγινώσκω, sententiam muto: to change one's opinion. Kav μέταγνοίης τάδε Iph. A. 1424. Aj. 717. Syn. Μετάβουλεύδμαι, μετάνδεω, εξίστάμαι.

Μετάγνοιά. See Μετάνοιά.

Μετάγραφω, rescribo: to copy, to alter in Έγνων τότ αῦθις μετάγράφω κάλως πάλιν Iph. A. 108. Syn. Μετάτἴθημἴ, ἄκυρόω.

Μετάγορεύω, inter et ad aliquos loquor: to harangue amidst or to. Μἔθ' ἶπποδαμοις ἄγορεύσω Θ. 525. Syn. Μέτεπω, ἄγὄρεύω.

Μετάδαίντμαι, Μετάδαίσμαι, una convivor: to banquet amidst or with. Μετάδαίν ὅται ἡμιν Χ. 498. σ. 48. Syn. Σύνεστιαόμαι, ευωχέω.

Μἔτἄδήμἴὄς, ου, ὁ, ἡ, qui inter populum suum versatur: who is living among his own countrymen. "Ηφαιστος μεταδήμιος δ. 293. Syn. Ενδήμιος, επίδημιος.

Μεταδίδωμί, δώσω, impertior, communico, trado: to give a share of, communicate, deliver. Orest. 444. Syn. Κοινόω, κοινωνέω, διανέμω.

Μετάδορπίος, ου, δ, ή, inter conandum: during supper. Μετάδόρπιος αλλά και δ. 194.

Μετάδουπός, ου, ό, ή, sonans inter: sounding or making a noise between, interfering. Op. 821.

Μετάδρομάδην, persequendo: by running after. Τον δε μεταδρομάδην Apoll. 755. Syn. Δρομά-

δην, δρόμαίως. Μετάδρομή, ηs, ή, incursus: an assault, an attack. Εις χείρας ηλθέ μεταδρόμαις Εριννύων

Iph. T. 942. Μετάδρομός, ου, δ, ή, persequens, ulciscens:

running after, avenging, Μετάδρομοι κάκῶν πάν-ουργημάτων Soph. El. 1387. (Dochm. dim.) SYN. Τιμωρός, τίτης. Μεταίγδην, cum impetu: violently.

μέταΐγδην Apoll. 2. 95. Μετάίζω, una sedeo: to sit along with.

Ούτξ νέων μετάίζειν π. 362.

Μέταίρω, Dor. et Æol. Πέδαίρω, f. ἄρῶ, amoveo: to remove. Iph. T. 1158. Phoen. 1041. Syn. Μεταβάλλω, μεταλλάσσω.

Μετάΐσσω, ruo insequendo, persequor, irruo: to pursue. Η μεταίξας δάνάτον ρ. 236. Δἴώκω, εφεπόμαι.

Μέταιτέω, mendico: to beg. Eq. 775. SYN. Επαιτέω, αιτέω.

Μεταίτιος, ου, ό, ή, particeps criminis, &c.: accomplice, partaker, author. Καλ τάφου μεταίτίον Eur. Sup. 26. Syn. Επαίτισς, αίτισς, σύμ-

Μέταίχμισς, seu Dor. et Æol. Πέδαίχμισς, α, ον, medius intra duas acies, intermedius: midway, intermediate. Μέταίχμἴον, τὸ, intervallum: interval. Εν μέταιχμίοις δόρός Heracl. 803. Πέδαίχμιοι occurrit Choëph. 581.

Μετακάλεω, revoco: to recall. See Κάλεω. Syn. Ανακάλεω. Plut. 1182.

Μετακιάθω, Μετακίω, persequor, accedo, consequor: to pursue, come to, gain, occupy. Αλλ' ὅτἔ πᾶν πἔδῖον μἔτἔκίἄθὄν Λ. 713. Κι producitur per arsin. Τοὺς δε μετ' Ατρείδης εκίε ο. 147. Syn. Μετέρχομαι, μετειμί, επερχομαι, μετάΐσσω.

Μετακλαίω, s. -κλάω, f. κλαύσομαι, lacrymis et fletu prosequor: to bewail. Ου μετακλάδμαϊ αλλά θάνειν μοι Hec. 214. Syn. Μέταστένω, αλ γέω, δάκρύω, άνάκωκϋω, μέταλ γέω.

Μετακλείω, Μετακληίζω, mutato nomine voco, cognomino, celebro: to call by another name, surname, celebrate. Στρόφαδας δε μετακλείουσ Pros. Lex.

άνθρωποι Apoll. 2. 296. "Μετάκλητζω, Poëta apud Etym. M. 665. 45." Wakef. apud Steph. ed. Valpy, col. 5090.

Μετάκληϊζω. See above.

Μἔτἄκλίνω, ἴνῶ, retro flecto: to bend to the other side. Πολέμοιο μετακλινθέντος Λ. 509. Syn. Εκκλίνω, εκτρέπομαι, αλέείνω.

Μετακοιμίζομαι, interquiesco, vel post quiesco: to rest somewhere else, amidst or after. Choëph. Syn. Μέτἄπαύὄμαι, ἄνἄκλίνὄμαι, ἄνἄ-

Μετάκοινός, ου, δ, ή, particeps: sharing. Æsch. Sup. 1046. Syn. Κοινός, κοινωνός.

Μέτακυλινδέω, volvendo transfero: to move with a rotatory motion. Ran. 536. See Kŭλινδέω. Syn. Κυλινδέω, μεταστρέφω.

Μἔτἄκύμἴὄς, ου, δ, ή, qui est inter fluctus: who is amidst the waves. Ει γάρ μετακύμισς άτας Alcest. 91.

Μἔτἄλαγχἄνω. See below.

Μέτάλαμβάνω, f. λήψόμαι, et Μέτάλαγχάνω, particeps fio, una prehendo, commuto, muto: to share in, to take something with or else, to change. Plut. 370. Eur. Sup. 1087. See Λαμβάνω and Λαγχάνω. Syn. Μέτέχω, μέτάδϊδωμϊ, μεταίρω, καρπόω.

Μέταλγέω, dolorem cum alio participo: to mourn along with. Æsch. Sup. 410. Syn. see Μἔτἄκλαίω.

Μἔταλδήσκω, produce: to produce, generate.

Apoll. 3. 14. Syn. see Αλδήσκω. Μετάλήγω, unde Ion. imp. μετάλήγεσκου, desino, desisto, cesso: to leave off, cease. Aiδωσί μέταλλήξαντί (s. μέταλήξ., a producta per arsin) χόλοιο I. 261. Apoll. 3. 414. Syn. Λήγω, ἄπὄπαύὄμαι, κἄτἄλήγω, μἔτἄλωφἄω.

Μἔταλλάγη, η̂s, η΄, mutatio, commutatio : a change, exchange. Herc. F. 761. See Αλλάγη. Syn. Μετάβολλ, αλλάγή.

Μετάλλακτός, ου, ό, ή, reconcilians; mutatus: reconciling, re-uniting; changed. Sept. Th. 703.

Μἔταλλάσσω, ξω, muto, immuto, transformo: to change, transform. Eur. fr. Autol. 3. 9. Syn. Αλλάσσω, μεταβάλλω, μεταμείβομαι, μεταστρεφω, μεθίστημι, ανάτρεπω.

Μἔταλλάω, ήσω, quæro curiose, percunctor: to seek or question diligently. r. 177. Ερευνάω, δίζημϊ, ζητέω, ἐπιζητέω.

Μἔτάλλητός, ου, ὁ, ἡ, investigabilis, explorandus: may be investigated or discovered. Pyth. 4. 291. Syn. Ζητητέὄς.

Μἔταλλόν, ου, τδ, metallum; fodina: a metal; a mine. Eq. 362. Ερ. Χρυσὄφᾶϵς, χθό-

Μἔτἄλωφέω, desino, cesso: to cease. Apoll. 1. 1161.

Μἔτἄμάζισς, ὄν, qui est inter ambas mam-millas: which is between the two breasts or nipples. Στηθος μεταμάζιον Ε. 19.

Μεταμαίσμαι, consequi et contingere cupio: to be anxious to meet with or obtain. Nem. 3. 141. Syn. Μαίδμαι, Ίξμαι, δίζημϊ, ξρευνάω.

Μἔτἄμανθἄνω, omisso eo quod prius didiceram, aliud addisco: to leave one thing and learn another. Agam. 689. See Μανθάνω.

Μἔτἄμείθω, Æol. Πἔδἄμείθω, commuto: to change. Έτ έρας ἔτ έραις μεταμειβόμενα Phæn. 845. Pyth. 12. 18. Syn. see Μἔταλλάσσω.

Μέταμέλει, f. μέλήσει, pænitet: it repenteth. Pax 1315.

Μἔτἄμέλπὄμαι, simul cano: to sing together.

Hom. Apoll. 197. Syn. Σὔνάδω, ἄμα μέλπὅ-

Μἔταμίγνυμι. See below.

Μεταμίσγω, ίξω; Μεταμιγνυμί, admisceo: to mingle with. χ. 221. SYN. Ξυμμίγνυμί, ξυγκ ξράννυμι, ανακιρναω, ανακ ξράννυμι.

Μεταμώλιος, Μεταμώνιος, ου, ό, ή, vanus, irritus: vain, useless. Μεταμώλια νήματ' β. 98. Syn. Ανεμώλισς, μάταισς, κουφός, Pax 116. απρακτός.

Μετανάγινώσκω. See Μεταγινώσκω.

Μἔτἄναιἔτης, ου; Μἔτἄνάστης, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, peregrinus, colonus: a foreigner, settler, inhabitant. Μετάναιετάς είναι Hes. Theog. 401. Π. 59. Syn. Φύγας, απόλις, μετοικός.

Μἔτἄνείσσὄμαι, Μἔτἄνίσσὄμαι, transeo, supero; una versor: to pass over; to be amongst. II. 799. Troad. 131. Syn. Μἔτέρχομαι, μἔτἄβαίνω, πόρεύδμαι, ἄφίκνεδμαι, μέταστείχω.

Μἔτἄνίσσὄμαι. See above. Μἔτἄνίστημἴ, ήσω, finibus expello, migrare facio: to banish, cause to quit a place. Œ. C. 175. Syn. Μἔτἄφἔρω, εκβάλλω, εξὄρίζω.

Μἔτἄνοιἄ, Μἔτάγνοιἄ, ας, ή, resipiscentia, pœnitentia: change of mind, repentance. Αχρηστον μετανοιάν εμέμφετο Hom. Batrach. 71. Καὶ μετάγνοιαν τἴθῆς Soph. El. 581. SYN. Μετάστἄσις, υποστρόφή.

Μέταξυ, inter: between. Ξίφους μέταξυ Hec. 437. "Πολλά μεταξύ πέλει Jacobs, Anth. 11. 283." Schæf. in Steph. Valp. Syn. see Mě-

σηγύς.

Μἔτἄπαιφάσσόμαι, transluceo: to sparkle. Apoll. 3. 1265. Syn. Εκλάμπω, διαλάμπω.

Μἔτἄπάλλομαι, sortior cum: to be joined in the same lot with. Ω . 400.

Μετάπαύομαι, cesso interim: to rest in the mean time. P. 373. Syn. Παύδμαι, ἄνἄπαύδμαι, ήσὔχάζω.

Μετάπαυσωλή, ης, ή, cessatio, quies: rest, cessation. T. 201. Syn. Παυσωλή, ἄνἄπαυσίς,

Μἔτἄπείθω, aliud persuadeo: to recommend a different measure. Acharn. 626. Syn. Hapa-

Μετάπειράω, alio modo tento: to try in another way. Eccles. 217. Syn. Απόπειράω, πάραλλάττω, μεταλλάττω.

Μἔτἄπέμπομαι, accerso: to send for or after, invite. Acharn. 1087. Syn. Αποστέλλω, μέταστέλλω, πρόπέμπδμαι, μἔτέρχδμαι, εκκάλεω.

Μἔτἄπίπτω, 2. a. ἔπἔσὄν, recido; pejor evado; muto sententiam: to fall back; to get worse; to change one's opinion. Alcest. 936. Syn. Μἔτἄβάλλομαι, μἔταστρἔφομαι.

Μετάποιπνύω, ministro: to attend, wait upon. Έην μεταποιπνύουσαι Apoll. 4. 1113. Syn. Ποι-

πνύω, αμφιέπω, διάπον έδμαι, λάτρεύω.

Μετάπρεπής, εσς, ό, ή, excellens: distinguished, illustrious. Μεταπρεπε αθάνατοισι Σ. 370. ΒΥΝ. Εκπρεπής, αρίπρεπής, εκδηλός, εκκρίτος, περίσημος.

Μετάπρεπω, præ aliis insignis sum: to excel others. Μετέπρεπον ωδε δ' εκαστος Apoll. 1.

240. Syn. Υπερβαίνω, εκπρέπω.

Μεταπτοιέω, proterreo: to scare away. 'Eχθει μεταπτοιοῦσαν Æsch. Sup. 336. Πτοίξω, πτήσσω, εκπτήσσω, δείδομαι.

Μεταρίθμισς, ου, ό, ή, adnumeratus: numbered amongst. 'Ο και μεταρίθμισς η εν Apoll. 1. 205.

Μεταρρύθμίζω, in ordinem cogo, refingo: to arrange. Μέτερρυθμιζε και πέδαις σφυρηλάτοις Pers. 753. Syn. 'Ρύθμίζω, ευτρέπίζω, μέταλλάσσω.

Μετάρσϊος, et Πεδάρσϊος, ου, ό, ή, sublimis, excelsus: being on high, sublime. Βούλδμαι μετάρστος Αν. 1383. Choeph. 832. Syn. Měτεωρός, μετήδρος, ύψηλος, υπερήφανος.

Μετασκευάζω, in aliam formam verto: to transform, alter. Πάλιν μἔτασκεύαζε Eccles.

499. Syn. Διασκευάζω.

Μετασπαω, abstraho: to withdraw, distract. Πειρά μετασπάν σκληρά Œ. C. 774. Αποσπάω.

Μέτασπών, part. a. act., et μέτασπομένος, part. a. mid. a $\mu \check{\epsilon} \check{\theta} \check{\epsilon} \pi \omega$, insequor, urgeo: to press upon. P. 190. N. 567.

Μέτασσαι, ῶν, αί, oves mediæ ætatis: sheep of middle age. 1. 221.

Μέτασσεύδμαι, 2. a. εσσύμην, alacriter occurro, comitor: to hurry after, accompany. Z. Syn. Μέθορμαω, μεταΐσσω, μέθεπόμαι, μεταδιώκω.

Μἔτάστασις, εως, ή, mutatio: a change. Ἡλίου μετάστασιν Iph. T. 817. Syn. Μετάνοια, μεταλλάγή.

Μἔταστείχω, prosequor, incedo in ordine: to go after, attend in order. Μετέστιχεν ίχνια κώρας Call. 6. 9. Syn. see Μετανείσσομαι.

Μεταστενω, Μεταστοναχίζω, post defleo: to lament afterwards, bewail. 'Ατην δε μετέστενον δ. 261. Hes. Scut. 92. Syn. see Μἔτἄκλαίω.

Μἔταστοιχεί, in ordine, seriatim: in order. Στὰν δε μεταστοιχεί Ψ. 757. Syn. Κάτα τάξιν, ĕφεξη̂ς.

Μἔταστὄνἄχίζω. See Μἔταστἔνω.

Μεταστρεφω, converto, inverto: to turn, alter. Μεταστρεφθέντα δοκεύσας Ν. 545. Syn. Μετατρέπω, μετάβάλλω, μεταμείβόμαι, επιστρεφω.

Μετατίθημί, transfero, muto: to lay aside, transfer, change. Orest. 248. See Τίθημί. Syn. Μέταλλάσσω, μέτἄφἔρω, μἔταστρἔφω, αλλάσσω.

Μετάτρεπόμαι, curo: to heed, regard. Των ούτι μετατρεπομ' Μ. 238. Syn. Φροντίζω, αιδεόμαι, εντρέπόμαι, έπιστρέφόμαι, ἄλέγίζω.

Μετάτρεψω, θρέψω, educo inter: to bring up, educate amongst. Μετετράφη Αιτωλοισιν

Apoll. 1. 198.

Μετάτρεχω, θρέξομαι, transcurro, adcurro: to run among. Ουκοθν παρ' Αθηναίους μέταθρέξει τἄχύ Ρακ 260. Syn. Πἄρἄτρεχω, δί-

Μἔτἄτρὄπἄλίζομαι, converto me retrorsum, respicio: to turn back, look back. Ούτι μέτατρόπαλίζεσ Υ. 190.

Μἔτἄτρόπῖα, ας, ἡ, conversio, mutatio : a change. Pyth. 10. 32. See above. Syn. Μἔταλλάγἡ, μἔτάδολἡ, αλλάγή.

Μĕτἄτρŏπŏs, ου, ὁ, ἡ, mutabilis; redux: changeable; returning. Μετάτροπος αύρα Pax 945.

SYN. Εύτρεπτος, παλίντροπος.

Μἔτάτρωπάω, transmuto: to change. Μἔτετρωπατό πάρειας Apoll. 3. 297. Syn. Μέτατρέπω, μέταστρέφω, μέταλλάττω.

Μέτανδάω, interloquor, adloquor: to speak amongst, address. φ. 67. Syn. Μετάφωνεω, μετάφημί, πρόσφημί, μετεειπον, προσφωνεω.

Μετάφερω, f. οίσω, transfero: to transfer. Phoen. 183. Syn. Μεταίρω, μετάτρεπω.

Μἔτἄφημἴ, interloquor, adloquor: to speak amongst, accost. σ. 42. Syn. Μἔτανδάω.

Μετάφράζομαι, postea cogito, et perpendo in | animo: to reconsider, deliberate upon. Měraφράσομεσθά και αθτις Α. 140. Syn. Επίφράζομαι, επίμυθεύδμαι, μετάβουλεύδμαι.

Μετάφρενον, ου, το, tergum, pars corporis opposita pectori vel diaphragmati: the back, the part opposed to the φρένες. Δούρεσσι μετά-φρένον 3. 528. Syn. Νῶτον. Ερ. Ευρύ, βριαρον,

Μἔτἄφωνἔω, interloquor, adloquor: to speak amongst or to. Apoll. 1. 702. Syn. see Met-

Μεταχάζομαι, refugio: to flee back. Apoll. 3. 436. ΒΥΝ. Απόχωρεω, ἄπόχάζω, ἄπόκλίνω, εκκλίνω.

Μετάχειρίζω, administro, curo: to handle, manage, govern. Eq. 345. SYN. Δἴάχειρίζω, **ἔ**πἴτρἔπὄμαι.

Μέταχθὄνἴὄς, α, ὄν, terrestris, quæ terram reliquit: on earth, earthly, raised above the earth. Μέταχθονίην έκομισσε Apoll. 4. 1269. Syn. Χθὄνἴός, επιχθόνἴός, χθόνοστἴεης, μετάρσἴός, μετάχρονίος,

Μετάχρονίος, α, ον, sublimis, in cœlo degens: being aloft. Donnegan refers to Ruhnken. Ep. Crit. 2. Ύψοῦ δε μεταχρόνιη πεφόρητο Apoll. 2. 589. Syn. Μετεωρός, μετήδρος, επουρανίος, μεταχθονίος, μετάρσίος.

Μετάχωρεω, secedo, migro: to recede, migrate. Αν. 710. Syn. Απόχωρεω, απόχαζόμαι, ανάχωρεω, ἄπέρχομαι.

Μέταψαίρω, dimoveo: to remove. Ετέοκλέης δε πόδι μεταψαίρων πετρον Phoen. 1405. Μετάφερω.

Μέτειμί, (1) una sum, intersum: to be among or with; (2) post ibo, sectabor: to be going to follow, or pursue; (3) particeps sum: to share in. Iph. T. 1300. Syn. (1) Πἄρειμἴ, πἄρίστἄμαι, πάραγίγνόμαι, (2) μετέρχόμαι, μεθεπόμαι, μετάνείσσομαι.

Μἔτείρω (ab είρω, sero), ἔερτο, 3 sing. plusq. pf. pass., includo: to fasten with, set in. o. 459. Syn. Ευνάπτω, συγκλείω, κολλάω.

Μέτεκφέρω, f. οίσω, effero post: to carry out after. Ψ. 377. Syn. Πἄρἄγω.

Μἔτεννἔπω, interloquor: to speak amongst. Mosch. 2. 101. A. 73. Syn. see Μεταυδάω, Μέτἄφημί,

Μετεπειτά, post, deinde, postea: after that, afterwards. Μετεπειτά χολώσται Ε. 310. Syn. see Έπειτα and Εισόπίσω.

Μἔτἔπω (inus.), 2. a. μἔτἔειπον. See Μἔτεν-

Μέτέρχομαι, et Æol. Πέδέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. ηλθόν, eo post, persequor: to go after, or in pursuit of. E. 429. Theor. 29. 25. Syn. Επέρχὄμαι, μἔτειμἵ, μἔτοίχὄμαι, μἔταλλἄω, μέταστείχω.

Μετεύχομαι, contraria precor: to alter one's prayers or wishes. Med. 600. Syn. Μετάτρεπόμαι.

Μ
έτεχω, f. μεθέξω, 2.a. έσχον, particeps sum : to share in, partake, enjoy. Helen. 1220. Ζυμμέτίσχω, μετάλαμβάνω, μετάδιδωμί, μερίζομαι.

Měτεωρίζω, tollo, elevo; med. superbio: to raise or puff himself up; mid. to be proud. Nub. 404. Syn. Ύψοω, ἄείρομαι, αιωρεόμαι,

Μετεωροκόπεω, sublimia peto: to aim at lofty things, to be pompous. Av. 91.

Μετεωρός, Μετήδρος, et Æol. Πεδάδρος, ου,

 δ , $\dot{\eta}$, sublimis, excelsus; suspensus; fluctuans in mari: alost; suspended; tossed out at sea. Nub. 266. Ψ. 369. Choëph. 582. Syn. Μετάρσϊος, πεδάρσϊός, ύψηλός, επήϋρός.

Μετεωρόσοφιστής, οῦ, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat: a philosopher who contemplates the heavenly bodies. Nub. 360.

Μετεωροφεναξ, ακός, δ, qui homines de rebus sublimibus decipit: one who deceives in relation to heavenly objects. 'Ανδρας μετεωρόφεvaкаs Nub. 333.

Μετήδρδς. See Μετεωρδς.

Μέτοικέω, migro; incola sum: to migrate; to inhabit. Hipp. 838. Syn. Κάτοικέω, ένοικέω, αποικέω, μετανίσταμαι.

Μέτοικία, as, ή, migratio, habitatio in terra aliena: a migrating, dwelling in a foreign coun-Μετοικίας οθν της ανω στερήσεται Antig. SYN. Αποικία, ἄπαλλάγή.

Μετοικίζω, incolas transfero: to remove or transport inhabitants. Eccles. 754.

Μέτοικός, ου, δ, ή, qui in aliena civitate degit, inquilinus: a foreigner, inhabitant. Choëph. 958. Syn. Άποικός, ενοικός, σύνοικός, μετάναιετης, μετανάστης.

Μέτοίχομαι, persequor, adeo: to pursue, come to. Iph. T. 1333. Syn. Μετέρχομαι, μεταΐσσω, μετοπάζομαι, μετάβαίνω, διώκω, επέρχομαι.

Μετοκλάζω, subsido in genua: to sink upon the knees. Αλλά μετοκλάζει Ν. 281.

Μετοπάζω, ἄσω, una sequi facio: to cause to accompany. Αρχον δε μετ' αμφοτεροισίν όπασσα

κ. 204. Syn. Οπάζω, πάρεχω. Μέτοπίν, Μέτοπισθέ, Μέτοπισθέν, a tergo, postea: behind, afterwards. Philoct. 1189. N. 71. A. 82. See Κἄτὄπἴν. Syn. Κἄτὄπἴν, ὅπἴσω, μἔτἄ

Μἔτοπίς, ιδός, ή, vindicta: vengeance. Hom. Hym. 42. 4. Syn. Τίσις, τιμωρία, ποινή.

Μετόπισθε, -θεν. See Μετόπιν.

Μετόπωρινός, όν, autumnalis: autumnal, in autumn. Μετόπωρινόν ομερήσαντος Hes. Op. 414. Syn. Οπωρίνος.

Μετόρχἴὄν, ου, τδ, spatium inter arborum ordines, interordinium: the distance between two rows of trees. Αυτών ἄπαλλάξειξν αν μετόρχιον Pax 567.

Μέτουσία, ας, ή, communio, consortium: communication, partnership. Μἔτουσἴαν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν Thesm. 152. Μέτουσἵαν δεῖ τῶν Κοινωνία.

Μετοχλίζω, vecte dimoveo: to remove by a lever. 'Ρεῖα μετοχλίσσειε Ω. 567. Syn. Οχλίζω, μετάκινεω, μεθίστημι, μετάφερω.

Μἔτὄχὄς, ου, δ, ἡ, particeps, socius: participating in. Herc. F. 721. Syn. Έγκληρὄς, κοινωνός, συνήδρος, εταιρός.

Μέτρεω, ήσω, metior: to measure. Rhes. 768. See Μέτρον. Syn. 'Ορίζω, στάθμεω, κρίνω, διαπεραιδω.

Μετρημά, άτος, το, dimensum: a measure. Ion 1138. See Μέτρον.

Μέτρητός, ή, ὄν, dimetiendus: measurable. Bacch. 1233. See Μέτρον.

Μετριάζω, moderatione utor: to be moderate. Philoct. 1184. See Metpios. SYN. Kóσμἴός

Μέτριός, α , $o\nu$, et $o\nu$, δ , $\dot{\eta}$, mediocris, moderatus: middling, moderate. Ναύταις γάρ ην μεν μετρίος η χειμών φέρειν Troad. 690. Syn. Εμμέλης κόσμἴός, μἔσήεις, ἔπαρκῶν.

Měτρίωs, moderate: moderately. Iph. A. 921.

See above. Syn. Αρκούντως, ϊκάνως.

Μέτρου, ου, τὸ, mensura; modus: a measure; moderation. Εν μέτρω μοχθητέον Herc. F. 1242. * Ων γ' ούτε μέτρον ούτ' ἄριθμος έστι μοι Troad. 622. Syn. Μέτρημά, τρόπός, νόμός.

Μέτων, ωνός, δ, Meton. Av. 1010.

Μἔτώπης, ου, δ, Metopes: a river in Arcadia. Call. 1. 26.

Μετώπιον, ου, τὸ, interstitium inter supercilia: the space between the eye-brows. οξει λαι Π. 739.

Μέτωπου, ου, τὸ, frons: the forehead. Troad. 1188. Ερ. Ξανθόν, ἄπἄλον, λευκόν, στίβαρον,

καλλίπλὄκαμόν.

Μέχρι, Μέχρις, usque ad, quoad; as far as, Ψωλον γενέσθαι δεί σε μεχρί του μυρρίνου Eq. 964. Απείλει μέχρι δάλάσσης Ν. 143. SYN. 'AXPI, EWS.

Mη, ne: lest, not. X. 38. On the various usages and government of μη, see Steph. Thes. tom. ii. p. 910. c. 6119. "Ov negat, μη vetat et

prohibet.

Μηδαμη, Μηδαμα, Μηδαμα, Μηδαμωs, nequaquam: by no means. Μηδάμοῦ, nusquam: no where. P. V. 52. Eumen. 426. Μηδάμ' (i. e. Μηδαμά) ήμερα μιᾶ Pers. 437. Μηδαμως μ' εξεργάση Hipp. 603. Phil. 256.

 $M\eta\delta\tilde{\epsilon}$, neque, nec: neither, nor. T. 22. Μήδἔἄ, ων, τὰ, pudenda: the privities. Hes.

Theog. 180. Syn. Τά αιδοῖά, όρχεις, μέζεά.

Μήδεια, as, ή, Medea: Medea. Μήδεια πύργους γης επλευσ' Ιωλκίας Med. 7. Ερ. Δέσποινά, ανασσά, κούρη Αιήταδ, δύστηνδς, ητιμασμένη, εύσφυρός, όλοη, παιδόλετειρά, μόνη, μελέα πόνων, τλήμων, μεγάλόσπλαγχνός, Κολχίς, νύμφη, σκυθρωπός, πανώλης, σόφη, κακών πολλών ίδρις Αιαίη. PHR. see Med. of Eurip. and Apoll. lib. 3.

Mήδειδς, ου, δ, Medius. Theoc. Ep. 18. 2. Mηδεls, μια, εν, nemo, nullus: no one, none,

no. Μηδέν έλέσθαι Σ. 500. See είs.

Μηδέπω, necdum: nor yet. P.V. 766. Μηδίκος, Μήδός, η, όν, Medus: Medish, Persian. Τοΐς Μηδίκοῖς γράφουσίν Ran. 938. Vesp. 1094. Syn. Περσϊκός, Πέρσης.

Μήδομαι, ήσομαι, prudenter consulto, comminiscor, statuo: to weigh maturely, contrive, determine. ω. 444. Syn. Βουλεύδμαι, επιμελέδμαι, μελετάω, μηχάνάδμαι, τέχνάζόμαι, εκπράττω,

εργάζομαι. Mηδός, εός, το, cura, consilium; pl. pudenda. (Vid. supr. in v. Μήδεα): care, deliberation, intention. B. 340. Syn. Μελέτη, μυθός, βούλευμα. Ερ. Άφθϊτόν, κλύτόν, πεπνυμενόν, πύκινόν, πύκνόν, φίλον, ήπίδυ, πόλυτρόπου.

Μηδός, η, ον. See Μηδίκός.

Μηκάs, άδοs, ή, quæ balat : bleating. Μηκάδαs

αίγας ι. 124. Syn. Βληχάς. Μηκάω, pf. μέμηκά, pf. m. μξμάκά, part. aor. μἄκὼν, unde fit novum verbum Ionice, μξμήκω: balo, caprisso: to make a noise like a sheep or a goat. Αζηχες μεμάκυιαι Δ. 435. Θήλειαι δε μεμηκόν ι. 439. Syn. Βληχάδμαι.

Μηκέτί, non jam, non amplius: no longer. Εκείσε μεν μηκετί βάδις' αλλ' ενθάδε Vesp. 765.

SYN. Mh TAFOV.

Μηκιστεύς, έως, δ, Mecisteus. Θ. 333.

Μηκιστηϊάδης, ου, δ, cujus pater est Mecisteus: the son of Mecisteus, sc. Euryalus. Μηκιστηιάδης και άπ' ώμων Ζ. 28.

Μήκιστος, superl. a Μάκρος, q. v. H. 155.

Mηκόs, ϵόs, τὸ, longitudo, proceritas, spatium: length, height, distance. Helen. 1267. Syn. Μἔγἔθὄς.

Μηκύνω, ὔνῶ, longum facio, produco: to lengthen, prolong. Herc. F. 87. Syn. Εκτείνω, αυξάνω.

Μήκων, ωνός, ή, papaver: a poppy. Av. 160. Mηλέα, as, ή, malus: an apple-tree. Kal δέκα μηλέας (spondee) ω. 339. Syn. Μηλίς. Ερ. Αγλάδκαρπός.

Mήλειδs, ου, δ, ή, ovinus: of sheep. Eur.

Μηλἴάs, ἄδὄs, ή, Melia: of Melus, an island in the Ægean Sea. Μηλιαδων νυμφάν Philoct.

Μηλἴεὺs, ϵωs, δ, et Μήλἴδs, α, δν, Melius: of Melus. Μηλία τε κόλπον ου Pers. 492. Av.

Mηλίς, ἴδός, ή, (1) Maliaca: of Malia, a district in Thessaly; (2) malus: an apple-tree. Μηλίδα πὰρ λίμναν Trach. 637. Syn. (2) Μηλέα, $\mu \hat{\eta} \lambda \delta \nu$.

Μηλόβοτήρ, ήρος, Μηλόβοτης, et Μηλόβοτός, ov, δ, ovium pastor, opilio: a shepherd. Σ. 529. Æsch. Suppl. 557. Cycl. 53. Syn. Ποιμήν, νόμεὺς, βότηρ, μηλονόμης, μηλονόμος, μηλο-

Μηλόδοκος, ον, pecudes recipiens: sheep-receiving. Pyth. 3. 47.

Μηλὄθύτης, ου, δ, pecudes mactans, sacerdos: cattle-sacrificing, a priest. Iph. T. 1117. See

Μηλολόνθη, ης, ή, melolonthe: a chaffer, golden-fly. Nub. 671.

 $M\hat{\eta}\lambda \delta \nu$, σv , $\tau \delta$, (1) malum: an apple; (2) ovis, pecus: a sheep; (3) mamma puellaris: a girl's breast. B. 696. η. 120. Eccles. 903. Syn. (1) Ŏ π ώρα, (2) ŏis, π ρŏ θ ἄ τ ŏ ν , β ŏ τ ŏ ν , (3) μ α σ θ ŏs. Ερ. (1) Αγλάον, χρύσ ἔον, πορφυρἔον, (2) ἄγρανλου, βαθύθριξ, δασύθριξ, ειροποκου, επίδωμίου, πίον, ίφιον.

Μηλονομης, et Μηλονομος, ου, δ, opilio: a shepherd. Alcest. 589. Cycl. 654. Syn. see Μηλὄβὄτήρ.

Μηλόπαρηδε, ου, δ, ή, genas malis similes habens: apple-cheeked, rosy-cheeked. λόπἄρηὄς Αγαύα Theoc. 26. 1.

Μηλοσκόπός, ου, ό, ή, unde pecora conspici possunt: possessing a view of sheep. Κὄρὕφὴν μηλοσκόπον Hom. Hym. 18. 19.

Μηλοσπόρόs, ου, ό, ή, pomis consitus: planted Μηλοσπόρον ακτάν Hipp. with apple-trees.

Μηλοσφάγεω, oves macto vel immolo: to sacrifice sheep. Μηλοσφάγεῖν τε βουθύτοις επ' εσχάραις Αν. 1232.

Μηλότρὄφός, ου, δ, ή, oves nutriens: sheepnourishing. "Εν' άνδρ' ἄπάσης Ασίδος μηλοτρόφου Pers. 769. Syn. Μηλόβότος.

Μηλόφονός, ου, ό, ή, oves mactans : sheepslaughtering. Agam. 709. Syn. Μηλοσφάγων.

Μηλδφδρδs, ου, δ, η, pomifer: apple-bearing. Herc. F. 396.

Μηλὄφὄρέω, poma gesto: to bear or carry apples. Theoc. Ep. 2. 4.

Μήλωψ, ὅπὄς, pomi maturi colorem habens: like a ripe apple. η . 104.

 $M \eta \nu$, vero, tamen, certe: but, yet, certainly. A. 302.

Mην, ηνός, ό, et Æol. Mels. mensis: a month.

λ. 293. Τ. 117. Syn. (1) Τέλεσφορός, περίπλομένος, ποικίλος, κύκλων,

Μηνάs, ἄδόs, et Μήνη, ης, ή, luna: the moon. Ου λεύσσετε μηνάδος αίγλαν Rhes. 530. Av. 1115. Syn. et Ep. see Σἔλήνη.

Mήνη. See above.

Μηνίαω. See Μηνίω.

Μηνιθμός, οῦ, ὁ ; Μήνιμά, ἄτὄς, τό ; Μῆνῖς, ἴοs, ή, ira perdurans: lasting anger, continued resentment. Μηνιθμόν μέν ἄπορδίψαι Π. 282. Θέων μήνιμα γένωμαι λ. 73. Μηνίν ακιδέ θέά SYN. Οργή, δυμός, κότός, έχθρα, χό-Ερ. Ουλόμενός, χάλεπός, όλοός, βάρυς, στυγέρος.

Μήνιμά. See above.

Mŷvis. See above.

Μηνίσκος, ου, ό, lunula: a crescent. Av. 1114. Μηνίω, f. ίσω, et Μηνίαω, succenseo, iram foveo: to be deeply enraged. Εί περ μάλα μηνῖεῖ άλγἴον αυτώ ρ. 14. Apoll. 2. 247. The penult. of μηνίω in the present and imperf. tenses is always short in Homer, except in the arsis, B. 2. 769., as also in the Rhes. 590. It is long in the only place where it occurs in the surviving plays of Æschylus, sc. Eumen. 101. The word is found in the seven plays of Sophocles five times; but from its position, the quantity of its penult, cannot be determined. In all the poets the penult. of the future μηνίσω is long. See Clark, Il. E. 178. Syn. Χόλδόμαι, χωόμαι, άγάνακτέω, δί οργής έχω, οργίζυμαι.

Μηνυτήρ, ηρός, Μηνυτής, οῦ, Μηνύτωρ, ὄρός, ὁ, index, delator: an informer, discoverer. Eumen. Mosch. 1. 3. Μηνύτορα Φοίβον εκλεψεν

Epigr. Philippi. 39.

Μήνυτρού, ου, τδ, præmium indicii: a reward for discovery or information. Ουκ αν μήνυτρου

αροίμην Hom. H. Merc. 364.

Μηνύω, ύσω, indico, nuncio, defero: to indicate, announce, discover. Αλλά μοι μηνύἔτε Acharn. 206. The penult. of μηνύω in pres. and imperf. is short, Hom. H. Merc. 264. Olymp. 6. 97. and Isthm. 8. 120. where it is followed by a long syllable. Though the word is frequently used by Euripides, we meet with no instance decisive of the quantity of its penult. The penult. is long in Soph. Œ. C. 1138.; it is scarcely necessary to add that the penult. of its future and aor. l. is always long. Syn. Δηλόω, δείκνυμί, σημαίνω, ἄπὄφαίνω, ζητέω, κηρύσσω, εκφέρω.

Mήὄνες, ων, οί, Mæones: the ancient name of the Lydians. See Herod. Cl. 7. and Polymn. 74. Ο και Μήσνας ηγόν Β. 866. Syn. Λυδοί.

Μηὄνία, ας, ή, Μæonia : Mæonia or Lydia. Μηὄνίην ϵράτεινήν Hom. H. Apoll. 179.

Μηὄνίς, ίδος, ή, Mæonia: a woman of Mæonia or Lydia. Μηὄνίς ηξ Κάειρά Δ. 142.

Mήποτέ, nunquam : never. H. 343.

Mήπου, Μήπως, necubi; ne forte: where; lest perchance. Ξ. 130. Γ. 439.

Mήπω, nedum: not as yet. Antig. 1094.

Μήπως. See Μήπου.

Mήρινθός, ου, ή, funiculus tenuis: a thread, fine string. Thesm. 928. Syn. Δεσμός, σχοινίον, βρόχος, ξύνδεσμός. ΕΡ. Σπαρτός, ευπλεκτός.

Μηρίονης, ου, δ, Meriones: a Cretan general at the Trojan war. 'Αμφί τε Μηρίονην Ι. 83. Ερ. Δἄίφρων, υίδς Μόλου, ήρως, ἄγἄκλὕτός, ἄτἄλαντός Αρηί et Ενυάλίω, Θέρἄπων et ὅπάων Ιδομενήδε, πεπνυμενός.

Μηρίον, ου, τό; Μηρός, οῦ, ὁ, pl. Μηροί, οἱ; $M\hat{\eta}\rho\check{\alpha}$, $\tau\grave{\alpha}$, femur: the thigh. Πολλά δε μηρί' εκηε Λόφον αμφί τε μηρούς Κ. 573. Αυτάρ έπεὶ κάτἄ μῆρ' ἔκἄη Β. 427. Ερ. Ευφὔές, ἄρίστέρὄν, πἄχὔ, κἄλὄν, μἔγἄ, γυμνὄν, πῖὄν, ἄπἄλὄν, κεχάρισμενόν, δάλερόν, ρόδο έν.

Μηρύω, conglomero, circumvelvo: to wind round, twist, furl. 'Αρμένα μηρύοντο κατά χρέος Apoll. 4. 889. Syn. Συμπλέκω, εμπλέκω,

ἄνἄλ ἔγω.

Μήστωρ, ωρός, ό, prudens cogitando et agendo: an adviser, a counsellor. N. 93. Also, Μήστωρ, δρός, δ, a proper name, Mestor. Ω. 257. Syn. Εῦ ειδώς, δεδάημενός, επιστήμων, μητίετης,

 $M\dot{\eta}\tau\check{\epsilon}$, neque, nec: neither, nor. Phæn. 498. Μήτηρ, Dor. Μάτηρ, τέρδς et τρός, et gen. antiq. μητρόθεν, ή, mater: a mother. Z. 429. Hec. 71. Syn. Τέκοῦσἄ, τὄκἄς, μάμμη, τρὄφὄς. Ερ. Φἴλη, γĕραΐὰ, ἄνὄσἴωτἄτη, καλλἴτοξός, μĕλαινά, μελωδός, ύγρα, φιλότεκνός, άθανάτη, δύσάμμορός, ηπιόδωρός, κινύρη, πρωτότόκος, αμύμων, κέδνη, ηϋκόμος, πίνυτη, αμήτωρ, χαρίεσσα, παλλακίς, βάρβἄρὄς, αιδοιή.

Μητίαω, et Μητίοω, et pass., consulto, cogito, molior: to consult, to determine. X. 174. τότε μητίδωντό Μ. 17. Syn. Βουλεύδμαι, μη-

τίζομαι, μηχανάομαι.

Μητίἔτης, ου, δ, consiliarius, consultor: a counsellor. Μητίἔτα Ζεῦ Α. 508. Syn. Bovλευτής, ἄγὄρητής, σὔνἔτὄς, πἔρἵφρων, φρὄνἵμὄς.

Μητίδμαι, ίσδμαι, consilia agito: to devise. Μητίσδμαϊ έχθέὰ λυγρά Γ. 416. The antepenult. of the fut. and aor. is always long. see Μητιασμαι.

Μητίδεις, εσσά, εν, consilii plenus, artificiose factus: wise, skilfully made. Φάρμἄκἄ μητίὄεντα δ. 227. Syn. Ποικίλός, πόλυμητίς.

Μητίδω. See Μητίἄω.

M $\hat{\eta}\tau$ is, idos et ios, $\hat{\eta}$, prudens consilium, machinatio: prudence, contrivance, wise plan. Μητίν ἄμείνω Ι. 423. Syn. Βουλή, συνέσις, γνώμη, μηχός, επίνοιά. Ετ. Αμύμων, άρίστη, επίφρων, παντοίη, ἄμείνων, λεπτή, δόλια, ἄγαυἡ, πινύτἡ, ξπίρροθος, ορθη, τάχυβουλάς.

Μητράδελφέσς, οῦ, δ, matris frater: a mother's brother, maternal uncle. Pyth. 8. 49.

Αδελφός.

Μητράλοίας, Μητροκτόνός, Μητρόφονός, Μητροφόντης, ου, δ, ή, matricida: a matricide. Τον μητράλοίαν δ' εξέκλεψάς ων θέός Eumen. 153. 102. 257. Orest. 473.

Μητρίδίος, α, ον, semen in se habens: which produces seed. Καὶ μητριδίων ἄκἄληφῶν Lysist. 549. See Brunck.

Μητροδοκος, ου, ό, ή, a matre exceptus: received by a mother. Nem. 7. 124.

Μητροκάσιγνήτη, ης, ή, matris germana, matertera: a mother's sister, aunt. Eumen. 965. See Κἄσιγνήτη. Syn. Μητράδελφἔός.

Μητροκτὄν εω, matricida sum: to kill a mother.

Μητροκτόνοῦντα καπί Orest. 488.

Μητροκτόνος. See Μητράλοίας. Μητροκτόνος and μητροφόνος in this sense are paroxyton. Μητρόκτονος and μητρόφονος with a passive signification are proparoxyton.

Μητρόπάτωρ, όρός, ό, matris pater, avunculus maternus: mother's father, maternal grandfather.

Μητρόπάτωρ δε τίκτε Λ. 224.

Μητρόπολίς, $\epsilon \omega s$, $\dot{\eta}$, metropolis: the mother or parent city. Antig. 1122. See Πολίς.

Μητροπολός, ου, δ, ή, matres curans: attendant on mothers. Pyth. 3, 15.

Μητρόφουός, Μητρόφουτης. See Μητράλοίας. Μητρυιά, $\hat{a}s$, $\hat{\eta}$, noverca: a stepmother. Εχθρά γάρ ή 'πιουσά μητρυιά τέκνοις Alcest. 320. Βάρεῖά, δυσμένης, βάρυμηνίς, ἄτάσθάλος.

Μητρώϊός, Μητρώδς, α, ὄν, maternus : maternal. Μητρώϊον ες μεγά δώμα τ. 410. Phœn.

Mήτρωs, ωŏs, δ, avunculus maternus: a maternal uncle. Herc. F. 44. Syn. Θείσς, μητρά-

δελφύς, μητρόκασίγνητός.

Μηχάνἄομαι, ήσόμαι, machinor, molior: to contrive, devise. Ατάσθάλα μηχάναασθε v. 370. Syn. Τόλυπεύω, εγχειρέω, κάτασκευάζω, έπίχειρέω, συντάττω, συντίθημι, έπινδέω.

Mηχἄνη, ης, ης, Μηχάνημα, Μηχάρ, ἄτος, Μηχός, ξός, το, machina, conamen, remedium :a means, contrivance, remedy. Μηχάνή τ' εξευ-ρεθη Med. 262. Herc. F. 851. Æsch. Sup. 602. Androm. 534. Syn. Μητίς, τέχνη, τέχνασμά. ΕΡ. Πέπλεγμένη, αρκυστάτη, κρυπτή, σκότεινή.

Μηχανιώτης, Μηχανδδίφης, Μηχανορράφος, Μηχανόποιός, οῦ, ὁ, ἡ, versutus, peritus: clever in inventing machines, skilled. Βουφονέ μηχάνίωτα πονεύμενε Hom. H. Merc. 435. Αποκνίσμάτα μηχανόδίφας Ραχ 769. Υφείς μάγον τοιονδέ μηχανορράφον Œ. R. 397. Pax 173. Syn. Δὄλἴὄς, εργάτης.

Μηχανδδίφης. See above.

Μηχάνδεις, εσσά, εν, idem ac præced. Antig. 365. See above.

Μηχάνορράφεω, artes consuo: to plot. μηχανορδάφω Choeph. 215. Syn. see Μητίαω.

Μηχἄνορράφος. See Μηχάνιώτης. Μῆχάρ, Μῆχος. See Μηχάνή.

Mήων, ὄνὄς, ὁ, Mæon. E. 43.

Mia, fem. of $\epsilon \hat{l}s$, una: one. Μια γείνατο μήτηρ Γ. 238.

Miaίνω, ἄνῶ, polluo, vitio: to pollute. 'Ωs μη μιαίνοι βωμόν ευγένει φόυφ Iph. A. 1594. Syn. Βάπτω, μόλύνω, πάλάσσω, χραίνω, διαφθείρω, μὄρύσσω, ὄνειρώττω.

Μιαιφονέω, sanguine me polluo: to pollute oneself with blood, to commit murder. Iph. A. 1364. See below. Syn. Ανδρόφονέω, ανθρω-

ποσφάγξω, ξνάρίζω.

Mἴαιφὄνὄs, ου, ὁ, ἡ, qui se cæde polluit, crudelis: polluted with blood, murderous, cruel. Φρην μιαιφονωτέρα Med. 268. Syn. Ανδροφονός, λυμαντήρ, ἄπηνής, φονίος, ἄνοσίος, αίσυλα ρέζων.

Mἴἄρος, à, ον, impurus, scelestus, dirus: impure, wicked, dire. Μήτε Κιθαιρών μιαρός μ' εσίδοι Bacch. 1374. Syn. Μυσάρος, βεξηλός, ανδσίδς, αθεμίστίδς.

Μἴασμα, ατός, τὸ, pollutio, piaculum: a stain, pollution. Εις μἴασμ' ἔλήλὔθας Hippol. 950. Syn. Μυσός, άγος, διαφθόρά. Ερ. Ανδσίον, όμο-YEVES.

Μιάστωρ, ὄρος, δ, inquinator, contaminator; malus genius, furia vindex: a polluter; avenging fiend. Eur. El. 687. See above. Syn. Λυμέων, αλάστωρ, μιαρός.

Μιγάζομαι. See Μίγνυμι.

Μἴγἄs, ἄδὄs, δ, ή, mistus, promiscuus: mixed, promiscuous. Πολλοί δ' επιπτον μιγάδες έκ τε τραυμάτων Androm. 1131. Syn. Μικτός, άδινός.

Μἴγἄ, Μίγδἄ, Μίγδην, mistim: mixedly. Πέλας μίγα δηλυτέρησιν Apoll. 4. 1345. Μίγδ' άλλοισι δέοις Θ. 437. Apoll. 3. 1380. Syn. Ανάμίξ, ἔπἴμίξ, φύρδην, ἄνἄμίγδην.

Μίγδά, et -δην. See Μἴγά.

Μίγνυμι, Μιγνύω, f. μίξω, Μιγάζομαι, Μίσγω, misceo; misceo me: to mix; to have intercourse with. Androm. 174. Nem. 4. 35. Ενδησέ μἴγαζομένους φιλότητι 3. 271. Ω. 91. See Δεικνύω. Syn. Αναμίγνυμί, καταμίγνυμί.

Mἴδαs, ου, ὁ, Midas: Midas. Ω Μἴδα καλ Φρὺξ βὄηδρόμεῖτε καὶ Μάσυντἴα Vesp. 433.

Μἴδέατις, ιδός, ή, a Midea sata: the daughter of Midea, the concubine of Electryon. AAKμήνας υίδς Μιδέατιδος ήρωίνας Theoc. 13. 20.

Μἴδειά, as, ή, Midea: a town in Bœotia.

Άρνην έχον οί τε Μίδειαν Β. 507.

Μικκός, Μικκύλός, Μικρός, Σμικρός, ά, όν; compar. ήττων, μικρότερος, χειρότερος, ελάχίων; superl. μικρότατος, ελάχιστος, ηκιστος, adj. parvus, exiguus: small, few. The penult. of μικρόs is long; cf. Wolf. Anal. 4. p. 409. Call. 6. 110. Μικκύλα μέν τήνω Mosch. 1. 13. Orest. 456. ρ. 757. SYN. Βαιός, ὅλἴγός.

Μἴκρὄπὄλίτης, ου, ό, parvæ urbis civis : a citizen of some obscure town. Μικρὄπὄλίτας ἄπὄφῆναι (paræmiac) Eq. 814.

Микроз. See Μικκός. Τυδεύς τοι μικρός μέν

ĕην E. 801.

Μικτός, ἡ, ὄν, permistus : mixed. Thesm. 1114. Syn. Μεμιγμενός, μἴγάς, συμμἴγής, φυρτός, σύμμικτός, μιχθείς.

Μίλαξ. See Σμίλαξ.

Μιλήσιοι, ων, οί, Milesii: the Milesians, the inhabitants of Miletus. Lysist. 929. See Miλητὄς. Μίλητος, ου, ή, Miletus: the principal city of

Ionia. Οὶ Μίλητον έχον Β. 868. Ερ. Εράτεινη, τρυφέρα, έρεμνη, έναλδε, ίμερδεσσα.

Μιλτιάδης, ου, δ, Miltiades. Καὶ Μιλτιάδη ξὔνἔσίτει Εq. 1325.

Μιλτόπάρηδε, ου, δ, ή, proram minio illitam habens: having ochre-coloured prows. Δυώδεκα μιλτόπάρηοι Β. 637.

Mίλτος, ου, ή, minium, robigo: red earth, ochre. Eccles. 378. Syn. Báµµă.

Μιλτόω, minio inficio: to mark with ochre. Acharn. 22. Syn. Βάπτω.

Μίλων, ωνός, ό, Milo. Καὶ λἔγἔ Μίλων Theoc. 8. 51.

Μϊμαρκύs, ύὄs, aut Μϊμαρκιs, ή, farciminis genus: a hare pudding made of the blood and inside of a hare. Αλλ' η πρό δείπνου την μϊμαρκυν κάτĕδŏμαι Acharn. 1112. Vide Elmsley in loc.

Μίμας, αντός, δ, Mimas: the name of a giant; also that of an island not far from Chios, where the giant Mimas was buried. Ηδέ Μιμαντα Apoll. 2. 105. Ερ. (2) Ηνεμόεις, υψικρημνός, παιπάλὄεις, νἴφὄεις.

Μιμέσμαι, imitor, imitatione exprimo: to imitate, represent. Τι δητ' επειδή τους αλεκτρύονας απαντά μιμεί Nub. 1430. Syn. Απεικάζω, υπό-

κρίνὄμαι, ζηλόω.

Μίμημα, ατός, τό, et Μίμησις, εως, ή, imitamentum, imitatio, imago: imitation, representation, image. Iph. 2. 295. Ran. 109. See above. Syn. Εικών, είκασμά, άγαλμά. Ερ. Πίκρον, μυδροκτύπου, αντίτυπου.

Μίμησις. See above.

Μιμητέδε, ὄν, imitandus: must imitate. Hipp. 113. See Μιμέδμαι.

Μιμνάζω, Μίμνω. See Μἔνω.

Μιμνήσκω, in memoriam revoco; med. memini: to recall to mind; middle, to remember. Miuνησκ' η γάρ θυμόν ξ. 169. Syn. Αναμιμνήσκω.

Μίμνω. See Μένω.

Μιμός, ου, δ, mimus, imitatio: a mimic, imitation. Rhes. 253. See Μίμημα. Syn. Μίμησις, μίμημα, ειρών, υποκρίτής.

Mινθόω, stercore inquino: to daub with filth. Plut. 313. Syn. Μιαίνω, κόπροω, αποσκορακίζω.

Μἴνται, ων, οί, Minyæ: a noble family in Orchomenus, who afterwards settled at Iolchus in Thessaly, and accompanied Jason in the Argonautic expedition; hence the Argonauts are called Minyæ. Παρθενϊκήν Μίνδαισι Apoll. 4. 1074. Ερ. "Ηρωές, ἄολλεῖς, ἄριστῆές.

Μίνὔειὄς, Ιοη. Μίνὕήϊὄς, α, ὄν; Μίνὕηϊς, ϊδός, ή, Minyius: of the Minyæ. Ορχόμενον Μίνὔειον

B. 511. Apoll. 1. 763.

Μἴνῦθω, Ion. imp. μὶνῦθεσκον, imminuo, minuo: to diminish, to waste. ὄφέλλει τε μίνὔθει τε Υ. 242. ξ. 17. Syn. Ελαττόω, κόλούω, φθείρω, κάθαιρξω, μάραίνω.

Μἴνυνθα, parumper, paulisper: for a little while. Ει τοιόσδ' έλθοιμι μινυνθά πέρ λ. 500.

Syn. Μικρόν, ἔπἴ μικρόν, βράχυ.

Μίνυνθάδιὄς, α, ὄν, breviter durans: of short duration, short-lived. Έτ ἔκ ές γ ἔ μἴνυνθάδιὄν π ἔρ €όντα Α. 352.

Μινυρίζω, Μινύρομαι, exili voce lamentor, minurio: to complain with a slender voice, moan, whine. Λύχνους έχοντες καὶ μἴνὕρίζοντες μέλη Vesp. 219. Ἡ μἴνύρεσθαι δὄκῶ Agam. 15. Syn. Κινύρδμαι, δδύρδμαι, κλάω, Βρην εω, αιάζω, Βρεδμαι.

Μἴνῦρος, à, ον, stridulus: plaintive. Δύσαλγεί τύχα μινύρα Βρέομένας Agam. 1135. (Double

Μινώϊος, ον; Μινωϊς, ίδος, ή, Minoius: of Minos, Cretan. Καλ πελάγος Μινώϊον Apoll. 4. 1564. 2. 299.

Μινωϊς. See Μινώϊός.

Mίνωs, ωŏs, δ, Minos: son of Jupiter and Europa, and king of Crete. Ένθ' ήτοι Μίνωα ίδον λ. 567. Ερ. Κρήτη ἐπίουρος, ολοοφρων, οἄριστὸς $\Delta i \check{o} s$, $\pi \check{o} \lambda i \check{o} s$.

Μιξόβάρβάρδε, δν., semibarbarus: half barrian. ΄Ως αλλόχρως δπλοισί μιξόβάρβάρος barian. Phœn. 138.

Μιξόδια, as, ή, mixtio viarum: a varied way.

Μιξόδιησίν αλός Apoll. 4. 921.

Μιξόθηρ, ηρός, ό, semifer: of a monster's mingled form. Ion 1161.

Μιξόθρὄός, ου, ὁ, ἡ, mixto clamore: with mingled or confused clamor. Sept. Th. 321. O communis, ut α in αθρόσς.

Μιξόμερότος, ου, δ, ή, semi-homo: only half-man. Æsch. Sup. 577.

Μιξονόμος, ου, ο, ή, in pascuis versans: mixing in the flock. Simon. 102.

Μιξοπάρθενος, ου, δ, ή, semivirgo: of a virgin's

mingled form. Phoen. 1037.

Μισγάγκεια, as, ή, locus depressus in quem a montibus circumpositis aquæ confluunt: a hollow between two mountains where torrents meet, a ravine. Δ. 453. Syn. Χἄρἄδρα.

Μίσγω. See Μίγνυμί.

Μισέω, ήσω, odi, aversor: to hate, abominate. Ουκ άν με μισων ανέχορευ' Ερινύσιν Orest. 575. Syn. Στυγέω, αποστυγέω, εχθαίρω, απεχθαίρω, δι' έχθρας έχω.

Μίσημα, ατός, Μισός, εσς, τδ, odium: hatred, object of hatred. Sept. Th. 170. Ω μισός ω μέγιστον Med. 1320. Syn. Απέχθεια, απέχθημα, έχθος, δυσμένεια, στυγός.

Μισητία, as, ή, insatiata libido: abandoned lust,

profligacy. Μένετοι θέοι και μη 'ποδίδώ μισητίαν Av. 1620. See above. Syn. Πορνεία, απληστία. Μισητός, ή, όν, abominandus, odiosus: detest-Γλῶσσἄ μισητῆς κὔνός Agam. 1199. Syn. $\Lambda\pi\epsilon\chi\theta\eta s$, $\sigma\tau\bar{\nu}\gamma\eta\tau\bar{\sigma}s$.

Μισθαρίον, ου, τὸ, mercedula: a paltry reward. Από γαρ τουδ' εμε του μισθαρίου Vesp.

Μισθαρνέω, Μισθόφόρέω, mercedem capio: to receive wages. Antig. 302. Eccles. 188.

Μισθαρχίδης, ου, ό, magistratus mercenarius: a mercenary magistrate or officer. Σἴ δ' εξ ὅτου πέρ ŏ πόλέμος μισθαρχίδης Acharn. 597.

Μισθόδότης, ου, ό, qui mercedem persolvit: one who gives pay or reward. Theoc. 14. 59.

Mισθόs, οῦ, ὁ, merces, præmium: wages, reward, bribe. Eur. El. 231. Syn. Λύτρον, τέλος, βράθειον. Ερ. Άξιος, ρητός, αισχρός, μεγάς, αηδης, απόνος, αεικης, πρόσφορος.

Μισθόφόρξω. See Μισθαρνξω.

Μισθόφορος, Μισθωτός, οῦ, ὁ, ἡ, mercede conductus: hired. Eq. 555. Timocles Comicus apud Athen. 342. Syn. Μισθωτός.

Mισθόω, mercede loco: to give for hire. Vesp.

Μισθωτός. See Μισθόφόρος.

Μισόδημός, ου, ό, ή, populum vel civitatem suam in odio habens: hating a democratic form

of government. See Μιστω. Vesp. 473. Μιστοβέος, δν. Deos exosus: hating the gods. Agam. 1058. See below. Syn. Θέομισης, βέο-

στὔγής.

Μισόλακων, ωνός, δ, ή, Lacedæmoniis inimicus: a hater of the Lacedæmonians. μισδλάκων αυτοῦ 'στίν είς των δακτύλων Vesp. 1160.

Μισδλάμαχος, ου, δ, ή, Lamachi, imperatoris bellicosissimi, osor: hating Lamachus, unwar-'Ημἔρα γἄρ εξἔλαμψἔν ἥδἔ μισὄλάμἄχος Pax 304.

Μισόπόλις, έως, ό, ή, civitatem exosus: hating the state or city. Vesp. 411. See below. Syn.

Μισόπορπακίστἄτὄς, η, ὄν, manubriis clypei inimicissimus: having the greatest hatred to war. Pax 661. See Πόρπαξ, ακός.

Μῖσὄς, ἔὄς, τό. See Μίσημα.

Μιστύλλω, in partes minutas seco: to cut into small pieces. A. 465. Syn. Δἴατέμνω, κατατέμνω, μερίζω.

Μἴτος, ου, δ, filum, licium, fides citharæ: thread, the woof, string of a lyre. Κείσθω δόρυ μοι μιτόν αμφιπλέκειν Eur. fr. Eurysth. 6. 1.

Μίτρα, as, ή, cingulum, balteus, zona: a broad belt about the loins, a girdle. Καὶ προσπίτνει νίν ο δε μίτραν κόμης άπο Bacch. 1104. Syn. Ζώνη, ταινία, διαδημά. Ερ. Ανάδετος, παρθένϊκή, θελξίφρων, πολυάνθεμος, έρυμα χροός.

Μίτρὄφὄρεω, mitram gesto: to wear a girdle. Εμιτρόφόρουν τε και διεκλωντ' Ιωνικώς Thesm.

Μἴτὔληναίος, α, ον, Mitylenæus: of Mitylene. Τον Μιτύληναιον παιδά τον Υρράδεω Call. Ep.

Μἴτὕλήνη, ης, ἡ, Mitylene: the principal city in Lesbos. Δωροδοκήσαντ' εκ Μιτυλήνης Eq.

Μἴτϋλὄς, η, ὄν, mutilus, cornibus carens : utilated, having no horns. Τήναν τὰν μἴτὔλαν mutilated, having no horns. Τήναν τὰν μἴτ δωσῶ Theoc. 8. 86. Syn. Κὅλος, κὅλοςδος.

Μἴτώδης, ĕŏs, δ, ή, e bono stamine factus, U 4

MNA textilis: well twisted. Βρόχφ μἴτώδει σινδόνος

κάθημμένην Antig. 1222.

Mνa, as, ή, mina; varii ponderis apud diversos (vid. Steph. tom. ii. p. 952=c. 6196.): a mina. Pax 1251.

Μνἄω, (2) med. Μνἄὄμαι, Μνήσκὄμαι, (1) in memoriam revoco: to put in, or recall to, mind; (2) (a) recordor, memoro, mentionem facio, (b) ambio : to remember, make mention of ; to court. Μνήσει δε τε και δεός αυτός μ . 38. Νόστου δή μνήσαι Κ. 509. Anacr. 170. SYN. (1) Μιμνήσκω, μνημόνεύω, ϋπόμναω, αναμιμνήσκω, (2) (b) προμνάδμαι, μνηστεύω, αντιποίοῦ-

Μυεία, ας, Μυήμη, Μυημόσὔνη, ης, Μυηστίς, ίδs, ή, memoria, recordatio, mentio: recollection, memory; also, personified, the mother of the nine Muses. See Hes. Theog. 916. Κἄκῶν δἔ τῶν πρὶν μηδἔνὸς μνείαν ἔχειν Phœn. 474. Iph. Α. 302. Μνημόσϋνη τίς ἔπειτὰ Θ. 181. Δόρπου μυηστίς έην ν. 280. ΡΗΒ. Μουσομήτωρ εργάτις ἄπάντων.

Μυημά, ἄτος, Μυημείου, et Ion. Μυημήϊου, Μνημόσϋνόν, ου, τό, monumentum: a monument, memorial. Eur. El. 328. Iph. A. 1240. Pyth. 5. 64. Έστω το μνημοσύνον μοι Vesp.

536. Syn. Σημά, σημείον.

Μνημεῖον, -ήιον. See above.

Μνήμη. See Μνεία.

Μνημόνεύω, memini; memoro: to remember; to mention. Androm. 1153. Syn. Μνάσμαι, μιμνήσκόμαι, μεμνημαι, μνήμην έχω, μνήσκόμαι.

Μυημονικός, η, ον, bona memoria præditus: having a retentive memory. Ει μνημονικός εί δύο τρόπω νη τον Δία Nub. 483. Syn. Μνήμων.

Μνημόσϋνη. See Μνεία.

Μνημόσυνον. See Μνημά.

Μνήμων, ὄνός, memor: mindful of, grateful. Pax 761. Syn. Μνημονικός, επιμελής, μνήμην έχων, μνήστωρ.

Μνησϊκάκξω, injuriæ sum memor, succenseo: to bear in mind an injury, resent. Μνησϊκάκησαι την ηλικίαν Nub. 999. Syn. Χάλξπαίνω, άγανακτέω, δυσθυμέω, δυσχέραίνω, τιμωροθμαι.

Μνησἴπήμων, ὄνὄς, malorum memor: remembering misfortunes. Agam. 173. See above.

Μνήσκομαι. See Μνάω.

Μνήστειρά. See Μνηστή.

Μνήστευμά, ἄτός, τὸ, desponsatio: an alliance, espousal. Phœn. 489. Syn. Μνηστύς.

Μνηστεύω, Μνηστέω, nuptias ambio, concilio; procum ago: to seek in marriage for another; to act the suitor, to espouse. Iph. A. 852. Theoc. 18. 6. Syn. Μνάδμαι, γάμεω.

Μυηστη, ης, Μυήστειρά, ας, η, desponsata, nupta: betrothed, wedded. Apoll. 1. 780. Isthm. 2. 7. Syn. Γἄμηθεῖσἄ. Μνηστὴρ, ῆρὄς, ὁ, procus: a suitor, lover.

γ. 206. Syn. Εεδνωτής, νύμφισς. Ερ. Αγήνωρ, υπέρηνορέων, άγαυος, αντίθέος, υπέρβιον υβρίν έχων, ϋπερφιάλος, άναιδης, χάλεπος, ωκυμόρος.

Μνηστίς. See Μνεία.

Μνηστύς, τός, ή, studium proci ad conciliandam sibi sponsam: courtship. Καὶ μνηστύν αυτός γάρ εφέλκεται π. 294.

Μνήστωρ, ὄρὄς, δ, qui meminit: mindful.

Sept. Th. 165. Syn. see Μνήμων.

Μνίδεις, εσσά, έν, muscosus: mossy. μνισεντά βυθοίο Apoll. 4. 1237.

Μνώδμαι, poët. pro Μνώμαι. See Mναω. δ. 106.

Μὄγερός, à, δν, ærumnosus: laborious, painful, calamitous. Acharn. 1207. Syn. Μοχθηρός, **ἄθλ**ἴὄς, πὄνηρὄς.

Μὄγέω, ήσω, cum gemitu laborem efficio, laboro: to effect with labour, to toil. I. 488. Apoll. 4. 962. Syn. Πὄνέω, κάμνω, κὅπἴᾶω, μοχθέω, ὅτλέω, κἄκὅπἄθέω.

Mŏγĭs, ægre, vix: with difficulty, scarcely. 'Ως εξέπνευσα μόγις ακρατός ή χάρις Cycl. 576.

Syn. Μόλις, χάλεπως, δυσχερως.

Mŏγŏs, ov, ὁ, labor durus et ærumnosus; toil. pain. Δ. 27. Syn. Πονός, καμάτος, ότλος. Ep. Οιζυρός, στυγέρος, δεινός, όλοός.

Μόγοστόκός, ου, ή, (1) parientibus opitulans: assisting women in labour; (2) cum difficultate multa pariens: bringing forth with difficulty.

п. 187.

Mŏθŏs, ov, δ, pugna, concursus præliantium: a fight, turmoil. Σ. 159. Syn. Θόρυδος, μόχθος, μάχη, δηϊότης, έρις, κύδοιμός, τάραχή. Ερ. Αινός, δεινός, στυγέρος, δηϊός, οκρυόεις, ερικυδής, δλόδs, ηχήειs, ἄλἔγεινδs, ὅιζυρδs, φὄνιόs, αίμάτὄεις, στυγνός, μάλερός.

Mŏθων, ωνŏs, δ, verna: a saucy slave. Plut. 279. Μὄθων is also a kind of obscene dance performed by slaves. See Schol. Aristoph. Eq. 694. and Jul. Pollux, lib. iv. § 101. Ep. Φλυαρός, φορτικός, αισχρός, αλάζων, ατιμός. Syn.

Οικόγενής. Moιρά, as, ή, (1) pars, portio, sors, conditio: a part, division, condition; (2) fatum, lethum: fate, death. Μοιρά Δελφίκῷ ξἴφει Orest. 1673. Syn. Μέρος, τυχη, ἡ πέπρωμένη, (2) μόρος, μόρσίμον, δαίμων, ανάγκη, κληρός, δάνατός, κηρ, πημά. Ερ. Δυσώνυμος, κάκη, κράταιη, χάλεπη, πάτρωία, φίλία, εύνδμός, πόλυπόνος, άδάκρυς, αυτόχειρ, τέλεσσϊδώτειρά, άγάθη, κάλη, λυσσάς, μεγάλη, δυστάλαινά, ἄφυκτὄς, ἄἴδηλὄς, ἄνίκητὄς, δύσμὄρὄς, λευγάλεα, οικτρά, πόλυπονός, όλοἡ, λίγύφθογγός, τέλεσφόρος, πίκρα, άλεγεινη, βάρεια, ανάγκης οιακοστρόφος, μακραίων. See Κήρ.

Μοιράω, divido, lacero, med. sortior: to allot, divide, tear; to receive as portion. Apol. R. 4. 1533. Syn. Λαγχάνω, ἔπιμοιράδμαι, διάμοιράδμαι, κληρόω, μερίζω, δίαιρεω.

Μοιρηγένης, έσς, δ, η, ad felicitatem natus: born to a happy destiny. r. 182. Syn. 'Oleïos,

ευδαίμων.

Μοιρηγέτης, ου, ό, qui fatum agit: the leader of fate. Apoll. 1. 1127.

Mοιριδίος, α, ον, fato eveniens, fatalis: fated, fatal. Ουδένι μοιρίδια τίσις έρχεται Œ. C. 228. Syn. Αίσϊμός, μόρσϊμός, μόριμός, είμαρμενός, πεπρωμένος, μορόεις, μοιρόκραντος.

Μοιρόκραντός, όν, a fato perfectus: effected by fate. Choeph. 602.

Μοιχάγρια, ων, τα, adulterii mulcta: damages paid by the adulterer. Το και μοιχάγρι οφέλλει A. 332.

Μοιχεύω, meechor, adulter sum: to debauch, commit adultery. Av. 558.

Moιχŏs, οῦ, δ, adulter, mœchus: an adulterer, debauchee. Nub. 1079. Syn. Maχλos, πόρνος.

Μοιχότρόπός, ου, ό, ἡ, meretricios mores habens: courtezan-like. Τὰς μοιχότρόπους τὰς ανδρέραστρίας κάλων Thesm. 392.

Moλγόs, οῦ, ὁ, bulga, culeus; depeculator: a

sack; a public robber. Eq. 963.

Μόλεω, ήσω, 2. a. εμόλον, pf. μέμβλωκα, propero, accedo: to hasten, go, come. Med. 1169. Syn. Σπεύδω, πρόσέρχομαι, ήκω.

Möliedős, s. Möliedős, ov. δ ; Möliedős, idős, $\tilde{\eta}$; aut. forma antiq. Μόλυβδός, Μόλυβδίς, plumbum: lead, a mass of lead. Τηκτός μόλυβδός εξάναστήσω σ' εγώ Androm. 266. Αργυρώ αντομένη μολίβος ως ετράπετ' αιχμή Λ. 237. Call. fr. 159.

Mŏλĭs, ægre, vix, cum difficultate: scarcely, with difficulty. Μόλις εθρόμεν ώστε γενέσθαι

Plut. 492. Šyn. see Μόγίς. Μόλίων, ὄνός, δ, Molion. Μολίονε δωρήσσοντο Λ. 708. Ερ. Ακτόρίων, αντίθεσς, θεράπων.

Μὄλοερός, ου, ό, ή, gulosus, vorax; mendicus: a glutton; a mendicant. Ω πόποι ώς ὁ μόλοβρός σ. 26. Syn. Πτωχός, ἄδηφάγός.

Μολπάζω, ἄσω, canto, decanto, celebro: to sing, celebrate. Ran. 379. Syn. Μέλπω, ἄείδω,

ἄνἄμέλπω, ὑμνξω, ἄνυμνξω. Moλπη, ηs, η, cantus cum saltatione; carmen: singing; song. ψ. 146. Syn. Μέλδς, φδή, ἄοιδή, φωνή, ὕμνός. Εν. Λίγυρή, ἐπτάτονος, ίμεροεσσά, μελιηδής, Δωρίς, μειλίχια, φοιβάς, εύφρων, εύμουσος, ευτυχής, δάκρυρβόος, εράτή, τἔθἄλυῖά. ΡΗΒ. Καλλίχόρου κϊθάρης μἔλἴηδἔά μολπήν.

Μολπηδόν, cum cantu: with songs. 395.

Μολύβδαινά, ης, ή, massa plumbea: a mass of lead. Ἡ δε μολυβδαίνη ἴκελή Ω. 80. Syn. Möλυβδίς.

Μόλυεδός, Μόλυεδίς. See Μόλιεδός.

Μόλυβδόχόξω, plumbum fundo, conflo: to run lead. Μόλυθδόχοήσαντας κύκλω πέρι τὰ σφυρά Eccles. 1110.

Μόλυνοπραγμόνεω, res fœdas facio: to be engaged in a disgraceful business. Απωλόμην

μόλυνόπραγμόνούμενος Acharn. 381. Μὄλύνω, ὔνῶ, tingo, inficio, polluo, inquino : to stain, dye, defile. Καὶ μὄλύνων τὴν ὅπήνην καλ κύκων τὰς εσχάρας Εq. 1286. Syn. Κηλιδόω, μιαίνω, ἄνἄφύρω, κἄθὕβρίζω.

Μομφη, η̂s, η. See Μέμψιs.

Μόναμπϋκία, as, ή, agitatio equorum quæ fit uno fræno: a driving of horses with a single rein. Olymp. 5. 15. See below.

Μονάμπυκος, ου, Μονάμπυξ, υκός, δ, ή, uno loro circumdatum collum habens: having a single rein or cord. Μονάμπυκον δε Μενελεως ψήχων δἔρην Helen. 1566. Eur. Sup. 690. Syn.

Μὄναρχέω, ήσω, solus imperium teneo: to rule with absolute power. Pyth. 4. 294. Δεσπότεω, δεσπόζω, κράτεω, άρχω. Phr. see Androm. 480.

Μόναρχία, as, ή, unius dominatus: a monarchy. Σμικρά καὶ μόναρχίας Androm 366.

Μόναρχός, ου, ό, monarcha: one possessed of absolute power, a monarch. Eq. 1330. Αρχός, βἄσἴλεὺς, κοίρἄνός.

Mὄνάs, άδὄs, ὁ, ἡ, solitaria: solitary, deserted. 'Ως εσείδου ασμενη σε μονάδ' εχουσ' ερημίαν Syn. Μόνη, ἔρημός, μὄνίός. Bacch. 599.

Mὄνη, η̂s, ή, mansio, quies, mora: a remaining, abode, quiet, delay. Herc. F. 952. Syn. Διάτριβή, ἀνάβολή, ήσυχία.

Μοντμος, ου, ο, ή, perdurans: durable. 'Ο μεγας όλθος ου μονιμός εν βρότοις Orest. 334. (Double dochm.) SYN. Βέβαιός, έμπεδός, αιώνιός.

Movios, ov, solitarius, sylvestris, ferus: lonely, savage. Μόνιον δάκος ή τι πέλωρον Call. 3. 84. SYN. Έρημός, ὅρεινός, ἄγρἴός.

Μουδγενής, εσς, δ, ή, Ion. Μουνογενής, et Μου-

νόγενός, η, ον, et Μουνόγενειά, adj. unigenitus, singularis: the only born, only. Agam. 871. Μονογένης occurrit in Agam. 871. Μουνογένεια, ut epith. Hecates, in Apoll. 3. 846. Stephanus citat in Hesiodo Μουνόγενης δε πάις. Schæf. in Steph. ed. Valpy, citat μουνόγενός in Oppian. 'A. 3. 489.: et citat ad μουνόγενεια Jacobs. Anth. 12. 354. SYN. Movos, olos.

Μουδηληνός, Ion. Μουνόηληνός, et Μουδδέρκτης, ου, δ, adj. unoculus : one-eyed. Φάξα μουνόγληνα Call. 3. 5. Μονοδέρκτης occurrit in Cycl. 78. Stephani ed. Valpiana citat sub μὄνογληνός Nonn. D. p. 734. et Ruhnk. ad Callim. 1. 80. Syn. Μουνώψ.

Μὄνδδέρκτης. See above.

Μὄνὄδους, οντός, δ, ή, unicum dentem habens: having only one tooth. P. V. 821.

Μονοδροπος, ου, δ, ή, ex uno deciso ramo factus: made of one branch. Pyth. 5. 56.

Μὄνόζυξ, ἔγὄς, et Μὄνοζἔγής, οῦς, ὁ, ἡ, unijugis, unicus: widowed. Λείπεται μονόζυξ Pers. 144. answering to πρωνά κοινόν αίας. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anthol. 7. 96.: 10. 299. Syn. Εῦνῖς, χῆρος, ἄνανδρος.

Μὄνὄήμερος, ου, δ, ή, qui unius est diei: last-

ing only for one day. Batrach. 294.

Μὄνοκλαυτός, ου, ὁ, ἡ, qui ab uno tantum lugetur: attended with the lamentations of one only. Μουδκλαυτον έχων δρηνον άδελφης Sept. Th. 1067.

Μονοκοιτέω, solus cubo: to sleep alone. Lysist. 592.

Μονοκρηπίς, ιδός, ό, ή, uno tantum calceo indutus : wearing only one shoe or slipper. Pyth. 4. 133.

Μονοκωπος, ου, ό, uniremus: using only one oar. Helen. 1127.

Μονομάχεω, ήσω, singulari certamine pugno: to fight in single combat. Αίσχιστά χωρις μονόμάχειν παντός στράτου Phoen. 1235.

Μονομάχος, Μονομάχης, ου, δ, ή, singulari certamine pugnans: of single combat. Εφραξα-μεσθά μονόμαχοισί προστάταις Sept. Th. 799. " Μονομάχης Jacobs. Anth. 11. 345." in Steph. ed. Valpy.

Μὄνὄμήτωρ, ὄρὄς, ὁ, ἡ, privatus matre: de-prived of a mother. Phœn. 1533.

Μὄνὄπαις, παιδός, δ, ή, unicam prolem habens; unicus: having an only son; an only son. cest. 931. Syn. Μονογένης, μονοτεκνός.

Μὄνὄπέπλὄς, ου, δ, ή, uno peplo indutus: clad only in one garment. Hec. 921. See Πέπλος. SYN. Μονόστολος, οιοχίτων.

Μὄνὄπωλός, ου, δ, ή, qui uno vehitur equo: conveyed by a single steed. Orest. 1001.

Μὄνόρρουθμός, ου, ό, ή, epith. ædium, quæ unam tantum familiam capiant. (See Schutz. in l.c.) fitted for a single family. Καὶ μονορρύθμους

δόμους Æsch. Sup. 968. See Ῥὕθμἔς. Μὄνὄς, et Ion. Μοῦνὄς, η, ὄν, solus, simplex, desertus, viduus: alone, single, deserted, widowed. Phœn. 1245. Apoll. 3. 43. Syn. Οίος, είς, μονίος, μονόστολος, ίος, ερημός, χηρός.

Μονόσκηπτρος, ου, ο, ή, solus sceptrum gerens: one who wields the sceptre alone. Esch. Sup. 379.

Μόνοστἴβήs, ĕŏs, solus iter faciens: travelling alone. Είτε καὶ μὄνοστίεη Choëph. 756.

Μονόστολος, ου, ό, ή, unam stolam habens, solus: having one robe, single. 'Η μονοστόλου δόρος Phen. 754. Syn. Μονόζωνος.

Μουδτέκυδε, ου, δ, ή, unam tantum habens τος, τάχυς, αιφνίδιος, στονδεις, λύγρος, κλυτός, prolem: having only one child. Herc. F. 1015. See Τέκνον.

Μονοτράπεζος, ου, ό, ή, solus cibum capiens: eating by oneself. Οἱ δε έσχον αιδῶ ξενῖα μονοτράπεζά μοι Iph. Τ. 950.

Μονοτροπος, ου, ο, ή, unius modi, simplex; simple, lonely. Βοτηρά τ' αμφι μονοτρόπου νέανιαν

Μὄνὄφἄγὄs, ὄν, avidus cibi, qui solus comedit: gluttonous, who eats alone. Vesp. 923. Syn. Μὄνὄσιτός.

Μὄνὄφρουρὄς, ου, ὁ, ἡ, qui solus custodit: the

only watch or guardian. Agam. 248.
Μὄνοφρων, ὄνὄς, sui judicii: thinking inde-

pendently. Agam. 732.

Μὄνὄχηλὄς, ου, ό, ή, solam vel solidam habens ungulam: having one or a solid hoof, not cloven. Iph. A. 226. SYN. Μώνυξ.

Μονόψηφος, ου, δ, ή, unius suffragii: inde-

pendent. Æsch. Sup. 378.

Μὄνὄω, et Ion. Μουνδω, solum relinquo, destituo: to leave destitute. Herc. F. 1380. II.117. Syn. Απόλείπω, μεθίημι.

Μὄνφδέω, ήσω, solus canto aut lugeo: to sing alone, bemoan alone. Pax 1012. Syn. Θρηνέω,

δδύρδμαι.

Μονφδία, as, ή, monodia: a monody, a poetical

soliloquy. Ran. 944.

Mὄνἀψ, et poët. Μουνὰψ, ῶπὄς, unoculus: one-eyed. Cycl. 641. P. V. 829. Syn. Μὄνὄγληνός, μονοδέρκτης, τυφλώψ.

Μὄρῖα, as, ή, olea sacra: an olive-tree. Υπό

ταις μόριαις απόθρέξει Nub. 992.

Μὄρἴμὄς, Μόρσἴμὄς, ου, δ, $\dot{\eta}$, fatalis, letalis: destined, fatal, deadly. Μὄρῖμον δ $\dot{\epsilon}$ οἴ $\dot{\epsilon}$ στ $\dot{\tau}$ ἄλ $\dot{\epsilon}$ ασθαι Υ. 302. Ζην πάρεις το μόρσιμον Alcest. 960. Syn. Αίσιμός, αίσιός, πέπρωμένος, θνητός, είμαρμενός.

Μὄρἴὄν, ου, τὸ, pars, particula: a part, a share. Μέγ' ἄναλώσας ψυχης μόριον Androm. 539.

SYN. see Měpos.

Μορίος, α, ον. Morius: Morian. Λεύσσει νιν Mὄρῖου Δἴὄς Œ. C. 705. See Schol. in l.c.

Μορμόλυκειόν, ου, τό; Μορμόλυκη, ἡ, larva tragica, terriculamentum: a bugbear, tragic mask. Τρέφοῦσἴ μορμόλὕκειὰ τοῖς μοιχοῖς κῦνας Thesm. 417. Syn. Μορμώ, Μορμών, φάσμα.

Μορμόλυττόμαι, Μορμύσσόμαι, terrefacio, proprie larvis: to frighten, properly with masks. Ταυτί λέγουσα μορμόλύττεσθαι δόκεις Αν. 1251. Call. 3. 70. Syn. Εκπλήσσω, εκφόβεω.

Μορμόρωπός, όν, terrificus: terrific.

925

Μορμύρω, murmuro ut fluvius cum strepitu fluens: to make a noise like a river, to roar. Απόπροθί μορμύρουσιν Apoll. 4. 287. Syn. Βρέμω, ἄναζἔω, πλημμύρω.

Μορμύσσδμαι. See Μορμόλύττδμαι.

Μορμώ, ŏŏs, Μορμών, ŏvŏs, ή, mormo, larva: a bugbear, goblin. Theoc. 15. 40. Pax 473. SYN. Μορμόλὔκειὄν.

Μὄρὄεις, εσσά, εν, (1) letalis: deadly; (2) curiose elaboratus: beautifully wrought. Damm. Τρίγληνα μδρδεντά χάρις δ' ἄπελάμπετδ πολλή Ξ. 183.

Μόρος, ου, δ, portio, fatum, exitium: a portion, fate, destiny, death. Heracl. 564. SYN. Molpa, τύχη, πόνδς, φθόρὰ, δάνἄτός. Ερ. Θάνἄσζμός, ἄπὄτμὄς, ᢒἄνἄτὄεις, ἄθλἴὄς, κἄκὄς, αινὄς, δύστηνὄς, ἄπηλέγὴς, δεινός, πἴκρός, κάρανιστὴς, ἄπροσδόκηδόλόεις, άλέγεινός, δυσκλέής.

Μόρσϊμός, η, όν. See Μόρϊμός. Μόρσϊμός, ου, ό, Morsimus. Ἡ Μορσϊμου τις βησιν Ran. 151.

Μόρσων, ωνός, δ, Morson. Theoc. 5. 140.

Μόρὔs, ὕόs, ὁ, Morys: a noble Phrygian. Μηρίονης δέ Μόρυν τέ Ξ.514.

Μὄρύσσω, ύξω, inquino: to defile. ν . 435. Syn. Μιαίνω, ρυπάω, μολύνω.

Μὄρϋχός, ου, ό, Morychus. Γενναίον Εσπερ Μὄρϋχός αιτίαν έχω Vesp. 506.

Moρφη, ηs, η, forma, delineatio: form, beauty, sketch. Hec. 1248. Syn. Είδος, τύπος, σχημά, πρόσοψίς, ώρα. Εν. Ευώψ, άγρια, ίδια, πόλυπλόκός, βρότεία, ευκλέης, άθανάτος, πολύδαίδαλος, ελικωδής, κροκοπέπλος, ζάθεά, θεία, επήρατος, γέραρα, θεσπέσια, υπέροπλος, χαρίεσσα, αμορφός, χἄλἔπή.

Μορφήεις, εσσά, εν, formosus: beautiful.

Isthm. 7. 30. Syn. see Ευειδής.

Μορφνός, οῦ, ὁ, niger, tenebricosus: black, gloomy. Hes. Scut. 134. Syn. Ορφνός, σκότεινός, φονίος, μελάς.

Μόρφωμά, ἄτὄς, τὸ, forma, species: form, shape. Eur. fr. Antiop. 35. 2. Syn. Μορφή,

εικών, τύπός.

Μορφώτρια, as, ή, formatrix: a female transformer. ή συων μορφωτρία Troad. 439.

Μόσσϋν, υνός, δ, propugnaculum ligneum: a strong wooden tower. Μόσσυνας και δ' αυτοϊ επώνυμοι Apoll. 2. 383. Syn. Πύργος, επαλξίς, ξυλινον δωμά.

Μοσσύνοικοι, ων, οί, Mossynœci: a nation near the Euxine sea. Τῆ δ' ἔπῖ Μοσσύνοικοῖ

Apoll. 2. 379.

Μοσχιδίον, ου, τδ, germen novellum: a young shoot. Εῖτὰ πἄρὰ τόνδε νεὰ μοσχιδιά συκίδων Acharn. 996. Syn. Κλάδος, έρνος, λύγος.

Μοσχίον. See Μόσχος.

Mόσχισς, α, ον, vitulinus, tener: of a calf or heifer, tender. Eur. El. 811.

Μόσχὄς, ου, ὁ, ἡ; Μοσχἴον, ου, τὸ, vitulus, germen, pullus: a calf, tender shoot, young of any animal. Iph. A. 1622. Theoc. 4. 44. Syn. Δάμάλη, δάμάλις, πορτίς. Εν. Τέτρασκελής, ευγένης, νέός, ούρειός, τέρην, ουρείθρεπτός, στειρός. ἄκήρἄτὄς, ἄδμητὄς, νἔὄθηλης, ἄπάλὄς, ειἄρἴνὄς,

Μούλἴος, ου, δ, Mulius. Μούλἴος ήρως σ. 422. Mουνάξ, solum, singulariter: by oneself, separately. 3.372. Syn. Ĭδἴωs.

Μουνόγενειά, Μουνόγενής. See Μονόγενής.

Μουνόγληνός. See Μὄνόγληνός.

Moûvos. See Movos.

Μουνδτδκδs, Ion. pro Μδνδτδκδs, ου, δ, ἡ, unam prolem edens: bearing only one child. Call. 2.53. Μουνόω. See Μόνόω.

Mουνυχία, as, ή, Munychia: a name of Diana, who had a temple at Munychia, one of the Athe-

nian harbours. Πότνια Μουνυχίη Call. 3. 259. Μουνυχίων, ωνός, δ, Munychion: the tenth month in the Athenian year, including part of March and of April. Es τον Μουνυχίωνα Av. 1047. See above.

Μούν τχός, ου, δ, Munychus: a hero of Athens, from whom the harbour Munychia was named. Hipp. 758.

Μουνώψ, ῶπὄs, Ion. pro Μὄνὼψ, unoculus : oneeyed. P. V. 829. Syn. Μονογληνος.

Moῦσἄ, ης, ἡ, musa, cantus, carmen, cantatrix:

a muse, song, poetry, a songstress. Μοῦσὰ πόλύτροπόν α. 1. Syn. Αοιδή. Ερ. (plur.) Καστάλιδές, Πιἔρίδες, 'Ελίκων ἴάδες, Πιμπληϊάδές, πότνίαι, καλλίνικοι, ουράν ἴόδες, αὐπνοι, ἡδύθρὸοι, αμβρόσίαι, βουκόλίκαι, φίλαυλοι, άγναι, ἔλίκωπ ἴδές, φίλοπαίγμον ές, ἔϋστ ἔφάνοι, πρόφρόν ἔς, λίγύφωνοι, ἡδύπνόοι, μειλίχίαι, ἰσστ ἔφάνοι, λίγείαι. Phr. Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι, Δίσς αιγύδχοιο δυγάτ ἔρὲς, ὑπδφήτορ ἐς ἀοιδῆς, ἄμειβομέναι ὅπί καλῆ. See Εράπω.

Moυσαίος, ου, δ, Musæus. Rhes. 942.

Moυσείου, ου, τὸ, locus musis sacer: a place sacred to the Muses. Helen. 1107.

Mουσείδs, ου, δ, ή; Mουσίκδs, ή, δν, musicus: musical, harmonious. Bacch. 404. Hipp. 993. Syn. Έμμουσός, τερπνός.

Mουσίζομαι, cano: to sing. Cycl. 486. Syn.

Αναμέλπω, άδω.

Mουσϊκή, subaud. τέχνη, artes ingenuæ: the liberal arts, as music, eloquence, &c. Μουσϊκήν ἐπίστἄμαι Εq. 188.

Μουσικός. See Μουσείός.

Mουσόγενής, εός, ό, ή, Musa genitus: born of a Muse. Anacr. 185.

Μουσόμαντίς, τως, δ, ή, musicus augur: an harmonious prophet. Av. 277. See Μαντίς.

Mowσἄμῆτωρ, ἄρῶs, ἡ, musarum mater: mother of the Muses, the harmonious producer. P. V. 470. See Blomfield's note on the proper form of this word. Gloss. P. V. 90.

Μουσόπατωρ, i. q. Μουσόγενής. Anacr. 185.

Μουσόποιξω, carmina compono, carmine celebro: to compose songs, celebrate in verses. "ὅτι ταύτας μουσόποιοιοι (paræmiac) Nub. 334. Syn. Ῥαψωδέω, μέλοποιξω, μέλωδέω.

Μουσόποιος, Μουσόπολος, ου, ό, ή, qui carmina facit, musicus: song-making, a poet. Αεί δέ μουσόποιος εις σε παρθένων Hipp. 1426. Phæn. 1514. Syn. Μελόποιος, ἄοιδος, ποίητής.

Moυσόπόλός. See above.

Mουσόω, musis exorno, artibus humanioribus instruo: to instruct in the liberal arts, to teach. Lysist. 1127. Syn. Παιδεύω, δἴδάσκω, ασκέω.

Μοχθέω, Μοχθίζω, cum difficultate et gemitu laboro; to labour with fatigue, to suffer. Helen. 1445. Β. 723. Syn. Πὄνέω, μὄγέω, τάλαιπωρέω.

Μόχθημα, ατός, τό; Μόχθός, ου, δ, ærumna, labor: toil, trouble, exertion. Ion 1129. Helen. 1445. Syn. Κόπος, καματός, πόνος, αικία, ανία, ατασθάλια, άδικία, ὕβρίς. Ερ. Βράχυ, μέγα, άμη-χάνον, αργάλἔον, στυγέρον, ὅίζυρον, στονόξυ, άθλιον.

Moχθηρός, à, ŏν, ærumnosus, miser, improbus: troublesome, wretched, wicked. Eur. fr. Melan. 25. 1. Syn. Βάρϋς, ἄθλἴος, φαυλὸς, κἄκὸς, πόνηρὸς, ὁτζυρὸς, ἄδἴκὸς, ἔπἴπὄνὸς.

Mοχθητἔος, ον, laborandus: must labour. Herc. F. 1242.

Μοχθίζω. See Μοχθέω.

Μόχθος, ου, δ. See Μόχθημα.

Μόχλευτής, οῦ, δ, qui vectibus aliquid submovet, motor, auctor: a mover, an inventor. Nub. 1397. See below.

Μόχλεύω, Μόχλεω, Μόχλόω, vectibus molior; collabefacio, emoveo vi: to move with a bar, to shake. Πέτρους μόχλεύειν ἡ 's μῦλῶνὰ κάταβάλεῦν Cycl. 240. Μ. 259. Schæf. in Steph. Valpian. citat Μόχλοω ex Aristoph. Fr. 255. Syn. Αναμόχλεψω, κινέω, ἀπόθραύω.

Mοχλοs, οῦ, ὁ, vectis, obex: a bar, bolt. An-

drom. 943. See above. Syn. Οχείς, ἔπίβλης, βλητρόν, βαλείς. Εν. ἔλαϊνός, οξύς, πύρίηκης, χλωρός, πέφυρμένος αίματί, καυστός, ἄσίδηρός, έλαϊνέός, άρρηκτός.

Mόψὄs, ov, δ, Mopsus: a distinguished prophet among the Argonauts. Apoll. 1. 1106. Phr.

see Pyth. 4.

Μύἄω, labia contraho, vel oculos claudo: to close the lips or shut the eyes. Αδται τι μοι μνατέ κἀνὰνεύετε Lysist. 126. Hic tamen locus quantitatem haud determinat. Μυ fortasse est communis, ut in Μύω. Syn. Μυκτερίζω, νυστάζω, σκαρδαμύττω.

Μυγδών, ὄνός, δ, Mygdon. Rhes. 535.

Μυδαίνω, ἄνῶ, stillo, madefacio: to drop, moisten. Φάρμακα μυδήνας Apoll. 3. 1246. Syn. Βρέχω, νότίζω, κατασήπω.

Μυδάλεσς, α, δν, uvidus, madidus, humiditate putridus: moist, putrid from wet. Δτα μυδάλεσις δάκρυσι κόλπους Pers. 545. Syn. Τρός, διά-βροχός, νόπερὸς.

Μὔδάω, ήσω, madeo, nimio madore vitior: to be wet, to become putrid from humidity. Φόνου μὔδώσας στάγὄνάς αλλ' όμοῦ μἔλάς CE. R. 1278. Syn. Βρἔχόμαι, δἴάβρἔχὄμαι, δἴαίνόμαι, σήπόμαι, λείβω.

Μύδροκτύπέω, massam ardentem cudo: to form red-hot iron. "Ημένος μύδροκτύπει P. V. 374. See Μύδρος. Syn. Χαλκεύω, τεκταίνόμαι.

Μύδροκτύπός, ου, ό, faber ferrarius: a worker in iron, a smith. Herc. F. 987. See above. Syn. Χαλκέυς, χαλκόκρότος.

Μύδρύς, ου, ό, candens massa ferrea, globus ignitus: a bar of red-hot iron. Ήμεν δ' ετοιμοι καὶ μύδρους αίρειν χέροῦν Αntig. 264.

Μύδων, ωνός, ό, Mydon. Θερσϊλόχόν τε Μυδωνά τε Φ. 209.

Μυξλόεις, εσσά, έν, medullosus: full of marrow.

Καϊ οστέἄ μυἔλὄεντα ι. 293.
Μυἔλὄς, οῦ, δ, medulla; subsidium: the marrow; the support. Καϊ άλφἴτὰ μυἔλὄν ανδρῶν β. 290. ὅ τἔ γλο νἔάρὸς μὕἔλὸς στέρνων Agam.

It is short also in Soph, Gr. 731. Eur. Hipp. 255.
 Μὔέω, in sacris initio vel instituo: to teach mysteries, initiate. Δεῖ γὰρ μἴηθῆναί μἕ πρὶν τἔθ-

νηκέναι Pax 376. Syn. Διδάσκω, κἄτάρχομαι, τέλεω.

Μύζω, musso, mussito: to mutter. Μῦ μῦ τῖ μύζεις πάντὰ Thesm. 231. San. Στενάζω, βρεν-

θύομαι, γογγύζω, Βρηνέω.

Μυθέσμαι, Μυθίζω, Μυθόλόγείω, Μύθόμαι, Μυθέσκόμαι, loquor, dico, appello: to speak, relate, address. Μυθέσκην όπα κείνός δ. 152. Theoc. 10. 11. μ . 450: Μύθέαι ακράαντόν β . 202. \searrow . 289. Syn. Αυδάω, λέγω, κέλαδέω, δίηγέσμαι, άναγόρεύω, δίαλέγόμαι.

Mυθεύω, fabulosa narro, memoro: to tell a tale, to mention. Πρὸς δεῶν (monosyll.) ἄληθῶς

ώς μεμύθευται βρότοις Ion 268.

Μυθίζω. See Μυθέδμαι.

Μυθόλογεύω. See Μυθέομαι.

Μῦθός, ου, ό, verbum, sermo, fabula, consilium: a word, fable, fiction, counsel. 'Åπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ Phœn. 479. Syn. Λόγος, ἔπος, ρημά, βάξις, βουλή. Ερ. Μάκρος, σὰφὴς, κάλλιστός, κοινός, ισχύων μἔγα, σφριγῶν, βρὰχός, κύριος, ἀπιστός, νὲος, καινότροπός, ευμἔνὴς, πτηνός, βρὰδῦς, λεπτός, ψευδὴς, νέοχμας, σύντομος, φό-δέρος, ευπρόσήγορος, ἄκριτός, ἀγανός, μεκλίχιος, πύκινός, κερδάλεος, χάλεπός, ἀλίδς, ἀγάθος, ἡπίδς,

θυμαλγής, κράτ έρδς, δνείδειδς, πέπνυμένδς, άπή- [μων, άπτερός, ετήτυμός, υγίης, υπερφιαλός, κακός, στυγέρος, κλοπίος, δέδαιδαλμένος, αντίπαλος, αίμύλος, εναίσιμος, ήδυς, ποικίλος, πυρόεις, σόφος, ουράντος, κερδάλεσς, εσθλός, άγήνωρ, άμοιβαίδς,

Μυΐα, ας, ή, musca: a fly. Μυΐαν ὄθ' ἡδεϊ

Μὔκἄλη, ης, ή, Mycale: a mountain and city in Caria. Μαιάνδρου τε ρόας Μυκάλης τ' αιπεινά κάρηνα Β. 869.

Μὔκἄλησσὄς, ου, ή, Mycalessus: a city in Bœotia. Ευρύχορον Μυκάλησσον Β. 498.

Μυκάδμαι, ήσόμαι, 2. a. ξμύκδν, mugio: to bellow, to ring. Αλλ' ἄδῖνδν μυκώμἔναι κ. 413. Syn. Βρύχάδμαι, ηχέω, βδάω.

Μυκηθμός, οῦ, ὁ ; Μύκημα, ατός, τὸ, mugitus boum: the lowing of oxen, roaring. Μυκηθμῷ δ' ἄπο κόπρου Σ. 575. Bacch. 680. Syn. Βόη, κελάδος, αυδή, φωνή. Ερ. Βάρυβρομός, ύψίβρε-

Μύκημα. See above.

Μϋκήναι, ων, αί; Μϋκήνη, ης, ή, Mycenæ: a celebrated city in Argolis. Phoen. 617. Eupvἄγυιὰ Μὔκήνη Δ. 52. Ερ. Κὕκλώπἴαι, πὄλὕχρυσοι, ευρϋάγυιαι, εΰκτζμένον πτόλζεθρόν. Μὔκήνη is also the name of an ancient heroine, B. 120.

Μύκηναίδς, α, δν; Μύκηνίς, ίδός, ή, Mycenæus, -æa: of Mycenæ. Iph. A. 1498. Orest. 1476. See above.

Μὔκήνη. See Μὔκῆναι.

Μὔκης, ητός, ή, vel ov, δ, mucus, fungus; fungus ellychnii: a mushroom; a candle-snuff.

*Η λύχνοιὄ μὔκητἔς Arat. 976.

Μυκονος, ου, ή, Myconus: an island in the Ægean Sea. Ακταί δε Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες Troad. 89.

Μυκτήρ, Πρός, δ, naris; nasus; ludibrium: a nostril; a nose; raillery. Pax 158. Syn. 'Plv, ρινισν.

Μυκτηρόκομπός, όν, per nares sonitum edens:

proudly snorting. Sept. Th. 460.
Μυλαξ, ἄκος, δ, lapis molaris, vel ingens: a mill-stone, large stone. Βαλλομέναι μυλάκεσσι M. 161.

Μὔλη, ης, ἡ, mola: a mill, a mill-stone. Πρός ταῦτἄ μὔλην ἄγἄθὴν ὥρα Vesp. 648.

Μὔλήφἄτὄς, ου, ό, ή, a mola comminutus:

ground. Μέτρα μύληφατού β. 355.

Μυλίαω, dentibus frendeo: to gnash with the teeth. Λυγρόν μυλισωντές Hes. Op. 528. Syn. Τρίζω, μυλλαίνω.

Mύλλω, molo, in obseceno sensu; mutio: to grind; to mutter. Theoc. 4. 58.

Μὔλὄειδὴς, ἔὄς, δ, ἡ, molæ instar: like a millstone, weighty. Βάλων μὔλοείδει πέτρω Η.

Μυλών, ωνός, δ, mola; pistrinum: a mill; a punishment for slaves, as the tread-mill. τρους μοχλεύειν ή 's μυλωνά κάταβάλειν Cycl.

Mύνδιος, ον, Myndius: of Myndus, a city of Caria. Μύνδιος αυτικά Δέλφις Theoc. 2. 29.

Mύνη, ης, ή, excusatio, prætextus: an excuse. Αλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε φ. 111. Πρὄφἄσἴς, πρόσχημἄ, πρὅβλημἄ, λἄβή.

Μὔνης, ητός, δ, Mynes: the husband of Briseis.

Πόλιν θείοιο Μύνητος Τ. 296.

Μύξα, ης, ή, mucus : mucus in the nose. Hes. Scut. 267. Syn. Κὄρυζα.

Μὔοκτὄνὄς, ου, δ, ή, mures occidens: mouse-

killing. Το μυσκτονον δοξ τροπαιον Batrach.

Μυραινά, ης, ή, muræna: a lamprey. Ταρτησία μυραινά τω νέφρω δέ σου Ran. 475. Ep. Οιστρομανής.

Μυριάδαρχος. See Μυριόνταρχος.

Μυριακίs, decies millies, sæpissime: ten thousand times. Καὶ δωδέκακις καὶ μυρἴακις ιού ιού Plut. 852.

Μυρϊαμφόρος, όν, decies mille amphoras tenens: holding ten thousand amphoræ. Πὄθέν αν λαεοιμί δημά μυρίαμφόρον Pax. 520. See below.

Μυρίαs, αδόs, ή, myrias: ten thousand, a myriad. Δυό μυριάδες των δημότικων Vesp. 709.

Μυρϊέτής, έσς, δ, ή, valde annosus: very long. Διάκναιδμένος τον μυρίετη Ρ. V. 94.

Μυρίζω, ἴσω, et Μυρόω, ώσω, unguentis imbuo: to perfume. Ούτε μυροισιν μυρίσαι στακτοις Plut. 529. Eccles. 1109. Syn. Αλείφω.

Μυρίκη, ης, ή, myrica, genista: a tamarisk. Θηκέν ανὰ μυρικην Κ. 466. Και ιτέαι ηδέ μυρίκαι Φ. 350. The penult. of Μυρίκη, though long in Theocritus, 1. 13. and 5. 101., and in other writers of later times, is only once long in Homer, and four times short, K. 466, 467. 4.18. and Hymn. 3. 8. The antepenult. of its derivative Μυρίκινος is long.

Μυρίκινος, η, ον, myricinus: of a tamarisk. Όζῷ ἔνὶ βλαφθέντε μῦρικῖνῷ αγκῦλον ἄρμα

Z. 39.

Μύριλλά, ης, ή, Myrilla. 'Ρόδον εν κόραις Μύριλλά Anacr. 61. 14.

Μὔριννἄ, ης, ἡ, Myrinna. See Damm. in P. R. et Schol. Apoll. Rh. 1.604. Πὄλυσκάρθμοιό Μυρίννης Β. 314.

Μυρϊόκαρπός, ου, ό, ή, innumeros habens fructus: very productive. Φυλλάδα μυρἴσκαρπόν Ε. С. 676.

Μυρϊόκρανός, ου, ὁ, ἡ, innumera capita habens: many-headed. Herc. F. 418. Κρα longa ut in κράνϊὄν.

Μυρϊόνταρχὄς, Μυρϊάδαρχὄς, ου, ό, qui decem millibus præficitur: a commander of ten thousand. Χρυσεύς Μάταλλος μυρϊόνταρχος δάνών Pers. 319, 988, and Blomfield's note.

Μυρίοπληθής, εσς, δ, ή, innumerus: innumer-Ένδον ο μυριόπληθής Iph. A. 571.

Μυρίος, α, ον, et (2) Μυρίοι, αι, α, (1) innumerus: innumerable; (2) decem mille: ten thousand. Ει φευξόμεσθ' εν' άνδρα μυρίον δ' ὄχλον Cycl. 199. See below. Syn. Ανήριθμός, μυριόπληθης, απείριτος, απλέτος.

Mυρίοστος, η, ον, decies millesimus: the ten thousandth. Μα τον Δί' ου την μυριοστην μοιράν

 $\tilde{\omega}\nu$ Thesm. 555.

Μυρϊότευχής, έσς, δ , η , innumeris armatis instructus: furnished with ten thousand armed men. Χιλιοναύτα μυριότευχους Iph. T. 141.

Μυρίωπός, οῦ, ὁ, innumeros oculos habens: having ten thousand eyes. P. V. 585. See above. Μύρμηξ, ηκός, δ, formica: an ant. Apoll. 4.

1453. Ερ. Εργάτης, ἄεὶ μὄγέων. Μυρμιδόνες, ων, οί, Myrmidones: the inhabitants of Phthia. See Damm. in P. R. et Villoison. Anecd. Gr. p. 297. Μυρμϊδόνεσσϊν άνασσε Α. 180. Ερ. Εγχέσιμωροι, μεγάλήτορες, κράδιην καί θυμόν έχοντές, φίλοπτόλέμοι, τάχυπωλοι, *ξρίηρξς ξταίροι*.

Μυρόν, ου, Μυρωμά, άτος, το, unguentum: ointment, essence. Καὶ μὔρων ἔπιστάτας Orest. 1111. Eccles. 1109. Syn. Άλειφάρ. Κηῶἔν, ευῶδἔς, εὐοδμον.

Μυρόπωλίς, ίδος, ή, unguentorum venditrix: a female perfume-seller. Κρατῆρα συγκιρνασιν αί μυροπώλιδες Eccles. 836.

Μυρύχριστος, δν, unguentis perunctus: besmeared with ointment. Cycl. 498. O communis, ut a in αχρείδς.

Μύροω. See Μυρίζω.

Μυρόϊνη, et apud Tragicos (Vid. R. P. ad Hec. v. 8.) Μυρσίνη, ης, ή; Μύρτος, ου, ή, myrtus: myrtle, the myrtle-tree. Κάνοῦν δ' ἔχοντἔς καὶ χύτραν και μυρόϊνας Av. 43. Alcest. 775. Call. 3. 201. Syn. Τέρεινα, ἴέρα, ἄπαλή.

Μύρρινός, Μύρσινός, η, ὄν, myrteus: of the myrtle. Ψωλον γενέσθαι δεῖ σε μεχρί τοῦ μυρρίνου Eq. 964. Call. 3. 202. Μύρσϊνός, ή, is also the name of a strong town of the Eleans, B.

Μυρρίνων, ωνός, δ, myrtetum: a myrtle-grove. Kal μυρρίνωνας και διάσους ευδαίμονας Ran. 156.

Μυρσίνη. See Μυρβίνη.

Μυρσϊνόειδης, εσς, δ, η, myrto similis: myrtlelike. Καὶ μυρσϊνόειδέας όζους Hom. Merc. 81.]

Μύρσϊνός. See Μύρρϊνός. Μυρτϊλός, ου, δ, Myrtilus. Διά το Μυρτίλου πέσημ' εκ δίφρου Orest. 1565. (A double doch-

Μύρτον, ου, τδ, bacca myrti: the myrtle-berry. Av. 160. Ερ. Ηρίνον, παρθένζον, λευκότροφον.

Μύρτὄς. See Μυρδίνη.

Mύρω, fluo largiter et cum aliquo strepitu; stillo; fleo, ploro: to flow copiously, and with a rilling noise; to drop; to weep. Γὄὄωσἄ τἔ μυρόμενη τε Ζ. 373. Syn. Κλάω, Βρηνεω, λείθω, βρέχομαι, ρέω, οδύρομαι, κινύρομαι.

Μυρωμά. See Μυρόν.

Μῦς, μὕός, ὁ, mus: a mouse. "Οκκ' εσβάλητε τως αρωραίοι μύες Acharn. 762. Ep. Δὄλἴὄς.

δειλός, ενόπλός, παμφάγός, διψάλεός.

Μύσαγμά, ἄτὄς, Μύσὄς, ἔὄς, τὸ, scelus, piaculum, facinus detestandum: a pollution, a crime. Æsch. Sup. 1002. Ουκέτ' αν φύγοι μύσος Androm. 335. Μυ in μὔσαγμἄ, ut in μὔσάττόμαι. Syn. Βδέλυγμός, μιασμά, φόνός, αίμά. Ερ. Μιαίφονον, βδελυρον, τέκνοκτονον.

Mυσαρος, à, ον, squalidus, detestandus: filthy, detestable. Βωμών ἄπείργει μὔσἄρὄν ὡς ἡγουμένη Iph. Τ. 384. Syn Μιαρός, απόπτυστός.

Μὕσάττὄμαι, ξὄμαι, polluor, aversor, abhorreo: to be polluted, to feel a disgust, to abhor. Παίδων μύσαχθείσ' εισύδους πόσις δε σός Med. 1146. Syn. Μιαίνδμαι, βδέλύττδμαι, απόπέμπομαι, δυσχεραίνω.

Μύστος, (2) Μυσός, η, όν, Mysus: Mysian. Το πιλίδιον περί την κεφαλην το Μύσιον Acharn. 438. 429. Ερ. (2) plur. Αγέρωχοι, αγχέμαχοι, καρτερόθυμοι, άγαυοί, ακοντιστηρες.

Μύσὄς, ἔὄς, τό. See Μύσαγμά. Μυσὄς, ἡ, όν. See Μύσἴὄς.

Μυσπόλεω, velut mus oberro: to run about like a mouse. Vesp. 140.

Μύσταξ, ἄκὄς, ὁ, labrum superius; barbula labri superioris: the upper lip; the mustachios. Theoc. 14. 4. Syn. Těvelőv.

Μυστήριον, ου, τδ, arcanum, initiatio sacra: a mystery, initiation into the sacred rites. $N\dot{\eta} \tau \delta \nu$ Δί εγωγ' οῦν ὄνός ἄγων μυστήρια Ran. 159. Syn. Απόρρητον, όργια. Ερ. Σεμνον, απιστον.

Μυστηρίκος, Μυστίκος, ή, ον, arcanus secretus,

Ep. | mysticus : mystic, secret. Χ' ἡσεῖτἔ φωνὰν χοιρίων μυστηρίκων Acharn. 747. Ran. 316.

Μύστης, ου, δ; Μύστις, ῖδός, ἡ, (1) initiatus: the initiated; (2) i. q. Μυστάγωγός: one who initiates. Here. F. 612. Anacr. 18. 12. Syn. 'Ĭĕρεὺς, αρητήρ.

Μυστίκος. See Μυστηρίκος.

Μυστιλάὄμαι, haurio pane excavato: to draw with bread scooped out. Μυστιλαται των δημόσἴων. Eq. 824. See Brunck. Aristoph. Plut. 627. Syn. Κατατρώγω.

Mυστίλη, ης, ή, panis excavatus: bread scooped out, Eq. 1165. See above.

Μυστίς. See Μύστης.

Μυστόδοκός, ου, ό, ή, sacra arcana vel inauguratos continens: containing mysteries, or those who are initiated. Nub. 303.

Μυττωτεύω, moretum intritum facio: to pound

to a pap. Vesp. 63.

Μυττωτός, οῦ, ὁ, intritum ex caseo, allio, et ovis: stuffing made of cheese, garlic, and eggs. Equit. 771.

Μυχάτος, intimus, abstrusus: inmost, lowest. Helen. 189. Mu brevis, ut in Μυχός. Syn.

Ενδομύχος, εφέστιος.

Μυχθισμός, οῦ, ὁ, suspirium, gemitus: a deep groan. Rhes. 785. Syn. Στέναγμά, στέναγμός, στονάχη, στονός, οιμωγη, ολόλυγη.

Μυχίος, interior: inward. Mu brevis, ut in

Μὔχὄs. Apoll. 2. 744.

Μυχοίτάτος, η , δν, maxime interior: innermost, farthest. Γίζ ξ μυχοίτάτος αιε ξ φ. 146. Syn. Μυχάτος, μυχίος, ενδοτάτος.

Μυχός, οῦ, genitiv. antiq. μυχόθεν, ὁ, penetrale, recessus: the innermost recess, a sanc-Ελθών πάλαιας χοιράδος κοίλον μυχόν tuary. Androm. 1254. Syn. Κευθμών. Ερ. Μεσόμ-φάλος, ερεμνός, σκότιος, άνηλιος, οκρύδεις, σκί**ἔρὄς**, ταρτάρἔὄς.

Μύω, ὔσω, claudo, comprimo, proprie oculos vel labia: to shut the eyes or lips. Ου γάρ πω μύσαν όσσε Ω. 637. The penult. of μύω is generally long in the pres. fut. and aor., in the perf. always long, as Ω . 420.; with the Attics short, as is also the aorist in Hom. in the above passage. Syn. Καμμύω, σκαρδάμύττω.

Mυων, ωνός, δ, musculus in corpore: a nerve,

muscle. Δρύψ' ἄπο μυώνων Π. 324.

Μὔωψ, ωπός, δ, myops, œstrus, asilus: a gadfly. "Ον τε μύωπα βόων κλείουσι νόμηες Apoll. 3. 277. Syn. Οιστρός. Ερ. Αδηφάγός, αιόλός, οξυστόμδς, κέραστίς.

Mωλόs, ου, δ, prælium, pugna: a fight, battle. B. 401. Β. 401. Syn. Μάχη, δηϊότης, φύλοπις, πόνός,
 μὄθός, δόρυβός. Ερ. Ασχέτός, στονόεις, αίματόεις, λευγάλεός, δεινός, άγριός.

Μῶλἔ, ἔὄς, τὸ, moly: a bulbous plant. Μῶλἔ

δε μιν καλεουσί θεοί κ. 305.

Μωμάὄμαι, Μωμεύω, vitupero: to disparage, scorn. Av.171. ζ. 274. Syn. Ψέγω, μέμφομαι, λοιδόρεω, πρόπηλακίζω, κακηγόρεω, εγκαλεω, επισκώπτω.

Μωμεύω. See Μωμάὄμαι.

Μωμητός, ή, όν, vituperandus: to be blamed, contemptible. Sept. Th. 504. SYN. Μεμπτός, κάταμεμπτός.

Μῶμὄς, ου, ὁ, vituperium, probrum : disparagement, reproach, censure. β. 86. Syn. Ψόγός, ὄνειδός, φθὄνός, λοιδόρῖα.

 $M\hat{\omega}\nu$, num? an forte? whether? Hec. 670. Μῶνϋξ, ὕχὄς, Μώνὕχὄς, ου, δ, ή, solidas habens ungulas : firm-hoofed. Τἔτρἄβάμὄσῖ μώ- | valley. Εὐρὼν νἄπαίαις εν Κἴθαιρῶνος πτύχαις SYN. νὔχἄ πῶλον Phœn. 804. Iph. A. 450. Μὄνὄχηλὄς.

See above. Μώνὔχὄς.

Μωραίνω, stulte ago, stultus sum: to act foolishly. Androm. 572. Syn. Ηλαίνω.

Μωρία, ας, ή, stultitia: folly. Μηδ' εξομόρξη μωρίαν την σην εμοί Bacch. 340. Syn. Το μῶρὄν, ευήθειἄ, ἄνοιἄ, ἄμαρτῖα, νηπῖἄα, νηπῖἔα.

Μῶρὄς, α, ὄν, insipidus; fatuus: insipid; olish. Troad. 95. Syn. Ηλίθἴος, ἄνοητός, foolish. μάταιδς, ἄφρων.

N.

Nal, adverbium 'affirmantis vel concedentis: yes by-, truly. Nub. 784. On the use of this particle, see Hoogeveen, Doctr. Partic. Ling. Gr.

cap. 31. p. 787.

Naias, et Ion. Νηϊάs, άδος, et Naïs, Ion. Νηϊς, τδός, ή, P. N. Nais: a Naiad, a heathen deity, supposed to preside over streams. Ναίει μέλαθρά Ναιάδων νυμφων μέτα Cycl. 429. Νηϊάδες κάλεονται ν. 104. Νύμφα τις οδά Nats Helen. 187. Νηίς Αβαρβάρξη Ζ. 22.

Ναι τάω, Ion. imp. ναι ετά ασκόν, et ναι ετά εσκόν, (2) Ναίω, (1) habito: to inhabit; (2) habitor: to be inhabited. 'Αρνη ναιξτάοντά Μενέσθίον H. 9. P. 308. Apoll. 4. 1211. Hec. 615. Syn. Ενοικέω, κάτοικέω, διάτρίθω, (2) ναίδμαι.

Nάἴοs, et Ion. Νήἴοs, a, ον, navalis: of a ship, naval. 'Αρχε ναϊου στράτοῦ Iph. A. 260. O. 410.

SYN. Nautikos.

Nais. See Naias. Nαίω. See Ναιἔταω.

Νάκη, ης, ή; Νάκός, ἔός, τδ, pellis villosa: a shaggy skin. Αν δε νάκην ελετ' αιγός ξ. 530. Theoc. 5. 7. Syn. Δερμά, βύρσά, κωδίδν, κωδάς.

Ερ. Πάγχρυσός.

Νᾶμα, ἄτος, τδ, fluentum, vortex: a stream, whirlpool. Θαυμαστόν ίει νᾶμἄ παμφάγου πὔρός Med. 1184. Syn. Νασμός, ρεεθρόν, ρεεθρόν, ἄπορρως, ἄπορροκή, ρεθμά. Ερ. Ποταμίον, κρηναίον, δάκρυρρόσουν, ενύδρον, αργυρεόν, ιέρον, άεναον, γλύκυ, φαιδρόν, καλλιρβόδν, ίμερδεν.

Ναννόφυης, εός, naturam nani habens: dwarfish. Ναννόφυεις σφυράδων απόκνίσματα Pax 790.

Syn. Ανθρώπιὄν, ανδράριὄν, ανθρωπάριὄν. Νάξιὄς, α, ὄν, Naxius: of the island of Naxus.

Antig. 1150. See below.

Ναξίουργής, εσς, δ, ή, in Naxo fabricatus: built in Naxus. Το δε πλοίον έσται Ναξίουργής κάνθάρος Ραχ 143.

Nάξος, ου, ή, Naxus: an island in the Ægean

Sea. Pers. 886.

Nαὄs, Ion. Νηὄs, οῦ, et Attice Nεωs, ω, δ, ædes sacra, templum: a temple. Εξ ικροῦ ναοίδ χελιδόνες Lysist. 775. A. 39. Nub. 400. Syn. Ίξρον, ανάκτορον, τεμένος, άλπος, σηκός. ΕΡ. Χἄρἴεις, ἔπήρἄτὄς, δυώδης, μἔγάς, πίων, ακήρατός, ευώδης, τίμιος, πολύλλιστός, κηώδης, θεόδμητός, ευκλέής.

Ναὄφυλαξ, ακός; Νηὅπολός, ου, ό, templi præses: a guardian or keeper of the temple. Ω ναδφϋλάκες βωμίοι τ' έπιστάται Ιρh. Τ. 1285. Syn. Νεωκόρος, προπολός, Hes. Theog. 991.

ι έρεύς. Năπαîŏs, α, ὄν, in vallibus habitans: of the

Œ. Ř. 1026. Syn. Δρύμωδης, ύλωδης.

Νἄπη, ης, ή; Νἄπος, ἔος, τὸ, vallis circumdata montibus, saltus: a valley between hills and rocks, a mountain wood. Φυγή λέπαίας εξέπίμπλάμεν νάπας Iph. Τ. 325. Androm. 283. Syn. Άγκος, δρυμός, φάραγξ, κοιλάς. Ερ. Εύλειμός, ἴἔρὰ, πολύθηρος, ὑλοκομος, νἴφοβολος, ποιηρος, κισσόφορος, ύλήεσσα, κρηναίος, σκιέρα, ύλοκομος, κοιλή, κοιλόπεδός.

Năπŏs. See above.

Νᾶπυ, υσς, τδ, sinapi: mustard. Κάβλεψε ναπό και τα μετωπ' ανέσπασε Eq. 631. Syn. Σίνηπί. Ερ. Δριμύ, οργίλον.

Νάρθηξ, ηκός, ό, ferula, bacillus: a ferule, rod. Hes. Op. 52. Syn. 'Pάβδὔs. Ep. Mυστί-

πὄλὔς, ἴἔρὄς.

Ναρθηκόπλήρωτός, ου, ό, ή, in ferula conclusus: enclosed in a ferule or rod. Ναρθηκόπλήρωτον δέ δηρωμαι πύρός Ρ. V. 109.

Ναρκάω, ήσω, torpeo, obtorpeo: to be benumbed, grow numb. Θ. 328. Syn. Νωθρεύω. λύὄμαι.

Nάρκη, ης, ἡ, stupor: numbness; properly, the fish called torpedo. Vesp. 713. Νάρκισσος, ου, ὁ, ἡ, narcissus: a narcissus. Theoc. 1. 133. Syn. Λείριου. Ερ. Ευπνόος, ὕγρος. Phr. see Œ. C. 715.

Νασαμών, ωνός, δ, Nasamon. 'Η δ' αρα οί

Νἄσἄμωνἄ τἔκε Apoll. 4. 1496. Νασμός, οῦ, ὁ, fluentum : a stream. Hipp. 649. Syn. Ναμά. Ερ. Μελάναυγής, κρηναῖός.

Nάσσω, ξω, condenso, impleo: to thicken, to

fill. φ. 122. Syn. Επεμβάλλω, σωρεύω, συμπληρόω.

Naσŏs, Dor. pro Nησŏs, q. v.

Nαστὄs, οῦ, δ, placenta condensata in latitudinem: a thick heavy broad cake. Plut. 1142.

Ναυαγία, as, ή; Ναυάγιον, ου, τὸ, naufragium: a shipwreck, wreck. Πλωτηράς οίπερ εφυγόν єк vavayias Helen. 1069. Troad. 420.

Navayos, Ion. Navηγοs, οῦ, δ, naufragus: shipwrecked. Καὶ νῦν τάλας ναυαγός ἄπόλξσας φίλουs Helen. 407. Epigr. Anal. 3. 233. Syn. Ναύφθὄρὄς.

Ναύαρχος, Ναύκληρος, ου, Ναυκράτωρ, όρος, δ, navis magister: the master or commander of a ship. Choëph. 711. Æsch. Sup. 185. Navκράτωρ ŏ παι̂ς τσ' αν Philoct. 1072.

Naυβάτης, ου, δ, navita, marinus: a sailor, marine. Θάρσὄς αῖρἔ ναυβἄτης Iph. A. 1597. Ερ. Μόγερός, ποντόπορός, ἄταρθής, ἄκήριος.

Nauβŏλĭδηs, ov, δ, e Naubolo satus: the son of Naubolus. Κλυτονήου Ναυβολίδαο Apoll. 1. 134.

Ναύδἔτὄν, ου, τδ, rudens: a cable. Troad. 812. Syn. Πρότονος, κάλως, πρυμνήσιον.

Naυηγόs, Ion. pro Naυαγόs, q. v.

Ναυκληρέω, navis magister sum, navem guberno: to command a ship, to direct. Sept. Τh. 649. Syn. Ναυτίλλομαι, κύθερναω, ιθύνω, εκσώζω.

Ναυκληρία, ας, ή, navigatio: a voyage. Της ξμης ναυκληρίας Med. 527. Syn. Στόλος, ναυτίλία, πλόδς.

Nαυκλήρἴὄν, ου, τὸ, classis: a fleet. Rhes. 233. See above. Syn. Ναύσταθμός.

Ναύκληρός, ου. See Ναύαρχός.

Ναυκράτωρ. See Ναύαρχός. Ναυλός, ου, δ, naulum: freight, a fare for passing in a boat or ship. Ran, 270. SYN. Πορθμείον.

Ναυλόχεω, stationem habeo: to hold a naval | for ships. Ναύσταθμα βας κατίδεων Rhes. 243. station. Iph. A. 249.

Ναύλοχος, ον, stationi navium idoneus: se-

curing ships. Hec. 1001. Ναυμάχεω, ex nave pugno: to engage in a sea-fight. Ναυμάχήσαντας μἴαν Ran. 693.

Ναύμαχος, ου, δ, ή, e navi pugnans, navalis: fighting in a naval engagement, naval. Eυστον μεγά ναύμαχον Ο. 677.

Ναυπάκτιος, α, ον, Naupactius: of Naupactus. Απίς εκ Ναυπακτίας Æsch. Sup. 270.

Naυπηγέω, naves fabricor: to build ships. Plut. 513.

Naυπηγία, as, ή, navis fabrica: the fabric of a ship. Ναυπηγίαν δ' ώς εί τίς Cycl. 459.

Ναυπήγιου, ου, τό, locus ubi naves compinguntur: a ship-yard. "Ωσπέρ εν ναυπηγίω Av.

Ναυπλίειος, ου, Nauplicus: Nauplian, called from Nauplius, the son of Neptune. Orest. 54. See below.

Nαύπλἴος, ου, ὁ, et α, ου, Nauplius; Nauplicus; Nauplius; Nauplian. Ναυπλίας δἄμαρτἄ τε Helen. 1585.

Ναύπορος, Ναυσιπορος, ου, δ, ή, navibus pervius; mare transiens: passed by ships, navigable; ship-urging, sea-passing. Eumen. 10.

See also Iph. A. 172.

Ναῦς, ναός, νεός, et νεως, et Ion. Νηῦς, νηός, ή, navis: a ship. Hec. 928. Αλλ' ωστε ναδο κεδνόν Med. 523. Νέὄς ἡψἄτὄ ποντόπόροιο Ο. 704. Επί νηὄς ἄφίκεὄ ξ. 188. Syn. Πλοΐον, πεύκη, σκάφος, ακάτος, σχέδια. Εν. Ποντία, ωκυπομπος, πεντηκόντερός, δουρία, χαλκέμβολός, ωκεία, κλεινή, ευήρετμός, δόὰ, γλάφυρὰ, ορθοκραιρά, κυάνοπρωρός, μέλαινά, ευεργής, κοιλή, πέρικαλλής, αμφιέλισσα, είσα, εύσσελμος, επήρετμος, ευπρυμνός, ημάτια, μιλτόπάρηδς, κόρωνίς, πόλυκληϊς, μεγάκήτης, πολύζυγος, ευρεία, δάλασσοπλαγτός, ωκϋπόρός, δόλιχήρετμός, εεικόσόρός, φορτίς. Ρηπ. Λίνορβάφης δόμός, ναια απήνη.

Ναυσθλόω, naulo vehendum suscipio, deporto med. navem conduco: to convey for hire; mid.

to hire a vessel. Troad. 164. Ναυσίθδος, ου, δ, Nausithoüs. Ναυσίθδου δς έφασκε δ. 565. Phr. Μεγάθυμος, ος εν Φαίηξίν

άνασσε η. 62.

Nαυσϊκάα, as, ή, Nausicaa: the daughter of Alcinoüs. Ναυσικάαν λευκώλενον η. 12. Ερ. Ευπέπλος. ΡΗΒ. Αθανάτησι φύην και είδος ὄμοίη.

Ναυσικλειτός, Ναυσικλύτός, ου, δ, ή, navigandi peritia celeber: famed for skill in sailing. Ναυσικλειτοίο Δυμαντος ζ. 22. Ναυσίκλυτοϊ ήλυθον άνδρες ο. 414.

Ναυσζμάχη, ης, ή, Nausimache. Ναυσζμάχης μην ήττων εστίν Thesm. 804.

Ναυσίνδος, ου, δ, Nausinous: son of Ulysses and Calypso. Ναυσϊνδόν τε μιγείς Hes. Theog.

Ναυσιπομπός, ου, ό, ή, naves impellens: shipconveying. Phoen. 1727. See above. Syn. Ναυσιπόρός.

Nαυσίπορος. See Ναυπορός, and Ναυσίνοός.

Nαυσίστονος, ου, δ, ή, navibus miseriam afferens: ship-afflicting or destroying. Pyth. 1. 140.

Ναυσιφόρητός, ου, δ, ή, in navibus portatus: conveyed in ships, maritime. "Αρμάσι ναυσιφόρήτοις Pyth. 1. 64. Syn. Ναυβάτης, ναυτίκός, ναυτίλος, ναυσίπορος.

Ναύσταθμόν, ου, τὸ, statio navium: a station

Syn. Λιμήν, νεώριον, ναύλοχος έδρα.

Ναυστόλέω, ήσω, navi deduco; adnavigo: to convey by sea, bring in a ship; to sail to. Orest. 732. Syn. Ναυτίλλομαι, ναυκληρέω.

Ναυστόλημα, ατός, τό; Ναυστόλία, Ναυτίλία, as, ή, aliquid navi deductum; navigatio: what has been conveyed by ship; navigation. Sup. 220. See also Androm. 788. and Pyth. 4. 124. Syn. Πλοῦς, ναυκληρῖα.

Nαύτης, ου, ό, nauta: a sailor. Eur. Sup. 519. Syn. Ναυβάτης, ναυτικός, ναυτιλός, πορθμεὺς, ναύκληρὄς. Er. see Ναυβάτης. Ναΐας ἄρωγός τέχνας.

Ναυτίαω, nauseo: to be sea-sick, to nauseate. Ναυτίας ετ' ω ξένε Thesm. 882.

Nαυτικός, η, ον, nauticus, navalis: of a sailor, of ships, naval. Ναυτίκή τ' ἄναρχῖα Hec. 605. Syn. Ναυτϊλός, νήϊός, Αἄλάσσϊός.

Ναυτϊλία, as, ή. See Ναυστόλημα and Ναυτίλός. Ναυτίλλόμαι, navigo: to sail. ξ. 246. Syn. Πλέω, ἄπόπλέω, ναυστόλέω.

Ναυτίλός, ου, ό, nauta: a sailor. ^Ω ναυτίλοισί χείματος λίμην φανείς Androm. 883. Syn. see Ναύτης.

Ναύφθὄρὄς, ου, δ, ή, naufragus; naves perdens: ship-wrecked; ship-destroying. Helen. 1538. SYN. Navayos.

Ναύφρακτός, ου, ό, ή, munitus navi, classe instructus, navalis: fortified or defended by ships, naval. Íph. A. 1259. Syn. Ναυτικός, ναύλοχός, νήϊός.

Nαω, νασω, (1) congrego, compleo, habitare facio: to assemble, to fill, to cause to dwell; (2) dense effluo : to flow. Αιγείρων εν δε κρήνη νἄεῖ αμφῖ δε λειμών ζ. 292. The penult. of Νάω in the sense of compleor is short in the pres., and long in fut. and aor. ι. 122. Χωρις δ' αῦθ' ἔρσαι νᾶον δ' ὄρῶ άγγἔἄ πάντα, unless the true reading be ενάον. Syn. (1) Αγείρω, ἴδρύω, κάτοικίζω, (2) ρέω, βρύω, βλύζω.

Νεάγγελτός, ου, δ, ή, recens nuntiatus: newly

announced. Choëph. 724.

Nεάζω, juvenesco; novo: to grow or be young; to make new. Phoen. 1635.

Νέαιρά, ας, ή, Neæra: Neæra. μ. 133. Νεαίρετος, ου, δ, ή, recens captus: recently

caught. Agam. 1030.

Νέακονητός. See Νέηκονητός. Ν κανίας, Ion. Ν κηνίας, Ν κανίσκός, ου, ό, et Ν κανίς, Ion. Νέηνίς, ίδός, ή, juvenis: a young man, young. Προύθανεν νέανίου Alcest 714. κ. 278. Trach. 312. Δύο δύοιν νεάνίδας Phœn. 434. Η. 20. Syn. Νέσς, νεανικύς, κόρος, κόρασιόν.

Νέανϊκός, η, όν, juvenilis, validus: youthful, vigorous. Ήν φόδος νέανϊκός Hipp. 1199. Syn.

Νέσς, νέαρος, νεοχμός, ισχυρός.

Νέανϊκώs, juveniliter: in a youthful manner. Τωθάσω νέανϊκώs Vesp. 1362. Syn. Νέαρως, ισχυρώς, γενναίως.

Nĕavis. See Nĕavias.

Νέανίσκος. See Νέανίας.

Něἄρὄs, à, ὄν, novitius, tenellus: new, fresh, tender. Νέαράν τιν' έφιξμένοι βάξιν Rhes. 46. Syn. Νέος, απάλος, νέανικός.

Νέατος, Ion. Νείατος, η, ον, ultimus: farthest, last. Νέἄται Πὔλοὔ ημἄθὄεντος Ι.153. Ζ.295. Syn. Έσχὰτὄς, νείαιρὄς, νεώτἄτὄς, ὔστάτὄς.

Něαω, novo: to plough a fallow. Nub. 1117. Νέβρειος, ον, hinnuleus: of a fawn. Ου γάρ πω νέβρεια δί' οστέα Call. 3. 244.

Nέβρϊς, ἴδός, ή, pellis cervina: the skin of a stag. Εν ποικίλαισι νέβρισι Τειρέσιαν όρω Bacch. 249. Syn. Δέρας νέβρου. Ερ. Στικτή, ποικίλη.

Νέβρος, οῦ, ὁ, ἡ, hinnulus: a fawn. Καὶ νέβροῦ στικτόν δέρας Bacch. 823. Ερ. Ποικιλόθριξ,

ποικίλός, άναλκίς.

Ν ἔηθαλὴς, Ν ἔοθηλὴς, ἔος, Ν ἔοθηλος, ου, ὁ, ἡ, recenter virescens: freshly blooming, youthful. Ion 112. Z. 347. Eumen. 453. See Θάλδς. Syn. Νεόγιλός, νεόγονός, νεόγνός, χλωρός, χλόηφόρδς, νέδς, νέαρδς, νέδθρεπτός.

Νέήκης, έὄς, ὁ, ἡ ; Νέηκὄνητός, Dor. Νέακόνητός, ου, δ, ή, recens acutus: newly sharpened.

п. 484. Soph. El. 1394.

Νέηλυς, υδός, δ, ή, qui recens advenit: just arrived, newly come. Νέηλυδ Κ. 558. Syn. Έπηλϋς, νέἄρὄς. Ν ξήλυδες οθς ερεείνεις

Νεήφατός, ου, δ, ή, recens dictus: recently spoken. Νεήφατον όσσαν ακούω Hom. Merc. 442.

Νείαιρος, α, ον, imus, extremus: at the bottom, the last. P. 519.

Νείατος. See Νεάτος.

Νεικέω (Ion. Νεικείω, Ion. imp. ενεικείεσκου), ἔσω, objurgo, castigo: to reproach, punish. Τοὺς δἔ ἴδῶν νείκεσσἔν ρ. 215. Ο. 210. Δ. 241. SYN. Ονειδίζω, επίτιμαω, λοιδόρεω, ύβρίζω, δηριασμαι.

Nεικόs, εσs, τδ, contentio, certamen: a dispute. Heracl. 986. Syn. Φίλονεικία, λοιδόρία, έρις, δηρίς, μάχη. Ερ. Ακρίτον, όμοιίτον, όμον, μεγά, ακορεστού, πάλαιου, νεου, φονίου, αρήτου, υπέρβιου, ολοου, αμφήριστου, αργάλεου, λευγάλέον, κράτερον.

Νείλεωs, fors. Dor. pro Νηλεύs, q. v. See Wesseling. Herod. ix. c. 97. Kiessl. Theoc. 28.

3. and Brunck.

Νειλοθέρης, εσς, Nilo enutritus: Nile-cherished. Æsch. Sup. 74.

Nείλὄs, ου, δ, Nilus: the river Nile. P. V. 837. Syn. Αίγυπτός. Ερ. Μέλαμβάφης, έπταπόρος, καλλίρδοσς, Αιθίοψ, βαθυδίνης, Αιγύπτιος, φέρέκαρπός. Phr. see Helen. 1.

Νειλωτίς, ίδος, ή, Niloticus: of, on, or near the Nile. Νειλωτίν οδ δη την μακράν αποικίαν

P. V. 839.

Νειδθέν, Νειδθί, Νέδθέν, adv., ex infimo, imo, vel intimo: from the bottom. Νειδθέν εκ κράδίης Κ. 10. Φ. 317. Œ. R. 1447. Syn. Κάτωθέν, νέρθεν, εκ βάθους.

Nειόs, οῦ, ἡ, novale: land newly broken up, a fallow. Σ. 541. Ερ. Βἄθεῖἄ, ἔρἴθῶλαξ.

Νείσσόμαι. See Νέόμαι.

Νέκας, αδός, ή, strages mortuorum, acervus cæsorum: a heap of the slain. Εν αινησιν νεκάδεσσιν Ε. 886.

Νεκροδέγμων, ον, δνός, qui mortuos cogit: assembling or receiving the dead. δέγμὄνος εις απέραντον P. V. 159. Τοῦ νἔκρὄ-

Γĕνĕσίν Νέκρὄθήκη, ης, ή, sandapila: a bier. τε βρότων και νεκρόθήκης Eur. Cret. fr. 2. 18.

Νέκροπομπός, ου, ό, qui mortuos deducit : conveying the dead. Alcest. 453. See above.

Νέκρὄς, ὰ, ὄν, adj.; (2) Νέκρὄς, οῦ, δ, subst. (1) mortuus: dead; (2) cadaver: a corpse. Vid. R. P. Hec. 665. Φέροι καὶ νεκρὄν ἄγοιτο Ω. 139. Syn. (1) Κάμων, οιχομένος, τέθνεως, βάνων, ν κτος, φθιμένος, τέθνηκως, κατατέθνειως, κάταφθιμένδς.

Νέκταρ, αρός, τδ, nectar: the fabled liquor of

the gods. Νέκταρ εωνοχόει Δ. 3. Ερ. Ερυθρον, ίμερὄεν, γλύκυ, ακρητόν, χύτον.

Νεκτάρεσς, α, ον, nectareus: of nectar. Νεκτάρξω δε χίτωνί Σ. 25.

Něκυs, υσs, δ, ή, mortuus; cadaver: dead; dead body. Καϊ αίματι και νέκυεσσιν Ψ. 325. Έκτὄρὄς αμφῖ νἔκυῖ Ω. 108. Syn. Νἕκρὄς, πτῶμα, ενέροι. Ερ. Ολόμενός, άθαπτός, άθλιός, φροῦδός, φθίμενός, κάταφθιμενός, κάτατεθνειώς, γυμνός, έλξεινός, κτάμξνός, κρύξρός.

Ν*ϵμϵα*, Ν*ϵμϵια*, ας, ή, Nemea. Theoc. 25. 182.

Hes. Theog. 329.

Νέμεσς, Νέμεισς, Νέμειαισς, σν, Nemeæus: of Nemea. Theoc. 25. 169. Herc. F. 152. Hes. Theog. 327.

Νĕμĕθω. See Νĕμω.

Νέμεισς, et -ειαίσς. See Νέμεσς.

Νεμεσάω, Νεμεσίζω, indignor, reprehendo, improbo: to be angry with, reprove, disapprove. Ψ. 494. Ε. 757. Syn. Μέμφομαι, ἄγανακτέω, φθονέω, ἐπίτιμαω, νεικέω, ἐπίπλήσσω, βασκαίνω.

Νĕμĕσητŏs, η, ŏν, indignatione dignus: de-

serving reproach or reproof. A. 648.

Νεμεσίζω. See Νεμεσαω.

Νεμεσίς, εως, ή, justa indignatio, ultio: just indignation, vengeance; personified, the goddess of revenge. Orest. 1357. Syn. Υ΄ Ερϊς, φθυνός, μέμψις.

Νĕμĕτωρ, ὄρὄς, δ, ultor: an avenger. Sept.

Τh. 481. Syn. Αμύντωρ, τιμωρός.

Něμŏs, ĕŏs, τò, nemus, locus pascuus umbrosus: a shady pasture. Λ. 480. Syn. 'Αλσός.

Νέμω, Νέμεθω, distribuo, tribuo; pasco: to distribute, assign; to feed. Helen. 917. Λ. 635. Syn. Απόν ξμω, δίαιρ ξω, μξρίζω, βόσκω.

Νενίηλος, ον, fatuus: foolish. Os μάλα μή ν ἔν ἴηλος Call. 1. 63. Syn. Αναίσθητος, αλάος, ανδητός, βλεννός, ηλός.

Něŏαρδηs, ěŏs, recens rigatus: recently watered. Ф. 346.

Νἔὄγἄμὄς, ου, ὁ, ἡ, recens nuptus: newly married. Έσται δέδορκως νέδγαμου νύμφης δίκην Agam. 1152. Syn. Νεοδμής, νεοδμητός, νεοζυξ, νεόζυγός, νεοζυγής, νεωστι νύμφιός.

Νἔὄγἔνής. See below.

Νεόγιλος, Νεόγονος, Νεόγνος, ή, όν; Νεόγενής, čŏs, recens natus: newly born, young. Σκὔλάκος νἔσγιλῆς μ. 86. Ion 1001. Iph. T. 1224. Choëph. 523.

Νἔὄγὄνὄς, et -ὄγνὄς. See above.

Νἔογραπτός, Νἔογραφός, όν, recens pictus: newly painted. Πρόσθε νεογράπτω Θάλαμω Theoc. 18. 3. Schæf. in Steph. Valpy, citat Meleagr. 55. et Jacobs. ad Meleag. 14. See Γράφω.

Νέσγυισς, ου, δ, ή, juvenili corpore: having youthful limbs, vigorous. Πύραὶ νἔογνίους Nem.

9. 56.

Νἔοδαρτός, ου, ό, ή, recens excoriatus: newly

skinned or flayed. χ. 363.

Νἔόδμης, ἡτὄς, Νἔόδμητὄς, ου, δ, ἡ, nuper domitus, nuptus: newly conquered, or newly married. Αλλ' εβρίς οι τε σοί νεοδμητες γαμοι Med. 1363. Isthm. 4. 106. SYN. Něoyamos, ν εωστι νύμφισς.

Νεοδρεπτός, Νεοδρόπος, ου, δ, ή, recens decerptus: newly plucked. Λευκοστέφεις έχουσα νἔοδρέπτους κλάδους Æsch. Sup. 338. 359.

Νεοδρόπος. See above.

Ν ἔόζυξ, ὕγὄς, Ν ἔόζῦγὄς, ου, Ν ἔοζῦγὴς, ἔὄς, ὁ, ἡ recens conjunctus: recently yoked, or married Εικός σφάδάζειν ην αν ως νεόζυγα Eur. fr. 167. 3

Med. 800. P. V. 1045. Syn. Νέοδμης, νέοδμητός, νξόγαμός.

Νἔὄθἔν. See Νειὄθέν.

Νεσθηλής, Νεσθηλός. See Νεηθαλής.

Νέοθρεπτος, ου, δ, ή, recens nutritus: newly nourished, young. Φυτάλιη νεσθρεπτά Apoll. **3.** 1399.

Něoín, ης, ἡ, juvenilis ætas: youthfulness, youth. Νίκησε νεοίη Ψ. 604. Syn. "Η6η, νεότης.

Nεοικός, ου, ό, ή, in nova urbe domum habens; nove habitatus: having an abode in a new city; newly inhabited. Olymp. 5. 19.

Νεόκηδης, Νεόπαθης, Νεόπενθης, εός, ό, ή, recenti mœrore vel calamitate adfectus: recently afflicted. Hes. Theog. 98. Eumen. 917. (See Πἄθὔς.) λ. 39,

Νεοκλείδης, ου, δ, Neoclides. Είς μέν γε Νεσκλείδης ός εστί μεν τύφλός Plut. 665.

Νεοκλωστός, ου, ό, ή, recens contextus: recently woven. Νέοκλώστω τέλαμωνος Theoc.

Νέοκμητός. See Νέόκτονός.

Νέὄκοπτός, ου, ό, ή, recens cæsus: recently Vesp. 648.

Νεόκοτος, ου, δ, ή, novus: new. Sept. Th.

804. See Blomf.

Νέοκραs, ατόs, recens mixtus: newly mingled. Νεόκρατα φίλον κόμισειεν Choëph. 338.

Νεόκτιστός, η, όν, recens conditus: recently founded. Nem. 9. 3. Syn. Něoikos.

Νεόκτονός, Νεόφονός, Νεόκμητός, ου, δ, ή, et Νἔοσφάγης, ἔος, recens occisus: recently slain. Nem. 8.52. Eur. El. 1170. Rhes. 884. Hec. 882. See Σφαγή.

Něŏλαία, as, ή, juvenum multitudo: a youthful band. Alcest. 103. Syn. Nĕŏτηs, νĕοία.

Νεόλλουτός, Νεόπλυτός, ου, δ, ή, recens lotus: newly washed. Hom. Merc. 241. Νἔόπλὔτα είματ' έχοντες ζ. 64.

Νέσμαι, Νείσσόμαι, et Νίσσόμαι, ibo, abibo, redibo: to be about to go, depart, return. Ψ. 150. Theoc. 7. 25. Olymp. 3. 62. Syn. Απόνξόμαι, ανειμί, υποστρέφω, νοστέω.

Νέοπαθής, Νέοπενθής. See Νέοκηδής.

Νέὄπηκτός, δ, ή, recens compactus: newly fixed or hardened. Batrach. 38. Νέὅπλουτός, ου, δ, ή, recens ditatus: newly

enriched. Vesp. 1309.

Νέοπλυτός. See Νέόλλουτός.

Νέοποκός, ου, δ, ή, recens carptus: newly plucked. Œ. C. 475.

Νέοπριστός, ου, ό, ή, recens sectus et politus: newly cut and polished. Νἔοπρίστου ἔλἔφαντος 3, 404.

Νἔοπτολέμος, ου, δ, Neoptolemus: the son of Achilles. Called also Pyrrhus. Philoct. 4. Ερ. Θεσειδής, φιλός, δαίφρων, ισοθέσς, μεγάθυμός.

Νἔόπτολίς, ἔως, recens structus: newly built.

Καὶ πόλιν νἔόπτόλιν Eumen. 690.

Νεόρβαντός, ου, ὁ, ἡ, recens perfusus: recently besprinkled, stained. Σὺν νἔορβάντφ ξἴφει Aj. 30. Νεόρρυτος, ου, ό, ή, recenter fluens: fresh-

flowing. Agam. 1322. See Κἄτάρρυτος. Nεορτός, ου, δ, ή, improvisus: newly risen,

unexpected. Eur. fr. Thes. 4. 6.

Nέσs, α, σν, novus: new, fresh, tender, young. Hec. 15. Syn. Νέαρυς, νέωρης, νέοχμος, νέηγενής, ἄπάλδε, ηϊθέδε, αιζηδε, νέδσίγηλδε.

Νἔσσίγἄλὄς, ου, ὁ, ἡ, recens splendens: of fresh splendor, beautiful, Νἔσσίγἄλὄν εύρόντι Pros. Lex.

τρόπον Olymp. 3. 8. answered by Διχόμηνις όλον χρυσάρματος.

Νεόσμηκτός, ου, δ, ή, recens detersus et politus: newly burnished. Θωρήκων τε νεοσμήκτων

Νέοσπάδηs, έσs, Νέοσπάs, άδσs, recens evaginatus: newly drawn. Eumen. 42. Λουτρόν εν ν ἔοσπάσι Antig. 1201.

Nεόσπορος, ου, ό, ή, recens satus: newly sown. Eumen. 662.

Νέοσσός, Νέοττός, οῦ, ὁ, ἡ, pullus: a young bird. Sept. Th. 499. Av. 1350. Syn. Πωλός, ν εογνός, μόσχός. Ερ. Απάλος, απτην, κεχηνώς.

Νἔοστάσία, as, ή, insolentia: strangeness. Νἔοστάσἴη λάβε μύθων Apoll. 3. 76.

Νεόστρόφος, ου, δ, ή, recens tortus: newly twisted. Νέόστροφον ήν οι έδησα Ο. 469.

Νέοσφαγής. See Νεόκτονος.

Νέοτευκτός, ου, δ , $\dot{\eta}$; Νέοτευχ $\dot{\eta}$ ς, έος, recens factus: recently made. 4.592. Theoc. 1. 28. Syn. Νηγάτἔος.

Něŏτης, ητός, ή, juventus: youth. Herc. F. 639. Syn. Νέοία, νέολαία, ήθη. Ερ. Εράτη, δάλξρὰ, ἄφρων, τηλξθὄωσά.

Νἔότμητός, Νἔότομός, ου, ό, ή, recens sectus: recently cut. Έν τε νεοτμάτοισι Theoc. 7. 134. Choëph. 23.

Νἔστὄκὄς, ου, δ, ή, nuper natus; quæ nuper peperit: newly born; having recently brought forth. Bacch. 690.

Νέοτομός. See Νέοτμητός. Νέοτρεφής, έδς; Νέοτροφός, ου, ό, ή, nuper nutritus: newly nourished, young. Heracl. 93. Agam. 703.

Nέοττεύω, nidum pono: to form a nest, to breed. Av. 790.

Νέοττία, ας, ή, nidus: a nest. Εισέλθετ' εις ν εσττίαν γε την εμήν Αν. 642. Syn. Κάλία.

Νεόττιον, ου, τὸ, pullulus: a young bird. Av. 547. See above. Syn. see Neogoos.

Νέοττος. See Νέοσσος.

Νἔοττοτρόφεω, pullos nutrio: to bring up young. Εξ ής ενεοττότροφήθης Nub. 999.

Νεούτατος, ου, ό, ή, recens vulneratus: recently wounded. Νέουτατού έρβες χειρός Ν. 539. Νέὄφὄνὄς. See Νεόκτὄνὄς.

Νεσχάρακτος, ον, recens impressus: newly imprinted. Ίχνη τὰ κείνου νεσχάραχθ' όπως ίδης

Nέοχμος, ή, ον, novus: new, strange. Τι δ' έστι Πέρσαις νέὄχμὄν εμβριθές κἄκόν Pers. 699. Syn. see Něŏs.

Něŏω, renovo: to make new. Æsch. Sup.

Něπουs, πὄδόs, (1) qui est sine pedibus: without feet; (2) prognatus, nepos: a descendant. Νέποδες καλης Άλοσύδνης δ. 404. De significatione hujus verbi videsis Damm. et Kiessler. ad Theoc. 17. 25.

Νέρθε, Νέρθεν, ex intimo : from beneath. Iph. A. 1251. P. V. 158. Syn. see Νειδθέν.

Nέρτερος, α, ον, infernus: infernal. Med. 1055. Nέσσος, ου, δ, Nessus. Trach. 1157.

Νεστόρεσς, et Ion. Νεστόρεισς, α, σν, Nestoreus: of or belonging to Nestor. O. 113. Eur. Fr. inc. 10. 1.

Νεστορίδης, ου, δ, Nestorides: the son of Nestor. Νεστορίδης Έλατον δε Z. 33.

Νέστωρ, ὄρός, ό, Nestor. Β. 57. Ερ. Νηληϊάδης, κυδός Αχαιών, λίγυς Πυλίων αγορήτης, πρωτός ανδρών, δίδς, μεγάς, ποιμήν λαών, άγαυδς.

NHME

άναξ, ϋπέρθυμδε, ἱπποδάμδε, κυδάλϊμδε, μέγάθυμός, αντίθέος, γέρηνίος, γέρων, ήδυξπης, ίππη-λάτα, ίπποτα, Νηλήϊός, οῦρὸς Αχαιῶν.

Νευμά, ἄτος, τὸ, nutus: a nod. Æsch. Sup. 378. Syn. 'Ρόπή. Ερ. 'Αφθογγόν, κυπριδίον.

Νευρὰ, Νευρειὰ, âs, ἡ; Νεῦρον, ου, τὸ, nervus: a nerve, sinew, string. Λ. 476. Theoc. 25. 14. Π. 316. Syn. Χόρδη. Ερ. Βὄεία, ἔϋστρἔφὴς, ν εόστροφος, μελίηδής.

Νευρειά. See Νευρά. Νευρόν. See Νευρά.

Νευρορράφος, ου, ό, ή, sutor: a cordwainer, cobbler. Σαυτον δε λυχνόπώλησι και νευρορράφοιs Eq. 739.

Νευροσπάδηs, es, nervo tractus: string-drawn. Νευροσπάδης άτρακτός αυτός αν τάλας Philoct.

Nευρόω, nervos tendo, firmo, roboro: to nerve, strengthen. Lysist. 1078. Syn. 'Ρώννυμϊ, κράτύνω, εμπεδοω

Νευστάζω, Νεύω, nuo: to nod, beckon. μ. 194. Γ. 337. Syn. Διανεύω, βέπω, επίκλίνω,

συγχωρέω.

Νεύω. See Νευστάζω.

Νἔφἔλη, ης, ή; Νἔφὄς, ἔὄς, τδ, nubes, nebula: a cloud, mist. B. 147. Δ. 274. Syn. Ομίχλη, σκότός. Ερ. Κυάνξα, μελαινά, χειμέρια, θεσπεσία, δεινή, αιθερία, λεπτή, ηεροφοιτός, πυκίνή, ύδατόεσσα, αελλόπους, αελλάς, ερίβρομός. Phr. see A. 275.

Νἔφἔληγἔρἔτης, ου, Νἔφἔληγἔρης, ἔος, nubes cogens: cloud-gathering. A. 515. Quint. Sm.

Νἔφἔλὄκοκκυγία, ας, ή, Nephelococcygia: Μέλη πέποϊηκ' ες cuckoo town in the clouds. τας Νέφελδικοκκυγίας Αν. 917.

Νεφελοκοκκυγίευς, εως, ό, Nephelococcygieus: a native of cuckoo town. Av. 877. See above.

Νέφος. See Νέφέλη.

Νέφρος, ου, ό, renes: the kidney, the reins. Ποίος γαρ αν η νεφρός αντίσχοι Lysist. 962.

Νέω, νεύσω, no, nato: to swim. Φ. 11. Syn.

Νήχδμαι, κόλυμβάω.

 $N \in \omega$, $\eta \sigma \omega$, (1) neo: to spin, compose; (2) cumulo : to pile up. Ενέδν εν ταις εμβάσιν Eq. 321. Syn. (1) Νήθω, κλώθω; (2) ἔπἴνἔω, χώννυμί, σωρεύω, άθροίζω, νη εω, νην εω.

Νεώνητος, ον, nuper emptus: lately purchased.

Νέωρης, έσς, δ, η, novus: new, fresh. Œ. C.

730. SYN. see Neos.

Νἔώρἴὄν, ου, τὸ, navale: an arsenal, dock. 'Ως δ' ήλθομεν σων περίβολον νεωρίων Helen. 1546. Syn. Ναύσταθμός.

Nĕώs. See Naös.

Νέωστί, nuper: lately. Μὴ ταρθήση μοι νεωστί (dissyll.) μόλον Iph. A. 602. Něŏθěv.

Νεωτερός, Νεωτάτος, η, ον, compar. et superl.

a Něös, q. v. Hippol. 1155. Hec. 13.

Nη, particula affirmantis et jurantis: a particle of adjuration. Νή τους Ακους ήμεις γ' Plut. 74. Nήαιθός, ου, δ, Neæthus. Theoc. 4. 24.

Νηγάτεσς, ου, δ, ή, novus, recens factus: new, recently made. Καλφ νηγάτεψ Ξ. 185. Νέσς, καινός, λεπτός, ἄπάλος.

Νήγρετός, ου, ό, ή, qui excitari nequit: which

cannot be awaked from. Mosch. 3. 111. Νήδυια, ων, τα, viscera, intestina: the bowels. Νηδυίοισε μάλ' οξύ Β. 524. Syn. Έντερά, σπλάγχνα.

Nήδυμος, ον, dulcis: sweet, refreshing. δ' ουκ έχε νήδυμος υπνος Β. 2. Syn. "Ηδυμός, ήδύς, γλύκύς, γλύκξρός.

Nηδύs, τόs, ή, alvus: the belly, womb. Ĭηs εκ νηδύδς ήσαν Ω. 496. Syn. Γαστήρ, μήτρα. Ερ. Μἔγἄλη, πὄλυχανδής, ἄγὄνός, θυμαλγής, ἄκύμων, ἄδιψŏs.

Νηξω, ήσω, acervo, congrego: to heap or pile

up. Ω. 276. Syn. see Nέω (2).

 $N'\eta\theta\omega$, $\dot{\eta}\sigma\omega$, neo: to spin. η . 198. Syn. see Nĕω (1).

Nηĭas. See Naïs.

Νήϊδν, ου, τὸ, Neïum: a promontory of Ithaca. Νηϊῷ ὑλήεντι α. 186.

Νήϊσς, α, ον; Νηίτης, ου, δ, navalis: of a ship, Στράτδς δάμασθεls ναἴαισῖν εμβολαῖς Pers. 284. Apoll. 4. 236. I in Νηίτης, ut in θυμίτης. Syn. Ναυτικός.

Nηĭs. See Naïs.

Νήϊς, ϊδός, nescius, ignorant. Ουδ' ξμε νήϊδα γ' ούτως Η. 198. Syn. Άπειρός, ανέπιστήμων, **ἄἴδρῖς**, ἄμἄθής.

Νηίτης. See Νήϊός.

Νηἴτη, ηs, ή, Neïta: the name of one of the seven gates at Thebes. See Beck. Phœn. 1120. Καλ πρωτά μεν πρόσηγε Νηίταις πύλαις Phœn. 1120. Qui tamen locus quantitatem secundæ non determinat.

Νηκερδής, ĕŏs, δ, ή, non prudens, non commodus: foolish, useless. P. 469. Syn. Ακερδής,

ἄνωφελός, ἄνδητός.

Νήκĕρŏs, ου, δ, ή, cornua non habens: not

horned. Hes. Op. 527.

Νήκεστὄς, ου, δ, ή, insanabilis: incurable. Hes. Op. 281. Syn. Ανήκεστός, q. v.

Νηκουστέω, non audio, non obtempero: not to listen to, to disobey. Υ. 14. SYN. Ανηκουστέω, ἄτημελεω, πάρδραω, ἄπιθεω.

Νηκτός, ὄν, natatilis: capable of swimming.

Νηλέης, Νηλειης, Νηλης, έσς, δ, ή, immisericors: pitiless, cruel. Apoll. 4. 390. Hom. H. 4. 246. P. V. 42. Syn. Ανηλέης, ανοικτός, απηνής, σκληρός, σχέτλιός.

Νηλείδης, Νηληϊάδης, Νηλήϊός, ου, δ, a Neleo natus: the son or daughter of Neleus. Apoll.

1. 959. K. 87. B. 20.

Νηλειής. See Νηλέής.

Νηλείως. See Νηλέως.

Νηλεόποινός, ου, δ, ή, immitis: merciless. Hes. Theog. 217.

Νηλεύς, εως, ό, Neleus. γ. 409. Ερ. Αγαυδτάτος ζωόντων, μεγάθυμος, αντίθεος, θείος.

Νηλεως, Νηλείως, crudeliter, inhumaniter: cruelly. Choëph. 236. Apoll. 1. 610. Ανηλέως, ανοίκτως, χάλέπως.

Νηληϊάδης, and -ήϊός. See Νηλείδης.

Νηλής. See Νηλέής.

Νήλιπός, ου, Νηλιπους, πόδος, ό, ή, discalceatus: barefooted. Νήλιπος οιέανος Apoll. 3. 646. Œ. C. 362. See Blomfield's Gl. in P. V. 248. Syn. Ανϋπόδητός, ἄσάνδἄλός.

Νηλίπους. See above.

Nηλιτήs, ĕös, δ, ή, non sceleratus, non deflectens ab officio: not wicked. Αί τε σ' ατιμάζουσι καϊ αθ νηλιτείς εισίν (spondaic) τ. 498. SYN. Αθώδς, ἄναίτϊδς, ἄμεμπτός.

Nημά, ἄτὄς, τὸ, filum: a thread. Orest. 1432. Syn. Μίτος, λίνον. Ερ. Αράχναΐον, λεπτον,

μαλακόν.

Νημέρτεια, ας, ή, veritas: truth, accuracy.

Καὶ τῶνδέ νημέρτεια συμβαίνει χρόνου Trach. 176. Syn. Αλήθεια, το ακριθές, βέβαιον, ατρέ-

Νημερτέως, vere, accurate: truly, accurately. Νημερτέως (molossus) τον μῦθον ἔνισπήσω ε. 98. Νημερτής, έδς, δ, ή, verus: true. Syn. Αληθής, αμεμπτός, ατρέκής.

Νηνεμία, ας, ή, tranquillitas aëris: freedom from wind, calmness of the air. Έπλετο νηνεμίη

€. 392. Syn. see Aίθρα.

Νήν κμός, ου, ό, ή, venti vacuus, serenus: free from wind, serene, calm, quiet. Hec. 531. SYN. Εύδισς, γαληνός, ησυχός.

Νηξίε, έωε, ή, natatio : swimming. Νήξει τερπόμενος Batrach. 67. Syn. Το νηκτόν.

Νηόπολος. See Ναόφυλαξ.

Nηŏs, Ion. pro Naŏs, q. v.

Νηοσσόσε, ου, ό, ή, naves servans: ship-preserving. Apoll. 1. 570.

Nηπενθήs, εσs, δ, ή, mœrore carens, serenus, lætus: free from sorrow, serene, joyful. 8. 221. Syn. Ανάλγητος, αλυπος, αλύπητος, ανώδυνος, ἄπένθητός, ἄχολός.

Νηπίαα, Νηπίκα, αs, ή, infantia; stultitia: infancy; folly. Νηπίαας ὄχέειν α. 297. I. 487.

SYN. Μωρία, ἄφρόσυνη, ἄνοιά.

Νηπίαχεύω, Νηπίαχω, pueriliter vel stulte ago: to play the child, act foolishly. Παύσαιτο τέ νηπιαχεύων Χ. 502. Apoll. 1. 1212. Νήπια φρόνεω.

Νηπίαχος, Νήπίος, Νηπυτίος, α, ον, infans; stultus: an infant, child; foolish. Παΐδα τε νη-πιαχον Ζ. 408. Androm. 753. Επεεσσί γε νηπύτίοισιν Υ. 211. Syn. Βρέφος, νέογνος, μικρός.

Νηπίαχω. See Νηπίαχεύω.

Νήπλεκτός, ου, δ, ή, intextus, incomptus, inornatus: untwisted, uncombed, unadorned. Bion. 1. 22. Syn. 'Ακομψός, ακτένιστός.

Nήποινός, ου, δ, ή, nulla data satisfactione: unrewarded, gratuitous. α. 160. Syn. 'Ατίτος.

Νηπύτιος. See Νηπίαχος.

Nηρευς, εως, δ, Nereus: a sea-god. Hes. Theog. 264. Ερ. Αγανός, μεγάς, γερων, πόλιός, νημερτής, μεγαλωνυμός, θείδς, αψευδής, αληθής.

Νηρηίδες, ων, αί, Nereides: the Nereids, daughters of Nereus. Νηρηϊδές ησαν Σ. 39. Ερ. Αθάνατοι, πότνζαι, έλκεσζπεπλοι, χρυσηλακατοι.

Νήρἴθμός, ου, ό, ή, innumerus: numberless. Νήριθμός επ' αγρών Theoc. 25. 57. Syn. Ανήρίθμος, αναρίθμος, απλέτος, νήριτος.

Nήρικος, ου, ή, Nericus: an island afterwards

called Leucas. Νήρικον είλον ω. 376.

Νήρἴτον, ου, τδ, Neritum: a mountain in Ithaca. Νήριτον εστίν όρος ν. 351. Ερ. Αρίπρέπές, εινδσζφυλλόν.

Νήριτος, ου, ό, Neritus: a hero. Νήριτος ηδέ Πόλύκτωρ ρ. 207.

Νησαΐος, α, ον; Νησίώτης, ου; Νησίωτικός, ή, ον, insularis: of an island, insular. Troad. 190. Ή νησιώτην σπόραδα κέκτηται βίον Rhes. 697. Androm. 1261.

Νησιώτης, &c. See above.

Nησός, ου, η, insula: an island. Helen. 1676. Ερ. Έρημός, δόη, αμύμων, εϋκτιμένη, ύλήεσσα, ωγυγία, δενδρήεσσα, εύθοτος, εύμηλος, λάχειά, οινόπληθης, πόλυπόρος, εσχάτια, αμφιρύτη et αμφἴρῦτος, κράνἄὰ, πλωτή, ἴερὰ, τηλεδἄπή, αιπήεσσἄ, ανθεμόεσσά, ενάλία, πευκήεσσά, δάλασσόπλαγκτός, ερημαία, δάλασσόπληκτός.

Νῆσσἄ, Νῆττἄ, ης, ἡ, anas: a duck. Ίδε πως νῆσσἄ κὂλυμεῷ Anacr. 37.5. Pax 969.

Νηστεύω, cibo abstineo: to fast. Av. 1519. SYN. AGITEW.

Nηστίς, ἴός, ὁ, ἡ, jejunus: fasting, hungry, P. V. 590. Syn. 'Ασιτός, ακμηνός.

Nητόs, η, ον, conglomeratus: heaped up. 338. Syn. Νένημενός, επασσύτερός, μεστός.

Νηττάριον, ου, τό, anaticula: a little duck. Νηττάριον αν και φάττιον υπεκυρίζετο Plut. 1011.

Νῆττἄ. See Νῆσσἄ.

Nηŭs. See Naûs. Νήῦτμὄς, ου, ὁ, ἡ, halitus expers: breathless. Κείται νήϋτμος τετέλεσμενόν Hes. Theog. 795.

Syn. Άπνὄὄς, άψυχὄς, ἄνάπνευστὄς.

Νηφαλίος, α, ον, sobrius: sober. Xŏάs τ' αοίνους νηφαλία μειλίγματα Eumen. 107. Syn. Νήφων, ἄοινὄς, ἄποινὄς.

Nήφω, sobrius sum: to be sober. Lysist. 1228. Syn. Γρηγόρεω.

Νήχὔτὄς, ὄν, diffusissimus: well-spread. Νήχυτον ύδωρ Apoll. 3. 530. Syn. Αχύνετος.

Nήχω, vel Νήχομαι, nato: to swim. ψ. 233. Syn. Κόλυμβάω, νέω.

Νἴγλἄρὄς, ου, ὁ, genus modulaminis: a rower's Νιγλάρων συριγμάτων Acharn. 554.

Nίζω, lavo: to wash away. Iph. T. 1339. Syn. Απονίζω, λούω, νίπτω, κλύζω, πλύνω, αποσμήχω.

Νικάω, Νίκημι, Νικηφορέω, ήσω, vinco, superior sum: to conquer, to be superior. Ανέρας αλφηστας νίκα ταχεεσσι πόδεσσι ν. 261. Theoc. 7. 40. Bacc. 1136. Syn. Κράτεω, ὔπερεχω, εκπόλξμόω. ΡΗR. Νίκην και αγλάον εθχός άρέσθαι, νικηφόρου δώρου τὔχεῖν.

Νίκη, ης, ή, victoria: victory. Νικώσα νίκην τινά μάθειν χρήζω σέθεν Eur. Sup. 1070. Syn. Κράτος, ευχός, επαθλόν, αρίστεια, τρόπαιον, στεφάνηφόρια. Εν. Σεμνή, ου κάκοδοξος, ετέραλκής, ευπόλεμός, άγλαή, άγερωχός, ίμερόεσσά, μεγάλών μός, κυδίανειρα, λυσίπονός, μέγακλέης, ίξρα, λαμπρά, πόλυγηθής, περικαλλής, άδευκής, ερίκυδής, ἄναίμακτός, πότνἴά.

Νικητέσs, ὄν, vincendus: must conquer. Bacch. 941. See above.

Νικητήρἴον, ου, τὸ, præmium victoriæ: the reward of victory. Αντί νικητηρίων Troad. 956. Syn. 'Ăεθλου, ἔπαθλου.

Νικηφόρεω. See Νικάω.

Νικηφόρία, as, ή, victoria: victory. Nem. 2. 6. See Nίκη.

Νικηφόρός, ου, δ, ή, victoriam afferens, victor: bringing victory, victorious. Choëph. 142. See Νίκη.

Νικίας, ου, δ, Nicias. Λευκός τις ανεπήδησεν ŏμοιος Νικἴα Eccles. 428.

Νικόβουλός, ου, ό, ή, qui in senatu vincit: victorious in the council. Τι δ' άλλο γ' ει μη νικόβουλός εγενόμην Εq. 615.

Νικόδικη, ης, ή, Nicodice. Πέτου πέτου Νικόбин Lysist. 321. (Choriamb. dim.)

Νικόμαχός, ου, δ, Nicomachus. Ran. 1506. See Niky and Mă $\chi\eta$.

Νικόστράτος, ου, δ, Nicostratus. Νικόστράτος

δ' αῦ φησῖν Vesp. 81. See Νίκη. Νἴόβη, ης, ἡ, Niobe. Νἴόβης Αδράστω πλησῖο πάραστάτει Phœn. 162. Ερ. Εὐκόμος, δύστηνος, παντλήμων, δἄκρὕὄεσσἄ, πετρϊνα, λαϊνέα.

Νίπτρὄν, ου, τὸ, aqua ad lavandum: water to wash the hands or feet. Ion 1174. Λὄέτρον.

Nίπτω, ψω, lavo: to wash, bathe. Iph. T. 255. Syn. Απόνίπτω, κλύζω, νίζω, λούω. Χ 2

Nipeùs, ĕωs, δ, Nireus: one of the Grecian leaders at Troy. Νιρεύς δε κάλλιστός ἄνήρ Β. 673. ΡΗΒ. Κάλλιστος Αχαιών.

Nίσα, ης, ή, Nisa: a city in Bœotia. Νίσαν

τε ζάθξην Β. 508.

Νισαΐος, ου, δ, Nisæus: of Nisæa. Νισαΐοι Μἔγἄρῆἔς Theoc. 12. 27.

Νίσος, ου, ό, Nisus. Νίσον Δουλίχιηα σ. 126.

ΡΗΒ. Φαίδιμός υίδς Αρητιάδαδ άνακτός. Nίσυρὄs, ου, ή, Nisurus: one of the Cyclades.

Οῖ δ' ἄρἄ Νίσυρόν τ' εῖχον Β. 676.

Νίσσόμαι. See Νέόμαι.

Νίτρου, ου, το, nitrum: nitre, mineral alkali. Πάντα νίτρον καὶ φῦκός Theoc. 15. 16.

Νἴφας, αδός, ή; Νἴφετός, οῦ, ό, nivalis imber: a fall of snow, shower. Λευκοπτέρφ δε νίφαδι καλ βροντήμασι P. V. 1029. δ. 566. Syn. Χίων, ψέκας, σταγών. Ερ. Πυκνή, χειμέρια, ταρφεια, χρυσ κα, πολλή, αμαιμακ κτύς, τρηχεία.

Νἴφἔτὄς. See above.

Nἴφοςλης, &c. See below.

Νἴφὄβὄλὄς, Νἴφὄβλής, ητός, Νἴφὄβλητός, ου, δ , $\dot{\eta}$; Νἴφὄεις, εσσα, $\dot{\epsilon}\nu$; Νἴφοστἴβ $\dot{\eta}$ ς, $\dot{\epsilon}$ ŏς, $\dot{\delta}$, $\dot{\eta}$, nive cinctus, nivosus: snow-clad, snowy. Av. 952.
Anthol. 9. 195. (Jacobs.) Opp. K. 1. 428. Θρήκων ὄρέα νἴφδεντα Ξ. 227. Τοῦτὅ μὲν νϊφοστίβεις Αj. 679.

Νἴφὄεις. See above. Νἴφοστἴβής. See above.

Νίφω, ψω, ningo: to snow. Νιφέμεν ανθρώ-ποισί Μ. 280. Νιφάδος εν πόλαις νιφόμενας βρόμος Sept. Th. 198. (Double dochmiac.)

Νόξω, ήσω, cogito, animadverto, intelligo: to think, perceive, consider, know. φ. 257. Syn. Εννόξω, αισθάνδμαι, ενθυμέδμαι, φρόνξω, λόγίζόμαι, ἔπίσταμαι, γιγνώσκω.

Νὄημα, ατός, τὸ, cogitatio, voluntas, consilium: thought, notion, will, resolution. ξ. 273. SYN. Έννοια, διανοια, συνέσις, νόος, βουλή, γνώμη. Ερ. Εσθλόν, κερδάλεσν, γναμπτόν, ωκύ, άθουλόν,

ποικίλου, θείου, πίνυτου, ουράνιου. Νόημων, όνος, (1) Noemon; (2) prudens, intelligens: prudent, intelligent. E. 678. Syn. (2) Σύν ετός, έμπειρός, μητί ετης, πεπνυμένός, σώ-

φρων, φρόνιμός, έμφρων, αγχινόός.

Νὄθαγενής, εσς, δ, ή; Νὄθος, η, ον, spurius : illegitimate. Και τέκνω νδθαγένει Androm. 904. 920. Syn. Σκότιος, υπόθλητος.

Nŏθεῖσs, εία, ὄν, spuriis datus: given to the illegitimate. Av. 1656.

Νὄθός. See Νὄθαγενής.

Nŏĭŏĭŏν, ov, τδ, cogitatiuncula: a little thought. Βουλευμάτιων και γνωμιδίων και νδιδίων Εq. 100. Νόμαίη, ης, ή, Nomæa. Μήτηρ δε Νόμαίη

Theoc. 27. 41.

Nŏμάs, άδοs, in pascuis versatus; gregalis: engaged in pastures; herding. Νόμάδες ἄκούει δ' ουδέν Cycl. 120.

Νομέομαι, dilanio, discerpo: to tear to pieces. Theoc. 26. 24. Syn. Διαμοιράδμαι, διασπάράσσω, δρύπτομαι, διαρπάζω.

Νόμευμά, άτός, τό, grex pecorum: a flock,

herd. Agam. 1389.

Nŏμενs, εωs, δ, pastor: a shepherd, herdsman. Σ. 525. Syn. Βότηρ, ποιμήν, μηλδεότηρ, μηλονομός, αιπολός, βουκολός, σύθώτης, ίπποθούκόλός. Ερ. Κάκός, χρύσειός, λιγύφθογγός.

Nομεθω, pasco: to feed or tend. Theoc. 1. 14. Syn. Νέμω, νέμεθω, βόσκω, ποιμαίνω.

Νὄμή, η̂s, ἡ, partitio; pascuum, pastus: a division; a pasture. Cycl. 61. Syn. Νὄμὄς,

προυσμή, ποα, βίος. Ετ. Αμφίδίος, ανθέμοςσσα,

Noμίζω, τω, (1) usu, consuetudine sancio: to establish by usage; (2) puto, arbitror: to think. Theoc. 24. 95. Syn. (2) Δὄκέω, οιμαι, οίδμαι, δίδμαι, ήγεδμαι, ϋπόλαμβάνω, λόγί-

Νομιμός, η, ον, et ου, δ, ή, (1) usitatus, legitimus: customary, legal; (2) justus: just. Εν ευσέβεῖ γοῦν νὄμϊμὰ μὴ κλέπτειν νἔκρῶν Helen. 1276. Syn. Δίκαιδς, έννδμδς, ειθισμένδς.

Nομίος, α, ον, et δ, ή, pastoralis: pastoral, an epithet of Apollo. See Voss. Virg. Georg. p. 53. and Spanheim in l. c. Φοῦθον καὶ Νόμιον Call.

Νόμισμά, ἄτός, τὸ, (1) mos receptus: an established custom; (2) numisma: a coin. Eur. fr. Œdip. 5. 3. SYN. Έθος; (2) κέρμα, αρ-

Nŏμŏs, ov, δ, pascuum, sedes: a pasture; an

abode. Z. 511. Syn. see Noμή.

Noμos, ov, o, mos; lex; cantilena: a custom; a law; a tune. Hec. 835. Syn. Θεσμός, θέμίς, δίκη, το νομίμον, έθος, μέλος. Ερ. Ίσος, βακχείος, κοινός, πάτρώδς, πάλαιδς, γδέρδς, αρχαίδς, ασφάλης, βάρβάρος, άσπονδός, άπηνης, άγραπτός, κάθάρος, σόφος, ύψιπους.

Noos, vous, oov, ov, o, mens: mind, resolution. Syn. Φρην, γνώμη, φροντίς, δίανοιά, πράπις, Βάρσος. Ερ. Λεπτος, ου βεβαιος, ελεύθερος, τάχυς, άγαθος, δολέρος, νημερτής, τλήμων, καρτέρος, εναίσιμος, ατάρθητος, πυκινός, πινυτός, άγναμπτός, απόφωλίος, πιστός, κουφός, ελάφρος, σόφος, εσθλός, θεουδής, πρόφρων, έμπεδός, άφραστος, κραιπνός, ατρόμος, απληστός, πόλυκερδής, ἄκήλητὄς.

Νόσ ἔρος, α, ον; Νόσ ώδης, ἔος, ό, ή, morbidus, morbosus: sick, pestilential. Orest. 1014. Eur. Sup. 433. SYN. AGBEVAS.

Νὄσέω, ήσω, ægroto; sanam mentem non habeo: to be ill; to be disordered in intellect. Trach. 435. Syn. Ασθένεω, αρρωστέω, μαλακίζόμαι. Ρηκ. Αγρία νόσφ συντήκόμαι.

Νοσήλεια, ας, ή; Νοσημά, απός, τό; Νοσός, Ion. Noῦσὄς, ου, ή, morbus: a disease, disaster. Philoct. 39. Orest. 874. 10. A. 10. Syn. Κάματός, ασθένεια, αρδωστία. Ερ. Αισχίστη, Κἄμἄτὄς, ασθένειἄ, αρδωστία. άγρια, μάνιας, δυσκλέης, δεινή, κρύφαία, έκουσια, εχθίστη, γὔναικεῖὄς, μἔγἄλη, αυθαίρἔτὄς, στὔγἔρὰ, αργάλξα, δόλιχη, ανδρόφονος, θξόσσυτος, λυγρά, άνήκεστός, δερμή, κρύξρα, πίκρα, πόλυπήμων, μόγερα, λυσσώδης, δυσίατός.

Νὄσημά. See above.

Nŏσŏs. See above.

Νὄσώδης. See Νὄσέρος.

Νοστέω, ήσω, redeo; proficiscor: to return; to go. Apoll. 2. 352. Syn. Απόνοστέω, ανέρχδμαι, ἔπἄνέρχδμαι, νἔδμαι, νείδμαι, νείσσδμαι, ϋποστρέφδμαι, πόρεθόμαι, ἄνἄχωρέω.

Nόστιμός, ου, ό, ή, qui redire potest; commodus, jucundus: returning; advantageous, pleasant. Νοστίμφ σωτηρία Agam. 1209.

Nόστος, ov, δ, reditus; peregrinatio: a return; a journey. Pers. 8. Syn. Κάθδδος, άναστρόφη, κέλευθός. Εν. Πρευμένης, πίκρος, κάκος, πόνηρός, δύσνοστός, ἄθλϊός, ἄπήμων, μελιηδής, γλύκυς, γλυκέρος, ψευδώνυμος.

ρἴν, Νόσφἴ, adv., seorsim: apart, away Νόσφἴν ἔρύκοι Theoc. 7. 127. Νόσφἴ κάθημέναϊ Δ. 9. Syn. Χωρϊς, δίχα, εκτός, απόνοσφί, λάθρα.

Nοσφίζω, ἴσω, Attice ἴῶ, separo; fraudo; desero: to separate; to rob; to leave. Philoct. 1427. ΣΥΝ. Χωρίζω, διαιρέω, ἄφορίζω, διίστημι.

Νότερός, Νότιός, α, όν, humidus, lacrymosus: dewy, wet, tearful. Iph. T. 1043. Τότε μεν νότιαν στείχων πρός όδον Αν. 1398. Syn. Υγρός, διέρος, διύγρος.

Nότεω, madeo: to be wet. Call. Ep. 54.2. Syn. Νοτίζομαι, υγραίνομαι, βρέχομαι.

Nότια, as; Νότις, ίδος, ή, humiditas, humor: moisture, water. Νότιησι τε ειαρινήσιν Θ. 307. Κάτ' άντρ' α πόντος νότιδι διακλύζει μέλας Iph.

Τ. 107. Syn. Ψάκας, ἵκμας, ὕγρότης. Ερ. Ποντία, καλλίπόταμός, δρόσώδης, τάχεια, δάλασσία.

Nοτίζω, humecto, madefacio: to wet, moisten. Thesm. 857. Syn. Υγραίνω, βρέχω.

Νότιος, α, όν. See Νότ κρός.

Νότις. See Νότια.

Nŏτŏs, ov, δ, Notus: the south wind. Γ. 10. Ερ. Αργέστης, άλληκτος, δεινός, κραιπνόσσϋτός, χειμέρισς, διέρσς.

Nουσυστικόs, η, όν, sapientiæ plenus, prudens : full of wisdom. Πραγμ' έφη νουβυστικόν Eccles. 441. Syn. Σὔνἔτος, φρονζμός, σοφός, δάζφρων.

Noveνστικώs, prudenter: prudently. νουθυστικώς Vesp. 1294. Syn. Σϋν ετώς, φρόνι-

Νουθέσἴα, ας, ή; Νουθέτημα, απός, πό; Νουhetaέτησις, έως, ή, admonitio, castigatio: admonition, reproof. Δεξίοτητος και νουθέσιας Ran. 1040. Soph. El. 345. Herc. F. 1247. Syn. Hăpalvěois, παίδευσϊς, δίδαγμά, ἄνἄμνησϊς, κέλευσμά. Ερ. Μάκρα, αγαθή.

Nουθέτεω, ήσω, admoneo: to advise, recommend. Orest. 290. Syn. Πάραιν ξω, ἄνἄμιμνήσκω, παιδεύω, διδάσκω, τιμωρέω.

Νουθέτημα, Νουθέτησις. See Νουθέσια.

Nουθέτητέσς, ὄν, admonendus, castigandus: must be advised, reproved. Ion 439.

Nουμηνία, as, ή, novilunium: new moon. "Ιν' αί θέσεις γίγνοιντό τῆ νουμηνία Nub. 1197. Syn. Ίξρομηνία.

Nουν εχής, εός, δ, ή, prudens, sapiens: sensible, wise. Dan. 48. Syn. Έμφρων, δαίφρων, σύνετος, φρονιμός.

Noûs. See Nŏŏs.

Nοῦσὄs, Ion. pro Nὄσὄs, q. v.

Νυκτέρείσιος, Νυκτέρινος, η, ον; Νύκτέρος, ου, δ, ή, nocturnus: nightly, dark. Έργα νυκτέρείσια Thesm. 204. Φύλακην καταλύειν νυκτερίνην δίδάσκόμαι Vesp. 2. Agam. 4. SYN. NUXIOS, έννυχδς, έσπερίδς, νυκτωπός, εννυχίδς, νυκτερωπός, σκότεινός, σκότιός.

Νυκτ ερίνος. See above.

Νυκτέρις, ίδος, ή, noctua: an owl. Χαιρέφωντί νυκτέρίς Av. 1296.

Νύκτἔρος. See Νυκτἔρείσιος.

Νυκτέρωπός, οῦ, ὁ, ἡ, ater : dark-faced, gloomy.

Herc. F. 111. Syn. Νυκτωπός. Νυκτηγόρεω, noctu proclamo aut congrego: to proclaim or collect by night. Sept. Th. 29.

Νυκτηγόρία, as, ή, nocturna proclamatio: a nocturnal harangue. Νυκτηγόριαν ουκ οισθά δŏρόs Rhes. 20.

Νυκτηρέφης, έσς, δ, η, nocte occultus: concealed by night. Agam. 445.

Νυκτίβρομός, ου, ό, ή, noctu strepens: sounding in the night. Ποίμνια νυκτίβρομου Rhes. 553.

Νυκτίπλαγκτός, ου, δ, ή, qui noctu errare facit: causing to wander in the night. Agam. 321. See Νυκτίσεμνός.

Νυκτιπόλός, Νυκτιφοιτός, Νυκτόπεριπλάνητός, ov, δ, ή, noctivagus: wandering or coming by night. Ion 1049. P. V. 678. Acharn. 263. See below. Syn. Νυκτίφαντός.

Νυκτίσεμνός, ου, ό, ἡ, nocte venerandus: grand by night. Καὶ νυκτίσεμνα δείπν' ἔπ' εσχαρῷ πυρός Eumen. 108.

Νυκτίφαντός, ου, ό, ή, nocte visus: appearing by night. Helen. 569. See above.

Νυκτίφοιτός. See Νυκτίπόλός.

Νυκτιφρούρητός, ου, δ, ή, nocturnis præsidiis custodiens vel custoditus: guarding or guarded by nocturnal forces. Νυκτίφρουρήτω δράσει P. V. 886.

Νυκτόπερίπλανητός. See Νυκτίπόλός.

Nυκτωπός, οῦ, ὁ, ἡ, noctis faciem habens, ater: night-faced, dark, nightly. Iph. T. 1280. see Νυκτέρείσϊός.

Νύκτωρ, noctu: by night. Nub. 173. Νυκτός, παννύχιὄν, εν νυκτί. Νυμφάγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, qui sponsam ab ædibus

paternis ad sponsum deducit: one who conducts the bride to her husband's home. Iph. A. 610. See Αγωγός. Syn. Νυμφοκομός, προμνηστρία.

Νυμφείδε, Ιοη. Νυμφήϊδε, ου; Νυμφίδιδε, α, δν, et ου, δ, ή, et Νυμφικός, ή, δν, nuptialis: bridal. In the neuter, νυμφείον signifies marriage, and in the passage quoted, the abstract being put for the concrete, it denotes a bride. Αλλά κτένεις νυμφεία του σαυτου τέκνου Antig. 574. Call. 4. 118. Παίδων δε νόσους και νυμφιδίους Alcest. 906. Med. 1134.

Νύμφευμἄ, ἄτὔs, τδ, nuptiæ: marriage. Phœn. 1219. Syn. Γἄμὔs, ὕμἔναιὄs, νυμφείὄν. Ερ. Κάλον, γνήσιον, αισχρον, ανοσιον.

Νυμφευτής, οῦ, δ, sponsus, maritus: a bridegroom, husband. Ion 912. Syn. Παρανύμφισς, ευνήτωρ, ἄλοχος, q. v.

Νυμφευτήριον, ου, τὸ, concubitus: the rite of marriage. Σκότια νυμφευτήρια Troad. 256.

Νυμφευτρία, ας, ή, pronuba: an attendant on a bride. See J. Pollux 3. and Plut. Lycurg. p. 3. Εστίν ή νυμφευτρία Acharn. 1056.

Νυμφεύω, nuptum do; med. sponsam accipio: to give in marriage; to receive as wife.

Alcest. 314. Syn. Μνηστεύω, γαμέω.

Νύμφη, Νύμφα, ης, ή, (1) sponsa: a betrothed damsel; (2) nova nupta: a bride; (3) nurus: a daughter-in-law; et (4) Νύμφαι, nymphæ, semideæ fæmineam speciem habentes, quas veteres fingebant præesse nemoribus, fontibus, arboribus, montibus, &c.: the Nymphs. Vid. Lennep. Etym. Ling. Gr. in v. Νύμφη, et Steph. Thes. t. ii. p. 1094—p. 6437. et Damm. in P. R. Hec. 352. Δεῦρ τοῦ νόμφα φἴλη Γ. 130. Syn. (1) Κόρη, παρθένδς, μνηστή, (2) νὕός. Ερ. (1) Βἄθὕκολπός, ἔλἴκῶπῖς, νἔα, καλλἴπάρηὄς, ὰμύμων, ουρεία, ευκλέἡς, ἄπὅβλεπτὄς, ἔρἄτῶπἴς, η κομός, ανυμφός, περίκαλλης, καλλίσφυρός, ίμερὄεσσἄ, κὕἄνὄφρὔς, πὄτνἴἄ, ἔὖπλὄκἄμὄς, (4)θἔαὶ, επιποίμενες, άγρονόμοι, κοθραι Διός, λιγύμολποι, Νηϊάδες, Ορεστιάδες, χοροήθεες, Νηϊδες, ωκυθόαι, όρειαι, Ιδαίαι, πέτραίαι, βόδοσπήχεες, εράτειναι, ἄκοίμητοι, δειναὶ ઝεκαι αγροιώταις, Αλσηϊδές, Δηλιάδες, Έσπεριδες, Θεσσαλίδες, Κασταλίδες, Κω-ρύκιαι, Κρηνίδες, κρηναίαι, Λιμνάδες, ελειόνόμοι, Μέλίαι, Πόταμηίδες.

Νυμφήϊου, Ion. pro Νυμφείου, ου, τδ, thalamus nuptialis: the bridal chamber. Φίλύρης νυμφήίου Call. 4. 118. Antig. 903. SYN. Θάλαμος, λέκτρὄν.

X 3

Νυμφήϊός. See Νυμφείός.

Νυμφίδισς, Νυμφικός. See Νυμφείδς.

Νυμφίος, ου, δ, (1) sponsus, maritus: a spouse, husband; (2) desponsatus: betrothed, married. Νυμφιόν εν μεγάρω Η. 65. Syn. (1) Νεόγαμός, μνηστήρ. Εν. Γέρων, αριστός, επίηρός, πρέπής.

Νυμφοκλαυτός, ου, δ, ή, sponsis defletus: la-

mented by brides. Agam. 726.

Νυμφοκομέω, ήσω, sponsam orno: to deck or attend to a bride. Med. 981.

Νυμφοκόμος, ου, ό, ή, ministra sponsæ (de sensu hujus vocis parum liquet; vid. Reisk. Musgr. et Markl. in l. c.): bride-adorning. Iph. A. 1087. Syn. see Νυμφάγωγός.

Νυμφότιμός, ου, ό, ή, sponsam honorans: bride-honouring. Agam. 685. See Τιμή.

 $N\hat{v}v$, (2) $N\tilde{v}v$, (1) nunc: now, at this time; (2) igitur: then, therefore. Δηἴῷ εν πολεμφ νῦν αῦτε Ε. 117. Ίστω νϋν ευκλεής γε κατθάνουμενη Alcest. 151. On the quantity of Nvv the enclitic, see Monk, Mus. Crit. i. p. 73. and Alcest. 1096.

Νὺξ, νυκτός, ή, nox: night. Λ. 183. Syn. Ευφρόνη, όρφνη, σκότός. Εν. Ολόὰ, αμβρόσια, δυδφέρα, δόλιχη, δυσκηδης, δόα, κακη, μέλαινα, ορφναία, αυπνός, ερεμνή, ερεβεννή, αβρότη, αμβρότος, αμφιλύκη, δαιμόνια, δμήτειρά, κέλαινή, μάκρα, σκότομήνιος, σκότια, πότνια, λυγαία, ιξρα, ἄσἔληνός, αστέρωπός, δία, δόλια, λευγάλέα, στυγέρα, χειμέρια, μελάγχιμός, αιδλόχρως. ΡΗΒ. Νυκτός ἄφεγγές βλέφαρον, νυκτός όμμα λυγαίας, μεσονύκτιος ώρα, κυανόπεπλος ομίχλη, σκότεινον νυκτός άρμα. See also Apoll. 3. 743-

Nvos, ov, h, nurus, filii uxor; fratris uxor: a daughter-in-law; a brother's wife. Έλκομενας τε νύούς Χ. 65.

Νύσα. See the second Νύσσα.

Nύσσα, ης, ή, meta: the pillar round which the candidates for curule fame were obliged to drive at the Olympic games. Ἡ τὄγε νύσσα τέτυκτο Ψ. 332.

Nύσσα, vel Νύσα, ης, ή, Nysa: the name of several ancient cities, and also of one of the tops of Parnassus. Cycl. 68. Νυ in Νύσα longa, ut in Lat. Nysa: Vexant et dominis Cirrhæ Nysæque feruntur. Ερ. Θηρότροφος, δροσέρα, βορειας.

Νυσσήϊός vel Νυσήϊός, Νύσσϊός vel Νύσϊός, α, ον, Nysæus: of Nyssa, or Nysa. Ran. 215. Aj. 708. See above. Νυσσήϊον is used as the name of a mountain, Z. 133.

Νύσσω, Νύττω, ξω, pungo, fodico: to pierce, stab, wound, jog. A. 252. Syn. Παίω, κεντέω, διατόρεω.

Nυστάζω, nuto, dormito: to nod, doze, sleep, loiter. Av. 638. Syn. Βρίζω, ὕπνώσσω, βρά-

Νυστακτής, οῦ, ὁ, ἡ, dormitans: dozing. Vesp. 12.

Nυχεία, as, ή, Nychia: the name of a nymph. Έαρ 3' ὄρὄωσα Νυχεία Theoc. 13. 45.

Νύχευμα, άτος, τὸ, nocturnæ vigiliæ, pervigilium: night-watching. Ποῦ νἔχευμάτων χάρις Eur. Sup. 1146. Others read λοχευμάτων.

Nυχεύω, pernocto, vigilo: to watch all night. Τον σον νυχεύσαι του τέταγμένου δίχα Rhes. 516. Syn. Παννυχίος φυλάσσω, νυκτερίζω, αυλί-

Nυχίδε, α, δν, nocturnus: nocturnal, darksome. Μίγεις νυχίω κάτα Τάρταρον ευρύν Av. 698. SYN. NUKTEPIVOS.

Nωδος, οῦ, ὁ, ἡ, edentulus: toothless. Acharn. 620.

Νωδύνια, as, ή, indolentia: exemption from pain. Νωδύνζαν κάτεχευε μελών Theoc. 17. 63.

Nώδυνός, ου, ό, ή, doloris expers: painless, pleasant. Nem. 8. 84. See above. Syn. Αλυπός, αλύπητός, ανώδυνός, ανάλγητός.

 $N\omega\theta\dot{\eta}s$, $\check{\epsilon}\check{o}s$, \acute{o} , $\acute{\eta}$; $N\omega\theta\rho\check{o}s$, \grave{a} , $\check{o}\nu$, tardus, segnis: slow, sluggish. Herc. F. 815. Schæf. in Steph. ed. Valpy, citat Jacobs. Anthol. 7. 408: 9. 201. Syn. Νωχελής, βράδυς, αργός, δκνηρός, ασθένής. αεληχρός.

Νωλέμες, Νωλέμεως, adsidue: constantly. I.

317. N. 3. Syn. Σὔνἔχἔς, σὔνἔχῶς.

Νωμάω, ήσω, tribuo, agito, verso, dirigo: to distribute, move, consider, direct. F. 218. Syn. Νέμω, κινέω, πάρέχω, κρίνω, διαμέρίζω, απόμεί-

ρόμαι, διαμέρίζω, κύθερναω.

Νώνυμνός, Νώνυμός, ου, ό, ή, ignobilis, inglorius: one without name, inglorious. Očoš νώνυμνον εθηκαν α. 222. Ούτω νώνυμος εστίν ν. 239. Syn. Ανώνυμος, ατιμός, ασαφής, αδοξός.

Nῶροψ, ὅπος, fulgidus, fulgens: bright, shining. Νώρδπα χαλκόν Β. 578. Syn. Λαμπρός.

αίθοψ, σιγάλδεις.

Νωτάκμων, ὄνός, incudem in tergo gerens: having an anvil on the back. Νωτάκμονες αγκύλοχηλαι Batrach. 285.

Νωτίαιδς, αία, ον, ad tergum pertinens: of the back. Εις σφονδύλους επαισενωτίαια δέ Eurip. El. 841.

Nωτίζω, ἴσω, (1) tergum verto: to turn the back; (2) tego: to cover. Androm. 1130. Syn. Εντρόπαλίζομαι.

Νῶτὄν, ου, τό; Νῶτὄς, ου, δ, (see Mæris. Atticist. p. 269.) tergum, humerus, dorsum: a back, shoulder, ridge. Νῶτἄ βἄλάσσης Β. 159. Athen. 13. p. 580. habet Τον νῶτον, sed Schweigh. legit Τὸ ν. Syn. Μετάφρενον. Ερ. Ευρύ, πίου, διην κές, υπόπτερου, ρυσσου, χαλκέου, κ κλαινόν, εσπερόν, αστερόειδες, αλκή εν, βρίαρον, €ύλὄφὄν.

Nωχελήs, εσs, δ, ή, imbecillus, piger: weak, lazy. Orest. 791. Syn. see Nωθήs.

Νωχ κλία, as, ή, tarditas: slowness, weakness. Βράδυτητι τε νωχελίη τε Τ. 411. Syn. Ασθενειά, αργία.

E.

Ξαίνω, ἄνῶ, pecto, carmino: to comb, tear, lacerate. Orest. 12. Syn. Αναξαίνω, κτενίζω, σωρεύω, νήθω.

Ξανθίας, ου, ό, Xanthias. Ούτω μεν εισίωμεν άγε δη Εανθία Αν. 656.

Ξανθίδιὄν, ου, τδ, dimin. a Ξανθίας, Pretty anthias. Ω Ξανθίδιον και πως αν Αλκμήνης Xanthias. ĕγώ Ran. 582.

Ξανθίζω, flavum reddo: to make yellow. Acharn. 1047. Syn. Πυρβίζω, κοσμέω.

Εανθίππη, ης, ή, Xanthippe. Anacr. 167. Εάνθιππός, ου, ό, Xanthippus. Nub. 64.

Ξάνθισμα, ατός, τὸ, ipsa actio reddendi flavum, tinctura: a dying of an auburn colour. Eur. fr. Dan. 5. 2.

Εανθόθριξ, τρίχος, Εανθόκομης, ου, Εανθόκόμος, δ, ή, flavos capillos habens: auburnhaired. Ξανθότριχι πὰρ Μενελάφ Theoe. 18. 1. Oppian. K. 3. 24. Theoc. 17. 103.

Έανθοκόμος, et -ης. See above.

 Ξ άνθὄς, ου, δ, ή, et $\dot{\eta}$, ὄν, (1) Xanthus: (α) the Scamander, a river in Lycia; (B) the name of a noble Trojan; (γ) also the name of a horse belonging to Hector; (2) flavus, fuscus: yellow, brown, auburn. T. 74. B. 642. Ep. (a) Băθύδινήεις, δινήεις, μεγάς, ευρβειτής, Ιδαίδς; (β) τηλυγέτος. Syn. (2) Πυρρός, ερύθραιος, ξανθόθριξ, ξανθόκόμος, ξανθόχρως, ξουθός.

Ξανθόχρὄός, ου, ό, ή, flavum colorem habens: yellow-coloured. Δέμας ξανθόχρὄὄν έσκεν Mosch.

2. 84. Syn. see Ξανθός (2).

Ξεινίζω, Ξεινήζον, et alias formas Ionicas a Ξ

incipientes, vid. in Ξενίζω, Ξενειόν, &c.

Ξέναγέτης, ου, δ, hospitum exceptor et deductor ad locum convivii: one who introduces guests. Nem. 7. 63. See Hodayos.

Ξενάπάτης, et Ion. Ξεινάπάτης, ου, δ, ή, qui decipit hospites : deceiving guests. Δόμων δά-μαρτα ξενάπάτης ελήσατο Troad. 859. Med.

Ξενάρκειδς, δν, et Ξεναρκής, εδς, δ, ή, hospites defendens ab injuria aut inopia, hospitibus sufficienter præbens: kind to strangers, hospitable. Pyth. 8. 26. Nem. 4. 18.

Ξένηλἄτεω, ήσω, peregrinos expello: to drive out foreigners. Εξνηλάτοῦνται καὶ κξκίνηνταί

Tives Av. 1013.

Εένδα aut Ξεινδα, as, et Ξένδσυνη aut Ξεινδσὔνη, ης, ή, exceptio hospitis, hospitium: hospitality. Εξνίας τ' ἄριθμῷ πρῶτός Hec. 782. Αρχην ξεινόσϋνης φ. 350. Ερ. Προσκηδής.

Ξενίζω, Ιοη. Ξεινίζω, f. ἴσω, Ξενόδοχεω, et Ξένδω, hospitio excipio: to receive hospitably. Acharn. 127. r. 207. Alcest. 568. Hipp. 1088.

Syn. Φιλόφρονέω, υπόδεχόμαι.

Ξένἴκος, η, ον, peregrinus, exterus: foreign. Παύσας ύμῶς ξενικοῖσι λόγοις Acharn. 609. Syn. Αλλότριός, ξένός, επακτός, αλλόδαπός, τηλεδάπός.

Ξενίος, Ion. Ξείνιος, α, ον, ad hospitem vel peregrinum pertinens, hospitalis: of strangers, hospitable. Ξενίη τε τράπεζα ξ. 158. ι. 271. Ξενιόν, Ion. ξείνισν, and ξεινήισν, lautium, are used as substantives, δῶρον being understood. SYN. Ξἔνὄδὄχὄς.

Ξενδδαίκτης, ου, ό, hospitum interfector: a

murderer of guests. Herc. F. 390. Ξἔνοδαίτης, ου, δ, epulator hospitum: a de-vourer of guests. Cycl. 652. Syn. Ξἔνοκτὄνός, ξενόφονος, et ξενόδαίκτης. Phr. 'Ο ξενων δαιτύμων.

Ξενδδόκός, Ion. Ξεινόδόκός. See Eĕviŏs.

Ξενύδοχεω. See Ξενίζω.

Ξένδεις, εσσά, έν, hospitum plenus: crowded with guests or strangers. Iph. T. 1282.

Εξνόκλξης, ξός, δ, Xenocles. 'Ο δε Εξνόκλξης εξόλοιτο νη Δία Ran. 86.

Ξένοκτονέω, Ξένοφονέω, hospites trucido: to murder guests or foreigners. 'Ράδιον ξενοκτόνείν Hec. 1229. Iph. T. 1022.

Εξνοκτόνος, Ξένδφονος, ου, ό, ή, hospites trucidans: guest-destroying. ⁶Ην έχω ξένοκτόνον Iph. Τ. 53, 776. Syn. Ξένδδαίκτης.

Ξένδς, Ion. Ξείνδς, η, δν, peregrinus, externus; hospes: foreign, strange; a foreign friend, a foreigner. Med. 616. Z. 215. Syn. Πρόξενος, ξενίος. Ερ. Πάτρφος, εκδημός, αλλόχρως, φίλος, τἄλαίπωρὄς, τἄλας, αιδοῖός, αλλόδἄπός, δύστηνός, τἄλαπείριος, αλώμενος, παλαιος, τηλεδαπος, απιστός, λαμπρός. ΡΗΗ. Κοίνης τραπέζης τυχών.

Ξένδστασϊς, έως, ή, locus in quem recipiuntur hospites vel peregrini: a place of reception for strangers or guests. Σεμνων έδραν λάβοιμι και ξενόστάσιν Ε. C. 90. Syn. Ξένδδοχείον.

Ξένδσϋνη, Ion. Ξεινόσϋνη. See Ξένἴα. Ξένδτιμός, ου, δ , $\hat{\eta}$, hospites honorans: guest-

honouring. Kal ξενότίμους Eumen. 550.

Ξένδφονέω. See Ξένοκτονέω. Ξενόφονός. See Ξενοκτόνός.

Ξενόω, ώσω. See Ξενίζω. Ξενών, ωνός, ό, cubiculum hospitale: a receptacle for strangers or guests, a guest-chamber or apartment. Alcest. 563. Syn. Ξενόστασις. πανδόχειόν, ξενόδόκειόν.

Ξένωσις, έως, ή, rerum novarum effectio: estrangement. Herc. Fur. 965. SYN. see

Ξέρξης, ου, δ, Xerxes. Pers. 5. Рик. Вйσιλεύς Δαρειδγενής, πολυάνδρου Ασίας δούριος άρχων, πολύχειρ και πολύναύτης.

Ξέρος, à, ον, siccus : dry; Ξέρον, subst. littus : the dry shore. ε. 402. Syn. Σκληρός, σχέρός, χέρσὄς.

Ξεστός, η, όν, politus, bene rasus et planatus: polished, smooth. Alcest. 852. Syn. Acios, εύξεστὄς, εύξὄὄς.

Ξεω, εσω, rado, polio, scalpo: to scrape, polish, carve. Λέχος έξεον ψ. 199. Syn. Αποξέω, ξύω, ξύρεω, κνάω, κνίζω, τεκταίνόμαι, ξαίνω.

Ξηραίνω, ἄνῶ, sicco, arefacio: to make dry, drain, wither. Cycl. 571. Syn. Αυαίνω, τερ-

σαίνω, τέρσω, εξίκμάζω, σκέλλω, ισχναίνω. Ξηρός, à, öν, aridus, siccus, torridus: parched, dry, withered. Orest. 383, Syn. Ανάλἔος,

αζάλεσς, ξερός, χερρός.

Εἴπομακαιρά, as, ή (barbara ratio pronunciandi Ξἴφὄμἄχαιρά), ensis et gladius: a sword which can be used also as a sabre. Τὸ ξἴπομακαιράν ἄπὄκἔκοψἴ τουτὄt Thesm. 1127.

Εἴφήρης, ἔὄς, Εἴφηφὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, gladio armatus: armed with a sword. Σἴ δ' δς ξἴφήρης τῆδ' ἔφεδρεύεις κόρη Orest. 1644. Helen. 1072. Syn. Μάχαιρόφορός.

Εἴφηφορός. See above.

Ειφιδίον, ου, τό, gladiolus, pugio: a dagger. Μήτε ξιφιδίον κτήσομαι περίβαριδας Lysist. 53. SYN. Εγχειρίδιον.

Εϊφόδήλητός, Εϊφόκτουός, ου, δ, ή, ense perditus: sword-destroyed. Μεγάλαυχείτω ξἴφοδηλήτω Agam. 1506. Helen. 353.

Ξἴφοκτὄνὄς. See above.

Εἴφος, εός, τὸ, ensis, gladius, sica: a sword. dagger. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνώ ξίφει Ιρή. Τ. 1173. Syn. Άὄρ, κόπις, μάχαιρά, φάσγάνον, σἴδηρός. Ερ. Μελάνδετον, προκωπον, φονίον, αἰματηρόν, ὅρκἴον, κελαινόν, μελαν, δίστόμον, δηκτόν, άμφηκες, σιδήρεον, δίπαλτον, λάθραῖον, αμφιτομον, κωπηέν, μέγα, αμφιγύον, τάντηκες, αργτρόηλου, οξτ, βριάρου, χάλκεσυ, λαιμητόμον, όλοον, φοθέρον, γυμνόν, αινόν, χαλκότορον, λευρόν, μονόψηφον, αμφίχρυσον, δόδν.

Εἴφουλκός, οῦ, ὁ, ἡ, gladium stringens: sword-

drawing. Eumen. 595. See above.

Εἴφουργός, οῦ, δ, gladiorum fabricator: a sword-maker. Pax 547. See Ξἴφὄς.

Ξόανόν, ου, τδ, opus sculptile, sculptum simulacrum (vid. Steph. Thes. t. ii. p. 1130 .= c. 6486., et Lennep. Etym. Ling. Gr. in v.) : carved work, an image, a statue. Κλέπτοντές εκ γης ξόανα και δύηπόλους Iph. Τ. 1360. Syn. see Άγαλμά. Ερ. Ύξρον, χρύσξον, αυτομάτον, σύκινον, αρτίγλυφες, αυτοφλοιον, τρισκελες, ανούατον, λαμπρόν, λίπαρόν.

Ξουθόπτερός, ου, ὁ, ἡ, flavas alas habens: yellow-winged. Here. F. 485.

Ξουθός, ή, ὄν, flavus: yellow. Iph. T. 165. SYN. Eavoos, q. v.

Εύγγαμός. Εύν et voces cum ea compositas videsis in Zùv et vocibus cum ea compositis.

Ξυλίνος, η, ον, ligneus: wooden, of wood. Φέρ'

ϊδω τι δαλ τὰ ξυλινά τοῦ τείχους τίνες Av. 1153. Syn. Δὄρἄτἔὄς, Ion. Δουρἄτἔὄς. Ξύλον, ου, τό, lignum, numella: wood, a log,

pillory. Βωμον πέριξ νήσαντές αμφήρη ξύλα Herc. F. 243. Syn. Δόρυ. Ερ. Αλεξητήριον, σίδηροεριθές, αῦὄν, κάγκανον, περικηλον, αυτόπρεμνον.

Ξύλουργία, ας, ή, opera lignaria: timber-work. Ήσαν ου ξύλουργίαν P. V. 460. See above.

Ευλοχίζομαι, ligna cædo: to cut faggots. Τάς πάρα τιν ξυλοχίσδεται Theoc. 5. 65. Εχρ. Ξυλά τέμνων ξυνάγω, ξυλίζομαι.

Ξὔλοχος, ου, ή, saltus: a thicket, grove. Τάρφεσίν εν ξύλοχοιο Apoll. 4. 13. Syn. Δρυμός,

δρυμόν, ύλη.

Ευνήϊός, Ξυνός, ή, όν; Ευνήων, όνός, ό, ή, communis: common, in common. Τεύχεα δ' αμφότέροι ξυνήϊά Ψ. 809. Π. 262. Pyth. 3. 84. Syn. Κοινός, επίκοινός, κοινωνός.

Ευνήων. See above. Ευ longa, ut in ξυνός. Ευνός. See above. Ευρέω, ήσω, rado: to shave. Aj. 786. See Ξύρον. Syn. Ξέω, ξύω, κείρω.

Ξυρηκής, ἔδς, δ, ή, acutus, qui radi potest, rasus: sharp, which can be shaved, shaven. Κουρᾶ ξὔρηκεῖ καὶ μελαμπέπλω στολη Alcest. 439.

Ευροδοκη, ης, ή, capsula in qua reponuntur novaculæ: a razor-case. Εντεῦθέν εκ τῆς ξυρο-δύκης γενναῖός εῖ Thesm. 220.

Ξύρος, ου, δ; Ξύρον, ου, τδ, (1) novacula: a razor; (2) novaculæ acies: the edge of a razor. Επί ξύρου ήδη εόντων Theoc. 22. 6. De Ξύρον Schæf. in Steph. Valpiana citat Jacobs. Anthol. 6. 225.

279: 8. 146. De quantitate Mæris 272. Ξυροφορέω, novaculam porto: to carry a razor. Αγάθων συ μέντοι ξυροφορείς εκάστοτε Thesm.

Ξυστίς, ἴδός, ή, vestis crocei vel purpurei coloris: a saffron or purple coloured vest. Tàv

ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας Theoc. 2. 74.

Ξυστον, οῦ, τὸ, hastile; hasta: the shaft of a spear; a spear. Λ. 564. Syn. Δορύ, δοράτιον, άκων, ακόντιον, έγχος. Ερ. Χαλκηρές, μεγά, ναύμάχον, μάκρον, δυωκαιεικόσιπηχυ, κολλητον βλή-

Ξύω, rado, polio, plano: to shave, polish, plane. Ξῦον ται δ' ĕφῦρεον (trisyll.) δμωαί χ.

456. SYN. Ξέω, q. v.

O.

'Ŏἄρ, ἄρὄς, ἡ, uxor: a wife. Ανδράσι μαρνάμένος ὄἄρων ἔνἔκα σφἔτἔράων Ι. 327. Syn. Γύνη, ἄκοιτίς, ἄλοχος, ευνήτειρα, δαμάρ, παρακοιτίς.

"Ŏθĭ ŋ̈́ Οἄρίζω, confabulor: to talk with. γυναικί Ζ. 516. Syn. Διάλεγόμαι, δμιλέω, συνδμιλέω, εντυγχάνω.

Οἄρισμός, οῦ, ὁ ; Οἄριστύς, ὕός, ἡ ; 'Οἄρός, ου, ὁ ; Οἄρισμά, τὸ, confabulatio, colloquium: conversation, intercourse. Κρυφίους τ' ὄἄρισμούς Hes. Op. 25. P. 228. Hom. Hymn. Ven. 250. Oppian. K. 3. 23. Syn. Όμιλία, σϋνουσία, έντευξίς, αδόλεσχία, συνήθειά. Ερ. Νυμφιδίος, ευναίδε, μειλιχίδε, κυπριδίδε, μυστιπόλος, νυχίδε.

Ŏăριστης, οῦ, ὁ, confabulator: one who has intercourse with. Δίος μεγάλου δάριστής τ. 180.

Οἄριστύς. See Οἄρισμός.

'Ŏἄρὄς. See Ŏἄρισμός.

Οθελίσκος, ου, δ, parvum veru; obeliscus: a little spit; a pointed dart. Acharn. 1007.

Ŏθέλος, Æol. Ŏδέλος, οῦ, ὁ, veru: a spit, dart. Cycl. 392. Acharn. 761. Ερ. Βουπόρός, δουράτἔὄς.

Ŏεολος, οῦ, ὁ, obolus: an Athenian coin, the 6th part of a drachma. Nub. 118. Syn. Noμισμά. Ερ. Ἡλίαστίκος.

Οξόλοστάτης, ου, ό, fcenerator sordidus: a

usurer. Nub. 1155. See Προστάτης. Syn. Δάνειστής, χρηστής.

Οθρίκαλα, ων, τα, leonum, luporum, et similium animalium catuli: young cubs. Θηρων οβρικάλοισιν Agam. 140. Syn. Σκύμνοι, σκύλακές.

Ο εριμό εργός, ου, ό, ή, ingentia et fortia facinora patrans: performing terrible acts. Σχέτλιος οβρίμὄεργός Ε. 403.

Οεριμόπάτρη, Ομεριμόπάτρη, ης, ή, forti patre nata: daughter of a mighty sire. Γλαυκώπίδος

οθριμόπάτρης ω. 539. Equit. 1175.

'Θερϊμός, 'Ομερϊμός, ου, δ, ή, fortis, robustus, impetuosus: brave, impetuous, powerful. 'Ο ερίμός Έκτωρ Κ. 200. Syn. Βριάρος, ισχυρός, βίαιός, σθενάρος, δεινός, χάλεπος, κράτερος.

Ογδόἄτός, 'Ογδόός, α, όν, octavus: the eighth.

Ογδόἄτω ἔτεῖ ῆλθον δ. 82. Η. 246.

Όγκα, as, ή, Onea: the Phœnician name of Minerva. Όγκας Αθάνας ξὺν βὄῆ πἄρίστἄται Sept. Th. 483.

Ογκίον, ου, τδ, spiculorum vel sagittarum receptaculum (see Schol. in l. infra c.): a case for containing missile weapons. Φέρον όγκιον ένθα σίδηρος φ. 61. Syn. Σίδηροθήκη.

'Ογκός, ου, ό, tumor; moles, gleba terræ; uncus; onus; fastus; amplitudo: a swelling; a mass, clod; a hook; a load; pride; bigness. Καϊ όγκους εκτός εόντας Δ. 151. Syn. Σωρός.

άχθὄς, μἔγἔθὄς, φύσημα, ακίς, βαρός. Ογκόω, ώσω, tumefacio, fastu extollo: to cause to swell, render pompous. Androm. 320. See above. Syn. Εξογκόω, οιδαίνω, βρίαω, μεγαλύνω.

Ογκύλλόμαι, superbio: to be puffed up, haughty, or proud. Pax 465. See Όγκος. Syn. Ογκόδμαι, ἐπαίρδμαι, οιδαίνδμαι, ἄλαζονεύδμαι,

Ογμεύω, sulco: to furrow. Στίβον ογμεύει τόνδε πέλας που Philoct. 164. Syn. Αλοκίζω, Θε-

Όγμδς, ου, δ, sulcus, series: a furrow, a row in reaping. Δράγματα δ' άλλα μἔτ' όγμον Σ. 552. SYN. Όρμάθος, όδος, αθλαξ.

Όγχηστός, ου, δ, Onchestus: a grove sacred to Neptune. B. 506. Εr. Πόλυπράτος, άγνος, λέχέποίης, ποιήεις.

'Ογχνη, ης, ή, pirus; pirum: a pear-tree; a pear. 'Ογχνη επ' όγχνη η. 120. Ερ. Βλωθρά.

'Θδαῖός, α, όν, "ad viam aut iter pertinens et idoneus aut necessarius; in specie (2) τὰ οδαῖά sunt eæ merces, propter quas mercator iter suum mercatorium instituit." Damm.: necessary for a journey. Ωνόν δδαίων ο. 444.

Οδακτάζω, ἄσω, mordeo: to bite, champ. Apoll. 4. 1608. Syn. Δάκνω, δάκνάζω, δδάζω.

οδάξ, mordicus: with the teeth. Phoen. 1438.

SYN. Απρίξ, ἄπριγδά.

'Ŏδάω, ήσω, viatico instruo, deduco, vendo: to furnish with provisions for a journey; to supply. Cycl. 12. Syn. Απεμπόλαω.

Ŏδελός. See Ŏβελός.

'Οδεύω, Οδοιπορέω, viam eo, iter facio, profic. : to journey, to travel. Θόὰς ἔπἴ νῆᾶς όδεθειν Λ. 568. Αj. 1230. Syn. Πόρεθόμαι, βἄδίζω, ἄπέρχομαι.

'Ŏδηγεω, duco, instituo: to lead on the way, instruct. Herc. F. 1395. Syn. Ἡγἔὅμαι, ὄδοω,

άγω, ϋφηγεσμαι, κομίζω.

"Ŏδιόs, ου, δ, et δ, ή, Hodius; (2) in via stans, faustus ad iter: standing in the way, propitious. Αρχον 'Αλιζώνων "Οδίον μεγάν Ε. 39. ' Syn. (2) Εύσημός, δεξίος, επίδεξίος, αίσίος.

οδίσμα, ατός, το, via, iter: a way, passage. Pers. 71. Syn. see οδός.

'Οδίτης, ου, ό, viator: a wayfaring man, traveller. Ανήνηται τις δδίτην Theoc. 25. 6. Syn. 'Οδοιπόρος. Ερ. Ἡφός, ἐσπἔρῖος, κἔκμηκὼς, κοῦ-

φός, πόδην μός, ωκ υπέδιλός.

Οδμή, η̂s, ή, odor: smell, breath. Ω Βείδν οδμής πνευμά Ηίρρ. 1389. Syn. Οσμή, δδωδή. Ερ. Ἡδεῖὰ, πἴκρὰ, αμβρὄσἴα, λειρἴὄεσσὰ, ἄφεγγὴς, ίμερδεσσά, άγαθή, κάκή, αμπελδεσσά, θεσπεσία, ου τλητή, δυσώδης, Βακχιάς, όλοά.

'Ŏδοιπλανέω, via aberro: to lose one's way, wander. Acharn. 69. See Πλάνη. Wolf and Elmsley have rejected the form ὄδοιπλαναω.

Syn. see Πλάνἄω

'Ŏδοιπὄρεω, iter facio: to travel. Aj. 1230.

Syn. 'Οδεύω, πορεύομαι, βαδίζω.

'Ŏδοιπόρῖα, as, ἡ, profectio, iter, expeditio: a journey, a march. 'Ŏδοιπόρῖην ἄλϵείνων Hom. Merc. 85. Syn. Πόρεία, εφόδός, στόλός.

'Οδοιπορίον, ου, το, convivium quod comitibus itineris præbetur: fare, a feast given to travellers. Οδοιπόριον παράθείμην ο. 505. Syn. 'Οδαΐον, εφοδίον, ήια (τά).

'Ŏδοιπὄρός, ου, δ, viator; comes: a traveller; a companion. Theoc. 12. 9. Syn. Όδίτης, ἄκόλουθός, όμοστόλός. Ερ. Αίσϊός, πόλυτλήμων.

Οδοντόφυης, εσς, δ, η, a dentibus natus: tooth-sprung. Γένναν οδοντόφυη Phoen. 835.

'Ŏδοs, οῦ, ἡ, (2) sine aspiratione οδοs, οῦ, δ; (1) via: a way, road; (2) pavimentum, humus, seu limen: pavement, ground, or threshold. Πολλάς δ' ὅδοὺς ελθόντἄ Œ. R. 67. Varie interpretantur limen et fundamentum in E. C. 1590. Syn. (1) 'δδοιπύρια, κέλευθϋς, τρίθϋς, στίθϋς, όδισμά, οίμη, ἄτράπϋς, άγυιὰ, τρόπϋς, (2) see Ουδύς. Ερ. (1) Αργάλἔα, δολίχή, λαὄφὄρὄς, λεία, παιπάλὄεσσά, στὔγἔρὰ, τλημόνεστάτη, ύστάτη, ἔρημός, ἄθλῖα, πίκρὰ, φαύλη, εναντία, δίπτυχός, δάνασιμός, ευσεβής, πύκνή, φάεννη, κρυφία, κοίλη, στένη, ίππηλάσια, τηυσία, αλία, στεινωπός, πλάτεῖα, ορθίος, (2) see

'Ŏδοῦρὄs, ov, ὁ, ἡ, comes viæ, qui viam custodit: a companion or guide on the way, one

who guards the way. Ion 1617.

Οδούs, όντος, ό, dens: a tooth. Eur. Sup. 713. Syn. Γομφίδε. Ερ. Γαπέτης, μυσάρδε, κράτερδε, λευκός, τρίστοιχός, αργάλξος, αίθων, όλόδς, πίκρός, μάλερος, λευκά θέων, ωμόφάγος, πύκνος, θάμευς, δεινός, αναιδής, νεόγιλός.

'Ŏδόω, ώσω, deduco: to conduct. P. V. 507. Syn. see 'Ŏδηγέω.

Οδύναω, ήσω, dolore adficio: to cause pain to.

Το γάρ ορθουσθαι γνώμην οδύνα Hipp. 247. Syn. Λυπεω, ἄνἴἄω, αλγύνω, κἄκδω, ὅχλεω.

Οδύνη, ης, ή, dolor : pain, grief. Δεινών δδύνων καρπόν έχουσαι Eur. El. 1342. Syn. Ανία, λύπη, πονός, άχθος, άλγος, άχος, κῆδος, πένθος, δύὴ, αχθηδών. ΕΡ. Βἄρεῖἄ, ἄπρακτός, κάκη, μελαινά, άλεγεινη, οξείά, χάλεπη, δίανταίδς, άλληκτός, αργάλεα, κρύερα, στέρεα, πίκρα, θυμόθορος, βλάβερα, λευγάλεα, όλοά.

Οδυνηρός, à, ον, calamitosus: calamitous, painful. Πας δδύνηρος βίδς ανθρώπων Hipp. 189. SYN. Επίπουος, λυπηρός, δηξίθυμος, αλέγεινος.

Οδυνήφατός, ου, δ, ή, qui dolores minuit: painalleviating. Χερσί διατρίψας ὄδυνήφατον Λ. 846.

Όδυρμα, ατός, τό; Οδυρμός, οῦ, ὁ, lamentatio: lamentation. Iph. 1101. Hec. 153. Syn. Θρηνός, οιμωγή, δλόφυρμός, δλόλυγή. Ετ. Μάκρον, μέγά.

Οδύρδμαι, lamentor: to lament. Και μάτην δδύρδμαι Phæn. 1775. Syn. Δύρδμαι (see Blomfield's Gloss. P. V. 191. and R. P. Hec. 728.), στενάζω, στενω, οιμώζω, αιάζω, δρηνεω, δἄκρύω, κλάω, ὄλὄφύρὄμαι, στὄνἄχίζω.

Οδυρτός, η, όν, lamentatione dignus: worth

lamenting for. Acharn. 1226.

Οδυσσεύς, Οδύσεύς, Ion. ηδς, Attic. εως, δ, Ulysses. Είμ' Οδύσευς Λαερτιάδης ι. 19. Β. 272. Ερ. Πόλυαινός, δουρίκλυτός, διόγενης, δίος, δίοτρεφής, θείδς, πόλυμητίς, πόλυτρόπός, τλήμων, ἄγἄκλὕτὄs, ἄναξ, δάἴφρων, ποικἴλὄμητἴs, κλὕτὄs, δημόχαριστής, πόλυφρων, πτόλιπορθός, αντίθεός, δύσμδρός, ἄμύμων, κόπις, κυδάλιμός, όλειός, πόλυμήχανός, φαίδιμός, δύλοφρον εων, δύστηνός, ποικιλόφρων, εσθλός, δράσυς, Ιθάκήσιος, περικλύτός, πολύτλας, ήδυλογός, μεγαλήτωρ, πτολιπόρθἴσς, μἔγἄθυμός, τἄλἄσἵφρων, αιδλόμητἴς, θυμό-λἔων, φρόνιμός, φἴλοπτόλἔμός, ἴθἄκός, δόλόμητἴς, αργάλεός, ποικιλόφρων, περιφράδής. ΡΗΒ. Δόλων ατός ηδ_ε πόνοιό, κάκά πολλά πάθων, παις Λαέρταό, Λαερτέω υίδς, γης Κέφαλλήνων ἄναξ, Δἴἴ μητίν ατάλαντός, ειδώς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά, μεγά κυδός Αχαιών, Διι φίλός, το Σισύφειὄν σπέρμα.

Οδυσήιος, η, ον, Ulyssensis: of Ulysses. Οδυ-

σήϊον ες δομον ίκει σ. 352.

Οδύσσομαι, ύσομαι, succenseo, invideo: to be angry with, grudge. Τι νο οί τοσον ωδυσάο Zεῦ α. 62. SYN. Μηνίω, οργίζομαι, χολοόμαι, **ἄγἄνακτ ἔω**.

'Ŏδωτός, η, όν, viam habens: having a way, passable. Œ. C. 495.

'Oços, ov, o, ramus; proles: a branch, twig; a descendant. Τὰ Θησείδα δ' όζῶ Αθηνῶν Hec. 122. Syn. Κλάδος, Θάλος, έρνος, ἄπογονός. Ερ. Ελάτινός, απήωρος, πυκινός, τανυήκης, αγλάδς, μύρσϊνός, χλόξρός, κότινηφόρός, μυρίκινός.

'Οζω, oleo: to smell. Και πῶς τοδ' όζει θυ-

μάτων εφεστίων Agam. 1281.

"Ŏθέν, unde: from whence. Αρτύνοντες ὅθεν κε τίς λ. 365. Syn. "ὅποθέν, ποθέν, εξ οῦ.

"Θθί, ubi : where. Ειν Αρίμοις δθί φασί Β. 783.

Syn. Ένθα, ὅπου, $\hat{\eta}$, οὖπ ἔρ, ἴνα.

Ŏθνείδς, α, δν, et ου, δ, ή, alienigena, peregrinus: of another family, foreign, a stranger. Ου χρην μ' όθνείου γ' ούνεκ' Alcest. 826. Syn. Αλλότρίος, ĔĔVŎS.

'Ŏθŏμαι, vereor, curo: to regard, care for. Ε. 403. Ενι. Επιστρέφομαι, αλέγίζω, φροντίζω,

ἔπϊμἔλἔὄμαι, κήδὄμαι.

Ŏθὄνη, ης, ή, linteum; indusium aut velum linteum: linen; a tunic, a sail. F. 141. Syn.

Ξυστίς, ϋφασμά λεπτον, σινδών. EP. $\Lambda \in \pi \tau \eta$, μάλάκη, χιονώδης.

Οθονίον, ου, τό, panniculus linteus: a linen rag. Οθόνια κηρωτήν παρασκευάζετε Acharn. 1175. Syn. Ράκος.

'Οθουνέκα, i. q. 'Ότι. Aj. 123. 'Οθριξ, ὅτρῖχός, habens similes pilos: having a like mane or hair. 'Οτρῖχὰς οιἔτἔας Β. 765. Οθρύονευς, Ion. ησς, δ, Othryoneus: a noble

Trojan. Οθρύονεῦ περί δή σε βρότων Ν. 374. 'Ŏθρϋs, ϋös, ή, Othrys: a mountain in Thessaly.

Alcest. 596. O communis, ut A in αθρόσς, &c. Ερ. Ύψηλη, νἴφὄεσσά, νἴφὄβὄλός.

Oì, interjectio dolentium et lamentantium : oh! Οὶ 'γὼ μελέα τι πότ' απύσω Hec. 152.

Oίαγρος, ου, δ, Œagrus. Vesp. 579.

Οιακονόμος, Οιακοστρόφος, ου, δ, qui clavum dirigit, gubernator: one who directs the helm, a pilot. P. V. 153. (See Οίαξ, ακός.) Med. 523. Syn. Κύβερνήτης, οίακα νωμών, κύρἴός. Ερ. Κεδνός, πιστός, μνήμων, ποντόπόρος, σώφρων.

Οιακοστρόφεω, clavum dirigo, guberno: to direct the helm. Θυμόν φακοστρόφουν Pers. 773. See below. Syn. Κύβερναω, κατευθύνω.

Οιακοστρόφός. See Οιακόνόμος.

Οίαξ, ακός, Ιοη. Οίηξ, δ, et Οιήϊον, ου, τδ, clavus, gubernaculum: a rudder. Οίακα νωμών βλέφαρα μή κοιμών ϋπνφ Sept. Th. 3. Ω. 269. ι. 483. SYN. Πηδάλιὄν.

Οιᾶτις, ιδός, ή, Œatis: of Œa, one of the demi of Attica. (See however, on the meaning of this word, Hesych. and Eustath. p. 1165.) Οιάτίδος εκ νόμου Œ. C. 1061. Logacedic. dim. See Hermann de Metris, p. 231.

Οιβάρης, ου, δ, Œbares. Πάρθον τε μέγαν τ'

Οιβάρην Pers. 977. (Parcemiac.)

Οίγνυμι, Οίγω, f. οίξω, aperio: to open. Πασαι δ' ωίγνυντό πύλαι Θ. 58. Herc. F. 332. Syn. Ανοίγω, εξάνοίγω, άνοίγνυμι, άναπετάζω, ϋπάνοίγω, διοίγω.

Οιδάνω, et Ion. Οιδαινέσκω, tumefacio: to cause to swell. Αλλά μοι οιδάν έται κράδιη χόλώ I. 642. Apoll. 3. 383. Οιδαίνω is not here inserted, because οιδάνω is the only form used by the ancient Greek poets. See Pors. Phæn. 1398. SYN. Φυσάω, ογκόω, επαίρω.

Οιδέω, ήσω, tumeo, indignor: to swell, to be enraged. ΄ Ωδέ ε δε χρόα πάντα ε. 455. Syn. Εξοιδέω, εξογκόδμαι, ογκύλλόμαι, οργίζομαι.

Οιδίπόδης, ου, Οιδίπους, πόδός, acc. πουν et πόδα, ό, Œdipus: the son of Laius and Jocasta. ⁴ Αδόμον Οιδιπόδα πρόπαν ώλεσε Phæn. 1519. 27. Ερ. Κλεινός, άθλιός, δυσδαίμων, πάτροκτόνός, ἄθἔος, ἄφἴλος, εγγενής, Θηβαίος, πτωχος. see Œ. R. 452-460.

Ολδμά, ἄτος, τὸ, tumor, fluctus maris, æstus: a swell, wave, surge. Hes. Theog. 109. Κῦμὰ, ἡεῦμὰ, πελάγος, κλυδωνζον, κλυδων, ζάλη, σάλος. Ετ. "Αλζον, πολυίχθυον, πορφυρεόν, πόντζον, βάλάσσζον, νήνεμον, άτρυγετον, άλεγεινον, πολίον, κύαν εόν, λάθρον, άγρίον, βαρυθρομόν.

Οιέανος, ου, δ, ή; Οιοχίτων, ωνός, una tantum veste indutus: having only one garment. Nήλἴπὄς οιἔἄνὄς Apoll. 3. 646. Οιδχίτων' ἔμεναι

ξ. 489. SYN. Μονοπέπλος.

Οι της, τός, δ, ή, æqualis, ejusdem ætatis: of the same age. B. 765. Syn. Όμηλιζ, ηλικιώτης.

Οϊζύρος, α, ον, ærumnosus, miser: calamitous, wretched. Ου μέν γαρ τι που εστιν οϊζυρωτερον ανδρός v. 140. The penult of οιζυρός is made short by Arist. Nub. 665.: Appelos el kal okaios ου γάρ ω 'ζύρε. Syn. Άθλιος, τάλαίπωρος, λυπηρός, μοχθηρός, επίπονός, αλγίνόεις, κάκοδαίμων, πάνοιζύς.

Ŏῖζθs, Οιζθs, ἔὄs, ἡ, ærumna, miseria: trouble, misery, wretchedness. Μέγα πείρας δίζυσς ή μίν ϊκάνει ε. 289. The Attic poets always used οιζύς as a dissyllable. They also said oιζυρόs, not δίζυρός. Butler retains ἄπημον' ὄζζύος, Eum. 796.: which seems strange. See Porson, Hec. 936. and pref. Hec. p. clvii. ed. Priestley. Αθλἴότης, πόνός, κόμὰτός, τάλαιπωρἴα, λύπη, μόχθός, αικία. Εγ. Άτερπός, αινή, αργάλξα, στονδεσσά, δάκρυδεσσά, άκδρεστός, πίκρα, αλγίνὄεσσά, ἄνάσχετός.

Οϊζῦω, ύσω, ærumnas perpetior: to endure distress. Καλλείψειν ης είνεκ' ὄϊζύὄμεν κάκά πολλά Ξ. 89. The penult. of ὅτζύω is always short in Homer; but we find it long in the pres. Apoll. 4. 1324. In the fut. and aor. it is always long. Syn. Τάλαιπωρέω, πάσχω, μόγέω, ότλέω.

Οιήϊον, Οίηξ. See Οίαξ. Οιϊς. See 'Οϊς.

Οίκαδέ, Οικόνδέ, adv. domum: to one's home, homeward. Αῦσαι πὄθοῦσϊν οίκἄδ' εκ Τροίας πὄδα Hec. 1006. A. 606. Οίκαδε and οικόνδε are here denominated adverbs in conformity with the general practice of Lexicographers, but in reality they are the antiquated forms of the accusative, denoting to, as οίκοθεν is the genitive, from, and οίκοθι and οίκοι the dative, in. See Brit. Crit. No. 3. for April 1826. It is worthy of remark that οικόνδε is only used in poetry; οίκαδε is common both to the poets and prose writers. See Steph. Thes. tom. ii. 1219-6610.

Οικείσς, α, σν, et ov, δ, ή, domesticus, familiaris: domestic, belonging to the family, intimate, Οικείδς αυτόν ώλεσ Hipp. 1161. Syn. Κηδέμων,

επιτήδειδς, συγγενής, οικδγενής.

Οικετεύω, domesticus sum, famulor, habito: to be a domestic or servant, to dwell in. Alcest. Syn. Οικέω, σϋνοικέω, ϋπηρέτέω.

Οικέτης, ου, ό; Οικέτις, ίδος, ή; Οικεύς, Ion. gen. η̃ος, δ, famulus: a domestic, attendant, servant. Eur. Sup. 880. El. 104. ρ. 533. Syn. Οικείος, δουλός, υπηρέτης, δμώς, Βέραπων, αμφίπόλος. Ερ. Οτρηρός, πιστός.

Oikeus. See Oiketns.

Οικέω, ήσω, habito; administro: to inhabit; to manage. Androm. 242. Syn. Κάτοικέω, ένοικέω, ναίω, ναι τάω, διάτρίθω, οικονόμεω.

Οίκησις, εως, ή; Οίκημα, ατός, τό, habitatio, habitaculum: an habitation, dwelling. Asch. Sup. 1016. De οίκημα Schæf. in Steph. ed Valp. citat Jacobs. Anthol. 8. 8. Syn. Ενοίκησϊς. Ερ. Κἄτασκἄφὲς, αείφρουρὄν, ἵἔρὄν.

Οικητήρ, ήρὄς, Οικητής, οῦ, Οικήτωρ, ὅρὄς, ὁ, incola: an inhabitant. Œ. C. 654. Œ. R. 1450. Herc. F. 393. Syn. Εγχώρισς, ενοικός, εντόπος.

 ${
m E}$ P. Пă λ аιŏs, ă μ ı κau ŏs.

Οικητήριον. See Οικίδιον.

Οικητός, όν, habitandus: must be inhabited. Œ. C. 39.

Οικία, ας, ή; Οικίον, ου, τό; Οικός, ου, δ, domus, domicilium; familia: a house, home; family. Οικίαν ουδέν λάβειν Plut. 205. M. 168. O. 498. Οικία is a word not found in the Tragic writers, or in Pindar, if trust may be reposed in the indices; it is necessarily excluded from Homer, Hesiod, and Apollonius Rhodius. Oution is a poetic word frequently occurring in Homer.

H. Steph. calls it an Ionic form of Oîkos. Syn. | Οίκημά, οίκησϊς, δόμος, δώμά, κάτοικία. Ερ. Ευρώεσσα, άφνειδς, εϋκτιμένη, ύψδρδφδς, πίων, αμύμων, γεράρα, ἄεικελία, πάτρφα, όρφανός, πόλυχρυσός, ερημός, ανήλιός, πόλυξείνη, ελευθέρα, πάλαια, ευδαίμων, ευγενής, μακάρια, ολεία, κλεινή, χρυσήρης, αστρωπός, δυδδόκός, λεπτή, γλύκερά, ίμεροεσσά, λαμπρά, πέτρινα, ἄοικος, ευπάτρίδης,

Οικίδιον, Οικητήριον, ου, το, domuncula: a paltry house or dwelling. Όρας το δύριον τοῦτο

καὶ τωκίδιον Nub. 92. Orest. 1113.

Οικίζω, ἴσω, habitare facio, condo; coloniam deduco: to place, build; to found a colony. Troad. 437. Syn. Κάτοικίζω, οικόδομέω, ίδρυω, δέμω, κάτασκευάζω, κτίζω.

Οικίον. See Οικία.

Οικιστήρ, ήρος, ό, conditor urbis vel regionis; colonus: the founder of a city; a colonist. Sept. Th. 19. Syn. (2) see Οικητής.

Οικλείδης, ου, δ, Œcleo genitus: the son of Œcleus. Sept. Th. 278.

Οικλείης, Οικλης, (aut Οϊκλ.) ἔοος, contr. ἔους, Ion. η̃os, δ, Œcles: the father of Amphiaraus. Αντιφάτης μεν ετικτεν Οίκληα μεγάθυμον, Αυτάρ Οικλείης ο. 243, 244. Καὶ μὴν τον Οικλέους γέ Eur. Sup. 935.

Οικόγενης, εσς, δ, ή, domi nostræ natus, verna. domesticus: born in one's house, domestic. Pax

788. Syn. Οικείδς, ημέρδς.

Οικόδομεω, ήσω, ædifico: to build a house. Pax 749. Syn. Δέμω, κάτασκευάζω, οικίζω.

Οίκοθέν, Οίκοθί, Οίκοι. See obss. in Οίκαδέ. Oikou Troad. 381.

Οικόνδε. See Οίκαδε.

Οικονομέω, ήσω, res domesticas dispenso; administro: to manage a family; to direct. Οικόνόμω βάλάμους πάτρος Soph. El. 190. Syn. Δίοικέω, δίξπω, ευτρέπίζω, κύβερναω, δίατάσσω.

Οικονομός, ου, ό, ή, dispensator rei familiaris: a manager of a family. Agam. 150. Syn. Ot-

κουρός, ἔπίτροπός.

Οικόποιός, οῦ, δ, ἡ, (1) domum faciens, i. e. ædificans: building a house; (2) domi factus: home-made. Ουκ ένδον οικοποιδς εστί τις τροφή Philoct. 32. Syn. Οικείδς.

Oîkos. See Oikia.

Οικότριψ, ἴεόs, domi nutritus, verna: a slave born in the family. 'Ω'κότριψ Ευριπίδης Thesm. 426. ΡΗΒ. Δοῦλος, ουκ ωνητός αλλ' οίκοι τράφείς.

Οικουρέω, domum servo vel custodio, domi maneo: to guard the house, to remain at home. Philoct. 1328.

Οικούρημα, ατός, τό; Οικουρία, ας, ή, domus custodia: care at home, fidelity. Orest. 919. Here. F. 1365. See below. Syn. Φὔλἄκή.

Οικούριον, ου, τὸ, præmium ei datum qui domum custodiit: a reward for protecting a house. Οικούρι αντέπεμψε Trach. 544.

Οικουρός, οῦ, ὁ, ἡ, Οικόφυλαξ, ἄκός, qui domum servat vel custodit: housekeeper, protector of a family. Hec. 1284. Καὶ Ζεὺς σωτήρ τρϊτός οικόφύλαξ Æsch. Sup. 27. Syn. Οικουρών.

Οικόφυλαξ. See above.

Οικτείρω, Οικτίζω, ἴσω et ἴῶ, misereor: to compassionate, mourn for. Med. 345. Orest. 775. Syn. see Κάτοικτείρω, ἔποικτείρω, ἔλἔαίρω, ἔλἔῶ, οικτόν έχω.

Οικτίζω. See above. Οικτιρμός. See Οίκτισμά.

Οικτίρμων, ὄνός, δ, ή, misericors: pitying,

merciful. Theoc. 15. 75. Syn. Ελξεινός, φίλοικτίρμων, ἔλἔήμων.

Οίκτισμά, ἄτὄς, τὸ; Οικτιρμός, Οῖκτὄς, ου, ὁ, miseratio: pity. Heracl. 159. Pyth. 1. 164. Hec. 517. Syn. Έλεσς, δλολυγμός. Ερ. Μέγά, δόλιὄν, κήδειὄν.

Οίκτιστός. See Οικτρός. Οικτός. See Οίκτισμά.

Οικτρός, à, όν, superl. οικτρότατός, οίκτιστός, miserandus: deserving of pity. Helen. 943. Hec. 900. Χ. 76. Syn. Ελέεινδς, οικτίρμων, τλήμων, παντλήμων, πίκρος, άθλιος.

Οικτρώς, miserabiliter: in a manner to excite pity. Hec. 339. Syn. Οικτρά, έλεινως.

Οικτρόχὄξω, miserabilia verba fundo: to pour forth a piteous note. Vesp. 553.

Οικωφέλης, έσς, δ, ή, domui utilis, industrius: useful to a family, industrious. Theoc. 28.2.

Οικωφέλία, as, ή, utilitas ad familiam allata: industry, frugality. Ουδ' οικωφέλιη ή τε τρέφει ξ. 223

Οιλεύς, εως, Ion. ησς, δ, Œleus. 'Η τοι ο μέν νδθός υίδς Οιλησς θείσιο Ο. 333. Ερ. Πλήξιππός, πτολίπορθός, δίος, έξοχος ηνόρξην.

Οϊλιάδης, ov, δ, Œliades: the son of Œleus.

Ουδ' ἄρ' Οϊλἴάδη μεγάλήτορι Ν. 712. Οιμά, ἄτὄς, τδ, impetus, vis: impetuosity,

force. Αι του οίματ' έχων Φ. 252. Syn. Όρμη, δρμημά, βία.

Οῖμαι. See Οίŏμαι.

Οιμαίνω. See below.

Οιμάω, ήσω, et Οιμαίνω, impetu feror in: to pounce or dart upon. X. 140. Syn. Σκήπτω, έφορμαω, αΐσσω.

Οίμη, ης, ή, via; modus: a way; a tune. χ. 347. Syn. Όδος, οιμός, στίχος, φδη, φωνή.

Οιμός, ου, δ, ή, semita, tractus: a path, tract. Alcest. 851. Syn. Όδος, στίχος, οίμη. Ερ. Αγλάὄς, λίγὔς, ὅλισθηρὄς, μἄκρὄς, βράχὔς, ἔπίκρύφος, όρθιος, σκολίος.

Οιμωγή, ής, ή; Οίμωγμα, ατός, τὸ, ejulatus: a groan, lamentation. Hec. 1019. Bacch. 1101. Syn. Κωκυτός, στόνἄχὴ, κώκυμἄ, κλαυθμός, αίαγμἄ, ઝρῆνός, όλόφυρμός, στέναγμἄ. Εr. Φόνἴα, δύστηνὄς, ἄθλῖα.

Οιμώζω, ξω, gemo, lamentor: to groan, bewail. Γ. 364. Αιάζω, ἄλἄλάζω, ἔλἔλίζω, ὅτὄτύζω, στἔνάζω, βὄἄω, Ֆρηνέω.

Οιμωκτός, η, ον, deplorandus: deplorable. Acharn. 1195. Syn. Αξιόθρηνός.

Οινάνθη, ης, ή, flos vitis: a vine-blossom. Phœn. 238. Ερ. Πόλυκαρπός, ρόδος σσά.

Οινάρεον, ου, τδ, pampinus: a vine-leaf. Γε-γαθότες οινάρεοισιν Theoc. 7. 134.

Οιναρίζω, pampinos decerpo: to pluck vineleaves. Ου γάρ οίδυ εστί πάντως οιναρίζειν τή- $\mu \tilde{\epsilon} \rho o \nu$ Pax 1156.

Οιν είδης, ov, ό, Œnei nepos: the grandson of Eneus. 'ὅλοιτὄ μἔν Οινἔιδας Rhes. 909., answering to ἴαλξμῷ αυθίγενεῖ.

Οινεύς, έως, Ion. ηός, ό, Œneus. Phœn. 133. Ερ. Δίδς, ίππηλάτης, γέρων, ίππότης, μέγάλήτωρ.

Oίνη, ης, ή, vitis: a vine. Phœn. 236. Syn. see 'Αμπελός.

Οινηρός, α, ον, vino abundans, vinarius: rich in wine, of wine. Ion 1179. Οινήρὔσις, ισς, ή, vasculum quo vinum hau-

ritur: a wine measure. Απόφερε τας σπονδάς φέρε την οινήρυσιν Acharn. 1067. Syn. Κότυλη.

Οινίζω, vinum redoleo; vinum peto: to smell of wine; to fetch wine. O. 546.

316

Οινδβάρξω, poët. Οινδβάρείω, vino gravis sum: to be intoxicated. Οινδβάρω κέφαλήν Theogn. 503. κ. 555. Syn. Οινδόμαι, μἔθῦω, κάταμἔθῦω.

Οινόβαρης, έσς, δ, ή, vino gravis: heavy with wine, drunken. Οινδβάρες κύνδς όμματ' έχων A. 225. Syn. Έξοινός, πάροινός, οινοπλάνητός, οινόπότηρ, οινόπότης, οίνω βεβάρημενός.

Οινόδοκος, ου, ό, ή, vinum recipiens: con-

taining wine. Isthm. 6.58.

Οινόδότης, ου, ό, vini dator: giver of wine. Herc. F. 682. Syn. see Ep. Δἴὄνυσὄs and Βάκχὔs. Οινομάοs, ου, δ, Œnomaus: the father of Hip-

podamia. Θόωνα τε Οινόμαόν τε Μ. 140.

Οινόπεδός, όν, vineis consitus: planted with vines. I. 675. Syn. see Ăλωά.

Οινόπίδης, ου, ό, Enope satus: the son of Enops. Οινόπίδην Β' Ελένον Ε. 707.

Οινόπλανητός, ου, ό, ή, vino vagabundus, temulentus: wandering, tottering or reeling in consequence of wine. Rhes. 359. See Πλάνη. SYN. see Owosaphs.

Οινοπληθής, εσς, δ, ή, vini plenus, vino abundans: full of or abounding in wine. Οινοπληθής πόλύπυρος ο. 405.

Οινοπότάζω, vinum poto: to drink wine. Υ.

84. SYN. Ευωχεσμαι.

Οινόπότηρ, ηρός, Οινόπότης, ου, δ; Οινόπότίς, ίδος, ή, vini potor: a wine-drinker. 3.456. Anacr. 136. Thesm. 400. Syn. Ownpos, owo-

πληθής, οινόβαρής.

Oîvos, ov, b, vinum: wine. **r.** 300. 'Ηδύς, ήδυπότός, μέλας, πάλαιός, άκηράσϊός, γέρούσιος, εριστάφυλος, ερύθρος, ευήνωρ, εύφρων, θείον πότον, μελιηδής, μελίφρων, αθέσφατος, ευώδης, αίθοψ, ἄκρητὄς, Πραμνείδς, γλὔκὕς, αρκέσιγυιός, αλεξικακός, γλυκέρος, εύζωρος, νήδυμός, Εύϊσς, Θάσισς, Βίβλινσς, Φλιάσισς. ΡΗΒ. Οίνου τέρψις άλυπός, οίνου χλωραί στάγονες, βιατής αμπέλου παις, οίνοιο μένος και αλκή, ανδρι κέκμηωτι μεγά μενός οινός αέξει, αμπελου ρόαί. See also Bacch. 274-279.

Οινοῦττα, ης, ή, maza vino subacta, placenta e vino et maza confecta: a cake made of wine

and rice. Plut. 1121.

Οινοχοεύω, Οινοχοεω, vinum infundo: to pour wine. Υ. 234. 255. Syn. Επίοιν οχο εύω.

Οινόχόη, ης, ή, vas e quo vinum in pocula infunditur: a wine-pitcher. Hes. Op. 742. Syn. Οινηρον κεραμίον, αγγείον, έκπωμα.

Οινόχους, ου, ό, qui vinum infundit, pincerna: a cup-bearer. B. 128.
Οινόχυτος, όν, cui vinum infusum est: filled with wine. "Ος μηδ' οινόχυτου πόματος Philoct.

Οίνοψ, ὅπὄς, Οινωπὄς, ὄν, Οινώψ, ῶπὄς, vini colorem et adspectum habens, nigricans : having the colour of wine, purple-hued, dark. N. 703. Iph. T. 1246. Œ. R. 211. Syn. Πορφϋρŏεις,

Οινόω, vino impleo: to fill with wine. π . 294.

Syn. Μέθυω, μεθύσκομαι, οινόβαρεω.

Οινωᾶτίς, ίδος, ή, Epith. Dianæ, Œnoatis: of Enoa, or Ena, a city in Argolis, where Diana was worshipped. Οινωᾶτῖν ἄγάλλει Herc. F. 379.

Οινωπός. See Olvoy.

Οινώψ. See Οίνοψ.

Οιδέδτας, Οιδέουκόλος, ου, δ, seorsim ab aliis pascens; solitarius: feeding apart from others; solitary. Aj. 615. Æsch. Sup. 310. Οιδπόλός, μόνηρης, μονότροπός, οίδς.

Οιζεούκολος. See above.

Οιδεώτας. See above.

Οιδθέν, Οιδθί, seorsim, secreto: separately, secretly. Apoll. 1. 270. 2. 711. Syn. Νόσφί.

Οιόζωνος, ον, qui est sine comitatu; solus: unaccompanied, alone, single. Œ. R. 846. See Βἄθύζωνὄς. Syn. see Mövös,

Οίδμαι, Οίδμαι, Οίμαι, Οίω, et Οίω, puto, arbitror: to think, believe. Ἡ γἄρ ὅίδμαἴ ἀνδρά Α. 78. Vesp. 517. Nub. 1110. Ε. 252. Α. 170. Syn. Νομίζω, ηγεσμαι, υπονόεω, υποδεχομαι, ŭπὄλαμβάνω.

Οιδπέδιλος, ου, δ, ή, uno tantum calceo indutus: having only one shoe. Δημόθεν οιδπεδιλόν

Apoll. 1. 7.

Οιὄπὄλέω, solus versor, in deserto vivo; oves pasco: to live alone, to be in a solitary place; to feed sheep. Cycl. 74. Syn. Ερημόσμαι, μόνος vel οιδπόλος ειμί.

Οιδπόλός, ου, δ, ή, qui solus est, desertus; oves pascens: solitary; feeding sheep. Q. 614.

SYN. Έρημος, μονήρης, μονός.

Olos, η , $\delta\nu$, solus: alone, single, the only one. Apoll. 1. 282. Oios is rarely, if ever, used by the tragedians, except Aj. Fl. 750. See Elmsl. Heracl. 743. Syn. see Mövös.

Olos, a, ov, (1) qualis: of what kind, what; (2) Olós τ ξ, qui potest: able. Ω τλημόν οίας οίδς Alcest. 145. Hec. 16. Syn. (1) Ποίος, οποίος; (2) δύνἄτὄς, ἔτοιμὄς.

Οιόφρων, όνός, solitarius; pertinax: solitary; obstinate. Æsch. Sup. 802. See Άφρων. Syn. Οιόπόλος, οιόβότης, μόνος, μόνήρης, ξρημός.

Οιὄχἴτων. See Οιξάνδς.

Οιδω, ώσω, solum facio vel relinquo: to render or leave lonely. Τρώων δ' οιώθη Z. 1. Syn.

Μόνδω, ερημδω, χηρδω.

'Ois, Ols, et Oiis, gen. oios, oios, olios, et οίιδος, δ, ή, aries, ovis: a ram, a sheep. Πυρας δ' ἔπ' αυτης οίν μελάγχιμον πόκφ Eur. El. 513. Ή και ἄναΐξας ὄῖν άργὕφὄν Ω. 621. Αίκα ταὶ Μῶσαι τὰν ὅἰϊδα Theoc. 1. 9. Syn. Πρόβατον, μηλόν. Ερ. Αργεννής, λάσϊός, μεγάς, άργυφός, άγρϊός, νεόγνός, δάσυμαλλός, ειρόποκός, μέλας, **ἔύκραιρ**ὄς.

Οισπώτη, ης, ή, sordes ovium: the filth which clings to the fleeces of sheep. Lysist. 575. Exp.

'Ŏ ρῦπος τῶν ἔρῖων, οίσὔπος.

Οιστέοs, ον, ferendus, tolerandus: must be borne. Helen. 267. Syn. Φερτός, τλητός.

Οιστευτής aut Οιστευτής, οῦ, δ, sagittarius: an archer. Κεῖνος οιστευτήν Call. 2. 42. Syn. Τοξότης, τοξευτής, τοξόφορος, τοξόδαμας, τοξότευχής.

Οιστεύω, εύσω, sagittis ferio, sagittas mitto: to shoot with an arrow. Αυτάρ ἔπεὶ λίπον ιοί διστεύοντα χ. 119. Syn. Τοξεύω.

Οιστοδέγμων, δνός, et Οιστοδόκος, η, δν, sagittas recipiens: receiving or containing arrows. Pers. 1020. Apoll. 1. 1194. See below.

Οιστός, Οιστός, οῦ, ὁ, sagitta: an arrow, shaft. Med. 634. Είλκεν διστόν Δ. 213. " Attici semper οιζύς dixerunt, non οϊζύς, οιζυρός, non οιζυρόs; quod monuit Piersonus ad Mœrin. Eodem modo dixerunt οις, οιστός, Οικλής, Οιλεύς." Porson. Præf. Hec. p. clvii. Syn. Βέλδε, ίδε, ἄτρακτόε. Ερ. Άφυκτόε, αινόε, δόδε, **ἔΰπτἔρὄς, πτἔρὄεις, πὔρἴπνείων, πἴκρὄς, στὄνὄεις,** τάχυς, ωκυς, χαλκήρης, οξυθέλης, τανυγλώχιν, τρίγλώχιν, ωκυμόρος.

Οιστράω, Ion. Οιστρέω, ήσω, cestro seu asilo

agito vel agitor: to urge on, to be driven or urged furiously. Οιστρεί παπταίνουσα Theoc. Quod ad οιστράω, Schæf. in Steph. ed. Valpy, citat Jacobs. Anth. 11, 167. Syn. Ελαύνδμαι, ἔρἔθίζδμαι, μαίνδμαι.

Οιστρήλατός, Οιστρόδονός, Οιστρόδονητός, Οιστροδίνητος, ου, ό, ή, et Οιστροπλήξ, πληγός, cestro percussus vel excitatus: driven by a gadfly, furious. P. V. 600. (See Τροχήλατος.) Æsch. Sup. 17. 576. P. V. 609. (See Δίνη.) Οιστρόπληγάς αθλίας Bacch. 1218.

Οίστρημά, ἄτὄς, τὸ, stimulus quo quis velut cestro agitatur: a furious impulse, a sting. Œ.

R. 1318.

Οιστρός, ου, δ, cestrus; insania; irritatio: a gad-fly; frenzy; irritation. Anacr. 3. 28. Syn. Μύωψ, ἔρἔθισμα, μάνια, λύσσα. Ερ. Ανεμώλιος, ἄγριός, ἱμἔρὄεις, πόλυπλάνός, λυσσήεις, μιαιφόνός, αξρόφοιτός, ἄκόρητός, φρένοπληγής, ἄδηφάγός.

Οιστρόπλήξ. See Οιστρήλατός.

Οιστίνος, η, ον, salignus, vimineus: of willow Διάμπερες οισύινησι ε. 256. or osier. Ιτεϊνός.

Οισύπηρος, à, ον, sordes ovinas redolens, fœtidus ut succus lanæ: smelling of the filth of sheep, stinking. Έρι οισύπηρα λαμπάδιον περί τὸ σφυρόν Acharn. 1177. Syn. Δυσώδης, ανάσχĕτŏs.

Οιταίος, α, ον, Œtæus: of Œta. Philoct. 479.

Oίτη, ης, ή, Œta. Philoct. 495.

Oîros, ov, o, calamitas, ærumna, infelix fatum, mors: calamity, distress, mishap, death. Soph. ΕΙ. 168. ΒΥΝ. Μόρός, συμφόρα, οιζύς, μοιρά, θάνατος, ολέθρος. Ep. Αεικής, βάρυς, κάκος, δύσποτμός, ἄθλιός, κἄκοδαίμων, πολυμοχθός, δύσφὄρός, στόνδεις.

Οίτϋλος, ov, ή, Œtulus: a town in Laconia.

Οίτὔλον αμφενεμοντο Β. 585.

Οιχάλια, as, ή, Œchalia: (1) a district of Laconia, and a town in it of the same name, (2) a town in Eubcea. Οί τ' έχου Οιχάλιην πολίν Ευρύτου Οιχαλίηος Β. 730.

Οιχάλιεύς, εως, Ion. ησς, Œchaliensis: of

Œchalia. See passage in Οιχάλἴα.

Οιχνέω, Ion. Οιχνέσκω, et Οίχδμαι, f. οιχήσδμαι, pf. φχηκά, avolo, proficiscor, abeo in exitium: to fly off (Ε. 790.), depart, go, to be undone. γ. 322. Ε. 790. Ω. 201. Syn. Πὄρεύδμαι, ἄπέρχομαι, ἄπειμί, ἄποχωρεω, ἄποίχομαι.

Οίω, Οίω. See Οίδμαι.

Οιώνισμά, ἄτὄς, τὸ, augurium, omen: an augury. Οΰς ελάβον οιωνίσματ' ορνίθων μαθών Phœn. 853. Syn. Οιωνός, σύμβολον, κληδών.

Οιωνιστής, Οιωνδθέτης, ου, Οιωνδμαντίς, ίδς, Οιωνόπολός, Οιωνοσκόπος, ου, δ, augur, auspex: an augur, soothsayer. Έννόμον οιωνιστήν P. 218. Œ. R. 492. Phoen. 779. A. 69. Eur. Sup. SYN. Ορνιθοσκόπός, Ξεόπρόπός, μάντίς, 510. οιωνών βότηρ.

Οιωνὄθέτης. See above.

Οιωνοθρόσς, ον, avium voce editus: uttered by the voice of birds. Ἡ Πὰν ἡ Ζεὺς οιωνδθρόον Agam. 55.

Οιωνοκτόνός, ου, ό, ή, avibus exitialis: birddestroying. Χειμώνα δ' ει λέγοι τις οιωνοκτόνον Agam. 546.

Οιωνόμαντίς. See Οιωνιστής.

Οιωνόπολος, Οιωνοσκόπος. See Οιωνιστής. Οιωνός, οῦ, δ, avis rapax; omen: a bird of prey; an omen. Οιωνοίσι τε πασι A. 5. Syn. Όρνις, δρνέδν, πτηνός, οιώνισμά, σημείδν. Ερ. Τάχυς, μαψιλόγος, τάνυπτέρυξ, διιπέτης, πέτέηνός, γαμψώνυξ, αιόλός, η ερίός, α ερόφοίτης, τάνύπτέρδε, ωμηστήε, αξρόνηχήε, γαμψός.

Οιωνοσκόπεω, auguror, auspicor: to divine by the inspection of birds, to be a soothsayer. Ois

αν οιωνοσκόπη Phæn. 970.

Οιωνοσκόπός. See Οιωνιστής. Οκέλλω, appello, navem applico: to drive a ship on shore. Iph. T. 1380. For κέλλω and ὄκέλλω see R. P. Hec. 728. and Damm. in v. Ομόργνυμι. Syn. Κέλλω, εποκέλλω, προσεγγίζω, δρμίζω, πρόσορμίζω, προσβάλλω, κἄτἄγω, κάτάπλξω.

ὄκλάδιας, ου, δ, sella quæ plicari potest: a folding or camp stool. Έχε νυν επί τούτοις τουτονί τον οκλάδιαν Eq. 1384. See below. Exp. Δίφρος συγκέκλασμένος.

ὄκλάδον, ὄκλάξ, genu flexo: with bended knee. Εγγύθεν οκλάδον ήστο Apoll. 3. 122. 1307. Syn. Γνὺξ, γὄνυπετεῖ έδρα.

Οκλάζω, ἄσω, genu flecto: to bend the knee. 'Ωκλασε δε προ ποδοίτν Mosch. 2.99. Syn. Γουνάζομαι, γουνόδμαι, προσπίπτω, προσπίτνεω, γουνάτων ἄπτὄμαι. ΡΗ . Γονύπετεις έδρας προσπίτν ξω.

Οκλάξ. See Οκλάδον.

ὄκνἔω, Ion. ὄκνείω, piget me, dubito, vereor: to feel scruples, hesitate, fear. Ται δ' ὄἴες μήδ' ύμμες ὄκνείθ Theoc. 8. 67. E. 455. Syn. Κάτοκνέω, φόθεδμαι, δείδω, υπόδειλιάω, ελινύω.

ὄκνηρόs, ὰ, ὀν, piger, cunctabundus, timidus, molestus: slow, hesitating, timid, troublesome. Οκνηραί δε πάλιν κενεάς Theoc. 16. 10. See above. Syn. Δειλός, αργός, βάθυμός, ατολμός, δύσυκνός.

'Ŏκνŏs, ov, o, pigritia, timiditas: indolence, diffidence. Ούτε τίς όκνω Ν. 224. SYN. Αργία,

άναβόλη, φόβός.

ὄκριασω, aspero, exaspero: to make rough, enrage. Πανθυμάδον οκρίσωντο σ. 34. Syn. Τραχύνδμαι, οργίζομαι, διάφερομαι, ερίζω, εξαγρισσμαι.

Οκριόεις, εσσά, έν, acutas et duras extremitates habens, asper, confragosus: pointed, rugged. Λίθῷ οκρἴὄεντι Θ. 327. Syn. Τραχύς, σκληρός, χάλεπός, κρύερός, φρικώδης, πετρώδης.

Οκρίς, ιδός et ios, ή, adj. et (2) subaudit. πέτρα, subst. (1) asper, scruposus: rough; (2) summum cacumen: a cliff, precipice. Πρώτα μέν γάρ οκρίδα Ρ. V. 1052.

Οκρυσεις, εσσά, εν, frigidus; frigere faciens: cold; causing cold. Κακομηχανού οκρυδέσσης

Οκτάβλωμός, όν, qui octo buccellarum est: containing eight mouthfuls. Τετράτρὔφον οκτάελωμον Hes. Op. 440.

Οκτάκνημός, ου, ό, ή, octo radiis instructus: having eight spokes. Χάλκἔἄ οκτάκνημἄ Ε.

Οκτάπλάσϊδς, α, δν, octuplus: eight-fold. Υπό τοῦ γεροντός οκτάπλασίον χέζομεν Εq. 70.

Οκτάπους, πόδός, octo pedes habens: having eight feet. Οκτάπδδες δίκάρηνοι Batrach. 289. Οκτώ, octo: eight. B. 313.

Οκτωκαιδέκατος, η, ον, decimus octavus: the eighteenth. Οκτωκαιδέκατη δ' έφανη η. 268.

Ŏλαl, ŵν, αί, hordeum cum sale conspersum: salted barley. Eq. 1164. Exp. Αί μξθ' ἄλŵν μξμιγμξναι κριθαί

Ολείζω, ἴσω, beatum reddo vel judico: to

render or deem happy. CE. R. 1529. SYN. Maκάρίζω, ευδαίμονά ήγουμαι, ευδαιμονίζω.

Ολεϊόδαίμων, ὄνός, felici sorte præditus, for-

tunatus: having a happy lot. Μοιρηγένες ολεΐδ-δαιμον Γ. 182. Syn, see 'Ολεΐδς and Ευδαίμων. 'Ολεΐδς, ου, δ, ή, felix, fortunatus: happy, rich. Τον όλεΐον πάροιθε Heracl. 863. Syn. Ολβϊόδαίμων, ευδαίμων, μἄκἄρ, ευτύχὴς, πλούσϊός, άφνειδς, μακαρίδς, εύποτμος.

Ολείωs, feliciter: happily. Œ. C. 1720. See above. Syn. Πλουσίως, μακάρτατα, ευδαιμονέσ-

TăTă.

Ολεοδότειρά. See below.

Ολβόδότης, Ολβόφόρος, ου, ό, ή; Ολβόδότειρα, as, ή, dans divitias: wealth-giving. Bacch. 564.

Iph. A. 596. Bacch. 413. Syn. see 'Oλεϊόs. 'Oλεόs, ου, ὁ, felicitas, divitiæ: happiness, fortune. Hec. 285. Syn. Ευδαιμόνία, πλοῦτόs, περίουσια. Ερ. Μεγάς, πόλυς, άδικός, σάφης, υπέρφρων, τύφλος, βαιός, άβλάβης, άσπετός, άθέσφάτος, ύψηλος, φερέσειος, χρύσειος, πολυώνυμος, μελίφρων, ευδαίμων, άφθιτος, άγήρασς, βασιλήισς, πόλυχρυσός, δαυμαστός, απήμων, κάλλιστός, μάκρός, υπέρτατός.

Ολβὄφὄρὄς. See Ολβόδότης.

Ολεέσκον, Ion. imperf. See 'Ολλυμί. Τ. 135. Ολέθρισς, α, σν, et ov, δ, ή, perniciosus: destructive, fatal. Εστράτευσ' ὅλεθρῖαν Eur. Sup. 127. Syn. Θάνἄτηφορος, βάνατώδης, ούλιος,

αλιτήριος, ολόος.

'Ολέθρος, ov, δ, pernicies, pestis: destruction, plague. "Ως ήδη Τρώεσσϊν ὅλέθρου Η. 402. Syn. Μόρος, Αάνάτος, διαφθόρα, λύμη, πημά, φόνος. Ερ. Ανδσίδς, αιπύς, λύγρδς, απευθής, ωκιστός, άδευκής, οίκτιστός, δάκρυδεις, άλεγεινός, οικτρός, δλόδς, στονόεις, δαιμονίδς, αμήχανός, άφραστός.

Ολέκρανον, ου, τδ, caput cubiti: the elbow point. Εκ των δλέκρανων ἄκἴδἄς εξαιρούμενον

Pax 443. Κρα longa, ut in Κράνἴὄν.

Ολέκω. See 'Ολλυμί,

Ολεσήνωρ, δρός, hominibus perniciosus: mandestroying. Theogn. 393. Syn. Βρότολοιγός, φθισήνωρ, δηξήνωρ, δλέθριδς.

Ολέσιθηρ, ῆρός, feras interficiens: destroying wild beasts. Phæn. 674. See Ωλέσικαρπός.

Ολέτηρ, ηρός, δ; Ολέτειρα, ας, ή, perditor: a destroyer. Σ. 114. Batrach. 116. Syn. Φονεύς, λυμέων, αυθέντης.

Ολίγακίς, raro: seldom. Ήκουσα φείδου δ' ολίγακις λέγειν κακά Orest. 387. Syn. Ολί-

γόν, σπάνζως.

Ολίγηπελεω, parum valeo, infirmus sum: to be weak. Γην δλίγηπελεων Ο. 24. Syn. Aσ-

θενεω, δλίγδδράνεω, κάκηπελεω.

Ολίγηπέλια, as, ή, virium defectus, imbecillitas: weakness. Εξ ὅλἴγηπελἴης ε. 468. Syn. Ολιγόδρανία, ασθένεια.

Ολίγιστός. See Ολίγός.

Ολιγοδράνεω, langueo, spiritum vix traho: to be faint. Τον δ' δλίγοδραν εων Ο. 246. Syn. Ολίγηπελεω, ασθενεω, ασθμαίνω.

Ολιγόδρανης, εσς, δ, ή, infirmus, imbecillus: weak, faint. Ολίγοδραν ες πλάσματα πηλού Αν. 686. Syn. Ασθένης, ἄπαλόψυχος, ακικύς.

Ολιγόδρανία, as, ή, imbecillitas: weakness. P.V.

563. See above. Syn. Ολίγηπελία, ασθένεια. ὅλἴγὄς, η, ὄν, superl. ὅλἴγιστὄς, paucus, parvus, exilis: few, small, short. 'ἔσωσ' ἄριθμὄν ὅλῖγὄν οὰ Κάδμου πόλιν Herc. F. 6. T. 223. Syn. Βαιός, παθρός, μικρός, βράχυς, σπάνιός.

Ολίγοστός, ή, όν, perpaucus: very few. Antig. 625. See above. Syn. Baids, δλίγδς.

Ολίγοχρονίος, α, ον, brevi tempore durans: Αλλ' ὅλἴγοχρὄνἴον lasting for a short time. Theogn. 1014. Syn. Ωκυμόρος, μινονθάδιος.

Ολίζων, ωνὄς, ή, et (2) ὄνὄς, δ , ή; (1) Olizon: a town in Thessaly; (2) minor: smaller. Καλ Μέλιβοιάν έχον και Ολίζωνα τρηχείάν Β. 717. Ολίζονα και μινύθουσαν Nicand. Θ. 372.

Ολισθαίνω, 2. a. όλισθόν, labor, labefio: to slip, decay. Apoll. 1. 377. Syn. Υποπίπτω, δκλάζω.

σφάλλὄμαι.

Ολισθηρός, à, öν, ad labendum proclivis; lubricus: slipping; slippery. Pyth. 2. 175. Syn.

Γλισχρός, πτώσζμός. ΄ 'Ολκαΐον, 'Ολκεΐον, seu 'Ολκήϊον, ου, το, lignum in infima parte navis quo navis trahitur: a piece of timber by which a ship is drawn, the slips. Γλαφυρής όλκητον Αργούς Apol. R. 4. 1609. Νηϊού δλκαίοιό seu δλκείοιό Apoll. 1.

Όλκἄς, ἄδὄς, ἡ, navis oneraria; a ship of burthen. Τὰ πἄχἔὰ συμβάλλοντἔς εις τὰς όλκάδας Ραχ. 37. Syn. Πλοΐον. Ερ. Γλάφυρα, εύστὄλὄς.

'Ολκείον seu 'Ολκήϊον. See 'Ολκαΐον.

'Ολκός, οῦ, δ, (1) tractus: a draught; (2) machina qua naves in mare deductæ sunt: a drag, windlass; (3) fluctus: a stream; (4) sulcus: a furrow. Ion 143. Syn. Αῦλαξ, ναύστάθμός, δρμός.

Όλλυμι, Ολέκω, et Ion. imp. δλέέσκου, perdo; perimo : to lose ; to kill. Και πόλεις όλλυσ' αεί Orest. 518. Ση τα φίλτατ' ωλέσεν Hipp. 969. Όλεκον φεύγοντας ανάγκη Λ. 150. Τ. 135. Syn. Απόλλυμι, φθείρω, αποκτείνω, εξόλλυμι.

"Ολμός, ov, δ, mortarium: a mortar.

Syn. Θὔεία.

Ολόεις. See Ολόός.

'ὄλοίτρὄχὄς, ὄλὄοίτρὄχὄς, ου, ό, ή, omni ex parte rotundus: round on all sides. Ηὔτε πετροῖ ολοίτροχοι Theoc. 22, 49. N. 137. Syn. Τρόχὄεις, τρὄχὄειδής.

Ολολυγή, ης, ή; Ολολυγμά, άτος, τό; Ολολυγμός, οῦ, ὁ, exultatio; ululatus: a shouting; a lamentation. At δ ὅλὅλυγῆ πᾶσαἴ Αθήνης Z. 301. Heracl. 782. Orest. 1136. Syn. Ŏλŏφυρμός, κώκυμά, κωκυτός, κλαυθμός, βόή, ἄλάλάγη, ἄλάλητός.

Ολολυγών, ονός, ή, acredula; ulula: a swallow; an owl. Πουδυ ά δ' ολολυγών Theoc. 7.

Ολόλύζω, ξω, ululo ; exulto : to shout, lament ; to exult. Bacch. 678. Syn. Ανόλολύζω, ότο-

τύζω, δρηνεω, αιάζω, αλαλάζω, κωκύω.

Ολδοίτροχός. See Όλοίτροχός, et Damm. in v. Ολόδς, η, δν, Ολόεις, εσσα, εν, et Ολώϊδς, perniciosus: destructive, malignant. Androm. 1200. Trach. 530. Hes. Theog. 591. Syn. Οῦλος, ούλϊός, εξώλης, δλέθρϊδς, λωβήεις, χαλέπδς, δλόδφρων, νηλέης, δλέσήνωρ, δλύφώϊδς.

Ολοοσσών, ὄνός, ή, Oloosson: a city in Thes-

saly near Mount Olympus. B. 739.

Ολοόφρων, δνός, δ, ή, qui mente perniciosa est: evil-minded, pernicious. Κάκῷ ὅλδόφρὄνος ΰδρου

B. 723. Syn. see ὅλδος.

"ὅλος, Ion. Οῦλος, η, ὄν, plenus, totus, integer: whole, full, complete. Phoen. 1147. w. 118. Syn. "Ăπας, πᾶς, σύμπας, ὅλοσχἔρής.

'Ŏλοσχέρης, εσς, δ, η, integer, totus: entire, complete. Theoc. 25. 210. Syn. see "Ŏλος.

Ολόφυγδών, ὄνός, ή, pustula: a blister, pimple, Theoc. 9. 30.

Ολόφυδνός, η, όν, lamentabilis: mournful. τ. 362. Syn. Οικτρός, γόξρός, πόλυδάκρυς, λυπηρός, πένθιμός, δρηνώδης, πολύστονός.

Ολόφυρμός, οῦ, ὁ, lamentatio: lamentation. Vesp. 390. Syn. Ολόλυγη, ὅλόλυγμα, οιμωγή,

αίαγμα, Βρηνός.

Ολοφύρομαι, lamentor, supplico: to lament, beseech with tears. Δος την χείρ ολοφύρομαι Ψ. 75. Syn. Οδύρδμαι, δύρδμαι, δρηνέω, κλάω, λυπέδμαι.

Ολοφωΐος, ου, δ, ή, perniciosus, letiferus: destructive, deadly. Ολόφωϊα δήνεα Κίρκης η. 289. SYN. see Oλuos.

'Ολπη, ης, 'Ολπίς, ίδος, ή, lecythus: a phial, oil-cruse. Theoc. 2. 156. Call. fr. 185. Λήκὔθὄς.

Ολυμπία, as, ή, Olympia: a town in Elis, also called Pisa, where the Olympic games were celebrated. Olymp. 2.87. See below. Phr. Máτηρ χρυσοστέφανων αξθλων, δέσποινά αληθείας.

Ολυμπίας, άδος, ή, Olympias: of Olympus.

Ει μή Ολυμπιάδες Μοῦσαι Β. 491.

Ολυμπικός, ή, όν, Olympicus: Olympic. Τόν

Ολυμπίκον αυτός άγωνα Plut. 583.

Ολύμπιος, ου, δ, Olympius: of Olympus, of heaven. Ολύμπϊος is also frequently used as a substantive, δεός being understood. Ολύμπϊός δρκίδς έστω Apoll. 4. 95. Syn. Ουράνίδς, (2)

'Ολυμπός, et Ion. Ούλυμπός, ov, δ, Olympus: a mountain in Thessaly, the fabled residence of the gods; the sky; also the name of a famous flute-player. Καὶ τότε δὴ προς 'Ολυμπον ισαν Α. 494. 497. Ερ. Αγάννιφος, αιπυς, μάκρος, μεγάς, ἄκρὄς, αιγλήεις, σεμνότἄτὄς, νἴφὄεις, ἴἔρὄς, πὄλύδειράς, άγνος, ζάθἔος, ηἔροεις.

Όλυρα, as, ή, arinca: rye. Ερεπτομένοι καϊ δλύραs Θ. 560. Syn. Zέα.

Ολώϊός. See Ολόός.

"ὄλως, prorsus, omnino, sane: on the whole, atirely. Theoc. 29. 4. "Ολως is not a word entirely. which frequently occurs in poetry, though very common in prose. Syn. Πάντως, τέλείως, παντĕλῶs.

'Ομάδελφός. See 'Ομαιμός.

'Ŏμἄδἔω, ήσω, fremitum concieo: to make a noise. Μνηστήρες δ' όμαδησαν α. 365. Syn. Kěλάδεω, δορύθεω, ότοθεω, άνάφωνεω, δουπεω.

"Ŏμάδοs, ov, δ, fremitus ex confusis multorum clare loquentium vocibus: a din, tumult. Helen. 185. See above. Syn. Δοῦπός, Αὄρὔ6ός, τἄρἄχὴ, οχλός, κέλάδος, μόθος, κύδοιμός, ότόθος. Ερ. Αλί-

αστός, θεσπέσιός, αινός, μέγας.

Ομαιμός, Ομαίμϊός, Ομόδελφός, ου, Ομαίμων, ουδς, δ, ή, frater vel soror; affinis: a brother or sister; a relation. Orest. 797. Nem. 6. 29. Call. fr. 168. Orest. 677. Syn. Ξύναιμός, συγγένης, ομογένετωρ, ομογένης, αυτάδελφος, ομόσπόρος, κάσίγνητος, ομογάστριος, άδελφος, όμομήτριός, όμογονός, όμογνίος, όμοσπλαγχνός.

'Ŏμάλος, ἡ, ον, planus, æquabilis: plane, middling, even, smooth. 'ἴσως ομάλος δέ τῖς ὁ στράτιωτας Theoc. 14. 56. Syn. Λείος, ίσος.

Ομαρτάζω, confrico: to rub. Αυγας ωμάρτας Hom. Hymn. Merc. 361. See Herman's Homerica, who adopts ωμόργαζε, the reading of Ilgenius. Syn. Διακναίω, ψήχω, δμοργάζω.

'Ŏμαρτεω, ήσω, convenio, sequor, eo una cum: to meet, follow, attend. Ω. 438. Syn. Συνόμαρτέω, έπόμαι, όπηδέω, έσπόμαι, σύν έπόμαι.

'Ŏμαρτ $\hat{\eta}$, simul: together, at the same time Σ. 571. Syn. Όμοῦ, ἄμἄ, ὅμὅθἔν, ἄμὕδῖς, άμμῖγα.

'Ομαυλία, as, ή, contubernium: association, intercourse. Choëph. 590. Syn. Σύνοικία, σύναυλία, ὄμιλία.

"Όμαυλός, ου, δ, ή, commixtus, concinens: mingled together, harmonious. Œ. R. 187. Syn. 'Ομὄφωνός, σύμφωνός, σύνφδός, σύναυλός.

Ομβρέω, ήσω, pluo: to rain. Apoll. 3. 1398. Syn. Επομβρέω, δω, εξομβρέω, ἄνομβρέω, βρέχω.

Ομερηρός, Όμεριός, α, όν, pluvialis: rainy, stormy. Hes. Op. 449. Μή τις Δίος κέραυνός ή τις ομερία Ε. С. 1502. Syn. Ομερόφοσος, ομβροκτύπός.

Ομεριμόθυμός, ου, δ, ή, magnanimus: strongminded. Ομεριμόθυμε φέρασπί Hom. Hym. 7.2.

Ομβριμόπάτρη. See Οβριμόπάτρη.

'Ομβρϊμός. See 'Οβρϊμός. 'Ομβρϊός. See Ομβρηρός.

Ομεροκτύπός, ου, ό, ή, pluvia sonans: sounding with rain. Σὺν ζάλη τ' ομεροκτύπω Agam. 639.

Όμερος, ου, δ, pluvia, imber: rain, a shower. Troad. 78. Syn. Υἔτος, ἔπομερία, νασμός. Ερ. Αθέσφατός, χειμερίός, κάλλιστός, φρίσσων, αμφιλάφης, δρόσόεις, δίερός, εερσήεις, πίκρός, βάρύηχης, λάβρος, ουράνιος.

Ομερόφορός, ου, δ, ή, imbrifer: producing or aring rain, rainy. Nub. 298.

bearing rain, rainy. Nub. 298. 'Ομευνέτης, ου, 'Όμευνός, δ; 'Όμευνίς, 'Όμευνἔτίς, ἴδος, ή, qui seu quæ eodem cubili utitur. maritus, marita, concubina: a bedfellow, husband, wife, concubine. Σοῦ τἔχοῦσ' ὅμευνἔτου Med. 949. Lycophr. 372., ubi hi legunt ŏµevvŏs, illi ομευνίς. 'ἴδέτε την ομευνετιν Aj. 501. Syn. 'Ŏμὄγἄμὄs, ὄμὄθἄλἄμὄs, ὄμὄλεκτρὄs, σὔνευνὔs, σύνευνέτης, σύγκοιτός.

'Ομηγέρης, Æol. 'Ομηγυρης, έσς, δ, ή, congregatus: assembled together. B. 789. Pyth. 11. 14. See 'Αγυρίς. Syn. Αθρόσς, ἄολλης, ἄδινός, πυκνός.

'Ομηγυρήs. See above.

'ὄμηγυρίζω, una congrego: to assemble to-gether. Αλλ' ἄγἔτε πρὶν κεῖνον ὅμηγυρίσασθαῖ Αχαιούς π. 376. ΕΥΝ. Συνάθροίζω, συνάγείρω, συλλέγω, συγκομίζω.

Ομήγυρις, ιός, Att. εως, ή, concio, cœtus: an assembly. Νυκτέρων ὄμήγυριν Agam. 4. Syn. Πἄνήγὕρῖς, ἄθροισμά, σὕνάθροισῖς, σὕνὄδός, ὅμιλός,

πληθός. Ερ. Πλήρης.

Ομήθης, ĕŏs, δ, ή, qui similium morum est: having similar manners. Apoll. 2. 919. Syn. 'Ομότροπός.

"Ομηλικία, as, ή, æqualitas ætatis: equality of age. 'Ομηλικίην ξκέκαστο β. 158. Ερ. Ερά- $\tau \in \nu \eta$, $\gamma \lambda \breve{\nu} \kappa \in \widetilde{\iota} \breve{\alpha}$.

' ὅμῆλιξ, ἴκὄς, ὁ, ἡ, æqualis: of the same age. Πρὸς τἄφον δ' ὅμηλἴκων Troad. 1173. Syn. "Ηλιξ, συνομήλιξ, οι της, ηλικιώτης.

'Ŏμηρεύω, obses sum; obsides accipio; congruo: to be a hostage; to receive hostages; to agree. Rhes. 431. Φωνή όμηρεύσαι Hes. Th. 39.

'Ŏμηρέω, convenio: to meet together, encounter. π. 468. Syn. Αντάω, σύναντάω, συντυγχάνω, ἔπἴτυγχάνω, σὔνειμῖ, ὅπαδέω.

'Ομηρίδαι, ων, οί, Homeri imitatores: imitators of Homer. "ὅθεν περ καϊ 'Ομηρίδαι Nem. 2. 1.,

answered by ὄφείλει δ' ἔτι πατρίαν.

"Ομηρός, ου, δ, (1) δ, Homerus: Homer; (2) ό, ή, obses: a hostage or pledge. Nub. 1056. Alcest. 887. Syn. (1) Maiovides. Ep. (1) Hovέπης, κλεινός, ἄοιδων ἄριστός, λώστός, σόφος. λαμπρότάτδς.

'Ŏμιλάδου, Ομιληδου, catervatim, turmatim: in troops, in crowds. 'Ομιλάδου αιξυ ξπουτο P. 730. Hes. Op. 834. Syn. Αθρόως, ιλάδον.

'Ŏμιλέω, versor cum aliquo, una sum: to associate, meet, engage or mix with, to converse. 'Ομίλἔὄν αλλά γἄρ έμπης Apoll. 1. 630. Syn. Σύν ομιλέω, εντυγχάνω, σύναυλίζομαι, σύνοικέω, συμβάλλω, ἄναστρέφομαι, σύνουσιάζω.

'Ομιληδόν. See 'Ομιλάδόν.

'ὄμίλημα, ατός, τὸ, officium, congressus: intercourse. Κάκον δ' ομίλημ' ασθένες δε και πόλει Eur. fr. Antiop. 10. 3.

'Ŏμιλητός, ή, ὄν, mitis, adfabilis: gentle, sociable. Ουχ ὅμιλητὸν βράσος Sept. Th. 173.

'Ομιλία, as, ή, congressus, commercium, colloquium: society, intercourse, connexion. Προσπεσών ομιλίαν Hipp. 19. Syn. Όμίλημα, μετ-

ουσϊα, διάτριβή, πάνήγυρις.

"Ομιλός, ου, δ, cœtus, turba, multitudo, tumultus: a company, throng, band, tumult. II eρἴΙστάθ' ὄμιλος Σ. 603. Syn. Ίλη, ὅμήγὕρῖς, στῖφὄς, ἄθροισμἄ, πλῆθὄς, ὅχλός, δὅρῦξος. Ερ. Αιδηλός, ανδρόμεός, απείριτός, ευρύς, μιαίφονός, αρήϊός, αντίβϊός.

'Ομιχέω, mingo: to make water. Τέτραμμένδς ορθός όμιχείν Hes. Op. 725. Syn. Ουρέω, κάτ-

ουρέω.

'Ŏμἴχλη, Ŏμ., ης, ή, nebula: a mist, steam. Καϊ ἄπῶσἔν ὄμίχλην Ρ. 649. Syn. Αχλύς, νἔφἔλη,

κνίσσα. Ερ. Μέγάλη, σκι έρα, σκότεινή.

Όμμα, ατός, τὸ, visum, spectaculum; aspectus; oculus: a sight, spectacle; a look; an eye. Όμματα καλά ξοικας α. 208. Syn. Όψις, ὅπωπη, ἀψ, οφθαλμός, ὅραμά. Ερ. Έκδικόν, κὕάνἔὄν, κάλον, μαρμαιρόν, φαεινόν, οξυτάτον, λαμπρόν, τύφλον, φαιδρωπον, ορνιθόγονον, δεινον, χίονοτρόφον, σκύθρωπον, άλάον, φαιδρόν, σεμνόν, σκότεινόν, ἄνολβόν, αίμἄτηρόν, πωλϊκόν, φϊλόν, έλεύθξρου, ἴξρου, ὑπάφρου, άγρυπνου, ήσυχου, κάτηφξς, λάβρὄν, ταυρόμορφόν, άγρῖωπόν, λευκόν, δἴά-βρόχον, στικτόν, ορθόν, άγρῖον, λοξόν, πουλύέλικτον, δόλισν, φοίνισν, φαίδιμον, Γόργειον, μαλθάκον, ἄκοίμητον.

Ομμάτοστερής, εσς, δ, ή, (1) oculis privans: depriving of eyes; (2) oculis privatus, cæcus: deprived of eyes, blind. Eumen. 943. See 'Ομμά.

Syn. (2) Αλάσς, τύφλός.

Ομμάτοω, oculatum reddo et vigilem : to render keen-sighted or vigilant. Choëph. 841.

See Όμμα. Syn. Εξομμάτοω.

Όμνυμι, et Ομνύω, f. δμόσω, et δμοθμαι, pf. ώμὄκα, Attice ὄμώμὄκα, juro: to swear. νυμί γαιαν 'Ηλίου Β' άγνον σέβας Med. 750. 'Ωμνύε δ' ως εκελευε Ξ. 278. Επόμνυμί, κάτόμνυμι, διόμνυμι, δρκωμότεω.

'Ομογαμός, Ομοδέμνζος, ου, ό, ή, maritus, uxor: a husband or wife. Phoen. 137. Agam. 1077. See Γάμος and Δέμνζον. SYN. see

'Ομευνέτης.

'Ομογάστρῖος, ου, δ, ή, frater uterinus: an own brother or sister. 'Ομογάστρῖος Έκτορος

ειμι Φ. 95. Syn. see "Ομαιμός.

'Ομογενετωρ, ορος, Ομογενής, εσς, δ, ή, Ομογονός, et Ομόγνιός, ου, ό, ή, frater vel soror, cognatus: a brother or sister, relative. Phæn. 167. Iph. T. 919. Pyth. 4. 260. 'Ŏμόγνἴε Ζεῦ και πάρακούων δεσπότων Ran. 761. Syn. see "Όμαιμός.

Όμογνίος. See above. 'Ŏμŏγŏvŏs. See above.

'Ομοδέμνϊος. Sec 'Ομογαμος.

'ὄμὄδημὄς, ου, δ, ή, ejusdem populi: of the same nation, people, or rank. Isthm. 1. 40. Syn. 'Ομόπτολίς, δημότης, ομόγνιος.

'Ομόδουλός, ου, ό, ή, conservus : a fellow slave. Hec. 60. Syn. Σύνδουλός.

'ὄμὄθἄλἄμὄς, ου, δ, ή, socius tori vel cubiculi: partner of the bed or chamber. Pyth. 11. 4. SYN. 'Ομευνέτης, ομοδέμνιος. See Θάλἄμὄς. **ὄμὄλεκτρός**.

'Ŏμŏθέν, 'Ŏμοῦ, ex eodem loco, una, simul: from the same place or source, along with, together. Iph. A. 501. Λ. 127. Syn. 'Ομαρτη,

ἄμἄ, σχἔδον.

'Oμοθηρος, ου, δ, ή, venationis socius: a com-

panion in hunting. Call. 3. 210.

'Ŏμŏθρŏνŏs, ov, o, ή, ejusdem throni socius: possessing the same seat or throne. Καϊ ὅμοθρὅνου "Ηρας Nem. 11. 2.

ὄμὄθυμἄδὄν, uno animo: unanimously. Αλλά πως δμόθυμαδόν Αν. 1015.

'Ŏμοίϊὄς. See 'Ŏμοῖὄς.

'Ŏμοιὄπρέπης, έσς, δ, η, pariter decens: equally

becoming. Agam. 766. See below.

'Ŏμοῖὄς, et antiquitus Ŏμοίἴὄς, α, ὄν, similis: like, similar. "Ως αιεί τον ομοίον άγει P. 218. Ειδόθ' όμοιτου πόλξμοιο Ι. 440. Syn. Αλίγκϊός, **ἔν**ἄλίγκἴὄς, ἔφἄμιλλὄς.

'Ŏμοιὄω, assimilo, similem efficio: to liken, make like, compare. Καἴ ὅμοιωθήμἔναἴ ἀντην Α.

187. Syn. Είσκω, εξίσοω.

'Ŏμοίωs, similiter: similarly, in like manner.

Τοῦτ' είναι πᾶσϊν ὅμοίως Plut. 489.

'Ομοκλαω, Ομοκλέω, et Ion. imp. ομοκλήσασκὄν, clamore adhortor, minis ago: to cheer on, exhort, threaten. Ο δ' υίᾶσῖν οἶσῖν ὅμόκλα Ω. 248. Ο. 658. Β. 199. Syn. Κἔλεύω, ἔνίπτω, ονειδίζω, απειλέω, παρακέλεύομαι.

'Ŏμοκλη, ηs, η, hortatio clamosa, inclamatio, increpatio, comminatio: a clamorous exhortation, chiding, a threat. Μάχη ἔνῖ μεῖναῖ ὅμοκλήν Π. 147. Syn. Βόὴ, ἄπειλὴ, ἔλεγχός. Χάλξπη, λευγάλξα, κράτξρα, άριδηλός, στόνό-

'Ομοκληρός, ου, δ, ή, consors, ejusdem sortis: having the same portion. Olymp. 2. 89. See

ὄμὄκλητηρ, ηρός, δ, qui clamore hortatorio vel minaci utitur: an exhorter, reprover. Εδυτός ομοκλητηρός ακούσας Ψ. 452. Syn. Απειλη-

'Ομόλεκτρός, ου, ὁ, ἡ, qui eodem lecto utitur: sharing the same bed. Ω χαῖρἔ πρέσευ Ζηνός ομόλεκτρον κάρα Orest. 470. Syn. see 'Ομευ-

νĕτης.

'Ομόλη, ης, ή, Homola: a mountain in Thessaly. Herc. F. 371,

'Ομολογέω, consentio, adsentior, confiteor: to agree with, assent, confess. Iph. A. 1142. Syn. Σύμφημί, συμφωνέω, συγχωρέω, ϋπείκω.

'Ομολωϊς, ϊδος, ή, Homolois: one of the seven gates of Thebes. 'Ομολωϊσιν δε προς πύλαις

τέταγμένος Sept. Th. 567.

'Ομόμαστιγίαs, ου, δ, ejusdem flagellationis particeps, conservus: subject to the same lash, a fellow slave. Πρός Διός ός ήμιν εστίν όμομασ-

τιγίας Ran. 756. Syn, see 'Ομόδουλός.
'Ομόμητρίος, α, όν, eandem matrem habens: having the same mother. 'Ομόμητρία γάρ εστί κάκ ταὐτοῦ πάτρός Acharn. 790.

"Ομονοιά, ας, ή, concordia: unanimity. Κείσ'

δμονοίης ίξρον εύφρονος Apoll. 2. 720. SYN.

'Ομοφρόσυνη.

'Ομόπατρϊός, a, δν, eundem patrem habens: having the same father. P. V. 574. See Πἄτηρ, πάτρός. Syn. see "Ομαιμός.

Ομόπτερος, ου, δ, ή, similiter alatus; similia vela habens; similis: having like wings, sails, or veils; resembling. Pers. 565. See below. See below.

Syn. Όμογενής, ομογενετωρ, ομαιμός. 'ὄμόπτὄλἴs, εωs, ejusdem civitatis: of the same state. Τησδ' ὅμόπτὅλις λεώς Antig. 744. Syn. 'Ομόδημός.

Ομοργάζω. See the obss. in 'Ομαρτάζω.

Ομόργνυμῖ, όρξω, abstergo, exprimo, premo: to wipe off, press out, stamp. Δάκρῦ δ' ὁμορξᾶμενω Apoll. 2. 242. Syn. Απομόργνυμῖ, εξομόργνυμί, απομάττω, ομοργάζω.

"Θμορδόθεω, constrepo; consentio: to join in a noise ; to correspond to. Τοις ξμοις όμορροθεί Orest. 523. Syn. Όμολογξω, σύμφημί, συμφω-

'Ŏμόρροδος, ου, δ, ή, strepitum seu sonitum una edens; consentiens: making a noise or sound together; harmonious. Στείχοντες ομόρδοθοί Theoc. Ep. 3. 5.

'Ŏμŏs, ή, ὄν, communis, idem: common, of the same size or kind. Δ. 437. Syn. 'Oμοίος,

δμοίίδς, δ αυτός, ίσδς.

"Ŏμοσε, eundem in locum, conjunctim, cum: in the same place, together with. Orest. 912.

'Ομόσπλαγχνός, ου, ὁ, ἡ, consanguineus, frater: a kinsman, brother. Sept. Th. 887. See

below. Syn. see "Ομαιμός.

'Ομόσπορος, ov, ό, ή, (1) eadem stirpe satus: of the same seed or stock with; (2) qui cum eadem muliere, quacum alius, vivit : possessing the same marriage-bed as another. Kal yovaix ŏμόσπόρον Œ. Ř. 260. Syn. (1) see "Ŏμαι-

'Ομοστίχαω, una incedo: to proceed or march together. Αιέν όμοστιχάει Ο. 635. Syn, Σύν-

όμαρτέω, σύνέπομαι.

'Ομόστολος, ου, δ, ή, qui simul mittitur; comes; qui eodem amictus genere utitur: sent along with; a companion; in the same dress. Ουχ ὄμόστολος φύσις Æsch. Sup. 505. Οπαδός, δμόφοιτός, δμοίδς.

'Ŏμŏτιμŏs, ov, δ, ή, qui paris est honoris et conditionis: of equal honour or rank, on a level

with. Εί μ' ὅμοτιμον ἔόντα Ο. 186.

'Ŏμὄτοιχός, ου, ό, ή, communem parietem habens, vicinus: having an adjoining house, neighbouring. Agam. 974.

'Ομότροπός, ου, ό, ή, iisdem moribus præditus: of the same turn or habits, agreeing. Olymp.

13. 9. Syn. 'Ομήθης.

'Ομοτροφός, ου, δ, ή, simul nutritus, convictor: brought up or educated with. 'ὅμότρὄφὄν Απόλλωνος Hom. Hymn. 8.2. SYN. Εὔνέστἴος, ὅμοτοιχός, σύντρόφος, σύνοικός.

Όμοῦ. See 'ὅμὄθἔν.

'Ομουρίδς, "Ομουρός, όν, confinis, amicus : bor-dering upon, friendly. 'Ομουρίδν άστυ πολίσσαι Apoll. 3. 1094. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Callim. 1. 510. Syn. Πλησίδχωρδς, σὔνοικός.

'Ŏμὄφοιτός, ου, ὁ, ἡ, una ire solitus, comitans: accompanying. Nem. 8. 55. Syn. see 'ŏμό-

'Ομόφρον εω, eadem mente sum, consentio: to agree, to consent. 'Η δθ' δμοφρόν εοντε ζ. 183. SYN. Σύναινεω, σύμφημι, δμόλογεω, δμορρόθεω.

Pros. Lex.

'Ομοφρόσυνη, ης, ή, unanimitas, concordia: agreement, concord. Αιέν δμοφρόσυνησι Apoll. 2. 718. SYN. "Ομόνοια, σύμβασις, αρθμός, φιλότης. ΕΡ. 'Αρρηκτός, φίλη, εσθλή.

"Ομόφρων, ὄνός, δ, ή, ejusdem sententiæ, unanimis: of the same mind. 'Αρνές ὅμόφρονα δυ-

μόν Χ. 263. Syn. Συμφράδμων, δμόνδέων.

'Όμοφυλός, ου, δ, ή, ejusdem tribus, gentis, generis, vel sexus: of the same tribe, nation, race, or sex. Herc. 1193. See Φῦλον. Syn. 'Ομόγνϊός, ὄμόπτὄλϊς, ὄμὄδημός.

'Ŏμὄφωνός, ου, ό, ή, eadem lingua vel voce utens: having the same language, symphonious. Agam. 153. Syn. Σύμφωνός, συναυλός, όμαυλός, συνωδός, ομόρροθός.

'Θμόω, ώσω, conjungo: to join together. **E.** 209.

'Ομπη, 'Ομπνη, ης, ή, fructus cerealis: fruit, especially wheat and barley. Call. fr. 123. 268.

Όμπνϊός, ἴα, ὄν, fertilis, almus: fertile, rich. Στἄχὔν όμπνἴόν αμήσασθαι Apoll. 4. 989. Syn. Ζείδωρός, πλούσϊός, άφθόνός.

Ομφάκιας, ου, acerbus, austerus: sour, surly. Δεινον γάρ ούτως ομφάκιαν πεφυκέναι Acharn. 351. Syn. Ωμός, σκληρός.

Ομφάλη, ης, ή, Omphale. Ομφάλη τῆ βαρ-

εἄρφ Trach. 252.

Ομφάλιός, όν, Omphalius: of Omphalus, a place in Crete, sacred to Jupiter. Ομφαλίον μέτ έπειτα πέδον Call. 1. 45.

Ομφάλδεις, εσσά, εν, umbilico-ornatus, rotundus: having a navel, boss, or excrescence, embossed, round. Πύξϊνόν ομφάλόεν τ' Ω. 269.

Ομφάλδε, οῦ, δ, umbilicus, tuber, centrum: the navel, the boss in the centre of a shield, an excrescence, centre. Εις μέσον πάρ' ομφάλόν Hec. 557. Syn. Το μέσον. Ερ. Λευκος, μέσος, θεσπιωδός.

Όμφαξ, ἄκὄς, ἡ, uva immatura vel acerba: an unripe or sour grape. Agam. 943. See Ομφά-

κίας. Ερ. Δριμεία, ωμή.

 $O\mu\phi\dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, oraculum, vox divina, fama: a divine voice, oracle, response, report. Med. 176. Syn. Χρησμός, κληδών, φήμη, φάτις, χρηστήριον, μαντείον, δέσπισμά, δεοπροπίον, κληδών. Θεία, θεσπέσια, ήδεια, λίγεια, θέσκελος, θέσφατος, ζάθξα, θξήλάτος.

'Ομωλαξ, ακός, δ, ή, conterminus, finitimus: bordering upon, adjoining. Βύζηρες δ' επί τοῖσίν ομώλακες Apoll. 2. 398. Syn. Γείτων, ομούριος.

'Ŏμώνυμος, ου, δ, ή, idem nomen habens, ambiguus: having the same name, ambiguous. Sept. Th. 984. See Ανώνυμος.

¹ὄμῶs, (2) "ὄμωs, (1) pariter, æque: equally, similarly; (2) tamen: yet, nevertheless. Πληθέν ὄμῶς ἴππων τε Θ. 214. "ὅμως δ' ου λήθετο χάρμης M. 393. Syn. (1) see 'Ŏμοῦ; (2) αλλ' οῦν, μέντοι, μέντοιγέ.

'Ŏνἄρ, τὸ, subst. indecl., somnium: a dream. 'Ονάρ εκ Διός εστιν A. 63. Syn. see 'Ονειρός.

Όνειαρ, ατός, τό, præsidium, auxilium, cibus: support, assistance, provisions. Οἱ δ' ἔπ' ὄνείἄθ' ἔτοῖμἄ Ι. 91. Syn. Όνησις, σῖτος, βρῶμἄ, βρῶσις. Ερ. Έτοιμον, μεγά, μυρίον, προκείμενον.

Ονείδειδς. See Ονειδιστήρ.

Ονειδίζω, ἴσω, probris increpo, probris adficio: to reproach, upbraid with. Bacch. 641. Ονειδίζω governs a dative of the person upbraided, or of the instrument, and an accusative, sometimes a genitive, of the thing. Syn. Eξόνειδίζω, μέμφόμαι, κερτόμεω, λοιδόρεω, μωμάδμαι, όνόμαι, εξ- 511. Hes. Op. 80. ελέγχω, πρόπηλακίζω, εγκαλέω, υθρίζω.

Ονειδιστήρ, ηρός, Ονείδεισς, ου, δ, ή, objurgatorius: reproachful, insulting. Herc. F. 217.

Φ. 393. Syn. Απτόξπης, ὕβριστής.

'Ονειδός, εός, τδ, (1) probrum: reproach, insult, blame; (2) gloria: boast. Phæn. 835. "In support of the latter meaning κάλλιστον όνειδος Eur. Bacch. 641., όνειδος ου καλόν Soph. Phil. 478., are cited. Lambinus and others take the word thus ironically or by οξύμωρον." Donn. Lex. Syn. Μομφή, μέμψις, ὕβρίς, λοιδόρια, αισχός, κάτηφείη, δόξα, κλέος. Ερ. Αμάθες, κάκον, δύσφορον, λύγρον, πικρον, χάλξπον.

'Ονειδς, ου, δ, ή, asininus: of an ass. Eq. 1399. Ονείρατα, ων, τά. In obliquis casibus tantum adhibetur. Vide Όνειρον.

Ονειρόκρἴτης, ου, Ονειρόμαντίς, ίδς, Ονειρόπόλος, ου, Ονειρόφρων, όνος, δ, ή, qui somnia interpretatur, vel e somniis futura prædicit: an interpreter of dreams, one who tells fortunes from Έστιν ὄνειρόκριτας Theoc. 21. 33.

Choëph. 30. E. 149. Hec. 701. 'Ονειρόν, ου, τδ, 'Ονειρός, ου, δ, et in plur. Ονείρατα, ων, τα, somnium: a dream. δ. 841. Β. 8. υ. 87. Syn. Όναρ, ενύπντον, φαντασμά, φάσμα. Ερ. Οῦλον, νυκτἴφαντον, πτηνον, μελανοπτέρυξ, ψευδές, νυχίον, έννυχον, αμένηνον, ἄκρἴτὄμυθόν, κὰκόν, ἄμήχὰνὄν, αινόν, πτερόεν, όλοον, πίκρον, κένεον, δολοέν, νυκτέρωπον. Phr. Μελαίνας νυκτός παις μελανόνεκυείμων, δόκημα νυκτέρωπον εννύχων ονείρων.

Ονειρόπολέω, inter somnia versor; somniorum interpretem ago: to be busy with dreams; to

interpret dreams. Nub. 27.

Ονειρόπολός. See Ονειρόκριτης. Ονειρόφρων. See Ονειρόκριτης.

Ονειρόφαντός, ου, δ, ή, in somniis apparens: appearing in dreams. Agam. 410.

Ον εω, Όνημι, Ion. Ονίνημι, f. δνήσω, pass. 'Οναμαι, adjuvo, prosum, delecto: to assist, benefit, delight. Μέτ' αθάνἄτοισῖν ὄνησα A. 503. Δαιτός όνησο τ. 68. Σίν εται ηδ' ονίνησι Ω. 45. Syn. Ωφέλέω, χραισμέω, βόηθέω, ἄπόλαύω.

Ονήϊστος, Ονήσιμος, ου, δ, ή, commodus, utilis: most beneficial, useful. Ονήϊστον πονέεσθε Apoll. 2. 335. Μαρτύρεῖν ὄνήσἴμα Antig. 995. Syn. Χρήσιμος, πρόσφορος, σύμφορος, ωφέ-

λίμος, ἄγἄθος.

Ονήσιμός. See above.

'Ονησις, ισς, ή, juvamen, fructus: assistance, benefit. φ. 402. Syn. 'Ονειάρ, ωφέλειά, ωφέλημά, ŏφ ελός, το συμφ ερον.

Ονητορίδης, ου, δ, Onetore satus: the son of Onetor. Φρόντιν Ονητορίδην γ. 282.

Ονήτωρ, δρός, δ, Onëtor. Π. 604.

'Oνθός, ου, ό, stercus vel fimus: dung. Ψ. 777. Syn. Βόλεϊτον, κοπρος.

Ονϊδίον, ου, τδ, asellus: a little ass. " $\Omega \sigma \pi \epsilon \rho$ κάχρύων ὄνιδίον ευωχημένον Vesp. 1306.

Ονίς, ίδος, ή, stercus asininum: ass's dung. Δδς μᾶζαν ετέραν εξ δνίδων πέπλασμένην Pax 4.

'Ονδμά, ἄτος, Ion. Ούνδμά, Æol. 'Ονδμά, τδ, nomen, prætextus: a name, pretext. Αρναίος δ' ὄνομ' έσκε σ. 5. ζ. 194. Olymp. 6. 95. Ανώνυμός. Ερ. Κλυτόν, πόθεινόν, γενναίον, φίλτάτου, κλεινόυ, άγεραστου, δυσκλέες, πολύπονου, ἔλεύθἔρὄν, ωφἔλἴμὄν, εσθλὄν, ἄγλἄὄν, ἄγἄκλειτὄν, κυδάλιμου, ένδοξον, αρίπρεπές, τηλέκλυτον.

Ονδμάζω, poët. Ονδμαίνω, nomino, nuncupo: to name, designate. Τὰ δ' ὅπισθ' ὄνομάζοι Ι.

Syn. Κάλξω, ξπίκάλξω, κλήζω, πρόσαγόρεύω, εξόνομάζω.

'Ονόμαι. See Ονότάζω. Ονομαίνω. See Ονομάζω.

Ονδμάκλήδην, Ονδμαστί, nominatim: by name. Εκ δ' ὄνόμακλήδην Δάνάῶν δ. 278. Αλκμήναν ὄνόμαστι σέβας Theoc. 24. 76. Syn. Κλήδην, εξονομάκλήδην.

Ονομάκλυτος, Ονομαστός, η, ον, nominandus, celeber: having an illustrious name, celebrated. Ονομάκλυτος Άλπης Χ. 51. Herc. F. 507. Syn. Κλύτος, αγάκλυτος, τηλέκλυτος, ευκλέής, έρι-

Ονόμαστί. See Ονόμακλήδην.

Ονόμαστός. See Ονόμακλυτός. 'Ονός, ου, ό, ή, asinus ; sucula ; vasis quoddam genus: an ass; a windlass; a wine-vessel. A. Syn. Ονίδιον. ΕΡ. Νωθής, βράδυπους, λαρκάγωγός, λάσϊός.

Ονοστός, Ονότός, η, όν, reprehensione dignus: blameable, contemptible. I. 164. Isthm. 485.

Syn. Μεμπτός, φαῦλός, ευτέλής.

Ονοσφάγια, as, ή, victima ex asino facta: the sacrifice of an ass. Φοίδον ονοσφάγιαι Call. fr.

Ονοτάζω, Ονοω, 'Ονομαι, vitupero, reprehendo: to reprove, blame. Σκολίως ονότάζων Hes. Op. 256. P. 173. φ. 427. Syn. Μέμφομαι, ονει-

δίζω, λοιδόρξω, ξπισκώπτω.

Ονότατός, vox perquam suspecta. Σχέτλιον ουκ ὄνότατόν occurrit quidem in Hom. H. Ven. 255.: sed scribit Ernesti: "Vitiosa scriptura, Martini eleganter ὄνὄμαστὄν. Clarkius ὄνὄταστον ab ὄνοτάζω; sed sensus inde non oritur qui h. l. requiritur.'

Ονότός. See Ονοστός.

Ονόω. See Ονότάζω.

'Οντως, vere, revera: truly, certainly. Iph. A. 1621. Syn. Αληθώς, ἔτύμως, ἔτητύμως.

'Οντμά, Æol. pro 'Ονομά, q. v.

'Ονυξ, ἔχὄς, δ, unguis: a nail, fang, talon. Τἴθεῖσἄ λευκόν ὄνὕχἄ δἴἄ πἄρηἴδων Orest. 951. ΕΡ. Διαιμός, οξύς, ἄκρός, Syn. Χηλή, ὅπλα. άγρίος, γναμπτός, δήίος, κράτερος.

Οξάλμη, ης, ή, jus ex aceto et άλμη: sauce made of vinegar and salt water. Vesp. 331.

Οξίνης, ου, δ, vinum quod coacuit aliquatenus: wine somewhat sour. Οξίνην πέπωκότες Vesp. 1077. Syn. Δριμύς.

Οξίς, ίδος, ή; Οξυβάφον, ου, τδ, acetabulum:

a vinegar cruet. Κᾶτ' ἔχοντἔς οξίδας Ran. 1436. Οξυβάφον εντευθένί πρόσθου λάβων ή τρυβλίον (troch. tetram.) Av. 360. Ερ. Χαλκέα.

'Oξόs, ĕŏs, τδ, acetum: vinegar. Ran. 620.

Οξὔβἄφὄν. See Οξἴς.

Οξύβελης, εσς, δ, ή, acutam cuspidem habens: Οξύθελής κάθ' δμιλόν Δ. 126. sharp-pointed. Syn. Οξύθηκτός, οξύστομός.

Οξυθόας, ου, δ, ή, acute clamans: shrillsounding. Agam. 56. See above. Syn. Οξύτονός, οξυφωνός, διατόρος, οξυγόος, οξυκώκυτος, οξύλάλδς, οξύμολπός, λίγυφωνός, λίγυς.

Οξύγοσs, ov, o, ή, lamentans; flebilis: lamenting; woful. Sept. Th. 308. See Οξὔθἔλήs.

SYN. see Oξύβδας.

 $O\xi \ddot{\nu}\eta$, ης, $\dot{\eta}$, hasta: a spear. Χειρῖ δ' ένθἔς οξ $\ddot{\nu}\eta\nu$ Heracl. 727. See Musgrave's note on this passage. Syn. see Δὄρῦ.

Οξύθηκτός, όν, præacutus: whetted so as to become sharp. Παις οξύθήκτω πλευρά Androm. 1139. Syn. see Οξυβέλής.

Οξύθυμεω, præcipiti ira excandesco: to be exasperated. Ἡν δ' οξύθυμῆς σοί μεν Androm. 687. SYN. Θυμόδμαι, χάλξπαίνω, οργίζομαι.

Οξύθυμία, as, ή, ira præceps: violent passion. Οξύθυμίας ύπο Androm. 726. Syn. Μηνίς, οργή,

δύμωμα, μενός.

Οξυθυμός, Οξυκάρδιος, ου, δ, ή, iracundus: passionate. Γύνη γάρ οξύθυμός Med. 320. Σφηκές οξυκάρδιοι Vesp. 430. Syn. Οργάλος, **∂υμ**ήρης, οξυχόλος.

Οξυκάρδισς. See above.

Οξυκώκυτος, ου, ό, ή, acute flebilis: to be lamented loudly. Οξὔκώκυτον πάθος Antig. 1316. See Κωκυτός. Syn. see Οξύβόας.

Οξυλάλος, ου, δ, ή, argute loquens: sharply speaking. Οξυλάλον πέρ ίδη Ran. 815.

Λίγϋς, λίγυφωνός, οξυμολπός, οξυβόας.

Οξυμέλης, εσς, Οξυμολπός, ου, δ, ή, acuta voce canens: singing with a shrill voice, loudly lamenting. Av. 1095. Sept. Th. 1025. See Οξὔ6ἔλής. Syn. see Οξὔ6ἄας.

Οξυμέριμνος, ου, δ, ή, acute excogitatus : acutely devised or invented. "ὅταν εις ἔρῖν οξυ-

μερίμνοις Ran. 905.

Οξυμήνιτος, ου, δ, ή, celeriter vindictam provocans: keenly provoking vengeance. Οξύμη-νίτου δίκας Eumen, 475. See Αμήνιτός.

Οξύμολπός. See Οξύμελής.

Οξύνω, ϋνῶ, acuo, acescere facio; acesco: to sharpen, irritate; to be sharp. Trach. 1178. SYN. Πάροξύνω, ότρύνω, πάρομμάω, οξύνόμαι, οξύ-

Οξυδεις, εσσά, έν, abiegnus: made of fir. Έγχει οξύδεντι Η. 11. Dammius putat vocem significare i. q. ogvs.

Οξύπευκής, εੱσς, ό, ή, acidus et amarus: tart and bitter. Choëph. 630. See Οξύθηκτός.

Οξύπους, πόδος, ό, ή, celeres pedes habens: quick-footed. Orest. 1567. See Οξύβελής. Syn. Τάχυπους, πόδας ωκύς, ωκύπους, πόδωκης, άερ-

Οξύπρωρός, ου, ό, ή, acutam proram vel cuspidem habens: having a sharp or pointed prow,

sharp. P. V. 431. See Οξύφρων. Οξύρεπης, εσς, δ, ή, celer in vergendo, statuendo, agendo: quickly moving, determining, or acting. Olymp. 9. 138. See Οξύβελής.

Oξύs, εία, ν, compar. οξυτέρος, superl. οξυτάτος, acutus: sharp, keen, shrill, piercing. Οξύν ακοντά βάρείης Φ. 590. Βλέποντ' απόδείξω σ' οξύτερον του Λυγκέως Plut. 210. Ξ. 345. Οξύθηκτός, οξύστομός, εύθηκτύς, ωκύς, δριμύς, διάπρυσιός, οξυρέπης.

Οξύστομος, Οξυτομός, ου, ό, ή, aciem acutam habens : sharp-edged. Οξύστομον μαχαιράν Eur. Sup. 1216. Pind. Π. 4. 468. See Οξυ-

Οξύσχοινός, ου, ό, ή, asperos juncos habens: having prickly rushes. Οξύσχοινος εκάστω Ba-

Οξυτέρος, Οξυτάτος. See Οξυς.

Οξύτομος. See Οξύστομος.

Οξὕτὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, argute sonans: sharptoned, loud. Aj. 630. See Οξὕδἔλής. SYN. see Οξύβὄας.

Οξύφρων, ὄνὄς, præditus celeri animo, acuto ingenio: of quick decision, acute. κρίνοι λέχη γυναικών Med. 642. answering to ιμέρφ χρίσασ άφυκτύν οιστόν. Syn. Εχέφρων, SYN. Εχεφρων, αγχινόός, οξύς, σόφος, δεινός.

Οξύφωνός, ου, ό, ή, arguta voce utens: shrill-

voiced. Trach. 965. See below. Syn. Οξύθδας, οξύφθογγός.

Οξύχειρ, χειρός, δ, ή, celeri præditus manuum motu: quick-handed, rapid. Οξύχειρί σὺν κτύπφ Choeph. 21. Syn. Πρόχειρός, δεξίός.

Οξύχολος, ου, δ, ή, iracundus: irascible, gry. Antig. 955. See above. Syn. see angry. Antig. 955.

Οξύθυμός.

Οπαδός, οῦ, ὁ, ἡ, comes: a companion, attendant. Τέκνων ὅπαδἕ πρέσδὕ Med. 52. Syn. Αμφίπόλος, όπάων, δεράπων, ύπηρετης, άκόλου-

Ŏπάζω, ἄσω, comitem do; comitor; præbeo: to give as a companion; to attend; to give. Kal κυδός δπάζει ο. 319. ΕΥΝ. Οπηδέω, χαρίζομαι, πάρξχω, δίδωμί.

Οπάτρος, ου, δ, ή, ex eodem patre genitus: born from the same father. Κασίγνητον καϊ ŏπατρον Λ. 257. Syn. 'Ομοπάτριός, δμαιμός, δμόγάστρίος, q. v.

Ŏπάων, ὄνος, δ, comes, sectator: a companion. Οπάδνα πατρός ξοίο Ψ. 360. Syn. see Οπα-

Ŏπη, η̂s, η΄, foramen, fumarium: an aperture, smoke-hole, window. Plut. 715. Syn. Τρημά.

"ὄπη, "Οππη, 'Οππόθί, ubi; quo; quo modo: where; whither; how. γ. 106. α. 347. γ. 16. Syn. Ἡ, ἡχι, οἶ, ὅποι, ινα, ένθα, ὁπποθι.

Ŏπηδέω, comitor, sector: to follow, attend. Ω. 368. Syn. "Επόμαι, σὔνἔπὄμαι, ὅπάζω, Θἔρά-

Oπias, ov, δ, ή, (1) caseus lacte ficulno coagulatus: cheese curdled with fig-juice, coagulated; (2) repens per foramen: stealing through a hole. "Aristoph. autem per jocum οπίαν derivavit ab οπή, et οπίαν γενέσθαι usurpavit pro Per foramen perrepere. Vesp. 353." Steph. Thes. t. ii. p. 1377—6385. Καὶ τυρος ὅπῖας εστί και βόδς γάλα Cycl. 136.

Οπιδνός, η, όν, reverendus, extimescendus; to be reverenced or feared, awful. Οπιδνότατη τε τετυκται Apoll. 2. 292. Syn. Φύθερός,

δεινός.

Ŏπίζομαι, sequor; curo, revereor: to follow after; to attend, reverence, fear. Aiel Dumov οπίζομαι v. 148. Syn. Εποπίζομαι, αιδεσμαι, εντρέπόμαι, άζόμαι, έπιστρέφόμαι, φροντίζω, άλέ-

 \tilde{O} poet. ὅπίσσω, a tergo: behind. Στῆ δ' ὅπἴθε πλῆξέν τἔ Π. 791. Β. 542. Ι. 332. Ε. 595. ὅπίσω δ' ου χάζἔτὄ πάμπαν Σ. 160. Γ. 160. Syn. Κάτοπίν, κάτοπισθέν.

Οπιθόμερότος, ου, ό, ή, hominem sequens: following a man, posthumous. Pyth. 1. 179. (See 'Ŏπἴθϵ.) This is the reading of Schmidius,

instead of Οπισθόμβρότον.

Οπιπτεύω, speculor, specto, speculor: to look for or about, spy out. Λαθρή ὄπιπτεύσας Η. 243. Syn. Εποπτεύω, ξπίτηρξω, τηρξω, οπτεύω, περίβλεπω, σκέπτόμαι, σκϋπίαζω, σκϋπίωρεϋμαι. Ρηπ. Όμμα παντάχη διάφερειν κακείσε και το

'Ŏπĭs, ĭδös, ή, respectus, animadversio vel pæna divina: respect, divine punishment. Ouk οπίδα φρόν εοντες ξ. 82. ΝΥΝ. Επιστρόφη, φρόντίς, ποινή, εκδίκησίς, τιμωρία, μῆνίς. Αφθϊτός.

Όπισθε, 'ὅπισθεν. See 'ὅπἴθε.

Οπισθίδίδε, δν. posterior: posterior, hinder. Κάπρον δπισθίδίοιο Call. 3. 150.

324

Οπισθόδομος, ου, ό, pars ædis posterior: the back part of a temple, e. g. the Parthenon at Τον οπισθοδομον αεί φυλάττων της Đἔοῦ Plut. 1193.

Ŏπισθόπους, πόδός, ό, ή, pedissequus, pedissequa: a footman, attendant. Choëph. 701. ὅπἴσω, et-ὅπίσσω. See 'ὅπἴθἔ. "Poëta (sc.

Οπίσω, et Οπίσσω. See 'Οπίθε. Homerus) solet $o\pi i\sigma\omega$ ponere de futuro tempore, de præterito vero $\tau \delta$ $\epsilon \mu \pi \rho o\sigma \theta \epsilon \nu$; futura enim sequuntur nos et adsectantur a tergo; cum præterita jam profligaverimus quasi." Damm. in Oπίσω. See also Elmsley, Œ. R. 488.

Οπίστατός, η, ον, postremus : last. Αιέν αποκτείνων τον οπίστατον Λ. 178. Syn. Έσχατός, τέλευταίδς, εσχάτιδς, νέάτδς et Ion. νείάτδς,

Οπίτης, ου, ό, Opites. Αυτονόον και Οπίτην Λ. 301.

'Ŏπλεω, 'Ŏπλίζω, et "Ŏπλω, armo, instruo, paro: to arm, furnish, prepare. "Οπλέον ἡμισονους & Β. 73. β. 289. Τ. 172. Syn. Κορύσσω, θωρήσσω, αιχμάζω, ενόπλίζω, κάθοπλίζω, ετοιμάζω, πἄρασκευάζω.

όδπλη, ης, η, ungula: a hoof. Ταις όπλαις ώριττον ευνάς και μετήσαν στρώματα Εq. 605. Syn. Όνυξ, χηλή. Ερ. Ίππειος, κράτερα, κερό-

εσσά, κράταιά.

"Όπλητές, ων, oi, Hopletes: men of one of the four tribes into which Athens was originally Ion 1580. divided.

'ὅπλίζω. See 'ὅπλἔω.

"Όπλισμά, ἄτὄς, τδ, armatura, apparatus bellicus: armor, armament. Iph. A. 253.

'Όπλισμός, οῦ, ὁ, ipsa actio armandi, armatura: the act of arming, armour. Agam. 395.

Syn. "ὅπλισμά, παντευχία, ὅπλά.

'Ŏπλίτης, ov, o, qui arma gestat : armed. Kal πως ὅπλίτης τευχέων ἄτερ φάνει Heracl. 694. Syn. Ένοπλος, εύοπλος, πανόπλος, όπλοφόρος, τευχεσφόρος, αιχμητής, πόλεμιστής, δωρηκτής, δορυφορός. Ρηκ. Τεύχεσι παμφαίνων, κεκόρυθμενός αίθοπί χαλκώ.

"Όπλου, ου, τδ, (1) armum: armour, a weapon; (2) instrumentum fabrile et nauticum: a tool, a cable. Απόθείδμαϊ δπλά τε πάντα Σ. 409. Syn. Βέλδς, βέλεμνον, σάκδς, οπλισμός, οπλισμά, pl. έντξά, τεύχξά, σκεύη.

Ερ. Χαλκήϊον, δεινον, δειμαλέον, μέγα, βύθλινον, ἔυστρἔφὲς, κάκιστον, καλλίνικον, χρύσἔον, πάγχαλκόν, ἄσημόν, φάεννόν, λαμπρόν, Ἡφαιστόπόνόν, χαλκήλατόν.

Όπλοτάτος, superlative of Οπλοτέρος. λ. 282. SYN. Νεώτατος, πανοπλοτατός.

'Ŏπλὄτ ἔρος, junior, ad arma magis idoneus: younger, more fit for arms. Όπλοτέροι γεγάασί Δ. 325. SYN. Νεωτέρος.

'ὅπλὄφὄρὄς, ου, ὁ, armiger: an armourbearer, armed. Αλλά σῦν ὁπλὄφόρους Phœn. 801. Syn. see 'ὅπλίτης.

"Όπλω. See 'ὅπλϵω.

 $\bullet \check{O}\pi\check{o}\theta\check{\epsilon}\nu$, poët. $\bullet O\pi\pi\check{o}\theta\check{\epsilon}\nu$, unde: from whence. Γένους δε ποίου χ' ωπόθεν μαθείν Βέλω Iph. A. 696. α. 406. Syn. see "Ŏθέν.
"Όποι, ubi? where? Heracl. 19. Syn. see

'Ŏ π o \tilde{i} os, et poët. 'O $\pi\pi$ o \tilde{i} os, α , $\tilde{o}\nu$, qualis: such as, what sort. Τοίφ ὅποῖος ἔοι τ. 77. a. 171. Syn. see Olos.

Ŏπŏs, οῦ, ὁ, coagulum: rennet. E. 902. Syn. Xulos

'Ŏποσος, et poët. 'Οπποσος, η, ον, quantus:

as much as. O. 7. Y. 238. Syn. Hooos, ooos, ήλϊκός.

'Ŏπŏτἄν, poët. 'Οππŏτἄν, 'Ŏπŏτĕ, et poët. 'Οππότε, quando: when. Αλλ' ὅπόταν δή Π . 62. Ο. 209. Λ. 670. Β. 794. Syn. "ὅτἄν, ὅτἔ, ἡνῖκᾶ, ημός, ἔπειδη, εῦτἔ.

'Ŏπὄτἔ. See 'Ŏπὄτἄν.

'Ŏπὄτ ἔρὄς, poet. 'Οππὄτ ἔρὄς, α, ὄν, uter: whether of the two, which. Kal των θέατων όποτέροι πλείους σκόπει Nub. 1096. Γ. 71. Πὄτἔρὄς, ἔκἄτἔρὄς.

Οπούντιός, ου, δ, Opuntius: of Opus, a city

in Locris. Οπουντίφ δ' οφθαλμόν Αν. 1294. Οπους, όεντος, ή, Opus: a city in Locris. Olymp. 9. 22.

Oππη. See Oπη. 'Οππὄθέν. See 'Ŏπὄθέν.

'Οππὄθί. See "Ŏπη.

Όπποιός. See Όποιός. 'Οππὄσὄς. See 'Ŏπŏσŏs.

'Οππὄτἄν. See 'Ŏπŏτἄν. 'Οππότε. See 'Ŏπόταν.

'Οππότξρός. See 'Οπότξρός.

'Oππὄτ ἔρωθ ἔν, ex utraque parte: on both sides.

"Οππως. See "Ŏπως.

Οπτάλεσς, et Οπτός, η, ον, assatus: roasted, broiled. Οπτάλεων α ρά τῆ πρότερη π. 50. Theoc. 7. Syn. Φρυκτός.

Οπτάνιον, ου, τὸ, culina, furnus: a kitchen, an oven for baking. Τουτί δ' ὄρᾶτε τοὖπτανίον ὑμίν κάλόν Ραχ 891.

Οπτάω, ήσω, torreo, asso: to roast, bake. ξ. 76. Syn. Ανθρακίζω, απανθρακίζω, έψεω.

Οπτεύω. See Όπτομαι.

Οπτήρ, ήρŏs, ό, speculator: an inspector, spy, scout. ξ. 261. Syn. Κάτοπτηρ, κάτοπτης, κάτάσκόπός, θξατής, ξπίσκόπός.

Οπτήρισς, ια, ιον (τα οπτήρια, pl. subaud. δωρα), id quod videndi causa datur, præsertim sponso; agnitio: the sum given for a sight; the present the bridegroom gave to the bride when he saw her without the veil; an acknowledgment. Παιδός αντ' οπτηρίων Ιοη 1127. Syn. Ανακάλυπτήρῖα, Ξεώρητρά.

'Οπτόμαι, Οπτεύω, video, inspicio: to see, behold, inspect. Med. 353. Av. 1061. Syn. Οπιπτεύω, επισκέπτομαι, βλέπω, επίβλεπω, οράω,

δέρκὄμαι.

See Οπτάλεσς. Οπτός.

Οπυίω, et Οπύω, ύσω, uxorem duco: to marry. Πρεσεύτατην δ' ώπυιε δύγατρων Ν. 429. "Οστις σ' ὅπύσει κὰκποἴήσεται γαλᾶς Acharn. 243. Syn. Γάμξω, σύνοικξω.

 $\tilde{O}\pi\omega\pi\dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, visus; oculus: a view, sight; the eye. Apoll. 2. 109. Syn. Όψίς, ώψ, βλέμμά, όμμά, πρόσοψίς. Ερ. Άγρυπνός, άγανόφρων, ίμερδεσσά, χάριεσσά, ήδειά, δάλερά, ερδεσσά.

Οπωπητήρ, ήρος, δ, inspector, speculator: an inspector, spy. Hom. Merc. 15. Syn. see Kar-

 $\mathring{O}\pi\omega\rho\alpha$, seu Ion. $\mathring{O}\pi\omega\rho\eta$, ης, $\mathring{\eta}$, autumnus: autumn. Χ. 27. Syn. Φθινόπωρόν, στάφυλη. Ερ. Τεθάλυῖά, ἄγλάὄκαρπός, ἡδίστη, αμπελόεσσά, ίμερδεσσά, γλαυκή, Διδνύσια, βρίθουσά, φυλλάς. ΡΗΒ. "Ωρα δπωρίνη, μνήστειρά Αφρδδίτης.

Οπωρίνος, η, ον, autumnalis: autumnal. 'Ως δ' οπ' οπώρινος Βορέης Φ. 346. The penult. of ŏπωρινός is uniformly long in Homer when the last syllable is long; but short in Hes. Op. 672. Eur. fr. incert. 169. 2., and in Martial. Epigr. 9. 13.: Si daret autumnus, mihi nomen ὅπώρἴνος |

"Ŏπωs, Ion. "Oππωs, sic, quomodo, qualiter, ut: so, how, like as, that. Hec. 398. A. 344. Syn.

Ως, ὥστἔ, ἴνα, ὄφρα. "Οραμά, άτος, το, visus, spectaculum: a vision, spectacle. Ανεφαίνετο δεινόν όραμα Hom. Batrach. 81. Syn. Όψις, ὅπωπη, δέργμα, Βέαμα, πρόσοψίς.

'Όρατος, η, ον, visibilis: visible. "Οθέν ουκ

ἔτι Νέιλος ὄρατός Theoc. 7. 114.

'ὄρἄω, imperf. ἔώρων, pf. ἔώρακἄ, f. όψὄμαι, video, aspicio: to see, behold. Οφθαλμοῖσῖν ορώσα 3. 459. Syn. Βλέπω, δέρκομαι, θεάομαι, άθρεω, κάθοράω, κάτοπτομαι, προσελέπω, νόεω.

Οργάζω, ἄσω, instigo; mollio, subigo: to excite; to soften, knead. Av. 839. SYN. Hap-

οξύνω, οργαίνω, μαλάσσω, δέψω.

Οργαίνω, Οργίζω, irrito, ira accendo: to irritate, exasperate. Œ. R. 335. Vesp. 223. Oργαίνω is also used passively. Trach. 549. and Alcest. 1125. Syn. Ερεθίζω, ταράσσω, παροξύνω, οργάζω, παραθήγω, εξορμαω.

Οργάνη, ης, ή, effectrix: effective. Androm.

1005. See below.

'Οργάνον, ου, τδ, opus; instrumentum: work; instrument. Χρύσωμ' Αθάνας τόδε πάλαιον όρ-γάνον Ιοη 1030. Syn. Τεῦχός, έργον. Ερ. Syn. Τεῦχὄς, έργὄν. Ερ. Λαϊνέὄν, Βέσκελον.

Οργάs, άδόs, ή, subaud. γη, locus sacer: a sacred place (field, meadow, or grove). Ορ-γάδας πόρεύεται Rhes, 278. Syn. Άλσος, τε-

Οργάω, impatienter appeto; tumeo, maturesco: to be eager for; to swell and ripen. Choëph. 447. Syn. Επίθυμεω, εφίεμαι.

Oργή, ηs, ή, indoles; ira: disposition, temper; anger. Orest. 484. Syn. Χόλος, μηνίς, κότος, θυμός, τρόπός. Εν. Τραχεῖά, δεινή, δύσίατος, κάκή, φαύλη, ασχήμων, άθανατός, βαρύθυμός, παράνομός, χάλξπη, αμφιλόγος, ήπιος, στυγιός, δικαία, άγρια,

Όργια, ων, τα, orgia, "proprie Sacra Liberi, abusive omnium deorum," Serv. in Virg.: orgies, the rites or mysteries of Bacchus or of any other god. Οργίοις ειλημμένον Lysist. 832. Syn. 'Ĭĕρἄ, μυστήρἴἄ. Ερ. Άσημἄ, Εύἴἄ, νυκτἴφἄῆ, φιλόθυτα.

Οργιάζω, sacra perago: to perform the sacred rites. Bacch. 410. See above. Syn. Ounπόλεω, ιέρεύω, δύω.

Οργίζω. See Οργαίνω.

Οργίων, ὄνός, δ, sacerdos sacrificus: an officiating priest. Οὔστἴνὰς ανθρώπους οργίονὰς εισἄγἄγοιτο Hom. Hym. 2. 389.

Οργνιὰ, âs, ἡ, ulna; juger: an ell, fathom; an acre. "ὄσον τ' οργνί ὅπἔρ αίης Ψ. 327. 'ὄρεγμὰ, ἄτός, τὸ, porrectio, extensio: a stratching out. Chamb. 409.

stretching out. Choeph. 420.

ὄρέγω, ὄρέγνυμἴ, (2) med. ὄρέγδμαι, (1) porrigo, præbeo: to stretch out, afford; (2) porrectis manibus prehendo: to take with outstretched hands; (3) cupio: to long for. Phoen. 101. A. 351. Hel. 352. Syn. Τείνω, εκτείνω,

πρότίθημι, πάρεχω, (2) εφίεμαι, ὅρεχθεω, ὁρμάω. Ορειδάτης, Ορεσσίβάτης, Ορεσίδρομός aut Ορεσσίδρόμος, Ουρειδρόμος, Ορειδρόμος, et Ορείπλαγκτός, ου, ό, ή, montivagus: mountain-tra-yersing. Ουδέ δήρ' όρειβάτην Philoct. 955. Antig. 356. Nonn. D. 2. 440. Bacch. 983. Iph. A. 1592. Thesm. 333. Syn. Όρειδς, δρεινόμδς, δρέστ ερδς, δρέσκους, δρεσκώδς, δρεσίτροφος, δρεσσινόμός.

Ορειδρόμος. See above.

Ŏρεινὄμός, Ŏρεσσϊνόμός, Ουρἔσἴβώτης, Ŏρἔσἴτρὸφός, Ουρείθρεπτός, η, όν, et Ορίτρεφης, εός, qui in montibus pascitur: mountain-fed. Herc. F. 364. Hes. Clyp. 407. Philoct. 1148. M. 299. Hec. 204. (ουρειθρέπταν). Apoll. 2. 34. Syn. see Ορειβάτης.

Όρειὄς, Ion. Ούρειὄς, ου, ὁ, ἡ, et α, ὄν, et Ορέστερός, α, όν, et Ορεστίας, αδός, ή, montanus, agrestis: of a mountain, mountainous, wild. Hec. 1092. Hom. Hym. 3. 244. X. 93. Z. 420.

SYN. see Opel6atns.

Ορείπλαγκτός. See Ορειβάτης.

Ορείχαλκός, ου, δ, æs montanum, orichalcum: mountain brass. Hes. Clyp. 122.

Ορεκτός, η, ον, porrectus; desideratus: ex tended, stretched out; desired. B. 543. Syn.

Ορέσεισς, ου, ό, Oresbius. Και Ορέσειον αιδλόμίτρην Ε. 707.

Ορεσίγονος, poët. Ορεσσίγονος, ου, ό, ή, montigena: born in the mountains. Ran. 1385. Eur.

fr. Xantr. 1. Ορεσίδρομός. See Ορειβάτης.

Ορέσιτρόφος. See Ορείνομος.

Ορεσκοός, Ορεσκώδς, ου, δ, ή, in montibus degens: dwelling in the mountains. Cycl. 247. A. 268. Syn. see Ορειβάτης, et Ορεινόμος.

Ορεσσίβάτης. See Ορειβάτης. Ορεσσίγονος. See Ορεσίγονος. Ορεσσίδρομός. See Ορειβάτης. Ορεσσινόμος. See Ορεινόμος.

Ορέστερός. See Όρειός.

Ορέστειδε, α, δν, Orestius: of or belonging to Orestes. Androm. 1246.

Ορέστης, ου, δ, Orestes: the son of Agamemnon and Clytemnestra. M. 139. Ερ. Αγάμεμνονίδης, τηλεκλυτός, πλήξιππός, φαίδιμός, Αργείδς, δύστηνδς, ἄθλϊδς, μητροκτδνδς, μητρδφόντης, ευπάτρίδης, δίδς. Phr. vid. passim in Eur. Orest. Θρεστίας. See Όρειδς.

Ορεύς, Ion. Ουρεύς, εως, Ion. ησς, 6, mulus: a mule. Ran. 290. Ψ. 116. Syn. Ημισνός.

Ορεχθέω, rugio; extendo me; valde cupio: to roar: to be stretched or prostrated; to desire eagerly, press towards. Theoc. 11. 43. Syn. Ορέγδμαι, επίθυμεω, εφορμάω, στένω, κινέω, συντἄράττὄμαι.

Ορεωκόμός, ov, δ, mulio: a muleteer. Thesm.

Ορθεύω, erigo: to raise up, support. 399. Syn. Ορθόω, ανακουφίζω.

Ορθιάζω, clamorem edo: to speak loudly, invoke aloud. Ορθιάζοντες γόοις Pers. 693. Syn. Εξορθϊάζω, επορθϊάζω, ροθιάζω, δρηνεω, μαντεύ-

Ορθίασμά, ἄτὄς, τὸ, verbum intenta voce prolatum: vociferation. Acharn. 1042. See above.

'Oρθĭŏs, a, ŏv, et ov, δ, ή, erectus, clarus: lofty. loud. Ορθία is also an epithet of Diana. Ορθίων κηρυγμάτων Soph. El. 683. Syn. Ορθός, ηχήεις, ύψηλός.

Ορθόθουλός, ου, δ, ή, recte consilians: rightly counselling, prudent. P. V. 18.

Ορθόδαης, εσς, ό, ή, recti peritus: knowing the right way, prudent. Ουδέ τον ορθόδα Agam. 990. Syn. Ορθόβουλός.

Ορθόδικαιός, ου, ό, ή, justus: just, upright. Eumen. 997. See Δἴκαιος.

Ορθόδικης, ου, ό, ή, recte judicans: uprightly judging. Pyth. 11. 15. See Δἴκη.

Ορθόθριξ, τρίχος, δ, ή, capillos erigens: raising

the hair. Choeph. 29. See Βἄθῦθριξ.

Ορθοκραιρός, η, ον, caput, cornua vel vela crecta habens: having the head, horns, or sails Βὄῶν ορθοκραιράων Θ. 231.

Ορθοκρανός, ου, ό, ή, erectum caput habens; eminens: with head erect; eminent. Καὶ τύμβὄν ορθόκρανον Antig. 1217. Syn. Ορθόκραιρός, ύψηλός, ορθοστάδιός.

Ορθόμαντεία, as, ή, vera vaticinatio: true prophecy. Agam. 1186.

Ορθονόμος, ου, δ, ή, recte distribuens: dis-

pensing justice. Eumen. 966.

Ορθόπολίς, ίος, δ, ή, civitatem recte constituens: rightly regulating a state. Olymp. 2. 14. See Πόλις. Syn. Αστύνομος.

Ορθόπους, πόδός, ό, ή, erectus: elevated.

Antig. 985.

Oρθόs, η, όν, rectus, erectus, porrectus: right, straight, correct, elevated, extended. Aj. 1254. Στάδαῖός, ιθύς, έμπεδός, ἄληθής.

Ορθοστάδιον, ου, τὸ, tunica reeta: a straight tunic without seam. Καὶ Κιμβέρικ' ορθοστάδια και περίβαρίδας Lysist. 45.

Ορθοστάδην, Ορθοστάδον, erecte: in an erect posture. P. V. 32. Ορθοστάδον ηέξοντο Apoll. 4. 1426. Syn. 'Ορθἴά, ορθῶs.

Ορθοστάτης, ου, ό, qui stat erectus; columna, signum arrectarium: which stands erect; a column, pillar, upright statue. Εμπύρους ορθοστάτας Helen. 546.

Ορθόστατός, η, όν, erectus: erect. Κλιμακων

ορθοστάτων Eur. Sup. 507.

Ορθόω, ώσω, erigo, dirigo, fulcio: to erect, regulate properly, to support. Hipp. 786. SYN. Ανορθόω, ορθεύω, ιθύνω, δίξπω, ευθύνω.

Ορθρεύω, mane surgo, mane vigilo: to rise early. Eur. Sup. 987. Syn. Εγρηγόρεω.

'Ορθρϊός, Ορθρϊνός, à, öν, matutinus: in the orning, very early. 'Ορθρϊός ουδέ τις οι δόλιχῆς morning, very early. Hom. Hymn. 3. 143. Ad ορθρίνος Schæf. in Steph. ed. Valpy, citat Jacobs. Anthol. 6. 105. 8. 34. Syn. Αίθριος, πρώιμος, πρώιος, πρώδς,

αμφιλύκος. 'Oρθρόs, ov, δ, ortus solis; tempus matutinum: the sun-rise; the morning. Hes. Op. 575. Syn. see Αμφίλυκη, et Hώs. Ερ. Δημισεργός, βἄθὔς, σ ἔλασφὄρὔς, φἄ ἔσίμβρὔτὄς, ἵ ἔρὔς, ῥὄδὄδάκ-

Ορθώνυμος, ου, δ, ή, rite nominatus: rightly named. Agam. 680. See Ανώνυμος.

Oρθωs, recte: rightly, clearly. Hipp. 1165. SYN. Αληθως, δικαίως, κάλως, εῦ.

Ορθωτήρ, ήρος, δ, director bonus: a good regulator. Pyth. 1. 109.

Ορίγανός, ου, ή, raro δ, origanum: wild marjoram. Καὶ βλέποντ' ὄρίγανον Ran. 603.

Οριγνάδμαι, appeto: to long for. Θηρών δριγνῷτ' αλλά Bacch. 1244. Syn. Θρεγόμαι, επίθυμεω, ὄρεχθέω.

'Ŏρίζω, termino, finio, definio: to terminate, fix, settle. Hec. 259. Syn. Αφορίζω, διορίζω,

περάτοω, τάττω, κρίνω.

Ορόμηλίς, ίδος, ή, pomum montanum: a wild apple. Ουδέ γάρ ουδ' ἄκυλοις ὄρομαλίδες Theoc. 5. 94.

Ορίνω, ἴνῶ, concito, cieo, commoveo: to excite, move, disturb. Εν άλγεσι θυμον όρίνης Λ. 791. Syn. Εξδρίνω, ἄνᾶταράσσω, διαταράσσω, δρδθύνω, κινέω, δρω, εξορμάω, πάροξύνω, πάραι*

θύσσω, δίεγείρω, έρεθίζω. "Ορίδν, ου, τό; "Ορισμά, άτδι, τό; "Όρδι, ου, δ, terminus, finis: a limit, boundary. 'Ωι ούτε γαίας ὄρι αν εκδαιμεν λάθρα Herc. F. 82. Iph. A. 952. Φ. 409. Syn. Τέρμα, περας, τελός.

"Ορισμά. See "Ορισν. Ορίτρεφής. See Ορεινόμος.

Ορκάνη, ης, ή, quicquid ita circumdat ut capiat: any thing which surrounds or encloses; a machine used in besieging cities; an inclosure, prison. 'Ορκάνας πέσούμενος Bacch. 601. Syn. Είρκτη, έρκος, δίκτυον. Εν. Πυργωτίς.

Ορκίον, ου, τὸ, victima sanciendi fœderis ergo cæsa; fædus jurejurando sancitum; jusjurandum: a victim sacrificed in making a treaty; a treaty; an oath. "Ορκία πιστά δέων Γ. 269. ΣΥΝ. Σπονδή, βρκός, συνθέσια, βρκωμά, αρθμός.

ΕΡ. "Αλίον, δίκαιον, κρυπτον.

"Ορκϊός, α, ὄν, qui jurejurando adhibetur, jurisjurandi præses; juratus, qui jurat: appealed to by oath or in swearing; sworn on one's oath. Νῦν δ' δρκϊόν σοι Ζηνά Hipp. 1029. Syn. Ένορκός, διώμυτός.

"Ορκός, ου, δ; "Ορκωμά, ἄτός, τδ, jusjurandum : an oath. Iph. T. 759. Eumen. 489. Syn. "Op-Εν. Γερούσϊσς, κράτερος, μεγάς, δεινός,

άγνος, ράδιος, πιστος, υπέρθιος.

'Ορκόω, 'Ορκωμότεω, juro, adjuro; in jusjurandum adhibeo: to swear, to adjure; to call on to swear. Lysist. 187. Antig. 265.

"Оркший. See "Оркоз. 'Ορκωμότεω. See 'Ορκόω.

'Ορμάθος, οῦ, ὁ, (1) ordo, series, catena: order, row, chain; (2) multitudo: a multitude; (3) latibulum: a hiding-place, cave. 'Ορμάθοϋ εκ πέτρης ω. 8. Syn. (1) Στίχος.

'Ορμάθω, poët. pro 'Ορμάσμαι, ire festino, proficiscor: to hasten to, to go. Τίνος ἄγαλμάτων ἴκἔτἴs δρμἄθω Androm. 851. (A double dochm.)

'Ορμαίνω, ανώ, moveo; animo volvo: to excite; to turn in the mind, ponder. B. 156. Syn. Ανασκόπεω, μερμηρίζω, φροντίζω, μαιμάω.

'Ορμάω, ήσω, moveo, impello, concito; moveo me, irruo, proficiscor; cupio: to move, urge, incite; to hurry, rush, advance; to desire. σ. 375. Syn. Εξορμάω, πάρορμάω, όρνυμί, όρούω, κινέω, έπείγω, παρέλαύνω, δρμάθω, δρμαίνω, έπίφἔρὄμαι.

'Ορμειά. See 'Ορμιά.

Ορμενίδης, ου, δ, Ormenides: the son of Ormenus. Ορμένιδαι κάλξοντές Call. 6. 75.

Ορμενίον, ου, τδ, Ormenium: a city in Thessaly. Οἱ δ' ἔχὄν Ορμἔνῖον Β. 734.

'Ορμένδς, ου, δ, Ormenus. Θ. 274.

Όρμενός, pro Ορόμενός, ab Όρω, seu Όρνυμί. q. v. P. 738.

'Ορμέω, stationem habeo; appello: to be in harbour; to land. Iph. T. 1044. Syn. Εφορμεω, δρμίζω, κάταπλεω.

Όρμη, ηs, ή; "Ορμημά, άτοs, τδ, impetus, conatus, studium, cupiditas: impulse, ardour, attack, violence, eagerness, desire, will. Eur. Sup. 1060. Β. 590. Syn. Επίθυμία, πρόθυμία, βουλή, Ερ. Αγρία, μέλεα, αυτόσσυτός, ακοσμός, λἄβρὄς, αντίζὄὄς, άσπἔτὄς, ἔλἄφρ<mark>ὰ, δύσμἄχὄς.</mark>

'Ορμῖὰ, 'Ορμειὰ, âs, ἡ, linea, seta; linum hami: a cord, a string of horsehair; a fishing-'Ορμίὰν τείνων με τις Helen. 1614. Theoc. line.

21. 11.

'Ορμίζω, ἴσω et ἴῶ, navem ad terram appello

to bring a ship to land. Iph. T. 1329. Syn. Ενορμίζω, κάθορμίζω, πρόσορμίζω, μέθορμίζω.

"Ορμός, ου, ό, (1) statio navalis: a naval station; (2) monile: a necklace. Apoll. 4. 1345. Syn. (1) Λιμήν. Ερ. (1) Στενόπορός, γείτων, κοιλός, ευπλόός, ακύμαντός, ναύλοχός, πόλυήράτος, (2) μεγάς, παμποίκιλος, πολυδαίδάλος, χρύσεός, εννεάπηχυς, περικαλλής, εύχρως.

Ορνάπετιον, ου, τό. See 'Ορνίς.

'Opveov. See 'Opvis.

Ορνίθαρχός, ου, δ, curator vel dux avium: leader or guardian of birds. Av. 1215. See Όρνις, ιθός.

Ορνίθειος, α, ον, ad aves pertinens: of birds. Av. 864. See 'Oρνϊς, ιθός.

Ορνιθεύτης. See Ορνιθόθήρας. Ορνιθίας, ου, aquilo aves abigens: a north wind which scares away the birds. Ορνιθίας ες την ἄγὄρὰν ἔλήλυθας Acharn. 877. Syn. Οιωνο-

Ορνίθιον, ου, τὸ, avicula: a little bird. Kal μην τα γ' ορνιθιά λίπαρα γ' είναι πρέπει Αν. 1590. See 'Oρνίς, ιθός.

Ορνιθόγὄνὄς, οῦ, ὁ, ἡ, ab ave natus: sprung from a bird. Orest. 1382. See 'Ορνἴς, ιθός.

Ορνιθόθήρας, Ορνιθεύτης, Ορνιχόλοχός, ου, ό, auceps: a bird-catcher. Οίμοι τάλας ορνιθόθήρα τουτωί Av. 62. 526. Isthm. 1. 6. Syn. Ιξευτής.

Ορνιθόμανέω, avium insano amore capior: to be bird-mad. Ορνιθόμανοῦσῖ πάντα δ' ἔπό τῆς ήδονης Αν. 1284.

Ορνιθοσκόπός, ου, δ, ή, aves inspiciens: observing birds, augural. Εις γὰρ πἄλαιον δῶκον ορνιθοσκόπον Antig. 1011. Syn. see Οιωνιστής.

Όρνϊς, gen. δρνιθός, Dor. όρνιχός, δ, ή; Όρνἔὄν, Βœot. Ορνἄπἔτἴὄν, Dor. Όρπἔτὄν, ου, τὸ, subst. (1) avis, ales: a bird; (2) gallus, gallina: a cock, hen; (3) augurium: an augury. Όρνις τνι μεγάροισι Ω . 219. Ενόπ $\hat{\eta}$ τ' ισάν όρνιθες ώς Γ . 2. Όρνιχες λάλαγεθντι Theoc. 5. 48. Ν. 64. Ορνάπετιοισι πόλεμον ηρά και μάχην Acharn. 877. Theoc. 29. 13. SYN. OLWVÖS, πτηνός, πτέρωτον, οιώνισμα. ΕΡ. Αίσϊός, πόδώκης, φίλη, δεξίὰ, εσθλή, τανύσίπτερός, σμικρά, λιγυρά, πετέηνή, αριστέρα, κακή, πτέρδεσσα, άπτερός, μελφδός, ἄοιδότἄτη, αιόλός, μελάνόπτερός, εύπτ ερός, η ερία, κούφη, φοινικολόφος, τάνυχειλής, γαμψώνυξ, τάχεία, αξρόφοίτης. Πἔτἔηνῶν έθνἔα.

Ορνιχόλόχος. See Ορνιθόθήρας.

Όρνυμι, Ορνϋω, Ορδθύνω, Όρω, concito, cieo, excito, hortor: to rouse, encourage, instigate. Αλλά σὕγ' ὁρνὕθἴ τοῦτὄν Ζ. 363. 'Ορνὕὄν ἐνδöν ἔοντες Μ. 142. Κ. 332. Φ. 335. Syn. 'Ορμάω, SYN. Όρμαω, δαρσύνω, πρότρεπω, δρίνω, πάροξύνω, κελεύω,

Ορόδαμνίς, ίδός, ή, ramusculus tenellus: a tender shoot. Ορόδαμνἴσἴν αιθάλἴωνες Theoc. 7. 138. Syn. Κλάδίσκος, κλάδος, βλάστημα, κλών, ακρέμων, πτόρθδς.

Ορδθύνω, f. τνω. See Όρνυμι.

'Ŏρŏs, ĕŏs, τὸ, mons: a mountain. Z. 347. Syn. Γήλδφός, λόφός, πρών, βουνός. Ερ. Άσκίον, ακροπολον, νιφοέν, σκισέν, μεγά, παιπάλοέν, περίφαινόμενου, οιδπόλου, ύψηλου, αιπύ, ακρίτόφυλλόν, αρίπρεπες, εινόσιφυλλόν, ζάθεον, κατάειμενόν ύλη, μάκρον, περιμήκες, χλωρόν, ίερον, νησαΐον, δάσκἴον, αλίμενον, μελέον, αβάτον, αγχιάλον, ηγάθεον, ηλίθατον, ηνεμοέν, περιμηκές, κλεινόν, κρανάον, ύψικαρηνον, θάμνοισι πέρισκέπές,

"ὄρός, ου, δ, a boundary. See "ὄρἴόν.

 $\check{O}\rho\check{o}s$ (1), $o\hat{v}$, δ , serum lactis: whey. ι . 122. Ορότυπός, ου, δ, ή, montem feriens: mountain-striking. Sept. Th. 85. See Τύπός.

Ορούω, concitus feror, ruo, aggredior: to hurry, rush, attack. Iph. T. 298. Syn. Eνδρούω, ἔπὄρούω, δρμἄὄμαι, ἔπἴπίπτω, ἔφορμἄω, **ἔ**φάλλὄμαι.

Ορόφη, ηs, η, contectio conclavis aut thalami aut ædis; tectum: the ceiling of a house, a roof. Nub. 173. Syn. Ορόφος, στέγη, στέγος, τ ξραμνόν, κόρυφή.

Ορὄφἴαs, ου, in camera degens: dwelling in e roof. 'Υπό τῶν κἔρἄμιδων 'Ηλίαστὴς ὄρὄφίας the roof.

Vesp. 206.

'ὄρὄφὄς, ου, δ, (1) arundo fluvialis in tegendis ædibus usurpata: a reed used in thatching houses; (2) camera: a ceiling, vaulted roof. Ion 1143. Syn. ὄρὄφή.

'Ορπετον. See 'Ορνεον.

Όρπηξ, ηκός, et Dor. Όρπαξ, ακός, δ, (1) surculus: a sucker, shoot; (2) spiculum, hasta: a shaft, lance. Φ. 38. Θεσσάλον δρπακ' (monom. anap.) Hipp. 221. Syn. Κλάδος, κλάδισκος. Ερ. Αμπέλδεις, τάνάδς, χλδέρδς, Θεσσάλδς, ευθάλής.

Ορρόπυγιον, ου, τό; 'Ορρός, ου, ό, pars subjecta testiculis; sacri ossis extremum; podex: the rump, &c. Κάτα το στομ' άδειν η κατα τουρρόποντον Nub. 158. Lysist. 963. Syn. Πυγή, πρωκτός.

'Ορρός. See above.

Ορρωδέω, formido: to fear, dread. Eur. El. Syn. Δείδω, φόθεσμαι, φρίσσω, εκφόθε**ὄμαι, ὄκνξω, ταρβξω.**

Ορόωδῖα, αs , $\dot{\eta}$, metus: fear, alarm. Εξ $\ddot{\epsilon}\pi\lambda\eta\xi^{\prime}$ ορρωδία Ιοη 406. ΝΥΝ. Δείμα, δέσς, φόδος,

Ορσίκτυπός, ου, ό, ή, qui fragores concitat: loud-sounding. Olymp. 10. 97. See Κτύπός. Syn. see Βἄρὕβρἔμἔτης.

Ορσίλοχος, ου, ό, Orsilochus. Ορσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτἔ E. 547.

Ορσὄθύρα, as, ή, janua conclavis secundaria, in superiorem ædium partem admittens: a side door to a hall, leading to the upper chambers. Ορσόθυρα δε τις έσκεν χ. 126.

Ορσὄλόπεύω, Ορσὄλόπεω, vexo, agito : to harass, distract. Hom. H. Merc. 308. Pers. 10. Syn. Τἄράσσω, Βὄρὕδἔω, δἴἄτἄράσσω, ἄνἄτάράσσω, πόλξμξω.

Ορσόλοπος, ου, ό, ή, turbulentus, vexans: turbulent, tormenting. Anacr. 116.

Όρσομαι, Ion. ex futuro verbi Όρω, concito me, surgo: to rise. 'Ορσξο Λαομέδουτιαδη Γ. 250. ΒΥΝ. Ανίσταμαι, αναίσσω.

Ορσότριαίνης, ου, δ, tridentem impellens: trident-moving. Olymp. 8. 64. See Tpiaiva.

Ορτάλιχος, ου, ό, et Ορτάλιχεύς, et Ορτάλις, ἴδος, ή, pullus implumis: a chicken. Ονδ' όποτ' ορτάλιχοι Theoc. 13. 12. Nicand. A. 228. τάλις αιχμητήσιν Nicand. A. 295. Syn. Νέοσσός. αλέκτωρ.

Ορτίλοχός, ου, ό, Ortilochus. Οίκῷ ἔν Ορτίλόχοιό φ. 16.

(1) The young scholar will easily recollect the difference (1) In eyoung scnoar will easily recollect the difference between éges, a mountain, and éges, a limit or boundary, because though they have the same accent, the gender and declension are not the same, and the breathing is different; and between éges, a limit, and egès, whey, be-cause, though they are of the same declension, they agree neither in accent nor in breathing.

Ορτύγια, as, ή, Ortygia: an ancient name of Delos; also a small island near Syracuse. τυγίης κάθυπερθέν ο. 403.

Όρτυξ, ϋγός, δ, coturnix: a quail. Καὶ γἄρ

ηκέν όρτυγι Αν. 1297. Ερ. Οικόγενής.

Ορτυγόμήτρα, as, ή, coturnicum matrix: a mother quail, a large quail. Καὶ Λητοί ορτϋγόμήτρα Αν. 871.

Ορυκτός, η, όν, fossus : dug. O. 179. SYN.

Σκαπτός, κάτωρυχής, κάτώρυξ.

Ορύμαγδός, οῦ, ὁ, sonus asper et impetuosus: a clash, din, clamour. Βάλων ὄρυμαγδον έθηκεν 235. Syn. Θὄρὕβὄς, κτϋπός, ὅτὄβὄς, τἄρἄχὴ, κραυγή, ψόφος, κτύπος, πάταγος. ΕΡ. Πόλυς, αζηχής, μεγάς, σιδήρειος, αργάλεος.

Ορύσσω, ξω, fodio: to dig. H. 341.

Δἴορύσσω, σκάπτω, τἄφρεύω, εξορύσσω.

Ορφάνευμά, άτός, τό; Ορφάνία, ας, ή, orbitas: an orphan or destitute state. Ορφάνευμ' ξμών τέκνων Herc. F. 545. Ad σρφάνῖα Schæf. in Steph. ed. Valpy, citat Jacobs. Anth. 8. 114. Syn. Ατέκνία, ἄπαιδία, ἔρημία.

Ορφάνεύω, Ορφάνίζω, orbo, orbum reddo: to bereave, render destitute. Alcest. 308. 407.

See above. Syn. Ερημόω.

Ορφάνία. See Ορφάνευμά. Ορφανίζω. See Ορφανεύω.

Ορφάνϊκός, et Ορφάνός, η, δν; et Ορφάνιστης, οῦ, ὁ, orbus quovis propinquo, viduus, desertus, privatus: deprived of a relation, orphan, destitute. Παίδες δ' ορφανικοί Λ. 394. Eur. El. 914. Aj. 512. Syn. Χηρός, ĕρημός.

Ορφάνιστής. See Ορφάνϊκός.

Ορφάνος. See above.

Ορφειόs, α, όν, Orphicus: of Orpheus. Alcest.

Oρφευς, εως, et Ion. ησς, δ, Orpheus. Med. 543. Ερ. Ευαίνητός, Θρήϊξ, Θρηϊκίδς, φορμίκτης, σάτηρ ἄοιδας.

Ορφναΐος, α, ον, et Ορφνός, η, ον, tenebricosus, niger: dark, black. Orest. 1224. Ad ορφνός seu όρφνὄs ed. Valpiana Thesauri Stephan. citat Nicand. O. 656. Syn. Σκότεινός, δνόφερός.

Όρφνη, ης, ή, tenebræ, nox: darkness, night. Ιοη 955. ΕΥΝ. Αχλύς, σκότος, ζόφος, νύξ. ΕΡ. Πύκνη, δύσαίθρϊός, μελαινά, δνόφερα, σκότια, δλδὰ, λὕγρα, αχλῦδεσσα.

Ορφνός. See Ορφναίός.

'Ορχάμὄς, ου, δ, princeps, dux: a chief, a mmander. 'Ορχάμε λαων Ξ. 102. Syn. commander. Ήγεμων, αρχός, αρχηγός, αρχηγέτης, ήγητήρ.

'Ορχάτος, 'Ορχός, ου, ό, series satarum arborum, viridarium: a row of trees, avenue, shrubbery, orchard. Μέγας δρχάτος αγχι θυράων n. 112. 127. Syn. Ογμός, κηπός. Ερ. Αμπέλόεις, νείατός, ην ξμόεις, όπωρίνδς. Phr. see η.

Ορχέδμαι, salto, tripudio: to dance. Σ. 594. Syn. "Αλλύμαι, χόρεύω, ἄνἄχόρεύω. Рня. Εμμελεως κραιπνοισί πεδον βήσσωσι πόδεσσι Apoll.

Ορχηθμός, οῦ, ὁ; 'Ορχημά, ἄτός, τό; Ορχησμός, οῦ, ὁ; Ορχηστὺς, ὕός, ἡ, saltatio : dancing. ψ. 134. Aj. 699. Eumen. 373. Τολ δ' ορχηστύϊ καϊ ἄοιδῆ ρ. 605. Ερ. Αμύμων, Νύσσιον, αυτόδάξς, ίμξρόεις. Ρηκ. Ανάθημά δαιτός.

Ορχηστήρ, ηρός, et Ορχηστής, οῦ, δ, et Ορχηστρίς, ίδός, ή, saltator: a dancer. Σ. 494. Ω. 261. Ran. 517. Syn. Χόροιτυπίησιν άριστός, χόρευτής, χόρητίς, εθτίς.

Ορχηστύς. See Ορχηθμός.

Ορχίλος, ου, δ, orchilus: the golden-crown wren. Βασίλευς έστ' ορχίλος όρνις Av. 569.

Ορχίπεδαω, testiculos contrecto. Ουκ ωρχίπέδησας ων έμοι πατρικός φίλος Αν. 142.

Ορχϊπέδου, ου, τό; 'Ορχϊς, έως, ό, testiculus, testis. Ελξει Αυραξ' αυτον λάβων των ορχϊπέδων Plut. 955. Nub. 713. Syn. Λακκόπεδόν.

'Oρχίς. See above.

Ορχομένος, οῦ, ἡ, Orehomenus: a city in Bœotia, and another in Arcadia. B. 511. Ep. Πὄλὔμηλὄς.

Όρχος. See Όρχα Όρω. See Όρνυμι. See 'Opyauos.

"Ŏs, ħ, ð (ŏ), qui, quæ, quod; suus': who, which; his own. a. 1. SYN. "Οσκέ, δστέ, δστίς, ότις.

'Ŏσἄκἴ, seu 'Οσσἄκἴ, quoties: as often as. 'Οσσάκι δρμήσειε Χ. 194.

'Ŏσημἔραι, quotidie: daily. Vesp. 479. Syn. Επ' ημάρ, κάθ' ημέραν.

Όσιη. See "Οσιός.

"Ŏσĭŏs, α, ŏv, sanctus: sacred, proper. "Ŏσĭos δε γ' ετερόν δυδμά τιμωρών πάτρί Orest. 540. Homer uses the feminine 'Ooin as a substantive. Damm remarks: "In poëta solum occurrit fœmininum elliptice et Ionice quasi substantivum positum, ή δσίη, jus, fas, mos." Syn. "Aγίος, δίκαιός, ευσέβης, ίξρός.

'Ŏσϊοω, sanctum reddo; expio: to render holy; to expiate. Bacch. 114. See above. Syn. Ay-

νίζω, εφάγνίζω, κάθαίρω.

'Οσίωs, pie: piously, properly. Παίδ' ουχ ὄσίως σον αποκτείνας Hipp. 1282. Syn. Δικαίως.

Οσμή, Οδμή, ης, ή, odor: smell, perfume, stench. Eur. El. 498. δ. 406. Syn. and Ep. see

"Ŏσös, poët. "Οσσös, et 'Οσσἄτϊös, α, ὄν, quotus, quantus: how many, how great, as many as. Hec. 140. B. 845. 'Οσσάτιον τε και οίον Ε. 758. Syn. see 'Ŏπŏσŏs.

'Οσσα, ης, ή, (1) vox divina et ominosa; fama: prophetic voice; a report; (2) Ossa: a mountain in Thessaly. Όσσἄ δ' ἄρ' ἀγγέλος ῶκἄ ω. 412. λ. 314. Syn. (1) Φάτις, φήμη, αυδή, κλέηδων, ομφή. Ετ. (1) Αρτιέπης, πάτρια, άμβρότος, ἔρὰτὴ, ἔρὰτεινὴ, χρυσἔα.

'Оσσакі. See 'Оσакі

'Οσσατίος. See "Οσος.

Όσσόμαι, Οττεύόμαι, specto: to behold. β. 152. Lysist. 597. Syn. see 'Οπτόμαι.

'Οσσίχος, η, ον, quantulus: how little. 'Οσσιχον εστι το τύμμα Theoc. 4. 54.

"Οσσός, η, όν. See "Όσός.
'Οσσός, ἔός, τός, 'Οσσός, ου, ό, oculus: an eye.
'Ρίζας ἔν όσσοις Herc. F. 928. 'Οσσός no where occurs in the singular, except in Eustath. dat. sing. δσσει: the dual δσσε, frequent in Homer, is derived from όσσδς, τὸ, by apocope for όσσἔξ. Syn. Όμμα, οφθαλμός, ώψ. Ερ. Αδάκρυτον, αί-

μάτὄἔν, δεινόν, πἔρἴκαλλές, φάεινόν, δἴάστρόφον. Οστέον, ου, τό, os: a bone. τ. 451. Er.

Λευκόν, μυέλδεν, τάμεσιχρόδν.

'Οστϊνός, η, όν; Οστόφυης, ϵός, δ, η, osseus: of or belonging to the bone. Toîs οστίνοις φυσητέ Acharn. 863. Batr. 288.

Όστλιγξ, ιγγός, ή, scintilla; cirrus: a spark; a lock of hair. Apoll. 1. 1297. Syn. (2) Βόστρύχδς.

Οστὄφυής. See Όστινός.

Οστρακίνδα, sieut in ludo testarum: as in the play with shells. "Ωστ' εί συ βριμήσαιο καλ βλέψειας οστρακίνδα Eq. 855. H. Steph. in his Thes. makes οστράκινδά a substantive, and ex- Hom. Hymn. 3. 112. Syn. Χθόνϊός, χθάμάλος plains it, Ostracorum lusus: but in the passage above quoted, οστρακίνδα-must be taken adverbially, and βλέπειν οστρακίνδα will denote, to carry ostracism in the look.

Οστρακόδερμός, ου, ό, ή, cui testa loco cutis est: covered with a shell instead of a skin.

Batrach. 286. See below.

Όστρἄκὄν, ου, τὸ, testa: a tile, pot, shell. Ποῦ 'στῖν ἡ τοῖς οστράκοις Ran. 1305. Syn. see

Οσφραίνόμαι, f. οσφρήσόμαι, 2. a. ωσφρόμην, odoror, olfacio: to smell. Plut. 896.

Οσφραντήριος, α, ον, olfactorius: having the power of smelling, sensible. Καὶ μυκτῆρες οσφραντήριοι Ran. 893.

Οσφύς, τός, ή, lumbus: the loins. P. V. 506.

SYN. 'Paxis, itús.

'Οσχός, ου, δ; 'Οσχη, ἡ, palmes: a shoot. Acharn. 997. Nicand. A. 108.

Οτλεύω, Οτλέω, tolero, sustineo: to endure, sustain. Κάμάτον πόλυν οτλεύουσι Apoll. 2. 1010. 4. 1227. Syn. Υπόμενω, υπόφερω, τλημί, μόγεω,

'Ŏτλös, ov, δ, labor, ærumna: labour, hardship, trouble, misery. Πανδόκοῦσἄ παιδίας ότλον Sept. Τh. 18. Syn. Κάμάτος, πονός, μόχθος, κόπος,

Ŏτὄβέω, strepito: to make a noise. P. V. 591. Syn. Θὄρὔβεω, πλάτάγεω, ηχεω, ὅμάδεω, ψὄφεω.

'Ŏτŏ6ŏs, ov, ό, strepitus, tumultus: a din, tumult. Hes. Theog. 709. Syn. Ορύμαγδός, πάτάγος, ηχός, δόρυθός, ψόφος, ομάδος.

Οτότοl, hei! heu! ah! ah! alas! Orest. 1387. The syllable is frequently repeated several times,

as στοτότοτοι, στοτότοτοτότοτοί.

Οτοτύζω, dico ότοτοί, lugeo, fleo: to lament, grieve. Phœn. 1054. Syn. Αιάζω, ἔπὄτὄτύζω, δρηνέω, κλάω, ἄνὄτὄτύζω, ἔλέλίζω, γὄἄω, ὄδύ-

ὅτρἄλἔως, alacriter: readily. Τοὶ δ' οτράλἔως

κπίθοντο Γ. 260. Syn. Αλψά, τάχτως.
 Οτρεύς, τως, Ιοπ. ήδς, δ, Otreus. Λαούς
 Οτρήσς καὶ Μόγδόνδς Γ. 186. Ερ. Ονόμάκλυτός.

Ŏτρηρός, ρὰ, ρόν, celer, sedulus: quick, ready, active, diligent. Και οτρηρώ δεράποντε A. 321. SYN. Οξύς, τάχυς, σύνεργός.

Οτρυντύς, τός, ή, instigatio, stimulus, jussum: an incentive, command. Λαῶν οτρυντύν πότιδέγμενός Τ. 234. Syn. Πρότροπη, δρμη, κελευσμά.

Οτρύνω, f. ϋνῶ, Ιοη. ϋντω, et Ιοη. Οτρυνέσκω, incito, instigo, adhortor: to incite, exhort. 'Ăρηs ώτρυν Εμέτελθών Ε. 461. Ω. 24. Syn. Εξότρύνω, επότρύνω, παρότρύνω, όρω, κελεύω, όροθύνω, όρνυμί, ορνύω, παρακάλεω, εγκελεύω.

Οττεύδμαι. See Όσσδμαι.

Οττόθεω scribi debet Οτόθεω. Porson, Orest. 1387., on the word οτοτοί, remarks: " Οττοτοί Ald. solenni errore, qui et in otoseiv frequenter occurrit.

Oυ, Ουκ, ante aspirat. voc. Ουχ; necnon Ουχί, non: not, no. Θ.28. Z.129. Ε.185. Ουχί μεθίει

Oῦάs, ἄτὄs, poët. pro Oῦs, ῶτὄs, τὸ, auris: an 'Υπ' οὐάτος έγχει μακρῷ Ν. 177. Αj. 149. SYN. Ακόή. Εν. Δύσμαχον, ευμένες, θελγό-

Ουάτιός, α, όν, auritus: long-eared, listening. Τρεις δε πόρ' ουάτιους Call. 3. 91.

Ουδαίος, α, ον, humilis: on the ground, low.

έγγειός, επιχθονίος, κάταχθονίος.

Ουδαμά, Dor. pro Ουδαμή, Ουδαμοῦ, Ουδαμως, nullo modo, nusquam, in nullum locum: by no means, no where, to no place. Ουδάμα τοι σύνšβα πὄθἔσαι Theoc. 10. 8. Antig. 886. 189. Œ. C. 805.

Οῦδας, ατός, Οῦδός, ἔός, τὸ, pavimentum, solum, humus: the ground, pavement, floor. Κάρη δ' εις οῦδάς ὄρᾶται Hes. Op. 532. E. 734. S_{YN} . Δἄπἔδὄν, $\gamma \hat{\eta}$, ἔδἄφὄς, ὄδὄς (οδός). E_{P} . Φὔσίζοον, στυφέλον, ευρυχορον, θέσκελον, γενεθλίον.

Ουδενόσωρός, ου, δ, ή, nulla cura dignus, vilis:

deserving of no care, worthless. O. 178.

Oυδος, οῦ, ὁ, limen: a threshold, step. Theog. 749. Syn. Βάθμος. Ερ. Αύλειος, ξεστος, λάϊνὄς, αστεμφής.

Οῦδόs, pavimentum. See Οῦδάs.

Οῦθἄρ, ἄτὄς, τὸ, uber, mamma; fertilitas: a breast; richness. Οῦθἄρ ἄρούρης I. 141. Syn. Μαστός. Syn. Γλϋκέρου. Ουκ. See Ov.

Ουκάλεγων, οντός, δ, Ucalegon. Ουκάλεγων τε καϊ Αντήνωρ Γ. 148.

Οῦλἄ, vehementer: violently, loudly. Οῦλἄ κάτεκρόταλιζου Call. 3. 247.

Ουλάμὄς, οῦ, ὁ, confertum agmen, globus: a thick body of troops, a throng. Ουλαμόν ανδρών Υ. 379. Syn. Άθροισμά, λόχος, τάξις, δόρδδος, μάχη, είλη, ὄμιλός.

Ουλή, ηs, ή, (1) hordeum, mola salsa: barley, the salt cake offered in sacrifice; (2) cicatrix: a scar. Eur. El. 573. Syn. Ουλόχὔτη, (2)

ωτειλή, κηλίς.

Ούλἴος, Οῦλος, ου, ὁ, ἡ, (1) integer, plenus, fortis: entire, complete, thick, brave; (2) perniciosus: destructive. Ούλἴος αστήρ Λ. 62. Π. Syn. "Ολός, δάσυς, (2) όλοός, όλεθρίος.

Ουλὄκἄρηνὄς, ου, ὁ, ἡ, pleno et comis bene obsito capite: having a bushy head of hair. Μελανόχροσε ουλοκάρηνος τ. 246.

Ουλομένος, a. 2. ab Όλλυμι, q. v., perniciosus; perniciei datus: pernicious; abandoned. λ. 409.

Οῦλὄν, ου, τδ, gingiva: a gum. Choëph. 885. Ουλόπους, πόδός, integros pedes habens: soundfooted. Hom. Hym. 3. 137.

Οῦλός, η, ὄν. See Ούλἴος and "Ολός.

Ουλόχυτη, ης, ή, mola salsa: a salt cake. Καϊ ουλόχύτας ανέλοντο Β. 410. Syn. Ουλή, πρόχύτη, πρόχυσις.

Ούλυμπός. See Όλυμπός.

Ούλω, bene valeo, sum felix: in imperat. salve: to be well, to be prosperous; imperative, farewell. Οῦλἔ τἔ καὶ μἔγἄ χαῖρἔ Ω. 401. Syn. Εῦ πράσσω, ὕγἴαίνω, ευτὕχεω.

 $O\hat{v}\nu$, ergo, igitur: therefore, then. Γ . 21.

Οΰν κά. See "Εν κα. Ούν ομά. See 'Ον ομά.

Οῦρὰ, ων, τὰ, i. q. Οῦροι, Ion. pro"ὄροι, termini : limits. Οῦρὰ κὰτωμάδἴοιὄ Ψ. 431.

Ουρά, âs, ή, cauda: a tail. Rhes. 780. Ep. Λάσϊός, τάνυτριχός.

Ουραίος, α, ον, ad caudam pertinens: of or belonging to the tail. Ψ. 520.

Ουράνίδης, ου; Ουράνίσς, α, όν; Ουράνίων, ωνός, coelestis: celestial. Ουράνίδη μεγ' ἄνακτί Hes. Theog. 486. Herc. F. 754. Τόδ' ήγάγον ου-ράνίωνες Ω. 547. Syn. Επουράνίδς, αιθέριδς, Ολύμπϊός, ουράνοῦχός.

Ουράνδδεικτός, ου, ό, ή, a cœlo ostensus:

shown from heaven. Έλίσσεται ουράνοδεικτος Hom. Hym. 31. 4.

Ουράνοθέν, et Ουράνοθί. Vid. adnot. in voc.

Ουρανόμήκης, εσs, δ, ή, ad coelum porrectus: towering to the sky, very lofty. Ουράνομήκη ρήξατε κάμοί Nub. 356.

Ουράνονικός, ου, δ, ή, coelum superans: con-

quering heaven. Æsch. Sup. 172. See Νίκη. Ουράνδς, οῦ, ὁ, cœlum: heaven, the sky. Ουράνοῦ τέμνων ὅδόν Phœn. 1. SΥΝ. 'Ολυμπός, αιθήρ. Ερ. Αστέρδεις, ευρύς, μέγας, μέσδς, πόλυχαλκός, σιδήρεσς, χάλκεσς, άμβατός, αιγλήεις, πολυνεφελος, ηνεμοεις, άφθιτος, αστερωπος, άστρα φέρων, αιπύς, δινήεις. ΡΗΒ. "Υπάτον ευρυτίμου δωμά Δίος, χαλκοπέδος θέων έδρα, θέων έδος, Διός χαλκόβατές δωμά, Ζηνός Βρόνος, δωμά Διός νέφεληγερεταό, Ζηνός πόλυχρυσός οικός.

Ουράνοῦχος, ου, δ, ή, cœlum tenens: celestial.

Choëph. 947. See above.

Ούρειός, Ion. pro Όρειός, q. v. Ουρειδρόμος. See Ορειδάτης. Ουρείθρεπτος. See Ορεινόμος. Ουρέσι 6ώτης. See Ορεινόμος.

Ουρεύς, Ion. pro Ορεύς, εως, Ion. ηός, δ. Quidam intelligunt hoc 1. mulum ; sed Damm. et Heyn. intelligunt custodem, quo sensu usurpatur ουρός: a guardian. 'Η τινά γ' ουρήων διζήμενος ή τιν' **ἔταίρων Κ. 84.**

Ουρέω, meio: to make water. Thesm. 614.

SYN. Ομιχέω, κάτουρέω.

Ουρητίαω, micturio: to desire to make water. Αμίς μεν ην ουρητιάσης αυτή Vesp. 803.

Ουρίαχος, ου, δ, ima hastilis pars: the bottom part of a spear. Καϊ ουρίαχον πελεμιζεν N. 443. SYN. Σαυρωτήρ.

Ουρίζω, ἴσω, et Attic. ἴω, vento secundo proveho: to bring with a fair wind. Œ. R. 714. Ούρϊός, α, ὄν, secundus: prosperous. Πνεθμά δ' έξετ' ούριον Helen. 1662. Syn. Επιδέξισς, εύ-

Ουρίοστάτης, ου, ό, prospere institutus: prosperously established. Θηλύν ουρίοστάταν Choeph.

807. Vid. Blomf.

φόρος, ευτύχης, ευήνεμος.

Οῦρον, τὸ, urina: urine. Nicand. @. 303. Οθρός, ου, δ, (1) ventus secundus: a fair wind; (2) custos: a guardian. Troad. 20. Syn. (2) Φύλαξ, σωτήρ. Ερ. (1) Ίκμενός, ἄπήμων, επαιγίζων δι αιθερός, κάλος, λάβρος, λίγύς, ἔπἴλιγὖς, κάλλιμός, πνείων, πλησίστιος, κραιπνός, σωτήριός, (2) πιστός, ότρηρός.

Oυρόs, οῦ, δ, locus paululum cavatus per quem navis in terram subducta aut recens ædificata in aquam deducitur et demittitur: the stays, the hollow, down which a ship is launched. B. 153.

SYN. 'OAKÖS.

Ουρός, ου, δ, terminus: a bound. Φ. 405. Ουρός, εσς, το, mons: a mountain. Ξ. 397. Οῦς, ωτός, τό. See Οῦἄς.

Ουσία, as, ή, facultas, substantia, res: means, substance. Ουσίας έκαστος η Helen. 1252. Syn. Περίουσία, χρήματα, κτήματα, υπαρξίς. Ίκανη, σύχνη.

Ουτάζω, Ουτάω, Ούτημι, et Ion, ούτασκον, et ουτήσασκόν, cominus vulnero: to wound, stab. Ούταζον σάκδς ευρύ Ν. 552. κ. 356. Λ. 658. O. 745. Χ. 375. Syn. Τίτρώσκω, νύττω, πλήσσω, τύπτω.

Ουτίδανδε, ή, δν, homo vel res nihili: good for nothing. Καϊ ουτίδανδς καλξοίμην Λ. 390. Syn. Ατιμός, ἄνἄρἴθμἴός, φαῦλός, ασθένής.

Ούτις, Ούτι, nemo: no one. Ούτις επειτα

 $O\hat{v}\tau$ is, ids et idds, acc. in, δ , η , fictum proprium nomen ab Homero: Outis or Utis. Οῦτῖν έγω πυμάτον ι. 369.

Οὖτὄς, αὕτη, τοῦτὄ, (1) hic: he, she, it; (2) heus: harkye. Γ. 178. Οὖτος τἴ πάσχεις Hec.

Οὕτω, et Οὕτως, sic, ita: so, thus. B. 120. A. 131. Syn. 'Ωs, ŏμοίωs.

Oυχ et Ουχί. See Oυ.

 \mathring{O} φειλέτης, ου, δ ; \mathring{O} φειλέτις, ίδος, $\mathring{\eta}$, debitor: a debtor. Aj. 590. Rhes. 965.

ὄφείλω, 2. a. ώφελου, debeo: to owe, to be one's duty. Alcest. 728. On the various usages of this word, see Steph. Thes. Syn. Δει με.

Οφέλλω, debeo; augeo, amplifico, adjuvo: to owe, to be one's duty; to augment, benefit. The interpretation of debeo is here given to Οφέλλω, because it is sometimes used Ionice for ὄφείλω, T. 200. Ξ. 84. and other passages; but it must be remembered that Οφείλω is never used in the sense of, " to increase." Syn. Οφείλω, ὄφλέω, αύξω, αυξάνω, ωφελέω, επίδι-

'Ŏφελός, εός, τὸ, utilitas, commodum, augmentum: usefulness, benefit, profit. P. 152. S_{YN} . Ω φέλημα, ωφέλεια, ωφέλησις, δνησις, έπικουρία, αύξησίς, κέρδὄς.

Οφέλτισς, ου, δ, Opheltius. Οφέλτιον ηδ'

Αγέλαον Λ. 302.

Οφθαλμία, as, ή, ocularia ægritudo: a disease or soreness in the eyes. Ταύτης ἄπαλλάξειν σε της οφθαλμίας Plut. 115. Syn. Λήμη.

Οφθαλμἴἄω, ægritudine oculorum laboro: to

have sore eyes. Ran. 193. See above.

Οφθαλμἴδἴον, ου, τὸ, ocellus: a little eye. Ĭδοὺ δἔχου κέρκον λἄγὼ τὼ ³φθαλμἴδῖω πἔριψῆν

(vers. hipponact.) Eq. 909. Οφθαλμός, οῦ, ὁ, oculus: an eye. O. 668. Syn. see Όμμα. Ερ. Πρόθυμος, όλος, συγγευής, ἄὖπνὄς, ἱμĕρὄεις, οξὕς, γλὔκὕς, ἡμĕροσκὄπὄς, κυκλότ ερής, μεγάς, κάλος, στίλθων, φωσφορός.

Οφθαλμότεγκτός, ου, δ, ή, ex oculis manans: streaming from the eyes. Alcest. 185.

Οφθαλμώρυχος, ου, ό, ή, oculos effodiens: digging out the eyes. Αλλ' οδ κάρανιστήρες οφθαλμώρυχοι Eumen. 186.

Οφίουχος, ου, δ, anguitenens: the name of a constellation. Κατάγει μογέρον Οφιούχον Arat. Ερ. Αιγλήεις, βριαρός, φαεινομένος.

Όφις, ιός, εός, et εως, acc. δφίν, δ, serpens, anguis: a serpent. 'Ως πάρειας ων δφις Plut. Syn. Δράκων. ΕΡ. Γοργωπός, αιδλός, αιδλόνωτός, δεινός, πίκρός, δηλήμων, δλόδς, ουλόμένος, χθονίος, αμφιέλικτος.

Οφιώδης, εός, δ, ή, anguinus, plenus anguium: snaky, covered with snakes. Olymp. 13. 89.

See ὄφἴοῦχὄς.

Οφίων, ὄνός, δ, Ophion. Πρῶτὄν Οφίων Ευρύνομη τε Apoll. 1. 503.

ὄφλισκάνω, ὄφλω, f. ήσω, damnor, crimini obnoxius sum: to be fined or condemned, to be charged with. Πάτηρδ ές αὐτόν ἄμαθΐαν ὅφλισ-κάνει Phoen. 775. Ου γελωτά δεῖ σ' ὅφλειν Med. 405.

'ὄφρά, ut, quo, donec: in order that, until. Όφρα έπος είποιμι Χ. 393. Syn. Όπως, ώς, ίνα,

Οφρύη, ης, Οφρύς, τός, ή, supercilium: an eye-brow, a brow. Στράτον λέπαίαν δ' οφρύην

κάθήμενος Heracl. 395. Hipp. 290. Ερ. Στυγνή, ουλή, κυάναυγής, κυάν κα, αμβρόσια, μελαινά, φαιδρά, ἔρἄτή.

Οφρυσεις, εσσά, έν, excelsus, superbus: built on the brow of a hill, proud. Ίλισς οφρυσεσσά Χ. 411. SYN. Ην μόεις, ύψηλός.

Οφρύς. See Οφρύη.

'Ŏχά, valde, longe, multum: very, greatly. 'Ŏ γάρ κ' ὄχ' ἄριστὸν ἄπάντων Μ. 344. Syn.

Οχέτηγός, οῦ, δ, qui aquam derivat alicunde: who conducts a stream or forms a channel.

δ' ότ' ἄνηρ όχετηγός Φ. 257.

Οχέτος, οῦ, ὁ, canalis: a channel, aqueduct, sluice. Πάρεκτρέποντές ὄχέτὄν ὥστέ μἡ βάνεῖν Eur. Sup. 1121. Syn. Διαρρόη, διώρυξ.

 $\overset{\circ}{O}\chi$ εὐs, έωs, Ion. $\mathring{\eta}$ ös, δ , pessulus; lorum; fibula; a bolt, bar; a thong; a buckle. Γ. 372. SYN. Ίμας, περόνη, μοχλός, δεσμός. Ερ. Χρύσειός, μάκρος, στίβαρός, σθέναρός, εύτευκτός, άλυτός, Ξεόδμητός, αιόλός.

Οχεύω, coëo; ineo: to be connected with.

Theoc. 5. 147.

Οχέω, veho, porto; persequor: to bear, carry; to pursue. α. 297. Syn. Φέρω, κομίζω, υπόφέρω,

ύπομενω, υπελαύνω.

'Οχημά, ἄτος, 'Οχος, ἔος, το, currus, vehiculum: a chariot, conveyance. Hipp. 1228. A. 419. Syn. Αρμά, δίφρος, απήνη, αμαξά. Ερ. "Ιππειόν, νάϊόν, πωλϊκόν, ἄσείρωτόν ζύγοις, πτέρόφορον, πόλυκαρπον, τέθριππον, βάλασσοπλαγκτον, κενόν, φλογεόν, πολύκωπον.

Οχήσιός, ov, ό, Ochesius. E. 843.

Οχθέω, graviter fero, vexor, ingemisco: to be indignant, annoyed, or grieved. A. 403. Syn. Αγάνακτεω, βάρύνδμαι, λυπεόμαι, πόνεω.

'Οχθη, ης, ή; 'Οχθός, ου, δ, agger, ripa: a mound, the bank of a river. \(\Sigma\). 533. Iph. T. Ερ. Βάθειά, πετρίνος, ηνεμόεις, ελαιόφόρος, ξεστός, ἵέρος, ἄγλαὄκαρπός, λάσϊός, μά-

λάκη, βάλερα, αιπεία, εύδενδρός.

Οχλέω, ήσω, Οχλεύω, et Οχλίζω, ϊσω, moveo cum molestia, turbo, vexo: to move with trouble, disturb, vex. Ε. R. 446. Ăπ' ούδεσε οχλίσ-σειαν ι. 242. Οχλεύω invenias in Ψ. 261., ubi υπο præcedit per tmesin. Syn. Ενόχλεω, τάράσσω, εκτάράσσω, εμποδίζω, ανίαω, κωλυω, μοχλεύω.

Οχληρός, à, όν, molestus, turbulentus: troublesome, turbulent. Helen. 451. See below.

SYN. Αλγεινός, απδής, κλόνδεις.

'Oχλόs, ov, δ, turba, multitudo hominum; molestia: a crowd; trouble, annoyance. Αλλ ην περί αυτόν όχλος υπερφυής όσος Plut. 750. Syn. "Ομιλός, βορύθος, ταραχή. Ερ. Νήνεμος, πανόπλός, ίππότης, δηλυγένης, μυρίος, απειρεσίος, αθυρόγλωσσός.

Οχμάζω, ἄσω, constringo: to bind, fasten. Τον λέωργον οχμάσαι Ρ. V. 5. Syn. Κάτέχω, δέω, σφίγγω, κατάδεω, δεσμεύω, συνάπτω.

Όχνη, ης, ή, pirum: a pear. Καϊ ά πίτυς όχνας ενείκαι Theoc. 1. 134.

Όχος, εός, τό. See 'Οχημά.

'Ŏχŏs, ου, δ, qui continet aliquid, ut currus, portus, vel cubile: a safe receptacle of any kind, as a car, harbour, bed. Λἴμἔνες νηῶν ὄχοῖ

Οχυρός, à, ον, munitus, firmus, tutus: fortified, defended, strong, safe. Οχυροισι παρθένωσι φρουρούνται κάλως Iph. A. 738. Syn. Εχύρος, ἔρυμνός, στ ἔρἔός, ισχυρός, ασφάλής.

Οχυρώς, firmiter, tuto: firmly, safely. Οχυρώς γ' είη κἄτἄγηράσκειν Med. 124.

'Οψ, ὅπὄς, ἡ, νοχ: a voice. κ. 221. Syn. Αυδη, φωνη, κληδών, φώνημα, φθόγγος, βόα, ἴαχη. Ερ. Ύστατη, άρρητος, ἔναντῖα, αξῦνἔτος, δυσξύμβλητός, φανέρα, φαεννή, εύθρόδς, κλυτή, αμβρόσια, διά, μελίγηρυς, δεόμερης, δεσπεσιός, πίκροτάτη.

Οψαμήτης, ov, o, messor vespertinus: one who reaps till late in the evening. Theoc. 10. 7. See

Αμητήρ.

'Οψανόν, ου, τὸ, visum: a sight. Choëph. 527. A brevis, ut in Χὄἄνὄν, &c. Šyn. see 'Οψίς.

Οψάρὄτης, ου, δ, qui sero arat, qui tardius arat, et post tempus: one who is engaged late in ploughing, or who ploughs too late. Ούτω κ' οψάρὄτης Hes. Op. 488.

Οψέ, sero, longo post tempore: too late, after

a long time. ι. 534. Syn. Δηρόν, χρόνφ.

Οψείω, videre cupio: to desire to see.

Οψίγονος, ου, δ, ή, post natus, posterus: born long after; in the plur posterity. Ονήσεται οψίγονός περ Π. 31. Syn. Όψίμος. Οψίκοιτος, ου, δ, $\hat{\eta}$, sere dormiens: late-sleep-

Εν οψικοίτοις δ' όμμασι βλάβας έχω Agam. ing.

'Οψιμός, ου, δ, ή, et 'Οψιός, α, δν, serus, serotinus: late. 'Οψιμον οψιτέλεστον Β. 325. Isthm. 4. 59. Syn. Οψίγονος.

Οψίνδος, ό, ή, tarde vel sero sapiens: slowly wise, wise by experience. Pyth. 5. 36. See Οψικοιτός.

'Οψίδς, α, δν. See 'Οψίμδς.

'Οψίς, εως, ή, vultus, os, visus: the look, countenance, sight, appearance, vision. T. 205. SYN. Όψανον, όραμα, όρασις, όπωπη, δέργμα, Ερ. Αγάθη, αμείλιχος, έννυχος, ήδεια, πανόπλος, γύναικεία, ευδαίμων, ἄελπτὄς, φἄνἔρὰ, ἄληθὴς, χἄριεσσά, στύγνη, πίκρα, φαιδρά, ίμεροεσσά.

Οψἴτἔλεστὄς, ου, ὁ, ἡ, sero finitus: completed late. See passage in Όψἴμὄς.

'Οψον, ου, τό, opsonium, id quod una cum pane comedimus: a relish, savour. Syn. Βρωμά. Ερ. Μενδεικές, πόντιον.

Οψόφαγέω, opsonia devoro: to devour dainties, to be a glutton. Ουδ' οψόφαγείν ουδέ κιχλίζειν Nub. 979.

Οψόφαγός, ου, ό, ή, qui opsoniis inhiat : gluttonous. Γόργονες οψοφάγοι Pax 810. Λαίμαργὄς, ἄδηφἄγὄς.

Οψων εω, opsonia coëmo, opsono: to buy provisions. Vesp. 495.

П.

Πάγἄσαὶ, ῶν, αί, Pagasæ: a promontory of Magnesia. Κλείονται Πἄγἄσαὶ Μαγνήτἴδες Apoll. 1. 238.

Παγασαίδε, Ion. Παγασήϊδε, α, δν ; Παγασηίε, ϊδός, ή, Pagasæus: of Pagasæ. Απόλλωνος Παγασαίου Hes. Scut. 70. Apoll. 1. 524. 318.

Παγγαίον, ου, τὸ, Pangæus: a mountain in Thrace. Pers. 500.

Παγγλωσσία, as, ή, loquacitas: loquacity. Olymp. 2. 157. See Ευγλωσσία. Syn. Λάλία, αδόλεσχία, φλύαρία.

Πἄγἔτώδης, ἔὄς, ὁ, ἡ, gelu constrictus: frozen,

chill. Θερμόν τε καὶ παγετώδες ώς σ' (Iambic. trim.) Philoct. 1110. Syn. Χρυσταλλόπηκτός, κρύξρος, ψυχρός.

Πἄγη, ηs, et Πἄγῖs, ἴδὄs, ἡ, laqueus, decipulum: a noose, trap. Καλ πάγας ὔπερκόπους Agam. 795. "Ιστησί βρόχους πάγίδας βάβδους Αν. 527. Syn. Δίκτυὄν, αρκύς. Ερ. Δόλδεσσα, κρυπτή, πόλυτρόπος, πίκρα, στονόεσσα. Ευλίνος δόλος, μυών όλετειρά, δικτυόκλωστός μηχάνη.

Παγκαίνιστός, ου, δ, ή, semper vel omnino recens: always or entirely fresh or new. Agam.

Πάγκἄκὄς, compar. ἴων, superl. ιστός, η, ὄν, omnino malus: altogether or very bad. παγκάκιστε τοῦτο Med. 466. Syn. see Kakos.

Παγκάκωs, pessime: very badly. Pers. 287. See Kăkûs.

Πάγκἄλος, ου, δ, ή, omnino pulcher vel pulcherrimus: very beautiful. Παγκάλους έχειν μ' ĕφη Plut. 1019. Syn. see Käλös.

Παγκάλωs, pulcherrime: most beautifully. Παγκάλωs δ' αλγύνεται Eur. fr. Beller. 16. 7. Syn. see Kanûs.

Πάγκαρπός, ου, δ, ή, fructum omnigenum habens, fructuosus: having fruits of all kinds, all-fruitful. Œ. R. 83.

Παγκάτἄπύγων. See below. Παγκάτἄρατὄς, ου, δ, ἡ, et Παγκάτἄπύγων, ὄνὄs, omnino abominandus: very abominable. Καὶ μὴν ῶ παγκἄτἄρατε Lysist. 588. 137. See Πυγή. Syn. see Κάτάρατός.

Παγκευθής, εσs, δ, ή, omnia contegens: all-

concealing. Œ. C. 1563.

Πάγκλαυτός, ου, ὁ, ἡ, omnino lamentabilis; semper lugens: altogether lamentable; everwailing. Pers. 827.

Παγκληρία, as, ή, tota hæreditas: an entire inheritance or property. Καὶ δῶμἄ καὶ σὴν παραλαθών παγκληρίαν Ion 813. SYN. Паµπησία.

Πάγκληρός, ου, δ, ή, hæres ex asse: inheriting or possessing everything. Ion 1542.

Πάγκοινός, ου, ό, ή, omnibus communis, publicus: all-common, public. Sept. Th. 604. SYN. see Kolvos.

Παγκοίτης, ου, δ, ή, qui omnes sopit: all-

lulling. Antig. 813.

Παγκόνιτός, ου, δ , $\dot{\eta}$, (1) multo pulvere adspersus: covered all over with dust; (2) omne genus certaminis expertus: trying every mode of contest. Πάμπληκτά παγκόνιτά τ' εξ Trach. 505., answered by εύλεκτρός εν μέσφ Κύπρις. Syn. (2) Πόλυπόνός.

Παγκράτης, εσs, δ, η, omnipotens: all-power-Καὶ σῦ παγκράτὲς κόρα Thesm. 317.

Παγκράτιον, ου, το, pancratium: a festival comprehending all the Grecian games. Καλ παγκράτιον γ' υπάλειψαμένοις ν ξανικώς Pax 897. Syn. Άθλησις, πάλη.

Παγκρότωs, magno cum strepitu: with great

noise. Æsch. Sup. 731.

Πάγός, ου, ό, collis : a hill, bank. Τφδ' άπαν-θρώπω πάγω P. V. 20. Syn. Λύφός, βουνός, πέτρα, όχθός. Εν. Ευτειχής, έλαιδφύης, άρειδς, αιπύς, όφρυσεις, στύφελός, ίερος.

Πάγουρός, ου, ό, cancri genus, pagyrus : a kind of crab. Ἡσθίου δε τοὺς πάγούρους αντί ποίας Μηδικής Εq. 606. Syn. Καρκινός.

Παγχάλκἔος, Πάγχαλκος, ου, δ, ή, totus æreus: covered with brass. Apoll. 4. 1655. Heracl. 277. Syn. Χαλκέος, χάλκειος, κάτάχαλκός.

Πάγχρηστός, ου, δ, ή, omnino bonus: excellent. Acharn. 936. Syn. see Xpnotos.

Πάγχριστός, ου, δ, ή, omnino inunctus: en-

tirely anointed or besmeared. Trach. 663. Πάγχρυσὄς, Παγχρύσἔς, ου, δ, ή, totus aureus: covered with gold, all gold. Med. 5. Apoll. 4. 120. See Χρυσός. Syn. Χρύσἔός.

Πάγχϋ, i. q. Πἄνϋ, q. v. "Οντϊνα πάγχυ μάχης

Πἄθη, ης; Πἄθημἄ, ἄτὄς, et Πἄθὄς, ἔὄς, τὸ, calamitas, infortunium, clades, ærumna: suffering, feeling, calamity, distress. Antig. 978. Iph. T. 671. "Ωστε μη στενειν πάθος Hec. 587. Syn. Συμφόρα, δυστύχια, τύχη. Ερ. Κρυπτή, δεινή, περισσή, φονία, πολύπονος, μεγάλη, μελέα, βρότειός, ἄπροσδόκητός, αργάλξα, πίκρὰ, χάλξπὴ, οικεία.

Παιάν, ανός, Παιήων, ὄνός, Παιών, ωνός, δ, (1) hymnus in laudem Apollinis, necnon Dianæ, aut cujuslibet dei: a hymn in honour of Apollo or Diana, or of any god; (2) Apollo, ut medicus: Apollo, as deliverer from disease; (3) medicus: a physician. Παιάν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γηρύς όμαυλος Ε. Β. 187. Α. 473. Agam. 98. See obss. on Παιωνίζω. Syn. Ύ Υμνός, Απόλλων, ἴατρός.

Παιανίζω, ἴσω, accino: to chaunt. Ολόλυγμόν

ἴἔρὄν ευμἔνη παιάνἴσον Sept. Th. 254.

Παίγμα, άτος, τό; Παιγνία, ας, ή; Παίγνίον, ου, τδ, ludus, res ludicra, ludibrium: sport, play, laughing-stock. Bacch. 161. Lysist. 701. Call. 4. 324. Syn. Έμπαιγμα, αθυρμα, ξορτή, παιδίά.

Παιγνῖά et -ὄν. See above.

Παιδάγωγεω, instituo, rego: to instruct, regulate. [^] Η παιδαγωγεῖν γὰρ τον όπλίτην χρεών Heracl. 729. Syn. Παιδεύω, ιθύνω.

Παιδάγωγία, as, ή, institutio, moderatio: instruction, education, guidance, attention. Noσημά κηδεύοντά παιδάγωγία Orest. 881. Syn. Μἄθησῖς, παιδεία, ὥρα.

Παιδάγωγός, οῦ, ὁ, puerorum custos et formator: an attendant on the children of the

wealthy. Ion 725. See above.

Παιδάριον. See Παιδίον. Παιδάριον is used as a term of endearment.

Παιδεία, ας, ή; Παίδευμά, ἄτὄς, τό; Παίδευσϊς, ĕωs, ἡ, institutio, disciplina: education, discipline. Troad. 128. Androm. 1090. Nub. 932. Syn. Παιδάγωγία, δίδάχη, δίδαξίς, μάθημά. Ερ. Στερβά, πλεκτή, ἄγἄθή.

Παίδειδς, ου, δ, ή; Παιδίκδς, ή, δν, puerilis: puerile. Antig. 930. Theoc. 23. 32.

Παιδέραστής, οῦ, δ, pædico: a lover of boys. Acharn. 264.

Παίδευμά, Παίδευσίς. See Παιδεία.

Παιδεύω, instituo, castigo: to educate children, chastise. Androm. 599. Syn. Διδάσκω, παιδάγωγεω, εκδιδάσκω, νουθετεω, κόλάζω.

Παιδΐὰ, âs, ἡ, ludus, jocus: play, sport. Παι-δΐὰν εῖναι δὄκῶν Ρ. V. 322.

Παιδικός. See Παίδειός.

Παιδίον, Παιδαρίον, ου, τό; Παιδίσκος, ου, ό; Παιδίσκη, ης, ή, puerulus: a little boy, child. Βέλη πότι παιδιά βάλλει Theoc. 23. 5. παιδάριων ϋπόπεινώντων Plut. 536. Eccles. 1136. Acharn. 1146. SYN. TEKVÖV.

Παιδίσκος et -σκη. See Παιδίον.

Παιδνός, η, όν, adolescens: a full-grown boy.

Παιδόθορος, ου, δ, ή, natos devorans: devouring children. Choëph. 1055. Syn. see Παιδό-

Παιδόγουσς, ου, δ, ή, liberos procreans: producing children. Eur. Sup. 639. Syn. Παιδόποιός, ακοίτης.

Παιδοκτὄν εω, liberos interficio: to slay children.

Herc. F. 1271.

Παιδοκτόνδς, Παιδόφονδς, ου, δ , η ; Παιδόλ ϵ τωρ, δρός, δ; Παιδόλ ετειρά, ας, ή; Παιδόλύμας, ου, δ, ή, liberorum interfector: murderer of children. Herc. F. 831. Med. 1404, 1390, 845. Choeph. 595. See Λύμη. Syn. Παιδόβορος, τέκνολέτηρ, τέκνοκτόνός.

Παιδόλετειρά. See above. Παιδόλετωρ. See above. Παιδόλύμας. See above.

Παιδόποιξω, Παιδουργέω, liberos procreo: to beget children. Παιδόποι ησαι λάβών Orest. 1079. Ion 174. Syn. Τέκνοω, γεννάω, φύτεύω. Παιδόποιός, οῦ, ὁ, ἡ, liberos generans: child-

begetting. Androm. 4. See above.

Παιδότρίθης, ov, ό, ludimagister: a trainer of boys, wrestling-master. Εν παιδότρίθου δε τίνα πάλην ξμάνθάνες Εq. 1235. Syn. Παιδάγωγός.

Παιδότριεικώς, more ludimagistri: like a wrestling-master. Αλλ' εῦ λἔγεις και παιδότριεικως ταυτάγί Eq. 492.

Παιδότροφέω, pueros educo: to bring up a child. Πῶς ταύτην παιδότρὄφήσω Lysist. 956.

Παιδότροφός, ου, δ, ή, puerorum educator: one who maintains children. Herc. F. 903. See above. Syn. Κουρότρόφος, τρόφος.

Παιδότρωτός, ου, ό, ή, a liberis afflictus: inflicted by children. Eumen. 499. See above.

Παιδουργέω. See Παιδόποιέω.

Παιδουργία, as, ή, liberorum procreatio: procreation. Δύστ εκνον παιδουργίαν Œ. R. 1248.

Παιδόφονος. See Παιδοκτόνος.

Παίζω, Dor. Παίσδω, f. ξω vel σω, ludo, illudo, jocor: to play, mock, joke. Herc. F. 947. Theoc. 14. 8. Syn. Εμπαίζω, χλευάζω.

Παιήων. See Παιάν.

Παιδνία, as, ή, Pæonia: a nation of Thrace. Είμ' εκ Παιονίης Φ. 154. Ερ. Ερίβωλαξ.

Παίονές, ων, οί, Pæones: the Pæonians, the inhabitants of Pæonia. Φ. 205. ΕΡ. Αγκύλότοξοι.

Παιονίδης, ov, δ, Pæonides: the son of Pæon. Ή καὶ Παιὄνίδην Λ. 368.

Παιπάλη, ης, ή; Παιπάλημα, άτος, τδ, pollen, farina tenuissima; versutia; versutus: fine flour; subtlety; a knave. Λέγειν γενήσει τρίμμα κρότάλον παιπάλη Nub. 260. Av. 430. Syn. (2) Κερδάλεοφρων, πανουργός.

Παιπάλδεις, εσσά, έν; Παίπάλδς, δν, arduus, saxosus: rough, craggy. Κάτ εθήσατο παιπάλοεντος N. 17. Call. 3. 194. Syn. Τραχύς, ὅκρίδεις,

κάτάκρημνός, κράνάός.

Παίs, poët. Παϊς, παίδος, δ, ή, puer; filius; servus: a boy; a child; a servant, Gallice garçon. (1) Hec. 45. `Αψ δ' ὅ παϊς πρὸς κόλπου Ζ. 467. Syn. Κόρός, υίδς, παιδίδν, παιδίσκός, δυθλός.

Ερ. Φρουδός, σκότιος, γενναίος, αγάπητος, αιδηλός, ἄρἵπρĕπὴς, ἄριστός, ἄτἄλἄφρων, ἄφνειός, ἔρἄτεινὸς, κρἄτἔρὸς, νήπἴὸς, ὅλἴγὸς, ορφάνἴκὸς, σμικρός, φίλος, ἄγἄκλυτός, κἄκυμηδής, κράτερόφρων, νηπιαχός, παναώριος, πολύτροπος, τηλύγέτης, πρώθηδός, τηλέθαων, αμύμων, νέός, νέαρός, ŭπέρθυμὄs, ἄγαυὄs, ἄπὄτμὔs, κυδἄλἴμὄs, ἄφαυρŏs, μεγάλήτωρ, οψίγονος.

Παίσδω. See Παίζω.

Παιφάσσω, oculos alacriter circumfero; palpito: to gaze fiercely round; to palpitate. Apoll. 4, 1442,

Παίω, fut. παίσω v. ήσω, percutio: to strike. Hec. 562. Syn. Πἄτάσσω, τύπτω, κρούω, πλήσσω, βάλλω, ἄράσσω, δείρω, αικίζω.

Παιών, medicus. See Παιάν.

Παίων. See Παίὄνες.

Παιωνίζω, vel melius Παιανίζω, q.v. Blomfield hæc scribit ad Sept. Th. 254: "Παιώνισον Steph. Stanl. Sed παιαν et παιανίζω, ubi de hymno aut clamore agitur, ubique scribendum. Vid. Valck. ad Schol. in Phœn. p. 113. In Agam. 101. recte legitur παιών, medicus: sed in Choëph. 341. corrige παιάν." Syn. Ύμν ξω, ευφημέω.

Παιώνἴός, α, ὄν, medicus: of Apollo, healing. Παιωνίαισι χερσίν Acharn. 1223. Syn. Ακέσιμος,

ŏδυνήφατος.

Πακτόω, compingo, claudo: to fasten, close. Αj. 579. Syn. Φράσσω, κλείω, ασφαλίζομαι.

Πακτωλός, οῦ, Pactolus: a river in Lydia, Apoll. 4. 1300. Ερ. Χρυσαυγής, μἔγἄς, εύχρυσὄς, Μηὄνϊός.

Πάλαι, Πρόπάλαι, jampridem, olim: long ago, formerly. Δένδρεα αῦα πάλαι ε. 240. Eq. 1159. Syn. Πρότερου, πάρος, εκ πάλαιου, έμπροσθεν.

Πἄλαιγἔνης, ἔὄς, Πἄλαίγὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, olim natus, priscus: formerly born, ancient. Med. 422. Olymp. 14. 5. See above. Syn. Πρόγονός, προγένέστερος, πάλαιος, πρεσθύτης, γεpaiŏs.

Πάλαιμὄν ξω. See Πάλαίω.

Πἄλαίμων, ὄνὄς, ὁ, Palæmon. Δεσπότἄ Πἄ-λαῖμὄν ίλἔως ἡμῖν γἔνοῦ Iph. T. 272. Phr. Ποντίας παις Λευκόθξας, νξων φύλαξ.

Πἄλαιὄμήτωρ, ὄρὄς, antiquæ matris: of an ancient mother. Eur. Sup. 638. See below.

Πἄλαιὄς, ὰ, ὄν, priscus, obsoletus, frivolus: ancient, worn out, obsolete, frivolous. Νἔον πᾶλαιφ πρίν τόδ' Med. 78. SYN. Ωγυγίος, αρχαίος, γεραίδς, αρχαίδς.

Πἄλαιὅτης, ητὄς, ἡ, antiquitas: antiquity. Helen. 1055. See below.

Πάλαιὄφρων, ὄνός, ό, ή, vetulus: old, having antiquated notions. Γένους πάλαιόφρων μέγας (Iamb. Trim.) Æsch. Sup. 601. Syn. Πάλαιός, αρχαία φρόνων.

Πἄλαισμἄ, ἄτός, τό; Πἄλαισμόσὕνη, ης, ἡ, certamen: a contest. Hipp. 817. Οἱ δἔ πἄλαισμόσὕνης δ. 126. Syn. Άθλησῖς, ἄγὼν, πἄλη. Ερ. Δεινόν, γυιδβάρες, ϋπερόπλον.

Πάλαιστής, οῦ, ὁ, luctator: a wrestler, combatant. Δεινός πάλαιστής ην εκλινε γάρ κέρας

Eur. Sup. 714. Syn. Αθλητής.

Πάλαίστρα, as, ή, palæstra: the wrestlingschool. Δρόμους πάλαίστρας τ' ουκ άνασχέτους ěμοί Androm. 597. Syn. Γυμνάσϊον.

Πἄλαίφἄτὄς, ου, δ, ή, olim dictus, celeber: said of old, of ancient renown. θέσφαθ' ϊκάνει ι. 507. Syn. Παλαιός.

Πἄλαίχθων, ὄνὄς, δ, ή, (1) qui regionem olim possidet, dictum de Marte: anciently possessing

^{(1) &}quot; Notanda hæc sunt ætatum discrimina: βρίφος, τὸ γεννηθέν ευθίως. Παιδίον, τὸ τρερόμενον ὑπὸ τῆς τιθηνοῦ παιδάριον, τὸ ἰδη περιπατοῦν καὶ λέξεως αυτεχόμενον παιδίσκες, ὁν τῆ εγραέκην (statim illum priorem excipiente) ἡλικία, ætatė: παις δὲ, ὁ δι' εγκυκλίων μαθημάστων δυνάκρεως είναι. Hanc subsequentem ætatem vocant τὸν πάλ λημα, βερίπαιδα, αντίπαιδα, μελλίφηδον, quæ quatuor notant idem. Sed non omnium horum proprietas ubique est quærenda." Dammii Lexicon Pindaricum in v.

the land; (2) Palæchthon. Sept. Th. 101. | the same manner as Homer is thought to put Æsch. Sup. 258. See Πἄλαι.

Πἄλαίω, Πἄλαιμὄνἔω, luctor: to wrestle or contend with. Αναίξαντ' ἔπάλαιον Ψ. 733. Pyth. 112. Syn. Δἴἄμἄχὄμαι.

Παλαμασμαι, administro, machinor: to manage, contrive. Πρός ταθτά Κλέων και πάλάμάσθω Acharn. 659. Syn. Τέχνάζομαι, μηχά-

Πἄλἄμη, ης, ή, palma manus, manus: the palm of the hand, the hand. Μέγα ναύμαχον εν πάλάμησι Ο. 677. SYN. Χείρ. ΕΡ. Ανδρόφονος, αίμο βάφης, απτολέμος, παιδοφονός, ταμέσιχρούς,

Πάλαμήδης, ĕŏs, δ, Palamedes. Ξυνηκά Πάλαμήδους σε τιμωρεί φόνος Orest. 427. Ερ. Σάδ-

φρων, αντίθεσς.

Πἄλαμναῖὄς, α, ὄν, cæde contaminatus: tined with murder. Μὴ πἄλαμναῖον λἄεω stained with murder. Iph. T. 1226. Syn. Φονεύς, αυτόχειρ, απότροπαίος, πίκρος, μιάρος, φονίος.

Παλασία, ων, τα, ficus consectæ: minced figs. Των τε πάλασιων εκείνων (troch. dim.) Pax 574. Nescio alterum locum ubi hæc vox

invenitur-

Πἄλάσσω, ξω, conspergo; inquino; sortior: to besprinkle; to pollute; to cast lots. Αίματι τ' εγκέφαλω τε παλάξεμεν ν. 395. Syn. Βρέχω, μὄλύνω, μἄλάσσω, πἄλύνω.

Πἄλη, ης, ἡ, lucta: a wrestling, struggle. Νικωσι πυγμήν και πάλην βουφόρδια Alcest. 1050. Syn. Πάλαισμά, πάλαισμόσύνη. Ερ.

Καλλϊνικός, ευπάλάμδς, κράταιά.

Παλίγγλωσσός, ου, δ, ή, contraria lingua utens, contrarium priori sonans : using a different language, contradictory, false. Isthm. 6. 35. See Πάλίν. Syn. Πάλίλλογος.

Πάλιγκάπηλός, ου, δ, qui a caupone emit et rursus vendit: a retailer of provisions. Plut.

1156. See Πάλίν and Κάπηλός.

Παλίγκοτος, ου, ό, ή, denuo iratus, infestus: again angry, resentful, hostile. Πάντἄ πἄλίγκὄτός Theoc. 22. 58. Syn. Στυγνός, εχθρός.

Πάλιγκότωs, animo iterum infesto, iracunde: with repeated wrath, indignantly. Eur. fr.

Œnom. 3. 2. See above.

Πἄλἴ, Πἄλἴν, retro, iterum, de integro: back, again, afresh. Έγχει και πάλἴν ειπέ Call. Ep. 30. 1. Ad πἄλῖ Schæf. in Steph. ed. Valpiana citat Jacobs. Anthol. 6. 78: 7. 118. Huschk. Anal. 164. Epigr. adesp. 389. Syn. Έμπἄλἴν, αῦθῖς, εξαῦθῖς, ὰψ, πάλιμπἔτἔς.

Παλίλλογός, ου, ὁ, ἡ, iterum collectus; dicta repetens: collected together again; repeating what has been said. Ἐπἔοικὲ πὰλίλλὄγὰ Α. 126.

SYN. Πάλινάγρετός.

Πἄλίμβαμὄς, ου, δ, ή, retrogradus: moving backward. Pyth. 9. 33. See Δἴβαμὄς. Syn. Παλίσσυτός, παλίντροπός, παλιμπετής.

Πἄλιμελαστὴς, ἔὄς, δ ἡ, iterum germinans: springing afresh. Herc. F. 1265. See Πάλῖν.

Πάλιμμήκης, έσς, δ, ή, duplicatus longitudine, prælongus: double in length, very long. Agam. 189. See Πάλίν. Syn. Παμμήκης, μάκρος.

Πἄλιμπἔτης, ἔὄς, ὁ, ἡ, retro festinans: flying or hastening back. 'ἔτἔρωσἔ πάλιμπἔτἔς όμμᾶτ' ένεικε Apoll. 4. 1315. Παλιμπετέs, in the passage quoted, is used adverbially; but in the lines of Homer (Π. 395. and ε. 27.) Damm. contends that Παλιμπετές is the acc. plur. for παλιμπετέας, contr. παλιμπετείs, by the omission of α or ι; in

επιτηδès for επιτηδείs, and ακλεès for ακλεείs.

Πἄλίμπλαγκτός, ου, ὁ, ἡ, retro errans, retrogradus: wandering back, retrograde. Αφ' οδ πάλιμπλάγκτοισι Ρ. V. 863. Syn. Πάλιμβαμός, πάλιμπ ετής.

Πἄλιμπλάζὄμαι, vagis erroribus retro agitor: to be driven back in various mazes.

πάλιμπλαγχθέντα ν. 5.

Πάλιμπνοία, as, ή, flatus contrarius: a contrary blast. Ανέμοιο πάλιμπνοίησιν Apoll. 1. 586.

Πἄλίμποινόν, ου, τὸ, remuneratio : a recompense. Choëph. 780. See Πἄλῖν. Syn. Αντἄμειψϊς, ἄμοιθὴ, αντάλλαγμἄ, ἄποινἄ.

Παλίμφημός, ου, δ, ή, maledicus; qui contradicit: slanderous; who contradicts. φαμός ἄοιδά Ιοη 1096. Syn. Δύσφημός.

Πἄλἴν. See Πἄλἴ. Χωδμένος δ' ὁ γἔρων πἄλἴν ψχέτο Α. 380.

Πἄλἴνἄγρἔτὄς, ου, ὁ, ἡ, retro recollectus et retractus; revocabilis: called or drawn back; revocable. Ου πάλινάγρετον Apoll. 2. 446. SYN. Πἄλίλλογος.

Παλίνορος, Παλίνορος, ου, δ, ή, retro concitatus: rushing back. Acharn. 1178. Apoll. 2. 578. See Πάλίν. Syn. see Πάλιντρόπος, πά-

λινόρμενός.

Πἄλινστὄμεω, clamorem iterum edo: to renew clamour. Sept. Theb. 244. See Πἄλῖν. Blomfield proposes here πόλυστόμειs instead of πάλινστομείς. ΣΥΝ. Δυσφημέω, επάλαλάζω, πάλιλο-

Πάλίντἴτός, ου, ὁ, ἡ, post retributus: punished after a time. Δωσί παλίντιτα έργα β. 226. Syn.

Αντϊτός.

Πἄλίντὄνὄς, ου, δ, ή, retro tensus: bent back,

elastic. Apoll. 1. 993. See Паліи.

Πάλιντράπελός, ου, ό, ή, retro vel in contrarium versus : turned the contrary way. Olymp. 2. 69. See Πάλίν and Ευτράπελός. Syn. Πάλίντροπός.

Πάλιντρἴ \hat{s} ης, $\hat{\epsilon}$ ος, \hat{o} , $\hat{\eta}$, veterator, versutus: practised in villany. Καὶ πῶς τὰ μὲν πἄνοῦργα καl πάλιντριέη Philoct. 454. See below.

Πἄλιντρόπία, as, ἡ, conversio retro facta: a turning back. Ἡ δἔ πἄλιντρόπίησῖν Apoll. 3. SYN. Υποστρόφή.

Πἄλίντροπος, ου, δ, ή, retrogradus, redux: turning back, returning. Herc. F. 1060. See above. Syn. Πάλινορσός, πάλινδρός, ϋπόστρόφός. πάλιν όρμενός, πάλιμθαμός, εναντίός, πάλισσύτός.

Πἄλιντὕπης, ἔὄς, δ, η, repercussus: struck back, rebounding. "Ωστἔ πἄλιντὕπἔς Apoll. 3.

1253.

Πάλιντυχής, ĕŏs, δ, ή, qui contraria fortuna utitur: experiencing reverse of fortune, reduced. Πάλιντυχεί τριεά βίου (Iamb. dim.) Agam. 450. See above.

Πάλιουρός, ου, ή, rhamnus paliurus: whitethorn. 'Ἐτοιμἄσἄτ' ἡ πἄλἴούρφ Theoc. 24. 87. Syn. 'Ăκανθά.

Παλιρδοθίος, Παλίρδοθος, Παλίρδοδς aut -bous, et Παλίρβοιδς, α, δν, retro ruens vel fluens: flowing back, ebbing. Ηπειρόνδε παλιρόσθίον ι. 485. Agam. 183. Iph. T. 1398. Call. 4.193. Syn. 'Αψορρός, αντίστρόφος.

Παλίρροπος, ου, δ, ή, qui retro vergit, reflexus: bending back. Και παλίρροπον γόνυ Eur. El.

492. Syn. see Παλίντονος.

Πάλίσκἴός, ου, ὁ, ἡ, rursus vel valde opacus:

again or very shady. 'Αντρόν ἔσω δύνουσἄ πάλίσκιον Hom. Hymn. 3. 6. Syn. Δάσκιός, κατάσκιός, σκότιός, βαθύσκιός.

Πἄλίσσὕτὄς, ου, ὁ, ἡ, resiliens: rushing or retreating back. Œ. R. 193. See above, and Κραιπνὄσὕτὄς. Syn. see Πἄλίντρὅπὄς.

Παλίωξις, ιός, ή, ubi fugiens convertitur et fugantem insequitur; insecutio: a pursuit where the pursued becomes the pursuer; a chase. Έπειτα παλίωξιν πάρα νηῶν Ο. 69. Syn. Δίωγμός, ἴωκη, ἴωχμός.

Πάλλαγμα, ἄτος, το, concubitus cum pellice: adultery. Æsch. Sup. 303. Syn. Μἴασμα, παλ-

Παλλάδιον, ου, τδ, Palladium: an image of Minerva in Troy, supposed to have fallen from heaven. Μισθοῦ δἴδὄμἔνου Παλλάδἴων χρυσουμενων Acharn. 547.

Παλλάκη, η̂s, et Παλλάκις, ιδός, η, concubina: a concubine, mistress. Λυσάμενος έξω παλλάκην ω χοιρίον Vesp. 1353. I. 449. Syn. 'ὅμευ-

Παλλαντίδαι, ων, οί, Pallantidæ: the sons of Pallas. (See the account of Pallas, related in the Schol. on the passage quoted.) Παλλαντίδων Ηίρρ. 35.

Παλλάς, ἄδος, ή, et (2) Πάλλας, αντός, δ, Pallas: (1) a name of Minerva; (2) the father of Selene. Παλλάς Αθήνη Δ. 78. Hom. Merc. 100. Syn. (1) see Ăθήνη.

Παλλάτιδές, ων, αί, Pallatides. Εν πέτραις αίς νῦν ούνδμα Παλλάτιδες Call. 5. 42.

Πάλλευκός, ου, δ, ή, omni ex parte candidus: all white. Eumen. 353. Syn. see Λευκός.

Παλληνίς, ίδος, ή, Pallenis: a surname of Minerva, derived from Pallene or Pallenus, one of the Δημοι of Attica, where she had a temple. See Herod. Clio. c. 62. Παρθένου Παλληνίδος Heracl. 1031.

Πάλλω, ἄλῶ, vibro, quatio, agito; sorte lego: to brandish, shake; to choose by lot. Phoen. 1315. Syn. Διαπάλλω, σείω, κινέω, κράδαίνω, σάλεύω, στρέφω, κληρόω.

Πάλος, ου, ο, vibratio, agitatio; sors: a shaking; a lot. Οθε εκλήρωσεν πάλος Ion 419. Syn. Κλήρος, κλήρωσις.

Παλτός, η, ον, vibratus: brandished. Antig.

Πἄλύνω, ὔνῶ, adspergo, conspergo; albefacio: to sprinkle; to whiten. ᾿Αλφἴτἄ λευκἄ πἄλύνειν

κ. 520. Syn. Επιπάσσω, λευκαίνω. Παμβάσιλειά, as, ή, summa regina: queen of

all. Φωνήν ω παμβάσιλειαι Nub. 357. Παμεδελύρος, α, ον, impurissimus: most debauched. Ω παμεδελύρα φθονοῦσα τονδε τον λόγον Eccles. 1043. Syn. Μιαρώτατος, μυσαρός, ἄνοστός, βδελύρος, παμπονηρός.

Παμείαs, ου, δ, valde potens, violentus: all-powerful, violent. Nem. 9. 58. See βία. Syn.

Πάντα βιαζομένος, πανδαματωρ.

Πάμε οτος, ου, ό, ή; Παμεωτίς, ίδος, ή, omnia pascens, fertilissimus, almus: all-feeding, most

fertile, genial. Æsch. Sup. 567. Philoct. 395. Παμμάταιδς, ου, δ, ή, omnino irritus: altogether useless. Agam: 378. See Μάταιδς. SYN. see Măraios.

Πάμμἄχὄς, ου, δ, ή, cum nemine non pugnaturus: ready to fight any one. Παμμάχω δράσει Βρύων Agam. 163

Παμμέλας, αινά, αν, omnino niger: entirely black. Παμμέλαν θε μήλοισι κ. 525.

Παμμήκης, ĕŏs, ὁ, ἡ, omnino longus: lengthened. Œ. C. 1609.

Παμμηνίς, ίδός, ή, plena luna clara: bright with a full moon. Παμμηνίδι Κασσιέπεια Arat. Phœn. 189.

Πάμμηνός, ου, δ, ή, per omnes menses durans, continuus: lasting through all months, incessant. Soph. El. 851. Syn. Δἴηνĕκήs.

. Παμμήτειρă, as, et Παμμήτωρ, ŏρŏs, ή, omnino mater, mater omnium: entirely mother, mother of all. Γαΐαν παμμήτειραν ἄείσὄμαι Hom. Hym. 29. 1. P. V. 90.

Παμμιαρός, et Παμμυσαρός, ου, δ, ή, omnino scelestus: most detestable. Καὶ μἴάρἕ καὶ παμ-μἴάρἕ καὶ μἴάρώτἄτε Pax 183. Ἡ παμεδέλυρὰ καὶ παμμυσαρά Lysist. 968. Syn. see Паи-6δ ξλύρος.

Παμμιγής, έδς, et Πάμμικτός, ου, δ, ή, ex omnibus commixtus: blended together, promiscuous. Pers. 274. (See 'Αμμἴγα.) Pers. 53. Syn. Σύμμικτός, ἄθρόος, πάνοφυρτός.

Πάμμὄρος. See Πανάθλιος. Παμμύσαρός. See Παμμιάρός.

Πάμπαν, et Παμπήδην, omnino, prorsus: altogether, entirely. Ουδε τι πάμπαν αμύνειν Ι. 435. Theogn. 615. Syn. Πάνϋ, πάντως, παντ κλώς.

Παμπειθής, εੱσς, δ , $\tilde{\eta}$, omnia suadens omnibus: all-persuasive. Pyth. 4, 327.

Παμπήδην. See Πάμπαν.

Παμπησία, as, ή, tota possessio: entire possession. Κτημάτων παμπησίαν Sept. Th. 818.

Πάμπληκτός, ου, ό, ή, undique percussus: smitten on all sides. Trach. 505.

Παμποίκιλος, ου, δ, $\dot{\eta}$, valde varius arte et ornatu: finely embroidered. Παμποίκιλοι έργα γύναικών Ζ. 289. Syn. Πάναίδλος, ποικίλος.

Πάμπόλυς, -πόλλη, -πόλυ, permultus: very much. Antig. 614. See Πάλυς. Παμπόνηρος, ου, δ , $\dot{\eta}$, pessimus: entirely

wicked. Acharn. 854. Syn. see Παμεδελύρος. Παμπόρφυρός, ου, ό, ή, omnino purpureus: all

purple. Olymp. 6. 91. See Πορφὔρἔὄς. Πάμπρεπτὄς, ου, δ, ή, late conspicuus: very

splendid. Agam. 116. Syn. Εύπρεπτος. Πάμπρωτός, ου, ό, ή, long primus: by far the

first. H. 324. Syn. Πρώτιστός. Παμφάγός, ου, ό, ή, omnia devorans : all-devouring. Med. 1184. See Φάγω. Syn. Αδηφάγος.

Παμφάήs, Παμφεγγήs, ĕŏs, ὁ, ἡ, splendidus: all-shining. Troad. 550. (See Фаоз.) Soph. El. 105.

Παμφαίνω, et poët. Παμφανάω, luceo: to shine, glitter. Ε. 11. Ενώπια παμφανόωντα δ. 42. Syn. Στίλεω, λάμπω, αστράπτω.

Παμφάρμακός, ου, δ, ή, omnium medicaminum peritus: skilled in all medicines or drugs. Pyth. 4. 415. See Φάρμἄκον.

Παμφεγγής. See Παμφάής.

Πάμφθαρτός, ου, ὁ, ἡ, omnino eversus; penitus exitialis: entirely destroyed; all-destroying. Choëph. 290.

Πάμφιλός, ου, δ, Pamphilus. 'Ο Πάμφιλος δ' ουχι διά τοῦτον κλαύσεται Plut. 174.

Πάμφλεκτός, ου, δ, ή, omnia comburens: all-

consuming. Antig. 1006. Παμφόρός, ου, δ, ή, omnia ferens; promiscuus:

all-productive; promiscuous. Pers. 624. Πάμφυλός, ου, ό, (1) Pamphylus: Pamphylus, and a Pamphylian (see Schrader, EmenHymn. 19.

datt. præf. p. 20.); (2) ex omni tribu mixtus: composed of every tribe or class. Pyth. 1. 121. See Φῦλὄν,

Πάμφυρτός. See Παντόφυρτός.

Πάμφωνδs, ου, δ, ή, omnisonus : full-sounding. Pyth. 12. 34.

Πάμψυχὄς, ου, ό, ή, omnino animatus, immortalis: all-soul, immortal. Πάμψυχος ανάσσει

Soph. El. 841. Syn. Ăθἄνἄτδς.
Πὰν, ανδς, δ, Pan: the god of shepherds: in the plur. Πανές denote Fauns. `Η Πανός οργάς η τίνδε δέων μόλεῖν Med.1169. Ετ. Άγρίσς, ἄγλἄἔθειρός, φἴλοχορός, αυχμήεις, δέος νομίος, ὁρεσσίβἄτης, ἄγρονομός, συρικτής, δάσυς, δάσυστερνός, δρεσσϊνόμος, δύσερως, μηλόνόμης, δηρευτής, εύκραιρός, θεσπεσίος, Αρκάς, Μαινάλίος, Κωρϋκίος, Λυκαίος, ήδυγέλως. Phr. see Hom.

Πανάγρος, ου, δ, ή, omnia capiens: all-catching. Μήπως ως άψισι λίνου άλοντε πανάγρου Ε. 487. SYN. Πάνάλωτός.

Παναθήναια, ων, τα, Panathenæa: a festival

at Athens. Ran. 1090. See Αθήνη.
Πἄνἄθλἴὄς, Πάμμὄρὄς, ου, δ, ἡ, miserrimus:
entirely wretched. Ποῦ πόθ' ἡ πἄναθλἴα Hec.
652. Œ. C. 157. Syn. Παντάλας, παντλήμων, πάναπότμος, τλημονέστατος, δυσάμμορος, οικτροτάτος, πάνοιζύς, δυστυχέστατος, οικτροτάτος, κακότυχής.

Πάναιθός, η, ὄν, omnino splendidus: all-blaz-Κέφαλας δε παναίθησι κορύθεσσι Ξ. 372. Syn. Λαμπρός.

Παναίδλος, ου, δ, ή, omnino fulgens, varii coloris: splendid throughout, variegated. Ζωστήρ κείτο παναίδλος Κ. 77.

Πἄναίτἴος, ου, δ, ή, causa totius rei: the author of all. Παν επραξάς ως παναίτιος Eumen.

Πάνακεια, as, ή, omnium morborum curatio; Panacea: the cure of all diseases, a panacea; the daughter of Æsculapius. Αλλ' αυτὴν πἄνἄ-κειἄν Callim. H. in Apoll. 39. Τἄ βλἔφἄρἄ πἔριέψησεν ή Πανακεια δέ Plut. 730.

Πανακής, εσς, δ, ή, omnia sanans: all-healing. Ή πανάκες πάντων φάρμακον α σοφία Call. Ep.

Πἄνἄληθης, ἔὄς, ὁ, ἡ, verissimus: entirely true. Sept. Th. 719. See below. SYN. see

Παναληθώς, verissime: most truly. Ει θείη Δίος εῦ παναληθώς Æsch. Sup. 89. Syn. see Αληθώς.

Πάναλκης, εσς, δ, η, omnipotens: all-powerful. Sept. Th. 152. See above. Syn. see Παγκρατήs.

Πανάλωτός, ου, δ, ή, omnia capiens: alltaking. Γάγγαμον άτης παναλώτου (paræmiac) Agam. 352. Syn. Πάνάγρος.

Πάνἄπἄλὄς, ου, δ, ή, tenerrimus: very delicate. Πανάπάλφ οδοί τε άνάκτων παιδές εασιν ν. 223. The first syllable of Πανάπαλος, though naturally short, is prolonged in the arsis, as αθανάτος, ακαμάτος, and some others. Syn. see Απάλος.

Παναπήμων, ὄνός, prorsus innocuus, omnino illæsus: entirely harmless, unhurt. Πἄνἄπήμων ανθρώποισιν Hes. Op. 809. Syn. see Απήμων.

Πἄνἄ π ηρης, ĕŏs, δ, ή, integer: sound, not mutilated. 'Ως κἔφαλὰς παναπηρέας Call. 6. 126. ΒΥΝ. Αξλάξης, ασκηθής.

Πάνάπότμός, ου, ό, ή, infelicissimus: most illfated or unfortunate. Αυτάρ εγώ πάναποτμός Ω. 493. Syn. see Πανάθλίος.

Πανάργυρος, ου, ό, ή, totus argenteus: of solid silver. Δωκά δε οί κρητηρά πάναργυρόν Ω. 274. SYN. see Apyupeos.

Παναριστός, ου, ό, ή, prorsus optimus: best of all. Οὖτος μέν παναριστός Hes. Op. 291. Βέλτιστός, κάλλιστός, πρόφερεστάτός, ὑπείρόχος.

Πανάρκετός, η, όν, et Παναρκής, εός, δ, ή, ad omnia sufficiens: all-sufficient. Choëph. 63. Call. fr. 48. 1. See above. Syn. Πανταρκής.

Πάναρχός, ov, δ, ή, omnia regens: all-ruling. Œ. C. 1293. See below.

Πανάτρεκής, εσς, δ, ή, verissimus: entirely or very true. Πιερίδων και τήνδε πάνατρεκες Apoll. 4. 1382.

Πάνἄφῆλιξ, ἴκὄς, ab omnibus æqualibus destitutus : deserted by all those of the same age, forlorn. Ήμαρ δ' ορφάνϊκον πάνάφηλϊκά Χ. 490.

Παναχαιίς, ίδος, ή, tota Achæa: the whole of Achæa. See the obss. on Αχαιίς. Παναχαιίδος εί τι φέριστον Apoll. 3. 347.

Πἄνἄχαιοί, ῶν, οί, omnes Achæi, nobiles et ignobiles: all the Achæans. Σῦ δ' άλλους περ Πἄνἄχαιούς ι. 301. Syn. see Αχαιοί.

Πἄνἄώρἴὄς, ου, δ, ή, omnino intempestivus: very unseasonable. Παίδα τέκεν παναώριον Ω. 540. Syn. 'Αωρός.

Πανδαισία, as, ή, convivium opiparum: a sumptuous banquet. Μᾶζά καὶ πανδαισία Pax 565. Syn. Ευωχία.

Πανδάκρυτός, ου, δ, ή, valde lacrymabilis; ad omnia lacrymans : very lamentable ; full of tears. Ω πανδάκρυτον αμόν Οιδίπου γένος Sept. Th. 651.

Πανδάμάτωρ, ὄρός, omnia domans: all-subduing. Οξύ δε πανδαμάτωρ Apoll. 4. 476.

Πανδάρεσs, ov, δ, Pandareus: the father of Merope, Cleothera, and Aëdon. Πανδάρξου κούρη τ. 518.

Πάνδαρός, ου, ὁ, Pandarus. Πάνδαρε που τοι τόξον Ε. 171. Ερ. Αντίθεσς, δαίφρων. ΡΗΒ. Αὔκάὄνὄς υίὄς ἄμύμων τε κρἄτερός τε, τόξων εῦ

Πανδέλέτειος, ου, δ, ή, improbus, more Pandeleti sycophantæ: rascally. Nub. 921. Syn. Πανουργός.

Πανδερκέτης, ου; Πανδερκής, ό, ή, omnia intuens: all-seeing. Eur. El. 1177. Ad πανδερκής Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anthol. 11. 281. 399. Syn. see Πανόπτης.

Πανδημί, toto populo: with all the people, in a body. Πανδημί πανόμιλί Sept. Th. 283. On the orthography of adverbs ending in el and l, see Blomfield's Gloss. P. V. 216. Syn. Πανόμιλλ, κοινη, δημόσζως.

Πανδημία, ας, ή, universus populus: a whole Πανδημία γάρ χερσί Æsch. Sup. 615.

Πανδήμισς, Πάνδημος, ου, δ, ή, publicus; vulgaris: of or belonging to the people; vulgar. Πανδήμιος δε κάτα άστυ σ. l. Apoll. 1. 1077. Syn. Δήμιός, δημότης, κοινός, πάγκοινός.

Πάνδικός, ου, ό, ή, justissimus: most just. Τήνδε πανδίκφ φρενί Trach. 294.

Πανδίκωs, justissime: most justly. Sept. Th.

157. See above. Ερ. Ορθώς. Πανδίων, ὄνὄς, δ, Pandion. Ανδριάντα τον

Πανδίὄνος Ρακ 1183. Πανδόκεῖον, ου, τὸ, diversorium: a public inn. Ran. 557. Syn. Έπαυλίς, στάθμός.

Πανδόκευτρία, as, ή, caupona: a female inn-

keeper. Δημηγόρειν φάλαινά πανδόκεύτρια Vesp. | very lamentable. 35. Syn. Κάπηλίς.

Πανδοκέω, omnes recipio: to entertain all.

Πάνδὄκὄς, ου, δ, ή, omnes recipiens: receiving all, spacious. Sept. Th. 858.

Πανδοξία, as, ή, omnis gloria: complete glory.

Nem.1.14. See Ευδοξία.
Πάνδωρός, α, ὄν, et ου, ό, ἡ, et (2) fem. gen.
(1) omnia largiens, beneficus: giving all things;

(2) Pandora: the first woman that ever lived, according to Hesiod. Hom. 41. 1. Hes. Op. 81. Πἄν έλλην ἔς, ων, οί, onnes Græci: all the Greeks. Κλῦτε πάνελλήνων Apoll. 2. 209. The "Ελληνές were properly those only who inhabited the city of EANAs, in Thessaly, and the circum-

jacent country; thence the name extended to all the Thessalians, (in which sense it seems to have been used by Homer,) and afterwards to all the Greeks. See Thucyd. lib. i. Syn. see "Ελληνές.

Πάνεργέτης, ου, δ, omnia efficiens : making all things. Agam. 1462. See below.

Πανέσχατός, ου, ό, ή, extremus omnium: last of all. Πόντοιο πανέσχατον Apoll. 4. 308. Syn. see Έσχατός.

Πάνἔτης, ἔὄς, δ, ή, per omnem annum : through the whole year. Pyth. 1. 38. See above.

Πάνεύκηλός, ου, δ, ή, quietissimus: most calm. Ουράνδθεν δε πάνεύκηλος Apoll. 3. 1194. SYN. see Εύκηλὄς.

Πάνεφθός, ου, δ, ή, omni ex parte coctus vel liquefactus: well boiled or melted. Κυκλότξοης ετετυκτό πανέφθου Hes. Scut. 208.

Πανήγυρις, ιός, et Att. έως, ή, cœtus publicus, celebritas publica: an assembly, festival. Τήνδ' εχων πάνηγυριν Heracl. 240. See above. Syn. 'ὄμήγϋρῖς, ἀγὄρὰ, σῦνὄδὄς, ἄθροισμἄ, πλῆθὄς, ἄγτρίς, ἔορτή, ὅμιλος. Ερ. Ξυνή.

Πανημάρ, tota die; quotidie: during the whole

day; daily. "Ωτε πανημαρ ν.31. See Ήμαρ. Πανημερίος, α, ου, et Πανημερός, ου, ό, ή, perdius: during the whole day. Οἱ δἔ πἄνημἔρῖοι μολπή Βέον ίλάσκοντο Α. 472. Apoll. 2. 813. In expressing time the Greeks generally use the adjective, where in Latin and English the adverb, or some corresponding periphrasis is employed. Thus Hec. 902. Μέσδνύκτϊδς ωλλύμαν, and Il. Φ. 560. Έσπερίος δ' αν επειτά, λύεσσαμένος πόταμοῖό, Ἱδρῷ ἀποψυχθεὶς, πρότι Ίλιὄν απόν ξοίμην.

Πἄνημἔρεύω, totam diem consumo: to spend the whole day. Rhes. 357. See above.

Πανθοϊδης, ου, ό, Panthoides: the son of Panthous. Μέγαθύμου Πανθὄίδαο Ξ. 454.

Πάνθόος, ου, ό, Panthous. Γ. 146.

Πανθυμάδον, penitus iracunde: very angrily. Πανθυμάδον οκρίδωντο σ. 33.

Πάνθὔτός, ου, δ, ή, omnibus sacrificiis prosequendus: to be observed with all kinds of sacrifices. Aj. 712. See Θὔτήρ.

Παννυχίδες, ων, αί, pervigilia: a festival of Bacchus, of Cybele and Ceres, celebrated throughout the whole night; vigils. Helen. 1364. See

Παννϋχίζω, pernocto: to continue all night. Isthm. 4. 112. See below. Syn. Νυχεύω, νυκτέρεύω, έγρησσω.

Παννύχιος, α, δν, et ου, δ, ή; Πάννύχος, ου, δ , $\dot{\eta}$, per totam noctem: through the whole night. Είατο παννυχίοι Θ. 550. ξ. 458.

Πανόδυρτός, ου, ό, ή, perquam lamentabilis: Pros. Lex.

Hec. 212. See Πἄνόλεϊός. Syn. Πανδάκρυτός.

Πάνοιζϋς, τός, penitus ærumnosus: wretched. Ιω πανοιζος έστια Choeph. 44. See

Πανόλετος et Πανολεός, ου, ό, ή, beatissimus: all-happy. Καί μιν έθηκε πανόλειον Hom. H. 6. 54. Æsch. Sup. 590. Syn. Μἄκάρτἄτὄς, μακάριωτάτος, ευδαιμονέστατος.

Πανδμιλί, catervatim: in crowds. Πανδημί πάνδμιλί Sept. Th. 283. See Πανδημί.

Πάνομφαΐος, ου, oraculorum auctor: the author of all oracles. Ένθα πάνομφαίφ Θ. 250.

Πάνὔπεὺs, Ion. η̂ος, δ, Panopeus: (1) the son of Phocus, who founded in Phocis (2) a city called after his own name. Ψ. 665. Καλλίχορου Πἄνὄπη̂ος λ. 580.

Πἄνὄπη, ης, ή, Panope: one of the Nereids. Δωρίς καὶ Πάνδπη Σ. 45.

Πανοπλία, as, ή, armatura totum corpus tegens: a suit of armour, a panoply. "Όπου θέος γύνη γεγουνια πανοπλίαν Av. 830. Πλι potest esse longa, ut in ὕπερόπλία. Syn. Παντευχία, παν-

Πἄνόπτης, Παντόπτης, ου, δ, omnia videns: all-seeing. Τὴν τοῦ πἄνόπτου διφθέραν ἔνημμἔvos Eccles. 80. Eumen. 557. Syn. Πανδερκέτης.

Πάνορμός, ου, ό, ή, aptam omnino stationem habens: excellent for anchoring or mooring. Λίμενες τε πάνορμοι ν. 195.

Πάνουργέω, callide vel vafre ago; omnia perago: to act knavishly or craftily; to do every or any thing. Plut. 368. See Πἄνοῦργος. Syn. Μηχανορβαφεω, φενακίζω.

Πἄνούργημα, ἄτὄς, τὸ, factum vafrum: a knavish act. Soph. El. 1387. See Πἄνοῦργὄς.

Πάνουργία, ας, ή, calliditas, astutia, malitia, præstigiæ: cleverness, cunning, knavery, legerdemain. Eq. 684. See below. Syn. To πανοῦργόν, αισχρουργία, δόλός, κερδόσύνη, τέχνη,

Πανουργός, et Παντουργός, ό, ή, callidus, sagax, vafer: who can do any thing, clever, cunning, knavish. Ξένον πανουργον κλωπα Alcest. 782. Αj. 445. Syn. Δεινός, κερδάλεσς, δόλτος, δόλοφρων, κάκοῦργός.

Πανόψισς, ου, ό, ή, qui ab omnibus cernitur, conspicuus; fulgidus: seen by all; bright. Αυτή δε πανόψιον Φ. 397.

Πανσάγια, ας, ή, armatura tota: a suit of armour. Antig. 108. See Σἄγή. SYN. Täyδπλία, παντευχία.

Πανσέληνός, ου, ή, plena luna: full moon. Sept. Th. 385.

Πάνσὄφὄς, ου, ό, ή, sapientissimus: most wise. Herc. F. 188.

Πανσύδία, Πασσύδία, as, ή, omnis impetus: all expedition or force. Ένθεν πανσύδιη Λ. 724. Apoll. 1. 323. Syn. Συλλή6δην.

Πάνσυρτός, ου, δ, $\dot{\eta}$, (1) omnia trahens, omni ex parte congestus: drawing all things, heaped together from all sides; (2) colluvies: a collection. Soph. El. 851.

Παντάκλης, έσς, δ, Pantacles. Καὶ μὴν ου Παντάκλξα γε (paræmiac) Ran. 1036.

Παντάλας, αινά, άν, miserrimus: most wretched. Ω παντάλαινό, νύμφα Androm. 140. See Τάλας. Syn. see Πανάθλιος.

Πανταρκής, ĕŏs, δ, ή, ad omnia sufficiens: omnes juvans: all-sufficient; all-helping. Pers.

338

Παντάρχης, ου, omnia regens: all-ruling. Œ. C. 1085. Syn. Παγκράτής.

Παντάχη, χοῦ, χοῦ. See Πάντη.

Παντελής, εσς, δ, ή, perfectus: perfect, complete. Sept. Th. 111. Syn. Τέλεισς.

Παντελώς, perfecte: completely, entirely. P.

V. 449. Syn. Τέλείως.

Παντευχία, ας, ή, armatura tota; exercitus: complete armour; an army. Εις τήνδ' εποίσειν πολέμιον παντευχίαν Eur. Sup. 1202. see Πανόπλία.

Πάντ ϵχν δς, ου, δ, ή, omnibus artibus idoneus: understanding every art. Παντέχνου πυροδ σέλας

P. V. 7.

Πάντη, Παντἄχοῦ, Παντἄχῆ, Παντἄχοῖ, Πάντοσέ, omnibus modis, ubique: in every way, every where. Iph. A. 144. Iph. T. 68. Androm. 895. Lysist. 1230. N. 649.

Παντημάρ, quotidie: daily. Apoll. 2. 532.

See Huap.

Πάντιμός, Παντόσ ϵ μνός, ου, δ , $\mathring{\eta}$, honoratissimus: most honoured. Soph. El. 690. (See Τιμή.) Eumen. 641. Syn. Έντιμός, τιμιώτα-Tos.

Παντλήμων, ὄνός, omnino infelix: entirely wretched. Hec. 196. Syn. see Πανάθλίος.

Παντόγήρως, ω, ὁ, ἡ, valde senex; æternus: very old; everlasting. Antig. 606. Syn. Αἰδίος, αιώνίδς.

Παντόδἄπός. See Παντοίός.

Πάντὄθἔν, undequaque: from every quarter. Eurip. Inus. fr. 4. 2.

Παντοίος, Παντοδάπος, ή, ον, omnimodus, varius: of all kinds. Eur. fr. Rhad. 2. 1. Παντόδαπας επί γας Helen. 524. Syn. Πολύτροπος,

Πάντολμός, Παντότολμός, ου, δ, ή, audacissimus: all-daring, very rash. Sept. Th. 668.

Agam. 1208.

Παντόμισης, ἔὄς, ὁ, ἡ, omnibus invisus : hate-ful to all. ˆΩ παντόμιση κνώδἄλα στύγη δέῶν Eumen. 647.

Παντόπορος, ου, ό, ή, ad omnia callidus: haying resources for every thing. Antig. 365.

Παντόπτης. See Πανόπτης.

Παντὄρέκτης, ου, δ, omnia perpetrans: daring ery thing, bold. Έρωτι παντὄρέκτη Anacr. every thing, bold. 10. 16.

Πάντὄσξ. See Πάντη.

Παντόσεμνός. See Πάντιμός.

Παντότολμός. See Πάντολμός. Παντουργός. See Πάνοῦργός.

Παντόφυρτός, Πάμφυρτός, ου, δ, ή, omnino confusus: all mixed, promiscuous. 557. Oppian, A. 1. 779. Syn. Παμμίγης, πάμμικτός.

Παντρόπός, ου, δ, ή, penitus vertens, velversus: turning or turned entirely. Sept. Th.

Πάντως, omnino: altogether, by all means. Med. 1058. Syn. Πάντη, πάμπαν, πανύ.

Πάνυ, omnino, prorsus, valde: by all means, altogether, very. Ως τοὺς δικαίους δ' αν βάδίζοις πάνὔ μεν οῦν Plut. 97. Syn. Πάγχϋ, πάντως, λίαν, ἄγαν, μάλἄ, σφόδρἄ, μεγά, μεγάλως.

Πανυπέρτατος, η, ον, omnium supremus: most excellent of all. Αυτή δη χθαμαλή πανυπερτατή

ειν ἄλἴ κεῖται ι. 25.

Πανύστατος, η, ον, extremus omnium: last of Πανύστατόν σε προσπίτνοῦσ' αιτήσομαι Alcest. 165. See above. Syn. see Έσχατός.

 $\Pi \ddot{\alpha} \nu \dot{\omega} \lambda \in \theta \rho \ddot{\sigma} s$, ou, $\Pi \ddot{\alpha} \nu \dot{\omega} \lambda \eta s$, $\xi \ddot{\sigma} s$, δ , $\dot{\eta}$, omnino perditus; perniciosus: entirely ruined; destroying everything. Καλ σφας κάκως κάκιστά καλ πανωλέθρους Aj. 151. Med. 279. See Πανυπέρτάτος. Syn. Εξώλης.

Πανωρός, ου, δ, ή, omni tempore proveniens: at all seasons. Æsch. Sup. 698. See Πάνυ-

πέρτατος.

Πάὄμαι, ἄσὄμαι, (1) gusto, comedo: to taste, eat; (2) in possessionem acquiro: to possess. Αλλά πάσασθαι ἄνωχθί Τ. 160. Δοῦλον πέπαται κοῦκ έχει παρρησίαν Ion 677. The first syllable of Πάσασθαι in the sense of gusto is always short, and in that of possideo always long. See Valck. ad Ammon. p. 187. Syn. Γεύδμαι, ξδόμαι, κτάδμαι, ξχω.

Πάπαλ, Πάπαιὰξ, Παππὰξ, Παππαιὰξ, Πάπἄπαπαὶ, Πἄπἄπαππὰξ, atat! papæ! ah! strange! alas! Πἄρεσθ' ὁ λοιπὄν εστίν αππάπαὶ πάπαὶ πάπαιάξ Vesp. 235. Lysist. 923. Nub. 390. Vesp. 235. Pax 119. Thesm. 1203. &c.

Παππάζω, pappa dico: to say or call papa. Καὶ παππάζουσ' ἄμἄ τῆ γλώττη Vesp. 609.

Παππαιάξ. See Πἄπάξ. Παππάξ. See Πἄπάξ.

Πάππας, ου, δ, pater: papa. Πάππα φίλ' ουκ

ὰν δή μοϊ ζ. 57. Syn. see Πἄτήρ. Παππίας, ου, δ; Παππίδιὄν, ου, τδ, paterculus: dear papa. Εις Βέους ω παππία Pax. 128. 🙃 παππίδιον απαντά γάρ σοι πάρεφορουν Εq. 1212.

Παππίδίον. See above.

Πάππὄς, ου, δ, (1) avus: a grandfather; (2) lanugo carduorum: the down of thistles. Arat. and Phæn. 921. Syn. Πρόπατωρ, πρόγονος, and Phœn. 921. γέρων; (2) ἄκανθίς.

Παππ $\hat{\varphi}$ ŏs, α, ŏν, avitus: of or belonging to a grandfather. Lysist. 653. Syn. Αρχαΐος, πά-

λαιός.

Παπταίνω, ἄνῶ, 1. a. ηνα, et Ion. imp. ἔπαπταίνεσκον, circumspicio, oculis vestigo: to look round, survey. M. 333. Apoll. 3. 952. SYN. Π ερίβλεπω, περισκόπεω, σκόπεω, ερευνάω, περίπαπταίνω, ἄπὄπαπταίνω.

Πάπυρός, ου, ό, ή, papyrus, planta Ægyptiaca: the papyrus, an Egyptian plant. Υπέρ αυχένος

πἄπύρφ Anacr. 4. 5.

Πάρ, et Πάραλ, poët. pro Πάρά, (1) cum gen. a, ab, ex: from, of; (2) cum dat. apud, juxta: with, at, near; (3) cum acc. ad, inter, prope, ultra, propter, ob, per, contra: to, among, near, beyond, on account of, before, by, during, contrary to. Πὰρ δὕνἄμιν ουκ έστί Ν. 787. Λ. 233. Θεοῦ πἄρἄ δῶρἄ φερουσα Τ. 3.

Πἄρἄ. See Πάρ. Πἄρὰ is also frequently

used for πάρεστί and πάρεισί.

Παραδαίνω, f. εήσομαι, 2. a. εεην, (1) juxta eo vel sto: to go or stand near; (2) transgredior, violo: to pass, go along or beyond, violate; (3) prætereo, fallo: to escape the notice of. N. 708. Syn. 'Υπερβαίνω, μεταβαίνω, παρέρχομαι, λύω.

Πἄρἄβακτρὄς, ου, δ , $\mathring{\eta}$, gressum baculo firmans:

staff-supporting. Phæn. 1564.

Παράβάλλω, βάλω, appono; objicio; navem appello; depono; confero: to place near or before; to expose or present to; to bring a ship to shore; to lay aside; to compare. 739. Syn. Παρατίθημι, συμθάλλω, παραδίδωμι, προφέρω, όμοιδω, απόθάλλω, πάρεγγίζω.

Πἄρἄβάσκω, Ion. a Πἄρἄβαίνω, juxta sto: to stand near, go by the side of. Λ. 104. This word is applied to the Παράβατης, who stood in drove the horses. See Damm. Lex. Hom. in v. Πἄρἄβἄτης.

Πἄρἄβἄτὄς, Πάρβἄτὄς, ου, ὁ, ἡ, et η, ὄν, violabilis: may or must be violated or transgressed. Antig. 874. Æsch. Sup. 1043. See 'Ăβατός.

Πἄρἄβλἔπω, ψω, limis adspicio; hallucinor: to look aside or askance; to mistake. Ran. 409.

See below. Syn. Πἄρὄρἄω.

Πἄρἄβλήδην, per comparationem; dolose; ex obliquo: comparatively; sarcastically; obliquely. Αμφις δδακτάζοντι παραβλήδην κρότεονται Apoll. 4. 1608. Syn. Παρθόλάδην, δόλιον.

Πἄρἄβλὼψ, ῶπὄς, ex recto statu distortus: distorted. Χωλαί τε ρυσσαί τε παραβλώπές τ οφθαλμώ Ι. 499. Syn. Φολκός, στράβος, λοξός.

Πἄρἄβὄηθἔω, auxilium fero: to succour, assist. Εq. 257. Syn. Εκθόηθεω, ἄρήγω, βόηθεω, επί-€ὄηθἔω, πἄρίστἄμαι, ἄμύνω.

Πἄρἄβὄλὄς, poët. Πἄραίβὄλὄς, ου, δ, ή, temerarius; periculosus: rash; dangerous.

192. Hom. Merc. 56.

Πἄραγγέλλω, ἔλῶ, nuncio, edico, denuncio: to announce, order. Pers. 475. Syn. Απαγγέλλω, προστάσσω, κελεύω, πάραινεω, σημαίνω, πρόλέγω.

Πἄράγγελμἄ, ἄτὄς, τδ, præceptum, mandatum: a command, order. Agam. 464. Syn. Εντόλη, κέλευσμά, πρόσταγμά, έφετμή, ένταλμά

Πἄρἄγίνὄμαι, adsum: to be present, to arrive. Καί σφιν πάρεγίνετο δαιτί ρ. 173. Syn. Προσγίνδμαι, πάρειμι, επιφοιτάω, πάρερχομαι.

Πάραγκάλισμά, άτός, τδ, amplexus: an embrace. Antig. 650. See Αγκάλη. Syn. Πἔρίπλοκή, φίλημα. Phr. see Phœn. vv. 314—318.

Πἄρἄγρἄφω, ψω, adscribo, inscribo: to write by the side, inscribe. Εν τῆ στήλη πἄρἄγράψαι

Lysist. 513. Syn. Γράφω, εγγράφω.

Πἄρἄγω, 2. a. ήγἄγὄν, deduco; produco; perverto; transeo: to lead or bring aside; to prolong; to pervert; to pass. Iph. T. 479. See Άγω. Syn. Πρόἄγω, εξάγω, πρόφέρω, πάρἄπέμπω, εξάπάταω, παράτρεπω.

Παράδαρθάνω, 2. a. εδαρθόν, per metath. εδράθόν, juxta dormio: to sleep near. Πἄραδρἄθἔειν φἴλότητι Ε. 163. Syn. Παρακειμαι, πρόσκειμαι.

Παραδειγμά, άτος, το, exemplar, exemplum, documentum: a pattern, example, proof. Eur. ΕΙ. 1085. Syn. Εικών, χάρακτήρ.

Πἄρἄδἔχὄμαι, ξὄμαι, accipio; adprobo: to receive from; to admit. Ran. 1015. Syn. Δἔχόμαι, ἄπόδεχόμαι, λαμβάνω, επίβάλλόμαι.

Παραδιακόνεω, administro, inservio: to administer to, attend on. Καλ τοῖσἴ τειχίζουσἴ πἄρἄδίακονει Αν. 839. ΝΥΝ. Διακονέω, υπηρέτεω.

Πἄρἄδἴδωμἴ, δώσω, trado, relinquo liberis vel posteris: to give, deliver, betray, bequeath. Phœn. 1408. Syn. Δίδωμί, μετάδιδωμί, πρόδί-

Πἄρἄδὄχὴ, ῆs, ἡ, conservatio, assensio, acceptio: preservation, approbation, acceptance. Bacch. 197.

Πἄρἄδυμῖ, irrepo: to steal into a place, come in. Eccles. 55. See Δῦμῖ. Syn. Υπεισέρχομαι, ὔπὄδυμῖ.

Πἄρἄείδω, juxta cano: to sing near. Έοικά δε τοι παραείδειν χ. 348.

Πἄρἄείρω, ad latus suspendo: to hang by the side. Π. 341. See Αείρω. Syn. Παρακρεμάννυμί, εκκρξμάννυμί.

Πάραζευγνημί, ξω, adjungo, conjungo: to join

the war-chariot fighting whilst the charioteer | to, to yoke. Ει πάραζεύξει τις Eur. fr. Meleag. 10. 1. Syn. Κάταζεύγνυμι, συνάπτω, συζεύγ-

> Πἄρἄθάλπω, calefacio, foveo: to warm, cherish, soothe. Med. 143. Syn. Θάλπω, κἄτἄ-

> Πἄρἄθέλ $\gamma \omega$, $\xi \omega$, permulceo: to soften, win from one's purpose. Agam. 70. Syn. Параθάλπω, θέλγω.

> Πἄρἄθρίζω, ἴσω, demeto, amputo: to mow down, cut off. Αφλάστοιο πἄρέθρισἄν Apoll. 2. 603. Syn. Αποκόπτω, αποθέριζω, παρατέμνω. Πάραι. See Πάρ.

> Πάραιβάσια, Παρβάσια, ας, Πάραίβάσις, έως, ή, transgressio: transgression, crime. Πάραιβάσιας ĕφĕπουσαι Hes. Theog. 220. Sept. Th. 740. Apoll. 4. 832. Syn. Υπερβάσῖα, ἄπλὰκῖα. Ερ. Ωκυποινός.

> Πάραιβάτης, ου, ό, Πάραιβάτις, ίδος, ή, qui juxta alterum consistit in curru ex quo pugnat; transgressor: one who stands in the war-chariot for fighting, a combatant; a transgressor. Паραιβάτας έστησάν Eur. Sup. 689. Apoll. 1. 754.

Πάραίδιος, ου, δ, Paræbius. Σύν τοίσιν δ'

ἵκανĕ Πἄραίβἴὄς Apoll. 2. 458. Πἄραίβολος. See Πἄραβολος.

Πἄραιθύσσω, ξω, accendo; emico; præterveho: to kindle; to emanate from; to rush by. Πάραιθύξας πτέρυγεσσι Apoll. 2. 1257. Αιθύσσω, ἄνἄκινξω, κἄταίθω, ἄνξγείρω.

Πάραίνεσις, εως, ή, adhortatio: exhortation. Helen. 315. Syn. Συμβουλή, νουθέσζα, νουθέ-

Πάραινέω, έσω, suadeo, hortor, doceo: to give advice, recommend, teach. Alcest. 1087. Syn. Πἄρἄκἄλἔω, πἄρἄκἔλεύδμαι, ἄνἄπείθω, συμβουλεύω, πρότρεπω, ἄνἄμιμνήσκω.

Πάραιρέω, 2. a. είλον, aufero, privo: to take away, remove, deprive. Hipp. 1106. Syn. Αφαιρέω, αίρεω, εξαιρέω, ἄπαίνῦμαι, ἄποστέρεω.

Πάραισθανόμαι, 2. a. ησθόμην, sentio; decipior: to perceive; to mistake. Theoc. 5. 120. Syn. Αισθάνδμαι, έπαισθάνδμαι.

Πάραίστος, ον, δ, ή, infaustus: inauspicious. Πἄραίσἴἄ σήμἄτἄ φαίνων Δ. 381. Syn. Απαίσἴος, ἔναντἴος, κάτωνυμος, κάκος, πάρορνῖς.

Πάρἄἴσσω, ξω, Ion. imp. πάραΐσσεσκου, prætercurro: to rush past. Νωτά πάραΐσσοντός Υ. 414. Μύσας παράξον καπόλυσον ω πάτερ Vesp. Apoll. 2. 270. Syn. Πάράτρεχω, πάρελαύνω, πἄρέρχὄμαι.

Πάραιτἔὄμαι, peto; deprecor; detrecto: to ask as a favour; to deprecate; to decline. Iph. Α. 685. ΧΥΝ. Εξαιτέδμαι, αιτέω, ἴκέτεύω, λιπά-

ρέω, ἄφῖημῖ.

Πάραίτιος, ου, ό, ή, aliqua ex parte causa, socius culpæ: partly the cause, an accomplice. [^]Ω τέκνον παραίτιος Choeph. 897. Syn. Μέταίτίος, αίτιος, συναίτιος.

Πάραιφάσια, ας, ή, Πάραίφάσις, Πάρφάσις, εως, ή, monitum : admonition. Πάραιφασιησί πίθεσθε Apoll. 2. 324. O. 404. E. 217.

Πάραίφημι. See Πάραφημι.

Πάραιφρόν εω. See Πάραφρόν εω.

Πἄρἄκάββἄλὄν. See Πἄρἄκἄτἄβάλλω.

Πἄρἄκἄθέζὄμαι, Πἄρἄκἄθημαι, adsideo: to sit near. Plut. 727. Thesm. 416. Syn. see Πἄρέζὄμαι.

Πἄρἄκἄθἵημῖ, ήσω, utrinque demitto: to let down on both sides. Πηδάλιὰ $\tau \in \zeta \epsilon$ ύγλαισῖ πἄράκαθίτο Helen. 1535. Syn. Καθίημί. Z 2

Παρακαίρισς, ου, δ, ή, intempestivus: unseasonable. Αλόχου παρακαίρια βέζων Hes. Op. 327. Syn. Άκαιρός, αισχρός, αθέμιστός.

Παρακάλεω, Παρακάλεσμαι, advoco, accerso, hortor, oro: to call, summon, request, implore. Εῦ δρῶν πἄρἄκἄλει μ' αλλά μὴ λυπῶν ἔμέ Ιρh. Α. 409. ΝΥΝ. Προσκάλεω, κέλεύω, πάραινέω, νουθέτεω, δαρσύνω, πάροξύνω, πάραγγέλλω.

Πάρακαταβάλλω, βάλω, 2. a. poet. παρακάβεάλον, ordine depono; adapto; sacramento contendo: to put down in order; to fit; to lay down money in law-suits. Παρακάθθαλον άσπε-Syn. Κάτἄβάλλω, πἄρἄτον ύλην Ψ. 127. βάλλω.

Πἄρἄκἄτἄλἔγὄμαι, or Παρκἄτἄλἔγ, juxta vel una cubo: to lie near or with. Τῷ δ' ἄρἄ παρκάτ έλεκτο Ι. 660. Syn. Πάρακειμαι, πάρακλίνόμαι, συγκάθεύδω, συγκοίμάσμαι, συγκάτάκλίνομαι, πάράλξγόμαι.

Πἄρἄκἄτἄτἴθημἴ, ήσω, juxta depono: to deposit near ôr with. Παρακάτθετο νύμφαις Apoll.

2.506. Syn. Πάρατίθημί, κατατίθημί.

Παρακαττύω, adsuo, reparo : to patch together, to mend. Ἡμῶν δ' ἔκαστος στἴβάδα πάρ**ἔκαττύἔτο** Plut. 663. Syn. Καττύω, συρβάπτω, ευτρεπίζω, επίβάλλω.

Πάρἄκειμαι, κείσόμαι, prope jaceo: to lie or be placed near. Lysist. 1048. Syn. Ανακειμαι, παρακλίνομαι, παρακαταλέγομαι, πρόσκειμαι, πρὄσειμί.

Πἄρἄκἔλευσμά, ἄτὄς, τὸ, hortamen: exhortation, encouragement. Iph. T. 321. Syn. Ke-

λευσμά, πάραίν εσίς. Παρακελητίζω, juxta aut trans equito celete:

to ride near or over. Pax 900.

Πἄρἄκινδυνεύω, audacius periclitor: to rush rashly into danger, to risk. Vesp. 6. See Κίνδυνός. Syn. Κινδυνεύω, διακινδυνεύω.

Πἄρἄκινέω, moveo; moveor: to move, shake; to be moved. Ιδού σκόπει γ' ην με παράκινήσαντ' ίδης Ran. 657. Syn. Κινέω, διάκινέω.

Πἄρἄκλαίω, κλαύσω, temere fleo; ploro juxta: to weep without occasion; to weep beside. Δεῦρὄ σῦν αυλητῆρῖ πἄρακλαίοντῖ γἔλῶντες Theog. 1037. Syn. see Κλάω.

Πάρακλίδον, deflectendo: by turning aside.

Αθθι πάρακλιδον οία γεραιή Apoll. 1. 315.

Πἄρἄκλίνω, ἴνῶ, juxta vel paululum declino: to incline a little, to drop. Τῖ ποῖεῖς τῖ ποῖεῖς ποῖ πἄρἄκλίνεις Pax 157. Syn. Εκκλίνω, πἄρἄτρέπόμαι, εκτρέπόμαι.

Πἄρἄκοινὰω, communico: to communicate with. Pyth. 4. 236.

Πάρακοίτης, ου, δ, et (2) Πάρακοιτίς, ίδός, ή, consors lecti, maritus vel uxor: a bedfellow, husband or wife. @. 156. Hesiod. A, 46. SYN. (1) Ακοίτης, παρακλίντωρ, ξυνάδρδς, σύζυξ, ευνήτωρ, άνηρ, γάμετης, (2) γύνη, άκοιτίς. (1) Βαθύπλουτός, δάλερός, βάρυπότμος, (2) αιδοία, βαθύζωνδς, βαθύστερνδς, νεδγαμός, ιφθίμη, εράτη, κύδρά.

Παρακόλουθέω, sector: to follow. Φέρε νῦν εγώ σοι παρακόλουθώ πλησίον Eccles. 725. Syn.

"Επόμαι, ακόλουθεω, συνόμαρτεω.

Πἄρἄκὄμίζω, f. Att. τω, deduco, adfero: to convey, bring. Herc. F. 124. Syn. Κὄμίζω, συνάγω, άγω, πάράγω, πάράπέμπω.

Πάρακονάω, ήσω, exacuo; instigo: to whet, sharpen; to instigate. Ran. 1116. See Ακόνη. SYN. Θήγω, ἄκονάω, οξύνω, πάροξύνω.

Πάρακοπή, ηs, ή, mentis error: aberration of

mind. Eumen. 330. Syn. Πάρανοια, πάραφροσύνη. Ερ. Αισχρόμητις, τάλαινά.

Πἄρἄκὄπὄς, ου, ὁ, ἡ, mente privatus, furibundus: deprived of understanding, mad. Bacch. 988. Syn. Παραφόρος, φρένομανής, φρένοπλήξ, φρενώλης, φρενόπληγής, μανιώδης, αφρων.

Πἄρᾶκόπτω, perperam cudo; fraudo: to coin counterfeit money; to cheat. Nub. 640. Syn.

Πἄρἄκρούω, πἄρἄλὄγίζὄμαι, ἄφαιρἔὄμαι.

Παρακούω, κούσομαι, exaudio: to hear. 'Ομόγνίε Ζεῦ καὶ πἄρἄκούων δεσπότῶν Ran. 750. Syn. see Ακούω.

Παρακρεμάννυμι, κρεμάσω, juxta pendere facio: to let drop by the side. Χείρα παρακρεμάσας Ν. 597.

Παράκτισς, ου, δ, ή, littoralis: along the shore. Λοῦτρά και πάρακτίους Αj. 654. Syn. see Ακτίός.

Πἄρἄκύπτω, ψω, inclinato capite inspicio, despicio: to peep into, to watch. Eccles. 884.

Παράλαμβάνω, λήψομαι, 2. a. ξλάβον, excipio, accipio: to receive from, to receive. Orest. 546. See Λαμβάνω. Syn. Υπόλαμβάνω, επίλαμβάνω, ανάδεχόμαι.

Παραλέγομαι, ξόμαι, una cubo: to lie near.

λ. 241. Syn. see Παρακαταλέγομαι.

Πἄρἄλείπω, ψω, prætermitto, relinquo: to let pass, forsake. Helen. 975. Syn. Λείπω, ἄπὄλείπω, ἄφίημι, πἄρίημι, πἄρἄπέμπω.

Πἄρἄλείφω, inunguo: to anoint, besmear. Eccles. 406. See Ăλείφω. Syn. Αλείφω.

Πἄρἄληρἔω, deliro, leviter desipio: to dote, trifle. Eq. 531. Syn. Παράφρονεω, ληρεω.

Πἄρἄλἴὄς, Πἄρἄλὄς, ου, δ, ή, mari adjacens, marinus: near the sea, marine, sea. φορθή παραλίοις γενήσεται Αj. 1085. 412. Syn. Πἄράκτἴὄς, άκτἴὄς.

Πἄρἄλἴτξω, 2. a. ήλἴτὄν, offendo: to offend. Πἄρήλἴτες αφράδιησι Apoll. 2. 246. Syn. 'Ăμαρ-

τάνω, ἄφάμαρτάνω.

Πἄραλλάγαὶ, ῶν, αἱ, vices: change, succes-Καὶ πυρὸς παραλλαγάς Agam. 473. Syn. sion. Εναλλάγή.

Πἄραλλὰξ, alternatim; juxta: alternately; ongside. Έρπει πἄραλλὰξ ταῦτἄ Aj. 1087. alongside. Syn. Εναλλάξ, ἄμοιβάδις.

Πἄραλλάσσω, ξω, alterno; prætereo: to alternate; to pass by. Agam. 413. Syn. Πἄρἄμείβόμαι, παρέρχό<mark>μαι, παραμέτρέω.</mark>

Πἄρἄλὖω, ὑσω, persolvo, exsolvo: to loosen, release. Androm. 304. See Λύω. Syn. Aπό-

λύω, εκλύω, ἄπαλλάττω, μεθίστημι, εκβάλλω. Πἄρἄμείθω, Πἄρἄμείθὄμαι, prætervehor: pass by, surpass. Œ. R. 504. See Ăμείβω.

Syn. Δἴἄμείβὄμαι, πἄραλλάσσω, πἄρέρχὄμαι. Πἄρἄμἔλέω, ήσω, negligo, adspernor: to neglect, despise. Eumen. 300. Syn. Αμέλέω,

εξἄμελεω, ἄτημελεω.

Πάρἄμἔνω, Παρμἔνω, Πάρἄμίμνω, juxta maneo, perduro: to remain near, endure, await. Orest. 1247. Ο. 400. β. 297. Syn. Μένω, μίμνω, ἄναμένω, διακαρτέρεω.

Παραμέτρεω, metior secundum; prætereo: to measure according to; to pass by. Πἄρἄ τ' Αυ-λἴδἄ μετρήσαντες Apoll. 4. 1779. Syn. see Πἄραλλάσσω.

Παραμεύδμαι, transeo, supero: to go beyond, surpass. Μορφά παραμεύσεται άλλων Nem. 11. 17. Syn. Παραμείθω, υπέρεχω.

Παραμίγνυμι, μίξω, admisceo: to mingle with. Vesp. 873. Syn. Μίγνυμι, αναμίγνυμι, φύρω.

Πάραμίμνω. See Πάραμένω.

Πἄρἄμνἄόμαι, ήσόμαι, mentionem facio: to mention. Καὶ πἄρεμνήσω γάρ αῦ Trach. 1126. Syn. Μνάὄμαι, μνημὄνεύω.

Πἄράμιλλέω, pf. πἄράμεμοληκα, παρμέμελωκα, accedo cum cura amica: to come to or attend with affection. Παρμέμελωκεν δμῶς Ω. 37. Syn. Πάρειμι, πάριστάμαι, πρόθυμεσμαι.

Παραμουσός, ου, ό, ή, dissonus: discordant, out

of tune. Choeph. 460. Syn. 'Ăμουσόs.

Πἄραμπίσχω, obtego, involvo, prætexo: to cover, disguise, use as a pretext. Δεῖ πἄραμπίσχειν λάγουs Med. 284. The form Πἄραμπίσχω is here adopted instead of Πάραμπέχω, which is the reading of Porson after Beck and Brunck, because αμπέχειν no where occurs in Euripides, whereas αμπίσχειν and its compounds are very frequent. See however Porson's note on the passage. Syn. Κάλύπτω, ἔρἔφω.

Πἄραμπϋκίζω, Dor. Πἄραμπϋκίδδω, crines fasciis religo: to bind the hair with a fillet. Lysist. 1316. See 'Αμπυξ, ϋκόs. Syn. Αμπϋκίζω.

Πἄρἄμυθἔὄμαι, hortor, consolor: to exhort, console. Ε΄φη πἄρἄμυθήσασθαι Ι. 680. Syn. Πἄρ-

ηγόρξω, παρακάλξω, παραπείθω.

Πἄρἄμύθἴον, ου, τὸ, solatium: consolation. Ουδἔ τἔ τῶν πυρσῶν πἄρἄμύθἴον Theoc. 23. 7. SΥΝ. Θελκτηρἴον, κήλημἄ, μείλιγμἄ, μειλικτήρἴον, δαλπωρή.

Πἄρἄμυκἄὄμαι, ήσὅμαι, mugio, graviter sono: to bellow. Βρῦχία δ΄ πχὰ πἄρἄμυκᾶται P. V. 1118. Syn. Μυκάὄμαι, ἄνἄβόἄω, βρύχω, βρυχάθμαι.

Πἄρἄνἄὅμαι, Πἄρἄναιἔτἄω, juxta habito: to dwell near. Πἄρἔνάσσἄτὄ γείτων Call. fr. 143. Trach. 635. Syn. Γειτνἴᾶω.

Πἄρἄνἔὄμαι, prætereo, prætervehor, præternavigo: to go, ride, sail past. Apoll. 2. 357. Syn. Πἄρἄπλέω, πἄρέρχομαι, πἄρῶνίσσῦμαι.

Πἄρἄνηντω, appono, accumulo: to serve up, supply abundantly. π. 51. Syn. Σωρεύω, πάρα-τίθημα.

Πἄρἄνήχὄμαι, præternato: to swim past. ε.

417.

Πἄρὰνικὰω, vinco: to overcome, to surpass. Ăπέρωτὸς έρως πάρὰνικῷ Choëph. 591. Syn. Νικὰω.

Πἄρἄνίσσὄμαι, prætereo: to pass by. Hom. Apoll. 430. Syn. see Πἄρέρχὄμαι.

Πἄρἄνὄέω, desipio, demens sum: to think wrong, to be foolish. Iph. A. 838. Syn. Πἄρἄ-φρὄνέω, ἄφρὄνέω, πἄρᾶπαίω, μαίνὔμαι.

Πἄρὰνοιὰ, αs, ἡ, amentia, dementia: folly, madness, Sept. Th. 753. Ultima est brevis, ut in δύσνοιὰ. Šyn. 'Āνοιὰ, ἄπὄνοιὰ, πὰρὰφρὸσ ὑνη, πὰρὰφὸρὰ, μὰνία.

Πἄρἄνὄμὄς, ου, ὁ, ἡ, contra leges faciens: violating the laws. Troad. 284. Syn. Ανόμὄς,

άδικός.

Πἄρἄνὄμωs, illicite: unlawfully. Med. 1118.

Syn. Αδίκως, ανόμως.

Πἄράντης, ἔὄς, ὁ, ἡ, in obliquum: aside. Πολλὰ δ' ἄναντὰ κὰταντὰ πἄραντὰ: quod Damm dicit esse pro πἄράντἔὰ.

Πἄράξἔνὄς, ου, δ, ἡ, peregrinus, ignobilis, insuetus: foreign, ignoble, strange. Acharn. 517.

Πἄραξὄνἴὄν, ου, τὸ, clavus inditus axi ne rota excidat: a linch-pin. Σκινδαλμῶν τἔ πἄραξὄνἴα Ran. 835.

Πἄρἄπαίω, excido; deliro, desipio: to glide out; to err, dote. P. V. 1092. Syn. see Πἄρἄ-φρὄνἔω.

Πἄρἄπάλλομαι, juxta aliquem locum moveo me: to move along. Iph. A. 228. Syn. Πἄροσμάτο

Πἄρἄπἄπᾶω, ήσω, astute decipio: to deceive cunningly, steal upon, elude. Eumen. 731. See Ăπᾶτᾶω.

Πἄρἄπἄρἄω, 2. a. ήπἄρὄν, decipio: to deceive. Πἄρἄ μ' ήπἄφξ δαίμων ξ. 488. Syn. Εξἄπἄρἄω, πἄρἄπἄτἄω.

Πάρὰπείθω, 2. a. πάρὲπίθου, Ion. et poët. παρπέπίθου, et πάραιπέπίθου, suadeo; falsa persuasione decipio: to give advice; to persuade wrongly. Eur. Sup. 65. Syn. Πείθω, ἀνάπείθω, εκπείθω, πάράκρουὄμαι, εξάπάτὰω.

Πἄρἄπειρἄὄμαι, periculum facio: to try, make trial of. Olymp. 8. 4. Syn. Πειράὄμαι, δἴἄπει-

ράδμαι, πειράζω.

Πἄρὰπέμπω, ψω, prætermitto: to send past, to dispatch. Eq. 546. Syn. Δἴαπέμπω, προπέμπω, προάγω, πάρὰκομίζω.

Πἄρἄπἔτἄμαι, seu Παρπἔτἄμαι, prætervolo: to fly past, outfly. Κείμενα παρπετάται Call. Ep. 32. 6. Syn. Πάρέρχὄμαι.

Πἄρἄπἔτασμἄ, ἄτὄs, τδ, aulæum; prætextus: a curtain; a pretext. Ran. 938. Syn. Κἄλυμμἄ, πρόσχημά.

Πἄρἄπλάζω, άγξω, præter errare facio: to cause to wander past, or to go wrong. Ποῖ πἄρ-ἔπλάγχθην γνώμης ἄγἄθῆς Hipp. 240. Syn. Πλάζω, ἀπόπλάζω.

Πἄρἄπληκτὄς, ου, δ, ἡ, mente captus: mad, frenzied. Aj. 229. See Πἄρἄπλάζω. Syn. Έμ-πληκτὄς, ἄφρων, μὰνἴώδης.

Πἄρἄπληἑ, η̂γόs, ex obliquo percussus a mari; delirus: struck obliquely by the sea; doting, delirious. Ηἴόνας τὲ πἄραπλῆγας ε. 440.

Παράπλήσσόμαι, ξόμαι, mente percellor, vesanus sum : to be mad. «Ωπερ μξθύόντων εστί πάρἄπξηληγμένα Eccles. 139. Syn. Εμπλήσσόμαι, μαίνόμαι, πάράφρονξω, εξέστην, φοιβάζομαι.

Πἄρἄπλώω, ώσω, præternavigo: to sail past or along. Οίη δη κείνη γε πάρεπλω (" per apocop. pro πάρεπλωσε," Damm.) μ. 69. Syn. Πάρἄνοῦμαι.

Πἄρἄπνἔω, πνεύσω, spiro præter; fugio: to breathe past; to escape. Μήτί πἄραπνεύση ὅλἴ-γον περ κ. 24. Syn. Πνέω, ἔπἴπνέω.

Πἄρἄπράσσω, ξω, perperam ago: to do wrong. Μηδἔνος άλλου πἄρἄπράξαντος Aj. 261. Syn. 'Ăμαρτἄνω.

Πἄρἄπρισμἄ, ἄτὄς, τδ, scobs: saw-dust. Καὶ πάρἄπρίσματ' ἔπῶν Ran. 882.

Πἄραρὄs, ου, ό, ἡ, delirus : foolish, mad. Ταῦθ' ὅ πἄραρος τῆνὄς ἔπ' ἐσχᾶτᾶ Theoc. 15. 8. Syn. ἸΑκοσμός, πἄρἄφρων. See Πἄρήὄρὄς.

Πἄραρἡήγνυμι, f. ἡήξω, pf. ϵρἡωγα, disrumpo: to break loose, burst forth. Τις παρϵρἡωγεν ποδός Philoct. 844.

Πἄράρἡειθρόs, ου, ὁ, ἡ, præterfluens: flowing by. 'ὄρῷs πἄραρἡείθροιστ Antig. 723.

Πἄράρξητὄς, ου, δ, ἡ, qui exorari se patitur verbis: easy to be persuaded. Πἄραρξήτοισῖ πἴθέσθαι Ν.726.

Πἄραρρίπτω, ψω, subeo periculum, audeo: to run the hazard. Τίς πἄραρρίψει τἔκνα Œ.R.1493. Syn. Απορρίπτω, πἄρὰκινδυνεύω, ἄπῦβάλλω.

Παραρδύξω, elabor: to slip away. Παρερδύηκεν ώς λίπω μή τφ λάβεῖν Philoct. 653.

Παράρρυσις, εως, ή, tegumentum: a covering, deck. Aut funis tractorius: hauling rope. Æsch. Sup. 723. See 'Ρύσἴος, 'Ρυτήρ.

Πἄρἄρὕθμὄς, ου, δ , $\dot{\eta}$, abhorrens a numero: out of tune. Thesm. 121. See 'Pυθμός. Syn. Πάράμουσός, αμουσός.

Παράσειρός, ου, ό, ή, fune conjunctus: fastened to the side by a rope, joined. Orest. 1016. SYN. Σειράφορος.

Πἄρἄσημὄς, ου, ὁ, ἡ, insignis; adulterinus, malus: distinguished; counterfeit, bad. Acharn. Syn. Κίβδηλός, κάκός, φαῦλός, ἄσημός, άδοξός, άδοκιμός.

Πἄρασκευάζω, ἄσω, paro, instruo: to prepare, furnish. Herc. F. 1361. Syn. Κάτασκευάζω, συντάσσω, τάσσω, ευτρέπίζω, διαπράσσω.

Πἄρασκευή, η̂s, ή, apparatus, instructio: preparation, resources. Εις πάρασκευήν έχεις Bacch. 449. Syn. Κάτασκευή, πόροι.

Πάρασκην εω, tentorii modo explico: to spread over like a tent. (See Butler.) Φάρος πάρεσκήνησέν Eumen. 637. Syn. Πέριστέλλομαι, πάρα-

στόρέννυμί. Πἄρασκόπεω, prætervideo: to look beyond, not to perceive. 'Αρ' εμών πάρεσκόπεις Agam.

1223. ΄ Syn. Ου τυγχάνω, ἄμαρτάνω. Πἄρασπὰω, ἄσω, abstraho, avello: to tear aside, or away. Antig. 792. See Σπὰω. Syn.

Αποσπάω, παράσύρω, φθείρω, αφέλκω. Πάρασπίζω, ἴσω, juxta stans clypeo munio; comes sum: to stand near and protect with a shield; to accompany. Ion 1528. Syn. Υπασπίζω, πάραστάτεω, άμύνω, πάρειμι, όμαρτεω.

Πἄρασπιστής, οῦ, ὁ, qui prope alterius clypeum pugnat, defensor: one who fights near the shield of another, a defender. Cycl. 6. Syn. Υπέρασπιστής, ασπίδηφορός, σύμμαχός, πάραστάτης.

Πἄρᾶσσὄν, celeriter, confestim: very quickly, instantly. Apoll. 1. 383. Syn. Πάραυτϊκά.

Πάραστάδου, prope: near. Καὶ κῦκλφ πάραστάδόν Choëph. 970.

Πάραστάς, άδός, ή, postis, porticus: a post, pillar, portico. Ἡλθον εις πάραστάδας Phœn. 426. Syn. Στάθμός.

Πάραστάτεω, a latere sto, auxilior: to stand by the side or near, assist. Πάραστάτήσειν τοίς Κρέοντείοις πέλας Œ. R. 400. Syn. Πάρίστα-

μαι, πάρασπίζω, βόηθεω, άρήγω. Πάραστάτης, ου, δ; Πάραστάτις, ίδος, ή, qui a latere stat, auxiliator, socius: one who stands Ίστε που by the side, defender, companion. πάραστάτην Heracl. 89. Œ. C. 559. Syn. Αρωγός, ἔπἄρωγός, βόηθός, ἄλεξητήρ, προστάτης.

Πάραστείχω, 2. a. έστιχον, prætereo : to go past, or near. Choëph. 560. Syn. Πάρέρχομαι, πλησϊάζω, παρανεόμαι, παραθαίνω, παρανίσσόμαι.

Πάραστενάχω, aggemo: to groan near. Πάρεστενάχοντο δύγατρί Apoll. 4. 1297. Πἄρἄκλάω.

Πἄραστὄρέω, ήσω, sterno, extendo: to lay flat, prostrate. Eq. 481. Syn. Στόρξω, εκτείνω.

Πἄραστρέφω, Πἄραστρωφάω, distorqueo : to distort. Eur. fr. Melan. 12. 3. Apoll. 2. 667. Syn. Διαστρέφω.

Πἄρἄσύρω, σὔρῶ, in obliquum traho: to draw obliquely, distort, to pervert, corrupt, tear off. Τοῦτο γε τλητον πάρεπυράς επος P. V. 1101. Syn. Πάραστρέφω, πάραστρωφάω, δίαστρέφω, παράτρξπω.

Πἄρασφάλλω, ἄλῶ, præter excidere facio: to cause to fall, disappoint. Nem. 11. 41. Syn. Διασφάλλω, ἔπισφάλλω.

Πάρασχέδον, prope, illico: near, close at hand, immediately. Apoll. 1. 354. Syn. Πάραυτά, πάράχρημά, πάραυτικά, σχέδον, εγγύς.

Πἄρασχἔθω. See Πἄρἔχω.

Πἄρἄτάσσω, ξω, aciem instruo: to draw up in battle array. Vesp. 1118. Syn. Εκτάσσω, αντίτάσσω.

Πἄρἄτείνω, protendo: to extend, stretch along. Nub. 212. Syn. Εκτείνω, πρότείνω, παρέλκω.

Πἄρἄτεκταίνω, ἄνῶ, adfabricor: to fabricate. ξ. 131. Syn. Τεκταίνω, πάρασκευάζω.

Πἄρἄτέμνω, præcido: to cut. Lysist. 132. Syn. Απότέμνω, αποσχίζω, τέμνω.

Πἄρἄτἴθημἴ, θήσω, appono: to place near, supply. Cycl. 389. See Τἴθημἴ. Syn. Προστἴθημϊ, διατιθημι, κατατιθημι, παραθάλλω.

Πἄρἄτίλλω, depilo: to pluck the hair from. Acharn. 31. Syn. Τίλλω.

Πἄρἄτὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, a latere protensus, resolutus: stretched too far, aside, weakened. Alcest. 409.

Πἄρἄτρἔω, τρἔσω, timefactus diffugio: to start aside through fear. Πἄρέτρεσσαν δε οι Ίπποι Ε. 295. ΝΥΝ. Διάτρεω, τρέμω.

Πἄρἄτρἔπω, ψω, Πἄρἄτρὄπἄω, Ion. ἔω, et Πἄρἄτρωπάω, diverto, deflecto: to turn away. Αντί-λόχος δἔ πάρατρέψας ἔχἔ Ψ.423. Phocyll. 125. δ. 564. Ι. 496.

Παράτρεχω, f. θρέξω, 2. a. εδραμόν, prætercurro: to run past. Vesp. 1432. Syn. $\mathbf{E}\kappa\theta\tilde{\epsilon}\omega$, πἄρἔλαύνω, ἔπείγω, πἄρέρχὄμαι.

Πἄρἄτρίθω, ψω, attero: to rub. Theogn. 1101. See Τρίδω. Syn. Επίτρίδω, προστρίδω.

Πἄρἄτρὄπἄω, Ion. Πἄρἄτρὄπ εω, et Πἄρἄτρωπἄω. See Πἄρᾶτρἔπω.

Πἄρἄτρὄπὴ, ῆs, ἡ, deflectio: a turning aside. Ion 1230. Syn. Απότροπη, απαλλάγη, απόφευξίς, ἄπὄφὕγή.

Πἄρἄτρὄπὄs, ου, ὁ, ἡ, deflexus, perversus, aversandus: turned aside, perverse, detestable. Androm. 526. Syn. Απότροπος.

Πάράτρώγω, 2.a. ἔτράγον, abrodo: to nibble Καὶ τοῦ κὔκλου πἄρἔτρωγὄν ὕφ' ἄρμἄτωλῖας at. Pax 414. Syn. Τρώγω, ἄπότρώγω, κάτεσθίω.

Πἄρἄτρωπἄω. See Πἄρἄτρἔπω. Πἄρἄτυγχἄνω, 2. a. ἔτὐχὄν, intervenio, obvius sum: to fall in with, to meet. Παρετύγχανε μαρναμένοισιν Λ.74. Syn. Περίτυγχανω, παρειμϊ, πλησϊάζω, μετειμϊ, επέρχομαι.

Πάραυδάω, ήσω, colloquendo consolor: to console by conversing with. A. 487. SYN. Hapηγόρεω, παραμυθεόμαι.

Πάραθθί, for πάραυτδθί. Ψ. 163.

Πἄραυλίζω, ἴσω, juxta cubo aut habito: to lie or tarry near. Ion 496. Syn. Πἄρακειμαι, πάρακοιμάδμαι, πάρακαταλέγδμαι, παράναιέταω,

Πάραυλός, ου, δ, ή, vicinus: neighbouring. Œ. C. 785. Syn. see Πάροικός, γείτων.

Πἄραυτϊκά, confestim, illico: immediately. Vesp. 833. See Αυτϊκά. Syn. Πάρἄχρῆμά.

Πἄρἄφαίνω, Παρφαίνω, ἄνῶ, ostendo: to show, produce. Hes. Op. 2, 352. Lysist, 183. Syn. Δηλόω, ἄπόφαίνω, φαίνω.

Παραφέρω, οίσω, et Παραφόρεω, juxta fero: to bring near, bring, carry. Phæn. 1156. Av. 840. Syn. Πάράγω, εισφορέω, προφέρω.

Πἄρἄφεύγω, seu potius Παρφεύγω, præterfugio :

to flee by. Παρφυγέειν σύν νηι μ. 99. Syn.

Πἄρἄπλξω, ἄπὄφεύγω.

Πἄρἄφημῖ, poët. Πἄραίφημῖ, suadeo, alloquor: to advise, accost. A. 577. Ω. 771. Syn. Πάραινέω, παρακάλεω, παραμυθέδμαι.

Παράφθημί, 2. a. παρέφθην, prævenio, prætercurro: to outstrip. Πάραφθαμένος Μέν έλαον Ψ. 515. Syn. Φθάνω, παρέρχομαι, προλαμβάνω.

Πἄρἄφὄρὰ, âs, ή, insania: madness. Eumen.

Πἄρἄφὄρξω. See Πἄρἄφξρω.

Παραφόρος, ου, ό, ή, insanus: mad. Hec.

1033. Syn. see Παράφρων.

Πἄρἄφρὄντω, poët. Πἄραιφρὄντω, desipio: to be foolish or mad. Αλλ' η παραφρόνεις έτεον η коровантіая Vesp. 8. Theoc. 25. 262. Syn. Αφραίνω, παράνδεω, παράπαίω, μαίνδμαι, παράληρέω, πάρἄπλήσσόμαι.

Παραφρονιμός. See below.

Παράφρων, ὄνός, Παράφρονιμός, ου, δ, ή, amens, desipiens: mad, foolish. Τἴ τοδ' αῦ παράφρων έρβιψάς έπος Ηίρρ. 232. Œ. R. 691. See Φρονιμός. Syn. Άφρων, έκφρων, πάραπληκτός, ἄνδητός.

Πἄρἄχἄλἄω, relaxo; deficio: to loosen; to leak. Κάγωγ τι πάραχαλά την αντλίαν Eq.

432. Syn. Χἄλἄω.

Πἄρἄχορδίζω, ἴω, aberro a chorda, erro: to mistake the string, to err. Eccles. 295. Syn.

Αμαρτάνω.

Παραχορεύομαι, choreis celebror: to be danced round, to be frequented by the Chorus. Ion 466. Syn. Ανάχδρεύδμαι, χδρεύδμαι, πάρενσά-

Πἄρἄχρῆμἄ, confestim: immediately. μή γνοῦσιν πἄρἄχρῆμα Vesp. 1048. Syn. Πἄρ αυτά, πάραυτικά, πάρασχέδον, ευθέως.

Πἄραψυχὴ, η̂s, ἡ, solatium: a consolation. Εστί μοι πάραψυχή Hec. 280. Syn. see Πάρά-

Πἄραψύχω, consolor: to console. Φᾶ δε πἄρα-Syn. Παραμυθέσμαι, ψύχοισα Call. 6. 46. πάρἄκἄλξω, ἄναψύχω.

Παρβάσία. See Πάραιβάσία. Πάρβάτος. See Πάραβάστος.

Παρβόλάδην, a latere : sideways.

παρεσλάδην Apoll. 4. 936.

Παρδάκος, η, ον, humidus, uvidus: wet. damp. Ουδέ τυντλάζειν έπειδή παρδάκον το χωρίον Pax 1148. Syn. Υγρος, δίθγρος.

Παρδάλξα, as, et Παρδάλη, ηs, ή, pellis pantheræ: a leopard's skin. Παρδάλξη μέν πρώτά

K. 29. Av. 1250.

Πάρδαλίς, Ion. Πόρδαλίς, εως, et Ion. ίδς, ή, panthera: a leopard, tiger. Η υτ ε πάρδαλις είσι Φ. 573. Ρ. 20. Syn. Ολόα, ουρεσιφοιτός, Αδά,

στικτή, ἄναιδής.

Πἄρἔἄω, ἔάσω, omitto, negligo: to omit, neglect. Τα μεν κατ' οίκους αμελεία παρείασεν Eur. fr. Antiop. 29. 2. Qui versus nihili est. Valck. emendat ἄμελία πάρεις εά, Heath. πάρίεται. Syn. see Ěἄω.

Πἄρεγγυαω, in manus trado; vador: to furnish; to give a pledge. Έκτεινον εκτείνοντο και πάρηγγύων Eur. Sup. 710. Syn. Εγγύαω,

πάρξχω, πάράδιδωμί.

Παρέδρεύω, adsideo: to sit near. "Αδου νύμφη παρέδρεύοις Alcest. 762. Syn. Πἄρέζομαι, πάρημαι, πάρίζομαι, προσέδρεύω, προσκάθέζομαι, πάρακαθέζομαι, πάρακαθημαι.

Παρέδρος, ου, ό, ή, adsidens: sitting near,

Τᾶ σὄφἴα πἄρἔδρους Med. 839. supporting. SYN. Σύν έδρος, σύνθακός.

Πἄρέζομαι, Πἄρίζω, adsideo: to sit near. Σοί γε παρέζετο Α. 557. δ. 311. See "Ιζω. Syn. see Πἄρἔδρεύω.

Πἄρειὰ, âs, Πἄρηἴs, ἴδὄs, ἡ, gena: a cheek. Δος και πάρειαν προσθάλων πάρηιδι Hec. 410. Syn. Γένϋς. Ερ. Λαμπρά, ἄπἄλη, αμφίδρυφος, χἄρἴέσσἄ, βἄλἔρὰ, παρθἔνἴκή.

Πάρείας, ου, δ, serpens quidam Æsculapio sacer: a kind of serpent, having full cheeks. Οδάξ ελάβυμην ως πάρείας ων όφις Plut. 690.

Πἄρεικἄθω, Πἄρείκω, cedo, concedo: to give way, submit. Και δόκεις πάρεικάθειν Antig. 1102. Philoct. 1048. Syn. Υπείκω, υφίξμαι, ϋπόχωρξω, ϋπόδιδωμί.

Πάρειμί, f. ἔσόμαι, adsum: to be present, ready. Orest. 132. Syn. Πἄρἄγίγνομαι, πάρ-

ίσταμαι, πρόσίσταμαι.

Πἄρειμί, advenio, subrepo, progredior: to come near, steal in, go forward. Τούσδ' αυτούς πάριόντας Apoll. 2. 195. Syn. Παρείσδυμί, ἄφῖκνἔὄμαι.

Πἄρεῖπὄν, a. 2. a Πἄρἄφημῖ, persuadeo: to persuade. The first syllable is prolonged through the metrical arsis, Z. 62. 377. H. 121. A. 792. Ο. 404. Syn. Πἄρἄπείθω.

Πάρείρω, insero; servo: to insert; to protect, observe. Antig. 368. ΕΧΡ. Πἄρείρων, ὅ φὔλάττων τούς εν γη όντας νόμους.

Πάρεισδέχομαι, accipio a: to receive from.

Trach. 537. Syn. see Απόδεχόμαι.

Παρείσδυμί, irrepo, clam introëo: to creep or steal into. Call. Epigr. 45. 5. See Δῦμἴ. Syn. 'Ťπὄτρἔχω, πἄρειμῗ, πἄρἄδύὄμαι.

Πἄρέκ. See Πἄρέξ.

Παρεκβαίνω, transgredior: to go beyond. Hes. Op. 224. Syn. Παραβαίνω, παρέξειμί, παρέρχομαι.

Πάρεκθέω, Πάρεκνέδμαι, prætercurro, prætereo: to run beyond. Apoll. 1. 592. 2. 943. Syn. Πάρέρχομαι, παρανέσμαι, παράτρεχω, παρανίσσομαι.

Πἄρεκνἔὄμαι. See above.

Πἄρεκπρὄφεύγω, e manibus effugio: to escape. Ψ. 314. Syn. Πἄρἄφεύγω, εκφεύγω, ἄπὄφεύγω.

Πάρεκτελέω, efficio: to fulfil, effect. Mosch. 125. Syn. see Εκτ ἔλ ἔω.

Πάρεκτρέπω, ψω, averto, diverto: to turn aside or away. Eur. Sup. 1121. Syn. Πἄρατρέπω, ὔπεξαιρέὄμαι.

Πἄρĕλαύνω, Πἄρεξĕλαύνω, f. ĕλἄσω, præterveho, obequito: to drive along or past. Καί νδ κεν ή παρελασσ' η αμφήριστον εθηκεν Ψ. 382. μ. 47. See Ελαύνω. Syn. Εξ κλαύνω, παρ έρχομαι,

παράτρξχω. Πἄρελκῦω, ὕσω, Πἄρέλκω, ξω, extraho, protraho, remoror: to draw along or beyond, to delay. Nub. 553. (See Πρόσελκύω.) σ. 281. Syn. Εξέλκω, παρατείνω, μηκύνω, αναβάλ-

λὄμαι. Πἄρ ϵ μ ϵ άλλω, ἄλ $\hat{\omega}$, immitto: to throw in. Vesp. 481. Syn. see Εμβάλλω.

Πἄρεμβλέπω, ψω, oblique tueor: to glance aside. Helen 1557. Syn. Πἄραβλέπω.

Πἄρεμπὄλἄω, ήσω, insuper s. furtim emo aut infero: to buy or bring in in addition or by stealth. Med. 906. Syn. Ων ἔὄμαι.

Πἄρ ἔνήνοθα, superne floreo, surgo: to bloom upon, to rise. Τοίη παρενήνοθε μητις Apoll. 1. 664.

Πἄρεννἔπω, dico admonendo: to admonish. Apoll. 3. 367. Syn. Πάραυδάω.

Πἄρενσἄλεύω, tripudio: to dance. Plut. 291.

See Σἄλεύω.

Παρέξ, et Παρέκ, extra: out of. Παρέξ όδου εν ν**ἔκὕεσσι Κ. 349. Υ. 133.**

Πάρεξἄμείδω, ψω, prætereo, transeo: to pass Apoll. 1. 531. See Ăμείδω. Syn. Πάραμείθω, παραλλάσσω, παρέρχομαι.

Γιάρεξαυλέω, tibia canere desino; detero: to leave off playing the flute; to wear out. Acharn.

681. Syn. Κατάτρίθω.

Παρέξειμί, prætereo, anteverto: to pass by or beyond. Παρεξίοντες δ' άλλος Phœn. 1563. Syn. Πάρεκβαίνω, ϋπερβαίνω, πάρέρχομαι, πάρεξέρχομαι.

Πάρεξελαύνω. See Πάρελαύνω.

Πἄρεξἔρἔω, fut. irr. of πἄρεξειπεῖν, præter verum loquor; percontor: to speak falsely; to inquire of. 'Η τἴ πἄρεξἔρἔεσθαἴ Apoll. 3. 978. Syn. Παραφημί.

Πἄρεξέρχομαι, 2. a. ηλθόν, juxta vel clam egredior; anteverto: to go out near or privately; to outstrip. κ. 573. Syn. Εξέρχομαι, παρέρχομαι,

Πάρεργάτης, ου, δ, rerum futilium opifex: one who is busy about trifles. Eur. Sup. 436.

Πἄρεργου, ου, τό, res secundaria, appendix, accessio: an appendage, any thing secondary or useless. Philoct. 473. Syn. Προσθήκη.

Πἄρερπύζω, f. ἔσω, et Πἄρέρπω, ψω, clam repo: to creep near, to steal in. Eccles. 511. Theoc. 15. 48. ΣΥΝ. Εφερπύζω, παρεισδύομαι, παρέρ-

Πἄρέρχὄμαι, 2. a. ηλθόν, f. ἔλεύσὄμαι, prætereo, adeo, intro, elabor: to pass by, go to, enter, escape. Med. 1134. Syn. Δἴέρχὄμαι, εισέρχόμαι, πάραν εδμαι, παρανίσσομαι, παρίκν εδμαι, πάραστείχω, πάραμείδω, πάρελαύνω, πάροίχομαι.

Παρέσείδω, inspicio: to look upon. Lysist.

156. Syn. Πἄρείδω, εσλεύσσω.

Πάρεσθίω, rodo: to gnaw, eat. "Ωσπερ θύρας σοῦ τῶν λὄγῖων πἄρεσθῖει Εq. 1023. Syn. Εσθῖω,

Πἄρέστἴὄς, ου, δ, ή, qui ad focum stat vel est: who is near the hearth, an inmate. M $\dot{\eta}\tau$ ' $\check{\epsilon}\mu$ ol $\pi\check{\alpha}
ho$ -Syn. Εφέστισς, οικείσς, έστιος Antig. 373. σύνωικός, σύναυλός.

Πἄρευθύνω, ὔνῶ, a recta via averto vel depello: to turn or drive out of the right way. Aj. 1069. Syn. Εκτρέπω, παράτρέπω, εκκλίνω, παραφέρω.

Πἄρευκηλέω, mulceo, delinio: to soothe. Herc.

F. 99. Syn. Παραμυθέσμαι, πραθνω.

Πάρευνάζομαι, juxta cubo: to sleep near.

Πάρευνός, ου, δ, ή, juxta accumbens: lying near. Sept. Th. 1006. Syn. Σύνευνός, όμευνός, παρέστιος, δμευνέτης.

Πάρευτρεπίζω, ἴσω, apparo, ordino: to prepare, settle well. Iph. T. 726. Syn. Ευτρεπίζω, πάρα-

σκευάζω, εῦ τάσσω.

Πἄρέχω, f. έξω, 2. a. έσχον, Πἄρίσχω, et Πἄρασχέθω, f. ήσω, præbeo: to afford, supply, make, give. Orest. 276. I. 634. Hes. Theog. 639. Syn. Διδωμί, πορίζω, υπηρέτεω, οπάζω, προστίθημί.

Παρηβάω, ætatis vigorem transeo: to pass the

vigor of age. Agam. 957.

Πάρηγορέω, et Ion. Πάρηγορεέσκω, consolor, lenio, hortor: to comfort, soothe, exhort. Hec.

288. Apoll. 3. 610. Syn. Πάραμυθέδμαι, πάρευκηλέω, πάρακαλέω, καταθέλγω.

Πάρηγορία, as, ή, et Πάρηγορημά, άτος, τὸ, solatium: consolation, encouragement. Agam. 94. Æsch. apud Phrynichum, in voc. Syn. Παραμύθιον, παραψύχη, παρφασία.

Πάρηϊον, ου, τὸ, gena; ornatus ad genas: a cheek; an ornament for the cheek. Καλά πάρήἴἄ τ. 208. Syn. see Πἄρειά.

Πάρηϊς. See Πάρειά.

Πἄρήκω, prætereo; prodeo: to pass by; to go forth. Œ. C. 570. Syn. see Πἄρέρχομαι.

Πάρημαι, juxta sedeo: to sit near. I. 311. Syn. see Παρέζομαι.

Πἄρήμἔρὄς, ου, ό, ἡ, quotidianus: daily. Olymp. 1. 160. Syn. Ἐτἔρήμἔρὄς. Πἄρηξῖς, ἔως, ἡ, adventus: access to land,

landing. Agam. 539.

Πάρηὄρῖα, as, ή, lorum vel catena qua equus παρήδρος adjungitur τη ξυνωρίδι: a chair or trace by which the outer horse was attached to the car. Πάρηδρίας ἄπεταμνε Θ. 87.

Πἄρήὄρος, ου, ὁ, ἡ, juxta adjunctus; effuse protensus: joined to the side; widely extended. P. V. 371. Παρήδρδε is properly said of the horse, which was attached to the side of one of the two horses yoked to the pole of the carriage. Syn. Πάρασειρός, σειραφόρος.

Παρθένεία, et Παρθένἴα, as, ἡ, virginitas: virginity, a virgin state. Troad. 973. Ούθ' ὑπο παρθένίας Phœn. 1501. Syn. Παρθένευμα, κόρεία. Ερ. Εραννή, φάεινή, ίμερδεσσά, κάθάρα,

Παρθένειὄς, ου, ό, ἡ, Παρθένἴὄς, et Παρθένἴκὄς, η, ου, δ, η, virgineus: of a virgin, blooming. Hipp. 1297. Δεῦσαι παρθέντον χλιδάν Phoen. 231. Eur. El. 174. (See Παρθένδε.) Παρθέντος is also the name of a river in Paphlagonia; and παρθένεῖᾶ, plur. are hymns sung in certain sacred festivals by a chorus of virgins. See Brunck, Aves 919. Sometimes Παρθέντος is used adjectively in the sense of παρθενίος; also παρθένι is dat. quasi a παρθήν. See Valcknaer. Theorr. p. 278.

Παρθένευμα, ατός, τὸ, virginitas; occupatio virginea: virginity; virgin employment. Ion

1474. Syn. see Παρθένειδς.

Παρθένεύω, virgines educo; med. virgineam vitam duco: to bring up a virgin; midd. to lead a virgin life. Eur. Sup. 462.

Παρθενία. See Παρθενεία.

Παρθενϊκή. See Παρθενός.

Παρθενίος, et - ικός. See Παρθενειός.

Παρθενόπαιός, ου, δ, Parthenopæus: one of the seven Argive chieftains in the Theban war. Phæn. 150. Phr. see Sept. Th. 525-545.

Παρθενόπίπης, ου, ό, virginum spectator: an observer of virgins, a gallant. Αγλάξ παρθξνόπίπα Λ. 385. ΕΧΡ. Ο τὰς παρθένους όπιπ-

τεύων καὶ ἔπἴτηρῶν, γὔναιμἄνής.

Παρθένδε, ου, et Παρθένϊκή, ης ή, virgo: a virgin, a girl. Hes. 610. Παρθένϊκαί τε καϊ ηϊθέοι Σ. 567. Syn. Κόρα, κούρα, παις, παιδίσκη. Εγ. Αδμής, ἄπἄλη, ἄδμητός, ἄνανδρός, άζυξ, αλφεσίθοια, απτολεμός, αιδοία, αλκήεσσα, βάλαμηπόλος, ερύσίπτολις, βοδόπηχυς, σόφη, νέα, ανυμέναιος, απόθλεπτος, ίση δεαίσι, νύμφιος.

Παρθενόσφαγός, ου, ό, ή, e virgine mactata: from a virgin slain. Agam. 202. See Σφάγή.

Παρθένων, ωνός, δ, conclave virginum; templum Minervæ; a virgin's chamber; a temple of Minerva at Athens. Phœn. 201. Syn. Οχυρός, κενός, νυμφόκομός, άφυλακτός.

Παρθένωπος, οῦ, ὁ, qui virginea facie est: having a girlish look. Eur. El. 949. Πάρθίος, ου, ὁ, Parthius: Parthian. Καὶ

Παρθίους τις άνδρας Anacr. 55. 3.

Πἄρἴαύω, juxta commoror, una cubo: to remain near, lie with. Τη παρϊαύων Ι. 336. see Πἄραυλίζω.

Παρίζω. See Παρέζομαι.

Παρίημι, f. ήσω, l.a. ηκά, prætermitto; solvo; remitto, permitto: to omit, neglect; loosen, weaken; let loose, give up, permit. Med. 1057. See "Ĭημἴ. SYN. Πάραλείπω, μεθίημι, ανίημι, συγχωρέω.

Παρίος, ου, δ, ή, et a, ον, Parius: Parian, of Paros, an island in the Ægean sea. Nem. 4.131.

See Πάρος, and Πάρθιος.

Παριππεύω, præter equito: to ride past or along. Helen. 1664. Syn. Ίππεύω, παράτρεχω, πάρξλαύνω.

Πάρις, ιδός et ιός, ὁ, Paris. Τῶν δ' ἔτἔρων Πάρις ηρχέ Μ. 93. ΣΥΝ. Αλέξανδρός. Δύσπαρίς, γυναιμανής, ηπερόπευτής, τοξότης, λωβητήρ, παρθενοπίπης, δίος, αινοπαρίς, Δαρδάνίδης, Πρίαμοιο πάις, Ιδαίος, Πρίαμίδης, βούτης,

μεγάθυμος, βάσιλεύς, δεόειδης, ουλομένος. Πἄρἴσὄω, æquiparo: to make equal, compare. Έλενη παρισώθη Theoc. 18. 25. Syn. Όμοιδω,

εξισόω, ισόφαρίζω, ισάζω.

Παρίστημι, f. αστήσω, juxta statuo: to place near, to show; in the 2d aor. and mid. to be present. Ευμένεις πάρεστάναι Alcest. 212. Syn. Πάρξχω, ξφίστημι, πάραφξρω, πάραστατξω, πάρ-

Πἄρίσχω. See Πἄρἔχω.

Παρκάταλέγομαι. See Παρακάταλέγομαι. Παρμέμβλωκά. See Παραμόλεω.

Παρμένω. See Παραμένω.

Πάρμὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, permanens, constans: permanent, constant. Nem. 8. 29. Syn. Μὄντμός,

Παρνάσιός, α, όν; Παρνασίς, ίδος, ή; et Παρνασἴάs, ἄδοs, Parnassius: of Parnassus, a celebrated mountain in Phocis. 'ὅλωλἔ πορθηθεῖς ὅ γὰρ Παρνάστος Troad. 9. Choëph. 555. Ion 86. Blomfield, Choëph. 555., distinguishes, after Elmsley, Acharn. 348. between Παρνάσιος, of Parnassus, a mountain in Phocis, and Παρνήσϊός, of Parnes, a mountain in Attica.

Παρνασός, et Ion. Παρνησός, οῦ, ὁ, Parnassus: a mountain in Phocis. Παρνασού κατ ενάσθην Phœn. 214., answered by πεμφθεῖσ' ενθάδε πύργους τ. 394. Ερ. Νιφόεις, νιφόδολός, δικορύφος, δίκαρηνός, δίλυφος.

Πάρνης, ηθός, ή, Parnes: a mountain in Attica.

Παρνήσἴός, α, ὄν, Parnesius: of Parnes. 'Ανθράκες Παρνήσιοι Acharn. 348. See obss. on Παρνάσιός.

Πάρνοψ, ὅπὄς, δ, genus locustæ: a kind of locust. Vesp. 1311.

Πἄροδεύω, prætergredior: to travel past. Theoc. 23. 47. Syn. see Πἄρέρχομαι.

Πἄροίγω, ξω, parum aperio: to open a little. Pax 50. Syn. Υπάνοίγω.

Πἄροιθἔ, Πἄροιθἔν, et Πἄρος, adv. et præp. ante; antea: before; formerly. Το παροιθέ тётиктаι σ. 274. Нес. 48. Δ. 73. SYN. 'Eµπροσθέν, πρότέρον, πρότέρω, πρότέρωσε.

Πάροικίζω, juxta habitare facio: to cause to

dwell near, place near. Call. Ep. 25.4. Syn. Κάτοικίζω, οικίζω, πάράτἴθημἴ.

Πἄροικός, ου, ό, ή, inquilinus, accola, advena; vicinus: a new inhabitant, sojourner; a neighbour, near. Androm. 43. Syn. Πρόσοικός, έποικός, ναξτης, ξξνός.

Πάροιμία, as, ή, proverbium: a proverb. "Ωσπέρ ή πάροιμία Eur. fr. Sthen. 5. 1. Syn. Λόγός, ἔπός.

Πάροινεω, ebrius ago; debacchor: to act under the influence of wine; to be frolicsome. Eccles. 143.

Πἄροινἴκὄς, Πἄροίνἴὄς, Πἄροινὄς, ου, ὁ, ἡ, inter vinum usitatus; temulentus; ad injuriam ex vino proclivis: customary with wine; drunken; insolent. Καὶ τῶν ξῦνόντων πολῦ παροινικώτατος Vesp. 1291. Acharn. 978. Anacr. 42. 13. Syn. Οινδβάρης, οινδβάρείων, οινόπληθης, οινόπότης. οινόπίπης.

Πἄροίτἔρος, (2) Πἄροίτἄτος, η, ον, (1) anterior: before; (2) primus: the first, the foremost. Πορθμοῖό πάροιτ κρή Ιονίοιο Apoll. 4. 982. 2. 29. Syn. Πρότξρός, πρώτός.

Πἄροιτ ἔρω, ante, ultra, amplius: before, more, Τωνδέ πάροιτερώ εξέρεεσθε Apoll. 2. 427.

Πάροίχομαι, prætereo; morior: to pass by;

to die. Med. 991. Syn. see Πἄρέρχὄμαι. Πἄροξύνω, ὕνῶ, exacerbo, instigo: to irritate, instigate. Alcest. 690. Syn. Ἐποζύνω, ὅτρύνω, επότρύνω, παρορμάω, ανώγω, ερεθίζω, πρότρεπω, παρακέλεύω, παρακονάω, παραθήγω.

Πἄρὄρἄω, limis oculis intueor, vix animadverto: to look at askance, overlook. Av. 454.

Πἄρἄβλἔπω, ὕφὔρἄω.

Πάρορνίς, ιθός, contra avium volatum, infaustus: inauspicious. Eum. 773. See 'Ορνίς. SYN. Πἄραίσἴος, ἄπαίσἴος.

Πάρος. See Πάροιθέ.

Πάρος, ov, ή, Paros: an island in the Ægean sea, famed for its marble. Πλην ες Πάρον και ταῦτἄ Vesp. 1189.

Πάρουσία, as, ή, præsentia; adventus; tempus: presence; arrival; time. Σην εκεί παρουσίαν Iph. A. 1432. Syn. Καιρός, ἄφιξίς. Ερ. Ευμένης, καίριός, φίλη,

Πἄρὄχἔτεύω, alio derivo: to lead off clandestinely by a channel. Bacch. 479. Syn. ὄχἔτεύω, μἔτἄφἔρω, πἄρἄγω.

Πἄρὄχὄς, ου, ὁ, paranymphus: a bridesman. Αν. 1740. Syn. Πάράνυμφος.

Παροψωνέω, clam opsonia coëmo: to buy provisions privately. Eccles. 226.

Πἄροψώνημἄ, ἄτὄς, τὸ, opsonium clandestinum: a clandestine relish. Âgam. 1422. Syn. Πἄρόψημα.

Παρπέτἄμαι. See Πἄρἄπέτἄμαι.

Παρπόδίος, ου, ό, ή, præsens: present, immediate. Παρπόδιου νέφελαν Nem. 9. 90.

Παρράλισς, poet. pro Παράλισς, q. v. Παρράστος, α, ον, Parrhasius: of Parrhasia, a town in Arcadia. Παρράσιον οικείν δάπεδον ενίαυτου κύκλον Orest. 1662. Παρράσια, γη or χώρα being understood, is the name of the town.

Παρρησία, as, ή, oratio libera; libertas: freedom of speech, independence. Μητρόθεν παρ-ρησία Ion 674. Syn. Εξουσία, ἄνἔσις, ἔλευθἔρία.

Παρτέμνω, pro Πἄρἄτέμνω, q. v. Acharn. 116. Παρφαίνω, pro Παραφαίνω, q. v.

Πάρφἄσις. See Πἄραίφἄσις.

Πάρφυκτός, ου, δ, ή, qui præterfugi potest: Δέδοικά πάτέρας τῶν ὅπ² Ιλίῳ νέκρῶν Orest, 102. that may be escaped. Pyth. 12. 53. Syn. Γόνεὐς, γεννητής, τὄκεύς. Εν. Φίλός, Άρφαστικτές. σύμεωνων, δυμόλέων, κλῦτός, γέραϊός, ἄγάθος.

ПАРФ

Πἄρ ω δος, οῦ, ὁ, ἡ, a proposito alienus: out of tune, foreign to the purpose. Iph. A. 1147.

Πἄρωθεω, πἄρωσω, rejicio, adspernor, negligo: to reject, slight, neglect. Trach. 358. Syn. Απωθεω, ἄποστρεφόμαι, ἀνἄβάλλω, ἄπόβάλλω, κάτἄφρὄνεω, εκβάλλω.

Πἄρώντμος, ου, ὁ, ἡ, denominatus ex: named from or after. Φοίξω το Φοίξης δ' ονομ' έχει πάρ-

ώνυμον Eumen. 8.

Πᾶs, πᾶσἄ, πᾶν, omnis, totus, quivis: all, every, any. Τῆ ὕπὅ πᾶs ἔἄλη Ν. 408. Med. 280. Syn. ἄĂπαs, σύμπαs, ὅλός.

Πασἴθἔα, ας, ἡ, Pasithea: the youngest of the three Graces. Πασἴθἔην ἡς αιἔν Ξ. 269.

Πασϊθόα, αs, ή, Pasithoa. Πασϊθόη $\tau \epsilon$ Hes. Theog. 352.

Πασϊφάη, ης, ή, Pasiphaë. "Ην ρά τε Πασϊφάη

Apoll. 3. 998.

Πασϊμέλων, ουσά, ὄν, qui omnibus curæ est: an object of care to all. Αργώ πασϊμέλουσά μ. 70.

Πασπάλη, ης, ή, res levis: mere dust, a particle. Νυκτός ουδέ πασπάλην Vesp. 91.

Πασσάλευτός, ου, ὁ, ἡ, clavibus affixus: nailed, fastened. P. V. 113. See below.

Πασσάλεθω, clavibus affigo: to fasten with nails or pegs. 'Ως πασσάλεθση κρατά Bacch. 1203. Syn. Προσπασσάλεθω, προσπήγνυμί.

Πάσσάλδε, ου, Πάσσαξ, ακόε, δ, paxillus: a wooden peg. Πασσάλων κἄθαρπάσαε Androm. 1111. Πάσσακί τὰς ἄγλιθὰς εξὄρύσσἔτε Acharn. 728. Syn. Υσπληγξ.

Πάσσαξ. See above.

Πασσύδία. See Πανσύδία. Πάσσω, πάσω, conspergo: to sprinkle, scatter. I. 214. Verbum ἔπέπαστο in Ap. Rhod. 1. 729. primam futuri πάσω brevem esse demonstrat, Syn. Εμπάσσω, ἔπίπάσσω, ποικίλλω, ῥίπτω, ἔπἴ-

εάλλω. Πάσσων, comparativ. τοῦ πἄχὔs, q. v. 3. 20.

Παστάς, άδος, ή; Παστός, οῦ, δ, thalamus; porticus: a chamber; a porch. Κλύει τἴς ακτέριστον αμφί πάστάδα Antig. 1207. De παστός Schæf. in Steph. ed. Valpy citat Jacobs. Anth. 11.319: 12.286. Syn. Θάλαμός, μελάθρον, αίθουσά, στόά. Ερ. Νέδτευκτός.

Πάσχω, f. πείσόμαι, 2. a. ἔπἄθὄν, patior: to suffer, to be treated with. Πάσχω τε καὶ πεπουθά κἄτἴ πείσόμαι Troad. 471. Ἐπεὶ πάθὄν άλγεὰ δυμῷ 1. 321. Syn. Ὑπόμενω, ἀνέχὄμαι,

κάμνω, τλημί, καρτέρεω, πονέω.

Πἄτἄγἔω, strepo, fragorem edo: to make a noise, to scream. Ύρηνυνται και πἄτἄγοῦσιν Nub. 378. Syn. Ψόφἕω, δουπἕω, κλάγγω.

Πἄτἄγὄς, ου, ὁ, strepitus: a clatter, noise. Sept. Th. 100. See above. Syn. Ψόφός, η̂χός, δροῦς, δάρῦδος.

Πάτάσσω, ξω, percutio, ferio: to strike violently, smite. Άτη πάτάξαι θυμόν Antig. 1097. Syn. Πλήσσω, τύπτω, κρούω, κόπτω, παίω.

Πἄτἔρίζω, patrem appello: to call father. Παθσαι καὶ μὴ πἄτἔριζε Vesp. 652. Syn. Παππάζω.

Πάτέω, ήσω, calco, protero: to tread on, trample on. Βουλὴν πάτήσεις και στράτηγους κλαστάσεις Εq. 166. Syn. Κάτάπάτέω, στείδω, κάτάτιρίδω, ὕξρίζω, πρόπηλάκιζω, κάτάφρουτέω.

Πάτηρ, πάτερος, πάτρος, δ, pater: a father.

Δέδοικά πάτέρας των τπ' Ιλίφ νέκρων Orest. 102. SYN. Γύνεὺς, γεννητής, τόκεύς. Εν. Φίλος, δράστημέμνων, δυμόλέων, κλύτός, γέραϊδς, άγάδος, εσθλός, ήπίδς, μείλίχος, γέρων, άγαυδς, άμύμων, δάμρων, δύστηνός, έρισθένής, έλεύθέρος, πάλαιός, πόλιός, αντίθέδε.

Πάτησμός, οῦ, ὁ, conculcatio: a trampling on. Πολλών πάτησμὸν δ' εἰμάτων ἄν ευξάμην Agam.

936.

Πάτος, ου, δ, trita via : a path. "Ο τις πάτου εκτύθεν ῆεν Apoll. 3. 1200. Syn. Στίβος, άτραπός, τρίβος, όδος.

Πάτρα, αs, Πάτρις, ιδός, ή, patria: the land of one's fathers. Εις πάτραν πρόσθεν δ' ξικέ Phœn. 439. 'Η πατρίς ώς έοικε 417. Πάτριδός έρω άπαντώς 370. Ερ. Φίλη, κλεινή, έρικυδής, καλλίγυναικός, καλλίχορός, κυδίανειρά.

Πἄτρὰδελφἔος, οῦ, Πᾶτροκἄσίγνητος, ου, et Πἄτρως, ωὸς, δ, patris frater: a father's brother, an uncle. Isthm. 8. 144. (See ἄδελφὸς.) ν. 342. (See Κασίγνητὸς.) Pyth. 6. 46. See Πἄτήρ. Syn. see Θείδε.

Πἄτρἄδελφἴα, as, ἡ, consanguinitas avunculorum: relationship of uncle and nephew, or of cousins. Æsch. Sup. 39. See above.

Πάτραλοίας. See Πάτροκτονός.

Πἄτρἴδἴὄν, ου, τὸ, paterculus: a dear father. 'ἴθ' ὡ πἄτρῖδἴὄν ἔπἴ τὰ βελτίω τρἔπου Vesp. 987. Syn. see Παππίας.

Πάτρϊκός, Πάτρϊός. See Πάτρώϊός.

Πάτρις. See Πάτρα.

See below.

Πάτρϊώτης, ου, δ; Πάτριωτίς, ίδος, ή, popularis: of the same country, a fellow-countryman. CE. R. 1091. Herael. 755. See Πάτριος in Πάτρωϊος. Syn. Εγχώριος, δημότης, πόλιτης.

Πἄτρὄγἔνης, ἔὄς, ὁ, ἡ, indigena: born in the country, native. Antig. 938. See Πἄτρώἴος.

Πάτρὄκἄσίγνητὄς. See Πάτρἄδελφἔὄς.

Πάτροκλείδης, εως, ό, Patroclides. Av. 790.

Πάτρὄκλης, εσs, Ion. ησs, et Πάτρὄκλος, ου, δ, Patroclus. Αιθά δ' εταιρόν εδν Πατροκληα πρόσε εεπεν Λ. 601. Θ. 476. Ετ. Φίλος Διι, διόγενης, ίππεὺς, ίππόκελευθός, μεγάθυμος, δειλός, αμύμων, μεγάλητωρ, Μένοιτιάδης, φὸς ἴσθθές, άριστός Αχαιών, ηρως, Μένοιτιόν άλκιμός υίδς.

Πἄτροκτὄνέω, parricida sum: to kill one's father, to be a parricide. Πἄτροκτὄνοῦσὰ γὰρ ξῦνοικήσεις ἔμοί Choëph. 896. See Πἄτήρ.

Πἄτροπάτωρ, ορος, δ, avus paternus: a paternal grandfather. Pyth. 9. 144. See Πἄτήρ.

Πάτροκτόνος, Πάτροφόνος, ου, δ, ή, Πάτροφόνευς, εως, Ιου. ηδος, Πάτροφόντης, ου, Πάτραλοίας, ου, δ, ή, subst. et adj., patris interfector, parricida: one who slays a father, parricidal. Εκ πάτροκτόνου χέρος Ιρμ. Τ. 1084. Orest. 190. γ. 307. (Ε. R. 1441. Κρίνξοι στέφάνοις και πάτροκλοίας Νυb. 901.

Πάτροστερής, εός, ό, ή, patre privatus, orbus: deprived of a father. Σοι πάτροστερή γόνον

Choëph. 247.

Πάτροφονός, -εὺς, and -όντης. See Πάτρο-

Πάτρώϊος, Πάτρφος, Πάτρικος, Πάτρϊος, α, δν., paternus: paternal, hereditary. Ξείνος πατρώϊος εσσί Ζ. 215. Hec. 934. Ουκ ωρχίπεδησας ων έμοι πάτρικος φίλος Αν. 142. Ου γάρ πάτριον τοῦτ' εστίν Ran. 778.

Πἄτρωνϋμός, ου, ὁ, ἡ, a patre cognominatus: named after a father. Pers. 151. See Ανώνϋμός, and above.

Πάτρφός. See Πάτρώϊός.

Πάτρως. See Πάτράδελφέδς.

Παττάλεύω, Πάττάλος, Πάττω, Attic of Πασσάλεύω, Πάσσάλος, and Πάσσω, q. v.

Παῦλἄ, Παυσωλή, η̂s, ή, cessatio, quies: a cessation, rest. Παῦλἄ κἄκῶν έσται τἄ δ' ὑπέρτ ἔρἄ Lysist. 772. B. 386. Syn. Ανάπαυσις, ανέσις, σχόλη, ἄπραξία, ἡσύχια.

Παῦρος, α, ον, paucus; parvus; brevis: few; small; short. Heracl. 328. Syn. Ολίγος, βρά-

χύς, μικρός, σμικρός.

Παυσάν ξμός, ου, δ, ή, ventos placans: wind-

appeasing. Agam. 207. See 'Ăνĕμŏs.

Παυσίλυπός, ου, δ, ή, dolorem sedans: griefappeasing. Την παυσίλυπον άμπελον δουναι βρότοις Bacch. 771.

Παυσϊπόνδε, ου, ό, ή, labori finem faciens: trouble-abating. Iph. T. 451. See above. Παυστήρ, ηρόε, ό, sedator, liberator: an ap-

peaser, deliverer from. Soph. El. 304. Σωτήρ.

Παυστήριος, α, ον, vim sedandi habens: able to appease. Καὶ νόσου παυστήριος Œ.R. 150.

Παυσωλή. See Παῦλἄ.

Παύω, et Ion. Παυέσκω, cessare facio: to cause to cease, to allay. Iph. A. 1266. O. 17. Syn. Ανάπαύω, τελευτάω, κάταπαύω, λήγω.

Πἄφἴος, α, ον, Paphius: Paphian, of Paphos.

Χαιρέτω α Παφία μονόν Theoc. 27. 15.

Πάφλάγων, ὄνός, δ, Paphlagon: a Paphlagonian. Θέοισϊν εχθρόν βυρσοδέψην Πάφλαγόνα Nub. 581. Ερ. Μεγάλήτωρ, μεγάθυμος, ασπι-

Πἄφλάζω, ferveo, æstuo: to rage, bluster. Μή πἄφλάζων καὶ κἔκραγὼς ὥσπἔρ ἡνἴκ' ενθἄδ' ην (troch, tetram.) Pax 314. Κύματα παφλάζοντά Ν. 798. Syn. Αναζέω, κάχλάζω, ηχέω, ροθέω, βράζω.

Πἄφλασμἄ, ἄτὄς, τὸ, strepitus quem æstuans mare edit: blustering. Av. 1243. See above.

Πἄφος, ου, ή, Paphos: a city in Cyprus.

Ες Πάφον ένθα δε οί 3.363.

Πἄχἔτὄς, ου, ό, et Πἄχὄς, ἔὄς, τὸ, spissitudo, crassities: thickness, massiveness. Μείζονα καλ πάχετον στίβαρωτερόν ουκ δλίγον περ 3. 187. Cycl. 379. Some grammarians consider πάχετος to be a different form of the comparative παχύτερος; it is however here considered a subst., after the opinion of Damm. and H. Steph.

Πἄχνη, ης, ἡ, pruina, gelu, glacies: hoar frost, ice. Πἔρἴτέτρὄφἔ πάχνην Apoll. 2. 740. See below. Syn. Πάγετος, στίξη. Ερ. Χειμέ-

Πάχνοω, gelu constringo: to cause to freeze. **Λύπη πάχνωθείσ' ή 'π**ό συμφόρας τίνος Hipp. 803. Syn. Κάταπήγνυμί, συμπήγνυμί.

Πἄχὄς. See Πἄχἔτὄς.

Παχύκνημός, ου, δ, ή, cui sunt pingues suræ: thick-ankled or legged. πάχὔκνημοι Plut. 560. Καὶ γαστρώδεις καὶ

Πἄχύνω, ὕνῶ, pinguefacio: to render fat or stupid. Αι δ' αν παχυνθη καναχνδανθη τα τριχί Acharn. 791. Syn. Πιαίνω, λίπαίνω.

Πάχυς, εία, υ, compar. πάσσων et πάχιων, superl. πάχιστός, η, όν, crassus, pinguis, tardus: thick, large, rich, dull. Πρυμνός πάχυς αυτάρ ϋπερθεν Μ. 446. 3.20.

Πἔδἄασκὄν, See Πἔδἄω.

Πεδαίρω, Æol. pro Μεταίρω, q.v. Vide de hac voce et seqq. Blomfield. ad Pr. V. 277.

Πέδαίχμιός, Æol. pro Μέταίχμιός, q. v.

Πέδαμείθω, Æol. pro Μέταμείθω, q. v. Πεδάδρδε, Æol. pro Μετεωρδε, q. v.

Πεδάρσιός, Æol. pro Μετάρσιός, q. v.

Πέδαυγάζω. See Μεταυγάζω.

Πέδαω, et Ion. imp. πέδαασκον, compedibus adstringo, vincio: to fetter. λ. 291. ψ. 353. Syn. Δέω, δεσμεύω, συνάπτω, ανάδεω, κατάδεω, συνδέω.

Πέδέρχομαι, Æol. pro Μετέρχομαι, q. v.

Πέδη, ης, ή, compes, pedica: a fetter. fr. Per. 4. Syn. Βρόχος, δεσμός. Ερ. Χρυσεία, άρδηκτός, ἄλὔτός, χαλκόδἔτός, σφυρήλἄτός.

Πέδἴας, ἄδος, $\dot{\eta}$, (1) planities: a level; (2) campester: of a plain. Πλαγχθείς πλάτείας

πεδιάδος θ' αμαξίτοῦ Rhes. 279.

Πέδιήρης, ĕŏs, campester, planus: plain, level. Θράκης αμπεδίήρεις Pers. 572. for ανά πεδίήpeis. Nescio an alibi, ait Blomf., apud Tragicos præpositio nomini adhæreat, quod sæpius apud Homerum factum est. Syn. Πέδιας.

Πέδιλον, ου, τὸ, calceus, talare: a sandal, slipper. Εδήσἄτο καλά πέδιλα Κ. 132. Syn. $\check{\Upsilon}\hat{\pi}\check{\delta}\delta\eta\mu$ ἄ, αρθὔλη, $\epsilon\mu$ 6ἄs, $\epsilon\acute{v}$ μαρῖs, κὄθορνὄs. $ext{Ep.}$ Αμβρόσιον, χρύσειον, πότανον, ξρόξν, γύναικείον,

σιγάλὄἔν, κοῦφὄν, ἄελλῆἔν.

Πέδιον, ου, τὸ, campus, planities: a level field, a plain. Θάρσει τἄχ' αυτών πέδιὄν εμπλήσω φόνου Phœn. 730. Syn. Γῆ, πέδόν, δάπέδον, ἄλωὰ, πλάξ. Er. Ανθέμὄέν, ασπίδές, ευρύ, ίππύβοτον, πυροφόρον, λωτηξν, καταχαλκον, χλοξροτρδφόν, παραπόταμίδν, ακάρπιστόν, σύγχορτόν, καλλίπυργόν, κλεινόν, άθρόχον, καρπόφόρον, ευδαιμόν, αμπ ελό εν, δρόσο εν, ευρύχορον, κράν άδν, κάρπιμον.

Πεδιονόμος, ου, ό, ή, qui campos tuetur: one who protects the plains. Πέδιονομοις τε κάγορας

επισκόποις Sept. Th. 258.

Πεδιοπλόκτυπός, ου, ό, ή, sonans ex ungulis campum ferientibus: arising from the clatter of hoofs on the plain. Sept. Th. 83. See above, and Κτὔπὄs.

Πεδδόβάμων, ὄνὄς, Πεδοστίβης, εσς, ό, ή, terra incedens: going on the ground. Πτηνά τε καί πεδδοβάμονα Choëph. 583. Helen. 1515. Στίβος. Syn. Χθονοστίβής.

Πἔδῦθἔν, Πέδοῖ, Πἔδονδἔ, genitiv. dat. et acc. antiq. a πἔδον. ν.295. Pr. V. 280. N.796.

Πἔδὄν, ου, τὸ, solum, terra, humus: ground, land, the floor. Rhes. 274. Ετ. Κρἄνἄὄν, κάρπἴμου, πάτρἴου, μελάγχιμου, ἄβἄτου, κράταιλεων, ξηρόν, ήδυ. Syn. Έδαφος, δαπεδόν. Πεδόσε, adv.: "the same sense as οικόνδε,

Bacch. 590." Donnegan, Lex.

Πέδοστίβης. See Πέδοβάμων.

Πέ(α, ης, ή, planta pedis; quævis extremitas adfixa, ut fimbria vestis, clavus ad extremam oram: the sole of the foot; a fringe, stud, extremity. Πέζη ἔπὶ πρώτη Ω. 272. Syn. Σφυρον, κράσπ εδον.

Πεζεύω, pedibus iter facio: to travel on foot. Ούτ' επί γαίας πόδα πεζεύων Alcest. 886.

Πεζόβοας, Πεζόμαχης, ου, ό, miles pedes: a foot soldier. Nem. 9. 81. Pyth. 2. 121. See below.

Πεζομάχεω, pugnam pedestrem committo: to fight by land. Καὶ πεζομάχῶν καὶ πολίορκῶν Vesp. 683.

Πεζόμἄχης. See Πεζόβὄας.

Πεζονομός, ου, ό, ή, terrestris: supported by land, land. Pers. 78. See Πεζομάχεω.

 $\Pi \in \zeta \delta s$, $\dot{\eta}$, $\delta \nu$, pedestris: on foot, by land. $K\eta$ -

δεμόνες πεζοισι Apoll. 3. 1273. The dat. πεζή is frequently used adverbially. Syn. Πεζονομός.

Πειθάνωρ. See Πείθαρχος.

Πειθαρχέω, pareo: to obey. Iph. A. 1120. Syn. Πείθομαι, υπάκούω, υπείκω, υπότάσσομαι, ευπειθής ειμί, ευπειθέω, ἄκόλουθω.

Πειθαρχία, ας, ή, obedientia: submission to authority. Πειθαρχία γάρ εστί Sept. Th. 210. SYN. Πείσα, πειθώ, ευπείθεια, υπόταγή.

Πείθαρχός, ου, Πειθάνωρ, δρός, δ, ή, obediens: submissive to authority. Pers. 380. Τον δε μή π ειθάνδρα Agam. 1629. Syn. Ευπειθής, ευπίθής, **ἔρἴήκὄὄς**, ευήκὄὄς.

Πειθώ, ŏŏs, ή, (1) suadela: persuasion; (2) obedientia: obedience. Hec. 804. Syn. (2) Πειθαρχία, πεῖσἄ. Ερ. Θελξίφρων, μελίηδης,

ήδὔἔπης, Σειρήν.

Πείθω, f. σω, 2. a. ĕπἴθὄν, πĕπἴθὄν, (1) persuadeo: to persuade; (2) med. pareo, credo: to obey, believe, Hec. 807. 'Ρηϊδίως πέπιθεῖν με-γάλας Ι. 184. Syn. (1) Ανάπείθω, εκπείθω, πάράπείθω, πάραινέω, συμβουλεύω, (2) ὔπάκούω, πιστεύω, πἴθξω.

Πείκω. See Πεκτέω. Πείνα, Ιοη. Πείνη, ης, ή, fames: hunger. Πείνη δ' ούπότε δημόν ο. 406. Syn. Λιμός, βου-

Πεινάω, ήσω, esurio: to be hungry. Acharn.

734. Syn. Πιέζεσθαι λιμφ.

Πειρά, as, aut Πειρά, as, ή, experimentum: a trial, experience. Πεῖρὰν ἡλθὅμεν φἴλων Heracl. 310. Syn. Ăπὅπειρὰ, ἔπἴχείρημὰ, εμπειρία. Ερ. Αζημίωτος, πολύπήμων.

Πειράεύs. See Πειραιεύs.

Πειράζω. See Πειράω.

Πειραϊδης, ου, ό, Piraïdes: the son of Piraïs. Πτόλξμαίου Πειράϊδαο Δ. 228.

Πειραιεύς, Πειράευς, εως, δ, P. N., Piræus: the Piræus, one of the harbours at Athens. Ev Πειραιεί πάρα ταις πόρναις Pax 165. Εν Πειραεί δήπου 'στι 144.

Πειραίνω. See Πἔραίνω.

Πείραισς, ου, δ, Piræus. o. 543.

Πειράρ, Πειράς. See Πέράς.

Πειρατήριον, ου, τὸ, judicium, experimentum: a trial. Φονία πειρατήρια Iph. T. 968. Ρα longa est ad quantitatem perf. pass. πεπείραται.

SYN. Πείρα.

Πειράω, άσω, Ionice ήσω, Πειράζω, ἄσω, et Πειρητίζω, ἴσω, tento, conor, periculum facio: to attempt, try, tempt. Plut. 150. \u03c4. 114. O. 615. "Attici verbum (πειράω) in activa forma ponere non solent, nisi notet πειράζειν ερωτικώς γυναίκα, etc. Aristophanes: Πειρά μέν οῦν ίσως και των τιτθίων εφάπτεται." Damm. Imo etiam, ubi notat πειράζειν ερωτικώς άνδρα, etc. Cycl. Syn. Απόπειράω, ἔπίχειρέω, ἄναζητέω, δόκιμάζω, διάγωνίζομαι.

Πειρηναίδε, δν, Pirenæus: of Pirene, a fountain near Corinth, sacred to the Muses. Eur. El.

475.

See above. Αμφί Πειρήνης Πειρήνη, ης, ἡ.ŭδωρ Med. 68.

Πειρητίζω. See Πειράω.

Πειρίθόδς, ου, δ, Pirithous. Τον μέν Πειρίθόου Μ. 129. Ερ. Μεγάθυμός.

Πείρινς, ινθός, ή, alveus qui imponitur currui

ad recipienda onera vel sessores: a wicker-basket or case in which things are conveyed in a carriage. o. 131.

Πείρω, f. περω, transfigo: to transfix, pierce

through, cleave. 3. 183. Syn. Δἴἄπείρω, περονάω, διάτρυπάω.

Πείρως, ω, δ, Piros: a Thracian chief. Δ. 525.

Πείσανδρός, ου, ό, Pisander. σ. 298.

Πεισηνὄρίδης, ου, ό, Pisenoris filius: the son of Pisenor. Ευρύκλει ΄ Ωπος Θύγατηρ Πεισηνδρίδαο υ. 148.

Πεισήνωρ, ὄρὄς, δ, Pisēnor. o. 445.

Πείσα, ης, ή, obsequium: obedience, compliance. υ. 23. Syn. Πειθαρχία.

Πεισθέταιρός, ov, δ, Pisthetærus. Av. 644.

Πεισίμερότος, ου, ό, ή, cui mortales parent: man-persuading. Choëph. 356. Πεισίστράτος, ου, ό, Pisistratus. Πεισίστρζ

τος ήρως ο. 131.

Πεισϊχάλινός, ου, ό, ή, habenis obediens: obeent to the reins. "Αρμάτα πεισϊχάλινα Pyth. dient to the reins. 2. 21.

Πεῖσμα, ἄτος, τὸ, navis retinaculum: a cable. Æsch. Sup. 772. Syn. Σχοινίον, κάλως, πρυμνήσϊα. Ερ. Πόντϊον, πλεκτον, περίμηκες.

Πειστέσε, α. ον, credendus: must believe.

Hipp. 1177.

Πειστήρ, ήρος, qui persuadet, vel persuadetur, i. e. obsequens: persuading or persuaded, complying, following. Καὶ τὸν μὲν πειστῆρα Theoc. 21. 58., according to the reading of Kiessling.

Πειστήριος, ου, δ, ή, persuasorius: persuasive.

Καλ λόγους πειστηρίους Iph. Τ. 1054.

Πεκτέω, Πέκω, Ion. Πείκω, carpo, carmino: to tear out, comb, shear. Av. 714. Ξ. 176. σ. 315. Syn. Κτενίζω, ποκίζω, κείρω, ξαίνω, ξέω, τίλλω, κείρω.

Πέκω. See Πεκτέω.

Πελάω. See Πελά(ω.

Πελάγιος, α, ον, marinus: of the sea. Alpoιεν αθραι πέλαγίαν ϋπέρ πλάκα Ran. 1438.

Πόντϊός, βάλάσσϊός, άλϊός, ἔνάλϊός.

Πέλαγός, έδς, τδ, mare, æquor: the sea, the main. Helen. 1209. See above. Syn. Θάλασσά, ωκέανός, πόντος, κλύδων, άλς. Ερ. "Αλίον, νήν ξμόν, πόντιον, ἄτρυγξτον, άλμυρον, πορφυρξον, χειμεριόν, κυάνεόν.

Πέλάγων, οντός, ό, Pelagon. Αμφί μέγαν

Πέλαγοντά Δ. 295.

Πελάζω, f. ἄσω, Πελάω, Πελάθω, per sync. $\Pi \lambda \alpha \theta \omega$, et $\Pi \lambda \alpha \omega$, f. $\eta \sigma \omega$, (1) approprinquare facio, admoveo: to bring near, to cause to approach; (2) appropinquo: to approach. Δώμάσιν πελάζετε Phœn. 287. Γῆ πελάαν ο δ' άρα σφί Hom. Hymn. 6. 44. Τὰς ὑμἔτἔρας ἡμῖν πελάθειν Eur. El. 1291. Alcest. 119. Κοίτας πλάθουσ' ἔνἔπειν χρή (paræmiae) Rhes. 14. (Vide hic Beck.) Έπληντ' αλλήλησι Δ. 449. Ad πλάω, πλάσω, potest referri Θρηκί πλαθείσα ξένφ Hec. 878. Syn. (2) Πλησϊάζω, πίλναμαι, προσπελάζω, εγγίζω.

Πελάνος, ου, δ, quidvis ex humido concretum; libum, grumus: clotted foam or blood; sacrificial cake. Χἔουσὰ τόνδἔ πἔλἄνδν εν τύμδω πἄτρός Choëph. 90. Syn. Πέμμα, ἄφρὸς, πλάκοῦς, μάζα. Ερ. Αἰματηρός, πιαλέος, ἔρύθρος,

ăθύτŏs.

Πέλαργίδευς, έως, δ, dimin. a (2) Πέλαργός, οῦ, δ, ciconiæ pullus; ciconia: a young stork; a stork. Av. 1356. 1354.

Πἔλαργἴκὄs, ἡ, ὄν, "Pelargicus, idem qui Pelasgicus; et Tyrrheni iidem qui Pelasgi." Blomf. Call, fr. 283. At vide Schol. in l. infra cit. Τίς δ' αῦ κἄθέξει τῆς πόλεως το Πελαργικόν

Πέλαργός. See Πέλαργίδεύς.

Πέλας, adv. et præp. prope: near. Χριμφθελς πέλας ως σε κέλεύω κ. 516. Αυτη πέλας σου

Hec. 484. Syn. Πλησίον, εγγύς.

Πέλασγϊκός, ἡ, ον ; Πέλασγϊός, Πέλασγϊότης, Πέλασγός, ου, ὁ ; Πέλασγϊάς, ἄδος, ἡ, Pelasgus: Pelasgian, Grecian. Τυγχάνει Πέλασγϊκόν Phæn. 105. Orest. 950. Eur. fr. Arch. 11. 7. Orest. 685. Call. 5. 4.

Πελάτης, ου, ό, vicinus; qui appropinquat; qui invadit: a neighbour; one who approaches; an invader. Στεῦνται δ' ἴἔροῦ Τμώλου πἔλάται Pers. 49. Syn. Πἄροικὸς, γείτων, πλησἴόχωρός.

Πελεθός. See Σπελεθός.

Πἔλἔθρὄν, Πλἔθρὄν, ου, τὸ, jugerum: a measure of a hundred feet, an acre. Εννέἄ κεῖτὅ πἔλεθρα λ. 576. Ion 1137. Syn. Γὕά.

Πέλειἄ, ας, Πέλειᾶς, ἄδός, ἡ, columba: a dove, a pigeon. Τίλλὲ πέλειᾶν έχων ο. 527. Οί δ΄ ὅπως πέλειᾶδες Androm. 1129. Syn. Πέριστέρὰ, τρήρων, φάττὰ. Ερ. Ερασμία, τᾶνύπτερὸς, ἔρᾶτεινή, δειλή, δῦσευνήτειρὰ, παντρόφὸς.

Πέλειάς. See above. Also for Πλειάς (one of

the Pleiades), which see.

Πέλειδθρέμμων, ὄνϋς, columbarum nutrix : dove-nursing. Τὴν πέλειδθρέμμὄνα Pers. 314, Syn. Πόλῦτρήρων.

Πελεκας, αντός, δ, pelecanus: a pelican. Av.

000

Πἔλἔκἄω, Æol. et poët. Πἔλεκκἄω, f. ήσω, securi cædo, dolo: to hew down with an axe. Av. 1157. ε. 244.

Πελεκινός, ου, δ, avis quædam: a shoyeler. Av. 883. Ivös trochæus ut in ίκτινός; quod et ipse circumflexus notat, quamquam alii scribunt πελεκινός.

Πέλεκκάω. See Πέλεκάω.

Πέλεκκου, ου, το, securis manubrium: the handle of an axe. N. 613.

Πελέκυς, εσς, Att. εως, δ, securis: an axe, hatchet. Καὐτόν γε τοῦτον πελεκύν εξάρασ' ἄνω Hec. 1261. Syn. Αξίνη. Ερ. Μεγάς, οξύς, ύλοτόμος, στίβάρος, χαλκήλάτος, οξύτομος.

Πελεμίζω, ξω, moveo, commoveo: to shake, alarm. Π. 108. Syn. Σείω, κινέω, τὄράσσω,

κράδαίνω, τινάσσω, πάλλω.

Πἔλιἄδἔς, ων, αἱ, Peliades: the daughters of Pelias. Ουδὶ ἀν κτάνεῖν πείσασἄ Πἔλιαδας κόρας Med. 9.

Πἔλἴας, ου, δ, Pelias: king of Iolchus in Thessaly. Εφημόσυνη Πἔλΐαο Apoll. 1. 3. Εν. Ίρθιμός, αντίθέδς, ἄτάσθᾶλὸς, ὕπἔρήνωρ, ἄθἔμῖς, ὅδρίμὸςργὸς.

Πέλλα (1), ης, ή, mulctrum; pellis: a milkpail; a hide. Π. 642. Syn. Αμολγεύς, αμόλγιον,

γαυλός.

Πελλαΐος, α, ὄν, Pellæus: of Pella. Βούλει Πελλαΐου βοῦς μἔγὰς ειν ἄιδη Call. Ep. 14. 6. Hederic, on the authority of Hesychius, interprets Πελλαΐου by fuscus. The passage quoted from Callimachus, being unintelligible, decides nothing. See Steph. Thes. in ν. Πέλος.

Πελλήνη, ης, et Dor. Πελλάνα, ας, ή, Pellene: a city in the Peloponnesus. Apoll. 1. 177.

Πέλλης, ου, δ, Pelles. Apoll. 1. 177.

Πέλλομαι. See Πελομαι.

Πελλόs, η, ον, fuscus, niger: dark-coloured,

black. Theoc. 5. 99. Syn. Πελλαΐος, πόλιός, πέλαίνος, μέλας, κέλαινός, άμαυρός, ζόφερος, αίθοψ.

Πέλοπήϊδες, α, δν; Πέλοπηϊες, ίδδες, ή; Πέλοπηϊαδηες, ου; Πέλοπίδες, α, όν; Πέλοπίδηες, ου, δ, Pelopius: of or descended from Pelops. Πέλοπήϊοι είκαθον αῦτως Apoll. 2. 792. 4. 1577. Ου Πέλοπηϊάδαι Theoc. 15. 142. Πόλιε κάτ αῖαν Πέλοπαιν γ' ὁ δεύτερος Ion 1591. 'Ως τἄμ' δλωλε πάντά καὶ τὰ Πέλοπιδῶν Iph. Τ. 986.

Πἔλοπόννησος, ου, ἡ, Peloponnesus: a peninsula, comprehending the southern part of Greece. Eur. fr. Temen. 7. Phr. Γῆ, χθών, αῖα, et χώρα

Πελόπία, or Πελόπός.

Πἔλοποννησιστί, lingua vel more Peloponnesiaco: in the Peloponnesian dialect, or after the Peloponnesian manner. Πἔλοποννασιστί λάλεθμες Theoc. 15. 92. Syn. Δωριστί.

Πέλοψ, ὅπός, ὁ, Pelops: the son of Tantalus, and grandfather of Agamemnon. Orest. 11. Ερ. Πλήξιππός, Ταντάλειδς, Λυδός, Ενέτήϊδς.

Πελταστής, \hat{ov} , δ , peltasta : a targeteer. Rhes.

Πέλτη, ης, ή, pelta, scutum breve: a small shield or buckler. Bacch. 772. Syn. Σἄκὄς, ασπίς. Ερ. Ζάχρυσὄς.

Πἔλω (imp. πέλεσκöμην), et Πέλδμαι, et poët. Πέλλόμαι, sum: to be. Καὶ δἴστίατος πέλει Med. 520. Κάτἄ ἀστὕ πέλεσκέὄ Χ. 433. Φυκτά πέλωνται Π.128. Σὸν γὕναικῖ πέλλέται Simonid. περὶ Γυν. 100. Syn. Ειμῖ, ὅπάρχω, γίνόμαι, τυγχάνω.

Πέλωρ, δ et τὸ, indecl. adj. et subst. Πελώρισς, α, ὄν, et ου, ό, ἡ, adj., Πελωρός, ου, δ, ἡ, adj. et subst. et Πέλώριστός, η, ὄν, adj. monstrum; monstrous, mirus, immanis: a monster; monstrous, grand, admirable, vast. Σ. 410. Apoll. 4.1682. M. 202. Theoc. Ep. 17. 5. Syn. Δεινός, μεγάς, περμύμης, ὕπερμύὴς, ὕπερμέγξθής.

Πεμπάζω, in quinarios divido et numero, reputo: to divide into portions of five and count, to calculate, consider. Apoll. 4. 1748. Syn.

Αρίθμεω, ερευνάω.

Πεμπαστής, οῦ, ὁ, qui numerat : one who counts by fives, one who counts. Pers. 974.

Πεμπταΐος, α, όν, quintanus: on the fifth day. Av. 474. On the peculiar construction of Greek adjectives expressive of time, see obss. on the word Πάνημερίος.

Πεμπτήμερος, ου, δ, ή, quinquedialis: continuing for five days. Olymp. 5. 14.

 Π έμπτος, η , ον, quintus: the fifth. Sept. Th. 523.

Πέμπω, ψω, mitto; deduco: to send; to conduct, convey. Z. 168. Syn. Απόπέμπω, πομπεύω, στέλλω, ἴημἴ, ἄφἴημῖ, βάλλω.

Πεμπώβολου, ου, τδ, veru quintas cuspides habens: a five-pronged spit. γ. 460.

Πἔνέστης, ου, δ, famulus, servus: a labourer, slave. Vesp. 1274. Syn. Θης, δέραπων, δουλός.

Πἔνης, ητός, Πἔνῖχρός, οῦ, ὁ, qui labore victum quærit, pauper: a labouring man, poor man. Eur. El. 1131. Πἔνῖχρὸν μἔν άλλως δ' ενπρόσωπον καὶ κἄλόν Plut. 977. Syn. Πἔνῖχρός, πτωχός, ενδἔης, ἄπόρὸς, ἄχρημάτὸς.

Πενθάλἔὄς. See Πενθήρης.

Πένθειά. See Πένθος.

Πενθείω. See Πενθεω.

Πενθέρος, οῦ, ο̂, (2) Πενθέρα, α̂ς, η̂, (1) socer, uxoris pater: a father-in-law; (2) socrus, uxoris

(¹) Πίλλω and Ion. Πίλλη is also the name of a city in Macedonia, the birthplace of Alexander. mater: a mother-in-law. Herc. F. 482. Call. 3. Syn. (1) Κηδέστης, ἔκὔρὔς; (2) ἔκὔρά.

Πενθεύς, εως, δ, Pentheus. Bacch. 208. Ep. Ατάσθαλός, Βρασύς, οιστρομάνης, ωκυμόρος, αθέος,

ἄνὄμὄς, ἄδἴκὄς, ἄθἔμιστὄς, δύσμὄρὄς.

Πενθέω, poët. Πενθείω, et Πένθημί, lugeo: to mourn. Med. 270. Ψ. 283. τ. 120. Syn. Ολόφύρομαι, όδύρομαι, θρηνέω, αιάζω, οιμώζω, γὄἄω.

Πένθημα. See Πένθὔs. Πένθημί.

See Πενθέω. Πενθήρης, ἔὄς; Πενθἄλἔὄς, α, ὄν; Πενθήμων, ονός; Πένθιμός, ου, δ, ή; Πενθητήριός, α, δν, lugubris, luctuosus: mournful, mourning. Troad. 141. Bion, 1. 22. Agam. 410. Πενθίμω πρέπεις ὄρᾶν Eur. Sup. 1066. Choëph. 7. Syn. Γὄἔρδς, πολυπένθης, λυπηρός, ανίαρος, δάκρυδεις, πόλυ- $\pi \in \nu \theta \eta s$.

 Π ενθητήρ, ήρος, ό, et Π ενθήτρια, ας, ή, qui vel quæ luget: a mourner. Pers. 933. Hipp. 805.

Πενθητήριος. See Πενθήρης.

Πένθζμός. See Πενθήρης.

Πένθος, εσς, Πένθημα, άτος, τό; Πένθεια, ας, luctus: mourning, grief. Alcest. 1088. Choeph. 426. Πένθεια τλησικάρδιος (iamb. dim.) Agam. 419. Syn. Θρηνός, γόδς, όδυρμα, λύπη. Εγ. Τλησικάρδιον, ατλητόν, λύγρον, στυγέρον, ἄάσχετον, ἄλαστον, ἄμετρητον, άρρητον, άσχ ετόν, κράτ ερόν, μεγά, μυρίον, χάλ επόν, μάκρον, ου μέτρητον, ου τλητόν, ου φερτόν, όλοον, αμείλίχον.

Πενία, as, ή, paupertas, inopia: poverty, want. Πενία μεν ουν η σφών ξυνοικώ πόλλ' ετη Plut. 437. ΝΥΝ. Πτωχεία, ενδεία, ἄπόρια. Εν. Κάκλ, δειλή, διζύρὰ, αργάλξα, χάλξπή, λύγρά. ΡΗΒ.

Consule Plut. vv. 415-618.

Πἔνῖχρος. See Πἔνης.

Πἔνομαι, ago, curo, laboro; pauper vel inops sum: to do, perform, labor; to be poor. ω. 411. Syn. Πὄν εω, πράσσω, εργάζομαι, κάμνω, σπουδάζω, ἔπῖτηδεύω.

Πεντάεθλον (1), contr. Πένταθλον, et Πεντά... $\epsilon\theta$ λἴον, ου, et Π ϵ ντάθλἴον, τδ, quinquertium: a contest consisting of five different games. μων διαύλων πεντάξθλ' α νομίζεται Soph. El. 691. (Sed hæc lectio est vexata et vexanda.) Pind. Ol. 14. 31. Pyth. 8. 92. Soph. El. 684.

Πεντάεθλος, ου, δ, quinquertio: a person engaged in the Pentathlum. Nem. 7. 11. See

Πεντά ετηρίς, ίδος, ή, tempus quinque annorum: a period of five years. Olymp. 10. 69. See below.

Πεντάξτηρός, η, όν; Πεντάξτης, et Πεντέτης, ĕŏs, δ, ή, quinquennis: five years old. άρσ ενά πεντά ετηρον τ. 420. γ. 115. Acharn. 187.

Πέντἄθλον, et -θλίον. See Πεντάξθλον.

Πεντάκις, quinquies: five times. Καλ τρισκάκόδαίμων και τετράκις και πεντάκις Plut. 851.

Πεντακόσιοι, et Πεντηκόσιοι, αι, α, quingenti: five hundred. Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντάκοσια τŷ πόλει Eccles. 824. γ. 7.

Πεντακοσίοστος, ή, ον, quingentesimus: the five hundredth. Την πεντακόσιοστην κατέθηκας τη πόλει Eccles. 999.

(1) The five different games which composed the mirταθλον are contained in the two following lines: "Αλμα ποδών, δίσκου τε βολή και άκοντος εξωή, Και δεόμες, ηδι πάλη μία δ' έπλετο πασι τελευτή. See also Suidas in v. Βραδίε.

Πεντάχα, quinque modis: by fives. Πέντάχα κοσμηθέντες Μ. 87.

Πέντε, indecl. quinque: five. Π. 171.

Πεντεσύριγγός, ου, δ, ή, quinque foramina habens: having five holes. Πεντέσυρίγγφ ξύλφ Eq. 1046.

Πεντετάλαντός, ου, ὁ, ἡ, qui quinque talenrum est: of five talents. "ὅτῖ πεντετάλαντος torum est: of five talents. διαγέγραπταί μοι δίκη Nub. 772.

Πεντετής. See Πεντάετής.

Πεντήκοντά, indecl. quinquaginta: fifty. Ήμεις δε πεντήκοντα γ' άμμοροι τέκνων Hec.

Πεντηκοντάγυσς, ου, δ, ή, qui quinquaginta jugerum est: of fifty acres. Πεντηκοντάγὔον το μέν ημίσυ Ι. 575.

Πεντηκοντάπαις, et Πεντηκοστόπαις, παιδός, e quinquaginta pueris vel puellis constans, quinquaginta liberos habens: composed of, or having fifty children. Γέννα πεντηκοντάπαις P. V. 878. Æsch. Sup. 325.

Πεντηκόντὄρὄς, ου, ή, adj., et subaud. ναῦς, subst., quinquaginta remorum navis: having fifty oars, a ship having fifty oars. Helen. 1411.

Πεντηκόσιοι. See Πεντακόσιοι.

Πεντηκοστόπαις. See Πεντηκοντάπαις. Πέντοζος, ου, δ , $\hat{\eta}$, quinque ramos vel digitos habens: in l. c. significat manus, subaud. χείρ: having five fingers. Μήδ' ἄπο πεντόζοιο Hes. Op. 740.

Πεντώβολος, ου, δ, ή, quinque obolorum: receiving five oboli. Eq. 795.

Πέος, έος, τό, penis. Nub. 734.

Πέπαίνω, ἄνῶ, maturo, ad maturitatem perduco; lenio: to ripen; to soften. Heracl. 160. Syn. Μἄλάσσω, πέπτω, πραΰνω, ἄδρύνω.

Πέπαίτερος, η, ον, maturior, mitior: ripe, mellow, soft. Agam. 1336. Ερ. Απάλώ-

τĕρŏs.

Πἔπἄρηθός, ου, ή, Peparethus: an island in the Ægean sea on the coast of Macedon. Ayxiἄλη Πἔπἄρηθος Hom. Apoll. 32.

Πέπειρός, ου, ό, ή, maturus, mitis; senex: ripe, mellow; old. Eccles. 896. Syn. 'Ωραίος, ἄκμαῖός, ώρ<u>ῖμ</u>ŏς.

Πέπλήγω. See Πλήσσω.

Πέπλος, ου, ό; Πέπλωμα, ατός, τὸ, peplum: a robe. See J. Pollux, Onomastic. lib. 7. §. 49, 50. and Meurs. Att. Lect. lib. 2. cap. 12. ∑oîs πέπλοισι χείρ' εμήν Hec. 246. Æsch. Sup. 728. Syn. Έἄνὄς, εἷμἄ, ἱμἄτἴὄν, έσθημἄ, ἔπωμἴς, χἴτών, αμπέχονη, ένδυμα, περίζωμα, περίδολαιον. Ερ. Κρόκἔος, εύνητος, παμποίκιλος, λεπτός, φάεινός, μάλάκος, πορφυρέος, μέγας, πέρικαλλής, χαρίεις, αμβρόσϊός, χιονώδης, κύαν εός, πολύδαίδαλός, δαιδάλἔὄς, ποικίλὄς, πόδηνἔκής.

Πέπνυμαι. See Πνύω.

Πἔπὄρἔω. Vide Πὄρἔω, et Heyn. Pind. Pyth. 2. 105.

Πεπρωται, perf. datum seu distributum est: it is allotted. Orest. 1671. Ἡ πεπρωμενη, with or without τ υχη, αῖσἄ, μοῖρἄ, &c., denotes fate or destiny. Pr. V. 103.

Πεπτός, όν, coctus: boiled, cooked. Eur. fr. Cress. 9. 5. Syn. Έφθος, οπτός.

Πέπτω, Πέσσω, et Πέττω, ψω, coquo, maturo, digero, consumo: to boil, bake, render mellow, consume. Plut. 1126. I. 561. Eccles. 838. Syn. Κἄτἄπέπτω, πἔπαίνω, πάσσω.

Πἔπων, ὄνὄs, maturus ; mollis, ignavus ; suavis : ripe; soft, soft-hearted, cowardly; sweet. Eu-

Syn. Ασθένης, δειλός, προσφίmen. 66.

Πέρ, "articula est earum numero quæ annecti aliis orationis partibus solent, signif. habens εναντιωματικήν: ponitur enim pro quanquam, quamvis, tametsi, licet." Steph. Thes.; cunque: although; soever. Λέγοίμεθα κηδομένοί περ y. 240.

Πέρα, Πέραν, et Πέρην, adv. et præp. cum genitiv., ultra, præter, contra; beyond, contrary to. 'Ωπἄσας πέρα δίκης P. V. 30. Œ. C. 940. Hippol. 1056. (Αν longa in πέραν, ut in ἄγαν.)

Περαασκόν, Ion. imp. a Περαω, q. v. ε. 480. Πέραιδολ, et Περραιδολ, ων, οί, Perrhæbi: inhabitants of Perrhæbia, a part of Thessaly, bordering on the Peneus. B. 749. Æsch. Sup.

Πέραθέν, Πέρατηθέν, et Πέραιδθέν, ex ulteriore parte; ex adverso: from the other side; from opposite. Heracl. 82. (A longa, ut in πέρα.) Apoll. 4. 54. (Pa brevis, ut in περάτος.) 4. 71.

Περαίνω, et poët. Πειραίνω, ἄνῶ, perficio, finio: to accomplish, finish. Orest. 629. χ. 175. Syn. Τέλεω, εκτελεω, εξανύω, κατεργάζομαι, τέλειὄω, εκπέραίνω, πέρατὄω.

Πέραιὄθέν. See Πέραθέν.

Πέραιδς, Πέραίτερδς, et Πέρατδς, η, δν, ulterior, ultimus: further, furthest. Τη δέ πέραίην Apoll. 923. Νύκτα μεν εν περάτη ψ. 243. De περαίτερος Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Heyn. Hom. 8, 622.

Πέραιδω, ώσω, transmitto, trajicio: to send or transfer to the other side. Πξραιωθέντες εκείνοι ω. 436. ΣΥΝ. Διαπορθμεύω, περάω, περαίνω.

Πἔραίτἔρος. See Πἔραιος.

Πέραιτέρω, ulterius, amplius: further, beyond. Av. 1500.

Πἔραν. See Πἔρα.

Περαντικός, ή, όν, vim finiendi habens: able to finish or conclude. Εστί και πέραντικός Eq.

Πέρας, poët. Πειρας, et Πειραρ, ατός, τδ, finis ulterior, terminus: the further end, boundary. Πέραs is also used adverbially, in the sense of denique, Pers. 638. Helen. 138. Μέγα πείρας δίζυδς ε. 289. Πείραρ επαλλάξαντες Ν. 359. Πείρατα τέχνης Υ. 434. Syn. Τέλος, τέρμα, τέλευτη, όρος, εσχατία. Ερ. Μάκροτατον, δυμηδές, δάκρυσέν, ίμερσέν.

Πέρασις, έως, ή, transitus, exitus: a passage through, a termination. Πέρασϊν ήδη καl κάταστρόφην τίνα Œ. C. 103. Syn. see Πέρας.

Πέρἄτος. See Πέραιος. Πέράτη, agreeing with $\gamma \hat{\eta}$, understood, is used to denote the extremity of the earth towards the East, ψ . 242. and Apoll. 1. 1281.

Περατός, η, όν, qui transiri potest: which may be passed. Nem. 4. 112. Pa est longa, ut in

Πέρατοω, pf. pass. πέπερατωται, per sync. πεπρωται, finio: to fix an end or limit to. See Πέπρωται, and Πέρας, ατός.

Πἔρἄω, et Ion. imp. πἔρἄασκου, transeo; transporto: to pass over, penetrate; to convey over. Hec. 53. ε. 480. Syn. Διειμι, διέξειμι, υπερβαίνω, διαπεραω, περατοω.

Πέργαμός, ου, ή; Πέργαμόν, ου, τδ, Pergamus, arx vel tota urbs Ilii; unde generaliter in plur. arces vel alta ædificia. Vid. Suid. in v. et Eustath, ad Il. A. p. 503, 4. et Barnes. Phœn.

1192. et Iph. A. 778.: the citadel of Troy, Troy, Pergamus; a lofty building, a tower. Περγάμων ἔλεῖν πόλιν Phœn. 1192. Ερ. Ἱἔρὰ, ζάθέὰ, ἔρἄτεινὴ, ισχυρὰ, ὄχὕρά. Περγάσαλ, ῶν, αἰ, Pergasæ: one of the $\Delta \hat{\eta} \mu o \iota$

of Attica. Πρίν γαρ είναι Περγασησίν ενεόν εν

ταις εμβάσιν Εq. 321.

Περγασίδης, ου, ό, Pergasi filius: the son of Pergasus. Περγασίδης δυ Τρώξς Ε. 535.

Πέρδιξ, ικός, δ, ή, perdix: a partridge. Av. Δι in genitivo est longa, ut in Lat. perdīcis.

Πέρδω, aut Πέρδομαι, pedo: to break wind backwards. Νυκτός αλλά πέρδεται Nub. 9.

Πέρθω, σω, 2. a. ἔπρἄθὄν, diruo, vasto: to sack, ravage. Hec. 545. Ένθἄ δ' ἔγὼν πὅλἴν έπραθόν ι. 40. Syn. Εκπέρθω, πορθέω, εξάλάπάζω, ἄνἄτρἔπω, δηϊόω, κἄτασκάπτω, κἄταστρέφω.

Πέρι, (1) cum gen. de, propter, ob, circum, ultra: concerning, about, for, beyond; (2) cum dat. circum, in, de: around, in, concerning; (3) cum acc. circum, erga: about, towards. Πĕρĭ is paroxyton when used in the sense of περίεστί. Και διζυρός περί πάντων Α. 417.

Πĕρἴάγνυμἴ, άξω, circumfrango; circumsonare cum fragore facio: to break around; to cause to roar about. Περιάγνυται ύδωρ Apoll. 2. 793.

SYN. Πἔριρρήγνυμῖ, πἔρῖηχεω.

Περιάγω, άξω, circumduco: to lead or turn about. Pax 36. See 'Αγω. Syn. Περισύρω,

περιφερω, κύκλοω, περιελίσσω.

Πξρἴαιρξω, f. ξλω̂, 2. a. ξιλδν, circumcido, detraho: to cut off, take away, strip. Eq. 290. Syn. Αφαιρέω, παύω, περίσυλαω, περίτεμνω, ισχναίνω.

Περιαλείφω, ψω, circumlino: to anoint all round or over. Eq. 907. See Ăλείφω.

Πἔρἴαλλἄ, eximie, insigniter: remarkably, exceedingly. Thesm. 1070. Syn. Εξαιρέτως, έξὄχα.

Περιάλουργός, οῦ, undique tinctus: deeply dyed. 'Ο περιαλουργός τοις κακοις (Iamb. dim.) Acharn. 856. Syn. Běbauuěvos.

Πĕρἴάπτω, ψω, annecto; comparo: to fasten around, annex, attach; to procure. Acharn. 640. Syn. Ανάπτω, καθάπτω, προστίθημί, περί-6άλλω.

Περιαρμόζω, ὄσω, apte circumpono: to fit round, adapt. Eccles. 274.

Περίβαίνω, εήσομαι, circumeo; protego, defendo: to go round; to defend. O. 331. Syn. Αμφίβαίνω, περίερχομαι, υπερμάχομαι, προίστα-

Περίβάλλω, βάλω, circumjacio, ambio, amplector; supero: to cast round, encircle, embrace; to surpass. Ion 828. Syn. Αμφἴβάλλω, περιτίθημι, περιέχω, περιστέλλω, περίπλεκω, αμφιέννυμι, υπερβάλλω.

Περιβαριδες, ων, αί, calceamenta muliebria: a kind of women's shoes, slippers. Καλ Κιμβέρϊκ' ορθοστάδια και περίβαρίδας Lysist. 45. novi locum qui quantitatem antepenultimæ determinat.

Περίβαρύς, εία, υ, valde gravis: exceedingly oppressive. Eumen. 161. See Βἄρὔs.

Περίβλεπτος, ου, ό, ή, conspicuus, illustris: conspicuous, distinguished. 'Τρατε μ' ὅσπερ ην περίβλεπτος βρότοις Herc. F. 506. Syn. Περίσημός, ἔπίσημός, ἔπίφανης, ἔπόψιμός, ὄρατός. έξοχος, εξαίρετος.

είδος αρίστη η. 57.

Πἔρἴβλἔπω, ψω, circumspicio; admiror: to look round; admire. Πέριβλέπεσθαι τίμιον κενδυ μεν ουν Phœn. 561. Syn. Περισκέπτομαι, ἄπόβλἔπω, Βαυμάζόμαι.

Περίθληχρός, όν, omnino debilis: exceedingly weak. Πέριβληχρον βάρυθοντες Apoll. 4. 621

Περίβλύω, circum scaturio aut alluo: to flow or wash around. Περιβλύει σπίλαδεσσιν Apoll. 4. 788.

Πέρἴβὄητός, ου, ό, ή, qui magnum circa clamorem edit; infamis: uttering cries aloud or around; ill-famed. Œ. R. 191.

Περίβοια, ας, ή, Peribœa. Περίβοια γυναικών

Πἔρἴβολαιον, ου, τὸ, amictus; velum: a clothing, vesture; a veil. Herc. F. 548. Syn. Πἔρἴβολή, αμπεχονη, ένδυμα.

Πέρἴβολή, η̂s, ή, cinctura, vinculum, amplexus, ambitus: an enclosure, sheath, embrace, circuit. Hipp. 867. Syn. Πέριβολαιον, πέριπτὔχή.

Πἔρἴβολος, ου, δ, ή, (1) sepiens, ambiens: surrounding, investing; (2) in neutro gen. subst. ambitus, septum: an enclosure. Helen. 1529.

Περίβοσκόμαι, pascor prope aut in : to feed near or upon. Call. 2. 84. Syn. Επίβόσκομαι, περιναιετάω.

Περίβρεμω, Περίβρομεω, et Ion. imp. περίβρομεεσκον, circumfremo: to roar around. Περί στυφέλη βρέμει ακτή Apoll. 2. 323. 1. 879. 4.17. Syn. Αμφιάχω, πέριστενω, περιστονάχίζω, πἔριστἔνἄχίζομαι.

Περίβρυμεω. See above.

Περίβρυχίος, ου, δ, ή, circumfremens: roaring round. Antig. 336. See Βρυχίος.

Πἔρἴγηθὴς, ἔὄς, δ, ἡ, valde lætus: exceedingly glad. Apoll. 4. 421. Syn. Πέριχάρης, γηθόσυνός, ϋπερχαίρων.

Περιγίγνομαι, aut Περιγίνομαι, supersum, reliquus sum; supero: to be over, remain, survive; to overcome. Plut. 554. Syn. Πέριειμί, πέρισσεύω, ϋπέρεχω, περίπελω.

Πἔρἴγλἄγἡs, ĕŏs, ὁ, ἡ, lacte plenus: full of milk. Πέριγλαγέας πέρι πέλλας Π. 642.

Πἔρῖγληνάὄμαι, circumspicio: to glance all round. Πἔριγληνώμἔνὄς όσσοις Theoc. 25. 241. Syn. Περίβλεπω, περισκέπτομαι, παπταίνω.

Πἔρῖγλωσσὄς, ου, ὁ, ἡ, valde disertus: very eloquent. Pyth. 1. 82. Syn. Ἡδυἔπὴς, λἴγυς, γλωσσώδης.

Περίγνάμπτω, ψω, circum curvo: to bend round, double a cape. Τήνδε περιγνάμψαντί Apoll. 2. 364. Syn. Περϊελίσσω, περϊκλάω, π ἔρἴκάμπτω,

Περίγραφη, ηs, η, descriptio minus exacta: a faint outline, print. Choëph. 201. See Γρἄφή. SYN. Υπόγραφη, τυπός, μίμημα.

Περίγραφω, ψω, circumscribo; deleo, oblitero: to circumscribe; to expunge. Pax 879. See Γράφω.

Πἔρἴδαίὄμαι, ardeo, depereo: to be desperately in love. Περίδαίδμαι Ενδύμιωνι Apoll. 4. 58. Syn. Επιμαίνομαι, δαίδμαι.

Περίδείδω aut Περιδδείδω, είσω, et Περίδίω, pertimesco: to fear exceedingly. Νηα περιδδείσαντές Apoll. 4. 1650. Πέρι γάρ δίε Ε. 566. SYN. Περιφύβεσμαι.

Γ ἔρἴδἔμω, δμήσω, circum struo vel ædifico: to build all round. 1. 184.

Περιδέξισε, ου, δ, ή, ambidexter: exceedingly

dexterous, very clever. Nub. 950. See Δεξίος. Syn. Αμφιδέξιος, δεξίος, φρονιμός, πολύτροπος.

Πἔρἴδἔω, ήσω, circumligo: to bind round. Eccles. 122. Syn. Ανάδεω, αμφίδεω, δεσμεύω, π ξριάπτω.

Περίδιδωμί, δώσω, largiter do; med. depono. seu deposito pignore certo, paciscor: to give above others; midd. to pledge oneself, bargain. ψ. 78. See Διδωμί. Syn. Πέριτιθημί, συντίθημί, π ἔρἴ βάλλομαι.

Περίδίω. See Περίδείδω.

Πἔριδινἔω, ήσω, circumago: to whirl about. Πόλιν πἔριδινηθήτην Χ. 165. Syn. Πἔριόδεθω, περιέρχομαι, περιάγω, περικινέω.

Πĕρἴδρŏμη, ηs, η, circumcursio, circuitus: a running about, revolution. Έτεσι διηλθον δ' έπτα περίδρομας ετων Helen. 775. Syn. Κύκλος, κύκλωμά.

Πĕρἴδρŏμŏs, ov, δ, ή, et δ, (1) circumvius, circularis: which may be run round; (2) ambitus: circumference. 'Οφέων δε πλεκτάναισι περίδρόμον κύτος Sept. Th. 491. Syn. Περίφερής.

Περίδρύπτω, ψω, circum vel valde lacero: to tear all round, or cruelly. Αγκωνάς τε περιδρύφθη Ψ. 395. Syn. Αμφίδρύπτω, απόδρύπτω, δρύπτω, διασπάράσσω.

Πξρίδύνω, ύσω, exuo: to strip off. Πξρίδυσξ χίτωνας Λ. 100. Syn. Εκδύω, ἄφαιρξω.

Περιείδω, valde scio: to know above others. K. 247.

Πἔρἴειλεω, vel Πἔρἴείλω, circumplico, circumvolvo: to wrap round or up. Εν βάκιοις περίειλόμενος Ran. 1066. Syn. Συγκάλύπτω, συστρέφω, πέριείργω.

Πἔρἴειμἴ, supersum; supero: to survive; to be superior to. Πέριεστε δεάων Apoll. 3.54. Syn. see Πἔρἴγίγνŏμαι.

Περιείργω, ξω, circum cohibeo: to confine or inclose around. Lysist. 811. Syn. see Πἔρἴειλέω.

Πἔρἴἔλἔλίσσω, ξω, circum celeriter moveo: to move rapidly round. Πέρι δε σχεδίην ελελιξεν ε. 314. Syn. Πἔρἴἄγω,

Πἔρἴέννυμἴ, ἔσω, circuminduo, contego: to put on, to dress. Πἔρῖ δ' άμβρὄτἄ εἴμἄτἄ ἕσσον Π. 670. Syn. Αμφίέννυμί, αμφίβάλλω, περίβάλλω, πἔρἴἔχω.

Περίεργάζομαι, laboriose ago: to labour diligently. Eccles. 220. Syn. Επιμέλεσμαι.

Περιέρδω, delabor: to fall away, perish. Eq. 533. Syn. see Έρρω.

Περιέρχομαι, ελεύσομαι, circumeo, occupo, circumvenio, decipio: to go about, to seize, to come about, to deceive. Lysist. 558. Syn. nšριοδεύω, περιπόλεω, αμφιβαίνω, ενέδρεύω, υπέρχύμαι, εξάπάταω, φενακίζω.

Περιζαμενωs, vehementer: violently. Περιζαμενως κεχολωσθαι Hom. Merc. 492. Syn. Zaμενώς, σφόδρα, δεινώς.

Περιζώννυμι, ώσω, circumcingo: to gird round. Τοῦτον τέως τον άνδρα πέριεζώσατο Pax 687. Syn. Αναζώννυμι, ετοιμάζω, διάδεω.

Περιζώστρα, as, ή, fascia, cingulum: a border, girdle. Πέριζώστραισϊν έλικτάν Theoc. 2. 122. SYN. Δεσμός, τελάμων, ζωστήρ.

Περίηγήs, εσs, δ, ή, rotundus, curvus: round, winding. Apoll. 1. 559. Syn. Πἔρἴδρομος, πἔριφέρής.

Περίηρευς, εσς, δ, Periereus. Βώρφ Περίηρεσς υίι Π. 177.

 $\Pi \check{\epsilon} \rho \check{\iota} \eta \chi \check{\epsilon} \omega$, $\eta \sigma \omega$, $\Pi \check{\epsilon} \rho \check{\iota} \iota \check{\alpha} \chi \omega$, circumsono: to

sound or echo all round. H. 267. Πἔρῖ δ' ίἄχἔ πέτρη ι. 395. ΣΥΝ. Εξηχέω, κτυπέω, ηχέω.

Πἔρἴθαμβης, ἔὄς, ὁ, ἡ, stupore perculsus: very astonished. Apoll. 2. 1162. Syn. Έκθαμεός, έμφδεός, περιφόεός.

Περίθαρσής, εσς, δ, ή, valde fidens: very confident. Apoll. 1.195. SYN. Ευθαρσής, εύτολμός, πάντολμός.

Περίθετος, ου, δ, ή, circumpositus: surrounded Thesm. 265. or covered.

Περίθεω, circumcurro: to run about, incircle. Εq. 65. Syn. Περίτρεχω, περίερχομαι.

Πέριθυμός, ου, ό, ή, valde iratus : passionate. Sept. Th. 721. See below. Syn. Θυμώδης, Δυμήρης.

Περϊθύμως, irato animo: passionately. Γας νέρθεν περϊθύμως Choëph. 36. Syn. Υπερθύμϊσς.

Πĕρἴιἄχω. See Πĕρἴηχĕω.

Περίιστημί, f. στήσω, cingo; 2 a. et med. circumsto: to surround; to stand round. Eur. fr. Sis. 1. 37. Syn. (1) Περιτίθημι, περιβάλλω, περικύκλεω, περιάγω, περικάτατίθημι, (2) περισκέπω, πόλιορκέω.

Περιίσχομαι, complector; vindico: to clasp round; to claim. Πέριίσχετο κούρης Mosch. 2.

11. Syn. see Πἔρἴἔχω.

Πἔρἴκαλλὴs, ἔὄs, δ, ἡ, formosissimus: most beautiful. Thesm. 282. Syn. Κάλλιστος, πάγκαλος, ώραιος, λαμπρος, φαιδρος, περικομψος, εύμορφος.

Πἔρἴκἄλυπτἔος, α, ον, cooperiendus: must be

covered. Nub. 727. See below.

Περϊκαλύπτω, ψω, circumvelo, cooperio: to veil around, cover up, spread over. Και πέρικάλύψαι τοῖσἴ πράγμἄσι σκότον Ion 1522. Syn. Κάτακάλύπτω, περισκέπω, κάτακρύπτω, περιστέλλω, περίεχω.

Περϊκάταβάλλω, βάλω, dejicio: to cast down. Κόλποις περικάββάλον Apoll. 3. 707. Syn. Ka-

τάβάλλω, πἔρἴβάλλω.

Περικατάγνυμι, f. άξω, undique defringo: to break on all sides or entirely. Lysist. 357. Syn. Περιρδήγυυμι, κατάγνυμι, καταρδήγνυμι.

Πĕρĭκἄτἄπίπτω, 2.a. ĕπĕσŏν, decido: to fall down. Αφλάστω περικάππεσεν Apoll. 3. 543. Syn. Κάταπίπτω, αποπίπτω, καταφερόμαι.

Περϊκάτάτιθημι, f. θήσω, circumpono: to place

about. Περικάτθετο μίτρη Apoll. 3. 156. Πέρικειμαι, f. κείσδμαι, circumjaceo: to lie

about, to surround. ϕ . 54.

Περϊκήδομαι, valde curo: to take great care Nem. 10. 101. Syn. Κήδομαι, επιμελεόμαι, προκήδομαι, μεριμνάω, προμηθεομαι.

Περικηλός, ου, ό, ή, omnino aridus: entirely withered. ε. 240. Syn. Ξηρός, αυχμηρός.

Περικίων, κίονος, columnis undique cinctus: pillar-surrounded. Eur. fr. Erecth. 6. 4. See

SYN. Αμφικίων.

Περικλάδης, εσς, δ, ή, ramis undique obsitus: thickly covered with branches. Πἔρικλάδἔος πἔσἔν ύλης Apoll. 4. 216. Syn. Σκίδεις, εύφυλλός.

Περίκλεής, εσς, Περίκλειτος, ή, ον, et Περίκλύτος, ου, ό, ή, valde celeber: very celebrated, renowned. Πέρικλέξε εισάιοντες Apoll. 3. 330. Theoc. 17. 34. ω. 153. See Κλυτός. Syn. Αγάκλειτός, ἄγἄκλἔἡς, ἄγάκλὔτός, ευκλἔἡς, ἔρἴκυδής.

Περίκλεης, contr. Περίκλης, εους, δ, Pericles. Είτα Περικλέης φόβηθείς μη μετάσχη της τύχης

Pax 606.

Περίκλείδης, ου, δ, Periclides. Lysist. 1138. See above.

Πἔρικλυμένος, ου, ό, Periclymenus. 1173. See Κλυμένος.

Πέρικλυστός, η, όν, qui undique alluitur: Pros. Lex.

washed all round. Herc. F. 1071. Syn. Auφίρρυτος, περίρρυτος, αλίκλυστος, αλίερκης, αλίζωνός, περικύμων.

Περίκλυτός. See Περίκλεής.

Περικοκκύζω, υσω, elato capite cano ut gallus

victor: to crow over. Eq. 697.

Περικομμά, άτος, et dimin. Περικομμάτιον, ου, τδ, edulium ex herbis et carnibus concisum: minced meat. Eq. 372. 770.

Πέρικομψός, ου, δ, ή, perelegans: very elegant. Pax 994. Syn. Αστείδς, περίκαλλης, χαρίεις.

Πĕρικτείνω, κτĕνω, juxta vel circa occido: to kill around. Πέρικτεινώμεθα πάντες Μ. 245.

Π*ĕρικτἴτηs, ου, Πĕρικτἴων, ὄνŏs,* et Πĕρἴναιĕτηs, ou, δ, subst., vicinus: a neighbour. Την πάντες μνώοντο περικτίται λ. 287. Περικτιονεσσιν ιδέσθαι Σ. 212. Il. Ω. 488. Syn. Πάροικός, αμφικτίων, γείτων, πλησϊόχωρός, ο εγγυς, ο πλησϊόν.

Πἔρικὖκλέω, Πἔρικὖκλόω, circumdo, cingo: to surround, invest. ὄλην ἔνἔκαψἔ πἔρικὖκλήσας (Brunck reads here περικυλίσας) τοιν ποδοίν Ρακ 7. Αν. 347, Syn. Πέριβάλλω, περίίστημι,

συγκύκλὄω.

Περϊκύμων, ὄνός, circumfluus: sea-girt. Troad. 802. See Κυμά. Syn. see Περικλυστός.

Περικωμάζω, f. ἄσω, comessabundus obeo: to vel round. Vesp. 1025. Syn. Κωμάζω, επίrevel round. κωμάζω, ειλαπινάζω, ευωχεόμαι.

Περικωνεω, ήσω, pice oblino: to cover with

pitch. Vesp. 598. Syn. Πέριαλείφω.

Περιλάλεω, obblatero: to prate about. περιλαλωμεν μηδε πυνθανωμέθα Eccles. 230. Syn. Στωμύλλω, φλύαρξω, γλωττοστρόφξω, αδόλεσχέω, σπερμόλογέω.

Περίλαμβάνω, f. λήψόμαι, 2. a. ελάβόν, amplector: to embrace. Eccles. 881. See Aauβάνω. Syn. Πξρίξχω, πξρίβάλλω, πξριπτύσσω, περίπλεκω, προσπτύσσομαι, κάτασπάζομαι.

Περίλείπω, ψω, relinquo: to leave. Helen. 425. Syn. Λείπω, ἄπολείπω, κάταλείπω, προλείπω.

Περιλείχω, Περιλίχμαω, f. ήσω, circumcirca delingo: to lick all round. Plut. 737. Arat. Phœn. 1115. Syn. Πἔρἴλάπτω.

Περιλεξίς, εως, ή, circumlocutio: circumlocution. Nub. 317. Syn. Φλυαρία, αδόλεσχία.

Περίλεπω, ψω, decortico: to take off the bark, to peel. A. 236., by Tmesis. Syn. Απόλεπω, π ξριπτίσσω.

Περιλίχμαω. See Περιλείχω.

Περιμαιμάω, ήσω, lustro: to seek eagerly, to survey. Σκόπ έλον π έρ ίμαι μώωσα μ. 95.

Περιμαίνομαι, valde furo; per furorem vagor: to be very furious; to wander in a frantic manner Hes. Scut. 99. Syn. Εκμαίνδμαι, υπερμαίνδμαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo: to fight about or for, to defend. Hes. Theog. 647.

Πἔρἴμἄχητὄς, ὁ, ἡ, qui magna contentione expetitur: eagerly fought for. "Os ταῖσῖ φύλαις περιμάχητός ειμ' ἄεί Αν. 1404.

Πἔρἴμἔνἔαίνω, mire cupio: to desire engerly. Πἔρἴ δὲ μἔνἔαιν' Apoll. 1. 670.

Πἔρἴμἔνω, f. μἔνῶ, opperior, expecto, moror: to await, expect, delay. Eccles. 517. Syn. Μένω, αναμένω, προσμένω, εκδέχδμαι, προσδόκαω. Περιμέτρος, ov, δ, ή, justæ plenæque mensuræ:

of the proper size. Λεπτον και περιμετρον β. 95.

Περιμήδης, εσς, δ, Perimedes. λ. 23. Πέριμήκετος, ου, δ, ή, et Περιμήκης, εσς, δ, ή,

valde longus et procerus: very long, tall. ζ. 103. κ. 293. Syn. Ευμήκης, μάκρος. Περίμηχανάδμαι, ήσδμαι, machinor, molior:

Εμοί περίμηχανδωντο ξ. 340. to plot, devise. Syn. Μηχανάω, έπιμηχανάδμαι, τέχνάδμαι, μηχά-

Περιμός, ου, ό, Perimus. Καλ Περιμον Μεγά-

δην Π. 695.

Πĕρϊναιĕταω, Πĕρϊναίω, circumhabito: to dwell Μίνδας περίναιεταοντες Apoll. 1. 229. Æsch. Sup. 1028. Πἔρἴναιἔταω, like the simple Ναι εταω, has also a passive signification. δ. 177. SYN. Γειτνίαω, περίοικεω.

Περίναιετης. See Περικτίτης.

Περίναίω. See Περίναι ετάω.

Περινεφελός, ου, ό, ή, nubibus circumdatus:

overcast, cloudy. Av. 1192.

Περινίσσομαι, Περινοστέω, circumeo: to go about or round. Alcest. 461. Plut. 494. Περϊέρχομαι, περϊθαίνω, περϊπολεω, περϊφερομαι, περιπάτεω.

Περινόεω, ήσω, excogito: to think about, con-Ran. 958. Syn. Πέρϊμηχανάδμαι.

Περίνοστεω. See Περινίσσομαι.

Πέριξ, circum, circa: around, all round. Herc. F. 243. Syn. Κύκλφ, πέριστάδον, πάντοθέν, πέρι, αμφι.

Πἔριξεστός, $\dot{\eta}$, $\dot{o}\nu$, et $o\hat{v}$, \dot{o} , $\dot{\eta}$, perpolitus : highly

polished. μ. 79. Syn. Ξεστός.

Πἔριξἔω, f. ξἔσω, circumquaque rado: to shave all round. Πἔριέξἔσἔ δίναις Theoc. 22. 50. Syn. Κάταξεω, άποξύω.

Περισδός, ου, ή, circuitus: a circuit, a revolu-Nem. 11. 51. Syn. Πἔριδρόμη, πἔριφόρα, κύκλδς, κύκλωμά.

Πĕρἴοικĕω, ήσω, accola sum: to dwell near.

Εq. 853. Syn. Γειτνίαω.

Περϊόπτομαι, ψόμαι, et Περϊδράω, circumspicio; negligo, contemno: to look round; to overlook, despise. Nub. 124. Vesp. 437. SYN. Πέρίβλέπω, παπταίνω, ὅλἴγωρέω, κἄτάφρονέω.

Περίδραω. See Περίδπτομαι.

Πέριοργῶs, iracunde: passionately. Agam. 209.

Syn. Πάλιγκότως, περίθύμως.

Περίουσία, ας, ή, abundantia: abundance. Όζων τρυγός τραστάς έριων περιουσίας Nub. 50. Syn. Ευπόρία, κτήματα, πλοῦτός, περίσσευμα.

Περιπαπταίνω, circumspicio: to look round. Arat. Phœn. 297. Syn. Παπταίνω, περίβλεπω, π ερϊόπτυμαι, π ερϊόραω.

Πĕρἴπἄτĕω, ήσω, circumambulo: to walk about. Vesp. 237. See Πάτεω. Syn. Περίπολεω. Phr.

Βαίνω παλλευκῷ πὄδῖ, δἴἄβἄδίζω.

Πĕρἴπἄτὄς, ου, δ, ambulatio; ambulacrum; disputatio ambulatoria: walking; a walk; a dispute or argument during a walk. Ran. 953. See Πάτός. Syn. Βάδισις, διάτριβή.

Πέριπελόμαι, supero; circumvolvor: to surpass; to revolve. Περιέπλεο νηιν εόντα Apoll. 3.

130. Syn. see Πέριγίγνδμαι.

Πέρ $\tilde{\iota}$ π ϵ μ π τ $\tilde{\iota}$ σs, ov, δ , $\dot{\eta}$, circumcirca missus : sent around. Agam. 86.

Περιπέπτω. See Περιπέττω.

Πĕρĭπĕτάζω, ἄσω, obtendo: to stretch round. Περιπέπταται ύγρος ακανθος Theoc. 1. 55. Περιπέπταται is for περιπεπεταται, not the present from περιπέπταμαι, as supposed by Morrell. Syn. Πἔρίπλἔκω.

Πέρ \tilde{i} π $\tilde{\epsilon}$ ταστός, $\tilde{\eta}$, \tilde{o} ν, et δ , $\tilde{\eta}$, expansus: exten-

Acharn. 1201. sive.

Περίπετης, εσς, δ, ή, in quem quis incidit; adversarius, sævus; opertus: fallen upon; adverse, cruel; covered. Androm. 974.

Περιπετόμαι, Περιπετάδμαι, circumvolo: to fly round. Av. 1721. Œ. R. 482.

Περιπέττω, Περιπέπτω, ψω, tego, involvo, obcrusto: to disguise, cover all over. Πέριπέττουσί την μοχθηρίαν Plut. 159. Syn. Περίπλεκω, πε-

ρϊκάλύπτω. Περίπευκής, εσς, δ, ή, peramarus: very bitter. Syn. Εχέπευκής, πευκέδανός, πανύ Λ. 844.

πίκρός.

Περιπίπτω, 2. a. επεσον, et Περιπίτνεω, incido: to fall upon, meet with. Orest. 361. Sept. Th. ŜΥΝ. Εμπίπτω, προσπίπτω, εντυγχάνω, πĕρἴτυγχἄνω.

See above. Πĕρἴπἴτνĕω.

Περίπλανασμαι, circumcirca erro: to wander about. Isthm. 6. 69. See Πλάνάω. Syn. see Πἔρϊνίσσὄμαι.

Περίπλειός. See Περίπλεός.

Περίπλεκτός, ου, ό, ή, perplexus, implicitus: Ποσσί περιπλέκτοις Theoc. 18. 8. intricate. Syn. Πόλυπλόκός, πέριξλικτός, πόλυξλικτός, πέριπτυχής.

Περίπλεκω, circumplico: to entwine, enfold. Τῷ ρά περιπλεχθείς ξ. 313. ΝΥΝ. Περιπτύσσω,

περϊβάλλω, ασπάζομαι, περιφυμί.

Περίπλεσς, Ion. Περίπλεισς, ου, ό, ή, plenus, refertus: full. Καπνῷ κνισσήεντι περίπλεον Apoll. 1. 858. Arat. Phoen. 1118.

Περίπλευρός, ου, ό, ή, qui est in latere : around

the sides. Eur. El. 472.

Περίπλεω, εύσω, circumnavigo: to sail round or about. "Οστις περίπλεύσας την δυείαν εν κὔκλφ Vesp. 924.

Περίπληθης, εσς, δ, η, pergrandis, plenus: very large or full. Οὐτί περιπληθης ο. 404. Syn. Περιμήκετος, ευμεγεθης, παμμεγεθης, μυριό- $\pi\lambda\eta\theta\eta s.$

Περίπλήθω, ήσω, impleo, oppleo; plenus sum : to fill; to be full. Πέριπλήθουσι πέρ έμπης Theoc. 25. 13. Syn. Ανάπλήθω, πληρόω, εμπίμ-

πλημί. Περίπλοκή, η̂s, ή, circumplexus: perplexity. Ταῦτ' αύθ' εκαστά μῆτερ ουχι περιπλοκάς Phœn.

504. Syn. Περιπτυχή, περίστασις. Περίπλομενός, per sync. pro Περίπελομενός. e Περίπελομαι. Περιπλομενων ενίαυτων α. See Περιπελόμαι.

Περίπνεω, εύσω, circumflo: to blow round. Olymp. 2. 130. Syn. Πνέω, έπίπνέω.

Περιπόλεω, circumeo: to go round, roam about. Œ. R. 1254. Syn. Αμφίπολεω, περίνοστεω, περιπάτεω, περιστείχω, περιφερόμαι, περίπλάνάδμαι, περιέρχομαι.

Πἔρἴπολλὄς, ἡ, ὄν, permultus: very great. Apoll. 3. 427. Syn. Πάμπὄλὔ.

Περίπολος, ου, δ, qui circumit, inspector: one who goes round, an inspector. Av. 1177. Syn. Έφὄρὄς, φύλαξ, φρουρὄς, ἔπιστἄτης.

Περιπόνηρός, α, όν, improbissimus: wicked. Acharn. 850. Syn. Παμπόνηρός.

Πέρϊπότασμαι. See Πέρϊπέτδμαι.

Περίπροχεω, εύσω, circumfundo: to pour around. Περιπροχύθεις εδάμασσεν Ε. 316. Syn. Περίχεω, αμφιχέω.

Περιπτίσσω, ισω, decortico: to peel, clear. Acharn. 512. Syn. Πτίσσω, περιλέπω, απόλἔπίζω.

Περίπτυγμά, άτος, τὸ, operimentum: a cover-Ιδού περίπτυγμ' αντίπηγός ευκύκλου Ion 1390. Syn. Πέριβολός.

Περιπτύσσω, ξω, circumplico: to fold round, inclose. Περιπτύξαι γενύεσσιν Apoll. 4. 155. Syn. Περίπλεκω, αμπίσχομαι, περίβάλλω.

Πέριπτυχή, η̂s, ή, ambitus; septum: a wind-

ing; an inclosure. Ναύλοχοι περιπτυχαι Hec.

1001. Syn. Περίβολή, αναπτυχή.

Πέριπτυχής, ĕŏs, δ, ή, circumvolutus; circumplicans: wrapped round; investing. Αλλά νιν περιπτυχεί Αj. 915. Syn. Περιπετής.

Περίπυστός, ου, δ, ή, fama notus: celebrated. Apoll. 4. 213. Syn. Περίβοητος, περίσημος, επί-

φαντός.

Περιρβαίνω, conspergo: to sprinkle round. Βωμούς περιρβαίνοντες Lysist. 1132. Syn. Δίσρβαίνω, βαίνω, κάταρβαντίζω.

Πέριρβέζω, ξω, facio supra alios: to surpass in

doing. Πέρι δ' αίσυλα βέζεις Φ. 214.

Πέριρρέω, circumfluo: to flow round. περίρδεε ι. 388. Syn. Αμφιρδεω, περιρδαίνδμαι. Περιρδήγνυμί, ξω, circum lacero: to rend all

round. Sept. Th. 318. See 'Ρήγνυμί.

Πέριρρηδης, εσς, δ, ή, circumstillans: dropping,

streaming. Πέριρδηδης κέραεσσιν Apoll. 1. 431. Πἔρίρρὕτὄς, η, ὄν, et ου, ὁ, ἡ, circumfluus: flowed round. Eumen. 77. See Κἄτάρρὕτὄς. Syn. see Περικλυστός.

Περίσαίνω, aut cum σ dupl., circum motito: to move about. Πέρισσαίνοντές ανέσταν κ. 215. Syn. Σαίνω, παρακινέω, κολακεύω, δωπεύω.

Πĕρἴσείω, aut cum σ dupl., σω, circum agito et moveo : to shake about. Πέρισσείοντο δ' έθειραι Τ. 382. ΝΥΝ. Ανάσείω, κινέω.

Πἔρἴσεμνὄς, ου, ὁ, ἡ, gravis et magnificus: grand, magnificent. Vesp. 602. Syn. Μἔγἄλόπρεπής, σεμνός.

Περίσεπτος, η, ον, venerabilis: revered. Eumen. 1040. Syn. Εύσεπτός, σεμνός, πέρισεμ-

Πέρισημός, ου, δ, ή, insignitus: remarkable. Herc. F. 1012. Syn. Διασημός, επίσημός, περίπυστός.

Πέρισθένεω, supero viribus: to surpass in power. Μή με περισθενεων χ. 368. Syn. Ευσθενέω, περικράτεω.

Περισθένης, έσς, δ, ή, valde potens vel robustus: very powerful. Nem. 3, 26. See above. Syn. ἡπερισχύων. Περισκελής, εσς, δ, ή, perdurus, asper: very

hard, obdurate. Αἱ πἔρισκἔλεῖς φρἔνες Aj. 649. Syn. Δυσχέρης, σκληρός, απηνης, χαλέπός.

Περισκέπης, έσς, Περίσκεπτός, ου, ό, ή, qui undique circa conspicitur, conspicuus: conspicuous. Πέρισκέπεεσσίν ερυμναί Call. 4. 23. ξ. SYN. 'TYnhos.

Πέρισκέπτομαι, ψόμαι, et Πέρισκόπεω, circumspicio: to look round, to survey. Νύκτα πέρισκέψασθαϊ Arat. 199. Eccles. 485. Syn. Πέριελέπω, περίδραω, περίδπτομαι.

Περίσκεπτός. See Περισκεπής.

Πέρισκέπω, contego: to cover over. ροιό περίσκεπε Mosch. 2. 61. Syn. see Περίκάλύπτω.

Πέρισκόπεω. See Πέρισκέπτομαι.

Περισδεεω, ήσω, circumeo: to go about. Av. 1425. Syn. Περιέρχομαι.

Περισσφίζομαι, astutia fallo: to outwit. Av.

1645. Syn. Εξάπάταω.

Πέρισπερχής, έὄς, δ, ή, supra modum urgens vel celer: very quick, sudden. Ω πέρισπερχές πάθος Aj. Syn. Εξάπιναῖος, αιφνίδιος.

Περισπεύδω, studiose persequor: to be anxious for. Περισπεύδουσαϊ ακάνθαις Arat. 390. Syn.

see Σπεύδω.

Περίσπλαγχνός, ου, ό, ή, animosus: spirited, magnanimous. Αυτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης Theoc. 16. 56. Syn. Μεγαλόσπλαγχνός, ανδρεῖὄς, εύθυμὄς, ευκάρδἴὄς, γενναῖὄς.

Πέρισσαίνω. See Πέρϊσαίνω. Πέρισσείω. See Πέρϊσείω.

Πέρισσεύω, abundo, supersum: to abound, to be superfluous. Soph. El. 1288. Syn. Ευπόρεω, περιγίνομαι, περιλείπομαι.

Πέρισσόμυθός, ου, ό, ή, supervacanea verba habens: containing superfluous words. Eur. fr.

Alex. 12. 1. See Mûθŏs.

Πέρισσός, ή, όν, eximius; redundans, supervacaneus; impar: distinguished, important; redundant, superfluous; odd. Œ. R. 841. Syn. Εύπορος, επίμεστος, περίπληθής, διακενος, περίώσϊός, μάταιός.

Πέρισσόφρων, ὄνός, sapientior quam satis est: too wise, over-wise. P. V. 336. Syn. Πĕρίφρων, άγαν σόφος, περισσόνοός.

Πἔρισσῶs, eximie, valde: abundantly, very. Med. 297. Syn. Πἔρισσἄ.

Πέριστάδον, circumcirca: round about. Πέριστάδον ηγέρεθοντο Apoll. 2. 206. Syn. Πέριξ.

Πέριστείχω, circumeo: to go round. Τρίς δε περιστείξας δ. 277. Syn. Περιέρχομαι, περιπόλξω, πξρίξλαύνω.

Πĕριστέλλω, ĕλῶ, exorno, cooperio; compono decenter; comprehendo: to adorn, cover; to arrange; to seize. Χείρ πέριστείλειεν άν Iph. Τ. 628. ΣΥΝ. Περικαλύπτω, περιπλεκω, πέριπτύσσω, συστέλλω, κοσμέω, περϊβάλλω.

Περίστεναχίζω, Περιστοναχίζω, Περιστενω, ingemisco: to groan, resound. Πέριστενάχίζεται αυτή κ. 10. Δωμά περιστονάχίζετο ποσσίν ψ. 146. Πέριστένεται δε τε γαστήρ Π. 163.

Πέριστερά, as, ή, columba: a dove, pigeon. Av. 1082. Syn. see Πἔλεια.

Πέριστέφηs, έδs, δ, ή, circumcingens: twining

round, as a chaplet. Phœn. 660.

Πέριστέφανοω, ώσω, Πέριστέφω, ψω, corona redimo, cingo: to crown, surround. Πέριεστέφανωσεν εν αγόρα πρεσβυτικός Plut. 787. ε. 303. Syn. Περίβάλλω, περισκέπω, επιστέφω.

Περιστιαρχός, ου, δ, lustrationum domesticarum præfectus: one who superintends domestic offerings. 'Ο πέριστίαρχος περιφέρειν χρή την γαλην Eccles. 128.

Πĕριστιχίζω, circumvallo: to fence or fasten round. Περιστιχίζω πλουτόν είματος κακόν Agam. 1354. Syn. Πέριβάλλω.

Πέριστυνάχίζω. See Πέριστενάχίζω. Πέριστρέφω, ψω, circumverto: to whirl about. 189. Syn. Πέριτρέπω, πέρισύρω, πέριδινέω, διαστρέφω, πάραστρέφω, πέριστρόφέω.

Περίστυλός, ου, ό, ή, columnis cinctus: surrounded by pillars. Androm. 1088. See Στῦλός.

Πĕρισχίζω, f. σχίσω, discindo, proscindo: to cut asunder. Πέρισχίζονταϊ ἄελλαι Apoll. 2. 362. Syn. Ανασχίζω, περιτέμνω.

Περιτάμνω. See Περιτέμνω.

Πέριτειχίζω, circumdo muro: to wall round. Av. 553.

Πέρiτ ἔλ ἔω, f. λ ἔσω, Att. λ $\hat{\omega}$, perficio: to finish, effect. κ. 470. Syn. Επίτελεω, τελέω, περαίνω, εκτέλέω, τόλυπεύω, άνυω.

Πĕρἴτέλλω, ĕλω, circumvolvendo perficio orbem : to go round, revolve. Œ. R. 156. SYN. Περιέρχομαι, πληρόσμαι, τελείσμαι, περιπελόμαι.

Περιτέμνω, Ion. Περιτάμνω, f. τεμω, circumcido, amputo: to cut off. Βοῦς πἔριταμνομένους ω. 112. Ad περιτέμνω Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anthol. 10. 186.

Aa 2

Περίτευχόμαι, fio, to become, to be. Hom. Olymp. 2. 178. Merc. 192.

Πτρίτιθημί, f. θήσω, circumpono, circumdo: to place about, put on. Πτρί δε ξίφος οξύ Θττ' ώμω β. 3. See Τίθημί. Syn. Πτρίβάλλω, αμφίβάλλω, πτριστέφω, πτρίζοτημί, τπίτιθημί.

Περιτίλλω, f. ίλω, convello, evello: to pluck

out. Eq. 373. Syn. Τίλλω, εκτίλλω, ψάλλω. Περίτιμήεις, εσσὄ, εν, valde honoratus: highly honoured. Περίτιμήεσσἄ γενοίμην Hom. Apoll. 65. Syn. see Τιμήεις.

Περιτταίνω, circumextendo: to stretch round. Περι μέσσω χείρε τιτήνας Ν. 534. Syn. Διά-

τείνω, κάτάτείνω, περιπετάννυμι.

Πέριτίω, valde honoro et colo: to honour highly. 'Αλληκτον πέριτίεται Apoll. 3.74. See obss. on Τίω. Syn. Τιμάω, γέραίρω, ϋπερτιμάω.

Πέριτοξεύω, sagittis undique configo: to shoot

on all sides. Acharn. 712.

Πέρἴτρἔπω, ψω, et Πέρἴτρὄπέω, circumago: to turn round, revolve. Πέρἴ δ' έτρὰπον ῶραι κ. 469. Β. 295. Syn. Πέριστρέφω, πέρἴαγω, ἔπιστρέφομαι, ὑποκάμπτω.

Περίτρεφω, circumappingo: to fasten around, accumulate. Σἄκεεσσῖ περιτρεφέτο κρύσταλλος

ξ. 477. Syn. Περιπήγνυμι, πάγετοω.

Πἔρἴτρἔχω, f. θρέξω, 2. a. ἔδράμον, et Πἔρἴτροχάω, circumcurro: to run round. Καl πἔρἴθρέξαι Thesm. 657. Call. 4. 28. Syn. Πἔρἴθἔω, πἔρἴπολέω, πἔρἴέρχομαι, πἔρἴἔλαὐνω.

Πἔρἴτρἔω, ἐσω, et Πἔρἴτρὄμἔω, circumtrepido: to be alarmed around. Πἔρίτρἔσἄν αγροιῶται Λ. 675. σ. 77. Syn. Πἔρἴδείδω, δἴἄτρἔω, ὕπὅτρὄμἔω.

Περίτριβης, εσς, δ, ή, obtritus: worn. Περιτρί-6εας δε τε χείρας Apoll. 1.1175. Syn. Συντρίβης.

Πĕρἴτριμμά, ἄτος, τὸ, homo ad rem aliquam tritus: a hack. Εὐρησἴἔπης πĕρἴτριμμά δἴκῶν Nub. 447. Syn. Ăπὅτριπτὄς.

Πἔρῖτρὄμἔω. See Πἔρῖτρἔω.

Περίτροπάδην, celeriter: quickly. Περιτρόπάδην ετάμοντο Apoll. 2. 143.

Περίτροπεω. See Περίτρεπω. Περίτροχαω. See Περίτρεχω.

Πέρίτροχός, ου, ό, ή, rotundus: round. Πέρίτροχός ηύτε μήνη Ψ. 455. Syn. Κύκλόεις, κυκλίος, κύκλότερης, πέριφερης, στρογγάλός.

Πἔρἴτρώγω, 2. a. ἔτρἄγὄν, rodo: to gnaw, eat. Ἡμῶς ου πἔρἴτρώγει Vesp. 594. Syn. Πἔρἴἔδω,

κάτεδόμαι, κάτεσθίω.

Περίνδρίζω, ἴσω, injuria vel contumelia adficio: to treat with injury. Thesm. 535. See 'ϔερίζω. Syn. 'ϔερίζω, καθύερίζω, εφύερίζω, αικίζομαι.

Περϊφαίνόμαι, undique conspicuus sum: to appear or to be seen all around. ε. 476. Syn.

Εκφαίνόμαι, κάτάφαίνόμαι.

Πἔρῖφἄνης, ἔός, ὁ, ἡ, Πἔρῖφαντός, ου, ὁ, ἡ, conspicuus: conspicuous, illustrious. Aj. 66. (See Εμφάνης.) Syn. Πἔρῖσημός, δῖἄφἄνης, ἐκδηλός, ἔπἴσημός, φάνἔρός.

Περιφάνωs, clare, perspicue: clearly, conspicuously. Plut. 948. See above. Syn. Κάτα-

φάνως, εμφάνως, φάν ερως.

Πέρισας, αντός, δ, Periphas. Πέρισαντά πέλωρίον Ε. 847.

Πἔρἴφείδομαι, σόμαι, parco: to spare. Apoll. 1. 620. Syn. see Φείδομαι.

Πἔρῖφἔρὴς, ἔὄς, δ, ἡ, orbicularis, rotundus: circular, round. Ion 743. Syn. see Πἔρῖτρὅχος. Πἔρῖφἔρω, f. οίσω, circumfero: to carry about. Eccles. 128. Syn. Πἔρῖἄγω, ἄνᾶφἔρω, δινἕω.

Περιφεύγω, effugio, devito: to escape, avoid.

Olymp. 2. 178. Syn. Εκφεύγω, ἄπὄφεύγω, κατάφεύγω.

Περίφήτης, ου, δ, Periphetes. Ξ. 515.

Πἔρἴφἴλἔω, ήσω, valde diligo: to love exceedingly. "Ον πἔρἴ κηρἴ φἴλεῖ ο. 245. Syn. Υπερφἴλέω, φἴλέω.

Πἔρἴφλύω, amburo: to burn, scorch. Τους δὲ ζῶντας πἔρἴφλύει Nub. 396. Syn. Πἔρἴκαίω.

Πέριφδέδες, ου, δ, ή, pertrepidus: much terrified. Æsch. Sup. 744. Syn. ἔπἴφδέδες, ἔριταρβής, πἔριθαμβής, δείλαιδες, πἔριδέής.

Περτφοιτός, ου, δ, ή, qui circumvagatur, vulgivagus: roving. Call. 47. 1. Syn. Αλήτης.

Πέρτφόρὰ, ᾶs, ἡ, ambitus, circuitus: a circumference, rotation. Nub. 172. Syn. Κὕκλὸς, κὕκλωμά.

Περίφὄρητός, ου, δ, ή, mobilis: moveable. Anacr. 62. 2.

Περίφραδέως, scite: skilfully. 'Ωπτησαν δε περιφράδεως ξ. 431. Syn. Εμπείρως, εμπειρία τίνι, επιστάμενως.

Πἔριφραδης, ἔος, δ, η, sciens, peritus: skilful, cunning. Antig. 348. See Φραδης. Syn. Έμ-

πειρός, δάήμων, φράδμων.

Πἔρἴφράζὅμαι, circumloquor; perpendo: to use circumlocution; to deliberate. Πἔριφραζώμεθὰ πάντες α. 76. Syn. Πἔρῖλἔγω, πἔρισκέπτομαι, πἔρῖφρὄνἔω.

Πἔρἴφρὄνἔω, ήσω, contemplor, perpendo; contemno: to contemplate; to despise. Λεπτήν κάτα μικρόν πἔρἴφρὄνει τὰ πράγμὰτα Nub. 741. Syn. Κάτάφρὄνἔω, ὑπερφρόνἔω, πἔρἴφρὰο, ὑπἔρόπτὄμαι, δίασκέπτόμαι, πἔρισκέπτόμαι, πἔρῖφράζὄμαι.

Πξρίφρων, ὄνός, δ, ἡ, prudentissimus; superbus, arrogans: most sensible; proud, arrogant. Agam. 1400. Syn. Πξρισσόφρων, ὑπέρφρων, ἐχέφρων, σώψρων, σύνξτος, ὑπέρήφδωνδε, ὑπερδίδε.

Περιφύσητός, ου, δ, ή, graviter anhelans: violently panting. Lysist. 323. See Φυσάω.

Περίφυτεύω, σω, circumplanto: to plantaround. Περί δε πτελέας εφυτευσαν Ζ. 419. Syn. Φυτεύω, κάτασπείρω.

Πξρίφύω, or -φυμί, ύσω, circumadhæreo; amplector: to cling round; to embrace. Πάντα κύσεν πξρίφύς π. 21. Syn. Πξρίπλξκύμαι, πέριπτύσσω.

Πἔρἴχάρὴς, ἔὔς, ὁ, ἡ, supra modum lætus: exceedingly delighted. Ἡκουσἔ τ³ αυλοῦ πἔρἴχάρὴς τῷ πράγμὰτι Vesp. 1477. Syn. Πἔρἴγηθὴς, ἔπἴ-χάρὴς, τερπνὔς.

Περίχεύω, χεύσω, 1. a. εχευά, circumfundo: to pour round. K. 294. Syn. Αμφίχεω.

Πἔρἴχὄρεύω, σω, circumcurso: to dance round. Phæn. 325.

Πέρίχρεμπτός, οῦ, ὁ, ἡ, abominandus: abominable. Πέρίχρεμπτὰ βρϋάζεις Æsch. Sup. 885. Syn. Απόπτυστός.

Πἔριψὰω, ήσω, abstergo: to wipe about, from, or away. Eq. 905. Syn. Αναψάω.

Πἔρἴώδῦνδς, ου, δ, ή, qui vehementer dolet: excessively grieving. Agam. 1423. See Ανώδυ-

Πἔρῖωπὴ, ῆs, ἡ, specula, locus editus: a lookout, an eminence. κ. 146. Syn. Ακρώρεια, σκῦπία.

Πἔριωσίος, ου, δ, ή, eximius, vehemens: remarkable, vehement. Θαυμάζειν πἔριωσίον π. 203. Syn. Πἔρισσός.

Περκάζω, Dor. Περκάσδω, nigresco: to grow black, Call. 5. 76. Syn. Μέλαινδμαι.

Πέρκη, ης, ή, pertica: a perch. Call. fr. 37.2.

Περκυδς, ή, ὄν, nigris maculis distinctus:

having black spots. Ω. 316.
Περκώστισς, ου, δ, Percosius: of Percote: a city in the Troad. Περκώσιον εξενάριξεν Z. 30.

Πέρνημί, Ion. imp. πέρνασκον, transporto ad vendendum, vendo: to carry for sale, to sell. Πέρναντά σ' είδον Cycl. 271. Ω. 752. Syn. Πίπράσκω, ἄπεμπόλἄω, πωλέω.

Πἔρὄναω, ήσω, fibula transfigo et ligo: to fasten with a clasp. Apoll. 1. 722. Syn. Εμπ ερόναω,

πορπάζω, διαπεράω, διατρεω.

Πέρονη, ης, et Πέρονίς, ίδος, ή, fibula: a clasp, a buckle. Phœn. 818. Προὔκειτο μαστῶν περόνις εκ δ' ελώπισε Trach. 927. Syn. Πόρπη, ενετή. Ερ. Χρυσεα, χρυσήλατός, φαεινή.

Περονημά, Dor. Περοναμά, άτος, το, vestis quæ fibula adfigitur: a dress fastened with a clasp. Θεων περονάματα φασείς Theoc. 15. 79. passage has exercised the ingenuity of the critics, who all agree in rejecting the reading περόνάμἄτἄ. See Harles. in l. c.

Πέρὄνητρίε, ίδόε, ή, vestis muliebris ad pectus fibula adnexa: a female vest fastened on the shoulders by a clasp. Πέρουατριδά λάσδευ

Theoc. 15. 21.

Πἔρὄνῖς. See Πἔρὄνη. Περραιβοί. See Περαιβοί.

Περσέπτολίς, εως, δ, ή, urbes vastans: city-destroying. Pers. 65. See Πολίς.

Περσεύς, εως, δ, Perseus: the son of Jupiter and Danaë. Alcest. 525. Εr. Αντίθεσς, ισόθεσς, ευρύμεδων, ωκύπεδιλός, Δάναϊδης, κόρυθαίδλος, λαιμότομος (i. e. λαιμοτόμος), χρυσάδρος.

Περσείδε, et Περσήϊδε, α, δν, Perseius: of Perseus. Helen. 1463. Theoc. 24. 71.

Περσεϊς, ϊδός, ή, Perseis: descended from Perseus. Νύμφας τᾶς Περσείδος καί Herc. F. 797.

Περσέφασσά, et Περσέφαττά, ης, Περσέφονειά, as, Περσἔφὄνη et Φερσἔφὄνη, ηs, η, Proserpina : Proserpine. Phœn. 695. Thesm. 294. Eur. Sup. 282. Hec. 135. Pyth. 12. 2. Ερ. Αγανά, άγνη, ἔρἄτη, ἔπαινη, χθὄνῖα, καλλίπαις, πἔρἴκαλλής, νυκτιπόλός, εινόδια, μελάμπεπλός, λεύκιππός, άρφητός, κόρα, κρόκόπεπλός, λευκώλενός.

Περσηϊάδης, ου, δ, Persides: the son of Per-

seus. Πάις Περσηϊάδαο Τ. 123.

Περσήϊός. See Πέρσειός.

Περσηϊς, ιδός, ή, Perseis; one of the Naiads.

Hes. Theog. 356.

Πέρσης, ου, ό, et (2) Περσίς, ίδος, ή, Persa: a Persian, Persian. Τάδε μέν Περσών τών οιχόμενων Pers. 1. Τοιόνδ' άνθος Περσϊδός αίας Pers. 59. Περσίς with or without γαῖα, γη, αῖα, denotes an effeminate cloak. Vesp. 1132. Ep. (1) Μĕγαλαυχός, δυσπόλ εμός, άγερωχός, φονίος, ίππομάχος, τοξόφορος, (2) ἄκροπενθής, βαθύζωνος, ἄκρογοός.

Περσίκος, ή, ον, Persicus: Persian. Περσίκοις ησκημένη Pers. 187. Περσϊκαί, αί, et Περσϊκά, ων, τà, are terms used by Aristophanes, Nub. 151. and Lysist. 229. to denote a species of high

shoe or boot.

Περσίς. See Πέρσης.

Περσὄνομεσμαι, sub Persarum imperio vivo: to live under the laws of the Persians. Pers. 591.

Περσὄνόμός, ου, ό, ή, habitus ab iis qui Persarum legibus parent: paid by those who are subject to the Persian laws. Pers. 916.

Πέρὔσἴ, et Πέρὔσἴν, anno superiori; antehac: last year; before. Acharn. 356. Ἡπερ πέρὔσἴν εν τῷδε ταὐτῷ χωρίω Thesm. 1060.

Περϋσϊνός, ἡ, ὄν, qui superioris anni est: of last year. Ran. 986. Σι brevis est, ut in χθἔσϊνός.

Πέσημα, ατός, et Πέσός, έός, τὸ, casus; eventus; cadaver: a fall; an occurrence; a corpse. Phæn. 1715. 1316. Syn. Πτῶμά, πτῶσῖς, Syn. Πτωμά, πτωσίς,

Πεσσός, οῦ, ὁ, calculus lusorius, talus: the mark or man at draughts. Eur. Sup. 419. Syn. Κύθος, ψηφός.

Πεσσὄνὄμεω, talos dispono: to manage the marks, arrange, dispose. Æsch. Sup. 13.

Πέσσω. See Πέπτω.

Πĕτάζω, f. ἄσω, expando: to spread, unfold. Χειρε πετάσσας Ξ. 495. Syn. Παρατείνω, ανέχω, ἄπλὄω, ἄναπτύσσω.

Πἔτἄλου, et poët. Πἔτηλου, ου, τὸ, folium: a leaf. Πέταλοις υπόπεπτηώτες Β. 312. Mosch. 2. 67. Syn. Φύλλον, φύλλωμα, ακρέμων, λέπζε. Ερ. Ζάθεσν, πυκινόν, ροδεσν, κρυκέσν, χρυσεσν, ἄπἄλου, χλοξρου, γλαυκου, ειάρινου, δροσξρου.

Πέταμαι. See Πέτομαι.

Πĕτἄὄμαι. See Πĕτὄμαι.

Πέτασμά, ἄτὄς, τὸ, integumentum, aulæum, tapes: a covering, curtain, carpet. Agam. 882. Syn. Κάτάπ ετασμά, στρωμά, κάλυμμά.

Πἔτ ἔεινος, Πἔτεινος, et Πἔτ ἔηνος, ον, volucris: winged. π. 218. Pax 129. Θ. 247. Πτέρδεις, πτέρδγωτός, πτηνός, πτέρωτός.

Πἔτευρὄν, ου, τὸ, trabs: a beam or pole. Theoc. 13. 13 Syn. Σἄνἴδἴον, δὄκὄς.

Πετεών, ωνός, ή, Peteon: a village in Boeotia.

Πἔτἔως, ω, δ, Peteos: Peteon. Πἔτἔωδ δίοτρέφεσε Δ.338. On the formation of the genitive Πĕτ εωο, see Damm. in P. R.

Πἔτηλὄν. See Πἔτἄλὄν. Πἔτὄμαι, Πἔτἄμαι, volo, festino: to fly, to oceed rapidly. E. 366. Αν. 574. Syn. Φἔproceed rapidly.

ρόμαι, δρμάω, τρέχω.

Πέτρα, ας, ή, et Πέτρος, ου, δ, petra, lapis, saxum: a rock, a stone. Μέλαινα πέτρα γης ϋπερτέλλουσ' ἄνω Hec. 996. Π. 734. Λαάς, χέρμα, λἴθός. Ερ. Επηρεφής, ήλἴεατός, μεγάλη, ἄναιδής, αιπεῖά, λισσή, γλάφυρά, κάταστύφελός, λίθαξ, πρόβλης, ύψηλη, ηξρόκιδης. μάρμαρός, κοιλή, αιγίλιψ, αναιδής, περιμήκης. μύλοςιδής, ἄτειρής, ἄτεραμνός, ἄλικλυστός, ἄελλήεσσα, αλίγείτων, ὅκρὕὄεσσα, βαθεῖα, ὑψηλὕκρημνός.

Πέτραίδς, Πέτρινός, η, δν, Πέτρήεις, εσσά, έν, Πέτρήρης, έσς, Πέτρώδης, έσς, et Πέτρηρέφης, έσς, saxosus: rocky. "Οθεν πετραίον άλμα Ion 1267. Πέτρινης κοίτης (anapæst. dim.) Philoct. 161. B. 496. Philoct. 1294. Antig. 970. P. V. 308. SYN. Aĭθĭvŏs.

Πέτρορδίφης, ĕŏs, δ, ή, de rupe præcipitatus: thrown from a rock. "Ωρίσαν πετρορδίφη Ion

Πέτρος. See Πέτρα.

Πέτροω, ώσω, in lapidem verto; lapido: to convert into stone; to stone. Ion 1112. Κἄτἄπἕτρὄω, κἄτἄλεύω.

Πέτρώδης. See Πέτραίδς.

Πετρωμά, ἄτὸς, τὸ, lapidum jactus: the act of stoning. Orest. 50. Πέττω. See Πέπτω.

Πεύθομαι, See Πυνθανόμαι.

Πευθώ, ὄὄς, ή, rumor: report, information. Sept. Th. 366. Syn. Αγγέλια, φήμη, πύστις, λόγός, Βρύλλημά.

Aa3

Πευκάλιμός, η, όν, i. q. Πύκνός (cf. Buttman. Lexic. p. 181.), prudens, peritus: prudent, intelligent. Φρέσι πευκάλιμησι Υ. 35. Syn. Σύνĕτος, πυκινός, πικρός, φρονιμός.

Πευκεδάνος, ή, ον, amarus, pungens: bitter, Στόμα πευκέδανοιο Κ. 8. Syn. Πί-

κρός, όλεθρίδς, έχέπευκής.

Πεύκη, ης, ή, picea; tæda: the pitch or pine tree; a torch. Med. 4. Syn. Πίτϋς, λαμπάς, δάϊς. Ερ. Ουρεία, αμφιπύρος, αιθάλοεσσά, πίων, ύψηλή.

Πευκήεις, Dor. Πευκάεις, εσσα, έν, et Πεύκινός, η, ὄν, pineus: made of pine, blazing. Androm.

855. Καὶ πευκϊνης λάβοντά Trach. 1200. Πέφνω, occido: to kill. Τηνῷ ἔν αμφῖρὕτη πέφνεν καϊ ἄμήσἄτο γαΐαν Apoll. 1. 1305. Syn. Φόνεύω, ἄναιρξω, κτείνω, ἄποκτείνω, κἄτακτείνω.

Πĕφύκω. See Φῦμἴ.

Πη, et (2) Πη, (1) qua ratione? qua? quo? how? where? (2) aliquo, aliquo modo: somewhere, somehow. Πη φεύγεις Θ. 94. Οὕτω πη τάδε γ' εστί Ω. 373.

Πηγαΐός, α, ὄν, fontanus: of a fountain, of spring water. Agam. 874. Syn. Konvalos.

Πήγανον, ου, τό, ruta: rue. Ουδ' εν σελίνω

πούστιν ουδ' εν πηγάνω Vesp. 478.

Πηγάς, ἄδὄς, ἡ, glacies: ice. Καὶ πηγάδἄς αἴτ' ἔπἴ γαῖαν Hes. Öp. 503. Syn. Πάχνη.

Πηγάστος, α, ον, Pegasius: of Pegasus. Πηγάσιόν μοι φησί γενναίον πτέρον Pax 76.

Πήγασός, ου, ό, Pegasus: the winged horse which sprang from the blood of Medusa. αγε Πήγασε χώρει χαίρων Pax 153. Τάνύπτερός. Phr. Πτηνός πωλός. See also Pax 154-161.

Πηγεσιμαλλός, ου, δ, ή, denso vellere præditus: thick-fleeced. Είσκω πηγέσιμάλλω Γ. 197. Syn.

Δἄσὔμαλλὄς, βἄθὔμαλλὄς, δἄσὔθριξ.

 $\Pi \eta \gamma \dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, fons: a fountain, stream. Iph. Τ. 1040. Syn. Κρήνη, πίδαξ, ρόλ, ρέος, ναμά, δρόσος. Ερ. Φίλη, δρόσ ερά, πόταμία, αένναος, γλυκέρα, καλλίρδοσς, ψυχρα, περικαλλής, αμβρόσια, φυσίζοσς, ακήρατος.

Πήγνυμι, f. πήξω, 2. a. ἔπάγον, compingo, figo, pango, cogo: to fasten together, fix, curdle. Iph. T. 1431. Syn. Διαπήγνυμι, καταπήγνυμι.

Πηγός, η, ὄν, bene compactus; intumescens, vel niger (vid. Steph. Thes. and Eustath. II. I. 124.): compact; swelling, or black. Καὶ κύματί πηγώ Ψ. 234. Syn. Ευπάγης, στέρεσς, οιδέων, μελάς.

Πηγϋλίς, ἴδος, ή, glacialis: iey, frosty. Πηγυλίς οκρίδεντος Apoll. 2.737. Syn. Πάγετώδης,

Πηδαλίου, ου, τὸ, gubernaculum: a helm, rudder. Πρὸς δ΄ ἄρᾶ πηδαλίου ε. 255. Syn. Οίαξ. Ερ. Δικαιου, ἔθξοου, ευνάϊου, ἄγρυπνου.

Πήδασός, ου, ό, et (2) ή, Pedasus: (1) α. the son of Bucolion; B. a horse of Achilles; (2) a city in the Troad. Βη δε μετ' Αίσηπον καὶ Πήδάσδν Z. 21. Ep. (1) β. Ăμύμων, Ίππδς, (2) αιπεινή, αιπήεσσα, αμπέλδεσσα.

Πηδάω, ήσω, salio: to leap. Androm. 1128.

Syn. "Αλλόμαι, σκιρτάω, ορχέομαι.

Πήδημά, ἄτὄς, τὸ, saltus, saltatio: a leap, a dancing. Androm. 1128. Syn. "Αλμά, σκίρ-

Πηδόν, οῦ, τὸ, remus: a paddle, oar. Apoll.

4. 200. Syn. Κώπη, ἔρἔτμὄς, πλάτη.

Πηκτή, η̂s, ή, caseus; rete: cheese; a net. Theoc. 11. 20. Syn. Τυρός, δίκτὔὄν.

Πηκτίς, ίδος, ή, fistula: a pipe. "Η 'φέρεν τὰς πηκτίδας Thesm. 1218. Syn. Σύριγξ. Εν. Κάλη, ήδυξπης, νυμφοκόμος, λίγεια, έπτατονός.

Πηκτός, η, όν, compactus; concretus; fixus: well fastened; curdled; fixed. Phœn. 499. SYN. Εύπηκτὄς, ευπάγής.

Πηλάγων, ὄνός, δ, Gigas. one of the giants. See Blomf. in l. Πηλάγονων ελάτηρα Call. 1.3.

Πηλέγων, ὄνός, δ, Pelegon. Φ. 159.

Πηλείδης, Æol. Πηληϊάδης, ου, et Πηλείων, ωνόs, δ, patronym. Pelides: the son or descendant of Peleus. Iph. A. 229. Πηληϊάδεω (pronunc. δω) Αχίλησος A. 1. λ. 469.

Πηλευς, εως, Ion. ηδς, δ, Peleus. Hec. 37. Ερ. Δαϊφρων, Αιακίδης, ίππηλατης, γέρων, ίππότης, ἄναξ, ἄμύμων, αντϊθἔὄς, εσθλὄς, βουληφὄ-

pos, hows.

Πηλήϊός, α, ὄν, Peleïus: of Peleus. Πηλήϊόν

είσω Σ. 441.

Πήληξ, ηκός, ή, cassis, galea: a helmet. Ran. 1017. Syn. Κόρυς, τρυφάλεια, κυνέη, κράνος. Ερ. Ίπποκομός, τέτραφαλός, εύλοφος, φαεινή.

Πηλίας, αδός, et Πηλίωτίς, ίδος, ή, Peliaca: of or near Pelion. Πηλίας Αργώ Apoll. 1. 386.

Med. 484.

Πηλϊκός, ή, όν, quantus: how great? of what size? Πηλίκος ησθ' δθ' δ Μηδός Xenophanes ap. Athen. 54.

Πήλἴὄν, ου, τὸ, Pelion: a mountain in Thessaly. Πηλίου πέσειν πότε Med. 3. Ερ. Εινόσιφυλλόν, αιπύ, αιπεινόν, νίφό εν.

Πηλίωτίς. See Πηλίας.

Πηλδεάτης, ου, δ, qui per lutum graditur: ud-trotter. Τῷ βἄλξ Πηλδεάτην Batrach. mud-trotter.

Πηλός, οῦ, ὁ, lutum, cœnum: mud, dirt. Vesp. 248.

Πηλὄφὄρέω, lutum fero : to bear mud or mortar. Av. 1142.

Πημά, ἄτός, τὸ, Πημόνη, et Πημόσυνη, ης, ή, damnum, exitium, injuria: loss, destruction, injury. Hec. 1150. Alcest. 530. Αλλ' οῦν ὑμεῖς γ' αι πημὄσὔναις P. V. 1094. Syn. Βλάδη, ζημία, ὅλεθρός, συμφόρά. Ερ. Δάφοινόν, μεγά, κάκου, πάλίγκοτου, πάλιντράπελου, δεινου, σμικρόν, πίκρον, θύραιον, νέον, πάλαιον, καινόν, έπακτον, αινον, χαλέπον, θέηλατον, ολόον, αελπτον, άλεγεινόν, βάρυ, πόλυστονόν, λοίγιον, άεικες, αργάλεον, θυμόβορον, δυσθέατον.

Πημαίνω, ἄνῶ, damno adficio: to injure. Iph. A. 525. Syn. Βλάπτω, σίνδμαι, κάκδω, κάτάπημαίνω, άδϊκεω, λυμαίνόμαι, κάκόποιεω.

Πημὄνη, Πημὄσϋνη. See Πημά.

Πηνειός, οῦ, ὁ, Peneus: a river in Thessaly. Troad. 216. Ερ. Καλλίρδοσς, αργυροδίνης, καλλίδίνης.

Πην ξλ ξως, ω, δ, Peneleus. B. 494.

Πην κλόπεια, as, et Πην κλύπη, ης, ή, Penelope. Πην ελόπειαν Οδυσσήος παρακοιτιν φ.158. Thesm. 554. Ετ. Αμύμων, εχεφρων, περίφρων, κούρη Ικάρἴοιό, πόλυδωρός, δία γυναικών, Οδυσσηός πάρακοιτίς, αιδοιά.

 $\Pi \eta \nu \tilde{\epsilon} \lambda \omega \psi$, $\delta \pi \delta s$, δ , avis quædam anati similis: a widgeon. Av. 1302.

Πήνη, ης, ή, et Πηνίον, tela; tapes; a web, tapestry. Ion 195. Κάλαθόν τε τα πηνία in Epigr. de quo Steph. Thes. ad v. Ερ. Ανθόκροκος, δαιδάλξα.

Πηνίζομαι texo: to weave. Theoc. 18. 32. Syn. Μηρύδμαι, ύφαίνω.

Πηνϊκά, quando: when, what time. Αλλ'

αποίσω πηνίκα Eccles. 857. Syn. 'Ηνίκα, ημός, πότξ.

Πηνίον. See Πήνη.

Πηνίος, α, ον, ad telam pertinens: of or belonging to the web. Πηνίον εξέλκουσα παρέκ μἴτον Ψ. 762.

Πήνισμα, ατός, τδ, stamen seu filum e colu

deductum: spun thread. Ran. 1315.

Πηὄς, οῦ, ὁ, affinis: a brother-in-law, relation by marriage. 3. 581. Syn. Κηδέμων, κηδεστής, κήδευμά, συγγενής.

Πηδσύνη, ης, ή, affinitas: affinity. Πηδσύνη καὶ κῆδός Apoll. 1. 48. Syn. Κήδευμά, συγ-

γενειά, κηδεία.

Πήρα, as, $\mathring{η}$, et dimin. Πηρῖδῖον, ου, τδ, pera, crumena: a scrip, wallet. Πήραν ἔχοντα λαχανα τ' ἄγρια δρόσ ερα κραιπάλωντα 3' Plut. 298. Εκ πηρίδίου (anap. dim.) Nub. 920. Syn. Θύλἄκὄς, δυλάκιον, κίδισις.

Πηρός, à, όν, mutilus, debilis, cæcus, surdus: maimed, lame, blind, deaf. B. 599. Syn. Ava-

πηρός, έμπηρός, κωφός, τυφλός.

Πηρόω, ώσω, mutilo; occæco; orbo: to maim; to blind; to deprive of. Ran. 623. Syn. Κόλούω, λωβάσμαι, αμέρδω, τύφλοω, απόκόπτω.

Πηχυϊός, α, όν, qui unius cubiti est: a cubit long. "ὄσον πηχυῖὄν (trisyll.) ὔπερθε Apoll. 3.

Πηχύνω, ὄνῶ, cubito impositum gesto: to bear on the arm. Πάλαμη ενί πηχύνουσα Apoll. 4. 972.

Πη̂χ vs, ἔδs, δ, brachium, cubitus: the arm from the elbow to the head, the elbow, a cubit. <math>Πη̂χ vν ευθύνων πόδα Heracl. 728. Syn. Αγκὼν,αγκάλη, ωλένη. Ερ. Λευκός, ἄπάλός, ῥόδόεις.

Πιάζω, f. ἄσω, et Dor. άξω, comprehendo: to seize, catch. Ăπ' ώρεδς αγε πιάξας Theoc. 4. 35.

SYN. Πἴέζω.

Πιαίνω, ἄνῶ, pinguefacio: to fatten, enrich. Τάμὰ πιαίνει βότά Cycl. 333. Syn. Λιπαίνω,

Πιάρ, τὸ, pinguedo; pingue: fatness; fat. Πιαρ υπ' ουδας ι. 135. ΕΥΝ. Πιμέλη, δημός. See

Πίασμα, ατός, τὸ, uber: what fattens, the fattening. Pers. 311. See Πιαίνω. Syn. Tŏ λίπαινόν.

Πιδάκὄεις, Πιδήεις, εσσά, έν, aquis salientibus scatens: of or copious in flowing water. Πιδάκὄεσσά λίβάς Androm. 116. Λ. 183. Πόλυπίδαξ, εύυδρός.

Πίδαξ, ἄκὄς, ή, fons, scatebra, aqua saliens: a fountain, stream, fresh water. Androm. 284. See Πιδάκὄεις. Syn. Πηγή, κρήνη, λἴβάς, στάγὼν, ἄνἄβλὕσις. Ερ. Δακρὕὄεσσά, καλλίναὄς, πορφὕρέα, πετραία, δλίγή.

Πιδήεις. See Πιδακόεις.

Πιδύτης, ου, δ, Pidytes. Πιδύτην δ' Οδύσεύς

Πἴέζω, ἔσω, premo: to press, afflict. Λἄβων πιέζει τάγαθώ το δυστυχές Ηίρρ. 633. Πιάζω, καταπιέζω, Βλίδω, βαρύνω, ανίαω, μαλάσσω, κἄτἄβάλλω.

Πίειρα. See Πίων.

Πιέρια, ας, ή, "Pieria nonnunquam notat partem montis Olympi, nonnunquam regionem Thessaliæ, sæpe et urbem. Quando sermo est de Musis Πιερίηθεν venientibus innuitur mons ille, Musis sacer," Damm.: Pieria. Πι est longa per arsin in Ξ. 226., Πιζρίην δ' ξπίβασα, sed brevis in Bacch. 404.

Πιĕρίδĕs, ων, αί, Pierides: the Muses. Έννĕἄ Πιέριδας Med. 823., answered by τῷ σὄφἴα πἄρε-

Πἴθἄκνη, ης, ή, dolium: a cask, hogshead. Πἴθἄκνης πλευράν ερρωγυΐαν Plut. 546. Syn.

Πἴθἄνὄς, ή, ὄν, persuasorius: persuasive, convincing. Λόγον πρόθει η πιθάνον ούτ εν ασπίδος Eurip. Antiop. xlii. 2. Syn. Εύπειστός, δόκιμαστός, χἄρἴεις, ἄλήθἴνός.

Πἴθὰνῶς, apte ad persuadendum : persua-sively. Γυναικτεῖς εῦ και πτθὰνῶς πειράσομαι

Thesm. 268.

Πἴθέω, ήσω, fretus sum, cedo: to rely on, comply with. Τἄχ' ουκ $\epsilon \hat{v}$ πῶσἴ πἴθήσ $\epsilon i s$ φ. 369. Syn. Πείθομαι, υπείκω, υπάκούω.

Πἴθηκίζω, ἴσω, simiam ago: to play the ape, to fawn. Vesp. 1290. See Πίθηκός. Syn. Köλἄκεύω.

Πἴθηκισμός, οῦ, ὁ, imitatio simiæ; adulatio: apishness; flattery. Eq. 887. See below.

Πἴθηκός, ου, Πἴθων, ωνος, δ, simia: an ape. Πότ έρον πίθηκός ανάπλεως ψίμυθίου Eccles. 1072. Pyth. 2. 132.

Πἴθός, ου, δ, dolium: a cask. 'ὅρῶν πἴθον κάταγνυμένον οίνου πλέων Pax 703. Syn. Πίθακνη, κἔρἄμὄς.

Πίθων. See Πίθηκός.

Πἴκραίνω, amarum reddo, molestia adficio: to render bitter, annoy. Μόρσων πικραίν εται Theoc. 5. 120. See Πίκρος. Syn. Δάκνω, παροξύνω, λυπέω.

Πἴκρὄγἄμὄς, ου, δ, ή, cui nuptiæ sunt infelices: unfortunate in marriage. Γενοίατο πικρόγάμοί τε α. 266. See Πίκρος.

Πίκρογλωσσος, ου, ό, ή, amare dictus: bitterly spoken. Sept. Th. 787. See above.

Πἴκρὄκαρπός, ου, δ, ή, cujus fructus est amarus: having bitter fruits. Sept. Th. 690. See below.

Πίκρος, à, ον, amarus, acerbus: bitter, tart, cruel. Γλώσσης πικροίς κέντροισι κληδουχούμένοι Herc. F. 1279. Syn. Αδευκής, ὄδύνηρος, χἄλἔπὄς, στρυφνός.

Πίκρότης, ητός, ή, amaritudo: bitterness. Γυναικά γλώσση πικρότης ένεστί τις Eur. El. 1014. See above.

Πιλέω, ήσω, carmino, cogo, constipo: to card, compress. 'Υπ' ηξρί πιληθείσα Apoll. 4. 678. Syn. Πὔκνὄω.

Πίλημα, ατός, τδ, carminatio; tegumentum: a carding; a covering. Ποιμένϊκον πίλημα Call. fr. 125. Śyn. Πἔτἄσὄς, μἴτρα.

Πιλίδιον, ου, τὸ, pileolus: a little hat. Το πιλίδίου πέρι την κέφαλην το Μύσιον Acharn.

Πιλνάω, Πίλνημῖ, admoveo: to cause to approach. Ούρἔὄς εν βήσσης πιλνᾶ Hes. Op. 508. Ψ.368. Syn. Πἔλάζω, προσβάλλω, εγχρίμπτω.

Πίλος, ου, δ, pilus: indumentum e lana villisque compactum: felt; a hat. Πίλον ἔχειν ασκητόν Hes. Op. 540.

Πιμέλη, η̂s, η, pinguedo: fatness, fat. Εξκειντό πιμελης Antig. 1011. Syn. Λίπος .δημός, πιαρ, αλειφαρ, κνίσσα.

Πιμπλάνω. See Πίμπλημί.

Πίμπλειά, as, ή, Pimplia: a mountain in Thessaly, near Olympus, sacred to the Muses. Πίμπλειαν αείση Call. 4. 7.

Πιμπληϊς, ϊδός, ή, Pimpleis: of Pimplia. Σκόπιης Πιμπληίδός Apoll. 1. 25.

Πίμπλημί, Πιμπλάνω, compleo: to fill. Phœn.

Aa4

Πιμπλάνεται μενέος Ι. 675. Syn. Ανάπίμπλημί, πλήθω, εμπλήθω, πληρόω.

Πίμπρημϊ, f. πρήσω, accendo, comburo: to set on fire, burn. Troad. 386. Syn. Καίω, ἄνἄκαίω, κάτακαίω, εμπυρίζω.

Πἴνἄκηδὄν, in modum tabularum: like a tablet. Πινακηδόν αποσπών Ran. 845.

Πἴνἄκἴὄν, ου, τὸ, et Πἴνἄκίσκὄς, ου, ὁ, tabella: a little tablet, small dish. Σκόπεῖν δ' ὄ τἴ ἀν προγράφωμεν εν τοις πινάκιοις Av. 450. Plut. 813.

Πἴνἄκοπώλης, ου, ὁ, qui tabulas vel aves in tabulis consertas vendit: one who sells tablets or birds on tablets, a poulterer. Av. 14. See above.

Πἴναξ, ἄκὄς, δ, tabula, asser, catinus: a tablet, board, dish. Καὶ τάλλα τάπι τοῦ πινάκος τράγήματα Plut. 996. Syn. Σάνις, δέλτος.

Πτυκτός, εύγομφός.

Πινάρος, α, ον, Πινόεις, εσσά, έν, et Πινώδης, ĕŏs, sordidus: squalid. Eur. El. 184. (Nα est brevis, ut λα in χἄλἄρὄς.) Απλὄκἄμος πίνοεσσά Epigr. in Steph. Thes. ad voc. Πινώδης occurrit in Orest. 219. Syn. 'Ρυπάρος.

Πἴναω, squaleo: to be squalid. Plut. 297.

See above. Syn. Miaivouai.

Πινδάρειος, α, ον, Pindaricus: of Pindar. Av. 939. See below.

Πίνδαρός, ου, δ, Pindarus: Pindar, an illustrious lyric poet of Thebes. Πίνδαρον ου ποθέοντί τόσον Mosch. 3. 89.

Πίνδός, ου, et ὄθέν, δ, Pindus: a chain of mountains in Macedonia, Thessaly, and Epirus.

Theoc. 1. 67. Πιννότήρης, ου, ό, cancellus, vel squilla quædam pinnæ socia: the smallest of crabs that waits upon the naker fish. Vesp. 1510.

Πινόεις. See Πινάρος.

Πἴνὄς, ου, ὁ, sordes: filth, squalidness. Συγκάτψκηκεν πἴνος Œd. C. 1259. Syn. Ῥὕπὄς, ρύπον, λυμά.

Πἴνύσκω, Πἴνύσσω, doceo, admoneo: to teach, advise. Μάλα τῷδἔ πἴνύσκει Call. 3. 152. Τἔὴ επίνυσσεν εφετμή Ε. 249. Syn. Νουθετεω, προσ-

Πινότος, η, ον, prudens, callidus : wise, prudent, clever. "Οστις πίνυτος γε μετέλθοι α. 229. The fem. πἴνῦτὴ is used as a substantive, H. 289. v. 71. and 228. Syn. Φρονιμός, συνέτος, πέ-

ρίφρων, σώφρων.

Πίνω, Ion. imp. πίνεσκον, f. πιουμαι, poet. πίὄμαι, 2. a. ἔπἴὄν, pf. πἔπωκα, bibo, poto: to drink. Διόνυσε πίνεις οίον ουκ ανθοσμίαν Ran. 1247. Π. 226. The first syllable of πιξμέν, π. 143. σ. 3. of πιδμένος, κ. 160. and of πιδμέν' N. 493., is long on account of the metrical ictus. It is common in Aristophanes and long in Sophocles. Εκπίνω, κάτάπίνω, φιλόπότεω.

Πινώδης. See Πινάρος.

Πιδνόμος, ου, ό, ή, pinguia pascua habens: having rich pastures. Νῦν εν πιονόμοις Æsch. Sup. 51. Syn. Εύφορος, εύκαρπος, πίων.

Πιππίζω, do bibere; bibo: to give to drink;

to sip. Av. 508.

Πίπράσκω, fut. πράσω, vendo, mercede accepta prodo: to sell, to betray for money. Δίχως επράθην ων ελευθερου πάτρός Choeph. 910. Syn. Απεμπόλαω, πωλέω.

Πίπτω, f. πέσουμαι, 2. a. επέσον, pf. πέπτωκα, et Πίτνεω, 2. a. επίτνον, cado: to fall. Hec. Πρός βεοδμήτφ πίτνει Hec. 23.: sed

Elmsley legit πίτνει. Syn. Κάταπίπτω, πίτνεω, ημύω, ἔρείπω.

Πίσα, ης, ή, Pisa: a city of Elis, situated on

the Alpheus. Iph. T. 1. See below.

Πισατίς, ίδος, ή, Πισεύς, εως, Ion. et Dor. ηδς, δ, Pisatis: of Pisa. Λίπων Πισάτιδας όχθας Orph. Argon. 214. Πάντας γὰρ Πισῆας Theoc. 25. 201.

Πισεύς. See above.

Πισός, εσς, τδ, locus irriguus: a marshy place, a meadow. Πίσεα τε προλιπών και έλεσπίδας Apoll. 1. 1266. Syn. see Λειμών.

Πίσσἄ, seu Πίττἄ, ης, ἡ, pix, pitch. Ἡ πίττἄ δήπου καὄμἔνης εξέρχἔται Vesp. 1375.

Πισσήεις, εσσά, έν, Πίσσϊνός, η, ὄν, et Πισσήρης, εs, piceus: pitchy. Nicand. Θ. 716. Ad πίσσινός s. πίττινός Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Aristoph. Pollucis 10. 185. σήρης occurrit in Choëph. 262.

Πίστευμἄ, ἄτὄς, τδ, fides, pignus fidei: a pledge of faith. Agam. 851. Syn. Εγγύη, εγγύησίς.

Πιστεύω, σω, credo; fido; committo: to be. lieve; to trust; to entrust. Orest. 1102. Syn. Πείθόμαι, πάρἄτἴθξμαι.

Πίστις, τως, ή, fiducia, fides: confidence, pledge of faith. Πίστιν ου σμικράν θέων Hippol. 1040. Syn. Εγγύη, αξίωμα. Ερ. Ασφάλης, ένδικος, αλκή εσσά, δέδειδής.

Πιστος, η, ον, fidelis, fidei dignus: faithful, to be depended upon. Phœn. 376. Syn. Αξίσπιστός, δόκιμός, αξιόχρέως, εύορκός, βέβαιός.

Πιστόδμαι, fidem facio mihi: to confirm. Iph.

A. 66. Syn. Βἔβαιὄὄμαι.

Πίστρον, ου, τό; Πίστρα, as, ή, poculum; canalis in quo adaquantur pecora: a drinking-cup; a trough. Cycl. 29. 47. Syn. Κυλιξ.

Πἴσὔνὄς, η, ὄν, fretus: relying on. Θὄρὔθω δἔ πίσυνος κάμαθει παρρησία Orest. 896. Syn. Πισ-

τεύων, δαρρών.

Πίσυρές, ων, quatuor: four. "Os τ' έπει εκ πόλεων πίσυρας συνεγείρεται ίππους Ο. 680. Syn. Tέσσἄρἔς.

Πἴτάνη, ης, ή, Pitane: a town in Laconia. Μηδέ πόλιν Πἴτάνας Troad. 1101.

Πιτθεύς, έως, Ion. ηός, δ, Pittheus. Hipp. 11. Πίτναω, Πίτνημί, expando, extendo: to expand, to stretch. Πίτνα πρόσθε βάθεῖαν Φ. 7. Eur. El. 713. Syn. Εκτείνω, εκτανύσσω.

Πἴτνξω aut Πἴτνω. See Πίπτω.

Πίττα. See Πίσσα.

Πιττάκος, οῦ, ὁ, Pittacus: one of the seven wise men of Greece. Ανήρετο Πιττακον ούτως Call. Ep. 1. 1.

Πίτταλος, ου, δ, Pittalus. Κλαε προς τους Πιττάλου Acharn. 1032.

Πἴτὔειἄ, αs, ἡ, Pityia: a town in Asia Minor. Καϊ ίμερτη Πϊτύεια Apoll. 4. 565.

Πἴτὔλεύω, cieo strepitum remorum agitatione; strepo; laboro: to splash; to bluster; to toil. Πολλά δ' εφ' ύγρα πιτύλεύσας Vesp. 678.

Πιτυλός, ου, δ, sonus præcipue remorum aquam pulsantium: a splashing, a noise. Ταρσφ κάτήρει πιτυλόν επτέρωμένον Iph. T. 1347. Ψόφός, κρότός.

Πίτυρον, ου, τὸ, furfur: bran. Νῦν Δυσῶ τα π ἴτυρά Theoc. 2. 33.

Πἴτϋς, τός, ἡ, pinus: the pine-tree. Και ἀ πἴτϋς αιπόλε τήνα Theoc. 1. 1. Ερ. Ακρόκομος, ύψηλη, σκι ἔρὰ, μᾶκρὰ, κρἄνἄη, βλωθρά.

Πἴφαύσκω, Πἴφαύσκὄμαι, dico, memoro, ostendo: to tell, mention, show. Obs vaiv miφαυσκέ Δύλων Κ. 478. Μυρμιδόνεσσι πίφαύσκέαι Π. 12. Syn. Φημί, δηλύω, παιφάσσω, φανέ-

ρόω, μηνύω, σημαίνω.

Πίων, ὄνός, compar. πιότἔρός, superl. πιότἄτός, η, όν, et Πίειρὰ, ας, ἡ, adj., pinguis: fat, rich. Πίονὰ πεντᾶἔτηρὸν Β. 403. Hom. Apoll. 48. 1. 471. Καλὴ καὶ πίειρὰ πἔρίρὸῦτὸς Σ. 342. Syn. Ευδαίμων.

Πλαγά, Dor. pro Πληγή, q. v.

Πλάγιαυλός, ου, δ, obliqua tibia: a cross or oblique flute. Κην δώνακι κην πλαγιαύλω Theoc. 20. 29.

Πλάγἴδς, α, ὄν, obliquus, transversus; ambiguus: oblique, across, athwart; ambiguous. Iph. A. 832. See above. Syn. Λέχρϊδς, εγκάρσϊδς, δδλίδς.

Πλάγκων, ωνὔs, δ, cerea pupa: a wax doll. Call. 6. 91.

Πλαγκτός, ἡ, ὄν, vagus; stolidus: wandering; foolish. Eur. Sup. 971.

Πλαγκτόσύνη, ης, ή, vagatio: a wandering about, vagrancy. Πλαγκτόσύνης δ' ουκ έστί ο. 342. Syn. Πλάνη, άλημόσύνη, άλημά, άλη.

Πλάδάρος, ὰ, ὄν, madidus: wet, flaccid. Βριδυμένοι πλάδάροῖσι κάρήἀσιν Apoll. 3. 1397. Syn. Ύγρος, διῦγρὸς, ικμάλεος, διερός, νότερὸς.

Πλάδαω, nimio humore madeo: to be too wet. Οἶον δὲ πλάδοωσάν Apoll. 2. 664. Syn. 'Υρραί-

νόμαι, νότίζομαι.

Πλάζω, f. άγξω, et Πλάνὰω, ήσω, errare facio; erro: to cause to err, frustrate; to err, wander. Δύσφημος πλάζοιτό δί? ηξρός Apoll. 1. 1137. "Ιπποι δὶ πλάνδωνταί Ψ. 321. Syn. Απόπλάζω, πάράτρξπω, σφάλλω.

Πλάθάνη, ης, ή, vel Πλάθάνου, ου, τὸ, sartago: a frying-pan. Επί πλάθάνη (al. πλάθάνω) πον νέονται Theoc. 15. 115. Syn. Ήγάνου, τήγανου.

Πλάθω. See Πἔλάζω.

Πλαίσϊον, ου, τὸ, quadratum oblongum; lateris forma; later: an oblong square; the form of a brick, rectangle; a brick. Καl πλαίσια ξύμπτυκτά Ran. 800.

Πλάκξρος, ὰ, ὄν, textilis, aut latus: plaited, or broad. Ζωστῆρι πλάκξρῷ ροικάν Theoc. 7. 18. Calliergus would here read πλόκξρῷ, which, like πλάκξρῷ, is by some derived from πλέκω, and then obtains the meaning of textilis. Schneider derives πλάκξρὸς from πλὰξ, πλάκός, and apprehends its signification to be the same as πλάτὖs. Syn. Πλάτὖς, πλεκτός.

Πλάκδεις, εντός, aut Πλάκοῦς, οῦντός, planus, spatiosus: plain, spacious. Orph. Arg. 949. Πλάκοῦς etiam, i. e. ἀρτός, est placenta: a pancake. 'Αμύλοι πλάκοῦντες σησάμοῦντες Ιτρία Acharn. 1092. Syn. Πλάτϋς, πλάκερϋς, (2)

λάγάνον, ζωμός.

Πλάνἄω. See Πλάζω.

Πλάνη, ηs, η, Πλάνημά, άτος, το, et Πλάνος, σν, δ, error: a wandering, error, maze. Τέρμά της εμής πλάνης P. V. 643, 853. (E. R. 67. The masculine πλάνος seems to have been the more modern, πλάνη the more ancient form of this word. See Monk. Hipp. 283. Syn. Πλαγκτόσύνη, άλη, άλημά. Εν. Πόλυφθόρος, άλϊος.

Πλάνης, ητός, Πλάνητης, ου, δ, ή, erro; vagus: a wanderer; wandering, vagrant. Iph. T. 418. Heracl. 878. See above. Syn. Πλαγκτός,

άλήτης.

Πλάνδς. See Πλάνη.

Πλάνοστίβής, ϵός, ό, ή, errantibus calcatus:

trodden by wanderers. The $\pi\lambda$ äνοστἴε $\hat{\eta}$ χθόνα. Eumen. 76.

Πλάνύσσω, aut Πλάνύττω, oberro, vagabundus sum: to wander about. Τ΄ ῶ πόνηρ' ἀνω κάτω πλάνύττόμεν Αν. 3. Syn. Πλάνάδμαι, πλάζόμαι, άλημί, περίφερόμαι. Phr. Δρόμους τέ πολλούς πλήθω καμπίμους.

Πλάξ, πλάκος, ή, planities, tabula: a flat or level surface, a table. Χερσονησίαν πλάκα Hec. 8. Syn. Σάνις, γή, ισόπεδον. Επ. Δίκορυφος, αιθέρια, ποντία, πλουσία, ήλιοδλητός, σεμνή,

νάπαία, βάθεῖά, τάνὔφυλλός.

Πλάσμα, ατός, τὸ, figmentum; commentum: any thing formed, a figure; an invention. Aves 686.

Πλάσσω, πλάσω, fingo, formo; illino; comminiscor: to fashion; to besmear; to invent, Ανά χρόνον πέπλασμένον Ιοη 829. Syn. Δἴἄ-πλάσσω, μορφόω, τύπόω, προσποῖέομαι, σχηματίζω.

Πλάστιγξ, ιγγός, ή, lanx e jugo suspensa; flagrum (vid. Etymol. M. p. 674, 20. and Spanhem. ad Aristoph. Ran. 1420.): the scale of a balance; a thong. Pax 1248. Syn. Πἴναξ, λἔκὰνη, μάστιξ.

Πλαστός, η, ον, fictus, adulterinus: formed, fictitious. Œ. R. 780. Syn. Επίπλαστός, κίβ-

δηλός.

Πλάτάγεω, ήσω, sonitum edo, crepito: to make a noise, clap the hands. Καϊ ἄνάλᾶτο καὶ πλάτάγησεν Theoc. 8.88. Syn. Ψόφεω, σμα-ράγεω, κρότεω, κρόταλίζω. Phr. Κρούω χεῖρὰs.

Πλάτάγη, η̂s, η΄, erepitus, crepitaculum: a noise, a rattle. Χαλκείην πλάτάγην Apoll. 2.

1057. Syn. Κώδων, κρόταλον.

Πλάτάγημἄ, ἄτὄς, τό, strepitus, sonus: a din, noise. Πότξμάξατό τὸ πλάτάγημα Theoc. 3. 29. Syn. Πάτάγος, πάτάγημἄ, ἄραγμός, ψόφός, δροῦς.

Πλάτἄγώνιὄν, ου, τὸ, papaveris folium: a poppy bell. ἔρῦθρὰ πλἄτἄγώνι ἔχοισαν Theoc. 11.57.

Πλάταιά, ας, ή, Platæa: in Bœotia. Οἴτϵ Πλάταιάν ϵχον Β. 504.

Πλάταιεὺς, ε̈́σς, Platæensis: of Platæa. Ran. 694. See above.

Πλάταμων, ωνός, δ, saxum amplum et latum: a large flat rock. Λείφ έπὶ πλαταμωνι Apoll. 1. 365. Syn. Πέτρα,

Πλάτάνιστος, Πλάτάνος, ου, ή, platanus: a plane-tree. Καλή υπό πλάτανίστῷ Β. 307. Nub. 1004. Ερ. Αγρία, βλωθρὰ, ευμήκης, λάσῖα, σκἴέρὰ, αμφῖλάφὴς, κόμὄωσἄ.

Πλάτανιστέω, platanis obumbror: to be covered with plane-trees. Εκ πλάτανιστοῦντος Theogn. 878.

Πλάτανός. See Πλάτανιστός.

Πλάτειάζω, ἄσω, dilato: to speak broadly. Τρύγὄνἔς εκκναισεῦντἴ πλάτειάσδοισαἴ ἄπαντα Theoc. 15. 88.

Πλάτϵόμαι, dilator: to be made broad. Acharn. 551. See Πλάτὔs.

Πλάτη aut Πλάτα, ης, ή, palmula: the broad part of the oar, an oar. Ευπρύμνοισϊν Αργείων πλάταις Ιρh. Α. 728. Syn. Κώπη. Ερ. Ενάλία, νύκτĕρὄς, ναὐπόρὄς, ναυτίλός, πρωτόπλός, ποντόπορὄς, ναυτίπόρός, εσχάτια, εύπρυμνός, εὐπόρός.

Πλᾶτἴς, ἴδὄς, ή, conjux: a wife. Kal τοῖσι παιδίοισἴ καl τῆ πλάτἴδι Acharn. 132. Syn.

Γύνη, ἄκοιτίς.

Πλάτος, εσς, το, latitudo: breadth. Υπό του

πλάτους ὰν πάρελάσαίτην 'Ηράκλεῖς Αν. 1129. Syn. Εῦρός, ευρύτης.

Πλάτὖγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito: to make a splash. Τὶ βάλαττοκόπεῖε καὶ πλάτὖγίζειε Εq. 827.

Πλάτύρρους, οῦ, ὁ, ἡ, late fluens: wide-flowing. "Οσην πλάτύρρους Νεῖλὄς P. V. 877.

Πλάτυς, εία, υ, latus: broad. Πλαγχθείς πλάτείας πέδιάδος δ' άμαξίτου Rhes. 279. Syn. Ευρύς, ευρύχωρυς.

Πλάω, άσω, ήσω. See Πἔλἄω.

Πλέγμα, άτος, το, textura, nexus: any thing plaited or connected; a link. Ion 1392. Syn. Πλεκτάνη, πλόκη, πλέκος.

Πλέθρον. See Πέλέθρον.

Πλειάs, Ion. Πληϊάs, Πέλειάs, ἄδος, ἡ, Vergilia: one of the Pleiades. Πλειάδος αίσσων ἔτί μεσσήρης Iph. A. 8. Σ. 486. Theoc. 13. 25.

Πλείν. See Πλέὄν.

Πλείον. See Πλέον.

Πλείσς. See Πλέσς. Πλείω. See Πλέω.

Πλειστήρης, έσς, ό, ή, quamplurimus: very much, long. Πλειστήρη χρόνον Eumen. 766.

much, long. Πλειστηρη χρουου Edmen. 100.
Πλειστηρίζομαι, potissimum arguo: to accuse as the principal cause. Choëph. 1016.

Πλειστόμερὄτός, ου, ὁ, ἡ, valde frequens: much frequented. Olymp. 6. 116.

nuch frequented. Olymp. 6. 116. $\Pi \lambda \epsilon \hat{\imath} \sigma \tau \delta s$, η , $\delta \nu$, plurimus: the most, greatest.

Ο. 616.
Πλέων Πλέων plus: more, μ.196, Ο. 611.

Πλείων, Πλέων, plus: more. μ. 196. O. 611. Πλειών, ῶνὄς, ὁ, annus: a year. Call. 1. 89. Syn. 'ἔτὄς, ἔνῖαυτὄς.

Πλέκὄς, ἔὄς, τὸ, sportula e viminibus contexta: a wicker basket. Acharn. 454. Syn. Πλέγμἄ, φορμἴὄν.

Πλέκοω, coëo. Καπίθυμοῖεν πλέκοῦν Lysist.

152.

Πλεκτάνὰω. See Πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ή, spira; rete: a coil, wreath; a net. Αν. 1717. Τα brevis est, ut χα in μη-χάνη. Syn. Πλέγμα, πλέκος.

Πλεκτός, η, ὄν, plexus; textilis: twisted; to be

woven. Hipp. 807.

Πλέκω, ξω, Πλεκτάνάω, necto, texo, plico: to plait, weave, entangle. Ion 1409. Choëph. 1036. See Πλεκτάνη. Syn. Ανάπλέκω, εμπλέκω, κάτάπλέκω, είρω, συμπλέκω, ὄφαίνω.

Πλέδν, poët. Πλέδν, et Πλέιν, adv. magis: more. P. V. 485. Thesm. 560. Plut. 1185.

Πλέδνεξία, ας, ή, avaritia: avarice. Πλέδνε εξίαν τε δωμάτων απέπτυσα Iph. A. 509. Syn. Φίλοχρημάτια, φίλαργυρία.

Πλέσς, Πλείσς, α, όν, Πλέως, ω, plenus : full. P. V. 721. O. 162. Eq. 1126. Syn. Έμπλέσς, πλήρης, μεστός, ἄνἄμεστός.

Πλεύμων. See Πνεύμων.

Πλευρὰ, ᾶς, ἡ, Πλευρὄν, οῦ, τὸ, Πλεύρωμἄ, ἄτὄς, τὸ, latus, costa: a side, rib. Nub. 711. Hec. 814. Sept. Th. 887.

Πλευριτίς, ίδος, ή, pleuritis: a pleurisy, a pain in the side. Πλευριτίς ἡμῶν ουδέν Eccles. 417.

Πλευρὄκὄπέω, latera percutio : to strike the sides. Aj. 236.

Πλευρόν. See Πλευρά. Πλεύρωμα. See Πλευρά.

Πλευρών, ῶνὄς, ἡ, Pleuron: a city in Ætolia. B. 639.

Πλευρώντος, α, ον, Pleuronius: of Pleuron. Πλευρώντον δς μοϊ ἄνέστη Ψ. 635.

Πλευστέὄς, α, ὄν, navigandus : must sail. Lysist. 411.

Πλευστίκός, ἡ, ὄν, navigationi commodus: favourable for sailing. Πλευστίκός οῦρος Theoc. 13. 52. Syn. Πλώσιμός, ναυσίπόρος, πλωτός.

Πλέω, Ιοπ. Πλείω, f. πλεύσω, et Πλώω, f. ώσω, et Ion. imp. πλωίζεσκόν, navigo: to sail. Orest. 79. π. 363. ε. 240. Hes. Op. 632. Syn. Δἴἄ-πλεω, ἀπόπλεω, ναυτίλλόμαι, ναυστόλεόμαι.

Πλέων. See Πλείων.

Πλέως. See Πλέος.

Πληγάδἔs, apud Apoll. 2. 597. et 647. pro Συμπληγάδἔs, q. v.

Πληγή, η̂s, η˙; Πληγμα, ατόs, τδ, plaga, ictus: a stripe, blow. Rhes. 792. Iph. T. 1367. Syn.

Τραθμά, αικια, βόλη, ἄραγμός.

Πληθός, ἔός, τό; Πληθύς, τός, ἡ, multitudo: a multitude, population. Hec. 1149. Πληθύς ἔπερχομένων Αρ. Rh. 1. 239. Πληθύν ώς ὅπότε Ζἔφύρος Λ. 305. Ενί πληθύι μένἔν ανδρῶν Χ. 458. Β. 278. Syn. ΄Οχλός, ὅμήγυρῖς, λαός, είλη, πάνήγυρῖς. Ερ. Δεικόν, ἄλογιστόν, μέγά, ἄθροὄν, ἄπείριτόν.

Πληθύνω, ὕνῶ, multiplico, augeo: to multiply. Πάντὄθεν πληθύνὄμαι Agam. 1341. Syn.

Αύξω.

Πληθύω, ύσω, plenus sum, prævaleo: to be full, to be very prevalent. Χοιράδες τ³ ἔπλή-θύον Pers. 427. Πληθύειν penultimam corripit, observavit Blomf. ad Agam. 1341. Syn. Αυξάνδιαι, πλήθύμαι.

Πληθύς. See Πληθός.

Πλήθω, $\sigma\omega$, impleo; plenus sum: to fill; to be full. Med. 901. Syn. Εμπλήθω, πληρόω, πίμπλημϊ, ἄνἄπλήθω.

Πληϊάς. See Πλειάς.

Πληκτίζόμαι, (1) depugno: to contend with; (2) lascive me gero: to be wanton. Eccles. 964. Syn. Μάχόμαι, διάμαχόμαι, ὕερίζω.

Πλῆκτρὄν, aut Dor. Πλᾶκτρὄν, ου, τὸ, pecten; calcar gallinacei; flagellum; telum: an instrument with which the lyre was struck; a cock's spur; a whip; a dart. (See Monk ad Alcest. 129.) Av. 759. Syn. Κτεὶς, ϊμασθλὴ, μάστιξ, βἔλὄς. Ερ. Χρύσἔον, ἔλἔφάντἴνὄν.

Πλημί, impleo: to fill. Πλητό δε παν πεδίον ξ. 267. Alii hoc habent pro επεπλητό a πλεω

seu $\pi \lambda \eta \theta \omega$.

Πλημμέλξω, ήσω, pecco, delinquo: to act wrong, to err. Phæn. 1669. Syn. 'Ăμαρτάνω, ἄφάμαρτάνω, ὕδρίζω.

Πλημμελής, έδς, δ, ή, inconditus, discors, mendosus: out of tune, inharmonious, wrong. Rhes. 855. Syn. 'Αμουσός, ἄμελής, ἄμετρός, ῥάθυμός,

απαίδευτός, μοχθηρός.

Πλημμῦρῖς, ἴδός, ἡ, impetus fluctuum maris; æstus: the dashing of the waves; a tide. Δεὐεται πλημμυρίδι Alcest. 185. The penult. of πλημμυρίδι is long in the instance quoted above, in Apoll. 2. 578., 1241., and Choëph. 180. It is short, ι. 487. and Apoll. 4. 1269. Other instances do not occur in the writers to which the author has for the most part confined himself. Syn. 'Αμπωτίς, ἄνάρδοιᾶ.

Πλημμύρω, æstuo, inundo: to overflow. Πλήμ-

μυρον λοχίης εκ νηδύδς Apoll. 4. 706.

 $\Pi \lambda \dot{\eta} \mu \nu \eta$, ηs , $\dot{\dot{\eta}}$, modiolus rotæ cui inseritur ais: the hole in the centre of the wheel, into which the axle is placed. Ψ . 339. Syn. $X\nu \ddot{\sigma}\dot{\phi}$, $\sigma \dot{\nu} \rho r \dot{\gamma} \dot{\epsilon}$.

Πλήν, præter; tamen: besides, except; never-

theless, yet. Ου γάρ άλλος πλην εγώ Plut. 106. Πλην τῷ τἔκόντι κάρτα δυσμάθης ιδείν Med. 1193. Regit accus., vice præpositionis.

Πλήξιππός, ου, ό, ή, equos pungens, eques: spurring horses, equestrian, warlike. A. 93. Syn.

Πλήρης, $\check{\epsilon}\check{o}s$, \check{o} , $\check{\eta}$, plenus: full. Hec. 520. SYN. see Illies.

Πληρόω, ώσω, compleo: to fill up. Hipp. 1324. Syn. Ανάπληροω, εκπληροω, πλήθω, γε-

Πλήρωμα, ατός, τδ, plenitudo, copia: fulness. Orest. 1659. Syn. Πλησμονή, πλήθος.

Πλησιάζω, ἄσω, appropinquo: to approach. Πλησιασθείην πότέ Eur. El. 634. Syn. Πελάζω, πίλνημϊ, εγγίζω, χρίμπτω.

Πλησίος, α, ον, propinquus: near, neighbouring, a relation. Πλησία στάθεισά δος Iph. A. Syn. Πἄρἄπλήσιος, αγχιστεύς, οικείος, πλησιόχωρός.

Πλησἴοχωρος, ου, ό, ή, vicinus: neighbouring. Vesp. 393. See above. Syn. Πρόσοικός, πρόσχωρός, γείτων, περικτίων, αστυγείτων.

Πλησίστιος, ov, o, ή, vela implens: sail-filling.

Οῦρον ἴει πλησίστἴον μ. 149.

Πλησμόνη, η̂s, η̂, satietas: satiety. Troad. 1201. Syn. Πλήρωμα, κόρόs.

Πλήσσω aut Πλήττω, f. ξω, Ion. Πἔπλήγω, percutio: to strike, smite. Thesm. 186. Σ. 51. Syn. Κάτάπλήσσω, τύπτω, κόπτω, ἄράσσω, ρήγνυμι, βάλλω, ουτάζω, βλάπτω, πληγάς εμβάλλω s. εντείνω.

Πλινθεύω, Πλινθουργεω, lateres fingo: to make bricks or tiles. Ran. 800. Plut. 514. Πλίνθους έλκὕω, οπτάω.

Πλίνθος, ου, ή, later, tegula: a brick, tile.

Πλινθουργέω. See Πλινθεύω.

Πλινθόφορεω, lateres porto: to carry bricks. Av. 1139.

Πλινθόφόρος, ου, δ, qui lateres bajulat : one who carries bricks, a bricklayer. Av. 1134.

Πλινθύφης, ĕŏs, δ, ή, lateribus contextus: covered with bricks or tiles. Πάντα κοὔτι πλινθύφεις Ρ. V. 459.

Πλίσσόμαι, ξόμαι, tolutim incedo: to go at an ambling pace. ζ. 318. Syn. Διάβαίνω.

Πλοιαρίον, dimin. a (2) Πλοιον, ου, το, (1) navicula, cymba: a boat; (2) navis, impr. oneraria: a ship, properly of burden. Εν πλοιαρίω τυννου-τωτ σ' ανήρ γέρων Ran. 139. Sept. Th. 598. Syn. Εφολκίς, βαρίς, σχέδια, ναυς.

Πλοίον. See above.

Πλόκαμις, ίδος, ή; Πλόκαμος, Πλόχμος, οῦ, ὁ, cincinni, coma : curled or braided hair. Τω τάν πλοκαμίδα φορεύντος Theoc. 13. 7. Orest. 381. P. 52. Syn. Χαίτη, κἴκιννός, βόστρὕχὄς, κὄμη, θρίξ, έθειρά. Syn. Φάεινη, αυχμηρά, καλλικόμης, τρύφερα, ξανθή, λίπαρα, λευκόθριξ, χαρίεσσα, ιδ6ŏλŏs.

Πλόκη, η̂s, η, nexus; fraus: a plaiting; a fraud. Iph. A. 936. Syn. Συμπλοκή, σύνδεσμός,

Πλόκός, ου, δ, corolla; cirrus; funis: a chaplet; lock of hair; rope. Med. 782. Syn. Πλέγμα, πλοκαμός.

Πλόδς, contr. Πλοθς, δου, οθ, ό, navigatio: a νογαge, course. Δολίχον πλούν γ. 169. Πλούν δρώντας ήσύχον Hec. 889. Syn. Ναυτίλία, ναυκληρία, ναυστόλια, ναυστόλημά. Ερ. Έσχάτος, κάλος, ούρϊος, απήμων, τάχυς, ευαν εμός.

Πλουθυγίεια, as, ή, salus et divitiæ: health and wealth. Εκπώματα πλουθύγιειαν

Πλοῦς. See Πλόός.

Πλούσἴος, α, ον, dives: rich. Πλουσἴου φρόνήματι Eur. El. 371. Syn. Εύπορος, αφνειός, όλεϊός, ευχρήματός, ευκτήμων, πόλυχρυσός, πολυκτέανδε, πόλυκτήμων, πόλυκληρόε, πλουτόχθων, πλουτόγηθης, άφθὄνός.

Πλουσίωs, affluenter: in an expensive or splendid manner. Vesp. 1168. See above. Syn.

Ευπόρως, αφθόνως.

Πλουτέω, ήσω, dives sum: to be rich. Androm. 210. Syn. Ευπόρξω, ευχρημάτξω.

Πλουτίζω, divitem reddo: to enrich. Agam. 1239. Syn. Πλούσϊον, εύπορον, άφνειον, ποίξω,

Πλουτόγηθης, ĕŏs, δ, η, divitiis lætus: delighting in wealth. Choëph. 788.

Πλουτόδότης, ου, δ, divitiarum largitor: the giver of riches. Hes. Op. 125. Syn. Ολεϊόδω-

Πλοῦτὄς, ου, ὁ, divitiæ; Plutus: riches, wealth; personif. Plutus the god of wealth. Phæn. 606. Syn. Άφενδς, αφθόνια, κτήματα, όλβος, κτέανα, περίουσία, ευδαιμόνία; (2) Πλούτων. Ερ. Θεσπέσϊύς, μεγάς, άδικός, διάδέκτωρ, ϋπόπτἔρὄs, ἄνὄνητὄs, αυτάρκηs, ἄπειρἔσἴὄs, πἵκρὄ**s,** επίμοχθός, ευρυσθενής.

Πλουτόχθων, χθὄνός, dives terra: rich in land.

Eumen. 950.

Πλούτων, ωνός, δ, Pluto ; Plutus (vid. Schneider. Orph. Argon. 1194.): Pluto, the god of the infernal regions; Plutus, the god of wealth. Plut. 727. Syn. (1) See Aδηs and Aιδωνεύs, (2) Πλοῦτὄς.

Πλόχμός. See Πλόκαμίς.

Πλυνός, οῦ, ὁ, locus vel labrum in quo lavantur vestes: a place for washing clothes, a wash-Ένθα δ' επ' αυτάων πλυνοί ευρεες ing-tub. Χ. 153. Ερ. Επηξτάνδε, κάλδε, λαϊν ξόε.

Πλύνω, Ion. imp. πλύνεσκον, f. Ion. πλυνέω, Att. πλυνω, lavo vestes: to wash clothes. Εισίω καί πλῦνἔ γε Plut. 1168. X. 155. Syn. Λούω, καταπλύνω, μολύνω, νίπτω, κλύζω.

Πλωάς, άδός, ή, nubes natans: a floating cloud. Πλωάδες οξύτονου Philoct. 1093.

Πλωίζεσκόν. See Πλέω. Πλωίς, ἴδός, ή, genus avis natatilis (vid. Pausan. 8. 4.): the name of a voracious bird which frequented the lake Stymphalus and was destroyed by Hercules. Πλωϊδάς όρνιθας Στυμφαλίδας Apoll. 2. 1055.

Πλώσἴμος, η, ον, navigabilis: navigable. Œ. C. 663. Syn. Πλωτός, πλευστίκός, ναυσίπόρος,

πλωτικός.

 $\Pi \lambda \omega \tau \dot{\eta} \rho$, $\hat{\eta} \rho \delta s$, δ , natator; nauta: a swimmer: a sailor. Eccles. 1087. Syn. Naύτης.

Πλωτός, η, όν, navigabilis; natatilis: navigable; floating. Apoll. 4. 232. Syn. Πλώσιμος. πλευστικός, ναυσιπόρός.

Πλώω. See Πλέω.

Πνείω. See Πνεω.

 $\Pi \nu \epsilon \hat{v} \mu \ddot{a}$, $\ddot{a} \tau \ddot{o} s$, $\tau \acute{o}$; $\Pi \nu \ddot{o} \dot{\eta}$, et poët. $\Pi \nu o i \dot{\eta}$, $\hat{\eta} s$, $\hat{\eta}$, spiritus, flamen, flatus: breath, wind, blast. Hec. 565. Orest. 84. E. 526. Syn. Άημα, ἄὕτμή. Ερ. "Ηδιστόν, Βεῖόν, ηρέθισμενόν, κάλλιστόν, κάθάρον, ούριον, άναιμον, δύσχειμον, δάλάσσϊον, ασημον, απάλον, κραιπνοσυτον, φαιδρον, πόμπιμον, εύειλον, λεπτον, φιλον, πλησίστιον, ευαές, δερμόν, χειμέριόν.

Πνεύμων, Πλεύμων, ὄνϋς, δ, pulmo: the lungs. Τόξα πνευμόνων λάβεῖν Orest. 526. Ran. 476. Πνεύμων is the term employed by the more ancient, πλεύμων by the more recent Attic writers. See R. P. Orest. 271. Brunck. Trach. 567. and Blomf. Sept. Th. 61.

Πνέω, poët. Πνείω, f. πνεύσόμαι et πνευσούμαι, spiro, anhelo: to breathe, blow. Ει μή γε πῦρ πνεουσί Alcest, 509. η. 119. Ἐπίπνέω, κὰτάπνέω,

ἄημῖ, φυσἄω, ζἄω.

Πνίγευς, έως, ό, furnus: an oven. Λέγοντές ἀνάπείθουσιν ὡς έστων πνίγεύς Nub. 96. Syn. ἴπνὄς, κάμινός.

Πνιγηρός, α, όν, fervens; suffocans: sultry; choking. Κρέμασαντί σαυτόν παθέ πνιγηράν λέγεις Ran. 122.

Πνίγὄς, ἔὄς, τδ, æstus velut nos suffocans: sultry heat. Μἔτρἴφ πνίγει κοὖκ ἄπὄδράντες

Αν. 726. Syn. Καθμά, Βάλπός.

Πνίγω, ξω, suffoco; coquo in vase clauso: to choke, strangle; stew. Επνιγόμην τὰ σπλάγχνὰ Nub. 1019. Syn. Απόπνίγω, κὰτἄπνίγω, άγχω. Πνόὴ, et Πνοιή. See Πνεῦμά.

Πνῦω, f. πνύσω, pf. p. πἔπνυμαι, sapere facio: to make wise. Ανθρώπων πέπνυσο διεοί ψ. 210.

Πνὺξ, gen. πνὔκὄς, δ, Pnyx: a place in Athens dedicated to public assemblies. Ναί ναί διἄκρινον

δητά πλην μή 'ν τη Πνϋκί Εq. 749.

Πὄα, Ποιὰ, ᾶs, ἡ, herba, gramen: herb, grass. Αντί ποιᾶς Μηδίκῆς Εq. 606. Vix invenias πὄα apud Poëtas. Syn. Χόλη, βότἄνη, χόρτὄς. Εr. Τέρεινα, ευάδης, χλῦξρὰ, ἄπᾶλη, μᾶλᾶκὴ, βλωθρὰ, λειμωνίς, ἔρίθηλής.

Πόδαγός, οῦ, ὁ, pedissequus, dux: an attendant, guide. Εγώ δε σῷ πόδαγός έσπόμην πάπρί Antig. 1196. Syn. Αγωγός, ύδαγός, πομπεὺς,

ἄκὄλουθός.

Πὄδἄγρἄω, podagra laboro: to be gouty. Πἄρἄ τῷ μὲν γὰρ πὄδἄγρῶντες Plut. 559.

Ποδάλειρίος, ου, ό, Podalirius: son of Æsculapius. Ποδάλειρίος ηδέ Μάχάων Β.732.

Πόδαπός, ἡ, ὄν, cujas? e qua regione? of what country? 'Ανθρωπέ πόδαπδς χοιρόπώλας Μέγαρικός Acharn. 818.

Πὔδάργη, ης, ή, Podarge. Π. 150.

Πόδαργός, ου, δ, Podargus: the name of a horse. Θ. 185.

Ποδάρκης, ἔὐς, ὁ, ἡ, valens pedibus, velox: powerful in or swift of foot. A. 121. Ποδάρκης is also a P.N. B.704. Syn. see Ποδώκης.

Ποδένδυτός, ου, ό, ή, quo pedes circumdantur: covering the feet. Ἡ νἔκροῦ πόδένδυτον Choëph. 985. Syn. Ποδήρης, πόδηνἔκὴς, πόδιστήρ.

Ποδεων, ωνός, δ, pediolus: a foot. Theoc. 22.

 Πόδηνἕκὴς, Πόδήρης, ἔός, et Πάδιστὴρ, ῆρός, ad pedes pertingens: reaching down to the feet. Apoll. 1. 324. Bacch. 821. Choëph. 987. Syn.

Ποδένδύστος.
Ποδήνεμός, ου, δ, ή, ventos velocitate æquans:
swift-footed as the wind. Σ. 166. Syn. Ισάνεμός, άελλοπους. See Ποδώκης.

Πόδήρης. See Πόδην κής.

Ποδής, οῦ, ὁ, Podes. P. 590. Ερ. Αφνειός, ἄγάθος, ἄμύμων.

Ποδίσκος, ου, δ, pedunculus: a little foot.

Πόδιστήρ. See Πόδηνξκής.

Ποδόψηστρόν, ου, τὸ, mantile ad pedes abstergendos: a towel for wiping the feet. Χωρὶς πόσοψήστρων τἔ Agam. 899.

Πὔδώκειἄ, Πὔδωκἴα, as, ἡ, velocitas pedum: swiftness of foot, fleetness. B. 792. Anacr. 2. 3. Syn. Ἑλἄφρὄτης.

Πόδωκειέστὰτός, aut, ut alii legunt, Πόδωκηέστὰτός, Ap. Rh. 1. 180. superlat. a seq.

Πὄθεινός, $\dot{\eta}$, $\dot{\delta}$ ν, et $\dot{\delta}$ υ, $\dot{\delta}$, $\dot{\eta}$, desideratus, amabilis: desirable. Helen. 622. Syn. Τρἴπόθητός,

ἔπευκτός.

Πὄθέν (Πόθεν), unde? from whence? how? Plut. 83.

Πὄθέν (Ποθεν), alicunde: from some or any place. Σ . 322.

Πὄθέρπω, Dor. pro Πρόσέρπω, q. v.

Πὄθέσπέρὄς, η, ὄν, vespertinus: towards evening. Theor. 8, 16. Syn. Έσπέρἴσς.

Πόθξω, Ion. imp. πöθξεσκόν, f. ήσω, desidero: to desire, regret. Iph. T. 543. A. 492. Syn. Αγάπαω, δρέγόμαι, λάω, ξπίθυμξω, ξφίξμαι, λίλαιδμαι.

Πöθη, ης, η; Πöθös, ου, δ, desiderium: desire, regret, loss. Α. 240. Helen. 960. SΥΝ. «Ίμέρος». Ερ. Αμφιδάκρυτος, αργάλξα, ίμέροεσσα, δόλδεσσα, βάρεῖα, γλύκξρὸ, γλύκεῖα, δερμή.

Πὄθήκω, Dor. pro Πρόσήκω, q. v.

Πὄθι (Πόθι), ubi? where? Πὅθι τοι πὅλις ηδε τόκηες α. 170.

Πὄθἴ (Ποθι), alicubi; aliquando: somewhere; at some time. Τ $\hat{\varphi}$ δ' $\text{\&s }\pi$ öθἴ Μοῖρἄ κρἄταίη Ω . 209.

Πöθδράω, et Πöθöρημῖ, Dor. pro Πρöσöράω, q.v. Πöθös. See Πöθή.

Ποί, quò? whither? Plut. 605.

Ποι, aliquo: any or some where. Plut. 446. Ποιά. See Πὄα.

Ποιάντϊός, α, δν, Pœantius: of Pœas. Εῦ δὲ Φἴλοκτήτην Ποιάντϊον γ. 190.

Ποίας, αντός, δ, Pœas: father of Philoctetes. Philoct. 5. See above. Ερ. Αγαυός, ἄγλαός, ἄμύμων.

Ποῖτω, ήσω, facio: to make; to do; to make verses. Τοὺς μεμηνότας ποῖει Bacch. 297. Ζεὺς ἐποίησεν δέούς Helen. 1658. Syn. Πράσσω, ανύτω, εργάζομαι, τἴθημἴ, κὰθίστημῖ, δράω, κάτασκευά(ω.

Ποιήεις, εσσά, έν, Ποιηρός, α, όν, herbosus: grassy. Πόλυπύρου ποιήεντος π. 396. Bacch.

1037. ΒΥΝ. Λέχεποίης, χλόερος.

Ποίητης, οῦ, ὁ, poêta: a poet, author. ὑΩν ποίητης ου κόμῶ. Νub. 545. Γόνιμον δὲ ποιητήν ἄν ουχ εὕροις ἔτι Ran. 96. Sγκ. Μουσόπόλὸς, αοιδός, μουσόποιδς. Ετ. Σόφός, ψυχρός, Эρηνητίκος. Ρηκ. Μουσών όρνίς, ἴἔρεὸς, δὲρἄπων.

Ποιητός, η, όν, factus; factitius: made; pretended. Οἱ δ' εκβάλόντες δάκρδά ποιητῷ τρόπφ Helen. 1546. Syn. Εῦ ποιητός, τέχνηεις.

Ποικίλείμων, ὄνός, veste variata indutus: starstudded. P. V. 24. Syn. Ποικίλός.

Ποικίλια, as, ή, varietas; subtilitas: variety, subtlety. Eur. fr. Æol. 9. 2. See Ποικίλος.

Ποικίλλω, ἴλῶ, vario, orno; vafre fingo; perplexe loquor: to diversify, embellish; to act cunningly; to speak ambiguously. Cycl. 339. Syn. Αιόλλω, δαιδάλλω, πάραλλάττω, προσποϊόμαι.

Ποlκιλμά, ἄτός, τὸ, ornatus versicolor; vestis acu picta: embroidery; an embroidered vest. Choëph. 1000. Syn. Ποικίλία.

Ποικίλόβουλός, ου, δ, ή, Ποικίλόφρων, όνός, et Ποικίλομήτης, ου, varia et multiplicia habens consilia, astutus: having various designs, artful. Hes. Theog. 521. Hec. 130. Λ. 482. Syn. Αγκυλομήτης, δολομήτης, κερδαλεόφρων, κερδάλεός, ποικίλός, πόλυβουλός, πόλυμήχανός, δόλέρὄς.

Ποικιλόγηρυς, υός, ό, ή, varie sonans: sounding with varied notes. Olymp. 3. 13. See Γηρούς.

Ποικϊλόδειρός, ου, ό, ή, cui collum est maculosum: having a spotted neck. Hes. Op. 201.

Ποικιλόδέρμων, ὄνός, variam habens cutem: having a spotted skin. Iph. A. 227.

Ποικιλόθριξ, τρίχος, varios habens capillos: having different coloured locks or hair. Alcest. Syn. Στικτός, κάτά-See Λευκόθριξ. στικτός, αιόλός.

Ποικιλόθρονός, ου, δ, ή, pulchrum sedile habens: having a beautiful throne. Ποικϊλόθρον' αθάνατ' Αφρόδίτα Sappho.

Ποικίλομήτης. See Ποικίλοβουλός.

Ποικίλομορφός, ου, ό, ή, variam habens formam: variously formed. Plut. 530.

Ποικιλόνωτός, ου, ό, ή, varium habens tergum: having a variegated back. Pyth. 4. 444.

Ποικιλόπτερος, ου, ό, ή, variam habens alam: having a many-coloured wing. Hipp. 1265.

Ποικίλος, η, ον, varius; versutus; dubius: variegated, beautifully carved or painted; deceitful; doubtful. Ποικίλους ημπέσχετο Med. 1156. Syn. Παμποίκιλος, αιολός, παναίολος, ποικίλομορφός, ετέροχρύος, πολυέλικτος, στικτός, ποικιλόφρων.

Ποικιλόστολος, ου, ό, ή, variis rebus instructus: furnished with various things. Philoct. 343.

Ποικιλότραυλός, ου, δ, ή, varie balbutiens: variously stammering, sounding. Ποικϊλότραυλά μέλη Theoc. Ep. 4. 10. Syn. Ποικϊλόγηρύς.

Ποικίλοφόρμιγξ, ιγγός, quæ suaviter cithara canitur: sweetly played on the lyre. Olymp.

Ποικιλόφρων. See Ποικιλόθουλός.

Ποικίλωδός, οῦ, ὁ, ἡ, perplexe canens: enigmatical. Œ. R. 230.

Ποικίλως, varie, ambigue: variously, ambiguously. Bacch. 876. See Ποικίλος.

Ποιμαίνω, Ion. imp. ποιμαίνεσκόν, pasco; rego; curo; delinio: to feed; direct; take care of; soothe. Λ. 245. ι. 188. Syn. Βουκόλξω, νόμεύω, νεμόμαι, βόσκω, δίεπω, εκκομίζω, δέρα-

πεύω. Ποιμανδρίὄν, ου, τδ, grex hominum: a flock or host of men. Pers. 76. See below. Syn. Ποίμνη, ποίμνιὄν, ἄγελη, στράτευμά, πληθός.

Ποιμάνωρ, ὄρός, δ, pastor hominum; dux: a shepherd of men; a commander. Pers. 246. See Στυγάνωρ. Syn. see Ποιμήν.

Ποιμενϊκός, ή, όν, pastoralis: pastoral. Τηνός ο ποιμενικός Theoc. 1.23. Syn. Νομίος, βουκο-

Ποιμήν, ενός, δ, pastor; dux: a shepherd; a leader. Hipp. 74. Syn. Ποιμάνωρ, μηλόθότης, νόμεὺς, βότηρ, βουκόλός, ποιμνίων ἔπιστάτης, κηδἔμων, αρχός, βἄσἴλεύς. Εν. Ἄγραυλός, ἄγρἴώτης, ὄρἔσἵδρὄμὄς, ∈σθλός.

Ποίμνη, ης, et ηθέν, ή, et dimin. Ποίμνἴον, ου, τὸ, grex : a herd, flock. P. V. 674. Ευτυχοῦντὰ ποιμνίων Rhes. 270. Syn. ἄγελη, πῶῦ, βόσκημά, ιλάς. Ερ. Χρυσεόμαλλός, ευβότωτάτη, εύκραιρός, εύθριξ.

Ποιμνήϊος, α, ον, et Ποιμνίτης, ου, pastoralis:

of a flock, pastoral. Αἴτ κατά στάθμον ποιμνήιον Β. 470. Ποιμνίτας ὔμἔναίους Alcest. 593.

Ποίμνἴὄν. See Ποίμνη. Ποινάτωρ, ὄρὄς, ὁ, ἡ, qui pœnam exigit: an avenger. Αγαμέμνονος ποινάτορ' είχεν εν δόμοις Eur. El. 23. Syn. Τίμωρδς, αμύντωρ.

Ποινάω, άσω, mulcto, punio: to fine, punish. Ποινασὄμεσθά νῦν δε Iph. Τ. 1434. Syn. Κολάζω,

αικίζω, απότίννυμι, ζημιδω, τιμωρεδμαι.

Ποίνη (Dor. Ποίνα), ης, ή, compensatio, mulcta, pœna: a compensation, fine, punishment. Troad. 362. Ποίναι in the plural is sometimes personified, and denotes the Furies: see Ευμένίδες. Syn. Αμοιβή, βλάβη, τίσις, κολάσις, τιμωρία, αποινόν. Ερ. Αντίπαλός, δόλιοφρων, κρύὄεσσα, βάρεῖα, εχθρα, βράδυπους.

Ποίντμος, ου, ό, ή, ultor, vindex: retributive, avenging. Ποίνϊμοί τ' Ερινύες Aj. 843. Syn.

Ποινάτωρ, ἄμύντωρ.

Ποιδλόγεω, herbas colligo: to gather ears of corn, to glean. 'Α πράν ποιδλόγεῦσἄ Theoc. 3.

Ποισνόμος, ου, δ, ή, herbivorus; herbosus: grass-eating; grassy. Νῦν εν ποϊονόμοις ματρός αρχαίας τόποις Æsch. Sup. 50.

Ποίδς, α, ὄν, qualis? of what sort? Κρόνιδη ποίον τον μῦθον ἔειπας Α. 552.

Ποιπνύω, ύσω, satago, opus facio sedulo, ministro diligenter: to busy oneself, labour at diligently, to serve. Δἴα δώματα ποιπνύ Α. 600. Syn. Πὄλεύω, ὔπηρἔτἔω, δἴακὄνἔω. Δἴα δώματα ποιπνύοντα

Ποίφυγμα, ατός, τδ, vehemens spiritus emissio; gloriatio: a puff of wind; a boast. Sept. Th. 266. Syn. Βόή.

Πὄκἄ, Dor. pro Πὄτἔ. Πᾶ πὄκ' ἄρ' $\hat{\eta}\theta$ ' ὅκᾶ Δ άφνῖς Theoc. 1. 66.

Πὄκάs, ἄδόs, ή, coma: combed hair. Αλλ' εκπὄκἴῶ σοι τὰς πὄκάδἄς ούπὄτε μὰ Δἴἄ σὕ γ' ἄψει (hipponact. vers.) Thesm. 567. SYN. Och, πλὄκἄμῖς.

Πὄκίζομαι, ξόμαι, vello: to clip, pluck. Theoc. 5. 26. Syn. Πείκω, κείρω.

Πὄκὄς, ου, δ, et Πὸξ, πὄκὄς, $\mathring{η}$, vellus: a fleece. Eur. El. 513. Ran. 187. Syn. Kôds, kôds, **Ερίον**, δερός.

Πὄλ ἔμαρχὄς, ου, δ, dux belli; unus ex Archontibus: a commander in war; one of the nine Archons at Athens. Vesp. 1042. Syn. Στράτηγός, στράταρχϋς, ἡγεμών.

Πὄλξμξω, ήσω, Πὄλξμίζω, Πτόλξμίζω, f. ἴσω et ίξω, bellum gero, pugno; dissideo: to wage war, fight; to differ with, quarrel. Ion 1385. Thesm. 814. Τ. 206. Syn. Διαπόλεμεω, εκστρατεύδμαι, μάχδμαι, μάρνάμαι.

Πολέμηδοκος, ου, ό, ή, pugnam excipiens et sustinens: fight-receiving and sustaining. Pyth. 10. 22.

Πολεμήτος, Πολεμίκος, et Πολεμίος, a, ον, bellicosus, ad bellum pertinens, hostilis: warlike, belonging to war, hostile. Πὄλξμήια έργα μξμηλε μ. 116. Είναι σφέτεραν την δε σφέτεραν των πόλέμιων Ρακ 673. Vesp. 1158. Syn. Δήἴος, μἄχἴμὄς.

Πὄλξμίζω. See Πὄλξμξω.

Πολεμίκος, et Πολεμίος. See Πολεμήιος.

Πολέμιστήριος, α, ον, habilis ad bellum, bellicus: fit for war, martial. Πόσους δρόμους έλα τα πολέμιστήρια Nub. 28. Syn. Πολέμικος, πολἔμήἴὄς.

Πόλξμιστής, Πτόλξμιστής, οῦ, ὁ, et Πόλξμίστριά, as, ή, bellator, bellatrix: a warrior. E. 602. Χ. 132. Choëph. 418. Syn. Πρόμαχός, μάχη-τής. Ερ. Ελέγχιστός, κόρυθάϊξ, τάλαύρινός, τάλάφρων, γέρων, Βαρσάλέος, Βόσς, βηξήνωρ, δάήμων.

Πολεμοκλονός, ου, δ, $\dot{\eta}$, bellum ciens: warstirring. Πολεμόκλονον έργον Άρηος Batrach.

Πὄλ ξμοκραντός, ου, δ, ή, a bello confectus: finished by war. Sept. Th. 149.

Πὄλέμὄς, et Πτόλέμὄς, ου, δ, bellum: war. Herc. F. 1124. A. 492. Syn. Δηρίς, μάχη, δηϊότης, μόθος. Ετ. Αίματόεις, δήϊός, δύσηλεγής, δύσηχης, κάκός, λευγάλξός, όλόδς, όμοίϊός, πόλυάϊξ, gen. ικός, στυγέρος, αινός, αλιαστός, απρηκτός, δάκρυδεις, Βράσυς, πολυδάκρυς, φθισήνωρ, ελάφρος, επίδημιος, οκρυσεις, αργάλεσς, τλήμων, οικείδε, χαλέπδε, αντίβίδε, εχθόδοπδε, πευκέδανδε, δεινός, φθισίμβρότος, ὄιζύρος, ἄλεγεινός, κυδάλίμός, δειλαιός, τραχύς, ἱππόχάρμης, βἄρῦπενθής.

Πὄλ ἔμο ϕ θὄρὄς, ου, δ, $\dot{\eta}$, bello consumens: con-

suming by war. Pers. 658.

Πολεύω, verso; versor alicubi, habito: to turn about; to dwell in. Antig. 342. Syn. Διάγω, αναστρέφομαι, διάτρίθω.

Πολέω, versor; aro: to be occupied about; to plough. Orest. 1265. Syn. Πόλεύω, ἄναστρέφόμαι, ἄροτριάζω, ἄροω.

Πολιαίνομαι, incanesco: to be hoary. Pers. 114. See Πόλίος. Syn. Λευκαίνομαι.

Πολίαρχος, ου, δ, civitatis rector, princeps urbis: governor of the state. Nem. 7. 125. See Πολίορκεω. Syn. Αστυνόμος, πολισσόος, πολίουχός, πόλισσόνομός.

Πολίαs, αδος, ή, urbem tutans, epith. Minervæ: city-protecting. Τι δ' ουκ Αθηναίαν εωμεν Πολιάδα

Av. 828. Syn. see Πολίουχος.

Πολίζω, ἴσω, urbem condo: to found a city. Apoll. 3. 1094. Syn. Κτίζω, ἴδρϋω, οικυδομέω. Πὄλἴήτης, et Πὄλἴητἴς. See Πὄλίτης.

Πὄλἴήὄχὄς. See Πὄλἴοῦχὄς.

Πολιοκροτάφος, ου, ο, ή, cana habens tempora: hoary-headed. Παίδας πρωθήθας πολίοκροτάφους τε γεροντας Θ. 518. Syn. Γερων, πρεσθύτης, πάλαιός.

Πολίορκεω, obsideo: to besiege. Καὶ πεζομάχων και πόλιορκων Vesp. 683. Syn. Περιίστημι.

Phr. see Sept. Theb. 118.

Πόλιός, à, όν, canus, albus: hoary. Θύγάτηρ ανανδρος πόλια παρθένεύεται Helen. 282. Syn.

Λευκάν, λευκανθής, γέρων, πόλιδχρως. Πόλιοθχός, Πόλιήδχός, Πόλισσοθχός, Πόλισσόδς, ου, ό, ή, urbem tutans: city-protecting. Πόλιουχός Αθάνα Nub. 602. Καὶ πόλισσοθχοι Seol Æsch. Th. 69. Πόλισσόσς, Hom. Hymn. 7. 2. Πολιήσχος, ex Apol. R. et ex Epigr. citat H. Steph. Syn. Πολίας, ξρύσίπτολίς.

Πολίοχρως, ω, δ, ή, canum colorem habens: hoary. Όρνιθ' όπως κηφήνα πολίοχρως κύκνος

Bacch. 1354. Syn. see Πολίος.

Πὄλἴς, et poët. Πτὄλἴς, ἴός, et Attice $\tilde{\epsilon}\omega$ s, $\hat{\eta}$, et Πόλισμά, άτός, τὸ, civitas: a city, state. Επήν πόλις αμφικάλύψη S. 511. Β. 130. Av. 564. Syn. 'Αστύ, πτόλιεθρόν. Ερ. Εύδμητός, πόλύσκαρθμός, αιπεινή, αιπεία, άκρα, ενάλος, εθ ναιέτάωσά, εῦ ναιδμένη, ἔνάλδς, εινάλζα, ευρυάγυιά, ευτείχης, ευτείχεὄς, ικρά, ίμερδεσσά, καλλίγδναιξ, λευκή, πόλυχρυσός, άμβάτος, άπόρθητός, άρδηκτός, κλύτη, καλλίπλουτός, φίλάρματός, βάρθαρός, πάλίγγλωσσός, νξόπτολίς.

Πόλισμά. See Πόλίς.

Πολισσονόμος, ου, ό, ή, in urbe degens; civi-

tatem regens: living in the city; governing the state. Choëph. 851. Syn. see Πολίαρχος.

Πόλισσόός. See Πόλιοῦχός.

Πὄλιτεία, as, ή, constitutio reipublicæ: the constitution of a state. Πρός πολιτείαν α δεί Eq.

Πολίτης, Πολίήτης, ου, ό; Πολίητίς, et Πολίτἴς, ἴδος, ἡ, subst., civis: a citizen, a subject. Τἴνες πολιτῶν εξαμιλλῶνταί σε γῆς Orest. 425. Κοσμησἄμενος πὔλίητας Β. 806. Hipp. 1124. Χαίρετε δ' ὑμεῖς πολλά πὄλίτιδες Eur. El. 1333. Πολίτης is also a P. N., one of the sons of Priam. B. 791. Syn. Αστός, ένδημός, δημότης. ΕΡ. Κάκός, άγάθος, ύψιπόλις, αργός, κλεινός, τίμισς, σόφος, σεμνός, κάκολογός.

Πολίχνη, ης, ή, oppidulum: a small town.

Από Ξάνθοιὄ πολίχνης Call. 4. 41.

Πολλάκις, Πολλάκι, sæpe: often. Πολλάκις εκ Τροιζηνός Call. 4. 41. Πολλακί γαρ σεό πατρός Α. 396. Syn. Θάμά, πολλά, πόλύ, θάμινά, θάμάκις.

Πολλάχοῦ, multis modis: in many ways. Πολλάχοῦ το σωμά δ' ού Helen. 587.

Πολλόδεκακίς, multidecies: many times ten. Και πολλόδεκακις ως απόλεισθε τημέρον Ραχ 243. See 'Eţăĸĭs.

Πολλός, Ion. pro Πόλύς, q. v. H. 156.

Πόλδς, ου, δ, polus; cœlum: a pole; the sky, heaven. Orest. 1702. Syn. Oupavos. Ep. Φάεινός, χρυσήρης, ουράνζός, Ατλάντειός, άγήραντός, αστέρδεις, αστέρδφοιτός.

Πολλοστός, η, ον, multesimus, longissimus:

very long. Pax 559.

Πόλυαιμόνιδης, ου, δ, Polyæmonides: the son of Polyæmon. Καὶ Πολυαιμονίδην Θ. 276.

Πόλυαίμων, όνός, cruentus: bloody. Æsch. Sup. 847. Syn. Αίματόεις.

Πόλυαίν ετός, Πόλυαινός, ου, δ, ή, multum lau-

datus: highly praised. Heracl. 761. K. 544. Syn. Ερϊκυδής.

Πολυάϊξ, ικός, impetuosus: impetuous. "Ιξέ δ' επ' εσχατίην πολυάικος πολεμοιο Υ. 328. Syn.

Αστάτος, δουρός, φοιτάλεός, σφόδρος.

Πὄλὔανδρὄς, ου, ό, ἡ, Πὄλὔάνωρ, ὄρὄς, adj. multos habens homines vel maritos: populous, having many husbands. Τῶν μἔγἄλαύχων καὶ πολυάνδρων Pers. 539. See also Agam. 61. Syn. Εύανδρός.

Πολυάνθεμος, ου, ό, ή, Πολυανθής, εσς, ό, ή, multis germinibus efflorescens: having many flowers. Anacr. 58. 3. ξ. 353. Syn. Ευάνθεμός,

ευανθής, ανθέμὄεις.

Πὄλυάρματός, ου, ό, ή, multos currus habens: having many chariots. Τὰ πὅλἔαρμἄτῷ αντῖ-

χἄρεῖσἄ Antig. 149.

Πολυάρητος, ου, Πολυευκτός, δ, ή, multis votis expetitus: much prayed for. Παιδός παιδί φίλφ πολυάρητος δε τοι εστι τ. 404. Eum. 540. Syn. Πόθεινός, τίμιος, πόλυθεστός, πόλυήρατός, πόλυπὄθητὄς.

Πὄλὔαστρός, ου, δ, ή, sidereus: starry. Ion 869. Syn. Αστέρδεις.

Πολυθάφης, εσς, δ, ή, maceratus: well dyed or soaked. Pers. 280. See Βἄφή.

Πολύβενθής, έσς, δ, ή, valde profundus: very deep, fathomless. 8. 406. SYN. BUOGheis, βἄθὔς.

Πόλυβός, ου, δ, Polybus. Πόλυβου δε νιν λάβόντες ίπποβουκόλοι Phœn. 28.

Πολύθοσκος, Πολύθοτος, ου, δ; Πουλύθοτειρά, as, ή, multum alens: much-nourishing or feeding, genial. Olymp. 7. 115. Sept. Th. 773. Γ. νεωτάτος Πριαμίδων, ακλαυστός, ατάφος. Syn. Syn. Πολύφορος, πολύθρεμμων, πολυγονός, εύκαρπός, κάρπιμός, πόλυκαρπός.

Πολύβοτρϋς, τος, racemis abundans: abounding in clusters of grapes. "Os τὴν πολύβοτρϋν άμπ έλον φύει βρότοις Bacch. 640. SYN. Aµ-

πελόεις.

Πὄλὔβουλὄς, ου, δ, ή, multi consilii: very wise. π. 282. Syn. Ποικιλόβουλός, ποικιλόφρων, πόλυμητίς, πόλυμήχανός, συνέτος, αίδρίς, έχεφρων.

Πολύβούτης, ου, multos boves habens, dives: having many oxen or cattle, rich. I. 296.

Πολύβροχος, ου, δ, ή, multis laqueis constans: having many meshes. Herc. F. 1029.

Πολύθωμος, ου, ο, ή, multas aras habens: having many altars. Call. 4. 266.

Πολυγήθης, ἔος, δ, ή, multum exhilarans: greatly delighting. Pyth. 2. 51.

Πόλύγλωσσός, ου, δ, ή, multiloquus; loquax: many-tongued; loquacious. Καὶ πόλυγλώσσω βόῆ Soph. El. 641. Syn. Λάλός, αδόλεσχός, σπερμόλογός, στωμύλός.

Πολύγναμπτός, ου, ό, ή, multos flexus habens, flexilis: entwining, Πὄλυγνάμπτ ϕ τ $\check{\epsilon}$ σ $\check{\epsilon}$ λίν ϕ Theoc. 7. 68.

Πὄλὖγνωτὄς, ου, ὁ, ἡ, multis notus, celeber: well known. Nem. 10. 70. See above. Syn. Εύγνωστός.

Πολύγομφος, ου, ό, ή, multis clavis compactus: well nailed. Pers. 71.

Πολυγονός, ου, δ, ή, fœcundus: fertile. Æsch. Sup. 700. Syn. Πόλυκαρπός.

Πολύδαίδαλος, ου, δ, ή, multa arte factus: curiously wrought. Πολύδαιδαλού ηρήρειστο Η. 252. Syn. Ευποίητος, ποικίλος.

Πολυδάκρυς, υσς, Πολυδάκρυσς, et Πολυδάκρυτόs, ου, ό, ή, multas lacrymas effundens; flebilis: causing or shedding many tears; lamentable. Φἔρον πολύδακρῦν 'ἄρηα Γ. 132. Apoll. 2. 918. Πολυδάκρυτος δε τοι έσται Ω. 620. Syn. Αρίδακρυς, πολύθρηνος, πολύθρήνητος.

Πολύδαμνά, ης, ή, Polydamna. Πὄλὔδαμνἄ

πόρεν Θώνος πάρακοιτις δ. 228.

Πολύδειρας, άδος, Πολύδειρος, multa cacumina habens: many-peaked. Πόλ ποιο Θ. 3. Nonn. D. 25. 199. Πόλυδειράδος Ουλύμ-

Πόλυδένδρέσε, ου, ό, ή, Πόλυδενδρής, έσς, ό, ή, arboribus abundans: abounding in trees, woody. ψ. 359. Bacch. 552.

Πολύδερκής, εσς, ό, ή, multa cernens: muchseeing. Hes. Theog. 451. Syn. Πανδερκής, πάν-

Πολύδεσμος, ου, ο, ή, multis ligatus vinculis: having many chains. η. 264. SYN. Πόλυ-

Πολύδεύκης, έσς, ό, Pollux. Apoll. 2. 100. Ερ. Αμώμητος, πύξ άγαθος, δίος, κράτερος. ΡΗΒ. see Hom. Hym. 32.

Πόλυδίψιος, ου, ό, ή, siticulosus, multum desideratus: thirsty, much desired. Πολυδίψιον Αργός ικοίμην Δ.171. Syn. Διψάλεος, τρίποθη-

Πόλυδονός, ου, ό, ή, multum jactatus: much tossed. P. V. 813.

Πολύδρομος, ου, ό, ή, vagus: running much, wandering. Æsch. Sup. 745.

Πὄλὔδώρη, ης, ἡ, Polydora. Π. 175.

Πολύδωρος, ου, δ, (1) Polydorus: Polydorus; (2) valde dotatus: well portioned. Hec. 3. Ζ. 394. Ερ. (1) Αντίθεος, Πριαμίδης, τάλας,

(2) Ευκτ ξάνδς, πόλυκτ ξάνδς.

Πόλυειδός, ου, ό, Polyidus. E. 148.

Πὄλὔἔλικτὄς, ου, δ, ή, multiflexuosus: muchwinding. Phœn. 323.

Πὄλυξπής, ξός, δ, ή, verbosus: wordy. Agam. 1103. Syn. see Λάλος.

Πολυέτης, έσς, δ, ή, longævus: for or after many years, aged. Helen. 650. Syn. Χρονίος, γηραίος.

Πόλυευκτός. See Πόλυάρητός.

Πὄλύζηλὄς, et Πὄλυζήλωτὄς, ου, δ, ή, multo studio expetitus vel expetendus: sought or to be sought with much emulation Τὸν πὄλύζηλον πόσιν Trach. 185. Hipp. 168. Syn. see Πόλυ-

Πὄλύζυγός, ου, ό, ή, multa habens transtra: many-benched. Πάρά νηϊ πόλυζυγῷ Β. 293. Syn. Πολυκληϊς.

Πὄλὔήρἄτὄς, ου, ὁ, ή, perjucundus, optabilis: very delightful, most desirable. Πολύηρατού ες γάμου ώρην ο. 126.

Πὄλυηχής, ἔὄς, et Πὄλυήχητὄς, ου, δ, ή, multisonus: loud-sounding. τ . 521. Alcest. 941. Syn. Ηχήεις, ερίβρομος, πολύφωνος, πολύθροσς.

Πολύθαρσής, εσς, δ, ή, multa fiducia præditus, audax: having much confidence, bold. Apoll. 2. 914. Syn. Ευθαρσής, πάντολμός, τάλἄσἴφρων.

Πολυθέος, ου, ό, ή, qui multos deos colit vel habet: worshipping or having many gods. Æsch. Sup. 430.

Πόλυθέρσης, ου, δ, Polytherses. χ. 287.

Πὄλὔθεστὄς, ου, δ, ή, percarus: very dear. Call. 5. 48 Syn. see Πὄλὔάρητὄς.

Πὄλὔθηρὄς, ου, ὁ, ἡ, feris abundans : abounding in wild beasts. Hipp. 144.

Πὄλὖθρέμμων, ὄνὄς, ὁ, ἡ, multos alens: very nourishing, rich. 'Αλλους δ' ὄ μἔγας καὶ πὄλὔθρέμμων Pers. 33. Syn. Πὄλὔθοσκὄς, πὅλὔθὅτὄς, πολύτροφος, πλούστος, πολύπάμμων, πολύμηλος.

Πολύθρηνος, Πολύστονος, ου, δ, ή, luctuosus: mournful. Agam. 691. (See above.) 211. Syn. Πόλυδάκρυς, πόλυδάκρυτός, πόλυκώκυτός, πόλυπενθής, πόλυκλαυτός, πόλυκηδής, βά- $\rho \check{\nu} \pi \epsilon \nu \theta \acute{\eta} s$.

Πολύθροσς, ου, ό, ή, sonorus: much-sounding, noisy. Æsch. Sup. 827. See Πολύθρέμμων. Syn. see Πὄλὔηχής.

Πὄλὔθὔρὄς, ου, ὁ, ἡ, "ex multis foliis vel plicis constans" (Markland. in l. c.): consisting of many sheets or leaves. Δέλτου μεν αίδε πολυθύροι δἴαπτὕχαί Iph. Τ. 728.

Πὄλὔθὔτὄς, ου, ὁ, ἡ, multa habens sacrificia: of or composed of many sacrifices or victims. Iph. A. 185. See Βούθὔτος.

Πόλυιδός, ου, ό, Polyidus. Πόλυίδου μάντιός υίός Ν. 663. Ερ. Γέρων, ἄγἄθός.

Πολυίδρεία, as, ή, multa scientia: much knowledge, ability. Νόου πόλυιδρείησιν β. 346. Syn. Εμπειρία, επιστήμη.

Πολυίδρίς, εως, multa callens: knowing much, learned. Ήλυθ' ανηρ πολυιδρίς ξμού ο. 458. Syn. Έμπειρός, πόλυπειρός, έπιστήμων, δάήμων.

Πὄλὔιππός, ου, δ, ή, equis abundans: possessing many horses. N. 171.
Πδλὔίχθτὔς, ου, δ, ή, piscibus abundans:

abounding in fish. Οίδμ' ἄλἴον πολυίχθυον Hom. Apoll. 417. Syn. Ιχθύσεις, πολυκήτης.

Πόλυκαγκής, έός, ό, ή, admodum aridus, siccus: much parched, dry. Λ. 641. SYN. Ξηρός, κατάξηρος.

Πόλυκανής, έσς, Πόλυκτονός, Πόλυφονός, ου, δ, ή, multos interficiens: killing many. 1140. (See Δορυκανής.) Της πολυκτονου φονεύς Orest. 1141. Herc. F. 420. Syn. Δὄρυκανής, πόλυφθόρος, πόλυκτόνός.

Πολυκάπνος, ου, ό, ή, fumo abundans: abounding in smoke. Μή σ' αιθαλώση πολυκάπνον στέγος πέπλους Eur. El. 1140. Syn. Ψόλδεις,

κάπνώδης.

Πολυκαρπος, ου, ο, ή, fructuosus: fruitful, productive. ω. 220. Syn. Καρπόφύρος, εύκαρπός. Πὄλὔκάστη, ης, ή, Polycaste. γ. 464.

Πολυκέρδεια, ας, ή, magna prudentia agendi commode et dextre: great cunning. κερδείησιν άνωγε ω. 166. Syn. Δολός, πάνουργία, ποικιλόφροσύνη.

Πολύκερδης, εσς, δ, ή, astutus, vafer: crafty, cunning, knavish. Apoll. 3, 1363. Syn. Aöλομητίς, πολυμητίς, ποικιλοφρων, κερδάλεσς, πάν-

Πολύκερως, ωτός, multa habens cornua: many-horned. Aj. 55. Syn. Ευκέρως.

Πολυκεστός, ου, δ. ή, varie acu pictus: much-Syn. Δαιδάλ έσς, ποιembroidered. r. 371. κίλος, αιόλος.

Πολύκηδής, έσς, δ, ή, valde luctuosus: very lamentable. ψ . 351.

Πολυκήτης, εσς, ό, ή, belluis abundans: abounding in large beasts. Theoc. 17.98. Syn.

see Πὄλὔίχθὔὄς.

Πὄλυκλαυτός, aut Πὄλυκλαυστός, ου, ό, ή, et η, ὄν, multum defletus vel deflens: greatly lamented or lamenting. Έρνδς ἄερθὲν τὴν πὔ-λῦκλαὐτην Agam. 1503. The form πὄλῦκλαυτός is preferable to that of πολύκλαυστος. See Heinrich, Mus. v. 236. p. 132. Syn. see Πολύθρηνος. Πελικλειτός, ου, δ, ἡ, multum celebratus: renowned. Olymp. 6. 120.

Πολύκλήϊς, ιδός, ή, multis transtris instructus: many-benched. Νηϊ πόλυκλήϊδι ψ. 324. Πὄλύζῦγὄς.

Πολύκληρος, ου, δ, ή, locuples: rich. Πο-

λυκλήρων ανθρώπων ξ. 211. Πολύκλητος, ου, ο, ή, longe evocatus: called

from afar. Πολύκλητοι επίκουροι Κ. 420. Πολύκλυστός, ου, ό, ή, multis alluens vel perstrepens undis: washing or boisterous with waves. Πόλυκλύστω ενί πόντω τ. 277. Syn. Πὄλύφλοισ6ός.

Πολύκμητος, ου, ό, ή, multum laboris et ærumnæ habens, elaboratus: occasioning much labour, highly wrought. Πόλυκμήτου βάλαμοιο δ. 718. Syn. Πολυδαίδαλος, εύτυκτος.

Πολύκνημος, ου, ὁ, ἡ, cui multa sunt juga et saltus: hilly and woody. Πολύκνημόν τ' Ετέωνόν Β. 497.

Πολύκνισσος, ου, δ, ή, multo nidore redolens: fragrant. Πόλυκνίσσου ἔκατόμεης Apoll. 3, 879. SYN. Evwons.

Πόλυκοινός, ου, ό, ή, omnibus communis, publicus: very common, public. Aj. 1193. Syn. Πάγκοινός.

Πολυκοιράνια, as, ή, multorum imperium: the government of many, ochlocracy. Ουκ ἄγἄθὸν

πολύκοιρανίη Β. 204.

Πολυκοίρανος, ου, Πολυκρατής, έσς, δ, ή, præpotens: ruling many, very powerful. Ran. 1270. (See Κοίρονος.) Choeph. 404. See Κράτος. SYN. Ερισθένης, παγκράτης.

Πολυκόλυμεσς, ου, δ, ή, multum natans: swimming much. Ran. 245.

Πὄλὖκρανὄς, ου, ό, ἡ, multa habens capita: any-headed. Ἡ πὄλύκρανός γ' ἴδεῖν Bacch. many-headed. 1005. Syn. Έκατογκεφαλός.

Πολύκρατής. See Πολύκοιρανός.

Πολύκροτος, ου, ό, ή, multis plausibus resonans; astutus: loudly applauding; crafty. λύκροτον ήδυγελωτα Hom. Hym. 18. 37.

Πόλυκτέανός, ου, ό, ή; Πόλυκτήμων, όνός, Πολύκτητος, ου, ό, ή, qui multa acquisivit et possidet, dives: having many possessions, rich. Olymp. 10. 44. (See Κτἔἄνὄν.) Androm. 765. SYN. Αφνειός, πολύκληρος, πολύπάμμων, πολύλήϊος, πολύμηλος, πλούσϊος,

Πόλυκτόνός. See Πόλϋκάνής.

Πολυκτόρῖδης, ου, δ , patronym, a (2) Πολύκτωρ, όρδς, δ , (1) Polyctorides: the son of Polyctor; (2) Polyctor: Polyctor. Πείσανδρός τε Πόλυκτόριδης χ. 243. ρ. 207.

Πολυκώκυτος, ου, ο, ή, multum lugens, luctuosus: very sad, mournful. Βη̂ς πολυκωκύτους

Theogn. 244. Syn. see Πόλυθορνός.
Πόλυκωμός, ου, δ, ή, comessationibus abundans: full of revels. Anacr. 42. 14.
Πόλυκωπός, ου, δ, ή, multos habens remos: many-oared. Trach. 658.

Πὄλὔλήἴὄς, ου, ὁ, ἡ, multas segetes habens, dives: having many crops, rich. Πὄλυλήἴός αλλά ϵ μοῖρα Ε. 613. Syn. see Πόλυκτήμων.

Πολυλιστος, aut Πολύλλιστος, et Πολύλλιτος, ου, δ, ή, multum invocatus: much entreated, supplicated. Πόλυλλίστοισι μένουσα Hom. Ncnn. Jo. 204. 2. Apoll. 347. See Λίτή. Syn. Προσίκτωρ.

Πολυμάθης, έσς, δ, ή, multa doctus: who has learned much. Ανδρών παρόντων πολυμάθων καl δεξίων Vesp. 1170. Syn. see Πολυίδρίς.

Πὄλυμετρός, ου, ὁ, ἡ, copiosus: plenteous. Οὖτός πότ' εκ γῆς πόλυμέτρον λάβὼν στάχυν Eur. fr. Mel. 1. 6.

Πὄλυμήλη, ης, ή, Polymele. Π. 180.

Πολύμηλος, ου, ό, ή, multas oves habens; multa poma ferens: rich in sheep; producing many apples. B. 705. Syn. see Πολύθρέμμων. Πολύμήστωρ, δρός, δ, Polymestor. Hec. 7.

Πολυμητίς, ίος, multo consilio præditus, sagax: full of sense, wise. Πολύμητις Οδυσσεύς Vesp. 351. Syn. Πολύβουλος, ποικίλοβουλός, ποικίλοφρων, μητιέτης, πολύφρων, πέρισσόφρων, πολύπαίπαλος.

Πὄλυμηχανία, as, ή, calliditas, solertia: much contrivance, ingenuity. Δόλον πόλυμηχανίην τε Syn. Σὄφία, πρόμηθία, πόλυπλοκία, ψ . 321. ποικιλόφρόσυνη, παιπάλημά.

Πὄλυμήχανός, ου, δ, ή, callidus, solers: muchcontriving, clever, ingenious. Πολυμήχανος εστιν α. 205. Syn. Πολύβουλος, πολύμητις, πολύπαίπάλος, μηχάνορδάφος, πάνουργός.

Πολυμίτος, ου, δ, ή, multis liciis textus: having many threads, woven. Æsch. Sup. 439.

Miros.

Πολυμνήστεια (subaud. μέλη), ων, τα, carmina a Polymnesto quodam inventa: the strains of Polymnestus. Eq. 1287.

Πολύμνηστος, η, ον, et δ, ή, multum ambitus: much courted. Agam. 1434.

Πόλυμνήστωρ, όρδς, ό, memoria pollens: having a powerful memory. Æsch. Sup. 544. SYN. Ευμνήμων, μνήμων, μνημονικός.

Πὄλ $\ddot{\nu}$ μοχ θ ὄs, Πὄλ $\ddot{\nu}$ π $\ddot{\nu}$ ν $\ddot{\nu}$ s, ου, $\dot{\delta}$, $\dot{\eta}$, ærumnosus: causing or undergoing much labour, wretched.

Phœn. 796. Herc. F. 1184. Ep. 'Ăθλἴός, πάνάθλισς, μοχθηρός, ξπίπονός.

Πολύμυθος, ου, δ, ή, verbosus: of many words, loquacious. Πόλυμυθόν ξόντα β. 200. Λάλδς, ποικϊλδμυθός, πόλυλδγός, στωμυλδς.

Πολύνασς, ου, δ, ή, multa habens delubra:

having many temples. Πολυώνυμε και πολυναε Theoc. 15, 109.

Πὄλὔναύτης, ου, ό, ή, multos nautas habens: having many sailors. Pers. 85.

Πολυνείκης, εσς, δ, Polynices: one of the sons of Œdipus. Sept. Th. 574. See on the word Ετεσκλής.

Πολυνεικής, εσς, δ, ή, contentiosus: contentious. Sept. Th. 829.

Πολυνέφελης, ου, nubibus obductus: having many clouds, cloudy. Nem. 3. 17.

Πόλυνηός, ου, δ, Polynēus. 3.114.

Πολυνιφής, εσς, δ, ή, multa nive tectus, nivosus: covered with snow. Helen. 1325. See Νἴφὰs. Syn. Νἴφὄβολος, νἴφόβολὸς, χἴονώδης, νιφετώδης, νιφόεις, χιονέός.

Πὄλύξενός, et Ion. Πὄλύξεινός, ου, δ, ή, qui multos hospites habet : entertaining many strangers, hospitable. Æsch. Sup. 163. Alcest. 584. Πολύξεινος is also a proper name, B. 623.

SYN. Φιλόξενός, εύξενός.

Πολυξένη, ης, ή, Polyxena: the daughter of Hecuba. Hec. 40. Phr. For an account of the sacrifice of Polyxena, see Hec. 519-580.

Πολύξεστος, ου, δ, ή, expolitus, pulchre factus: highly polished, beautifully made. πόλυξέστοις Œ. C. 1570. Syn. Πόλυκμητός.

Πόλυξώ, όσε, ή, Polyxo. Apoll. 1. 668. Πόλὔολβός, ου, ό, ή, divitis abundans: very

wealthy. Eur. fr. Archil. 33. 1. SYN. see Πόλυκτέανός.

Πολυόρνιθος, ου, δ, ή, avibus frequens: having many birds. Iph. T. 436. See 'Ορνίς, ιθός.

Πολυσχλός, ου, δ, ή, populosus: populous. Ου σης ερώμεν πολυσχλου τυραννίδος Rhes. 166. Syn. Πολυάνθρωπος.

Πολύπαίπαλος, ου, δ, ή, versutus, astutus: cunning, crafty. Πολύπαίπαλοι ηπέροπευον ο. Syn. see Πόλὔβουλός.

Πὔλὔπάμμων, ὄνὄς, multa possidens, dives: possessing much, wealthy. A. 433. Syn. see

Πὄλύπειρός, ου, δ, ή, multa expertus, callidus: of much experience. Lysist. 1109. SYN. see Πὄλυϊδρίς.

Πὄλὔπενθής, ĕŏs, δ, ή, in multo luctu: in much sorrow, sad. ξ. 386. Syn. Πολύθρηνος.

Πολύπημονίδης, ου, δ, Polypemonides: the son of Polypemon. Πολύπημονίδαο ανακτος ω. 304.

Πολύπήμων, ονός, multa damna afferens, noxius: bringing many losses or distresses, calamitous. Apoll. 4. 228. Syn. Βλάβερος, λωβήεις, δηλήμων, πόλυσϊνής, ζημιώδης, λυμαντήριος.

Πολύπηνός, ου, ό, ή, multo stamine textus: richly woven. Eur, El, 191. Syn. Πόλυπέλδης. Πόλυπίδαξ, ἄκός, Πόλυπίδακός, ου, ό, ή, fontibus abundans: abounding in springs. Ίδην δ' Γκανον πόλυπίδακά Ο. 151. Υ. 218. Syn. Εύύγρος, κάθύγρος, πόλυποταμός.

Πολύπικρος, ου, δ, ή, valde amarus: very bitter. Μὴ πὄλυπικρά και αινά Π. 255. See Πίκρος.

SYN. Πικρότατός.

Πολυπίνης, εσς, δ, ή, valde sordidus: very squalid. Rhes. 712. See Ilivos.

Πολύπλαγκτός, ου, ό, ή, Πολύπλανής, έσς, Πο-

Pros. Lex.

λύπλάνητός, et Πόλύπλάνός, ου, δ, ή, multivagus: wandering much, roving. Herc. F. 1190. Helen. 203. 1318. Phæn. 671. See Πλάνη. Syn. Πέρίφοιτός, περίστρόφός.

Πόλυπλεθρός, ου, δ, ή, qui multorum jugerum est: of many acres, extensive. Πολλῶν μεν άρχεις πόλυπλέθρους δε σοι γύας Alcest. 703. Syn.

Ευρυχωρός, πλάτυς, μεγάς.

Πολύπλοκία, as, ή, versutia, dolus: cunning, deceit. Πόλυπλόκιας τ' εφίλησαν Theogn. 67.

Syn. Πόλυμηχάνια, πάνουργία.

Πολύπλοκος, ου, ό, ή, multis nexibus implicans vel implicitus, multiplex: entangling or entangled. Πουλύπου οργήν ίσχε πόλυπλόκου Theogn. 215. Syn. Πολύπτυχος, ποικιλός, δολιόφρων.

Πόλυποίκιλός, ου, δ, ή, variegatus: variegated.

Iph. T. 1150. See Ποικίλος.

Πόλυποίτης, ου, ό, Polypætes. Ψ. 848. Ερ. Κράτ ερός, ξανθός, ἴσὄθεός, μενεπτόλεμός, υίδς Πειρἴθὄοιὄ.

Πὄλῦπονος. See Πολυμοχθος.

Πολύποταμός, ου, ό, ή, multos habens fluvios: having many rivers. Herc. F. 409. τάμος. Syn. Πολυπίδαξ, πολυπίδακος.

Πολύποτνῖος, α, ον, valde venerandus: highly to be honoured. Πὄλὔπότνἴἄν εγκἄλἔοντες Apoll.

1. 1125.

Πόλυπους, πόδος et που, multos pedes habens: many-footed. Soph. El. 488. Πὄλῦπους or Πουλύπους is also the name of an animal, the polypus, ε. 432. Πουλύπου οργήν ίσχε πόλυπλοκου Theogn. 215. See Damm. in v. Πόλυπουs.

Πολύπραγμονέω, ardelionem ago: to act the busybody. Plut. 914. Syn. Περιεργάζομαι, πό-

λύπραγμάτεω.

Πὄλὖπραγμὄσὔνη, ης, ή, solicitudo de multis negotiis nihil ad nos pertinentibus: a meddling interference. Πόλυπραγμόσυνης νύν ες κεφάλην τρέποιτ' έμοί Acharn. 833. Syn. Πέριεργία.

Πολύπράγμων, ονός, curiosus: meddling, inquisitive. Κοὐ πὄλϋπράγμων Αν. 471. Περίεργός, φιλόπράγμων, επιμελής, πραγμάauĭĸŏs.

Πὄλυπρεμνός, ου, δ, ή, multos habens stipites vel truncos: having many stumps or trunks. Κύκλα πόλυπρέμνοιό Apoll. 4. 161.

Πὄλύπτολίς, εως, multas urbes habens: containing many cities. Πολύπτολί χαιρέ Χίτωνη Call. 3. 225.

Πὄλύπτὔχὄs, ου, δ, ή, multas plicas vel valles habens, sinuosus: having many folds or valleys, winding. Εν κόρυφησι πόλυπτυχού Χ. 171. Syn. Πὄλύπλὄκὄς, πτυχώδης.

Πὄλϋπυργόs, ου, δ, ή, multis turribus munitus : defended by many towers. Hom. Hym. 2. 242.

Πολύπυρος, ου, δ, ή, tritico abundans: abounding in wheat. Æsch. Sup. 564. See Πυρόs. Syn. Πυρόφόρδε, πόλυκαρπός.

Πὄλύρραπτός, Πὄλύρραφός, ου, δ, ή, multum consutus: well sewed. Πολύρδαπτόν τε φαρέτρην

Theoc. 25. 265. Aj. 575. See 'Ρἄφή.

Πολύρρην, ηνός, multos agnos habens, dives pecoris: having many lambs, rich in cattle, wealthy. Πολύρρηνες Τἴεἄρηνοί Apoll. 2. 377. Syn. Πόλυμηλός, πόλυβούτης, πόλυκτ ξάνός.

Πολύρδινος, ου, ό, ή, corio multiplici indutus: covered with many hides. `Αν δε πολύρρινον

νώμα σἄκὄς Apoll. 3. 1230.

Πολύρδοδος, ου, δ, ή, rosis abundans: abounding in roses, rosy. Χωρωμέν ες πόλυρδόδους Ran. 448.

Вь

Πολύρβοθος, ου, δ, ή, multiloquax: loquacious. Φροιμίοις πόλυρρόθοις Sept. Th. 7.

Πὄλύρροτός, ου, ὁ, ἡ, multifluus, copiose fluens: flowing copiously, streaming. Πολύρρυτον γάρ αξμ' υπεξαίρουσι των Soph. El. 1419.

Πόλ \dot{v} s, poët. Πουλ \dot{v} s, \dot{I} on. Πολλ \dot{o} s, π ολλ $\dot{\eta}$, π \dot{o} λ \dot{v} , poet. πουλύ, Ion. πολλόν, gen. οῦ, ῆs, οῦ, et ĕŏs, multus, magnus, vehemens: much, many, great, violent. Εκ μελέων πόλυς έρβεεν Π. 110. Πουλύς όμιλος 3. 109. Πολλός δ' ἔπελήλἄτο χαλκός N. 804. The last syllable of πολύς sometimes is long in Homer, as in N. 705.; but this arises from the effect of the metrical ictus. Syn. Meyas,

πάμπὄλύς, ἄπλἔτὄς, σὕχνός, ἴκἄνὄς, άσπἔτὄς. Πὄλϋσἴνης, ϵὄς, ὁ, ἡ, valde noxius: very injurious. Μύχοῦ δ' ἄφερκτὄς πὄλυσἴνοῦς κὔνὸς δίκην Choëph. 440. Syn. see Πολύπήμων.

Πολύσιτος, ου, δ, ή, frumento abundans; cibo repletus: abounding in food, full of food. Our

ην μαν πολυσιτος Theoc. 21. 40.

Πολύσκαρθμος, ου, ο, ή, tripudians, exultans: dancing, bounding. Πόλυσκάρθμοιό Μύρίννης Β. 814. SYN. Taxus.

Πολύσκιος, ου, δ, ή, umbrosus: having much shade, shady. Λείπεν δε πολύσκιον άλσος Apoll.

4. 166. Syn. see Σκἴὄεις.

Πὄλυσπἔρης, ἔὄς, ὁ, ἡ, multum disseminatus: widely scattered. Πόλυσπέρξας ανθρώπους λ.

Πὄλύσπὄρὄς, ου, δ, ή, segete abundans, fertilis: abounding in seeds, fertile. Av. 952.

Πολυστάφυλος, ου, ό, ή, uvis abundans: abounding in grapes. Ειρέτριαν τε πόλυσταφύλόν Β.

Πολύσταχυς, υσς, multas spicas edens: producing many ears. Δάματερ πολυκαρπε πολύστάχὔ Theoc. 10. 42.

Πὄλυστἔφὴs, ἔὄs, ὁ, ἡ, multis sertis redimitus: covered with garlands. Προς πόλυστεφη μυχόν

Eumen. 39. Πολύστιος, ου, ο, ή, lapillis abundans: pebbly. Πολύστιον τε Μετώπην Call. 1. 26.

Πόλυστόμεω, multum loquor: to talk much. Ου πόλυστόμεῖν χρεών Æsch. Sup. 511. Syn. Μακρόλόγξω, πξρίλάλξω, φλύαρξω, στωμύλλω, ληρέω.

Πολύστονος. See Πολύθρηνος.

Πολύσχιστος, ου, δ, $\dot{\eta}$, in multas partes fissus aut qui findi potest: divided or which may be divided into many parts. Εν πόλυσχίστων μία Œ. C. 1592. SYN. Σχιστός.

Πόλυτειρης, εσς, δ, ή, stellatus: studded with

stars. Arat. 604.

Πολυτέκνος, ου, δ, ή, multos habens liberos: having many children. Ουδ' εις ἄμιλλαν πόλυτέκνον σπουδήν έχων Med. 557.

Πολυτίμητος, ου, δ, ή, et η, ου, valde honoratus: highly honoured. Δέξαι δητ' ω πόλυτιμήτη Syn. Πάντιμός, πότνϊός, σἔβάσμικός,

πόλυμνός, αιδοίός.

Πόλυτλας, αντός, Πόλυτλήμων, όνός, Πόλυτλητός, ου, δ, ή, multa passus; patiens; ærumnosus: much-enduring; patient; calamitous. Πόλύτλας δίδς Οδυσσεύς ε. 171. σ. 318. λ. 38. Syn. Τλησιπόνος, πολυπόνος, τλήμων, παντλή-

Πολύτρηρων, ωνός, columbis abundans: having many doves. Πόλυτρήρωνα τε Μέσσην Β.

Πολύτρητος, ου, ό, ή, multa foramina habens: porous. Πόλυτρήτοισι κάθαίρειν χ. 439.

Πολύτροπος, ου, δ, ή, multum peregrinatus; multiplex, varius; versutus: much travelled: various; cunning. Μοῦσἄ πὅλύτρὅπὄν α. 1. Syn. Πόλυμήχανός, πολυποίκιλός, κερδάλεός, δὄλόπλὄκὄς.

Πολύτροφος, ου, ό, ή, multos alens, almus: nourishing many, genial. Χαῖρĕ πὄλύτρὄφĕ Call. 6. 2. Syn. Πολύφορθος, πολύθρέμμων, βιοδωρός, βιόσσὄὄς.

Πολυθμνητός, Πολυθμνός, ου, δ , η , multum hymnis celebratus: much celebrated in song. Εν πολυυμνήτω Διος άλσει Nem. 2. 8. Eq. 1325. Syn. Ευκλέης, πόλυτίμητος, πόλυών υμός, έπίδοξος,

Πολυυμνία, as, ή, Polyhymnia: one of the Muses. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anthol. 11. 196. See on Εράτώ.

Πὄλὔφἄγὄς, ου, δ, ή, multum vorans: voracious. Av. 1065. See Φάγω.

Πὄλυφάρμακός, ου, δ, ή, medicamentis vel venenis abundans: abounding or skilled in drugs. Πόλυφαρμακού ες μέγα δώμα κ. 276.

Πολυφάτος, Πολυφημός, ου, ό, ή, multorum sermone jactatus: much talked of, celebrated. Pyth. 11. 71. (See 'Ăφἄτὄς.) β. 150. Αμφίβοητος, πολυαινός, πολυαίνετος, πολυώνυμος, διάπυστός.

Πὄλυφειδεύς, εως, ό, Polyphideus. Ερ. Μάντις, υπέρθυμος, βροτῶν οχ' ἄριστος. Πολυφημός, ου, δ, Polyphemus. Cycl. 25. Ερ.

Αντίθεός, κράτερός, αιπόλός, δύσερως, βλόσυρός, μονόδερκτής, ανίκητος.

See Πὄλὔφἄτὄs. Πὄλὔφημὄs, adjective.

Πόλυφθόρός, et (2) Πόλύφθόρός, ου, δ, ή, (1) multos occidens: destroying many, ruinous: (2) dirutus: ruined. Τας πόλυφθόρους τύχας Ρ. V. 654. Syn. Πολυκάνης, πολυφονός, πολυπήμων.

Πὄλ \dot{v} φ $\ddot{\iota}$ λ \ddot{o} s, ov, δ , $\dot{\eta}$, multos amicos habens: having many friends. Pyth. 5. 5. See Φίλος. Πολύφιλτρος, ου, δ, ή, multas potiones ama-

torias expertus: one who has tried many lovepotions, amorous. Ανήρ τις πολυφιλτρος Theoc. 23. 1. Syn. Ερωμάνης, δύσ έρως.

Πολύφλοισεός, ου, ό, ή, multo strepitu resonans, sonorus: loud-sounding, roaring. SYN. Epispopos, φλοίσβοιό βάλάσσης ν. 85.

πὄλὔηχής.

Πὄλὔφοίτης, ου, δ, Polyphætes. Πὄλυφονός. See Πολυκάνής.

Πὄλυφόντης, ου, δ, Polyphontes. Sept. Th. 444.

Πολύφορθός, η , $\delta \nu$, et ov, δ , $\dot{\eta}$, multos pascens: feeding many. Ξ. 301. Syn. see Πολύτροφος.

Πολύφραδης, εσς, δ, ή, Πολύφραδμων, Πολύφρων, ὄνός, valde consultus aut prudens: very wise or prudent. Πόλυφραδέεσσι δόλωθείς Hes. Theog. 494. Apoth. 1. 1411. 3. 294. SYN. see Πὄλὔ6ουλὄς.

Πὄλυφροντίς, ίδος, ό, ή, multis curis plenus: having many cares. Πολύφρουτίδές τε βουλαί Anacr. 39. 6. Syn. Πόλϋκηδής.

Πὄλυφρόσυνη, ης, ή, variarum rerum peritia, prudentia: skill, judgment. Σφησι πόλυφρόσυναις Theog. 712. Syn. see Πολυίδρεία.

Πὄλυφρων. See Πόλυφραδής.

Πολύφωνος, ου, δ, Polyphonus. Batrach. 211. Πολύχαλκος, ου, ο, ή, æratus; dives: brazen; rich. γ. 2. Syn. Χαλκήρης, ισχυρός, χάλ-

Πολυχανδής, ξός, ό, ή, valde capax: very

capacious.

Πόλυχειρ, ειρός, multas manus habens: manyhanded, having numerous forces. Pers. 85.

Πολυχορδός, ου, ό, ή, multas habens chordas: many-stringed. Theoc. 16. 45.

Πὄλῦχρονῖόs, ου, ὁ, ἡ, longævus; vivax : aged, ancient; long-lived, durable. Τέρμα πόλυχρόνιον Call. 5. 128. Syn. Πάλαιγενής.

Πολύχρυσος, ου, δ, ή, multum auri habens, dives: having much gold, wealthy. Τας πόλυχρύσου Œ. R. 151.

Πολύχωστος, ου, ο, ή, in altum congestus: piled or heaped up on high. Choëph. 345.

Πολυψαμάθος, Πολύψαμμος, ου, ό, ή, arenosus: sandy. Χωμά πόλυψαμάθου Æsch. Sup. 877. Schæf. in Steph. ed. Valpy, citat πὄλύ-ψαμμός ex Jacobs. Anthol. 269. Syn. Ψἄμἄθώδης.

Πολυώδυνος, ου, ό, ή, multos labores habens; molestus; adflictus: causing much pain; troublesome; distressed. Έδυ πολυωδύνος τος Theoc. 25. 238. Syn. Επώδυνος, όδυνηρός.

Πολύων τμία, as, ή, multitudo nominum, fama: a number of names, renown. Καλ πόλυωνυμίην

Call. 3. 7. Syn. Ευφημία.

Πολυωνυμός, ου, ό, ή, multi nominis et famæ: having many names, renowned. Pyth. 1. 32. See above. Syn. Πὄλῦφἄτὄς, πὄλῦψμνητὄς, πὄλύϋμνός.

Πολύωπος, $ο\hat{v}$, δ, $\mathring{\eta}$, multos habens oculos, vel multa foramina: many-eyed, having many orifices. χ. 386. Syn. Πολύτρητος, πολύβροχος.

Πόλυωφελωs, valde utiliter: very usefully. Thesm. 304. Syn. Συμφερόντως, λυσίτελως.

Πὄμἄ. See Πῶμἄ.

Πομπαίος, ου, ό, ή, deductorius; deductus: conducting, propitious; conducted. Med. 757.

Πομπεύς, εως, et Ion. ησς, Πομπός, οῦ, δ; Πομπήμων, ὄνὄς, dux: a guide, conductor. 364. Bacch. 953. Apoll. 2. 675. Syn. Πρόπομπός, ἄγωγός, ἡγἔμων, πόμπζμός, όδηγός. Κραιπνός, ἄγαυός, ἄπήμων, σωτήριός.

Πομπεύω, comitor, deduco: to attend, conduct. ν. 422. Syn. Πάρδπέμπω, διάπέμπω, πρό-

πέμπω, πρόἄγω, όδηγεω.

Πομπή, ηs, ή, missio; deductio; pompa; impulsus: a mission, message; guidance; procession; impulse. Herc. F. 579. Syn. Απόπομπη, ἄποστόλή. Ερ. Αμύμων.

Πομπήμων. See Πομπεύs.

Πόμπἴμὄς, η, ὄν, et ου, δ, ή, deductorius; qui deducitur: fit or able to convey; conducted. Πάτερ γεραιε πομπίμαν (iamb. dim.) Phœn. 1726. Syn. see Πομπεύs.

Πομπός. See Πομπεύς.

Πομφολύζω, ξω, largiter profundo: to burst forth. Pyth. 4.215. Syn. Βρύω.

Πονέω, ήσω, laboro; patior, doleo; ægroto: to labour, work; to endure, to be distressed; to be ill. Rhes. 161. Syn. $\Delta ĭ ā π δ ν ξ ω, πρ d σ σ ω, π d σ χ ω,$ ἄνἔχδμαι, μοχθἔω, κάμνω, τἄλαιπωρἔω, κἄκὄπἄθἔω, νδσξω.

Πὄνημά. See Πὄνός.

Πονηρία, as, ή, misera vitæ conditio; improbitas, vitium, nequitia: wretchedness, want: villany. Τι ουν έτι ζω των κόρακων πουηρία Thesm. 868. Syn, Κάκουργία, πάνουργημά, μοχθηρία, φαυλότης, κάκη, κάκδήθειά, άπδρία.

Πονηρος, à, ον, laboriosus, miser; improbus: toilsome, wretched; wicked. Hec. 594. Syn.

Πολύχανδέα κρωσσών Theoc. 13. Επίπονος, μοχθηρός, αθλίος, δυστύχης, ατύχης, κάκος, μιάρος, άναιδής, φλαθρός, άσελγής.

Πουός, ου, δ; Πουημά, άτος, τό, labor; ærumna; morbus: labour, work; distress; disease. Med. 335. Iph. T. 165. Syn. Κἄμἄτὄς, μόγος, κόπος, έργου, ότλος, λύπη, ανία. Ερ. Αλϊός, διζυρός, δύστλητός, δεινός, γλύκϋς, ἄμεγαρτός, ἄκἄμἄτὄς, δυμαλγής, κρἄτἔρὄς, γυιδέἄρης, λευγάλεσς, αιπύς, κάλος, κάκος, άμετρητός, χάλέπος, μέγας, δίπλους, πολύς, ευσέθης, ευκλέης, μυρίος, δύσλυτος, εύφημος, μάκρος, άτελεστος, ἄπειρἔσἴός.

Ποντεύς, έως, δ, Ponteus. 3. 113.

Ποντίας. See Πόντίος.

Ποντίζω, ἴσω, in pontum mergo: to plunge or drown in the sea. Soph. El. 508. Syn. Κάταποντίζω.

Ποντίος, α, ον, et ου, ο, η; Ποντίας, άδος, η,marinus, maritimus: of the sea, marine, maritime. Ποντίους εφθαρμένους Cycl. 300. Αύρα ποντίας αύρα Hec. 444., answered by η νάσων ἄλἴήρει. Syn. "Ăλἴόs, ἔνἄλἴόs, Θἄλάσσἴόs, πἔλα-Yios.

Πόντισμά, ἄτος, τὸ, submersio; naufragium: an immersion; a wreck. Helen. 1547.

Ποντομέδων, οντός, ό, pontum regens: searuling. Sept. Th. 123.

Ποντόνδός, ου, δ, Pontonous. η. 179.

Ποντόπόρεύω, Ποντόπόρεύδμαι, et Ποντόπόρεω, mare pervado: to pass over the sea. η . 267. ε. 277. λ. 11. Syn. Διάπεραω, ναυτίλλόμαι. Ποντόπορός, ου, δ, $\hat{\eta}$, mare trajiciens: sea-

passing. H. 72. Syn. Θάλασσόπλαγκτός. Πουτόπόσειδων, ωνός, δ, ponticus Neptunus:

Neptune, god of the sea. Plut. 1050. see Πὄσειδάων.

Πόντος, ου, antiq. οθέν, acc. ον, antiq. ονδέ, ό, (1) pontus, mare: the sea, the ocean; (2) Pontus, vel mare Euxinum: the Euxine, or Black Sea. B. 210. Apoll. 1.2. Syn. Θάλασσά, ἃλς, ωκεάνος, σάλος, πελάγος. Ερ. Πελάγιος, άλμυρος, μέλας, κυάνεσς, εύξεινός, αξενώτατος, δεινός, ευήνεμος, απείρων, αμείλιχος, ατρυγετός, ευρυς, η ερό ειδης, ιδειδης, ιχθύδεις, κυμαίνων, μεγακήτης, οίνοψ, πολύκλυστος, ατρυγέτος, αμειλιχίος, νίφδεις, χειμωνδτύπδς, πόλιδς, πόλυφλοισθός, βάθύρδους, αγρίος, ξρίγδουπος, πίκρος.

Πόξ. See Πὄκός. Πόπαξ. See Πόποι.

Πὄπἄνὄν, ου, τὸ, placentula lata, tenuis, et rotunda: a broad thin round cake. Εί που πόπανόν είη τι καταλέλειμμένον Plut. 680. Syn. Πλάκοῦς, ψαιστόν.

Πόποι, et Πόπαξ, interjectio notans indignationem, luctum, aut admirationem magnam, aut alium ejusmodi motum animi; heu! proh! oh gods! O strange! alas! CE. R.167. Eumen. 143. Syn. Φεῦ, πἄπαί.

Ποππύζω, f. ὔσω, et Ποππὔλἴάζω, sibilo; concrepo digitis; noctuæ more ejulo; demulceo: to hiss; to crack; to screech as an owl; to pat. Plut. 732. Καϊ άδυ τι ποππυλιάσδει Theoc. 5.89. Syn. Συρίττω, κηλέω.

Πόρδὰλἴs. See Πάρδὰλἴs. Πορδὴ, ῆs, ἡ, crepitus ventris: breaking of wind. Nub. 395.

Πὄρεία, as, ή, profectio; iter; trajectio: a setting out; journey; ferrying over. Thesm. 1055. Syn. Οδοιπόρια, βάδισις, όδος, πόρευμά. Ερ. Πόλύσκαρθμός, δμόστολός, τάχεῖά, ἄλίπλαγκτός, ἄελλάς, πόλυμοχθός.

Πόρευμά, ἄτός, τὸ, profectio; expeditio: a journey; an expedition. Eumen. 239.

Πὄρεύσιμός, et Πὄρευτός, η, ὄν, permeabilis: that may be travelled, fit for passing. " $H\nu\pi\tilde{\epsilon}\rho$ $\hat{\eta}\nu$ πόρεύσιμον Eur. El. 1046. Agam. 278.

Πὄρευτέὄς, α, ὄν, proficiscendus: must go.

Iph. A. 1016.

Πὄρευτός. See Πὄρεύσιμός.

Πὄρεύω, ire facio, mitto, trajicio: to cause to go, despatch, convey. Herc. F. 835. Syn. Διάπορθμεύω, βἴβάζω, πέμπω, στέλλω, ἔπιστέλλω. — In the mid. voice, Εκπόρεύδμαι, στέλλόμαι, δδεύω, ἄπειμι.

Πὄρέω, et redupl. Πέπὄρέω: præbeo: to afford, grant. Apoll. 3. 148. Πἔπὄρεῖν legitur ab Heynio in Pyth. 2. 105., sed aliter legunt πἔπαρείν. Syn. Πορσύνω, δίδωμί, πάρεχω.

Πορθεύς, έως, δ, Portheus. Ξ. 115.

Πορθέω, ήσω, diruo, vasto: to destroy, lay waste. Eur. Sup. 1224. Syn. Εκπέρθω, εξἄλἄπάζω, πέρθω, κάταστρέφω, ἄνᾶτρέπω, ἄναιρέω, κάτασκάπτω, κάτἄβάλλω.

Πορθητής, οῦ, Πορθήτωρ, ὅρὄς, ὁ, eversor, vastator: one who overturns, a plunderer. Troad. 215, Agam. 880. Syn. Λυμαντής, λυμεων, αναστάτης.

Πόρθμευμά, ἄτός, τδ, transvectio: a ferrying

or conveying over. Agam. 1535. Πορθμεὺς, ἔως, et Ιοπ. ῆὄς, ὁ, ἡ, portitor : a ferryman. Eccles. 1086. Syn. Ναύτης, κωπη-

Πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio: to ferry over, convey across. Iph. T. 267. Syn. Aidπέμπω, διεκπεράω, διάβαίνω, διάπορεύω.

Πορθμήϊον, ου, τὸ, naulum: the fare. Πορθμήϊον ούτι φερονται Call. fr. 110. 1. Syn. Ναῦλον. ΕΧΡ. 'Ο μισθός τοῦ ναύτου Suid.

Πορθμίς, ίδος, ή, linter quo transfretamus: a ferry-boat, ship. Πορθμιδ' ή καθήσομαι Helen. 1060. Ερ. Γλάφυρα, κυάνξα.

Πορθμός, οῦ, ὁ, trajectus; linter; fretum: a passage over; a ferry; a streight. Pers. 69.

Syn. Πόρθμευμά.

Πὄρίζω, f. ἴσω, Att. ἴω, viam aperio, invenio, suppedito: to open a passage, devise, supply, furnish. Alcest. 225. Syn. Εκπορίζω, εξευρίσκω, τεχνάζομαι, εξετάζω, πορεω, παρέχω, ευοδοω.

Πὄρἴμὄς, ου, ὁ, ἡ, pervius; transiens; industrius: penetrable; penetrating; industrious, use-Καὶ πὄρϊμὄν αύτῷ τῆ πὄλει δ' ἄμήχἄνον Ran. 1429. Syn. Πόρεύσιμός, εύπόρος, κερδăλĕŏs.

Πόρις. See Πόρταξ.

Πὄριστης, οῦ, ὁ, qui suppeditat; qui vectigalia colligit: one who supplies; a tax-gatherer. Ran. 1505. Syn. Εκλόγιστής.

Πόρκης, ου, δ, circulus quo cuspis hastæ cum hastili firmiter jungitur: a ring which fastened the extremity of the spear to the shaft. Z. 320.

Πορνείον, ου, τὸ, lupanar: a brothel. 1283

Πόρνη, ης, ή, et (2) dimin. Πορνίδιὄν, ου, τδ, scortum, meretrix: a harlot. Eq. 1400. Μήλφ βληθελ υπό πορνίδιου Nub. 984. Syn. Έταίρη, ἔταιρῖς, ἔταιριστρῖα, κάσαύρα, κάσαλθάς.

Πορνόβοσκέω, meretricem alo: to keep a mis-

tress. Pax 849.

Πόρνος, ου, δ, cinædus, scortator: a pathic, profligate. Plut. 155. Syn. Μάχλος, μιάρος.

Πὄρὄς, ου, δ, trajectus; via; vectigal; emo-

lumentum: a passage; way, stream; tax, supply; Iph. T. 116. Syn. Πορθμός, κέλευθός, τρίβός, μηχανή, φόρος, τέλος, δασμός, κέρδος. Ερ. Ευκτιμένος, ημάθοεις, εύξεινος, άξενος, σχιστυς, **ἄπὄρὄς, αγχίπλους, Αχξρούσϊός, ἵξρός, ἁλμ**ὕρός, πορφυρόστρωτόs, μορμύρων, σκοτίοs, αμείλιχοs.

Πορπακίζομαι, Πορπάω, f. άσω, fibulo: to clasp, buckle. Πορπακισάμενος φρούδος αμπτάμενος εθα Lysist. 106. Καὶ τήνδε μή πόρπασον P. V. 61.

Syn. Σφίγγω, πξρουάω.

Πόρπαξ, ακός, δ; Πόρπη, ης, ή, fibula: a buckle. 'Ως ήδυς εν πόρπακι Troad. 1186. Phæn. 60. Syn. 'Οχάνον, περονη.

Πόρπαμά, ἄτὄς, τὸ, indumentum fibulatum: a buttoned vest. Σωμά θεις πορπαμάτων Herc. F.

Πορπάω. See Πορπακίζομαι.

Πόρπη. See Πόρπαξ.

Πόρδω, Æol. Πόρσω, longe, procul, eminus: afar, at a distance. Nub. 212. Olymp. 3. 79. Πόρρωθέν, e longinquo: from a distance.

Trach. 1006. Syn. Μάκρδθέν, ἄπδθέν, ἔκἄθέν.

Πορσαίνω, Πορσύνω, f. υνω, præbeo, suppedito: to provide, supply. Isth. 6. 11. Med. 1016. Syn. Πὄρἔω, πἄρἔχω, ευτρἔπίζω, ἔτοιμάζω, ὕπηρἔτἔω.

Πόρσω. See Πόρδω.

Πόρταξ, ἄκὄς, Πόρτις, Πόρις, ιός, δ, ή, vetulus, juvencus: a calf, heifer. "Ως τις πέρι πόρτακι μήτηρ P. 4. E. 162. Bacch. 726. Syn. Μόσχος, δαμάλίς, δαμάλη.

Πορτίτρὄφός, ου, ό, ή, vetulos nutriens: nou-Ημέν ἄν' ήπειρον πορτιτρόφον rishing calves.

Hom. Apoll. 21.

Πορφύρα, as, ή, purpura: purple. Πορφύρας

ϊσάργὔρον Agam. 932.

Πορφυρέος, α, ον; Πορφυροειδής, έος, ο, ή, purpureus; of a purple colour, purple. Τἄπησῖ τἔ πορφυρεοισιν Ι. 200. Troad. 124. Syn. Μέλας, σκότεινός.

Πορφυρευτικός, ή, όν, pertinens ad purpurarum venationem: of those who seek purple. Πορφυ-

ρευτίκαι στέγαι Iph. T. 264.

Πορφύρις, ίδος, ή, et (secunda significatione) Πορφυρίων, ωνός, δ, (1) vestis purpurea: a purple dress; (2) avis quædam: a purple-crested water-fowl. Πορφύρλε κέρχνη κόλυμεϊς αμπελίς φήνη δρύοψ Αν. 304. Πέμψω δε πορφύρίωνας ες τον ουρανόν 1249.

Πορφυρόστρωτός, ου, ό, ή, purpura stratus: spread with purple. Πορφυρόστρωτος πόρος

Agam. 883.

Πορφύρω, purpureo colore nigrico; perturbor: to assume a purple hue; to be disturbed or uneasy. 'Ως δ' ὅτἔ πορφύρη πἔλάγος Ξ. 16. Syn. Μελαίνδμαι, ταράσσδμαι, μεριμνάω, καλχαίνω.

Πόσειδάων, Πόσειδων, ωνός, δ, Neptunus: Neptune, the fabled god of the sea. Ποσείδαον καϊ Αθήνη Υ. 115. Hippol. 45. Ερ. Εννδσίγαιδς, γαιήὄχὄς, ἔνὄσίχθων, πόντἴὄς, ποντὄμἔδων, ἄγλἄὅτριαίνης, αλίος, ευρύκρείων, περίκλυτος, ερικυδής, ευρϋμέδων, ποντόπόσειδῶν, τινάκτωρ γαίας, Ίσθμἴος, άφθἴτος, κρείων, κλυτός, ορσότρἴαίνης, κυάνδχαίτης, εμμένες ητόρ έχων, μέγαλοσθένης, πρόφρων, αναξ, πάτηρ, ελελίχθων, πετραίδε. ΡΗΝ. Γαίης κινητηρά, και ατρυγέτοιο Βάλασσης Πόντισν (accus.).

Πόσειδώνϊός (aut Dor. Ποσειδάνιος), Πόσιδήϊός, ου, δ, ή, Neptunius, Neptuno sacer: of Neptune, sacred to Neptune. Ποσειδανίοις Αμνμωνίοις Phœn. 195. (A double dochmiac.) Καλον Ποσιδήιον αμφίς ζ. 266.

Πὄσίς, ἴὄς, δ, maritus: a husband. Hec. 422.

SYN. see Aκοίτης.

Πόσις, ιός, ή, Πότης, ητός, ή, potio, potus: drinking, drink. Ου πόσις ουδέ βρωσίς έταίρου Τ. 210. Λ. 779. Syn. see Πωμά.

Πόσός, η, όν, quantus? how much? Ran. 55. Ποσσάκι, quoties? how often? Ποσσάκι δ' αρ-

γυρεοιό Call. 3. 119.

Ποσσημάρ, quot dies: how many days, within how many days. Ω . 657.

Πόστος, η, ον, quantus: how much. ω. 287. Πόταγω, Doric form of Πρόσαγω.

Πόταείδω, Doric form of Προσάδω.

Πὄταίνἴος, ου, δ, ή, recens dietus; recens: newly spoken; recent, fresh. Ουδέ μοι πόταίνιον Ρ. Υ. 102. Syn. Νεάρος, νεόχμος, νεός, πρόσφάτος, άδοκητός.

Πόταμείβομαι, Dor. pro Προσαμείβομαι, q. v.

Πόταμέλγω. See Πρόσαμέλγω.

Πόταμηῖς, ἴδός, $\dot{\eta}$; Πόταμῖός, ου, $\dot{\delta}$, $\dot{\eta}$, et α , $\dot{\delta}\nu$, fluvialis: of a river. Νύμφαϊ ἔλειὄνομοι πότα. μηϊδές Apoll. 3. 1218. Πόταμιων βείθρων απο

Eur. El. 794. Troad, 1060.

Ποτάμος, οῦ, δ, fluvius: a river. Ποτάμων τέ πηγαί ποντίων τε κυμάτων Ρ. V. 89. Syn. 'Ρείθρον, ναμά, πηγή, βοός, βέξθρον, βεθσίς. Καλλιγέφυρος, βάρθάρος, ίέρος, μέγας, χείμαρδος, ρέων, δεινός, διϊπέτης, εθρρειός, δείδς, ξανθός, άλιμυρή εις, βάθυδινή εις, βάθυρβόδος, δινή εις, δόνάκεύς, κελάδων, παρθενίος, βάθυδίνης, ευρόδος, ευρύ ρέων, λάβρος, χειμάρροσς, πλήθων, ωκυροσς, αργύρδδίνης, λαμπρός, μορμύρων, ηχήεις, ευκελάδός, καλλίρδοσς, πορφυρέσς, αργυρέσς.

Πότανός, ή, όν (Dor. pro Πότηνός), Πότητός, οῦ, δ, ἡ, volucris: flying, winged. Πὄτανοῖσἴ πέδίλοισι Eur. El. 460., answered by φέρουσαι περίπλεύρω δε Apoll. 4. 1240. Syn. see Πε-

TELVÖS.

Ποτασμαι, Ποτεσμαι, volo, volito: to fly, flutter. Β. 462. ω. 7. Syn. Πἔτὄμαι, ἄνίπτἄμαι.

Πόταυγάζω, Dor. pro Πρόσαυγάζω, q. v.

Πόταυλέω, Dor. pro Πρόσαυλέω, q. v. Πόταφός. See Πρόσηφός.

Πὄτ ϵ , (1) quando: when; (2) aliquando: ever, sometimes, formerly, at one time. Ποτέ (πότε) κέν τις ἄναπνεύσειξ Τ. 227. Ει δή ποτξ τοι κάτά Α. 40.

Πότ ε όμαι. See Πότ ά όμαι.

Πότξρά, utrum: whether of the two. Œ. R. 112.

Πότερίσδω. See Πρόσερίζω.

Πὄτ ἔρὄς, α, ὄν, uter? which of the two? E. 85.

Πότέρχὄμαι. See Πρόσέρχὄμαι. Πότή, η̂s, ή, volatus: flying, flight. ε. 337. Syn. Πτησίς, πτημά.

Πότηνός. See Πότανός.

Πότηρ, ηρός, δ, et Πότηριόν, ου, τδ, poculum : a cup, goblet. Alcest. 772. Ω λόγια δός μοι δὸς το ποτήριον τάχύ Εq. 123. Syn. Δεπάς, έκπωμά, κύλιξ, κότύλη.

Πότής. See Πόσίς, potio.

Πότης, ου, et superl. Πότίστἄτὄς, η, ὄν, bibulus: drinking. Nub. 57. Thesm. 742. Πότητός. See Πότανός.

Πότιδόρπίος. See Προσδόρπίος.

Πότι, Dor. pro Πρός, q. v. 'Α πότι ταις παyaloi Theoc. 1. 2.

Πὄτί: Observe that the words compounded of πότι, Dor. for πρός, are arranged under the same words compounded of mpos.

Πότιδαία, as, ή, Potidæa: a town in Macedonia, in the peninsula of Pallene. Σε δ' εκ Πότιδαίας εχοντ' εῦ οίδἄ δεκἄ τἄλαντἄ (hipponact. vers.) Eq. 438.

Πότίζω, potum præbeo, aquatum duco: to give drink, bring to water. Theoc. 1. 121. Syn. Εμπίζω, άρδω.

Ποτίστάτος. See Πότης. Πότμος, ου, δ, sors, fatum, mors: lot, fate, death. Κοιναί πράξεις κοινοί δε πότμοι Eur. El. 1303. Τινί πότμω σύνεζύγην Hel. 262. Syn. Είμαρμένη, πέπρωμένη, μοίρα, μόρος, δάνατος. Ερ. Απότμος, δεόμανης, προδηλος, μελεός, φονίος, ευαίων, ἄπάτωρ, ευτύχλης, κάκότϋχλης, κοινός, ἄδευκης, ἄεικης, δόλἴος, δόλδεις, λευγάλεός, δά-κρύδεις, ὅλόδς, λύγρος, ἄθλἴος, όμοίἴος, ἄφυκτός, τλήμων, ἄναίσἴος, ωκύς.

Πότνα. See Πότνια.

Πότνἴάδες, ων, αί, clamantes; furore percellentes; furentes: calling out; maddening; enfrenzied. Βάκχας πότνιἄδἄς εισίδων αι τησδέ γης Bacch. 653. Syn. Μανιώδης, μανίας.

Πὄτνἴἄνακτὄς, ου, ὁ, ἡ, dominatu venerandus: venerable for its power. Αλίγείτονα ποτνία-νακτον Hom. Hymn. 37. 6. See below.

Ποτνία, et Ποτνά, ή, venerandus, augustus: venerable, awful, majestic. Ω πότνια λήθη των κάκων ως εί σοφή Orest. 207. Πότνα τας δ' εμας τύχας Troad. 292. Syn. Σεμνή, σεβάσμιός, έντιμός, τιμία.

Πότος, η, ον, potabilis; potus: drinkable; drunk. Πὄτὄν, οῦ, any thing drinkable. Hipp. Syn. see Πωμά. Ερ. Ασθενέστερον, ύδρηρον, ακρητον, ήδυ, θείον, αμθροσιον, ευωδές, λυσἴπὄνὄν.

See Προσόζω. Πὄτόσδω.

Ποῦ, et (2) Που, ubi? alicubi: where? somewhere. Ποῦ τὴν ἄνασσαν δή πὄτ' Hec. 482. Θέός που σοί τογ' έδωκεν Α. 178. Syn. Οδ; ἴνα; ϵνθα; ὅπου;

Πουλύβότειρά. See Πόλύβότειρά.

Πουλύδαμας, αντός, δ, Polydamas. Αγαπήνορα Πουλυδάμαντα Ν. 756. Ερ. Αμύμων, αμώμητος, ἄναξ, εγχέσπάλος, πέπνυμενος.

Πουλυμέδιμνός, ον, ον, ον, ον, multos gignens medimnos: producing many medimni. Call. 6. 2.

Πουλυμέλαθρος, ου, δ , $\dot{\eta}$, sub multistectis adoratus: worshipped in many houses or temples. Πότνια πουλυμέλαθρε Call. 3. 225.

Πουλϋς, Ion. pro Πόλϋς, q. v. Πουλύπους. See Πόλύπους.

Ποὺς, πόδος, ὁ, pes: a foot. See J. Pollux, lib. 2. § 194. Hec. 53. Syn. Πέζα, βασίς, κωλόν. Ερ. Τλήμων, νόστιμός, λαιψηρός, τύφλός, παραφόρος, ήσυχος, γέρων, βοηδρομός, ενάπλος, ύστερος, αιθερίος, δαρός, ανόσιος, ορθός, πέδοστίβης, ταύρειὄς, τἄχὔς, ἄκρὄς, νείἄτὄς, αιὄλὄς, λϊπάρδε, ωκύε, απάλδε, αωρόε, ερίγδουπόε, καρπάλιμός, δίξρός, αμβρόσιός, θόός, σφάλξρός, άκάμάτος, στίβαρος, στέρεος, κάλος, κραιπνός, τρόμερός, αργάλἔος, αργύρἔος.

Πρᾶγμα, Ιοπ. Πρῆγμα, ατός, et Πρᾶγός, ἔός, τὸ, res, negotium: a fact, thing, matter, condition. In the plural πράγματα frequently signifies trouble, annoyance. Hec. 1224. Theogn. 1074. Άνασσα πράγους τοῦδε Lysist. 706. Syn. Χρημά, έργον,

πρᾶξἴς, πἄθός.

Πραγμάτεύὄμαι, negotior: to be engaged in business. Ταῦτ' ἔπραγμάτευὄμην Nub. 526. Syn. Επίχειρεω, διαπονεόμαι, επιμελεόμαι, ενεργέω, ἔπῖτηδεύω.

Πραγμάτιον, ου, τδ, res parva: a little affair. Ουδ' έλκομένος πέρι πραγμάτιου Nub. 1004.

Πραγμάτοδίφης, ĕŏs, δ, ή, qui litem scrutatur: a pettifogger. Av. 1224. See Διφάω. Syn. Δίκὄλόγός.

Πραγός. See Πρᾶγμα.

Πρακτήρϊός, ου, δ, ή, et Πρακτϊκός, ή, δν, efficax, strenuus: fit for acting, efficacious. Kal τύχη πρακτήριος Æsch. Sup. 532. Eq. 91. Syn. Δραστήριος.

Πρακτίκός. See above.

Πράκτωρ, ὄρὄς, Ion. Πρηκτήρ, ήρὄς, δ, actor; mercator; coactor tributorum: a doer, former; a merchant; a tax-gatherer. Ran. 1322.

3. 162. Syn. Εργάτης, έμπορος.

Πραμνείδε οινόε, et Πράμνιδε, ου, δ , $\dot{\eta}$, vinum quoddam (vid. Schol. Hom. k. 235. et Damm.): "a wine made from dried grapes, of peculiar body and roughness; or produced at Πράμνη." Donn. Lex. Λ. 638. Δαίμονος τοῦ Πραμνίου Eq. 107. Πράν. See Πρώην.

Πραξάγύρας, ου, δ, et (2) Πραξάγόρα, ας, ή, Praxagoras, (2) Praxagora. Πραξάγόρας τάδε δῶρὰ Anacr. 189. Eccles. 124.

Πραξίνδη, ης, ή, Praxinoë. Πραξίνδα πολλώ μέν Theoc. 15. 5. Πρᾶξῖς, Ion. Πρῆξῖς, εως, ή, actio, effectus: an

act, effect, conduct. Hipp. 1008. 7. 82. SYN. Πραγμά. Ερ. Φονία, κοινή, ωκεία, αδίκος, αγαθή, φίλη.

Πραξιτέλης, έσς, δ, Praxiteles: a celebrated sculptor. Έργον Πραξίτελευς Theoc. 5. 105.

Πρασνως, leniter: gently. Αισχύλ' αλλά πραŏνως Ran. 856.

Πράσs, comp. στέρσs, superl. στάτσs, Πρασs, et Ιοπ. Πρηϋς, superl. ὕτὰτός, placidus, mitis: mild, gentle. 'ὁ δὴρ δ' ὁδ' ἡμῖν πρῷδς ουδ' ὕπέσπἄσε Baech. 436. Εt πρα in πραϋς est æque longa. Pind. Pyth. 3. 125. Πρηϋτάπου πöτάμοῦ Ap. R. 2. 937. Syn. "Ημερός, μαλάκος, ήπίος.

Πράπις, ιδός, ή, pectus, mens, ingenium: the breast, heart, understanding. "Ηφαιστος ποίησ' ειδυίησι πραπίδεσσι Α. 608. Syn. Φρην, ἔπί-

Πρἄσἴὰ, ᾶs, ή, area in horto: a plot in a garden, a row. Ιω πράσιαι τρισάθλιαι και πενтакіз Рах 242.

Πρασσαίδς, ου, δ, Prassæus: the name of a frog. Batrach. 251.

Πρασσόφαγός, ου, δ, Prassophagus: leek-eater, the name of a frog. Πρασσόφαγος δ' εσίδών Batrach, 229.

Πράσσω, aut Πράττω, Ion. Πρήσσω, f.ξω, facio, ago: to make, do, fare, &c. Αυτόματα πράξας τάγαθ' Helen. 718. 'Ρίμφα πρήσσοντε κελευθον Ε. 282. Syn. Διάπράσσω, ποί εω, άνυω, εργά-

Πρατός, η, όν, vendendus, vendibilis: saleable, for sale. Trach. 276. Πρα est longa, ut ρα in περατός, δρατεός, &c. Syn. 'Ωνίός.

Πραϋμητίς, ios, leni et miti consilio agens: acting mildly. Olymp. 6.71. See Πραϋs in Πραϊσs.

Πραΐνω, Ion. Πρηΐνω, lenio, mansuefacio: to soften, assuage, tame. Οργήν τε πραθνουσά καl δυσθυμίαs Phryx 11. 3. Apoll. 3. 190. Syn. Κάτάπραΰνω, κηλέω, θέλγω, μάλάσσω, τίθάσσω, εκμειλίσσω, πέπαίνω, εξιλάσκόμαι.

Πραϋς, Ιοη. Πρηϋς. See Πρᾶος.

 $\Pi \rho \epsilon \mu \nu \delta \nu$, ov, et $\delta \theta \epsilon \nu$, $\tau \delta$, stipes, stirps, caudex : a trunk, stem, root. Lysist. 267. Syn. Κορμός, Énvös.

Πρέπουτως, convenienter, decenter: becomingly, suitably. Av. 563. Syn. see Ευκόσμως.

Πρεπτός, η, όν, et Πρεπώδης, εός, ό, η, decens, conveniens: befitting, proper, suitable, becoming. Eumen. 917. Plut. 797. Syn. Πρόσφὄρὄς, ξύμφορος, ευπρεπής, ευσχήμων, κάλος.

Πρέπω, decorus sum; excello: to become, to be proper or becoming; to excel. Alcest. 528. Syn. Διαπρέπω, μεταπρέπω, κρατιστεύω, διαφέρω, λάμπω. Syn. of Πρέπει, impers. πρόσήκει, έοικέ, χρη, ευλόγως έχει.

Πρέπώδης. See Πρεπτός.

Πρέσβα, Πρέσβειρά, ας, Πρεσβῦτίς, et Πρέσβηίς, ίδος, ή, ætate provecta; veneranda: aged; venerable. Πρέσβα Διος θυγατήρ Τ. 91. Apoll. 4. 800. Χεῖρἄ τῆ πρεσβύτἴδι Hec. 830. Πρεσβήἴδἄ τιμήν Hom. Hym. 28. 3. Syn. (2) Σεμνός, έντιμός.

Πρεσβεία, ας, $\dot{\eta}$; Πρέσβευμά, ἄτὄς, τδ, νεtustas; legatio; dignitas: age; an embassy; dignity. Pers. 4. Rhes. 933. Syn. Κηρύκευμα.

Πρέσβειρά. See Πρέσβά.

Πρέσθευμά. See Πρεσθεία.

Πρεσθεύς, εως, Ion. ησς, δ, senex; legatus: an old man; an ambassador. Acharn. 93. Syn. Πρέσβὔς.

Πρεσβεύω, honoro; antecello; legationis munere fungor; natu major sum: to reverence; to be pre-eminent; to be an ambassador; to be the elder. Hipp. 5. Syn. Τιμάω, πρότιμάω, πρεσβεύς ειμί.

Πρεσβήϊον, ου, τδ, donum honoris et virtutis causa datum: an honorary reward. Πρεσθήἴον εν χέρι θήσω Θ. 289. Syn. Τίμισν.

Πρέσθηϊς. See Πρέσβα.

Πρέσβιστός. See Πρέσβυς.

Πρέσδος, ĕος, το, honor, reverentia: an object of reverence. Pers. 629. Syn. Kûdös.

Πρεσθύγενής, εός, ό, ή, natu maximus: the oldest. Πρεσθύγενες Πρίαμφ Troad. 595. Syn. Πρεσθυτάτος, πρωτογονός, προτέρηγενής.

Πρέσθύς, τός, comp. ττέρος, superl. ττάτος et πρέσβιστός, η, όν, et Πρεσβύτης, ου, senex, antiquus, honoratus: old, honored; subst. an old man. Ω πρέσδὰ πρέσδὰ τοῦ φθόνου μὲν τον ψόγον Thesm. 146. Πρεσδῦτάτον και ἄριστον ν. 142. Πρέσδιστός occurrit Sept. Th. 386. Χαῖρ' ῶ πρεσθῦτἄ πἄλαιὄγενές Nub. 357. Syn. Γέρων, γερούσϊος, πρεσθεύς, τίμιος, ένδοξος.

Πρεσθύτης. See above. Πρεσβυτίς. See Πρέσβα.

Πρεσθυτϊκός, η, όν, senilis, priscus: old, antiquated. Πρεσθυτικόν τι τον τρόπον μιμούμεναι Eccles. 278. Syn. Γεροντίκος, γερων, πάλαιος, αρχαίδς.

Πρεσθυτόδόκος, ov, δ, ή, senes excipiens: receiving old men. Æsch. Sup. 675. See Πρεσθύτης.

Πρευμένεια, ας, ή, benevolentia, placabilitas: kindness, gentleness. Orest. 1317. See Δυσμένειά. Syn. Ευμένεια, εύνοια, ἡμερότης, ηπίδτης,

Πρευμένης, έσς, δ, ή, propitius, placabilis, mitis: propitious, placable, auspicious, gentle. Dan. 9. Syn. Ευμένης, πράος, εύνδος, φιλόφρων, ήπίδς, πρόφρων.

Πρευμενώς, miti vel propitio modo: mildly, propitiously. Pers. 225. Syn. Ευμένως, ηπίως, äγäνωs.

Πρηγόρεων, ωνός, δ, ingluvies; gula: the craw, crop, or maw in birds; the throat. Av. 1113. Syn. Λαιμός.

Πρήθω, σω, incendo: to set on fire, burn. Sept. Th. 430. Syn. Καίω, ἄνἄπρήθω, εκπρήθω, πίμπρημι, ἄνάπτω, κἄτἄφλέγω.

Πρηκτήρ. See Πράκτωρ. Πρημαίνω, vehementer spiro: to blow hard. Nub. 336. Εχρ. Λάβρως φυσάω.

 $\Pi \rho \eta \nu \eta s$, $\epsilon \delta s$, δ , $\dot{\eta}$, pronus: prone, steep. E.58.

Syn. Κάταφερής, πρόπετής, κάταφορός. Πρηξίδικη, ης, ή, Praxidice. Πρηξίδικη μεν ĕρεξέν Anacr. 193.

Πρηξίς. See Πράξις. Πρήσσω. See Πράσσω.

Πρηστήρ, ήρος, δ, turbo igneus e nubibus prorumpens: a scorching wind or storm. Lysist. 974. On the strict meaning of this word, see J. Pollux, ii. 134. and Schol. Aristoph. Ran. 476. Syn. Άελλα, λαίλαψ, αστράπη, κέραυνος.

Πρηύνω. See Πραΰνω.

Πρηύς, Ion. pro Πραύς. See Πρᾶös.

Πρηών. See Πρών.

Πριαμαι, emo, redimo, conduco: to buy, ransom, hire. Πόσιν πρίασθαι χρημάτων ύπερ-6ολη Med. 235. Syn. Ων ἔδμαι, ἄγοράζω, εκπρίάμαι, πἴπράσκω, πέρνημἴ.

Πρίαμίδης, ου, ό, Priamides: a son or descendant of Priam. Νεώτατος δ' ην Πριαμίδων ο καί

με γης Hec. 13.

Πρίαμις, ίδος, ή, Priameïa: of Priam. "Ον είδον είδον εν πύλαισι Πρίαμίσι Orest. 1489. See below.

Πρίαμός, ου, ό, Priamus: Priam. Ουχ ήδε Πριάμου τοῦ μέγ' ολείου δάμαρ Hec. 491. Εν. Αγάκλης, ἄναξ, βάσίλευς, διότρεφης, δάίφρων, Δαρδάνιδης, ευμμελίος, Θεόειδης, γερων, μεγάς, μεγάλήτωρ, δίος, εύτεκνος, πολυτέκνος, Λαομέδοντιάδης, θεόφιν μήστωρ άτάλαντός, ισόθεος φώς.

Πρἴηπος, ου, δ, Priapus: the god of gardens and vineyards. Ἡνθ' ὅ Πρἴηπος Theoc. 1.81.

Ερ. Μελάγχλαινός.

Πρῖν, adv. prius, ante; priusquam; donec: before; before that; until. Ατρείδη σῦ δ᾽ ϵΰ᾽ ὡς πρῖν ἔχων Β. 344. Πρὶν is often long in Hom., as Z. 81. I. 403. o. 393. &c. by the effect of the metrical ictus; sometimes also in Attic writers, as Prom. 481. Eccl. 857.

Πρινϊδίον, ου, τὸ, parva ilex: a small holm oak. Καλ πρινίδίοις οικήσουσιν Av. 616.

Πρίνϊνός, η, ὄν, et Πρινώδης, ἔὄς, ὁ, ἡ, iligneus, durus: of holm oak, oaken, strong. Acharn. 667. Vesp. 382. See below. Syn. Στέρἔδς, σκληρός.

Πρίνος, ου, ό, ilex: a holm oak. Σύ δ' ευθύς ώσπερ πρίνός εμπρησθείς βόζις Ran. 882.

Πρινώδης. See Πρίνϊνός.

Πριστός, η, όν, serratus: cut with a saw, sawn. Eur. fr. Tel. 25. Syn. Εμπρισθείς, τμητός,

Πρίω, serra seco; constringo; frendeo: to cut with a saw; to bind; to gnash. Σάφès δ' άν είπεν ουδε εν μη πρίε τους οδόντας (vers. hipponact.) Ran. 927. Syn. Απόπρίω, κατάπρίω, σχίζω, κόπτω, δέω, δεσμεύω.

Πρίων, ὄνὄς, δ, serra: a saw. Μορφή μολιστ' εικαστόν ωστέ πρίονος Trach. 701. Ερ. Οδον-

Πρό, præp. cum genitiv., ante, coram, præ, pro: before, in presence of, previous to, in comparson with, for, on account of. Hec. 520.

Προάγορεύω, σω, prædico, prænuncio: to proclaim, announce beforehand. Lysist. 1214. See Αγόρευω in Αγόρασμαι. Syn. Πρόειπόν, πρόλέγω, πρόκηρύσσω.

Πρόἄγω, άξω, produco, promoveo, deduco,

præeo: to bring forward, promote, conduct, go before. Αλλά καϊ ως πρόαγοιξν Hom. Apoll. 272. Syn. Κάτάγω, πρό ξλαύνω, πρόπ έμπω, πάραπ έμπω, ήγἔὄμαι.

Πρόἄγωγεύω, prostituo: to prostitute. Αυτός εαυτον προάγωγεύων Nub. 976. Syn. Προίσ-

τημί, κάτάπορνεύω.

Πρόἄγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, leno: a pimp, a prostitute. Ου πρόαγωγούς κατέδειξ' ούτος Ran.

Πρόαιρεω, 2. a. είλον, promo; constituo; præfero: to draw forth; to settle; to choose. Thesm. 419. Syn. Πρόφξρω, εκφξρω, προκρίνω.

Πρόαλης, έσς, δ, ή, declivis, proclivis: sloping, precipitous. Χώρῷ ἔνὶ πρὄἄλεῖ Φ. 262. Πρηνης, πρόπετης, πρόχειρός.

Πρὄἄνἄβάλλὄμαι, præludo: to prelude. Pax

1267. Syn. Πρόκατάρχομαι.

Πρδάστιον, ου, τδ, suburbium: suburbs. Ξεστον εκ προαστίου Alcest. 852.

Προαυδάω, prædico, denuntio: to tell beforehand, denounce. Av. 556. Syn. Πρὄ ἔρἔω, πρόλέγω, πάραγγέλλω, ἄπαγγέλλω.

Πρόδάδην, inter progrediendum: forward, moving on. Εκτός όδοῦ πρόδάδην Hes. Op. 727.

Πρόβάθυς, είά, υ, profundus: deep. Ευρύς τε πρὄβἄθύς τε Apoll. 4. 283.

Πρόβαίνω, f. 6ήσομαι, Πρόβϊβάω, Πρόβϊβημί, prægredior, procedo, succedo: to go forward, proceed, turn out, succeed. Med. 1114. Π. 609. Ν. 18. ΝΥΝ. Πρὄέρχομαι, πρόχωρξω, εκβαίνω, προποδίζω, προμολέω, προκόπτω, προνέμομαι.

Πρόβακχήϊός, ov, Bacchicus:

Bacch. 407.

Πρὄθάλλω, Ion. πρὄβἄλεσκὄν, projicio, emitto, affirmo, periclitor: to throw forward or on, send forth, allege, risk. Rhes. 183. ε. 331. Syn. Ăπöβάλλω, πρότείνω, ἄπορδίπτω.

Πρόβἄσἴς, ϵως, ἡ, progressus, proventus: advance, produce. Κειμήλἴα τε πρόβᾶσίν τε β. 75.

Syn. Πρόκοπη, επίδοσις, προσόδος.

Πρόβατιόν, ου, τὸ, ovicula: a little sheep. Βληχώμενοί τε προβάτιων (iamb. dim.) Plut. 293.

Πρόβατόγνώμων, ὄνός, qui inter oves discernit: one who distinguishes sheep. "Οστις δ' ἄγἄθὸς πρόβατογνώμων Agam. 768.

Πρόβατον, ου, τὸ, ovis, pecus: a sheep, cattle. Κάπειτα τούτοις τοις πρόβατοισι μοὐδοκει Vesp. 34. Syn. 'Ŏĭs, μῆλον. Ερ. Ειροποκον, ευτρέφες.

Πρόβατόπώλης, ου, ovium venditor: a sheepseller. Eq. 138. See above.

Πρόβημα, ατός, τδ, progressus: an advance, a capering. Plut. 759.

Πρόδϊδάω, Πρόδϊδημί. See Πρόδαίνω.

Πρόβλέπω. See Πρόδέρκομαι.

Πρόβλημα, ατός, τδ, eminentia, munimentum: a jutting out, a barrier, protection, defence. Eur. Sup. 219. Syn. Πρόβολη, ἔρυμα.

Πρόβλης, ητός, δ, ή, prominens, jutting out. Είστήκει πρόθλητός Apoll. 4. 1681.

Πρόβλητός, ου, ό, ή, projectus: cast out, exposed. Aj. 831. Syn. Έκβλητός, απόβλητός.

Πρόδλωσκω, progredior: to go forth. Προ-δλωσκειν αλλ' αυτού ἄκήν φ. 239. Syn. Εκβαίνω, εκπόρεύδμαι, έξειμι, πρόβαίνω.

Πρόβοαω, ήσω, clamo præ aliis, exclamo: to shout above others. M. 277. Syn. Προφωνέω, εκβὄἄω.

Πρόβολαιος, ου, ό, ή, exporrectus: stretched

Theoc. 24. 123. Syn. Πρόθλης, πρό-

Πρόβολή, η̂s, ή, objectus; propugnaculum: interposition; defence against. Orest. 1496.

Syn. Πρόβλημα, είλαρ. Πρόβολος, ου, δ, ή, ante positus, prominens; et subst. δ, promontorium; propugnator: placed before, jutting out; subst. a promontory; a

champion. Nub. 1161. Syn. Πρόθλης, πρό-**Ελητός**, πρων, προμάχος, προμός, προμόλος, προ-

Πρόβουλεύω, consulo, provideo: to deliberate

for. Eq. 1339. Syn. Πρόνδεω.

Πρόβούλομαι, pf. m. εξβουλά, potius cupio: to prefer. A. 413. Syn. Προκρίνω, πρότιμαω.

Πρόβουλόπαις, παιδός, consilio prognatus, vel posteris consulens (vid. Blomf. in 1. c.): counselborn, or consulting for posterity. Agam. 377.

Πρόθουλός, ου, δ, qui ante alios consultat; se-Lysist. 609. nator; a counsellor; a senator. SYN. Βουλευτής, μητιέτης, σύμβουλός.

Πρόθυω, ύσω, emungo: to snuff. Λύχνον πρόευσον Vesp. 249, 250. Syn. Απομύττω, προμύσσω.

Προθωμίον, ου, το, vestibulum aræ: the vestibule of the altar. Ζηνός ει πρόβωμίων Heracl.

Πρόγενειός, ου, ό, promissam barbam habens: having a long beard. Theoc. 3. 9. Syn. Ευγένειός, ευπώγων.

Πρόγενέστερός, α, όν, major natu; venerabilior: older; more venerable. δ. 205. Syn.

Πρεσβυτέρος, πάλαιοτέρος.

Πρόγεννήτωρ, όρος, Πρόγονός, ου, ό, progenitor: a forefather, ancestor. Hipp. 1377. Av. 543. Syn. Πρόπατωρ, πρόγενέστερός, πρότερηγένής.

Πρόγιγνώσκω, Πρόδαημί, ante cognosco aut constituo: to know or determine before. πρόγιγνώσκειν έχρην Hipp. 1075. Η επρόδαεls

ăλξηται δ. 396.

Πρόγίνὄμαι, præcedo; procedo: to precede; to proceed. Apoll. 3. 1291. Syn. Πρόἄγω, πρόβαίνω, πρόμόλξω, πρόχωρξω.

Πρόγονος. See Πρόγεννήτωρ. Πρόγονος has also the signification of step-son, Ion 1328.

Πρόγραφω, ψω, prius scribo; proscribo: previously to write; to proscribe. Σκόπεῖν ὁ τἶ ὰν πρόγρὰφωμεν εν τοῖς πἴνὰκἴοις Αν. 450.

Πρόδαημί. See Πρόγιγνώσκω.

Πρόδείδω, σω, ante metuo: to fear previously. Œ. R. 90. Syn. Πρόφόβἔόμαι, πρόδειμαίνω.

Προδείελος, ου, ο, ή, qui ante vesperam aliquid agit: before the evening, in the afternoon. Theoc. 25, 223.

Προδείκνυμί, ξω, præmonstro: to show previously. Ε. R. 456. Syn. Προσημαίνω, προφαίνω, ἔπαγγέλλω.

Προδέρκομαι, Προελέπω, et Προείδω, video: to see or look before or forward. P. V. 256. Ran. 1521. Nem. 1. 40. Syn. Πρόλεύσσω, πρόγιγνώσκω.

Πρόδηλός, ου, ό, ή, manifestus: very plain.

Orest. 187. Syn. see Αρίδηλος.

Προδίδάσκω, ξω, prius doceo: to teach before previously. "Ο τι περ μέλλεις προδίδάσκειν or previously. Nub. 476.

Πρόδιδωμί, δώσω, prodo; prius do: to betray, desert; give previously. Προδίδωσι παιδάς τ' εκτεκνούμενος λάθρα Ιοη 441. Syn. Απόλείπω, εκλείπω.

Πρόδικός, ου, ό, justitiæ defensor; patronus: a supporter of justice; a patron. Agam. 438. See Δίκη. Πρόδικός is also a P. N. Nub. 360. Syn. Συνήγορος, προστάτης, σύν-Av. 693.

Πρόδοκη, η̂s, η, angustus locus insidiis aptus: a place where a person lies in wait for game, an ambush. Δ. 107. Syn. Ενέδρα, λόχος, έγ-

Πρόδομός, ov, δ, atrium, vestibulum: an entrance-hall, vestibule. Apoll. 3. 278. Πρόθυρον, πρόθυραιον, αίθουσα, παστάς.

Πρόδοστα, ας, ή, proditio: a betraying, trea-chery, treason. Ἡ με προύδωκεν κάλην γε προδὄσἴαν δἴκαιἄ δρᾶν (troch. tetr.) Helen. 1632.

Πρόδότης, ου, ό; Πρόδότις, ίδός, ή, proditor: a traitor, betrayer. Ion 863. Thesm. 400.

Πρόδοτός, ου, δ, ή, proditus: betrayed: Hipp.

591. Πρόδουλός, ου, ὁ, ἡ, servus: a slave. Agam. 918. Syn. see Δούλος.

Προδρομός, ου, δ , $\dot{\eta}$, præcurrens: running before, or forward. Εχώ δ $\check{\epsilon}$ προδρομός σ $\hat{\eta}$ ς πάρασκευης χάριν Iph. A. 424. Syn. Πρόηγητης, πρόηγητηρ, πρότρεχων.

Προεδρία, as, ή, prior sedes: a first or front seat. Ιδού πρό εδρίαν οδόν όψομαί σ' εγώ Eq.

Προσέργω, prohibeo, arceo: to prevent, hinder. Λ. 568. Syn. Απείργω, κάθείργω, κωλύω, εμ-

Πρόείδω. See Πρόδέρκομαι.

Πρόεξεπίσταμαι, aut Προύξ., probe novi ante: to know well before. Πάντα προὐξἔπίσταμαι P. V. 101. Syn. Προγιγνώσκω, προδάημι, προ-

Πρόεξερευναω, aut Προύξ., ante scrutor: to examine or investigate previously. Προυξέρευνήσω στίδον Phoen. 92. Syn. Εξέρευναω, εξ-

Πρόεξερευνητής, aut Προύξ., οῦ, ὁ, scrutator ante: a previous examiner. Προυξέρευνητάς στάτοῦ Rhes. 292.

Πρὄεξἔφίἔμαι, aut Προύξ., prius mando vel jubeo: to order or command previously. "Ωs σῦ προύξεφίεσο Trach. 761. Syn. Εντέλλω, πρό-

Πρὄἔρτω, f. τσω, protraho, deduco: to draw forward, to bring to. Πρό ἔρύσσαμεν ήπειρόνδε ι. 73. Syn. Κάθελκύω.

Προξρέσσω, ξσω, promoveor remigando: to row forward. Σπουδ $\hat{\eta}$ δ' ες λἴμενα προξρέσσαμεν

Πρὄἔχω, ante habeo; promineo; præsto: to hold before; to jut out; to excel. Της κωλης πρόξχων Nub. 989. Syn. Πρότείνω, ϋπέρξχω.

Πρόηγεσμαι, prægredior: to lead the way before. Plut. 1195. Syn. Κάθηγεσμαι, υφηγεσμαι, πρόπέμπω.

Πρόηγητήρ, ήρός, Πρόηγητής, οῦ, ὁ, et Πρόηγήτειρά, as, ή, dux viæ: a guide, leader. Bacch. 1148. Œ. R. 1292. Apoll. 3. 1181. Syn. 'Hyĕμων, άγος, όδηγος.

Πρόηκης, έσς, δ, η, præacutus; prætentus: sharp; stretched out. μ. 205. Syn. Οξύθηκτός,

ευμήκης.

Πρδήκω, progredior: to advance. Nub. 513. Syn. see Πρόθαίνω.

Πρδημάρ, ante diem : before day. Simon. 230. 47. See Hμαρ.

Πρδθ ξλυμνδς, ου, δ, ή, ε radice erutus; con-

gestus; plucked up by the roots, extirpated; heaped up. N. 130. SYN. Πρόρδιζός, αυτόρδιζός, πύκνός, σύν ξχής.

Πρόθεσπίζω, vaticinor: to prophesy. P. V. 219. Syn. Πρόμαντεύδμαι, πρόειπον, θεσπιώδεω,

χρησμόλόγξω.

Πρόθεω, Πρόθεεσκω, præcurro, antecurro: to run forward, outstrip. A. 291. X. 459. Syn.

Προθνήσκω, 2. a. ἔθανον, morior pro: to die for. Παίδων πρύθνήσκειν πάτεράς ουδ' Έλλη-νϊκόν Alcest. 700.

Πρόθοήνωρ, όρος, δ, Prothoënor. B. 495.

Προθόδς, ov, δ, Prothous. B. 756.

Πρόθρώσκω, 2. a. ἔθὄρὄν, prosilio: to spring forward. Ουράνδθεν πρόθδρουσά Apoll. 4. 641. Syn. Πρόπηδαω, ανόρούω, ανατέλλω, προπίπτω, €ξορμάὄμαι.

Προθυμά, ἄτος, τδ, quod sacrificio præmittitur: an offering before the regular sacrifice. Επεί δε βωμῷ πὄπἄνὰ καὶ πρὄθύμἄτα Plut. 660.

Πρόθυμεόμαι, alacri sum animo; valde cupio: to be in high spirits; to be zealous, to desire much. Καὶ μὴν πρόθυμοῦμαί γε σαυλόπρωκτίᾶν Vesp. 1173. Syn. Επίθυμεω, σπουδάζω, επείγόμαι, ευθυμέω, Βαρρέω.

Προθυμία, ας, ή, animi alacritas, studium: promptness, zeal. Προθυμίας γάρ ουδέν P.V.

349. Syn. Επίθυμία, δρμή, σπουδή.

Πρόθυμός, ου, δ, ή, promptus, alacer: ready, zealous. Πρόθυμον είχ' οφθαλμόν Med. 1143. Syn. Μεμάως, πρόφρων, πρόχειρός, ετοιμός, σπουδαίδς, ἄδκνός.

Προθύμως, prompte, alacriter: readily, earnestly. Plut. 257. See above. Syn. Έτσίμως,

ασμένως, ήδέως, ϊλάρως, σπουδαίως.

Προθυραιον, Προθυρον, ου, τδ, prima exterior janua domus: the front door, threshold. Εὔκόσμητα πρόθυραια Hom. Hym. 3. 384. Vesp. 870. Syn. Πρόπυλαιον, πρόπυλον, πρόδομος. Εύτευκτον.

Προθύω, ύσω, ante vel pro sacrifico: to sacrifice before or for. Παιδός προθύσων ξενία

Προϊάλλω, αλώ, ante mitto: to send forward. Αγρόνδε προιαλλέ ο. 369. ΝΥΝ. Προπέμπω, πρότιθημι, αποστέλλω.

Πρὄϊάπτω, ψω, præmitto: to send forward, or before the time. Ψυχὰς ἄιδι προιαψεν A. 3.

Syn. Πρόπέμπω, προϊάλλω.

Προίημι, Προϊέω, projicio, abjicio, negligo: to send forward or away, throw out, neglect, omit. Ες πόντον πρδίησι μ. 253. Οιχόμενον στ δε με πρόιεις ω. 332. Syn. Επίπροιημί, πρόπέμπω, προρβίπτω, ὅλἴγωρξω.

Προικά, gratis: gratuitously. Αλλ' ουκ άν εί τι προικά πρόσαγαγείν σ' έδει Εq. 575. Syn.

Αμισθί, δωρξάν.

Προίκτης, ου, δ, mendicus: a beggar. ρ. 347. Syn. Πτωχός, πένης, βωμόλόχδς, ἄγύρτης. Ερ. Αναιδής, Βαρσάλεσς.

Πρότξ aut Προίξ, gen. προικός, donum; dos: a gift; a dowry. Προικός χάρισασθαι ν. 15.

Πρότστημί, f. στήσω, ante colloco, propono: to place before, propose. Προὐστήσω λόγω Cycl. 319. Syn. Πρότἴθημἴ, πρό6άλλω, πρόφἔρω.

Προιτίδες, ων, αί, Prætides: the name of one of the seven gates at Thebes. Πρός πὔλαισῖ Προιτίσι Sept. Th. 373.

Προιτός, ου, δ, Prœtus. Sept. 7 h. 391. Πρότωξίς, έως, ή, persecutio: pursuit. Εν δέ πρότωξίς τε πάλίωξίς τε τετυκτο Hes. Scut. 154. SYN. Δἴωγμα, δἴωγμός, ἴωχμή.

Πρόκἄθεύδω, prius dormio: to sleep first. Vesp. 104.

Προκαθίζω, et Προκαθημαι, ante consideo: to sit down before. Κλαγγηδον προκάθιζόντων Β.

463. Rhes. 6. Syn. Πρότστάμαι. Προκακοπαθέω, malis ante affligor: to be pre-

viously afflicted with misfortunes. Æsch. Sup. 871. See Kăκŏs and Πἄθŏs.

Πρὄκἄκὄς, η, ὄν, malus palam: manifestly bad. Pers. 980. See Κἄκὄς.

Πρόκαλεόμαι, et Πρόκαλίζομαι, evoco ; lacesso; hortor; appello: to call out; to challenge; to urge on; to appeal to. Πρὄκἄλούμξθ ευγξυειάν Herc. F. 308. 3. 228. Syn. Εκκάλξω, πάρἄκἄλξω, πρότρέπω, έρξθίζω, έπαγω.

Πρὄκἄλυμμά, ἄτὄς, τδ, velamen: a veil. Προκάλυμμάτων έπλευσε Agam. 673. Syn. Ka-

λυμμά, πέρϊκάλυμμά, κάλύπτρα.

Προκαλύπτω, ψω, prætendo, velo: to place before as a covering, to pretend, to cover. Προὐκαλύψατ όμματα Med. 1144. Syn. Κατακαλύπτω, πρότείνω, πρόβάλλω, κάλύπτω,

Πρὄκάμνω, 2. a. ἔκἄμὄν, ante vel pro laboro: to labour or be weary beforehand or for. Μή πρόκαμητε πόδα Herc. F. 118. Syn. Πρόπονε-

ŏμαι.

Πρόκας. See Πρόξ.

Προκατάγιγνώσκω, f. γνώσομαι, ante damno: to condemn previously. Vesp. 919. Syn. Πρόκρίνω, κάταγιγνώσκω.

Πρόκειμαι, objectus sum ante; proponor: to be placed before; to be proposed. Orest. 838. Syn. Πἄρἄβάλλὄμαι, πἄρἄκειμαι, δἴἄτάσσὄμαι, πρδίσταμαι.

Πρόκήδομαι, et Πρόκηραίνω, curam gero de: to be anxious for. P. V. 650. Trach. 29. Syn. Μέριμνἄω, κήδὄμαι, πρὄμηθέὄμαι, φροντίζω, έπίμέλ ἔὄμαι.

Πρόκηραίνω. See above.

Πρὄκηρύσσω, ξω, ante prædico, per præconem edico: to proclaim previously, or by a herald. Antig. 34. Syn. Κηρύσσω, ἄνἄκηρύσσω, ἄνἄγορεύω.

Προκλυτός, ου, δ, ή, ante vulgatus: heard of long ago. Πρόκλυτ' ακούοντες Υ. 204. Διαθόητος, πολυθρύλλητος, ονόμαστος.

Προκλάω, f. κλαύσω, prius defleo: to weep or lament before. Προύκλαον οξύφωνος Trach. 965. Syn. see Κλαίω.

Πρόκνη, ης, ή, Progne: Ταῦτἄ χρὴ δρᾶν ή Πρόκνη Αν. 665. Syn. Ατθίς, παιδόλετειρά.

Προκόπτω, progredior, proficio (vid. Monk. Hipp. 23.): to advance, to profit. Alcest. 1098. Syn. Πρόἄγω, πρόβαίνω, ἔπιδιδωμι, πρόχωρέω.

Προκρίνω, ἴνῶ, præfero: to select in preference. Πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτών Helen. 47. Syn. Εκκρίνω, κρίνω, ἄποαίνυμαι, εξαιρέω, εκλέγω, πρότιμαω.

Πρόκρις, ιός vel ιδός, ή, Procris. Vid. Ov. Metam. vii. 493. 672-865. Φαίδρην τε Πρόκριν

τε ίδον λ. 320.

Προκροσσαι, $\hat{\omega}\nu$, $\alpha \hat{i}$, subaud. $\nu \hat{\eta} \check{\epsilon} s$, naves ita collocatæ ut puppes altæ quasi murum pinnis eminentibus constituant: ships drawn up in a line, so that the high sterns look like a wall with projecting pinnacles. Τῷ ρα προκρόσσας ἔρῦσαν E. 35.

Προκρούστης, ου, ό, Procrustes. Οίμοι Πρόκρούστης τημέρον γενήσομαι Eccles. 1013.

Προκρούω, σω, pulsando extendo, trudo, subagito: to stretch out by hammering, to push. Τὴν γραῦν προκρούση πρῶτον Eccles. 1017.

Πρόκυλίνδομαι, Πρόπροκυλίνδομαι, et Πρόκυλινδεόμαι, provolvor ad pedes alicujus: to roll or fall before. Προκυλίνδεται ουδέτερωσε Ξ. 18. Χ. 221. Αν. 501. Syn. Πρόπίπτω, γουνάζόμαι, προσκύνξω, πρόπίτνξω.

Πρὄκύπτω, ψω, procumbo: to incline or bend forward. Ran. 412. Syn. Κύπτω, ἔπιρῥἔπω, **ἔ**πἴκύπτω.

Πρόκὔων, ὄνὄς, δ, Procyon: the name of a star which precedes the dog-star. Καὶ Προκύων δίδυμοις Arat. 450.

Προκώμισν. See Προοίμισν.

Πρόκωπός, ου, δ, ή, gladium capulo tenens; destrictus: holding a sword by the hilt; drawn (as said of a sword). Orest. 1485.

Πρόλαγχἄνω, ante sortior: to choose before. Eccles. 1159. See Λαγχἄνω.

Προλάζυμαι, et Προλαμβάνω, prius apprehendo, anticipo: to seize first, anticipate, surprise. Προλάζυμαι γουν τῷ χρονφ τῆς ἡδονῆς Ιοη 1027. 410. See Λαμβάνω. Syn. Φθάνω, προ-

Πρόλεγω, prædico, edico: to speak first, proclaim. Vesp. 886. Syn. Πρόμηνδω, πρόφων ξω,

πρόσημαίνω.

Πρόλείπω, relinguo, deficio: to leave, fail, faint. Thesm. 927. Syn. see $\Lambda \epsilon i \pi \omega$.

Πρόλεσχός, ου, ὁ, ἡ, garrulus: chattering. Æsch. Sup. 208. Syn. Στώμῦλός.

Πρόλεύσσω, prævideo: to see beforehand. Philoct. 1360. Syn. see Πρόδέρκὄμαι.

Πρόλογός, ου, ό, prologus: a prologue, an introduction of the subject of a tragedy, first

adopted by Euripides. Ran. 1117. Προμάλος, ου, ή, salix: a willow. See the Schol. in l. c. Έξείης προμάλοί τε Apoll. 3. 201.

Πρόμανθάνω, 2. a. ξμάθον, prius disco: to learn previously. Εῖτ' αῦ προμάθεῖν ᾳσμ' ἔδἴδασκεν Nub. 966. Syn. see Πρόγιγνώσκω.

Πρόμαντεύδμαι, vaticinor: to foretell. Eur. fr. Melan. 17. 1. Syn. see Πρόθεσπίζω.

Πρόμαντίς, έως, ό, ή, præsagus: prophetic. Androm. 1061.

Προμαχίζω, et Προμαχομαι, in prima acie pugno; defendo: to fight in the first ranks for or with; to be the champion of. Αχιλληΐ προμάχιζε Υ. 376. P. 358. Syn. Υπερμάχομαι, ϋπ ἔρασπίζω.

Πρόμαχός, et Πρόμός, ov, δ, qui in prima acie pugnat; propugnator: one who fights in the front rank; a champion. II. 582. Troad. 31. Ίθυσεν δε δίὰ προμάχων Πρόμαχός is also a P. N. in Ξ. 476. Syn. Προστάτης, ϋπέρασπιστής.

Προμέλεταω, ήσω, ante meditor: to premeditate, practise. Thesm. 1177. Syn. Προλογί-

Προμήθειος, α, ον, Prometheüs: Promethean.

Apoll. 3. 844

Προμήθεια, Προμηθία, as, ή, providentia, cura: superintendence, care. Æsch. Sup. 186. Καλ λάβων πρόμηθίαν Hec. 783. Syn. Πρόνοιά, πρόθυμία, ἔπἴμἔλειά.

Πρόμηθευς, έως, ό, Prometheus. P. V. 251. ΕΡ. Αγκύλομητίς, πυρφόρος, σόφιστής, Ιάπετιόνίδης, δόλομητίς, δόλοφρον εων, παις Ιαπέτοιο, ποικιλόθουλός. Phr. see P. V. 445-515.

Πρόμηθεὺς, Πρόμηθης, ε̈σς, δ, η, providus: provident. Æsch. Sup. 708. Soph. El. 1078.

Πρόμηθία. See Πρόμήθειά.

Πρόμηθἴκῶs, prudenter: prudently. Αυτό καλ πρόμηθικώς Αν. 1510. Syn. Περιφράδεως, επίμέλως, δεξίως, ξυνέτως.

Πρόμηνῦω, ύσω, præmonstro: to declare before. Antig. 84. See Μηνῦω. Syn. Προξρέω, πρόσημαίνω, πρόδιδάσκω, πρόλέγω.

Προμήτωρ, δρος, ή, avia: a grandmother, female ancestor. Phæn. 687.

Προμίγνυμί, prius misceo: to mix in prefer-

ence. Παλλακίδι προμιγήναι I. 452.

Προμνάδμαι, ambio nuptias pro alio; sagio: to court for another; to presage. 1075. See below. Syn. Πρόμαντεύόμαι.

Πρόμνηστίνος, η, ον, alter post alterum: one after another. Αί δὲ προμνηστίναι ἔπήἔσαν λ.

Προμνήστρια, as, ή, pronuba; conciliatrix: a female matchmaker; a procuress. Είθ' ώφελ' ή προμνήστρι ἀπολέσθαι κάκως Nub. 41.

Προμόλέω, inus.; 2. a. έμολον, progredior: to advance. δ. 22. Syn. see Προβαίνω. Προμόλη, η̂s, η̂, vestibulum: a porch, ves-

tibule. Apoll. 1. 1174. Syn. Προθυρον, προθυραιόν, πρόδομός, προπύλαιόν.

Πρόμός. See Πρόμαχός.

Πρόμοχθέω, prius laboro: to labour previously.

Eur. Sup. 1244. Syn. Πρόπον ξόμαι.

Προναία, as, ή, Pronæa: an epithet of Minerva, so called from a statue erected to her honour, in front of the temple at Delphi. See Herod. viii. 37. and Meurs. Lect. Att. p. 87. "ὄθ' ίδρύοντὄ Πρὄναίην Call. fr. 220.

Πρόναὄς, ου, δ, ή, ante templum situs: placed in front of a temple. Βωμούς προνάους καὶ πόλισσούχων έδρας Æsch. Sup. 503.

Προνέμω, distribuo; procedo: to distribute; to advance. Isthm. 8. 37. Syn. Πρόδαίνω.

Προυδέω, ante animadverto: to perceive beforehand. Nub. 975. SYN. Προσκόπεω, πρόγιγνώσκω, προδιδάσκομαι, προδέρκομαι.

Πρόνοια, as, ή, prudentia: forethought, prudence. ΄ Ω τυχη προυοιά & ή 'μη σωσου ούς έγω δέλω (troch. tetr.) Iph. A. 864. Syn. Πρόμήθειά, φροντίς, ἐπιμέλειά, ἔπινοιά. Ερ. Θεία, σὄφη, ήσυχος.

Προνομός, ου, δ, ή, ante pascens: feeding before. Æsch. Sup. 699.

Πρόνδός, ου, ό, ή, prudens: prudent. Æsch. Sup. 976. Syn. Πρόμηθεύς, πρόμηθής, εύνδός, φρονιμός.

Προνύξ, ante noctem : before night. Simon.

Πρόνωπης, έσς, ό, ή, præceps, pronus; promptus: prone; ready. Androm. 727. Syn. Πρηνήs, κάταφερής, πρόπετής, πρόνωπίδς, κρημνώδης,

Προνωπίος, ου, δ, η, ante vestibulum : before the vestibule. Πως προνώπίος Bacch. 634. Προνώπιον is also used as a substantive, signifying a vestibule, porch, Hipp. 376. and Bacch. 629. See Hesychius and Jul. Pollux. Syn. see Προ-

Πρόξ, πρόκός, Πρόκας, άδος, δ, ή, hinnulus, dama: a fawn, hind. Apoll. 2. 279. Θόαl προκάδων άκόρητοι Hom. 5. 71. Syn. Νέβρος, κεμάς, δορκάς.

Προξενέω, hospitio excipio nomine civitatis; suppedito: to entertain in the name of the state; to supply, furnish. Trach. 727. SYN. Ečríčo, πρόΐσταμαι.

Προξέντα, ας, ή, hospitium: hospitality. Ποί πότε τρέψει τινά προξένιαν Med. 360. Syn.

Πρόξἔνὄς, ου, δ, ή, qui peregrinos nomine civitatis hospitio excipit; hospes publicus; conciliator: a public entertainer; a public guest; a match-maker. Androm. 1092. Syn. Ξἔνὄς, προστάτης, φἴλὄς.

Προιμίον, Προκωμίον, Φροιμίον, ου, το, præludium: a prelude. Τι χρημά μ' οικτροῖς ἔκάλέσας προοιμίοις Herc. F. 1170. Nem. 4. 17.

Troad. 888. Syn. Πρόλογός.

Πρόδμνυμι, f. δμόσω, ante juro: previously to swear. Εκμαρτύρησον προδμόσας το μ' ειδέναι Agam. 1167.

Πρόδνομάζω, ἄσω, primum nomino: to name

first. Δάνάην δε πρώνδμασσε Dan. 20.

Πρόοπτός, aut Προῦπτός, ου, ό, ἡ, conspicuus: conspicuous, manifest. Προῦπτόν ἐς "Αδην Ηipp. 1368. Syn. Πρόδηλός, δῆλός, φἄν ἔρὸς, πρόφῶνής.

Προσφείλω, aut Προσφείλω, ante debeo: to owe previously. Κάμοι γάρ τι προσφείλει κακόν

Iph. T. 524.

Πρόπάλαι. See Πάλαι.

Πρόπἄρ, præp., ante: before, in front of. Πρόπἄρ Ισμηνοῦ κὰτάδεύει Phoen. 841. Syn. Πρό.

Πρόπάροιθέ, Πρόπάροιθέν, adv. et præp., ante, in conspectu: before, in sight. Ηϊόνος πρόπάροιθέ βάθείης Β. 92. Ψ. 582. Syn. see Έμπροσθέν.

Πρόπας, πασά, πάν, universus, totus: the whole, all. Ερβέτω πρόπας στόλος Phoen. 633.

Syn. Πας, απας, ξύμπας.

Πρόπάσχω, f. πείσόμαι, 2. a. επάθόν, ante patior: to suffer or experience before. Œ. C. 229.

Πρόπάτωρ, όρδς, δ, avus, progenitor: a grandfather, an ancestor. Orest. 1441. See Πάτήρ. Syn. Πρόγευνήτωρ, πρόγουδς, πρόγενέστερδς.

Πρόπέμπω, ψω, præmitto; deduco: to send forward; to conduct. Hipp. 1102. Syn. Πρόἴημἴ, πάρἀπέμπω, πρὄἴάλλω, ἄνἄγω.

Πρόπετειά, ας, ή, proclivitas, protervitas: readiness, petulance. Την πρόπετειάν όρα Call.

Ep. 43. 2.

Πρόπετης, εός, δ, η, pronus, præceps, proclivis; protervus: leaning down, headlong; petulant. Hec. 149. Syn. Πρόνωπης, πρηνης, αυθάδης, ἀναιδης, κάταφερης, επιρόεπης.

Πρόπηλακίζω, ἴσω, contumelia adficio: to insult. Πρόπηλακιζέ σοῦ γάρ Ε. R. 427. Syn. Ονειδίζω, λοιδόρξω, ὕδρίζω, ἔρἔθίζω, κερτόμξω,

λωβάδμαι, δεννάζω.

Προπίνω, propino: to drink to one, to pledge.

Call. Ep. 37. 2. See Πίνω.

Πρόπίπτω, 2. a. ἔπἔσὄν, et Πρόπίτνἔω, ante cado aut nuto: to fall before, lean forward. Eur. Sup. 71. Soph. El. 1380. Syn. Πάραπίπτω, προσπίτνἔω, γουνάζόμαι, πρόκὐλίνδόμαι.

Προποδίζω, procedo: to proceed. N. 158.

Syn. see Πρόβαίνω.

Πρόπόλευμα, άτός, τό, ministerium: service, attendance on. Ion 113. Syn. Υπηρέτημα, δέραπεία.

Πρόπόλος, ου, δ, ή, minister: an attendant, minister. Helen, 569. See the obss. on the word αμφίπόλος. Syn. Πρόσπόλος, αμφίπόλος, ύπηρετης. Ερ. Ίξρος, άγιος, μάκάρ.

Πρόπομπός, ου, ό, ή, prævius: going before,

conducting. Eumen. 206. Syn. Πρόηγητηρ, πρόηγήτης, όδηγός.

Πρόπονέω, ante laboro: to labor or be distressed previously. (E. R. 685. Syn. Πρόμοχ-θέω, πρόπάσχω.

Πρόποντἴς, ἴδός, ἡ, Propontis: the sea of Marmora. Πρόποντἴδός ένθὰ Κἴανῶν Theoc. 13. 30.

Πρόπδοτι, έως, ή, propinatio: drink. Simon. 101. 6. Syn. Πόσις, πότον, πωμά.

Πρόπότης, ου, δ, propinatorius: drinking to. Rhes. 357.

Mnes. 357. Πρόπράσσω, ξω, prius exigo: to require first.

Choëph. 820.
Πρόπρεων, ωνός, benevolus, promptus: kind, ready. Nem. 7. 126. Syn. Πρόπρηνης, πρόφρων,

πρόθυμός. Πρόποηνής, έὄς, ό, ή, pronus : prone, extended. Φασγάνῷ αίξας ηὲ προπρηνεῖ τύψας χ. 98. Syn. see Πρηνής.

Πρόπρό, ante, coram : before. Πρόπρό μαλ' ένδόθι Σύρτιν Apoll. 4. 1235. Syn. Πρό, πρό-

 π apoi $\theta \epsilon$.

Πρόπροδιάζομαι, ante vim infero: to use violence first. Προπροδιαζομένοι ή δ' εσπέτο Apoll. 1.386.

Πρόπροκάταΐγδην, procurrendo cum impetu: with impetuosity, forward. Προπροκάταΐγδην κοίλης άλος Apoll. 2. 597.

Πρόπροκυλίνδομαι. See Προκυλίνδομαι.

Πρόπρυμνά, radicitus: by the roots. Πρόπρυμνά δ' εκβόλὰν φέρει Sept. Th. 767. Syn. Παντέλης, έσχάτος.

Πρόπϋλαιόν, et Πρόπϋλόν, ου, τό, vestibulum: a porch, vestibule. Lysist. 265. Soph. El. 1375. See Πϋλη. Syn. see Πρόθυραιόν.

Πρόπυργός, ου, δ, ή, ante turres situs: before the towers. Agam. 1139.

Πρόρξω, aut Προρήξω, et Ion. imp. πρόρξεσκόν, profluo; profluere facio: to flow forward or on, or cause to do so. Πότἄμῷ ἀλάδε πρόρξοντι Ε. 598. Apoll. 3. 225. Syn. Απορήξω, εκρέω, κάπαρήξω.

Πρόρφητός, ου, δ, ή, prædictus: told before,

foretold. Trach. 686.

Πρόρριζὸς, ου, δ, $\hat{\eta}$, qui una cum radice projicitur: ruined root and branch. Πρόρριζος δειν $\hat{\eta}$ δ $\hat{\epsilon}$ Ξ . 415. Syn. Πρόθελυμνός.

Πρόσὰγὄρείω, compello: to address. Ω 'νθρωπέ βούλει μη πρόσὰγὄρεύειν ἔμέ Acharn. 1113. Syn. Προσκάλἕω, πρόσὄνὄμάζω, ὄνὄμάζω, πρόσανδάω.

Πρόσἄγω, ξω, 2. a. ήγἄγὄν, adduco; appello; concilio: to lead or bring to; to bring to land; to attract. Τὸν νοῦν μου πρόσᾶγεις Vesp. 697. Syn. Ἐπάγω, κἄτἄγω, «πέξω, προστίθημί, προσ-βάλλω, προσφέρω.

Πρόσφδω, et Dor. Πόταείδω, accino: to sing to. Καὶ δίδασκοίμην πρόσφδειν Μορσίμου τράγω-δίαν Εq. 401. Theoc. 2.11. Syn. Σὔνφδω, ἐπἴμέλπω.

Πρόσἄἴσσω, ξω, accedo: to approach. Πρόσαΐξας λάβε γούνων χ. 365. Syn. Ἐπᾶἴσσω, επόρούω, προσπηδάω.

Πρόσαιτέω, insuper peto; mendico: to ask in addition; to beg. Acharn. 429. Syn. Πτωχεύω, έπαιτέω.

Πρόσἄλείφω, ψω, allino: to anoint over, besmear. Ερχόμενη πρόσάλειφεν κ. 392. Syn. Επάλείφω, επίχρίω, μύρόω.

Πρόσαλίσκόμαι, insuper capior: to be convicted besides. Acharn. 701. See Ăλίσκω.

Προσάμεασις, εως, ή, gradus: a step, an ascent. Κλιμάκων πρόσαμβάσεις Phæn. 499. SYN. Βημά, βάθμις.

Πρόσαμείθομαι, aut Dor. Πόταμείθομαι, respondeo: to answer, reply. Δάφνις ποταμείθετο Theoc. 1. 100. Syn. Μεταμείβομαι, αμείβομαι,

ἄπἄμεί€ὄμαι, ἄπὄκρίνὄμαι. Πρόσαμέλγω, aut Dor. Πόταμέλγω, mulgeo

insuper: to milk besides. Πόταμέλξεται ες δύο πέλλας Theoc. 1. 26.

Πρὄσἄμύνω, ὕνῶ, insuper auxilior: to assist additionally. Προσαμύνομεν η και ουχί Β. 238. Syn. Προσεδηθέω, πρόσαρκέω, ἄμύνω.

Πρόσαμφίζω, f. ἴω (others say Πρόσαμφἴαω or -ἴέω, ἴω), insuper induo: to put on besides. Πρόσαμφιῶ τόδὶ στ δ' οίμως' ῶ πόνηρε αιβοῖ (vers. hipponact.) Eq. 891. Syn. Επαμφιέννυμι.

Πρόσαντέλλω, surgo insuper: to arise besides. Eur. Sup. 698. Syn. Επανατέλλω, ανατέλλω.

Προσάντης, εσς, δ, ή, arduus, adversus: steep, difficult, adverse. Orest. 781. Syn. Κάτάντης, ἄνάντης, δυσχέρης, ἔναντἴός, σκληρός.

Πρὄσἄπὄθάλλω, βἄλῶ, insuper abjicio: to throw away besides. Nub. 1258. Syn. Πρόσἄπόλ-

Πρόσ $\ddot{\alpha}$ πόλλυμ $\ddot{\iota}$, f. $\ddot{\delta}$ λ $\ddot{\epsilon}$ σω, insuper perdo: to destroy besides. Hipp. 1371. Syn. Προσδίαφθείρω.

Προσάπτω, et Προτιάπτω, ψω, adjungo: to join to. Med. 1379. Αχιλληϊ πρότιάπτω Ω. 110. Syn. Συνάπτω, προστίθημί, πρόσαρμόζω, ἔπἴβάλλω.

Πρόσαρκεω, εσω, auxilior : to assist. Καὶ τάχὺν πρόσαρκέσαι Hec. 850. Syn. see Πρόσαμύνω.

Πρόσαρμόζω, όσω, adapto: to fit, apply. Τῷ πρόσαρμόσω στόμα Herc. F. 484. Syn. Πρόσάγω, προσάπτω, προσθάλλω, εφαρμόζω.

Πρόσάρω, pf. m. άρηρά, applico: to apply, to Πρόσαρηρότα δαθμά ιδέσθαι Ε. 725. fit on. Syn. see Πρὄσάπτω.

Προσαυγάζω, specto; resplendeo: to behold;

to shine. Apoll. R. 1.1231.

Πρόσαυαίνομαι, areo: to be parched. P. V. 151. Syn. Ξηραίνδμαι.

Πρόσανδάω, alloquor: to address. μύθοισι προσαυδάν Pers. 159. Syn. Προσφθέγγόμαι, προσθρόξω, πρόσφημί, πρόσεῖπόν, πρόσξρξω, προσφωνέω, πρόσηγόρεω, πρόσαγόρεύω, προσμυθεόμαι, πρόσεννέπω.

Πρόσαύλειος, ου, ό, ή, villanus: rustic. Tàs

πρόσαυλείους τύχας Rhes. 269.

Πρόσαυλέω, Dor. Πόταυλέω, accino tibia: to play by way of accompaniment. Eccles. 892. Theoc. 6. 71. Syn. Πρὄσάδω, ἔπαυλέω.

Προσβαίνω, 2.a. ἔβην, accedo: to come to. Cycl. 701. Syn. Προσχωρέω, επίβαίνω, πότινίσ-

σόμαι, ἄφίκνξόμαι, ξφίκνξόμαι.

Προσβάλλω, ἄλῶ, admoveo; infligo; irruo: to apply; to inflict; to assail. Προσβάλωμεν εκ λόχου Phœn. 736. Syn. Επίβάλλω, πρόσαρω, πρόσαρμόζω, πρόσάπτω, προστίθημί, προσκρούω, **ĕ**πέρχŏμαι.

Πρόσβασίς, εως, ή, aditus: an approach. 'Ωs πρόσβασιν τωνδ' ορθίαν οίκων έχει Eur. El. 489.

Syn. Πρόσυδός, είσόδός.

Προσεϊάζομαι, insuper cogo: to force besides. Plut. 16. See Βία. Syn. Αναγκάζω, πρόσ-

Προσεϊβάζω, accedere facio: to move forward. Εῦ προσεϊεάζεις μ' αλλ' ἔτἔρα ποι σκεπτἔον Εq. 35. Syn. Πρόσαγω, πρόαγω.

Προσεϊέαω, transeo ad: to pass to. Av. 425. See above. Syn. Προσθαίνω.

Προσελέπω, Dor. Ποτίελέπω, ψω, adspicio: to look to, to see. Αισχύνδμαί σε προσθλέπειν Hec. 954. 'Ομμάσι τοις ορθοισι πότίθλεπεν Theoc. 5. 36. Syn. Απόβλέπω, προσόπτομαι, προσδέρκομαι, προσλεύσσω, προσοράω, προσόσσŏμαι.

 $\Pi \rho o \sigma \mathcal{E} \delta \lambda \dot{\eta}$, $\dot{\eta} s$, $\dot{\eta}$, adjectio; impetus; casus: an addition; attack; case. Eur. El. 829. Προσθήκη, συντυχία, ἔπίδρομὴ, ἔπίφορά.

Πρόσεορρός, ου, ό, ή, septentrionalis: looking towards the north. Ion 937. Syn. Böpeiös, αρκτϊκός.

Προσγέλαω, f. ασω, arrideo: to smile upon. Med. 1037. See Γ ξλάω.

Προσγίγνομαι, accedo: to be added to, belong to. Androm. 700. Syn. Πάραγίγνομαι, προσέρ-

Πρόσδεγμἄ, ἄτὄς, τὸ, receptio: a reception. Trach. 628. Syn. Ὑπόδοχὴ, αντίληψίς.

Προσδέρκομαι, 2. a. εδράκον, adspicio, inspicio: to look to or upon. P. V. 53. Syn. see Προσ- $6\lambda \tilde{\epsilon}\pi\omega$.

Πρόσδετός, ου, ό, ή, alligatus: bound to. Rhes. 303.

Προσδεύδμαι, aut Dor. Πότιδεύδμαι, opus habeo: to have need of. Ουδέν εγὼ τἦνω πότιδεύδμαι Theoc. 5. 63. Syn. Χράδμαι.

Προσδέχόμαι, et Πότιδέχόμαι, ξόμαι, admitto; expecto: to admit, receive; to expect. Phoen. 1720. Β. 137. ΕΥΝ. Ανάδεχόμαι, ϋπόδεχόμαι, εισδέχὄμαι, προσδόκαω.

Προσδέω, insuper indigeo: to require in ad-

dition. Herc. F. 90.

Προσδιαφθείρω, f. φθέρῶ, insuper perdo : to destroy besides. Προσδιαφθέρω ξυνών Philoct. 76. ŠΥΝ. Πρόσαπόλλυμι.

Προσδίδωμί, f. δώσω, insuper do: to give besides or to. Eq. 1222. See Δἴδωμἴ. Επίδίδωμί.

Προσδόκάω, expecto: to expect. Alcest. 1110. Syn. Κάραδὄκέω, προσδέχδμαι, ἄνἄμένω, ελπίζω.

Προσδόκητός, ου, δ , $\hat{\eta}$, expectatus: expected. P. V. 971

Προσδόρπιος, aut Ποτιδόρπιος, ου, ό, ή, ad cœnam utilis: useful for supper. "ὅτῖ οἱ πὅτῖδόρπιον είη ι. 249.

Προσεδαφίζω, solidum reddo; incrusto: to render firm; to inlay. Πρόσηδαφισται κοιλόγάστόρος κύκλου Sept. Th. 492. Syn. Εδαφίζω, κάταστρώννυμι.

Προσέδρεύω, adsideo; obsideo: to sit near; 'Η πρόσεδρεύων πυρά Orest. 397. to besiege. Syn. Επίμελεσμαι, προσμενω, πάρεζομαι, προσκάθίζω, παρέδρεύω.

Προσέδρία, as, ή, assiduitas: constant atten-'Η πρόσεδρία νόσον Orest. 298. Επϊμέλειά.

Πρόσεδρός, ου, δ, ή, assiduus: assiduous. Τότ' εκ πρόσέδρου λιγνύος διάστρόφον Trach. 796. SYN. Έφεδρος, επιμελής, συνεχής.

Πρόσείδω, et Πότείδω, 2. a. είδον, adspicio; med. similis sum: to look, see; midd. to look like. Βοστρύχοις πρόσείδεται Choeph. 172. Καί κέ μ' ίσως πότιδη Theoc. 3. 39. Syn. see Προσ-6λέπω.

Πρόσεικάζω, ἄσω, adsimulo; comparo: to liken; to compare. Eur. El. 559. Syn. Εικάζω, ἄπεικάζω, ὄμοιδω, πἄρἄβάλλω.

Πρόσείκω, adsimilis sum: to be like. Soph.

El. 618. Syn. Είκω, ἔοικά.

Πρόσειλέω, aut Πρότιειλέω, advolvo: to roll or drive towards. Από στράτοφιν πρότιειλείν Syn. Πρό ελαύνω, σύν ελαύνω, πρόδιώκω.

Πρόσειλός, ου, δ, ή, apricus: sunny. P. V. 460.

Πρόσειμί, advenio: to approach. Πρὄσειμῖ δωμά και βρέτας το σον θέά Eumen. 240. Syn. Πρόσέρχομαι, προσβαίνω, ἄφίκνἔομαι, ἔπίβαίνω.

Πρόσειμί, adsum, adjicior: to be present, to be added to. Orest. 755. SYN. Πάρειμί.

Πρόσείω, ante concutio: to shake first or forward. Helen. 444. Syn. Πρότείνω.

Πρόσεκτίλλω, ἴλῶ, simul evello: to pluck out

also. Αν. 287. Syn. Εκτίλλω, ψάλλω. Πρόσελκύω, f. ὕσω, et Πρόσέλκω, attraho; med. complector: to draw towards; mid. to embrace. Προσέλκυσαί νιν υστάτον θεωμένη Iph. A. 1451. Olymp. 6. 42. Syn. Εφέλκω, ἔπἄγω,

Πρόσεμβαίνω, 2. a. ἔνἔβην, super ingredior; insulto: to tread upon; to insult. Aj. 1348. Syn. Επεμβαίνω, ενάλλομαι, επεγγελάω, εφάλ-

Πρόσεμφερής, εσς, ό, ή, adsimilis: like. Eur. fr. Thes. 5. 13. Syn. Εμφέρης, όμοιος, αλίγκιος,

προσομοιός, ικέλος, παράπλήσιος.

Πρόσεννέπω, et inus. Πρόσέπω, 1. a. είπα et ἔειπά, 2. a. εῖπόν et ἔειπόν, Πρόσ ἔρἔω, Προσρἔω, adloquor: to address. Choeph. 104. Iph. T. 371. Vesp. 21. Alcest. 963. Syn. see Πρόσ-

Πρόσεξευρίσκω, Πρόσευρίσκω, 2. a. εῦρόν, insuper invenio: to discover besides, or something new. Eq. 1283. Soph. El. 1352. Syn. Avevρίσκω, εξευρίσκω.

Προσεπίορκεω, ήσω, insuper pejero: to be perjured besides. Lysist. 1238.

Προσεπιτέρπομαι, insuper delector: to be delighted besides. Ran. 232.

Πρόσεπω. See Πρόσεννεπω.

Πρόσεργάζομαι, ασόμαι, insuper facio, to do more. Herc. F. 1007. Syn. Επεργάζομαι.

Πρόσερεύγομαι, eructo: to dash against. O. 621. Syn. see Ερεύγω.

Προσέρεω. See Προσεννέπω.

Πρόσερίζω, aut Dor. Πότερίσδω, certo: to contend. Αυτόθε μοι πότερισδε Theoc. 5. 60.

Πρόσέρπω, Πόθέρπω, adrepo: to creep to, approach. P. V. 127. Theoc. 4. 48. Syn. Ěφ-SYN. Εφ-

έρπω, ἄνέρπω, πρόσέρχδμαι, πρόσειμι. Πρόσέρχδμαι, aut Dor. Πότέρχδμαι, 2. a. ηλ-

θου, Dor. ηνθου, et Προσικνέομαι, f. ίξομαι, advenio: to approach. Προσέρχεται γάρ Plut. 861. Ουδέν έφ' ήπαρ πρόσικνείται Again. 765. Syn. Πρόσειμι, πρόσέρπω, επέρχομαι, προσβαίνω, εγγίζω, προσμόλεω, εφίκνεόμαι, προσστείχω, προσπελάζω, πλησιάζω.

Πρόσευρίσκω. See Πρόσεξευρίσκω.

Πρόσεύχομαι, ξόμαι, precor: to pray to. Hipp. 115. Syn. Επεύχομαι, εύχομαι, δεόμαι, ικέτεύω,

λιπάρξω, αντίβολξω, λίσσομαι.

Πρόσεχω, Πρόσίσχω, et Προσχεθόμαι, intendo; appello: to direct to, keep upon; to land. Παίδες πρόσέσχον όμμ' Herc. F. 926. Orest. 356. Theoc. 25. 253. Syn. Προσβάλλω, πρόσἄγω, προσφέρω, πλησιάζω, εξοκέλλω.

Πρόσηγόρεω, adloquor: to address. Phoen. 1004. Syn. see Πρόσαυδαω.

Πρόσηγόρημα, ατός, τδ, adloquium: an address. Eur. Sup. 813. Syn. Πρόσφθεγμά, πρόσρησίς.

Πρόσήγορος, ου, ό, ή, qui adloquitur vel salutatur: one who addresses, or is addressed. Œ.R.

Πρόσήκω, aut Dor. Πόθήκω, pf. ηκά, pertineo, convenio: to belong, suit. Χρεία δε προσήκει Pers. 148. Syn. Κάθήκω, πρέπω, διάτείνομαι.

Πρόσημαι, Προσθακέω, Πρόσιζάνω, Πρόσίζω, et Προσκαθίζω, adsideo: to sit down at, near, or upon. Æsch. Sup. 388. Œ. C. 1166. Θακέω.) 'Ομμάσιν πρόσιζάνει Sept. Th. 693. Τῷ σῷ πρὄσίζειν ανδρἴ Androm. 227. Helen. 894. Syn. Πἄρέζομαι, πἄρημαι, πἄρίζω, πρόσέδρεύω.

Πρὄσημαίνω, ἄνῶ, ante significo; portendo: to signify or tell beforehand; to portend. Med. 723. Syn. Πρὄαγγέλλω, πρὄμηνὕω, πρὄἄγὄρεύω,

πρόθεσπίζω.

Πρόσηφός, aut Dor. Πόταφός, α, όν, orientalis: eastern. Καὶ το ποταφον το Λακίνιον Theoc. 4. 34. Syn. Έωϊσς, εωσς, ηώσς.

Προσθακέω. See Πρόσημαι.

Πρόσθ $\ddot{\epsilon}$, Πρόσθ $\ddot{\epsilon}$ ν, ante : before. Το \hat{v} πρόσθ $\ddot{\epsilon}$ Κάδμου Œ. R. 268. Στη δὲ πρόσθ' αυτοῦ Ε. 170. N. 66. Syn. Έμπροσθέν, πἄρὄς, πρῖν, πρόπαροιθέν, πρότου.

Προσθήκη, ης, ή; Πρόσθημα, ατός, τδ, additamentum: addition, aid. CE. R. 38. Eur. El. 192. Syn. Προσδόλη, επιφορά, επιδόσις.

Προσθιγγάνω, 2. a. ἔθἴγὄν, attingo: to touch. Iph. A. 339. Προσθίγω γένειἄδος Hec. 344. Syn. Προσψαύω, απτόμαι, αντίλάζυμαι, επίλαμβάι όμαι, ἔπιψαύω.

Πρόσθἴος, α, ον, anterior: front. Προσθίαν κἄθαρμόσας Rhes. 210.

Προσθόδομός, ov, qui pro ædibus stat, ædes defendens: standing before, defending a home. Choëph. 316.

Προσθρόξω, adloquor: to address. P. V. 617. Syn. see Πρόσαυδάω.

Πρόσιζάνω, Πρόσίζω. See Πρόσημαι. Πρόσϊκν εόμαι. See Πρόσ έρχομαι.

Πρόσίκτωρ, όρός, ό, supplex: a suppliant. Ουκ εμοίς προσίκτορες Eumen. 119. Syn. see Ίκἔτης.

Πρόσίπτημι, advolo: to fly to. Σχετλία πρόσ*έπτ*ἄτο P. V. 665.

Πρὄσίστημί, antesisto: to place before or near. Sept. Th. 120. Syn. Κάθίστημί.

Πρόσίσχω. See Πρόσέχω.

Προσκαθίζω. See Πρόσημαι.

Προσκαίω, f. καύσὄμαι, insuper incendo: to burn besides. Vesp. 933. Syn. see Επίκαίω.

Προσκάλεω, εσω, arcesso; in jus voco: to call to, ask assistance; to summon, go to law with. Προσκάλει σὄφώτ έρον Av. 1426. Κάλεω, επικάλεω, πάρακάλεω, πρόσάγω, πάραγ-

Προσκάρδιός, aut Dor. Πότικάρδιός, ου, δ, ή, in corde: at the heart. Φέρει ποτικάρδιον έλκος Bion. 1, 17.

Προσκάτατιθημί, f. θήσω, insuper depono: to put down besides. Nub. 1235. See Τίθημί. Syn. Κἄτἄτἴθημἴ.

Πρόσκειμαι, f. κείσδμαι, adjaceo; insto: to be adjacent to; to press or urge upon. Iph. T. 317. Syn. Έγκειμαι, επίκειμαι, παρίσταμαι, πρόσεγ-

Προσκέπτομαι, ψόμαι, ante contemplor; pro-

spicio alicui: to look at first; to have regard to. Androm. 256. Syn. Διασκέπτομαι, προνόξω, προσκόπεω, πρόλογίζομαι.

Προσκέφαλαιον, ου, το, pulvinar: a pillow. Καίτοι το δείνα προσκεφαλαιον ουκ έχεις Lysist. 926. Syn. Πρόσκρανον, ϋποκέφαλαιον.

Προσκηδής, ĕŏs, ὁ, ἡ, necessarius: allied, intimate. φ. 35. Syn. Οικείδς, επίτήδειδς.

Προσκιν εόμαι, ήσόμαι, admoveor: to move towards. Lysist. 227. See Κινέω. Syn. Προστί-

θέμαι, πρόσάγω, πρόσόμιλέω. Προσκλίνω, aut Dor. Πὄτίκλίνω, f. ἴνῶ, acclino: to incline towards. Καλή προσέκλινε κο-

ρώνη φ. 165. Syn. Επίκλίνω.

Προσκόπεω, Προσκόπεόμαι, prospicio, provideo: to look forward to, provide for. Herael. 471. Syn. Προσκέπτομαι, προβλέπω, προδράω, προμέλεταω, επιστρεφομαι, πορίζω.

Προσκόπτω, impingo, offendo: to strike against, stumble. Vesp. 275. Syn. Προσπαίω, ἔπορούω,

κάταφερόμαι.

Πρόσκρανον, aut Ποτίκρανον, ου, το, pulvinar: a pillow, a cushion. Έμβαλέ και πότικρανόν Theoc. 15. 3. Syn. Προσκέφαλαιον.

Ανύσας τί Προσκυλίω, advolvo: to roll to. προσκύλιε γ' οίμοι δείλαιος Vesp. 202. V. Κύλίω.

Προσκυνέω, ήσω, Προσκυω, υσω, veneror : to worship. Καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων υπ' ήθελες Troad. 1014. Προσκύσαι Β' ωσπερ Εξόν Philoct. 657. Syn. Κυνέω, προσεύχομαι, προσπίπτω.

Προσκύπτω, ψω, inclino me ad aliquid: to bend towards or forward. Vesp. 608. Syn.

Πρὄκύπτω, προσκλίνόμαι.

Προσκύρεω, ήσω, Προσκύρω, f. ρσω, consequor: to come to, meet with. Choëph. 11. Œ. R. 1299. See Κύρξω and Κύρω. Εφικνεόμαι, πρόσάγω, πάράγιγνόμαι.

Προσκύω. See Προσκύνξω.

Προσλάζυμαι, comprehendo: to lay hold of. Γεραΐας χειρός προσλαζυμέναι Hec. 64.

Προσλαμβάνω, f. λήψομαι, 2. a. ελάβον, insuper accipio: to receive or take besides. Προσλἄβεῖν τῆ ξυμφόρᾶ Iph. A. 1145. Syn. Ἐπίλαμβάνω.

Προσλέγω, aut Dor. Πὄτἴλέγω, insuper dico; adloquor: to say besides; to address. Τοίφ ποτιλέξατο μύθφ Theoc. 25. 192. Syn. see Πρόσαυδάω.

Προσλεύσσω, adspicio: to look at. Œ. R.

1376. Syn. see Πρυσελέπω.

Προσμανθάνω, 2. a. ἔμἄθὄν, addisco: to learn besides. Νή τον Δι' ήδομαί γε τουτί προσμάθών

Προσμάσσω, aut Dor. Πότιμάσσω, ξω, adjungo: to join or add to. Τον Πειραια πρόσξμαξεν Eq. 815. Syn. Προσπιέζω, προστίθημι,

Προσμένω, permaneo; expecto: to remain; to wait for. Œ. R. 847. SYN. Εμμένω, πάράμένω, διατέλεω, προσδόκαω, προσδέχομαι, πρόσ-

Προσμηχανάδμαι, artificiose adfigo: to fasten to with art. Sept. Th. 537. See Μηχανασμαι.

Προσμίγνυμι, f. μίξω, admisceo; accedo; confligo: to mingle; to approach; to engage. Philoct. 105. Syn. Επιμίγνυμι, υποδύσμαι, υποδέχόμαι, προσγίγνόμαι, προσβάλλω.

Προσμόλεω, inus. 2. a? εμόλον, accedo: to approach. Trach. 1111. Syn. see Πρόσέρχομαι. Προσμυθέδμαι, aut Πότιμυθέδμαι, et Πρότιμυθέδμαι, adloquor: to address. Κάτά καιρόν επος ποτιμυθήσαιτο Theoc. 25. 66. λ. 142. Syn. see Πρόσαυδάω.

Προσνέμω, attribuo: to assign, allot, enroll. Αν. 563. Syn. Νέμω, απόδιδωμί, προστάσσω, ανατιθέμαι.

Προσυήχω, adnato: to swim or float to. Theoc. Syn. Νήχομαι, κολυμβάω.

Προσνίσσόμαι, aut Πότινίσσόμαι, accedo: to

approach. Ουδ' όσ' ές Ορχομένον ποτινίσσεται 381. Syn. see Πρόσ έρχομαι.

Προσνωμάω, me moveo ad: to move towards. Philoct. 717. Syn. Νωμάω, προσέρπω.

Πρόσδδίον, ου, τδ, carmen quod canebatur in supplicationibus, maxime Apollinis: a solemn hymn. Av. 853.

Πρόσδδός, ου, δ, ή, aditus; supplicatio; proventus: approach; approach to an altar; produce, revenue. Alcest. 877. SYN. Eloodos. ξφόδός, ἄφιξίς, πάρουσία, εσφόρὰ, πόρός.

Πρόσδζω, aut Dor. Πότόσδω, redoleo: to smell. Γλυφάνοιο ποτόσδον Theoc. 1.28. Syn. Όζω,

ἄπόζω, οζαίνω.

Πρόσοιστέσε, α, ὄν, adferendus: must be brought or added to. Thesm. 1132.

Πρόσοίχομαι, proficiscor: to go. Pyth. 6. 4. Πρόσομαρτέω, comitor: to accompany. Theogn. 609. Syn. Πἄρὄμαρτέω, ὅμαρτέω, ἄκὅλουθέω, **ἔπόμαϊ, ὅπαδέω, σὕνόδοιπόρέω.**

Πρόσομιλέω, versor una : to associate with. Μοῦσἄ και ἡμῖν ἡ προσσμιλεί Med. 1081. Syn. Κἄθὄμιλέω, ὄμιλέω, συντυγχἄνω, σὔνειμἴ, συγγίγνόμαι, συμπέριφέρόμαι.

Πρόσομοιός, α, όν, assimilis: like. Av. 685. Syn. Όμοῖος, πἄρομοιος, ἄλίγκιος, προσεμφέρης, πρόσξοικώς, ξοικώς, πρόσφόρδς, προσφέρης, εμ- $\phi \tilde{\epsilon} \rho \dot{\eta} s$.

Πρόσόπτομαι, et Πρόσοραω, Dor. Ποθόρημι, et Πρότιόσσομαι, adspicio: to look upon. Alcest. 209. 885. Theoc. 6. 22. Ή σ' εῦ γιγνώσκων πρότιόσσόμαι Χ. 356. Steph. in Thesaur citat et πόθόραω ex Epigr. Syn. see Προσθλέπω.

Πρόσδραω. See above.

Πρόσουδίζω, ἴσω, adfligo: to dash against. Σφ πρόσουδίσας πέδω Iph. A. 1151.

Πρόσουρεω, mingo: to make water on. Πρόσ-

ουρήσαντα τη τραγωδία Ran. 95.

Πρόσουρός, ου, ό, ή, vicinus (vid. Brunck. in l. c.): a neighbour. "Ιν' αυτός ην πρόσουρός ουκ έχων βάσιν Philoct. 691. Syn. Γείτων, δμόρος, πρόσοικός, ο εγγύς, πλησιόχωρος, αστυγείτων.

Πρόσδφείλω, insuper debeo: to owe besides.

Ran. 1133.

Πρόσοψίς, έως, ή, adspectus: sight, look, presence. Helen. 635. Syn. Όψις, πρόσωπόν, Ερ. Ἡδεῖά, ἄθλία, πάνυστάτη, σκύθξαμά. $\theta \rho \omega \pi \delta s$.

Πρόσπαιος, ου, δ, ή, (1) contra feriens: striking against; (2) recens: recent. Γ ἔνοιτ' ἄν ει πρόσπαια μή τύχοι κακά Agam. 338. Syn. Πρόσφάτος, νέος, νέοχμος, αιφνίδιος, ποταίνιος, νέ-

Προσπαίω, σω, contra ferio: to strike against. Antig. 855. Syn. Επίπαίω, προσθάλλω, προσ-

Προσπάλαίω, contra luctor: to struggle ngainst, wrestle with. Isth. 4. 90. See Πάλαίω. Syn. Αντίπάλαίω, εναντίδομαι, αντάγωνίζομαι, αντίβαίνω, αντέρείδω, ἄθλεύω.

Προσπασσάλεύω, Προσπαττάλεύω, clavis adfigo: to nail to. "Ωσπερ κότινω προσπαττάλεύσω τουτωί Plut. 943. Syn. Προσπήγνυμί.

Προσπέλάζω, Προσπλάζω, Προσπίλνημί, appropinquare facio; appropinquo: to cause to ἔφίστημι, προσέρχομαι, γειτνιάζω.

Προσπέμπω, insuper mitto aut ad: to send besides, or to. Εq. 473. Syn. Επίπέμπω, ἔπι-

Προσπέρδω, 2. a. ἔπαρδὔν, pedo contra: to break wind at. Ran. 1074. Syn. Κἄτἄπέρδω.

Προσπήγνυμι, f. πήξω, adfigo: to fasten. 'Η προσπηγνύναι Eur. fr. Scir. 2. 1. Syn. Προσπασσάλεύω, πρόσάπτω, πρόσερείδω, εμπεδόω.

Προσπηχύνδμαι, ulnis amplector: to embrace. Έταραι προσέπηχύναντο Call. 1. 46. Syn. Εναγκάλίζομαι, περίπλεκω, προσπτύσσω.

Προσπίέζω, ἴέσω, insuper premo: to press besides. Καὶ προσπιέζει χρημάτων ἄχηνια Choëph.

Προσπίλνημί. See Προσπελάζω.

Προσπίπτω, 2. a. ἔπἔσον, Προσπίτνεω, 2. a. ĕπἴτνὄν, accido ad; occurro; adorior: to fall down before; meet; to fall on, attack. 139. Helen. 64. Syn. Πἄρἄπίπτω, ἴκἔτεύω, εισπίπτω, ἔπορούω, ἔπιτυγχανω, προστυγχανω.

Προσπλάζω. See Προσπελάζω.

Πρόσπλαστός, ου, ό, ή, qui adiri potest: acssible. P. V. 741. Syn. Πρόσηνής, προσcessible. **βάτ**ος, προσίτος, ευπροσοδος.

Προσπνέω, poët. Προσπνείω, f. εύσω, adflo: to breathe upon. 'Ως ήδυ μοι πρόσέπνευσε χοιρείων κρέων Ran. 340. Theoc. 17. 52. Syn. Ěπί-

Προσποίεω, Προσποιεσμαι, vindico; acquiro; simulo: to claim; to gain; to pretend. Προσποιή των χρημάτων Éccles. 871. Syn. Πέρι-ποίέδμαι, αυτέχδμαι, προσπλάσσω, προστίθημί, προθάλλδμαι, σχηματίζόμαι, σκήπτομαι.

Προσπόλεω, famulor: to be a servant, attend upon. Troad. 266. Syn. Αμφιπόλεω, υπηρέτεω. Πρόσπόλος, ου, ό, ή, famulus: a servant. rest. 622. Syn. Αμφϊπόλος, θέραπων, πρό-

Orest. 622. πόλος, θεράπαινά, δμώς.

Προσπόρπατός, οῦ, ὁ, ἡ, fibula adnexus, adfixus: fastened. Οίφ δεσμῷ προσπόρπατος P. V.

Προσπταίω, impingo; erro: to strike against, stumble; to err. Plut. 121. Syn. Πταίω, προσπίπτω, ἄμαρτἄνω, αμπλάκξω.

Πρόσπτυγμά, ἄτὄς, τδ, amplexus: an embrace. Troad. 784. Syn. Περίπλοκη, άσπασμα, περί-€ὄλὴ, ασπασμός.

Προσπτύσσω, Προσπτύσσομαι, amplector: to embrace, salute. Phœn. 1685. Ŝyn. Πέρίπτύσσω, ασπάζομαι, περίπλεκω, αγκάζομαι.

Προσραίνω, adspergo: to sprinkle. Eccles. Syn. Διαρβαίνω, επιρβαίνω, προσπάσσω, προσβάλλω.

Προσρέω, i. q. Πρόσεννέπω, q. v.

Προσρήγνυμί, ρήξω, insuper frango: to break besides. Πρός δ' άμφω ρηξέ τενοντε Ε. 307. SYN. Διαρφήγνυμι, κάταρφήγνυμι.

Πρόσρησϊς, έως, ἡ, salutatio: an address, salutation. Helen. 1165. Syn. Πρόσφθεγμά, πρόσηγόρημα, προσηγόρία, άσπασμα, προσφώ-

Προσσαίνω, adulor, delecto; detrecto: flatter, delight; to decline. Hipp. 866. Σαίνω, Βέλγω, κδλάκεύω, ευφραίνω, Βωπεύω.

Προσσέβω, colo præterea: to honour besides. Sept. Th. 1025.

Προσστάζω, aut Πότιστάζω, ξω, adstillo: to drop into. Pyth. 4. 244.

Προσστείχω, 2. a. έστιχον, accedo: to go to. Προσέστιχε μακρον 'Ολυμπον υ. 73. Syn. see Πρόσ έρχομαι.

Πρόσσω, poët. pro Πρόσω, q. v.

Προστάλαιπωρέω, adhuc duro: to endure still. Καὶ προστάλαιπωρήσάτ' Lysist. 767.

Προστάσία, as, ή, imperium: presidency. Πολλῶν προστάσιη Call. Ep. 41. 4. Syn. Προσδρία. Προστάσσω, aut Προστάστω, ξω, impero: to

enjoin, command. Eur. Sup. 196. Syn. Δἴα-τάσσω, συντάσσω, ἔπιστέλλω, εντέλλω, ἔπισκήπτω.

Προστάτέω, præsum ; tueor : to preside over ; to defend. Heracl. 207. See Προστάτης. Syn.

Πρδίστημί, πρόηγεσμαι, αμύνω.

Προστάτήριος, α, ον, tutelaris: tutelary. Δείμα προστάτήριον Agam. 949. See below.

Προστάτης, ου, δ, præpositus, præses; supplex: a leader, president; a suppliant. Προστάτῶν φηλούμενοι Eur. Sup. 254. Syn. Πρόδικός. ϊκέτης.

Προστείχω, antevenio: to advance. Œ. R. 79. Προστέλλομαι, mittor: to be sent forward. Sept. Th. 411.

Προστένω, ante gemo: to lament previously. Agam. 244. Syn. Επιστένω.

Πρόστερνός, ου, ό, ή, ante pectus adpositus:

before the breast. Choëph, 27.

Προστέρπω, aut Πὄτἴτέρπω, oblecto: to delight, charm. Αλλά σε μεν θεράπων ποτίτερπετώ O. 401. Syn. Επίτέρπω, πρόσηγόρεω.

Προστήκω, ξω, adhæreo: to stick.

838. Syn. Πρόσκειμαι.

Προστίθημί, f. θήσω, adjicio: to add to. Προστίθεις εμφ τεκνφ Eur. Sup. 27. Syn. Επίτιθημί, ἔπἴβάλλω, προσάπτω, προσφἔρω.

Προστίλαω, stercore inquino: to daub.

'φθαλμώ μου πρŏσ ἔτίλησ' Nub. 411.

Προστομίον, ου, τδ, ostium: the mouth of a river. Νάιον αρθέντ' από προστομίων Æsch. Sup. 3. Syn. Στόμα, στόμισν, πρόχοή. Ερ. Λεπτό-

Προστρέπω, oro: to pray, entreat. Eur. Sup. 1205. Syn. ἴκἔτεύω, σἔβὄμαι, πρὄσεύχὄμαι.

Προστρέχω, 2. a. έδραμον, accurro; consequi conor: to run towards; to try to win. Thesm.

Προστρίβομαι, infligo; imprimo, affigo: to inflict; to stamp, affix. Eumen. 238. See Tpisw. Syn. Παράτρίδω, επίδάλλω.

Πρόστριμμά, ἄτός, τὸ, attritio; trames; a rub-

bing; a track. Agam. 403.

Προστρόπαιόs, ου, ό, quem supplicamus; vindex; supplex: addressed in prayer; avenging; suppliant. Τον προστρόπαιον τόν τε γενναΐον κάλειν Heracl. 1015. Syn. Πρόστροπος, ικέτης.

Προστρόπη, ηs, η, supplicatio: a petition, supplication. Œ. C. 558. Syn. Ἰκέσια, απότροπη, κάταρα, αγός.

Πρόστροπός, ου, ό, ή, supplex: suppliant. Œ. R. 41. Syn. Προστρόπαιός, ἴκ ἔτης, πρόσίκτωρ.

Προστυγχάνω, 2. a. ἔτὔχὄν, occurro, consequor: to meet with, obtain. Τἄ προστὕχόντα ξενία ξυμφοράν μάθών Alcest. 770. The neuter participle is used in the sense of obvium, "chance," or, "which casually occur," as in the passage quoted. Syn. Επίτυγχάνω, επίλαμβάνω, συμβαίνω, προσπίπτω.

Πρόσφαγμά, άτός, τὸ, victima: a victim. Alcest.

861. Syn. Σφάγιον, ιέρειον, θυμά, θύσια. Ερ. Φίλον, ανοσίον.

Προσφά(ω, ξω, macto ante: to sacrifice before.Helen. 1254.

 $\Pi \rho \delta \sigma \phi \breve{\alpha} \tau \breve{\sigma} s$, σv , δ , $\dot{\eta}$, recens: recent, new. Καλ πρόσφατός εν μεγαροισι Ω. 757. Syn. see Πρόσ-

Προσφέρης, έσς, similis: like. Helen. 558. Syn. Εμφέρης, όμοιδς, πρόσομοιδς, πρόσεμφέρης,

αλίγκισς, πρόσφορος.

Προσφέρω, οίσω, affero; adhibeo; efficio: to bring to; to apply; to cause. Phœn. 498. Syn. Επίφερω, εισκομίζω, προσάγω, πάρεχω, παραφόρξω.

Πρόσφημί, Προσφθέγγομαι, adloquor: to address. Τόνδ' ἄπομειβομένος προσέφη A. 84. Œ. C. 122. Syn. see Πρόσαυδαω.

Προσφθέγγομαι. See above.

Πρόσφθεγμά, ἄτὄς, τὸ, adloquium: an address, salutation. Orest. 75. Syn. Πρόσρησις. "Υστάτον, χρονίον, φίλον, άθλιον, λοίσθίον.

Πρόσφθεγκτός, ου, ό, ή, dignus quem adloquaris: fit to be addressed. Philoct. 1067.

Προσφθείρομαι, depereo: to be undone. Eccles. 248. Syn. Επζμαίνομαι.

 $\Pi \rho \delta \sigma \phi \theta \sigma \gamma \gamma \delta s$, σv , δ , δ , salutatorius: saluting. Pers. 158.

Προσφίλεια, ας, ή, amicitia, benevolentia: friendship, kindness. Sept. Th. 511. A est brevis, utin δυσμένεια. Syn. Φίλια, φίλυτης, φίλοφροσύνη.

Προσφίλης, εσs, gratus, amicus: grateful, friendly. Προσφίλής γ' απόλλυσαι Hipp. 1396. Syn. Φίλος, άγαπητος, ευμένης, φίλητος, ποθητος.

Προσφίλωs, amice, grate: in a friendly or agreeable manner. Προσφίλως αυτή δόκει Soph. ΕΙ. 442. Syn. Ευμένως, φιλόφρονως.

Προσφορά, as, ή, commodum: advantage. Προσφόρα δηλώσεται Œ. C. 581. Syn. Προσθήκη, πρόσόδος.

Προσφόρημα, ατός, τὸ, ferculum; cibus: a

dish: food. Eur. El. 423.

Πρόσφορος, ου, δ, ή, commodus, aptus, similis: convenient, fit, proper, suitable, like. 149. Syn. Καίρισς, επιτήδεισς, χρήσιμος, ικάνος, προσφέρής.

Προσφύηs, εσs, adhærens, aptus: growing or clinging to, fit. Προσφύε' εξ αυτής τ. 58. Syn.

Πρόσφορος, εγγενής.

Προσφύω, ύσω, adhærere facio; concilio; confirmo: to cause to grow or cling to; to attach; to confirm. Æsch. Sup. 284. See Φύω. Syn. Πρόσ εχόμαι, ἄπόδείκνυμι, πάράφύω, προσφερόμαι.

Προσφωνέω, adloquor: to address. φωνείν φίλους Med. 662. Syn. see Πρόσανδάω.

Προσφωνήεις, aut Πότιφωνήεις, εσσά, έν, loquens: speaking. Πότιφωνήεις τε γένοιο ι. 456. SYN. Αυδήεις, φωνήεις.

Προσφώνημα, άτος, το, adlocutio: an address.

Alcest. 1163. Syn. see Πρόσρησϊς. Προσχαίνω, hianti ore edo: to utter with open

mouth or loudly. Agam. 893. Προσχέθδμαι. See Πρόσέχω.

Πρόσχημα, ατός, τδ, species, prætextus; de- cus: a show, appearance, pretext; ornament.
 Ran. 913. Syn. Σχημά, είδος, πρόφάσϊς, σκηψίς, πρόκαλυμμα.

Προσχρήζω, insuper peto: to ask besides. V. 662. Syn. Βούλυμαι, χρήζω, προσαιτέω. Πρόσχωμἄ, ἄτὄς, τὸ, agger: alluvial earth, mound. P. V. 872. Syn. see Χῶμἄ.

Προσχωρέω, progredior; vicinus sum; obsequor: to proceed; to join on with; to conform to. Προσχωρείν λόγοις Philoct. 964. Syn. Πρόσ έρχομαι, ύπείκω, ύπἄκούω.

Πρόσχωρός, ου, ό, ή, adjacens: neighbouring, adjacent. Œ. C. 493. Syn. Γείτων, πλησίδ-

χωρός, πρόσουρός.

Πρόσω, poët. Πρόσσω, ultra, longe: onwards, forward, beyond, far. Sept. Th. 999. r. 109.

Πρόσ ϕ δόs, $ο\hat{v}$, δ , $\dot{\eta}$, (1) consonus: in concert with; (2) accentor: one who accompanies in singing. Phœn. 1513. Syn. Ξὔνφδος, ξύμφωνος.

Πρόσωθέν, e longinquo: from or at a distance.

Hipp. 101. Syn. see ' $\Lambda \pi \omega \theta \tilde{\epsilon} \nu$.

Πρόσωπόν, ου, τὸ, vultus: the face, countenance. Hec. 343. Syn. Πρόσοψίς, βλέμμα, ώψ. Ερ. Ξύνηρέφες, ευγένες, καλόν, ευφύες, στύγνον, γελών, ανθήλιον, λευκον, ήδυ, δυστύχες, ν ἔἄρον, βλοσύρον, χἄρι ἔν, ἱμερτον, τηλαυγές, αμβρόσιον, άγλαον, έρατεινον, φαιδρόν, μειλιχίον, γλὔκ ἔρὄν.

Πρόσωτάτος, η, ον, qui longissime ante est:

very far before. Aj. 742.

Πρόσωφελέω, adjuvo: to assist besides. Alcest. 42. Syn. Επωφέλεω, επάμύνω, πρόσ- ἄμύνω, προσδόηθεω, επάρηγω.

Πρόσωφέλημα, άτος, το, subsidium insuper: additional assistance. Med. 611. Syn. Ωφέ-

λησίς, ἄρωγή.

Πρόταινί, adv. et præp., recenter; ante: newly; before. 'Υμᾶς δε βάντας χρη πρόταινι ταξεων Rhes. 524. Hoc loco νι in πρόταινι est brevis ex Porsoni canone. Vox rarissima est, ait Musgr., et vix alibi exstans.

Πρόταρθέω, timore ante corripior: to be previously alarmed. Herc. F. 963. SYN. Профо-

€ёбиаг.

Πρότάσσω, aut Πρότάττω, ξω, præstituo : to prescribe, to order previously. Æsch. Sup. 842. Syn. Πρόκαθίστημι, πρότιθημι.

Πρότείνω, porrigo: to stretch out, offer. Bacch. 234. Syn. Εκτείνω, παράτείνω, πρό-

ξάλλω, προσφξρω.

Πρότελεια, ων, τα, sacrificia antenuptialia: antenuptial sacrifices, preludes. Πρότελεια δ' ήδη παιδός έσφαξας Εξά Ιρh. Α. 718. SYN. Ai πρό γάμου θύσιαι.

Πρότελίζω, initio: to initiate. Iph. A. 433. Syn. Τέλεω, μύεω, παιδεύω, εκδίδάσκω.

Πρότέμνω, 2. a. ĕτἄμὄν, proscindo: to cut, plough. Apoll. 3. 1386.

Πρότενής, εσs, extensus: stretched out. Apoll. 1.756.

Πρότενθεύω, prægusto: to taste before others, to be gluttonous. Διά τοῦτο προὐτένθευσάν Nub. 1202. Syn. Πρόλαμβάνω.

Πρότένθης, ου, δ, helluo: a glutton. Nub. 1202. Syn. Λίχνδς, ἄκρἄτής.

Πρότ ξρηγ ξνης, ξός, prius natus: born before, more ancient. Apoll. 4. 268. Syn. see Πρόγεννήτωρ.

Πρότερός, α, όν, prior: former, before, previous, preferable. Orest. 481.

Πρότ $\tilde{\epsilon}$ ρω, Πρότ $\tilde{\epsilon}$ ρωσ $\tilde{\epsilon}$, longius : further. Γ. 400.

Apoll. 1. 306. Syn. Πορδωτέρω, μάκροτέρω. Πρότεύχόμαι, ante fio: to be done before. Αλλά τά μὲν πρότετύχθαι Τ. 65. Syn. Πρόγίγνομαι.

Πρότιάπτω. See Πρόσάπτω.

Πρότιάων, ὄνός, δ, Protiaon. Αντίνόω Πρότιάονος υίξι Ο. 455.

Πρότἴειλ εω. See Πρόσειλέω.

Πρότιθημι, f. θήσω, propono: to place before, propose. Προύθηκας λόγων Med. 546. Syn. Ανατίθημί, πρότάσσω, πρότείνω,

πρὔβάλλω, πρὄφἔρω.

Πρότιμαω, ήσω, Πρότίω, ίσω, præfero: to honour before, to prefer. Ουδέν πρότιμᾶ μηχάνήσασθαι τέκνοις Med. 344. Τον μέν προτίσας τον δ' ατιμάσας έχει Antig. 22. Syn. Προκρίνω, εκλέγομαι, πρότιθημι, έπιστρέφομαι.

Πρότζωνθέδμαι. See Προσμυθέδμαι. Πρότζόσσόμαι. See Πρόσόπτομαι.

Πρότμησϊς, εως, ή, umbilicus: the navel. Δουρί κάτὰ πρότμησίν Λ. 424. Syn. Όμφαλός. Πρότονός, ου, ό, rudens: a cable. Hec. 112. SYN. see Kalws.

Πρότρεπω, adhortor: to exhort, encourage. Œ. R. 1446. Syn. Πρόκαλξόμαι, πάρακαλξω,

ἔπείγω, μἔτάτρἔπόμαι.

Πρότροπάδην, concitato cursu: precipitately. Προτρϋπάδην φοθέοντο Ε. 700. Ερ. Προθύμως.

Πρότρυγητήρ, ήρος, ό, provindemiator: the name of a bright star on the right wing of the Virgin. Δεξίτέρη πτέρυγι πρότρυγητηρ δ' αυτέ κάλεῖται Arat. 137.

Πρότύπτω, ante verbero; prorumpo; appello: to strike before; to push forward, to burst forth; to land. Apoll. 1. 953. Syn. Προσάλλω, προκρούω, πρὄκόπτω.

Προύμνυμι. See Πρόόμνυμι.

Προθυνέπω, prædico: to say before. Med.

Προυξεπίσταμαι. See Προεξεπ. Προυξέρευναω. See Πρόεξέρ. Προύξερευνητής. See Πρόεξερ. Προύξεφίεμαι. See Πρόεξεφ.

Προὖπτός, contr. a Πρόοπτός, q. v. Προυργιαίτερος, α, ον, potior: more advan-

tageous. Τῶνδε προυργιαίτερα Lysist. 20. Προύργου, contr. a πρό έργου, utiliter: profitably, expediently. Τι των προύργου ποείν Plut.

623.: something useful. Προὐφείλω. See Πρὄὄφείλω. Πρόφαίνω, præmonstro; præluceo: to show before; to shine forth, appear. O. 378. SYN. Επίφαίνω, περιστίλεω, προδείκνυμι.

Πρόφαντός, ου, ό, ή, conspicuus: conspicuous. Olymp. 1. 187. Syn. Επίσημος, απόθλεπτος.

Πρόφασίζομαι, prætendo; culpo: to urge as a pretence; to blame. Lysist. 756. See below. Syn. Αιτιαόμαι, σκήπτομαι, πρόφασιν ποίοθμαι.

Πρόφασίς, έως, ή, prætextus, causa: a pretext, reason. Τίς γάρ πυραίθειν πρόφασις Αργείων στράτόν Rhes. 78. Syn. Σκηψίς, αιτία, αφορμή, προχάνή.

Πρόφατός, ου, δ, ή, pronuntiatus: pronounced.

Εν Νέμέα πρόφατον Olymp. 8. 21.

Πρόφερης, εσς, inus.; cujus compar. πρόφερέστερος, superl. προφερέστατος et προφέρτατος, η, δν, præstans: distinguished. Ει ἔτι σῆς ψύχης πρόφερεστερου Apoll. 3. 730. Πρόφερτάτος, Œ. C.1531. Syn. see Έξοχος.

Πρόφερω, οίσω, profero; objicio; antecello: to bring forward; to upbraid with; to excel. Med. 1088. Syn. Εκφέρω, προβάλλω, πρόαιρεόμαι, πρότρεπω, όνειδίζω, πρόεχω, διάφερω.

Πρόφεύγω, profugio: to flee forward, escape.

Ζ. 502. ΒΥΝ. Φεύγω, ἄπὄφεύγω.

Πρόφητεύω, prædico: to predict. Ion 372. Sen. Πρόφημι, πρόθεσπίζω, θεσπίψδεω.

Πρόφήτης, ου, ό; Πρόφητίς, ίδός, ή, propheta: Pros. Lex.

a prophet. Aves 972. Ion 42. Syn. Μάντις. μαντιπόλος, χρησμωδός, θεοπρόπος, χρησμολόγος, θέσπις, υποφήτης. Εν. Ίξρος, ετήτυμος, τιμίος.

Προφθάνω, aut Πρόφθημί, prævenio: to be beforehand with, to get the start. Λόγχην ενώμα στόματι προφθηναι δέλων Phœn. 1400. Syn. Φθἄνω.

Πρόφοσετόμαι, ante metuo: to fear before. Æsch. Sup. 1053. Syn. Πρόταρθέω, φόθεσμαι, δειμαίνω, δείδω.

Πρόφορεόμαι, ultro citroque cursito: to run up and down. Av. 4.

Πρόφοωσδέ, in lucem: forward, to the light. Π. 188.

Πρόφράζω, ἄσω, prænuntio: to tell before. Πρόπεφραδμενά πολλά Hes. Op. 2. 273. Syn. Πρόαγγέλλω, πρόλέγω, πρόσημαίνω.

Πρόφρασσά. See Πρόφρων.

Πρόφρονέως, Πρόφρονως, lubenter: willingly, zealously. Προφρόντως ρύοισθέ P. 224. Eumen. Syn. Προθύμως, ευμενώς.

Πρόφρων, όνός, fem. Πρόφρασσά, ης, benevolus, lubens: kind, zealous, willing. Χαῖρἔ πρὄφρων σε χθὄνϊός δ' Έρμῆς Alcest. 759. "ὅτἔ οἱ πρόφρασσά πάρέστης Κ. 290. Syn. Ευμένης, πρόθυμός, εύνδός, φιλίός.

Πρὄφὔλάσσω, aut Πρὄφὔλάττω, ξω, pro statione excubias ago: to guard in front of. Zol de ριγοῦν και προφυλάττειν Acharn. 1146. Syn.

Διαφυλάσσω, προσκόπεω.

Πρόφυρὰω, ante misceo vel præparo : to mingle or to prepare before. Πρόπεφύραται λό-γός είς μοι Αν. 462. Syn. Ευτρέπίζω.

Πρόφυτεύω, ante genero: to generate or form before. Δεινάν δεινως προφύτεύσαντες Soph. El.

198. Syn. Προσκέπτομαι.

Πρόφυμί, nascor ante: to be born or be before. Ος προύφυ πάτήρ Aj. 1291. See Φῦμῖ. SYN. Προγίγνομαι.

Πρόφωνεω, prædico, præmoneo: to tell beforehand, threaten. Œ. R. 223. Syn. see Προλέγω.

Πρόχαίρω, gaudium præcipio (vid. Blomf. Gloss. in l. c.): to rejoice beforehand. Agam.

Πρόχαλκεύω, procudo: to forge, make. Choëph. 636. Syn. Χαλκεύω.

Πρόχανη, η̂s, η΄, prætextus: a pretext. Ěπλ προχανηροίν ἔφοίτα Call. fr. 26. l. Προφέτατος,

Œ. C. 1531. Syn. see Πρόφἄσἴs.

Πρόχειρίζω, promo: to bring forth. ρἴοῦμαι κὰξἔτἄσω τὴν ουσἴαν Eccles. 729. Syn. Πρόφερω, ἄνἄφαίνω, ευτρεπίζω.

Πρόχειρός, ου, ό, ή, ad manum, promptus: handy, ready. Heracl. 726. Syn. "Ετοιμός, ευ-

χερης, επιδέξισς, δεξίσς.

Πρόχεω, f. υσω, profundo: to pour forth. Es πεδίου πρόχεουτό Β. 465. Πλήρη πρόχυθείσαν Eur. Fr. incert. 155. 5. Syn. Εκχέω, εκπέμπω.

Πρόχνυ, funditus: utterly. Πρόχ πολλών ανδρών ξ. 69. Syn. Παντέλώς. Πρόχνὔ ἔπεὶ

Προχύη, $\hat{\eta}$ s, $\hat{\eta}$ s, ostium fluvii; profluxus: the mouth of a river; flood. Είτ ἀρὰ Νείλου προσ χδαις τδάτων Nub. 272. Ερ. Αργύρξα, δρό-

Πρόχδός, aut Πρόχους, ου, ή, aqualis: an ewer, basin. a. 136. Habemus quidem in Nub. 272. χρυσέοις (dissyll.) ἄρὔτεσθε πρόχουσιν; ubi H. Steph. ait: " Dici aiunt et πρόχους alia declinatione, habens sc. gen. casum πρόχουντος; ubi nota etiam genus masculinum." Brunck tamen legit h. l. χρυσέης, quem vide.

Πρόχορεύω, præsilio: to dance on. Phœn. Syn. Χόρεύω, ἄνἄχὄρεύω.

Πρόχους. See Πρόχοδς. Πρόχρίω, ίσω, ante inungo: to anoint previously. Της οιός φ προύχριον ες μέσην φλόγα Trach. 698.

Πρὄχυσις, εως, ή, alluvio: a heaping up, a mound. Ασσύριης πρόχυσιν χθόνος Apoll. 2.

966. Syn. Xωμά.

Πρόχυτης, ου, δ, mola salsa: a salt cake. Πρόχυταις κάθαρσιοισί Iph. A. 1471. Syn. see Ουλόχυται.

Προχυτός, ή, ον, projectus: projecting. Πέ-

τρησι πρόχυτησιν Hom. Apoll. 383.

Πρόχωρέω, procedo, succedo: to proceed, succeed. Phœn. 1281. Syn. see Πρὔέρχὔμαι.

Πρύλης, ĕŏs, ό, miles pedes: a foot soldier. 'Ηγξμόνα πρύλξων Αντήνδρός αγλάδν υίδν Ο. 517. Ερ. Πεζός.

Πρύλἴς, $\check{\epsilon}\omega s$, $\check{\eta}$, saltatio armata: a dance of Οῦλὰ δἔ Κούρητές γἔ πἔρὶ πρὔλἴν ωρsoldiers. χήσαντο Call. 1. 82.

Πρύμνα, ης, et antiq. πρύμνηθεν, ή, puppis: the stern or poop of a ship. Sept. Th. 2

Πρυμναίος, Πρυμνήσιος, et Πρυμνητής, ου, ad puppim pertinens: belonging to the poop or stern. Πρυμναΐα νέως άπο πείσματ' έκοψεν Apoll. 4. 208. Herc. F. 477. Med. 768. Πρυμνήσιον is also used as a substantive, σχοινίον being understood, and denotes the cable astern, by which the ship is moored: see Damm. in v.

Πρυμνός, η, όν, gen. antiq. πρυμνόθεν, extremus, postremus: the last, hindermost. N. 532.

Syn. Πυμάτος, έσχατυς.

Πρυμνοῦχος, ου, δ, ή, puppes tenens: ship-

detaining. Eur. El. 1022.

Πρυμνώρεια, as, ή, radix montis: the foot of a mountain. E. 307.

Πρὔτἄνεῖἄ, ων, τὰ, pecunia quam deponebant actor et reus judicio disceptaturi : bail money. Πρυτάνεῖὰ μεταλλ' ἄγορὰς λιμένας Vesp. 659.

Πρυτάνειον, ου, το, locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant (vid. Potter. An-Σίτησϊν αυτόν εν tiq. lib. 1.): the Prytaneum. Πρυτάνείω λαμβάνειν Ran. 764.

Πρὔτἄνεύω, (1) senator sum apud Athenienses: to be one of the Prytanes; (2) præsum: to command, to rule. Acharn. 60. See above. Syn. Ευθύνω, δίοικεω, επιστάτεω, βάσιλεύω, τάμιεύω.

Πρυτάνις, εως, ό, (1) senator Atheniensis ex numero 500: one of the senate of 500 at Athens; (2) summus magistratus: a prince; (3) P. N. (see E. 678.): Prytanis. Troad. 1279. See Πρυ-τάνείον. Syn. Αρχων, βάσιλευς, προστάτης, έξαρχός.

Πρώ. See Πρωϊ.

Πρώην, Dor. Πράν, et Πρώϊζα, nuper, olim: lately, formerly. Τον συ πρώην κτεῖνας Ω. 500. Πράν ποκά τον χαριεντά Theoc. 2. 115. Χθιζά τε καὶ πρώϊζ' ὄτ' ες Αυλίδα Β. 303. Syn. Αρτίως, νέωστί.

Πρωθήθης, ov, puber: youthful, young. α.

431. Syn. Εφηβός, νέός, ακμάζων.

Πρωϊ, et Attic. Πρ $\dot{\phi}$, mane; tempestive: in the morning; early. Πρωϊ δ' $\ddot{\nu}$ π ηοῖοι Σ. 303. Vesp. 404. "Πρωὶ dissyllabum non agnoscit Atticus sermo, nec semel quidem apud Comicum occurrit." Brunck, Lysist. 612. S Ruhnken. Timæ. p. 160. Syn. Έωθεν.

Πρώϊζά. See Πρώην.

Πρώϊός. See Πρώμός.

Πρωκτίζω. See Εξύπισθόπρωκτίζω.

Πρωκτός, οῦ, δ, podex: the posteriors. 152. SYN. Πυγή. Πρωκτόπεντετηρίς, ίδος, ή, quinque anni (vid.

Meurs. in Græc. Fer.): five years. Pax 876. Πρωκτότηρέω, nates specto; custodio: to watch

the posteriors; to watch. Eq. 878.

Πρώμος, Πρώϊος, Πρώος, α, ον, matutinus, tempestivus: in the morning, early. "Αττά μή 'στί πρώμα Vesp. 264. Sed alii legunt Πρώα. Πρώϊον όφρ' ανέχοιτο Ο. 470. Pax 1001. Syn. Όρθρϊος.

Πρών, ωνός, Πρώων, Πρηών, ὄνός, δ, collis; cacumen montis; præcipitium: a hill; the top of a mountain; a precipice. Cycl. 116. Π. 299. Hes. Scut. 437. Syn. Βουνός, λόφός. Ερ. Αμφίζευκτός, κοινός, ἄλἴός, βησσήεις, ἄκρός.

Πρώξ, ωκός, δ, gutta roris: a dew-drop. Theoc. 4. 16. Syn. Στάγων δρόσου.

Πρώσς. See Πρώμος.

Πρώρα, as, et antiq. $\alpha\theta \breve{\epsilon} \nu$, $\dot{\eta}$, prora; navis: the prow; a ship. Ες πρωράν είρπε κάπι Helen. 1581. Ερ. Ωκεια, κυανέμβολος, εναλίος, εναλός.

Πρωράτεύω, in prora navem rego: to be a boatswain. Κατ' έντευθεν πρωρατεύσαι Eq. 540. Πρωταγρίου, ου, τὸ, captura prima: the first booty. Πρωτάγριον άξιον είη Call. 3. 104. Syn. Πρωτόλειά.

Πρώταρχὄς, ου, δ, ή, a prima origine proveniens: arising from the origin, original. Agam. 1163. Syn. Αρχός, κύρϊός.

Πρωτεσίλασς, ου, δ, Protesilaus. Μεγάθύμου Πρωτεσίλάου Β. 706. Ερ. Αρήϊος, ήρως, μεγά-

Πρωτεύς, έως, ό, Proteus. Helen. 4. EP. Μαντίπόλος, γέρων, άθανατός, νημερτής, άλιός, Πόσειδάωνός υπόδμως, πόλυτροπός, ποντόπορός. Рик. see δ. 385—388.

Πρωτηρότης, ου, qui primus arat: one who ploughs first. Hesiod. Op. 488.

Πρώτιστός. See Πρῶτός.

θυμός, ηὔς.

Πρωτὄβόλὄς, ου, ὁ, ἡ, primum percussus : first struck. Troad. 1061.

Πρωτόγενειά, as, ή, Protogenia. Olymp. 9. 63.

Πρωτόγονός, ου, δ, ή, Πρωτόφύης, εός, primogenitus: first born or produced. Iph. T. 209. Apoll. 3. 850. See Φυή. Syn. Πρότ ἔρηγενής, πρωτότοκος (i.e. πρωτότοκος).

Πρωτοθρόνος, ου, ό, ή, primo throno sedens: sitting on the first throne or seat. Ιμεράσιη πρω-

τόθρονε Call. 3. 228.

Πρωτοκτόνδε, ου, δ, ή, qui primus occidit slaying first. Eumen. 721.

Πρωτόλεια, ων, τα, primitiæ spoliorum: the first fruits of the spoils. Πρωτόλεια Βιγγανω Orest. 376.

Πρωτόμαντίς, έως, ή, prima vates: the first prophetess. Eumen. 2. See Μάντις.

Πρωτομόρος, ου, δ, ή, prius fato functus: meeting fate first. Pers. 576.

Πρωτόπαγης, εσs, nuper compactus: lately constructed. Καλήν πρωτόπαγή Ω. 267.

Πρωτόπήμων, ὄνός, primum damnum adferens: causing the first calamity. Agam. 217.

Πρωτόπλόσς, ου, δ, ή, primo navigationem expertus: first sailing. Πρωτόπλδον κούρω δέ 3.35.

Πρῶτὸς, Πρώτιστὸς, η, ὄν, primus; longe primus: first; by far the first. Hec. 782. Nub. 553. Syn. Πρότ ĕρös.

Πρωτόφτής. See Πρωτόγόνδς.

Πρώων. See Πρών.

Πταίρω, sternuto: to sneeze. ρ. 541.

Πταῖσμα, ατός, τὸ, lapsus; culpa, error: a Syn. Πτῶμἄ, πἔσημἄ, slip; an error, a fault. σφάλμα, λύμη, λώβη, αμάρτημα.

Πταίω, σω, labor; erro: to stumble; to err. Ρ. V. 962. Syn. Πάραπταίω, προσκρούω, προσ-

6άλλω, ἄμαρτἄνω, σφάλλὄμαι.

Πτάξ. See Πτώξ.

Πταρμός, οῦ, ὁ, sternutatio: sneezing. Av. 720. Πτέλέα, as, ή, ulmus: an elm. Φ. 350. Ep.

Ευφυλλός, αιπεινή, ευφύής.

Πτέλ ξατίκος, ή, όν, Pteleaticus: of Pteleum. Τον Πτέλξατικον οινον Theoc. 7. 65.

Πτ ξλ ξ δ s, ο v, ή, Pteleus. B. 697.

Πτερελαός, ου, δ, Pterelaus. Ες ασπίδα ταν Πτ ξρ ξλάου Theoc. 24. 4.

Πτερίνος, η, ον, Πτερόεις, εσσά, εν; Πτερόφόρος, Πτέρυγωτός, Πτέρωτός, οῦ, ὁ, ἡ, alatus: winged. Θύοντες ευξώμεσθα τοις πτερίνοις θεοίς Av. 903. Ion 200. Orest. 311. Χρησμός πέρῖ σου πτέρὔγωτός Eq. 1084. Av. 1198. Κάτάπτερος, πτηνός, τάχυς, τάνυσίπτερος, εΰπτέρος, πέτεεινός.

Πτέρις, ίδος, ή, filix: fern. 'Απάλαν πτέριν

ώδε πάτησεις Theoc. 5. 55.

Πτέρνἄ, ης, ἡ, calx: the heel. X. 397. Syn.

Σφυρον, τάρσος.

Πτερνότρώκτης, Πτερνόφαγός, ου, δ, qui calcem corrodit, nomen muris: the name of a mouse. Πτερνοτρώκτου βἄσἴλῆος Batrach. 29. 222. See

Πτεροδονητος, ου, ό, ή, pennis agitatus: moved by wings. Av. 1390.

Πτέρδεις. See Πτέρινός.

 $\Pi \tau \check{\epsilon} \rho \check{o} \nu$, $o\hat{v}$, $\tau \acute{o}$; $\Pi \tau \check{\epsilon} \rho v \xi$, $\check{v} \gamma \check{o} s$, $\check{\eta}$, ala: a wing. P. V. 402. Πτ ερύγος λάβεν αμφιάχυιαν Β. 316. Ερ. Παρθενίον, ούριον, φιλον, φοιτάς, χρυσεόν, κολπωδές, βόον, ωκύ, ωκύπλανόν, άγλαόν, κουφόν, λαιψηρόν, ράδινον, ελάφρον, ξουθόν.

Πτέροσμαι, plumesco; alis attollo vel attollor: to feather; to raise or rise on wings. Iph. T.

1347. Syn. Αναπτέρδω, κουφίζω. Πτέρδποίκιλός, ου, δ, ή, varias alas habens: with variegated wings. Av. 248. See Ποικίλός.

Πτέρορρυξω, pennas amitto: to lose the feathers. Πτέρορρυεί τε καθθίς ετέρα φύομεν Αν.

Πτέρδφὄρός. See Πτέρινός.

Πτερυγίζω, ιω et ισω, tento volatum, volito: to try the wings, to flutter. Πάλιν πάρ' ὑμῶν πτέρυγίσας ἄπέπτατο Αν. 795.

Πτέρδυματός. See Πτέρδυδς. Πτέρδυματής, έδς, rapide volans: fleet-winged. Του πτέρδυμακή τόυδ΄ οιωνόν P. V. 294. Syn. Εύπτερός, ταχύπτερός, ωκύπτερός, πτερόεις.

Πτέρυξ. See Πτέρον.

Πτέρωσις, έως, ή, pennarum productio: plumage. Av. 97.

* Πτέρωτός. See Πτέρινός.

Πτηνός, ή, όν, volucris: winged. Orest. 1175. Syn. see Πτερίνος.

Πτησίς, τως, ή, volatus : flight. Πτησίν οιωνῶν σκτέρρῶς Ρ. V. 497. Πτήσσω, ξω, et Πτώσσω, expavesco: to crouch

through fear. Aj. 171. E. 634. SYN. EKπτήσσω, κάταπτήσσω, κάταπτήσσὄμαι, πτὄξόμαι, φὄδεδμαι, πτωκάζω.

Πτίλου, ου, τὸ, pluma: a feather. Τουτί πτίλον σοι της κέφαλης νύν μου λάβου Acharn.

585. ΣΥΝ. Πτέρον, ἴουλός.

Πτόξω, Πτοιξω, ήσω, trepidum facio: to alarm. Επτόημένοι φρένας P. V. 881. Apoll. 1. 1232. Syn. Εκπλήσσω, φόθεω, ἄτύζω, τάράττω.

Πτοιέω. See above.

Πτολέμαιος, ου, ό, Ptolemæus: Ptolemy. Theoc. 14. 59. Phr. see Theoc. 14. 60-64. and Theoc. 17.

Πτόλεμαϊς, ϊδός, ή, Ptolemaïs. Δίζεσθαι φυλης

Πτολέμαϊδος Call. Ep. 11. 3. Πτολεμίζω. See Πολεμίζω.

Πτόλξμίστης. See Πόλξμίστης.

Πτόλξμός. See Πόλξμός.

Πτόλιεθρόν, ου, τδ, oppidum: a town. Πύλου αιπὸ πτολίεθρον γ. 485. Syn. see Πολίς. Ερ. Αιπεινόν, εῦ ναιόμενόν, εφάλον, ἴερόν, άλιστεφάνον, ευκτιμένον, επήρατον, ίμερτον, ευρυάγυιον.

Πτὄλἴπόρθἴὄς, Πτὄλἴπορθὄς, ου, δ, urbium populator: ravager of cities. Πτὄλἴπόρθἴὄν οίκαδ' ϊκέσθαι ι. 530. Agam. 763. Syn. Πυρ-

γὄδαϊκτός.

Πτόλίς. See Πόλίς. Πτόρθός, ου, δ, ramus: a branch. Hec. 20. Syn. Κλάδός, έρνός, κλών, κλάδισκός, κλημά, θάλλος.

Πτύγμα, άτος, τό; Πτύξ, ὕχος, Πτὕχή, ῆς, ἡ, plica: a fold, a recess. Πτύγμ' ἔκἄλυψεν Β. 315. Κάτὰ πτυχάς Ουλύμποιο Λ. 77. Orest. 1648. Syn. Πλοκή.

Πτυκτός, η, όν, plicatus: folded. Z. 169. SYN. Πλεκτός.

Πτύξ. See Πτύγμα.

Πτὔον, ου, τὸ, ventilabrum: a fan. εγώ πάξαιμι μεγά πτύον Theoc. 7. 156. Λίκμός.

Πτύσσω, ξω, plico: to fold. ζ. 252. Πλέκω, κάταπτύσσω.

Πτὔχή. See Πτύγμα.

Πτύω, f. πτὔσω, spuo; contemno: to spit; to insult, despise. The penult of Πτύω is long in the pres. and imperf., and short in the future and aorists. Αξμά πάχὺ πτύοντά Ψ. 697. Αλλά πτύσας ώσεί τε δυσμενή μεθες Antig. 653. Syn. Αποπτύω, ἄτιμἄω.

Πτωκάζω, expavesco: to be alarmed at. 372. Syn. Πτὄἔὄμαι, πτήσσω, πτώσσω, Δ. 372.

εκπλήσσὄμαι.

Πτωκάς, άδος, ή, timida: timid. Πτωκάσιν αιθυίησι Hom. Hymn. 42. 2.

Πτωμά, ἄτος, τὸ, casus; clades; cadaver: a fall; disaster; a corpse. Orest. 1195. Syn. Πταῖσμἄ, πἄθὄς, ξυμφὄρὰ, ἔρείπἴὄν, πἔσημἄ, πεσός.

Πτὰξ, πτωκός, Πτὰξ, πτἄκός, δ, $\mathring{\eta}$, animal pavidum, lepus: a timid animal, a hare. Eumen. 327. Μὄγεραν πτακά θυδμενοισι Agam. 134. Syn. Λάγωσς δειλός.

Πτώσιμός, ου, δ, ή, caducus: ready to fall, falling. Agam. 1091. See Blomf. on l. 9. Σι brevis est, ut σι in ἄλώσϊμὄς. Syn. Ερείψιμός.

Πτώσσω. See Πτήσσω.

Πτωχεία, ας, ή, mendicitas, paupertas: beggary, poverty. Plut. 549. Syn. Αχηνία, ἄπὄρῖα, χρεία, πενία, ενδεία.

Πτωχεύω, et Ion. imp. πτωχεύεσκον, mendico: to beg. o. 308. σ. 2. Syn. Επαιτέω, πρόσαιτέω, ἄπόρέω.

Πτωχϊκός, ή, όν, mendico conveniens: beggarly, mean. Πτωχϊκοῦ βακτηρίου Acharn. 448. Syn. see Πτωχός.

Cc2

Πτωχίστερός. See Πτωχός.

Πτωχόποιδς, οῦ, ὁ, ἡ, ad mendicitatem redigens: reducing to beggary. Καὶ πτωχόποιξ καὶ ράκιοσυρραπτάδη Ran. 842.

Πτωχός, compar. πτωχίστερός, η, όν, mendicus: a beggar, poor. Plut. 552. Acharn. 424. Syn. Επαίτης, πένης, ενδέής. Εν. Πανδήμισς.

 $\Pi v \gamma \eta$, $\hat{\eta}$ s, $\hat{\eta}$, et (2) dimin. $\Pi v \gamma i \delta i \delta v$, ov, $\tau \delta$, nates; nates exiles: the buttocks; small buttocks. Γλώτταν βαιάν πυγήν μεγάλην Nub. 1000. Των πυγίδίων εκάθησθε Acharn. 613. Syn. Πρωκτός, apxös.

Πυγίζω, pædico. Αυτό πυγίζεις άγων Thesm.

Πυγμαΐοι, ων, Pygmæi: the Pygmies. δράσι Πυγμαίοισι Γ. 6.

Πυγμάχια, ας, Πυγμή, ης, ή, pugilatus: boxing. Ειδώς πυγμάχτης Ψ. 665. 669. Απηνης, ϋπερόπλος.

Πύγμἄχὄς, Πύκτης, ου, ὁ, pugil: a boxer. Isthm. 8. 135. (See above.) Theoc. 22. 69. SYN. Αθλητής, αγωνιστής.

Πυγμή. See Πυγμάχῖα.

 Π υγοστολος, ου, δ, ή, nates ornans: ornamenting the buttocks. Μηδέ γυνή σε νόον πυγοστόλος Hes. Op. 371.

Πυγούσιος, α, ον, mensuram cubiti æquans: a cubit wide. Βοθρον ὄρύξαι ὄσον τε πυγούσιον

к. 517.

Πυέλος, ου, ή, balneatorium vas; alveus in quo lac aut alius liquor excipitur: a bathing utensil; a dish or bowl. The first syllable of Πύελος is long in Epic writers, as in Homer, τ. 553., πάρα πύελον ήχι πάρος περ; but uniformly short in Attic writers, as in Και την πυέλον κατάκλυζε και βέρμαιν υδωρ Pax. 843. SYN. Σκύφος, λάρναξ.

Πυθάγγελός, ου, δ, Pythangelus. Ran. 87.

See below.

Πυθάγόρας, ου, δ, Pythagoras. Κάγὼ Πυθάγόρας ως εκέλευε λέγω Call. fr. 128. 2. Ep. Σὄφός, Σἄμἴός.

Πυθάγορικτής, οῦ, ὁ, Pythagoræ sectator: a follower of Pythagoras. Αφίκετο Πυθαγορικτάς

Theoc. 14. 5.

Πυθϊκός, Πύθίδς, α, ὄν; Πυθϊάς, ἄδός, ή, Руthius: Pythian. Μάντεσίν τε Πυθικοίς Androm. 1092. Χρόνω δ' έβα Πυθίαις αποστόλαισι Pheen. 1058., answering to Esas έβας ω πτέρουσσα γας λόχευμά. Πύθιον κάλξουσίν ξπώνυμον Hom. Apoll. 373. Πυθιάς occurs Av. 858.

Πυθϊόνικός, ου, ό, ή, qui Pythia vincit: conquering at the Pythian games. Pyth. 8. 5. See

above, and Nikn.

Πύθίδς. See Πυθϊκός.

Πὔθμὴν, ἔνὄς, ὁ, fundus: the bottom. Πὔλαις δἴπλαις ἔνήλἄτ' εκ δἔ πυθμἔνων Œ. R. 1261. SYN. Βένθος, βυσσος.

Πυθοί. See Πυθώ.

Πυθόκραντός, ου, ό, ή, ab Apolline perfectus: accomplished by Apollo. Καὶ γὰρ τἄ πυθόκραντά δυσμάθη δ' τμως Agam. 1226.

Πυθόμαντίς, έως, Delphis oracula edens: oracular at Delphi. Τον Πυθόμαντιν Λοξίαν

χρήσαντ' ξμοί Choëph. 1017.

Πυθόχρήστης, et Πυθόχρηστός, ου, δ, ή, Delphis prædictus vel prædicens: foretold or foretelling at Delphi. Choëph. 927. 901. See

Πύθω, σω, putrefacio: to rot. Λεύκ' οστέα

πύθεται όμερφ α. 161. Syn. Σήπω, απόσήπω.

Πυθώ, δός, οῖ, ὡ, et Πυθών, ῶνός; acc. antiq. Πυθώδϵ, ἡ, Delphi: a city in Phocis, famous for an oracle of Apollo. Φοίβου Απόλλωνος Πυθοί ενί πετρηέσση Ι. 405. Οἱ Κυπαρισσου έχου Πυθωνά τε πετρήεσσαν Β. 519. Syn. Δελφοί. Ερ. Πέτρήεσσα, πολύχρυσος, αιπεινή, σεμνή.

Πὔκά. See Πὔκἴνῶς.

Πὔκάζω, ἄσω, denso; tego; orno: to thicken; to cover; to adorn. Μῆτερ πὕκαζε κρατ' εμδυ νικηφόρου Troad. 355. Syn. Κάλύπτω, σκεπάζω, περικάλύπτω, σκιάζω, κοσμέω, στέφανδω, πύκνδω.

Πυκιμηδής, ἔός, ὁ, ἡ, prudens: prudent. Γραίης πυκιμηδέος α. 438. Syn. see Πυκινόφρων.

Πὔκἴνὄς, et Πὔκνὄς, η, ὄν, densus, frequens; prudens; elegans: thick, crowded; prudent; elegant. Πὔκἴνῆς ἔνἔκυρσἔ φἄλαγξι Ν. 145. Καί πάρασπιστάς πύκνούς Phoen, 1181. Syn. Σύχνδς, σϋνέτδς, πϋκϊμηδής, πϋκϊνδφρων, φρόνϊμός, εύβουλός.

Πὔκἴνὄφρων, ὄνὄs, prudenti mente præditus: of a prudent mind. Ζηνδς πὔκἴνδφρὄνα βουλήν Hom. Merc. 535. Syn. Πὔκζμηδής, πὔκζνός, δαϊφρων, περίφρων, περισπόφρων, σύνετος.

Πὔκἴνῶς, Πὕκνῶς, et Πὔκἄ, dense, frequenter; prudenter; eleganter: thickly, densely; prudently; elegantly. Τέρποντες πυκινώς ακαχήμενον Τ. 312. Thesm. 445. (See Πύκνος in Πυκίνος.) Πυκά δ' έτρεφε διά Θεανώ Ε. 70. Syn. Πϋκϊνά, πὕκνά, σὕχνως, ἔπζμἔλως, φρόνζμως, πἔριφράδεως, συνετώς, άθροως.

Πὕκνόπτἔρὄς, ου, ὁ, ἡ, firmas alas habens: strong in the wing. Œ. C. 17. See Πὔκνὸs in

Πὔκἴνὄς.

Πὔκνός. See Πὔκἴνός.

Πύκνόστικτός, ου, ό, ή, crebris maculis distinctus: thickly spotted. Œ. C. 1092. Πύκνός in Πϋκϊνός.

Πὕκνότης, ητός, ό, et Πὕκνωμά, ἄτός, τὸ, densitas; crebritas; prudentia: thickness, solidity; frequency; prudence. Πάταγείν δια την πύκνότητα Nub. 383. Æsch. Sup. 243. Σύχνότης, σύν έσις, φρόνημά, φρόνησις.

Πυκνόω, denso: to thicken. Nub. 702. Πύκνδς. Syn. Πάχύνω, πήγνυμί, πϋκάζω, ογκόω.

Πὕκνωμά. See Πὕκνότης. Πὕκνῶς. See Πὔκἴνῶς.

Πυκταλίζω, et Πυκτεύω, pugilor: to box. Πρός ἔρωτα πυκταλίζω Anacr. 69. Cycl. 229. Syn. Πυκτόμαχέω, μαχόμαι.

Πύκτης. See Πύγμαχος.

Πυκτίς, ίδος, ή, animal quoddam: an animal. Αι κλούρως πυκτίδας Acharn. 879.

Πὔλἄδηs, ου, δ, Pylades: the friend and relative of Orestes. Πυλάδη σταθωμέν εκπόδων ώς αν σαφως Choëph. 18.

Πύλαι, ων, αί, Thermopylæ. Εν Πύλαις Πυ-

θοί πόσους Lysist. 1131.

Πὔλαίμἄχος, ου, δ, ή, qui ad Pylum pugnat: fighting at Pylos. Παλλάς ή Πυλαίμάχος Eq. 1172. See Πὔλος.

Πὔλαιμένης, έὄς, δ, Pylæmenes. Ἐπᾶλτό Πὔλαιμένξος βάσιλησος Ν. 643. ΡΗΒ. Πύλαιμένξος λάσιον κῆρ, ἄτάλαντος 'Αρηί, αρχός Πάφλάγονων.

Πύλαιδς, ου, δ, Pylæus. Ίππδθδός τε Πύλαιδς

Πυλάρτης, ου, portas clausas habens: having the gates shut. Ιόντα πυλάρταο κράτεροιο N. 415, Πυλάρτης is a P. N. in Homer, Λ. 491.

Πὔλατίς, ἴδὄς, ή, apud Thermopylas celebrata:

celebrated at Thermopylæ. Trach. 640. See of sweet cake made of wheat and honey. Too Πύλαι, P. N., and Οιατίs.

Πύλαωρός, Πύλωρός, Πύληδόκός, ου, ό, ή, janitor: a porter. Αγακλειτούς πὔλαωρούς Φ.530. Herc. F.1268. Hom. Merc. 15. Syn. Θὔρωρὔς, φύλαξ. Ερ. Ίερός, τράπεζεύς.

Πύλη, ης, ή; Πύλωμα, ατός, τὸ, porta: a gate. "Ηκω νεκρών κευθμώνα και σκότου πύλας Hec. 1. Phoen. 1129. Syn. Θύρα, πρόδομός. Ερ. Ευωπός, ευρεία, κύανεα, όλολ, χαλκεία, δίκλις, ύψηλή,

Πύληγενής, εσs, Pylo ortus: sprung from Pylos. Τοῦ Νηληϊάδαὄ Πύληγενεες δε οι ίπποι Ψ. 303. Syn. Πυλίος.

Πύληδόκός. See Πύλαωρός.

Πυλήνη, ης, ή, Pylene. Καϊ 'Ωλ ένον ηδέ Πυλήνην Β. 639.

Πὔλἴὄς, α, ὄν, Pylius: Pylian, of Pylos. Πὄθή Πύλιοισιν ετύχθη Ρ. 704. Ερ. Πύληγενής.

Πύλος, ου, et antiq. δθέν, ή, Pylos. Ες Πύλον όφρα πύθηται δ. 713. Ερ. Ημάθδεσσα, ηγάθεα, ϊέρα, ζάθεα, Νηλήϊός.

Πὔλοω, portis munio : to fortify with gates. Καὶ νῦν ἄπαντ' ἔκεῖνὰ πἔπύλωται πὔλαις Αν.

1158. See Πὔλη.

Πύλωμά. See Πύλη.

Πύλων, ωνός, δ, Pylon. Αυτάρ ἔπειτά Πύλωνά M. 187.

Πύλωρός. See Πύλαωρός.

Πύμἄτὄς, η, ὄν, extremus: last. 'Αλλὅτἔ δ' εν πυμάτοισι ι. 369. Syn. Έσχατος, υστάτος, πάνύστατός, ὅπίστατός, τἔλευταῖός.

Πυνθάνδμαι, Πεύθδμαι, (1) audio, cognosco: to hear, to know; (2) seiscitor: to inquire, to Έγνως ἄτὰρ τις ών γε πυνθάνει τάδε Androm, 875, A. 21. Syn. Ανάπυνθάνόμαι, εκπυνθάνδμαι, επίσταμαι, ακούω, ερωτάω, μανθάνω, διδάσκόμαι, εξιστόρξω, πάράλαμθάνω, αισθάνδμαι.

Πὺξ, pugnis: with the fists. Ran. 548. Syn. Πυγμή.

 $\Pi \dot{\nu} \xi i \nu \ddot{\sigma} s$, η , $\ddot{\sigma} \nu$, buxinus: of the box-tree. $\Pi \dot{\nu} \xi$ ϊνόν ομφάλδεν τ' Ω. 269.

 $Πύξος, ου, \dot{η}, buxus: the box-tree. Bion 2.3.$ Πῦσς, ου, δ, colostrum: beasting milk. Καλ

πύφ και πυριάτη Vesp. 710.

Πῦρ, πὔρὄς, τὸ, ignis: fire. Μὴ πὔρἴ δἔχεσθαι μητε προσφωνείν τίνα Orest. 47. Syn. Φλόξ, Ήφαιστός, αιθός, πυρσός. Ερ. Αμαιμακέτον, ανήφαιστόν, λάβρον, κεραύνζον, αιθάλοεν, σεμνόν, πάμφαγον, δίον, επίβωμίον, καθάρσιον, ευάλιον, κ ξραυνόφα ές, αστράπηφορον, άθανάτον, κλεινόν, αιθόμενον, ἄενάον, στερεόν, θερίνον, κήλειον, μάλέρον, αιδηλόν, ακαματύν, δεινόν, θεσπίδα ες, μεγα, όλοον, αινόν, άγριον, στονόξν, φάεινον, δάνάτηφόρον, λευγάλεον, δάλερον, άνίκητον, ουλομενον.

Πυρά, Πυρκαιά, âs, ή; Πυρόν, οῦ, τὸ, pyra, rogus: a funeral pile. Τημός ἄρ' αμφί πυρήν Η. 434. Νεκρούς πυρκαϊής Η. 431. Choëph. 478.

Ερ. Θερμή, ἄλἔγεινή, αινή.

Πὔράγρα, as, ή, forceps fabrorum ferrariorum: tongs. Ευποίητον τε πυράγρην γ. 434.

Πυραίθω, comburo: to burn. Τίς γάρ πυραίθειν πρόφασις Αργείων στράτον Rhes. 78. Syn. Καίω, κάτάφλεγω, πίμπρημί, αιθάλδω, πυρπύλεω.

Πυραίχμης, ου, δ, Pyræchmes. Καὶ βάλἔ Πυραίχμην Π. 287.

Πυρακτέω, in igne verso: to turn in the fire. Λάβων ἔπυράκτἔον ι. 328.

Πυράμους, ουντός, ό, placenta triticea: a kind

γὰρ τἔχνάζειν ἡμἔτἔρὄς ὅ πυρἄμοῦς Thesm. 94.

Πύρασος, ου, ό, Pyrasus. Λύσανδρον και Πύ-

ράσὄν Λ. 491.

Πυραυγήs, ĕŏs, δ, ή, igne fulgens: shining with fire. Ηνόρξης σκηπτοῦχξ πύραυγξά Hom. Hymn. 7.6.

Πυργηδόν, turmatim: in crowds. O. 618.

Syn. Ιλάδον, άγορηδον.

Πυργηρέω, turribus claudo, obsideo: to shut up in the tower, invest, besiege. Sept. Th. 22. Syn. Κυκλόω, πόλιορκέω.

Πυργίδιον. See Πύργος.

Πύργϊνός, η, ὄν; Πυργῶτῖς, ἴδός, ἡ, turreus: of a tower. Pers. 866. Ti brevis est, ut &i in λίθινός Sept. Th. 338.

 $\Pi \nu \rho \gamma \delta \delta \ddot{\alpha} \dot{k} \kappa \tau \eta s$, ov, δ, $\dot{\eta}$, turres vastans: towerdestroying. Pers. 108. See Αυτόδαικτός.

Πύργὄς, ου, δ, dim. Πυργϊδίον, ου, et Πύργωμα, άτος, τὸ, turris, ædificatio: a tower, edifice. Alcest. 322. Καὶ πυργίδιοις καὶ γυπάριοις Εq. 790. Phœn. 294. Syn. Τεῖχὄς. Ερ. Όρθἴὄς, ασφἄλὴς, μἔγἄς, εναυγὴς, ἄθραυστός, ἄκρὄς, εχθρός, λάϊνός, ύψηλός, εύδμητός, θείδς, θεόδμητός, ἡλἴβἄτός, προύχων, πέτρήεις. Πυργῶτίς. See Πύργἴνός.

Πυργόφυλαξ, ακός, δ, ή, custos turrium: a keeper of the towers. Sept. Th. 154. See Φυλαξ.

Πυργόω, in altum tollo, amplifico: to raise on high, exaggerate. Orest. 1585. Syn. Ύψόω, αύξω, μεγαλύνω.

Πυργώδης, ĕŏs, ὁ, ἡ, turritus: full of towers. Trach. 273.

Πύργωμά. See Πύργός.

Πυρδάης, ĕŏs, δ, η, igni urens: burning with fire. Choëph. 597. See Ἡμἴδᾶης.

Πὔρεῖὄν, et Ion. Πὔρήἴὄν, ου, τὸ, igniarium: wood for kindling a fire. Καὶ πὕρεῖ' ὄμοῦ τἄδε Philoct. 36. Έρμης τοι πρώτιστα πυρήϊα Hom. Merc. 111.

Πὔρέσσω, aut Πὔρέττω, febri laboro: to be in a fever. ^Ωμοι πυρέσσω συγκεκομμενος τάλας Cycl. 228.

Πυρέτος, οῦ, ὁ, febris, ardor: a fever, glowing heat. Πέρυσιν και τοις πυρέτοισιν Vesp. 1036. Syn. Φλόγμός, πῦρ, καῦμἄ. Ερ. Αίθων, λἄβρός.

Πὔρήἴὄν. See Πὔρεῖὄν.

Πυρηφόρός, Πυρόφόρος, ου, δ, ή, triticum ferens: wheat-bearing. ³Ιξον δ' ες πέδίον πυρηφόρον γ. 495. Phæn. 653. Syn. Πολυλήτος, εύκαρπός, καρπόφόρος.

Πυριάτης, ου, δ, decoctum lac: scalded cream. Καὶ πύω καὶ πυριάτη Vesp. 710.

Πὔρἴγĕνĕτἡs, οῦ, et Πὔρἴγĕνὴs, ĕŏs, ὁ, ἡ, igni genitus: forged in the fire. Sept. Th. 192.

Hipp. 1218. See below.
Πὔρὖδαπτὄς, ου, ὁ, ἡ, ab igni consumptus: consumed by fire. Δεῦρ᾽ ἴτἔ σεμναὶ πὔρῖδάπτω (anap. dim.) Eumen. 1044.

Πυριδίον, ου, τδ, igniculus: a little fire. Lysist. 1206. See Πυρ, πυρός; and Πυργιδίον in Πύργὄς.

Πυρίήκης, ĕŏs, ὁ, ἡ, in igne acutus: sharpened in the fire. Πυριήκεα μοχλον ελόντες ι. 387.

Πὔρἴθαλπὴs, ĕŏs, ὁ, ἡ, igni calefactus: warmed by fire. Πυριθαλπέος υψόθι πέτρης Apoll. 4. 926.

Πυρίκαυστός, ου, δ, ή, igni ustus: burnt with "Ωστε σκώλος πυρικαυστος Ν. 564.

Πυρίκμητος, ου, ό, ή, in igne fabricatus: formed in the fire. Δεινον δε πυρίκμητοι τε C c 3

λέβητες Call. 4. 145. Syn. Πυριγένετής, πυρι-

390

γενής.

Πυρίλάμπης, εσς, δ, Pyrilampes. Του Πυρίλάμπους εν δύρα Δημον κάλον Vesp. 98.

Πύριμός, ου, ὁ, ἡ, triticeus: of wheat. μον σπάθη κόλούων φασγάνου μελανδέτου (troch. tetr.) Eur. fr. Eurysth. 2.2.

Πυρίπνεω, f. πνεύσω, ignem spiro: to breathe flames. Ion 201. See below. Syn. Πῦρ πνεω.

Πυρίστακτος, ου, ό, ή, ignem stillans: streaming with fire. Τῆ πὔριστάκτω πἔτρα Cycl. 298.

Πυριφάτος, ου, ό, ή, igni absumptus: wasted by fire. Μήποτε πυριφάτον Æsch. Sup. 641., answered by Δίον επίδομενοι.

Πυριφλέγεθων, οντός, δ, Pyriphlegethon: the name of a river in Tartarus. Εις Αχέροντα Πυριφλέγεθων τε ρέουσι κ. 513.

Πυρίφλεγων, οντός, Πυρίφλεγής, et Πυρίφλεκτόs, ου, ό, ή, ardens: blazing. Bacch. 1006. Lycophr. 699. Ion 194. See above.

Πυρκαιά. See Πὔρά.

Πυρναίος, α, ον, maturus, edulis: ripe, eatable. Theoc. 1. 46. Syn. "Ωρίμος, τρώξιμος.

Πύρνον, ου, το, panis triticeus: a small loaf made of wheat. ρ. 362. Syn. Άρτος, ψωμος.

Πὔρὄν. See Πὔρά. Πὔρὄεις, εσσἄ, ἔν, igneus, rutilus: fiery, red. Πυρόεις αναπάλλεται αστήρ Apoll. 3. 1376. Syn. Πύρωδης, πύρωπός, έμπυρός, πυρόδς, πυρσός, πυρσώδης.

Πυρορράγης, εσς, δ, η, igne ruptus; inutilis: cracked by the fire; useless. Λάλόν τι καὶ πυρορράγές Acharn. 933. See Πῦρ, πυρός.

Πυρός, οῦ, ὁ, triticum, frumentum: wheat, corn. Μελίηδέα πυρόν εδοντες Κ. 569. Syn. Κριθή, σῖτὄς. Εν. Μἔλἴφρων, ἡδῦς. Πυρὄφὄρὄς. See Πυρηφόρός.

Πυροω, ώσω, accendo; accenso igne lustro: to set on fire; to purify by fire. 'Ως πυρώσοντες δόμους Orest. 1559. Syn. Ανάπυροω, κάθαίρω, καθαρίζω.

Πυρπάλαμός, η, δν, igneam manum vel vim habens: fiery, destructive. Olymp. 10. 96. See Πἄλἄμη,

Πύρπνδός, ου, δ, ή, ignem spirans: breathing fire. Eur. El. 473.

Πυρπόλεω, circa ignem versor; igne depopulor: to be engaged about a fire; to burn, lay waste with fire. κ. 30. Syn. see Καίω.

Πυρπόλημα, άτος, τδ, vastatio per ignem: devastation by fire. Helen. 766.

Πυρπόλος, ου, ό, ή, ignitus: fiery. Eur. Sup.

Πύρβάσος, ου, ό, Pyrrhasus. Οὶ δ' εῖχον

Φύλακην και Πύρβασον Β. 695. Πυρόταs, ου, ό, Pyrrhias: the name of a slave.

Καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις Ran. 730. Πύρριχος, η, ον, Pyrrhichus; rufus: Pyrrhic; red. Πυρρίχη, with όρχησις understood, signifies the Pyrrhic or war dance. Την Πυρρίχην τίς κμάθε την Κινησίου Ran. 153. Syn. (2) Πυρόσς, πυρσός, πυρρότριχός, ερύθρος, ξανθός, ξανθόκό-

Πυρβόθριξ, τρίχος, et Πυρβότριχος, ου, δ, ή, rufos capillos vel pilos habens: having red hair, chestnut-coloured. Iph. A. 225. See Ξανθό-

Πυρβόπίπης, ου, ό, ruforum puerorum amator: a lover of red-haired boys. Τον Ιουλίου τ' αν οίδμαι γέροντά πυρρόπίπην (vers. hipponact.) Eq. 407.

Πυρόδε. See Πυρσός.

Πύρροs, ov, o, Pyrrhus, also called Neoptolemus, the son of Achilles. Theoc. 15. 140.

Πυρσαίνω, rufum reddo: to make red. Troad.

Πυρσεύω, face accensa signum do, accendo: to make a signal by a lighted torch, to light. Eur. ΕΙ. 694. Syn. Ανακαίω, λάμπω, δαδουχέω.

Πυρσός, οῦ, ὁ, fax: a torch. Phœn. 1392. Syn. Δἄις, λαμπάς, φάνός. Ερ. Ἐπήτριμός, εμ-

φάνης, ετήτυμος, γαμήλιος. Πυρσός, Πυρόδς, ή, όν, fulvus, rufus: tawny, red. Phœn. 32. Eq. 896. Syn. Πύρριχος, πυ-

ρὄεις. Πυρσόνωτός, ου, δ, ή, tergum rufum habens: red-backed. Herc. F. 398.

Πυρσόω, ignes excito: to raise fires. Rhes. 43. Πυρσώδης, ĕŏs, ὁ, ἡ, ignitus: lighted. Bacch.

Πυρφόρεω, ignem fero: to carry fire. Sept. Theb. 332.

Πυρφόρός, ου, ό, ή, ignem ferens: bearing fire. Phoen. 699. Syn. Λαμπάδηφόρος.

Πὔρώδης, ĕŏs, Πὔρωπŏs, οῦ, ὁ, ἡ, igneus: fierylooking, fiery, red. Τάς τε πυρώδεις Δίος αστερόπάς Av. 1746. Pr. V. 688. Syn. Πύρδεις.

Πύστις, εως, ή, fama; interrogatio: a report; a question. Sept. Th. 54. Syn. Φήμη, βάξις, ἄκοη, Βρόος, Βρύλλημα, λόγος.

Πυτίναίος, α, ον, viminalis: made of wicker. 'Ως Δ ϊτρἔφής γ ἔ πὔτἴναῖἄ μὄνὄν ἔχων πτἔρά Aν $oldsymbol{v}$ 798. Nec tamen hic nec alibi quantitas secundæ determinatur. Syn. Λυγίνος.

 $\Pi\omega$, quodammodo: somehow. A. 108.

Πώγων, ωνός, δ, barba: a beard. Eccles. 99. Syn. Γένειδν. Ερ. Δάσκϊδς, ξανθός, λάσϊδς,

Πωλέω, vendo: to sell. Cycl. 260. Syn. Απεμπόλαω, πίπράσκω, απόδιδόμαι, ων εόμαι.

Πωλέδμαι, Ion. Πωλέσκδμαι, vendo; versor; ventito: to traffic; to be engaged in; to frequent. δ. 384. λ. 239. Syn. Πράσσυμαι, πόλεύω, δϊάγίγνὄμαι, φοιτάω, άναστρξφόμαι, πόρεύόμαι.

Πώλης, ου, δ, venditor: a seller. Eq. 1131.

Syn. Πράτηρ, ἄπεμπολητής.

Πωλϊκός, ἡ, ὄν, equinus: of a colt. Πωλϊκῆς δινοῦ τρίχα Rhes. 780.

Πωλίον, ου, τὸ, equuleus: a young colt. Αυτόν ώσπερ πωλίον Ρακ 73.

Πωλοδαμνέω, pullos domo: to tame colts. Rhes. 624.

Πῶλὄς, ον, ὁ, ἡ, pullus: a colt: the young of other animals. Rhes. 613. Syn. Νέοσσός, μόσχὸς, σκύμνὸς. Εν. Ζἔγὄφὄρὸς, νἔόζυξ, μὄνάμπυξ, χρυσόδαίδἄλὸς, δρόμαῖος, δρόμας, βάλῖος, ν ἔόδμὴς, ἔρἴαὑχην, αιγλήεις, ἄδμὴς, ζἄφλἔγὴς, τά-

χύγουνός, ξανθός, σειραίδς, άτάλδς.

Πωμά, ἄτος, τὸ, (1) operculum: a cover, lid; (2) haustus: a draught; (3) poculum: a cup. Iph. T. 954. Πῶμα is invariably found in the sense (1) in Homer, and in the sense (2) and (3) in Euripides. On Hec. v. 392. Porson remarks: "Πόμ' Mss. et edd. sed hæc forma Atticis erat incognita. Quod hoc uno argumento satis probatur. Multa sunt loca, in quibus metrum πωμα flagitet; nullum, ubi πόμα postulet; pauca, ubi admittat." Πὄμα, haustus, occurs Nem. 3. Syn. (1) Φραγμός, (2) πότός, πόσίς, (3) 136. δέπας, έκπωμα, κύλιξ.

Πωs, quomodo? how? Plut. 86.

Has, quodammodo: somehow, anyhow. A. 66.

1085. Syn. Πότἄὄμαι, πότἔὄμαι, πἔτὄμαι.

Πώτημα, ατός, τὸ, volatus: flight. Eumen.

250. Syn. Πτησίς.

Πων, εσs, το, grex: a flock, a herd. "Οστ" δίων μεγά πωτ διέρχεται Γ. 198. Syn. Ποίμνιον, ἄγἔλη, ποίμνη, βοσκήματα.

P.

'Paβδίζω, ἴσω, virgis cædo: to scourge. Lysist. 587. Syn. Μαστίζω.

'Paβδονομέω, certamen guberno: to act as

umpire. Trach. 516.

'Ράβδος, ου, ή, baculus: a stick, staff, wand. Αν. 527. Syn. 'Ρόπαλου, σκυτάλη, βακτηρία, βάκτρου, σπάθη, σκήπτρου. Εν. Πέριμήκης, βόηλάτης, κάλη, περικαλλης, χρυσεία, τριπετηλός, ακήριός, δίην ξκής.

'Paβδοῦχος, ου, δ, qui virgas gestat, lictor, viator: rod-bearer, lictor, attendant. Pax 733.

SYN. Μαστίκτωρ, βράβευτής.

'Paγίζω, uvas lego : to gather grapes. Τἄ πὄθ-

έσπερα βαγίζοντι Theoc. 5. 113.

'Ράδαμανθύς, ϋδς, 'Ράδαμας, ανθός, δ, Rhadamanthus: one of the three judges in hell. Ψεύδεσθ' εγωγε τώδε τοῦ 'Ράδαμάνθυος Cycl. 273. Theoc. 2. 34. Ερ. Αντίθεσς, ξανθός, παρεδρός Κρόνου.

'Pάδινός, ἡ, ὄν, gracilis; agilis: slender; nimble, moving. 'Pάδινους δ' ἐπἔπεμπου ἄκουτας Stesichorus ap. Blomf. P. V. 407. Syn. 'Ăπă-

λός, λεπτός, ελάφρός, ωκύς.

'Ράδισς, 'Ρήδισς, 'Ρηϊδίσς, α, σν, compar. βάων, ρηιτέρος, superl. ράστος, ράιστος, ρηιτάτος, facilis: easy. Αιῶνὰ Βέσθαι ῥάδιον γὰρ εστί σοι Hec. 743. Theogn. 574. Ψηἴδιη κρημνοί γὰρ SYN. Εύκολος, ευχέρης, εύπορος, προ-XELPÖS.

'Paδίωs, 'Pηϊδίωs, facile: easily. Τύχοις αν αυτοῦ ραδίως όσον Αξλης Orest. 693. 'Ρηϊδίως τοίη οι Δ. 390. Syn. 'Ρέα, ρεία, ευχέρως.

'Pά(ω, ἄσω, guttis conspergo: to bedew, besprinkle. 'Ράσσἄτε τ' εν δε δρόνοις υ. 150. Syn.

'Ρἄθἄμίγξ, ιγγός, ἡ, gutta: a drop. "As ἄρ' άφ' ίππείων ὅπλεων ῥάθαμιγγες εβαλλον Υ. 501. Syn. 'Ράνις, λίβας, στάγων, στάγμα, ψάκας. Ερ. Αίματδεσσά, θάμινή.

'Păθăπυγίζω, planta pedis nates alicujus ferio: to kick the posteriors. Εκ της πόλεως ράθαπυ-

γίζων Εq. 796.

'Ραθυμία, as, ή, ignavia: indolence. Καὶ ράθυμίαν Med. 220. See below. Syn. Αργία,

αμέλεια, νωθρεία, βλακεία.

'Ράθυμός, ου, ό, ή, ignavus: indolent. Ουδείς γάρ ων ράθυμος Eur. fr. Archel. 7.2. 'Pa longa ut in βάδισς. Syn. Αργός, οκνηρός, νωθρός, βλάξ, σχολαίδε, ἄπράγμων.
'Pausos, η, δν, incurvis cruribus: in-kneed.

Archel. fr. 9. 4. Syn. Στρέβλος.

Paίνω, spargo: to sprinkle, scatter. Ran. 1441. Syn. Περιρβαίνω, βάζω, βρέχω, κάταρβαντίζω.

Ράϊστος. See 'Pάδιος.

'Ραιστήρ, ηρός, ό, malleus: a hammer. Apoll. 3. 1253. Syn. Κέστρα, σφῦρὰ.

Paιστήριος, α, ον, corrumpens: destructive.

Πωτάδμαι, volito: to flutter about. Apoll. 1. | 'Ραιστήρια νηών Apoll. 4. 921. Syn. Λοίγικς, λυμαντήριος, ολέθριος, ολόος.

Pαίω, frango, corrumpo: to break, destroy, spoil. P. V. 197. Syn. Φθείρω, αναιρέω, απορραίω, Βραύω, πορθέω, υθρίζω.

'Ρἄκἴὄν, ου, τὸ, vestis vilis et detrita: a vile and worn-out garment, rags. Ενεδύσαμεν ρά-

κίοισι κάπακτώσαμεν Vesp. 128.

'Ράκιὄσυρβαπτάδης, ου, ό, qui vestes viles et detritas consuit: a patcher up of rags. See passage in Πτωχοποιος.

' 'Ρἄκὄδῦτὄς, ου, ὁ, ἡ, lacerus: torn. Rhes. 708. See 'Ρἄκὄς and 'Ăδῦτὄς.

'Păκŏs, ĕŏs, 'Păκωμă, ăτŏs, τδ, lacerum fragmentum: a rag, patch, fragment. Σώμάτος μέγα ράκος P. V. 1059. Acharn. 431. Syn. Ρακιόν, τρίβων, τρίβώνιον, τρθχός, φάρος.

'Ράμνος, ου, ή, rhamnus alba: white-thorn.

Theoc. 4. 57. Syn. Bătös.

'Ραμνοῦσίς, ἴδός, ή, Rhamnusis. 'ἔλἔνη 'Ραμνούσιδι Call. 3. 232.

'Ράμφος, ἔος, τδ, rostrum: a beak or bill. Αν. 99. Syn. 'Ρύγχος, δέρτρον.

'Păvis, iδŏs, ή, gutta, pluvia: a drop, rain. Πόσιν συ δ' ουδε ράνιδ' υπαιθρίας δρόσου Androm. 226. Syn. 'Ρἄθἄμιγξ, στἄγὼν, λἴβἄς, στἄλαγμὄς, ψἔκἄς. Ερ. Ύγρα, αίματορρύτος, αίμακτή.

'Paντήρϊόs, a, ŏν, conspersus: streaming. Kal

πέδον βαντήριον Agam. 1060.

'Paπτοs, η, ον, consutus: patched. ω. 227. SYN. 'Păpeis.

'Ράπτω, ψω, consuo, compono: to join or patch together. Androm. 903. Syn. Συρράπτω, συντίθημί, κάταρτίζω, μηχανάδμαι, άκξόμαι.

'Ρᾶστὄς. See 'Ράδιὄς. Hippol. 1050. 'Ρἄφἄνη, ης, 'Ρἄφἄνλς, ίδος, ή, raphanus: a radish. Ου τρώγω ράφανας Batrach. 53. Κέφαλαιον της ράφανίδος Nub. 977.

'Ρἄφεὺς, τως, δ, sutor, sartor : a stitcher, patcher. Τοῦδε τοῦ φόνου ράφεύς Agam. 1594. Syn. Ακεστής.

'Păφη, η̂s, η̂, sutura, compages: a seam, patch. Phœn. 1175. See above.

'Paχĭa, as, ή, littus scopulosum: a rocky shore. Χρίμπτουσά ραχιαισίν εκπέρᾶν χθόνα P. V. 738. Secunda tamen non decernitur.

'Ρἄχίζω, per spinam disseco: to cut up. Κὔκλω ράχίζων κάδυκει μέν εσθ' ότε Aj. 56. Δἴἄκόπτω, σφάζω.

'Păxis, ĕωs, ή, spina dorsi; the back bone. Πύλων επ' εξόδοισϊν αμπείρας ράχιν Rhes. 510. Syn. Νωτός. Ερ. Έδραία.

'Ραψωδέω, carmina contexo: to make verses,

chant. Eccles. 678. Syn. Άδω, φλύαρξω. 'Ραψωδός, οῦ, ὁ, ἡ, carminum contextor: a minstrel, bard. Œ. R. 391.

'Ράων. See 'Ράδιος. Med. 321. 'Ρέα, poët. 'Ρεία, ας, ή, Rhea. P. V. 862. Bacch. 59. Ερ. Παρβάσια, μήτηρ, ωκυπέδιλος,

πανδάματειρά, ηϋκυμός, πυτνία, Θεσπέσια. 'Ρέα, 'Ρεία, facile : easily. "Ιπποι δὲ ῥέα τάφρου υπερθυρέονται ὄρυκτήν Θ. 179. 'Ρεία διακρινέωσι

B. 475. Syn. see 'Pαδίωs.
 'Pέγκω, vel 'Pέγχω, sterto (vid. Steph. Thes. in v.): to snore. Αλλ' ει δόκεῖ ῥέγκωμἔν Nub.

Syn. Κνώσσω.

'Ρέξθρον, 'Ρείθρον, ου, 'Ρέσς, έσς, 'Ρενμά, ἄτός, τό; 'Pŏ'n, η̂s, ἡ; 'Pŏŏs, ov, ὁ, alveus; flumen: a channel; a stream, river. ἴαρδάνοῦ αμφί ῥεεθρα H. 135. P. V. 815. 408. Iph. T. 1438. Bacch. 277. Eur. Hyps. Fr. 10. 'Ρείθρου is

C c 4

also the name of a harbour in Ithaca, a. 186. Syn. 'Ρόσς, ναμά, κροῦνός, απορρώξ. Ερ. Χλοξρόν, πόταμιον, κέλαδοῦν, αλέγεινον, δεινον, έρατεινον, κάλον, αιπύ, ἴέρον, κάλίρδοον, στένον, μάλακον, ηχηέν, ἱμἔρὄἔν.

'Ρέζω, Ion. imp. βέζεσκον, f. βέζω, facio; sacrifico: to make, do; to sacrifice. Γὔναικῶν η ταδέ ρέζει χ. 158. 209. Syn. Τέλεω, επίτελεω,

ποίξω, πράσσω, ίξρεύω.

'Pěθŏs, ĕŏs, τδ, membrum; facies: a member, limb; a face. Π. 856. Syn. Μέλος, προσωπον. άρθρὄν.

'Ρεία. See 'Pĕa. Peîa. See 'Pĕă.

'Ρεῖθρον, See 'Ρεξθρον,

'Peκτήρ, ηρός, δ, operator: a performer. Hes. Ορ. 189. ΣΥΝ. Πράκτωρ, εργάτης, ποίητής.

'Pĕŏs. See 'Pĕĕθρŏν.

'Pĕπω, vergo: to incline to, come to. Eur. fr. Meleag. 15. 2. Syn. Επιρό έπω, κλίνω, φέρομαι.

'Ρεῦμα. See 'Ρεεθρον.

'Pĕω, 'Pŏω, aut 'Pŏĕω, fluo; fundo: to flow, stream; to pour. 'Peî δ' οίνω Bacch. 143. 'Hν πολλή ρυή Hippol. 445. Syn. (1) Ερωέω, κάταρρέω, (2) χέω.

'Ρέω, dico: to say. Ουδέν ερβήθη πέρας Iph.

T. 91. Syn. see $E\rho\epsilon\omega$.

Pysaios, ov, o, Rhebæus amnis: a river in

Paphlagonia. Apoll. 2, 791.

Pήβαs, ov, δ, Rebas: a river in Bithynia. 'Ρήθαν ωκυρόην πόταμόν Apoll. 2. 652. Syn. Σαλμύδησσός.

'Ρηγμίν, ῖνὄς, ἡ, littus: a shore. 'Ăκραις ἔπὶ ρηγμίσϊν αξένου πόρου Iph. T. 254.

Αιγιαλός, ακτή, λls, όχθη, ηἴών. Ερ. Βἄθεῖα. Ύηγνυμι, Ύησσω, Ύηγνύσκω, f. ῥήξω, frango: to break. 'Ρήγνυσθέ δε τείχος Μ. 440. Σ. 571. Η. 141. Syn. Σχίζω, κάταρδήγνυμι, άγνυμι, ἄράπσω, παίω, κλάω, κἄτἄκλάω.

'Pηγός, ĕός, τὸ, stragula: a coverlid, bedclothes. ψ. 180. Syn. Στρωμνή. Ερ. Σιγάλὄἔν,

κάλον, πορφυρέον, άλιπόρφυρον.

'Ρηϊδίσς. See 'Ράδίσς. 'Ρηϊδίως. See 'Ράδίως.

'Ρηϊτέρος, 'Ρηϊτάτος et 'Ρήϊστος. See 'Padios. 'Ρηϊτέροι πόλεμίζειν Σ. 258. φ. 75. δ. 565.

'Ρηκτός, ἡ, ὄν, qui frangi potest: easy to be broken, fragile. Apoll. 3. 847.

'Pημά, ἄτὄς, τὸ, verbum: a word. Ran. 97. Syn. Έπος, λόγος, ρησίς, μυθός. Ερ. Αίμυλίον, κάλου, ποικίλου, ίπποθαμου, υπέρθιου, αιολου, δριμύ.

'Ρημάτιον, ου, τδ, vocula: a little word. 'Ων

αν λέξη δηματίοισιν Nub. 942.

'Ρηναΐα, as, ή, Rhenæa: an island in the Egean sea. 'Ρηναΐα τε πετρήεσσα Hom. Ægean sea. Apoll. 44.

'Ρηξηνόρία, ας, ή, fortitudo: courage. Καλ ρηξηνόρίην ξ. 217. Syn. see Ανδρεία.

'Ρηξήνωρ, ὄρὄs, strenuus: courageous, earnest. Π. 575. Syn. see Ανδρείδς.

'Pη̂ξίs, εωs, ή, ruptura: a rupture. Phœn. 1271.

'Pησίς, ios, et Attic. εως, η, locutio: discourse. φ. 291. Syn. 'Ρημά, λέξις, δόγμά. Ερ. Πάλίγγλωσσός.

'Pησόs, ov, δ, Rhesus. Rhes. 276.

'Ρήσσω. See 'Ρήγνυμί.
'Ρητήρ, ῆρὄς, et 'Ρήτωρ, ὄρὄς, δ, orator: a speaker, proposer. I. 443. Hec. 123. Syn. Δημήγδρος, συνηγόρος.

'Pητόs, η, ον, loquendus; dictus: which may be spoken; appointed. Hipp. 847. Syn. Φάτος, ειρημένδς, φάνέρδς.

'Pήτρα, as, ή, pactio: an agreement. ξ. 393. Syn. 'Ρησίς, συνθήκη, σύμβασίς, δμόλογησία,

ξύνθημα.

'Ρήτωρ. See 'Ρητήρ.

'Ριγεδάνος, et 'Ριγηλός, ή, ον, horribilis: hor-'Ριγεδανης 'Ελενης Τ. 325. Hesiod. A. Syn. Φρικώδης, φὄβέρος, χάλεπος, εκπληκτικός, δεινός.

'Ριγέω, horreo, frigeo: to shudder, to be cold. 'Ρίγησεν δε ϊδών Δ. 279. Syn. Ορρωδεω, φο-

βέδμαι.

'Pιγηλός. See 'Pιγεδάνός.

'Ριγίων, ὄνός, compar., et ρίγιστός, η, ὄν, magis seu maxime horrendus: more or most horrid. Μίξαντες δαϊ χειράς ο τι και ρίγιον άλγος Apoll. 4. 403. 2. 292.

'Pîγŏs, ĕŏs, τò, frigus: cold, shivering, horror. 'Ρίγος και κάμάτος ε. 472. Syn. Ψύχος, κρύος,

φŏ6ŏs.

'Ριγόω, frigeo: to be cold. Εφάμην ριγώσ μεν έμπης ξ. 481. " 'Ριγων Dor. for infin. ριγουν, occurs in Vesp. 446. Av. 935." Donneg. Lex.

Syn. Φρίσσω, ψύχὄμαι, ψυχραίνω.

'Ρίζα, ης, et antiq. ηθέν, ή, 'Ρίζωμα, ατός, et 'Ριζιόν, ου, τὸ, radix: a root. 'Ρίζας ἄνεσπα-ρασσόν Bacch. 1093. Sept. Th. 409. 'Εστι γάρ τι βιζίον Αν. 65. Ερ. Ευγένης, αίματὼψ, διην εκής, μεγάλη, πίκρα, λύγρα, θάλλουσα, όαδινή, δυσπάλης, ευήρατός, εχεπευκής, βάθεια.

'Ριζοω, radicibus firmo; stabilio: to root or fix firmly; to strengthen. Γηθέν ερδιζωμένον

Œ. C. 1591. Syn. Επιρβώννυμι.

'Ρίζωμα. See 'Ρίζα.

'Pἴκνος, η, ον, curvus, rugosus, tenuis: crooked. wrinkled, slender. Βάκτρω σκηπτομένος ρικνοίς πόσιν Apoll. 2. 198. Syn. 'Ρυσσός, ισχνός, ασθένης.

'Ρίμφα, celeriter: quickly. 'Ρίμφα Μελαντίους αρτήκοσς Apoll. 4. 1707. Syn. Τάχεως, βέα,

ρεια, ραδίως.

'Ριμφάρματός, ου, δ, ή, qui citato cursu est: of rapid chariots. Πώλοισϊν ή ριμφαρμάτοις Œ. C. 1062.

'Plν, et 'Pls, îνŏs, ή, naris, nasus: a nostril, nose. Αμβρόσιην υπό βινά δ. 445. Syn. Μυκτήρ. Ερ. Πλάτεῖἄ, τἔτρημἔνη, πὔμάτη.

'Ρινάω, abrado: to thin with the file. Ψηγμ' απύρον χρυσοῖό σἴδηρείων απ' ŏδόντων 'Pινηθέν

Antiphil. 21.

'Pινηλάτεω, naribus investigo: to smell out, trace by scent. 'Ρινηλάτούση τῶν πάλαι πἔπραγμένων Agam. 1156. See 'Ρίν. Syn. Ιχνεύω, ĕρ€υνἄω.

'Pίνημα, ατός, τδ, ramentum: a filing. Eur. fr. Tel. 25. See 'Pιναω.

'Pινόs, οῦ, ὁ, ἡ, corium; scutum: a hide, skin; a shield. "Εσσάτο δ' έκτοσθεν ρινον πολίοιο λυκοιο Κ. 334. Syn. Βύρσἄ, σκὕτὄς, δέρμἄ, δι-φθέρα, ασπίς. Ερ. ΠἄναΙδλός, στικτός, βόειδς, λεπτότατός, λασϊός, δασύθριξ, αίματόεις.

'Ρινότορος, ου, ό, ή, qui clypeos coriis obductos perforat: hide-piercing. 'Ρινότορος καl

πρῶτὄς Φ. 392.

'Ρἴὄν, ου, τὸ, cacumen prominens in vertice montis: a peak, promontory. Κῦμα πότι σκαΐον ρίου ωθεί γ. 295. Syn. Άκρου, ακρώρεια, ακρωτήριον, κορυφή, κολοφών,

 $P\iota\pi\eta$, η s, η , vehemens impetus, jactus: a

violent impulse, throw, stroke. Πτέρυγων βιπαις υπόσυρίζεις P. V. 126. 'Ρίπη is also a P. N. in Β. 606. Syn. Όρμη, βόλη, πυδη, βιπίς. Ερ. Πετρίνη, ωκύπλανός, αιθαλόεσσα, παμφεγγής, λευγάλεα, φοιτάς, δόὰ, ὅλοὰ, ἄνεμώκης.

'Pιπίζω, ventilo, follibus accendo: to fan, blow up a fire. Αλλ' ἄνἔγείρει καὶ ῥιπίζει Ran. 360. SYN. Λίκμαω, φυσάω, αναρδιπίζω, οπτάω.

'Pιπίς, ίδος, ή, follis: a pair of bellows. Δευρο καί την διπίδα Acharn. 888. Syn. Πτύον.

'Ριψ, ιπός, ή, crates: a wicker basket, crate. Φράξε δε μιν ρίπεσσι διάμπερες ε. 256. Syn.

Ταρσός, ψιάθός.

'Ριπτάζω, Ιοη. imp. ριπτάζεσκον, 'Ριπτέω, 'Ρίπτω, et Ion. imp. δίπτασκου, projicio: to throw, dash. 'Ριπτάζων κατά δωμά Θέούς Ξ, 257. Hom. Hymn. 3. 279. Eccles. 503. Iph. A. 39. O. 23. Syn. Απορβίπτω, καταβάλλω, καταρβίπτω.

'Pιπτος, η, ον, præcipitatus: headlong. Trach.

'Pis. See 'Piv.

'Ρίψασπίς, ίδος, et 'Ρίψοπλος, ου, ό, ή, clypeo vel armis abjectis fugiens, ignavus: throwing away arms, cowardly. Nub. 353. Sept. Th. 303. Syn. see Δειλός.

'Ρίψοπλος. See above.

'Pŏa, Dor. pro 'Poιà, q. v. Vesp. 1268. "Addere juvat, δόα in omnibus Lexx. quotquot novi, inde a Steph. Thes. usque ad alteram ed. Schneideriani Lex. falso accentu (ροα) notari." Bast. Confer Blomf. in Pr. V. 23. Gloss.

'Poδaνos, ή, ον, facile motus, agitatus (vid. Damm.): easily moved. Παρὰ ρόδανὸν δόνακῆα 2.576. 'Ρόδανός is also a P. N. denoting the river Rhone, Apoll. 4. 627. See the Schol. and

Hoëlz. in l.

'Ρόδειἄ, ας, ή, Rhodia. Κλυμένη τ
 τ΄ 'Ρόδειὰ τ΄ Hes. Theog. 351.

'Ρόδιαιός, 'Ρόδεός, 'Ρόδινός, η, όν, et 'Ρόδόεις, εσσά, εν, roseus: rosy, rose-coloured. Στεφάνος ροδιαίος Anaer. 142. Apoll. 3. 1019. 'Ροδίνους συναρμόσαντες Anacr. 6.2. Med. 837. Ερύθρος, ευώδης.

'Podios, a, ov, Rhodius: Rhodian, of Rhodes. 'Ρόδιων ἄγερώχων Β. 654. 'Ρόδισs is also the

name of a river, M. 20.

'Ροδοδάκτυλος, ου, δ, ή, roseos digitos habens: rosy-fingered. 'Ρόδοδάκτυλος ηώς Ω. 778.

'Poδοεις. See 'Poδιαίος.

'Ροδομηλον, ου, τδ, mala rosea: a rosy cheek. Theoc. 23. 8.

'Ρόδον, ου, τὸ, rosa: a rose. Nub. 910. Ep. Ελευθερίον, εύκαρπον, κάλον, τερπνον, φοινίκιον, πυρσόν, ειάρινον, δερίνον, δρόσο έν, άγητον. ΡΗΒ. Είἄρος μελημά, φεριστον άνθος, χάρμα δεων, χάρισίν ἄγαλμά, μέλημά μύθοις.

'Ροδόπη, ης, ή, Rhodope. Theoc. 7. 77.

'Ρόδοπηχύς, ĕŏs, roseos habens cubitos: rosyarmed. 'Ρόδοπηχ ες δε Νύμφαι Anacr. 53. 21.

'Pŏδŏs, ov, ή, Rhodus: a celebrated island in the Ægean sea. B. 654.

. 'Pὄδοχρους, ου, δ , $\dot{\eta}$, roseum colorem habens: rosy-coloured. 'Pὄδοχρους δ $\check{\epsilon}$ κ' Αφροδίτα Anacr.

'Pŏή. See 'Pěeθρον.

'Pŏθέω, obmurmuro: to murmur against. An-

'Ροθιάζω, cum impetu remigo; cum impetu voro, more porcorum: to row violently; to devour with noise. Οἷον ροθιάζουσ' ω πολυτίμηθ' 'Ηράκλεις Acharn. 807. Syn. 'Ροχθέω, όρμαω.

'Pŏθĭas, aδos, ή; 'Pŏθĭos, α, ον, impetuosus: violent, dashing. Επεί δε κώπης ρόθιαδος ξυνεμ €ŏλη̂ Pers. 402. ε. 412.

'Pŏθŏs, ov, δ, strepitus undarum; tumultus: the dashing of waves; a tumult. Hes. Op. 218. Syn. Θὄρὔ6ὄς, βοῖ6δὄς, ἄραγμὔς, βύμη.

'Poià, as, ή, malus Punica: a pomegranate.

Όγχναι καὶ ροιαί η. 115. 'Ροιβδέω, 'Ροιζέω, strido: to make a noise. μ. 106. Κ. 502. ΣΥΝ. 'Ροχθέω, βρυχάδμαι, ηχέω, σμάραγέω, ωρϋόμαι, συρίσσω.

'Pοίβδησϊς, εως, ή, 'Pοίβδός, 'Pοίζός, ου, ό, et 'Pοίζημα, ατός, τὸ, stridor: a noise. Iph. A. 1086. Antig. 1004. Π. 361. Αν. 1182. Syn. ήχος, ρόθος, ψόφος. Ερ. Ακάματος, οξεῖά, ηξρία.

'Ροιζέω. See 'Ροιβδέω.

'Poîζos, et -ημά. See above.

'Poικόs, ή, όν, incurvus: crooked. Theoc. 4. 49. Syn. 'Ρίκνός, καμπύλός, σκόλιός, βαιθός.

'Poμεσs, ov, o, tornus; rotatio; instrumentum in orgiis Corybanticis adhibitum: a top; a whirling round; a bacchanalian drum or cymbal. Helen. 1361. Syn. Βέμειξ, δίνδς, τρόχος, ρόπτρόν. Ερ. Χαλκέός.

'Pŏŏs. See 'Pěєθρον.

'Ρόπαλισμός, οῦ, δ, satyriasis : excitement. See Schol. in l. c. Τοῖς ανδράσἴ καὶ ῥὅπαλισμούς Lysist. 553.

'Ρόπαλου, 'Ρόπτρου, ου, τὸ, clava, fustis : a club, stick. Μέγα ρόπαλον πάρα σηκώ ι. 319. Hippol. 1172. Syn. Κὄρὔνη, βάκτρὄν, ξὔλὄν. Ερ. Μέγα, χαλκόβαρές, αυανθέν.

'Pŏπη, η̂s, η, inclinatio, momentum: inclination, impulse, consequence. Œ. R. 961. SYN. Νεῦμα, δυναμίς, βοήθεια.

'Ρόπτρον. See 'Ρόπαλον.

'Ρὄφέω, sorbeo: to sup up, swallow. Eq. 51. Syn. Αναρρόφεω, καταπίνω, βροχθίζω, κάπτω, κάτάβροχθίζω.

'Poχθέω, strepitum asperum edo: to make a hoarse noise, to roar. μ. 60. Syn. 'Poιζέω,

βρεθνύὄμαι, ηχέω, βὄἄω.

'Ρυάχετος, ου, δ, tumultus: a tumult. τῶν Ασαναίων γα μὰν βὕάχἔτον Lysist. 170. Ρυ brevis esse videtur, quippe quæ ex ρτω, fluo, oriatur. Εχρ. " Ρυάχετον, δόρυθον, η τον βέοντα οχετόν." Hesych.

'Ρυγχίον, ου, dimin. a 'Ρύγχος, έσς, το, rostrum, maxilla, os: a beak, jaw, face. Αλλ' αμφϊθεσθέ και τάδι τά ρυγχία Acharn. 744. Av. 1155.

Syn. 'Ράμφος, χάσμα.

'Ρυδον, affluenter, abundanter: copiously, abundantly. Εγώ ρύδον αφνείοιο ο. 425. Χύδην, σφύδρα, πανύ.

'Ρυηφένια, as, ή, opulentia: wealth.

ρύπφενίην Call. 1. 84. Syn. Ευπόρία, όλεός. 'Ρύθμίζω, concinno: to arrange, adjust. [®]Ωδ' ερδύθμισμαι Ζηνί Ρ. V. 249. Syn. Κάταρδύθμίζω, κοσμέω, καλλωπίζομαι, ευθύνω, ευτρέπίζω.

'Pυθμός, ου, δ, rhythmus, modulatio, ordo: rhythm, measure, arrangement, harmony, order. Οί ρύθμοι πρός άλφιτα Nub. 648. Syn. Ευθημόσυνη, εμμέλεια, μέτρον, τάξις, κάνων, μέλος. Ερ. Λιγυρύς, ήδυς, φρενόθελγης, Φρυγίος.

'Pυμα, ατός, τδ, tractio; auxilium; perfugium: a dragging; a defence, assistance; refuge. "Ăπασϊ κοινὸν ἡῦμὰ δαιμὄνων ἔδρα Heracl. 261.

Syn. Έρυμα, φυλακή, καταφυγή.

'Ρύμ6ος, ου, 'Ρυμ6ων, ονός, δ, tortus: a twirling round, coil. Eur. fr. Pirith. 2. 2. Apoll. 4. 144. SYN. see 'Póμβŏs.

394 'Pύμη, ης, ή, impetus; cursus; vicus: force, impulse; course; a street. Υπό τοῦ ροίβδου καί της ρύμης Nub. 406. Syn. Όρμη, ρόθος.

'Ρύμμα, ατός, τὸ, sordes: filth. Lysist. 377.

Syn. 'Ρύπου, κάθαρμά.

'Pυμός, οῦ, ὁ, temo: the pole of a carriage. Ρυμοῦ εξέρδοι ή εκφέροι Κ. 505. Ερ. Εύξεστός,

αργυρέος.

'Ρύσμαι, Ion. imp. ρυσκόμην, f. ρύσόμαι, traho ad me; tueor, custodio: to draw to oneself; to defend, guard. Φυλάσσει τε ρυέται τε ο. 35. Ερρύεθ' ήμας τουτ' ίσον ναοις δέων Helen 800. Ω. 730. The first syllable of 'Pύὄμαι is in the present generally short in Homer, but long at the beginning of the verse in the arsis, in the opt. always long, even in the thesis, and short in the tragic writers; the same syllable is always long in the future and 1st aorist. Syn. Avapρύομαι, φυλάσσω, εκφυλάσσω, εκσώζω, σώζω, **ĕ**λευθĕρŏω.

'Pυπάπαl, vel potius 'Pυππάπαl, nautica acclamatio: the cry of sailors working together.

Κάμε και το ρυππάπαί Vesp. 909.

'Ρὔπἄω, sordeo: to be filthy or dirty. Μἄλἄ περ ρύπδωντα καθήραι ζ. 88. ΄ Syn. Πίνδω.

'Ρύπου, ου, τό; 'Ρύπος, ου, ό, sordes; cera sigillaris: fifth; sealing-wax. Αυτάρ ἔπεὶ πλῦνάν τε καθηράν τε ρύπα πάντα ζ. 93. Lysist. 1199. Syn. Πἴνος, λῦμα, λύμη, κηλίς.

'Ρύποω, fædo: to befoul. Τα μοι ρέρυπω-

μένα κείται ζ. 59.

'Ρυππάπαί. See 'Ρυπάπαί.

'Pύπτω, sordes eluo: to wash away filth, cleanse. Acharn. 17. Syn. Κάθαίρω, ἄπομάσσω,

'Pυσόs, 'Pυσσόs, ή, όν, rugosus: wrinkled, rugged. Eur. Sup. 51. Χωλαί τε ρυσσαί τε Ι. 499. Pu longa in ρυσός, ut in sequentibus, quæ ex eadem origine trahendi profluunt. 'Pikvös.

'Pυσιάζω, bona alicujus tanquam pignus vi abripio; abripio: to take away by way of pledge; to take away. Κοὐ ῥυσιάζω τὰμα δ' εύρίσκω φίλα Ion 525.

'Pυσἴβωμὄς, ου, ὁ, ἡ, aram defendens: altardefending. Eumen. 923. See 'Pυσιπόλι's.

Pυσιδίφρος, ου, δ, ή, currum trahens: draw-

ing a chariot. Isthm. 2. 31. See 'Ρυσῖπολίς and Διφρός.

'Pύσἴόs, α, ὄν, vim liberandi habens; supplex: able to deliver; suppliant. The neuter 'Ρύσιον is used as a substantive, and denotes a ransom, pledge. Καὶ μήτε δηρις ρυσίων εφάψεται Æsch. Sup. 417. Syn. Λυτήριον, λύτρον, τίμημά.

Pυσϊπόλίς, εως, urbem liberans: delivering the city. Sept. Th. 122. Ρυσϊπόλίς follows the quantity of Σωσιπόλις, q. v. Pv is long, as in

'Ρύσιός.

'Ρυσκόμην. See 'Ρύδμαι.

'Pυσμός, οῦ, ὁ, rerum series, tractus: a series,

a course. Call. Ep. 44. 5. Syn. Σχημά. 'Ρυσσάλεσ, i. q. 'Ρυσσός, 'Ρυσσάλεην εδάνοιδ Nicand. A. 180.

Pvooss. See Pvoss.

"Ρυστάζω, Ιοη. imp. ρυστάζεσκου, per vim traho: to drag. "Ρυστάζοντας αεικελίως υ. 319. Ω. 756. Syn. "Ελκω, έλκυστάζω, είλκυω, έρυω, ρυσιάζω.

'Pυστακτύs, vos, ή, vis illatio, vexatio: illtreatment, annoyance. 'Ρυστακτύὄς εξ ἄλέγεινης σ . 223.

'Ρυτά, ῶν, τὰ, habenæ: reins. 'Ρυτά χάλαίνοντες Hes. Scut. 308.

'Ρυτήρ, ήρος, 'Ρύτωρ, όρος, ό, lorum; qui trahit; custos: a thong or rein; one who draws; a defender, guardian. Βήσἄτο ρυτήρας δε χεροίν Apoll. 3. 1236. Thesm. 103. SYN. 'Ρυτά, ήνια, ιμας, χαλινός, ρύτωρ, σωτήρ.

'Pυτίον, ου, το, Rhytium: a city in Crete.

Φαιστόν τε 'Ρυτίόν τε πόλεις Β. 648.

'Pັντις, ιδός, ή, ruga: a wrinkle. Εν τῷ πρόσώπω των ρυτίδων όσας έχει Plut. 1052.

'Pັυτος, η, ον, fluens: flowing. 'A'γω ρυτοις νασμοῖσϊν εξὄμόρξὄμαι Hipp. 649. Syn. Κἄτάρρύτδς.

'Ρυτός, ή, όν, tractus: drawn. Ρυτοίσι λάεσσϊ καϊ εθρίγκωσεν ἄχέρδω ξ. 10.

'Ρύτωρ. See 'Ρυτήρ.

'Ρυω, fluo: to flow. See 'Ρεω. 'Ρωγάλεος, α, ον; 'Ρωγάς, αδος, lacer, ruptus: torn, burst. Πυκνά βωγάλεην εν δε στρόφός σ. 108. Apoll. 4. 1448. Syn. Ύηκτϋς, σχιστϋς. Ύωχμος, ἡ Ρωχμός, ό, ἡ Ρώξ, ῶγος, ἡ, rima:

a cleft, opening. Bion 11.2. ψ. 420. χ. 143.

Syn. 'Ρηγμά, ὅπη, ἄπορρώξ.

'Ρώμη, ης, ή, robur: strength. Herc. F. 102. Syn. 'Is, δυνάμις, αλκή, ισχύς. Ερ. Ασθένής, ανηβητηρία, αμαθήs, βίαιδs.

'Ρώξ. See 'Ρωγμός.

'Ρώομαι, vehementer moveor; valeo: to move quickly; to be well. Τεύχεσιν ερρώσαντο ω. 69. SYN. Κινεόμαι, επείγω.

'Ρωπήιον, ου, τό; 'Ρωψ, ωπος, ή, virgultum: a bush, shrub. Κάτὰ ρωπήἴα πυκνά ξ. 473. 49. Syn. Φρύγανον. Ερ. Δασεία, χλοξρά.

'Ρωχμός. See 'Ρωγμός. 'Ρώψ. See 'Ρωπήϊον.

Σ .

Σαγγάρισς, ου, δ, Sangarius: a river in Phrygia. Πάρ' όχθας Σαγγάριοιο Γ. 187.

Σάγη, η̂s, η̂, armatura: armour. Το πάνσοφον δ' εξρημά τοξήρη σάγην Herc. F. 187. "Υπέρκομπός, παντέλης, φέρασπίς, τοξήρης.

Σάγμα, ατός, τὸ, involucrum: a covering.

Vesp. 1142. Syn. Θήκη.

Σἄθρὄς, à, ὄν, putris; debilis; futilis: rotten; weak; paltry. Τουτ' ες γυναικας δόλιον εστί καλ σάθρόν Bacch. 479. Syn. Σάπρος, ασθενής, μυδάλ εός, βλάξ, μάλ άκός, φλύαρός, ουτίδανός.

Σαίνω, blandior (vid. Blomf. Gloss. Sept. Th. 379.): to fawn upon, flatter. Apoll. 3. 882.

Syn. Κολάκεύω, υπόσαίνω, υπαικάλλω, δωπεύω. Σαίρω, verro: to sweep. Hec. 363. Syn. Κόρξω, τρίζω, κοσμξω, καθαίρω, κάλλύνω.

Σἄκέσπάλος, ου, ό, ἡ, qui scutum vibrat: shield-brandishing, valiant. Ατρόμον οδόν ἔχεσκἔ σακέσπαλος Ε. 126.

Σἄκεσφόρδε, ου, δ, ή, clypeos gestans: shield-

bearing. Phœn. 139. See above.

Σάκκος, Σάκος, Σάκτης, ου, δ, saccus: a sack. Acharn. 745. Ουκ ἄφήσεις τον σάκον Acharn. 822. Plut. 681. Syn. Θυλάκϊον. Ερ. Ερυμνός.

Σάκος, ϵος, τὸ, clypeus: a shield. Ἐπίσημ' έχων οικείου εν μέσφ σάκει Phoen. 1123. Syn. Ασπίς. Ερ. Φίλον, δεινόν, μέγα, προθέλυμνον, φάεινον, δαιδάλεον, πυκά ποίητον, χαλκήρες, αιδλόν, κάλόν, έπταθόειον, ευρύ, όλιγόν, πάναίολον, στιβάρου, τετράθελυμνου, χάλκεου, εύκύκλου, χαλ- κληίστη, μάκρα, ύψηλη, Θρήσση, εζευγμένη, εύκοδέτον, χαλκήλατον.

Σἄκὄς, ου, δ. See Σάκκὄς.

Σἄκος, ου, ό, barba prægrandis: a very large beard. "Απασά και μίσει σάκον προς ταιν γνάθοιν Eccles. 502.

Σάκτης. See Σάκκὄς.

Σάκτωρ, ὄρὄs, implens: filling. Pers. 921.

Σάλαμίνισς, α, ον, Salaminius: of Salamis. Σάλαμίνιος γάρ εστίν Eccles. 38.

Σάλαμινίς, ίδος, Σάλαμινίας, άδος, ή, Salaminia: of Salamis. Ad Σάλαμινίασι Pers. 956. Blomf. scribit: "Dicebant Σαλαμινίδες vel Σαλαμινιάδες. Sic λειμωνίδες et λειμωνιάδες Soph. Aj. 602. Philoct. 1454. κρηνίδες et κρηνιάδες. Vid. Valck. ad Theoc. 1. 22." Zanamivis Schaf. in Steph. ed. Valpy, citat ex Lobeck. Aj. p. 271.

Σἄλαμις, Σἄλαμιν, ῖνος, ἡ, Salamis: an island near the coast of Attica. Έλπομαϊ εν Σἄλαμῖνῖ Η. 199. ΕΡ. Εϋκτίμενη, αγχιαλός, κλεινή, αλίπλαγκτός, ευδαίμων, περιφαντός, πελειδθρέμμων.

Σἄλάσσω. See below.

Σἄλεύω, Σἄλάσσω, agitor: to be agitated or Ήδη σάλεύει κάνἄκουφἴσαι κάρα Œ. R. 23. Σἄλάσσω Schæf, in Steph. ed. Valp. citat ex Jacobs. Anth. 7. 95. Syn. Ανάσαλεύω, δόν ε όμαι, κυμαίν όμαι, τ άράσ σ όμαι.

Σαλμύδήσιος, α, ον, Salmydesius: of Salmydesus, a bay in the Euxine sea. Σαλμύδησία γνάθος P. V. 751.

Σαλμωνεύς, εως, Ion. ησς, δ, Salmoneus. Eur. fr. Æol. 23. 4.

Σαλμωνίς, ίδος, ή, Salmonis: a promontory in

Crete. Σαλμωνίδος άκρης Apoll. 4. 1693.

Σἄλὄς, ον, ὁ, salum ; jactatio : the sea, surge ; a tossing about. Αλλότ' εν πόντου σἄλφ Hec. 28. SYN. Αλμη, κλύδων, κλύδώνζον.

Σαλπίζω, ίγξω, tuba cano: to sound a trumpet. Δεινόν ἔσάλπιζον Batrach. 200. Syn. Κηρύσσω, βυκανίζω.

Σάλπιγξ, ιγγός, ή, tuba: a trumpet. Pax 1240. Syn. Βυκάνη. Ερ. Τυρσηνϊκή, βάρυδουπός, πόλεμική.

Σἄμη, ης, ή, Same: an island in the Ionian sea. Εκ δε Σάμης πισυρές τε π. 249.

Σάμισς, α, ον, Samius: of Samos. Κείμαι τοῦ Σἄμιτου Call. Ep. 51. 6.

Σἄμὄθράκη. See Σἄμὄς.

Σἄμοθράξ, ακός, δ, Samothracius: Samothracian. Θηκέ δέοις Σαμόθραξι λέγων Call. Ep. 50. 3. See below.

Σἄμος, Σἄμοθράκη, ης, ή, Samos, Samothrace: Samos, an island in the Ægean sea, on the coast of Asia Minor; also another at the mouth of the river Hebrus in Thrace, called by way of distinction Samothrace. Κὄρῦφης Σάμου ὑληέσσης Ν. 12. Αλλ' εί τις ύμῶν εν Σἄμοθράκη τυγχάνει Pax 276.

Σαμφόραs, ov, δ, Samphoras: the name of a horse in Aristoph, having a sigma on his thigh.

Nub. 1298.

Σανδαλίσκος. See Σάνδαλον.

Σάνδαλόν, ου, τὸ, dimin. Σανδαλίσκος, ου, δ, sandalum: a sandal. Σάνδαλα δ' αυτικ' ξριψέν Hom. Merc. 79. Ran. 407. Syn. 'Ťποδημα, αρδύλη.

Σάνιδιον, ου, τδ, dimin. a Σάνις, ίδος, ή, asser, tabula: a board, tablet. Χυτρίδια και σανίδια κάμφορείδια Pax 202. Ἡ σανίδα παίσασ' ή λόγους πέμψασ' ανω Orest. 1219. Syn. Πίναξ, δέλτος. Εν. Ευ αραρυία, κολλητή, εύξεστος,

Σάνἴδοτρέω, tabulam perforo: to bore a hole in a board. Τῆ σἄνἴδοτρήσας εξοπιστοπρώκτισον Thesm. 1144.

Σάνις. See Σάνιδίον.

Zăŏs. See Zŏŏs.

Σἄὄφρὄσὔνη. See Σωφρὄσὔνη.

Σἄοφρων. See Σώφρων.

Σἄὄω. See Σώζω.

Σάπειρές, ων, οί, Sapires: a nation in Scythia. Έξείης δε Σάπειρες επί σφισι Apoll. 2. 397.

Σάπρος, à, ον, putris: rotten. Τάνθαδ' ειρήνης σάπρας Pax 554. Syn. see Σάθρος.

Σαπφώ, ŏŏs, ή, Sappho: a celebrated poetess of Lesbos. Mosch. 3. 92. Ερ. Παρθένος, ήδυφωνός, ευπλοκαμός.

Σαργάνη, ης, ή, vinculum : a chain. Βρόχου τὔχεῖν εν σαργάναις Æsch. Sup. 795. Syn. see

Σαρδάνάπαλός, ου, δ, Sardanapalus: the last king of Assyria. Av. 1021. Πα est longa, ut in Latinis: In scaphum mœchæ Sardanapāle tuæ Martial. 11. 11.

Σαρδάντος, Σαρδόντος, α, όν, Sardonius: Sardinian. Σαρδάνιον μέγα τοίον υ. 302. Theoc.

Σάρδεις, εων, al, Sardis: the capital of Lydia. Bacch. 445.

Σαρδήνη, ης, ή, Sardene. Hom. Hymn. 34. 3. Σαρδίανικός, Σαρδίανός, ή, όν, Sardianus: of Sardis. Βάμμα Σαρδιανικόν Acharn. 112. Eur. fr. Plisth. 5.

Σαρδονίος. See Σαρδανίος.

Σαρδώ, ŏŏs, ἡ, Sardinia: an island in the Mediterranean. Vesp. 700.

Σαρκάζω, diducto rictu irrideo: to grin at. Pax 481.

Σάρκινός, η, ὄν, carneus: fleshy. Τὸν σάρκἴνὄν ιχθύν Theoc. 21. 66. Syn. Εύσαρκός, πόλύσαρκός.

Σαρξ, αρκός, ή, caro: flesh. Med. 1186. Syn. Κρέας, σωμά, βρότος. Ερ. Απάλη, φωνήεσσά, λευκὴ, νἔἄρὰ, πὄλἴα, τἔρεινἄ, τἄλαινἄ, χιὄνἔα.

Σἄρὄν, ου, τὸ, verriculum: a besom. Κἄκὸν σἄρον οῖσθά και αυτή Call. 4. 225.

Σαρπηδονίος, α, ον, Sarpedonius (vid. Schol. in 1. c.): of Sarpedon. Σαρπηδονίην όθι πέτρην Apoll. 1. 216.

Σαρπηδών, ὄνὄς, Σαρπήδων, οντός, ό, Sarpēdon. Σαρπηδονί φαίδιμος Έκτωρ Π. 649. Σαρπήδοντος ἔταῖρον Μ. 379. Ερ. Άναξ, Δἴος νίος, Αὐκῖων άγος, χαλκοκόρυστής, αρχός, δίος, βουληφορός.

Σάρωνϊκός, η, ον, Saronicus: Saronic, the name of the gulf of Ægina. Ερχόμενοι Εφύρηνδέ Σάρωνικού Callim. Del. 41.

Σάρωνίς, ίδος, ή, quercus hians ætate: a decayed oak. Ἡ πολλὰς ἔφὕπερθἔ σἄρωνίδας Call. 1. 22. Syn. Δρῦς.

Σἄτἴνη, ης, ή, currus: a chariot. Ποιῆσαι σάτίνας και ἄρματά Hom. 5. 13. Syn. "Αμαξά, ŏχŏs.

Σἄτνἴόεις, εντός, ὁ, Satnioïs: a torrent in the Troad. Ναίξ δε Σατνίδεντος Z. 34.

Σάτνιος, ου, ό, Satnius. Σάτνιον ούτασε δουρί

Σἄτὔρὄs, dimin. Σἄτὔρίσκὄs, ου, δ, Satyrus: a Satyr. "Όταν Σἄτὔρους τοίνυν ποῖῆς κἄλεῖν ἔμέ Thesm. 157. Theoc. 4. 62. Ερ. Κακοκνημός.

Σαυλόδμαι, exhilaror: to be delighted. Βαρ-

βίτων σαυλούμενοι Cycl. 40.

Ħ. 443.

Σαῦλὸς, η, ὄν, delicatus: delicate. Hom. Merc. 28. Syn. Ἡρος, ἥσῦχος, κοῦφὸς, τρῦφĕρŏs.

Σαῦρἄ. See Zaûpös.

Σαυρόμαται, ων, οί, Sarmatæ: a nation in the north of Europe and Asia. Σαυρόματας τοις σοῖσἴν Apoll. 3. 353.

Σαῦρος, ου, ὁ ; Σαῦρα, ας, ἡ, lacertus: a lizard.

Theoc. 7. 22.: 2. 58.

Σαυρωτήρ, ηρός, δ, ferramentum infimum in extremo hastili: an iron point at the lower extremity of a spear. K. 153.

Σαυτοῦ. See Σἔαυτοῦ.

Σἄφἄ, Σἄφῶς, Σἄφηνῶς, clare: clearly, truly. [°]Ων δὄκεῖς σἄφ' ειδέναι Orest. 253. Plut. 40. Theogn. 957. Syn. Φανέρως, αληθως, αναφανδόν, δηλά, εμφάνως, λαμπρως, εναργως.

Σἄφήνειἄ, ας, ή, perspicuitas: clearness. Kal σἄφηνεία λόγου Sept. Th. 67. Ultima brevis est

ut in ευμάρεια. Syn. Ενάργεια, ακρίβεια.

Σἄφηνίζω, ἴσω et ἴω, clare explico: to explain clearly. Σοι σάφηνίσαι μόνον P. V. 642. Syn.

Δἴἄσἄφἔω, δηλδω, έρμηνεύω, φἄνἔρδω.

Σἄφηνης, Σἄφης, ἔος, δ, η, manifestus: clear, plain. Olymp. 10.67. Bacch. 1078. See above. Syn. Αριδηλός, φαν ερός, δηλός, αληθής, ειλίκρίνης, εναργής.

Σἄφηνῶς. See Σἄφἄ. Σἄφῶς. See Σἄφἄ. Σἄώζω. See Σώζω.

Σάωτήρ. See Σωτήρ. Σβέννυμι, Σβεννύω, f. σβέσω, extinguo: to extinguish. Σβέννυντας Η. Steph. citat ex quodam vet. epigr. Σβεννὔεις (νῦ, ut in δεικνὖω) invenias in Pyth. 1. 8. Syn. Αποσβέννυμί, εξάλείφω, κάτασβέννυμι.

Σβεννύω. See above.

Σκαυτοῦ, contr. Σαυτοῦ, ῆs, οῦ, pronom., tui ipsius: of yourself or thyself. Med. 610. Syn. Σοῦ, ἔαυτοῦ.

Σἔβάζὄμαι, Σἔβίζω, Σέβω, veneror, subvereor: to worship, venerate, fear. Σἔβάσσἄτὄ γὰρ τὄγἔ θυμφ Z. 417. Pyth. 5. 106. Phœn. 1341. Syn. Πρόσεύχομαι, εντρέπομαι, προσκύν εσμαι, αιδέσμαι, ἄγάζομαι, Βεράπεύω.

Σἔβάs, τδ, veneratio: veneration. Alcest. 1018. Zě6as eandem quantitatem habet ac

σελάς. Syn. Τιμή, αιδώς, δαθμά.

Σἔβίζω. See Σἔβάζὄμαι. Σἔβω. See Σἔβάζὄμαι.

Σειρά, as, ή, catena, funis: a chain, a rope. χ. 175. Syn. Δεσμός, ἄλυσίς, σχοινός. Ερ. Χρυσεία, ἔύπλέκτη, ἔλἴκώδης.

Σειραίδς, Σειραφόρδς, ου, ό, ή, funarius: of a rope. Herc. F. 1005. Κεντῶν ὕπὄ τὸν πρωκτόν

σε τον σειραφόρον Nub. 1282. 1303. Σειρὴν, ῆνὄς, ἡ, Siren: the name of certain sea-nymphs. Helen. 169. Ετ. Πτέρὄφὄρὄς, νέανίς, παρθένδς, χθόνδς κόρα. Phr. see Apoll. 4.

892-914.

Σειρίαω, fulgeo: to shine. Οξέα σειρίαει καί μιν κάλξουσ' ανθρώποι Σείριον Arat. 332.

Σείρισς, ου, δ, Sirius: the dog-star. See passage in Σειρίαω. Syn. Κύων Ωρίωνος. Ερ. Δίψίος, αιθάλδεις, αζάλξός.

Σεισίχθων, ὄνὄς, terram quatiens: earth-shaking. Isthm. 1. 76. Syn. see Εννὄσίγαιὄς.

Σεισμός, οῦ, ὁ, motus, an earthquake, shock.

Iph. T. 1167. Syn. Τρόμδε, ἔνδοῖε, κίνησῖε. Σειστόε, η, ὄν, concussus: shaken. Acharn. 346.

Σείω, quatio: to shake. Med. 1188. Syn. Ανάσείω, αιθύσσω, πάλλω, τϊνάσσω, εκτϊνάσσω, τἄράττω, κινἔω.

Σέλαγέω, Σέλαγέομαι, fulgeo: to blaze. Opp. Κ. 3. Σέλαγειτό δ' αν άστυ Eur. El. 714. Syn. Σειρϊάω, λάμπω, εκπυρόω, αυγάζω, στίλθω, μαρμαίρω.

Σἔλἄγὄς, ου, ὁ, Selagus. Καὶ βἄλἔν Άλφιον

Σέλἄγου υἴόν Ε. 612.

Σἔλας, αὄς, τὸ, fulgor: a blaze. Νηὸς καιόμένης σέλας οφθαλμοῖσϊν ἴδέσθαι Ο. 600. Syn. Αυγή, φως, φέγγος, φλόξ, πῦρ. Ερ. Δικορυφον, παμφά ες, καλλίφεγγες, φλόγερον, λαμπρον, κτάνωπόν, λάβρόν, χρυσόφεγγές.

Σέλασφορός, ου, δ, ή, fulgorem ferens: light-

bearing. Eumen. 1025.

Σέληναία, Σέλήνη, ης, ή, luna: the moon. Phœn. 179. Helen. 114. Syn. Μήνη. Ερ. Αστ ξρωπός, πάνν τχός, Εξά, ανασσα, δία, ξύπλοκαμός, θέὰ λευκώλενος, λαμπρὰ, πρόφρων, πλήθουσα, φάεινη, αιγλήεσσά, βδωπίς, δρόσὔεσσά, κέράη, πότνϊά, Τιτηνίς, 'φάεσφόρος, δίχομηνός, χρυσέόκύκλος, χρυσήνϊος, ευώπις, πρεσβίστη άστρων. Ρηκ. Νυκτός ἄφεγγες όμμα.

Σέληπιάδης, ου, δ, Selepiades: the son of Se-

lepias. Σέληπιαδαό ανακτος Β. 693.

Σέλινον, ου, τό, apium: parsley. Ουδ' εν σέλίνω που 'στϊν ουδ' εν πηγάνω Vesp. 480. Ερ. Μάλακός, χλωρός, Βάλλων, Βάλερός. ΡΗΒ. Βότάνη λξοντός.

Σελλός, οῦ, δ, Sellus: the name of the priests of Jupiter at Dodona. Trach. 1169. Ερ. 'Ťπŏφήτης, ὄρειὄς, χάμαικοίτης, χάμαιεύνης, ἄνιπτόπους.

Σέλμα, ατός, τδ, transtrum; tabula: a bench,

deck; a board. Helen. 1565. Syn. Ζύγον, **ἔδώλἴὄν, Βρᾶνὄς, κληῖς.** Σεμέλη, ης, ή, Semele: the mother of Bacchus. Hipp. 456. Syn. Ενωπίς, Καδμηίς, ευειδής,

λευκώλ ἔνὄς, τὄκὰς Δἴὄνύσου**.** Σεμνδμαντίς, έως, δ, vates venerabilis: a venerable prophet. Œ. R. 556.

Σεμνόμυθέω, magnifice loquor: to speak grandly. Τι σεμνόμυθείς ου λόγων ευσχημόνων Ηίρρ. 492. Syn. Αυχέω, κομπάζω.

Σεμνοπρόσωπεω, gravitatem in vultu exhibeo: to cast a grand look. Κάφ' ήμιν σεμνόπρόσωπείς

Nub. 363.

Σεμνός, et Σεπτός, η, όν, venerabilis: venerable, grand, dignified. Alcest. 789. P. V. 837. Syn. Εύσεπτός, σεμνότιμός, ευσχήμων, κάλός, τίμικς, έντιμός.

Σεμνόστομος, ου, δ, ή, gravis ore: grand in speech. P. V. 989. Syn. Μεγάληγορος.

Σεμνότης, ητός, ή, gravitas: majesty, dignity. Iph. A. 1344. Syn. Αξίωμα, τιμή.

Σεμνότιμός, ου, δ, ή, venerandus: revered. 'Ως σεμνότιμος και ξυνοικήτωρ έμοι Eumen. 836. SYN. see ZEMVÖS.

Σεμνόω, et Σεμνύνω, venerandum et augustum reddo: to render grand or majestic. Helen. 865. Av. 728. Syn. Καλλύνω, κοσμέω, in the mid. ν. κομπάζω, γαυρόω, μεγά φρόνεω, λαμπρύνόμαι, **ἄλαζονεύομαι.**

Σεμνωs, graviter: gravely, decently. Æsch.

Sup. 201. Syn. Αινώς, εντίμως. Σεπτός. See Σεμνός.

Σἔρίφἴος, ου, δ, Seriphius: of Seriphus. έδοτο φήνας κυνιδίον Σέριφίων Acharn, 542.

Σέρφος, ου, δ, culex: a gnat like an ant. Vesp. 352.

Σἔσωφρόνισμἔνως, prudenter: prudently. Æsch. Sup. 732.

Σεὺs, ἔωs, δ, tinea: a nit. Lysist. 730.

Σεύω. See Σὔω.

Σηκάζω, stabulo includo: to fold or pen. Θ. 131. Syn. Συγκλείω, κατάκλείω, καθείργω, κάθείογνυμί.

Σηκίς, ίδός, ή, ancilla: a maid-servant. "Ŏτί την βύραν ανεωξέν ή σηκίς λάθρα Vesp. 765.

SYN. Θέραπαινά, αμφιπόλος, λάτρις, διάκονός, δούλη. Σηκίτης, ου, ὁ, ἡ, stabulo inclusus: kept in the stall or fold. 'Αρνά τὕ σακίταν λάψη Theoc. 1.

10. Syn. "Υπαυλός. Σηκόκόρος, δ, qui hircorum stabula curat:

one who attends to goat-stables, goat-herd. p. 224. Σηκός, οῦ, δ, et Σήκωμά, ἄτός, τδ, septum; fanum: an inclosure, fold, den; a temple. Phœn. 1024. Eur. El. 1272. Syn. Έπαυλίς, στάθμος, ποιμνήϊον, ναός, περίβολος, στέγη. Ερ. Βρομίος, άξάτος, ίξρος, Λύκαιος, κάτηρξφης, άγιος, βάθυς.

Σημά, ἄτος, τδ, signum; portentum; vexillum; sepulcrum: a sign, device; a portent; a standard; a tomb. Phœn. 1273. Syn. Σημείου, ἔπἴσημἄ, τ ἔρἄς, μνημά, σύμβὔλὄν, τ εκμάρ, τάφὄς. Ερ. Ταυρόπουν, λευκόν, περίτροχον, αρίφραδες, έηλον, κάκον, μέγα, λύγρον, άγαυον, ενδέξιον, ἔναίσϊμον, λἴπαρον, πολύστονον.

Σημαίνω, ἄνῶ, signo; nuncio; impero: to sign, signify; to announce; to give orders, command. Heracl. 830. Syn. Απόσημαίνω, δηλόω, μηνύω, πρόφαίνω, προστάσσω, ξπίτάσσω, άρχω,

δεσπόζω.

Σημαντήρ, ήρος, et Σημάντωρ, όρος, δ, qui signum dat: one who gives a signal, a director. Apoll. 1. 575. 355. Syn. Ἡγἔμὼν, δἴάκτωρ, δεσπότης, ποιμήν.

Σημαντήριον, et Σήμαντρον, ου, τδ, sigillum: a seal. Πάντα σημαντήριον Agam. 592. Iph. Α. 325. ΣΥΝ. Σφραγίς, σημείου, σφραγιστήριου, σφράγισμά.

Σημάτουργός, οῦ, ὁ, qui insignia facit: an engraver. 'Ο σημάτουργός δ' ού τίς Sept. Th. 487.

Σημάντωρ. See Σημαντήρ.

Σημείον, et Σημήτον, ου, τδ, signum: a sign, device. Ion 1157. Call. 3. 219. Syn. Σημά, σημαντήριον, σήμαντρον, τέρας, αγαλμά, σφραγίς. Ερ. Σἄφέστἄτον, δηλον.

Σήμερον, et Τήμερον, hodie: to-day. Rhes. 679. Eq. 68.

Σημήϊον. See Σημεῖον. Σηπία, ας, ή, sepia : a cuttle-fish. $^{\prime\prime}\Omega\sigma\pi$ ερ εί τις σηπίας Eccles. 126.

Σηπίας, άδος, ή, Sepias: a promontory in Iolchus. Έδυνε δε Σηπίας άκρη Apoll. 1. 582.

Σήπω, putrefacio: to rot. Ω. 414. Syn. Πύδμαι, μυδαίνω.

Σήραγξ, αγγός, ἡ, fissura, antrum: a cleft, cavern. Theoc. 25. 222. Syn. Κοιλάς, χάσμα, σπέδε, σπήλαιον, άντρον, κοίλον.

Σήσἄμον, ου, τὸ, sesama: Indian corn. Něμόμεσθά δ' εν κήποις τά λευκά σήσάμα Αν. 159.

Σησἄμοῦς, μοῦντός, δ, placenta e sesamo et melle: a cake made of sesame and honey. Thesm. 570. See above. Syn. Πλακοῦς, μάζα.

Σηστός, οῦ, ἡ, Sestus. B. 836.

Σθενάρος, à, ον, validus: powerful. Μαλλον βράχίων σθενάρδε ασθενούε μενει Eur. El. 389. Sun. Ίσχυρος, κράτ ἔρος, ἔρισθἔνης, μἔγαλοσθἔνης, ερρωμενός, ρωμάλεός.

Σθενέλασς, ου, δ, Sthenelaus. Καί ρ' εξάλε Σθέν έλα ον Π. 586.

Σθενελός, ου, δ, Sthenelus. Heracl. 362. Ep. Περσηϊάδης, ίφθιμός, Κάπάνήϊδς viδs. Phr. see Apoll. 2. 913.

Σθενόθοια, as, ή, Sthenobæa: called also in Homer Antæa, the wife of Prœtus king of Argos. Ran. 1049.

Σθένδε, έδε, τδ, robur: strength. Eur. fr. Androm. 11. Syn. 'Ĭs, αλκὴ, ισχὺε, βῖα, κράτδε, δύνἄμις, ρώμη. Ερ. Βράχυ, μεγά, θείον, πιστον, αμαυρόν, επίεικτον, εσθλόν, ουκ αλαπάδνον, αρήζον, μάλ έρου, Βράσυ, δεινου, πίκρου, άγναμπτου, βάρυ, ἄμἔγαρτὄν, ὅλὄὄν.

Σθένω, polleo: to be strong or powerful. Iph. Τ. 912. Syn. Δυνάμαι, ισχύω, δυνάμιν s. σθένδς

*ξ*χω.

Σιά, Lacon. pro Θέά, q. v. Καὶ τῶν σἴῶν δ' αῦ τὰν κρἄτίσταν Lysist. 1320.

Σἴάλος, ου, ό, porcus saginatus: a fatted hog. Αίγας αν ιξμένους σιάλους δ' εύοντας έν αυλή β. 300. Ερ. Εννέωρος, ζάτρεφης, πίων, ευτράφης, λἴπἄρὄς.

Σἴβυλλά, ης, ή, Sibylla: the Sibyl. Σἴθυλλάν έσθἴε Pax 1116.

Σἴβυλλἴἄω, Sibyllam ago: to play the Sybil. Αδει δε χρησμούς ειθ' ο γέρων σιθυλλία Εq. 61. See above.

Σἴεύρτἴος, ου, ὁ, Sibyrtius. Κλεισθένης ο Σἴβυρτίου Acharn. 118.

Σίγα, silenter: in silence. Σίγα πας έστω λεώς Hec. 530.

Σιγάλδεις, εσσά, εν, fulgens: resplendent. Ήνἴα σιγάλὄεντα Λ. 128. Syn. Θαύμαστός, λαμπρός.

Σιγάω, sileo: to be silent. Αγάμέμνονος τούνθενδέ σιγώμεν φίλαι Hec. 713. Syn. Σίωπάω, ήσυχάζω, νήνξμος έστην, κατασιγάζω, αφωνός ειμί.

Σίγειον, ου, τδ, Sigeum: a town of the Troad. Philoct. 355. Zi longa est, ut apud Latinos. Fata Phrygum num Sigeis occumbere campis Æn. 7. 294.

Σιγή, ηs, ή, silentium: silence. Ου γάρ τἴ σιγή διέπερασας Έλλαδα Eur. Sup. 128. Syn. Σίωπη, νηνεμία. Ερ. Αλέγεινη, νεόπενθης, σόφη, νδήμων.

Σιγηλός, Σἴωπηλός, ή, ὄν, silens: silent. Bacch. 1038. Call. 2. 12. See Σιγή and Σίωπή. Syn. Σίωπηλός, ήσυχός, ήσυχαΐος, ἄφωνός, ἄκεων, σιγάλἔὄς.

Σιγητέος, α, ον, tacendus: must not be mentioned. Helen. 1386. See Ziyaw. Syn. Ou λεκτός, ου δίδακτός.

Σἴγυννος, ου, ο, jaculi genus: a kind of javelin. Ηδε σιγύννους Apoll. 2. 99. In the plural it is also a P. N., a people of European Scythia beyond the Danube, Apoll. 4. 320. SYN. Ακόντιον, βέλος.

Σἴδήρĕŏs, Σἴδήρειŏs, α, ὄν, ferreus: of iron, hard. Αμφί σἴδήρĕἄ έργἄ Apoll. 2. 376. Η. 144. Syn. Σίδηρδεριθής, σίδηρίτης, σκληρός, αδαμάν-

Σἴδηρίτης, ου, δ, circa ferrum occupatus: occupied about iron. Nem. 5. 35. Pi longa, ut πλι in Όπλίτης. Syn. Σίδηρεὺς, σἴδηρουργός, σϊδηρότέκτων.

Σἴδηρὄβριθής, ĕŏs, ὁ, ἡ, ferro gravis: laden with iron. Σἴδηρὄβριθές ἔλάβε δεξῖᾳ ξὔλον Eur. fr. Meleag. 4. See Σἴδηρός.

Σιδηρόβρωs, ωτός, ό, ή, ferrum edens: eating

Σϊδηρόβρωτι Αηγάνη νέηκονής Αj. 820.

See Zĭδηρŏs.

Σἴδηροκμής, ητός, ό, ή, ferro confectus: despatched by the sword. Σἴδηρὄκμῆσιν ήσὕχος θακεῖ πἔσών Aj. 325. See below.

Σἴδηρὄμήτωρ, ὄρὄς, δ, ή, ferrum producens: mother of iron. Την σίδηρομήτορα P. V. 309.

Σἴδηρὄνὄμὄς, ου, ὁ, ἡ, ferrum dirigens; ferro distribuens: directing the sword; distributing by the sword. Καί σφε σίδαρονόμω Sept. Th. 788.

Σἴδηρὄνωτός, ου, δ, ή, ferreum dorsum habens: iron-backed, Phœn. 1146. See Σίδηρός.

Σἴδηροπληκτός, ου, ό, ή, a ferro percussus: struck by the sword. Sept. Th. 906. See be-

Σἴδηρος, ου, δ, ferrum; gladius; culter: iron; the sword; a knife. Τέμνει σἴδήρω πνεύματος διαρροάς Hec. 565. Ερ. Κούριμος, θηκτός, οξύς, στρεπτός, αίθων, μελας, μελάνδετός, κρύδεις, πίκρος, χρηματοδαίτης, ξενός, πόντιος, όλοος, κράτερος, ανδρόφονος, βάρυπότμος, καρχάροδους, δασπλής.

Σἴδηρὄτέκτων, ὄνὄς, ferri artifex: a worker in

iron. Οἱ σἴδηρὄτέκτὄνες P. V. 739.

Σιδηρόφρων, ὄνός, ferreus animo, immitis: ironhearted, cruel. Σἴδαρὄφρων ξὔνηψε Phœn. 683. See above. Syn. Σκληρός, ἄμείλιχός, σκληρόψυχὄς.

Σἴδἴον, ου, τὸ, cortex mali Punici: the rind of a pomegranate. Κάκ των σιδίων βάτράχους εποίει

πως δόκεις Nub. 881.

Σιδόνες, ων, οί, Sidones: the inhabitants of Sidon. Πολλον έπει Σιδονες πολυδαίδαλοι Ψ. 743.

Σιδοντός, Σιδώντος, α, ον, et Σιδωντάς, άδος, ή, Sidonius: Sidonian. Σιδόνῖων βἄσῖλεύς ο. 118. Helen. 1530. 1450. Et subst. Σιδόνῖα, ας, Sidonia. 'Ηγάγε Σιδονίηθεν Z. 291.

Σιδών, ῶνὄς, ἡ, Sidon: a celebrated city of Phœnicia. Εκ μέν Σιδώνος πόλυχάλκου εύχο-

μαϊ είναι ο. 424.

Σιδωνίαs, et -ös. See above.

Σίζω, strido, sibilo: to crackle, hiss. Acharn. 1158. Syn. Ηχέω, συρίττω, τρίζω, ψιθυρίζω.

Σικάνία, ας, ή, Sicania: Sicily. See Damm.

Ρ. Β. Πλάγξ' ἄπο Σικάντης ω. 306.

Σἴκἔλία, ας, ή, Sicilia: Sicily. Τῆς κάρπου Σἴκἔλἴας λευρὰς γὔας P. V. 377. Της καλλί-Πόλυμηλός, πίειρα, περίρδυτός.

Σικέλϊδης, ου, δ, Sicelides. Σικέλϊδαν νίκημῖ τον εκ Σάμω Theoc. 7. 40. Σι in hac v. et in Σικέλϊκος videtur posse produci per arsin.

Σἴκτλικός, Σἴκτλός, ή, όν, adj., Siculus: Sicilian. Τον Σϊκέλϊκον τίμημα κλωρος συκίνος Vesp. 897. Ες Σἴκελοὺς πέμψωμεν υ. 383.

Σἴκιννῖς, ἴδος, ή, Sicinnis: a dance of satyrs. Ποίμνας τι ταθτά μων κρότος σικιννίδων Cycl. 37. Hic tamen locus quantitatem primæ non determinat. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anthol. 8. 343.

Σἴκτος, ου, δ, subst., cucumis: a cucumber. Σϊκύων πρώων μήλων βοιών Ραχ 966.

Σἴκτὸν, ῶνος, ἡ, Sicyon: a city in the Peloponnesus. Εν ταυτφ το μεταξυ Κορίνθου καὶ Σϊκύωνος Αν. 968.

Σικχαίνω, odio habeo: to hate. Call. 29. 4.

Syn. see Εχθαίρω.

Σἴλήνἴαι, ων, αί, Sileniæ: a shore in Salamis so called. Στύφλους πάρ' ακτάς θείνεται Σίλη-Qui tamen locus non deterνίων Pers. 508. minat primæ quantitutem.

Σίληνος, ov, δ, Silenus: the nurse and attendant of Bacchus, Σίληνδν εν μέσοισί Anacr. 38. 12. Silenum pueri somno videre jacentem Virg. Buc. 6. 14. Εν. Λάχνήεις, λάσἴδς, δάσύθριξ.

Σίλφἴὄν, ου, τό, sylphium, laserpitium: a Καὶ το Βάττου σίλφιου Plut. 925.

Σιμαίθα, ης, ή, Simætha. ή ρά με Σιμαίθα τὄσον εφθάσας Theoc. 2. 114.

Σιμελήϊός, α, σν, Σιμεληϊς, ϊδός, ή, qui ad alveare pertinet: belonging to the hive. Σιμ-6λήτα έργα μέλισσῶν Apoll. 3. 1035. 1. 880.

Σίμελος, ου, δ, alveare: a hive. Hes. Theog. 598. Syn. Σμηνός.

Σἴμόεις, εντός, ό, Simoïs: a river near Troy. "Ηξει δη Σϊμὄεντα Iph. Α. 751. ΕΡ. Καλλϊρὄὄς, δίος, θείος, Φρυγίος, Ιδαίος.

Σιμό εντίς, et contr. Σίμουντίς, ίδος, ή, et Σίμούντίος, α, ον, Simoentius: of the Simois. Androm. 1172. Eur. El. 441. Helen. 250. See

Σἴμὄείσἴὄς, ου, ὁ, Simoïsius. Ηὶθἔον βἄλἔρὸν Σἴμὄείσἴὄν Δ. 474.

Σιμός, η, ον, simus; arduus: snub-nosed; lofty. Τοις γάρ σιμοίς και τοις αισχροίς Eccles. 705. Σιμός with perispom. is a P. N. in Theoc. 14. 53.

Σἴμουντίς, et -ἴός. See Σἴμὄεντίς.

Σίμων, ωνός, δ, Simon. Πως δητ' ουχί Σίμων' ĕνĕπρησε Nub. 396.

Σϊνάμωρξω. See Σίνόμαι.

Σἴναμωρός, ου, ὁ, ἡ, noxius: hurtful. Anacr. 126. See above. Syn. Σίντης. Σινδών, ὄνός, ἡ, linteum tenue: fine linen.

Antig. 1222.

Σἴνηπἴ, ἔως, ἔὄς, ἴὄς, τὸ, et Σἴνηπὕ, ὕὄς, τὸ, sinapi : mustard. Ηδε σἴνηπῖ κἄκηπελεοντά Nicand. Ther. 878. Εμπρίοντά σἴνηπυ Id. Alex. 533. Syn. Nâπŭ.

Σἴνῖς, ἴδος, ὁ, Sinis; rapiens: the name of a robber killed by Theseus; plundering. Βόων σὕνῦν Ευρῦπῦλοιο Callim. Apoll. 91. Occidit ille Sɨnis Ovid. M. 7. 440. Sen. (2) Κλέπτης, λήστης.

Σίνομαι, Ion. imp. σίνεσκον, Σιναμωρέω, lædo: to hurt. Την δέ κ' άμυναίμην ότε μοι σίνοιτό γ' εταίρους μ. 114. ζ. 6. Γύνη δε σύνάμωρου-μενη χαίρει σύ δ' εί Nub. 1065. Syn. see Βλάπτω.

Σἴνος, ἔος, τὸ, injuria: injury, loss. Δρόσοι κάτεψεκαζον έμπεδον σίνος Agam. 544. Syn. Βλάβη, ζημία, πημά, άτη. Ερ. Λύγρον, κρυπτάδίον, άλξγεινόν, αινόν, αργάλξον, όλοον.

Σίντης, ov, noxius: harmful. Y. 165. Κάκοῦργός, δηλήμων, σϊνάμωρός, αργάλεός.

Σίντιες, ων, oi, Lemnii: the inhabitants of Μέτα Σίντιας αγρίοφωνους 3. 294. Lemnos. SYN. Λήμνιοι.

Σιντηΐς, ἴδός, ή, Lemnia : an epithet of Lemnos. Σιντηϊδά $\Lambda \hat{\eta} \mu \nu \delta \nu$ έναιον A poll. 4. 1759. Some here read Σιντιάδά: but cf. Apoll. 1.608.

Σἴνώπη, ης, ή, Sinope. Χθὄνός ένθα Σἴνώπην Apoll. 2, 948.

Σἴον, ου, τδ, sium: water-cresses. Τα δέ τοι σἴά καρπὄν ἔνείκαι Theoc. 5. 125.

Σἴος, for βἔος. Τοῖσἴ γοῦν ναὶ τὰ σἴά Lysist. Σἴραιὄν, ου, τὸ, defrutum: sodden wine. Αντί σϊραίου μελίτος σμικρόν Vesp. 873.

Σισύμεριον, Σίσυμερον, ου, τδ, serpyllum sylvestre: wild thyme. Καλ μύρτα καλ μήκωνα

και σισύμερια Αν. 160. Και μήν και σίσυμερά πέλει μειλίγματα νούσων Nicand. Θ. 896.

Σἴστρα, ας, ἡ, sagum pelliceum: a goat-skin garment. "ἴνα μὴ 'γχἔσαιμ' ες τὴν σἴστραν φᾶνὴ γὰρ ῆν Eccl. 347. Syn. Πἔρἴβλημὰ, ἰμὰτίδν,

διφθέρα.

Σισύφειδε, Σισύφίδηε, ου, δ; Σισύφίε, ίδοε, ή, Sisyphius: of Sisyphus. Αλλ' ούτε Σισυφειον εισόρω πέτρον Herc. F. 1094. Aj. 190. "Απασά τε Σισύφις ακτά Theoc. 22. 158.

Σίσυφος, ου, ό, Sisyphus. Ένθα δε Σίσυφος έσκἔν Ζ. 153. ΕΡ. Αιδλόμητίς. PHR. see

λ. 596-602.

Σιτέδμαι, Ion. imp. σιτεσκόμην, pasco: to feed. Από της μάζης ης σιτείται Eccles. 665. ω. 208. ΕΥΝ. Βρώσκω, εδόμαι, εσθίω, βόσκόμαι, δίαιτάδμαι.

Σίτησις, εως, ή, nutritio: maintenance. Ran.

776. See above.

Σιτίζω, nutrio: to nourish, to maintain. Κἆθ ασπέρ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κάκως Eq. 716. SYN. Σιτέω, τρέφω, πόλεύω.

Σιτίον. See Σίτος.

Σιτονόμος, ου, ό, ή, cibum distribuens: one who supplies food. Σιτονόμου μέλεος πόθεν ελπιδός Philoct. 1091.

Σιτόποιέω, panem conficio: to make bread. 'Η σιτόποιείν κάν πέδφ κοίτας έχειν Troad. 496. SYN. Αρτόποιξω.

Σιτόποιός, οῦ, ὁ, ἡ, panem conficiens: making bread. Προσθείς ἄνάγκην σιτόποιόν εν δόμοις

Hec. 362. Syn. Αρτόποιός.

Σῖτὄς, ου, δ, plur. Σῖτἄ, ων, τὰ, et Σιτἴὄν, ου, τὸ, cibus: food, meat. ^{*}Ων ούτἔ σῖτἄ δἴἄ δἔρης εδέξατο Orest. 41. Στόας στεναχούσης σιτίων μετρουμένων Acharn. 522. Syn. Βρῶμα, άρτος, εδαρ, εδαρ, εδεσμα. Ερ. Γλυκέρος, μελίφρων, πόλυς, κάθαιμός, άφθονός, μελιηδής, ελευθερίος.

Σιτόφάγός, ου, ό, ή, pane victitans: food-

eating. Ανδρί γε σιτόφαγω ι. 191.

Σίττα, vox pastorum gregem ad festinandum compellentium: a word employed by shepherds in driving on their flocks. Ουκ από τας κράνας σίττ' αμνίδες Theoc. 5. 3.

Σιτώνη. See Ίτων.

Σίφλος, η, ον, deformis; mutilus; debilis: deformed; maimed; weak. Τοὔνεκ' ἔην πόδα σιφλός Apoll. 1. 204. Syn. 'Αμορφός, χωλός, ασθένης.

Σίφλοω, mutilo; debilito: to mutilate; to render weak. Θέδς δέ έ σιφλώσειε Ξ. 142. SYN. Βλάπτω, ἄφανίζω, τύφλοω.

Σἴφων, ωνός, ό, fistula : a pipe. 'Ως δἴα μάκροῦ γε τον σιφωνά τον φίλον Cycl. 438.

Σιφωνίζω, elicio: to extract. Έπειτα σιφωνίζόμεν τον οινόν επίτριβείης (vers. hipponact.) Thesm. 557. Syn. Εξέρυω, εφέλκω.

Σἴωπαω, sileo: to be silent. ε Ων σιωπασθαι

χρεών Ion 435. Syn. see Σιγάω.

Σἴωπη, η̂s, η΄, silentium : silence. Αρκεῖ σἴωπη γάρ μἄθεῖν ὁ βούλόμαι Herc. F. 1117. Syn. see Σιγή.

Σίωπηλός. See Σιγηλός.

Σκάζω, titubo, vacillo, claudico: to totter, halt, hobble. T. 47.

Σκαιός, à, όν, (1) lævus, stultus: left, foolish; (2) Seæus: Seæan. "ὅπου δ' Απόλλων σκαιός η τίνες σόφοί Eur. El. 972. Syn. Λαιός, ἄρίστξρός, ἄνξμωλϊός, ἄτόπός, ἄδἴκός.

Σκαιδσύνη, ης, ή, et Σκαιδτης, ότητός, ή, stultitia, imperitia: folly, awkwardness. Ζώειν

σκαιδσύναν Œ. C. 1213. Antig. 1028. SYN. Μωρία, άγριότης, δυσχέρεια, απειρία.

Σκαίρω, Ion. imp. σκαίρεσκον, salio: to dance. Apoll. 1. 1135. 4. 1402. Syn. Σκιρτάω, άλλομαι, ἄνἄχὄρεύω.

Σκαιῶs, sinistre, stolide: unluckily, awk-wardly, foolishly. Plut. 60. See Σκαιὄs.

Σκάλαθυρματίου, ου, τὸ, nugæ: trifles. "Οστις σκάλάθυρμάτι άττά μικρά μανθάνων Nub. 630.

Σκαλαθύρω, fodico: to pierce. Καὶ βούληται σκάλαθυραι Eccles. 610.

Σκάλεύω, Σκάλλω, fodio: to dig. Kal σκάλεύοντ' άνθρ**ἄκα**ς Ραχ 440. Ψ. 191. Syn. Σκάπτω, ὄρύσσω, κινέω, διαξαίνω, σκάφεύω.

Σκάλλω. See above.

Σκαλμός, οῦ, ὁ, scalmus, paxillus ad quem alligatur remus: the peg to which the oar is fastened. Iph. T. 1348.

Σκάλοψ, ὅπὄς, ὁ, talpa: a mole. Acharn. 879.

Σκα brevis, ut in σκάλεύω.

Σκαμάνδριός, α, όν, et ov, δ, ή, Scamandrius: of the Scamander, a river in the Troad. Σκάμανδρίους γάρ τάσδε Troad. 1141. See below. Σκαμάνδρίος is also a P. N. in Homer, Z. 402. E. 49.

Σκάμανδρός, ου, δ, Scamander. Βός Σκάμανδρος δεσπότας κληρουμένων Troad. 29. Εr. Δίος, δινήεις, ηϊόεις, Εθρρόδος, βαθυδίνης.

Σκαμθωνίδης, ου, δ, Scambonides.

Σκαμθωνίδης Vesp. 81.

Σκανδάληθρόν, ου, τδ, decipula: a gin or trap. Σκανδάληθρ' ίστας έπων Acharn. 687. Syn. 'Ρόπτρὄν.

Σκάνδειά, as, ή, Scandia. Σκάνδειαν δ' ἄρἄ δῶκἔ Κ. 268.

Σκάνδιξ, ικός, ό, scandix, olus quoddam sylvestre: a wild pot-herb. Σκάνδικα μοι δός

μητρόθεν δέδεγμένος Acharn. 478. Σκάπάνη, ης, ἡ; Σκάφἴὄν, ου, τὸ, ligo: a spade. Κὤχἔτ' ἔχων σκάπάναν τἔ Theoc. 4. 10. Σύ δε κοψίχω γε σκάφιον απότετιλμενώ Αν. 807. SYN. Δἴκελλά.

Σκαπτον. See Σκηπτρον.

Σκάπτω, ψω, fodio: to dig. Herc. F. 994. Syn. Κάτασκάπτω, σκάλεύω, σκάλλω, ὄρύσσω.

Σκαρδαμύσσω, nicto, conniveo: to wink, blink. Ου σκαρδάμύσσειν ουδέ Cycl. 619. Syn. Μύω, καμμύω, νυστάζω, βλέφαρίζω.

Σκαρθμός, οῦ, ὁ, pes: a foot. Apoll. 3. 1259. SYN. see Πούς.

Σκάρφη, ης, ή, Scarphe: a city in Locris.

Σκάτὄφάγὄς, ου, δ, merdivorus: dirt-eater. Μά Δι' ουκ έγωγ' αλλά σκάτοφάγον αλ τάλαν Plut. 706. See Φάγω.

Σκάφεὺς, ἔως, ὁ, fossor: a digger. Eur. El. See Σκάφός.

Σκάφη, ης, Σκάφῖς, ἴδὔς, ἡ, scapha, cymba: a tray, bowl. 'ὅ τὴν σκάφην λάβὼν πρὄἴτω τὰ κηρία Eccles. 742. Γαυλοί τε σκάφιδες τε ι. 223.

Σκἄφἴὄν, ου, τδ, poculum: a cup, bowl. Στ δε κοψίχω γε σκάφιον απότετιλμενώ Αν. 806. See another sense in Σκάπάνη. Syn. Έκπωμά, πότηριον.

Σκάφις. See Σκάφη.

Σκάφος, εσς, τὸ, aliquid cavatum; alveus; navigium: any thing hollowed out; the hold of a ship; a ship. Μὴ δἴαπτάσθαι σκἄφος Med. 1. Syn. Πλοΐον, κύμεη, ναυκλήριον. Ερ. Γλάφυρον, βόον, πολύκωπον.

Σκέδάζω aut Σκέδάω, f. άσω et ω, Σκέδάννυμί,

Σκίδνημἴ, dispergo: to scatter, disperse. Αλλ' ἄγε πείρησαι σκεδάσον δ' ἄπο κήδεὰ δυμοῦ δ. 149. Αυτοί δ' εσκίδναντο Α. 487. Σκεδάννυμῖ Schæf. in Steph. ed. Valp. citat ex Jacobs. Anth. 12. 319. Syn. Αποσκεδάννυμῖ, σκίδνημῖ,

Σκέθρὄς, à, ὄν, lucidus: clear. Eur. fr. Alcmæ.

12. 2.

400

Σκέθρως, lucide: clearly, distinctly. Eurip. Alcmæon. fr. 12. 2. Syn. Ακριβώς, τόρως, ἄληθως, δίαμπέρες.

Σκείρων, ωνός, δ, Sciron: a robber in Attica, slain by Theseus. Hipp. 1203.

Σκέλίσκος. See Σκέλος.

Σκέλλω, Σκλέω, Σκλημί, findo æstu: to cleave or split by heat. Σκήλη αμφί πέρι χρόὰ Ψ. 191. Εσκλήκει Αρ. Rh. 2. 201. Σκλημί citat Wakef. ap. novam ed. Steph. ex Nicand. Θ . 718. Syn. Ξηραίνω, ισχναίνω.

Σκέλδε, έδε, dimin. Σκέλίσκδε, ου, δ, tibia, crus: the shin-bone, leg. Phœn. 1415. Eccl.

1160. Syn. Κνήμη, αστράγαλός.

Σκέπάζω, Σκέπάω, operio, tego: to cover, conceal. Anacr. 21. 10. ν. 99. Syn. Κάλύπτω, κρύπτω, στέγάζω, στέγω, φῦλάσσω, κάταστεγνῦω.

Σκέπαρνόν, ου, τὸ, ascia: a hatchet. Η σκέ-

παρνον ι. 391. Syn. Αξίνη.

Σκέπας, τὸ, præsidium: a protection. Σκέπας ην ανέμοιο μ. 336. Syn. Στέγασμα, κάλυμμα, ἐπίκάλυμμα, ἐπίβλημα, πρόβολή. Ερ. Ἡδρον, λεπτον.

Σκέπάω. See Σκέπάζω.

Σκεπτέος, α, ον, considerandus: must con-

sider. Eq. 35. Syn. 'Opateos.

Σκέπτόμαι, circumspicio; considero: to look about or to; to consider. Troad. 924. Syn. Διασκέπτόμαι, σκόπέω, έπισκόπέω, πέρισκέπτόμαι, λόγίζομαι, ενθυμέδμαι, μέλεταω, φυλάσσόμαι, ύραω, σκόπιωρέδμαι.

Σκερβόλλω, convitior: to abuse. Eq. 821. Syn. Λοιδύρεω, διαβάλλω, κερτόμεω, αιτίασμαι,

κερβόλξω.

Σκέρβολος, ου, δ, ή, convitiatorius: abusive.

Call. fr. 281. Syn. Λοίδορος, κέρτομος.

Σκευάζω, ἄσω, paro: to prepare. Σκευάσας φασῶ φἔρεν Acharn. 739. Sxn. Κάτασκευάζω, ευτρεπίζω, εξαρτύω, τάσσω, ἄπεργάζομαι, μηχανάδμαι, ὅπλίζω, στέλλω.

Σκευάριὄν, ου, τὸ, dimin. a Σκεῦός, ἔός, τὸ, vas, supellex: a vessel, furniture. Καὶ μὴν ὅπὅτἔ τι σκευἄριον τοῦ δεσπότου Plut. 1139. Eq.

979. Syn. Τεῦχὄς, ἔπἴπλα, ὅπλα.

Σκευαστέσε, α, σν, præparandus: must pre-

pare. Pax 855.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus: arrangement, dress. Rhes. 202. Syn. Στόλη, στόλός, κάτασκευὴ, ὅπλἴσἴς.

Σκευόποιός, οῦ, ὁ, qui personas parat: a vizard-maker. Τῶν σκευόποιῶν εικἄσαι πάντως γε μήν Εq. 232.

Σκεύος. See Σκευάριον.

Σκευὄφόρος, ου, δ, ή, qui impedimenta portat: a baggage-bearer. Ran. 499.

Σκέψις, έως, ή, consideratio: consideration. Ran. 974. Syn. Νόημα.

Σκηνάω, aut Σκηνέω, tentorium figo: to pitch a tent. 'ὅδοιπλάνοῦντές εσκηνημένοι Acharn. 69.

Σκηνη, η̂s, η̂; Σκήνημα, Σκήνωμα, άτος, το, tentorium; casa; domicilium: a tent; a cottage, abode. Hec. 721. Choëph. 245. Ion 1133.

Syn. Περίπετασμά, κλίσια, οικία, οίκημά. Εν. Σκιτρα, άτοιχος, δεσπόσυνος, σμικρα, ίτρα, τιμήεσσά.

Σκηπάνϊον. See Σκηπτρον.

Σκηπτός, οῦ, ὁ, fulmen; turbo: a thunderbolt; a whirlwind, storm. Pers. 721. Syn. Τυφώς, κέραυνός, τάραχή.

Σκηπτουχία, as, ή, sceptri gestatio; imperium: the bearing of the sceptre; sway. "Οστ' šπl σκηπτουχία Pers. 302.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, ἡ, sceptrum gestans: scep-

tre-bearing. B. 231.

Σκῆπτρού, Dor. Σκαπτόν, et Σκηπανίον, ου, τὸ, sceptrum: a sceptre, staff. Troad. 151. Nem. 11. 4. Ἡ καὶ σκηπανίφ δἴἔπ' ανἔρὰς Ω. 247. Syn. Σκίπων, ῥάβδος, βάκτρον. Ερ. Όλδῖον, βᾶσιλήϊον, παλαιόν, ἀφθίτον, πατρωϊόν, δυμαρές, πάχύ, χρύσἔον, ψιλον, αργύροηλον, δἴκασπολόν, ἄγλάον.

Σκήπτω, Σκήπτδμαι, immitto cum impetu; incido, incumbo; simulo: to dash or hurl upon; to fall down or upon, lean upon; to pretend. Helen. 833. Ξ. 457. Syn. Ενσκήπτω, ἔπισκήπτω, εμπίπτω, κάπασκήπτω, πἔριβάλλω, ἔπιξρέδω, στηρίζω, πρόφασίζομαι.

Σκηρίπτω, inniti facio: to make to rest upon.

Apoll. 2. 669.

Σκήψίς, τως, ή, prætextus: a pretext, a plea. Med. 742. Syn. Πρόφασίς, ανάβολή, πρόσχημα, φροντίς.

Σκια, ας, Σκιας, αδύς, ή, umbra: a shade, shadow. Πρωτόν ήγουμαι σκιάν Med. 1221. Χλωραι δέ σκιαδες μαλακφ Theoc. 15. 119. Εν. Αντίστοιχός, κούφη, πέτραία.

Σκιάδειον, ου, τδ, umbella: an umbrella. Έρδιπται τδ σκιάδειον Thesm. 829. Syn. Σκιά,

σκηνή.

Σκἴάζω, Σκἴάω, obumbro: to overshadow, Phœn. 61. Σκἴόωντό τἔ πᾶσαἴ ἄγυιαί β. 388. Syn. Σκἔπάζω, ἔπἴκρύπτω, σκὅτίζω, ζόφὄω, ἄμαυρόω.

Σκιαθός, ου, ή, Sciathus: an island in the Ægean sea opposite to Mount Pelion. Φαίνετο

εινάλιη Σκιάθος Apoll. 1. 583.

Σκιάπους, πόδος, latos pedes habens: broadfooted. Πρός δε τοῖς Σκιάποσι Αν. 1553.

Σκταρόκομός, ου, ό, ή, umbrosa coma vestitus: clad with foliage. Σκταρόκομου τ' εν ερνεσίν ύλας Bacch. 864., answered by νόμιμον άελ φύσει τί πεφυκός.

Σκιάς. See Σκιά.

Σκιατρόφέω, in umbra nutrio : to nourish in the shade. Μὴ σκιατρόφούμενος Eur. fr. Bell. 17. 8.

Σκιαω. See Σκιάζω.

Σκίδνημι. See Σκεδάννυμι.

Σκίτρός, α, δν. Σκίσειδής, Σκίάδης, εσς, ό, ή, et Σκίσεις, εσσά, εν. umbrosus: shady. Iph. T. 1247. Αν. 687. Eur. Sup. 769. Ε. 525. See Σκίά. Syn. Δάσκίδς, κατάσκίδς, δενδρήεις, καλλίφυλλός, σκότεινός, σύνηρεφής.

Σκίλλα, ης, ή, squilla: a sea-onion. Theoc.

7. 107.

Σκϊμαλίζω, talitro, ludificor: to fillip, to point at with contempt. "Όπως ὰν αυτοὺς βημάτιοις σκιμαλίσω Acharn. 444, et Pax 549. Sed frustra in his locis quantitatem primæ quærimus. Syn. Χλευάζω.

Σκίμπους, πόδός, δ, grabatus: a pallet, couch.

Nub. 709. Σκίμπτω, facio incumbere: to cause to rest

upon, to fasten. Pyth. 4. 399. Syn Επερείδω, σκήπτω, σκηρίπτω.

Σκϊσείδης, Σκϊσεις. See Σκιϊέρος. Σκίπων, ωνός, δ, baculus: a staff. Κάγὼ σκολίῷ σκίπωνι χέρος Hec. 65. Syn. see Βάκτρον.

Σκιρά, ων, τὰ, Scira: a festival at Athens which gave name to the month Σκιράφορίων. "Όσα Σκίροις εδοξε ταις εμαις φίλαις Eccles.

Σκίρδος, ου, δ, externa pars casei: the rind of

cheese. Vesp. 920.

Σκιρτάω, ήσω, salio, lascivio: to leap, frisk. Phœn. 1141. Syn. Ανασκιρτάω, άλλόμαι, σκαίρω, αναστρέφομαι.

Σκίρτημά, ἄτὄς, τὸ, saltus: a leap, struggle.

Bacch. 165. Syn. Πήδημα, αλμά.

Σκιταλοι, ων, οί, homines viles et improbi: worthless men. Άγε δη Σκιταλοι και Φενακες ην δ' εγώ Εq. 634. Syn. Ευτελής, πουηρός. Σκιώδης. See Σκιερός.

Σκιώνη, ης, ή, Scione: a town in Thrace. Τηρείν Σκίωνην αντί Vesp. 210.

Σκλέω, vel Σκλημί. See Σκέλλω.

Σκληρός, à, ŏν, durus, asper: hard, cruel. Androm. 260. Syn. Απηνής, άγρίδς, στερρος, ἄτ ἔραμνος, χάλ ἔπος, τραχύς, στ ἔρἔος, δεινός.

Σκληρωs, duriter, aspere: hardly, cruelly.

Eq. 783. Syn. Χἄλἔπῶς, δεινῶς.

Σκνιπαΐός, α, ὄν, tardus: slow. Ερχὄμέναι σκνιπαΐον Theoc. 16. 93. Syn. Βράδυς.

Σκόλιον, ου, τὸ, carmen conviviale: a convivial song. Ετίθει νόμους ώσπερ σκόλια γέγραμμένους Acharn. 531.

Σκολίος, à, ον, obliquus: crooked, wrong, unjust. Κάγω σκολιώ σκίπωνι χέρος Hec. 65. ΒΥΝ. Δόχμιος, στρέβλος, αδικός, δυσχέρης.

Σκόλοψ, όπός, ό, palus, vallus: a pale, stake, palisade. Σ. 177. Syn. Σταῦρὸς, σκῶλὸς, χἄραξ. Σκόλὸμὸς, ου, ό, scolymus: a kind of thistle, an artichoke. Ήμος δέ σκολυμός τ' ανθεί Hes.

Op. 580. Σκόμβρός, ου, ό, scombrus: a mackerel. Eq.

1008.

Σκόπάδαι, ων, οί, Scopadæ: the inhabitants of Scopium, a town in Thessaly. Πολλοί δέ Σκό-

πάδαισϊν Theoc. 16. 36.

Σκόπ κλός, ου, δ; Σκόπη, et Σκόπια, ας, ή, scopulus: a beacon, a cliff. Ion 277. Agam. 300. Ωs δ' ŏτ' ἄπὸ σκοπίῆς είδεν Δ. 275. Syn. Απορρως, ερίπνη. Ερ. Ήλιβατός, η ερίός, τηλεφανής, τηλαυγής, παιπάλδεις, αγχιάλδε, κυμάτοπλήξ, λόφδεις, στύφελός.

Σκόπεω, speculor: to explore, look to, consider. Eur. El. 427. Syn. Σκέπτομαι, περισκέπ-

Σκόπη, et Σκόπιά. See Σκόπελός.

Σκοπιάζω, et Σκοπιωρέομαι, e specula observo: to watch, spy. Μάλά περ σκοπιάζων Ξ. 58. Vesp. 361. Šyn. see Σκέπτομαι.

Σκόπός, οῦ, ὁ, speculator; præses; meta: a spy, inspector; a superintendant; a mark. Eur. ΕΙ. 354. Syn. Κάτοπτης, ἐπόπτης, κάτοπτηρ, κάτάσκοπος, δέατης, έφορος, τέρμα, τυπος.

Σκορδινάσμαι, pandiculor: to yawn. Σκορδί-

νωμαι πέρδομαι Acharn. 30.

Σκοροδάλμη, ης, ή, muria allio condita: garlick-pickle. Eccles. 292.

Σκοροδίζω, allio inficio vel alo: to give a taste of, or to feed with garlic. Eq. 946.

Σκορόδιον, dimin. a Σκορόδον, ου, τδ, allium: Pros. Lex.

garlick. Αλλά σκοροδίοις υπό τρυφης εκάστοτε Plut. 818. Vesp. 1167.

Σκότεινός, Σκότϊός, α, όν, Σκότδεις, εσσά, έν, tenebricosus; spurius: darksome, dark, gloomy; spurious. Phœn. 283. Ω στέρὅπὰ Δἴος ῶ σκοτία Νύξ Hec. 68. Hes. Op. 553. Syn. Ορφναΐος, ἄφεγγης, λάθραΐος, νδθος, κνέφαΐος, ἄφώ-

τιστός.

 $\Sigma \kappa \delta \tau i \alpha$, αs , $\dot{\eta}$, $\Sigma \kappa \delta \tau \delta s$, $\dot{\epsilon} o s$, $\tau \delta$, et $\Sigma \kappa \delta \tau \delta s$, o v, δ , tenebræ: darkness. Phœn. 346. (See Σκότἴός.) Iph. T. 1026. Hippol. 419. "Σκότος, in masculino genere magis Atticum est, monente post alios Porsono ad Hec. 819." Monk. Hipp. 192. Syn. Κυέφας, όρφυη, ηλύγη. Ερ. Αξρία, στυγἔρὰ, φθὄνἔρά.

Σκότἴός. See Σκότεινός.

Σκότοδινίαω, vertigine tenebricosa laboro: to have a dizziness. Acharn. 1219. See Δίνη. Syn. Ιλιγγιαω.

Σκότομήνζος, ου, δ, ή, illunis: moonless. Νύξ

δ' ἄρ' ἔπηλθε κἄκη σκότομηνῖος ξ. 457.

Σκότός. See Σκότἴα.

Σκότόω, tenebras obduco: to darken. Aj. 85. Syn. Αμαυρόω, συσκιάζω, κνέφάζω.

Σκυδμαίνω, Σκύζομαι, succenseo: to be angry with. Ω. 592. I. 198. Syn. Οργίζομαι, οργαίνω, δυπκόλαίνω, στυγνάζω, σκύθρωπάζω.

Σκύζομαι. See above. Σκύθαινά. See below.

Σκύθης, ου, δ; Σκύθαινά, ης, ή, Scytha; Scythicus: a Scythian; Scythian. Μἴγάδες Σκυθαί ούτε Σίγυννοι Apoll. 4. 320. Σκύθην ες οιμόν Pr. V. 2. Lysist. 184.

Σκύθἴα. See Σκύθἴκός.

Σκυθίζω, more Scythico utor: to imitate the Scythians. Εσκυθισμένον ξυρφ Eur. El. 241.

Σκύθϊκός, ή, όν, Scythicus: Scythian. πόντου Σκύθϊκοῖό Theoc. 16. 99.

Σκύθράζω, Σκύθρωπάζω, vultu sum tetrico et mœsto: to be sullen-looking. Χ' ὡ μὲν σκυθράζει δεσπύτης δ' ἀνιστυρεί Eur. El. 830. Lysist. 7. Syn. see Σκυδμαίνω.

Σκύθρωπός, οῦ, ὁ, ἡ, vultu tristi: sullen-looking. Τοῦ νῦν σκὔθρωποῦ καὶ ξὔνεστῶτος φρένῶν Alcest. 813. Syn. Βλόσυρυς, στυγνός, χάλεπός,

στρυφνός, δύσκόλός.

Σκύλαξ, ἄκός, Σκύμνός, ου, δ, catulus, canis: a whelp, cub, dog. "Ον ωμόσιτοι σκϋλάκες &s ĕθρέψἄτο Bacch. 334. Σ. 419. Syn. see Κὔων.

Σκύλευμα. See Σκῦλον.

Σκυλεύω. See Συλάω.

Σκύλλα, ης, ή, Scylla: a marine monster in the Straits of Messena. Και Σκύλλαν η Τυρσηνον ώκησε σπέος Med. 1356. Ερ. Δεινή, πέτραία, κύων, ὄλοὄφρων, Αυσόνια, πότνια. Phr. see μ . 95—105.

Σκύλλω, lacero, fatigo, vexo, cutem detraho: to tear, weary, harass, excoriate. Pers. 583. Syn. Σύρω, σείω, ριπτάζω, τείρω, ενόχλεω.

Σκυλόδεψεω. See Σκυτότομεω.

Σκυλοδέψης, ου, δ, coriarius: a currier, tanner. Es των σκυλύδεψων ην δ' επικλίνη την βύραν Eccles. 420. Syn. see Σκυτεύς.

Σκῦλον, ου, et Σκύλευμα, ατος, et Σκυλος, εος, τὸ, spolium : spoil. Καὶ σκῦλἄ γράψεις πῶς ἔπ' Ινάχου ρόσαις Phæn. 583. 871. Πέρι σκύλος αθόν ὄπάζει Nicand. A. 270. Syn. Έλώρϊὄν, λεία, ληϊς, λἄφυρὰ (τὰ), ἔλωρ. Ερ. Κάλλιστόν, δὄριθήρατον, βρότοξν.

Σκυμνός. See Σκύλαξ.

Σκυρός, ov, ή, Seyrus: an island and town D d

near Eubœa. Σκυρον ελών αιπείαν Ι. 664. Ερ. Αιγϊδύτός, ην ξμό εσσά, ξνάλία.

Σκυρωτός, η, ον, complanatus: level. Pyth. 124. In Nicand. O. 76. Schn. legit Hμŏs όταν σκυρόωσι βόες: Schol, αντί του οργώσιν ή

σκιρτῶσιν ἡ εκμαίνωνται.

Σκυτάλη, ης, ή; Σκυτάλου et Σκυτάλιου, ου, τό, lorum; scytale: a thong; a wand, the scytale. Είπερ γε χ' αύτη 'στι σκυτάλη Λάκωνική Lys. 991. Eccl. 76. Αν. 1283. See also Theoc. 17. 31. Syn. 'Ρόπαλον, βάθδος, ιμάσθλη.

Σκυτάλιον, et -λον. See above.

Σκυτεύς, εως, et Σκυτότομος, ου, δ, coriarius: a tanner or currier, shoemaker. Σκυτη̂s βάλανη̂s αλφϊτάμοιβοί Αν. 491. Η. 221. Syn. Βυρσό-

Σκύτινος, η, ον, coriaceus: leathern. 'Ăμαξίδας τε σκυτίνας ειργάζετο Nub. 870. Syn. Δερμά-

Σκῦτὄς, ἔὄς, τὸ, cutis, corium: a hide. Ήν τότ' εν τοις σκύτεσιν Pax 669. Syn. Δέρμα, βύρσα, δόρά.

Σκυτότομέω, et Σκυλόδεψέω, coriarius sum: to be a tanner, leather-cutter, or shoemaker. 'H σκυτότομεῖν η σκυλοδεψεῖν Plut. 514.

Σκυτότομικός, η, ον, ad artem sutoriam pertinens: of a shoemaker or cobbler. Τὸ σκυτότομικον πληθός οι δ' εκ των άγρων Eccles. 432.

Σκυτότομός. See Σκυτεύς.

Σκύφος, ου, δ, et ĕos, τδ, poculum: a bowl, a cup. Οθτός αντ' οίνου σκύφου Cycl. 256. 389. Syn. Δέπας, κισσύβιον, ποτήριον, κυπελλον. Ερ. Κίσσϊνον, χρυσεότευκτον, αργυρέον, ευρύ, δόρατĕŏν.

Σκώληξ, ηκός, δ, vermis: a worm. Vesp.

1101.

Σκῶλὄς, ου, δ, palus aridus: a dry stake. N.

564. Σκῶμμἄ, ἄτὄς, et dimin. Σκωμμἄτἴὄν, ου, τὸ, vituperium: a banter, jeer. Plut. 316. Vesp. 1280. ΝΥΝ. Παιδία, λοιδόρία, γελοιόν, βωμό-

Σκωπτόλης, ου, δ, vituperator: a banterer, jester. Vesp. 788. Syn. Λοίδορος, γελοιαστής,

βωμόλόχος.

Σκώπτω, vitupero: to banter, disparage. Nub. 992. Syn. Κάτάγξλάω, λοιδόρξω, ληρξω, ξρεσχἔλἔω.

Σκώρ, gen. σκάτδς, τδ, merda: ordure. Ran. 146. See Σκάτδφάγδς. Syn. Κὅπρος, βόρθορος.

Σκωράμις, ίδος, ή, sella familiaris: a closestool. Σκωράμις κωμφδική Eccles. 371. Syn. Λάσἄνὄν.

Σκώψ, ωπός, δ, avis inauspicata ex genere noctuarum: a kind of owl. Theoc. 1.36. SYN.

Σμἄρἄγἔω, et Σμἄρἄγίζω, resono : to roar. Απ' ουράνδθεν σμάραγήση Φ. 199. Hes. Theog. 693.

Syn. Ηχέω, φθέγγομαι, ψοφέω.

Σμάδμαι, et Σμήχω, detergo: to wipe. Πέξηται λιπάρον σμασάμενα πλοκάμον Call. 5. 32. Ραχ 1307. ΝΥΝ. Τρίθω, ἄποσμήχω, ἄπομάσσω, κάθαίρω, δμόργνυμί.

Σμερδάλεσs, et Σμερδυσs, η, σν, terrificus: terrible. Σμερδάλξη κξφάλή μ. 91. O. 687.

Φὄβέρὄς, φρικώδης, δεινός.

Σμηνός, εός, τό, examen: a swarm. Nub. 297. SYN. Σίμβλος, έσμος.

Σμήχω. See Σμάδμαι. Σμικρός. See Μικρός. Κίρκον ο τε σμικρήσί Σμικρός. φουου Ρ. 757.

Σμίλαξ, ἄκὄς, ἡ, smilax, taxus: a herb called bindweed. Στεφάνους δρύός τε σμίλάκος τ' ανθεσφόρου Bacch. 692. "Utroque modo scribitur σμίλαξ et μίλαξ, ut σμάραγδος et μάραγδος." Barnes. Ερ. Χλόηρὰ, καλλίκαρπός, πόλυφυλλός.

Σμίλευμα, ατός, τὸ, ramentum: a paring. Σχινδάλαμων τε πάραξονία σμιλεύματα τ' έργων

Ran. 819.

Σμίλη, ης, ή, scalprum: a graver, pen-knife. Thesm. 779. See above. Syn. Γλύφανος. Σμινθεύς, έως, δ, epith. Apollinis (vid. Damm.

in P. N.): a name of Apollo. A. 39.

Σμϊντη, ης, ή, ligo: a spade. Πωλώ γαυλδυ κτώμαι σμίνθην Αν. 602. Syn. Δίκελλά, αξίνη,

σκάφειον.

Σμυγέρος, à, ον, patiens, ærumnosus: enduring, calamitous. Μέτα δε σμυγερώτατοι ανδρών Apoll. 2. 374. Syn. Möγερös.

Σμυγέρως, ærumnose: wretchedly. 'Ατην ου

σμυγέρως δεινών Apoll. 4. 381.

Σμύρνα, ης, ή, myrrha: myrrh, frankincense. Ion 1175. This word is also a P. N., a city of Ionia, in Asia Minor. Hom. Hymn. 8. 4. Ep. Αιθέρια, ευώδης, Ασσυρία.

Σμύχω, ξω, a. 2. έσμὔγὄν, attero: to waste away. Κηρ ἄχἔι σμύχουσα Apoll. 3. 446. Syn. Αποσμύχω, ἄναλίσκω, τρύχω, δἴαφθείρω, καίω.

Σμῶδιξ, ιγγός, ή, vibex: a weal. B. 267.

Syn. Κονδύλη, μώλωψ, τύλη.

Σὄδάρὄς, ὰ, ὄν, tetricus, durus: sullen, stern, severe. 'Ως σὄδάρὄς ῶ Δάματἔρ εισἔλήλὔθεν Plut. 872. Syn. Υπερήφανος, χαλέπος, αυθάδης.

Σὄβάρωs, tetrice: sullenly, sternly. Pax 83.

See above. Syn. 'Υπέρηφανως, δεινως.

Σὄβέω, expello: to drive away, move. Acharn. 211. Syn. Απόσδ6ξω, κινξω, δρμάω, ωθξω, άπ**ἔ**λαύνω, πτὄξω.

Σόλοι, ων, οί, Soli : a town in Cyprus. Pers.

Σόλδε, ου, δ, discus ferreus: an iron quoit. SYN. see Δίσκος. Ep. Αυτοχοωνός, Ψ. 839. ευδίνητός.

Σὄλυμοι, ων, οί, Solymi: a nation bordering upon Lycia. Τηλόθέν εκ Σόλυμων όρεων ε. 283. Ερ. Κυδάλιμοι.

Σόλων, ωνός, δ, Solon: the Athenian lawgiver. Av. 1660. Ερ. Πάλαισς, φιλόδημος.

Σὄὄμαι, festino: to hasten. Σοῦσθε νῦν το ξανθαί Call. 5. 4. Syn. Όρμαω, σπεύδω.

Σὄὄς, Σἄὄς, et Σῶς, ου, ὁ, ἡ, salvus: safe. 344. Μή μ' ἔρἔθιζε σἄωτερος A. 32. Hec. 980. Syn. 'Υγίης, ἄκξραιδς, ἄβλάβής.

Σὄρὄπηγός, οῦ, δ, sandapilarum fabricator: a coffin-maker. Nub. 844.

Σὄρὄς, οῦ, ἡ, sandapila: a coffin, bier, tomb. Syn. Φερετρον, δήκη, τάφος, Vesp. 1365. μνημά. Ερ. Λίθινη, έγχαλκός.

Σόs, et Tĕόs, η, όν, tuus: thine. Hec. 251. Heracl. 911.

Σουνίαρατός, ου, δ, Sunii adoratus: prayed to at Sunium. Eq. 560. See below, and Κάτα-

Σουνί ερακός, ου, δ, qui velut accipiter Sunium defendit : one who like a hawk protects Sunium. Ω Σουνϊέρακε χαῖρ' ἄναξ Πελαργϊκέ Αν. 868. See Ĭĕραξ, ακŏs.

Σούνἴόν, ου, τὸ, Sunium: a town and pro-Κευθμώνες ή τε Σουνίφ montory in Attica.

Cycl. 293.

Σοῦσἄ, ων, τὰ, Susa: one of the chief cities of Persia. Pers. 16.

Σουσιγένης, έδς, δ, ή, Susis genitus: born at Susa. Περσαν Σουσίγενη Βέον Pers. 649.

Σουσίς, ίδος, ή, Susis: a country in Asia, the

capital of which was Susa. Pers. 124.

Σὄφία, as, ή, sapientia: wisdom, philosophy. Εὖ ειδῆ σὄφίης Ο. 412. Syn. Φρὄνησίς, εμπειρία, νοῦς, ἔπιστήμη, ευθουλία. Εν. Κλεινότατη, νοῦς, ἔπιστήμη, ευθουλῖα. Η ἄγνὴ, δῖἄ, ἔρἄτὴ, ἴἔρὰ, αμθρὄσῖα.

Σὄφίζω, Σὄφίζόμαι, sapientem reddo; sapiens, peritus sum; comminiscor: to render wise; to be wise, clever; to contrive. Bacch. 196. Syn.

Τέχνάζομαι, λόγοις απαταω.

Σὄφισμα, ατός, τδ, commentum: a contrivance, device. Bacch. 30. Syn. Πλάσμα, ενθύμημα, δίδαγμα, απάτη. Ερ. Θέσσαλον, κακόν, κομψόν, δολίον.

Σὄφιστης, οῦ, δ, sophista, doctus artifex: a

sophist, clever contriver. Heracl. 993.

Σὄφὄς, compar. σὄφώτ ἔρὄς, superl. σὄφώτἄτὄς, η, ὄν, sapiens: wise. Eur. Sup. 1063. Syn. Σύν ετός, έμφρων, πεπαιδευμενός, έννδός.

Σὄφοκλέης, contr. Σὄφοκλης, έος, δ, Sophocles: a celebrated tragic poet. Ου καὶ Σὄφὄκλἔης αντελάβετο του Βρόνου Ran. 786. 1512.

Σὄφωs, sapienter: wisely. Alcest. 715.

Σπάθάω, texo; profuse insumo (vid. Brunck. in 1. c.); comminiscor: to weave; to spend lavishly; to contrive. Ω γύναι λίαν σπάθậς Nub. 55. Syn. Ύφαίνω, βάπτω, δαπαναω, ανα-

Σπάθη, ης, ή, radius textorius: a shuttle.

Choëph. 226. See above.

Σπαίρω, palpito: to quiver. Apoll. 4. 874.

Syn. Ασπαίρω, πάλλομαι, άλλομαι.

Σπανίζω, penuria laboro: to suffer from poverty. Ολείαις σπανίζομεν Helen. 1259. SYN. Δἔὄμαι, ἄπὄρἔω.

Σπάνισς, Σπαρνός, ή, όν, rarus: rare, scarce. Πηκτοῦ γάλακτός τ' ου σπάνϊά τυρεύμάτα Cycl. 190. Alcest. 489. Call. 3. 19. Syn. see Apaios.

Σπάνις, έως, ή, penuria: poverty, want. Ου σπάνις γύναικ' έχειν Iph. A. 1163. Syn. 'Εν-

δειά, ἄπὄρῖα.

Σπάνιστος, η, δν, inops: poor. Την νῦν σπά-νιστοις δέξεται δωρημάσι Œ. C. 4. Syn. Ευτέ-

λής, σπανίδς, σμικρός, ελλίπής.

Σπάραγμά, άτος, τό; Σπάραγμός, οῦ, δ, laceπαίο : a rending. Androm. 318. Bacch. 724. See below. Syn. Άμυγμα, δίαρρηξις, ἄνάσχῖσῖς. Σπάράσσω, lacero : to tear. Εσπάραξ' ἄπ' οστέων Med. 1214. Syn. Αμύσσω, δίασπάω,

κάτασπάράσσω, κάταρβήγνυμι, λάκίζω, άνασχίζω.

Σπαργανίζω, Σπαργανόω, et Σπάργω, fasciis involvo: to wrap in swaddling-clothes. σπαργάνισασά μέγαν λίθον Hes. Theog. 485. Ion 955. Hom. Apoll. 121. Syn. Δέω.

Σπαργάνιωτης, ου, ό, fasciatus: bandaged, swaddled. Θάρσει σπαργανίωτα Δίός Hom. Merc.

Σπάργανον, ου, τό, fascia: swaddling-clothes. Σπαργάνοισι 3' οίς έχει Ion 32. SYN. Taivia, τελάμων, δεσμός.

Σπαργάνδω. See Σπαργάνίζω.

Σπαργάω, tumeo: to swell. Cycl. 55. Ανοιδέω, οιδαίνω, ανθέω, οργάω, ογκόδμαι

Σπάργω. See Σπαργανίζω. Σπαρνός. See Σπάνἴός.

Σπάρτη, ης, antiq. ηθέν, $\hat{\eta}$, Sparta: the capital of Laconia. Orest. 65. Ερ. Ευρεία, καλλίγύναιξ, ευρυχόρος, κυδιάνειρά, κράτερά.

Σπαρτιάτης, ου, δ; Σπαρτιατίς, ίδος, ή, Spartanus: Spartan. Τοις Σπαρτίάταις δόξα Androm. 723. Helen. 115.

Σπαρτίον. See Σπάρτον.

Σπαρτοί, ων, οί, Sparti, quos e draconis dentibus a Cadmo in terram satis ortos fingebant: an epithet of a particular family in Thebes, fabled to have sprung from the dragon's teeth sown by Cadmus. Sept. Th. 403. Ep. Γηγενήs.

Σπάρτον, dimin. Σπαρτίον, ου, το, funis, vel, ut Salmasio placet, " non rudens, sed funiculi vel lora quibus naves consuebantur" (vid. et Varr. ap. Gellium, lib. 17. c. 3.): a rope, string. Β. 135. Σπαρτίοις ηρτημένην Pax 1247. Syn. Κάλως, μήρινθός, σχοίνός, σχοινίον.

Σπασμός, οῦ, ὁ, convulsio, tentigo: a convul-

sion, irritation. Lysist. 845.

Σπἄτίλη, ης, ἡ, stercus humanum liquidum (vid. Suidam in v.): human excrement. 'Ωs κείνδε ἄναιδῶε τὴν σπἄτίλην ήσθἴεν Ρακ 48. SYN. Kompos.

Σπάω, f. ἄσω, traho: to draw, tear away. Τόνδ' ϋπόπτερον σπάσας Orest. 1461. Αποσπάω, δϊασπάω, έλκω, σύρω, σπάράσσω.

Σπείος. See Σπέος.

Σπειρά, ας, ή ; Σπειραμά, et Σπειρημά, άτος, τδ, spira: a coil, fold. Σπείραις εσωζε Med. 481. Choeph. 242. (Pa longa, ut penult. in Θέαμα, &c. a perf. pass. σπειράω, δέάω, &c.) Nicand. Α. 417. Ερ. Δικτὕόκλωστός, βὄεία.

 $\Sigma \pi \epsilon \hat{i} \rho \delta \nu$, ov, $\tau \delta$, velamen; velum: a covering, SYN. Ίματιον, στέgarment; a sail. ε. 318.

γασμά, βάκος, φάρος.

Σπείρω, f. ερώ, et Σπερμαίνω, sero, spargo, genero: to sow, plant, spread, beget. Phœn. 18. See also Hes. Op. 2. 353. Syn. Φὔτεύω, γεννάω.

 $\Sigma \pi \check{\epsilon} \lambda \check{\epsilon} \theta \check{o} s$, et $\Pi \check{\epsilon} \lambda \check{\epsilon} \theta \check{o} s$, ov, δ , merda: dung. Καὶ τῶν σπελεθων κοινωνοῦμεν Eccles. 596. Acharn. 1169.

 $\Sigma \pi \epsilon \nu \delta \omega$, Ion. imp. $\sigma \pi \epsilon \nu \delta \epsilon \sigma \kappa \delta \nu$, f. $\sigma \pi \epsilon i \sigma \omega$, libo: to pour a libation. Bacch. 309. II. 227. Syn. Αποσπένδω.

 $\Sigma \pi \check{\epsilon} \check{o} s$, poët. $\Sigma \pi \hat{\epsilon} \check{o} \check{s}$ et $\Sigma \pi \hat{\eta} \check{o} s$, $\check{\epsilon} \check{o} s$, $\tau \delta$, et $\Sigma \pi \hat{\eta}$ λυγξ, υγγός, ή, spelunca: a cave. Δ . 279. ϵ . 194. π. 232. Σ. 402. Syn. Σπήλαιον, άντρον, κοίλωμά, φωλέδς, κοιλάς. Ερ. Αργυφέδυ, γλάφύρου, ηξρόειδες, κάτηρεφες, στενόν, ύψηλον, βάθυ, άφεγγες, κοιλόν, φονίον.

Σπέρμα, ατός, τδ, semen, genus: seed, origin, race. Orest. 546. Sry. Σπόρδε, γονός, γονή. Ερ. Πόλυμνηστόν, πόλυων υμόν, άχαριστόν, μαντϊκόν, δήλυ, γενναΐον, δύστηνον.

Σπερμαίνω. See Σπείρω.

Σπερμόλογός, ου, δ, qui semina legit, scurra: a seed-pecker, a jester. Av. 580.

Σπερχείσς, ου, ό, Sperchius: a river in Thessaly. Pers. 493. Ερ. Διπέτης, ἄκάμας.

Σπέρχϊς, ϊός, δ, Sperchis. Theoc. 15. 98. Σπερχυός, η, όν, celer: quick, hastening. Sept. Th. 271. Syn. Ωκύς, τάχύς, επισπερχης, ευπέτης, έλαφρός.

 $\Sigma \pi \epsilon \rho \chi \omega$, vehementer cupio; festino: to desire eagerly; to hasten on. γ. 283. Syn. Ĕπισπέρχω, ἔπείγω, σπεύδω, ἔπισπεύδω.

Σπεύδω, σω, festino, urgeo: to hasten, urge on. Heracl. 735. Syn. Κάτασπεύδω, τάχύνω, ξπείγω, σπέρχομαι, ἔρἔθίζω, παιφάσσω.

Σπήλυγξ, et Σπῆός. See Σπἔός.

Σπίλας, αδός, ή, petra ad mare vel in mari sita: a rock in or on the sea. Προβλητές έσαν

Dd2

404

Σκληρά, γλάφυρά, οξείά, τρηχείά.

Σπινθήρ, ήρδες, δ, Σπινθάρις, ίδος, et Σπινθάρυξ, υγός, ή, scintilla: a spark. Pax 609. Σπινθἄριδες πωτῶντὄ Hom. Apoll. 442. Σπινθα-ρύγεσσι πύρος Apoll. R. 4. 1544. Syn. Μαρ-ΕΡ. Λαμπρός, βλόσυρός, πορφυρέός, αιθάλδεις.

Σπίνος, ου, δ, linaria viridis: a bird called a siskin. Την κίχλην καὶ τὼ σπίνω Pax 1149.

Σπλαγχνεύω, extorum particeps sum: to feed

upon entrails. Av. 984.

Σπλάγχνὄν, ου, τὸ, viscera, cor: bowels, heart, disposition. Med. 222. Syn. Έγκατα, κέαρ,

Σπλην, $\hat{\eta}$ νος, δ , splen: the spleen.

Σπογγία, ας, ή, Σπογγίον, ου, τὸ, et Σπόγγος, ου, δ, spongia: a sponge. Σπογγίαν ήτησά σε Ran. 487. Acharn. 462. Vesp. 598.

Σπογγίζω, f. τω, abstergo: to wipe away. Thesm. 247. Syn. Απομάσσω, αποψαω, απο-

σμάω.

Σπογγίον et Σπόγγος. See Σπογγία.

Σποδέω, in pulverem dejicio; pulso: to cast into the dust; to beat. Agam. 653. Syn. Κονίζω,

Σποδιά, as, et Σποδος, οῦ, ἡ, cinis: dust, ashes. 'Ως δ' ότι τις δαλον σπόδιη ενεκρυψε ε. 488. Eur. Sup. 836. Syn. Κόνις. Ερ. Ψάφαρά.

Σπὄδίζω, in pulverem redigo: to reduce to

ashes. Vesp. 328. Syn. Εκκαίω.

Σπόδός. See Σπόδιά.

Σπόλας, αδός, ή, vestis coriacea: a leathern garment. Έχε την σπόλαδα πάντως δ' εμοί ριγων δόκεις Αν. 935. Syn. Σάγος, διφθέρα.

Σπονδή, η̂s, ή, libatio, induciæ: a libation, Phœn. 95. Syn. Xön, Aŭσĩa, treaty, truce.

ευχή. Ερ. Άκρητος, νεκτάρξα.

Σπονδόφόρος, ου, δ, ή, qui libationes offert vel inducias fert, fetialis: libation-offering, trucebearing. Acharn. 216.

Σπόρὰ, âs, ἡ, et Σπόρŏs, ου, ὁ, semen, progenies, sexus: seed, production, sex. Hec. 653. Theoc. 16. 94. Syn. Γονός, γονή, σπέρμα.

Σπόρας, αδός, ή, sparsus: scattered. Η νησιώτην σποράδα κέκτηνται βίον Rhes. 697.

Σποργίλος, ου, δ, Sporgilus. Ου γάρ εστι

Σποργίλος Aves 300.

Σποριμός, ου, δ, ή, sativus: fit for sowing. Φαινόμενος σπόριμοιό Theoc. 25. 219.

Σπόρός. See Σπόρά.

Σπουδάζω, ἄσω, festino; studeo: to hasten; to be anxious. Hec. 805. Syn. Επίτηδεύω, μέλεόμαι, πρόθυμεόμαι, σπεύδω, σπουδήν έχω, τίθξμαι.

Σπουδαίος, α, ον, studiosus, anxius, serius; probus: zealous, industrious, anxious, serious; good. Lysist. 96. Syn. Επιμέλης, προθυμός, σπερχνός, χρηστός, σόφος, άγάθος.

Σπουδαρχίδης, ου, ό, magistratus ambiens: anxious for offices of state. Χρηστός ου σπου-

δαρχίδης Acharn. 595.

Σπουδαστέὄς, α, ὄν, studendus: must be dili-

gently attended to. Iph. A. 902.

Σπουδή, η̂s, ή, festinatio, studium: haste, zeal. Hec. 129. Syn. Τάχος, προθυμία, επίθυμία, επί-

μελειά, αρέτή. Σπυρίς, ίδος, ή, et dimin. Σπυρίδιον, ου, τὸ, sporta, corbis: a basket. Καὶ Κωπάϊδων ελθείν σπυρίδας Pax 1005. Δός μοι σπυρίδιον διάκε-

σπίλάδες τε ε. 405. Syn. Πέτρα, απορδώξ. Ερ. καυμένον λύχνφ Acharn. 428. Syn. Κυφίνος, κάν ἔὄν, τάλάρος.

> Στάγμα, άτος, τὸ, Στάγων, ὄνος, Στάξ, ἄγος, ἡ, Στάλαγμός, οῦ, ὁ, et Στάλαγμά, ἄτός, τὸ, gutta: a drop. Pers. 618. Νίφαιτο δ' αξμα σταγονά δ' εκ πάρηἴδων Bacch. 756. Apoll. 4. 626. Antig. 1239. Φύνου στάλαγμοι σήν κάτέσταζον γένυν Hec. 241. Syn. Λίβας, ράθαμιγξ, ψέκας. Δρόσ ξρόν, ύγρον, αίματηρον, ύδρηλον, χλωρον, νότιον, ύγροβολον.

> Στάδαίος, Στάδίος, et Στάτος, η, ον, statarius: standing, erect. Έγχη στάδαῖα καὶ φεράσπίδες σάγαί Pers. 245. Καϊ εν στάδιη ύσμίνη Ν. 314. 'Ως δ' ότε τις στάτος ໃππός Ζ. 506.

'Εδραῖός, βἔβαιός, όρθἴός.

Σταδιόδραμεόμαι, stadio contendo: to strive in the course. Herc. F. 859. See below, and Δράμημά.

Σταδίον, ου, τδ, stadium; curriculum: a distance of 600 Greek feet, or about 200 yards; a course. 'Ŏδοῦ πἔρἴελθεῖν στἄδἴἄ πλεῖν ἡ χίλἴα Aves 6.

Στάδισς. See Στάδαισς.

Στάζω, ξω, Στἄλἄω, Στἄλάσσω, stillo : to drop. Θύρσων γλυκεῖαι μελιτός έσταζον ροαί Bacch. 700. Στάλαω Schæf. in Steph. ed. Valpiana citat ex Jacobs. Anthol. 9. 185. Στάλάσσω invenias in Phœn. 1403. Vide Στἄλαγμος in Στάγμα. Syn. Αποστάζω, καταστάζω, ψἔκάζω, λείβω, δἔω.

'OVEL Στάθευτός, η, ον, adustus: parched. στάθευτος δ' ήλιου φοίξη φλόγί P. V. 22.

Φλὄγιζὄμἔνὄς.

Στἄθεύω, torreo: to parch, burn. Lysist. 378. See above. Syn. Οπτάω, Βάλπω, αιθύσσω.

Στάθμαω, metior, conjicio: to measure, conjecture. Πλέθρου στάθμήσας μηκός εις ευγώνιον Ιοη 1137. Syn. Εξετάζω, εικάζω, στοχάζω, υπότϋπεω, τεκμαίρομαι, δοξάζω.

Στάθμη, ης, ή, regula: a rule, a measure. Ion 1514. See above. Syn. Κάνων, λάβή.

Στάθμος, οῦ, ὁ, plur. Στάθμοι, et Στάθμα, stabulum; postis; libra, pondus: a stall, a fold; a door-post; a pound, a weight. Μάλιστά μυρίον γε δούς χρυσοῦ στάθμόν Bacch. 800. Syn. Αυλίς, επαυλίς, πάραστάς, ζύγος, τάλαντόν. Ερ. Αργυρέος, ποιμνήϊος, οιοπολος, ακρος, μυρίος, κοιλός, οικείός, περίμήκης.

Στακτός, η, όν, stillans, liquidus: dropping, liquid. Plut. 529. Syn. Υρρός, χύτος.

Στάλαγμά, et Στάλαγμός. See Στάγμά. Στάλάσσω, et Στάλαω. See Στάζω.

Στάλιξ, ἴκος, ή, paxillus quo sustinentur retia: a peg supporting nets. Αμπαύων σταλίκες Theoc. Ep. 3. 4. Syn. Ικρίδιον, πάσσαλος.

Σταμίν, ϊνός, ή, statumen: a rib in a ship.

Αράρων δάμεσι στάμινεσσιν ε. 252.

Σταμνίον, ου, τό ; Στάμνος, ου, δ, ή, urna, urceolus : an urn, pitcher. Φέρετω κυλίκα τις ένδυθεν και σταμνίον Lysist. 199. Plut. 545. Syn. Κάλπίς, κεραμός, αμφορεύς.

Στάξ. See Στάγμα.

Στἄσἴάζω, f. ἴἄσω, seditionem excito: to excite sedition, to be factious, to quarrel. Lysist. 768. See below. Syn. Διαστάτεω, δίιστάμαι, διχοστάτεω, ερίζω, ανακινεω, νεωτερίζω.

Στάσταρχός, ου, δ, auctor seditionis; cœtus princeps: an author of sedition; the head of a party. Και στασίαρχος τάδε πεσσονόμων

Æsch. Sup. 13.

Στάσις, εως, ή, factio, seditio; status: a fuc-

tion, sedition; a state or condition. Androm. Syn. Διχοστάσια, κάτά-See above.

στημά, δόρυθός, τάραχή.

Στάσιωρου, ου, τὸ, caula montana (H. Steph. Vide tamen notas virorum eruditorum in I. citato): a mountain fold or den. Μηλόβότα στάσἴωρον Cycl. 53. Εχρ. Στάθμον ορεινόν.

Στάτηρ, ηρός, δ, stater: a silver or gold coin, in silver worth about half a crown, in gold 13 shillings. Καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μυρίων έστ' άξιον στάτήρων (vers. hipponact.) Nub. 1041. Syn. Τἔτράδραχμός.

Στἄτίζω, sisto; sto: to place; to stand. Δμωαὶ στατίζουσ' αs επερσ' εμός πατήρ Eur. El.

316. Syn. "Ιστημί, παρίστημί.

Στάτος. See Στάδαιος. "Ότε τις στάτος ίππος

Σταυρός, οῦ, ὁ, vallus: a stake. Ω. 453. Syn. Σκόλοψ.

Στάφϊς, ίδος, ή, uva passa: a raisin. φυλις στάφις εστί Theoc. 27. 9. Στἄφὔλη, η̂ς, Στἄφὔλἴς, ἴδος, ή, uva: a grape.

Ανὰ στἄφυλαὶ παντοῖαι κασιν ω. 342. Theoc. 27. 9. Syn. Βότρϋς. Ερ. Βακχιάς, αμπελόεσσά,

Στἄφὔλη, ης, ή, perpendiculum architectonicum: a plummet. Στάφυλη έπι νωτόν είσας B. 765.

Στάφυλίς. See Στάφυλή.

Στάχυς, ὕὄς, δ, spica, seges: an ear of corn, a crop. Σπαρτών στάχυς ἔβλαστέν Herc. F. 5. SYN. Λήϊον. Ερ. Χρυσοπήληξ, γηγενής, πύριμος,

πολυμέτρος, άγλάος.

Στἔάρ, ἄτὄς, τὸ, sevum, adeps crassus et densus: suet. Εκ δὲ στέατὄς (here scanned as a trochee) ἔνεικἕ μἔγαν τρὄχὄν φ. 178. Draco, Strat. p. 40. asserts that a was long with the Attic, short in the Epic writers. Syn. Πιμέλη, λίπŏs.

Στεγάζω. See Στεγω.

Στεγάνος, Στεγνός, η, ον, opertus, tectus: covered, reserved. Λευκής χἴονος πτέρυγι στέγάνός Antig. 114. Cycl. 323. Syn. Κάτηρεφής, σύν έχης, σίωπηλός.

Στέγαστρόν. See Στέγη.

Στέγη, ης, ή; Στέγος, έδς, et Στέγαστρου, ου, τό, tectum; domus: a covering; a house. Hipp. 470. Pers. 146. Choëph. 971. Εν. Πάνδημός, άξενός, νυμφίδιος, τυραννική, πορφυρευτική, ακλήϊστός.

Στεγμός. See Στέγαμός. Στέγος. See Στέγη. Στέγω, Στέγαζω, tego: to cover, protect. Hipp. 845. Soph. El. 781. Syn. Κάλύπτω, κά-

ταστεγάζω, ἄμύνω. Στείδω, calco: to tread upon. Helen. 868. SYN. Πάτεω, περιβάλλω, επεμβαίνω.

Στειλειή, et Στειλειόν. See Στέλεά.

Στεινόπόρος, Ion. pro Στενόπόρος, q. v.

Στεῖνὄς, ἔὄς, τὸ, angustia; angustus locus: narrowness; a narrow place. Ψ. 419.

Στείνω, in arctum cogo, oppleo; med. suspiro: to crowd, cram; midd. to sigh. E. 34. Hes. Theog. 160.

Στείνωπός, Ion. pro Στενωπός, q. v.

Στείρα, as, aut Ion. Στείρη, ης, ή, carina navis; juvenca quæ nunquam peperit: the keel of a ship; a steer. β. 428. λ. 30.

Στειπτός, Στιπτός, η, όν, calcatus: trodden. Philoct. 33. Acharn. 180.

Στειρός, Στεριφός, ή, όν, sterilis: barren. κ.

522. Στ ξρίφη γαρ ειμί κουκ ξκύησα πώποτ ϵ Thesm. 648. Syn. Άγδνδς, ἄτδκδς, ἄκαρπός.

 $\Sigma \tau \epsilon i \chi \omega$, $\Sigma \tau i \chi \check{\alpha} \omega$, ordine incedo, vado: to march in order, to go. Med. 973. Βἄθείης εστίχόωντο Β. 92. Syn. Βάδίζω, πόρεύδμαι, ϋπόχωρέω, έρχομαι.

Στέλεα, Ιου. Στειλειή, ης, ή; Στειλειόν, οῦ, τδ, manubrium: a socket, handle. Αῦθῖς ἔπλ στέλεη Apoll. 4. 957. φ. 422. ε. 236. Syn. Λἄξη, ἄφη, κώπη.

Στέλεχος, εσς, τδ, stipes, caudex: the stump or stem of a tree. Lysist. 336. Syn. 'Ρίζα, κορμὄς, κλάδὄς.

Στέλλω, ἔλῶ, instruo: to arrange, adorn, prepare for. Iph. T. 70. Syn. Αναστέλλω, συστέλλω, στὖλίζω, σκευάζω, πἄρασκευάζω, πἔρἴβάλλω, κοσμέω, πέριστέλλω.

Στέμμα, ατός, τδ, corona: a garland. Ion 480. Syn. see Στ ξφάνος.

Στεμμάτοω. See Στέφω.

Στέμφὔλἄ, τὰ, fraces, olivarum vel uvarum pressarum reliquiæ: the remains of olives or grapes pressed. Βρύων μελίτταις και πρόβατοις καί στεμφύλοις Nub. 45. Syn. Βρύτεα, τά.

Στἔναγμἄ, ἄτὄς, τὸ, Στἔναγμὄς, οῦ, ὁ, et Στŏνἄχὴ, ῆs, ἡ, gemitus: a groan. Heracl. 479. Phoen. 1054. Πάτροκλον των δε στοναχή Ω. Syn. Στονός, οιμωγή, ολόφυρμός. 'Ηδύ. Phr. Πένθζμος στεναγμάτων εισβόλή.

Στ ένάζω. See Στ ένω.

Στένακτέὄς, α, ὄν, ingemiscendus: must be lamented. Eur. Sup. 301.

Στενακτός, ή, όν, gemens; gemendus: lamenting; to be lamented, mournful. Herc. F. 909. Syn. Γὄἔρὄς, αξιόθρηνός, στἔνακτἔός.

Στεναχίζω, et Στεναχω. See Στενω. Στενδκώκυτός, ου, δ, ή, lamentum ciens: caus-

ing bitter groans. Lysist. 449. See Κωκυτός. Στενόλεσχεω, de rebus male subtilibus garrio:

to chatter ignorantly about subtleties. Nub. 319. SYN. Λεπτολόγεω, στωμύλλω. Στένοπορθμός, ου, ό, ή, arctum fretum habens:

having a narrow channel. Iph. A. 167. Στένδπόρός, Ion. Στεινόπόρδς, ου, δ, ή, an-

gustos meatus habens: having a narrow passage, narrow. Androm. 1132. Iph. T. 891.

Στενός, Στενύγρος, α, ον, angustus: strait, narrow. Troad. 437. Μοῦνος στενυγρή ξυντυχων εν ατράπω Simon. 200. Syn. Στενόπορος, στενωπός, λεπτός, στενόχωρός.

Στέντωρ, ὄρὄς, δ, Stentor. E. 785.

Στενύγρος. See Στενός.

Στενω, Στενάζω, Στεναχίζω, Στεναχω, gemo: to groan. Alcest. 307. Phœn. 1654. π. 188. Βάρυ δὲ στενάχοντός 3. 95. Syn. Στονάχεω, οιμώζω, στὄνἄχίζω, ἄναστἕνω, ὄδύρὄμαι, ὅλὅλύζω.

Στένωπός, Ion. Στεινωπός, οῦ, ὁ, ἡ, angustus: narrow. Œ. R. 1399. Ap. R. 2. 1193.

see Στἔνŏs.

Στέργηθρον, ου, Στέργημα, ατός, τδ, amoris illecebræ: an enticement to love, a charm. Hipp. 256. Trach. 1138. Syn. Φίλία, ἔρως, φίλτρον, δελέαρ.

Στέργω, amo ut parens; diligo; contentus sum; cupio: to feel natural affection; to love; to be content; to desire. Œ. R. 11. SYN. Αγάπαω, φιλέω, αρκέδμαι, αρέσκδμαι, ίμείρω.

Στέρεός, Στερρός, à, öν, firmus: strong. P. V.

180. Androm. 98.

Στ κρκόφρων, ονός, dura mente præditus: hardhearted. Aj. 526. Syn. Δυστράπελός.

Dd3

Στερεω, Στερίσκω, privo: to deprive. Hipp. 839. Eur. Sup. 1103. Syn. Αποστέρεω, αμέρδω, ἄφαιρέω, ορφάνίζω, πέρισυλάω, ζημίδω.

Στερεωs, firmiter: firmly. K. 263.

Χάλξπως, ισχυρως, βξβαίως.

Στέριφος. See Στείρος. Στερκτός, ἡ, ὄν, amabilis: lovely. Œ. R.

1338. Syn. Αγάπητός, ξραστός.

Στέρνὄν, ου, τὸ, pectus: the chest, breast. Phæn. 134. Syn. Στῆθός. Ερ. Κάλλιστὄν, ίμερὄεν, λάχνηεν, λάσϊόν.

Στερνότυπης, έσς, δ, ή, pectora tundens: Eur. Sup. 614. beating the breast.

Στερνοῦχὄς, ου, ό, ή, in gremio continens: holding in the lap. Œ. C. 691. SYN. He-

Στερόμαι, privor: to be deprived of. Phæn.

592.

Στἔρὄπὴ, η̂s, Στἔροψ, ὄπὄs, ἡ, fulgor; fulgur: brightness, splendour; lightning. Æsch. Sup. 35. Antig. 1127. Syn. Αστράπη, αστέροπη,

Στερόπηγερετης, ov, δ, qui fulgur concitat vel congregat: lightning-exciting or gathering. п. 298.

Στἔροψ. See Στἔροπή.

Στερρός. See Στέρεσς.

Στέρφος, ĕος, το, corium: a hide. Apoll. 4. 1349. Syn. Δέρμα.

Στεῦμαι, statuo; promitto: to resolve; to promise. Pers. 49. Syn. Υπόδεχόμαι, υπίσ-

Στἔφἄνη, ης, ή, cinctura, ora: an inclosure, border. Πύργων ἔπ' ἄκρας στἔφἄνας ὅθῖ σοι Troad. 786. Ερ. Κάλη, εὐτυκτός, χρὕσεία, ετχαλκός, χαλκεία, δυσσανόεσσα.

Στἔφἄνηπλὄκἔω, coronam plecto: to weave a garland. Στἔφἄνηπλὄκοῦσ ἔβοσκὄν Thesm.

455.

Στέφανηφόρεω, coronam gesto: to wear a crown or garland. Herc. F. 777. See above.

Στεφανηφορία, Στεφανοφορία, as, ή, coronæ gestatio: the wearing of a crown. Eur. El. 862. Herc. F. 777. See below.

Στέφανηφορός, ου, ό, ή, coronam gestans: crown-bearing. Στέφανηφόρους απωθή Bacch. 523. Syn. Κάταστέφης, επηρέφης, πόλυστέφης, περιστεφής.

Στέφανίζω. See Στέφω.

Στέφανίσκος, ου, δ, corolla: a little crown, a

chaplet. Anacr. 5. 15. See below.

Στέφανός, ου, δ; Στέφανωμα, ατός, Στέφός, έδς, τδ, corona; honos: a crown, garland; Κάκοισιν ουδείς στεφάνον ανθαιρήσεται honour. Hec. 654. Herc. F. 355. Med. 945. Syn. Στέμμα, περίδημα. Ερ. Χρύσεσς, χρυσεστευκτος, πλεκτός, χλωρόκομός, κλεινότατός, καλλίνικός, ουράνισς, καλλίπαις, πάτρφός, καλλιχόρος, κίσσινός, χρυσήλατός, περίβολός, ίξρος, άβρος, χλόξρος, ν ξόθήλης, ήδυ πν ξων, ήδυπν δός, τηλαυγής, όδδύεις, ειαρίνος, ουρανίος, τανύφυλλος, χρυσό-

Στεφανδφορία. See Στεφανηφορία.

Στέφανοω, See Στέφω.

Στεφανώδης, εσς, δ, ή, coronis aptus: fit for crowns or garlands. Iph. A. 1058. See Στέφάνŏs.

Στέφανωμά. See Στέφος.

Στέφος. See Στέφανος.

Στέφω, Στεμμάτοω, Στέφανίζω, Στέφανοω,

corono: to crown. Alcest. 774. Heracl. 530. Eq. 1221. Orest. 914. Syn. Αναστέφω, πέριστέφω, κοσμέω, πέρικοσμέω, πυκάζω.

Sept. Th. $\Sigma \tau \hat{\eta} \theta \check{o} s$, $\check{\epsilon} \check{o} s$, $\tau \check{o}$, pectus: a breast. 559. Syn. Στέρνον, δώραξ. Ερ. Ίμεροεν, λάχνηξν, φίλον, απάλον, αργυφέον, μεταμάζιον, μέσον, γοξρον.

Στήλη, ης, ή, columna, cippus: a pillar, buttress, monument. Av. 1054. Syn. Κίων, στῦλος, μνημά. Ερ. Πρόβλής. ΡΗR. Πάριου

λίθου λευκότἔρα. Στημορράγεω, staminibus ruptis scindo, vel scindor: to rend, or to be rent by tearing the warp asunder. Στημορράγουσι ποικίλων εσθη-

μάτων Pers. 841.

Στήμων, ὄνός, δ, stamen: the warp. Lysist. 519. Ep. Λεπτός.

Στήριγμά, ἄτὄς, τδ, fulcimentum: a strengthening, support. Iph. A. 617. Syn. Έρεισμα, έχμα, ŭπŏβάθρŏν, στĕρĕωμά.

 $\Sigma \tau \eta \rho i \langle \omega, \xi \omega, \text{ firmiter figo, fulcio, firmo : to fix}$ firmly, prop up, establish. Bacch. 1072. The active form of Στηρίζω frequently occurs in a neuter signification. Syn. Ερείδω, κράτύνω, ໃστημί, εμπέδδω.

Στησίχὄρὄς, ου, δ, Stesichorus: a Greek lyric poet of Himera in Sicily. Simon. 10. 4. Stesichörique graves Camœnæ Horat. Od. 9. 4. 8.

Στία, ας, ή, lapillus: a pebble. Στιάων είσω δε μελας λίθος ηρήρειστο Apoll. 2. 1176. Syn. Ψ $\hat{η}$ φŏs, λἴθαξ.

Στίβαρός, α, ου, firmus; gravis: strong; cavy. 'Ωχετ' επεί β' αλίου στίβαρης από heavy. χειρός δρουσεν Ν. 505. Syn. Στερδός, στέρεσς, βριάρος, αστεμφής, βάρυς, ισχυρός, κράτερος.

Στἴβἄρῶς, firmiter; graviter: strongly; heavily. M. 454. See above. Syn. Στέρεως,

στερβώς, ισχυρώς.

Στίβας, αδός, ή, stramentum: a pallet bed. 'Ημῶν δ' ἔκαστος στἴβάδα παρἔκαττύἔτο Plut. Syn. Στρωμνή, λέχος. Ερ. Χάμαι-663. $\pi \check{\epsilon} \tau \acute{\eta} s$.

Στίεη, ης, ή, pruina: hoar-frost. Στίβή ύπηοίη ρ. 25. Syn. Πάχνη, αλθρός, πάγετός. Ερ. Κἄκή.

Στίβος, ου, δ, trames: a track, way. Προύξερευνήσω στίβον Phœn. 90. Syn. Τρίβος, οδός,

άτροπος, πάτος, ίχνος. Ερ. Μέγας, πέριφέρης. Στίγμα, άτος, τό; Στιγμός, οῦ, δ, punctio, nota: a puncture, mark, spot. Hes. Scut. 166. Æschyl. Suppl. 846. Syn. Κηλίς, ποίκιλμά, σπίλος.

Στιγμάτῖας, ου, δ, stigmate notatus: stigmatised, branded. Στιγμάτῖας δ' ἄρπάλεως Lysist. 331., followed by αραμένη ταισίν έμαις.

Στιγμός. See Στίγμα.

Στίζω, ξω, pungo: to prick, brand. Εγώ δ' απόλωλα στιζόμενος βακτηρία Vesp. 1287. Syn. Κάταστίζω, κεντέω, νύσσω, ποικίλλω, στίγματίζω.

Στικτός, η, ὄν, maculosus: spotted. Bacch. 823. Syn. Κάτάστικτός, αιδλός, ποικίλός, κάτά-

στικτός, αιδλόνωτός, βάλϊός, κηλιδωτός.

Στιλεϊδης, ου, δ, Stilbides: a famous Athenian soothsayer, in the Peloponnesian war. 'Η σχίζα γουν ενημμενη τον Στιλεϊδην Pax 1031.

Στίλεω, fulgeo: to shine, flash out. Orest. Syn. Αποστίλεω, αστράπτω, λάμπω, 474. αυγάζω.

Στίλη, ης, ή, stilla; nummus minimus: a

drop; a mite. Τι ουκ απόκοιμήθημεν δσόν όσον στίλην Vesp. 213.

Στιλπνός, ή, όν, fulgidus: shining, bright.

Ε. 351. Syn. Λαμπρός, αστράπτων.

Στὶξ, ἴχὄς, ἡ, ordo militaris : a rank of soldiers. Τι δρῶντὰ μῶν τάσσοντὰ πὸλϵμῖων στίχας Herael. 676. Syn. Στοῖχός, τάξῖς, στῦρός, Ερ. Πῦκνὴ, κρὰτϵρὰ, δῦλίχἡ.

Στιπτός, id. q. Στειπτός, q. v. Στίφός, ξός, τό, turba, caterva: a crowd, a troop. Πόλξμου στίφος πάρξχοντες Pers. 20. Syn. Όμιλός, πλήθός, τάξις, στίξ, ἄγξλη, ίλη,

Στίχαω. See Στείχω.

Στίχηγόρεω. See Στοιχηγόρεω. Στίχισs, ου, ὁ, Stichius: a Bœotian general in the Trojan war. Έκτωρ μέν Στίχιον τέ

Στίχος, ου, δ, ordo, modus: order, row, measure. Πρῶθ' ὅλον μἔ τὸν στίχον Ran. 1237.

SYN. METPOV.

Στλεγγίς, ἴδός, ή, strigil: a scraper. Ě $\pi\epsilon$ l τόδ' ουκ είρηχ' ὄρậς ώς στλεγγίδας Thesm. 556. SYN. Ψήκτρα.

Στοὰ, poët. Στοιὰ, ᾶs, ἡ, porticus: a porch. Acharn. 548. Eccl. 680. Syn. Αίθουσα.

Στοιεή, η̂s, ή, verbum supervacaneum, complemento versus serviens: a word foisted in. Ran. 1178.

Στοιχάδες, ων, οί, Steechades: five islands on the coast of France. Στοιχάδες Αργώης Apoll.

4, 554. Στοιχείον, ου, το, elementum; umbra solis: element, first principle; a line on a dial. Eccles. 652.

Στοιχηγόρεω, sive (ut Blomf. legit) Στίχηγὄρέω, ordine narro: to tell in order. Pers. 436. See Στίχος.

Στοιχίζω, ἴσω, ordino: to set in a row, ar-Ρ. V. 493. Syn. Πέριστοιχίζω, μάκρη-

γορέω, διακοσμέω, διατάσσω.

Στόλη, η̂s, ή ; Στόλισμα, ατός, τὸ, vestis: a garment, clothing, dress. Iph. A. 73. Hec. 1138. Syn. Εσθής, στολμός, αμπέχονη, στόλίς, κόσμός. Ερ. Μέλαινά, γύναικόμιμός, θήλειά, άεικης, δυσπίνης.

Στολίδοω, Στολίζω, induo: to put on, elothe. Phœn. 1768. (See Σπόλίς, ἴδός.) Eur. Sup. 669. Syn. Αμφίβάλλω, αμφιστέλλω, αμπίσχω,

αμπέχω, περίβάλλω, αμφίέννυμί.

Στολίς, ίδος, ή, plica: the fold of a garment. Στόλιδές ϋπό σφυροισί τείνουσιν σέθεν Bacch. 924. Syn. Στόλη, δέρμα. Ερ. Κρόκδεσσα, παμποίκιλός.

Στόλισμά. See Στόλή.

Στολμός, οῦ, ὁ, amictus: a clothing, dress. Herc. F. 525. Syn. Στόλισμά, στόλή. Στόλός, ου, ὁ, præparatio; expeditio: ar-

rangement; an expedition by land or sea. Hec. 1123. Syn. Πάρασκευὴ, στρἄτεία, έξὄδὄς, πλοῦς,

Στόμα, ατός, Στόμιον, ου, τό, os: a mouth, entrance. Από στομάτων οπ' ακούσαι μ. 187. Δύντες πρός αυτό στομίον ει τον Αίμονος Antig. 1217. Syn. Εισβόλη, εκβόλη, είσόδος, μάσταξ. Ερ. Νεκτάρξον, τξρέν, κάλον, ήδυ, λίγυρον, γοξρόν, ίμεροξν, δολίον, αιόλον, αμβρόσίον, ἄνοσίον, δεινόν, ἄφυλλον, σάφέστατον, ἄκρον, ευπροσήγορον, ετήτομον, πόντίον, εύφημον, άθροον, αψευδές, αχαλινόν, εύροον, έλεινον, έλεύθερον, νεκτάρεον, ερδέν, μάκρον, βάρυφθογ-

γὄν, σκαιὄν, ἄπὔλωτὄν, μἔγἄ, φθὄνἔρὄν, σεμνὄν, κακόγλωσσόν.

Στὄμἄλιμνὄν, ου, τό, æstuarium: a lake or inlet near the sea. Καὶ μὰν ες στομάλιμνον ξλαύνεται Theoc. 4. 23.

Στόμαργός, ου, δ, ή, loquax: babbling, trifling, Med. 525. Syn. Στόμαλγής, φλύαρός, αλάζων, υπέρκομπός, σπερμόλογός.

Στόμἄτουργός, οῦ, ὁ, ἡ, ore opus suum conficiens: one who mouths. Ran. 847. See Στὄμά.

Στόμαχός, ου, ό, guttur: the throat, gullet. Ή και άπο στόμαχους αρνών Γ. 292. Syn. Λαιμός, φάρυγξ.

Στὄμἴὄν, ου, τὸ, os: the mouth. See Στὄμά.

Στομίον, ου, τδ, frænum: a bit, bridle. Γνώμη στομίων άτερ ευθύνων Ρ. V. 295. Syn. see Χἄλινὄς.

Στόμοω, ώσω, os obturo; acuo: to stop the mouth; to sharpen. Iph. T. 288. Syn. Οξύνω, πάροξύνω, ἄποστὄμὄω.

Στομφάζω, magnifice loquor: to talk big. Vesp. 720. Syn. Αλαζονεύομαι, κομπάζω, μεγά-

λαυχέω, ύψηλολογέω, καυχάδμαι.

Στόμφαξ, ακός, δ, ή, grandiloquus: speaking big, braggart. Ψόφου πλέων ασύστατον στόμφακά κρημνόποιόν (vers. hipponact.) 1370. Syn. Κομπαστής, ἄλάζων, μεγάληγόρος, κουχητής.

Στόμωσις, έως, ή, acumen: an edge. CE. R.

795.

Στὄνἄχεω, Στὄνἄχίζω, gemo: to groan. Στόνἄχήσἔταϊ εξὄνὄμῆναι Hom. Hymn. 4. 253. ι. 13. Syn. see Στένω.

Στοναχή. See Στέναγμα.

Στοναχίζω. See Στοναχέω.

Στονόεις, εσσά, έν, gemebundus: groaning. Œ. R. 187. Syn. Αγάστονος, γυκρός, πένθιμος, στένακτός.

Στονός, ου, δ, gemitus: a groan. Sept. Th.

135. Syn. see Στέναγμά.

Στόνυξ, υχός, δ, præacuta cautes: a sharp rock. Πετραίφ στονύχι χρίμψε σφυρόν Apoll. 4.

Στόρεω, Στόρνυμι, Στρώννυμι, f. στρώσω, sterno: to spread, to prostrate. Στόρἔσας δέλω πρόπίνειν Anacr. 4. 3. Στόρνυσι legitur in Heracl. 702. Έστρωται λέχος Med. 381.

Στοχάζομαι, collineo ad scopum; conjicio: to aim at a mark; to conjecture. Antig. 241. Syn. Ευστόχεω, οίδμαι, εικάζω.

Στόχασμά, άτός, τὸ, collineatio ad scopum:

an aim. Baech. 1194.

Στραγγεύὄμαι, tempus tero: to linger. Nub. 131. Syn. Αναβάλλω, διατρίθω.

Στραγγουρία, as, ή, stranguria: a strangury.

Φάρμακον στραγγουρίας Vesp. 806.

Στραγγουρίαω, stranguria laboro: to be afflicted with a strangury. Στραγγουρίω γάρ εχθές Thesm. 622.

Στράπτω, ψω, fulguro ; fulgeo : to lighten ; to shine. Œ. C. 1514. Syn. Αστράπτω, αποστράπτω, ἄπὄλάμπω.

Στράταρχος. See Στράτηγος. Στράτεία, ας, ή, expeditio militaris: an expedition. Iph. A. 495. Er. Δυστύχεστάτη, ŏλέθρισς, χιλισναυς.

Στράτευμά, άτός, τό ; Στράτια, ας, ή ; Στράτος, οῦ, ὁ, exercitus: an army. Πᾶν στράτευμ Έλληνϊκόν Hec. 38. Καὶ μὴν Δἄνἄῶν ὅδ' ἄπὸ στράτιαs Troad. 232. Bacch. 1345. Syn.

Dd4

Στόλος, έξοδος, στράτοπεδον. Ερ. Ναυσιπόρον, χιλιόναυν, βάρβάρον, ευρύ, πόλυ, άλιον, άεικελίον, φίλοπτολέμον, ολόον, ανηρίθμον, κράτερόν, ἄμείλιχον, ἄρήιον. ΡΗΡ. Κυμά χερσαίον στράτοῦ.

Στράτεύω, exercitum in expeditionem duco; milito: to lead an army on an expedition; to

serve in war. Herc. F. 821. See above. Στράτηγέω, Στράτηλάτεω, exercitum duco: to lead an army. Δὔοῖν γἔρόντοιν δὲ στρἄτηγείται φυγή Heracl. 39. Ουν κα στράτηλατείν Orest. 708. Syn. Ἡγξμονεύω.

Στράτηγία, as, ή, munus imperatorium, peritia imperatoria: the office of a general, generalship. Τὴν δ' ἔμὴν στρἄτηγἴαν Androm. 676. See above. Syn. Ἡγεμονευμά.

Στράτηγικωs, imperatorie: in a general-like manner. Αυτό καὶ στράτηγικῶς Av. 361. See Στράτηγέω.

Στράτηγίον. See Στράτοπεδον.

Στράτηγίς, ίδος, ή, prætoria: of a general. Ήν στράτηγίσιν πύλαις Aj. 49. Στράτηγίς with Aρχη understood is used substantively and denotes prætura, a government, a command; see Eccles. 830. and 865. Syn. Στρᾶτῖῶτῖς.

Στράτηγός, Στράταρχός, Στράτηλάτης, ου, ό, dux exercitus: a general. Rhes. 132. Pyth. 6.31. Τον σπράτηλάτην άγων Heracl. Orest. 567. 862. Syn. Αρχός, ἡγεμών.

Στράτηλάτεω. See Στράτηγεω. Στράτηλάτης. See Στράτηγός.

Στράτιά. See Στράτευμά. Στράτια is also a P. N., Hom. B. 606.

Στράτισς, σν, ad exercitum s. ad bellum pertinens, militari more: belonging to an army or war, in a soldier-like manner. Μἔγὰ καὶ στράτίον κάτεπαρδεν Vesp. 616. Exp. Μέγά, φόβ ξρόν.

Στράτιώτης, Στράτωνίδης, ου, ό, et Στράτιῶτις, ίδος, ή, miles, milites: a soldier, military. Ει μή κάτεκνησας τοις στράτιωταις δ'λάβες Vesp. 965. Αλλ' εξ ότου πέρ ο πολέμος στράτωνίδης Acharn. SYN. 'ὅπλίτης, τευχηστης, 596. Agam. 46. αιχμητής, ασπιστής, πόλξμιστής, μάχητής.

Στράτιωτικός, η, όν, militaris: military. οῦν ὄμοιον καὶ γὔλἴου στράτἴωτἴκοῦ Pax 527.

Syn. Πόλξμϊκός, μάχιμός.

Στράτιωτις. See Στράτιωτης.

Στράτομαντίς, εως, δ, augur exercitus: soothsayer of the army. Κεδνδε δέ στράτομαντίς ἴδών Agam. 120.

Στράτονίκη, ης, ή, Stratonice. νίκην ὑμῶν ουδείς Thesm. 807. Καὶ Στράτδ-

Στράτοπεδον, Στράτήγιον, ου, τδ, castra, exercitus: a camp, army. Σκυλεύματ' η πῶν στρατοπέδον πέρσειν δοκείς Rhes. 589. Προσμολών στράτηγίου Αj. 721.

Στράτος. See Στράτευμά.

Στράτοω, exercitum colloco: to post or encamp an army. Οί ρά τότ' εστράτδωντό Γ. 187. SYN. Σκηνόω.

Στράτωνϊδης. See Στράτιώτης.

Στρέβλη, ης, ή, instrumentum nauticum: a screw. Æsch. Sup. 450. See below.

Στρέβλος, η, ον, detortus, tortuosus: distorted, crooked. Έλθωσι στρεβλοῖσῖ πἄλαίσμασίν αντίλογουντες Ran. 878. Syn. Στρεπτός, καμπύλος, δύσκολος, σκολίος, στράβος.

Στρέθλοω, torqueo, distorqueo: to twist, distort, rack. Plut. 875. See above. Syn. Στρέφω, παοάστρεφω, δίαστρεφω, βασανίζω, αικίζω.

Στρεπταιγλός, η, ον, fulgorem torquens (vox dithyramb. ab Aristoph. conficta): light-whirling. Nub. 334.

Στρεπτός, η, όν, tortus: twisted, pliant. Cycl. 225. Syn. Στρέβλος.

Στρεύγὄμαι, paulatim tabesco: gradually to waste away. μ. 351. Syn. Στραγγεύδμαι.

Στρεφεδινεω, contorqueo: to turn and twist. Στρεφεδίνηθεν δε οι όσσε Π. 792. Syn. Περιστρέφω, πέριδινέω, δινέω, τρόχοδινέω, στρόφοδινέω.

Στρέφω, ψω, Ion. imp. στρέψασκον, verto, torqueo: to turn, twist. Med. 1172. ≥. 546. SYN. Στρόφεω, μεταστρεφω, κύλίω, δινέω, γνάμπτω, στρέβλοω, στροφαλίζω, στρωφαω, τρέπω, στρο-6ĕω.

Στρεψιάδης, ου, ό, Strepsiades. Ποῦ Στρεψίάδης έξει τον ασκάντην λάβών Nub. 633.

Στρεψὄδϊκέω, jus perverto: to pervert justice. Αλλ' ὄσ' ἔμαυτῷ στρεψὄδἴκῆσαι Nub. 433.

Στρεψοδικοπάνουργία, as, ή, versutia in pervertendis causis: villany in perverting justice. Πίκραν τάχ' όψει στρεψόδικοπάνουργίαν Αν. 1468.

Στρηνης, ϵός, δ, η, asper, acutus: sharp, rough. Apoll. 2. 323. Syn. Τραχύς. Εχρ. Ανάτετάμενος, και μεγάς, και οξύς, και διάτορος. Schol. in l. c.

Στρἴβἴλἴκίγξ, ne nauci quidem: not a whit. Ουδ' αν στριβιλικίγξ αλλ' απίων οίμωζε ποι Acharn. 1035.

Στρόθεω, agito: to agitate. Agam. 1187. Syn. Κινέω, στρέφω.

Στρόβιλός, Στρόμβός, ου, δ, turbo: a top, a whirlwind. Ευδαιμόνεστέρος φάνει των Καρκίνου στροβίλων (vers. hipponact.) Pax 864. P. V. 1120. SYN. Τρόχος.

Στρόβός, ου, ό, vertigo: a turning. Agam.

640. Syn. Στρόφος, στρόφεον.

Στρογγύλος, η, ον, rotundus, globosus: round, globular. Στρογγύλαις ξυντρίψομεν Nub. 1127. Syn. Τρόχοειδης, μηνόειδης, κύκλοτέρης, έγκύκλὄς.

Στρόμβός. See Στρύδιλός.

Στρουθίον, ου, τὸ, dimin. a Στρουθός, οῦ, ὁ, ἡ, passerculus; passer: a little sparrow; a sparrow. Av. 1077. 877.

Στρουθός. See above.

Στρόφαδές. See Στρόφας.

Στρόφαΐός, α, ὄν, versutus: shuffling, cunning. Plut. 1154. Syn. Στρέβλος.

Στρόφαλιγξ, ιγγός, ή, circumversio, gyrus: a turning round, vortex, whirlwind. φέται στρόφαλιγγι Arat. 43. SYN. Στρόμεσς, στρόβός, συστρόφή.

Στρόφαλίζω, verto: to turn. Τῆ δἔ πάρ' ηλάκάτα στρόφαλίζετε σ. 314. Syn. see Στρέφω.

Στρόφας, αδός, ή, quæ circumagitur, tortuosa: turning round. Trach. 131. Στρόφαδές is also the name of two islands in the Ionian sea near Zacynthos, so called because it was believed that they were floating islands. See Apoll. 2. 296. Σεύεσθαι Στρόφάδας δέ, &c., and Hygin. fab. 19.

Στρόφεὺς, έως, δ , cardo : a hinge. Thesm. 487. Syn. Στρόφιγξ.

Στρόφεω, Στρωφάω, verto: to turn. Pax 175. N. 557. Syn. see Στρέφω.

 $\Sigma \tau \rho \delta \phi \dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, versio; strophe; versutia: a turning, distortion; strophe; trick. Herc. F. 927. Syn. Τρόπη, κάμπη, διαστρύφη, φδή.

Στρόφιγξ, ιγγός, ή, cardo; flexus: a hinge,

pivot; a winding. Phœn. 1142. Syn. Στρόφη, στρόφευς, περιφόρά.

Στρὄφἴὄν, ου, τὸ, zona, redimiculum: a zone, kerchief for the head. Τὸ στρὄφἴον ήδη λύομαι μεμνησό νῦν Lysist. 931. Syn. Στρόφος, περίδεσμός.

Στρόφιός, ου, δ, Strophius: the father of Py-

lades. Agam. 854. See above.

Στρόφίς, ίδός, ή, homo versutus; laqueus: a shuffling fellow; a noose or knot. Πλεκτάς ϊμάντων στροφίδας εξανήσομαι Androm. 716. SYN. Πλεκτάνη.

Στροφόδιν εόμαι, in gyros circumagor: to wheel about. Στρόφοδινοῦνται (anap. dim.) Agam. 50.

SYN. see Δινέω.

Στρόφός, ου, δ, funiculus; cingulus; tormina intestinorum: a cord, rope; a girdle; the gripes: Sept. Th. 869. Syn. Στρὄφἴον. Ερ. Χρύσεος.

Στρυμόδωρός, ου, δ, Strymodorus. Την Στρυ-

μόδωρου Θράτταν Acharn. 273.

Στρυμονίος, α, ον, Strymonius: of the river

Strymon. Pers. 874. See below. Στρυμών, ὄνὄς, δ, Strymon: a river which separates Thrace from Macedon. 'Ρἔεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος Θέους δέ τις Pers. 503. Phr. see Rhes. 345-350.

Στρύφνος, ή, ον, acerbus: harsh, severe. Στρυφνον και πρίνινον ηθος (paræmiae) Vesp. 872. According to Draco, p. 83. the v was always long. Syn. Σκληρός, χάλεπός, στερεός, τραχύς, αγρίος.

Στρωμά, άτὄς, τὸ, et Στρωμνή, ῆς, ἡ, stratum, lectus: a coverlid, couch, bed. Nub. 37. Phæn. 432. Syn. Δέμνιον, κατάστρωμα, ευνή, καλυμμα,

λεκτρόν, κοίτη. Στρώννυμϊ. See Στόρξω. Στρωτός, η, όν, stratus: spread, covered. Helen. 1260.

Στρωφάω. See Στρόφέω.

Στυγάνωρ, δρός, odio viros prosequens: manhating. "Ιξει στυγάνορ' αι Θεμίσκυράν πότε P. V. 749.

Στυγέρος, et Στυγνός, η, ον, invisus, tristis: hated, sad. Αλόχω τε σᾶ στυγερον θάνατον Med. 990. Στυγνον δ' ὄφρυων νεφός αυξάνεται Hippol. 172. Syn. Στυγητός, απεχθής, μισητος, γοτρος, λυπηρος, σκύθρωπος, χαλτπος, τπι-

Στύγερώπης, εσς, δ, ή, torvo adspectu adspiciens: beholding with a stern look. Hes. Op. 194. See above. Syn. Σκύθρωπός, στύγξρός.

Στυγέρωs, horrendum vel tristem in modum: horribly. ή κέν τις στυγέρως Apoll. 2. 18.

Syn. Φόβερως, χαλεπως, επίπονως.

Στύγεω, f. ήσω et στύξω, 2. a. έστυγον, odio prosequor: to hate. Χωσοι στυγουσίν ανόσιους μἴάστδρας Eur. Electr. 683. Syn. Αποστύγξω, μισξω, ἄπεχθαίρω, εχθραίνω, δυσχξραίνω.

Στύγημα, ατός, τδ, quod aliquis odio habet: a hated object. Orest. 474. See above.

see ZTVYOS.

Στὔγητὄς, ἡ, ὄν, odio dignus: detestable. Ηρα στύγητος προς βίαν γυμνάζ έται Ρ. V. 612. SYN. see Στυγέρος.

Στὔγἴὄς, ου, δ, ή, Stygius: Stygian. Helen. 1338. See Στὺξ, Στὔγὄς.

Στύγνος. See Στύγερος.

Στύγος, εσς, τὸ, odium : hatred. ˆΩ Αεσμανές τε και θεων μεγα στύγος Sept. Th. 650. Syn. Μίσδς, στύγημά.

ΣΥΒΑ a support. Κομώντα κισσφ στύλον Ευίου θέου Eur. fr. Antiop. 32. 2. Syn. Κίων, στήλη.

Στυμφαιίδες, ων, αί, Stymphæides: of Stymphæ, a town in Epirus. Καϊ ει Στυμφαιίδες είεν Call. 3. 180. ΕΧΡ. Ηπειρωτικαί.

Στυμφαλίδες, ων, αί, Stymphalides: of Stymphalus, a town, river, lake, and fountain in Arcadia. Πλωϊδάς όρνιθας Στυμφαλίδάς Apoll. 2.

Στύμφηλός, ου, ή, Stymphalus. B. 608.

Στύξ, ϋγός, ή, Styx: a river in hell. Κώκυτός 3' δς δη Στυγός ΰδάτος κ. 514. Ερ. Έγιστη, ŏπἴδνŏτἄτη, άφθἴτŏs, ωκĕἄνεία, κĕλαινά.

Στυππειδπώλης, ου, δ, lini venditor: a tow-

seller. Eq. 129.

Στύπὄς, ĕŏs, τὸ, stipes, caudex: a stem, trunk. Έσκε δε τι στίβαρον στυπός Apoll. 1. 1117. Syn. Πρέμνον, στέλεχος, κορμός. Ερ. Η έρο-

Στὔρἄ, ων, τὰ, Styra: a town in Eubœa. Ηδ'

οί Στυρά ναι έτα ασκον Β. 539.

Στυφ εδάνος, ου, ό, ή, decrepitus: worn out, battered. Ω οῦτος οῦτος στυφεδάνε και χοιροθλιψ Vesp. 1364. This is the reading adopted by Brunck, instead of Τυφέδανε. See Toup. in Suid. iii. 142.

Στυφελίζω, ξω, disjicio; coerceo; verberibus aut contumeliis incesso: to disperse; to restrain; to beat or insult. 'Αλλοις ἔπἔνώμα στὕφἔλίζων Antig. 139. Syn. Ωθέω, ἄναστρέφω, πρόπηλάκίζω, λοιδόρξω, κακόω, όνειδίζω.

Στυφέλισμος, οῦ, ὁ, injuria, contumelia: ill usage, insult. Ηνέσχετο και στυφελισμούς Eq. 534. Syn. Λοιδόρια, ὕθρίς, μέμψις, ὄνειδισμός,

Στυφέλος, et Στυφλός, ή, όν, asper, durus: rough, hard. Στυφέλη βρέμει ακτή Apoll. 2. 323. Κείται δε χωρίς σωμά το μεν υπό στυφλοίς Bacch. 1126. Syn. Τραχύς, σκληρός, τάράχώδης, στερδός.

Στυφόκομπός, ου, δ, ή, cothurnix quædam: a kind of quail. Ύπο στυφοκόμπου την κέφολην

πἔπληγμἔνφ Αν. 1299.

Στύω, tentigine laboro: to swell with lust. Βούλομαι καὶ στύομαι Acharn. 1220.

Στωμύλεὄμαι, Στωμύλλω, et Στωμύλλὄμαι, loquax sum, nugor: to babble, to trifle. "A στω-μυλείται τοιάδι κάθημενα Eq. 1376. Pax 994. Thesm. 1083. Syn. Φλυαρέω, κολάκεύω.

Στωμὔλἴα, ας, ή, et Στώμυλμα, ατός, τὸ, loquacitas: babbling. Καὶ στωμυλίαν εδίδαξας Ran. 1100. 973. Syn. Λάλια, αδόλεσχία, φλύαρία, αγχίνοιά, πάνουργία.

Στωμυλιόσυλλεκτάδης, ου, δ, qui fabulas colligit: a collector of chit-chat. Στ δή με ταῦτ' ῶ στωμὔλἴὄσυλλεκτἄδη Ran. 841.

Στωμύλλω, et - ομαι. See Στωμύλ εόμαι.

Στώμυλμα. See Στωμυλία.

Στωμύλος, ον, garrulus, nugator: babbling, triffing. Στωμύλος δεινός λέγειν Acharn. 428. Syn. Αδόλεσχός, λάλός, φλύαρός, ευτράπελός.

Στ, σοῦ, et Dor. Τύνη, tu: thou, you. Kal συ προς τεκνων έτι Med. 1011. Τύνη δ' Ήφαίστοιό Τ. 10.

Σὔβἄρίζω, Sybaritico more vivo: to live like a Sybarite. Pax 343. See below. Syn. Τρῦφάω.

Σὔβἄρἴς, τως, ή, Sybaris: a city near Tarentum. 'Ăκουτ μὴ φεῦγ' εν Σὔβάρει γὔνή πὅτε Vesp.

Σὔβἄρίτης et Σὔβάρτης, ου, ὁ, et Σὔβἄρῖτἴς, Στύλος, ου, δ, columna; fulcrum: a pillar; ιδός, ή, Sybarita: a native of Sybaris. Ανήρ Σύ6ἄρίτης εξἔπἔσἔν εξ ἄρμὰτος Vesp. 1427. Theoc. 5. 5. 'Ρείτω χἁ Σὔβἄρῖτῖς ἔμὶν μἔλῖ Theoc. 5. 126.

Σὔβἄριτἴκός, ἡ, ὄν, Sybariticus: Sybaritish. Αισωπίκὸν γἔλοιὄν ἡ Σὔβἄριτἴκόν Vesp. 1259. See above.

Σὔβάρτης. See Σὔβἄρίτης.

Συβίνη, ης, ή, theca ex corio suillo confecta: a case made of hog's skin. Thesm. 1197. See Jacobs. Anthol. 6. 143: 3. 23.

Σὔθὄσιὄν, ου, τὸ, grex suum: a herd of swine.

Τόσσα σύων σύβοσια ξ. 101.

Σὔβώτης, et Σὔφορδὄς, οῦ, ὁ, subulcus : a swine-feeder. Τοῖσἴ δἔ μύθων ῆρχἔ σὔβώτης

ρ. 184. Φ. 282. SYN. Υφορεός.

Σύγγὰμός, ου, ό, ἡ, conjux: a married person, husband, wife. Καὶ ξυγγὰμοισί δυσμένὲς μάλιστ αεί Androm. 182. Sτν. Σύνάωρ, σύνάδρὸς, σύζυγὸς, σὕνευνὸς, σὕνοικὸν, σύλλεκτρὸς, συγκοίτης, γὰμἔτης, κηδεστής.

Συγγείτων, ὄνὄς, vicinus : neighbouring. Eur. Sup. 396. Syn. Σύγχορτὄς, γείτων, πλησἴό-

xwpos.

Συγγέλαω, ασω, una rideo: to laugh along with. Eur. fr. Erecth. 2. 22. See Γέλαω, ασω.

Συγγένειά, as, ή, cognatio: relationship. Εισηλθέ συγγένειάν εννόουμένω Iph. A. 492. Syn. Κήδου, κήδευμά.

Συγγένετειρά, ας, ή, communis mater vel soror: a common mother or sister. Ευγγένετειρ' άδελφῶν Eur. El. 746. Pa ergo est brevis.

Συγγενης, εσς, et Σύγγονος, ου, ό, ή, adj. et subst., cognatus: related to, kindred, a kinsman. P. V. 14. Hipp. 1376. Syn. Όμογενης, σμαιμός, σύγγονος.

Συγγενως, more consanguineo: in a kindred

manner. Herc. F. 1284.

Συγγέωργος, οῦ, ὁ, socius in agro colendo: a fellow-husbandman. Plut. 223.

Συγγηθέω, una gaudeo: to rejoice with. Helen.

726. Syn. Συγχαίρω, σύνήδόμαι. Συγγίνόμαι, una sum, adjuvo: to be with, to assist. Choëph. 239. See Γίνόμαι. Syn. Συμμάχεδμαι, σύνεργέω, σύνειμἵ, σύνουσἴάζω, συμ-

πράσσω, συμπάραστάτεω, σϋνόμιλεω. Συγγινώσκω, f. γνώσόμαι, ignosco: to pardon. Androm. 832. See Γινώσκω. Syn. Συγχωρεω,

συγγνώμην έχω, φείδομαι.

Σύγγνοιά, ας, Συγγνώμη, ης, et Συγγνωμόσϋνη, ης, ή, venia: pardon. Ξύγγνοιάν ίσχειν ώς βἴά-ζόμαι τάδε Antig. 66. Vesp. 367. Τούτων δέμε-νοι ξυγγνωμόσϋνην Trach. 1267. Syn. 'Āφέσϊς, χάρϊς, άνέσϊς.

Συγγνώμων, όνδς, facilis in danda venia: forgiving. Med. 866. Syn. Ελέήμων, οικτίρμων.

Συγγνωστός, η, όν, ignoscendus: pardonable.

Hec. 1089.

Συγγογγὔλίζω, ἴσω, contorqueo: to roll with. Ξυστρέψας και ξυγγογγὔλἴσας Lysist. 974. Sen. Μἔταστρέφω.

Σύγγονος. See Συγγενής.

Συγγράφεθε, έως, δ, conscriptor: a writer. Acharn. 1151. See Γράφεθε. Syn. Λογόγράφος, γράφεθε.

Συγγράφω, ψω, conscribo, pingo: to compose, paint. Thesm. 432. See Γράφω.

Συγκἄθαρμόζω, ὄσω, concinno: to fit together.

Τόνδε συγκάθαρμόσαι Αj. 922.

Συγκάθελκύω, una deorsum traho: to drag down along with. Δίδι δέλουτοι ξυγκάθελκυσθησέται Sept. Th. 610. See Έλκύω.

Συγκάθεύδω, una dormio: to sleep along with. Eccles. 1001. Syn. Συγκάπάδαρθέω, συγκοιμάσμαι, συνεύδω, σύνευνάζομαι, πάρακάθεύδω, συγκοιτάζομαι.

Συγκάθημαι, consideo: to sit together. Vesp. 32. Syn. Πάρέζδμαι, συνθακέω, σῦνεδρεύω, σῦν-

έδρϊάὄμαι.

Συγκάθίημι, f. ήσω, una demitto: to let down together, to deposit. Helen. 1067. See Ἰημι.

Σιυγκάθίστημί, f. συγκάταστήσω, una consituo: to settle along with, to confirm. Hipp. 294. Syn. Κάθίστημί, δἴάτἴθημί, ἴδρῦω, ἄνορθῦω, συντάττω.

Συγκάλέω, έσω, convoco: to call together. Συγκάλῶν εγχωρίους Æsch. Sup. 526. Syn. Κάλέω, σύνάγω, σύνάγείρω.

Συγκάλυμμός, οῦ, ὁ, velamen : a covering. Av. 1496. Syn. Κάλυμμά.

Συγκάλυπτέὄς, α, ὄν, contegendus: must be covered up. P. V. 532. See Κάλυπτός.

Συγκάλυπτός, η, όν, contectus: covered up. P. V. 505. See below. Syn. Επηρέφής.

Συγκάλύπτω, contego: to cover up. "Ă συγκάλύψαι παιδές Phœn. 886. Syn. Πέρικα-λύπτω, κάτακάλύπτω, κρύπτω, πέριστέλλω.

Συγκάμνω, Σὔνἄπὄκάμνω, simul laboro; adjuvo: to labour along with; to assist. P. V. 1095. Iph. T. 1347. Syn. Συμμοχθέω, σὔνεργάζὄμαι, συμπόνέω, συσπεύδω, σὔνάρήγω, συμπόσσω, σὔνεκκόμίζω.

Συγκάσῖγνήτη, ης, ἡ, Σύγκάσῖς, ϵως, ὁ, ἡ, qui una frater vel soror est: an own brother or sister, Ω ξυγκάσιγνήτη τϵ Iph. T. 801. Alcest. 421. Syn. Αυτόκάσῖγνητός, αυτάδελφός, σύνδμαίμων, σύγγόμδς.

Σύγκἄσἴς. See above.

Συγκάτάβαίνω, f. 6ήσομαι, una descendo; consentio: to go down with; to concur. Eumen. 1049. Syn. Συνέξειμἴ, προσκάτάβαίνω.

Συγκάτάγω, ξω, una deduco: to restore together. Ἡ τὸν τὕραννον ξυγκάτάγειν ἡ παιδίον Thesm. 339.

Συγκάτάδαρθέω, una dormio : to sleep together. Syn. see Συγκάθεύδω.

Συγκάταζεύγνυμι, ζεύξω, conjungo: to join together. Ξυγκάτέζευκται κάκη Αj. 123. Syn. Κάταζεύγνυμι.

Συγκάταίθω, comburo: to set fire to together. Antig. 1202. Syn. Κάτακαίω.

Συγκάτακειμαι, una jaceo: to lie near, or with. Eq. 612. Syn. Πρόσκειμαι, σύγκειμαι, συγκάτα-κλίνόμαι, πάράκειμαι, λέχους κοινωνέω.

Συγκάτἄκλίνω, Συγκλίνω, ἴνῶ, accumbere facio: to cause to lie down with. Nub. 49. Alcest.

1109. See Κλίνω.

Συγκάτακτείνω, Συγκάτάκτημί, una interficio: to slay with, to join in killing, Καὶ ξυγκάτέκτάνον γάρ Orest. 1088. Αj. 230. Syn. Συμφόνεύω, συγκάτεργάζομαι, συσφάττω.

Συγκάταμίγνυμι. See Συμμίγνυμι.

Συγκότασκάπτω, ψω, una diruo: to destroy with. Rhes. 392. Syn. Σύναιρέω, συνδίαφθείρω.

Συγκάτεργάζόμαι, una conficio: to despatch along with. Herc. F. 1018. Syn. Συγκάτακτείνω.

Συγκάτεύχὄμαι, Σύνεύχὄμαι, una precor: to pray together. Antig. 1336. Helen. 646.

Συγκάτοικέω. See Συνναίω.

Συγκάτοικίζω, τσω, colloco: to place along with. Hipp. 642. Syn. Κάτοικίζω.

Συγκάτοικτίζω, f. τω, commisereor: to pity.

Trach. 535. SYN. Σύναλγξω, συγκλάω, συμπάσχω, συλλυπξω.

Σύγκειμαι, una positus sum; consto; constituor: to lie together; to consist or be composed of; to be settled. Rhes. 215. Syn. see Συγκάτἄκειμαι.

Συγκέλεύω, σω, una jubeo vel hortor: to join in commanding or encouraging. Iph. A. 892.

SYN. Συμπάραινέω.

Συγκεράννυμι, Συγκίρνημι, commisceo: to mingle together. Ion 409. Eccles. 836. Syn. see Συμμίγνυμί.

Συγκίρνημι. See above.

Συγκλάω, άσω, confringo: to break off. Ξυγκλάσασά τέττάρα Eccles. 1031. SYN. ZŬVἄράσσω, συνθλάω, συνθραύω, συντρίθω, ἄπὅτρίθω.

Συγκλείω, Συγκλητίζω, σω, concludo: to close. Hipp. 500. Ion 244. Syn. Κἄτἄκλείω, κἄθείργω, σύνείργω.

Συγκλητζω. See above.

Σύγκληρὄς, ου, ό, ή, consors: a colleague. Heracl. 32. Syn. Μἔτὄχὄς.

Σύγκλητός, ου, ό, ή, convocatus: called to-

gether, convened. Iph. A. 301.

Συγκλίνης, εσς, δ, ή, prope accubans: reclining near, inclining towards. Το συγκλίνες επ' Αίαντι Ran. 1294. Sic ευκρίνης habet secundam brevem a κλίνω, κλίνω, ut in illo Hesiodi, Op. 2. 288. : Τημος δ' ευκρίν ες τ' αῦραι. Tamen ἔπικλινής a κλίνω habet penult. longam in loco q. v. ad vocem.

Συγκλίνω. See Συγκατακλίνω.

Συγκλονέω, conturbo: to throw into con-

fusion. N. 722. Syn. Συντάράσσω, συγκρούω. Συγκοιμάδμαι, una dormio: to sleep with. Agam. 1229. Syn. see Συγκάθεύδω. Συγκοίμημά, άτδς, τδ. concubitus: a concubinage. Androm. 1262. Syn. Σύνουσία.

Σύγκοιτός, ου, ὁ, ἡ, consors lecti: a bed-fellow. Pyth. 9. 42. Syn. Σὔνευνός, ὅμευνἔτῖς,

σύλλεκτρός.

Συγκολλάω, conglutino; compono: to glue together; to settle. Vesp. 1036. Syn. Σύναρμόζω, συνίστημι, συντίθημι, συνάπτω, προσκολλάὄμαι.

Συγκολλητής, οῦ, ὁ, consarcinator: a vamper, forger. Nub. 446. Syn. Σύναρμοστής.

Συγκόλλωs, apte: fitly. Æsch. Sup. 316.

SYN. Αρμόδιως, πρόσηκόντως.

Συγκομίζω, conveho: to carry together, convey. Aj. 1048. Syn. Εκκόμίζω, εκφόρεω, κηδεύω, σύνεκκυμίζω, σύνεκφέρω.

Συγκόπτω, concido: to cut to pieces. Nub. 1426.

Σύγκρασίς, εως, ή, commistio: a mixture. Αλλ' εστί τις σύγκρασις ώστ' έχειν κάλως Eur. fr. Æol. 6. Syn. Σύμμιξις, επιμιξίς.

Σὔγκρατόs, η, ὄν, commistus: mingled, joined. Καὶ μὴν ἔσὄρῶ τόδἔ σύγκρατον Androm. 494.

Συγκράτύνω, ὔνῶ, commolior: to seize firmly. Bacch. 1092. See Κράτύνω.

Συγκρίνω, ἴνῶ, secerno: to separate, select. Apoll, 4. 681. See Κρίνω. Syn. Διακρίνω, εκκρίνω, εκλέγω.

Συγκρότεω, collido: to beat together. Eq. 469. Syn. Συγκρούω, συμπλάτάγξω, σύνάγω, συγκάθίστημί, συσκευάζω.

Συγκρούω, complodo: to clap. Pax 1061. Syn. Συγκρότεω, συμβάλλω, σύνάπτω, σύναράττω, σύνωθξω.

Συγκρύπτω, ψω, celo: to conceal. Iph.

Syn. Συγκάλύπτω, κρύπτω, κά-T. 1053.

Συγκτερείζω, una sepelio: to join in burying. Apoll. 2. 840. Syn. Συνθάπτω.

Συγκϋκάω, commisceo: to throw into con-

fusion. Ἡστραπτ' ἔθρόντα ξυνἔκϋκα τὴν Ἑλλάδα Acharn. 530. Syn. see Συμμίγνυμῖ. Συγκϋναγός, οῦ, ὁ, ἡ, venationis socius: a companion in hunting. Ω ξυγκϋναγέ καὶ ξῦνεκτράφελε εμοί Iph. Τ. 710. SYN. Συνθηρευτής.

Συγκύπτω, simul inclino: to bend together. Vesp. 570. Syn. Συγκλίνω, ϋπόκύπτω, συγ-

Συγκύρω, f. ρσω, evenio: to happen. See Κύρω. Syn. Συντυγχάνω, εμπίπτω, 1447. συμβαίνω, ἔπἴτυγχάνω.

Συγκωμάζω, f. σω, Dor. ξω, simul comessor: to revel together. Olymp. 11. 16. Syn. Συγ-

χὄρεύω, μετάδαίντμαι, στνευωχέω, συμπίνω. Σύγκωμός, ου, δ, ή, socius comessationis:

a fellow-reveller. Acharn. 263.

Συγχαίρω, una gaudeo: to rejoice with. Pax 1317. Syn. Συνήδομαι, επίχαίρω, επίγηθέω.

Συγχειμάζω, una in hibernis sum: to winter with. Plut. 848.

Συγχέω, f. εύσω, l. a. έχέα et έχευα, commisceo; confundo; mœrore adficio: to mingle together; to confound; to distress. Iph. A. 37. Syn. Συμμίγνυμϊ, συγκϋκάω, συντάράσσω, συγ-

Συγχὄρεύω, una choreas exerceo: to join in

the dance. Av. 1761. Syn. Συγκωμάζω.

Σύγχορτός, ου, ό, ή, conterminus: bordering on. Æsch. Sup. 6. Syn. "Ομόρος, γείτων, πλησϊόχωρός.

Σύγχυσις, εως, ή, confusio: confusion, dis-Σύγχὔσίν τε μη νεων Iph. A. 354. Syn. Τἄρἄχή. Ερ. Πίκρά.

Συγχώννυμί, f. ώσω, aggere communio: to

pile up. P. V. 1085.

Συγχωρέω, ήσω, concedo: to yield. Iph. Τ. 742. ΝΥΝ. Υπείκω, μεθίημι, σύμφημι, πάράχωρέω, συγγινώσκω, συμφωνέω.

Συγχωρητέσς, α, σν, concedendus: must be conceded. Œ. C. 1426. Syn. Συγγνωστός.

Σὔδην, tumultuose: tumultuously. Τῶν λἔλειμμένων σύδην Pers. 486. SYN. Taxews, μίγδἄ.

Σὔέννἔσἴς, ἔως, δ, Syennesis: a Persian, viceroy of Alicia. Συέννἔσίε τε πρῶτὸς εις ευψυχίαν Pers. 332. Qui tamen locus primæ quantitatem non determinat.

Συζεύγνυμι, f. ζεύξω, conjungo: to join together, to unite. Φἴλαι γὔναῖκες τἴνἴ πότμω σὔνεζῦγην Helen. 254. Syn. Σὔνάπτω, συντἴθημί, συγκολλάω.

Συζυγιός, α, όν, conjugalis: conjugal. Συζυγίαι χάριτες Hipp. 1142. Συζυγία is used as a subst., conjunctio, union, in Hipp. 1128.

Σύζυγός, ου, δ, ή, conjux: a yoke-fellow, husband, wife. Ύμῶν ἔὰν δἔ σύζυγον λἄβω τἴνά

Plut. 945. Syn. Σύγγαμός, δμόγαμός. Σύζωμα, ατός, το, cingulum : a girdle. Æsch. Sup. 471. See above. Syn. Zώνη,

Συζώννυμι, f. ζώσω, accingo: to gird together.

Thesm. 255. See Σύζυγος. Syn. Αναζώννυμι. Συκάζω, Συκόλογξω, ficus lego: to gather figs. Av. 1699. Pax 1347. See Σῦκον. Syn. Σῦκὰ τρὕγἄω.

Συκέη, Συκη, η̂s, η΄, ficus: a fig-tree, a fig. ω. 340. Ου φύτον ου συκή ουκ άμπελος ω. 245. Ερ. Γλϋκέρὰ, ἄγρῖα, μελαινά, δἴφὄρὄς, εύκαρπός.

Συκιδίον, ου, τδ, ficus: a little fig. "Ωστε σε τα τ' αμπελία και τα νέα συκίδια (trisyll.)

Pax 598.

Σύκϊνός, η, ὄν, ficulnus: of a fig-tree or fig. Καὶ σύκινον τοῦτον τον ισχυρον Εξόν Plut. 946.

Συκίς, ίδος, ή, plantarium ficuum: a fig plantation. Εῖτὰ πἄρὰ τόνδε νεά μοσχίδια συκίδων Acharn. 996.

Συκόλογεω. See Συκάζω.

Σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus; ficosus tumor: a fig; a swelling in the eye. Στἄφὕλὴ σῦκον δ' επι σύκφ η. 121. SYN. Συκέη, συκή.

Συκόπεδιλός, ου, ό, ή, ficulneos calceos gestans, vox comica notans sycophantam: wearing figtree slippers. Πλην Δωροί συκόπεδιλε Eq.

Συκὄφαντέω, falso calumnior: to accuse falsely. Συκόφαντήσειν τίνα Vesp. 1196. Syn.

Δἴἄβάλλω, λοιδὄρξω, ὄνειδίζω.

Συκόφάντης, ου, δ, Συκόφαντρία, ας, ή, sycophanta: a false accuser. Καὶ συκὄφάντης εί τις ην ωνείδισας Αν. 533. Καλ συ συκόφαντρία Plut. 971.

Συκόφαντία, as, ή, calumniosa delatio: a false accusation. 'Ως ουτός ήδη Καικίας και συκόφαντίας πνεί (vers. hipponact.) Eq. 437.

Συκόφαντρία. See Συκόφάντης.

Συλάω, Συλεύω, Σκυλεύω, spolio; eripio: to plunder; to snatch from. Μή τι συλαται βίος Hipp. 799. Ω. 436. Phœn. 1432. See Σκῦλον. Syn. Απόσυλαω, αποστέρεω, αφαιρέω, ερημόω.

Συλήτωρ, ὄρὄs, ὁ; Συλήτειρά, αs, ή, prædator, prædatrix: a plunderer. Æsch. Sup. 934. Herc. F. 377. See above. Syn. Ληΐστης, ληστρίς.

Συλλάβη, η̂s, ή, syllaba; plica: a syllable; a fold. Eur. fr. Palam. 2. 2. See Λάβή.

Συλλαμβάνω, f. λήψομαι, (1) comprehendo: to seize; (2) cum dat. adjuvo: to assist. Τφ γάρ πονουντί και δέος ξυλλαμβάνει Eur. fr. Tem. 3. Syn. Λαμβάνω, συμμάρπτω, συνάλίσκω, συμπόνξω, συγκάμνω, συμβόηθξω.

Συλλέγω, ξω, colligo: to collect. Acharn. 397. Syn. Συνάθροίζω, συνάγω, συνάγείρω, συν-

αιρέω, δησαυρίζω.

Σηλλήβδην, summatim : summarily. Plut. 646. Syn. Συντόμως, ἄπλῶς, ὅλως, βράχεως.

Συλλήπτωρ, ὄρός, δ, adjutor: an assistant. Syn. Σύνεργός, σύναρωγός, σύμμα-Iph. T. 95. χός, συμβόηθός, ἄλεξητήρ.

Συλλόγη, η̂s, η, collectio: a collection. Sept. Th. 663. Syn. 'Αθροισμά, σὕναξίς.

Σύλλογος, ου, ό, concio: an assembly. Helen. 877. Syn. Σύνδδος, ομήγυρις, εκκλησία, άθροισίς, πανηγύρις.

Συλλύω, ύσω, una solvo; concilio: to help to unbind; to settle. Aj. 1317. See Λύω. Syn.

Διαλύω, συναλλάσσω, λύω.

Συμβαίνω, βήσομαι, accedo; convenio; consentio: to happen; to meet; to agree. Iph. T. 1056. Syn. Σύν έρχομαι, συγγίνομαι, συγχωρέω, εντυγχάνω, συμβάλλω, συμφωνέω, συντίθέμαι.

Συμβακχεύω, una bacchor: to join in Baccha-

nalian revels. Bacch. 715.

Σύμεακχός, ον, δ, ή, qui una cum aliis bacchatur: a fellow-bacchanalian. Troad. 502. SYN. see Bánxy.

Συμβάλλω, ἄλῶ, comparo; congredior; com-

pono: to throw or put together; to engage; to confer. Iph. A. 830. Syn. Συμφέρω, συλλέγω, συνάπτω, συντάσσω, συμβαίνω, διακρίνω, συνεισ-

Σύμβἄσἴς, ἔως, ἡ, compositio: agreement. Σύμβάσιν ποιουμένου Eur. Sup. 749. Syn. Σϋνημὄσὔνη, κἄταλλάγὴ, σὔναλλάγὴ, ὄμὄλὄγἴα, ξυν-

θήκη.

Συμεδλαιόν, ου, τδ, pactum; necessitudo: a contract; intimacy. Ion 414. Syn. Συνθήκη, σύμβἄσῖς, σὔναλλἄγη, σύμβὄλὄν.

Συμβολέω, obvius fio (vid. tamen Gloss. Blomf. in l. infr. c.): to meet, to give the watchword. Sept. Th. 345. Syn. Σύναντάω, συντυγχάνω, συμβάλλὄμαι, συγκύρω.

Συμβόλη, η̂s, η΄, pactum, congressus: an engagement, conflict. Pers. 356. Syn. Μάχη.

Ep. Βἄρεῖἄ.

Σύμβολον, ου, τό; Σύμβολος, ου, δ, indicium, tessera, auspicium, pactum: a proof, token, augury, compact. Ion 1385. P. V. 496. Σύμ-6ŏλŏs is also used in the sense of obvius; augur: one who meets another; an augur. Æsch. Sup. 511. Syn. Σημείον, τέρας, σύνθημα, οιώνισμα.

Συμβουλεύω, consulo, suadeo: to deliberate, advise. Nub. 794. Syn. Συμμητιάδμαι, βουλεύω, συμπάραιν ξω, συγκ ξλεύω.

Συμβούλὄμαι, una volo: to wish along with.

Hec. 373.

Σύμβουλός, ου, ό, consiliarius: a counsellor. Syn. Συμφράδμων, βουλευτής, σύν-Pers. 180. ίστωρ, συνέδρος.

Συμεύω, ύσω, constipo: to crowd together. Ξυμβέβυσμένοι πὔκνόν Vesp. 1105. See Επίβυω.

Συμμανθάνω, condisco: to learn together. Aj. 869. See Μανθάνω.

Συμμάρπτω, ψω, corripio: to grasp, to seize. Cycl. 396. Syn. see Συλλαμβάνω.

Συμμάρτυρ, υρός, ό, qui una testis est: a joint

witness. Antig. 846. See Μάρτυρ.

Συμμαρτύρεω, una testor: to bear testimony along with or to. Καὶ σἔ μοι ξυμμαρτἴρῆs Hipp. 286. Syn. Επίμαρτυρέω, συνέπαινέω.

Συμμαχέω, Συνεκμαχέω, auxilior: to be an ally in battle, to assist. Eur. fr. Pirith. 6. 3. Lys. 1156. See Σύμμαχος. Syn. Συνάρηγω, συμπάραστάτεω, συνάμιλλάδμαι, συνίστάμαι, επικουρεω, συναμύνω.

Συμμάχία, as, ή, societas in bello: an alli-ance in war. Ἡ συμμάχία δ' ου διά σε τοις Αιγυπτίοις Plut. 178. Syn. 'Ομαιχμία, κοινωνία, άρηξίς, φίλία.

Συμμάχικός, ή, όν, socialis: auxiliary. Τό συμμάχικόν αῦ τοῦθ' ότ' εσκόπούμεθα Eccles. 193.

See below.

Σύμμαχος, ου, δ, ή, pugnæ socius, defensor: an ally in war, a supporter. Σύμμαχος πέφυκέ πως Eur. fr. Alop. 2. Syn. Σύνασπιστής, έπίκουρός, συλλήπτωρ, άλεξητήρ, συνάρωγός.

Συμμετέχω (α. 2. συμμετέσχον), Συμμετίσχω, una particeps sum: to share with. Συμμέτασχόντες δόρός Eur. Sup. 658. Antig. 537. Syn. Μἔτἔχω.

Συμμέτρεω, una metior: to measure with. Συμμετρούμενος χρόνφ Œ. R. 73.

Σύμμετρός, ου, δ, ή, accommodatus, similis: suitable, proper, like. Ξυμμέτρου τῷ σῷ κἄρᾳ Choëph. 221. Syn. "Όμοιδς, σύνφδός.

Συμμήστωρ, ὄρὄς, δ, consiliarius: a counsellor.

Apoll. 1. 228. Syn. Σύμβουλος.

Συμμητιαόμαι, una consilium ineo: to consult

together. Κάλξον συμμητιαασθαι Κ. 197. Syn. | join together. Bacch. 789. see Συμβουλεύω.

Συμμιγής, εός, Σύμμικτός, ου, ό, ή, commistus: mixed together, blended. Sept. Th. 738. See Eur. fr. Thes. 7. 1. Syn. Μικτός, 'Αμμῖγά.

συμπλέκης, σύμφυρτός.

Συμμίγνυμί, Συμμίσγω, et Συγκάταμίγνυμί, commisceo: to mix together. Εσθλόν ου συμμίγνύται Ion 1017. Theog. 214. Herc. F. 674. Syn. Αναμίγνυμι, συγκεράννυμι, συγκίρνημι, συγκύκαω, συμβάλλω, συντάρασσω, συμπαραμίγνυμί, συμφύρω.

Σύμμικτός. See Συμμιγής.

Συμμίσγω. See Συμμίγνυμί. Σύμμολπός, ου, δ, ή, concinens: harmonizing with. Ion 163. Syn. see Σύμφωνός.

Συμμοχθέω, simul laboro: to labour with.

Iph. T. 691. Syn. see Συγκάμνω.

Συμμύω, ύσω, comprimer: to be closed. Σύν δ' έλκεα πάντα μεμυκεν Ω. 420. See Μύω. Syn. Συγκλείδμαι.

Συμπαίζω, colludo: to play with. E. R. 1109. ΝΥΝ. Συγκωμάζω, συγχαίρω, συνάθύρω.

Συμπαίστρια, as, ή, socia lusuum: a playfellow. Συμπαιστρίας (iamb. monom.) Ran. 412.

Συμπαίω, impingo: to dash against. Soph. El. 727. Syn. Εισπαίω, πταίω, προσκρούω, προσβάλλω, προσκόπτω.

Συμπάραινέω, simul hortor: to recommend.

Αν. 852. SYN. Συγκελεύω.

Συμπάράμιγνύω, commisceo: to mix together. Plut. 719. Nu brevis, ut in δεικνύω. Syn. see Συμμίγνυμί.

Συμπάραστάτεω, Συμπάρίστημι, f. ήσω, adsto; auxilium fero: to stand by; to succour. συμπάραστάτεῖν Ρ. V. 226. Œ. C. 1340. "Ιστημί. Syn. Συμμάχεω.

Συμπάραστάτης, ου, δ, adjutor: an assistant. Philoct. 675. See above. Syn. see Σύμμαχος.

Συμπαρίστημί. See Συμπαραστάτεω. Σύμπας, ασά, αν, simul omnis: all together. Hipp. 1277. See obss. in "Ăπαs. Syn. "Ăπαs,

Συμπάτάσσω, ξω, collido: to dash against. Kal ξυμπάτάξαντες μέσον πάντα στράτόν Eur. Sup. 709. Syn. Συγκρούω, συμπαίω, συμπλήσσω.

Συμπέμπω, ψω, simul mitto: to send with. Iph. T. 1330.

Συμπενθέω, una lugeo: to mourn together. Choëph. 193. Syn. Σύναλγξω, συστενάζω.

Συμπτραίνω, ανω, una perficio: to help to finish, to close together. Med. 883. Syn. Συγκάμνω, συντελεω, σύνεργάζομαι.

Συμπέρθω. See Συμπορθέω.

Συμπήγνυμι, ξω, compingo: to fix together. SYN. Σύνάπτω, συμμίγνυμι, σύναγω, E. 902. συνάθροίζω, συγκολλάω, συνδέω.

Συμπίνω, una bibo: to drink along with. Ευμπίης εκ κραιπάλης Acharn. 276. See Πίνω.

Συμπίπτω, Συμπίτνεω, incido, contingo: to fall upon or together, to happen. Trach. 20. Ρ. V. 441. Syn. Εμπίπτω, εμβάλλω, συντυγχάνω, συνέρχομαι, κάταντάω, προσπίπτω.

Συμπλάσσω, confingo: to form. Hes. Theog. 571. Syn. Μηχανάδμαι, τέχνάζομαι, συμπλέκω.

Συμπλατάγεω, manibus complosis strepo: to clap the hands. Χερσί τε συμπλατάγησεν Ψ. 102. Syn. see Συγκρότζω.

Συμπλέκω, ξω, complico, conjungo: to fold or

Syn. Εμπλέκω, σύνείρω, σύναρμόττω, συνδέω, συγγίνόμαι.

Συμπλέω, εύσω, una navigo: to sail together or with. Iph. T. 601. Phr. Κοινή ναυτίλλομαι.

Συμπληγάς, et Πληγάς, άδος, ή, rupes ad maris et speciatim Euxini fauces: a rock at the entrance of the sea, especially of the Euxine. "Ηκουσϊν εις γην κυανέαν Ξυμπληγάδα Iph. Τ. 242. Apoll. 2. 527. Generally used in the plural: Κόλχων ες αίαν κυανεας Συμπληγαδας Med. 2. Phr. see Apoll. 2. 318-324.

Συμπλήγδην, collidendo: dashing at the same

time. Theoc. 24. 55. Syn. Συλλήβδην. Σύμπλους, ου, δ, ή, una navigans: sailing along with. Helen. 1206. Syn. Συνναύτης, συνναυβάτης.

Συμπνέω, πνεύσω, conspire: to conspire, combine. Agam. 180. Syn. Συμφυσάω.

Συμποδίζω, impedio: to fetter. Ran. 1512. SYN. Εμποδίζω, σύνείργω, κωλύω.

Συμποϊέω, una facio: to co-operate. Thesm. 158. See Ποίτω. Syn. see Συμποντω.

Συμποιμαίνω, una pasco: to feed together. Alcest. 594.

Συμπὄνεω, una laboro: to labour with, assist. Helen. 328. Syn. Συμποίξω, συγκάμνω, σύνεργάζομαι, συμπράσσω, συλλαμβάνω, ἔπικουρξω, συνδράω, συνξφάπτομαι.

Συμπονηρεύομαι, simul cum alio male ago:

to act evilly with. Lysist. 408.

Συμπορεύδμαι, una proficiscor: to journey together. Iph. T. 1489. Syn. Σὔνέρχομαι, σὔν**ὄμαρτ**ἔω.

 $\Sigma \nu \mu \pi o \rho \theta \tilde{\epsilon} \omega$, $\Sigma \nu \mu \pi \tilde{\epsilon} \rho \theta \omega$, simul depopulor: to assist in laying waste. Καλ ξύν γε πέρσας Helen. 105. Orest. 879. Syn. Σὔνόλλυμἴ, συμφθείρω.

Συμπόσιόν, ου, τδ, compotatio: a drinking party. Ούπω τοιουτον ξυμποσιόν όπωπ' εγώ Lysist. 1225. Syn. Σύνεστία, σύνδειπνόν, δαίς.

Συμπότης, ου, δ, compotator: a drinking companion. Vesp. 21. Syn. see Συνδαίτωρ.

Συμπότικός, η, ὄν, convivialis: convivial. Ευμπότϊκός εστί καλ ξύνουσϊαστϊκός Vesp. 1214.

Συμπράκτωρ, ὄρὄς, δ, qui aliquid cum alio facit: a fellow-performer. Ουδέ συμπράκτωρ ὅδοῦ Œ. R. 116. Syn. Συλλήπτωρ, σῦνεργάτης, ἄκὄλουθός, σύμμαχός.

Συμπράσσω, ξω, una facio: to co-operate, assist. P. V. 303. Syn. see Συμπϋνέω.

Συμπρέπης, έσς, δ, η, decens: becoming. pt. Th. 13. Syn. Ευπρέπης, πρέπων, προσ-Sept. Th. 13. ήκων, κόσμιός. Συμπροξενεω, more hospitali adjuvo: hos-

pitably to assist. Helen. 146. Syn. Συμπράσσω, προξενέω.

Συμπροπέμπω, una deduco: to conduct with. Ran. 413. Syn. Σύνακολουθέω, σύνομαρτέω, πρόπέμπω, πάραπέμπω.

Σύμπτυκτός, ὄν, complicatus; quadratus: folded together; squared. Ran. 800.

Συμπτύσσω, ξω, complico: to fold together.

Trach. 691. Syn. see Συμπλέκω. Συμπυνθανόμαι, simul audio, vel quæro: to

hear or inquire with. Καλ ξυμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα Helen. 327.

Συμπὔρὄω, ώσω, et Συμφλέγω, simul incendo: to burn together. Σύ συμπυρώσας δαίτ' ἄναλώσεις πύκράν Cycl. 308. Theoc. 22. 211. Syn. Συγκαίω, στνεμπρήθω, κατάφλεγω.

Συμφερτός, η, όν, collatus: brought together.

N. 237. Syn. Αθρόσς.

Συμφέρω, Συμφόρέω, confero; congredior; impers. juvat: to contribute, to meet together; impers. it is advantageous. Herc. F. 1358. Apoll. 1. 39. Syn. Συγκομίζω, συνάγω, συνάθροίζω, συμβάλλω.

Συμφεύγω, confugio: to escape, to go into exile with. Phoen. 1693. Syn. Σύναποδραω,

κάτἄφεύγω.

Σύμφημι, φήσω, adsentior: to agree with. Hipp. 266. Syn. 'Όμολογέω, συμφράζυμαι, συναινέω, σύναγόρεύω, σύναυδαω.

Συμφθείρω, una perdo: to assist in destroying or ruining. Androm. 939. SΥΝ. Συμπορθέω,

σύναιρξω.

Σύμφθογγός. See Σύμφωνός.

Συμφίλέω, una amo: to love together. Antig. 523. See Φίλεω.

Συμφλέγω. See Συμπυρόω.

Συμφονεύω, una interficio: to assist in killing. Hec. 391. Syn. Συγκάτακτείνω, συγκάτεργάζόμαι, συνδάίζω.

Συμφὄρὰ, âs, ή, casus: an event, good or bad. Helen. 456. Syn. Συντυχία, ἄτυχημά, τυχη, λλίψις, δυστυχία, κάκοτυχία. Ερ. Θἔήλἄτὄς, χάλξπη, ανόσϊός, κάκη, παιδύποιός, σκληρά, εμφάνης, πίκρὰ, λύγρά.

Συμφόρεω. See Συμφερω. Σύμφορος, ου, δ, ή, commodus, utilis: convenient, advantageous. Eur. El. 633. Syn. Χρήσιμος, ονήσιμος, επιτήδειος, ωφελίμος, λυ-

Συμφράδμων, ὄνὄς, δ, consiliarius : a counsellor. B. 372. Syn. Σύμβουλὄς.

Συμφράζομαι, ασόμαι, simul consulto: to consult with, devise. 'Οφρά δόλον συμφράσσεταϊ Apoll. 4. 439. Syn. Συμβουλεύω, σύμφημι, συννŏĕω.

Σύμφρουρός, ου, ό, ή, qui una custodit : a

guardian. Philoct. 1453.

Σύμφρων, ὄνὄς, qui eadem est mente cum alio: having the same mind, consenting. Agam. 109. Syn. "Ομόφρων, συμφράδμων, σύμφωνός.

Συμφυγάς, άδος, δ, ή, socius exsilii: a fellow "Ĭνὰ συμφυγάδας λήψομαι οικτράς Bacch. exile.

Σύμφυρτός, ου, δ, ή, commixtus: mixed together. Hipp. 1229. Syn. see Συμμιγής.

Συμφύρω, et Συμφυράω, commisceo; fædo: to mix together; to disfigure. Πᾶν σῦνἔφυρἔ πρόσωπόν Theoc. 22. 111. Συμφυράω Schæf. in Steph. ed. Valp. citat ex Jacobs. Anthol. 11. 234. Syn. see Συμμίγνυμί.

Συμφυσάω, una sufflo; conspiro: to blow together or violently; to agree. Eq. 466. See

Φυσάω. Syn. Συμπνέω.

Συμφὔτεύω, una auctor sum: to join in form-Καὶ ξυμφυτεύσαι τοὖργόν Œ. R. 355. SYN. Συμβουλεύω.

Σύμφυτός, ου, δ, ή, congenitus: congenial, native. Αλκάν ξύμφυτον αιών Agam. 106. Syn. Έμφὔτός.

Σύμφωνός, et Σύμφθογγός, ου, δ, ή, consonus, concors: agreeing in sound, harmonious. Hom. Merc. 51. Agam. 1158. Syn. Σύμμολπϋς, σὔνφδός, σὔναυλὸς, ὅμῦφωνὸς, σύμφρων, συγγνώμων, σύναρθρός.

Συμψάω, ήσω, corrado: to sweep away. Nub.

971. Syn. Συντρίθω, συνάφαιρέω.

Συμψηφίζομαι, una suffragium do: to vote with. Lysist. 142. Syn. Σύμφημι, συνδοκέω.

Συν, præp. cum dat., cum: with. Αμουσά-

τόταισι σύν φδαιs Phoen. 820. Syn. Μέτα,

Σὔνἄγείρω, et Σὔνἄθροίζω, colligo: to collect. Πόλθν βἴότον συνάγείρων δ. 90. Rhes. 609. See Αθροίζω. Syn. Συλλέγω, σϋνάγω, άγείρω, ἄθροίζω.

Σὔνἄγω, confero: to bring together. Ευλόγως ξυνήγαγεν Sept. Th. 504. Syn. Συμφέρω, συλλέγω, σϋναθροίζω, σϋνάγείρω, σϋνάπτω, συγκόμίζω, συστέλλω, σϋναρμόζω.

Συνάγνυμι, 1. a. καξά, confringo: to dash to

pieces. Τὰς οἱ ξὔνἔαξἄν ἄελλαι ξ. 383.

Σὔνἄγωνίζὄμαι, certaminis socius sum: to assist in the combat. Thesm. 1070. See Aγών. Syn. Συμμάχεω, συλλαμβάνω, συμπράσσω, αμύνω.

Σὔνάδω, concino: to sing together, to agree. Σὔναδἔτω δἔ Χαῖρῖς Αν. 858. Syn. Σὔνανδᾶω, σύναυλ ξω, σύμφημί.

Σὔνἄείρω, simul tollo: to raise with. Εμοί σύν μοχλόν ἄείρας ι. 332.

Σὔνάθροίζω. See Σὔνάγείρω.

Σὔνἄθύρω, colludo: to play with. Τῆσῖν ἄεὶ σὕνἔθυρἔν Mosch. 2. 30. Syn. see Συμπαίζω.

Σὔναιμὄς, ου, ὁ, ἡ, consanguineus: of the same blood, kindred. Phœn. 831. Syn. "Ομαιμός, δμόγενης, δμόγενετωρ, σύγγονδς, συνομαίμων.

Σὔναιντω, et Σὔνταιντω, collaudo: to praise, approve of. Agam. 468. 1076. Syn. Αιντω, κἇταινξω, ξπαινξω, σύμφημι, ευλόγξω, εγκωμιάζω.

Σὔναίνὔμαι, colligo: to collect. Σὔναίνὕτὄ κάμπυλα τόξα Φ. 502. Syn. Συλλέγω, συλλαμβάνω, ἄθροίζω.

Σύναιρέω, 2. a. είλον, contraho; aufero: to contract; to take away. υ. 95. Syn. Σὔνάγω, συντρίβω, σύνεξαιρέω.

Σὔναίρω, ἄρῶ, una tollo, una perpetro: to take with, perpetrate with. P. V. 671.

Συνάΐσσω, una irruo: to rush together. Hes. Scut. 189. See Αΐσσω. Syn. Συμφέρομαι, συν-

ŏρούω, συμβάλλω.

Σὔναίτἴος, α, ὄν, qui simul cum alio causa est alicujus rei: a joint cause. Αλλ' αρκύς ή ξύνευνός ή ξυναιτία Agam. 1085. Syn. Μεταίτιος, πάραίτϊός, αίτϊός.

Σύνακόλουθέω. See Συνομαρτέω.

Σὔνἄλἄλάζω, ξω, simul clamorem edo militarem: to join in the war cry. Herc. F. 11. See Αλαλάζω.

Σὔναλγεω, una doleo aut de: to lament with or over. Alcest. 649. Syn. Συγκλάω, συμπενθέω, συμπάσχω.

Σὔναλγήδων, ὄνὄς, particeps doloris: participating in sorrow. Eur. Sup. 85. Syn. Zvuπάθης, ξυνώδος κάκοις.

Σὔνἄλἔγω, cordi habeo: to mind. Isthm. 8. 103. See Αλέγω. Syn. Μέριμναω, φροντίζω, ĕπĭμĕλĕŏμαι.

Σὔναλἴάζω, congrego: to assemble. Τίς δ' αῦ σὔναλἴαζε τόνδε τὸν στόλον Lysist. 93. Syn. Σύναγείρω, συλλέγω, σύναθροίζω, σύναγω.

Σὔναλλἄγη, η̂s, η, interventus: interposition, intercourse. Δαιμόνων ξύναλλάγαις Œ. R. 34. Syn. Διαλλάγη, κοινωνία.

Σὔναλλάσσω, ξω, congredior cum aliquo; concilio: to have intercourse with; to reconcile. Androm. 1234. Syn. Κοινωνέω, συντυγχάνω, συγχωρέω, συμβάλλω, σπένδομαι, ομολογέω.

Συνάλοιάω, contundo: to shatter. Μεχρί σύνηλοίησε πάρηϊά Theoc. 22. 128. Syn. Συγκλάω, συγκρούω, συντρίδω.

Σύναμα, simul: together. Τρίηκοσίοι ταθροι

συναμ' εστιχόωντο Theoc. 25. 126. One of the Vatican MSS. has σῦν ἄμα στίχδωντο.

Σὔνἄμἄω, colligo: to collect. Αστράγάλους συναμήσατο Apoll. 3. 154. Syn. Συμψαω, συλ-

Σὔναμπέχω, et Σὔναμπίσχομαι, tego: to veil or cover. P. V. 530. Herc. F. 1102. Syn. Συγκάλύπτω, περιστέλλω, αμφϊκάλύπτω, αμφίέννυμι, περίβάλλω.

Σὔνἄμΰνω, ἄνῶ, una opitulor: to aid together. Τούτφ ξυναμυνείν εί τις εκ δόμων λάθών Iph. A. Syn. Συμβόηθεω, συμμάχεω, επάρήγω.

Σὔνἄναγκάζω, ἄσω, simul cogo: to extort. Iph. A. 395. See Αναγκάζω. Syn. Κάταναγκάζω, εκβιάζομαι.

Σὔνἄνέρχὄμαι, simul adscendo: to go up with.

Apoll. 2. 915.

Σϋναντάω, Σϋναντϊάζω, f. ἄσω, et Σϋνάντὄμαι, obvius fio : to meet. Ion 536. Ξυνηντίαζον κάξ δδοῦ μ' ὁ δ' ἡγεμών Œ. R. 813. Ion 830. Syn. Συντυγχάνω, επίτυγχάνω, συμφερόμαι, προστυγχάνω, συμβάλλομαϊ, αντάω.

Σὔνάντησἴs, ἔωs, ἡ, occursus: a meeting. Ion

537. Syn. Απάντημα, άντησις.

Σύναντιάζω. See Σύναντάω.

Σὔναντλέω, simul haurio vel laboro: to draw or labour with. Ion 198. Syn. Σύνεργάζομαι, συγκάμνω.

Συνάντομαι. See Συνανταω.

Σὔνἄνὕτω, simul conficio: to contribute to destroy. Agam. 1092. See Ανύτω.

Σύνἄοιδός. See Σύνφδός.

Συνάδρος, aut Ion. Συνήδρος, ου, ό, ή, comes: a companion. Φόρμιγγί σϋνάδρδε Nem. 4. 9. answered by Τιμόκριτος άλιφ. Syn. Συνόπαδος, ακόλουθός, συνθιασώτης.

Σὔνἄποδρημι, una fugio: to run away along with. Καὶ σὔνἄποδρᾶναι δεῦρ' ἔπιχειρήσειἔ μοι

Ran. 81. Syn. Συμφεύγω.

Συνάποκάμνω. See Συγκάμνω.

Σὔνἄπὄκειμαι, repositus sum: to be treasured up together. Ξύν γ' ἄπὄκειται Œ. C. 1752. SYN. see Συγκάτάκειμαι.

Σὔναπτος, οῦ, ὁ, ἡ, continuus: connected. Eccles. 504. Syn. Συνάφης, σύνδετός, συνέχης.

Σὔνάπτω, connecto: to join together. Helen. 55. Syn. Προσάπτω, συζεύγνυμι, συνδέω, σῦν-

άγω, συντίθημί, συγκολλάω, σύνείρω. Σὔνἄράσσω, ξω, confringo: to break to pieces. Herc. F. 1133. See Αράσσω. Syn. Συντρίδω,

Σὔνἄρέσκω, ἔσω, comprobo: to approve of. Kal θεμίς ην άμφω συναρέσσαμεν Apoll. 4. 371. SYN. EUδökew.

Σὔναρθρός, ου, δ, ή, connexus: joined, agreeing. Agam. 245. Syn. Σύμφωνός, q. v.

Σὔνἄριστεύω, excello cum alio: to excel along

with. Troad. 806. See Αριστεύω.

Σὔναρμόζω, ὄσω, apte compono: to fit, adjust, close. Ξυνάρμοσον δε βλεφαρά μου τη ση χερί Phœn. 1465. Syn. Σὔνάπτω, σὔναρτύνω, συντῖθημί, συνείρω, συμπήγνυμί.

Σὔναρπάζω, ἄσω, corripio, diripio: to seize, plunder. Εν χέροιν ξυνήρπάσαν Orest. 1503.

Syn. 'Αρπάζω, ἄφαρπάζω.

Σὔναρτάω, connecto: to join together. Med. 564. Syn. Συνδέω, σὔνείρω, σὔναρμόζω, συμπλέκω.

Σύναρτύνω, ὔνῶ, simul struo : to devise. Σὔναρτύνασθέ μενοινήν Apoll. 4. 356.

Σὔνάρω, apte compono: fitly to put together.

Καλή σϋνάρηρεν ἄοιδή Hom. Apoll. 164. Syn. see Συναρμόζω.

Συνάρωγος, οῦ, ὁ, ἡ, una defensor: a joint defender. Σὔνἄρωγε θεμιστος Hom. Hymn. 7. 4. Syn. Αρωγός, ἄλεξητηρ, σύμμαχός.

Σὔνἄσὄφεω, una desipio: to join in folly with. Καὶ τοῦτο λυπρον ξυνάσοφείν τοίς μη σόφοις Phœn. 405.

Σὔνασπίζω, una auxilior: to assist together. Cycl. 39. Syn. see Συμμάχεω.

Σὔνασπιστής, οῦ, ὁ, commilito: a fellow-soldier. Œ. C. 379. Syn. see Σύμμἄχὄς.

Σὔνασχάλάω, simul doleo: to grieve along with. P. V. 167. See Ασχάλἄω. Syn. see Συμπενθέω.

Σὔναυαίνω, ἄνῶ, simul exsicco: to burn up with. Kal ξυναυάνω κόρας Cycl. 642. Syn. Αυαίνω, ξηραίνω.

Σὔναυδάω, consentio: to consent. Aj. 943.

Syn. see Σύμφημί.

Σὔναυλἴα, as, ή, contubernium, concentus: a joining together, concert. Ξύναυλίαν πενθήσόμεν Εq. 9. Syn. Συζυγίον, σύνοικία.

Σὔναυλος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis; consonus: dwelling with; agreeing with. Eur. El. 879. Syn. Σύνοικός, κοινωνός, όμαυλός, σύνφδός, σύμφωνὄς.

Σὔναύξὄμαι, concresco: to increase with.

Eur. El. 544.

Συνδάίζω, simul occido: to kill together with. Aj. 361. See Δἄίζω. Syn. see Συμφονεύω.

Συνδαίτωρ, ὄρὄς, Σύνδειπνὄς, ου, δ, conviva: a fellow guest. Eumen. 352. Ion 1172. Syn. Συμπότης, σύνδειπνός, συνθοινήτωρ, σϋνέστιος, δαιτύμων, σύσσιτός, συντράπεζός, ὄμότράπεζός.

Συνδαίω, simul epulor: to feast with. Helen.

1438.

Σύνδειπνός. See Συνδαίτωρ.

Σύνδεσμά, ων, τὰ, nexus, vincula: joints, fastenings. Med. 1190. Syn. Δεσμός.

Συνδέτέσς, α, σν, colligandus: must be tied together. Eccles. 785. Syn. Ζευκτέσs.

Σύνδετός, η, ὄν, colligatus: bound together.

Συνδέω, ήσω, colligo: to bind together. Lysist. 445. Syn. Σύνείρω, σύνάπτω, συζεύγνυμί, συμπλέκω.

Συνδιαφέρω, f. οίσω, l. a. ήνεγκά, cum alio perfero: to endure along with. Eq. 594. SYN.

Συνάγωνίζομαι.

γ Συνδικάζω, ἄσω, una judico, ulciscor: to assist in administering justice, to avenge. Med. 158. See below. Syn. Επεξέρχομαι, εκ-

Συνδίκαστής, οῦ, ὁ, qui simul judex est: a brother judge. Οἱ ξυνδίκασταὶ πἄρἄκἄλοῦντες τουτονί Vesp. 215.

Συνδίκεω, patrocinor: to defend the cause of another. Καὶ ξυνδικήσων αυτός Eumen. 582. Syn. Σϋνηγορέω, προϊστάμαι.

Σύνδικός, ου, ό, ἡ, qui causam alterius de-fendit, patronus: an advocate, patron. Æsch. Sup. 734. See below. Syn. Προστάτης, σύνήγδρός.

Συνδικως, jure: with justice. Ξυνδικως τίθελς

ἄρῷ Agam. 1591. Syn. Δἴκη, δἴκαίως. Συνδἴόλλυμἴ, f. ὅλἔσω, Att. ὅλῶ, 1. a. ώλἔσἄ, una perdo: to destroy along with. Eur. fr. Œdip. 7. 2. Syn. see Συμφονεύω.

Συνδόκεω, consentio: to agree. Iph. T. 71. Syn. Σὔναινέω, σύμφημι, ὅμὄφωνέω, ὅμὄλοςέω.

Συνδουλεύω, una servio: to be a fellow-slave.

Σύνδουλὄς, ου, δ, ή, conservus : a fellow-slave. Med. 64.

Συνδράω, άσω, una facio: to assist in doing. Orest. 400. See Δράω. Syn. see Συμπράττω.

Συνδρόμας, αδός, ή, concurrens: running to-Πῶς τὰς συνδρομάδας Iph. T. 423. gether. Syn. Συμπληγάς.

Σύνδρόμος, ου, δ, ή, una currens; consentiens: running with, meeting; agreeing. Call. 5. 110.

SYN. Σὔνὄπαδός, σύμφωνὄς. Συνδρόμως, una currendo: with equal speed,

concisely. Agam. 1155.

Συνδυάς, άδος, ή, compar: a partner. Ξυνδυάδος φίλιας άλόχου Alcest. 488. Syn. Σύζυξ.

Σύνδυὄ, bini: two together. Σύνδυὄ κοιμήσαντό Hom. Hymn. 5. 74.

Συνδυστυχέω, pari calamitate laboro: to be unfortunate together. 'Ως αν Μενελεως ξυνδυστυχή Orest. 1098. Syn. Συγκάμνω.

Συνδώδεκα, duodecim simul: twelve together.

Συνδώδεκα πλήθει Troad. 1068.

Σύν εδρία, ας, ή, consessus: an assemblage. Έχθραι τε καὶ στέργηθρά καὶ σὔνεδρῖαι Ρ. V. 501. Syn. Σύνδδός, συγκλησία, εκκλησία, κοι-

Συνεδριασμαι, consideo: to sit together, assemble. Σὔνεδρἴἄασθαἴ ἄνωγεν Apoll. 1. 328.

SYN. Συγκάθέζομαι, συγκάθημαι.

Σὔνεδρός, ου, δ, ή, consessor; adjutor: one who sits with or near; a counsellor. Iph. A. 192. See "Εδρα. Syn. Παρεδρός, εφεδρός, σύνθρόνος, σύμβουλος, σύνθακος.

Σὔνεϵργω, Σὔνϵεργἄθω, concludo; colligo: to inclose; to collect, unite. ξ. 72. "Οσον σὕνεέργάθον άκραι Ξ. 36. Syn. Κάθείργω, συνέχω, συγκλείω, σὔνέλκω, σὔνείρω.

Σὔνἔείκὄσἴ, viginti simul: twenty together.

Ούτε ξυνεείκοσι φωτών ξ. 98. Σὔνείδω, f. είσὄμαι, pf. m. οιδά, part. ειδώς,

simul cognosco; conscius sum: to be privy to; to be conscious. Orest. 390. Syn. Συνίημί.

Σὔνειλίσσω, convolvo: to roll together. Ion 1164. Syn. Σὔνειλέω, συμπτύσσω.

Σύνειμί, una sum : to be with. Eccles. 38. Syn. Μέτειμί, πάρειμί, όμιλέω, συγγίνόμαι.

Σύνειμί, i. q. Σύνέρχομαι, q. v.

Σὔνείρω, connecto: to join together. Av. Syn. Συνδέω, συνάπτω, συμπλέκω, συν-1079. αρμόζω.

Σὔνεισβαίνω, simul ingredior: to embark with. Med. 477.

Σὔνεισέρχομαι, simul intro: to go in with. Helen. 335.

Σὔνεκθνήσκω, simul morior: to die together. Cycl. 568. Syn. Συνθνήσκω, σϋνεκπνέω.

Σὔνεκκλέπτω, furti particeps sum: to join in stealing. Troad. 1011. Syn. Υποκλέπτω.

Σὔνεκκομίζω, simul exporto vel sustineo: to bear out or support with. Hipp. 467. Syn. see Συγκομίζω.

Συνεκμάχεω. See Συμμάχεω.

Σύνεκμοχλεύω, simul januam refringo: to assist in breaking down a door. Lysist. 430.

Σὔνεκπνέω, πνεύσω, simul animam efflo: to expire with. Iph. T. 684. Syn. Σὔνεκθνήσκω,

Σὔνεκπὄνεω, ήσω, adjuvo in perficiendo: to assist in completing. Eur. fr. Androm. 7. 4. SYN. see Συμπόνεω.

Σὔνεκπὄτέὄς, α, ὄν, simul ebibendus: must be drunk up together. Plut. 1086.

Σὔνεκσώζω, confero operam ad salutem alicujus: to join in delivering. Œ. C. 566.

Σὔνεκτρέφω, θρέψω, simul educo: to bring up with. Iph. T. 710. Syn. Συντρέφω.

Σὔνεκφἔρω, una educo: to bring out with, to

deliver. Eur. fr. Dict. 7. 1.

Σὔνελκὔω, μσω, et Σὔνέλκω, ξω, simul traho: to draw together. Τήνδε και ξυνέλκυσον Pax 417. 468. ΧΥΝ. Σὔνἄγω, σὔναιρξω.

Σὔνεμβάλλω, simul injicio: to cast in together. Lysist. 246.

Σύνεμβύλη, ης, η, et Σύνέμβόλον, ου, τὸ, collisio; commissio; impetus: a dashing; a fastening; impetuosity. Pers. 402. Agam. 956. Syn. Πρὄβὄλή.

Σὔνέμπὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, commercator, socius: a fellow-merchant or traveller. Ran. 396. Syn. 'ὄμόστὄλὄς, σὔνὄδοιπὄρὄς.

Σὔν $\epsilon \mu \pi \rho \eta \theta \omega$, comburo: to burn up or together. Rhes. 485. Syn. see Συμφλέγω.

Σἴνεξαιρεω, 2. a. είλον, adjuvo in expugnando: to assist in destroying. Troad. 24. Syn. Συμπορθέω, σύναιρέω, συμφθείρω.

Σὔνεξἄκούω, κούσὄμαι, simul exaudio: to hear along with one. Trach. 376. See clearly Ακούω.

Σὔνεξελαύνω, f. ελἄσω, simul expello: to drive away with. Agam. 1596. See Ελαύνω.

Σὔνεξέρχὄμαι, una exeo: to go out or away with. Hec. 1098.

Σὔνεξευρίσκω, 2. a. εῦρὄν, una excogito: to help in discovering. Thesm. 601. Syn. Συμφράζομαι.

Συνεόχμος, οῦ, ὁ, junctura: a joint. Αυχενός εν ξυνέοχμώ Ξ. 465.

Σὔνἔπαείδω, una accino: to sing or celebrate together. Iph. A. 1491. See Ăείδω. Syn. see Σὔνάδω.

Σὔνἔπαινἔω. See Σὔναινἔω.

Συνέπικειμαι, simul incumbo: to assail together. Eq. 266.

Σὔν ἔπιψεὐδὄμαι, una pariter mentior: to support another in a lie. Λάγονες συνέπιψεύσονται Call. 3. 123.

Σύν επόμαι, 2. a. εσπόμην, comes sum: to accompany. Hipp. 1226. Syn. see Σὔνὅμαρτἔω.

Σὖνἔπόμνυμἴ, una jurejurando confirmo: to confirm by an oath along with. Lysist. 237. Syn. see Συνόμνυμί.

Σὔνἔπὄτρύνω, ἄνῶ, simul instigo: to excite at the same time. Ξύν δ' ἔποτρύνει πέλας Soph. El. 299.

Σὔνἔρᾶω, pariter amo: to love together with. Bion 16. 8. Syn. Συμφίλέω, αντέραω.

Σὔνεργάζομαι, co-operor: to co-operate. Antig. 41. Syn. see Συμπράσσω.

Σύνεργάτης, et Σύνεργός, οῦ, δ, et Σύνεργάτις, ἴδος, ή, operis socius: a co-operator. Ουδέ σκότον φρίσσουσι τον ξύνεργάτην Hipp. 419. Ion 48. Eur. El. 100. Syn. Συμπράκτωρ, συλλήπτωρ, συν εριθός, σύμμαχός, επίκουρός.

Σύνεργεω, Σύνεργω, et Σύνερδω, simul facio: to co-operate. Helen. 1426. Trach. 83. Soph.

El. 350. Syn. Συμπράσσω, q. v. Σύνεργός. See Σύνεργάτης.

Σὔνέργω. See above.

Σὔνέρδω. See above.

Σὔν ἔρείδω, comprimo: to press together, fasten. Iph. T. 458. Syn. Κάταπήγνυμί.

Σὔνἔριθος, ου, ὁ, ἡ, socius laboris: a fellow workman. Pax 786. See Έριθός. Syn. Σύνεργάτης, σύνεργός, συμπράκτωρ, βόηθός.

Σὔνερκτἴκος, ή, ὄν, bene constringens: able to connect together, or to reason. Σύνερκτικός γάρ

εστί Eq. 1378.

Σὔνέρχὄμαι, et Σὔνειμἴ, convenio: to come together. Helen. 1468. Z. 120. Syn. Συγγίγ-

νόμαι, συμπίπτω. Σύν κσίς, κως, ή, sapientia; conjunctio: wisdom; a union. Σώζει σε συνεσις αλλά βαιν'

είσω δόμων Orest. 1539. Syn. Φρόνησίς, νόημά, ἔπιστήμη.

Σὔνεσπίπτω, f. πεσούμαι, simul incido: to rush upon with. Eccles. 1087. Syn. Σὔνέγ-

κειμαι, συμπίπτω, συντυγχάνω.

Σὔνέστἴος, ου, δ, ή, convictor, conviva: an inmate, guest. Alcest. 1170. See Έστία. Syn. Συντράπεζος, συνθοινάτωρ, συνδαίτωρ, δαιτύμων, συμπότης, σύνοικός, δμότραπεζός.

Σὔνἔτὄς, η, ὄν, prudens: intelligent. Εγώ τἄ τ' οικτρά συνέτος ειμί και τά μή Īph. Α. 1255. SYN. Φρονιμός, σώφρων, σόφος, πευκάλιμός, έμ-

π€ιρŏs.

Σὔνἔτῶs, prudenter: prudently. Iph. A. 466. See above. Syn. Εμπείρως, φρονίμως, πίνυτως, πύκνως.

Σύνεύδω, et Σύνευνάζομαι, una dormio: to sleep together. Eur. El. 1145. Œ. R. 982.

SYN. see Συγκάθεύδω.

Σύνευνέτης, et Σύνευνός, δ, et Σύνευνέτις, ίδός, ή, tori particeps: partner of a bed. Med. 242. Eccles. 948. Androm. 900. Syn. Όμεννἔτης, ομόγαμός, όμολεκτρός, σύλλεκτρός, σύγγαμός, σύζυξ, σύζυγός.

Σὔνευτυχέω, simul felix sum: to be successful

with. Hipp. 1118. See Τὔχη.

Σύνευφράζομαι, ασόμαι, fausta precor; to pray for blessings on. Σύνευφράσσασθαϊ ἴοῦσιν Apoll. 3, 917.

Σύνεύχὄμαι. See Συγκάτεύχὄμαι.

Σὔνἔφάπτομαι, una prehendo, adjuvo: to lay hand to a work with somebody, to assist. Olymp. 10. 117. Syn. see Συμπὄνἔω.

Σύν ξχές. See Σύν ξχέως.

Σὔν έχης, ἔὄς, δ, η, continuus: continuous. Eur. fr. Archel. 29.

Σὔνἔχἔως vel Συννἔχἔως, et Σὔνἔχἔς, et Σὔνἔxôs, continenter; crebro: continuously; frequently. Συννέχέως έμαχοντό Hes. Theog. 636. Δύο δ' ήματά συνεχές αιεί ι. 74. Συνεχές αργίνοεσσάν Αρ. Rh. 2. 738. In his locis συν producitur per arsin. Σὔνἔχῶs invenias in Iph. A. SYN. Zuxvws.

Σὔνέχθω, una odi: to join in hating. Antig.

Σὔνἔχω, contineo: to keep together. Bacch. 386. Syn. Κάτέχω, πέριέχω, σύνειργω, συστέλλω, συλλαμβάνω.

Σὔνηβἄω, Συννξάζω, una pubesco: to grow up to maturity with. Anacr. 76.4. Dan. 105. Syn.

Συνν ξαν ζεύδμαι.

Σὔνηβολία, ας, ή, congressus: an engagement. Σύνηδόλιη κεχάροντο Apoll. 2. 1161. Συμβόλή.

Σύνηγόρεω, patrocinor; adsentio: to patronise, plead for; to agree. Nub. 1085. Syn. Zuvδικέω, σύμφημι, συνάδω.

Σὔνηγὄρἴκὄς, ἡ, ὄν, patrocinandi vim habens: able to defend in a cause. Αυτὸς δἔ φἔρει τὄ σϋνηγορικόν Vesp. 691.

Pros. Lex.

Συνήγορός, ου, δ, ή, patrocinans, patrocinator; consonans: advocating, an advocate; agreeing: Trach. 1167. Syn. Σύνδικός, προστάτης, σύμφωνός.

Συνήδομαι, pari gaudio adficior: to rejoice with, congratulate. Rhes. 958. Syn. see Συγ-

Σὔνήθειἄ, ας, ἡ, consuetudo: intercourse, familiarity. 'Ρεῖᾶ σὔνηθείησῖν Hom. Merc. 482. Syn. 'Ομιλία, έθδς, οικειότης.

Συνήθης, εσς, δ, ή, consuetus, familiaris: accustomed to, familiar with. Hes. Theog. 230. Syn. Έθας, οικείος, επίτήδειος.

Σὔνήλιξ, ἴκὄς, æqualis: of the same age. Ίστ' τμοί ξυνήλικες Pers. 789. Syn. see 'Ομήλιξ.

Σὔνημὄσὔνη, ης, ἡ, societas: fellowship, compact. Σύνημόσυνας άγόρευε Χ. 261. Syn. Συνθήκη, σύμβἄσις, αρθμός, σπονδή, σύνθημά.

Σὔνήμων, ὄνὄς, δ, socius: an ally. Apoll. 4. 1210. Syn. Συνήθης, συνάδρος, σύμμαχος.

Σὔνήὄρὄς. See Σὔνάὄρὄς.

Σύνηπ ἔροπεύω, simul decipio: to assist in deceiving. Lysist. 845.

Σὔνηρἔτμέω, una remigo: to row together, to agree. Ἡ πάρος ξὔνηρἔτμεῖν Αj. 1329. Syn. Συντρέχω, ὅμορδοθέω.

Σὔνηρἔφἔω, obfusco: to cover, darken. Eur. fr. Phaeth. 5. 3.

Σὔνηρἔφὴs, ἔὄs, ὁ, ἡ, contectus, densus : covered, thick. Orest. 947. Syn. Κάτηρἔφης, σύσκιὄς, στύγνος.

Συνθακέω, consideo: to sit together. Heracl. 994. See below. Syn. see Συγκαθέζομαι.

Σύνθακός, ου, δ, ή, consessor: one who sits with, an associate. Ξύνθακος έσται ναυτίλοις σωτήριος Orest. 1654. Syn. see Συνέδρος.

Συνθάλπω, demulceo: to soothe with, P. V.

706. Syn. Πἄρηγὄρξω, κἄτἄθάλπω.

Συνθάπτω, una sepelio: to bury together, assist in burying. Aj. 1395. Syn. Συγκτέρείζω.

Συνθέλω, consentio: to consent. Herc. F. 832. Syn. Εθέλω, σύμφημί.

Συνθερίζω, una meto: to reap with. Acharn.

949. Συνθέσζα, as, Σύνθέσζε, έως, ή, compositio: putting together, agreement. Συνθέσἴαι τε καἴ δρκια Β. 339. Pyth. 4. 299. Syn. Συνθήκη.

Σύνθετός, ου, et η, όν, compositus, fictus: com-

posed, fictitious. P. V. 707. Syn. Ψευδής. Συνθέω, f. θεύσόμαι, una curro; bene cedo: to run together; to go off well. v. 245. Syn. see Συντρέχω.

Συνθέωρέω, simul adspicio: to see at once, or along with. Vesp. 1182

Συνθήγω, exacuo: to irritate. Hipp. 689.

Συνθήκη, ης, ή, fœdus: a contract. Pax 1065. Syn. Σύμβασίς, συνηβολία, συμβολή, αρθμός, σπονδή, σύνθεσις, συνθεσία.

Σύνθημα, ατός, τὸ, compositio; signum: an agreement; a signal. Rhes. 680. Syn. Σημά, σημείον, σύμβολον, μάθημά, συνθήκη.

Συνθημάτιαίος, α, ον, locatitius, condictus: made at a fixed price, ordered. Στέφανους συνθημάτιαίους Thesm. 465.

Συνθηράω, Συνθηρεύόμαι, una venor: to hunt together. Philoct. 1005. Thesm. 163. SYN. Σύνακόλουθέω.

Συνθιασώτης, ου, δ, compotor; sodalis: a fellow reveller; a companion. Δύο πρεσθυτά ξυνθιασώτα Plut. 508. Syn. see Συνάδρος.

396. Syn. Σϋνεκθνήσκω, σϋνεκπνέω, σϋνάπόλλυμί, συνδίαφθείρομαι.

Συνθοινάτωρ, ὄρὄς, δ, conviva : a guest. Πίκρόν γε συνθοινάτορ' ην δεός δελη Eur. El. 638.

SYN. see Συνδαίτωρ.

Συνθρανόω, Συνθραύω, confringo: to dash to pieces. Συντέθράνωται δ' ἄπαν Bacch. 623. Orest. 1586. Syn. Συντρίδω, συγκλάω.

See above. Συνθραύω.

Συνθύω, ύσω, una sacra facio: to offer incense with. Eur. El. 795. See Θύω.

Σύνιζάνω, subsido: to sink. Σάρκες δ' οἱ μεν

ϊδρωτι συνίζανον Theoc. 22. 112.

Σὔνἵημἴ, 1. a. ἔηκἄ et η̂κἄ, committo; intelligo: to engage; to understand. The antepenult. is always short in Homer, but in the Attic poets generally long. °Ωδ' ξμέθεν ξύνιει έπος ζ. 289. Είτ' ου ξυνίης την επινοιαν του θεου Plut. 45. Syn. (1) Συμβάλλω, συμμίγνυμι, (2) αισθανόμαι, γινώσκω, επίσταμαι, μανθάνω.

Σὔνἴσημι, conscius sum: to be conscious. Hec.

858. See Ισημί. Syn. Σϋνείδω, σϋνίημί.

Σύνίστημι, f. συστήσω, constituo: to settle. Syn. Συντάσσω, σύναρμόζω, συσ-Eq. 863. τέλλω, σὔνἄγω.

Σὔνίστωρ, ὄρὄς, δ, conscius: privy to. Agam.

1058. Syn. Σύνειδως, σύναίτιος.

Σὔνισχἄνω, cohibeo: to restrain. Τῷ χρὄνω

σὔνισχἄνει Iph. A. 694.

Συνναίω, Ion. Συνναιέσκω, item Σύνοικέω, et Συγκάτοικέω, una habito: to dwell together with. Sept. Th. 179. Ap. Rh. 2. 657. Hippol. 1220. Œ. C. 1322. Syn. Σὔναυλίζομαι.

Συνναυβάτης, Συνναύτης, ου, ό, navigationis socius: a brother-sailor. Ἡ ταῦτἄ δὴ Φοίνιξ τἔ χ' οί ξυνναυ δάται Philoct. 565. Cycl. 702. Šyn. Συν έμπορος, ομόστολος, σύμπλοος.

Συνναυμάχεω, una navali prælio decerto: to fight by sea along with. "Οστίς αν ξυνναυμάχη Ran. 702.

Συνναύτης. See Συνναυβάτης.

Συννεάζω. See Συνηβάω.

Συννεύω, annuo: to consent. Œ. R. 1510. Syn. Σύναιν εω, σύμφημί.

Συννεφέω, obnubilo: to render gloomy. Eur.

fr. Dan. 1. 7. Syn. Συσκϊάζω. Συννεφής, εσs, δ, ή, nubilis, tristis: cloudy, gloomy. Phœn. 1328. Syn. Σκότεινός, σκύθρωπός.

Συννέχεως. See Συνέχεως.

Συννήχομαι, ξόμαι, simul nato: to swim with. Eccles. 1098.

Συννικάω, simul vinco: to conquer with. Alcest. 1122. See Νικάω.

Συννόξω, mecum reputo: to consider. Orest. Syn. Συμφράζομαι, εννόξω, συλλογίζόμαι.

Σύννοιἄ, ας, ἡ, consideratio: understanding, thoughtfulness. Ἡ ξύννοιἄ βουλεύει πἄλαι Antig. 279. Syn. Λόγισμός, συνέσις, έννοιά, φρήν.

Σύννδμός, ου, δ, ή, qui iisdem pascuis utitur; conjunctus: having the same pasture or share; a partner. Sept. Th. 347.

Συννόσ εω, una ægroto: to sicken along with.

Iph. A. 407. Syn. Συγκάμνω.

Συννυμφδκόμός, ου, δ, ή, qui cum alio sponsam curat: one who joins with another in attending a bride. Iph. A. 48.

Σὔνοδος, ου, ή, congressus, conventus: a

Συνθνήσκω, una morior: to die with. Hec. | meeting, engagement. Hec. 106. Syn. Σύμβάσϊς, εκκλησία, συμβόλή, πανήγυρις. Κύἄνξα.

Σὔνοικέω. See Συνναίω.

Σύνοικήτωρ, όρδς, δ; Σύνοικός, ου, δ, ή, qui una habitat: one who dwells with. Eumen. 836, Plut. 1148. Syn. Σύναυλός, δμέστίδς. Σύνοικία, ας, ή, cohabitatio: a dwelling to-

gether. Δυσμένη ξυνοικίαν Æsch. Sup. 275. Syn. Σύναυλία.

Σὔνοικίζω, ἴσω, una habitare facio: to cause to dwell together. Ἡράκλεῖ ξυνοικίσας Herc.

Σὔνοικιστήρ, ῆρὄς, ὁ, qui una condit urbem: a joint founder. Olymp. 6. 8.

Σύνοικός. See Σύνοικήτωρ.

Σὔνοίκουρὄς, ου, ὁ, ἡ, socius in custodienda domo: a companion in guarding a house. Hipp. 1072. Syn. Συνοικός.

Σὔνοίμἴος, ου, δ, ή, consonus: in the same tune, harmonising with. Συνοίμιον υμνον αειδον Apoll. 2. 161. Syn. Σύνωδός, σύμφωνός.

Σὔνόλλυμἴ, una amitto vel perdo: to lose or

destroy with. Helen. 104.

Σϋνόμαίμων, ὄνός, ὁ, ἡ, consanguineus: kinsman. P. V. 417. Syn. see Zuvaiuos.

Σὔνὄμαρτέω, Σὔνἄκὄλουθέω, comitor: to accompany. Ξύν δ' ὄμαρτοῦσιν φίλοι Orest. 940. Ran. 401. See Ακόλουθέω. Syn. Σύνξπόμαι, συμπόρεύόμαι, πάρακόλουθεω.

Σὔνὄμῆλιξ, ἴκὄς, æqualis: of the same age. Αμμες γαρ πασαι συνομαλικές Theoc. 8. 22.

Syn. see 'Ŏμηλιξ.

Σὔνόμνυμἴ, conjuro: to confirm with an oath, to conspire. Agam. 633. Syn. Σὔν ἔπόμνυμι, συνίσταμαι.

Σὔνομωμότης. See Σὔνωμότης.

Σύνδπαδός, aut Ion. Σύνδπηδός, οῦ, ὁ, ἡ, comes: an attendant. Ξείνω σύνδπηδός εουσα Apoll. 4. 745. See ὁπαδός. Syn. ὅπάων, ακόλουθός, ομόστολός.

Σὔνοπλος, ου, δ, ή, armorum socius: associated in arms. Herc. F. 126. See "Όπλον.

Syn. Συστρατιώτης.

Σὔνοργίζομαι, una irascor: to share in anger. Call. 6. 72. Syn. Σὔνασχάλλω.

Σὔνὄρίνω, concito: to rouse with or together.

Κέαρ συνδρίνεται άτη Apoll. 3. 56. Syn. Συντἄράσσω. Σὔνὄρούω, congredior: to rush together, en-

gage. Apoll. 2. 88. Syn. see Συμβάλλω.

Σὔνουρός, ου, δ, ή, conterminus: neighbouring to. Agam. 478. Syn. "Ομόρος.

Σύνουσία, as, ή, consuetudo familiaris, congressus; convivium: familiar intercourse; conviviality. Αβλάβει ξυνουσία Eumen. 285. 'Ομιλία, μετουσία, συνόδος, συνοικία.

Σὔνουσἴαστἴκὄς, ή, ὄν, facilis ad cœtus conviviales: fond of conviviality. Vesp. 1209.

above. Syn. Ευτράπελός.

Σὔνοφρὕόμαι, supercilia contraho: to contract the eyebrows, to be sad. Alcest. 793. Όφρυς, τός. Syn. Σκύθράζω, σκύθρωπάζω.

Σὔνοφρὔs, τοs, cui supercilia coëunt: having the eyebrows united. Τι λέληθότως σύνοφρύν

Anacr. 28. 16.

Σὔνὄχη, ηs, ή, conjunctio viarum; angustia: the union where two ways meet; a narrow part.

Σὔνὄχὄς, ου, δ, ή, continuus: continual. Bacch. 162. Syn. Σὔνἔχὴς, πρὄσἔχής.

Σὔνοχοω, contraho: to contract. Επί στηθος συνόχωκότε Β. 218. Syn. Σύνάγω.

Συνστάθεύω, simul asso: to roast along with.

Καὶ ξυνστάθεύσω τοῦτον Lysist. 844.

Συνσωφρονέω, sapio cum: to be wise with. Iph. A. 407.

Συντάλαιπωρέω, condoleo: to be miserable with. Ξυντάλαιπωρήσομεν Lysist. 1225. Συγκάμνω, σύναλγέω, συνδυστύχέω.

Συντάνδω. See Συντείνω.

Συνταράσσω, ξω, conturbo: to disorder, disturb. Heracl. 379. See Τἄράσσω. Syn. Σὔνδρίνω, συμμίγνυμί.

Συντάσσω, ξω, compono: to arrange together.

Herc. F. 190.

Συντείνω, et Συντάνὕω, contendo; concito me: to strain every effort; to hasten on a road. Hec. 188. Pyth. 1. 158. See Τἄντω. Πἄρὰτείνω, σπουδάζω, σὔνὄρίνω, δἴάτείνὄμαι.

Συντέκνοω, una liberos procreo: to beget children with. Thesm. 14. See Τέκνον. Syn.

Συντέκνοποιέω.

Συντελέθω, conficio: to complete, establish. Pyth. 9. 100. Syn. Σύνεργάζομαι, συνίσ-

Συντέλειά, ας, ή, collatio: a collection or assemblage. Sept. Th. 237. A final brevis, ut in Ευσέθειά. Syn. Άθροισμά, κοινωνία.

Συντελής, εσς, δ, ή, impensæ socius: sharing

in the expense, tributary. Agam. 515. Συντέμνω, concido; brevis sum: to cut off; to be concise. Hec. 1162. Syn. Συντρίδω,

συνθραύω. Συντεταμένως, enixe: strenuously. Καί συν-

τεταμένως κού κατεβλακευμένως Plut. 325. Συντέτραίνω, perforo: to penetrate. Choeph.

444. Syn. Διάπεράω, συντίτράω. Σύντεχνός, ου, δ, qui ejusdem artis est peritus:

a fellow artist. Των ξαυτού ξυντέχνων Ran. 775. SYN. 'Ομότεχνός. Συντήκω, liquefaciendo consumo; liqueo: to

cause to melt away; to waste away. Iph. A.

398. Syn. Συμφθείρω, εκτήκω. Συντίθημί, f. θήσω, compono; comprehendo; med. paciscor: to put together; to comprehend; midd. to bargain. Συντίθεις απαν γένος Med. 745. Syn. Συμβάλλω, συνίστημι, συζεύγνυμι, συμπλέκω, δμόλογέω.

Σύντομος, ου, δ, ή, concisus, brevis: concise, brief. Pers. 704. Syn. Βράχυς, συνεσταλ-

Συντόμως, et superl. Συντόμωτάτως, concise: concisely. Eumen. 418. Œ. C. 1579.

Σύντομά, βράχεως.

Σύντονος, ου, δ, ή, continuus: unremitting. Hipp. 1358. Syn. Έντονος, σπερχνός, δούρϊος. Συντράπεζος, ου, δ, ή, ejusdem mensæ particeps: eating at the same table. Καλ ξυντράπεζον

Σύντρεις, ĭă, tres simul: three together. ι. 429.

See Tpeis.

Συντρέφω, θρέψω, simul nutrio: to bring up

together. Helen. 1036.

αξίοιs έχειν βίον Androm. 656.

Συντρέχω, 2. a. έδραμόν, concurro; convenio: to run together; to correspond, agree. Orest. 1214. See Τρέχω. Syn. Συνθέω, συντροχάζω, συμπίπτω.

Συντρίαινόω, tridente concutio: to shake with the trident. Ξυντριαινώσειν πόλιν Herc. F. 941. Syn. Συντίνάσσω, συγκλόν εω, συνταράσσω.

Συντρίθω, ψω, contero: to break to pieces.

Cycl. 699. See Τρίδω. Syn. Συνθραύω, συνθλίθω, ἄνἴἄω, κἄτἄκλἄω, κἄταρδήγνυμἴ.

Σύντρὄφὄς, ου, δ, ή, simul nutritus: reared with. Iph. T. 1120. Syn. Όμοτρόφος, οικείδς.

Συντροχάζω, concurro: to meet. Anacr. 7. 4. SYN. see Συντρέχω.

Συντυγχάνω, obviam fio; colloquor: to meet with, occur; to converse with. Συντυχών κάτακτάνη Rhes. 861. Syn. Εντυγχάνω, σύναντάω, σύν έρχομαι, συμφ ξρόμαι, συμπίπτω.

Συντύρεω, in caseum cogo: to make into cheese. Eq. 479. See Tupos. Syn. Συμπήγνυμι, συγκύκαω.

Συντυχία, ας, ή, eventus; congressus; casus: an occurrence; meeting; event. κρείσσων εκύρησεν Hec. 215. S Ξυντὔχἴα SYN. TUXN, συμφόρά.

Σὔνωδίνω, simul dolore adficior: to be distressed along with. Helen. 733. See Ωδίνω.

Syn. Σύναλγέω, συμπάθέω. Σύνφδός, et Σύνὰοιδός, οῦ, ὁ, ἡ, concinens: harmonising with. Med. 1004. Herc. F. 787. See Āοιδός. Syn. Σύμφωνὸς, σὔνοίμῖος, ὅμαυλὸς.

Σὔνωμὄσἴα, ας, ή, conjuratio: a conspiracy. Ύμῶν ἄπάντων τὰς ξὔνωμὄσἴας ἔρῶ Εq. 474. Syn. Σύστἄσῖς.

Σύνωμότης, et Σύνόμωμότης, ov, δ, qui eodem jurejurando adstrictus est: one bound by the same oath, a conspirator. Eq. 862. Lysist. 1006. Syn. Ενώμοτος.

Σὔνώνὔμὄς, ου, ὁ, ἡ, commune nomen habens: having a common name. Γαῖά τις ξὔνώνὔμος Helen. 494.

Σὔνωρίζομαι, copulo: to join together. Bacch. 194. Syn. see Συζεύγνυμι.

Σὔνωρἴκεύὄμαι, bigas agito: to drive a pair of Nub. 15. Pι brevis, a ξυνώρικα, perf. activi ξυνωρίζω.

Σὔνωρῖς, ἴδος, ή, biga, par: a couple of horses or mules drawing a carriage, a pair. Την μόνην ξύνωρίδα Œ. C. 895. Syn. Ζεῦγός, συζύγία. Ερ. Εύτξκνός, πολίά.

Σὔνωφελεω, una adjuvo: to join in assisting. Εύνωφ ελούντα μοι Philoct. 871. SYN. ZUVἄρήγω, συμβὄηθἔω.

Σύνωχάδον, continenter: continuously, Αστράπτων έστειχε σύνωχαδόν Hes. Theog. 690. Syn. Σὔνὄχά, σὕνἔχἔως, σὔνἔχῶς.

Συοκτονός, ου, ό, ή, apri interfector: a boarslayer. Ιἄσἴοιὄ σὕοκτὄνὄν Call. 3. 216. Σύὄφόντης.

Σύρα, ας, ή, Syra. Βομβύκα χἄρἴεσσἄ Σὔραν κάλξοντι τυ πάντες Theocr. 10. 26.

Συράκοσαι, et Συράκουσαι, ων, ai, Syracusæ: a celebrated city in Sicily. Pyth. 2.1. Olymp. 6. 8. See below.

Σύρακοσίος, et Σύρακούσιος, α, ον, Syracusanus: Syracusan. 'Ηδη βαστάζουσι Σύρακοσίοι μέσα δοῦρα Theoc. 16. 78. Av. 1297. Συράκουσαι, and -σἴός. See above.

Σύρδην, melius Φύρδην, q. v. (Vid. Blomf. Pers.

Σύριγμα, ατός, τδ, sibilus: a whistling. Bacch. 920. See below. Syn. Ψἴθὔρισμα.

Συριγκτής. See Συρικτής.

Σύριγξ, ιγγός, ή, fistula; modiolus rotæ; vena; theca: any hollow tube, a pipe; the nave of a wheel; a vein; a repository for spears. Έτι γὰρ Θερμαὶ σύριγγες ἄνω Aj. 1411. Syn. Αῦλαξ, δόναξ. Ετ. Νυκτίβρόμος, πρεσβυτάτη, άρματειός, κάλαμόεσσά, εύφθογγός, ευκέλάδος, λίγυρα, εν-E e 2

ν εάφωνός, κάλη, περί χειλός ελικτός, ποιμενική, (2) ἔλἴτρὄχὄς, (3) θερμή, αἰμἄτὄεσσά.

Συρίζω, Dor. Συρίσδω, sibilo; fistula cano: to whistle, rattle; to pipe. Φιμοί δε συρίζουσι βάρ-6αρον τρόπον Sept. Th. 459. Theoc. 1.3. Syn. Ψιθυρίζω.

Συρικτής, et Συριγκτής, οῦ, et Συριστήρ, ῆρός, ó, sibilator; qui fistula canit: a whistler; a piper. Πᾶ ποχ' ο συρικτὰ προσφίλες ᾶσε μέλος Theoc. 8 34. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat συριγκτης ex Jacobs. Anth. 11. 226., et συριστήρ ex Jacobs. Anth. 7. 58.

Συρίος, α, ον, Syrius: Syrian. Νέκταρι Συρίας δ' ως λίβανου καπνός Bacch. 144.

Συριστήρ. See Συρικτής.

Συρμαία, as, ή, potus ex planta quadam ράφάνις et sale, purgationi serviens: a purging draught. Pax 1253.

Συρράπτω, consuo: to sew together.

Ορ. 542. Syn. Κάταρβάπτω, καττύω.

Συρρήγνυμι, f. ρήξω, confringo: to break down. 3. 137. Syn. Συνθραύω, συνάράσσω, συν-

Σύρτις, εως, ή, Syrtis: the name of two quicksands on the coast of Africa. Σύρτιν ϊν' ουκ έτι

νόστος Apoll. 4. 1235.

Σύρφαξ, ακός, Σύρφετός, ου, δ, colluvies: filth, scum. Τον μέν σύρφακα τον άλλον Vesp. 673. Hes. Op. 2. 224. Syn. Λῦμα.

Σύρω, traho: to draw along. Σύρων ευχόμενοις

τε θεοίς Batrach. 74. Syn. Έλκω.

Σῦς, Æol. pro Ts, vŏs, ὁ, ἡ, sus; aper: a sow; a boar. 'Η σύῶν μορφώτρῖα Troad. 439. Ψ. 22. Syn. Χοιρός, κάπρος, κάπριός. 'Αγρίος, αργιοδους, μάλα πίων, πεντά τηρος, δάλ εθων ἄλοιφῆ, μεγάς, ἄναιδης, λἄσιός, πάχυς, λυσ-

Συσκέδαω, una dissipo: to scatter together. Ran. 904. Syn. Αποσκεδάννυμί.

Συσκενάζω, paro: to prepare. Vesp. 1251.

1243. Syn. Ευτρέπίζω.

Συσκηνήτρια, as, ή, contubernalis: a female tent-fellow, a mate. Σοῦ 'στι συσκηνήτρια Thesm. 431. Syn. Σὔνοικος.

Συσκιάζω, obumbro: to shade, to cover. Bacch. 1041. See Σκἴάζω. SYN. Συγκάτάκάλύπτω, σκϊάζω, κάτασκϊάζω.

Συσπλαγχνεύω, exta simul edo: to eat entrails

with. Pax 1116.

Συσπουδάζω, una studiose operam navo: to

co-operate earnestly with. Pax 678.

Συσσεύω, concutio: to shake together. Τόσσον φας συνέσευσε βόων Hom. Merc. 94. Syn. Συγκλουξω, συντάράσσω, συγκρούω.

Συσσιτέω, uua cibum capio: to eat with. Καλ Μιλτιάδη ξυνεσίτει Εq. 1302. Syn. Συναριστάω,

συνδαίω.

Συσσίτιον, ου, τδ, convictus: an eating together. 'Αρχειν κάταστησαί τε τὰ ξυσσίτια Eq. 710. Syn. Συμπόσιον, συνοικία, άριστον.

Σύσσιτός, ου, δ, ή, convictor: a messmate. Παύσωνα κάλει τον ξύσσιτον Plut. 602. Syn. 'Ομέστϊός, συνέστιος, συνοικός, σύντροφός, σύνδειπνός.

Συσσώζω, simul servo: to join in preserving.

Helen. 1388. Syn. Σώζω.

Σύστασις, εως, ή, coetus: a band. "Ην αρ' εις δέ συστάσεις Androm. 1077. SYN. ZŬVÖDOS, ὄμιλὄς, σὔνουσἴα, σὔνωμὄσἴα, στἶφὄς.

Συστέλλω, έλω, compono; contraho; consterno: to settle, to lay out for burial; to gather

in, contract; to overpower. Troad. 380. Syn. Πέριστέλλω, ϋποστέλλω, συντίθημί, σϋνείργω, κάτἄβάλλω, κάτἄράσσ**ω.**

Συστενάζω, congemo: to groan or lament together. 'Ως ξυστενάζειν οιδά Ion 935. Σύναλγξω, συγκλάω, συμπενθξω, οικτείρω.

Συστολίζω, apparo, orno : to prepare, furnish. rest. 1434. Syn. Συσκευάζω, κάτακοσμέω, Orest. 1434. ασκέω, καλλωπίζω.

Συστράτηγός, οῦ, ὁ, collega prætorii: a joint commander. Καί ξυστράτηγούς είς δ' άνηρ ου πάνθ' ὄρậ Phœn. 757.

Συστρέφω, ψω, contorqueo: to twist round. Thesm. 61. Syn. Πέριστρέφω, σύνειλίσσω, στρέβλὄω, συστέλλω.

Συσφάζω, una macto: to slay together. συσφάγηναι και πυρωθηναι δέμας Iph. T. 686. SYN. see Συγκάτακτείνω.

Σὔφἔὄς, Σὔφειὄς, οῦ, ὁ, suile: a pig-stye. Κἄτὰ σύφξοισίν ξέργνυ κ. 238. 389.

Σύφορεσς. See Σύεωτης. Σύχνος, η, ον, frequens, multus: frequent, much. Πληγαί σύχναι κάτ' άστυ Av. 1014. Syn. Πόλυς, βάμινός, άθροσς, συνέχης, πυκίνός.

Σὔω, Σεύω, urgeo: to cause to hurry on. Δεξιτέρης σύτο δ' αίμα Φ. 167. Ζ. 133. SYN.

Κινέω, δρμάω, πόρεύδμαι.

Σφάγεῖον, ου, το, vas quo sanguis victimarum excipitur: a vessel for receiving the blood of victims. Cycl. 394. See below. Σφάγεῖον has the signification of σφάγιον, a victim, Troad. 749., if the reading be correct. See Musgrave's note and Blomfield's Glossary, Agam. 1060.

Σφάγευς, εως, δ, occisor; culter serviens mactationi: a slayer; the knife used at sacrifices. 'Ο μεν σφαγεύς εστηκεν Αj. 815. Syn. Ολετηρ,

φὔνεύς.

Σφάγη, ηs, ή; Σφάγιασμός, οῦ, ὁ, cædes; jugulum; vulnus: slaughter; the throat; a wound. Αἶμἄ τῶν ἔμῶν σφἄγῶν Τrach. 572. Eur. El. 200. See below. Syn. Φὄνὄς, ἄναί-Ερ. Δεινή, ὅλεθρῖα, δάκρὕὅεσσά, αυτοκτόνός, πόλυθυτός, ανόσιός.

Σφἄγἴάζω, Σφάζω, et Σφάττω, macto: to slay. Ήσθην σέρφω σφαγιαζομένω Av. 571. Troad. 134. Agam. 1408. Syn. Αποσφάττω, δύω, φόνεύω, πέφνω, καταπέφνω, αποκτείνω.

Σφάγιασμός. See Σφάγή.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima: a victim. "Ă δ" Αῦλίς ελάβε σφάγι' εμης δμοσπόρου Orest. 651. Syn. Ίἔρεῖον, θυμά, θυσία. Ερ. Αρρητόν, φυνϊόν, ἔπιχώριον, μυσάρον, χειροδαϊκτόν, αίμοβἄφĕs.

Σφάγισς. See Σφακτός.

Σφαδάζω, luctor; palpito: to struggle; to palpitate, quiver. Ἡ δ εσφαδαζε καὶ χεροῦν έντη διφρου Pers. 199. Syn. Δονέσμαι, χάλέπαίνω, σπάὄμαι, ασπαίρω, αστάτεω, δἴάπὄρεω, σφύζω,

Σφάζω. See Σφαγιάζω.

Σφαίρα, ας, ή, globus; a sphere, ball. 3. 377. Ερ. Εύκὕκλός, περίηγης, περίφερης, κάλη, πορφύρξα, ξύτροχάλος.

Σφαιρηδόν, in modum pilæ: like a ball. N.

Σφαιρόω, in pilam cogo: to form into a ball. Theoc. 22. 46.

Σφακέλος, ου, δ, dolor quivis acutus; caries: an acute pain, paroxysm; mortification. Υπό μ' αῦ σφάκελος καὶ φρενόπληγείς Ρ. V. 903. SYN. Σπασμός.

Σφάκος, ου, ό, salvia: sage. Κἆθ' ο μέν έτριθέ κεδρίδας ανηθον σφακον Thesm. 486.

Σφακτός, Σφάγιός, α, όν, mactatus: slain. Hec. 1060. Antig. 1291. See Σφάγιόν.

Σφάλερος, à, ον, lubricus: tottering, slippery, dangerous. Eumen. 377. See below. Επισφάλης, ασθενής, όλισθηρός, απατήλιός, αταρτηρός, γλίσχρός.

Σφάλερωs, lubrice, dubie: in a slippery, doubtful, dangerous manner. Από μή σφαλέρως έπί

την γαΐαν Iph. A. 600.

Σφάλλω, f. σφαλω, supplanto; fallo: to supplant, throw down; to deceive. Med. 201. SYN. Αποσφάλλω, καταβάλλω, υπόσκελίζω, πταίω, **δ**λισθαίνω.

Σφάλμα, ατος, τδ, lapsus; error; infortunium: a fall, overthrow; a mistake; a misfortune. Androm. 54. Syn. Πτωμά, πέσημά, αμάρτημά, δυστυχία, πταίσμα, πλάνη.

Σφάράγεω, gutture stridorem edo, crepito: to make a rattling noise with the throat, to rattle. Ούθἄτἄ δὲ σφἄρἄγεῦντὄ ι. 440. Syn. Βρύχἄ-

όμαι, σμάραγέω, δουπέω, βροντάω. Σφαραγίζω, cum strepitu excito: to raise with a noise. Κόνιν 3' αμά εσφάράγιζον Theog. 706.

Σφάττω. See Σφἄγἴάζω.

Σφεδάνος, η, ον, vehemens: vehement. Φεῦγον ο δε σφεδανον εφεπ' έγχει Φ. 542. Syn. Σφόδρος, χάλεπος, δεινός, στερρός, ισχυρός, εμ-Epiths.

Σφελάς, άτος, τδ, scabellum: a footstool. Αμφί κάρη σφέλά ανδρών εκ πάλαμάων ρ. 231.

SYN. Θρανίου, Βρηνύς.

Σφενδάμνϊνός, η, ὄν, acernus: of a maple-tree. Ατεραμόνες Μαραθωνόμαχαι σφενδάμνινοι Acharn. 181. Syn. Ισχυρός, στέρεός, πρίνινός.

Σφενδόναω, funda utor: to sling. Phæn. 1199.

SYN. Απορδίπτω.

Σφενδόνη, ης, ή, funda; pala annuli: a sling; the bezil of a ring. Hipp. 865.

Σφετερίζω, vindico ad me: to claim as one's

own. Æsch. Sup. 38.

Σφετερός, α, όν, suus; proprius; vester: their; proper; your. α. 7. Syn. Σφωϊτέρος, υμέτερός.

Σφηκία, as, (2) Σφηκία, as, ή, (1) nidus vesparum: a wasp's nest; (2) examen vesparum: a swarm of wasps. Σφηκίὰν δἴασκεδῶ Vesp. 229. Cycl. 473.

Σφηκίσκος, ου, ό, palus acutus: a sharp stake. Plut. 301. Syn. Σκόλοψ.

Σφηκόω, constringo: to bind fast. P. 52. Syn.

Δέω, σφίγγω, συσφίγγω, γομφδω.

Σφηκώδης, ĕŏs, δ, ή, gracilis : wasp-like, slender. Plut. 562. Syn. Ισχνός, λεπτός, λά-

Σφήκωμά, ἄτὄς, τδ, galeæ pars cui crista inscritur: the fastening of a crest to the helmet.

Pax 1215.

Σφην, ηνός, δ, cuneus: a wedge. P. V. 64.

SYN. Γόμφος, ηλός.

Σφήξ, ηκός, ό, ή, vespa, crabro: a wasp, hornet. Vesp. 1103. Ερ. Αιδλός, πίκρός, δάφοινός, όλοός, λευγάλεός, ενόδιός.

Σφηττίος, α, ον, Sphettius: Sphettian. See Robinson's Grec. Antiq. Χαιρέφων δ Σφήττιος Nub. 156.

Σφίγγω, constringo: to bind tight. Theoc. 7. Syn. Σφηκόω, συστέλλω, σύνείργω, συμ-

πλέκομαι, περίπλέκω.

Σφίγξ, ιγγός, et Bœot. Φίξ, ικός, ή, Sphinx:

a fabulous monster of Thebes. See Lempriere. Œ. R. 130. 'Η δ' ἄρἄ Φῖκ' ὅλὅήν Hes. Theog. ΕΡ. Μιαίφονος, κύων, μιξοπάρθενος, δυσξυνέτος, δήϊος, άγρια, δεινή, ραψφδός, χρησμφδός, ωμύσιτός, όλοὰ, παρθένδς, πτέρδεσσα. Phœn. 1034—1061., and 819—824.

Σφόδρά: See Σφόδρός.

Σφοδρος, à, ον, vehemens: vehement, strong. Εύνους γάρ ών σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα Plut. 25. The only form which occurs of this word, in the Greek poets, is σφόδρα, the neuter plur. used adverbially, and synonymous to Σφόδρῶs. Μ. 124. Syn. Άγαν, λίαν, πἄνὔ, δεινῶs.

Σφοδρύνομαι, vehemens sum: to be violent. Ατάρ σφόδρύνει γ' ασθένει σόφίσματι Ρ. V. 1047.

Syn. Επαίρδμαι, κομπάζομαι, δρμάδμαι.

Σφονδύλη, ης, ή, insectum de blattarum genere: a kind of cock-roach. "Εως (monosyll.) ή σφονδύλη φεύγουσα πόνηρότατον βδεί Pax 1077.

Σφονδύλίδς, ου, δ, et Σφόνδύλδς, vertebra: the spine. Σφονδύλιων έκπαλθ' Υ. 483. Σφονδύλοις

³ ἔνήρμὄσεν Eur. El. 841.

Σφραγίδιον, ου, τδ, dimin. a Σφραγίς, ίδος, ή, sigillum; signum: a little seal; a seal. Εδίδαξέ θριπήδεστ' έχειν σφραγίδια Thesm. 434. Σφραγίδα φύλασσ' ην επί δέλτω Iph. A. 155. Syn. Σήμαντρόν, σημείον, σφράγισμα.

Σφραγίζω, ἴσω, signo: to seal. Καλ σφρα-γίζεις λύεις τ' ὅπἴσω Iph. A. 38. Syn. Σημαίνω,

κάτἄσημαίνω.

Σφραγίς. See Σφραγίδιον.

Σφράγισμα, άτος, τὸ, sigillum: a seal. Hipp. 867. See Σφραγίζω. Syn. see Σφραγίδιον. Σφρίγαω, tumeo; irascor: to swell; to be enraged. Καὶ μὴ σφρίγωντα θυμόν P. V. 388. Syn. Ανθέω, ἄκμάζω, οιδαίνω, βράζω, σκιρτάω, οργίζομαι, ογκόδμαι.

Σφύζω, palpito: to throb. Theoc. 11. 71. Syn. Ασπαίρω, σφαδάζω, πηδάω, αλγέω, ανία-

Σφυρά, seu Σφύρα, seu Σφυρά, as seu as, ή, malleus: a hammer. 'Ακμονά τε σφύραν τε γ. 434. Syn. Κέστρα, βαιστήρ.

Σφυράς, aut Σπυράς, άδος, ή, stercoris caprini globulus: a piece of goat's dung. Ναννόφυεις

σφυράδων απόκνίσματα Pax 790.

Σφυρήλἄτὄς, ου, δ, ή, malleo ductus, durus: beaten out with a hammer, hard, solid. Zapki σἴδηρείη σφυρήλατος οἶα Κόλοσσος Theoc. 22. SYN. ZTEPEÖS.

Σφυρόμαχός, ου, δ, Sphyromachus. 'Ως Σφυρόμαχος πότ' είπεν ει μεμνησθ' ετι Eccles. 22. Sed hic loc. quantitatem secundæ non determinat: et Brunck. nescit an alibi hujus viri mentio occurrat.

Σφυρούν, οῦ, τὸ, malleolus pedis: the ancle, the heel. Σύριγξ αίματοςσσα κατά σφυρον αυτόρ Apoll. 4. 1647. Syn. Ταρσός. Ερ. Κάλον, κοῦφον, μονοχηλον.

Σχάδων, ὄνος, δ, favus vesparum: the comb of wasps, Πληρες δε σχάδονων Theoc. 1. 147.

Σχάζω, f. ἄσω, et Σχάω, findo; relaxo; demitto; cohibeo: to slit; to relax; to dismiss; to check. Γηρῦν άφθογγον σχάσας Phæn. 974. Nub. 409. Syn. Αποσχάζω, κατακόπτω, ανίημί, χἄλἄω, μἔτἄβάλλω, κἄτἄπαύω.

Σχέδια, αs, ή, ratis: a raft, ship. Tàs ποντόπόρους έσχε σχέδιας Hec. 110. Syn. Πλοιάριον,

ναθε. Ερ. Ευρεία, πολύδεσμος.

Σγεδίος, α, ον, (1) qui præsto est: near, im-E e 3

mediate; (2) P. N. Schedius. Choëph. 157. Τυτθόν ό δὲ Σχεδίον Ρ. 806.

Σχεδοθέν, Σχεδον, prope, præsto: near, at hand. o. 223. Δ. 247. Syn. Πλησίου, εγγύς, πελάς, άγχι, βάδην, αυτοσχεδίην, σχεδίην.

Σχἔθω, f. σχήσω, habeo, inhibeo, contineo, detineo: to have, to restrain, contain, detain. Τίν' ἔπινοιαν έσχεθες Phoen. 419. Syn. Έχω, ίσχω, κἄτἔχω, κἄθείργω, ἔπἔχω.

Σχέλις, ιδός, ή, segmentum carnis taurinæ: a Αλλά σχελίδας εδηδόκως ωνήσοside of beef.

μαι Εq. 361.

Σχέρια, as, ή, Scheria: an island of the Phæacians, afterwards called Κερκύρα, and now Corfu. Είσεν δ' εν Σχέριη ζ. 8. Ερ. Εράτεινη, **ἔρἴ**βωλὄς.

Σχεσις, εως, ή, facies, forma: shape, form. Sept. Th. 503. Syn. Σχημά, κάτάστάσις.

Σχετήρίου, ου, τδ, remedium ad sedandum: a sedative. Αλλ' ἡδῦ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήρίου Cycl. 135. Syn. Κηλητήρίου.

Σχετλιάζω, conqueror tanquam acerba passus: to complain. Ου δεί σχετλιάζειν και βόαν πρίν αν μάθης Plut. 476. Syn. Δυσχέραίνω, χάλε-

παίνω, δυσφόρξω, όδύρδμαι.

Σχέτλἴὄς, α, ὄν, et ov, ὁ, ἡ, miser; asper; scelestus: wretched; cruel; wicked. Ω σχέτλίος πάθεων εγώ εις τίνα Androm. 1182. Κάκοις πρός αυτης σχετλίοις ελαύνδμαι Androm. 31. Syn. Ατυχής, κακοδαίμων, τλήμων, όδυνηρός, σκληρός, ωμός, χάλξπός, ξπαχθής, άδικός, αναιδής, πονηρός, μοχθηρός, δυστύχής.

Σχημά, ἄτος, τδ, habitus, cultus; decus, ornamentum: form, fashion, figure; beauty, ornament. Hec. 617. Syn. Tuπos, σχέσις, χάρακτήρ, δόξα, πρόσωπον, αξίωμα, κόσμος, είδος, κόμπος. Ερ. Ευγένες, σεμνόν, λαμπρόν, φαθλόν.

Σχηματίζω, effingo; simulo: to form, arrange; to pretend. Εσχημάτισται δ' ασπίς Sept. Th. 461. Syn. Ῥύθμίζω, πλάσσω, πλαστουργέω, συντάσσω, κατακοσμέω, μορφόω, υπόκρινόμαι, προσποί εδμαι, κάτασκευάζω, εκτύπδω.

Σχίζα, ης, ή, lignum fissum: cleft wood, a log. Καῖε δ επί σχίζης Γ. 459. Ερ. Άφυλλός.

Σχίζω, ἴσω, findo, scindo: to cleave, cut. Agam. 606. Syn. Ανασχίζω, κάτασχίζω, ρήγνυμί, διάτμήγω, διάτέμνω, βάκδω, τέμνω, κόπτω.

Σχισμός, οῦ, ὁ, fissura, scissura: a cleft, a rent. Agam. 1118. Syn. 'Ρηγμά, σπάραγμός,

ράγας, ρωγή.

Σχῖνὄs, ου, ή, lentiscus ; squilla: the mastichtree; a sea-onion. Καὶ σχίνον εῖτ' όξει διἔμενος Σφηττίφ Plut. 720.

Σχιστός, η, όν, fissus: cleft, divided. Œ. R.

Σχοίνινος, η, ον, junceus: made of rushes. Σχοινίνας ίπποισί γάρ Eur. fr. Autol. 2.

Σχοινίον, ου, τό; Σχοινίς, ίδος, ή, funiculus e junco tortus: a cord made of rushes. "Ωσπέρ οί τὰ σχοινία Ρακ 36. Τὰν λεπτὰν σχοινίδα βρόχον Theoc. 23. 51. Syn. see Σπαρτίον.

Σχοῖνὄς, ου, δ, juncus: a rush. Plut. 541. Σχοῖνὄς, ἡ, is P. N., Schænus, a city in Bæotia.

B. 497. See Damm.

Σχολάζω, ἄσω, otior, moror: to be at leisure, to loiter. Æsch. Sup. 215. Syn. Βράδύνω, ἡαθυμέω, σχόλην άγω, ευσχόλέω, άπραγέω.

Σχολη, ηs, η, otium, vacatio, tarditas: leisure, exemption from business, slowness. Androm. 730. Syn. Διάτριβη, ανέσις, απραγμόσυνη, βράδύτης, αργία. Ερ. Φιλτάτη, τερπνή, κάκή.

Σωέσκω. See Σώω.

Σώζω, Σάδω, et (ut aliqui dicunt) Σάώζω, servo: to preserve, keep. Phœn. 1435. Εξ τδάτος ταπρῶτὰ σὰοῖ δἔ μἴν Callim. Del. 22. Ερρύσὰτὄ καὶ ἔσἄωσε Ο. 290. Syn. see Σώω.

Σωκέω, valeo, possum: to be powerful, to be able. Soph. El. 118. Syn. Ισχύω, δύναμαι,

σθένω, βὄηθέω.

Σῶκὄς, ου, ό, servator; qui potens est: a preserver; one who is mighty. Υ. 72. Σῶκος is also a P. N. A. 427.

Σωκράτεω, Socratem ago: to imitate Socrates.

Ερρυπων εσωκράτουν Αν. 1282.

Σωκράτης, έσς, δ, dimin. Σωκράτιδιον, ου, τδ, Socrates; Socrates parvus: the celebrated Athenian philosopher; the little Socrates. Tov στέφανον έπι τι στέφανον οίμοι Σώκρατες Nub. 256. Ω Σωκράτιδίον φίλτάτον τι ω γέρον Nub. 746. Ερ. Μήλισς, κακοδαίμων, σοφός.

Σ $\hat{\omega}$ μ $\check{\alpha}$, $\check{\alpha}$ τ $\check{\sigma}$ s, $\check{\tau}$ δ, corpus: a body. Hec. 31. Syn. Δεμάς, χρώς. Ερ. Μεγά, ἄθαπτον, ἄκλαυστον, χρήσιμον, γυμνον, αίματοσταγές, λευκον

γήρα.

Σώπολίς, ίος, δ, Sopolis. Σώπολίν εστενόμεν

Call. Ep. 18. 2.

Σωρόs, οῦ, ὁ, acervus: a heap. Plut. 269. Syn. Χῶμα, σάγμα, Ξὶν, όγκος.

Σω̂s. See Σŏŏs.

Σωσθάνης, ου, δ, Sosthanes. «Ιππων ξλάτηρ καί Σωσθάνης Pers. 32.

Σωσίας, ου, ό, Sosias. Σωσίας πρός Δερκύλον Vesp. 78.

Σωσίπολίε, έως, civitatem servans: preserving the state. 'Ο σωσίπολίς οίμοι τάλας άπολλύμαι Acharn. 163. See Πολίς: Syn. Πολισσός, ρυσίπτολϊς, πολισσουχος.

Σωστέσε, α, σν, servandus: must be preserved.

Lysist. 501.

"Ωσπερ κάλεις Σωστράτη, ης, ή, Sostrate. την Σωστράτην Nub. 678.

Σώτειρα, ας, $\dot{\eta}$, (2) Σωτηρ, et Σαωτηρ, ηρός, $\dot{\delta}$, servatrix, (2) servator: a preserver. Σώ-τειράν είναι δεῶν (monosyll.) τἔ κἀνθρώπων μιδ-νην Med. 528. 361. Call. 4, 166. See Σἄοω in Σώζω. Syn. Σωτήριος, φυλαξ.

Σωτήρ. See Σώτειρα.

Σωτηρία, as, ή, salus: safety, preservation. Σοι φέρων σωτηρίαν Troad. 755. Syn. Φὔλἄκὴ, ευθηνία, φάσς. Ερ. Νικηφόρος, κλεινή, κάλή.

Σωτήριος, α, ον, salutaris: preservative. Nav-

τίλοις σωτήριος Orest. 1654.

Σωφρονέω, modestia utor, sana mente sum: to be discreet or wise. Hipp. 1037. Syn. Novv έχω; σώφρων, σὄφὄς, φρόνιμός, κόσμιός ειμί.

Σωφρονίζω, ad sanam mentem reduco: to render discreet. Herc. F. 865. SYN. Ευθύνω,

παιδεύω, φρένδω.

Σωφρονικώς, Σωφρονως, modeste, prudenter: with moderation, prudently. "ὅτῖ σωφρὄνἴκῶς κούκ ανόήτως Eq. 542. Phæn. 1128. Syn. Σέσωφρόνισμένως, εγκράτως, μέτρίως.

Σωφρουισμά, άτος, τό, prudens monitum : a rudent suggestion. Σωφρονίσμάσιν πάτρός prudent suggestion. Syn. Παράγγελμα, νουθέ-Æsch. Sup. 999.

τημά.

Σωφρόνως. See Σωφρόνικῶς.

Σωφρόσυνη, Σαόφροσύνη, ης, ή, modestia: moderation, discretion. "Οδ' ὁ σωφρόσϋνη πάντας υπερσχών Hipp. 1362. Καί τε χαλιφρονέοντα σἄοφροσύνης επεβησαν ψ. 13. ΒΥΝ. Σόφια, αιδώς, ἄγνεία, το σῶφρον. Syn. Κλεινή, άγνή, αρίζηλος. Ρηπ. Δώρημα κάλλιστον θεων, ουδέν

πρεσβυτέρον της σωφροσύνης.

Σώφρων, Σἄὄφρων, ὄνὄς, prudens, modestus: prudent, moderate. Med. 909. Ουκ άν με σαόφρονά μυθήσαιο Φ. 462. Syn. Δαίφρων, έμφρων, φρένήρης, φρονιμός, μετρίος, σπουδαίος.

Σώω, Ion. imp. σώεσκον, servo: to preserve. Apoll. 4. 197. Θ. 363. Syn. Σώζω, σαω, σοω, σἄωζω, εκσώζω, δἴἄσώζω, ἔρὔω, τηρέω, δἴἄτηρέω,

φυλάσσω, λύτροω.

T.

Ταγέω, Ταγεύω, impero: to command. Pers. 770. Πὔλῶν ἔπ' εξὄδοισἴ τάγευσαι τἄχος Sept. Syn. Τάσσω, άρχω, ἡγĕμὄνεύω, ση-Th. 58.

μαίνω.

Τάγη, η̂s, η, præfectura: a command. τἄγᾶς έλση πὄκα Lysist. 105. The first syllable of ταγός, ταγέω, and ταγεύω, is long, of τάγη, and τἄγοῦχὄs, short: Brunck. Eq. 159. assigns as the reason, that the former are deduced from the perf. middle τέταγα, the latter from the 2nd a. έτἄγον. See Dawes. Misc. Crit. p. 245. Blomfield, P. V. 96. Gloss. and Agam. 109. note. Syn. Αρχή, ήγξμονευμά.

Τἄγηνὄν, ου, τὸ, sartago: a frying-pan. Τό μέν τάγηνον τευθίδων (iamb. dim.) Eq. 929.

SYN. Ήγανον, τηγανον.

Ταγός, οῦ, Τἄγοῦχός, ου, δ, dux: a leader or commander. Νέων γε ταγοί των λελειμμενων σύδην Pers. 486. Θράσυς τάγουχός ώς άνηρ ἔπισκόπει Eum. 296. Syn. Αγός, ἡγεμών, στράτηγός.

Τάγοῦχος. See above.

Ταινάριός, α, όν, Tænarius: of Tænarus. Ταιναρίην αϊδηλός υπό χθονά Apoll. 1. 102.

Ταίναρος, ου, ό, Tænarus: a promontory of Laconia, now Matapan. 'Η 's Κερβέρίους ή 's

κόρακας η 'πι Ταίναρου Ran. 187.

Taινία, as, ή, tænia: a fillet, a border. Κα! ταινίη δε μαστών Anacr. 20. 13. Syn. Ζώνη, στέφανη, διάδημα, κόσμος, στέμμα.

Ταινίδω, redimio fascia; orno: to bandage; to adorn. Καὶ ταινίωσαι καὶ πἄρἄθου τὰς ληκὕθους Eccles. 1032. Syn. Περίειλεω, περίδεω,

στέφανόω, κοσμέω. Τἄκ ἔρος, à, ὄν, liquefactus: melting. Λημνος κυάμους τρέφουσα τάκερους και κάλους Aristoph. ap. Steph. Syn. Aspos, απάλος, τέτηκώς, ύγρος,

uă λă κŏs.

Τἄλἄεργός, ου, ὁ, ἡ, patienter laborem subiens: patiently labouring, toilsome. Γύνη τἄλἄεργός ελίσσει Apoll. 4. 1062. Syn. Πόλυμοχθός, τλήμων, τάλαίφρων.

Τάλαϊονίδης, ου, δ, Talaïonides: the son of Μηκιστέως (trisyll.) υίδς Ταλαϊονίδαο

йνактоѕ Ψ. 678.

Τἄλαιπωρἔω, ærumnas et labores perpetior: to suffer troubles and hardships. Εις οἶόν ήκω τι δε τάλαιπωρείν με δεί Orest. 665.

Τάλαω, ότλξω, ανίαδμαι.

Τἄλαίπωρος, Τἄλαπείριος, α, ον, ærumnosus: wretched. Την ταλαίπωρον πόλιν Troad. 1267. Ξείνος τάλαπείριος ενθάδ' ικάνω η. 24. Άθλισς, κακοδαίμων, επιπονός, κοπώδης, μελέος, τάλἄὄς.

Τἄλαιπώρως, ærumnose: wretchedly. Kal νῦν τάλαιπώρως ἔγωγ' ω φιλτάτη Eccles. 54. Syn. Αθλίως, κάκως.

Τάλαίφρων, Τάλάφρων, Τάλάσἵφρων, ὄνός, et Τἄλἄκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui animo patienti est: enduring, patient. Antig. 866. Εφόδησε τάλά-φρονά Ν. 300. Αμφί μ' Οδυσσηος τάλασίφρονος Λ. 466. Hes. Scut. 424. See Καρδία. Τἄλἄεργός, τἄλἄπενθης, τἄλἄπἄθης, τολμηρός, τάλαύρινός, τάλάός, τάλας.

Τάλακάρδιος. See Τάλαίφρων.

Τἄλαντὄν, ου, τὸ, libra; talentum: a balance; a talent, consisting of sixty minæ, and worth about 193l. Αλλ' ἡν τἄλαντἄ τις λἄδη τρἴἄ καὶ δἔκα Plut. 194. Syn. Στἄθμός, ῥόπἡ, ζὕγός, πλάστιγξ.

Τἄλαντοῦχὄς, ου, ὁ, qui libram tenet: one who holds the balance, an umpire. Agam. 427.

See above. Syn. Ζυγοστάτης.

Τἄλαντόω, libro: to balance. Æsch. Sup. 830. See Τάλαντόν. Syn. Ζύγοστάτεω, στάθμάδμαι.

Τάλἄὄς, à, ὄν, Τάλας, αινά, ἄν, miser: wretched. Απτηνές ἔφημερῖοι τἄλἄοί Αν. 688. 'Ο σωσίπόλις οίμοι τάλας ἄπόλλυμαι Acharn. 163. Τάλάὄs is also a P. N., Apoll. 1. 118. Syn. Τάλάεργός, ἄθλιός, τάλαίφρων, κάκδδαίμων, δυστυχής.

Τάλάπείριος. See Τάλαίπωρος.

Τἄλἄπενθης, ĕŏs, mœrorem perferens: grief-Έχων τάλαπενθέα θυμόν ε. 222. enduring.

Syn. see Τάλαίφρων.

Τἄλἄρὄς, dimin. Τἄλἄρίσκὄς, ου, ὁ, qualus, calathus: a basket. "Ον αυτός αυτοῖς τοῖς τάλάροις κάτήσθίε Ran. 560. Theoc. 15. 113. Syn. Σπυρίς, καλάθος, κανέον, καλαθίσκος, κοφίνος, φορμός. Ερ. Πλεκτός, αργυρέός, δινήεις.

Τάλας. See Τάλάὄς.

Τἄλἄσήἴὄς, α, ὄν, lanificus: of wool. Τἄλἄσήἴα έργα μεμηλεν Apoll. 3. 292.

Τάλασίφρων. See Τάλαίφρων.

Τἄλαύρινὄς, η, ὄν, durus, fortis: hard, brave. Τὄ μοϊ εστϊ τἄλαύρινον πὄλεμίζειν Η. 239. Syn. see Τἄλαίφρων.

Τάλάφρων. See Τάλαίφρων.

Τἄλἄω, perpetior : to endure. Ἐπἴόντἄ τἄ-λάσση Ο. 104. Syn. Τλῆμἴ, καρτέρἔω, ὕπὄμἔνω, ἄνᾶτλημῖ.

Ταλθύεϊός, ου, ό, Talthybius: the herald of Agamemnon. Ταλθύβιος ήκω Δαναίδων υπηρέτης Hec. 501. Ερ. Οτρηρός, Βέραπων, Βείος, κήρυξ. ΡΗΒ. Θέῷ ἔνἄλίγκἴὄς αυδήν.

Ταλίς, ίδὄς, ή, virgo nubilis: a marriageable young woman. Τάλίδὄς ἥκει μὄρὄν Αντίγὄνης Antig. 629. Syn. Νύμφη.

Τἄλωs, ω, ὁ, Talus. Vid. Val. Flacc. x. et Plat. in Minoe. 'Ομμάσι χαλκείοιο Τάλω Apoll.

Τἄμἔσῖχρωs, ŏŏs, corpus seu cutem incidens: cutting the body or skin, keen. "As είχον τάμεσίχρόας Ν. 340.

Τάμἴα, αs , seu $-\eta$, ηs , $\dot{\eta}$; Τάμἴαs, ov, δ , dispensatrix, promus, condus: a dispenser, steward, housekeeper. Εν δέ γυνή ταμίη γ. 479. Καὶ ταμίαι πάρα νηυσίν έσαν Τ. 44. Syn. Έφορος, οικόνόμος, δέσποινά, δεσπότης. Εν. Αιδοίη, αμφίπόλος, ότρηρη, δίκαία.

Τἄμἴεύω, Ion. imp. τἄμἴεύεσκου, dispenso: to act as a steward, dispense. Ἡμεῖς τἄμἴεὐὅμεν ὑμῖν Lysist. 495. Antig. 949. Syn. Δἴοικεκμαι, οικονομέω, απόσωζω, φυλάσσω, απότιθημί.

Τἄμἴσος, ου, ή, coagulum: rennet. Καλ τυρον

Ee 4

πάξαι τάμισον δριμείαν ενείσα Theoc. 11. 66. Syn. Πυτία, όπός.

Τάμνω. See Τέμνω.

Τἄνἄηκης, et Τἄνὕήκης, ἔός, ὁ, ἡ, protensam habens aciem, acutus: long-pointed, sharp. Κτείνας τανάηκει χαλκώ δ. 257. κ. 439. Πρόμήκης, εύθηκτός, ευμήκης, οξύθηκτός.

Τἄνἄοδειρος, ου, ὁ, ἡ, protensum collum hams: long-necked. Av. 1393. See below. bens: long-necked.

Syn. Δὄλἴχαύχην.

Tăvăos, à, ov, extensus, longus: extended, long. 'Ηλἴάδες τάνάβσιν Apoll. 4. 604. Τάνάδς is also the name of a river in the Peloponnesus, Eur. El. 410. Syn. Προμήκης, μάκρος, επιμήκης, τάνἄηκης, τάνδηκης.

Τάναύπους. See Τάνϋπους.

Τάνηλεγής, εσς, δ, ή, longam quietem adferens: bringing a long sleep. Καθέλησι τάνηλέγξος βάνάτοιο β. 100.

Ταντάλειὄς, α, ὄν, et Ταντάλίδης, ου, e Tantalo: of Tantalus. Iph. T. 989. Των Ταντά-

λίδων εξ αίματος ων Iph. T. 200.

Ταντάλίζω, Ταντάλοω, vehementer concutio (vid. Hesych.): to shake violently, shatter. Anacr. 102. Επί γα πέσε ταντάλωθείς Antig. 137., answered by μεγαλώντμος ηλθε Νίκα. Syn. Σάλεύω, σἄλάσσω, δἴἄσείω, εκτἴνάσσω, κρἄδαίνω.

Τάντἄλος, ου, δ, Tantalus. 'Ως λέγουσι Τάντάλος Orest. 5. Phr. see λ. 581—586. and Orest, 5-9. and Porson's note.

Ταντάλοω. See Ταντάλίζω.

Τἄνὕγλωσσὄς, ου, ὁ, ἡ, linguam protensam habens: long-tongued. Ίρηκές τἔ τἄνύγλωσσοί τε κόρωναι ε. 66.

Τάνυγλώχιν, ινός, cuspidem promissam habens: long-barbed. Πρὄξηκά τάνυγλώχινάς διστούs Θ. 297.

Τάνῦδρομός, ου, ό, ή, longum curriculum absolvens: completing a long race. Eumen. 377. See above.

Τάνδήκης. See Τἄνἄηκής.

Τἄνὕϵθειρά, as, ἡ, et Τἄνὕθριξ, τρῖχὔs, promissam comam habens: long-haired. Olymp. 2. 40. (See Τἄνῦγλώχιν and Ευξθειρά.) Hes. Op. Syn. Δἄσὕθριξ, λἄσἴὄς, See Βἄθῦθριξ. τρίχωτός.

Τἄνῦπεπλός, ου, ὁ, ἡ, extenso peplo amictus: long-robed. Πὰρ δ' Ελενη τανῦπεπλός δ. 305.

Syn. Έλκεσιπέπλος.

Τἄνὔπους, et Τἄναύπους, πὄδός, pedes protensos habens: broad-footed. Σεμνάς Ερινύς τάνὔπὄδας μἄθεῖν ἔμέ Aj. 837. Hom. Merc. 232. SYN. Τάνύσφυρός.

Τάνυπτ ξρυξ, υγός, et Τάνυσίπτ ξρός, ου, δ, ή, cui alæ sunt extensæ: with outstretched wings. Εικυΐα τάνυπτ ξρύγι λίγυφώνω Τ. 350. Όρνιθες τάνϋσίπτεροί ε. 65.

Τανύρδιζος, ου, δ, ή, radices extensas habens: deeply rooted. Αιγειροί τε τανυρριζοι Hes. Op.

210. Syn. Βἄθύρριζος.

Τάνυστϋς, ϋὄς, ή, extensio: extension, stretching. Δηρον αποτρωπασθε τανυστύος όφρα ίδωμεν φ. 112. SYN. Έκτἄσις.

Τανύσφυρός, ου, δ, ή, longa crura habens: long-legged, graceful. Εισί τανύσφυροι Ωκέανίναι Hes. Theog. 564. Syn. Τάνϋπους, τάναύπους, τάχὔπους.

Τάνὖφλοιὄς, ου, δ, ή, corticem habens longum: long-barked. Μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν п. 767.

Τάνυφυλλός, ου, δ, ή, folia habens lata: broad-

leaved. Κόμην τανυφύλλου ελαίης ψ. 195. Syn. Ερϊφυλλός.

Τάνδω, f. δσω, extendo: to stretch out. 'Ωs άρ' ἄτερ σπουδής τἄνὕσε μέγα τόξον Οδυσσεύς φ. 409. Ξεστην ετάνυσσε τράπεζαν δ. 54. Syn. see $T \in i \nu \omega$.

Ταξἴαρχεω, cohorti præsum: to command a band. Pax 443. See below. Syn. 'Ηγξμονεύω,

ταγέω, ταγεύω, στράτηγέω, σημαίνω.

Ταξιαρχός, ου, δ, ordinum ductor: the captain of a band. Ταξιαρχον προσελέπων Pax 1138. Av. 318. Syn. Στράτηγός, πόλξμαρχός, στράταρχός, ηγεμών.

Ταξίοω, in acie constituo: to post. Olymp. 9.

118. See above. Syn. Τάσσω.

Tάξις, εως, ή, ordo; cohors: arrangement, rank; a band of soldiers. Τάξιν είχε πρός πύλαις Phœn. 1135. Syn. Λόχός, στόλός.

Τἄπεινός, η, ὄν, humilis: humble. Ζω σοι τάπεινός αλλά Herc. F. 1406. Syn. Χάμαιπετής, χθάμάλος, μικρός, γλίσχρος, άδοξος.

Τἄπεινότης, ητός, ή, dejectio: dejection. Me-

nander. See above. Syn. Κάτήφειά.

Τἄπης, ητός, δ, tapes: tapestry, a covering. Καὶ φορμόν έχειν αντί τάπητος Plut. 542. Syn. Στρῶμά. Ερ. Φἄεινὄς, πορφὔρἔὄς, ἄλἴπόρφὔρὄς, οῦλος, ροδεός, μαλακώτερος υπνου.

Τάραγμά, ἄτός, τὸ, Τάραγμός, οῦ, ὁ, Τάραξῖς, ĕωs, et Τἄρἄχὴ, ῆs, ἡ, perturbatio, consternatio: alarm, disturbance, consternation. Herc. F. 1082. Καὶ τἄραγμὄν ομμἄτων Iph. A. 1128. Thesm. 144. Τἄρἄχή γ' ἄδελφῶν τις δί' Iph. A. 508. SYN. Σύγχυσις, δορυθός, έκπληξις.

Τάρακτης. See Τἄρακτωρ. Τάρακτρου, ου, τὸ, quod perturbat: a thing which raises commotions. Pax 654. See Tἄ-

Τἄράκτωρ, ὄρὄς, et Τἄράκτης, ου, δ, perturbator: a disturber. Sept. Th. 569. Lycophr. 43. See Τἄράσσω.

Τἄραξἴκάρδἴὄς, ου, δ, ή, animum perturbans: heart-distressing. Καὶ τἄραξἴκάρδἴον Acharn. 315. SYN. Δηξίθυμος, θυμόν κάτ εδων.

Τἄραξιππόστρἄτὄς, ου, ὁ, ἡ, qui equestres copias perturbat: one who throws the cavalry into confusion. Καὶ τἄραξιππόστρἄτον Eq. 247.

Τάραξίς. See Τάραγμά.

Τἄράσσω, ξω, perturbo : to trouble. "ὅταν τἄράξη Κυπρῖς Ηἰρρ. 973. Syn. Ανἄτἄράσσω, συντάρασσω, δόρυθέω, συγχέω, κυκάω, όρινω, εμπλήσσω.

Τἄρἄχή. See Τἄραγμἄ.

Ταρβάλεσς, α, σν, timidus: fearful. Ταρβάλεον καί μητρός Hom. Merc. 165. Syn. Ατυζηλός, φόθερος, δείλαιδς, δειλήμων, ταρθόσυνδς, έμφοβος.

Ταρθέω, Ion. imp. τάρβεσκου, timeo: to fear. Trach. 725. Hom. Hymn. 4. 252. Syn. Τρέω,

δείδω, δειμαίνω, ορρωδέω, φόθεσμαι.

Τάρθος, εός, τό; Ταρθοσύνη, ης, ή, terror, metus: terror, fear. Phoen. 372. Ταρθοσύνη φαν γάρ μίν σ. 341. Syn. Δείμα, δειλία, φύβος, δέσς, έκπληξίς, ορρωδία.

Ταρδόσὔνὄς, η, ὄν, pavidus: trembling. Sept. Th. 226. See above. Syn. see Tapsanios.

Τἄριχεύω, sale condio; exsicco: to salt, embalm; to dry. Κάκως τάριχευθέντά Choeph. 290. Syn. Ξηραίνω, ἄλίζω, τξμάχίζω.

Τάριχός, ου, δ, et εσς, τδ, et Τάριχίον, ου, τδ, salsamentum piscium; caro sale condita: salt fish or meat. Σάπρδς τάριχος την δρίγανον φίλει Clearchus Solensis apud Steph. Αλλ' ἔπῖ τἄρίχη τους λόφους κράδαινέτω Acharn. 967. Εις αγρου τάριχίου Pax 262. Syn. Παροψώνημα. Ερ. Γάδειρϊκός, χρηστός, σάπρός.

Τάρνη, ης, ἡ, Tarne: a city of Mæonia or Lydia, E. 44.

Ταρόδς, Ταρσός, οῦ, ὁ, pl. Ταρσά, τὰ, crates super qua casei siccantur: ala avis; palmula remi, manus vel pedis: a wicker basket for drying cheese; the flat part of a wing; an oar; the palm of a hand or foot. Nub. 226. A. 377. Syn. Τἄλἄρὄς, κώπη, πτἔρὄν, ποὺς, χείρ. Ερ. Κἄτήρης, δόσς, λυσσώδης, κραιπνός, σκληρός.

Ταρτάρειδς, α, ὄν, Tartareus: of Tartarus.

Herc. F. 909. See below.

Τάρτἄρὄς, ου, δ, pl. Τάρτἄρἄ, τὰ, Tartarus: the lowest region of hell. Κῆρἄς ἄνᾶκᾶλῶν τὰς Ταρτάρου Herc. F. 866. Εr. Ευρύς, μέγας, ηξρόεις, αναύγητός, βάθύς, κυξφαΐός, μέλαμβάθύς, αχλύδεις. Ρηκ. Άξυσσα χάσματα Ταρτάρου.

Ταρτήσιος, α, ον, Tartessius: of Tartessus, a town in Spain. Ταρτησία μύραινα Ran. 475.

Ταρφειός, à, όν; Ταρφής, et Ταρφύς, έός, densus, frequens: thick, crowded, frequent. Ταρφειάς κάτεχευάν Μ. 158. Ο. 472. Sept. Th. 531. SYN. Πύκνος, δάσυς, τραχύς, πόλυς, πλήρης.

Τάρφος, εός, το, densitas sylvæ: a thicket.

O. 606. Syn. Πυκνωμά.

Ταρφύς. See Ταρφειός. Ταρχύω, ύσω, sepelio: to bury. Επl χθόντ ταρχύουσι Apoll. 3. 208. Syn. Θάπτω, εκφέρω,

Tάσσω, ξω, ordino; mando: to arrange; to enjoin. Androm. 1088. Syn. Κοσμέω, ευτρέπίζω, κελεύω, κάταρτύω, ευθύνω, διάτάσσω, ευ-

Ταϋγέτος, Ion. Τηϋγέτος, ου, δ, Taygetus: a mountain in Laconia. Εγώ δε καὶ κά ποττό Ταὔγἔτόν γ' ἄνω Lysist. 117. Tāÿgἔta o qui me gelidis in montibus Hæmi Virg. G. 2. 488. Ep. Μέγάs, ĕραννόs.

Ταύρειος, α, ον, et ον, δ, ή, taurinus: of a

bull. Helen. 1581.

Ταυρηδόν, more taurino: like a bull. Ran.

Ταυρϊκός, η, ον, Tauricus: of the Tauri, a people of European Sarmatia. Ταυρίκης μ' ὄρους χθονός Iph. Τ. 85.

Ταυρὄδετός, ου, ό, ή, taurino glutine junctus (vid. Toup. Epist. Crit. p. 118.): glued. Eur. fr.

Cret. 2. 8.

Ταυροκέρως, ω, taurina habens cornua: having a bull's horns. Bacch. 100.

Ταυρόκρανός, ου, ό, ή, taurinum caput habens: having the head of a bull. Ταυρόκρανός αγκά-Aais Orest. 1373.

Ταυροκτονέω, Ταυροσφάγέω, taurum macto: to slay a bull, to sacrifice. Ταυροκτονεί μέν δώδέκ' Trach. 762. Ταυροσφάγουντές εις μελάνδέτον σάκος Sept. Th. 43.

Ταυροκτόνός, Ταυροσφάγός, et Ταυρόφόνός, ου, δ, ή, taurum interficiens: bull-slaying. Ταυροκτόνων λξόντων Philoct. 400. Trach. 609. Theoc. 17. 20.

Ταυρόμορφός, ου, ό, ή, tauriformis: bullformed. Ion 1260. Syn. Ταυρδειδής.

Ταυρόπόλος, ου, Ταυρόπόλη, ης, ή, Epith. Dianæ, vel quod apud Tauros colatur, vel quod taurorum gregibus præsit: frequenting the Tauri, or presiding over bulls. Iph. T. 1453. Aj.

Ταυρόπους, πόδός, tauri pedes habens: having a bull's foot. Iph. A. 275.

Ταθρός, ου, ό, taurus: a bull. Nub. 661. Ταθpor is also the name of a nation. Iph. T. 30. See Ταυρϊκός. Syn. see Boûs. Ep. Μέγας, αίθων, ἔρύγμηλὄς, λἄσἴαύχην, παμμἔλας, ζἄτρἔφὴς, άδμης, δάσύθριξ, ούρειος, ύβριστης, άγραυλος, ειλίπους, έλιξ, κνημαργός, μώνυξ, πέλωρός, άχάλινŏs.

Ταυροσφάγεω. See Ταυροκτονεω.

Ταυροσφάγός. See Ταυροκτόνός.

Ταυρὄφάγός, ου, δ, ή, taurorum vorator: a Μηδέ Κρατίνου τοῦ ταυρὄφάγου Ran. 357.

Ταυρόφονός. See Ταυροκτόνός.

Ταυρόω, tauri formam induo; exaspero: to put on the form of a bull; to enrage. Bacch. 910. Syn. Απόταυρόω, άγριζω.

Tăφεψs, εωs, δ, qui sepulturam dat: one who buries another, an undertaker. Œ. C. 582. See

below.

Τὰ $\phi\dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, sepultura: burial. Πλ $\dot{\eta}\nu$ $\check{\epsilon}\nu$ $\epsilon\iota$ χερσώ τἄφάς Helen. 1062. Syn. Κήδος, τἄφος, κτέρεα, ενταφία, εκφορά.

Τἄφήἴὄς, α, ὄν, sepulcralis: sepulchral. Οιχόμενοισί τάφήια λαιμότομησαν Apoll. 2. 842. Syn. Επίτυμβιδίος, επίκήδειος, επίταφίος.

Τάφιος, α, ον, Taphius: an inhabitant of Taphos or Cephallenia, one of the Echinades. Τἄφἴων ἡγήτὄρῖ Μέντη α. 181. Syn. Τηλέβοας. Κέφαλλήν. Ερ. Φιλήρετμος, ληϊστήρ, ληΐστωρ.

Tăφŏs, ου, δ, sepulcrum; funus; terror: a tomb; a funeral; awe, alarm. Εις ξμόν στάξαι τάφον Heracl. 1041. Εν μέσσοισι τάφος δ' ελέν ω. 440. Syn. Σημά, μνημά, ηρίον, τύμθος, τάφη, (2) Βάμβος, έκπληξίς. Ερ. Έρημος, δυραίος, λάϊνὄς, βἄσἴλἴκὄς, χωστὄς, χθὄνἴὄς, ἄείμνηστὄς, έρεμνός, μενόεικής.

Τἄφρὄς, ου, ή, fossa: a trench, a ditch. Έκτος τάφρων τωνδ' ώς μάχουμένους τάχα Phœn. 726. Syn. Βόθρος, λάκκος, έρκος. Ερ. Ορυκτή, βά-

θεῖἄ, ευρεῖἄ, κοίλη, μἔγἄλη.

Τἄχἄ, Τἄχἔως, velociter; forsan: quickly; perhaps. Νῦν μὲν πειρᾶται τἄχἄ δ' ἴξἔται Β. 193. Απόδυθι τάχεως τοῦ δάνάτου δ' ω παιδίον Thesm. 731. Syn. Ωκά, αυτίκά, ευθύς, καρπάλίμως, εν τάχει, ίσως, συντόμως, κραιπνώς, τάχδς. Tăχέωs. See above.

Τἄχἴνὄς. See Τἄχὔς.

Τἄχὄς, ἔὄς, τό; Τἄχὔτης, ητὄς, ἡ, celeritas: celerity. Καὶ τὄ δεσπότου τἄχος Troad. 1135. Τἴθει τἄχὔτητὄς ἄεθλα Ψ. 740. Syn. Ωκὔτης, δρόμός, κουφότης.

Τἄχὔβἄτης, Τἄχὔπὄρὄς, ου, δ, ή, qui celeriter incedit: quick-going. Rhes. 134. Helen. 1271. See Τἄχὕβουλός and Άβἄτος. Syn. Τἄχῦήρης, ωκύπὄρὄς.

Τάχυδουλός, ου, δ, ή, promptus consilio: quick of counsel, rash. Εν Αθηναίοις ταχύβούλοιs Acharn. 630.

Τἄχἔήρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, qui celeriter remigat: quickly rowing. Θείναι ξύν όχω τάχθήρει Æsch. Sup. 33.

Τἄχύνω, ὕνῶ, accelero: to hasten. Μὴ τἄχυν' άνευ δίκης Androm. 548. Syn. Σπεύδω, σπέρχόμαι, κάτξπείγόμαι, ξπίτάχύνω.

Τἄχἔπειθής, εός, ὁ, ἡ, credulus: credulous. Εγώ δε οι ά τἄχυπειθής Theoc. 2. 138. Syn. Ευπειθής, ευπϊθής, εύπειστός.

Τάχυμόρος, Τάχυπότμος, ου, ό, ή, brevis ævi: short-lived. Agam. 470. Olymp. 1. 154. See above, and Πότμος. Syn. Ωκυμόρος, δλίγοχρόνιός, όλιγόδρανής.

Τάχυπομπός, ου, ό, ή, celeriter deducens: quickly-conveying. Æsch. Sup. 1054. Τάχυπειθής.

Τάχυπόρος. See Τάχυβάτης.

Τἄχὔπους, πὄδὄς, celeres pedes habens: swiftfooted. Στείχει τἄχυπουν ἴχνος εξάνυων Troad. 234. Syn. Αργίπους, τάχυπόρος, τάχυ-**6**ἄτης, τἄχῦβάμων, ἄερσῖπους.

Τἄχὔπωλὄς, ου, ὁ, ἡ, celeres equos habens: having swift horses. Δἄνἄοὶ τἄχὔπωλοι Θ.

161.

Τἄχύπτ ἔρὄς, ου, δ, ή, celeriter volans: rapidly flying. Καὶ τἄχύπτἔροι πνοαί Ρ. V. 88.

Τἄχύρρδθὄς, ου, δ, ή, velox, trepidus: rapid, alarming. Sept. Th. 271. See above.

Τἄχύρρωστος, ου, ό, ή, præpes: fleet, rapid.

Œ. C. 1081. See below.

Τἄχὕς, ϵ ĩᾶ, \ddot{v} ; Τἄχἴνὄς, $\dot{\eta}$, \ddot{o} ν, celer: swift, Καὶ τάχὺν πρόσαρκέσαι Hec. 850. quick. Και τάχὺν πρόσαρκἔσαι Hec. 850. Έρως τάχινὰς φρένὰς Theoc. 2. 7. Syn. Ωκύς, θόος, λαιψηρός, οξύς, τάχυπόρος, ταχύπτέρος, ταχύήρης, ταχύρβωστός, ταχύπους, βαλίός, έλαφρŏs.

Τἄχὕτης. See Τἄχὄς.

Taws, w, Tawv, wvos, b, pavo: a peacock. Τηρεύς γάρ εί συ ποτέρον ορνίς ή τάώς Αν. 102. Opp. K. 2. 589. Ερ. Μηδικός, χρυσόπ-

Těpos.

Tέγγω, madefacio; mollio; fundo: to wet, bedew; to soften; to pour. Med. 918. Syn. Βρέχω, νότίζω, μαλάσσω, ύγραίνω, ύδραίνω,

στάζω, σταλάσσω. Τἔγἔα, ας, ἡ, Tegea: a city in Arcadia.

Apoll. 1. 162. Ερ. Εύμηλός.

Τἔγἔος, ον, tectus; altus: covered; lofty. Ζ. 248. ΣΥΝ. Στεγάνος, κάτηρεφής, υπερωίος.

Τέγος, έδς, το, tectum: a 100f, a house. Apoll. 2. 1087. Syn. Στέγος, στέγη, ορόφος, δῶμα, δομος. Ερ. Ἱἔρον, ὑψηλον.

Τέθμἴος, α, ον, legitimus, solemnis: legitimate, solemn. Τέθμιαι εῦτέ σφιν Καρνειάδες Call. 2.

87. Syn. Θέσμϊσς, νομιμός, ίξρος.

Τέθμος, οῦ, ὁ, lex: a law, institution. Ἡράκλέος τέθμον Nem. 10. 61. Syn. Θεσμός, νόμος, τα νδμϊμά.

Τέθναθί, imp. a Τέθνημί, i. e. Θνήσκω, morere: die. Τέθνἄθῖ κῆρἄ δ' ἔγώ Χ. 365. Nub. 1438. Syn. see Θνήσκω.

Τέθριπποβάμων, ονος, quadrijugus: riding in a carriage and four. Orest. 983. See below.

Τέθριππός, ου, δ, ή, quatuor equos habens: drawn by or having four horses. Οὖ τἔθριππὄς ην όχος Hippol. 1207. Syn. Τετράδρος, τέτρωρός, τετράθάμων.

Tείνω, ενω, tendo, extendo; pertineo: to stretch; to pertain. Hipp. 797. Syn. Εκτείνω,

τάνδω, πάράτείνω, τἴταίνω.

Τείρδε, έδε, τδ, signum cœleste: a star. Σ. 485. Syn. see Αστρόν.

Τειρέσιας, ου, ό, Tiresias: a famous Theban prophet. Οιωνόμαντις Τειρέσιας έχει φράσαι Phœn. 779. Ερ. Μάντις, Θηβαίδς, ἄλαδς, ἄναξ, ορθόμαντις, πρόφήτης έξοχος, σχετλίος, θεοπρόπός, στ ξφάνηφόρδς.

Τείρω, vexo, attero: to harass, wear away. Helen. 419. Syn. Τρύχω, ἄνἴἄω, κἄκὄω, λυπέω,

δρύπτω, τρίδω.

Τειχέσιπλήτης, ου, δ, mænium oppugnator: a destroyer of walls. ^Αρές 'Αρες βρότολοιγέ

μιαίφονε τειχεσίπλητα Ε. 455. Some read Τειχεσίπλήκτης, others Τειχεσίβλήτης. Syn. Πορθήτωρ.

Τειχίζω, ἴσω, murum ædifico, munio: to build a wall, fortify. Av. 839. Syn. Δέμω,

κράτύνω, ὄχυροω, ἔρυμνοω.

Τειχιόεις, εσσά, έν, muris circumdatus: well fortified. Γόρτυνα τε τειχιδεσσαν Β. 646. Syn. Τέτειχισμένος.

Τειχίον. See Τείχος.

Τείχισμά, ἄτός, τό, munimentum: a fortification. Herc. F. 1087. Syn. Έρυμα, εἶλαρ, προδολος, οχυρωμά. Ep. Αυτομορφον.

Τειχὄμἄχεω, murum oppugno: to assault a rtification. Nub. 481. See Μἄχη. Syn. fortification.

Πὄλἴορκέω.

Τειχομάχος, ου, δ, muri oppugnator: a be-

sieger. Acharn. 570. See Măχη.

Τείχος, ĕos, Τειχίον, ου, τό, murus, munimentum, domus: a wall, fortress, house. Orest. 240. Μέγὰ τειχίδυ αυλής π. 343. Syn. Περίβολή, Θριγκός. Ερ. Ίξρου, έπταπυλου, πάτρῷδυ, λάινου, πάλαιου, άκρου, αρήϊδυ, αιπύ, χάλκεσν, ερυμνόν, μάκρον, ηλίβατον, κλυτόν, ουράνιὄν.

Τείως. See Tĕws.

Τέκμαίρω, certis signis ostendo; conjicio: to prove clearly; to conjecture. P. V. 344. See below. Syn. Ανάφαίνω, δείκνυμι, σημειόδμαι, εικάζω, συμβάλλω, σκέπτὄμαι.

Τέκμαρ, Τέκμωρ, Τέκμηριον, ου, τδ, certum signum : a distinct proof, sign, mark. Ούτ ϵ χ είματος τ ϵ κμαρ P. V. 463. δ . 373. Hipp. 929. Syn. Σημά, σημείον, τέλος. Ερ. Ασφάλές, σάφες, εναργες, πιστον, μεγιστον.

Τέκμήριον. See above.

Τέκμησσά, ης, ή, Tecmessa: the wife of Ajax. Τέκμησσάν οίκτω τώδε Aj. 895. See Τέκμάρ. Εr. Δαϊα, δύσμορος, δουρίληπτος.

Τέκμωρ. See Τέκμαρ.

Τέκνϊδίον. See Τέκνον.

Τέκνδηδυδς, Τέκνδποιδς, οῦ, δ, ἡ, parens: a parent. Sept. Th. 923. Troad. 847. See below. Syn. see Παιδόγονος.

Τέκνοκτὄνὄς, ου, ὁ, ἡ, liberorum interfector: a destroyer of children. Καλ τέκνοκτόνον μύσος

Herc. F. 1146. Syn. see Παιδοκτόνός. Τεκνόλετειρά, as, ή, quæ liberos amisit: who has lost her young. Soph. El. 107. See

Τέκνον, dimin. Τέκνιδίον, ου, item Τέκος, ĕŏs, τò, proles, filius vel filia: offspring, son or daughter. Ἡ σκῦλον οιωνοῖσίν αιθέρος τέκνοις Eur. El. 897. ˆΩ τέκνὰ Κάδμου τοῦ πὰλαι νέὰ τρόφή Ε. R. 1. Ω γλυκυτάτον συ τέκνιδίον κἄκοῦ πἄτρός Lysist. 889. (Qui locus secundæ syllabæ quantitatem non determinat, nec scio alterum.) Androm. 1243. Syn. Γένεα, βρέφος, γονός, έκγονός, παις. Ετ. Αγλάον, ερικυδές, κάλλϊμου, νήπιου, περικαλλες, τηλέκλυτου, φιλου, γλυκέρον, φαίδιμον, έρατεινον, θυμηρές.

Τέκνοποινός, ου, δ, ή, pænam ob liberos exigens : child-avenging. Μνάμων μῆνις τέκνο-

ποινος Agam. 150.

Τέκνοποιός. See Τέκνογόνος.

Τέκνδω, liberos procreo: to beget children, generate. Ει γάρ τἔκνώσεις παίδα Phæn. 19. Syn. Γεννάω, φύω, φύτεύω, φιτεύω, τίκτω, παιδόποιἔὄμαι.

Těkös. See Tekvov.

Τεκταίνω, fabricor: to fabricate, construct.

Syn. Τέχνάζω, τεύχω, κάτα-Iph. T. 952. σκευά(ω.

Τεκτονίδης, ου, ό, Tectonides: the son of Tecton. Πολυνήου Τεκτονίδαο 3. 114.

Τεκτὄσὔνη, ης, ή, ars fabrilis: the art of a mechanic. Androm. 1006. See Γηθὄσὔνη.

Tέκτων, ὄνὄς, δ, faber, artifex: a mechanic, contriver. Τεκτόνων μοχθήμασι Ion 1129. Ερ. Κλύτος, δάήμων, σόφος.

Τἔλἄμὼν, ῶνὄς, ὁ, (1) lorum, fascia: a leathern thong, bandage; (2) Telamon: Telamon. Τŷ ρά δῦω τελαμωνέ Ξ. 404. P. 284. Syn. Ἰμας, δεσμός. Ερ. Χρύσεος, φάεινος, εύδμητος, αργυρέος, πλάτυς, (2) αντίθέος, κράτερος, Αιάκίδης, αμύμων, αγαυδς, αρηϊφίλός.

Τέλαμωνιάδης, ου, ό, e Telamone satus: the son of Telamon. Αλλ' ήτοι Τελαμωνιάδη Ν.

709.

Τελαμώνισς, α, σν, Telamonius: of Telamon. Τέλαμωνίου δ' Αίαντός Helen. 847.

Τέλέθω, orior: to spring up. Med. 1092. Syn.

Ειμί, ϋπάρχω, γίγνομαι.

Τέλειδς, et Τέλεσς, α, ον, et Τέλήεις, εσσά, έν, perfectus: complete. Sept. Th. 153. Ion 1418. Α. 315. Syn. Τέλεσφορός, παντέλης.

Τέλειδω, et Τέλείω. See Τέλέω.

Τἔλἔὄμηνὄς, ου, δ, $\mathring{\eta}$, qui numerum mensium implevit: that has its full number of months (a child). Trach. 826.

Τέλέσς. See Τέλεισς.

Τελεσσιδώτειρα, as, ή, donatrix finis: one who gives an end. Τέλεσσιδώτειρ' Heracl. 899. See below.

Τέλεσσίφρων, ὄνος, perficiens animi propositum: executing its intent. Ορθώνυμον τέλεσσἴφρων Agam. 681., corresponding to ὧδ' εις το παν έτητύμως.

Τέλεσφορία, as, ή, institutum: an institution. Steph. ed. Valp. citat Callim. H. in A. 78. in

Cer. 130.

Τέλεσφὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, ad finem perducens, et productus: bringing to an end, accomplished.

T. 32. SYN. TEXELÖS.

Τέλετη, ης, ή, finis; initiatio; cæremonia: an end; an initiation; a sacred rite. Bacch. Syn. Τέλος, δύσια. Ερ. Μονοήμερος, νύκτ ξρός, άρδητός.

Τέλευταίος, α, ον, ultimus: last. Ion 1148.

SYN. Έσχατός, υστάτός.

Τέλευτάω, finio: to end. Helen. 1665. Syn. Πληρόω, τέλεω, τέλειδω, λήγω.

Τέλευτή, η̂s, ή, finis: an end. Med. 1385. Syn. Τέλος, ἄπαλλάγή. Ερ. Πίκρὰ, γλυκέρά.

Τέλεω, Τέλείω, et Τέλειδω, perficio: to complete. Aj. 528. A. 5. Trach. 1273. Syn. Δἴατέλεω, τελευτάω, περαίνω, τόλυπεύω, άνυω, τελεσφὄρεω, ἄπεργάζομαι.

Τέλέωs, perfecte: completely. Trach. 1279.

Syn. Εντέλως, απαρτί.

Τέλήεις. See Τέλειός.

Téλθös, ĕŏs, τὸ, tributum, debitum, merces: tribute, debt, reward. Call. 6. 106. Syn. Xpěos. Τέλλω, orior: to arise. Soph. El. 699. Syn. Ανάτέλλω.

Τέλμα, ἄτος, τὸ, lacuna: a slough. Av. 1592. Syn. Σήραγξ, τενάγος, βάθρον, ιλύς, συστάς.

Τέλος, έσς, το, finis; tributum; munus: an end; a tribute: an office. Hec. 413. Syn. Těλευτή, περάς, δρός, τελέτή, δασμός. Ερ. Πίκρον, Αἄνἄτηφορον, δίρρυμον, τρίρρυμον, κακον, δυστέκμαρτόν, ωκυμόρον, ιέρον, αίσιμον, εύολθον.

Τέλσὄν, ου, τδ, finis: an end, extremity. N. 707. Syn. Τέλος, πέρας.

Τέλώνης, ου, δ, publicanus: a farmer of taxes and tolls. Eq. 248.

Τέμαχος, έσς, τδ, frustum abscissum: a slice. Κεστρᾶν τἔμἄχη μἔγἄλαν ἄγἄθᾶν Nub. 339.

Syn. Κερμάτιον, μορίον. Τέμενισς, α, σν, ad lucum pertinens: of a grove or sacred inclosure. Βωμούς ὄρίζει τεμενίαν τε

φυλλάδα Trach. 756. Τěμěνοs, ěos, το, agri portio a cæteris resecta; nemus sacrum: land set apart for an individual; a sacred grove or 'inclosure. Z. 194. Άλσος, ναός. Ερ. Κάλον, άγλάον, περικαλλές, ϊέρου, πεντηκοντόγυιον, Κυλλήνιον.

Τěμěση, ηs, ή, Temese: a city in Cyprus. α.

Τέμνω, et Τάμνω, f. τ μω, 2. a. εταμόν, seco: to cut. γ. 175. Λ. 88. Syn. Απότέμνω, κόπτω, σχίζω, τμήσσω.

 $T \in \mu \pi \in \check{\alpha}$, $\omega \nu$, $\tau \grave{\alpha}$, (1) Tempe: a beautiful valley in Thessaly, through which the river Peneus runs; (2) loca arboribus consita et pratis virentibus amœna: any delightful valley. Theocr. 1. 67. Ep. Αυδή εντά.

Τέναγός, ĕŏs, τὸ, locus palustris: a marshy Πάντη γὰρ τἔνἄγος πάντη Apoll. 4. 1237. Syn. Τέλμα, σήραγξ, ιλύς.

Τἔνἄγώδης, ἔὄς, δ, ἡ, cœnosus, palustris: muddy, marshy. Apoll. 4. 1264. See above.

Τέναγων, οντός, δ, Tenagon. Τέναγων τ' αριστεύς Βακτρίων ιθαγενής Pers. 311.

Tένδω, rodo: to gnaw. Hes. Op. 522. Syn.

Εσθίω, έδω, τρώγω, κάτεσθίω, λίχνεύω. Τένεδος, ου, ή, Tenedos: an island in the Ægean sea. γ. 159. Ερ. Ίμερτη, αγχιαλός.

Teνθεία, as, ή, gulositas: gluttony. Av. 1690. Syn. Αδηφάγια, λίχνεία.

Tένθης, ου, gulosus: gluttonous. Pax 1009. Syn. Αδηφαγός, λίχνός.

Τενθρηδών, ὄνὄς, δ, Tenthredon. B. 756.

Τἔνων, οντός, δ, tendo; cervix: a tendon; the neck. Med. 1163. Syn. Αυχήν. Ερ. Κράτἔρὄς, πἄχὔς, βἄθὔς.

Tĕŏs, poët. pro Zŏs, q. v.

Τἔράζω, et Τἔρἄτεύὄμαι, portenta narro: to tell of prodigies. Οὕτω δ' εἶπἕ τἔράζων Agam. 123. Τεράτευομενος ήρειδε κάτα των ίππεων Εq. 624. Syn. Ψεύδομαι, ράχίζω.

Τέραμνον, et Τέρεμνον, ου, το, tectum, domus: a roof, house. Hipp. 538. Orest. 1366. Syn. Υπέρφον, στέγη, σκήνωμά. Ερ. Νυμφιδίον.

Τέρας, ατός, αός, et Τέρατευμα, ατός, τὸ, signum, portentum: a sign, prodigy. Δίδε τέρἄς αιγίδχοιο Μ. 209. Ω δαιμόνίαι παύσασθε τῶν τέρἄτευμἄτων Lys. 763. Syn. Τέκμἄρ, σημά, πέλωρ, σημείου, βαθμά. Ετ. Ούρειου, άγριου, δάϊου, δεξίου, δύστηνου, πελώριου, αποφώλιου, άγριωπόν, σμερδάλ εύν, άπιστόν, μεγά.

Τέρασκόπός, ου, ό, haruspex: a soothsayer. Bacch. 244. Syn. Οιωνοσκόπος, μάντις.

Τεράτεία, as, ή, prodigiosa narratio: a marvellous story. Καὶ τἔρἄτείαν καὶ πἔριλεξιν Nub. 317. SYN. Ψεῦδός.

Τέρἄτευμά. See Τέράς. Τεράτεύομαι. See Τεράζω.

Τἔρἄτώδης, ἔὐς, ὁ, ἡ, portentosus: prodigious. Καὶ σεμνὸν καὶ τἔρἄτῶδες Nub. 363. Syn. Πελώρϊός, παραδοξός.

Τἔρἄτωπός, οῦ, ὁ, ἡ, portentosus adspectu: prodigious to behold. 'Ăφαρ τἔρᾶτωπον ιδέσθαι Hom. Hymn. 18. 36. Syn. Αγρίωπος, τέρα-

Τέρεμνον. See Τέραμνον.

Τἔρἔτρὄν, ου, τδ, terebrum: an auger, a wimble. Τόφρα δ' ενεικε τερετρα Καλυψώ ε. 246. Syn. Τρύπανον.

Τέρηδων, ὄνος, δ, teredo, vermis lignum terebrans: a timber-worm. Eq. 1308. Syn. Σήs,

σκώληξ,

Τέρην, εινά, έν, tener: tender. Χρόὰ χ' ὡς τἔ-ρεινά νύμφα Cycl. 513. Syn. 'Ăβρός, ἄπάλος,

τρυφέρος, χλωρός, μαλακός.

Τέρθρὄν, ου, Τέρμα, ατός, τό; Τέρμων, ὄνὄς, δ, terminus, meta: a limit, boundary, goal, end. Eur. fr. Eurysth. 3.2. Orest. 1336. Troad. 1061. Syn. Τέλος, καμπτήρ, όρος, εσχάτια, το έσχάτον.

Tέρμινθόs, ου, ή, terebinthus: the turpentine-

tree. Theoc. Ep. 1.6.

Τερμἴδεις, εσσά, εν, ad pedes usque demissus: reaching down to the feet. Καὶ τερμἴδεντά χίτωνα τ. 242. Syn. Πόδήρης, πόδην ξκής, μακρός,

μέγαs.

Τέρμἴος, Τερμονίος, α, ον, terminalis, ultimus: concluding, last, remotest. Ελθόντι χώραν τερμίαν ὅπου Θέων Œ. C. 89. P. V. 117. SYN. Έσχάτος, τέλευταίος.

Τερμόνϊός. See Τέρμϊός. Τέρμων. See Τέρθρον.

Τερπιάδηs, ov, δ, e Terpio natus: the son of Terpius. Tepmiadys de τ aoidos χ . 330.

Τέρπϊκεραυνός, ου, δ, fulmine gaudens: delighting in thunder. Δἴἴ τερπἴκἔραὖνω η. 164.

Τερπνός, η, όν, jucundus: delightful. Hipp. 108. Syn. Ευτερπής, ασπάσϊός, επίτερπής, ήδυς, γλύκϋς, χἄρἴεις.

 $T \in \rho \pi \nu \hat{\omega} s$, jucunde: with pleasure. Bacch. 802.

SYN. 'Ηδέως, ἄγἄνῶς.

Tέρπω, delecto: to delight. Androm. 207.

Syn. Ευφραίνω, επιτέρπω.

Τερπωλή, $\hat{\eta}$ s, Τέρψῖs, $\check{\epsilon}\omega$ s, $\check{\eta}$, delectatio : delight. σ. 37. Εις τέρψιν ηλθές ὧν ἔχρηζες ειστόειν Phæn. 202. Syn. Ἡδονη, ευφρόσὔνη, Αυμηδία, άγανδφρόσυνη, γηθόσυνη, χαρμόνη. Εν. Βράχεια, λυγρά, άλυπός, ψυχρά, ήδεια, θεσπέσια.

Τερσαίνω, Τέρσω, abstergo, sicco: to wipe off, dry. Π. 219. η. 124. Syn. Εηραίνω, αυαίνω.

Τερψίμεροτος, ου, δ, ή, homines delectans: delighting mortals. Hom. Apoll. 411.

Τέρψις. See Τερπωλή.

Τερψιχόρη, ης, ή, Terpsichore: one of the nine Muses. See on the word Εράτώ. Γείνατο Τερψίχόρη Apoll. 4. 896. Ερ. Χάριεσσά, ευειδής.

Τεσσάραβοιός, Τέτραβόειός, ου, δ, ή, quatuor boum pretio æstimatus: worth four oxen. Tîov δε ε τεσσάραβριον Ψ. 705. Call. 3. 53.

Τεσσἄρἄκοντἄ, quadraginta: forty. Τεσσἄρἄ-κοντἄ μἔλαιναι Β. 759.

Τεσσάρακοντά έτης, ου, quadraginta annos tus: forty years old. Τοις δ' αμά τεσσάραnatus: forty years old. κοντάξτης Hes. Op. 439.

Τεσσάρακοστός, η, ον, quadragesimus: fortieth. Της τετταρακοστης ην επορίο Ευριπίδης Eccles.

Τέσσαρες, poët. Τετορες, α, τα, quatuor: four. Παίδες γενομένοι τέσσαρες ρίζης μίας Ion 1576. Hes. Op. 696. SYN. Πἴσὕρἔs.

Τĕτἄνὄς, οῦ, ὁ, tetanus, distensio: distension. Χώ τετανός ωσπερ επί τροχού στρεβλούμενον Lysist. 846.

Τέταρτος, Τέτρατος, η, ον, quartus: fourth. Eumen. 18. Το δε τετράτον Ικέτο τέκμωρ Ν. 20.

Τετμω, invenio: to find. Ăμύμὄνα τέτμεν ăκοιτιν Z. 374. SΥΝ. Κάτἄλαμβάνω, εύρίσκω.

Τέτδρές. See Τέσσαρές. Τέτδρέω. See Τόρέω.

Τετράβάμων, ὄνός, quadrupes; quadrijugus: four-footed; drawn by four horses. "A λέχεων επέβας τετράβάμοσι Helen. 375. Syn. Τέτράπους, τέτρασκέλης, τέτράδρδς, τέθριππδβάμων.

Τέτραβόειδε. See Τεσσαραβοιδε.

Τέτραγὕός, ου, ό, ἡ, quatuor jugera habens (vid. Damm.): consisting of four acres. Τετράγύον δ' είη σ. 373.

Τέτραγωνός, ου, ό, ή, quatuor angulos habens: quadrangular. Γένηταί σοι τέτραγωνος Av. 1005.

Τέτρα ένης, έος, δ, ή, Τέτρα ένος, δν, qui quatuor annorum est: four years old. Τετράξνες δε πίθων Theoc. 7. 147. See also Callim. 1. p. 502.

Τέτράζυγός, ου, ό, ή, quadrijugus: drawn by four horses. Ο Ιτίνες τετραζύγων Helen. 1038.

Τέτραθέλυμνός, ου, δ, ή, quadruplex: fourfold. Σάκος θέτο τετράθελυμνον χ. 122.

Τέτραίνω, terebro: to bore, to perforate. Τέτρηνεν δ' ἄρἄ πάντἄ ε. 247. Syn. Δἴἄτὄρξω.

Τέτρακί, Τέτρακίς, quater: four times. Tpls μάκάρες Δάνάολ καλ τετράκις ε. 306. "Τετράκι Callim. Ep. 8. Anal. 1. p. 5." Schæf. in ed. Valpiana Stephani Thes.

Τέτρακνημός, ου, Τέτρακνήμων, ονός, quatuor habens radios: having four spokes. Pyth. 2. 73:

4. 382. See below.

Τἔτρἄκὕκλὄς, ου, δ , $\mathring{\eta}$, quatuor rotas habens: four-wheeled. Έλκον τἔτρἄκυκλὄν ἄπήνην Ω . 324. The second syllable in Τέτράκυκλος is long, ι. 242. Εσθλαὶ τετράκυκλοι ἄπ' ούδἔος οχλίσσειαν, if τεσσαρακυκλοί be not the true reading.

Τέτραμέτρος, ου, ό, ή, qui quatuor metrorum est: containing four measures. Ἡγεῖ πὅτἔρον τρἴμετρὄν ἡ τὄ τἔτρἄμἔτρον Nub. 642. Vid. inf.

Τέτραμοιρός, ου, δ, ή, quadruplum continens: containing a fourth part, fourth. Ο τέτραμοιρον νυκτός φρουράν Rhes. 5. Syn. Τέταρτός, τέτράτος, τέτρατρύφος.

Τέτραὄρία, as, ή, quadriga: a chariot and four.

Olymp. 2. 8. See below.
Τέτράδρδε, Τέτρωρδε, ου, δ, ή, quadrijugus; quadrupes: drawn by four; four-footed. Τετράδρον φάσμα ταύρου Trach. 508. answering to νίκας ἄεὶ καὶ τὰ μέν Βεῶν (monosyll.) Hipp. 1224. Syn. Τέτράζυγος, τέτραβάμων, τέθριππος, τέτραπους, τέθριπποβάμων.

Τέτρἄπἄλαι, jamdudum: very long ago. Ξείν 'Ăλϊκαρνησσεῦ τετράπάλαι σπόδίη Call. Ep. 2.

4. Syn. Πρόπάλαι, πάλαι, χρόνφ.

Τέτραπηχύς, έδς, qui quatuor cubitorum est: four cubits high. Ει γενναίους καὶ τἔτρἄπήχεις Ran. 1016.

Τέτραπλη, quadrupliciter: fourfold. Τριπλη τετραπλη τ' ἄπὔτίσὄμἔν Α. 128.

Τέτρἄπόδηδόν, more quadrupedum: like a quadruped. Επί γης πάλαίειν τέτραπόδηδον έστάναι Ραχ 896.

Τέτραπολός, ου, δ, ή, quater aratro versus: four times ploughed. Καὶ τετράπολοισῖν ομοίως Theoc. 25. 26.

Τέτράπους, πόδός, quadrupes; four-footed. Hec. 1041. See above. Syn. Τέτρασκέλής, τετράβάμων, τέτράδρδς.

Τέτραπτέρυλλίς, ίδός, ή, locusta: a grasshopper. Τῶν ορτἄλἴχων ἡ τῶν τἔτραπτἔρυλλἴδων Acharn. 871. Syn. Akpis, Téttig.

Τέτράπτιλός, ου, ὁ, ἡ, quatuor pinnas habens:

TETP four-winged. Βούλει μἄχέσθαι Γηρὔὄνη τἔτράπτίλος Acharn. 1081.

Τέτράπτὄλἴs, έωs, ὁ, ἡ, quatuor urbes habens: containing four cities. Ω γέρον τετράπτόλιν

Τέτραρχία, as, ή, tetrarchia: a tetrarchy. Εν-

νέπω τέτραρχία Alcest. 1173.

Τέτρας, αδός, ή, quaternio: the number four, a party of four, a period of four days. Οίμοι πλάκοῦντος τοῦ 'ν τἔτράδι πἔπεμμένου Plut.

Τέτρασκελής, εσς, ό, ή, quadrupes: fourlegged. Τυφωνάς ή Γίγαντάς ή τέτρασκέλεις Herc. F. 1263. Syn. see Τέτραπους.

Τέτραστάτηρος, ου, ό, ή, quatuor stateras æquans: of four staters or half-crowns. Τέτραστάτήρου καὐτον Eccles. 413.

Τέτρατός. See Τέταρτός.

Τετράτρυφός, ου, δ, ή, in quatuor partes fractus: broken into four parts. 'Αρτον δειπνήσας τετράτρὔφὄν Hes. Op. 440. Syn. see Τέτρἄ-

Τέτραφαληρός, Τέτραφαλός, ου, δ, ή, quatuor conos habens: having four cones or plumes. Κύνξην θέτο τετράφάληρον Λ. 41. Χ. 315.

Τέτραχθά, quadrifariam: in four ways. Τριχθά

τε και τέτραχθα ι. 71.

Τέτρεμαίνω. See Τρέμω. Τέτρωρός. See Τέτράδρος.

Τέττα, "possit esse vocativus ab ὁ τέττης, ου, et est, ut τάτα, άττα, άππα, πάππα, titulus juniorum ad seniores," Damm.: respected sir. Τέττα σίωπη ήσο Δ. 412.

Τέτταρες, i. q. Τέσσαρες, q. v. Vesp. 440.

Τεττιγόφορος, ου, ό, ή, cicadifer: wearing the cigal. "ὅδ' ἔκεῖνος ὅρᾶν τεττιγόφορος Εq. 1328.

Τέττιξ, ιγός, δ, cicada: the cigal, or balmcricket. Οἱ μὲν γἄρ οῦν τέττιγες ενά μῆν' ἡ δύο Αν. 39. Syn. Τετραπτερυλλίς. Ερ. Λάλος, ηχέτης, κυανόπτερος, σόφος, γηγενής, φίλυμνός, ἄπἄθης, ἄναιμόσαρκός, αιθάλίων, λίγυρός, οξύμέλης, λειρίδεις.

Τέτὔκω. See Τεύχω.

Τευθίς, ἴδός, ή, loligo: a sleeve-fish. Το μέν τάγηνον τευθίδων (iamb. dim.) Eq. 926.

Τευθρανίδης, ου, ό, Teuthranides: the son of Teuthras. Τευθράνιδην ός έναι Z. 13.

Τεύθρας, αντός, δ, Teuthras. Αντίθεον Τεύθραντά Ε. 705.

Τευκρίς, ίδος, ή, Trojana: Trojan. Θουρίος όρνις Τευκρίδ' επ' αίαν Agam. 111. Syn. see Τρωϊκός.

Τεῦκρος, ου, ό, Teucer. Helen. 87. Ερ. 'Αναξ, Τελαμώνιος, αντιθέος, δαίφρων, ευμμελίης, εκη-

€ύλὄς, ἄριστὄς Αχαιῶν, ἄμὑμων.

Τευμησός, οῦ, ὁ, Teumesus: a mountain and village in Bœotia. Phœn. 1116. Ερ. Λέχξ-

 \mathbf{T} εῦτλον, dimin. \mathbf{T} ευτλἴον, ου, τ δ , beta: beet. Batrach. 161. Επυλλίοις καλ περίπατοις καλ τευτλίοισι λευκοιs (hipponact. vers.) Ran. 941.

Τευχεσφόρος, Τευχόφόρος, Τευχηστής, οῦ, et Τευχηστήρ, ῆρός, ὁ, armiger: an armour-bearer, warrior. Choëph. 617. Rhes. 3. Call. 1. 77. Pers. 900. Syn. see 'ὅπλίτης.

Τευχηστής, et -ήρ. See above.

Τεῦχὄς, ĕŏs, τὸ, vas; instrumentum bellicum: a vessel; instrument of armour. Hec. 607. Syn. Σκεῦσς, αγγεῖον, κυτός, ὅπλον. Ερ. Ποντίον, πάγχρυσον, λευκον, αίματηρον, πληρές, χρυσήλατον, αρήϊον, κενον, δήϊον, κλυτον, αιολον,

μάρμαιρον, περικαλλες, πολεμήτον, χρύσεον, παμφάνδων, σιγάλδεν.

Τευχόφόρος. See Τευχεσφόρος.

Τεύχω, Τέτὔκω, fabricor, paro: to make, prepare. Ε. 61. Δείπνον ενί μεγάροις τετυκείν αλίς ο. 77. Syn. Τεκταίνω, τεχνάζομαι, ευτρεπίζω, πάρασκευάζω, ποίξω, ὅπλίζω.

Τέφρα, as, ή, cinis: ashes. Cycl. 634. Syn. Αιθάλη, σπόδός. Ερ. Μέλαινά, λεπτή, οικτρό-

τάτη, βάθεῖά, αμπέλὄεσσά.

Τέχνάζω, Τέχναω, et Τέχνασμαι, arte paro, vel ago: to contrive ingeniously. Τοῦ γὰρ τἔχνάζειν ἡμἔτἔρὄς ὅ πυρἄμοῦς Thesm. 94. η. 110. Heracl. 1003. Syn. Μηχανάδμαι, τεύχω, τεκταίνω, κάτασκευάζω, ἄπἄτάω.

Τέχνασμά, Τέχνημά, άτδς, τδ, artificium, opus: an artifice, work. Orest. 1577. Iph. T. 1356. See below. Syn. Δόλδς, μηχάνη, μηχάνημά, σὄφισμά, έργὄν, πάλαισμά, πάλάμημά.

Τέχναω. See Τέχνάζω.

 $T \in \chi \nu \eta$, ηs , $\dot{\eta}$, ars; dolus: art; artifice. $\Delta \epsilon \iota$ ναί γάρ αι γυναικές ευρίσκειν τέχνας Iph. T. 1032. Syn. Τεχνημά, τέχνασμά, ἔπιστήμη, δόλός, πάνουργία. Ερ. Μαντίκη, έμπυρός, δόλία, ξενοκτόνδς, γυναικεία, σκληρά, απηνής, αψευδής, ἔρἄτὴ, δυστέκμαρτὸς, πἴνῦτὴ, φαρμἄκὄεσσά, πὕκϊνή, πολυμητίς.

Τέχνήεις, εσσά, έν, arte excultus vel excolens: artfully made; skilful. Τεχνήεις "Ηφαιστός εμήσάτο Apoll. 3. 229. See Τέχνη. Syn. Δαί-

δάλδς.

Τέχνηέντως, artificiose: with skill. Εΰξοα τεχνηέντως Apoll. 1. 561. See Τέχνη. Syn. Εῦ, κἄλῶς, ἔπιστἄμἔνως.

Τέχνημά. See Τέχνασμά.

Tέωs, Τείωs, interea; donec; tamdiu: in the mean time; until; so long as. Heracl. 725. δ. 91. Syn. Έως, ἔπἴ τὄσουτὄν, πἄλαι.

 $T\hat{\eta}$, imper. ab inus. $T\check{\alpha}w$, accipe: take. τόδε φάρμακον κ. 287. Εχρ. Λάβε, δέξαι.

Τήγανον, sartago: a frying-pan. Από τηγάνου τ' ἔφασκἔν αφύας φάγεῖν Pherecr. ap. Athen. 228. Syn. Τάγηνον, ήγανον.

 $T'\eta\theta\eta$, aut $T\eta\theta\dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, nutrix; avia: a nurse; a grandmother. Lysist. 549. Syn. Τἴθήνη, μάμμη, μητρόμήτωρ.

Τηθος, ε̈σς, τὸ, ostreorum genus: a kind of oyster. Τήθεὰ διφῶν Π. 747. Syn. Όστρεὄν, κόγχη.

 $T\eta\theta \bar{\nu}s$, $\bar{\nu}\delta s$, $\bar{\eta}$, Tethys: the greatest of the marine deities. Hes. Theog. 337. Syn. Θάλασσά. Ερ. Αρχαιά, ἴέρὰ, πολυτέκνος, μήτηρ, λευκώλένδς, βωτιάνειρά.

Τήϊόs, α, ὄν, Teius: of Teos, a maritime town of Ionia. 'Ĭθυκος εκείνος κανακρεων ο Τήτος Thesm. 161.

Τηκ εδών, ὄνος, ή, tabes: a consumption. Apoll. 4. 902. Ερ. Στὕγἔρά.

Τηκτός, η, όν, liquefactus: melted. Androm.

Τήκω, Τήκομαι, liquefacio; tabesco: to make to melt away; to pine. Μήδε τι θυμόν τῆκε πόσιν γόδωσα τ. 264. Τήκετό δάκρυ δ' εδευεν 522. Syn. Εκτήκω, ἄποτήκω, μἄραίνομαι, ăπŏμἄραίνŏμαι, φθίνŏμαι.

Τηλαυγής, εσς, δ, ή, longe splendorem spargens; conspicuus: shining from afar; conspicuous. Av. 1092. SYN. Τηλέφανής, λαμπρός, έκδηλός, περϊφανής.

Τηλέ, Τηλόθεν, Τηλόθί, Τηλόσε, et superl. τηλότατω, procul: far off. K. 153. B. 849. Π. 233. Δ. 455. η. 322. Syn. Έκας, μακροθέν, πόρδω, ἄπὄτηλε, μᾶκρὰν, μᾶκρὅτἄτω.

Τηλ εδάπος, η, ον, longinquus, peregrinus : distant. Τηλ εδάπ φ προς δ' αυτοί ονησομεθ' ξ. 415. Syn. Τήλουρός, ξενός, εκδημός, αλλόδαπός.

Τηλέθαω, floreo: to flourish, to bloom. φύκει τηλέθὄωντα η. 114, Syn. see Θάλλω.

Τηλέκλειτός, Τηλέκλυτός, οῦ, ὁ, ἡ, procul celeber fama: far-famed. Τηλεκλειτόν τ' Εφίάλτην λ. 307. Τηλέκλυτα τέκνα Ποδάργης Τ. 400. Syn. see Αγάκλυτος.

Τηλέκλης, ηδς, δ, Telecles. Ενήρατο Τηλε-κληα Apoll. 1. 1040.

Τηλέκλητός, ου, δ, ή, e longinquo arcessitus: invited from afar. Τηλέκλητοί τ' ἔπϊκουροι Μ. 108.

Τηλέκλυτός. See Τηλέκλειτός.

Τηλεμάχος, ου, δ, Telemachus: the son of Ulysses. Τηλέμαχος ου γαρ επέγαμει πόσει πόσιν Orest. 582. Ερ. "Ηρως, ύψαγόρας, δαίφρων, βεὔειδης, βεὄείκελος, πολυμυθος, μεγαλήτωρ, μεγάθυμϋς, πέπνυμενός, μενός άσχετός, φιλός υίδς Ŏδυσσηός.

Τήλξμός, ου, δ, Telemus. Theoc. 6. 23.

Τηλέπλαγκτός, ου, ό, ή, longe errans: farwandering. P. V. 595.

Τηλέπομπός, ου, ό, ή, a longinquo missus: sent

from afar. Agam. 291.

Τηλέπορος, ου, δ, ή, longe penetrans: far-

penetrating, deep. Nub. 964.

Τηλέπὔλος, ου, ό, ή, portas longe a se invicem collocatas habens: having gates far apart from each other. Ηδ' ώς τηλέπύλον Λαιστρυγόνίην ἄφἴκανεν ψ. 318. Τηλέπὔλος is considered by Wolf as a proper name. See Damm. in v. and Schol. Hom. K. 82.

Τηλεσκόπός, ου, δ, ή, longe prospiciens: far-

surveying. Nub. 289.

Τηλεφανής, εσς, δ, ή, procul conspicuus: conspicuous from afar. Τηλεφάνεῖε σκόπτὰε ἄφο-ρώμεθα Nub. 281. Syn. see Τηλαυγήε. Τηλεφίδηε, ου, δ, Telephides: the son of Te-

lephus. Τηλέφίδην κάτενήρατο χαλκώ λ. 518.

Τηλεφίλου, ου, το, papaveris folium: a poppyleaf. Ουδέ το τηλέφιλον Theoc. 3. 29.

Τήλεφος, ου, δ, Telephus. Ran. 864. Τηλία, as, ή, cribri circumferentia; tabula;

arca (vid. Brunck. ad loc.): the hoop of a cask or sieve; a board; a meal-tub. Ατάρ ουκ ἔσερ-ρήσεις γε ποῦ 'σθ' ἡ τηλία Vesp. 147. Syn. Σάνις, κόσκινός.

Τηλϊκός, η, ὄν, et Τηλϊκοῦτός, αύτη, οῦτό, tantus statura aut ætate: so great in age or size, such. Ήδη μέν γάρ τοι παις τηλικός σ. 174. Eccles. 1031. Syn. Τόσός, τόσοῦτός.

 $T\eta\lambda\delta\theta\check{\epsilon}\nu$, $-\theta\check{\iota}$. See $T\hat{\eta}\lambda\check{\epsilon}$.

Τήλορος, et Τήλουρος, ου, δ, ή, longinquus: distant. Εν τοισδ' εκείνου τήλορος ναίω δόμοις Eur. El. 251. Orest. 1319. Syn. Τηλέδαπός, τηλέπδρός.

Τηλὄσέ, -τάτω. See Τηλέ. Τήλουρός. See Τήλορός.

Τηλυγέτος, η, ον, et ου, δ, ή, natus cum pater jam senex vel absens est; dilectissimus; unicus: born when the father is advanced in age or in a distant land; dearly loved; the only. Παΐδα τέ

τηλυγέτην. Syn. Αγάπητός, οψίγονός, μοῦνός. Τηλωπός, οῦ, ὁ, ἡ, longe e conspectu: far out of sight. Aj. 564. Syn. Έκδημός, εκτόπίος, of sight. Aj. 564.

Τημέλέω, curo: to mind, observe. Iph. T.

312. Syn. Επιμέλεσμαι, μελετάω, φροντίζω, σπουδάζω, μερίμναω.

Τήμερον. See Σήμερον.

Τημός, Τημόσδε, et Τημοῦτός, tune: then. Apoll. 4, 252. Theoc. 10. 49. Call. 3. 175. Syn. Τότε, τηνϊκά, τηνϊκάδε, τηνϊκαθτά, τόκά,

Τηνεί, Τηνὄθέν, Τηνὄθί, Τηνῶθέ, ibi: there. Τηνεί γὰρ φοιτῆ Theoc. 2. 98. Acharn. 754.

Theoc. 8. 44. 3. 10.

Τήνελλά, ης, ή; Τήνελλός, ου, δ, lyræ harmonia victoriam clamans: a triumphal song. Τήνελλα δητ' είπερ καλεις (iamb. dim.) Acharn. 1228. Eq. 276.
Τηνἴκὰ, Τηνἴκὰδἔ, et Τηνἴκαθτὰ tum; ideo:

then, therefore. Τανϊκά κεκμακώς αμπαύεταϊ Theoc. 1. 17. Pax 1142. Av. 1487. Syn. see

Τήνἴος, α, ον, Tenius: of Tenos, one of the Cyclades. Σκόρδδων κέφαλας τρείς Τηνίων έπειτ' ĕφλα Plut. 718,

Τηνὄθέν, and -θί. See Τηνεί.

Tηνόs, Dor. pro Εκείνόs, q. v. Item P. N., Tenos: an island. (See Τήνἴος.) Pers. 887.

Τηνῶθε. See Τηνεί.

Τήρειά, as, ή, Teria: a city in the Troad. Καὶ Τηρείης ὄρός αιπύ Β. 829.

Tήρειδς, α, δν, e Tereo: of or belonging to Tereus. Æsch. Sup. 62.

Tηρεύs, έωs, δ, Tereus. Av. 101.

Τηρέω, observo: to watch. Thesm. 416. Syn. Δϊάτηρξω, φυλάσσω, θξράπεύω, τημελξω, σκόπξω, σκέπτομαι, φρουρέω, σκοπιάζω.

Tήρησϊς, εως, ή, observantia: the watching. Eur. fr. Antig. 6. 2. Syn. Φυλάκη, δεράπεία.

Τηρός, ὄν, custodiens: guarding. Æsch. Sup. 256. Syn. Φύλαξ.

Τητάω, privo: to deprive. Hec. 324. Syn. Αφαιρέω, στέρεω, στέρίσκω.

 $T\hat{\eta}\tau\tilde{\epsilon}s$, hoc anno: this year. Acharn. 15.

Τηὔγἔτὄς. See Ταὔγἔτὄς.

Τηϋσϊός, α, όν, irritus: vain. Τηϋσίοι δε πόδες φ ἔρον Apoll. 3. 651. Syn. see Μάταιος. Τί, i. e. τι et τί. See Tis, i. e. Tis et Tis.

Τιάρα, ας, ή, tiara: a turban. Εγνώρισεν τίάpais Anacr. 55. 4.

Τἴβἄρηνἴς, ἴδος, ή, Tibarenis: of the Tibareni. Πἄρεξ Τἴβἄρηνἴδἄ γαῖαν Apoll. 2. 1012.

Τἴβἄρηνοί, ῶν, οἱ, Tibareni: a nation in Seythia. Πόλυρβηνες Τίβαρηνοί Apoll. 2. 377.

Τίξω, ήσω, crucio, ango: to torment, fret. Τίφθ' ουτω τετίησθον Θ. 447. Syn. Τρυχοω, ἄνίἄω, τἄλαιπωρξω.

Τίη, cur? why? `Ω Μενέλαε τίη δε συ Z. 55. Syn. Τί, διάτι, τίπτε.

Τἴθαιδώσσω, mellifico: to make honey. Έπειτά τϊθαιβώσσουσι μέλισσαι ν. 106.

Τἴθἄσ ϵ ντ η s, $ο\hat{v}$, δ , delinitor: a soother, a tamer. "Ĭνἄ γιγνώσκης τὸν τἴθἄσευτήν Vesp. 704.

Τίθασσός, ἡ, ὄν, mansuetus: tame. Eumen. 357. See above. Syn. "Ημέρδς, πρậδς. Τίθημἴ, et inus. Τίθξω, f. θήσω, pono, facio: to place, cause. Μέτ' αμφότεροιστ τίθησι Δ. 83. Μητρί φίλη εν χερσί τίθει Α. 585. Syn. Ανά-

τἴθημἴ, κἄθίστημἴ, τάσσω, πρὄβάλλω, ποίξω. Τἴθηνἔὄμαι, nutrio, servo: to nourish, to pre-

serve. Œ. C. 1049. See below. Syn. Τρέφω, ανάτρεφω, σώζω, θεραπεύω.

 $Ti\theta\eta\nu\delta s$, $o\hat{v}$, et (2) $Ti\theta\eta\nu\eta$, ηs , $\dot{\eta}$, (1) qui nu-

trit: one who nourishes or tends; (2) nutrix: a nurse. Πόνων τίθηνούς ἄποδίδουσά σοι τρόφάς Iph. A. 1230. Hec. 281. Syn. Θρέπτειρά, Ερ. Εύζωνός, ευπλοκάμος, θρέπτρία, τρόφος.

βάθυκολπός, γεραίά.

Τίθράστος, α, ον, Tithrasius: of Tithrasus, a place in Libya. Διασπάσονται Γοργόνες Τίθράσιαι Ran. 480. Qui tamen locus primæ quantitatem non determinat.

Τιθύμαλλόν, ου, τὸ, herba lactaria: spurge. Τίθυμαλλον εμβαλόντα του Λακωνικου Eccles.

Τιθωνός, οῦ, ὁ, Tithonus. Λασμέδων δ' ἄρἄ Τιθωνόν τεκέτο Πριαμόν τε Υ. 237. Ερ. Αγαυός, χάριεις, ρόδδεις.

Τίκτω, f. τέξω, 2. a. ĕτ ĕκον, pario, gigno: to produce, beget, bear. Phœn. 54 Syn. Τέκνοω,

γεννάω.

Τίλλω, f. ἴλω, vello: to pluck or tear. Av. 365. Syn. Απότίλλω, εκτίλλω, απόκνίζω, ξαίνω, ψάλλω.

Τιλμός, οῦ, ὁ, vulsio: a tearing. Æsch. Sup.

Τιμάγητός, ου, ό, Timagetus. Τὰν Τιμαγήτοιδ

πάλαίστραν Theoc. 2. 8. Τιμάγδρας, ου, δ, Timagoras. Τιμάγδρα πολλών

οργήν Theogn. 1055.

Τιμαλφέω, honoro, celebro: to honour, extol. Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον Eum. 629. SYN. see TIMAW.

Τιμάδρος, Ion. Τιμήδρος. See Τιμωρός.

Τιμάσχος, ου, δ, ή, honorem habens: possessing honour. Θέων τιμάσχος εστι Hom. Hymn. 4. 31. Syn. see Τιμήεις.

Τίμαρχός, ου, δ, Timarchus. `Η δίζη Τίμαρχόν

ev Aidos Call. Ep. 11. 1.

Τιμάω, æstimo, honoro: to value, honour. Τόνδε τιμήσεις νέκυν Phoen. 1684. Syn. Τίω, τιμαλφέω, σέβάζομαι, πρεσβεύω, αιδέομαι, γέραίρω, κυδαίνω, διά τιμης έχω, θέράπεύω.

Τιμάωρ. See Τιμωρός.

Τιμή, η̂s, ή, honos, pretium: honour, value, price, prerogative. Φοιβ' ἄδἴκεῖς αῦ τιμὰς ἔνἔρων Alcest. 30. Syn. Γἔρᾶς, κλἔος, σἔβᾶς, κῦδος, αξίωμα, αξίωσις, τίμημα, δόξα, ευδοξία. Ερ. Μέγάλη, βάσιληϊς, πρεσθηϊς, άξια, μαντείδς, πόλυθύτος, δημηγόρος, ξένοκτονός, πάτρφος, άθανάτος, γεράσμιος, ύψήνωρ, βούθυτος, δάφνηφορός.

Τιμήεις, εσσά, έν, Τίμισς, α, όν, pretiosus, honoratus: precious, honoured. Τιμήεις τε γάμος και αοίδιμος Apoll. 4. 1143. Εν θέοις τε τίμιον Troad. 49. Syn. Έντιμος, τιμάδχος, αξιότιμος, γεράρος, σεβάσμιος, ερίτιμος, ένδοξος, περίβλε-

TTOS.

Τίμημα, ατός, τὸ, æstimatio, mulcta: a valuation, a rate, a penalty. Vesp. 897. See Τιμή. Syn. Ζημία, αντάλλαγμά, αξία.

Τιμήδρός. See Τιμωρός.

Τιμητέσs, α, σν, in honore habendus: must be honoured. Orest. 478. See Τιμάω.

Τιμητϊκός, ἡ, ὄν, censorius: pertaining to a censor. "Όπως τἄχιστ' ἡ πῖνἄκῖον τιμητϊκόν Vesp. 167. See Τιμάω.

Τίμισς. See Τιμήεις.

Τιμόδημός, ου, δ, Timodemus. Call. Ep. 40.3.

See Tiun.

Τιμόδημίδης, ου, δ, a populo honoratus: honoured by the people. Nem. 2. 27. See Τιμή and Λαμπέτϊδης. Syn. Ύψἴπολίς. Τιμόθέδς, ου, ό, Timotheus. Ὁ Τιμόθέου δέ

πύργος Plut. 180.

Τιμόκλειά, as, ή, Timoclia. Τιμόκλει' έπεστάτει Thesm. 373.

Τιμόκρεων, οντός, δ, Timocreon. Κείμαι Τιμόκρέων 'Ρόδιος Simon. 58. 2.

Τιμοκρίτος, ου, δ, Timocritus. Κάρτ ερός εν

πόλξμοις Τιμόκριτός Anacr. 164. Τιμόνδη, ης, ή, Timonoë. εσσι Call. Ep. 16. 1. Τιμόνδη δέ τίς

Τίμος, ου, ό, pretium: price. Choëph. 903. See Τιμάω. Syn. Τιμή, αντάλλαγμά, τίμημά. Τίμων, ωνός, ό, Timon. Τίμων μισάνθρωπός εσοικεώ Call. Ep. 3. 1. Ep. Σκληρός, απηνής,

Τιμώναξ, ακτός, δ, Timonax. Εύχεο Τιμώ-

νακτί θέων κήρυκα Anacr. 197.

Τιμωρέω, (1) cum dat. defendo, ulciscor: to defend, avenge; (2) cum acc. punio: to punish. Ευνηκά Πάλαμήδους σε τιμωρεί φόνος Orest. 427. Syn. Εκδίκεω, ζημίοω, μετέρχομαι, κολάζω, βόηθέω, ἄμύνω, ἔπἴκουρἔω, αρκἔω, ἄρήγω.

Τιμωρία, as, ή, vindicta, pœna: vengeance, punishment. Αίματος τιμωρίαι Orest. 394. See

above. Syn. Ποινή, δίκη, τίσίς.

Τιμωρός, Τιμάδρός, Ιοη. Τιμήδρός, ου, δ, ή, et Τιμάωρ, ὄρὄς, δ, ultor, defensor: an avenger, defender. Τωνδέ τιμωρούς έμούς Herc. F. 167. Καὶ τἄφων τιμάὄρον Eur. fr. Dan. 7. 4. Apoll. 4. 1309. Æsch. Sup. 43. SYN. Τἴτης, ποινητήρ, <u>αμύντωρ</u>.

Τἴνάκτωρ, ὄρὄς, δ, quassator: one who shakes.

Trach. 502. See below.

Τἴνάσσω, quatio, vibro: to shake, brandish. Πιστός τινάσσων χειρί πύρπνδον βέλος Ρ. V. 953. Syn. Απότινάσσω, σείω, δόνξω, πάλλω, κράδαίνω, κιν εω, ἄνἄπάλλω, σἄλάσσω.

Τίνυμί, Τίνω, Ion. imp. τίνεσκον, f. τίσω, luo, pendo, expio, remunero: to pay, expiate, recompense. Λώθην τινυμένος θυμαλγέα ω. 325. Καὶ τίνει ταύτην δίκην Orest. 7. Apoll. 2. 477. Ψυχὴν ἄφήσω Μἔνἔλἔων δἔ τίσδμαι Orest. 1169. Τωνδέ τισάντων δίκην Eur. Sup. 743. The first syllable of τίνυμι is long in Homer, Hesiod, and Apollonius Rhodius, but short in the Tragedians, except in Œd. Col. 220.

 $Ti\pi\tau\tilde{\epsilon}$, pro $\tau\tilde{\iota}$ ($\tau\tilde{\iota}$) $\pi\tilde{o}\tau\tilde{\epsilon}$, quid tandem? why

ever? Z. 254.

Τιρύνθἴός, α, ὄν, Tirynthius: Tirynthian. Alcest. 854. See below.

Τίρυνθός, ου, Τίρυνς, υνθός, ή, Tiryns: a city in Argolis. Λίπων Τίρυνθον ἔϋκτζμένον πτολίεθρον Hes. Scut. 81. B. 559. Ερ. Τειχίοεσιτά.

Tipuvs. See above.

Tis $(\tau \iota s)$, $\tau \iota$ $(\tau \iota)$, gen. $\tau \iota \nu \delta s$ $(\tau \iota \nu o s)$, aliquis, quidam: some one, a certain one. Phœn. 273. Μή τι σην δάκω φρένα Phœn. 394. Έχει τιν όγκον τἄργός Phœn. 729.

Τἴς (τίς), τἴ (τί), τἴνος (τίνος), quis? who? Κρεον τἴ σιγᾳς γῆρον Phæn. 974. Ἡ τἴνα μου-

σὄπόλον στόναχαν επί Phœn. 1514. Τιστάδης, ου, δ, Tisiades. ^Ω Σμικύθίων καλ Τισἴάδη Vesp. 401.

Τἴσἴς, ϵως, ἡ, vindieta: vengeance. Καὶ γὰρ τίσις τῶνδ' εστί Helen. 1012. Syn. Τιμωρία, ποινή.

Τἴταίνω, tendo, extendo: to stretch, to spread. Θρόνων ετίταινε τράπεζας κ. 354. Syn. Τείνω,

Τιτάν, ανός, Ion. ηνός, δ, Titan; pl. Titanes: (1) the Sun; (2) plur. the Giants, sons of Cœlus and Terra, who conspired against Jupiter. Αφέλως δ' έλαμψε Τιτάν Anacr. 37. 7. Σ. 279. See below. Syn. (1) See "Haios. Ep. (2)

'Αριστοι εξόχα πάντων, αγαυοί, δεινοί, κρατέροί, βίην υπεροπλου έχοντες, γηγενέες, άγριοι, υπερφιαλοι, πάλαιγενεές.

Τιτανίς, ίδος, ή, Titania: Titanian, gigantic.

Μἔροπος Τιτανίδα κούραν Helen. 381.

Τιτανοκτὄνός, ου, ό, ή, Titanas interficiens: Titan-destroying. Κινείσθω μέγα Τιτανοκτόνον Batrach. 274.

Τἴτἄνὄς, ου, δ, ή, (1) calx, gypsum: clay, gypsum; (2) P. N., Titanus: a town and mountainous country in Thessaly. Παν μέν γάρ κύκλω τἴτανω λευκώ τ' ἔλεφαντι Hes. Scut. 141. Οί τ' εχόν Αστερίον Τιτάνοιό τε λευκά κάρηνα Β. 735. Sxn. Λευκή γη.

Τἴτἄρήσἴὄs, ου, ὁ, Titaresius: a river in Thessaly. Οί τ' αμφ' ίμερτον Τιταρήσιον Β. 751.

Τίτης, ου, ό, vindex: avenging. Choëph. 65. Τι est brevis, ut in παλίντιτος. Syn. see Τι-

 $T l \tau \theta \eta$, ηs , $\dot{\eta}$, nutrix: a nurse. Thesm. 609.

Syn., Μάμμη, τρόφος.

432

Τιτθός, οῦ, ὁ, dimin. Τιτθἴόν, ου, τὸ, mamma: a teat, breast. Thesm. 647. Οιμαι τι δηθ' όταν ξύνων των τιτθίων Pax 828. Syn. Μαζός, μαστιδιόν.

Τἴτἴας, ου, ὁ, Titias. νῦτο Apoll. 2. 785. Αθλεύων Τιτιην ἄπἔκαί-

Τίτρώσκω, Τρώω, f. τρώσω, vulnero: to wound. Agam. 841. Τι redupl. est brevis, ut in τἴταίνω.

Φ. 293. Syn. Τραυματίζω, ουτάζω, αμύσσω. Τἴτὔοκτὄνὄς, ου, δ, ἡ, Tityum interficiens: slaying Tityus. Παρθένιη Τιτύοκτονέ Call. 3.

Τἴττος, οῦ, ὁ, Tityus: one of the Giants. "Ηγόν εποψόμενον Τίτυδν Γαιήζον υίον η. 324. Phr. see λ. 575.

Τίτυρος, ου, δ, Tityrus. 'Ο δε Τίτυρος εγγυθέν

ασεί Theoc. 7.72.

Τἴτύσκὄμαι, dirigo ad scopum: to aim at. Ουδ' ἄφἄμαρτε τἴτυσκόμενος κεφάληριν Λ. 350. Syn. Στοχάζω, εμβάλλω, ευτρέπίζω.

Τίφη, ης, ή, blatta: a bakehouse beetle. Σἔλαγοιντ' αν υπό τίφης τε και βρυαλλίδος Acharn. 925. et 920. Sed nec hic nec ille locus quantitatem primæ determinat. Syn. Σίλφἴον.

 $Ti\phi\theta$, pro $Ti\pi\tau\tilde{\epsilon}$, q. v. Δ . 243.

Τῖφὔς, ἔὄς, τὸ, palus: a marsh. Ἐρϋμάνθἴὄν άμμἔγἄ τῖφος Apoll. 1.127. Syn. Ἔλὄς, λίμνη,

Tîφŭs, ŭŏs, δ, Tiphys: one of the Argonauts. Τίφυς δ' Αγνίαδης Apoll. 1. 105. Ερ. Αμύμων,

κύβερνήτης.

Tίω, ίσω, honoro, vereor: to honour, fear. Πίσυνος Διι ουδέ δε τίει Ι. 238. Ούτι τίει σοί δ' έστι ν. 144. Μείζον τιουσά της εμης έχθρας πολύ Heracl. 1013. In the pres. and imp. the iota is in the arsis always long, and in the thesis generally short, especially in the Tragedians, but always long in fut. aor. and perf. pass. Syn. see

Τλήθυμός, ου, ό, ή, animum multa tolerantem habens: resolute-hearted. Παγκράτιου τλάθυμος ἄέξει Nem. 2. 24. Syn. see Τλήμων. Τληΐα, ας, ή, Πεία. Τληϊή Ιμέρδεντά βίον πόρἔ Anacr. 199.

Τλημί, f. ησω, tolero, audeo: to endure, have courage. Μή πρός σε δεων τλής με προδούναι Alcest, 285. Porson. Phæn. 1740. denies the existence of the present $\tau \lambda \hat{\eta} \mu \iota$. SYN. see Tox-

Τλημόνωs, patienter, fortiter, misere: patiently,

wretchedly. Troad. 40. Syn. Kaκωs, άθλίως. οικτρώς.

Τλημόσυνη, ης, ή, tolerantia, miseria: endurance, misery. Τλημόσυνας ὄσ' έχοντές Hom.

Ap. 191.

Τλήμων, ὄνὄs, tolerans, audax, miser: enduring, bold, wretched. Hec. 47. Syn. Τλήθυμος. τλητός, τἄλἄσἵφρων, τλησϊκάρδϊός, πόλὕτλας, πολυμοχθος, πολυπήμων, τληπαθής, ταλαίπωρος, δύσμὄρὄς, δύστηνὄς, καρτἔρὄθυμὄς, τολμήεις, κάρτ ξρός, εύτολμός.

Τληπόλεμός, ου, ό, Tlepolemus. B. 657. Syn. Ήρἄκλείδης, ηὔς, μἔγἄς, Τιρυνθἴων αρχηγἔτης.

Τλησϊκάρδιός, ου, ό, ή, qui duro animo est: hard-hearted, cruel. Πένθεια τλησικάρδιος (iamb. dim.) Agam. 419. Syn. Σκληρός, ἄπηνης, τλήμων.

Tλητόs, η, όν, tolerandus; tolerans: to be endured; enduring. Alcest. 908. Syn. Φερτός, ἄνεκτὄς, τλήμων, ὕποιστὄς.

Τμήδην, cæsim: with a gash. H. 262.

Τμήσσω, ξω, 2. a. ετμάγον, seco: to cut. Αφράδεως έτμηξεν Apoll. 2. 483. Syn. Τέμνω. σχίζω, ϋπότέμνω.

Τμητός, η, όν, secabilis; sectus: capable of being cut; cut. Hipp. 1240. Syn. Σχιστός,

ευκἔἄτὄς.

Τμῶλὄς, ov, δ, Tmolus: a mountain in Lydia. Bacch. 55. ΕΡ. Νιφόεις, ιέρος, χρυσόρους, ανθέμώδης, κάλὄς, ην μοςις.

Tol, sane: in fact, certainly. Δωδέκατη δέ τοί αθθίς Β. 287.

Τοίος, Τοιόσδε, et Τοίουτος, αύτη, ουτό, talis: such. Τοίος ἔην Τυδεύς Η.211. Χ.420. δ.650. Toîχŏs, ov, δ, paries: a wall. Troad. 118. Syn. Τείχος, τειχίον. Ερ. Λιθόστρωτος, εύδμητος, ἔὖτμητὄς.

Τοιχωρύχεω, murum perfodio: to be a house-breaker. 'Ο δε λωπόδυτει γε νη Δι' ο δε τοιχωρυχεί Plut. 165.

Τοιχωρύχος, ου, δ, qui murum perfodit: a housebreaker. Plut. 204. See above. Syn. Ληστής.

Τοκάs, άδοs, ή, quæ parit vel peperit: a female breeding. Καίτοι τϋκάδος δέργμα λεαίνης Med. 190. Syn. Τἔκοῦσἄ, γεννῶσἄ.

Τὄκεὺς, εως, Ion. ηός, ὁ, ἡ, parens: a parent. Hec. 403. Syn. Τέκων, γόνεθς, γεννήτωρ, γε-νέτης, δ φύσας. Ερ. Φίλος, δειλος, κέδνος, μάκάρ, γ ξράρδς, άγάνδς.

Τοκός, ου, ο, filius; partus; usura: a child. childbirth; the interest of money. Androm. 884; SYN. Τέκνον, παις, γέννημα, γονός, γονή, έργον, δάνειὄν, δάνεισμά. Ερ. Ευγένης, αινός, πόλύκλαυτός, νἔόγνός.

Τόλμα, aut Τόλμη, ης, ή, et Τόλμημα, ατός, τὸ, audacia: audacity, an attempt. Ει τόλμα προσ-γένοιτο Androm. 700. Orest. 1073. Syn. Θρά-. σὄς, ευτολμῖα, Βρἄσὕτης, εγχείρημ**ἄ, αυθαδῖα,** ἄναίδειἄ. Ετ. Ăμήχἄνὄς, δεινὴ, γενναία, δηῖα, ολοά, πίκρα, κακουργός, αθέος, αδίκος, λυπηρά.

Τολμάω, ήσω, audeo, sustineo, patior: to dare, bring oneself to do, undergo. Med. 583. See a note by Monk, Alcest. 285. on the varoius interpretations of τολμάω. Syn. Τλημί, ϋπομένω. θαρρέω, καρτέρεω, θράσύνομαι, τολύπεύω, άποτολμάω.

Τολμήεις, εσσά, έν, et Τολμηρός, α, όν, audax, firmus, patiens: daring, firm, enduring. Θυμφ τολμήεντι Κ. 205. Nub. 444. Syn. Εύτολμός, πάντολμός, δράσυς, άγήνωρ.

Τόλμημά. See Τόλμά.

Τολμηρός. See Τολμήεις.

Τολμητέος, et Τολμητός, η, ον, sustinendus, audendus: must be supported or dared. Τολμητέον τάδ' Med. 1047. Helen. 815.

Τολμίστατος, η, ον, audacissimus: most daring. 🔼 κάκῶν κάκιστε καὶ τολμίστάτε Philoct.

984.

Τὄλὔπεύω, machinor, conficio: to contrive, complete. Επεί πολέμον τολύπευσε a. 238. Syn. Εκτέλεω, κάτεργάζομαι, μηχάνάομαι, πλέκω, τλημί, τάλαιπωρέω.

Τὄλυπη, ης, ή, glomus, lana pexa et conglomerata ad nendum: a ball of yarn ready for

spinning. Lysist. 586. See above.

Τομαίος, ου, ο, ή, sectilis; sectus: fit for cutting; cut. Choeph. 162. Syn. Τμητός, τμηθείς.

Τομάω, amputatione indigeo: to require cut-

ting. Aj. 582.

Τόμη, η̂ς, ή, Τόμός, ου, ό, et Τόμἴόν, ου, τὸ, amputatio, pars, truncus: a cutting, section, part, trunk. Orest. 1100. Batrach. 37. "Ιππου λά**β**οῦσαι τὄμἴὄν εντ ξμοίμ ξθα Lysist. 192. Τέμαχος.

Τὄμὄς, ή, ὄν, compar. τὄμώτ ἔρὄς, η, ον, secans: cutting, sharp. Aj. 815. Syn. Τέμνων, οξύς.

Τόμός, ου. See Τόμή.

Τονθορύζω, mussito, murmuro: to mutter. Acharn. 683. Syn. Γογγύζω, ψἴθὔρίζω.

Tovos, ov, o, restis; tonus: a cord; a note. Vesp. 337. Syn. Ήχος.

Τοξάζομαι. See Τοξεύω.

Τόξαρχός, ου, ό, præfectus sagittariorum: a commander of archers. Pers. 562. Syn. Αρχός,

Τόξευμά, ἄτὄς, τὸ, jaculatio: a shot from a bow. Herc. F. 108. Ερ. Πτέρωτον, λύγρον, **δ**ερμόν, πύκνόν.

Τοξευτήρ, et Τοξευτής. See Τοξότης.

Τοξευτός, οῦ, ὁ, ἡ, sagitta percussus: shot. Philoct. 335.

Τοξεύω, et Τοξάζομαι, jaculor arcu: to shoot. Troad. 259. χ. 27. Syn. Οιστεύω, βάλλω, κἄτατοξεύω, ἄκοντίζω.

Toξήρης, ĕŏs, δ, ή, arcu instructus; ad arcum pertinens: furnished or armed with a bow; of a

bow. Rhes. 226. Syn. see Τοξότης.

Τοξίκος, η, ον, jaculandi peritus: skilled in the use of the bow. Πέπραγε μου το τοξικόν Lysist.

Τοξόδαμας, αντός, et Τοξόδαμνός, ου, δ, ή, arcu domans: subduing with the bow. Μασίστρης ο τε τοξόδαμας Pers. 30. 88.

see Τοξότης.

Tόξον, ου, τὸ, arcus: a bow. Ion 108. Syn. Τόξευμά, κεράς, βίος. Ερ. Αγκύλον, καμπύλον, παγχρύσ εὄν, παλίντονον, φαίδιμον, αν εμώλιον, ἔΰξοον, κὖκλοτἔρἔς, κράτἔρον, ευάγκάλον, κἔρουλκον, ἔκήθολον, χρύσ ἔον, κἔροδἔτον, ξύμμοχον, ἔκἄτήβὄλὄν, ἄμαιμἄκἔτὄν.

Τοξόποιεω, curvo: to make into an arch; to bend. Τοξόποιείν τας όφρύς Lysist. 8. Syn.

Συστρέφω.

Τοξόσύνη, ης, ή, ars sagittandi: skill in shooting. Μηδ' ἔπί τοξόσϋνα Androm. 1183. SYN. Τοξίκη, τοξουλκόν λημά.

Τοξότευχής. See Τοξότης.

Τοξότης, Τοξόφορός, Τοξευτής, οῦ, Τοξευτήρ, ηρός, Τυξότευχής, εός, ό, ή; Τοξότις, ιδός, ή, sagittarius: a bowman, archer. Eq. 665. Troad. 806. W. 850. Arat. 684. Æsch. Sup. 296. Pros. Lex.

Call. 3. 223. Syn. Τοξήρης, τοξικός, τοξόδαμας, τοξὄδαμνός, ἄκοντιστὴρ, οιστευτήρ.

Τοξότίς. See Τοξότης.

Τοξουλκός, οῦ, ὁ, ἡ, arcum trahens: bowdrawing. Pers. 55.

Τοξόφορος. See Τοξότης.

Τοπάζω, conjicio: to conjecture. Vesp. 73. Syn. Εικάζω, στοχάζομαι, ενθυμεσμαι, υποπτεύω, ϋπότοπεω, σταθμάδμαι, ϋπόλαμβάνω.

Τόπαρχός, ou, δ, ή, loci rector: governor of a place. Choëph. 652. Syn. Δεσπότης, δ, δέσ-

ποινά, ή.

Τὄπήια, ων, τὰ, supellex nautica: tackle. Πέμπουσι τοπήια νησε εκείνης Apoll. 4. 315.

Toπos, ov, δ, locus: a place. Alcest. 67. Syn. Χώρα, χῶρὄς, δῶκὄς.

Τὄρεύω, Τὄρεω, redupl. aor. 2. τετόρε, terebro, sculpo, cælo; penetrabilem i. e. claram vocem mitto: to perforate, work with the chisel, carve; to have a piercing voice. Thesm. 995. Ψ. 255. Syn. Αντίτδρξω, τρύπαω, δίαπείρω, τέτραίνω. $T\check{o}\rho\check{\epsilon}\omega$: See above.

Τορνεύω, Τορνόω, torno, rotundum reddo; circumdescribo: to make round; to mark all

round. Thesm. 54. Ψ. 255. Τόρνδς, ου, δ, tornus: a turning-wheel, or lathe. Bacch. 1056. SYN. Δîνŏs.

Τορνόω. See Τόρεύω.

Tŏρŏs, η, ŏν, clarus, perspicuus: clear, distinct. Æsch. Sup. 282. Syn. Φάν ἔρος, σάφης, διατόρος, τρανής.

Τὄρύνη, ης, ή, tudicula: a ladle. Έτνους δ'

ἔπἴθυμεῖ δεῖ τὄρύνης καὶ χὕτρας Αν. 78. Τὄρύνω, tudicula agito: to stir with a ladle.

Eq. 1169. Syn. Κινέω.

Tŏρωs, clare, perspicue: clearly. Æsch. Sup. 204. Syn. Φάνξρως, εμφάνως, σάφως, άκριβως, τρανώς.

Τοσακίς, Τοσσακί, toties: so many times. Τοσσάκι μιν πρόπαροιθέν Χ. 197. Steph. citat τό-

σἄκἴs ex Epigr.

Τόσός, poet. Τόσσός, Τόσόσδε, Τόσοῦτός, tantus: so much, so great. Apoll. 2. 418. €. 400. Pers. 483. Ran. 9. Syn. see Τηλίκοῦτος.

Τὄσουτἄρἴθμὄς, ου, ὁ, ἡ, adeo numerosus: so numerous. Πληθος τόσουτἄριθμόν ανθρώπων βάνείν Pers. 438. See Αρίθμος.

Τὄσοῦτὄς. See Τὄσὄς.

Τοσσάκι. See Τόσάκις. Τόσσός. See Τόσός.

Tŏσωs, tanto: so much. Eur. El. 1093.

Τότξ, Τότηνἴκά, Τουτάκίs, tune, tum; olim: then; formerly. P. V. 947. Τότηνἴκ' ήδη τοῦτό Œ. C. 440. Call. 1. 44. A in τουτάκίs brevis est, ut in πεντάκις, Syn. Τημός, τόκα, τόφρα.

Τότηνϊκά. See above. Toutakis. See above.

Τόφρά, tamdiu; donec; tunc: so long, so long as; until; then. Τόφρα δ' επὶ Τρώων Δ. 221. SYN. Τότε, τεως, ως.

Τράγαλίζω, rodo: to gnaw. Καὶ τράγαλίζοντά το μηδέν (paræmiac.) Vesp. 672. Syn. Τρώγω, εσθίω, λάγαρύζομαι.

Τράγασαίδς, α, δν, vorax : voracious. Πόδαπα τα χοιρί' ως τραγασαΐα φαίνεται Acharn. 773.

Τράγείος, α, ον, hircinus: of a goat. Ταὶ δέ τράγεῖαι Theoc. 5. 51.

Τράγελάφος, ου, ὁ, hircocervus: a goat-stag.

Ran. 937. See Τράγος and Έλαφος. Τρἄγήμἄτἄ, ων, τὰ, bellaria: sweetmeats. Plut. 190. Τρα est brevis, ut in Τράγος, quippe

quæ sunt ex eodem fonte. Syn. Τρωγάλιά, ἔπί- (away. See Schol. in l. c. Καὶ τράχήλι εσθίε φὄρήματα.

Τράγικός, ή, όν, tragicus: tragic. Καὶ κοσμήσας τράγικου λήρου Ran. 1005. Syn. Λυπηρός.

Τράγίσκος, dimin. a Τράγος, q. v.

Τράγοκτονός, ου, ό, ή, hircos cædens: goatslaying. Αξμά τράγοκτονόν ωμόφολγόν χάριν Bacch. 139.

Τράγομάσχαλος, ου, δ, ή, hircum olens: stinking like a goat. Γραδσδβαι μἴἄροὶ τρἄγδμάσχἄλοι Pax 813. See below. Syn. Δὔσώδης, γράσων.

Τράγος, dimin. Τράγισκος, ου, δ, hircus: a goat. Αρνείους τε τράγους τε ι. 239. Theoc. 5, 141. Syn. Χιμάρος. Ερ. Δάσυς, δάσυμαλλός, δάσύθριξ, λάσϊός, λόχμϊός. ΡΗΝ. Λευκών αιγών άνηρ, αιγός πόσις.

Τράγωδέω, tragcedum ago: to play the tragedian. 'Οτίη τράγωδω και κάκως αυτάς λέγω

Thesm. 85.

Τράγφδία, as, ή, tragædia: tragedy. Ran. 95.

See above. Phr. Ληκύθειδε Μοῦσα.

Τράγφδικός, ή, όν, pertinens ad tragædum; belonging to a tragedian. Αλλ' ωδύνήθην ἔτέρον αῦ τρὰγωδικόν Acharn. 9. See Τράγωδεω. Syn. Θρηνώδης.

Τράγωδοδίδάσκαλος, Τράγωδοποιός, ου, ό, qui tragœdias scribit et docet: a tragic writer. Ayaθωνά πείσαι τον τράγωδοδιδάσκάλον Thesm. 94. 'Ο τράγωδοποιδς ποίδς Thesm. 30.

Τράγωδός, οῦ, ὁ, tragœdus: a tragedian. Εν

τοῖσἴ τράγωδοῖς Αν. 512.

Τρομίς, ίδος, ή, linea quæ scrotum medium dividit, podex: the posteriors. Αιθός γεγενημαι πάντα τα πέρι την τραμιν Thesm. 253. Syn. Πρωκτός, ορρος, περίναιον.

Τρανής, ĕŏs, ὁ, ἡ, manifestus, certus: manifest, certain. Ίσμεν γάρ ουδέν τρανές αλλ' ἄλώμεθα Αj. 23. Syn. Σἄφης, τὄρος, ἄληθης, εμφάνης, φάν ξρός.

Τρανωs, perspicue: evidently, clearly. Έπεσχε τρανώς ώς μάθης τύχης σέθεν Eur. El. 758. SYN. Σἄφῶς, ἄληθῶς, εκδήλως, φἄνἔρῶς.

Τράπεζά, ης, ή, mensa: a table. Θησσαν τράπεζαν αινέσαι δέός πέρ ών Alcest. 2. Τράπεζα πλήρης και κάταψήχειν χρεών Hippol, 109. Ερ. Ξένια, κοινή, πλήρης, πλουσία, σώφρων, κάλή, κυἄνοπεζά, ἔΰξοος, πλήθουσά, αργυρέα, λιπάρά, ευτρέπης, νυμφιδία, ξεστη, υπερφιαλός, εύξεστός.

Τράπεζευς, εως, Ion. ησς, δ, mensæ adsecla: an attendant at the table. Οδοί τε τράπεζηες

κύνες ανδρών ρ. 309.

Τράπεω, uvas calco: to tread grapes. 'Αλλας

δὲ τράπἔουσῖ η. 125. SYN. Πἄτἔω.

Τρἄστα, as, ή, tabula seu corbis ubi siccantur casei et ficus et alii fructus: a board or basket for drying cheese, figs, or other fruits. τρύγδς τράσιας έριων πέριουσίας Nub. 50. Syn. Ταρρός, ταρσός.

Τραυλίζω, ἴσω, balbutio: to stammer. Nub. 862. Syn. Βαμβαίνω, βαττάρίζω, ψελλίζω.

Τραθμά, ἄτὄς, τὸ, vulnus: a wound. Herael. 684. Syn. Έλκὄς, πληγή, ὅλἔθρὄς. Ερ. Φὄνἴὄν, άγριον, δεινον, κάθαιμον, όλοον.

Τραυμἄτίζω, vulnero: to wound. Τἔτραυμἄτισμένον γάρ ώς κύων νέβρόν Eumen. 246. Syn.

see Τίτρώσκω.

Τράφερος, à, ον, compactus, densus: compact, close. Επί τράφερην τε και ύγρην υ. 98. Syn. Ξηρός, χέρσός.

Τράχήλια, ων, τα, edulia a collo animalium: meat from the neck, which was usually thrown

Vesp. 962.

Τράχηλός, ου, δ, collum: the neck. Os ες τράχηλον τον εμόν είσι χάτερων Troad. 364. Syn. see Αυχήν. Ερ. Ελέφαντινός, ράδινός, ἄπἄλὄς.

Τραχίν, Ion. Τρηχίν, îνοs, ή, Trachis: a city in Thessaly. Ἡμεῖς μεν εν Τραχῖνἴ τῆδ' ἄνάστάτοι Trach. 39. B. 682. Herculeà Trāchīně jube Ov. Met. xi. 627. See below. Τραχίνἴός, α, ὄν, Trachinius: of Trachis.

Πάντα πύρα Τραχίνισς έξει Theocr. 24. 81.

Τραχύς, aut Ion. Τρηχύς, εία, v, asper: rough, harsh. Λείον του τραχύν εχίνου Pax 1086. Syn. Δριμύς, σκληρός, άγριός, στύφελός, ωμός.

Τρείς, τρία, tres: three. Τρείς τρίων μήλων

τεμών Eur. Sup. 1211.

Τρέμω, et Τέτρεμαίνω, tremo: to tremble at. Ψόγον τρέμουσα δημότων Eur. El. 643. Τοῦτο με ποιεί τετρεμαίνειν Nub. 373. Syn. see Τρέω.

Τρέπω, ψω, verto; to turn. δ. 294. Syn. Měταστρέφω, εκτρέπω, μετάβάλλω, στρέφω, αλλάσσω.

Τρέφω, f. δρέψω, alo: to nourish, keep. Iph. 749. Syn. Ανάτρεφω, εκτρέφω, τίθηνεω, αυξέω.

Τρέχω, f. δρέξω, 2. a. έδραμον, item imperf. θρέξασκον, curro: to run. Ion 531. γάρ ουκ άχρείον έκπλεθρον δράμών Eur. El. Θρέξασκον invenias in Σ. 599. Syn. see 883. Θĕω.

Τρέω, έσω, timeo: to dread. Ουδ' αν τρέσας είποιμι Med. 1222. Syn. Τρέμω, τρόμεω, ορρωδέω, τέτρεμαίνω, φρίττω, φοβεσμαι, ταρβέω.

Τρημά, ἄτὄς, τὸ, foramen: an orifice. Eccles. 906. Syn. Τρυμάλια, τρώγλη, ὅπὴ, τρῦμά. Τρήρων, ωνός, pavidus: fluttering. E. 778.

SYN. Δειλή. Tρητὄs, $\dot{η}$, ὄν, perforatus: perforated. ν. 77.

Τρηχίν. See Τραχίν. Τρηχϋς. See Τραχϋς.

Τρήχω, inus., unde perf. τέτρηχα, perturbor: to be boisterous. Τετρήχει δ' ἄγὄρή Β. 95. Syn. Θὄρὔδἔω, τἄράσσὄμαι.

Τρίαινά, ης, ή, tridens: a trident. Nub. 566.

See below. SYN. Tpiodous.

Τρίαινδω, tridente moveo: to move with a trident, turn up. Μόχλοις τριαίνου κανάτρεψόν έμπἄλιν Bacch. 344.

Τρἴακάς, ἄδος, ή, trigesima dies mensis; numerus tricenarius: the thirtieth day of the month; the number thirty. 'Ο πας αριθμός εις

τρϊακάδας δέκα Pers. 345. See Τρϊάς, άδός. Τρϊάκοντά, seu potius lon. Τρϊήκοντά, adj. indecl., et Τρϊήκοντοι, αι, α, triginta: thirty. Τών δε τριήκοντα γλαφυραί νεες B. 680. Call. fr. 67. See below.

Τρἴακοντάζυγος, ου, δ, ή, triginta transtra habens: having thirty banks of oars. Οθνεκέν ηρώησε τριακοντάζυγον Αργώ Theoc. 13. 74.

Τρίακοντοῦτίς, ἴδός, ἡ, quæ triginta annorum est: for thirty years. Αλλ' αυταϊτ σπονδαί τρίακοντούτιδες Acharn. 194.

Τριακόσιοι, seu potius Ion. Τρίηκόσιοι, αι, α, trecenti: three hundred. Καί κε τρίηκοσιοισίν ĕγών ν. 390.

Τρἴακτὴρ, ῆρὄs, δ, victor: a conqueror. Agam. 165. Τρι est brevis, utpote quæ oriatur ex τρείς, τρία, ut in Eumen. 568. "Εν μέν τόδ' ήδη τών τρϊῶν πἄλαισμάτων. Syn. Νικηφόρός.

Τρίας, άδος, ή, numerus ternarius: the number

three. Δοιαί δε τριάδες μετά δε σφίσιν Theoc. 17.

Τρἴβαλλός, οῦ, ὁ, Triballus: a Thracian god. Τούτοις εγώ καὶ τὸν Τρἴβαλλὸν νῦν εροῦ Αν. 1627.

Τριβέσκω. See Τρίθω.

Τρἴ \S η, $\hat{\eta}$ s, $\hat{\eta}$, mora : delay. Ου μάκροῦ χρόνου τρἴβή Antig. 1078. Syn. Διάτριβη, σχυλη, αργία, βράδυτης, ανάβολή.

Τρίβολεκτράπελος, ου, δ, ή, nugacissimus : most triffing. Τριβόλεκτραπέλ' οία πέρ οι νῦν Nub.

Τρἴβολος, ου, δ, tribulus: a thistle. Καλ τούς

τρίβόλους ἄπόλέξαι Lysist. 576.

Τρίβος, ου, δ, semita: a path. Τήνδ' ἄμαξήρη τρίβον Orest. 1249. Syn. Στίβος, όδος, ατραπός. Τρίδω, Ιοη. imp. τρίδεσκον, f. ψω, 2. a. ετρίδον, tero, consumo: to rub, wear, consume. Εν τοισδέ πλησιοισί τρίβεσθαι μύσος Eumen. 195. Apoll. 2. 482. Syn. Διάτρίθω, τρύχω, τείρω, αναλίσκω, αλόαω.

Τρἴεων, ωνός, δ, ή, exercitatus, peritus: practised, skilled. Καὶ τρἴδων τὰ τοιάδε Med. 684. Syn. Έμπειρός.

Τρίθων, ωνός, δ, et Τρίβωνίον, ου, τδ, pallium detritum: a threadbare cloak. Καὶ τοὺς τρίθωνας ξυνέλεγοντό των λίθων Acharn. 184. Επεί τοίοῦτόν γ' αμπεχεται τριβώνιον Plut. 898. Στόλισμά.

Τρίθωνϊκῶs, modo pallii detriti : like a threadbare cloak. Τηνδί δέ χλαῖνἄν ἄνἄλἄδοῦ τρί-

6ωνικως Vesp. 427. See above.

Τρϊβώνιον. See Τρίβων. Τρίγαμος, ου, δ, ή, ter uxorem ducens, vel ter nupta: thrice married. Πρόφερει τρίγαμοιό γυναικός Theoc. 12. 5.

Τρίγερων, οντός, valde senex: very old. Τρί-

γέρων μύθος τάδε φωνεί Choeph. 308.

Τρίγληνός, ov, ό, ή, tres oculos habens; formosissimus: having three eyes; very beautiful. Τρίγληνα μὄρὄεντά σ. 297. See above.

Τρίγλυφος, ου, ή, seulptum triglyphum : a carved triglyph. Όρα δε γ είσω τριγλυφων όπου

κενόν Iph. T. 113. See Τρίγερων. Τρίγλωχιν, ινός, δ, ή, tres cuspides habens: three-pointed. Ιῷ τριγλώχινῖ βἄλών Λ. 507. See Τρίγερων.

Τρίγονος, ου, ό, ή, triplex: triple. Ion 499.

See below.

Τρίγωνὄς, ου, δ, ή, triangulus: triangular. Τὴν τρἴγωνὄν ες χθὄνα P. V. 838.

Τρίδουλός, ου, ό, cujus pater et avus, sicut et ipse, servi fuere: a slave in the third generation. Œ. R. 1063. See above.

Τρίδραχμός, ου, ό, ή, qui pretio vel pondere trium drachmarum est: worth or weighing three drachms. 'Ŏδὶ δε τρίδραχμους τοὺς κάδους εις τους άγρούς Pax 1201.

Τριέμβολος, ου, δ, ή, triplici rostro armatus: armed with a triple beak. Av. 1256. See Toi-

Τριέτηρις, ίδος, ή, subst., triennium: every three years, a festival to Bacchus celebrated every three years. Bacch. 134. See below.

Τρἴετες, per tres annos: for three years. Οἱ δή

τοι τρίξτες μξγάρον ν. 377.

Τρίζτγός, et Τρίζυξ, τγός, ου, δ, ή, trijugis: being three under the same yoke. Helen. 356. See Ζὔγὄν. Τρίζυξ Schæf. citat in Steph. ed. Valp. ex Jacobs. Anth. 8. 42.

Τρίζυξ. See above.

Τρίζω, strideo: to squeak. Τρίζουσαι πότἔονται ω. 7. ŚΥΝ. Σζω, ψιθυρίζω.

Τρϊήκοντα, et Τρϊήκοντοι. See Τρϊάκοντα.

Τρίηκόσίοι. See Τρίακόσίοι.

Τρίηραρχέω, trierarchi munere fungor: to perform the office of trierarch. Ran. 1065. See below.

Τριήραρχός, ου, δ, qui in publicam triremem sumptus confert: a trierarch, one who contributes to the expense of a trireme. Odpusov στρατιωτών πέρι τριηράρχου βόηs Acharn. 545.

Τριήρης, εσς, ή, triremis: a galley with three banks of oars. Eq. 279. See above. Syn. Τρί-

σκαλμός.

Τρἴκὰρηνὄs, et Τρἵκρανόs, ου, δ, ἡ, triceps: three-headed. Τρἴκὰρηνον Γηρὕδνῆα Hes. Theog. 287. "Αδου τρϊκρανον σκυλάκ" ἄπρόσμάχον τέρας Trach. 1100.

Τρίκη, et Τρίκκη, ης, ή, Tricca: a town in Thessaly. Οί οι εποντό Τρίκης εξ ίππόβότοιο Δ. 202. B. 729.

Τρικκαΐος, α, ον, Triceæus: of Tricea. Ένθα δέ Τρικκαίοιο Apoll. 957.

Τρίκκη. See Τρϊκη.

Τρϊκόρυς, τθός, et Τρϊκόρυθός, ου, δ, ή, tres cristas gestans: three-crested. Bacch. 123. Orest. 1488. See Τρϊκάρηνος, and Κορος, υθός.

Τρικορύσιος, α, ον, Tricorysius: of Tricorythus, a district in Attica. Ουκ εμπίς εστίν ήδε Τρικόρυσία Lysist. 1032.

Τρἴκὄτὕλὄς, ου, ὁ, ἡ, tres cotylos continens: containing three cotyli. Τρἴκὄτὕλὄν ἡ πῶς ειπἕ μοι τί μ' ειργάσω Thesm. 743. See Κότϋλη.

Τρίκρανός. See Τρίκαρηνός.

Τρίκυμία, αs, ή, fluctus decumanus (vid. Blomf. P.V. 1051.): the third and largest wave. Τρίκυμίαιs βρέμοντά Troad. 83. See Τρίκάρηνϋς. SYN. Zăhn.

Τρίλλιστός, ου, ό, ή, ter rogatus, ter optatus: thrice prayed for, thrice wished for. O. 418.

SYN. Τρίποθητός, τρίφιλητός.

Τρίλοφία, as, ή, crista triplex: a triple crest. Τίς ή πτέρωσις τις ο τρόπος της τριλόφιας Αν.

Τρἴμετρος, η, ον, tria metra continens: containing three metres. Ἡγεῖ πὄτἔρον το τρἴμἔτρόν ή το τέτραμέτρον Nub. 632.

Τρἴμηνός, ου, ὁ, ἡ, trimestris: for three months. 'Ως τρίμηνον ήνικ' άν Trach. 164.

Τρίμμα, ατός, τδ, orator vafer: a hackneyed speaker. Nub. 260. Syn. Τρίθων, ἔπίτριπτός, πανουργός.

Τρίμοιρός, ου, δ, ή, triplex: triple. Χθόνδς τριμοιρου χλαινάν Agam. 845. Syn. Τριμέρης, τριχθάδιός,

Τρινάκριός, α, όν, Trinacrius: Sicilian. Αθέ δέ Τρινάκριη Σικάνων έδος Call. 3. 57.

Τρίοδος, ov, ή, trivium: a place where three ways meet, a highway. Μἔθες πἄρ' αυτὴν τρῖ-ὅδον Ισθμίας Θέοῦ Eur. Sup. 1222.

Τρϊάδους, οντός, δ, tridens: a trident. Isthm. 8.74. See above. Syn. Τρίαινά. Τρίδηης, ου, δ, Triopes. Call. 6.23. See

Τρἴčπὄs, ov, ὁ, Triopus: at videsis Hermann.

Hom. Apoll. 211. Ου μην Τρίοπός γ' ενέλειπεν Hom. Apoll. 213. Τρϊόρχης, ĕŏs, Τρϊορχŏs, ov, δ, accipiter qui-

dam: a kind of hawk, a buzzard. Κερχνής τριόρχης γύψ κυμινδίς αξτός Αν. 1181. 1206.

Τρίοψ, ὅπος, δ, Triops: a promontory of Ff2

Cnidus. Τρίδπος κάταθείδ κόλώναν Theoc. 17.

Τρἴπἄλαι, diutissime ante: very long ago. Τρίπάλαι κάθημαι βουλόμενός σ' ευεργετείν Εq.

Τριπάλαισς, ου, δ, ή, antiquissimus (vid. Blomf. in l. c.): most ancient. Agam. 1452. See above.

Τρίπαλτός, ου, δ, ή, perquam vehemens: very

violent. Sept. Th. 985. See Τρῖπἄλαι. Τρἴπάρθἔνὄς, ου, ὁ, ἡ, tres virgines habens: having three virgins. Eur. fr. Eurysth. 15. See

Τρίπηχϋς, τός, tricubitalis: three cubits long. Κλφφ τριπήχει κάτα τον οφθαλμόν μέσον Cycl.

Τρίπλαξ, ἄκὄς, Τρίπτυχός, ου, δ, ή, et Τρίπλασἴος, α, ον, triplex: threefold. Τρίπλακα μαρμάρξην Σ. 480. Τρίπτυχος αυλώπις τήν οί Λ. 353. Καί ναι μα Δι' όρνιν τριπλασίον Κλεωνυμου Acharn. 88. Syn. Τρίπλοσς, τρίπλους, τρίμοιρος, τριφάσιός.

Τρίπετηλός, ov, δ, ή, tria folia habens: threeleaved. Χρυσείην τριπέτηλον Hom. Merc. 529. SYN. Τρίφυλλός.

Τρίπλασϊός. See Τρίπλαξ.

Τρίπλοϋς, η, ον, contr. οῦς, η, οῦν, triplicatus: treble. Choëph. 779. See above. Syn. see Τρίπλαξ.

Τρίποδήϊος, ovs, δ, ή, ad tripodem pertinens: Μέλει τριπόδήιος έδρη Call. 4. 90. of a tripod.

Τρῖπὄθητὄς, ου, ὁ, ἡ, desideratissimus: thrice desired. Είαρ ξμοί τριπόθατον Bion 6. 15. Syn. see Τρίλλιστός.

Τρἴπολιστος, ου, ὁ, ἡ, ter magnus: very great. Antig. 859. See below. Syn. Διασημός, υπερμἔγἔθης.

Τρἴπολος, ου, ὁ, ἡ, ter versus: thrice turned or ploughed. Νειῷ ἔνὶ τρῖπόλω ε. 127.

Τρίπους, gen. τρίποδος, δ, ή, tripes; tripus, odis: three-footed; a tripod. Κάτακαρφομένης τριπόδας μεν όδούς Agam. 79. Syn. (1) Τίτροβάμων, τρισκέλης, (2) λέβης, χύτροπους. Er. (2) Δυωδεκάθοιος, εμπυρίβήτης, λοέτροχούς, μεγάς, τεσσάράβοιδς, ωτώεις, αίθων, ἄπὔρὄς, πἔρἴκαλλής, κτητός, ποίητός, ξρίτιμός, ξύχαλκός, μαι τιπόλος, χρυσήλατος, αναθηματικός.

Τριπτολέμος, ου, ό, Triptolemus. Acharn. 55.

Τρίπτυχός. See Τρίπλαξ.

Τρίπωλός, ου, ό, ή, tres equos habens: drawn by three horses. Androm. 276. See Τρἴπολος.

Τρίρδυμός, ου, δ, ή, trijugus: having three poles. Δίρδυμα τε και τρίρδυμα τέλη Pers. 47.

Τρίς, ter: thrice. Αποχειρότονηθηναι τρίς εν

τῆ κκλησία Ρακ 667.

Τρϊσάθλιϊός, ου, Τριτάλας, αινά, άν, et Τρισκάκοδαίμων, ονός, ter infelix: thrice wretched. Εισηλθέ τοῦν τρισαθλίοιν έρις κάκή Œ. C. 372. (Sed Pors. in Præf. ad Hec. disjungendo legit τρίς αθλίοιν. Vide Τρίς.) Εις οίδμα πάτρος τρίτάλαιναι Hipp. 736. Ω τρισκακόδαιμον είτα λευκόν αμπέχει Acharn. 988. Syn. Αθλιώτάπος.

Τρίσεινας, αδός, ή, vigesimus et septimus dies mensis: the twenty-seventh day of the month. Παῦροι δ' αῦτε ἴσασἴ τρἴσεινάδά Hes. Op. 812.

Τρισκαίδἔκα, tredecim: thirteen. Ran. 50.

Τρισκαιδέκαπηχυς, υσς, qui tredecim cubitorum est: thirteen cubits high. Ανήρ τρισκαιδέκαπηχυς Theoc. 15. 17.

Τρισκαιδέκατος, η, ον, tertius decimus: the thirteenth. Τη τρισκαιδέκατη δ' ανέμος πέσέ τ. 302.

Τρισκακόδαίμων. See Τρϊσάθλϊός.

Τρίσκαλμός, ου, δ, ή, tribus remorum ordinibus instructus (vid. Blomf. Gloss. Pers. 685.): having three banks of oars. Pers. 1076. Syn. Τρϊήρης.

Τρισκέλης, έσς, δ, η, tria crura habens: threelegged. Τρισκέλές αυτόφλοιον Theoc. Ep. 4. 3.

SYN. Tρίπους.

Τρισκόπανιστός, ου, δ, ή, ter pistus: thrice-'Αρτος τρισκόπανιστός Batrach. 45.

Τρισκυάθος, ου, ο, ή, tres cyathos capiens: containing three cyathi. Anacr. 90. See Κυάθος.

Τρισμάκάρ, αιρά, Τρισμάκάρισς, et Τρίσολείσς, α, ὄν, ter felix: thrice happy. Pax 1333. Kal τρισμακαρίαι του 'πί ταις πλευραίς εμαις Vesp. Ω δέσποτ' ω μακαρίε και τρισόλδιε 1284. Eccles. 1121. See Tρίs. Syn. Τρίs ευτύχής, τρίς ευδαίμων.

Τρισμυρίδπάλαι, vox ludiera, a πάλαι conficta: an immense time ago. Εγώ δε προσδόκων γε τρισμυρϊόπάλαι Eq. 1156. See below.

Τρισμύριος, α, ον, triginta millia; permultus: thirty thousand; very many. 'Ηγεμών τρισμυpias Pers. 320.

Τρἴσόλβἴὄς. See Τρίσμακαρ.

Τρισόλυμπιονίκης, ov, ter in certamine Olympico vincens: thrice victorious at the Olympic games. Olymp. 13. 1. See Τρίs, Ολύμπίος,

Τρισπίθαμός, ου, ό, ή, tres spithamas adæquans: three spans long. Τρισπίθαμον δ' άψιν τάμνειν Hes. Op. 425.

Τρίσπονδός, Τρϊτόσπονδός, ου, δ, ή, tres libationes accipiens, ter libatus: receiving triple libations. Χὄαῖσἴ τρισπόνδοισἴ Antig. 431. Agam. 237. See Blomf. Gloss.

Τρισσός, η, δν, triplex: triple. Theoc. 18. 83.

Syn. see Τρίπλαξ.

Τριστοιχεί, triplici ordine: in triple row. K. 473.

Τρίστοιχός, ου, ό, ή, tribus ordinibus instructus: arranged in three rows. µ. 91.

Τρισχίλίοι, αι, α, tres millia: three thousand. Υπό μυρίων ετών γε και τρισχιλίων Plut. 1083.

Τρἴσωματός, ου, δ, ή, tria corpora habens: three-bodied. Τρισώματος ταν Γηρυών ο δεύτερος Agam. 843. See Τρἴπολος.

Τρἴταῖος, α, ον, qui tertio die perficitur (vid. R. P. ad loc.): on the third day. Τρίταιον ήδη φεγγός αιωρούμενος Hec. 32. See Τρίτός.

Τρϊτάλαντός, ου, δ, ἡ, qui trium talentorum est: of three talents. Lysist. 338. See Τρῖτόσπόρὄς and Τάλαντόν.

Τρίτάλας. See Τρίσάθλιος.

Τρίτατός. See Τρίτός.

Τρίτδβάμων, ὄνδς, tribus pedibus incumbens: three-footed. Πρόσπόλδς & τρίτδβάμδνος Troad. 276. Syn. see Τρίπουs.

Τριτόγενεια, as, et Τριτόγενης, εσς, ή, epith. Minervæ: epithet of Minerva. Ωρσε Δίος Αὐγάτηρ κυδίστη Τριτόγενεια Δ. 515. Eq. 1186. Syn. see Αθήνη.

Τρίτός, et superl. τρίτάτος, η, όν, tertius: third. Καλ τρίτον γ' εί σοι φίλον Helen. 1416. Αυτάρ τῷ τρἴτἄτψ ἄπὔρον Ψ. 267.

Τρίτόσπονδός. See Τρίσπονδός.

Τρἴτόσπορος, ου, ο, ή, tertium generatus: third sown. Καὶ τρίτοσπόρω γουή Pers. 823.

TPIT Τρίτων, ωνός, δ, (1) Triton: a sea-god; (2) Nilus: the Nile. Καὶ ποταμός Τριτωνός ευρρόδος

Apoll. 4. 628. See below. Τριτωνϊάs, άδὄs, et Τριτωνϊs, ἴδὄs, ή, Tritonis: of Triton. Λίμνης τ' Ενύδρου Τριτωνιάδος Ion

871. Apoll. 3. 1182.

Τρἴφἴλητὄς, ου, ό, ή, ter amatus: thrice-beloved. Ο τριφιλατός Άδωνις Theoc. 15. 86. Syn. see Τρίλλιστός.

Τρίχα, et Τριχθά, tripliciter: in three ways. Ήμος δὲ τριχά νυκτός ἔην μ. 312. Τριχθά τἔ καὶ

τετραχθά Γ. 363. Syn. Τρίπλη.

Τριχάιξ, ικός, cujus capellus et crista agitantur; bellicosus (vide tamen Damm. in v. et Hesiod. fr. 68.): having the hair and cone of the helmet waving; warlike. Δωρίϵες τε τρίχαίκες διοί τε Πελασγοί τ. 177.

Τρίχες, plur. a Θρίξ, q. v.

Τρίχηλος, ου, δ, ή, trifidus: cleft in three parts. Sept. Th. 757. See Τριφίλητός.

Τριχθά. See Τρίχά.

Τριχίς, ιδός, ή, piscis quidam ossa pilis similia habens: a sprat. Στέφανων τρίχιδων αυλητρίδων

υπωπίων Acharn. 525. Τριχόδρως, ωτός, et Τριχόδορός, δ, tinea, pediculus: a moth, a louse. Αλλ' η τριχόθρωτες τους λόφους μου κάτ εφάγον Acharn. 1110. Syn.

Σής, σκώληξ.

Τριχοίνικος, ου, δ, ή, tres chœnices capiens: containing three chemices. Πάρεμβάλοῦμεν τών τρίχοινίκων ἔπῶν Vesp. 481. See Χοίνιξ, ἴκός.

Τρίχορρυτω, pilorum defluvio laboro: to have the hair falling off. Τρίχορρυευτον ουδέν Pax 1221. See Τριχόβρώς.

Τρίχωμα, ατός, τὸ, cæsaries: the hair. Sept. Th. 663. See Τρίχοθρώς. Syn. see Θρίξ.

Τριψημερεω, diem tero: to waste or spend the day. Vesp. 845. Syn. Ήμεραν, χρόνον τρίθω; διάτρίδω.

Τρἴωθόλου, ου, τὸ, tres oboli: three oboli. Nub. 1235. See Τρείς, τρἴά.

Τροία, as, et antiq. αθέν, ή, Troja: Troy. Ναίοιτε Τροίην ἔρἴβώλἄκἄ Γ. 74. Syn, see

Τροιζήν, ηνός, ή, Træzen: a city of Argolis. Call. 4. 41.

Τροιζήνισς, α, ον, Træzenius: of Træzen. Τροιζήνιαι γυναικές Hipp. 375.

Τροίζηνός, ου, ό, Træzenus. Υίδς Τροιζήνοιδ B. 847.

Τρόμερός, à, όν, tremulus: trembling. Phæn. 1299. ΝΥΝ. Περιφόβος, περιδέτης, τρομικός, τρομώδης, ὑπῦτροπος.

Τρόμεω, tremo: to tremble, σ. 79. Syn. see

Τρέω.

Τρόμός, ου, δ, tremor: a trembling. Bacch.

597. Syn. Δἔος, φοθός, τάρθος.

Τροπαία, αs, ή, conversio: change. Sept. Th. 703. See Blomf. Gloss. Choëph. 763. Syn. Μετάτροπή.

Τρόπαιον, ου, τὸ, tropæum: a trophy, triumph. Στήσαι τρόπαια των κάκων α σοι πάρα Orest. 705.

SYN. Νίκη, νικητήριον, νικηφορία.

Τρόπαιός, ου, ό, ή, hostes in fugam convertens; averruncans: putting the enemy to flight; averting. 'Ω Ζεῦ τρόπαιέ Heracl. 867. Syn. Νικηφόρος, αλεξικάκος, απότροπαιός.

Τρόπαλλίς, ίδος, ή, fasciculus (alliorum): a bunch (of onions). Το μέν ἄτέρον τούτων σκόρόδων τρόπαλλίδος Acharn. 813.

Τρόπεω, et Τρωπαω, verto, in fugam verto: to

turn, to rout. Σ. 224. ο. 666. Syn. Τρέπω, νικάω, κάτἄβάλλω.

Τροπή, ηs, ή, versio, mutatio; fuga: a turning, change; a flight or rout. Antig. 675. Syn. Αμοιθή, διωξίς, δρασμός.

Τρόπίς, ίδς vel ίδός, ή, carina: a keel. Πέρλ τρόπίος βέβαωτα ε. 130. Syn. Εντέρδνεία, στείρα.

Τρόπός, ου, ὁ, modus, ritus, indoles: turn, manner, fashion, custom, disposition. Iph. A. 927. Syn. Έθος, ηθός, σχημά, νόμος, Θεσμός, γνώμη, φυσίς. ΕΡ. Έκουσίος, φαθλός, ποίητος, αναγκαίδς, χρηστός, γενναίδς, δουλός, ελεύθερός, άγρίος, δυσσέθης, βάρθάρος.

Τρόπός, οῦ, et Τρόπωτ ήρ, ηρός, δ, strupus: a thong which fastened the oar to the vessel. 3.53.

Acharn. 548.

Τρόποω, remum strupo adligo: to fasten the oar to the vessel. Pers. 382.

Τρόπωτήρ. See the second τ ρόπός.

Τρὄφἄλἴε, ἴδὄε, ή, recens caseus: fresh cheese. Ejusdem quantitatis ac δăμάλίς. Vesp. 838.

Τρὄφεῖά, ων, τὰ, educationis merces; alimentum: a return made for being maintained or educated; nourishment. Sept. Th. 473. SYN. Θρέμμα, δρεπτήρια, δρέπτρα, τρόφαί. Ερ. Κάλα.

Τρόφευς, εως, δ, nutritor: one who nourishes,

a foster-father. Phœn. 45. Syn. Τρόφος. Τρόφη, η̂s, η, victus; cura alendi; proles; merces educationis: food; the care of feeding; offspring; return for education. Œ. C. 362. Syn. Διαιτά, διάτριθη, παιδεία, τρόφειά.

Τρόφις, δ, ή, densus: thick. Πολλον δέ τρόφι

κυμά κυλίνδεται Λ. 307.

Τρόφιμός, ου, δ, ή, alimentum præbens, vel accipiens: nourishing, nourished. Τρὄφἴμός εξέξα γὔναικῶν τἴνος Ιοη 686. (A double dochmiac.) Syn. Τρόφόεις, τρόφός, μόθων.

Τρὄφὄεις, εσσά, έν, bene altus, tumens: wellfed, swelling. Κύμἄτἄ τε τρὄφὄεντἄ γ. 290. Syn. Τρόφιμός, μέγας, πίων, πάχυς, οιδαίνων,

 $\pi\eta\gamma$ ös.

723.

Τρόφος, οῦ, ὁ, ἡ, altor, nutrix; alumnus vel alumna: one who maintains, a nurse; a nursling. Herc. F. 45. Syn. Τἴθηνός, τἴθήνη, τρόφεὺς, μήτηρ, τρὄφϊμός.

Τρόφωνϊός, ου, ό, Trophonius. Ενστρέφει

Τρόφωνίου Ion 303.

Τρόχάζω. See Τρόχάω. Τρόχάλδε, ἡ, ὄν, currens; velox; rotundus: running; rapid; round. Κείνο περιγληνες τροχάλον γάλά μιν κάλξουσι Arat. Phœn. 475. Syn. Τρόχὄεις, τρόχὄειδης, εύκυκλός, κυκλότε-

Τρόχἄω, Τρόχάζω, et Τρωχάω, curro: to run. Αρκτοϊ ἄμα τρδχδωσι Arat. 27. Helen. 723.

Χ. 163. Syn. Θέω, τρέχω, κάτασπεύδω.

Τροχηλάτεω, aurigor; exagito: to drive a chariot; to torture. Αξμά νιν τροχηλάτει Orest. 36. SYN. Δίφρηλατέω, έλαύνω, δίφρεύω, άρματεύω, ἡνἴὄχεύω.

Τρόχηλάτης, ου, δ, auriga: a charioteer. Κάγω τον εκτρέποντα τον τροχηλατην Œ. R. 806. Syn. Δίφρευτής, άρματηλάτης, δίφρηλἄτης, ἡνἴὄχὄς, ὕφηνἴὔχὄς.

Τροχήλατος, ου, ο, ή, rotis agitatus, circum impulsus: urged by wheels, whirled round. Έκτὄρος τρόχηλάτους Androm. 399.

Τρόχἴλῖα, αs, ή, trochlea: a windlass. Την εκ τροχιλίας αῦ κάτειλυσπωμένην Lysist.

Ff3

Τρόχἴλος, ου, δ, trochilus: a wren. Τρόχἴλως κύλύμθως ώσπερεί χειμών άρα Acharn. 876.

Τρόχις, ιός, δ, nuncius, cursor: a messenger, runner. Τόνδε τον Δίος τροχιν Aj. 977. Άγγελός, δρόμεύς.

Τρόχοδινέω, in orbem circumago: to whirl round. Τροχόδινείται δ' όμμαθ' ελίγδην P. V. 907. Syn. Περιέλαύνω, περιφέρω, κυκλόω.

Τρόχοειδής, εός, δ, ή; Τρόχοεις, εσσά, εν, rotundus: round. Theogn. 7. Call. 4. 261. SYN. see Τρόχαλός.

Τροχοποίεω, rotas facio: to make wheels.

Ή ράπτειν η τροχοποίειν Plut. 513.

Τρόχος, ev, δ, cursus: a course. Hipp. 1129. SYN. Apomos.

Τρόχος, οῦ, ὁ, rota; discus; massa rotunda: a wheel; a quoit; a ball. Anacr. 4. 7. SYN. Γυρός, κύκλός. Ερ. Κυρτός, εύκυκλός.

Τρύβλίον, ου, τὸ, catinus: a dish. καί τα τρυβλία Eccles. 252. Syn. Πάροψίς, λξκάνη.

Τρύγαιδς, ου, δ, Trygæus. Ποῦ ποῦ Τρυγαίδς

εστίν Pax 1197.

Τρῦγαω, ήσω, uvas vel fruges colligo: to gather in grapes or fruit, to reap. Εμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τίνα Eccl. 886. Δρέπω, ἄπόλαύω, καρπόδμαι, καρπίζω. see Anacr. 50.

Τρύγη, ης, ή, vindemia: the vintage. Ουδέ

τρύγην οίσεις Hom. Apoll. 55.

Τρυγητήρ, ήρός, δ, vindemiator: a vintager. Εφόρευν από τρυγητήρων Hes. Scut. 293.

Τρύγηφορός, ου, δ, ή, uvarum vel frugum ferax: producing grapes or fruits. Ούτε τρύγηφόρος ήδε Hom. Apoll. 529. Syn. Καρπόφορος, εύκαρπός.

Τρὔγἴκὄς, ή, ὄν, fæcibus perunctus, comicus: daubed with lees of wine, comic. Τρυγικοίς

ὄ δἴδάσκαλος ἡμῶν Acharn. 628.

Τρυγοδαίμων, ονός, ό, dæmon os fæcibus perunctus: a poor wretch of a comic poet. "Ăπέρ οί τρυγοδαίμον ες οδτοι Nub. 295.

Τρύγοιπός, ου, ό, colum vinarium: a winefilterer. Κιττοῦ τρυγοίπου προδάτιων βληχωμένων Ρακ 535.

Τρυγόναω. See Θρυγαναω.

Τρύγωδία, as, ή, comædia: comedy. Μέλλω περί της πόλεως τρυγφδίαν ποίων Acharn. 499. Syn. Κωμφδία.

Τρυγωδίκος, η, ον, comicus: comic. ԴΗλθες πόθεινη μέν τρυγωδικοίς χόροις Acharn. 886.

Sxn. Τρυγικός, κωμφδίκός, κωμίκός.

Τρῦγφδός, οῦ, δ, actor vel poëta comicus: comic poet or actor. Vesp. 1537. See

Τρυγών, ὄνὄς, ή, turtur: a turtle-dove. Τρυγονές εκκναισεθντί Theoc. 15. 88.

Τρύζω, Ion. imp. τρύζεσκον, strideo: to whine, squeak. 'Ως μή μοι τρύζητε Ι. 311. Theoc. 7. 140. Syn. Τρίζω, ψἴθὔρίζω.

Τρύμη, ης, ή, foramen a terebra; veterator: a hole made by an auger; an old knave. Κύρεις κρόταλον κινάδος τρύμη Nub. 447. Syn. Τρύπανόν, ἄπότριπτός, τρίμμα, πάνοθργός.

Τρὺξ, τρὔγὄς, ἡ, vinum recens; fæx; scoria: new wine; lees of wine; dross of metal. 'Οζων τρύγος τράσιας ερίων περίουσίας Nub. 50. Ep. Γλύκεῖα, μελίηδης, πάλαια, σάπρα, νεόπλουτός.

Τρύπἄνὄν, ου, τὸ, terebra: an auger. Τρυ-πἄνῷ οἴ δἔ τ' ἔνερθἔν ι. 385. Syn. Τρύμη, τζρέτρον.

Τρυπάω, terebro: to perforate. 'Ως δ' ὅτἔ τις τρυπῷ δὄρῦ νήἴὄν ι. 384. ΕΥΝ. Τὄρέω, τρέω (obs. in pres.), $\pi \check{\epsilon} \rho \alpha \hat{\iota} \nu \omega$.

Τρύπημά, ἄτὄς, τὸ, foramen: an orifice. Μηδέμιας ή τρύπημα κένον Eccles. 624. Syn.

Ŏπή,

Τρυσάνωρ, ὄρὄς, homines atterens: manwearing. Philoct. 208. See below, and Meγάνωρ.

Τρυσίδίος, ου, ὁ, ἡ, vitam vexans: lifeharassing. Καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσίδίου Nub. 420. Syn. Ανΐαρος, χάλξπος, λυπηρός.

Τρυτάνη, ης, ή, trutina: a balance. μιαρά φαλαιν' έχουσα τρυτάνην Vesp. 39. Syn.

Ζύγός, τάλαντόν, στάθμή.

Τρῦφαλεια, as, ή, galea tres conos habens: a helmet having three cones. Καλ λευκόλόφους τρυφάλείας Ran. 1016. Syn. see Κόρυς. Ερ. Αυλωπίς, ίππουρίς, φάεινη, λευκόλόφας, ίππόκόμός, τρίπτυχός, χαιτήεσσα.

Τρυφάω, Τρυφέραίνομαι, luxurior; abundo: to live luxuriously; to abound. Αρ' οῦν τρὕφῶμεν δεοῦ (monosyll.) κἄτασκευὴν βῖφ Eur. Sup. 225. Vesp. 686. See below. Syn. Αξρύνομα, θρύπτω, ασελγέω, σπαργάω, ὕβρίζω, ασωτεύδ-

Τρῦφερος, à, ον, mollis, delicatus: soft, delicate. 'Ωδί πρόβας τρυφέρον τι διασαλακώνισον Vesp. 1169. Syn. Τρυφων, απάλος, αθρός, ἄσωτὄς, ἄσελγής.

Τρύφη, ής, ής Τρύφημα, ἄτος, το, luxus, fastus: luxury, wantonness. Εγκάθυδρίζειν τρυφαις Troad. 990. Ιρh. Α. 1050. Syn. Χλίδη, άβρὔσὔνη, σπάτάλημά.

Τρύφός, έσς, τδ, fragmentum: a fragment. Το δὲ τρύφος έμπεσε πόντω δ. 508. Syn. Θραθσμά, ἄπὄκομμά.

Τρύχηρός, οῦ, ὁ, ἡ, attritus: worn, ragged. Τρυχηρά πέρι τρυχηρόν είμενην χρόα Troad. 498. Hic tamen locus nihil de quantitate statuit. Nec scio alterum apud poëtas ubi occurrit. Prima in Τρυχνός est brevis in loco

infra citato; sed in Τρύχός est longa.
Τρύχνος, ἡ, ὄν, mollis: soft. 'Α φώνα δἔ τρὺχνά Theoc. 10. 37. Syn. Μάλακος.

Τρῦχός, ἔδς, τὸ, pannus lacer: a torn gar-ment, rags. Τὰ ποιὰ τρύχη μῶν ἔν οἶς Οινεὐς δδί Acharn. 418. Syn. Ῥἄκος, ῥάκωμὰ, ῥάκιὄν, τρϊδώνϊον, τρϊδων.

Τρύχω, Τρυχόω, Τρύω, attero: to wear away. Ή τ' αν τρυχομένος πέρ α. 288. Mimnerm. 2. 12. "Τρύω primam producit. Frequentius est in compp. αποτρύω, κατατρύω. Apoll. R. 1. 1174. Τετρυμένα γούνατ' έκαμψεν." Blomf. ad P. V. 27. Syn. Τείρω, εκτρίδω, πιέζω, εκτήκω, κάτάτρύχω.

Τρωάς. See Τρωϊκός.

Τρῶές, ων, οί, Trojani: Trojans. Agam. 66. Syn. Δαρδανίδαι, Λαδμέδοντιάδαι. Ερ. Αγήνορές, ίπποδάμοι, μεγάθυμοι, υπέρθυμοι, άγαυοί, άλκίμοι, ἄολλἔἔς, δειδήμονἔς, ἔπικουροι, κέντορἔς ίππων, μεγάλήτορες, τηλεκλητοι, ϋπερφιάλοι, φίλοπτόλεμοι, άγερωχοι, ασπισταί, ευγενείς, χαλκόχιτων ες, υπερηνορεοντές, Βαρσάλεοι, δειλοί, **ἄρη**ἴφἴλοι, Βωρηκταί.

Τρωγάλια, ων, τα, bellaria: sweetmeats. Των τρωγάλίων και μη 'φαίρει Pax 772. Syn. Τράγήματα, ξπιφορήματα.

Τρώγλη, ης, ή, caverna: a hole. Hom. Batr. 53.

Τρωγλόδυτης, ου, ό, qui foramina seu cava

habitat: one who inhabits holes. Τρωγλόδυτης δε μετ' αυτόν Hom. Batr. 205.

Τρωγλόδύω, cavernam subeo : to enter a hole.

Ή και τρώγλοδύοντα Hom. Batr. 53.

Τρώγω, ξω, a. 2. ετράγον, rodo: to gnaw, Syn. Κάτάτρώγω, εσθίω, Pax 1324. eat. €δόμαι.

Τρωϊάs. See below.

Τρωϊκός, Τρώϊός, Τρώδς, α, ον; Τρωϊάς, Τρωάς, αδός, ή, Trojanus: Τrojan. Τρωϊκής εξαίρετον Androm. 15. Οξοι Τρώϊοι ίπποι Θ. 106. Eur. El. 1077. Τίνα Τρωϊάδων (anap. monom.) Hec. 94. Τρῶἐς καὶ Τρωάδἔς Ω. 704. Ερ. of Τρωάδἔς: — Ευπλοκάμοι, βάθυκολποι, έλκεσιπεπλοι, πόλυμοχθοι, έλκεχιτωνές, δορίκτητοι.

Τρώϊλός, ου, ό, Troïlus: one of the sons of

Priam. Τρώϊλον ἱππιοχάρμην Ω. 257.

Τρωϊός. See Τρωϊκός.

Τρώκτης, ου, δ, vorator; impostor: an eater; a knave. ξ. 289. Syn. Πάνοῦργός.

Τρωμά, i. q. Τραθμά. Schæf. in Steph. ed.

Valp. citat Jacobs. Anthol. 7. 271. Τρώμη, i. q. Τραθμά. Pind. Pyth. 4. 483.

Τρωξάρτης, ου, Æol. αὄ, δ, panis rosor: a gnawer of bread. Hom. Batrach. 28.

Τρώξιμός, ου, ὁ, ἡ, edulis : eatable. Φοιτή σινόμενα τὰν τρώξιμον Theoc. 1. 49. Syn. Βρώσιμός, εδώδιμός, εδεστός.

Τρώσς. See Τρωϊκός. Τρωπάω. See Τρόπεω.

Τρώς, ῶὄς, ὁ, Τros. Τρῶὰ δ' Αλαστόρίδην Υ. 463. Ερ. Αμύμων, μεγαλήτωρ.

Τρωτός, η, όν, vulneratus; vulnerabilis: wounded; vulnerable. Helen. 809.

Τρώω. See Τίτρώσκω.

Τυγχάνω, fut. τυχήσω and τεύξομαι, sum; contingo; adsequor: to be; to happen; to reach, hit. Την δ' όπως ἔτύγχονεν Hipp. 933. Κάτα ζωστηρά τυχήσας Μ. 189. Syn. Ειμί, ϋπάρχω, συμβαίνω, εντυγχάνω.

Tυδείδης, ov, Æol. αŏ, ό, Tydides: the son of

Tydeus. Τυδείδην δ' ουκ αν γνοίης Ε. 85.

Τυδεύs, εωs, δ, Tydeus: one of the seven chieftains at Thebes, and father of Diomed. Εγώ δε Τυδεί κεδυον Sept. Th. 403. Ερ. Δαίφρων, μεγάθυμος, δουρίκλυτος, κράτερος, μενεπτολεμος, οχ' άριστος, άγαυος, ίπποδάμος, Αιτώλίος, Οινειάδης, ίππηλάτης, ίππότης, σάκεσπάλός, μικρός δέμας αλλα μαχητής, προπόλος φονου.

Τὔκίζω, polio: to polish. Τούτους δ' ἔτὔκιζου αί κρέκες τοις βύγχεσιν Αν. 1138. SYN.

Ξĕω.

Τὔκισμά, ἄτὄς, τὸ, ædificium: a building. Kăνόνων δε τυκίσματα Φοίβου Troad. 814. Syn.

Οικδδόμημά.

Τὔκὄς, ου, δ, instrumentum ferreum quo lapicidæ utuntur ad poliendos lapides: an instrument used in polishing stones. Καὶ τὔκοις ηρμοσμένα Heracl. 940.

Τυκτός, η, όν, fabricatus: made, artificial. ρ.

206. SYN. Ποίητος.

Τύλη, as, ή; Τύλόs, ov, ό, callus: hard brawny skin produced by labour. Τὰν τὕλαν Ισμήνῖχε Acharn. 954. Τύλων ψόφούντων Acharn. 553. Brasse adds however in a note: "The penult. of Τύλη is generally long: cf. Lucill. 52.

Τὔλοω, callosum reddo: to render callous. Τετύλωμενός ενδόθι χείρας Theoc. 16. 32. Syn.

Σκληρόω, πάχύνω.

Τύμβευμά, ἄτός, τὸ, sepultura, sepulcrum: burial, tomb. Antig. 1220.

Τυμβεύω, sepelio: to bury. Helen. 1244. Syn. Θάπτω, τύμβον χεω, and ποίεω.

Τυμβήρης, ĕŏs, ὁ, ἡ, sepulcralis: sepulchral. Thesm. 889. Syn. Τυμβοχόος, επίτυμβίδιος, τυμ-

βὄχωστός.

Tύμβος, ου, δ, bustum: a tomb. Med. 1206. Syn. Χωμά, τάφος, σημά, τάφρος, γήλοφος, τυμβοχοή. Ερ. Αμύμων, ευρυς, επίεικης, μεγάς, ύψηλός, ακρός, ανδρόκμητός, πόλύκλαυτός, ξεστός, ί ξρός, κοίλος, ξρίκύδης.

Τυμβόχοή, ηs, ή, tumulus: a tumulus, a tomb.

Φ. 323. Syn. Τύμθος, χωμά.

Τυμβὄχὄὄς, ου, ὁ, ἡ, adgerens tumulum: throwing up a tomb. Sept. Th. 1024.

Τυμβόχωστός, ου, δ, ή, in tumulum adgestus: dug up so as to form a tomb. Antig. 848.

Τυμβώρυχος, ου, ό, sepulcri violator: a robber of graves, a resurrection man. Πρός πάτρος τυμδώρυχος Ran. 1179. ΕΧΡ. Λωποδύτης νεκρών. Τύμμα, άτος, τό; Τύπη, ης, ή, ictus: a blow.

Theoc. 4. 55. Apoll. 3. 848. See Tυπος. Syn.

Πληγή, κροῦμα.

Τυμπάνισμός, οῦ, ὁ, tympani pulsatio; excruciatio: the beating of a drum; a torture. Xw τυμπανισμός χοί πὔκνοι Σἄβάζἴοι Lysist. 388.

Τύμπανον, Τυπανον, ου, τδ, tympanum; palus ad quem devincti plagis cædebantur; fustis: a drum or timbrel; a whipping-post; a club. Μέτα ταθτ' έκδρυβάντιζ' δ δ' αυτώ τυμπάνω Vesp. 119. [°]Η κρόταλων τυπάνων τ' ιάχή Hom. Hymn. 13. 3. Ερ. Βυρσότονον, βυρσότενες, επιχώριον, βαρύβρομον.

Τυνδάρεισς, α, σν, Tyndareus: of Tyndarus.

Της Τυνδάρείας παιδός Orest. 368.

Τυνδάρεσς, ου, Τυνδάρεως, ω, δ, Tyndarus: a king of Sparta, and husband of Leda. Την Τυν-δάρἔου πάρἄκοιτιν λ. 297. Helen. 17. Ερ. Κράτ εροφρων.

Τυνδάρἴδης, ου, δ , (2) Τυνδάρἴς, ἴδος, $\dot{\eta}$, Tyndaro satus vel sata: (1) the son, (2) the daughter of Tyndarus. Παίδες Τυνδάρίδαι Helen. 1496.

471. Syn. see Κάστωρ.

Tύνη, Dor. pro Σັ, q. v. Tuννός, η, όν, et Tuννουτόσl, tenuis, parvus: thin, little. Theoc. 24. 137. Nub. 876. Syn. Μικρός, παῦρός, ὅλἴγός, τυτθός.

Τυντλάζω, glebas frango: to break the clods.

Pax 1148.

Τύπανον. See Τύμπανον.

Τὔπή. See Τύμμα.

Τύπίς, ίδος, ή, malleus: a hammer. Ορθός επί στελεή τυπίδος βόρυν Apoll. 4. 957. Syn.

Σφύρα, βαιστήρ.

Từπös, ov, δ, forma: a print, figure. 'Ωs ήδυς εν πόρπακι σος κείται τύπος Troad. 1186. Syn. Τυπωμά, κόμμά, σχημά, είδος, εικών. Ep. 'Ηβητὴς, γραπτὄς, σἴδηρὄνωτὄς, χρυσὄκόλλητὄς, ĕρἄπŏs.

Τύπτω, f. τύψω et τυπτήσω, verbero: to beat. Nub. 441. Ου γάρ με τυπτήσεις, &c. Plut. 21. Syn. Πλήσσω, παίω, κρούω, ἄράσσω, κόπτω, πά-

τάσσω.

Τύπωμα, ἄτος, τὸ, figura; vas: figure, fashion; an urn. Soph. El. 54. See Τυπός. Syn. Τυπός, άγγδς, τεῦχός.

Τύραννεύω, Τύραννεω, regno: to hold the sovereignty. Ἡ τὔραννεύων χθὄνός Helen. 785. Med. 963. Syn. Άρχω, κράτεω, κυρῖεύω, βάσῖλεύω, δεσπόζω, ἄνάσσω, κοιράνεω.

Τύραννϊκός, ή, ὄν; Τύραννός, ου, δ, ή, tyrannicus: of a tyrant or absolute monarch, royal.

F f 4

Εις Βρόνους τϋραννικούς Ion 1572. Androm. 3. See below. SYN. APXIKOS.

Τυραννίς, ιδός, ή, regnum: absolute power, sovereignty. Της τυραννίδος χάριν Hipp. 1024. Τώδ' ἔμην τυραννίδα Orest. 533. Syn. Αρχή, κοιράντη, δεσπότεία, βάστλεία. Ερ. Πόλυδχλός, ίσοθέος. ΡΗΒ. Μήτηρ αδίκίας.

Τύραννός, ου, ό, ή, tyrannus: a sovereign, a tyrant. Ουδέν τυράννου δυσμενέστερον πόλει Eur. Sup. 439. Syn. Βάσιλευς, άρχων, άναξ. Ερ. Σεμνός, λαμπρός, μακαρίδς, βάρβαρός, ωμόφρων, δημόβορος, κράτερος.

Τυραννός, adj. See the word Τυραννικός.

Tυρβάζω, turbas excito: to disturb. Pax 1007. SYN. Ταράσσω, Βορύθεω, φιλονεικέω.

Τύρευμα, ατός, τὸ, et Τυρός, οῦ, et Τυρόεις, εντός, δ, caseus: cheese. Πηκτοῦ γάλακτός τ ου σπάνια τυρεύματα Cycl. 190. Καὶ τυρός οπίας εστί και βόδς γάλα Cycl. 136. Ωνον και τυρόεντα (trisyll.) μέγαν λευκοΐο γαλακτος Theoc. 1. 58. Syn. Πηκτή, τρόφαλίς. Ερ. Οπίας, αιγειός, νεόπηκτός, απάλος, πίων.

Τυρίος, α, ον, Tyrius: of Tyre, Tyrian. Φοινικόγενους παι της Τύριας Eur. fr. Cret. 2. 1.

Τυρόγλυφός, ου, ό, casei rosor: a gnawer of cheese. Τυρόγλυφου υίδς μεγαλήτορος Hom. Batr. 136.

Τυρόεις. See Τύρευμά.

Τυρόκνηστίς, ίδος, ή, radula caseo radendo: a cheese scraper. Ου στήσομαι λέαιν έπι τυρόκνήστίδος Lysist. 231. See below.

Τυρουωτος, ου, ό, ή, dorsum habens ex caseo: cheese-backed. Κάμοι πλάκοῦντος τυρόνωτον δός κὔκλον Acharn. 1124.

Τυρόπωλέω, caseos vendo; examino: to be a cheesemonger; to weigh. Ανδρών ποἴητών τυρόπωλησαι τέχνην Ran. 1369.

Tυρόπώλης, ου, δ, caseorum venditor : a cheesemonger. Eq. 854. See above.

Τυρός. See Τύρευμά.

Τυρσηνϊκός, ή, όν, Τυρσηνίς, ίδός, ή, et Τυρσηνός, όν, Tyrrhenus: Tyrrhene, Tuscan. Χρή μένειν Τυρσηνικής Rhes. 985. Λέαιναν ου γυναικά της Τυρσηνίδος Med. 1339. 1356.

Tυρώ, ŏŏs, ή, Tyro: the daughter of Salmoneus. Ένθ' ητοι πρώτην Τυρώ ίδον λ. 234.

Tυτθός, η, ον, parvus: little. a. 435. Syn. Μικρός, ὅλἴγός, βαιός, τυννός.

Τυφαδνίος, α, δν, Typhaonius: of Typhoëus or Typhon. Καυκάσου εν κνημοῖσι Τυφαονίη ότι

πέτρη Apoil. 2. 1214.

Τυφάων, όνδς, Τυφών, ῶνδς, Τυφωεύς, εως, Τυφώς, ώ, ό, Typhon, Typhoëus: a famous giant. Δεινόν τ' αργάλξου τε Τυφάδνά Hom. Apoll. 307. P. V. 362. "Οθί φασί Τύφωξός Β. 783. Τοϊόνδε Τυφώς εξάναζεσει χόλον Ρ. V. 378. "Attici Tupàs plerumque adhibebant, ceteri Τυφών, teste Mæride." Blomf. Gloss. P. V. 362. Ερ. Θουρός, εκάτογκάρηνός, τρισώματός, άγριός, ἔκἄτογκἔφἄλας, Κἴλιξ, πόλυκἄρηνός, γηγἔνης, σμερδάλεσς, πέλωρ.

Τύφλοπους, πόδος, cæcum pedem habens: blind-footed. "Α πόδα σου τύφλοπουν Βέραπεύ-

μἄσἴν Phœn. 1565.

Τύφλος, η, ον, cæcus; qui non videtur: blind; not seen. Τύφλον τύφλφ στείχοντα Hec. 1033. SYN. Αλάδς, ἄφάνης, τύφλώδης, τύφλώψ.

Τύφλοω, ώσω, cæcum reddo: to blind. 'Οψιν τύφλώσας ουκ άγαν σφ' επήνεσα Pheen. 776. SYN. Εκτύφλοω.

Τυφόγερων, οντός, ό, fastuosus senex: a dis-

dainful old man. Τυφόγερων εῖ κἀνάρμοστος Nub. 898. Syn. Tupedavos.

Tύφω, fumum emitto; ardeo: to emit or cover with smoke; to burn. Κάτυφε κανέπτυε Antig. 1009. Syn. Κάπνίζω, κάπνω φύρω, καίω, μάραίνδμαι, φλέγω.

Τύφωεύs. See Τύφάων. Τυφώs, ῶ, ὁ, procella acrior: a violent tempest. Also the giant Typhon. See Τὔφάων. Μεγάλω τυφώ και πρηστήρι Lysist. 974. 'Ăελλά, λαίλαψ, θὔελλά, κἄταιγίς.

 $T\ddot{v}\chi\eta$, ηs , $\ddot{\eta}$, fortuna: fortune. $T\dot{\eta}\nu$ $\tau\ddot{v}\chi\eta\nu$ αυτήν λέγοις Hec. 774. Syn. Συντύχια, ευτύχια, πέπρωμένη, ευδαιμόνια, δυστύχια, συμφόρα, το συμβαινόν. Ετ. Αγάθη, μάκαιρά, δραυσάντυξ, μεγάλη, ἄωρός, αισχρά, ἄφάνης, δυστύχης, άνέλπιστός, τύραννός, ευδαίμων, βάρυπότμός, άβίωτός, δυσπάλαιστός, βάρεια, οικτρά, χθόνιος, άναγκαία, ευμήκης, πρόσαύλειδς, μἄκἄρῖα, ασθένης, πολύστονος, λαμπρά, άστατος, κακοπότμος, πόλυφθὄρὄς, γλὔκεῖἄ.

Τυχηρος, α, ον, fortuitus; fortunatus: happening in a chance manner; fortunate. Agam.

449. See below. Syn. Ευτυχής.

Τυχηρωs, fortuito; fortunate: by chance; fortunately. Αγάγεῖν τυχηρώς τὰ κάτ' άγρους Δἴονύσῖα Acharn. 250. Syn. Ευτυχώς, ἄνέλ-

Τυχιός, ου, δ, Tychius. "Ο οί Τυχίος καμέ τεύχων Η. 220.

Tωθάζω, ἄσω, irrideo: to jeer. Vesp. 1362. Syn. Σκώπτω, χλευάζω, λοιδόρξω, ξρξθίζω. Tωs, id. q. Οῦτωs, q. v. Γ. 415.

 Υ .

'Ťάδĕs, ων, αί, Hyades: the Hyades, a constellation of seven stars. Πληϊάδας 'Ťάδας τέ Σ. 486. The first syllable of 'Υάδες is long twice in Euripides, Ion 1156. Electr. 468., and twice short in Hesiod, Op. 233. and Fr. 60. 4., and once Arat. 173.

'Υἄκίνθἴνὄς, η, ὄν, hyacinthinus: hyacinthine, purple. 'Υτακινθίνφ άνθει ομοίας ψ. 158. Syn.

Πορφυρέός.

λös, γυρös.

Τάκινθός, ου, δ , et (2) δ , $\dot{\eta}$, Hyacinthus: (1) Hyacinthus; (2) a hyacinth. Ἡ κώμοις Τακίνθου Helen. 1468. ΕΡ. (1) Ἱμἔροεις, Αμύκλαῖος; Helen. 1468. (2) ευώδης, πύκνδς, μαλακός, ανθέμδεις, πορφυρέδς.

'Ťἄλἴνὄς, η, ὄν, vitreus: of glass or crystal, transparent. Εξ υάλινων εκπωμάτων και χρυσίδων

Acharn. 74. Syn. Λαμπρός.

"Υάλος, ου, ή, crystallus; vitrum : a crystal; glass. Αφ' ής το πυρ απτουσι την υάλον λέγεις Nub. 766.

'Υάμπολίς, εως, ή, Hyampolis: a town in Bœotia. Καϊ 'Υάμπολίν αμφενέμοντο Β. 521.

'Ťάντιος, α, ον, Hyantius: Bœotian. 'Αλσος Υάντιου Ογχηστοίο Apoll. 3. 1240.

'Υδδάλλω, Æol. pro 'Υπόδάλλω, q. v. T. 80. Υεός, η, ον, curvus: crooked. Πυγίσματός ύθε τάφείης Theoc. 5. 43. Syn. Κυφός, καμπύ-

'Υερίζω, ἴσω, et 'Υεριστἴαω, contumelia adficio: to insult. Οὖτοί μ' ὕθρίζουσ' ὧν πόλις τἄνῦν κλὕει Orest. 430. Anacr. 57. 5. Syn. Εξύβρίζω, κάθύβρίζω, ὄνειδίζω, αικίζω, δεννάζω, αισχύ<mark>νω.</mark>

Υθρίς, εως, ή, contumelia: insult, insolence.

Αθάνατον "Ηρας μητέρ' εις ξμην ύθριν Bacch. 9. "Υέρις is used in the sense of Υέριστης, Hes. Op. 189. Syn. Αικεία, ἄτιμῖα, ὕβρισμα, ἄδἴκῖα. Ερ. Ουχ ὄσία, ἄτάσθἄλὄς, ὕπέρβἴὄς, ἄλἔγεινὴ, ἄθἔμίστιος, αινή, δυμαλγής.

Υ΄ξερισμά, ἄτὄς, τὸ, injuria; ludibrium: an intry; a mockery. Orest. 1037. See above. jury; a mockery. Orest. 1037. See ab Syn. "Υθρίς, αδίκημα, επήρεια, λώθη, ὄνειδός.

Υδριστής, οῦ, superl. Ὑδριστότἄτὄς, η, ὄν, contumeliosus: insolent. Plut. 1074. Vesp. 1303. See "Υέρις. Syn. Λωβητήρ, υπέρήφανος, λοίδορος, Βράσυς, βιαστής.

'Υξριστιάω. See Υξρίζω.

Υχιαίνω, valeo: to be well. Ορθώς γ' ότιη νήφοντες ουχ υγιαίνομεν Lysist. 1228. Syn.

Εῦ ἔχω, ευθηνἔω, ευρωστἔω.

'Ϋ́γἴεια ('Υγίεια), as, ή, salus: good health. Ήν εῦ πράττωσ' ουχ ἔγἴεια μἔγἄλη τοῦτ' εστἴ σἄφ' ίσθι Av. 604. In hoc vs. ex anapæstico et parcemiaco conficto, a fit longa ante liquidam μ. Ερ. Αγλάδδωρός, χρυσέα, καλλίπλοκάμος,

'Τγίηρος, α, ον, et 'Τγίης, εσς, δ, ή, sanus; rectus: sound, healthy; right. Nem. 3. 29. Έλικτα κουδέν υγίες αλλά παν πέριξ Androm. 448. SYN. Ασκηθής, άληθής, σως, εύρωστός, ερρωμενός,

άνδαδς.

Ϋ́γραίνω, humecto: to moisten, water. Λευκης τάκείσης χίονος ύγραίνει γύας Helen. 3. Syn. Βρέχω, διάβρέχω, άρδω, ὕδραίνω.

Ϋ́γροσολος, ου, ο, ή, humidus: moist, wet. 'Η δ' ύγρόδολους στάγονας νότιους Eur. fr.

Chrys. 7. 3.

Ϋ́γρὄς, ὰ, ὄν, humidus ; mollis ; viridis : moist, atery ; soft ; verdant. "ὄροις ἔγροῖσἵν ὡς λἔwatery; soft; verdant. "Όροις ϋγροισίν ώς λέ-γουσ' ώρισμένη Ion 298. Syn. Ύδατόεις, ύδατίνός, ύδρηλός, ύδρηρός, έφύδρός, ένύδρός, δρόσ έρός, μάλακός, ύδαρής.

Υγρότης, ητός, δ, humiditas: moisture. 'Ρήξεις τ' ενώμων ύγρότητ' εναντίαν Phœn. 1271. See above. Syn. Ικμάς, ϋδάρὄτης, ὕγράσῖα.

Υγρώσσω, madeo: to be wet. Βόλαις τγρώσσων σπόγγος Agam. 1300. Syn. Υγραίνομαι, διάβρεχόμαι.

'Ťδἄρὴs, ĕŏs, ὁ, ἡ, aqua dilutus: diluted with water. 'Υδάρει σαίνειν φιλότητι (paræmiac.) Agam. 771. Syn. see 'Υγρός.

'Υδάτηγός, οῦ, ὁ, aquæ ductor: a conveyer of water. Τις ἄνὴρ ὕδἄτηγός ζμαΐον Call. fr. 42.

'Υδάτινός, η, όν, et 'Υδάτόεις, εσσά, έν, aquosus: watery. Πολλά δ' οἶά γὔναῖκες φὄρἔοισ' ὑδἄτἴνα βράκη (choriamb. pentam.) Theoc. 28. 11. Ωσεί νέφη ύδατδεντα Theoc. 25. 89. Ύγρος, υδάρης, υδρηλός, κάθυδρός, ενύδρος, δρόσ ξρός, μάλακός.

'Υδατότρεφης, εσς, ο, η, in aqua nutritus: nourished in water. Αιγειρών ὕδἄτοτρέφεων

'Τδείω, et 'Τδεσμαι, celebro: to celebrate. Χαλκῆας μεν ϋδείσμεν Call. 1.76. Apoll. 2.530. Syn. Ύμνεω, άδω, κλητίω. "Τόδος. See "Τόωρ.

"Ťδρα, as, ή, et "Ťδρŏs, ov, δ, hydra: a watersnake. Heracl. 950. B. 723. See Υδρηλός. Ερ. Λερναία, ὅλοὄφρων, λύγρα, ειδυῖα, μυριόκρανός, αμφίκρανός, πάλιμθλαστής, πόλυφονός,

'Υδραίνω, ἄνῶ, lavo: to wash. 'Η δ' ύδρηναμένη ρ. 58. See 'Υδρηλός. Syn. Λούω, βρέχω, υγραίνω.

Υδρεία, as, ή, aquatio: drawing of water.

'Υδρείης πέρι δηριν αμεμφέα Apoll. 4. 1767. See

Ϋ́δρεύω, aquam peto: to go for water. 'H

Πειρήνας ύδρευσομένα Troad. 208. See below. Syn. Πὄτίζω, αντλέω. Υδρηλός, et Υδρηρός, η, όν, humidus: moist,

wet. Σταγόνας ύδρηλας ως ταγ' εκ γαίας τρέφη Eur. Sup. 217. Eur. fr. Beller. 17. 6. Syn. see Ϋ́γροs.
Ϋ́δρῖα, ας, ἡ, vas aquarium: a water-vessel.

733. Syn. Αγγείον, κάλπις, σκεῦος.

'Υδριαφόρός, ου, ό, ή, qui vas aquarium gestat : a bearer of a water-vessel. See passage in

'Υδρόειδής, εός, ό, ή, aquæ similis, aqueus: water-like, aqueous. Helen. 348. See Υδρία. Υδρόμεδουσά, ης, ή, aquæ regina: queen of

the water. Γείνατο 'Υδρομέδούση Batrach. 19.

Υ΄δρορρόσα, αs, ή, cloaca: a gutter or sewer. Εις ϋδρορρόδαν πεσών Acharn. 1186. Syn. Δίώρυξ, διαρρότη. "Τδρός. See "Τδρα.

'Υδρόφορος, ου, ό, ή, qui aquam gestat: a water-bearer. Σάμερον ύδροφοροι Call. 5. 45. SYN. 'Υδριαφόρος, ύδροχύτος.

'Υδροχάρις, ιός, ή, muris nomen: the name of a mouse. 'Υδρόχαρις δε τε πέφνε Batrach. 224.

Υδροχυτός, ου, ό, ή, aquam fundens: pouring

out water. Κρήναισῖ πἄρ ὁ ὑδροχῦτοις Cycl. 66. "Τόωρ, ἄτος, et "Τόος, ἔςς, τὸ, aqua: water. Καί κεν ύδωρ φόρεοις Ζ. 457. Λαβρότάτον χεεί ύδωρ Π. 385. Γαῖαν τόει φύρειν Hes. Op. 61. Syn. Χεῦμἄ, χὄὰ, νᾶμἄ, βἄλασσἄ. Ερ. Αγλἄὄν, άλμυρον, ασπετόν, ἵερόν, ακήρατον, αμβροσιόν, καλίρροσν, δυσφέρου, κάλλιστου, λάβροτάτου, μελάν, όμεριμόν, άἄτον, χειμερίον, ψυχρόν, γλυκέρον, λευκόν, μελίηδες, λίαρον, σεμνόν, δινηέν, νότ ερόν, κυανό ειδες, πλούσιον, πότα μίον, άστακτον, κάθἄρον, ἄοινον, λιμναῖον, άφθἴτον, άφθονον, δυὄφερου, επήρατου, πορφυρεου, πόντιου, πηγαίου. ναύλδχδν, μαρμάρδεν, κουρδτρδφδν, καρπότδκον.

Ύττις, ίδος, ή, Hyelis: a mountain near Miletus. "Υμμες δ' Ύττιδος και Βυθλίδος Theoc.

7.115.

Υετός, οῦ, ὁ, pluvia: rain. Δώματός αγλαϊην τε και δετου Apoll. 2. 1076. Syn. Όμερος, δρόσός, βρόχη, ύδωρ.

'Υηνία, as, ή, indoles suilla: hoggishness. Ϋ́ηνῖα iambicum trimetrum concludit in Pax 894. Vide Ts, τός. Syn. Μωρία, ἄμἄθία, τωδία.

'Ťθλέω, nugor, garrio : to trifle, babble. 'Υθλείς απερβ' ουκ αν διδαξαίμην σ' έτι Nub. 781. Sic tamen non determinatur primæ quantitas. Syn. Ληρέω, φλυαρέω, μωραίνω, στωμύλλω, κω-

Υίδιον, ου, τὸ, filiolus: a little son. Το γάρ υίδιον τηρεί με κάστι δύσκόλον Vesp. 1347.

Syn. Παιδίον, παιδάριον.

Tiebs, ĕŏs, et gen. viŏs: item Yiŏs, ov, o, filius: a son. Πρός πόσιός τε και υίεσς σ. 161. Υίδς ξοιζό πεσόντος N. 522. `Ην ούμος υίδς κάλλος Troad. 980. Syn. Παις, τέκνον, τέκος, γονός, ἄπογονός. Ερ. Ωκυμόρος, φιλός, κράτερος, άριστός, υπέρθυμος, διότρεφής, κυδάλιμος, κράταιος, δάιφρων, όλεισς, καρτερόθυμος, σχέτλισς, εγχεσίμω. ρός, εσθλός, πίνυτός, ήθώων, ἄρήϊός, άσχετός μενός, άγλάδς, άλκιμός, αμύμων, γαιήιδς, ευμμελίης, ίφθιμός, νήπιός, περίκλυτός, τοξόφορός. άταρβής, εριούνισς, νοθός, τάχυς, ηυς, μεγάς, ερίκυδής, νηπιαχός, σχέτλιός, δύσώνυμός.

Yios. See Yieus.

Υίωνὄς, οῦ, ὁ, nepos: a grandson. πἔσόντὄς Ν.207. Syn. Ίνἴς, έγγὄνὄς.

"Υκης, ου, δ, piscis quidam: a kind of fish. Θέδς δε οι ίερος υκης Call. fr. 72.

"Υ΄λαγμα, ατός, τὸ, 'Υ΄λαγμός, οῦ, ὁ, et 'Υ΄λακὴ, η̂s, η, latratus: a barking. Agam. 1621. Επεί κεν ϋλαγμόν ἄκούση Φ. 575. Apoll. 3. 1216. (See Υλάκδμωρός.)

'Υλαίος, ου, ό, Hylæus. Ουδέ μέν 'Υλαίον

Call. 3. 221.

Υλαίδς, α, δν, et 'Υλήεις, εσσά, εν, sylvanus: of the woods, woody. Οἶά δε θηρ ύλαίος Theoc. 23.10. α.246. Syn. Δενδρήεις, ύλοκομός, άγριος, δάσυς.

'Υλάκή. See "Υλαγμά.

Υλάκιδης, ου, δ, Hylacides: the son of Hy-

lacus. Κάστωρ Υλακίδης ξ. 204.

Υλάκομωρος, ου, ό, ή, latrando custodem agens: a barking guardian. Κύνες ύλακόμωροι π . 4. Y fit longa per arsin.

'Υλακτέω, 'Υλάσκω, et 'Υλάω, latro: to bark. 'Ăμουσ' ὕλακτῶν δισσά Alcest. 776. Æsch. Sup.

884. Κύνξε ουχ ύλαουσιν π. 9.

"Ťλας, ου, δ, Hylas: the companion of Hercules. Αυτάρ "Ťλαν φἴλότητι Apoll. 1. 1324. Ερ. Καλός, εσθλός, ὅπάων, πρωθήθης, ξανθός, κάλλιστός, χἄρἴεις.

Τλάσκω, and Τλάω. See Τλακτέω.

"Υλη, ης, ή, sylva; lignum; materia: a wood; wood; materials. Θηρᾶν κἄθ ὕλην Κύπρῖν Bacch. 677. Υλη is also a city in Bœotia, Β. 500: 'Ηδ' Ύλην καὶ Πἔτεωνα. Syn. Δρυμός, δρίον, ξύλον, φρυγάνον. Ερ. Χλωρά, βαθύξυλος, δύσεύρετος, σκιαρακομός, ακροτάτη, βαθεία, δάσκίδε, παντοίη, τηλέθδωσα, άσπετόε, αζάλεα, ν ἔδθηλης, πύκνδς, αυη, ἄγρικς, λάσια, ὅρειάς, πολυδένδρευς, φορβάς, άξυλος.

Υλήεις. See Υλαίος, adj.

Υληκοίτης, ov, qui cubat in sylvis: sleeping in the woods. Καὶ νήκοροι ύληκοιται Hes. Op.

'Υλητὄμὄs. See below. 'Υληουργόs, 'Υλουργόs, 'Υλητὄμὄs, et 'Υλὄτὄμὄs, ου, δ, qui ligna secat: a wood-cutter, carpenter. Ανέρες ύληουργοί Apoll. 2.80. Herc. F. 241. Theoc. 17.9. Ψ. 114. SYN. Ξύλουργός, ξύλότόμος, ξυλόκοπος.

Υληφόρδε, ου, ό, ή, qui ligna portat: a bearer

of faggots. Acharn. 272. See below.

Υλήωρος, ου, ό, ή, saltuarius: living in the woods. Αίγε μεν υλήωροι απόπροθεν Apoll. 1.

Υλλη̃ές, ων, οί, Hyllei: a nation in Illyria.

Apoll. 4. 525.

Ύλληϊς, ϊδός, ή, Hyllensis: of the Hyllei. Αμφί πόλιν άγάνην Ύλληϊδά Apoll. 4. 536.

Υλλίκος, η, ον, et Υλλίς, ίδος, η, Hyllicus: of Hyllus. Υλλίκῷ εν λίμενι σχέδον άστεος Apoll. 4. 1125. Pyth. 1. 120. Υλλίκδε. See Υλλίκδε.

"Υλλός, ου, ό, Hyllus: (1) a river in Lydia, (2) the son of Hercules. "Υλλώ ἔπ' ιχθυδευτί Υ. 392. Trachin. 56. Ep. (2) Κράτ ἔρος, σθ ἔνάρος, 'Ηράκλείδης.

Υλοδρόμός, ου, ό ή, in sylvis currens : running in the woods. Θηρών τ' άγριων πόδες ύλόδρομων

Thesm. 49.

Ύλδκδμδς, ου, ό, ή, sylvosus: woody. Επεϊ ύλδκόμον νάπός ηλθεν Androm. 283. Syn. see 'Yhalos.

Υλότομός. See Υληουργός.

Ύλουργός. See Ύληουργός. Ύλοφάγός, Ύλοφορβός, οῦ, ὁ, ἡ, qui in sylvis pascitur: fed in the woods. Καὶ βόος ὑλοφάγοιο κρέας Hes. Op. 589. Iph. T. 262.

'Ťμεδἄπὄς, ή, ὄν, vestras: of your country. 'Ŏ γοῦν χἄρακτὴρ ὑμἔδἄπὸς τῶν ἡητόρων Pax 220.

Υμέναιος, ου, δ, Hymenæus deus nuptiarum; cantus nuptialis; nuptiæ: the god of marriage; the nuptial song; nuptials. ἴδἴοισἴν ὅμἔναίοισἴ κοὐχἴ σώφρὄσιν Orest. 551. Syn. Γἄμὄς, γἄμήλευμά. Εr. Κάλος, φονίος, ποιμνίτης, δίκαιος, ĕράσμιος, κρυφιος, πάμφωνος, ιμεροεις, ωκυμορος, πένθϊμὄς, νυμφϊδϊός, σεμνός, χἄρῖεις, ἄτάσθἄλὄς, εννυχίος, περίκλυτος, αινομόρος, νεόζυξ, ανδρό-

'Ťμἔναιδω, uxorem duco; Hymenæum canto: to marry a wife; to sing the nuptial song. P.V. 973. See above. ΕΧΡ. Συνάπτω του γαμου, Άδω τον υμέναιον,

Ύμετερός, Ύμος, à, όν, vester: your. Δἴα της χώρας τῆς ὑμἔτἔρας Αν. 557. 'Υμὰ κτήμἄτ' ἔδον-

τές β. 140. Syn. Σφέτερος, σφωϊτέρος. 'Υμην, ἔνος, δ, Hymen: the god of marriage.

Pax 1332. Catullus in Epithal. Juliæ facit primam syllabam et longam et brevem in eodem versu: O Hymen Hymenæë io o hymen hymenæe. Qui locus ex loco Pacis jam citato sumitur.

Ύμνεω, Ύμνωδεω, decanto: to celebrate in song. Δωρίς υμνηθήσεται Ion 1590. Ion 6. Syn. Ανυμνέω, έφυμνέω, κάθυμνέω, κληίζω, κέλάδεω, ευφημέω, αινέω, ευλόγέω, ἄείδω. ΡΗΒ. Κλύταις δαιδάλλειν ύμνων πτύχαις.

'Υμνητός, η, όν, carmine celebratus: celebrated in song. Pyth. 11. 93. See above.

Syn. Εύυμνός, πόλτφατός, πέρικλυτός. Ύμνόποιός, Ύμνφδός, οῦ, ὁ, ἡ, cantator: a songster. Της ύμνοποιοῦ παιδά Rhes. 647. Herc. F. 394. Syn. Μελωδός, αριδόθετης, ψαλτήρ.

Υμνός, συ, δ, hymnus: a hymn, song. Καϊ ἄοιδης υμνον ακούων 3. 429. Syn. Měλos, ἄοιδη, ωδη, νόμος. Ερ. Άλυρος, τερπνός, ευάχητος, υπόνυμφϊδϊός, δόκϊμός, ευάρεστός, δαυμαστός, άναξίφόρμιγξ, δαίδάλος, ήδυξπής, κλυτός, μξλίγηρυς, θράσυς, καλλίνικός, φίλιός, φίλοτήσιός, γλυκύς, γεράρος, όρθριος, εράτος, λίγος, μηλονόμος, οξυφωνός, μακαρίός.

Ύμνφδεω. See Ύμνεω.

Ύμνωδία, as, ή, hymnorum cantio: a singing of hymns. Γαίαν βιασθαι μάκαρίαις υμνωδίαις Helen, 1433. See Τμνός.

Υμνώδος. See Υμνόποιός.

Υμός. See Υμέτερός.

'Υτομουσία, ας, ή, musa suilla: a grunting muse. Eq. 986. See 'Υς, τος, and Αμουσία. Syn. see

τπαγκάλίζω, ἴσω, in ulnis gesto: to bear in the arms, to embrace. Heracl. 42. See Αγκάλη. Syn. Αγκάζω, αγκαλίζομαι, κάτασπάζομαι, προσπτύσσδμαι.

'Υπαγκάλισμά, άτδς, τδ, ulnarum gestamen: an object embraced. Troad. 759. See Αγκάλη. Syn. Αγκάλισμά, ασπασμός, πρόσπτυγμά.

'Ťπάγω, subduco; recedo: to withdraw; to retire. Helen. 825. See 'Ăγω. Syn. 'Ťπεξάγω, ύπεξαιρέδμαι, ύφαιρέω, εκκλέπτω, ύπόβάλλω, ἄπαλλάττομαι, χωρέω.

'Υπάγωγεύς, έως, δ, instrumentum fabrile: a trowel. Av. 1149. See Αγωγή.

Υπάδω. See below.

'Ťπἄείδω, contr. 'Ťπάδω, succino: to sing in an under tone. Λίνον δ' ύπο καλόν ακιδε Σ. 570. Κυκλίοισι χοροισίν υπάδων Ran. 368. Syn.

Ťπal, poët. pro 'Ťπŏ, q. v.

"Υπαιθά, adv., recta: straight on. Κοιλή ϋπαιθά νάπη Apoll. 2. 737. Syn. Ίθυ, ἔναντἴον.

'Υπαίθρισς, a, ov, subdivus: under the open air. Androm. 226. See Αίθρἴός.

'Ťπαίθω, clam ardeo: to burn secretly. Trach.

1212. Syn. Αίθω, κἄτἄκαίω.

Υπάίσσω, Υπάσσω, ξω, subtus moveor: to move under. Βωμού υπαίξας Β. 310. Φ. 126. Aj. 301. See Αίσσω. Syn. Υπεξέρχομαι, υφέρπω, υφορμάω, απάΐσσω.

Υπάκουδς. See Υπήκδδς.

'Ťπἄκούω, audio, parco: to hear, to obey. 'Ŏ δ' ἄρ' εμμάπεως υπάκουσε ξ. 485. Syn. Ακούω, ἄκροἄὄμαι, πειθαρχέω, ἔπἄκούω, ὕπείκω, ὕπότάσσόμαι, πρόσξχω, πείθόμαι, ευπειθξω, ἄκόλουθξω.

Υπάλείφω, ψω, sublino: to anoint beneath. 'Ťπἄλειψὄν ειρήνη με τω 'φθαλμω τἄχύ Acharn.

1029. Syn. Επάλείφω, χρίω, μὔρὄω.

'Υπάλεύὄμαι, 'Υπάλύσκω, declinando vito: to escape narrowly. Των υπάλευαμένος δάνατον ο. 275. δ. 512. See below. Syn. Τπεκφεύγω.

Υπάλυξις, έως, ή, effugium: escape. Κάκων υπάλυξιν έσεσθαι ψ. 287. Syn. Φυγή, άλυξις.

'Υπάλύσκω. See 'Υπάλεύδμαι.

'Ťπἄνἄκινξω, 'Ťπἄπὅτρξχω, levi motu abeo: to move away lightly. Eccles. 1165. (See Κινέω.) Eccl. 284. Syn. see Υπόκινξω.

Υπανίασμαι, augor: to be annoyed. Nub. 1198. See Ανίαω. Syn. Ανίασμαι, λυπέω, ένόχλεόμαι, δυσχεραίνόμαι, αλγεω.

Τπάνίστάμαι, exsurgo: to rise up. Nub. 989.

SYN. Εξέγείρομαι.

Υπαντάω, Υπαντιάζω, obviam procedo: to go to meet. Philoct. 719. Πρόσθεν υπαντιάσας Z. 17. Syn. Απαντάω, προσκύρξω, εντυγχάνω, συμ-

φέρὄμαι. Τπαξὄνἴός, α, ὄν, qui circa axem est: around

the axle. Φθόγγον υπαξονίων Call. 5. 14.

Ťπἄπὄκινητἔόs, α, ὄν, clam subducendus: must privately withdraw. Thesm. 924. See Kıνέω. 'Υπάπότρεχω. See 'Υπάποκινέω.

"Ťπἄρ, τὸ, visio vera: a true vision. Ουκ ὄνἄρ αλλ' ὕπἄρ εσθλόν τ. 547. Ammonius ait: "Υπαρ ονείρατος διαφέρει ύπαρ μεν γάρ εστιν ή εναργής όψις όνειρον δε, ή εν τῷ καθεύδειν φαντασία.

'Υπάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argentifer: producing silver. Rhes. 967. See 'Αργυρος. "Υπαρνός, ου, ή, agnum sub se fovens: cherishing a lamb under her. Androm. 555.

Υπαρχή, η̂s, ή, initium: a beginning. Œ. R.

132. Syn. see Αρχή.

"Υπαρχός, ου, ό, qui sub alio dux est; dux: a subordinate commander; a commander. Helen. 1431. Syn. Έπαρχός, αρχός, προστάτης, ήγεμών, ἔπιστάτης.

'Ťπάρχω, ξω, incipio; sum: to begin; to be. Ούκουν υπάρχειν τονδέ Rhes. 629. Syn. Ειμί,

γίνομαι, ξπίγίνομαι.

Υπασπίδιος, α, ον, sub clypeo gestatus: worn under the shield. Ανδρών ίλη τον υπασπίδιον Aj.

Υπασπιστηρ, ηρός, Ύπασπιστης, οῦ, ὁ, armiger: an armour-bearer. Æsch. Sup. 190. Rhes. 2. Syn. Ασπιστής, τευχεσφόρος, δόρυφορός.

Tπασπίζω, sum scutifer; protego: to be an

armour-bearer; to protect. Heracl. 217. Syn. 'Υπασπιστὴς ειμϊ, βὄηθἔω, ἔπἴκουρἔω.

"Υπαστρός, ου, δ, $\dot{\eta}$, sidereus: of the stars.

Æsch. Sup. 398.

"Υπάτος, η, ὄν, summus: highest. Θέων υπάτος καϊ άριστος Τ. 258. Syn. Υπέρτατος, κάθŭπέρτατος, κρατιστος, μεγιστος, πανυπέρτα-

'Υπαυγάζω, subsplendesco: to shine faintly.

Apoll. 3. 1377. Syn. Υποστίλεω.

Τπαυλός, ov, δ, ή, qui sub aula vel tentorio est: under an awning. Aj. 796. Syn. Έναυλός, ενδομύχος, ϋπόστεγος.

"Ťπἄφρὄς, ου, ὁ, ἡ, spumeus: rheumy. Rhes.

707. See Ăφρŏs.

Υπέγγυσς, ου, δ, ή, sponsioni obnoxius: responsible. Hec. 1012. See Εγγύη. 'Υπεύθυνŏs.

'Ťπείδομαι, suspicor; video: to suspect; to Ion 1023. Syn. Τφοράω, υπόθλεπω,

εικάζω.

τπεικάθω, τπείκω, cedo: to yield. Soph. El. 361. (See Εικάθω.) Œ. R. 625. Syn. Εικάθω, είκω, ϋπεξίστάμαι, ϋπόχωρεω, συγχωρεω, ύπἄκούω, πρϋσέχω**.**

'Ťπεικτεόs, α, ον, cedendus: must give way.

Aj. 668. 'Υπείκω. See 'Υπεικάθω.

"Υπειμί, subsum: to be under, near, or present. I. 204. Syn. Πάρειμί.

"Υπειμί, subeo: to enter. Vesp. 463. Syn.

'Υπέρχομαι, υφίσταμαι.

Υπείνωρ, ὄρός, δ, Hypenor. Καϊ Υπείνδρα ποιμενά λαῶν Ε. 144.

'Ťπείπω, suggero: to suggest. Herc. F. 957. Syn. Υφηγεόμαι, υπότιθημί, υπόμιμνήσκω, πρόἄγὄρ€ύω.

Ťπεlρ, poët. pro Ťπερ, q. v.

Υπειρέσια, as, ή, remigatio: rowing, oars. "Οσσαϊ υπειρέσιησιν Apoll. 1. 114.

Υπειρόχιδης, ου, δ, Hyperochides: the son of Hyperochus. Εσθλον Υπειροχίδην Λ. 672.

Υπείροχος, Ion. pro Υπεροχος, ου, δ, ή, superior : superior. Και ϋπείρδχον έμμεναι άλλων Λ. 783. Trach. 1096. 'Τπείροχος is also a P. Ν. Λ. 671. Syn. Έξοχος, προφέρεστερος, εξαίρετος.

'Υπέκ, præp., ex: from under. Theoc. 22.

'Υπέκδυμί, effugio: to escape from. Πόνους μὲν Τρωϊκούς ὕπεξέδυν Cycl. 347. See Δῦμῖ. Syn. Ὑπεκφεύγω.

'Υπεκκλίνω, paulatim declino: to stoop a little. Eq. 272. See Κλίνω. Syn. Υπεκ-

'Ťπεκλαμβάνω, clam excipio: to receive secretly. Herc. F. 992. See Λαμβάνω.

Υπεκπέμπω, clam emitto: to send out privately. Hec. 6. Syn. Λάθρα εκπέμπω.

'Υπεκπροθέω, et 'Υπεκτρέχω, præcurro: to

outrun. 3. 125. Med. 524. 'Υπεκπρόλυω, clam solvo: privately to release Υπεκπροξλυσάν απήνης ζ. 38. See Λύω.

from. Ὑπεκπρὄελυσα Syn. Ὑπόλῦω, εκλυω. 'Ťπεκπρὄρεω, profluo sub: to flow on beneath.

Καλόν υπεκπρορέει ζ. 87. Syn. Προρδέω. 'Υπεκπροφεύγω, et 'Υπεκφεύγω, effugio: to escape. Υ. 147. Antig. 553. Syn. Εκφεύγω,

πρόφεύγω, ἄπόφεύγω. 'Υπεκσαώζω, et 'Υπεκσώζω, eripio incolumem e malo: to rescue safe from harm. Αυτόν ὕπεξĕσἄωσĕν ψ. 292. Pers. 459. Syn. Εκσώζω,

ϋπεξερύω, ερύόμαι, ϋπεξαιρέω.

Υπεκτίθημί, clam amoveo: to remove pri-Androm. 310. See Τἴθημἴ. 'Υπεκπέμπω.

'Υπεκτρέπω, paulatim declino: to turn a little Œ. C. 566. Syn. Ανάχωρεω, εκτρέπω, aside.

υπεκκλίνω.

'Υπεκτρέχω. See 'Υπεκπρόθέω.

Υπεκφέρω, clam effero: to carry away pri-Syn. 'Υπεξερύω, υπεξαιρέω, vately. O. 268. εκφέρω, εξάγω, ϋπεξάγω. Υπεκφεύγω. See Υπεκπρόφεύγω.

'Υπεκχέω, effundo: to pour forth, shed. 'Υπεξεχύτ' αυτίκα Apoll. 3. 705. Syn. Εκχέω.

Ύπεμνήμυκα. See Ύπημύω. Ύπεναντίὄs, α, ὄν, adversus: opposite to. Υπεναντιοί αλλήλοισιν Hes. Op. 347. Syn. see Evavtios.

'Ťπἔνερθἔ, et 'Ťπἔνερθἔν, adv. et præp., infra: beneath. Πόδων δ' υπένερθε Β. 150. Έδδεισεν

δ' ὕπἔνερθέν ἄναξ Υ. 61. Syn. Κἄτωθέν. Υπεξάγω, subduco: to withdraw, extricate Hec. 800. See 'Ayw. Syn. see 'Y $\pi\epsilon\kappa$ -

Ťπεξαιρέω, 2. a. είλον, clam aufero: privately to take away. Hipp. 629. SYN. see Trek-

φέρω. Υπεξάκρίζω, ad cacumina ascendo: to mount Bacch. 667. See the tops of a mountain. Bacch. 667.

'Akpös.

'Υπεξάλεύὄμαι, et 'Υπεξάλύσκω, devito: to shun. Σε δ' ὔπεξάλεασθαϊ ἄνώγει Ο. 180. Hes. Theog. 615. See Ăλύσκω. Syn. Εξάλεύὄμαι, ϋπάλύσκω, ϋπόφεύγω, ϋπεκφεύγω, εκφεύγω, φεύγω.

'Ťπεξάναβημί, transcendo: to mount up from under. 'Υπεξανάβας πόδι Κάστωρ Theoc. 22. 197.

SYN. Υπέκδυμί.

Υπεξαντλέω, et Ύπεξάφτω, exhaurio: to exhaust. Ion 927. "Οππή υπεξάφτονται Apoll. 2. 985. Syn. Εξαντλέω, ἄνᾶτλημῖ, εκκένδω, ὕπόφέρω. ΄Υπεξάφτω. See Ύπεξαντλέω.

Υπεξερύω, subtraho: to draw away from, to rescue. Υπεξείρυτο φονοιο Apoll. 2. 1185. See Ερύω. Syn. Υφαιρέω, ϋπεξαιρέω, εκκλέπτω, υπεκσώζω, υπεκφέρω.

'Ťπĕρ, poët. 'Ťπεlp, præp., cum genitiv. super, pro, per, de; cum accus. ultra, trans, supra, præter: upon, for, by, from; beyond, above.

Ουδ' ὔπἔρ αἶσαν Γ. 59. Ψ. 227.

'Ťπĕρα, as, ή, funis quo antenna regitur: the rope which manages the sail-yard. Εν δ' ὕπέρας τέ κάλους τέ ε. 260.

Υπεραής, εός, δ, ή, furiose flans: blowing furiously. Υπεραεί ισός ἄελλη Λ. 297.

Ťπέραιδἔσμαι, valde revereor: to respect greatly. Apoll. 3. 977.

Υπεραίρω, excedo: to exceed. Agam. 759. 'Υπερακοντίζω, ultra jaculor: to shoot beyond. Av. 362. See Ακοντίζω. Syn. Υπερεάλλω, ϋπερεχω, νικάω, ϋπεραίρω, ϋπερπαίω, ϋπερτείνω, ϋπερβαίνω.

Υπερακρίζω, supra culmen surgo: to rise above the top. "Η τωνδέ δόμων υπέρακρίζει Eur. Sup. 998. Syn. Ακρίζω, ϋπεξάκρίζω,

ϋπερτέλλω.

'Υπέραλγέω, valde doleo: to grieve excessively. Med. 118. Syn. Υπέραχθόμαι, ϋπερστένω, ϋπερπάθξω.

'Υπτραλγης, τος, ό, ή, valde dolens: grieving excessively. Soph. El. 176. Syn. Υπτραχθης,

βἄρὕαλγὴς, λυπηρός.
'Ťπἔράλλὄμαι, et 'Ťπερπηδάω, transilio: to leap beyond or over. E. 138. Theoc. 5. 108. Syn. Υπερθρώσκω, ϋπερθόρεω, ϋπερβαίνω.

Υπέραλλος, ου, ό, ή, supra alios, eximius: above others, distinguished. Nem. 3. 57. Syn. Εξαίρετος, έξοχος, υπείροχος, επίσημος, προφέρέστ ερός, υπ ερεχων.

Υπτραναιδτόμαι, pass., impudentia superor: to be surpassed in impudence. Eq. 1203. Syn.

Αναιδεία υπερβάλλομαι.

'Υπέραντέλλω, supra exsurgo: to rise up above. Apoll. 1. 776. Syn. see 'Υπερτέλλω. 'Υπέραντλὄς, ου, δ, ή, oppressus, ac pene submersus (vid. Lucian. Tom. 1. p. 108. 73. et Monk. in l. infr. c.): overwhelmed, and almost sunk. Hipp. 765.

'Υπεραποκρίνομαι, defendo, ut patronus: to defend. Υπεραποκρίνη μου σάφως σώσεις εμέ Thesm. 186. Syn. Σύνηγορέω, συνδίκέω, ύπερ-

'Υπεράσιος, ου, δ, Hyperasius. Αστερίος δε και Αμφίων 'Υπέρασιου υίες Apoll. 1. 176.

Υπέραυχός, ου, δ, ή, jactabundus: boasting. Sept. Th. 479. Syn. Υπέρκοπος, υπέρήφανος, μἔγἄλαυχής.

Υπεραχθής. See Υπερβάρής.

Υπεράχθομαι, valde irascor: to be very indignant. Soph. El. 178. Syn. see 'Ťπέραλγξω.

Υπερβαίνω, Υπερκαταβαίνω, transgredior: to go beyond or over, to transgress. Med. 383. Ν. 50. ΒΥΝ. Πἄρἄβαίνω, ϋπέράλλομαι, ϋπερτελεω, υπερερχόμαι, υπερπαίω, παραμείβομαι.

'Υπερβάλλω, super jacio; supero: to throw beyond or further; to surpass. Hipp. 928. Syn. Ύπερακοντίζω, ϋπερέχω, ϋπερβαίνω, νικάω,

υπεραίρω. ΄
΄Υπερδαρης, Ύπεραχθης, Ύπερβριθης, εσς, δ, ή, prægravis: overloaded, overwhelming. Ágam. 1146. (See Βἄρὄs.) Theoc. 11. 37. Aj. 951. See Ἐπίδριθήs. Syn. Αχθεινός, ἔπαχθής.

'Ťπερβάσια, as, ή, vagatio ultra limites: a transgression, surpassing. Antig. 605. See Парагέἄσῖα. Syn. Πἄραιβἄσῖα, ὕθρῖς, ἄδικία, κυρός,

πάρᾶνὄμῖα.

'Ťπέρβᾶτὄς, ου, δ, ἡ, transcendens: surpassing. Agam. 417. See 'Ăβᾶτὄς.

'Ťπέρβῖος, ου, δ, ἡ, viribus superans; superbus: surpassing in strength; proud, insolent. Αμμίν ὔπέρδιὄν έμβἄλἔ Βάρσος Apoll. 1. 820. Tπέρεϊος is also a P. N. in Sept. Theb. 500. Syn. see 'Ťπ ἔρήφανος.

Υπερεσλάδην, ultra modum: immoderately. Γιγνώσκων μη πίν' οίνον υπερθολάδην Theogn.

484. Syn. Λίαν, πέρισσως, αμέτρως.

Υπερθόλη, $\hat{\eta}$ s, $\hat{\eta}$, quod exsuperat: an excessive height. (E. R. 1196.

'Υπέρθολος, ου, δ, Hyperbolus. Nub. 557.

Υπερθόρεδς, ου, δ, ή, Hyperboreus: Hyperborean, northern. Apoll. 4. 614. Phr. De Hyperboreis, vid. Pyth. 10. 57-69. et Spanhem. ad Callim. H. Del. 281.

'Υπερβριθής. See 'Υπερβαρής.

'Ťπεργάζομαι, clam facio: to do privately. Med. 867.

Υπεργήρως, ω, admodum senex: very old. Agam. 78.

Τπερδέης, έεσς, ό, ή, major timore, intre-

pidus: superior to fear, intrepid. Καϊ ὕπερδέἄ | γενναῖσς, πρόθυμος, ὕπέρήφανος, εύθυμος, θυμώ-δημον έχοντας P. 330. 'Ťπερδέα is here put δης. for Υπερδέξα, by syncope, as Homer uses κλέα for KAčča,

Υπερδείδω, timeo valde vel pro: to fear excessively or for. Sept. Th. 279. Syn. Πἔριδείδω, ϋπερφόβεσμαι, ὑπερδειμαίνω.

Τπερδίδωμί, f. δώσω, do pro: to give for. Eur. fr. Erecth. 1. 40. See Δίδωμί.

'Υπέρδικός, ου, δ, ή, admodum justus: exceedingly just. Aj. 1119. See Δίκη. Syn. Πάνδικός, έκδικός.

Τπερδικέω, patrocinor: to defend. Eumen. 655. See Δίκη. Syn. Υπεραποκρίνομαι.

Ťπερδἴκωs, justissime: most justly. Agam. 1367. See Δίκη. Syn. Ενδίκως, δίκαιὄτατά. Τπέρεια, ας, ή, Hyperia. Εν ευρυχορφ

Ύπερείη ζ. 4.

Υπερείπω, subverto; succido: to throw down; to fall under. Ψ. 691. Syn. Kărăφερόμαι, κάτάπίπτω.

Υπέρεξηκοντέτης, έσς, ultra sexaginta annos natus: more than 60 years old. Eccl. 974.

'Ťπἔρἔπαινἔω, valde laudo: to praise exceedingly. Eccl. 186.

Τπερέρχομαι, supero: to go beyond, surpass.

Olymp. 13, 20,

Υπέρεχθαίρω, vehementi odio habeo: to hate bitterly. Antig. 128. Syn. Υπέραχθόμαι, ϋπέρ-

'Ťπἔρἔχω, teneo aut surgo super; supero; sustineo: to hold or rise above or over; to surpass; to support. Phœn. 1399. Syn. Υπερφέρω, ἄνεχω, ὖπεραίρω, διἄφερω, νικάω, ὕπεράγω,

ύπερβάλλω, πἔρἴἔχω, ὕπερβαίνω. 'Υπερζεω, vehementer ferveo: to boil violently.

Equit. 920. Syn. Αναζέω, εκκυμαίνω. Υπέρηνδρέα, as, ή, ferocia; virilitas: high

bearing; manly spirit. Apoll. 3. 65. ἤπἔρηνὄρἔω, ferocio, superbio: to be high-spirited or proud. Δ. 176. Syn. ἦπἔρηφἄνἔω, ϋπερφρόνεω.

'Υπέρήνωρ, ὄρὄs, ferox; superbus: of high spirit; proud. Apoll. 4. 212. 'Υπέρήνωρ is a P. N. in Homer, P. 24. Syn. ἄγήνωρ, ὕπέρή. φάνος, άλκιμος, εύψυχος.

'Υπερησία, ας, ή, Hyperesia: a city in Argolis.
'Ος β' Υπερησίηνδ' απενάσσατο ο. 254.

Υπερηφανεω, superbio: to be proud. υπέρηφανέοντες Λ. 693. ΝΥΝ. Υπέρηνορέω, ῦπερφροντω, κατάφροντω, μεγά φροντω, αλαζονεύδμαι, ἄγάλλδμαι.

Τπέρήφανύς, ου, δ, ή, superbus: gallant, proud, insolent. P. V. 411. See above. Syn. Τπέρβισς, υπέρηνωρ, αγέρωχος, υπέραυχος, υπερφιαλός, αγανός, υπέρφρων, υπέρθυμός, υπέρ-

"Ťπερθέ, et 'Ťπερθέν, adv. et præp., supra: above. Μόχθων ουκ άλλος υπερθεν Med. 650. Cum genitivo Eurip. Bacch. 892. : ὅπερθε μόχθων. Syn. Εξϋπερθέν, ἄνω, ἄνωθέν. Υπερθέω, prætercurro: to outrun. Androm.

. 194. Syn. see Υπερτρέχω.

Υπερθνήσκω, morior pro aliquo: to die for

'Υπερθρώσκω. See above.

'Υπέρθυμός, ου, ό, ή, valde animosus: spirited. Υίας υπερθύμους Μ. 128. SYN. Μεγαλόψυχος,

'Ťπερθύμως, animose; iracunde: spiritedly; angrily. Eumen. 827. See above. Syn. Πἔρῖθύμως, ευτόλμως.

Υπερθυρίον, ου, τὸ, limen superius superliminare: the transom over the door. Αργυρέον δ' ἔφ' ὔπερθὔρῖον η. 90.

'Υπερίημί, ulterius mitto: to overshoot. 3. 199. See "ἴημί.
'Υπερικταίνομαι, subsulto præ lætitia: to leap

for joy. ψ. 3. Υπερπότασμαι, et Υπερπέτσμαι, supervolo: to fly over. χ. 280. Theoc. 15. 120. Υπερπέτσμαι Schæf. in Steph. ed. Valp. arcessit ex Jacobs. Anth. 11. 130.

'Υπερίσταμαι, et 'Υπερστατεω, tueor: to defend. Ούτις ανήρ υπερίσταται Soph. El. 188. Ευμμάχων ϋπερστάτει Æsch. Sup. 347. Syn.

Πρδίσταμαι, βδηθέω, αμύνω, έπαρκέω.

Υπερίστωρ, ŏρŏs, supra modum sciens: knowing above measure. Soph. El. 850. Υπέρσοφος.

'Υπέριονίδης, ου, ό, Hyperione satus: the son of Hyperion, the Sun. Θυγάτηρ Υπεριονίδαο Hes. Theog. 1011.

'Υπερίσχω, porrigo: to stretch over or forth.

Apoll. 3, 985.

Υπερίων, ὄνος, δ, Hyperion pater Solis; Sol et ipse (vid. Damm. Etym. et Real. in v.): Hyperion the father of the Sun; the Sun. Υπερίονος εν φἴλὄτητι Hes. Theog. 374.

Υπερκάμνω, valde vel pro aliquo laboro: to labour or be distressed greatly or for. Bacch. 951. Syn. Πρόκάμνω, ϋπερπόνξω, ϋπεργάζομαι.

Υπερκαταβαίνω. See Υπερβαίνω. Υπερκοπος, ου, δ, ή, nimis jactabundus: too boastful. Sept. Th. 387. Syn. see Υπέραυχος, and Ăλάζων.

'Ťπερκόπως, supra modum: extravagantly. Choëph. 130. Syn. 'Ťπερηφάνως, ὔπερμετρως.

Ťπερκὄρεω, exsaturo: to oversatiate. Theogn.

'ΥπερκρεμάννυμΙ, f. ασω, et Υπερκρεμαμαι, suspendeo: to hang over. Olymp. 1. 89. Theog. 1016. See Κρĕμάννυμι. Syn. Ανακρĕμαω.

Υπερκτάδμαι, abunde possideo: to possess abundantly. Soph. El. 217. Syn. Προσκτάδμαι.

'Ťπερκύδας, αντός, summa gloria insignis: most glorious. Υπερκύδαντας Αχαιούς Δ. 66. See Donnegan, Lex. on this word. Syn. Υπέρλαμπρός.

Υπέρλαμπρὄς, ου, δ, ή, valde splendidus : excessively splendid. Nub. 572. Syn. Πολύφεγ-

γης, προφανής. See above.

Υπερμαίνομαι, supra modum insanio: to be outrageously mad. Ran. 776. Syn. Εκμαίνομαι.

Υπερμάχεω, pro aliquo pugno: to fight for. Αj. 1346. See Μάχη. Syn. Προμάχίζω, βοηθέω, **υπ** ξρίσταμαι.

'Υπέρμἔγἄς, μἔγἄλη, μἔγἄ, præmagnus: immensely great. Eq. 158. See Μἔγἄς. Syn. Πἔ-

λώριος, μέγιστος, άσπέτος. Υπερμένεω, viribus præpolleo: to be mighty. τ. 62. Syn. Υπέρεχω, υπέρισχύω, επίκρατεω.

Υπερμενής, εσς, δ, ή, viribus præpollens: mighty. P. 362. Syn. Υπείροχος, μεγάλοσθε-

Υπερμέτρως, supra modum: immoderately. Γίγνωσκε τανθρώπεια μηδ' υπερμέτρως Eur. fr. In. 21. Syn. Αμέτρως, ϋπερθόλάδην, άκράτως.

'Υπερμήκης, ĕŏs, ὁ, ἡ, prælongus: exceedingly

long. P. V. 611. Syn. Μάκροτάτος.

Υπερμνήστρα, as, ή, Hypermnestra: one of the fifty daughters of Danaüs. Nem. 10. 10. Phr. Μονόψηφον εν κολεώ κατασχουσά ξίφος.

'Ťπέρμὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, præter fatum: premature.

 Β. 155.
 Υπερνόξω, insuper cogito: to consider besides.
 Τωννόξω. Œ. C. 1741. Syn. Επίνοξω.Υπέροπληέστατος. See Υπέροπλος.

Υπεροπλία, as, ή, superbia: pride, insolence. Ης υπεροπλίησι Α. 205. Syn. Υπερηνόρεα, άλαζονεία.

Υπεροπλίζομαι, vi et armis supero: to overcome by force of arms. Ανηρ υπέροπλίσσαιτο ρ. 268. Syn. Νικάω.

Υπεροπλος, ου, ο, ή, superl. οτατος et ηέστατος, superbus, insolens: proud, insolent. Υπέροπλου ĕειπεν Ο. 185. Apoll. 2.4. Syn. see Υπέρή-

Υπερόπτης, et Υπεροπτός, ου, δ, ή, contemtuosus, insolens: contemptuous, insolent. Theoc. 22.58. Œ. R. 883. Syn. Υπέρηφανός, ὕθριστής.

Υπερορρωδεω, timeo valde vel pro aliquo: to fear greatly or for. Eur. Sup. 354. Syn. see Ύπερδείδω.

"Ťπερος, ου, ό, pistillum: a pestle. "Ťπερον δε

τρίπηχυν Hes. Op. 421.

'Υπεροχός. See Υπείροχός.

Υπερπαθέω, valde commoveor: to be excessively affected. 'Υπερπαθήσασ' ήρπασ' Phœn. 1470. Syn. see Υπέραλγέω.

'Υπερπαίω, supergredior: to exceed. Eccles.

1110. Syn. see Υπερβαίνω.

'Αλλων Υπερπελόμαι, emineo: to surpass. υπερέπλετο Apoll. 4. 1637. Syn. see Τπερέχω.

Ťπερπετόμαι. See Ťπερίπταμαι. Υπερπηδαω. See Υπεράλλομαι.

Υπέρπίκρυς, ου, ὁ, ἡ, valde amarus : excessively bitter. Τον πίκρως υπέρπίκρον P.V. 980.

'Ťπερπλήθω, nimis repleo: to glut. Œ. R.

Υπερπλουτέω, divitiis abundo: to be excessively rich. Plut. 354. Syn. Zαπλουτέω, ευπορέω.

Υπέρπλουτός, ου, ό, ή, prædives: excessively rich. P. V. 475. Syn. Πόλυκτ ξάνδς, πόλυολθός,

πολύχρυσος, ζάπλουτος.

Υπερπονέω, nimio labore me exerceo: to labour too much for. Aj. 1310. Syn. Υπερκάμνω, ϋπεργάζομαι.

Υπερπόντιος, ου, δ, ή, transmarinus: over the

sea. Antig. 785. See Πόντἴσς.
'Υπερπότασμαι. See 'Υπερποταμαι.
'Υπερπυππάζω, demulceo poppysmate: scothe with patting. Eq. 677.

Υπερπυρρίαω, supra modum rufus sum: to be exceedingly red. Οδί δε δείσας υπερεπυρρίασε μου Ran. 311.

Υπέρσοφος, ου, ο, ή, valde sapiens: excessively wise. Acharn. 970. Syn. Υπερίστωρ.

'Υπερστάτεω. See 'Υπερίσταμαι.

Υπερστένω, valde vel pro aliquo gemo: to groan deeply or for. P. V. 66. Syn. see Υπέραλγέω.

Υπέρτατος. See Υπέρτερος.

Υπερτείνω, supra extendo: to stretch beyond or over. Eur. El. 1255. Syn. Εκτείνω, υπερ-€aivw.

Υπερτέλεω, supero: to surpass. Agam. 350. SYN. see 'Υπερβαίνω.

'Ťπερτελής, εσς, ό, ή, qui superat : surpassing. Trach. 36.

'Υπερτέλλω, exorior: to rise above. Orest. 6. Syn. Ανάτέλλω, υπέρεχω, υπερβαίνω.

Υπερτερία, as, ή, contabulatio currûs: the upper part of a carriage. Εύκυκλου υπερτερίη

ἄρἄρυῖαν ζ.70.

'Υπέρτερός, superl. 'Υπέρτατος et 'Υπερώτατος, η, ὄν, superior; summus: higher; highest. Eur. El. 584. M. 381. Pind. N. 8. 73. Syn. Kăθŭπέρτερδς, κρείσσων, ανώτερδς, κράτιστδς, ανώ-

'Ťπερτἴθημἴ, super pono: to place over, assign. Pyth. 5. 33. See Τίθημί. Syn. Τπέραίρω, πρό-

τίθημί, πρόκρίνω.

Υπερτιμάω, supra alios honore adficio: to honour exceedingly. Antig. 284. See Timaw. Syn. Μέγα τιμάω, πρότιμάω.

Υπέρτολμός, ου, ό, ή, audacissimus: very

daring. Choëph. 585. Syn. Πἄρἄτολμός. 'Υπέρτονος, ου, δ, ή, ultra modum tentus: overstrained. Nub. 1154.

Υπερτοξεύσιμος, ου, δ, ή, qui sagitta superari potest: which may be shot beyond or surpassed. Ουχ υπερτοξεύσιμον Æsch. Sup. 482. Ύπέρβλητὄς.

Υπερτρέχω, 2. a. έδραμον, supercurro: to run over or beyond, exceed. Helen. 1523. Syn. Υπερθέω, υπερπηδάω, υπερβαίνω,

υπ ἔρ ἔχω.

Υπερύθριαω, άσω, erubesco: to blush. Υπηρυθριάσε χή Πανακει απεστράφη Plut. 702.

See Υπερπυρρίταω. Syn. Ερύθριαω.
 'Υπέρφατός, ου, δ, ή, eminenter celebratus: highly celebrated. Olymp. 9. 98. See Φάτός. SYN. Πολυφάτος, ευκλέής.

'Ťπερφέρω, præsto: to excel. Hec. 268. Syn. see 'Ťπερδάλλω and 'Ťπερέχω.

Υπέρφευ, supra modum: excessively. Φέρεις υπέρφευ τας τυχας θέοι δε μή Herc. F. 1312.

Υπερφιαλός, ου, δ, ή, fœdifragus, insolens: violating treaties, insolent. Υπερφϊάλοι κάτά δημον ζ. 274. Syn. Άσπονδός, ἄθέὄς, ἄδίκός, ϋπερήφανος, ϋπερόπτης.

Υπερφιαλως, immodice: immoderately. Μή

που τις υπερφιάλως νεμέσήση Ν. 293.

Υπερφίλεω, supra modum amo: to love exceedingly. Plut. 1072.

'Υπερφόδεσμαι, nimium timeo: to be too much alarmed. Sept. Th. 224. Syn. see Υπερδείδω.

Υπερφρονέω, insolesco; contemno: to be insolent ; to despise. Ὑπερφρονήσας τον παρόντα δαίμονα Pers. 830. Syn. Κατάφρονεω, ατιμάζω, ϋπ ξρηφάν ξω.

Υπέρφρων, ὄνός, superbus; magnanimus: proud; gallant. Aj. 1236. SYN. Υπερήφανδς, άγήνωρ, ϋπερήνωρ, μεγάλοφρων, μεγά φρονών, ŭπέρβĭŏs.

'Υπερφυής, εσς, δ, ή, naturæ modum excedens: supernatural, extraordinary. Plut. 750. See below. Syn. Υπείροχος, υπερκύδας, αγαστός.

Ύπερφτώς, mirum in modum: wonderfully. Ου γάρ αλλ' τπερφτώς Eccles. 386. Syn. Ύπέρφευ, υπερμέτρως, εκπάγλως.

Υπερχαίρω, summopere lætor: to be ex-

ceedingly delighted. Med. 1162.

Υπερχλιδάω, insolentia vel deliciis modum supero: to be excessively insolent or luxurious. SYN. 'Αθρύνδμαι, Trach. 281. See Χλἴδἄω. ϋπερφρόνεω, ϋπερτρϋφαω.

Υπερχολάω, vehementer irascor: to be very

angry. Lysist. 693. Syn. Υπέράχθομαι, υπέρ-

οργίζόμαι.
'Υπέρχόμαι, subeo; circumvenio; obsequiose colo: to enter into; to circumvent, impose upon; to cringe to. Hipp. 1092. Syn. "Υπειμί, εισέρχόμαι, ϋπότρέχω, απάταω, κόλακεύω.

Υπερώα, as, ή, palatum: the palate. Υπερώην

δ' ουκ εδίηνε Χ. 495.

'Υπερωεω. See 'Υποχωρεω.

'Υπερώϊου, contr. 'Υπερώου, ου, et antiq. δθευ, $\tau \delta$, coenaculum: a supper or upper room. T π ἔρωϊἄ σιγάλὄεντα π. 449. Π. 184.

'Υπερώτατος. See 'Υπερτερος.

'Ťπεύδἴὄς, ου, ὁ, ἡ, tranquillus : tranquil. 'Ťπεύδἴἄ πείσμἄτ' ἔλυσαν Apoll. 4. 1731. Syn.

'Υπεύθυνὄς, ου, ό, ή, rationi reddendæ obnoxius: responsible. Vesp. 102. See Ευθύνη.

Syn. Τπόδικός.

'Ťπευναω, concumbo: to sleep with. Hes.

Theog. 374. Syn. see Ευνάζω.

'Ťπέχω, 2. a. έσχον, subeo, submitto, præbeo: to undergo, submit, afford. Orest. 1666. "Υπότιθημί, ἄν ξχω, ἄνᾶτλημί, ὕφίσταμαι, δίδωμί.

'Ťπη ερίος, α, ον, subobscurus: gloomy. Κείνο

δ' ϋπηξρίου θείην Apoll. 4, 1577,

τπήκους, et τπακουσς, ου, δ, ή, moriger: obedient to. Heracl. 288. Apoll. 4. 1381. Ακούω. Syn. Κάτήκδος, πειθήνζος, ϋπουργός.

'Υπημύω, pf. ήμυκα, " Attic. ξμήμυκα, et interserto ν ad roborandam vocem, εμνήμυκα, Damm., sum demisso capite: to hang down the head. Πάντα δ' υπεμνήμυκε Χ. 491. Syn. Επίκλίνω, καταβάλλομαι.

'Υπηνεμίος, α, ον, ventosus; inanis: windy; empty. 'Υπηνεμίοι φορεονται Theoc. 5. 115.

SYN. HVELIGEIS.

Υπηνεμός, ου, δ, ή, vento non expositus: under or sheltered from the wind, calm. Antig.

Υπήνη, ης, ή, barba: a beard. Εμάν δ' επυκαζεν υπήναν Theoc. 20. 21. Syn. Γενειον, πώγων. Ερ. Φρίσσουσα, λασία, σιαγών, λάχνη.

Υπηνήτης, ου, ό, barbatus: having a beard. Πρωτόν υπηνήτη κ. 279.

Ťπηοιος, et Ťπηφος, α, ον, matutinus: morning. Στιβή ϋπηοίη ρ. 25. Apoll. 4. 841. Syn. see Έωθϊνός.

'Υπηρεσία, ας, ή, et 'Υπηρετημά, άτος, τδ, ministerium : service. Χύπηρεσίαν απόδείξειν Vesp. 600. Soph. El. 1358. Syn. Υπουργία, Βεράπεία.

Υπηρετέω, et Υπουργέω, ministro: to serve, minister to. Philoct. 16. 144. Syn. Θἔραπεύω, διακόνεω, διοικεω, βόηθεω, δουλεύω.

Ύπηρέτημα. See Υπηρέσια. Ύπηρέτης, ου, ό, et Ύπηρετίς, ίδος, ή, minister: a servant, assistant. Χειρ' υπηρέτη φίλω Herc. F. 1391. Iph. A. 322. Syn. Υπουργός, διάκονος, επίτροπος, ακολουθος, δουλος.

'Ťπηχεω, subter sono: to sound beneath.

Eur. Sup. 720. Syn. Υπόβρεμω.

'Υπηώός. See 'Υπηοίός.

'Ťπίλλω, claudo: to shut. Eur. fr. Œdip. 16.

Syn. Κλείω, συγκλείω, συστέλλω, κἄθείργω. 'Ťπισχνἔὄμαι, et 'Ťπίσχὄμαι, polliceor: to promise. Eur. fr. Hipp. 1. Ψ. 209. Syn. 'Ťφίσταμαι, ϋπόδεχόμαι, έπαγγέλλόμαι, εγγυάω.

Υπνόδότης, ου, δ, et Υπνόδότειρα, as, ή, somnifer: sleep-giving. P. V. 593. Orest, 175. See below.

"Υπνός, ου, δ, somnus: sleep. Ω φίλον \tilde{v} πνο \tilde{v} Βέλγητρον επικουρον νόσου Orest. 205. Έπειτα καϊ ύπνου δώρον έλοντο Η. 482. Ερ. Απείρων, ἄπήμων, γλϋκϋς, ήδυμος, ήδυς, λιαρός, νήγρέτος, πάννυχδε, υστάτδε, χάλκξος, αμερδσίδε, γλυκξρός, φίλος, λυσιμέλης, μελιηδης, μελιφρων, πανδάμάτωρ, σχετλίδς, πύλυς, μάλακος, νηλής, θάλέρδε, μἄκρδε, βάθδε, λοίγῖδε, πρῷδε. ΡΗΒ. 'Αναξ πάντων τε δεων πάντων τ' ανθρώπων ύπνου κωμά κάτάγρομένον. See also Philoct. 827—833. 'Υπνόω, 'Υπνώω, et 'Υπνώσσω, dormio: som-

num adfero: to sleep; to bring on sleep. Lysist. 143. ϵ . 48. Orest. 173. See above. Syn. Αφύπνοω, κάθεύδω, εύδω, κοιμάδμαι.

Υπνώδης, ĕŏs, somniculosus: sleepy. Herc. F. 1042. See "Υπνός. Syn. Υπνηλός, νυστάλξός. Υπνώσσω. See Υπνόω.

Υπνώω. See Υπνόω. Ύπό, et poët. Ύπαl, præp., cum gen. a, præ, sub, propter; cum dat. sub, per, a; cum accus. sub, ad: from, before, by; under, by; to, near. Μήτηρ ή μἴν ὄπ' Αγχίση Ε. 313. Γ. 217.

'Ťπὄθάλλω, et Æol. 'Υθβάλλω, suppono, suggero: to place under, substitute, suggest. Orest. 217. Τ. 8. Syn. Υπότιθημι, υπόπέμπω, υφίημι,

πείθω, διαλέγομαι.

'Υποθλέπω, subadspicio; suspicor; contemno: to look under or sternly; to suspect; to despise. SYN. Υφοράω, Thesm. 396. See below. ϋποπτεύω, ϋπονοξω, παράβλξπω.

'Ťπὄ6λήδην, interpellando sermonem alterius: abruptly. Τον δ' ἄρ' ὕποβλήδην ημείβετο Α.

Υπόβλητός, ου, ό, ή, subdititius, subdolus : suborned, subtle, false. 'Ως ὔπόβλητον λόγον Αj. 481. Syn, Πέπλασμένος, ψευδής.
'Υπόβρεμω, fremo sub: to roar beneath. P. V.
442. See below. Syn. Ύπηχέω.
'Υπόβρυχά, sub aqua: under water. Τον δ'

ἄρ' ὕπόθρὕχἄ δηκε ε. 319. 'ϔπόθρὕχἴός, α, ὄν, demersus; fremens: sunk; roaring. "Ηκέν υποβρυχίην Apoll. 4. 1757. Syn. Βρϋχιός, μυκώμενος.

τα το κάστριον, ου, το, abdomen: the under

belly. Vesp. 195.

Υπόγλαύσσω, et Ion. imp. ὑπόγλαύσσεσκον, splendorem emitto: to glisten. Δεινόν ϋπογλαύσσοντά Call. 3. 54. Mosch. 2. 86. Syn. Υπόλάμπω, ϋποστίλεω.

'Υπογλυκαίνω, subdulce reddo: to sweeten. Υπογλυκαίνων δημάτιοις μάγειρικοίς Εq. 216.

Υπόγνάμπτω. See Υποκάμπτω.

Υπόγραφευς, εως, δ, amanuensis: a notary. "Όπως εσόμαί σοι Φανός υπόγραφεύς δίκων Εη. 1256. Syn. Υπόγραμματικός.

Υπόγραφη, η̂s, η΄, imago quæ imprimendo efficitur: a print. Πτέρναι τενόντων δ' υπόγραφαὶ

μετρούμεναι Choeph. 203.

'Υπόγράφω, ψω, intento crimen: to bring a charge. Εἶπ' εί τι καινόν ὑπόγράφει τῷ 'μῷ βίῳ Herc. F. 1109.

Τποδάμναμαι, et Τποδμαω, subjugo: to subdue. Η ε εκών υποδάμνασαι π. 95. Λαθρή ϋποδμηθείσα Hom. Hymn. 16. 4. Syn. Δαμάω, χειρόω, αποκτείνω, καταδουλόω.

'Ťπὄδείδω, metuo, vereor: to fear, reverence. Ανακτός υποδδείσαντες όμοχλήν Ω. 265. SYN. 'Υποπτήσσω, δείδω, δειδίσσὄμαι, ευλάβἔὄμαι, ϋπότρεω, ϋποτρόμεω, ϋπόδειλιαω.

'Ťπὄδείκνυμϊ, δείξω, ostendo: to show. Theoc.

Syn. Δείκνυμϊ, ανάδείκνυμϊ, υπότι-25. 234.

θĕμαι.

Υποδεξίη, ης, ή, copia ad excipiendos hospites: provision for the entertainment of a guest. Πασα τοι εσθ' ϋπόδεξίη πόλεεσσι δ' ανάσσεις Ι. 73. SYN. 'Υπόδοχή.

Υπόδεχόμαι, excipio; suscipio: to receive; to undertake. Σ. 59. Syn. Ανάδεχόμαι, ξενίζω,

ύπισχνεόμαι, ἄνἄλαμβἄνόμαι.

'Υποδεόμαι, subligo: to lie underneath. Eccles.

Υποδηλόω, occulte declaro: to declare secretly. Thesm. 1020. Syn. Υπόδείκνυμι, υπό-φαίνω, απόδείκνυμι, δηλόω.

Υποδημά, άτος, τδ, calceamentum: a shoe, sandal. Thesm. 262. Syn. Ευμαρίς, πέδιλου,

'Υπόδικός, ου, δ, ή, reus: amenable to justice. SYN. Υπεύθυνος, Eumen. 260. See Δίκη.

ϋπαίτισς, ενοχός.

Υπόδιντω, verso: to whirl about. Ἡ δ΄ υπόδινηθεῖσὰ Call. 4. 79. Syn. Ὑπόσείω, υποστρέφω.

Υποδμάω. See Υποδάμναμαι.

'Υποδμώς, ωσς, et 'Υποδρηστήρ, ήρος, δ, subservus: an under servant, minister. Πόσειδάωνός υποδιμώς δ. 386. Εισίν υποδρηστήρες εκείνων ο. 329. Syn. Δμώς, δοῦλος, ὅποχείριος.

Υποδόσις, εως, ή, successio: succession. Eu-

men. 508. Syn. Δἴάδοχή.

Υποδοχή, ης, ή, exceptio; convivium: reception; an entertainment. Iph. A. 1229. Syn. Απόδοχη, υπόδεξια.

'Υπόδρα, torve: sternly. Τον δ' αρ' υπόδρα

ϊδών Β. 245. Syn. Δεινώς, ταυρηδόν. Υπόδράω, et Ὑπόδρήσσω, famulor: to wait upon. Οι σφίν ϋποδρώωσιν ο. 332. Apoll. 3. SYN. Υπηρετέω, υπουργέω, δουλεύω, 274. δητεύω.

Υποδρηστήρ. See Υποδμώς.

Υπόδρομός, ου, ό, ή, currens sub: running or rolling under. Ίχνους υπόδρομον κώλον έκτος ασπίδος Phœn. 1406.

Υποδρόσος, ου, δ, ή, subroscidus: dewy. Λειμωνές τε φερουσίν υπόδροσοι Theoc. 25. 16.

Syn. Δρόσόεις, δρόσερός, δρόσιμός.

'Υπόδυμι, et 'Υπόδυσμαι, subeo; induo sub: to enter; to go under. Θ. 332. Eumen. 845. See Δῦμἴ, Δὔω. Syn. Εισδύνω, ὕπέρχὄμαι, ὕπὄβαίνω, ϋπεκδυσμαι.

'Υποείκω, cedo: to retire from. A. 240. Syn.

Είκω, ἄπόχωρξω, ὕπόχωρξω, ὕπξρωξω.

'Υποεργός, οῦ, ὁ, ἡ, subminister: an assistant. Apoll. 1. 226. Syn. see Υπηρέτης.

Υποζεύγνυμι, f. ζεύξω, jugo submitto: to put under a yoke, subject to. Ουρῆάς ὑποζεύξασθαϊ ἄπήνη Apoll. 3. 840. Syn. Ὑποδάλλω, ὑποτάσσω,

τποζυγιόν, ου, τδ, jumentum: a beast of burden. Πρίν πειραθείης ώσπερ ϋποζυγίου Theog.

126. Syn. Κτηνός.

'Υπόθεω. See 'Υπότρεχω.

Υπόθημόσυνη, ης, ή, consilium: a suggestion, advice. 'Υπόθημοσύνησιν Αθήνης Ο. 412. SYN.

Εφημόσυνη, εντόλη, υπομνησίς.

τποθυμϊάs, άδοs, ή, sertum appensum collo: a garland round the neck. Vox occurrit in Anacr. 82. Si oritur (vide infra) ex θυμός, thymus, antepenult. est brevis : si ab eadem origine qua θυμἴαμά, est longa. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anth. 7. 48.

'Ťπὄθϋμικ, ιδοκ, ή, avis quædam: a bird that lays its eggs in thyme. Κίττα τρυγών κὄρυδος έλέας υποθυμίς περιστερά (troch. tetr.) Av. 302.

Υπόθωπεύω, subblandior: to fawn upon. Vesp. Syn. Θωπεύω, ϋποκορίζομαι, ϋποσσαίνω, ϋπὄκὄλἄκεύω.

'Υποθωρήσσω, clam armo: to arm privately. Σ. 513.

'Υποίγνυμι, ξω, clam aperio: to open privately. Eccles, 15.

'Υποικουρέω, domi elam aliquid facio: to do

secretly at home. Thesm. 1168.

Υποισχάνω, et Υποίσχομαι, polliceor: to promise. Λαιης υποίσχανε χειρός Apoll. 3. 120. 4. 474. Syn. see Υπισχνέσμαι.

Υποκάμπτω, et Υπογνάμπτω, flecto: to bend. Agam. 795. Καλ ψυχης απάτηλον υπογνάμψαι φρέσιν δρμήν Hom. Hymn. 7. 13. Syn. Υποστρέφω, εκλείπω.

Υποκάρδιος, α, ον, sub corde latens: lurking under the heart. Υποκάρδιον έλκος Theoc. 11.

'Υποκειμαι, f. κείσομαι, subjaceo: to lie under, await. Olymp. 1. 135. Syn. "Υπότιθέμαι, υπόβάλλὄμαι, ὔφίστἄμαι, ὔπειμἴ, ύπογίγνομαι, **υπ**ὄείκω.

'Υποκινέω, leviter moveo: to move slightly.

Ζέφυρου υπόκινήσαντος Δ. 423.

Υπόκλαίω, sublacrymor: to weep slightly. Ουθ' ϋπόκλαίων ούθ' ϋπόλείθων Agam. 68.

Υποκλέπτω, Υποκλοπέσμαι, clam abripio: to steal away privately. Τους τὰς ευνὰς ὕποκλεπ-τομένους Soph. El. 115. χ. 382. Syn. Εξ-ἄπἄτἄω, ὕποστέλλομαι, δἴἄκλέπτω.

Υποκληίζω, seu Υποκλήζω, clam divulgo: to divulge by private communications. Υπόκληζομέναν Αj. 225. Syn. Διαγγέλλω, φημίζω.

'Υποκλίνω, proclino: to lean. Σχοινῷ υπ-εκλίνθη ε. 463. Syn. 'Υποβάλλω, ὕφίημί.

'Υποκλονέω, turbo: to throw into confusion. Υποκλονεεσθαι εάσω Φ. 556. Syn. Υπόταράσσω, ϋπόσείω, ϋπόθὄρὔ6εω.

Υποκλοπεσμαι. See Υποκλέπτω.

 Τποκόλπιος, ου, δ , $\dot{\eta}$, qui in sinu vel amplexu t: in the bosom. 'Αλλος τοι γλυκίων υποκόλest: in the bosom. πἴος Theoc. 14. 37.

Υποκορίζομαι, blando nomine appello: to call by a fond name. Plut. 1011. Syn. Υπόθωπεύω, διασύρω.

Υποκουρίζομαι, juveniliter cano vel ago: to

sing or act like a young man. Pyth. 3. 33. Υποκρέκω, subcrocito: to sound gently, to harmonise with. Olymp. 9. 59. Syn. Υπηχέω, συμφων εω, συνάδω.

Υποκρεμάμαι, suspendeo: to hang. υποκρεμάται Hom. Apoll. 284. SYN. Kpěµă-

Υποκρίνομαι, f. ϊνουμαι, respondeo; simulo; explico: to answer; to pretend; to explain. Vesp. 53. See Κρίνω. Syn. Αποκρίνομαι, απάμείβὄμαι, εικάζω, έρμηνεύω.

'Υποκριτής, οῦ, ὁ, simulator, histrio: a representer of a borrowed character, a player. Tou δ' υποκριτήν ετερον αργάλεον ώς σοφόν Vesp.

1279. Syn. see Μîμŏs.

'Υπόκρούω, obloquor; obturbo: to inveigh against; to disturb. Τι δ' οῦν υποκρούσωσι σε προσκινήσομαι Eccles. 256. Syn. Ανακρούω, αντιφθέγγδμαι, επιταράσσω, αναταράσσω, αινίσ-

Αχνή ϋπ-'Υποκρύπτω, occulto: to hide.

εκρύφθη Ο. 626. Syn. Κάλύπτω, ϋποκλέπτω, απόκρύπτω.

Υποκρυφά, clanculum: secretly. Αιδώς γάρ υπόκρυφα κέρδει κλέπτεται Nem. 9. 79., corresponding to Τρέψαι πότι δυσμενεων ανδρών στίχας. SYN. Λάθρα, κρύφα, κρύφίως.

Τποκυκλός, ου, δ, ή, rotundus: round. Τάλάρόν 3' ϋπόκυκλον όπασσεν δ. 131. Syn. Τρόχο-

Υποκυσμαι, υσομαι, gravida fio: to conceive. Αἱ δ' ὕπὄκυσσἄμεναι Υ. 225. See Κὕω. Syn. Κύξω, γαστρόφόρξω.

Υποκύπτω, nuto; submitto: to bow; to lower. Acharn. 954. Syn. Κύπτω, ὔπὄξάλλω, υπείκω, υπόκλίνω.

'Υποκωφός, ου, ό, ή, subsurdus: hard of hear-

ing. Eq. 43. Υπόλαμεάνω, f. λήψόμαι, 2. a. ἔλάεον, suscipio; excipio; respondeo; puto: to undertake; to take up, catch; to answer; to suppose, think. Herc. F. 301. See Λαμβάνω. Syn. Ανάλαμ-**6ἄνω, ἄνὰδ ἔχόμαι, ἔπ**ἴλαμβἄνω, ὕπόκρίν ὅμαι, ἄπόκρίνδμαι, ϋπόνδεω, νδμίζω, ἡγεδμαι, δοξάζω, στόχάζόμαι. Υπόλαμπης, ĕŏs, δ, η, sublucidus; shining slightly. Hes. Scut. 142.

Ťπόλάμπόμαι, aliquantum luceo: to shine faintly. Apoll. 1. 1280. Syn. Τπόφαίνομαι, υποστίλ6ω.

'Ťπολείθω, libo: to pour a libation. Agam.

Syn. Λείβω, σπένδω.

Υπόλείπω, relinquo; deficio: to leave behind; to fail. Soph. El. 91. Syn. Απόλείπω, ελλείπω.

Υπόλευκαίνόμαι, aliquantum albesco: to

whiten a little. E. 502.

Tποληνίς, ίδος, ή, vas quod torculari subjacet; alveus: a vessel beneath the wine-press to receive the wine; a trough. The $\tilde{T}\pi\delta\lambda\eta\nu$ $\tilde{t}\delta\tilde{a}s$ $\epsilon\pi\lambda\eta$ σαντο Call. 3. 166. Syn. Πυέλος.

Υπολίζων, ονός, paulo minor: somewhat less. Λαοί δ' ϋπολίζονες ήσαν Σ. 519. Syn. Ελάσσων,

Υπολισπος, ου, δ, ή, lævis, lubricus: smooth,

sleek. Eq. 1368.

Υπόλοιπός, ου, ό, ή, reliquus: remaining. SYN. Δοιπός, επίλοιπός, περίλοι-Plut. 431.

Υπολυρίος, ου, δ, ή, aptus lyræ: fit for the

lyre. Ran. 284. See Avpa.

'Υπολύω, ύσω, subter solvo, debilito; excalceo: to loose or weaken beneath; to strip off shoes. See Λύω. Lysist. 216. Syn. Εξαιρέω.

Ύπομακρός, α, ον, paulo longior: somewhat ng. Έπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ευθύς υπομάκρον

Pax 1242.

Υπομάσσω, ξω, conspergo: to besmear. Theoc. 2. 59. Syn. Μάσσω, ἄλείφω, ἄνἄφύρω.

Υπόμειδιαω, άσω, subrideo: to smile. μειδίασε Κύπρις Anac. 45. 14. Syn. Μειδίαω, γελόω.

Υπομένω, sustineo; maneo; expecto: to endure; to remain; to expect. CE.R. 1323. SYN. Προσμένω, διαμένω, υφίσταμαι, προσδόκαω.

τπομιμνήσκω, f. μνήσω, in memoriam revoco: to recall to mind. Τοϊωνδέ γ' αρχων νῦν ὕπεμνήσθην πέρι Pers. 335. Syn. Αναμιμνήσκω, νουθέτεω, πάραγγέλλω.

Υπόμνασμαι, clam ambio nuptias : to woo secretly. Υπεμνάασθε γυναῖκα χ. 38.

Υπόμνησις, εως, ή, monitio: a reminding. Pros. Lex.

Εις δάκρυα πορθμεύουσ' υπόμνησιν κάκων Orest. 1031. Syn. Ανάμνησις, ϋπόθημόσϋνη.

Υπονδέω, suspicor; conjicio: to suspect; to conjecture. Plut. 361. Syn. Υπολαμβάνω, υπόπτόμαι, ϋποπτεύω, ϋπότόπεω, στόχάζομαι.

'Υπόνοιά, as, ή, suspicio, opinio: a suspicion, hint, opinion. 'Υπόνοιαν ήμιν οία Phœn. 1149.

Syn. Υποψία, σημείον.

'Υπονήϊος, ου, δ, ή, sub Neio monte situs: situated under mount Neïum. Εξ ἴθάκης ὕπόνηἴοϋ γ. 81.

Υπονύσσω, ξω, clam pungo: to sting secretly.

Theoc. 19. 3. Syn. Υπόπλήσσω.

Υπόπειναω, paulum esurio: to be rather famished. Plut. 536.

'Ťπὄπέρδἄμαι, suppedo: to break wind. Ran. 1128.

Ťπὄπερκάζω, paulatim nigresco: to grow gradually black. η. 126. Syn. see Περκάζω.

Υπόπιμπρημί, f. υπόπρήσω, suburo: to set fire to beneath. Lysist. 348. Syn. Ύφάπτω.

'Υπόπίνω, plusculum bibo: to drink a little too much. Υπέπινον εν άστει Αν. 494. Syn. Πίνω, μξθύσκόμαι.

Υποπίπτω, 2. a. επεσον, cado sub: to fall under or down before. Eq. 47. Syn. Κἄτἄπίπτω, προσπίπτω, ϋπὄκύπτω.

Υποπιττοω, pice sublino: slightly to cover

with pitch. Plut. 1094.

'Υπόπλάττω, subeffingo: to form under. Vesp. 108. Syn. Ανάπλάσσω, εμπλάσσω, ενάλείφω.

'Υπόπόλἴός, ου, ὁ, ἡ, paulum canus: rather hoary. Anac. fr. 107. See Πόλἴός.

'Υπόπορτίς, ίσς, ή, quæ vitulum vel liberos habet: having a calf or young. Χάλξπη δ' υπόπορτίς ἔριθος Hes. Op. 601.

'Υποπορφυρος, ου, ο, ή, aliquantum purpureus: being of a light purple. Υπόπορφυροισί πέπλοις

Anacr. 28. 30.

'Υπόπτερος, ου, ό, ή, alatus: winged. 'Υποπτέροις νώποισϊν Hec. 1246. Syn. Πτέρὄεις, πτέρωτός, τὰχύπτἔρός, ωκύς.

'Ťποπτεύω, suspicor: to suspect. Τἴν' αιτῖαν έχουσ' ϋποπτεύω τι γάρ Iph. Τ. 1037. Syn. 'Υπονοξω, υπολαμβάνω, υποτοπξω.

'Υπόπτης, "Υποπτός, ου, ό, ή, suspectus; suspicax: suspected; suspicious. Philoct. 136. Phœn. 1225.

Υποπτήσσω, præ timore me submitto: to crouch down through fear. Ταρδείν ὕποπτήσσειν τĕ P. V. 996.

'Υπόρθρϊός, α, όν, matutinus: morning. 'Υπορθρίαισι φωναίς Anacr. 12. 9. Syn. Όρθριός.

'Υποροφός, ου, ό, ή, tenuis: having the voice smothered. Orest. 147. Syn. Λεπτός, ήσυχός.

Υπορβάπτω, subsuo, consarcino: to patch up or together. Τόνδ' ϋπορράπτεις λόγον Alcest. 553. Syn. Επιρβάπτω, καττύω.

Υπορρέω, subterfluo: to flow under. Υπορρέοντος του χρόνου Nub. 1292. Syn. Υφέρπω.

Υπορφήγνυμί, ξω, subrumpo: to burst out. Υπερράγη άσπετος αιθήρ Π. 300. Syn. Αναρρήγνυμί. Υπόρρηνος, ου, ή, agnum subter se habens:

having a lamb under her. Θηλύν υπορρηνον Κ. 216. Syn. "Υπαρνός, ϋπόπορτίς.

Υπορχεόμαι, salto ad cantum: to dance to singing. Choëph. 1012.

Υπόρω, pf. m. ώρδρα, excito: to raise. ω. 62. SYN. 'Opw, KIVEW.

Υποσαίνω, aut Υποσσαίνω, subblandior: to

G g

cringe under. Ίσκεν ϋποσσαίνων Apoll. 4. 411. Syn. 'Υπόθωπεύω, υπαικάλλω, υπόκολακεύω. 'Υπόσείω, aut 'Υποσσείω, succutio.' to move

underneath. Υποσσείουσιν ιμάντι ι. 385. Syn. 'Υπόταράσσω, υπόκινξω.

'Υποσκάλεύω, surculo suscito: to stir up. Acharn. 1013. See Σκάλεύω. Syn. Ζωπὔρέω. 'Υποσκάπτω, suffodio: to excavate. Nem. 5.

37. See above. Syn. Σκάπτω.

Υπόσκιός, ου, ό, ή, umbrosus: shady. Æsch. Sup. 664. See below. Syn. Κάτάσκιος, σκίξρος, σκιὔεις.

'Ťποσκιαω, obumbro: to overshadow. 'Ťποσκισωνται άρουραι Apoll. 1. 451. Syn. see Σκί-

'Ťποσμύχω, paulatim exuro: to burn up gradually. Υποσμύχονται όπωπαι Apoll. 2. 447. Syn. Υπόπιμπρημι, άμαυρόω, δλίδω.

Υποσπανίζω, aliquantum egeo: to be somewhat in want of. Aj. 740. See Σπανίζω. Syn. Σπανίζω, ενδέως έχω.

Υποσπάω, f. σπάσω, subtraho: to withdraw. Πρᾶσς ουδ' υπέσπασε Bacch. 436. Syn. 'Υφαιρέω,

ϋποστέλλω, ἄφαιρξω.

'Υπόσπονδός, ου, ό, ή, factis induciis: under a truce. Δεῦρ' ὕπόσπονδον μόλεῖν Phæn. 280. Syn. Έκσπονδός, ὄμωμὄκώς.

'Υποσσαίνω. See 'Υπόσαίνω. 'Υποσσείω. See 'Υπόσείω.

Υπόστατός, η, όν, sustinendus: to be sustained. Ουδαμώς υπόστατος Eur. fr. Antig. 17. Syn. Ανασχέτδς, ϋποιστός.
 Υποστάχυδμαι, succresco: to grow up like

ears of corn. Ανδρί γ' ϋποστάχυωτο υ. 212.

Syn. Αυξάνω, ἔπαύξομαι.

'Υπόστεγός, ov, δ, ή, qui sub tecto est: under the roof. Trach. 376. Syn. Υπόροφος, υπώρὄφός, υπωρόφιός, υφέστιός, ενδόμυχός, κάτάστέγος, ϋπαυλός.

Υποστέλλω, contraho, subduco: to draw in, withdraw, lower. Κουχ υποστέλλει λόγω Orest.

600. Syn. Συστέλλω, υφίξμαι.

'Υποστενω, 'Υποστενάζω, 'Υποστοναχίζω, ingemisco: to groan. Υποστένοι μέν τ' άν γ' ο δρανίτης λεώς Acharn. 162. Aj. 1001. B. 781. See Στὄνἄχίζω.

'Ťποστὄρἔω, ἔσω, 'Ťποστρώννυμἴ, f. στρώσω, substerno: to spread under, spread. Ἡ μὲν δέμνι ἄνωγἔν ὕποστὄρἔσαι ν. 139. Helen. 59.

Syn. Υπόβάλλω, ϋπότανυω, ϋπότείνω.

Υποστρέφω, ψω, converto: to turn back. Δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν Alcest. 1038. Syn. Αναστρέφω, αποστρέφω, ανέρχομαι.

Υποστρόφη, η̂s, η̂, reversio: a turning back. Εξ ϋποστρόφης Soph. El. 725. Syn. Αναστρόφη,

'Υποστρώννυμι. See Υποστορέω.

Ὑπόσυρίζω, leniter strideo: to whiz gently. Πτέρὔγων ριπαῖς ὑπόσυρίζει P. V. 126. Syn. see

Υποσχεσία, ας, Υπόσχεσίς, εως, ή, promissio: a guarantee, promise. Αινότατησίν ϋποσχέσιησί

δόλωθείς Apoll. 4. 457. κ. 483.

Υποτασίς, έως, ή, extensio: extension. Πέδίων ŭπότασεις αι παρ' Ασωπου ρόαις Bacch. 738.

'Υποταράσσω, ξω, leviter commoveo : to confound somewhat. Vesp. 1276. See Ταράσσω. Syn. Τπόκινεω, αναταράσσω, τυρβάζω, υπόκλο-

Υπόταρβέω, paveo: to fear. P. 533. Syn. see 'Υποδείδω.

Υπόταρτάριος, ου, ό, ή, sub Tartaro degens: dwelling under Tartarus. Τιτηνές δ' υπόταρταρίοι Hes. Theog. 851. Syn. see Υποχθονίος.

Υπότείνω, subjicio: to spread or place under,

suggest. Acharn. 657.

 $\mathring{\Upsilon}$ ποτ έλλομαι, orior: to arise. Apoll. 2. 83. 'Υπότ έμνω, 'Υπότ μήσσω, succido: to cut away. Eq. 316. Apoll. 3. 327. See Διάτμήγω. Syn. Απότέμνω, εκκόπτω, ύφαιρξω, πάραιρξόμαι.

'Υποτίθημί, subjicio; suggero: to place under; to suggest. Iph. A. 507. See Τίθημί. Syn. Υπόβάλλω, προτίθημι, υποδείκνυμι, συμβουλεύω, δί-

δάσκω.

'Υπότμήσσω. See 'Υπότέμνω.

'Υποτοπέω, conjicio; suspicor: to conjecture; to suspect. Thesm. 503. Syn. see Υπονοξω.

'Ťπὅτρἔχω, 'Ťπὅτρὄχἄω, 'Ťπὄθἔω, subter curro; insinuo me: to run under; to insinuate oneself. Κούχ υπότρεχων σε τουτό δωπεία λεγω Orest. SYN. Υφίστα-663. Mosch. 8. 5. Eq. 1158. μαι, υφέρπω, απατάω, κολακεύω, θωπεύω, υπέρχὄμαι.

Υπότρεω, Ύπότρομεω, intremisco: to tremble Οἱ δ' άλλοι είξαντες υπέτρεσαν Apoll. 1.

1049. 4. 1340. Syn. see Υπόδείδω.

Υποτριμμά, άτος, το, moretum: a sort of meal made of several pounded ingredients. Eccles. 291. See above. ΕΧΡ. Δριμύ, άγρίον.

'Υπότρομέω. See 'Υπότρέω.

Υπότροπία, as, ή, reversio: a turn or vicissitude. Στονό εντός υποτρόπιη πόλ ξμοιο Apoll. 1. 1052. Syn. Υποστρόφη, ανάτροπή.

Υπότροπος, ου, ό, ή, redux : returning back. Νοστήσας ες Ιωλκόν υπότροπός Apoll. 4, 1163. Syn. see Παλίντροπός.

Υπότροχαω. See Υπότρεχω.

Υπότρώγω, clam comedo: to eat secretly. Τοίχον ϋποτρώγων Call. Ep. 46. 4.

Υποτύπτω, suffringo: to beat out. Av. 1145.

Syn. 'Υπόπλήσσω, απαράσσω.

Υπουλός, ου, ό, ή, pulchritudinis speciem ulceri obductam habens: secretly rancorous. Œ. R. 1396.

'Ťπουρανϊός, ου, δ, ή, qui sub cœlo est: under heaven. Υπουρανίων πέτ έηνων P. 675.

Υπουργέω. See Υπηρέτέω .

'Υπουργία, as, ή, ministerium: service. Τῆς ἔμῆς ὕπουργίας Œ. C. 1413. Syn. see 'Υπη-

Υπόφαίνω, ostendo subter: to show beneath. Theoc. 6. 38. Syn. Υπόδείκνυμί.

'Ťπὄφἔρω, suffero: to bear, to supply. Soph.

ΕΙ. 834. Syn. Φέρω, τολμάω, ὔπομένω. Υπόφεύγω, evito: to slip away from, avoid.

Eur. El. 1339. Syn. see Υπεκφεύγω.

'Υποφήτης, ου, 'Υποφήτωρ, ορος, δ, 'Υποφητίς, τός, ή, antistes oraculi: a priest, or interpreter of an oracle. Apoll. 1. 1311. 22. Pyth. 2. 139. Syn. 'Ĭĕρεὺς, πρὄφήτης, χρησμόλογός.

Υποφθάνω, 2. a. έφθην, prævenio: to anticipate. Δύἤ ϋποφθαμενον Apoll. 3. 1143.

Syn. Φθάνω, προφθάνω, πρόλαμβάνω.

Υπόφραδμόσυνη, ης, ή, consilium: counsel. $\Sigma \hat{\eta} s$ δ' ὕπὄφραδμὄσὕνησῖν Hes. Theog. 658. SYN. see Mŋrĭs.

'Υπόφράζομαι, suggero: to suggest. Τὸν δ' αρ' υποφρασθείς Apoll. 1. 462. Syn. see Mητιάδμαι.

Ὑπὄφωνέω, succlamo: to sing in turn. Mosch. 3. 49. Syn. Επιφθέγγομαι.

'Υποχάζομαι, 'Υποχωρεω, 'Υπερωεω, recedo:

to give way, retire. Κρονίδης υποχάζεται Apoll. 1. 1101. Pax. 506. Θ. 314. Syn. Ανάχάζομαι, ῦπείκω, ὑπεκφεύγω, ἄνἄχωρἔω, ὑποστρἔφω.

'Ťποχάσκω, aliquantum hio: to gape some-

what. Plut. 314. Syn. Xaivw.

'Ťποχείριος, ου, δ, ή, qui sub manu est, subjectus: under the hand or power, subjected. Androm. 734. See Χείρισς. Syn. Υπόδμως,

τα stream.

Pyth. 5. 134.

'Υποχέω, 1. a. έχευα, suffundo, substerno: to pour or spread beneath. ξ. 49. Syn. Υποστόρεω, υπόβάλλω,

Υποχθονίος, ου, δ, ή, subterraneus: under the earth, subterraneous. Androm. 514. See Κάταχθονίος.

'Ťποχλοός, ου, ο, ή, subpallidus: somewhat pale. Καϊ υπόχλοον είχε πάρειήν Call. 4. 8.

ὄΤπόχὄς, ου, δ, ή, subjectus: subject to. Βἄσἴλεῖς βἄσἴλέως (trisyll.) ὔπὄχοι μἔγἄλου Pers. 24. Syn. Υποχείριος.

'Υποχωρέω. See Υποχάζομαι.

"Υποψαλάσσω, leviter contrecto: to pat gently. Lysist. 84. Ya est brevis, quippe qua formatur a ψάλω, fut. verbi Ψάλλω. SYN. Kataψάω, ἔπάφάω,

Ťποψία, ας, ή, suspicio: a suspicion. Ĥν μέν

ηδ' υποψία Helen. 1549. Syn. Τπόνοια.

'Υποψωνέω, in coëmendis opsoniis decipio: to cheat in buying meat. Acharn. 842.

'Υπτιάζω, 'Υπτισσμαι, supinus sum: to be upturned. Ὑπτἴάζεται τόδε Philoct. 822. Syn.

Υπόκλίνόμαι. Υπτίασμα, ατός, τδ, sublatio, resupinatio: a lifting or turning up. Agam. 1256. above.

Υπτισομαι. See Υπτιάζω.

Υπτίος, α, ον, supinus: turned upwards,

upset, Καἴ ὅπτῖοι ἐκπἔσὄν ἵππων Λ. 179. ὅπωλὲνἴός, ου, δ, ἡ, qui sub axilla est; under the arm. ΄ὄ δ' ὅπωλὲνῖον κἴθἄριζεν Hom. Merc. 507.

"Υπωπιάζω, suggillo eam faciei partem quæ sub oculis est: to buffet under the eyes, maul. Pax 540. See below. Syn. Κάτάπλήσσω,

μάραίνω.
Υπώπιον, ου, το, pars quæ subjacet oculis; suggillatio sub oculo: the part below the eye; a black eye. Στέφανων τριχίδων αυλητρίδων ύπω-

πίων Acharn. 551. Syn. Τύλός.

Τπώρεια, as, ή, radix montis: the root or bottom of a mountain. Αλλ' εθ' υπωρείας

'Υπωροφίος, 'Υπώροφος, ου, δ , $\dot{\eta}$, qui sub tecto t, domesticus: under a roof. 'Υπωροφίοί $\tau \ddot{\epsilon}$ est, domesticus: under a roof. κόλοιοί Arat. 970. Herc. F. 107. Syn. see

Ύπόστεγός. Τρία, as, ή, Hyrca: a town in Bœotia.

δ' Τρίην ενεμοντό Β. 496.

'Υρμίνη, ης, ή, Hyrmine: a town in Elis. "Οσσον εφ' Υρμίνη Β. 616.

Υρτάκίδης, patronym. ab (2) "Υρτάκός, ου, ό, (1) Hyrtacides: the son of Hyrtacus; (2) Hyrtacus: Hyrtacus. 'Ασίος Υρτακίδη Μ. 96.

 771.
 "Υρτϊός, ου, δ, Hyrtius. Τἔλἄμώνἴὄς "Υρτἴόν ούτα Ξ. 511.

"Υρχη, ηs, ή, vas fictile cui imponuntur salsamenta: a pickling vessel. Vesp. 674.

*Υς. See Σύς. Αργϊόδοντας δας 3.60.

"Υσδός, Æol. pro 'Oζός, q. v. Sappho (Edit. Commelin.), p. 23.

'Υσιαl, ων, αί, Hysiæ: a town in Bœotia. 'Υσιάς τ' Ερυθράς 3' αι Κιθαιρώνος λέπας Bacch.

Υσμίνη, ης, dat. η et i (quasi ab Υσμίν), ή, pugna: a fight. Ίσας δ' ύσμίνη κεφάλας εχόν Λ. 72. Μεμάσαν δ' ύσμινι μάχεσθαι Β. 863. Syn. see Μάχη. Ερ. Κράτξρα, αργάλξα, πόλυδάκρυς, στάδια, δεινή, πόλυδάκρυς.

"Υσπληγξ, ηγγός, "Υσπληξ, Υσπλάτίς aut Υσπλαγίς, ίδός, ή, laqueus, scutica suilla: a noose, pig whip. 'Ορνισιν δ' ὕσπλαγξ Theoc. a noose, pig whip. 'Ορνισιν δ' ὕσπλαγξ Theoc. 8. 58. Γυναικές ἄπερ από μίας ὑσπλαγίδος Lysist. 1000. Sic Brunck, sed aliter scribitur ύσπλατίδόs. De ὕσπληξ sic notat Lobeck. ad Phryn. 71.: "Epigr. Adesp. 106. T. 4. p. 139. ύσπληγγος, ubi Cod. Vat. ύσπληγος, quam formam etiam codd. plures in Lycophr. 22. tuentur, quamque T. H. ad Lucian. Tim. 376. vetustis codd. et edd. consuetam dicit." Δίκτϋὄν, πἄγζε, βούκεντρὄν.

"Υσσάκὄς, aut "Υσσαξ, άκὄς, δ, pudenda muliebria. Απήλαον τως άνδρας από των ύσσακων

Lysist. 1001. Syn. Xoîpös.

Ύστατός, et -τίος. See "Υστέρος.

Υστέρεω, posterior sum; desum: to be too late; to be wanting. Παιδός ύστερήσομαι Iph. Α. 1203. Syn. Βράδύνω, ἄνἄβάλλὄμαι, ἔλλείπω, **ἔλαττὄὄμαι**.

'Υστ ἔροποινος, ου, δ, ή, sero puniens: punish-

ing though late. Agam. 58. Υστέροπους, δ, ή, neutr. πουν, genit. πόδος,

tardo pede: slow-footed. Lysist. 326.

"Υστέρος, superl. (2) "Υστάτος, et 'Υστάτιος. α, ŏν, posterior, serior; ultimus, postremus: after, subsequent ; last. Eur. Sup. 1093. Τἴνὰ δ' ὕστὰτὄν εξἔνὰριξεν Herc. F. 483. Apoll. 1. Apoll. 1. 139. Syn. (2) Έσχατός, τέλευταίός.

Υστέροφθόρος, ov, o, ή, tarde perdens: late

in destroying. Antig, 1074.
"Υστριξ, ἴχὄς, ὁ, ἡ, hystrix: a hedge-hog.
Καϊ ὕστριχὸς ἐνθὰ κὰλιαι Call. 3. 96. Syn.

Ύστριχίς, ίδος, ή, flagellum ex setis suilis: a whip made of hogs' bristles. Μῶν ὑστριχίς εισεθάλέν σοι Pax 746. Syn. Ύσπληγξ, μά-

'Υτραίνω, Ion. 'Υτραινέσκω, et 'Υτραω, texo; struo: to weave; to contrive, to build. Φάρε ύφαίνουσιν ἄλἴπόρφὔρἄ ν. 108. β. 104. η. 105. Syn. Εξυφαίνω, πλέκω, κάτασκευάζω.

'Υφαιρέω, subtraho: to take away privily. Vesp. 1334. Syn. Υφαρπάζω, υφέλκω, υπεκ-

κλέπτω, ἄπὄσυλἄω, ἄπὄφἔρω.

'Υφαντόδουητός, ου, ό, ή, a textore contortus: twisted by a weaver. Av. 943. See above.

'Υφαντός, η, όν, textus: woven. Ενην υφανταί γράμμασιν τοϊαίδ' ύφαί Ιοη 1146. Syn. Ευϋφής, πλεκτὔς.

'Υφάπτω, succendo: to set fire to. Med. 379. Syn. see 'Υποπίμπρημί.

Υραρπάζω, ἄσω, surripio: to carry off privately. Eccles. 921. Syn. Ύφαιρέω, ὅπὅκλέπτω, ϋπεξέρϋω.

Τρασμά, ἄτος, το, textura; tela; vestis: texture; a web; a 10be. Orest. 25. See 'Υτραίνω. Syn. Ίστος, ὕφη, έσθημα.

Ύφαω. See Ύφαίνω. Ύφελκτέὄs, α, ὄν, subtrahendus: must be dragged away. Eq. 920.

'Υφέλκω, subtraho: to drag away. Vesp. 187. Syn. 'Υφαιρέω, υπεξάγω, υπεξέρυω.

'Υφέρπω, subrepo ; recurro : to creep on ; to recur. Agam. 261. Syn. Εισέρχομαι, υπέρχομαι, ανέοπω.

'Υφη, η̂s, η, textura; tela: weaving; a web.

Γράμμασιν τοιαίδ' υφαί Ion 1146.

'Υφηγεόμαι, præeo; incipio; hortor: to go before; to begin; to advise. Eumen. 192. Syn. Πρόηγεόμαι, άρχόμαι, πάρορμάω, πάράκάλεω, ύπόδείκνυμι, πρόαγω.

'Υφηγητης, οῦ, et 'Υφηγητηρ, ηρός, ὁ, suasor: one who recommends. Œ. R. 966. Œ. C. 1688.

SYN. 'Ηγητηρ, ηγεμών, άγος, προάγος.

'Υφηνίοχος, ου, ό, administer aurigæ; auriga: an under-charioteer; a charioteer. Έσκεν ύφηνίοχος Z. 19. Syn. see 'Ηνίοχος.

Υτρήσσων, ὄνος, paulo minor: somewhat less.

Hes. Scut. 258.

'Υφιζάνω, subsideo: to settle under. υφίζανον κυκλοις Phæn. 1397. Syn. Υπόκα-

'Ϋ́φἴημῖ, submitto; suborno: to consign; to suborn. Σῶμ' τοκεῖσ' αλγηδόσι Med. 24. See "Ίημϊ. Syn. Κἄθἵημϊ, ἄνἵημϊ, ϋπὄπέμπω, ϋπὄτϊθημϊ, ϋπόβάλλω.

'Υφίστημι, subjicio; suscipio; subeo: to throw under, present; to undertake; to undergo. Eur. Sup. 200. Syn. Υπότιθημι, υπόβάλλω, αντέχω, υπέρχομαι, υπισχνεόμαι, υποδέχομαι, ανάτλημί, ϋπὄφ ἔρω.

Υτόρορεσς, οῦ, ὁ, subulcus: a swineherd. Κἴων Εύμαιδς υφορθός π. 156. Syn. see Συβώτης.

Υψάγορης, et 'Υψήγορος, ου, ό, ή, grandiloquus: pompously speaking. 'Υψάγὄρην τ' ἔμἔναι a. 385. P. V. 368. Syn. Μεγάλαυχης, μεγάληγόρός, μεγάλόλάλός.

Ύψĕρĕφὴs, Ύψηρĕφὴs, ĕŏs, et Ύψŏρŏφŏs, ου, δ, ή, altum tectum habens; celsus: high-roofed; lofty. τ. 526. δ. 46. κ. 474. SYN. Ύψιμελάθρος,

ύψηλός, αιπύς, κάτηρεφής.

Ύψαύχην, ἔνὄς, δ, ή, longum collum habens: long-necked, lofty. Bacch. 1050. Syn. Ύψηλαύχην. See Ύψηλος.

Υψεύς, εως, δ, Hypseus. Pyth. 9. 23.

Ύψηϊς, ἴδός, ή, Hypsei filia, sc. Cyrene: the daughter of Hypseus. Call 2. 92. Is brevis, ut in Nειλωτίς, ίδος.

Ύψηλοκρημνός, et Ύψικρημνός, ον, δ, ή, alta præcipitia habens: high and craggy. Ύψηλόκρήμνοις τον λέωργον οχμάσαι Ρ. V. 5. 429. Syn. Κρημνώδης, τραχύς.

'Υψηλός, η, ὄν, altus: high. Aj. 1230. SYN. Υψερεφής, ύψιβατός, μετεωρός, αιπύς, ύψαύχην,

ύψιλόφος.

Ύψηλόφρων, Ύψίφρων, ὄνός, δ, ή, qui mente elata est: lofty-minded. Ύψηλόφρων μοι δυμός Iph. A. 919. Pyth. 2. 94. Syn. Μεγάθυμός, ŭπέρφρων, ŭπ*ĕρήφανŏs, ŭπέρθυ*μεγαλήτωρ,

Ύψήνωρ, ὄρός, ό, Hypsenor. Ε. 76. Ερ. Ίπ-

πασϊδης, ὑπέρθυμος, ποιμὴν λαῶν. 'Υψηρἔφής. See 'Υψἔρἔφής.

'Υψηχης, ĕŏs, altisonus: loud-sounding. E. 772. Syn. Ύψἴερĕμἔτης.

"Υψί, Ύψοῦ, Ύψοσε, alte, in altum: on high, oft. "Υψί πέρ εν νεφέεσσι π. 264. Α. 486. Λ. 307. Syn. Άνω, ἄνωθῖ, μἔτἔωρον.

'Υψιθάτος, ου, δ, ή, in alto situs: towering. Nem. 10. 88. See "Thi and 'Asaros. Syn. Thiβάμων, ὑψίδρομος.

'Υψίβους, ου, δ, ranæ nomen: the name of a frog. Πρῶτος δ' Ύψἴβοας Batrach. 202.

Υψίβρĕμĕτης, ov, altitonans: loud roaring. Ζευς υψιβρεμέτης ε. 4. SYN. Υψίβρομος, ύψηχής.

Υψιγέννητός, ου, ό, ή, in alto natus: highborn. Ύψιγέννητον κλάδον Eumen. 43. Πέριμήκης, ύψηλὄφϋής.

Ύψινους, ου, δ, ή, altis membris: high-limbed. Olymp. 5. 31. See above, and Γυιόν.

SYN. Ύψιγέννητος, ύψικαρηνος.

Ύψίζυγος, Ύψίθρονος, ου, δ, ή, in excelsa sede sedens: enthroned on high. Ορκιά μεν Κρονίδης ύψίζυγος Η. 69. Nem. 4. 105. Syn. Ύψιθωκός.

Ύψἴθρὄνὄς. See above.

Ύψικάρηνός, ου, δ, ή, altum caput habens: towering. Η δρύες ύψικαρηνοι Hom. Ven. 265. Syn. 'Υψαύχην, ὑψἴκὄμὄς, ἔρἴαύχην, ὑψηλὄς, ὑψίλὄφὄς.

Ύψἴκἔρἄς, ατὄς, Ύψἴκἔρως, ω, celsa gerens cornua: having high horns. Nub. 597. (Pa in ρατός est longa, ut in κέρατά in illo Anacreontico

Φύσις κέρατα ταύροις.) Trach. 507.
 Ύψκόμος, Ύψιχαίτης, ου, alte comatus: high and full of leaves. Εκ δρύσς ύψικόμοιο τ. 297. Pyth. 306. Syn. Ύψιπετηλός, ὑψιπετάλός, χαιτήεις, εύκομος.

Ύψικόμπως, arroganter: arrogantly. ύψικόμπως κάφρονως ημείψατο Αj. 766. Syn.

'Υπερηφανως.

Υψικρημνός. See Ύψηλοκρημνός.

Ύψιλόφος, ου, ὁ, ἡ, celsam cristam habens: high-crested. Έσται δ' ὑψιλόφων τε λόγων Ran. 834. Syn. see Ύψικαρηνος.

Ύψιμεδων, οντός, in alto regnans: reigning on high. Nub. 563. See above. Syn. Ύψίζυγος, ύψιθρονός, πάντων βασιλεύς, ύψικρατης.

Ύψιμελάθρος, ου, ὁ, ἡ, excelsa habens atria: having lofty courts. Αύλισν υψιμελαθρον Hom. Merc. 399. Syn. see 'Υψέρξφής.

'Υψιμέλας, αινά, άν, alte niger, perniger: quite

black. Νηῶν ὑψἴμἔλαινάων Ο. 387.

'Υψίνεφης, ε΄σς, qui est in altis nubibus: in high clouds. Σωτηρ ύψινεφες Ζεῦ Olymp. 5. 39. Υψιπέδος, ov, o, ή, alte situs: situated on

high ground. Isthm. 1. 42. See above.

Υψιπετήεις, εντός, Ύψιπετης, εός, altivolans, excelsus: high-flying, lofty. Hec. 1084. 6. 537 See below.

Ύψιπετηλός, ου, δ, ή, altus et frondosus: lofty and leafy. Δένδρἔα δ' ὑψἴπἔτηλα λ. 587. Syn. see 'Υψικόμος.
'Υψιπέτης. See 'Υψιπέτήεις.

Ύψιπολίε, εωε, princeps civitatis: high in the state. Antig. 370. See above, and 'Ăπολίς. SYN. Λαὄσἔβής.

Υψίπους, πόδός, excelso pede stans: standing on a lofty basis. Œ. R. 866. See Ύψιπυλός.

Ύψιπυλειά, as, et Ύψιπυλη, ης, ή, Hypsipyle: the daughter of Thoas king of Lemnos. 'Υψίπυλειά Θὄαντός Apoll. 1. 621. 836. Ερ. Λημνία, Θὄαντἴάς.

Ύψἶπὕλὄς, ου, ὁ, ἡ, celsas portas habens: lofty-gated. Ένθἄ κεν ὑψἴπὕλον Τροίην Π . 698.

Ύψιπυργός, ου, δ, ή, celsas turres habens: having high towers. Τήνδ' ύψιπυργόν αντέπύργωσαν τότε Eumen. 691.

"Υψιστός, η, ὄν, celsissimus: highest. Trach.

Ύψιτερος, α, ον, celsior: higher. Kal δρύες ύψιτέραι Theor. 8. 46.

Ύψιφρων. See Ύψηλοφρων.

'Υψιχαίτης. See 'Υψικόμός. 'Υψόρόφος. See 'Υψέρεφής.

"Υψός, ἔός, τὸ, altitudo: height. Phœn. 415. Υψόσἔ. See "Υψἴ.

Ύψοῦ. See "Υψί.

Ύψόω, ώσω, in altum tollo: to raise on high. Batrach. 80. Syn. Ανέγείρω, ανέχω, επαίρω.

"Υω, pluo : to rain. Ουδ' ὕων πάντως ἁνδάνεῖ ουδ' ἀνέχων Theogn. 26. Syn. Ανομβρέω.

Φ.

Φάάντὰτός, η, όν, lucidissimus: very bright. Εθτ' αστηρ ϋπερέσχε φάάντὰτός ν. 93.

Φάγξδαινά, ής, ή, phagedæna: a consuming disease. Φάγξδαινά γ' ή μου σάρκά δοιναται πόδός Eur. fr. Philoct. 4.

Φάγω, edo: to eal. Τυρῶν αινῦμἔνοι φάγὄμεν 1. 232. Syn. Εσθἴω, ἔδὄμαι, κἄτἄφάγω, τρώγω. Φἄἔθουσἄ, ης, ἡ, Phaëthusa, filia Helii et

Neæræ: the name of a nymph. 'Οπλότερη Φάεθουσά δύγατρῶν Ηελίοιο Apoll. 4. 971.

Φἄἔθων, οντός, (1) lucidus: bright; (2) Phaëthon: Phaëton, the son of Phœbus: also the name of one of the Sun's horses, and of a bull sacred to the Sun. Φάἔθων κὖκλὸς Ηἔλἴοιο Eur. El. 465. ψ. 246. Syn. (1) see Φάεινός. Phr. (2) see Apoll. 597—601.

Φάεινδε, Φάεινδε, et Φανδε, ἡ, ὄν, lucidus: shining, splendid. Ουδείε εδίδου κώθωνὰ φάεινδν Pax 1094. Bacch. 624. Acharn. 845. Sed nec hie locus nec Eccles. 347. explicant quantitatem primæ syllabæ τοῦ φανδε. Longa esse videtur a φάδε, φάεδε, unde adj. φάενδε, φανδε. Sie δανδε, adj. a δάδε esse putes, aut à δάω, δαίω. Confer et subst. φανδε. Syn. Λαμπρόε, φάεθων, ἄγλὰδε, τηλαυγήε, φανδλίε (ἡ), ευφεγγήε, φατεινδε.

Φἄείνω. See Φἄω.

Φάεννός. See Φάεινός.

Φάξσίμβρότος, Φάεσφόρος, Φωσφόρος, et Φαυσίβρότος, ου, δ, ἡ, lucem hominibus adferens: giving light to mortals. Φάξσιμβρότου Ηξλίοιο κ. 138. Call. 3. 204. Thesm. 865. Olymp. 7. 71. Syn. Σξλασφόρος, ξωσφόρος.

Φἄεσφὄρῖα, ας, ή, tædæ gestatio: the bearing of a torch, illumination. Αλλά φἄεσφὄρῖην τἔ

Call. 3. 11.

Φάεσφορύς. See Φάξσίμβροτός.

Φαίαξ, ακός, Ion. Φαίηξ, ηκός, δ, Phæax: (1) an orator at Athens, (2) a Phæacian or inhabitant of Phæacia, afterwards Corcyra. Eq. 1374. A in Φαίακός est longa, ut apud Latinos: Protinus aërias Phæācum abscondimus arces, Virg. Æn. 3. 291. Ερ. (1) Σύνερκτικός, πέρωντικός, γνωμότυ-πίκος, πάφης, κρουστίκός, (2) Plur. άγανοί, άμυμόνες, δόλιχήρετμοι, ίδριες, ναυσίκλύτοι, αντίθεοι, μεγάθυμοι.

Φαίδιμός, ου, ό, ή, et Φαιδιμόεις, εσσά, έν, illustris: illustrious. Καὶ φαίδιμά γυῖα Ζ.27. Καὶ φαιδιμόεντες Επειοί Ν.636. Syn. Αγαυός,

επίσημός, λαμπρός, κύδιστός.

Φαίδρα, ας, ή, Phædra: the wife of Theseus. Ιδοῦσὰ Φαίδρα καρδίαν κὰτείχετο Hipp. 27.

Φαιδρός, ὰ, ὄν, et Φαιδρωπός, οῦ, ὁ, ἡ, hilaris: cheerful, gay. Med. 1039. Orest. 885. Syn. Αγάνός, γεγηθώς, λαμπρός, ευπρόσωπός, ϊλάρός.

Φαιδρόνους, ου, ό, ή, sereno animo: cheerfulminded. Agam. 1200.

Φαιδρύντρια, as, ή, lotrix: a washerwoman.

Σπαργάνων φαιδρύντρια Choëph. 747.

Φαιδρύνω, nitidum facio: to render cheerful, gay, or clean. Agam. 1078. Apoll. 4.671. Syn. Εκκάθαίρω, φαιδρόω, ευφραίνω, ἄπόλαμπρύνω.

Φαιδρωπός. See Φαιδρός.

Φαινάρετη, ης, ή, Phænarete. Γάμεῖ δε Κελεός Φαινάρετην τήθην εμήν Acharn. 49.

Φαινόλίς, ίδος, ή, splendide apparens: splendidly appearing. "Όσα φαινόλίς εσκέδασ' αώς Sapph. 23. Syn. see Φάεινός.

Φαίνω, f. ἄνῶ, ostendo : to show. Eur. El. 829. Syn. Εμφαίνω, ἄνἄφαίνω, δείκνυμἴ, ὔπὄφαίνω,

πρόφξρω.

Φαίνωψ, ὅπὄς, (1) δ , $\dot{\eta}$, clare videns: seeing clearly. (2) δ , Phænops. Manetho 4. 239. E. 152.

Φαῖστὔs, ου, δ, et (2) Φαιστὔs, οῦ, ἡ, Phæstus: (1) a noble Lydian; (2) a city in Crete. E. 43. B. 648.

Φαιωχίτων, ωνός, δ, ή, nigra veste indutus: sable-robed. Φαιωχίτωνες και πέπλεκτάνημέναι Choëph. 1036.

Φἄκἔλὄς, ου, ὁ, fasciculus: a bundle. Θήξεις μάχαίρας καὶ μέγαν φάκέλον ξύλων Cycl. 242.

Φάκη, η̂s, η, et Φάκοs, οῦ, ό, lens: lentils, pulse. Καὶ προσέστηκεν φάκη Vesp. 811. Theoc. 10. 54.

Φάκὄς. See Φάκη̂.

Φἄλαγγηδόν, turmatim: by troops. Τῆ ἡ ὁ οἴγε πρόχξοντό φάλαγγηδὸν πρό δ' Απόλλων Ο. 360.

Φἄλαγξ, αγγός, ἡ, (1) phalanx: a phalanx or army; (2) trabs: a plank; (3) tarantula: a tarantula. Ran. 1314. See above. Syn. (1) Τάξις, στίχος, στράπος. Εν. (1) Κράπξρὰ, πυμάτη, πὕκἴνὴ, στίβαρὰ, δύλιχὴ, ἔνὅπλὸς.

Φάλαινά, ης, ἡ, balæna: a whale. Vesp. 35. Nonn. 6. 298. Quanto delphinis bālæna Britannica major Juv. 10. 14. Syn. Φάλη.

Φάλαινα, ης, ή, tinea: a moth which flutters about candles. Φαλαίνη ἔνἄλίγκια τὴν πἔρῖ λύχνους Nicand. Θ. 760.

Φάλἄκρος, ὰ, ὄν, calvus: bald. Και τοις φάλάκροισι πάραινοῦμεν (anapæstic. dim.) Pax 767.

Φάλαρίs, ἴδόs, δ, Phalaris: a tyrant of Agrigatum. Εχθρά Φάλαμν κάτέχει παντά φάτις Pyth. 1. 186., answering to πάρ μὲν Σαλαμινός Αθηναίων χάριν.

ληρόν, ήνζον. Ερ. Ευποίητον.

Φάληριἄω, albesco spuma: to be white with foam. Κυρτά φάληριὄωντά Ν. 799. Syn. Λευκαίνόμαι, ἄφρίζω.

Φἄληρἴκὄς, ἡ, ὄν, Phalericus: of the Phalerus, one of the harbours at Athens. Αφτάς ἄρ' άξεις πρίαμενος Φάληρἴκάς Acharn. 901.

Φάληρίς, ϊδός, ή, avis marina: a sea-bird, a coot. Όρνιθί φάληρίδι θύειν Αν. 566.

Φάληρός, et Φάλιός, α, δν, albus, spumeus: white, foamy. 'Ο κύων ὁ φάλαρδς ύλακτει Theoc. 8. 27. Call. fr. 176. Λι brevis, ut in βάλιός. Syn. Φάληρίδων, λευκός, ἄφρώδης.

Φάλης, ητός, et Φάλλός, ου, ό, phallus: the phallus. Απόσχωνται δε φάλητων Lysist. 771. Acharn. 259.

Φάλισς. See Φάληρος.

'Ασόμαι το Φαλλικόν Acharn. 260.

Φάλλὄς. See Φἄλης.

Φάλος, ov, δ, conus galeæ: the cone of a helmet. Κόρὔθες λαμπροῖσι φάλοισι Π. 216. Syn. Λὄφός,

Φάναλ, seu Φάναι, ων, αί, illuminationes: illuminations. " Μυστηρίων τε των απορρήτων φανας Rhes. 946. Oxytone autem Ion 550., ες φανάς γε Βακχίου." Steph. ed. Valp. Vox Φαναλ, urbs quædam in Chio, occurrit apud Av. 1092.: sed quantitas primæ est ibi incerta. Syn. Ελλάμψεις,

Φάναΐος, α, ον, splendidus: splendid. Στ μοι Zevs ŏ φάναιος Rhes. 351. Congruit cum "Ηκεις ῶ πὄτἄμοῦ παῖ. Sed dubitant interpretes de explicatione vocis. Barnes vertit coram apparens oculis, quo sensu oritur ex φανώ aut εφανόν, ut

et Φανέρος.

Φάνερος, à, ον, manifestus: manifest. Bacch. 493. See below. Syn. Εμφάνης, περιφάνης, άριδηλός, ἄριδείκἔτος, δηλός, έκδηλός.

Φάν ἔρωs, manifeste: manifestly. Φάν ἔρως τέλέως διαπράσσουσιν Eumen. 956. Syn. Ανά-

φανδόν, λαμπρώς.

Φανός, adj. See Φάεινός.

Φανός, οῦ, ὁ, laterna, fax, lampas: a lanthorn, torch, lamp. Της δ' αμπέλου δ' ες την χύτραν τον φάνον εγκαθέντες (vers. hipponact.) Lysist. 308. Syn. Δάις, λαμπάς, πυρσός, φέγγός.

Φάνοτευς, εως, δ, Phanoteus: a city of Phocis; also a native of that city. 'Αρπάλὔκφ Φάνὄτήἴ

Theoc. 22, 114.

Φαντάζομαι, appareo: to appear. Agam. 1477.

Syn. Φαίνδμαι.

Φάντασμα, Φάσμα, ατός, τδ, visum, spectrum: a vision, ghost. Hec. 54. Trach. 850. Syn. Elδωλόν, τέρας, όραμα. Ερ. Μέλανόπτέρον, ποικί-

λόμορφόν.

Φάσς, ἔσς, Φως (poët. Φόως), ωτός, τὸ, (1) lux; salus: light; safety; (2) plur. oculi; dies: eyes; days. Εν φάει δουλεύσὄμεν Hec. 415. 435. Β. 49. The first syllable of the plural Φάξα signifying eyes (dat. φάξσι, aut $\phi \dot{\alpha} s \sigma \sigma i$), is long in Homer, π . 15. ρ . 39. and τ . 417., in Moschus 2. 4. and 4. 9., and six times in Callimachus; but it is short in Apoll. 3, 1020. and 4. 1170., and in Hesiod fr. 21. 4. Syn. Φεγγός, αυγή, σελάς, ήμερα, σωτηρία, οφθαλμός. Ερ. Γλυκέρου, ασπαστου, λαμπρου, οξυτάτου, πέρϊκαλλές, σωτήριον, λοίσθίον, εχθρον, άγνον, άβατον, μακαρίον, σεμνον, καλλίθλεφαρον, λευκον, έλευθέριον, ιέρον.

Φάραγξ, αγγός, ή, vallis inter montium prærupta: a ravine. Θάσσειν φάραγγ' έφασκέ Iph. Τ. 278. Syn. Κρημνός, άγκός, χάσμα, κοιλας, τάφρος. Ερ. Πολύκλυστος, δυσχείμερος, ηερία.

Φάρετρα, as, ή, dimin. Φάρετριον, ου, τό, pharetra: a quiver. Ωθεί φαρέτραν δ' ευτρέπη σκευάζέται Herc. F. 964. Mosch. 1. 20. Syn. Ιδδόκος, αμφηρέφης, κοιλη, ιδχέαιρα, υπωλένιδς.

Φάρη, ης, ή, Phares: a town in Laconia.

Φάρην τε Σπάρτην τε Β. 582.

Φαρμάκευς, έως, Φαρμάκος, Φαρμάκοπώλης, ου, δ, et Φαρμάκις, ιδός, ή, confector, confectrix medicinarum: a dealer in drugs. Φαρμάκεὐς Τρα-χινίων Trach. 1142. Eq. 1402. Nub. 764. 747. The penult of Φαρμακός is long in Ionic Greek. See Gaisford's Hephæstion, p. 254.

Φαρμάκεύω, Φαρμάσσω, Φαρμάκοω, veneno utor: to drug, poison. Παιδά φαρμάκεύδμεν Androm.

Φαλλἴκός, ή, ὄν, phallicus: of the phallus. 355. Apoll. 3. 478. Pyth. 4. 393. Syn. Ποτίζω, βάπτω, μδλύνω.

Φαρμάκις. See Φαρμάκεύς.

Φάρμἄκὄν, ου, τὸ, venenum; remedium: a drug, poison; a remedy. Φάρμακον τρισσοῖς φίλοις Orest, 1189. See Blomfield on the various kinds of φάρμακα, Gloss. P. V. 488. Syn. Iŏs. άκος, ἄκεσμά. Ερ. Θυμοφθόρον, κάκον, δδυνήφάτον, άγριον, εσθλον, ήπιον, λύγρον, μητισέν, δραστήριον, βάνασιμον, κέκρυμμενον, σόφον, άδηλόν, ουλόμενόν, γλύκυ, σωτήριον, χριστόν, λευγάλ ἔὄν, λοίγἴὄν, ανδρόφονον, πίκρον, πότον.

Φαρμάκοπώλης. See Φαρμάκεύς.

Φαρμάκός. See Φαρμάκεύς. Φαρμακόω. See Φαρμακεύω.

Φαρμάσσω. See Φαρμακεύω.

Φαρνάκης, ου, ό, Pharnaces. Τουτί τἴ ην εκκλησία πέρι Φαρνάκου Αν. 1030.

Φάρδs, ov, ή, Pharus: a small island off the coast of Egypt. Αιγύπτου προπαροιθέ Φάρον δέ έ

κικλήσκουσι δ. 355.

Φάρος, εός, τὸ, vestis: a cloak. Στείχει γυναικῶν φάρἔσιν μἔλαγχἴμοις Choeph. 9. Νῦν ἔχοι ταὔτ' ὰν φἄρη Eur. El. 543. The first syllable of Φαρόs is always long in Homer - generally short where its quantity can be actually determined (though sometimes long, as in the instance above quoted,) in the tragedians—short also in Apoll. 3, 862., in four other instances long, and short Hes. Op. 181. See Herman. de Metris, p. 444. Brunck's Lex Sophoel. Monk. Hipp. 125. and Heyne Ω. 231. SYN. Eσθηs, έσθημα, ίματιον, χιτών, πέπλον, στολμός. Ερ. Κροκέον. πορφυρέον, λεπτον, λεπταλέον, χρυσέοστολον, λεπτομίτον, χρυσεόπήνητον, λευκόν, πολύποίκίλου, πόλυπηνου, άλιπόρφυρου, κύαν ξου, αργυφ ξου, μέγα, χαρίέν, μαλακόν, νηγατέδν.

Φάρδω, aro: to plough. 'Η ἄφάρον φάρδωσί

Call. fr. 183. Syn. Αρότριαω.

Φαρσαλίός, α, όν, Φάρσαλός, ου, δ, ή, Pharsalicus: of Pharsalia, a city in Thessaly. Γης ἔα

Φαρσαλίαs Androm. 22. Iph. A. 812.

Φἄρυγξ, υγγός et ὕγός, ή, gula: the gullet, windpipe. Τἄχ' εξ ἄναιδοῦς φἄρῦγος ωθήσει κρέα Cycl. 587. Φάρυγγός legebatur in Cycl. 409.; sed Porsonus legit φάρυγος. Syn. Λάρυγξ, ασφά-

Φάσγανον, ου, τὸ, gladius: a sword. Φασγανώ αίξας Ε. 81. Syn. 'Αὄρ, ξιφός, μάχαιρά, χαλκός. Ερ. Αμφίχρυσον, μελάνδετον, βαρβάρον, κωπηέν, κάλον, αργυρόηλον, αμφηκές, χάλκεον, οξυ, μεγά, θηκτόν, κέλαινόν, εχθρόν, οξύθηκτόν.

Φασγάνουργός, οῦ, ὁ, ἡ, enses fabricans: sword-

forging. Choëph. 636. See above.

Φάσηλός, ου, δ, leguminis genus quoddam: a kind of pulse. Αλλ' ἄφαυἔ τῶν φἄσήλων ὧ γύναι τρείς χοίνϊκας (tetram. troch.) 1144.

Φάσἴανἴκός, ή, όν, more phasiani: like a pheasant. Επίκεχοδώς εγωγε φασίανικός Av. 68. See below.

Φασίανδε, οῦ, δ, phasianus: a pheasant. Toùs φασιάνους οθε τρέφει Λέωγόρας Nub. 109.

Φασίs, ίδος, ή, Phasis: a river in Colchis. Υπέρ τε Φασιν καμε παρακαλείν αεί Androm. 649. Εr. Δινήεις, ἔθρβείτης, καλλίρβοσς, άξενος.

Φάσκω. See Φημί. Φάσμα. See Φάντασμα.

Φάσσα, seu Φάττα, ης, ή, palumbus: a woodpigeon. Νέρτος ἴέραξ φάττα κόκκυξ ἔρῦθροπους κἔβλήπὔρις (troch. tetram.) Av. 303.

Φασσὄφὄνὄς, ου, ό, ή, palumbos interficiens:

wood-pigeon-killing. O.238. Φἄτειὄς, Φἄτὄς, ἡ, ὄν, dicendus; dictus: to be described; described. Φὄβὄς ούτἔ φἄτειος Hes. Scut. 144. Hes. Op. 3. Syn. Ονόμαστός, ρητός, κλύτός, πόλυφάτός, ένδοξός.

Φατίζω. See Φημί.

Φἄτἴς, ἔως, ἡ, dictum; oraculum; fama: a saying; an oracle; fame. Ἡλθἔν ὡς ἥξοι φἄτις Androm. 79. Syn. Φήμη, λόγδς, αγγέλία, χρησμός, κληδών, δόξα, μαντεία, μάντευμά. Ερ. Πομπίμη, πίκρα, ευκλέης, ήδυεπης, εσθλή,

Φάτνη, ης, ή, præsepe: a stall. Της φάτνης και των κρέων Nub. 13. Ερ. Ίππεία, ὄρέσσαυλός,

χἄρὄπὴ, εύξεστὄς.

Φάτος. See Φάτειος. Φάττα. See Φάσσα.

Φάϋλλός, ου, δ, Phayllus. Acharn. 214. Φά brevis ut in Latinis. Sitque Phayllaa causa

leæna necis Ov. Ibis 504.

Φαῦλὄς, Φλαῦρὄς, α, ὄν, malus, vilis, levis: bad, paltry, trifling. Iph. T. 306. Œ. C. 395. Syn. Κάκος, άδικος, μόχθηρος, ευτέλης, ουτίδάνός, βαιός, πόνηρός.

Φαυλότης, ητός, ή, improbitas, vilitas: badness, meanness. Eur. fr. Pol. 5. 2. Syn. Ατασ-

θάλια, άνοιά.

Φαύλως, Φλαίρως, male, leviter: badly, meanly. Ion 1546. Av. 654. Syn. Ευχέρως, πὄνηρῶς, κἄκῶς.

Φαυσιάδης, ου, ό, Phausiades: the son of Phausius. Καὶ βἄλἔ Φαυσἴάδην Απισάονά Λ.

Φαυσίβρότος. See Φαξσίμβρότος.

Φάω, Φάείνω, luceo: to shine. Φά δε χρυσόθρόνδη ηώς ξ. 502. Μετ' αθανάτοισι φάεινε α. 385. Syn. Λάμπω, φαίνω.

Φάω, inus., fut. πἔφήσομαι, pf. πἔφάμαι, occido: to kill. Εν δε συ τοισι πεφήσεαι Ν. 829.

Syn. Σφάζω, αποκτείνω, αναιρέω.

Φεθόμαι, timeo; fugio, pellor: to fear; to run away, to be driven away. Λ. 121. SYN. Φεύγω, φὄβἔὄμαι.

Φέγγος, ĕος, το, lux, dies: light, day. Hec. 32. Syn. Φάδς, φως, φύως, αυγή, σέλας. Ερ. Ελεύθερον, χρυσεόκυκλον, λαμπρον, όλοον, μοιρίδίον, Βεσπεσίον, ασπασίον, καθάρον.

Φεια, as, ή, Phia: a town near Elis. H. 135. Φειδίας, ου, ό, Phidias. Φειδίας ηκηκόη Pax

Φειδιππίδηs, ov, δ, Phidippides, et diminutivum Φειδιππίδιον. Φειδιππίδη Φειδιππίδιον τι ω πάτερ Nub. 81.

Φείδιππόs, ov, δ, Phidippus. B. 678.

Φειδόλας, ov, Æol. αδ, δ, Phidolas. Anac.

Φείδόμαι, parco: to spare. Φείδόμαι ψυχῆς ξμῆς Herc. F. 1137. Syn. Απέχω, ἐλέξω.

Φειδω, δός, Φειδωλή, et Φειδωλία, ας, ή, parsimonia: parsimony. Eur. fr. Antiop. 11. 3. X. 244. Καὶ νοῦν ἔχοντὰς ὧν ὕπὄ τῆς φειδωλίας Nub. 833. Syn. Σωφρόσϋνη.

Φειδωλός, ή, όν, parcus: parsimonious. Nub. 421. Syn. Γλίσχρος, ευτέλης, ανέλεύθερος.

Φελλεύς, εως, δ, Phelleus: a mountain in Attica. Acharn. 273.

Φελλός, οῦ, ὁ, cortex suberis: a cork. Pyth.

2. 146. SYN. Φλοιός.

Φενακίζω, decipio: to deceive. "Οστις φενακίζεις φράσαι δ' ούπω τετληκάς ήμιν (vers. hip-

ponact.) Plut. 280. Syn. Εξάπάταω, γόητεύω, ĕπἴχλευάζω**.**

Φένακισμός, οῦ, ὁ, deceptio: deceit, imposition. Eq. 630. See above. Syn. Φενάκισμά, ἄπἄτη, εξἄπἄτη.

Φἔναξ, ακός, δ, deceptor: a deceiver, cheat. Καὶ φενακες ην δ' εγώ Εq. 634. Syn. Απάτηλός, πλάνης, γόης.

Φενεσς, ου, ή, Pheneus: a city in Arcadia. B. 605.

Φĕραl, ῶν, αί, Pheræ: a city in Thessaly. B. 711.

Φĕραῖοs, α, ον, Pheræus: of Pheræ. Alcest.

Φέρασπίς, ίδος, clypeatus: shield-bearing. Φέρασπί πόλισσός Hom. 7. 2. Syn. Ασπίδηφορός, ασπίδοφέρμων, ασπιστής, ασπίδοφορός, ασπίδιώτης, λογχήρης.

Φέρεω, pasco, nutrio: to feed, rear. Ion 326.

SYN. Βόσκω, τρέφω, σώζω.

Φ ερέγγὕος, ου, δ, ή, idoneus: trust-worthy, competent. Προστάτε $\hat{\iota}$ ν φ ερέγγτος Sept. Th. 392. Syn. Ασφάλης, βέβαιος, δυνάτος, έχέγyvos.

Φἔρεμμελίης, ου, hastam fraxineam gestans: bearing an ashen spear. Φωτά φέρεμμελίην Mimnerm. 4. 4. Syn. Ευμμελίης, ευμελίας, αιχμητής, λογχόφόρος.

Φ ερ εοικός, ου, δ, ή, domiporta: carrying its

house. Hes. Op. 569.

Φερεπονός, ου, ο, ή, laborifer: toil-enduring. Pyth. 2. 56.

Φερέσεισς, ου, δ, ή, vitam sustinens: life-Γαῖὰ φἔρέσεισε Hom. Apoll. supporting. 341.

Φĕρεσσάκηs, ĕŏs, scutifer: shield-bearing. Φĕρεσσάκεας Καδμείους Hes. Scut. 13. Syn. Σάκεσφόρος, σάκεσπάλος, ασπιστής, ασπίδουχος.

Φἔρἔτρὄν, aut Φέρτρὄν, ου, τδ, feretrum : a bier. Κείμενὄν εν φερέτρω Σ. 236.: ubi Heyn. legit φέρτρφ. Syn. Σὄρὄς, δήκη.
Φέρης, ητός, δ, Pheres: the father of Ad-

metus. Eumen. 726.

Φ*ϵριστ*ος. See Φ*ϵρτϵρ*ος.

Φέρμα, ατός, τό, proventus: produce, product. Æsch. Sup. 698. Syn. Γέννημα.

 Φ ερνη, η̂s, η΄, dos: a dowry. Iph. A. 47.

Φερσεφόνη. See Περσεφαττά.

Φέρτἔρος, superl. φέρτατος et φἔριστος, η, ον, validior, præstantior: stronger, better. Helen. 345. Apoll. 4. 1383. Sept. Th. 39. Syn. Kpeloσων, κράτιστός, άριστός, πάνάριστός.

Φερτύς, Φόρητός, η, όν, ferendus: to be endured. Hec. 155. Hipp. 445. Syn. Τλητός,

ανάσχετός.

Φέρτρον. See Φερετρον.

Φέρω, f. οίσω, 1. a. ήνεικά et ήνεγκά, fero; aufero; specto, peto: to bear; to take away; to tend to. Helen. 1541. The imperative form φέρε is used adverbially, as also αγε. Syn. Φόρέω, φορημί, κομίζω, τλάω, βαστάζω, άγω, υπόφέρω, έχω.

Φεύγω, Φυγγάνω, fugio; exul fio: to flee; to be banished. Med. 561. * Ωδε δεσμά φυγγάνω P. V. 522. Syn. Απόφεύγω, ἄλεύω, ἄλείνω,

δίδράσκω, πόδα φυγή νωμαω, απότρέχω.

Φεύζω, ξω, exclamo φεῦ, φεῦ: to cry alas. Agan. 1279. Syn. Οιμώζω, αιάζω. Φευκτἔσς, Φευκτὔσς, τὸ, τος, fugi-

endus: must be avoided. Av. 392. Aj. 223. II.

Gg4

Φεθξίς, Φύξις, εως, ή, fuga: flight. Antig. 362.

 $\Phi \in \psi \check{\alpha} \lambda \check{\sigma} s$, ov, $\check{\sigma}$, $\Phi \in \psi \check{\alpha} \lambda v \check{\xi}$, $\check{\nu} \gamma \check{\sigma} s$, $\check{\eta}$, scintilla, carbo: a spark, live coal. Acharn. 668. Lysist. 107. See below. Syn. Σπινθήρ, άνθραξ.

Φεψάλδω, in cineres redigo: to reduce to ashes. Εφεψαλώθη κάξεβροντήθη σθένος P. V.

362. Syn. Κάτἄκαίω, αιθάλδω.

Φηγεύs, εωs, δ, Phegeus: a noble Trojan.

Φήγινός, η, ὄν, fagineus: beechen. Φήγινός άξων Ε. 838.

Φηγός, οῦ, ἡ, fagus: a beech-tree. H. 22. Ερ. Ύψηλη, περικαλλης, ἄγριας, σκιέρα, ιέρα, ἔραννή.

Φήληξ, ηκός, δ, ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem præ se ferat; fallax: an unripe fig; a cheat. Pax 1165.

Φηλητής, οῦ, ὁ, deceptor: a deceiver. Rhes.

217. Syn. Φήληξ, κακουργός.

Φηλδω, decipio: to deceive. Apoll. 3. 982.

Syn. Απάταω, εξάπαταω, δόλοω, φενακίζω.

Φήμη, ης, Φημίς, έως, ή, fama, omen: fame, report, omen. Helen. 819. ω. 200. Syn. Φάτις, βάξϊς, αγγελία, ομφή, λόγδς, κληδών. Ερ. Αδευκής, χάλεπη, ευάγγελός, ήδυεπης, τάχεία, τερπνη, ανέλπιστος, ετυμός, αξιόπενθης, εσθλή, πόλια, κακή, δεινή, δυσκελαδός.

Φημί, Φάσκω, et Φἄτίζω, dico: to say. Phœn. 612. Alcest. 653. Εμή φάτισθείσ' ου γάρ Iph. Α. 936. Syn. Λέγω, έρεω, αυδάω, φράζω, φω-

ν εω, φημίζω.

Φημίζω, divulgo: to divulge. Choëph. 550. ·Syn. Διαφημίζω, φημί, μαντεύδμαι.

Φημίς. See Φήμη.

Φήνη, ηs, ἡ, ossifraga: an osprey. γ. 372.

Φήρ, gen. φηρός, Æol. pro Θήρ, q. v. A. 268. Φηρὰ, âs, ἡ; Φηραὶ, ῶν, αἱ, Pheræ: a city in Messenia. E. 543. I. 151.

Φηρητιαδης, ov, δ, Pheretiades: the son of Pheres. Αἱ Φηρητιαδαό πόδώκετες Ψ. 376.

Φθάνω, Φθημί, fut. φθήσδμαι et φθάσω, prævenio: to have the start. The first syllable of Φθάνω is long in Homer, and short in the Attic writers. The same remark applies to Φθίνω. See Clarke B. 43. and 833., and Monk. Alc. 638. Πολλόν ὔπεκπρόθἔει φθάνει δἔ τἔ πᾶσἄν ĕπ' αῖαν Ι. 502. Κῶλἄ καὶ μὅλις φθἄνει Med. 1166. Κάν μὲν φθἄσωμἔν εστί Phœn. 989. Έφθημεν Ib. 1482. Syn. Προφθάνω, πρόήκω, πρόλαμβάνω, πρόέρχομαι.

Φθέγγομαι, loquor: to speak. Med. 1304. Syn. Αυδάω, εξαυδάω, ηχέω, βόάω, αγγέλλω,

. ξρέω, φημίζω.

Φθέγμα, άτος, τό; Φθόγγος, ου, δ.; Φθογγή, η̂s, ή, vox; sonus: a voice; a sound. Hipp. 1210. E. 234. B. 791. Syn. Hxös, ηχή, φωνή, βὄὰ, αυδή, βημά. Ερ. Φίλον, δρθίον, η ξρόφοιτον, μάλακον, βάρυ.

Φθείρ, ειρός, δ, pediculus: a louse. Plut.

537.

Φθειραλ, ων, αί, Phthiræ: a mountain in

Lycia. B. 868.

Φθείρω, ερώ, corrumpo, violo, vasto, interimo: to corrupt, violate, ruin, kill. Androm. 706. Syn. Διαφθείρω, φθινύθω, σφάλλω, βλάπτω, ἄτ ἄνίζω, λυμαίνόμαι, ἄπόλλυμϊ, κτείνω, φθίνω.

Φθερσίγενής, εσς, genus perdens: family-destroying. Ω μεγάλαυχοι και φθερσίγενεις Sept. Th. 1056.

Φθέω, inus., f. φθείσω, et Φθίω, f. φθίσω.

perdo: to destroy. Νύξ φθεῖτ' (i. e. εφθεῖτ') λ. 329. Ανδρῶν ἡ αυτὸς φθῖἔται πρώτω ἔν ὅμίλω Υ. 173. Χερσῖν τη Αργείων φθῖμένος Θ. 359. Δαιμόνιε φθίσει σε το σον μενός Ζ. 407. SYN. see $\Phi\theta \epsilon i \rho \omega$, and $\Phi\theta i \nu \omega$.

Φθημί. See Φθάνω.

Φθία, ας, Ιοη. Φθίη, ή, Phthia: a city in Thessaly. Εκ Φθίης Αγαμέμνονι πέμπε Ι. 253. Ερ. Ερϊθώλαξ, βωτιανειρά, εριθωλός, εύπωλός, μήτηρ δηρών.

Φθιάς, άδος, ή; Φθιώτης, ου, \dot{o} ; Φθιῶτῖς, ἴδος, ή, Phthius: of Phthia. Μισεί τε γαία Φθιάς ει δ' ήξει πάρυς Androm. 917. Ran. 1265. Troad.

1115.

Φθϊμένδς, Φθϊτός, η, δν, mortuus, absumptus: dead, wasted. 'Ως φθίμενω τάδε σοί Iph. T. 171. Eumen. 97. Φθἴτος brevis, ut in άφθἴτος. Στὺξ άφθἴτὄς Ωκἔἄνίνη Hes. Θ. 389.

Φθίνας, αδός, decrescens; tabificus: waning; wasting. Ούτε φθίνασι πληγείσα νόσοις Antig.

819.

Φθίνασμα, ατός, τὸ, decrementum: the waning. Pers. 237. See above. Syn. Δηξίς, δυσμή. Φθἴνὄκαρπὄς, ου, δ, ή, qui fructum amisit:

having lost its fruit. Καὶ φθινόκαρπός ξοισά Pyth. 4. 471.

Φθίνόπωρίς, ίδός, ή, autumnalis: autumnal. Pyth. 5. 161. See below.

Φθϊνόπωρόν, ου, τδ, autumnus: autumn. γλυκέρου φθινόπωρου Bion 6. 4. Syn. Μέτοπωρόν, όπώρα.

Φθίνὔθω, perdo; consumo; tabesco: to ruin: to consume; to waste away. Tol δέ φθινυθουσίν εδοντες α. 250. Α. 491. ΝΥΝ. Φθείρω, ăποφθϊνύθω, φθίνω, τήκδμαι, **ἄ**πόλλυμϊ, δἴαφθείρŏμαι.

Φθίνυλλά, ης, ή, pestifera: destructive. Eccles. 932. Videtur esse eadem quantitate ac φθίνας, &c., sed locus citatus nihil statuit, nec vox videtur alibi extare.

Φθίνω, f. ἴνῶ, corrumpo; ad finem vergo: to spoil; to wane, to perish. Ζητῶν φθίνει γὰρ και μάραίνεται νόσφ Alcest. 204. See the obss. on Φθάνω. Syn. Φθείρδμαι, τήκδμαι, ἄπόλλυμαι, λήγω, διαφθείρυμαι, εκλείπω.

Φθίοι, ων, οί, Phthii. Οί μεν πρό Φθίων μεγά-

θύμων Ν. 699.

Φθισήνωρ, όρδς, et Φθισίμερότδς, ov, δ, ή, homines destruens: man-destroying. Στείχειν εις πόλεμον φθισήνδρα Β. 833. χ. 297. Syn. Ολ κσήνωρ, βρότολοιγός.

Φθισίμερότος. See above.

Φθἴτός. See Φθἴμενός.

Φθίω. See Φθέω.

Φθιώτης, Φθιῶτζς. See Φθιαs.

Φθογγή, Φθόγγός. See Φθέγμα.

Φθοιs, ios, δ, nom. plur. φθοιs et φθόειs; et affertur etiam $\Phi\theta\delta ts$, $\delta\delta ts$, δts , placentæ genus : a kind of cake. Tobs $\phi\theta\delta ts$ Plut. 677.

Φθον ἔρος, à, ον, invidus : envious. Agam. 437. SYN. Επίφθονός, βάσκανός.

Φθονέω, invideo; recuso: to envy; to begrudge, refuse. Eur. El. 30. Syn. Φθόνδν έχω, βασκαίνω, νξμξσάω, άγάνακτξω, άπαρνξόμαι.

Φθόνησις, έως, ή, invidia: envy. Trach. 1214.

Syn. Φθονέρια, φθονός.

Φθονός, ου, ό, invidia; maledictio: envy; detraction. Eur. Sup. 252. Syn. Δυσμένεια, μέμψις, μηνίς. Ερ. Δυσώνυμος, τραχυς, άθέος, **ἄχἄρἴς**, ἄνὄμὄς, βἄρὔς.

 $\Phi\theta$ δρά, $\hat{\alpha}s$, $\hat{\eta}$; $\Phi\theta$ δρδς, ου, δ, corruptio: cor-

ruption, destruction. Antig. 1224. Sept. Th. 238.

SYN. Διαφθόρα, λύμη, δήλημα.

Φἴἄλη, ης, ή, poculum, patera: a cup, bowl. Αλλέγον ες χρυσέην (dissyll.) φιάλην Ψ. 253. Syn. Δέπας, ποτήριον, αγγείον. Ερ. Αργυρήλάτος, αμφίθετος, άπυρωτος, οινηρά, εραννή, αργύρξα.

Φιάρος, à, ον, splendidus; pinguis; acerbus: shining; fat; sour. Φἴἄρωτἔρἄ ὁμφάκὄς ωμᾶς Theoc. 11. 21. ΕΧΡ. Λαμπρός, πίων.

Φίκιὄν, ου, τὸ, Phicium: a mountain in Bœotia. Φίκιον ακρότατον Hes. Scut. 33.

Φἴλάγλασς, ου, ό, ή, elegantiæ studiosus: fond of elegance. Pyth. 12. 1. See Φίλξω and Αγλάσς.

Φἴλαδελφός, ου, ό, ή, fratris vel sororis amans: of brotherly or sisterly love. Φίλα-

δελφά κάτω δάκρυ ειβόμενη Antig. 527.

Φἴλἄθήναιὄς, ου, ό, Atheniensium amans: attached to the Athenians. Καὶ δῆτἄ φἴλἄθήναιός ην ϋπερφυώς Acharn. 142. See Ăθηvalos.

Φίλαίακτϋς, ου, ό, ή, lamentationis amans, lugubris: inclined to lament, doleful. Æsch. Sup. 810. Syn. Φιλόδυρτός, φιλόθρηνός, φιλόθρηνής, φίλοικτός.

Φιλαίματός, ου, δ, ή, sanguinis amans: blood-

thirsty. Phœn. 177.

Φἴλαινἔτη, ης, ή, Philænete. Eccles. 42.

Φἴλαίτἴὄς, ου, δ, ἡ, litigiosus : litigious. Æsch. Sup. 481. See Αίτἴὄς. Syn. Φἴλοδῖκὄς, φίλερίς.

Φἴλἄκὄλουθὄς, ου, δ, ή, sodalium studiosus: sociable. Εγώ δ' ἄεί πως φιλάκολουθός ειμί καί

Φίλαμμονίδης, ov, δ, Philammonides: the son of Philammon. Φιλαμμονίδας Εύμολπος Theoc. 14. 108.

Φιλάμπελός, ου, δ, ή, vitium amans: fond of, or productive in, vines. Pax 307.

Φίλανδρία, as, ή, amor mariti vel uxoris: the affection of a husband or wife. Androm. 228. See Ανανδρία.

Φίλανδρός, ου, et Φίλήνωρ seu Φίλάνωρ, όρός, maritum vel viros amans: husband or manloving. Sept. Th. 896. Pers. 141. A longa in Φιλάνωρ, ut in Στυγάνωρ.

Φιλανθράκευς, έως, carbonarius: one who loves coals. Acharn. 335. See 'Ανθραξ, ἄκὄς.

Φἴλάνθρωπὄς, ου, δ, ή, humanus: humane. P. V. 11.

Φιλάνωρ. See Φιλανδρός.

Φἴλἄοιδός, Φἴλφδός, οῦ, ὁ, ἡ, cantuum amans: song-loving. Τω φιλαοιδώ Theoc. 28. 23. Vesp. 270. Syn. see Φίλομουσός.

Φιλάργυρός, ου, ό, ή, amans argenti: fond of money. Antig. 1055. See 'Αργυρός, Syn. Φίλοκτέανδς, κερδάλεοφρων, φιλόκερδής.

Φἴλάρμἄτὄς, ου, ό, ή, curruum amans: delighting in chariots. Herc. F. 465. See "Αρμά,

Φἴλαυλὄς, ου, ό, ή, tibiarum amans: fond of the pipe. Ran. 1317. Syn. Φἴλομουσος, φἴλαοιδός, φιλφδός, φιλόμολπός, φιλόφόρμιγξ.

Φιλέορτός, ου, ό, ή, festorum amans: festival-

loving. Ειρήνην φιλέορτον Thesm. 1158. Φἴλἔριθόs, ου, δ, ή, lanificii studiosus: fond of wool. Theoc. 28. 1. See Έριθόs.

Φἴλευνὄς, ου, ὁ, ἡ, amans tori: fond of the bed. Anacr. 174. 7. Syn. see Φἴλοίφης.

Φίλεχθης, εσs, inimicitiis indulgens: fond of

animosity. Theoc. 5. 137. Syn. Φίλεχθρός, φίλόμισός, φίλαίτϊός.

Φιλέψισς, ου, δ, Philepsius. Φιλέψισς δ' ουχ ενεκά σου μύθους λεγει Plut. 177.

Φἴλεω, Φἴλημῖ, amo; osculor; soleo: to love, like; to kiss; to be wont. Ου φίλω ταρρηθ' δράν Iph. T. 1199. Εμέ και σε φιλημέναι Χ. 265. Έξοχα γάρ μιν εφίλατο Πάλλας Ε. 61. Quidam hoc contractum putant ex ἔφἴλήσἄτο. Alii e quodam verbo φίλομαι trahunt, ut ξμαρτυράμην e μαρτύρομαι: inter quos est Clark. ad hunc loc. Syn. Αγάπαω, κυνέω, ξενίζω, φιληδέω.

Φίληδέω, delector: to delight in. Pax 1130. See above. Syn. Φίλεω, εφήδομαι, ενήδομαι.

Φίληδία, as, ή, amor voluptatis: love of pleasure, delight. Λάβόντες υπό φίληδίας (Iamb. dim.) Plut. 311. See below. Syn. Φίληδονία, χάρμα, ήδονή, ανοιά.

Φιληλίαστής, οῦ, ὁ, qui judicio in Heliæa contendere amat; litigiosus: fond of trials in the courts of Heliæa; litigious. Φίληλιαστής εστίν Vesp. 88. Syn. Φιλαίτιος, φίλεχθης, φίλ**ἔ**ρἴς, φἴλὄδἴκὄς, φἴλὄνεικός.

Φἴλημά, ἄτος, τὸ, osculum: a kiss. Φἴλον φἴλημά πάρα γένυν τίθέντα σόν Eur. Suppl. 1164. ΡΗΒ. Φίλια προσβόλη πρόσώπων.

Φίλημί. See Φίλέω.

Φἴλήνἴος, ου, ό, ή, habenarum amans: bitloving. 'Ηγάγον φίληνίους P. V. 474.

Φιλήρατις, ιδός, ή, Phileratis. Φιλήρατις είσἄτὄ τῆδε Call. Ep. 34. 1.

Φιλήρετμός, ου, ὁ, ἡ, remigandi studiosus: fond of rowing. Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μίγείη €. 386.

Φίλητέος, α, ον, diligendus: must be loved. Antig. 524. See Φἴλϵω.

Φἴλήτωρ, ὄρὄς, δ, ή, amator: a lover. Agam. 1421. SYN. Εραστής.

Φίλία. See Φίλότης.

Φίλικός, ή, όν, amatorius: amatory. Καί τί κόρας φιλικόν μελός Theoc. 10. 22. Syn. Φίλοτήσϊός, φιλιός, ερωτικός, ερατεινός.

Φιλινός, ου, δ, Philinus. `Αρ' ὁ Φιλινός ὁ μαλθάκος Theoc. 7. 105.

Φἴλἴος, α, ον, et ov, δ, ή, fœderatus, amicus, carus: leagued, friendly, dear. Φίλισs is a frequent epithet of Jupiter, as the patron god of friendship. Αι αι φιλίου χρήζω στομάτος Med. 1396. Syn, Φιλικός, φιλός, οικείδς, φιλόφρων.

Φἴλιππος, ου, δ, ή, equorum studiosus: horseloving. Φἴλιππος is also a P. N. Hipp. 580. Syn. Ίππϊκός, εύιππός.

Φίλιστός. See Φίλός.

Φιλλυρίδης, ου, ό, Phillyrides: the son of Phillyra. Φιλλυρίδης μέγάλου δέ Hes. Theog. 1002.

Φἴλογαμός, ου, ο, ή, nuptiarum studiosus: eager for marriage. Iph. A. 392. See Γἄμος.

Φἴλογηθης, ĕos, lætitiæ amans: fond of mirth. Sept. Theb. 912.

Φιλόδάφνος, ου, δ, ή, lauri amans: laurelloving. Eur. fr. Licymn. 4. See Δἄφνη.

Φιλόδεσπότος, ου, ό, ή, domini amans: at-ched to a master. Theogn. 847. tached to a master.

Φἴλοδημός, ου, δ, η, populi amans: attached to the people. Eq. 787.

Φἴλοδυρτός, ου, ὁ, ἡ; Φἴλοθρηνης, ἔός, lugubris: doleful. Æsch. Sup. 71. Mosch. 4. 66. Syn. see Φιλαίακτός.

Φιλοδώρητος, ου, δ, Philodoretus. Eccles.

of hunting. Bacch. 1242.

Φἴλοθρηνής. See Φἴλοδυρτος.

Φἴλὄθὕτης, ov, sacrificandi studiosus: sacrificeloving. Φἴλὄθὕτων δε τοι Sept. Th. 164., answering to κλυξτξ παρθένων.

Φϊλοικτίρμων, ὄνὄς, Φϊλοίκτιστὄς, et Φϊλοικτός, ov, δ, ή, misericors: compassionate. Iph. T.

346. Aj. 580. Agam. 232. Φιλοίκτιστός, et -κτός. See Φιλοικτίρμων.

Φἴλοίτἴος, ου, ὁ, Philœtius: a herdsman belonging to Ulysses. Εξ οίκοιὄ Φιλοίτιος φ. 388. Ερ. Δίος, όρχαμος ανδρών.

Φίλοίφης, ov, libidinosus: lecherous. Theoc. 4. 62. Syn. Φίλευνός, τρύφερός, ἄσελγής.

Φιλοκέρδεια, as, ή, amor lucri: love of gain, avarice. Theoc. 16. 63.

Φἴλὄκερδηs, ĕŏs, lucri amans, lucripeta: fond of gain. Theogn. 199. Syn. see Φἴλάργὔρος.

Φιλοκέρτομος, ου, δ, ή, qui maledictis incessere amat: fond of reproaching. χ. 287. Syn. Φἴ-λολοίδορος, ἄθυρόστομος, φἴλοψογος, σκώπτης.

Φἴλοκηδης, εσs, adfinium studiosus: fond of relations. Hom. Merc. 478.

Φιλόκισσόφόρος, ου, δ, ή, amans hederæ gestandæ: fond of wearing ivy. Cycl. 613.

Φιλοκράτης, ου, δ, Philocrates. "Ο πινάκοπώλης Φἴλὄκρἄτης μἔλαγχὄλῶν Αν. 14.

Φίλοκτ ἔάνος, ου, ὁ, ἡ, divitiarum amans: covetous. Φιλοκτέανωτάτε πάντων Α. 122. Syn. see Φιλάργυρος.

Φιλοκτήτης, ου, δ, Philoctetes: a celebrated warrior at the siege of Troy. Την Φιλοκτήτου σέ δεί Philoct. 54. Ερ. Ποιάντισς, κλεινός, τοξότης, ἔκηθόλος, φίλοπτολέμος, άγλάος, ίφθιμος.

Φἴλὄκὕθὄς, ου, ὁ, ἡ, aleæ studiosus: fond of

dice. Vesp. 75. See Kvess.

Φἴλὄκυδής, ĕŏs, gloriæ studiosus: glory-loving. Φἴλὄκυδέὄς ήθης Hom. Merc. 375.

Φἴλολήἴος, ου, δ, ή, amans prædæ: bootyloving. Φἴλολήἴος ειμι Hom. Merc. 333.

Φἴλολοίδορος, ου, δ, ή, vituperationis amans: fond of slander. Anac. 42. 11. Syn. see Φἴλοκέρτὄμὄς.

Φἴλομαστος, ου, δ, ή, mammæ amans: breastloving. Agam. 139.

Φίλομάχὄς, ου, δ, ή, pugnæ amans: battle-loving. Sept. Th. 121. See Μάχη. Φιλόμεδουσά, ης, ή, Philomedusa. Καὶ Φιλό-

μέδουσα βδωπίς Η. 10. Φιλόμηλείδης, ου, δ, Philomelides: a Lesbian

chieftain. S. 343.

Φἴλομμειδὴς, ĕŏs, risus amans: laughter-loving. δ. 362. Syn. Φἴλὄγηθής.

Φἴλὄμολπös, ου, ὁ, ἡ, carminum amans: fond of song. Call. 4.197. Syn. Φἴλὰοιδόs, φἴλφδόs, φίλαυλός, φίλυμνός, φίλόμουσός, εύμολπός, μολπαστής.

Φἴλομουσος, ου, δ, ή, Musarum amans: fond of the Muses. Nub. 357. Φἴλόξεινὄς. See the second Φἴλόξενὄς.

Φίλοξενίδης, ου, ό, Philoxenides: the son of Παΐδι Φιλοξενίδεω (pronounced Philoxenus. δω) Ep. 59. 4.

Φἴλόξἔνὄς, ου, δ, Philoxenus. Ran. 965.

 Φ ĭ λ δ ξ ϵ ν δ s, Ion. Φ i λ δ ξ ϵ ι ν δ s, δ , δ , δ , hospitalis: hospitable. Alcest. 825. ζ. 121. Syn. Εὐξεινός, ξενικός.

Φἴλοπαίγμων, ὄνος, jocorum amans: jokeloving. Ran. 333. Syn. Φιλέορτος, διασώδης. Φίλοπαις, αιδός, Φίλοτέκνος, ου, ό, ή, liber-

Φἴλὄθηρὄς, ου, δ, ή, venandi studiosus: fond orum amans: child-loving. Theoc. 12. 29. Phœn. 367. See Těkvöv.

Φιλόπάτρια, as, ή, amor patriæ: the love of one's country. Vesp. 1465. See Πάτριός in Πάτρώϊσς.

Φἴλοπάτωρ, δρός, δ, ή, patris amans: fatherloving, dutiful. Iph. A. 638. See Πἄτήρ.

Φἴλοπλουτός, ου, ό, ή, divitiarum amans: wealth-loving. Φἴλοπλουτον ἄμιλλαν Iph. T.

Φἴλοποίμνἴος, ου, δ, ή, gregis amans: flockloving. Εστί κύων φιλοποίμνιος Theoc. 5. 106.

Φἴλοπολίς, Φἴλοπτολίς, $\epsilon \omega s$, δ , $\dot{\eta}$, civitatis amans: attached to the city. Plut. 726. Rhes. 158. See Πὄλἴs.

Φἴλοπονος, ου, δ, ή, amans laborum: labourloving. Aj. 880. Syn. Τλησιπόνος, επιπόνος, σπουδαίδε, φίλεργδε, φίλδμοχθδε, φίλδπράγμων.

Φιλόπότης, ου, bibendi amans: fond of drink-

ing. Vesp. 69.

Φἴλοπτολεμός, ου, ὁ, ἡ, belli amans: war-loving, warlike. P. 224. Syn. Φἴλομαχος, πολεμϊκός, πόλεμοφρων.

Φιλόπτολίς. See Φιλόπολίς.

Φίλορνιθία, as, ή, avium amor: a love for ή Κου δ' υπό φιλορνιθίας πάντες μέλη Av. 1300.

Φίλορνίς, ιθός, avium amans: bird-loving. Eumen. 23. See above, and 'Opvis.

Φίλος, compar. φίλτερος et φιλίων, superl. φίλτατός et φίλιστός, η, όν, amicus, acceptus, carus: friendly, acceptable, dear; also (2) Φίλόs, and (3) Φίλη (used substantively), a friend. Εις φίλους έφυν φίλος Orest. 418. Ξείνων τηλέδάπων φίλιων ξμόν τ. 351. Φίλτἄτὄς ανδρῶν O. 111. The first syllable of φίλος is found long Δ. 155. and E. 359. by the effect of the metrical arsis, on which Herman. de Metris, p. 38.: "In initio sententiæ vocis intensio cum metri prima arsi conjuncta brevem syllabam recte producere visa est." See also Heyne's note Δ. 155. Syn. (1) Φϊλϊός, προσφϊλής, εύνὄός, φϊλϊκός, ήδυς, (2) έραστης, εταιρός, ε. ετάρος, εθάς, ενοικός. (2) Πιστός, γενναίδς, εύορκός, γνήσϊός, σπουδαίδε, σἄφὴε, ασφἄλὴε, πὄθεινόε, ἄληθήε.

Φιλύσοφος, ου, δ, ή, philosophicus; philosophus: philosophical; a philosopher. Eccles. 572.

Φιλόσπουδός, ου, δ, ή, libationi aptus: fit for libations. Choëph. 286.

Φίλοστέφανός, ου, δ, ή, coronarum amans: garland-loving. Eur. fr. Cresph. 4. 8. See Στἔ-

Φίλοστόνως, cum gemitu: with groans. Sept. Th. 265.

Φἴλόστοργὄs, ου, δ, ή, propensus ad amorem: affectionate. Theoc. 18. 13. Syn. Φἴλόπαις, φϊλότεκνός, φϊλόφρων.

Φιλότεκνός. See Φιλόπαις.

Φἴλότης, ητός, Φἴλῖα, ας, ή, amicitia, caritas: friendship, affection. Και υπνου και φιλότητος Ν. 636. Φίλια γάρ ή ση πρευμένης μέν αλλ' έμοι Orest. 138. Syn. Φιλόφροσύνη, αρθμός. Εράτεινη, πρευμένης, δμόφυλός, κρυπτάδια, έραννη, **ĕ**φίμ**ĕ**ρŏs.

Φιλότήσιός, α, όν, amatorius: amatory. Φίλότήσια έργα λ. 245. Syn. see Φιλικός.

Φιλότιμέδμαι, ambitiosus sum: to be ambitious. Ran. 282. See below. Syn. Μεγάλοφρόνξω, φιλόνεικξω, ξπαίρδμαι.

Φἴλοτιμία, as, ή, ambitio, æmulatio, fastus:

ambition, rivalry, pride. Φιλότιμια μεν ενέχεται δεινφ κάκφ Iph. A. 527. Ερ. Άδικός, κάκιστη δαιμόνων.

Φἴλὄτιμὄς, ου, δ, ή, honoris cupidus: desirous of honour, ambitious. Iph. A. 520. See above.

Φἴλοττἄρἴὄν, ου, τὸ, amiculus : sweet friend. Eccles. 886. See Παιδάρἴὄν in Παιδἴόν.

Φἴλὄφόρμιγξ, ιγγός, lyræ amans: lyre-loving. Æsch. Sup. 705. Syn. see Φἴλαυλός.

Φἴλόφρὄνἔω, benevolus sum: to be kind, to treat kindly. Φἴλοφρὄνἕων ἄγἄπάζει π. 17. Syn. Κἄτἄφἴλἕω, ἄπόδἔχὄμαι.

Φιλόφρονως, benevole: kindly. Δεξίαν φίλο-

φρόνως Αj. 751.

Φἴλὄφρὄσὔνη, ης, ἡ, benevolentia : kindness. Φἴλοφρὄσὔνη γἄρ ἄμείνων Ι. 256. Syn. Φἴλῖα,

φιλότης, σπουδή, άγαπή, στοργή.

Φἴλὄφρων, ὄνὄς, δ, ή, benevolus: of a kind heart. Pers. 100. See above. Syn. Πρόφρων, πρόθυμος, εύνός, ευμένης, φἴλάνθρωπός, πρόσηνης, ευκάρδίος.

Φἴλὄχὄρευτὴς, Φἴλὄχὄρὄς, ου, ὁ, ἡ, chorearum amans: dance-loving. Ran. 413. Thesm. 1147.

Syn. see Φίλαυλός.

Φἴλοχωρῖα, ας, ἡ, amor quo quis libenter in aliquo loco commoratur: attachment to a place. Τἴ πῦτἕ το χρῆμ' ὡς δεινον ἡ φἴλοχωρῖα Vesp. 830.

Φίλοψευδης, έσς, mendaciorum amans: fond of lies. Φίλοψευδης έτετυξο Μ. 164.

Φἴλόψὄγὄs, ου, ό, ἡ, reprehendere amans: censorious. Eur. El. 904. Syn. see Φἴλὄκέρτὅ-μὄs.

Φἴλοψυχέω, vitæ turpiter parco: basely to spare one's life. Heracl, 519. Tyrt. 1. 18. See

Φἴλόψυχός, ου, ό, ή, vitæ s. animæ parcens: life-loving, pusillanimous. Phœn. 606. See Ψυχή. Syn. Φίλόζωσς, δειλός.

Φίλτξρός, Φίλτἄτός. See Φἴλός.

Φίλτρόν, ου, τὸ, amoris illecebra: a lovecharm, a charm. Troad. 52. Syn. Στέργημα, στέργηθρόν, δέλεἄρ. Ερ. Μέγά, δεινόν, δελκτήρίδν, αἰμάτηρον, ἄφυκτόν, αμβρόσίον, ἄπάλον, ἐοἄτόν.

Φἴλυμνὄς, ου, ὁ, ἡ, hymnorum amans: fond of song. Anacr. 43. 16. Syn. see Φἴλἄοιδός.

Φίλὖπνὄς, ου, δ, ή, somni amans, somniculosus: fond of sleep, drowsy. Ĥ ῥα φἴλυπνὄς Theoc. 18. 10.

Φἴλὕρἔς, ων, οί, Philyres: a nation bordering on the Black Sea. Φέρβονται Φἴλὕρες Φἴλὔρων δ' ἔφὕπερθἔν ἔασι Apoll. 2. 395.

Φίλυρα, ας, ή, Philyra: the mother of Chiron. Ένθα μέν Ουράνίδης Φίλυρη Κρόνος Apoll. 2. 1236.

Φϊλύρηϊς, ϊδός, ή, Philyreïus: of Philyra. Φϊλύρηϊδά νῆσόν άμειβον Apoll. 2. 1235.

Φίλυρινός, η, δν, tiliaceus: of the linden tree, a name given to Cinesias, because he wore a linden board on his breast, that he might not stoop. Ασπαζόμεσθα φίλυρινον Κινησίαν Αν. 1378. Displicent nexæ philigrá coronæ Horat. Od. 1.38.

Φίλφδός. See Φίλαοιδός.

Φίλως, libenter: in a friendly manner. Ου φίλως έμοι λέγεις Orest. 100. Δ. 347. Syn. Φίλα, ήδεως, ασμένως, πρόθύμως, χάριέντως.

Φιμός, οῦ, ὁ, capistrum: a muzzle, a bridle. Sept. Th. 459. See below. Syn. Χάλινός.

Φιμόω, incapistro : to muzzle. Εῖτἄ φιμώσητἔ

τούτφ τῷ ξὕλφ τὄν αυχένα (tetram. troch.) Nub. 592. Syn. Δεσμεύω, ἔπιπτομίζω.

Φινεϊς, ἴδός, ή, Phineis: of Phineus. Iph. T. 424. See below.

Φυνευς, ξως, δ, Phineus: a king of Thessaly. See Villoison. Anecd. Gr. p. 414. Είδόν πότ' ήδη Φυνέως γέγραμμένας Eumen. 50. Ερ. Αγηνόριδης, επίκλυτός, αυδγάμός.

Φίξ, Bœot. pro Σφίγξ, q. v.

Φιτρός, οῦ, ὁ, stipes: a stem, log. Φιτρῶν καλ λάων Μ.29. Syn. Κορμός, ξῦλόν.

Φῖτὔ, ὕὄs, et Φίτυμἄ, ἄτὔs, τὸ, germen, proles: a stock, offspring. Στέργω γὰρ ανδρὔs φῖτὔ ποιμἔνος δἴκην Eumen. 914. Agam. 1252. Syn. Γέννημἄ, βλάστημἄ, γὄνὄs, βλαστὴ, τἔκὄs, ῥίζᾶ, σπέρμἄ.

Φιτὕω, sero; gigno: to sow, plant; to beget. "Οστις δ' ἀνωφέλητὰ φιτῦει τἔκνα Antig. 645. Τίς δ' ὁ φιτύσας πὰτήρ Trach. 311. De νω notata ad μηνῦω fortasse ad hanc quoque vocem referri possunt. Syn. see Φῦτεύω.

Φλάζω, 2. a. ἔφλὰδὄν, dissilio (vid. Etymol. Mag. p. 403. 48. indicante Blomf.): to burst asunder. Choëph. 26. Syn. Πἄφλάζω, ψὄφἔω,

διαρφήγνυμαι.

Φλαῦρὄς, idem quod Φαῦλὄς, q. v.

Φλαυρουργός, οῦ, ὁ, ἡ, male fabricans : clumsy, unskilful. Philoct. 35.

Φλαύρως. See Φαύλως.

Φλάω, cum strepitu frango: to grind. Φλάν ταῦτὰ πάντὰ καὶ σπόδεῦν Pax 1306. Syn. Θλάω, συντρίθω, κὰτὰκόπτω, ῥήγνυμῖ, δρύπτω.

Φλ ἔγ ἔθω. See Φλ ἔγω.

Φλέγμα, ατός, το, ardor, inflammatio: inflammation. Φ. 337. Syn. Φλογμος, καθμά.

Φλεγμαίνω, exæstuo: to be inflamed. Vesp. 276. Syn. Εκπυρόδμαι, φλόγίζομαι.

Φλέγρα, ας, ή, Phlegra: a city in Thrace. Οῖδ' ἢν Φλέγρα γἴγαντές Ιοη 988.

Φλέγραῖος, α, ον, Phlegræus: of Phlegra. Herc. F. 1186.

Φλέγὔας, ου, δ, aquila: an eagle. Μορφυοίο φλέγὔαδ Hes. Scut. 134. Φλέγὔας is also a P. N. Eur. fr. Ixion, 4. Syn. Αἔτδς.

Φλέγὔἔς, ων, οί, Phlegyes: a nation in Thessaly. Η ε μέτὰ Φλέγὔας μέγἄλήτὄρᾶς N. 302. Ερ. 'Τβρισταί.

Φλέγυρος. See Φλόγεος.

Φλέγω, et Φλέγδθω, uro, ardeo, comburo: to burn, blaze. Phœn. 258. 171. Syn. Φλόγίζω, καίω, αιθάλδω, ζωπὕρέω, λάμπω.

Φλέδων, ὄνός, s. Φλέδων, ωνός, δ, ή, nugator: a trifler. Agam. 1166. Syn. see Φλύαρός.

Φλείας, ου, δ, Phlias: one of the Argonauts. Φλείας δ' αῦτ' ἔπῖ τοῖσῖν Apoll. 1.115.

Φλέξῖς, ἴδὄς, ἡ, avis quæðam incerta: the (incendiary) bird. Av. 883.

Φλὲψ, φλἔδος, ή, arteria, vena: a vein. Thesm. 694. Ρης. Αίματος διαρόσαί.

Φλέω, scaturio, abundo: to pour out, abound. Μήλων φλέόντων Agam. 1389. Syn. Γέμω, πληθύνω, πλήθω.

Φλέως, ω, Ion. Φλόσς, ή, papyrus: the papyrus. Ran. 244. Nicander habet φλόσν, Θ. 392. et φλόά (accus.) Α. 302.

Φληνὰφᾶω, et Φληνὰφᾶω, nugor: to trifle. Εκπλαγεῖσ' ἔφληνὰφα Εq. 661. Nub. 1477. Syn. Φλᾶω, φλῦαρᾶω.

Φλιὰ, et Φλοιὰ, ῶs, ἡ, limen: a door-post. Ου μακρῆs φλιῆσῖ πἄραστάs ρ. 221. Apoll. 3. 278. Syn. Πρόπϋλου, πἄραστάs.

Φλόγεος, Φλόγερος, Φλέγυρος, α, ον, et Φλόγωπόs, οῦ, ὁ, ἡ, flammeus, fulgidus: fiery, flaming, shining. Hec. 1085. Helen. 1125. Acharn. 665. (Υ in φλέγυρος brevis, ut in βδέλυρος, &c.) Ρ. V. 261. Syn. Διαπύρος, αιθαλόεις, αίθων, πυρόεις, λαμπρός, φωτεινός, αίθων, καυστικός.

Φλογίζω, ardeo; incendo: to blaze; to burn.

Trach. 95. Syn. see Φλέγω.

Φλόγιστός, η, όν, ustulatus: burnt. Soph. El.

Φλογμός, οῦ, ὁ, flamma; fulgur: flame; lightning. Helen. 1161. Syn. Φλόξ, καθμά, αστ ἔροπη, αστράπη.

Φλόγωπός. See Φλύγξός.

Φλοιά. See Φλιά.

Φλοινός, η, ον, e cortice factus: made of the bark of a tree. Σχοινίνας ἵπποισί γάρ φλοϊνας ήνἴας πλέκει Eur. fr. Autol. 2. [Hoc tamen loco penultima videtur esse longa. In Steph. ed. Valpiana citatur Jacobs. Anthol. 7. 107: 9.385.] SYN. ΛΕπίδωτός.

Φλοιός, οῦ, ὁ, cortex, suber: bark, cork. Φύλλα τε καὶ φλοιόν Α. 237. Syn. Λεπός.

Φλοισδόs, ov, δ, strepitus undarum; tumultus: the roar of waves; a turmoil. E. 322.

Ψόφος, δορύβος, ταράχή.

Φλὸξ, φλόγος, ή, flamma: flame. Alcest. 4. Syn. Φλογμός, φλέγμα, πυρσός. Ερ. Παμφά-<mark>νδωσά, δ</mark>εινή, ασβέστη, ουράνζα, έμπυρός, απόρρητός, πίκρα, αργουσά, φονίος, πυρσώδης, φάεσφὄρὄς, κἄθάρσἴὄς, ἔφέστἴὄς, ᢒἔὄπὕρὄς, πὅλἔμἴα, χρυσἔα, Θερμὴ, ἄθέσφἄτὄς, ὄλὄὴ, πάμφἄγὄς, μάλ ξρά, ἄκοίμητός.

Φλόός. See Φλέως,

Φλυαρέω, nugor, blatero: to talk nonsense. Ου μη φλυαρήσεις έχων ω Ξανθία Ran. 524. Syn. Φληνάφεω, φληνάφαω, φλεω, ληρεω, στωμύλλὄμαι.

Φλυαρία, as, ή, nugæ, garrulitas: trifles, nonsense, babbling. Φλυαρία ταθτ' εστί τα μεμιμημένα Lysist. 159. Syn. Φλύαρος, ληρός, μάταιο-

Φλυαρός, ου, ό, id. quod Φλυαρία. In usu est apud Plutarchum ut adj. nugatorius: trifling. Πάντ' εστί φλυαρος Nub. 365. Syn. (1) see Φλύαρία, (2) σπερμόλογός, αμετρόξπης, αδόλεσχης, φλέδων, λάλος, ἄθυρόγλωσσος, ἄθυρόστομος.

Φλυευs, εωs, δ, Phlyeus: belonging to Phlya, one of the 174 Δημοι, into which Attica was subdivided. Ευεργίδης ᾶρ' εστί που 'υταῦθ' η Χάβης ὁ Φλυεύς (vers. hipponact.) Vesp. 234.

Φλύκταινα, ης, ή, pustula, proprie ab igni: a pustule, boil. Εξ αίματος φλύκταιναν ημφίεσμενη

Eccl. 1057.

Φλύω, ferveo; nugor: to boil up; to trifle. Ανά δ' έφλυξ καλά ρξεθρα Φ. 361. Syn. Αναζέω,

βράζω, ἄνἄβάλλω, βλὕω, βλύζω.

Φὄδἔρὄς, à, ὄν, formidolosus, terribilis: terrible, fearful. Phœn. 126. Syn. Φρικώδης, σμερδάλεός, άτυζηλός, δειμάλεός, ριγηλός, περίφόδος, δεινός ίδειν, φόδητός.

Φὄβἔσιστράτη, ης, ή, quæ fugam hostibus injicit: army-routing. Τουτί τεμάχός σοι δωκεν ή φόβεσιστράτη Εq. 1174.

Φόβέω, terreo: to terrify. Hipp. 572. Syn. Εκφόβεω, κατάπλήσσω, ατύζω, δία φόβου έρχο-

Φόβη, ης, ή, juba, coma: the mane, hair, foliage. Alcest. 173. Syn. Χαίτη, Βρίξ, ἔθειρα, κόμη, πετάλά. Ερ. Βάθύξυλος, ιέρα, άκρα, δά-

Φόβημά, ἄτός, τὸ, terror: terror. Œ. C. 699. Syn. Δείμα.

Φοςητός, η, ον, metuendus: to be feared. Philoct. 1154. Syn. see Φὄβἔρος.

Φὄβὄς, ov, δ, terror; timor: terror; fear. Hec. 857. Syn. Δείμα, δέος, δειλία, φυγή, ατολμία, ορρωδία. Ερ. Νεανίκος, εννυχός, ασθενής, πονηρος, κενός, αινός, αργάλεος, δυσκελάδος, κρυέρος, όλοος, θεσπέσιος, κρύδεις, θυμόβορος, στυγνός, δαιμόνϊός, διάτορός, φιλαίματός, αμείλικτός, γλὔκὔπἵκρὄς.

Φοιβάω, ήσω, lustro: to purify. Call. 5. 11. Syn. Φοιβάζω, κἄθαίρω, λαμπρύνω, κοσμξω.

Φοίθειος, Φοιβήτος, α, ον, Apollineus: of Apollo. Helen. 1510. Φοιβήτος ένθα Iph. A. 756.

Φοίβη, ης, ή, Phœbe: Diana, the moon. Hes. Theog. 136. Syn. see 'Αρτέμϊς, and Σέλήνη. Φοιβήϊός. See Φοίβειδς.

Φοίθος, η, ον, clarus: bright. P. V. 22. Syn. Λαμπρός, κάθάρος, φάεινός, φάεννός. Φοίδος, ου, δ, Apollo, Phœbus: the Sun. See

Ăπόλλων and "Ηλίσς. A. 43. Φοινήεις, ήεσσα, εν, cruentatus: blood-stained.

M. 220. Syn. see Φοινικέος. Φοινικάνθ κμός, ου, δ, ή, puniceos flores habens:

with purple flowers. Φοινικανθέμου ηρός Pyth. 4.

Φοινικέος, Φοινικίκος, η, ον; Φοινικίους, ουν; Φοινικόεις, εσσά, έν; Φοινικίς, ίδος, ή, puniceus: scarlet, dark-hued. Φοινικέῷ οιός ἄωτῷ Theoc. 2. 2. Απαλλάγέντες και κάκων φοινικικών Pax 302. Αλλά λιμναίος βάβαὶ κάλός γε καὶ φοινικίοῦς (troch. tetram.) Αν. 273. Χλαίναν περονήσατο φοινικόεσσαν Κ. 133 .: ubi Clarke jure ait pronunciari φοινικοῦσσαν; secunda enim necessario produci. Τοῦτὄν ες φοινικίδα Acharn. 301. Syn. . Φοινήεις, πυρρός, ερύθρος, πορφύρεος, αίματώδης.

Φοίνικές. See Φοίνιξ.

Φοινίκη, ης, ή, Phœnicia. Κύπρον Φοινίκην τέ δ. 83.

Φοινικϊκός. See Φοινικέός.

Φοινικίους. See Φοινικέός. Φοινικίς. See Φοινίκεσς.

Φοινικόβαπτός, ου, ό, ή, puniceo colore tinctus: dyed red. Φοινικόβάπτοις ενδύτοις εσθήμασι Eumen. 1031.

Φοινικόγενής, εός, e Phœnicia ortus, genere Phœnicius: Phœnician born. Φοινικόγενους παι της Τυρίας Eur. fr. Cret. 2. 1.

Φοινικόεις. See Φοινικέός.

Φοινικόκρὄκός, ου, ό, ή, puniceam tramam habens: having a purple woof. Olymp. 6. 66. See below.

Φοινικόλόφός, ου, ό, ή, puniceam cristam habens: purple-crested. Ορνίχων φοινικόλόφων τοιοίδε κύδοιμοί Theoc. 22. 72.

Φοινικόπάρηδε, ου, δ, ή, puniceas habens genas: ruddy-cheeked. Νέας φοινικόπαρήους ψ.

Φοινικόπεζά, ης, ή, puniceos pedes habens: red-footed. Olymp. 6. 159. See above.

Φοινικόπτερός, ου, ή, avis puniceas pennas habens: red-winged. Av. 274. See Φοινικόλόφος. Φοινικοσκέλής, έσς, crura punicea habens:

purple-legged. Ion 1207. See Φοινικόλόφος. Φοινικοστέροπης, οῦ, rubra fulmina mittens: hurling red thunderbolts. Olymp. 9. 10. See Φοινικόλδφός.

Φοινικόστολος, ου, δ, ή, a Phænicibus missus: sent by the Phœnicians. Nem. 9. 67. See Φοίνιξ, ικός.

Φοινικόφαήs, έσs, puniceus adspectu: purplehued. Φοινικόφαη πόδα κινήσεις Ion 161.

Φοινιξ, ικός, δ, (1) palma, arbor; (β) color rubeus; (2) ruber; (3) Phœnix: (1) the palm tree; purple, (3) Phœnix, (γ) Phœnician. Ϊμαντά βόδο φοίνικι φάεινον Ψ. 201. Ελέφαντά γυνή φοίνικι μιήνη Δ. 141. Φοίνικας άλιου πεπλους (iamb. dim.) Hel. 181. Αντἴθἔον Φοίνικα ὅπάὄνὰ Ψ. 360. Ένθὰ δἔ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ο. 414. ΕΡ. (1) Πρωτόγονός, ἄβροκόμας, ἄκροκόμός, Δήλιός, (3) γεραίος, πάλαιγενής, ίππηλάτης, τηλέκλειτός, ειδώς ἄπἄτήλια, (γ) ναυσίκλύτος, άγαυδς.

Φοίνισς, Φοίνσς. See Φονίσς.

Φοίνισσά, ης, ή, (1) Phœnissa: Phœnician; (2) punicea: purple, red. Φοίνισσα μὲν γη̂ πατρις Phœn. 287. "Rubra, Jacobs. Anth. 6. 231. 7. 213." Schæf. in Steph. ed. Valp.

Φοινίσσω, ξω, rubefacio, sanguine inficio: to make red, dye in blood. Aj. 110. Syn. Αίματοω,

πορφύρω, βάπτω.

Φοιτάλεσs, α, ον, et ov, δ, ή, furibundus: furious, enraged. Φοιτάλξη δε πόδεσσίν Mosch. 2. 46. The second syllable of φοιταλέοs is supposed to be sometimes long; but I have not yet found any satisfactory instance to substantiate this idea. SYN. Βίαισς, εμμάνης, μάνιας.

Φοιτάs, άδος, ό, ή, τὸ, vagus: roving, thickcoming. Φοιτάδα δεινήν νόσον ω τέκνον Trach.

982. Syn. Φοιτάλἔος.

Φοιτάω, Ion. Φοιτίζω, frequento; furo: to frequent, haunt; to rave. Hipp. 1063. Hom. Hymn. 25. 8. Syn. Εκφοιτάω, αναστρέφομαι, πέριστρέφομαι, μαίνομαι.

Φολίς, ίδος, ή, squama: a scale (sc. of a fish, &c.) Χρυσείαις φολίδεσσι δίαυγεάς Apoll. 1. 221.

Syn. Λέπις (prop. est piscium), λέπος.

Φολκός, η, ον, strabo, vel valgus pedibus (see Buttmann's Lexil. p. 246.): squinting, or bandylegged. B. 217.

Φύλός, ου, δ, Pholus: a centaur. Theoc. 7.

Φὄνἄω, cædis cupidus sum: to long for murder. Philoct. 1209.

Φὄνευμά. See Φὄνός.

Φονεύς, εως et ηός, ό, sicarius: a murderer. Phœn. 1615. Syn. Σφάγεύς.

Φονεύω, occido: to kill. Orest. 1192. Syn. Πέφνω, αποκτείνω, βανάτοω.

Φὄνή. See Φὄνὄς.

Φὄνϊὄς, Φοίνϊὄς, Φοίνὄς, η, ὄν, mortifer, cædem committens: murderous. Οδύνη φόνιου τραύμάτος είσω Rhes. 746. σ. 96. Π. 159. Syn. Δάφοινός, μιαίφονός, αίματόεις, φοινήεις.

Φονολίθης, εσς, cruorem stillans: blood. stained. Φονολίδει τυχα φρην επιμαίνεται Agam. 1401., answering to πάσαμενα ρυτας εξ αλός όρ-

Φονδρύτος, ου, δ, ή, sanguine redundans: streaming with blood. Sept. Th. 935. See Kă-

ταρρύτος.

Φὄνὄς, ου, δ; Φὄνή, η̂ς, ἡ; Φὄνευμα, απός, τὸ, edes: murder. Hec. 259. Helen. 154. Ion 1496. Syn. Ανδροκτάσια, δλέθρδε, σφάγη, φθυρά, ἄναίρἔσις, αίμα, κτονός. Ερ. Αργαλέος, δυσκλέής, δεινός, αιπύς, ἄθεός, ἄνομός, ἄχάρις, βιαιός, μυσάρδε, ταύρειδε, κρύφαΐδε, αυθέντηε, δάϊδε, αινόε, δλόδς, στυγέρδς, σίδηροφρων, αίματοστάγης, λέυ-YALEÖS.

Φοξός, η, ὄν, cui caput est acutum: peakheaded. B. 219. Syn. Οξὔκἔφἄλὄς.

Φὄρὰ, âs, ἡ, gestatio; impetus; proventus: a bearing; violence; produce. Eur. Sup. 494. SYN. Όρμη, φόρος, ευθηνία.

Φὄράδην, gestando, celeri motu: with speed. Καὶ μὴν ὄδ' ἄναξ ήδη φὄράδην Androm. 1156.

Syn. Σφόδρά.

Φορθαίος, α, ον, pascuus: pasturing. Call. 5. 50.

Φόρθας, αντός, ό, Phorbas. Eur. Sup. 690.

Φορεάs, άδοs, alimentum præbens: yielding Φορεάδος κομίζομαι Soph. Fragm. pasture. Hippon. 2. Syn. Nouas.

Φορβειὰ, ᾶs, ἡ, esca; capistrum: a bait; a mouth-piece. Εν φορβειᾶ τοῖσἴ δἴκασταῖς Vesp.

580. Syn. Φορθή, φιμός.

Φορθή, η̂s, η΄, pabulum, cibus: food, provisions. Av. 348. Syn. Τρόφη, βόρα, νόμη, βρωσίς. ΕΡ. Απήμων, μελιηδής, νεότερπής.

Φὄρευς, εως, Ion. ησς, δ, portator, bajulus: a

carrier or bearer. Apoll. 1. 132.

Φὄρέω, gesto: to bear, wear. Eur. El. 309.

Syn. Κὄμίζω, βαστάζω, φĕρω.

Φόρημα, ατός, τὸ, gestamen: any thing borne. a load. Eur. fr. Glauc. 1. SYN. Φορτίον, άχθος, βάρδς.

Φὄρητός. See Φερτός.

Φορκίδες, ων, αί, Phoreides: the Gorgons, the daughters of Phoreys or Phoreus. Αί Φορκίδες ναίουσι P. V. 819. Phr. see P. V. 819-823.

Φόρκυς, υνός et τός, Φόρκος, ου, δ, Phoreys, vel Phorcus. Αίας δ' αῦ Φόρκυνα P. 312. Φόρ.

κοι ἄμαύρωσεν γένος Pyth. 12. 24.

Φόρμιγξ, ιγγός, ή, cithara: a harp or lyre. Αν. 219. Syn. Κἴθἄρα, λύρα. Ερ. Έπτἄτὄνός, ευκέλάδος, ποικιλόγηρυς, γλυκειά, ελέφαντοδέτος, εύφθογγός, δαιδάλξα, κάλη, λίγεῖά, χρυσξα, Φοί-6ου σύμμολπ**ὄ**s, πἔρἴκαλλὴs, γλἄφὔρά.

Φορμίζω, cithara cano: to play on the harp or lyre. Αυτάρ ο φορμίζων 3. 266. Syn. see Ki-

θαρίζω.

Φορμικτής, οῦ, ὁ, citharœdus: a player on the harp or lyre. Pyth. 4. 314. Syn. Κἴθἄριστής, κιθαρωδός.

Φορμίς, ίδος, ή, sportula : a basket made of rushes. Ἡμῖν γἄρ ουκ εστ' ουδέ κἄρῦ' εκ φορμίδος Vesp. 58. Syn. Σπυρίς, καλάθος, φορμός.

Φορμίσιός, ου, δ, Phormisius. Τούτου μεν οθν Φορμίσιος Μεγαίνετός 3' ο Μάνης (vers. hipponact.) Ran. 965.

Φορμίων, ωνός, δ, Phormion. Πράγματα τε καὶ στἴβάδἄς ας ἔλάχἔ Φορμἴων Ραχ 348.

Φορμός, οῦ, ὁ, corbis; teges: a basket: a coverlid. Plut. 542. Syn. Κίστη, κὄφϊνός, πρόκάλυμμά.

Φὄρόs, ov, δ, tributum: tribute. Vesp. 655.

Syn. Δασμός, τέλός, εισφόρά.

Φορτηγός, Φορτάγωγός, οῦ, δ, onera vehens: carrying burdens. Theogn. 679. Steph. ed. Valp. citat φορτάγωγός ex Anal. 1. 138. See Αγωγός. Syn. see Φόρεύς.

Φορτίον, ου, τό; Φόρτος, ου, δ, onus, merx : a burden, freight, merchandise. Φαίν έται το φορτίον Plut. 352. 796. Syn. Φόρημα, άχθός.

Φορτίς, ίδος, ή, navis oneraria: a ship of burden. Φορτίδος ευρείης ι. 323. Syn. Φορτηγός, δλκάς.

Φόρτὄς. See Φορτἴον.

Φορύσσω, ξω, pinso; misceo; fœdo: to knead; to blend; to stain. σ. 335. Φυράω, φδρύνω, μάσσω, κἔράννυμῖ, συγχέω, μδλύνω, μῖαίνω.

Φὄρὕτὄς, οῦ, ὁ, quisquiliæ e variis rebus commixtæ; coenum: riffraff; mud. Σύες φόρυτώ ĕπιμαργαίνουσαι Arat. 1123. SYN. Αχυρόν, χαράδρά.

Φόρωνεύς, έως, δ, Phoroneus: a river in Peloponnesus; also a king of Argos. Theoc. 25. 200.

Φὄωs. See Φἄὄs.

Φραγμός, οῦ, ὁ, septum: a fence, stoppage. R. 1387. Syn. Έρκος, π ερϊδύλός, ερυμά, Œ. R. 1387. δρκάνη, χάραξ.

Φράδα(ω, Φράζω, ἄσω, indico, dico; $in\ v.\ m.$ considero: to show, to say; midd. to consider. Καὶ γῶν φράδασσἔ Nem. 3. 45. Νῷν φρᾶσειν τὸν Τηρἔα Αν. 15. See below. Syn. Απὄφαίνω, ἄπαγγέλλω, ἄπόδείκνυμι, δηλόω, λέγω, σημαίνω, υπόφράζομαι, βουλεύομαι, επίνοξω, σκέπτομαι, δεαόμαι, φημί.

Φράδη, η̂s, Φραδμόσυνη, ηs, η, consilium: wisdom, device. Παλλάδος φράδαις Phœn. 677. answering to καὶ βἄθυσπόρους. "Ηρης φραδμόσὔνη λευκωλένου Hom. Apoll. 99. SYN. Mŷtĭs,

βουλή, νόημα, σκέψις, δαημόσυνη.

Φράδης, εσς, Φράδμων σνός, solers, sapiens: clever, crafty, wise. Φράδἔος νόου έργα τἔτυκται Ω. 354. Π. 638. Syn. Πἔριφράδης, φρόνἴμός, συν ετός, νό ήμων, έμπειρός, επιστήμων, αγχίνόός, φρενήρης.

See Φράδή. Φραδμὄσὔνη.

Φρά(ω. See Φράδά(ω.

Φράσιδημός, ου, δ, Phrasidemus. Ετευχέ θάλύσια ὁ Φρασιδαμος Call. 7. 3.

Φράσσω, aut Φράττω, ξω, sepio, munio: to fence round. Iph. A. 831. Syn. Πἔρἴβάλλω, δριγκόω, πληρόω.

Φράστωρ, ὄρὄς, δ, indicator: a director. Æsch. Sup. 501. Syn. Φραστήρ, φραστής, έρμηνεύς,

μηνυτής.

Φράτρα, Φράτρη, aut Φρήτρη, ης, ή, curia: a 'Ως φρήτρη φρήτρηφιν ἄρήγη Β. 163. ward. See below.

Φράττω. See Φράσσω.

Φράτωρ, ὄρὄς, δ, tribulis: one of the same ward or tribe. Φράτδρας τρίωθόλου Eq. 255. SYN. Εμφύλϊός, δμόφυλός, συγγένής.

Φρέἄρ, ατός, Ion. Φρεῖάρ, ἄτός, τὸ, puteus: a well. Εκ τῶν φρἔάτων τοὺς κἄδους ξυλλαμβἄνειν Eccl. 1004. Καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείἄτἄ μακρά νάουσιν Φ. 197.

Φρείαρ. See Φρέαρ.

Φρενήρης, εσs, mentis compos, sapiens: sensible, wise. Heracl. 151. Syn. Φρονιμός, σόφος,

φράδής, q. v.

Φρενδδαλίς, ίδός, ή, amentia: folly, madness. Eumen. 327. Wellauer legit φρενδδαλής. est longa, nam Dorica vox est pro φρενόδηλίς ex δηλέω. Syn. Φρένδβλάβεια, ανοια, μωρία.

Φρενδθεν, ex animo: cordially. Aj. 183.

Φρενομάνης, Φρενοπληγης, εός, Φρενοπληκτός, ου, et Φρενώλης, εσs, mente captus: mad, raving. Agam. 1109. (See Μάνῖα.) P. V. 903. 1090. Sept. Th. 754. Syn. Έκφρων, παράφρων, μα-

Φρενόμόρωs, dementer: madly. Aj. 626.

Φρένοπληκτός, et -πληγής. See Φρένομανής. Φρένοτέκτων, ονός, qui sua mente aliquid componit: who composes any thing in his own mind,

bombastic. Ran. 838. Φρένδω, ad mentem sanam reduco; fallo: to

bring a person to his senses; to deceive. Bacch. 781. Syn. Νουθέτέω.

Φρένώλης. See Φρένδμανής.

Φρέωρὕχέω, puteum effodio: to dig a well. 'Ως πάλαι γε μ' εφρέωρὕχει Lysist. 1033.

Φρην, ĕνŏs, ή, mens; plur. consilium; præcordia: the mind, heart; pl. wisdom; the diaphragm. Hec. 300. Syn. Nöös, δἴἄνοιἄ, γνώμη. $ext{Ep. }$ Βἄθεῖἄ, αισἴμη, αμφἴμἔλαιν $ext{lpha}$, έμ π ἔδὄς, εσθλός, μεγάλη, μελαινά, πυκϊνή, εναίσιμος, στρεπτή, ηβαιὰ, ἄγἄθὴ, λευγἄλἔα, πευκἄλἴμη, ὅλδἡ, ἄλἴαστός, τρόμερα, βαρεία, αυθάδης, μιαίφονός, ανώμότος, βρότεία, ήεωσα, καθαρά, αναίσχυντος, δεινη, νέα.

Φρήτρη. See Φράτρα.

Φρίκη, ης, ή, horror; metus: a shuddering, horror; fear. Τρόμερὰν φρίκα τρόμερὰν φρεν έχω Phoen. 1299. Syn. Τρόμός, φρίξ, φύδός.

Φρικίας, ου, δ, Phricias. Πέτραν κράτησιπόδα Φρικίαν Pyth. 10. 25., answered by βέζοντας ων

θάλιαις έμπεδον.

Φρικώδης, ĕŏs, horribilis: horrible. Androm. 1137. See Φρίκη. Syn. Φὄβἔρὄς, φὄβητἔός, σμερδάλ ἔὄς.

Φρίκων, ωνός, ό, Phricon. Λαοί Φρίκωνος μάργων ἔπἴ6ήτὄρἔς ίππων Hom. Hymn. 37. 4. Φρϊμάσσόμαι, fremo: to make a noise. Πεμψῶ

ναί τον Πανά φριμάσσεο πασά τράγισκων Theoc.

5. 141. Syn. see Φρυάσσομαι.

Φρίξ, φρικός, ή, tremor maris; horripilatio; timor: the curling of the waves; bristling of hair; fear. Μελαίνη φρικί κάλυφθείς δ. 402. SYN. Φρίκη.

Φρίξος, ov, δ, Phrixus: the brother of Helle. Apoll. 4.81. Ερ. Ευμμέλιης αμύμων. Phr. see

Apoll. 2. 1142-1159.

Φρίσσω, ξω, horreo, horripilo: to shudder at. Ουδέ σκότον φρίσσουσι Hipp. 419. SYN. Opρωδέω, δειμαίνω, βδέλύττὄμαι, μισέω.

Φροιμιά(όμαι, præludo, præfor: to preface. Φροιμιάζονται γάρ ωs Agam. 1325. Eum. 20.

SYN. Αρχόμαι.

Φροίμἴον. See Προοίμἴον.

Φρονέω, intelligo, delibero, judico: to understand, think, judge. Phoen. 715. φρονέω, βουλεύομαι, συνίημι, φροντίζω.

Φρονημά, άτος, τὸ, Φρονησίς, εως, et Φρονίς, ĭŏs, ή, cogitatio; elatio animi; superbia: thought; magnanimity; pride. Orest. 1197. Eur. Sup. 227. Κάτα δὲ φρόνιν ήγαγε πολλήν δ. 258. Δἴἄνοιἄ, φροντίς, φράδη, φραδμόσυνη, συνέσις. Ερ. Αμάθες, άδικον, δυραίον, υπέρφρον, όλειον.

Φρονιμός, ου, ό, ή, prudens: sensible. νῦν φρόνιμος νέον άλγος έχει Αj. 259. Syn. Φρενήρης, εχεφρων, φράδης, φράδμων, συνετός,

Φρόνϊός, ου, δ, Phronius. Τοις υίδς Φρόνιοιδ Νὄήμων δ. 630.

Φρὄνίς. See Φρὄνημά.

Φρονούντως, sapienter: wisely. Antig. 693. Syn. Σὄφως, σὔνἔτως, πἴνὕτως.

Φροντίζω, ιω, curo, cogito: to care, consider. Hec. 256. Syn. Επιμέλεδμαι, σκέπτομαι, μέλετάω, κήδομαι, μεριμνάω, σπουδάζω, φρονέω.

Φρουτίς, ίδος, ή, cogitatio; cura: thought; care, anxiety. Φρουτίς ουκ αλγείν φίλει Med. Syn. Μέριμνα, μέλέτη, κηδός, μέλέδημα, επιμελειά, ώρα. Εν. Γλυκεία, σόφη, δευτέρα, αργάλξα, λύγρὰ, μξλαινά, στυγξρὰ, κξδνή.

Φρόντισμά, άτὄς, τὸ, cura, officium : care, duty. Nub. 155. Syn. Σὄφισμά, φροντίς, πρûξίς.

Φροντιστέος, α, ον, curandus: must be a care to. Iph. T. 469.

Φροντιστήριον, ου, τδ, locus ubi cogitant, me-

'Ανοιγ' ανοιγ' ανύσας το φροντιστήριον Nub.

131. SYN. Δἴἄτρἴβή.

Φροντιστής, οῦ, δ, qui anxie inquirit; qui rem curat; philosophus: an anxious inquirer; one who takes care of a thing; a philosopher. Nub. **456.** Syn. Κηδέμών.

Φροῦδός, η, ὄν, evanidus: vanished. Hec. 159.

SYN. Άφαντός, ἄφανής.

Φρουρά, ας, ή, Φρούρημα, άτος, et Φρούριον, ου, τὸ, præsidium, custodia: a watch, garrison. Φρουράν εταξάν εν περιστύλοις δόμοις Androm. 1088. Ion 513. Φρουρίοισι παντάχη Orest. 751. SYN. Φυλάκη, αλκή.

Φρουρέω, ήσω, custodio: to guard. Cycl. 684. Syn. Φυλάσσω, ἔρυω, τηρἔω, ασφαλίζομαι.

Φρούρημα, et Φρούρισν. See Φμουρά.

Φρουρός, οῦ, ὁ, custos: a guard. Ion 22. SYN. Φύλαξ, φύλακτήρ, φύλακός, φρυκτωρός.

Φρὔαγμα, ἄτος, τὸ, fremitus, insolentia hominis: snorting, pride. Καὶ φρῦάγμἄθ' ἱππἴκά Soph. El.

Φρυάσσόμαι, fremo: to snort. 'Αρτί φρυασσομέναι Call. 5. 3. Syn. Φριμάσσομαι, χρέμετίζω.

Φρύγανον, ου, τδ, sarmentum: a twig, fuel. Ούκουν δύκῶ σοι μαντϊκῶς το φρύγανον Ραχ

Φρύγια. See Φρύγισς.

Φρυγιλός, frigilla: a chaffinch. Φρυγιλός δρυίς ενθάδ' έσται τοῦ Φιλήμονος γένους (troch. te-

tram.) Av. 763.

Φρὔγἴος, α, ον, Phrygius: Phrygian, of Phrygia. Φρυγία, γη being understood, denotes an extensive portion of Asia Minor, in which was Troy. Πόδος αρχέχορου πλαγαίς Φρυγίαις Troad. 152. Ήδη και Φρυγίην εισήλυθον Γ. 184.

Φρύγω, et Φρύσσω, ξω, torreo, asso: to roast, to parch. Στέφανοι πλέκονται φρύγέται τράγήμάτα Eccles. 844. Theoc. 6. 16. Syn. Οπτάω,

ἄπανθρἄκίζω, αυαίνω.

Φρυκτός, οῦ, ὁ, et Φρυκτωρία, ας, ἡ, specula per ignem nuntians: a beacon. Vesp. 1331. Φύλἄκαὶ κἄθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι Αν. 1161.

Φρυκτός, η, ον, tostus: roasted, parched. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anth. 11. 54. Syn. Ξηρός.

Φρυκτωρός, οῦ, ὁ, ἡ, custos signorum per faces datorum: a watch at a beacon. Agam. 573.

Φρύνη, ης, ή, Phryne: a famous Athenian courtezan. Eccles. 1101. See Φρῦνῖς.

Φρύνη. See Φρῦνος.

Φρῦνῖς, ἴὄς, ἡ, Phrynis: a famous minstrel of Mitylene. Olas οἱ νῦν τὰς κἄτἄ Φρῦνιν Nub. 969.

Φρυνίχειός, α, όν, Phrynichius: of Phrynichus.

Vesp. 1524. See below. Φρύνιχος, ου, δ, Phrynichus. Και Φρύνιχος τοῦτον γάρ Thesm. 164.

Φρῦνος, δ, et Φρύνη, ή, rubeta: a toad. "Ην

γε μεν εκ φρύνοιο Nicand. A. 580. 588. Φρυνώνδας, ου, ό, Phrynondas. Εστί Φρυνών-

δας μέν οῦν Thesm. 861.

Φρὺξ, ἔγὄς, δ, Phryx: Phryx, a Phrygian. Ω παι τιν' αυχείς πότερα Λυδόν ή Φρύγα Alcest. 691. Ερ. plur. Αιδλόπωλοι, ίππόδαμοι, κάκολ, πόλυχρυσοι, ίππδκόρυσταλ, αργυρώνητοι.

Φρύσσω. See Φρύγω.

Φυγάδε, in fugam: to flight. Es δίφρον δ'

άνάθας φυγάδ' έτραπε Π. 657.

Φυγαίχμης, ου, bellum fugiens, ignavus: war-

ditantur, etc.; schola: a museum; a school. | shunning, unwarlike. Pers. 1025. See below. Syn. Φυγομάχος, φυγοπτολέμος, δειλαίος.

Φυγάs, ἄδοs, profugus, exsul: fugitive, banished. Αί δ' ελπίδες βόσκουσι φυγάδας ώς λόγος Phœn. 407. Syn. Δραπέτης, αυτόμόλος, απόπτὄλϊς, ἄπὄλϊς.

Φυγγάνω. See Φεύγω.

Φύγδα, et Φύγδην, fugæ modo: in the manner of flight. Eumen. 256. (See Μίγδα in Μἴγα.) Nicand. O. 21.

Φυγή, et Φυζά, ης, ή, fuga, exsilium : flight, banishment. Ενίαυσίαν έκδημον αινέσας φυγήν Ηipp. 37. Φυζά Φόθου κρυδέντος έταίρη 1.2. Syn. Φεῦξίς, φύξις, τροπή, ἄλυξίς. Ep. Θεσπεσἴα, αισχρὰ, δυστὕχεστάτη, πάλαιὰ, τλήμων, λευγάλξα, ἄναλκίς, κάκη, οιζυρά.

Φυγοπτολέμος, ου, ό, ή, fugiens bellum: warshunning, cowardly. Ουδέ φύγοπτολέμος ξ.214.

Syn. see Φυγαίχμης.

Φυγόξενος, ου, δ, ή, hospites fugiens: strangeravoiding, inhospitable. Olymp. 11. 17. See above. Syn. Άξἔνὔς. Φῦζἄ. See Φὕγή.

Φυζακινός, ή, όν, fugax : timid. ἔλἄφοισῖν ἔοίκἔσἄν Ν. 102. Syn. Δειλός, φύξι-

 $\Phi \tilde{v} \dot{\eta}$, $\hat{\eta} s$, $\dot{\eta}$, natura, statura: nature, stature. Ου δεμάς ουδε φύήν Α.115. Syn. Φύσις, τρόπος, είδός, γένός, φῦλόν.

Φυκίσεις, εσσά, εν, alga abundans: abounding in sea-weed. Κάτ ετάκ ετό φυκιδέσσης Theoc. 11.

Φύκισν, ου, τδ, dimin. a Φῦκος, ἔος, τδ, alga, muscus: sea-weed, moss. "Ος έσχατα φύκια κινεί Theoc. 7. 58. Πολλόν δε παρέξ αλά φυκός έχευαν Ι. 7. Ερ. Αυἄλἔὄν.

Φῦκὄς, ĕŏs. See above. Φυκτός. See Φευκτέός.

Φυλάκη, ηs, η, custodia: custody, guard. Tis ἔκηρύχθη πρώτην φυλακήν Rhes. 534. Φυλακη is also a city in Thessaly, N. 696. Syn. Φρουρά. Ερ. Έμπ ξδός, αργάλξα.

Φυλάκιδης, patronym. a Φύλάκδς, ου, δ, Phylacides: the son of Phylacus. Ιφίκλοιδ πάις του Φυλάκιδαο Ν. 698. Πήδασον αιπεινήν

Φύλάκον δ' έλέ Ζ. 35.

Φύλακός, ου, Φύλακτήρ, ήρος, Φύλαξ, ακός, δ, custos: a watchman, guard. Ες στράτον ουδέ γάρ αν φυλάκους λάθοι Ω. 566. 444. 760. Syn. Φρουρός, πρόφυλαξ, δόρυφορός, φρυκτωρός. Syn. Ωμόφρων, άριστός, ευδαίμων.

Φὔλακτἔὄs, α, ὄν, custodiendus: must be guarded. Androm. 63. See below.

Φύλακτήρ. See Φύλακός.

Φύλαξ. See Φύλακος.

Φυλαρχέω, tribui præsum: to be at the head of a tribe. Lysist. 561. See Φυλή.

Φύλαρχος, ov, o, tribunus: the president of a tribe. Av. 795. See Φυλή.

Φύλας, αντός, δ, Phylas. Φύλαντος δυγάτηρ п. 181.

Φὔλάσσω, ξω, custodio; med. caveo: to guard; midd. to beware. Τοῦ φὔλάσσεσθαι κἄλῶs Phœn. 743. Syn. Τηρέω, δἴἄφὔλάσσω, πάράτηρεω, δύόμαι, φρουρεω.

Φυλείδης, ου, patronym. a (2) Φυλεύς, έως, ό, (1) Phylides: the son of Phyleus; (2) Phyleus: Phyleus. Φυλείδης ου τίκτε Διι φιλός ίπποτα Φυλεύς Β. 628.

Φυλέτης, ου, δ, contribulis: one of the same tribe. Av. 368. See Φυλή.

Φυλεύς. See Φυλείδης.

Φυλή, η̂s, ή, tribus; item Phyle, pagus Atticus: a tribe; Phyle, a town in Attica. Ήμεις δε φυλή και γενει τιμώμενοι Αν. 33. Πὄθέν ἄπό Φυλης ελάβον οί Βοιώτίοι Acharn.

Φυλία, as, ή, oleaster: a kind of wild olive tree. 'Ο μέν φυλίης ο δ' ελαίης ε. 477. Syn.

Kötivös.

Φυλλάs, ἄδὔs, ή, cumulus foliorum; frondes: a heap of leaves; branches. Τόνδ' ἔχουσἄ φυλλάδος Eur. Sup. 32. Ερ. Σκιἔρὰ, βἄθεῖἄ, εύκαρπός.

Φυλλείον. See Φύλλον.

Φυλλήϊός, ου, δ, Phylleius: a mountain in Thessaly. 'Ορέος Φυλληϊού αγχόθι ναίων Αpoll.

Φύλλἴνὄς, η, ὄν, foliaceus, factus ex foliis: leafy, made of leaves. Κεκλἴμένοι τοίχ φ τ $\hat{\varphi}$ φυλλἴν φ Theoc. 21. 8. Syn. Φυλλὄφόρδς.

Φυλλόβολέω, Φυλλορρόδέω, frondes amitto vel spargo: to scatter leaves. Nub. 1003. Av. 3. 1481. Syn. Φύλλοις βάλλω.

Φυλλόκόμός, ου, ό, ή, foliis comatus: leafy.

Av. 215.

Φύλλον, Φυλλείον, ου, τδ, folium: a leaf. Z. 146. Acharn. 468. Syn. Πἔτἄλον, φυλλάς. Ετ. Πλεκτόν, χάμαιπέτες, ελάτινον, ηρίνον, άγριον, χλοξρον, τξρέν, λάσιον.

Φυλλορδόξω. See Φυλλόβόλξω.

Φυλλοστρώς, ῶτὄς, Φυλλόστρωτός, ου, δ, ή, foliis constratus: strewed with leaves. Theocr. Ep. 3. 1. Rhes. 9.

Φυλλόφόρος, ου, δ, ή, frondifer: foliage-bearing. Pind. Olymp. 8. 100. Syn. Φύλλινός,

φυλλόκόμός, φυλλίτης.

Φυλλοχοός, ου, δ, ή, folia fundens: leaf-

shedding. Apoll. 4. 217.

Φῦλον, ου, τὸ, genus, natio: a people, nation. 'Ορω δε φυλά τριά τριών στράτευμάτων Eur. Sup. 633. Syn. Φυλή, εθνός, πάτρα, γενός. Εν. Αθέσφατον, κλυτόν, περίκλυτόν, αγριόν, δεινόν, βάρβαρόν, ερίκυδές, πολύμοχθόν, πολύστονόν, ἄγλἄον.

Φύλοπις, ιδός, ή, clamor bellicus; prælium: the war cry, properly of a tribe; a battle. Kai Αχαιων φύλοπίς αινή Ε. 379. Φυλοπίδος λήξαι Pax 1076. Syn. see Μἄχη. Ερ. Κρἄτ ἔρὰ,

κρυ ἔρὰ, αινη, αργάλ ἔα, αλλόπροσαλλός.

Φυλώ, ŏŏs s. ovs, ή, Phylo: an attendant of Helen. Φυλώ δ' αργυρέον τάλάρον φέρε δ. 125.

Φῦμἴ. See Φύω.

Φυξάνωρ, όρδς, fugam viris immittens: husband-banishing. Τον φυξάνδρα γάμον Αιγύπτου

Æsch. Sup. 9.

Φύξηλίς, ios, profugus, exul; timidus: running away, banished; cowardly. Έχει φύξηλιν εόντα P. 143. Syn. Φυγαίχμης, φυγάς, ἄνανδρός, δειλός.

Φύξιμός, Φύξιός, ου, δ, ή, qui vitari potest; ad quem confugitur; qui in fugam vertit: which may be avoided; convenient for escaping to; putting to flight. Φύξιμός ουδείς Antig. 788. Apoll. 4. 699. Φύξισs is an epithet of Jupiter, as the supporter of fugitives or exiles. Other reasons are assigned for the appellation by the Schol. Apoll. 2. 1151. Syn. see Φευκτέσς.

Φύξις. See Φευξις.

Φυράω, et Φύρω, misceo, macero, corrumpo: to mix, moisten, soil. Τήνδε φυράσειν φὄνφ Sept. Th. 48. Δάκρυσιν είματ' εφυρόν Ω. 162. Syn. Ανάφύρω, κυκάω, συμμίγνυμι, κεράννυμι, μιαίνω, μάσσω, ἄναμάσσω.

Φύρδην, mixtim; confuse: promiscuously; in confusion. Pers. 54. Syn. see Μίγδα.

Φύρω. See Φυραω.

Φυσά, ης, ή, follis: bellows. Ελισσομένον περί φύσας Σ. 372. Phr. see Apoll. 3. 1299. Φυσάδειά, as, ή, Physadia: one of the

daughters of Danaus. Τὰς καλπίδας ἡ 's Φὔσάδειαν Call. 5. 47.

Φυσαλλίς, ίδὄς, ή; Φυσητήρἴον, ου, τὸ, tibia : a pipe. Λάξε δὴ σὕ τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν Βέων Lysist. 1245. 1243. See Φυσάω. Syn.

Φυσάω, et Φυσίδω vel -άω, spiro; sufflo; efflo: to breathe; to blow; to puff out. Εείκοσί πασαι εφύσων Σ. 470. Απάνευθ' εχέ φυσιόωντας Δ. 227. Syn. Ανάφυσαω, πνέω, πνευστίαω, ασθμαίνω.

Φύσημα, Φυσιαμα, ατώς, τδ, inflatio; eruptio aquæ vel sanguinis: a panting, gale; oozing out. Phæn. 1452. 'Ρέγκουσι δ' ου πλαστοῖσί φυσιάμασι Eumen. 53. Syn. 'Αημά, ἔπίπνοια. Ερ. Πόντϊον, χρυσταλλοπηκτον, γνοφωδές, πλασ-

Φυσητέος, α, ον, inflandus: must be inflated. Lysist. 292. See Φυσάω.

Φυσητήριον. See Φυσαλλίς.

Φυσἴαμά. See Φύσημά.

Φυσιγγόὄμαι, inturgesco: to swell. Κάθ' οί Μεγάρεις όδυναις πεφυσιγγωμένοι Acharn. 525. Φυσίγναθός, ου, ό, nomen ranæ: one who

puffs out his cheeks, the name of a frog. δ' εγώ βασιλεύς Φυσίγναθός Batrach. 18.

Φυσίζοσς, Φυσίζωσς, ου, ό, ή, vitam producens, almus: life-bearing, genial. Κάτεχει φυσίζοσς αΐα λ. 300. Æseh. Sup. 592.

Φυσίδω, vel - ιάω. See Φυσάω.

Φυσίς, εως, ή, natura; ingenium; statura: nature; disposition; stature. Στερδός ανθρώπων φύσις Hec. 296. Syn. Φύη, είδος, μορφή, γένος. Ερ. Στύγερα, άγρια, ευειδής, σκληρα, ἔλευθἔρα, γενναία, ἄθἄνἄτος, χἄρἴεσσα, ἄτρεπτος, γνησία, αδόλός.

Φύσκη, ης, ή, crassum intestinum: the thick

gut, a sausage. Eq. 364.

Φύσκος, ου, δ, Physicus: a mountain near Crotona. Theoc. 4. 23.

Φυστός, η, δν, tumidus: swoln. Vesp. 608.

Φυτάλια, α̂s, ή, plantatio; planta: a plantation; a plant. Καλὸν φυτάλιῆς Μ. 314.

Φὕτάλμἴὄς, ου, ὁ, ἡ, et α, ὄν, fœcundus; naturalis: productive; natural. Ἡσθἄ φὕτάλμἴος δύσαίων Œ. C. 151., answering to εκτόπίος σύθεις ο πάντων. ΝΥΝ. Φύτοσπόρος, φύτουργός, γονιμός.

Φύτεύω, planto: to plant. Οδτος φύτεύει Πελόπα τοῦ δ' Ατρεύς εφυ Orest. 11. Syn. Φιτύω,

γεννάω, φύω.

Φυτευμά, άτος, Φυτόν, οῦ, τὸ, planta: a plant. Œ. C. 698. Αθλιώτατον φυτόν Med. 233. Syn. Φίτυ, έρνος, Βάλος. Ερ. Σκιέρον, κάρπιμον, άθλίου, γλυκέρου, καλλίπετηλου, πάγκαρπου, χλο*ξρ*ον, αμπ ξλοξν.

Φὔτὄν. See above.

Φυτοσκάφος, Φυτοσπόρος, ου, δ, plantator, hortulanus: a gardener. Ουρούς μην ίσασι φυτοσκάφοι Theocrit. 25, 27. Trach. 359. Syn. Γηπόνός.

Φυτύτροφός, ου, ό, ή, plantas alens: plant-nourishing. Σημαντήρα φυτοτρυφόν Apoll. 3. 1402.

Φυτουργός, οῦ, ὁ, hortulanus, vineator, sator; parens: a gardener, vine-dresser, sower; a parent. Αΐ τοῦ φὕτουργοῦ πατρός Œ. R. 1482.

Φύω, Φύμι, Πεφύκω, gigno; nascor: to beget; to spring or grow up. Πτερορρύει τε καθθίς ετερά φύσμεν Αν. 106. Ανήροτα πάντα φύονται ι. 109. Φύσει επειδή πρωτά Α. 235. Εξ ώμων ἔπἔφυκου Hes. Op. 1. 148. Φῦναι Med. 522. See Δῦμἴ. Syn. Φὔτεύω, φιτὔω, γεννἄω, τίκτω, εξάνατέλλω, γίνομαι, βλαστάνω.

Φωϊς, ἴδός, ή, seu potius contr. Φώς, φωδός, pustula: a pustule, pimple. Πλην φώδων εκ βάλανείου Plut. 535. Syn. Φλύκταιναι.

Φωκεύς, εως, δ, Φωκίς, ίδος, ή, Phocensis: of Phocis. Iph. T. 918. Φωκίδος δ' από χθονός Iph. A. 261.

Φώκη, ης, ή, phoca: a sea-calf. Vesp. 1033. Ερ. Ζάτρεφης, αλιότρεφης, εινάλια, νεπους, με-

Φωκίς. See Φωκεύς.

Φῶκὄς, ου, ὁ, Phocus: the brother of Peleus. Androm. 685.

Φωλάs, άδόs, in specu habitans: dwelling in a hole or den. Αν ωρέα φωλάδες άρκτοι Theoc. 1. 115.

Φωλεύω, in specu habito: to dwell in a hole. Theoc. 24. 83.

Φωνέω, vocem emitto; dico; nomino: to sound; to speak; to call. Iph. T. 688. Syn.

Λάλξω, λέγω, ηχξω, κάλξω, φημί.

Φωνή, ηs, ή, vox; fama: voice; report. Nub. 357. SYN Φθόγγος, βοή, ηχός, αυδή, φήμη, γλῶσσἄ. Ερ. ἄριζήλη, άσπἔτὄς, άρἡηκτὄς, ἔρἄτἡ, θάλερα, βρότεα, λεπτάλεα, ατειρής, νημερτής, πόλυηχής, νηλέής, εύφθογγός, ἄγάνη, ήδυπνόός, μελιηδής, ήδεια, ήδυμελής, μείλιχος, μαντιπό-

Φωνήεις, εσσά, εν, vocalis: vocal, tuneful. Troad. 442.

Φώνημὰ, ἄτὸς, τὸ, sonus, sermo : sound, speech. Œ. R. 324. Syn. Φθόγγὸς, φθέγμὰ, ήχος, φωνή.

Φωρ, ωρός, δ, fur: a thief. Apoll. 3. 1196.

SYN. Κλέπτης, ληστής, κακουργός.

Φωρά, as, ή, furtum: a theft. Mosch. 7. 6. SYN. Κλόπη, κλέμμα.

Φωραω, furor; deprehendo: to steal; to discover. Nub. 499. Pa'est longa in futuro, ut in δράσω, ὄράσω. Syn. Δἴἔρευνἄω, εκζητἕω, κἄτἄλαμβάνω, ἔλέγχω.

Φωριαμός, οῦ, ὁ, ἡ, arcula: a small coffer. Πάρίστατο φωριαμοίσιν ο. 104. Syn. Χωρίαμος

(vox suspecta), κἴθωτός, κίστη.

Φώριος, α, ον, furtivus: clandestine. Ανίστατο φώριος ευνά Theoc. 27. 67. Syn. Λάθραιος, κρυπταδίός.

Φψs, φφδόs. See Φωϊs. Φωs, ωτόs, δ, homo: a man. Hec. 865. Syn. see Ανήρ and 'Ανθρωπός.

See Paos.

Φωσφόρός. See Φάξσίμθρότός.

X.

Χάβης, ητός, ό, Chabes. Ευεργίδης αρ' εστί που 'νταῦθ' ἡ Χἄθης Vesp. 234.

Χάζω, Χάζομαι, 2. a. εχάδον, cedo; privo; Pros. Lex.

capio; contineo: to retire; to deprive; to take; to keep in. Xάζετ' επεί οἱ θυμός Μ. 407. Syn. Αναχάζω, ϋποχάζομαι, ϋποχωρέω, χωρέω, αποχωρέω.

Χαίνω, hisco; avide cupio: to gape; to desire eagerly. Τότε μοι χάνοι ευρεία χθών Δ. 182.

Syn. Χασκάζω, χάσκω, ὔπὄχαίνω.

Χαίος, ου, δ, pedum: a crook. Καϊ εν χέρι χαιόν έχουσα Call. fr. 125. 2. Syn. Κάλαύροψ, κάλάβροψ.

Xαίος, aut Xάιος, α, ον, probus: virtuous. Ούπα γυναικ' οπωπά χαιωτέραν Lysist. 1157. SYN. Αγάθός, χρηστός, ευγένής.

Χαιρέφων, ωντός, δ, Chærephon. Av. 1296.

Χαιρηδών. See Χάρμα.

Χαιρητάδης, ου, δ, Chæretades. Καὶ τὴν Φἴλόδωρήτου τε καί Χαιρητάδου Eccles. 51.

Χαιρίδηs, oi, Chæridis discipuli: the disciples or followers of Chæris. Χαιρίδης βομεαύλίοι Acharn. 866.

Χαίρις, ιδός, δ, Chæris: a Theban musician. "ὅτἔ δὴ πἄρἔκυψἔ Χαῖρἴς ἔπἴ τὄν όρθἴον Acharn. 16. See above.

Χαίρω, f. χαιρήσω et χἄρῶ, 2. a. pass. ἔχἄρην, (2) imper. χαιρέ, (3) particip. χαιρων, (1) gaudeo, valeo: to rejoice, to fare well; (2) salve: hail; (3) impune: with impunity. Phoen. 627. Xaiρήσεις Plut. 64. Syn. "Ηδόμαι, τέρπόμαι, ευφραίνδμαι, γήθδμαι, ερδωσθαί φημί.

Χαίτη, ης, ή, Χαίτωμα, ατός, τὸ, juba; coma: a mane; the hair. Alcest. 933. Sept. Th. 381. Syn. Πλόκαμός, έθειρα, κόμη, δρίξ, χαίτωμα, λάχνη. Ερ. Αμβρόσῖα, κὕάνξα, δάλξρὰ, ξανθή, τόμαῖός, ἄβρὄπλουτός, ἄπἄλὴ, λἄσἵα, κὕἄνὄχρως, ελικώδης, αυχμηρά, ευώδης.

Χαιτήεις, ήεσσα, ηεν, jubatus, comatus: longmaned, hairy. Apoll. 2. 1241. Syn. Λάχνήεις, εύκομος, βαθυχαίτης.

Χαίτωμά. See Χαίτη.

Χἄλαζά, ης, ή, grando: hail. Καὶ χἄλαζάν άσπετον Troad. 78. Ερ. Ψυχρά, νιφοβλητός, πὔκἴνὴ, κρὕĕρά.

Χἄλαζαω, tuberculis velut grandine coopertus sum (de sue dicitur): to be measly. Eq. 381.

See above.

Χἄλαζήεις, εσσἄ, η̂ἔν, grandinosus: falling like hail. Isthm. 5. 64. See Χἄλαζᾶ.

Χἄλαίνω. See Χἄλἄω. Χἄλἄρὄς, ὰ, ὄν, laxus: loose. Στρἔφἔται χἄλάρὰ κότϋληδών Vesp. 1495. Syn. Χαυνός, άνειμενός, πάρειμενός.

Χἄλἄω, f. ἄσω, Dor. -άξω, et Χἄλαίνω, laxo: to relax, to loosen, to give way. Mol τους μαστοὺς χἄλἄσον Cycl. 55., answering to γενναίων μέν πάτερων. Hes. Scut. 308. Syn. Εκλύω, ανίημί, ϋπείκω, ενδίδωμί.

Χἄλἔπαίνω, Χἄλἔπαίνὄμαι, exacerbo; sævio: to exasperate; to be indignant. Εγώ δ' ηρχόν χάλεπαίνων Β. 378. Syn. Αγάνακτεω, νεμεσάω,

δυσχεραίνω, οργίζομαι, χολοόμαι.

Xἄλἔπὄs, ἡ, ὄν, sævus, durus, acerbus: savage. hard, difficult, harsh. Med. 1265. See above. Syn. Σκληρός, δεινός, βάρυς, άπηνης, αργάλεός, αγρίδς, ωμός.

Χἄλέπτω, damno adficio: to injure. "Οστις σε χάλεπτει δ. 423. Syn. Βλάπτω, κάκοω, σί-

νὄμαι, ἄδἴκξω.

Χἄλἔπῶs, moleste, difficulter, acerbe: hardly, with difficulty, harshly. Χἄλἔπῶς οργάς μἔτἄ-βάλλουσιν Med. 121. Syn. Αινῶς, δεινῶς, ἄγρῖως, σκληρώς, βάρ εως. Hh

Χἄλἴκρητὄς, ου, ὁ, ἡ, merus: unmixed. Πῖνἔ χάλίκρητον λαρόν μἔθῦ Apoll. 1. 473. SYN. Άκρατός and ŏν.

Χἄλινὄς, οῦ, ὁ, plur. -οὶ, et χἄλινἄ, τὰ, frænum, habena: a bridle, rein. Δυοίν χαλινοίν τρύπανον κωπηλάτει Cycl. 460. Syn. 'Ηνία, στόμιον, ψάλιον, φιμός. Ερ. Λίνοδετός, πυρίγενέτης, χρυσάμπυξ, αργίνδεις, δάμἄσἴφρων, ἄκεστήρ.

Χάλινωτήριον, ου, τδ, retinaculum navis: a cable. Λῦσαί τἔ πρύμνας καὶ χἄλινωτήρἴα Hec.

537.

Χἄλιξ, ἴκὄς, ὁ, ἡ, silex; calx; cæmentum: a pebble; chalk; mortar. Χάλικας πάράφορει

πηλόν ἄπόδὺς όργἄσον Αν. 840.

Χαλίφρον εων, οντος, Χαλίφρων, ονος, cui mens laxata est, imbecillus: feeble-minded, weak in understanding. Καί τε χαλιφρονέοντα ψ. 13. τ. 530. Syn. Μάταιοφρων, πάράφρων, ηλίθίος, αφρων, μωρός.

Χἄλἴφρὄσὔνη, ης, ή, animi imbecillitas: weakness of understanding. Ου γάρ τι χαλιφρόσυναί γε μ' εχουσιν π. 310. Syn. Αφρόσυνη, πάρά-

νοιά, ἄνοιά.

Χάλιφρων. See Χάλιφρονέων.

Χαλκάρμἄτὄς, ου, δ, ή, æreo curru vectus: riding in a brazen chariot. Pyth. 4. 155. See Αρμά, ἄτὄς.

Χάλκασπίς, ίδος, æreum clypeum gestans: brazen-shielded. Herc. F. 791. See Ασπίς,

Χαλκέγχης, ĕŏs, ærea hasta utens: having brazen spears. Troad. 143.

Χάλκειὄs, Ion. pro Χάλκεὄs, et Χαλκήϊὄs, α, ὄν, æreus: brazen. A. 629. Phæn. 1378. κήϊα πείρατα τέχνης γ. 433. Syn. Χαλκόβάτης, στέρἔὄς, ισχυρός.

Χαλκέλατός, Χαλκήλατός, ου, δ, ή, et Χαλκήρης, ĕŏs, ære ducto factus: plated with brass. Χαλκέλατω πέλέκει Olymp. 7. 66. Ran. 959.

Χαλκεμβόλας, αδός, æreo rostro armatus: Μή μοι ναῶν χαλκεμβὄλἄδων brazen-beaked. Iph. A. 1320.

Χαλκεντής, εσς, æreis armis utens: having

brazen armour. Nem. 1. 24.

Χαλκἔδθώρηξ, -κὄθώρηξ, ηκός, et Χαλκὄθώραξ, ακός, æreo thorace utens: having a brass breastplate. Δ. 448. Aj. 179. See Θώραξ, ακός.

Χαλκεσμίτωρ, δρός, Χαλκεσμίτρης, ου, æream gestans mitram: having a brazen mitre. Troad. 273. (See Mitos. Sed hic locus conjecturis valde vexatur.) Nem. 10. 170.

Χαλκεόπλος, ου, ό, ή, æreis armis indutus: elad in brazen armour. Helen. 692. Syn. Xalκεντής, χαλκόρυστής, χαλκότευχής, χαλκόθώρηξ, χαλκόχιτων, χαλκόκνήμις.

Χάλκεσs. See Χάλκεισs.

Χαλκἔὄφωνός, Χαλκόθόας, ου, vocem æream habens: brazen-voiced. Ε. 785. Œ. C. 1046.

SYN. Μεγαλόφωνός, εύφωνός.

Χάλκευμά, ἄτος, Χαλκίον, ου, το, ærea catena; quicquid ex ære confectum est: a brazen chain; any thing made of brass. Choëph. 572. χαλκίον ώς τάχος άχει Theoc. 2. 36. Χάλκωμά.

Χαλκεύς, εως, δ, faber ærarius: a brazier.

Χαλκεύω, Χαλκεύδμαι, ex ære fabrico: to form out of brass, to be a brazier. Tis xaxκεύειν η ναυπηγείν Plut. 513. Eq. 467.

Χαλκέων, ωνός, ό, fabri ærarii officina: a

brazier's shop. Βη ρ' ζμέν ες χαλκεωνά (trisyll.) 3. 273. Syn. Χαλκείον.

Χαλκήϊὄς. See Χάλκειὄς.

Χαλκήλἄτὄς, Χαλκήρης. See Χαλκέλἄτὄς.

Χαλκἴδέες, ων, οί, Chalcidenses: the people of Chalcis. Ουκ έστιν όπως ου Χαλκιδέας άφίστάτον Eq. 238. See below.

Χαλκίδίκος, ή, ον, Chalcidicus: of Chalcis.

Χαλκϊδϊκής δ' αυτημάρ Call. 4. 46.

Χαλκίοικός, ου, ό, ή, æream domum habens (Epith. Minervæ apud Spartanos): having a brazen house or temple. Helen. 245. See Xalκἴόπη. Syn. Χαλκἴναὄς, χαλκόπὔλός.

Χαλκίὄν. See Χάλκευμά.

Χαλκϊόπη, ης, ή, Chalciope. Χαλκϊόπης ιέρου Call. 4. 161.

Χαλκίς, ίδός, ή, Chalcis: a city in Eubœa. Χαλκίδά τ' αγχίαλον Β. 640. Ερ. Στένδπορθμός.

Χαλκὄἄρης, ĕŏs, ex ære factus; ære tectus; ære armatus; bello strenuus: made of brass; covered with brass; armed with brass; warlike. Έμπϋρὰ χαλκοἄρῶν ὄκτὼ Ϫἄνόντων Isthm. 4. 108., answering to ναυτίλιαισί τε πορθμόν άμε-ρώσαις. Syn. Χαλκήρης.

Χαλκὄβἄρης, εία, ες, ære gravis, æreus: heavy with brass, made of brass. Ιδς χαλκόβαρής φ.

423.

Χαλκόβάτης, εός, Χαλκόπεδός, ου, δ, ή, qui æreis fundamentis insistit: with a brazen founda-Πότι χαλκόβατès δω ν. 4. Isthm. tion, firm. 7. 61.

Χαλκόβόας. See Χαλκξόφωνός.

Χαλκόγενύς, ύός, æreas aut ferreas genas habens: having brazen cheeks. Pyth. 4. 42. brevis, ut in yevis.

Χολκόγλώχιν, ινός, æream habens cuspidem: Επί μελίης χαλκογλώχινός brazen-pointed.

ĕρεισθείς X. 225.

Χαλκόδάμας, αντός, δ, æs vel ferrum domans vel acuens: subduing or sharpening steel. Χαλκὄδἄμαν ἄκὄναν Isth. 6. 108.

Χαλκόδἔτος, ου, ὁ, ἡ, æreis vinculis ligatus: bound with brass. Sept. Th. 148.

Χαλκὄθώραξ. See Χαλκἔδθώρηξ.

Χαλκόκνήμις, ιδός, ocreis æreis armatus: brazen-greaved. Χαλκοκνήμιδες Αχαιοί Η. 41. Syn. see Χαλκἔὅπλος.

Χαλκὄκὄρυστής, οῦ, æreis armis ornatus: clad

in brazen mail. Z. 199. Syn. see Χαλκέοπλός. Χαλκόκρότός, ου, δ, ἡ, ære circumstrepens, aut resonans; ex ære cusus: rattling with brass; cast of brass. Eq. 552. Syn. Χαλκόκτὔπὄς, χαλκόπληκτός, χαλκήλἄτός.

Χαλκόνωτός, ου, δ, ή, æneum dorsum habens: brazen-backed. Troad. 1183.

Χαλκόπάρηδε, Χαλκόπλευρόε, ου, ό, ή, æreas habens genas: brazen-cheeked or sided. Κόρῦθος δἴἄ χαλκόπἄρήου ω. 522. Soph. El. 54. Syn. Χαλκόγξνύς

Χαλκόπεδός. See Χαλκόβάτής.

Χαλκόπλευρός. See Χαλκόπάρηδς.

Χαλκοπληθής, εσς, ære impletus: brass-nailed. Καὶ χαλκόπληθῆ Δἄνἄἴδων δρμᾶν στρἄτόν Eur. Sup. 1230.

Χαλκόπληκτός, ου, δ, ή, ære cusus: cast of brass. Soph. El. 484. Syn. Χαλκότϋπός.

Χαλκόπους, πόδός, æreos pedes habens: brazen-footed. Œ. C. 57.

Χαλκὄπὔλὄς, ου, δ, ή, portas æreas habens: brazen-gated. Χαλκόπυλόν τε δεάν Troad. 1102. Χαλκός, οῦ, ὁ, æs: brass. B. 226. Ep. Ερύθρός, ευάνωρ, νώροψ, τἄμεσῖχρως, ψυχρός, θεσπεσιός, τανάηκης, σκληρός, απεχθης, αίθοψ, σμερδάλεός, οξύς, ποινήτωρ.

Χαλκόστὄμος, ου, δ, ή, æreum os habens:

brazen-mouthed. Aj. 17.

Χαλκότευκτός, ου, ό, ή, ex ære factus: made of brass. Iph. T. 99.

Χαλκότευχής, έσς, ære armatus: armed with brass. Eur. Sup. 1009.

Χαλκότοξός, ου, ό, ή, æreum arcum habens: having a brazen bow. Nem. 3. 64.

Χαλκότορος, ου, δ, ή, qui æs perforat: brass-

penetrating. Pyth. 4. 261.

Χαλκότυπός, ου, δ, ή, ære percussus vel factus: smitten or caused by brass. Κἄτἄ χαλκότὔπους ωτειλάς Τ. 25. Syn. Χαλκόπληκτύς.

Χαλκόχάρμης, ου, ære vel bello gaudens: delighting in brass or war. Pyth. 5. 109.

Χαλκόχἴτων, ωνός, æream loricam habens: brazen-mailed. Λίπε χαλκόχἴτωνας Αχαιούς Κ. 287. Syn. see Χαλκξοπλός.

Χαλκόω, ære induo: to clothe with brazen

armour. Olymp. 13. 123.

Χαλκωδονίον, ου, τδ, Chalcodonium : a mountain near Pheræ. 'Ορέος Χαλκωδονίοιο Apoll. 1. 50.

Χαλκωδοντιάδης, ου, patronym. a (2) Χαλκώδων, οντός, δ, (1) Chalcodontis filius: the son of Chalcodon, a king of Eubœa; (2) Chalcodon, Χαλκωδοντιάδης μεγάθύμων αρχός Αβάντων Δ. 464. See also Philoct. 489.

Χαλκωδοντίδαι, $\hat{\omega}\nu$, οί, Chalcodontidæ: the Eubæans. $^{\hat{}}$ Ην ταῖς Αθηναῖς τοῖς τ $\overset{\check{}}{\epsilon}$ Χαλκω-

δοντίδαις Ion 59.

Χαλκώδων. See Χαλκωδοντιάδης.

Χάλκωμά, ἄτὄς, τὸ, æramentum: any thing made of brass. Vesp. 1209. Syn. Χάλκευμά, χαλκίον, σκεθύς χάλκεον.

Χάλυβδικός, η, ον, chalybe factus: made of steel. Τόνδ' ἄτερ χἄλυβδἴκοῦ Heracl. 162. See

Χἄλὕβἔς, ων, et Χἄλὕβοι, ων, οί, Chalybes: a nation in Scythia, where iron is said to have been first found. Οικοῦσῖ Χἄλὕθές οὖς φὔλάξασθαί σἔ χρή P. V. 740. Εν Χἄλὕθοις δἄμάζεις σὕ βἴα Alcest. 1001., answering to Ουδ' ὅσἄ Φοῦβός Ασκληπάδαις. Εν. Σἴδηρότέκτὐνἔς, ἄνήμέροι, ου πρόσπλαστοι ξένοις.

Χάλὔεοι. See above.

Χἄλὔ6οs. See below.

Χἄλυψ, ὕ6ος, δ, et Χἄλὕ6ος, ου, δ, chalybs: steel. Κτύπου γάρ αχώ χάλύδος Pr. V. 134., answered by νέοι γάρ οιακόνόμοι, Sept. Th. 726.

Χἄμαδῖs, Χἄμαζέ, et Χἄμαλ, humi: on the ground. Αιχμή χαλκείη χἄμἄδις βόμβησε п. 118. Med. 1167. Bacch. 623. Έραζε.

Χἄμᾶζε. See above.

Χἄμαί. See above.

Χἄμαιγενής, εσs, e terra ortus, terrigena: born of the earth, sprung from the ground. Αγχίση κύδιστε χαμαιγενέων ανθρώπων Hom. Hym. 5. 108.

Χάμαί ευνάς, άδός, Χάμαί εύνης, et Χάμαικοίτης, ov, humi cubans, humilis: lying on the ground. Οῖά σὕες χἄμαἴευνάδες κ. 243. Π. 235. Trach. 1168. Syn. Χάμαικλίνης, χάμαιλέχης.

Χάμαιεύνης: See above, Χάμαικοίτης. See above.

Χάμαιπέτης, έσς, humi prociduus: falling to the ground, low. Bacch. 1100. See above.

Χαμεύνη, ης, Χαμευνίς, ίδος, ή, stibadium humi stratum : a bed spread on the ground. Ουδ' ἀν χἄμεύνη πάνυ γε κειρίαν έχων Αν. 816. 'Αδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν Theoc. 7. 133. Syn. Δέμνζον.

Χἄμηλὄς, ἡ, ὄν, humilis, abjectus: low, ignoble. Pyth. 1. 46. See Xăμαί. Syn. Xθă-

μάλος, μικρός, τάπεινός, ουτίδανός.

Χανδάνω, capio: to hold, contain. Το οι αιέν εχάνδανε δεξίτερα χείρ Theoc. 13. 57. Syn. see Χάζω.

Χανδόν, ore hiante: with open mouth. φ. 294.

Χαὄνές, ων, οί, Chaones: a people of Epirus. Οῖδέν τἴς ὑμῶν τἀγβἄτἄν' ἡ Acharn. 613.

Xασs, εσs, το, hiatus vastus; aer; chaos; inferna: a gulf; the air, atmosphere; chaos; hell. Δἴἄ τῆς πολέως τῆς αλλότρῖας καὶ τοῦ χάους Av. 192. Phr. see Aves.

Χἄρά. See Χάρμα.

Χἄραγμα, ἄτος, τὸ, scriptura impressa, insculpta; argentum cusum; morsus: an engraved character; a coin; a bite. Philoct. 267. See Χἄράσσω. Syn. Δῆγμἄ, τὕπὄς, χἄρακτήρ.

Χἄράδρα, as, ή, terræ fissura, caverna; torrens: a ravine, cavern; a torrent. Χα δλέθρον τετόκυίας (paræmiae) Pax 757. Χἄρἄδρας

Διώρυξ, χείμαρδός, χάσμα. Εr. Κοίλη. Χαραδρίδς, ου, δ, avis flava quæ alveos torrentium habitat: a yellow bird which frequents ravines, a sea-lark. Οἱ χἄρἄδρῖοι καὶ τἄλλὰ πόταμι' όρνξα Αν. 1141.

Χἄρακτήρ, ήρος, δ, nota impressa, forma, character, stylus: a mark impressed, character, style, form. Δεινός χάρακτήρ κάπισημός εν βρότοις Hec. 379. Syn. Χάραγμά, σημείου, τύπος, τρόπος. Εν. Φάνξρος, λαμπρος, χρησ-

Χἄραξ, ἄκὄς, ή, (2) δ, adminiculum vitis; sulcus: the prop of a vine; a furrow. Λάβοιμ' ἄν αύτ' ες χἄρἄκἄς εκάτον της δράχμης Pax 1263. Syn. Σταῦρός, καλαμός, τάφρός.

Χἄράσσω, sculpo; formo; incido; exacerbo: to carve; to form; to cut; to anger. Νώτον χάραχθείς κλίμακας ράνη φονώ Rhes. 73. Syn. Τύποω, εγκόπτω, γλύφω, Эήγω, οξύνω.

Χἄρης, ητός, δ, Chares: an Athenian general. charn. 604. Χα videtur esse brevis ex Acharn. 604.

Χἄριδώτης, ου, ό; Χἄριδώτις, ίδος, ἡ, gratiæ dator: a giver of grace or elegance. Χαῖρ' Ερμη χάριδωτὰ Hom. Hymn. 17. 12. Orph.

Χἄρἴεις, εσσἄ, ἔν, venustus, jucundus, doctus: graceful, pleasant, learned. Χἄρἴεντἄ γ' ἤκεις δωρά τῷ δέῷ φέρων Plut. 849. Syn. Ἐπῖχἄρῖς,

ευτερπής, ευτράπελός, ώραιδς, αστείδς.

Χἄρίζομαι, gratificor, indulgeo, dono : to gratify, bestow a favour, oblige. Σ $\hat{\eta}$ χἄρίζ $\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ φρένί Hipp. 1257. Syn. Δωρέσμαι, διαδίδωμί, ἔπίτρἔπω, συγχωρἔω.

Χἄρῖκλὼ, οῦς, ἡ, Chariclo: the mother of Tiresias. "ὄθ' ουχ ἁγεῖτὄ Χἄρικλώ Call. 5. 67.

Χάριππός, ου, δ, Charippus. Nub. 63. See Χἄρὰ in Χάρμα.

Χἄρῖς, ἴτος, ἡ, gratia; Gratia; beneficium; gratus animus; præmium; amicitia; benevolentia: grace; one of the Graces; benefit;

Hh 2

gratitude; reward; friendship; kindness. Δἴὰ μἄκροῦ γἄρ ἡ χἄρις Hec. 320. Χἄρῖν, propter: on account of. Κηλείφ χἄρῖν Έκτὄρὄς Ο. 744. The names of the three Graces are contained in the line of Hesiod, Theog. 909.: Αγλαϊην τέ και Ευφρόσυνην Θάλιην τ' ἔράτεινήν. Syn. Αγλάια, κάλλός, δωρέα, τιμή, φίλότης. Μεγίστη, γλυκυτάτη, πάτρψα, άχαριστός, άχαρις, ἄπληστός, ἄγήρως, μέτρία, ωμόφάγός, λίγεῖά, ἄμἄθης, χὄρόποιός, φίλη, πόνηρα, ἄδικός; (plur. Gratiæ) κάλαὶ, λἴπαροκρήδεμνοι, αιδοῖαι, βαθύζωνοι, ἔυπλοκάμοι, καλλίπάρησι, καλλίκομοι, κλειναί, αγάναί, ολβόδοτειραι, ίμεροφωνοι, ήδυπνόοι, ἄοίδιμοι, Βεσπεσίαι.

Χἄρἴτογλωσσέω, lingua gratificor: to gratify with the tongue. Χἄριτογλωσσείν ενί μοι φέρε γάρ P. V. 302. See Blomf. Syn. Γλωσσό-

χἄρἴτἔω.

Χάρμα, ατός, τό; Χαιρηδων, ονός, ό; Χαρα, ας, Χαρμὄνη, η̂s, η΄, gaudium : joy. Helen. 320. Achara. 4. "Ωστε σ' εμπλησαι χάρᾶs Phœn. 173. Herc. F. 384. Syn. Χάρμη, ήδονή, τέρψίς, γηθόσυνη, ευφρόσυνη. EP. "Ησυχον, καλλίνικον, Θεσπέσιον, λαμπρον, γλυκυ, άγλάὄν, ἔπιχώριὄν, ήδυ, γηθόσυνον, ἀπονόν, γλυκέ-

Χάρμη, ης, ή, gaudium; certamen: joy; a contest. H. 218. Pind. Ol. 9. 129. Syn. Χάρμα, μαχη. Ερ. Αεικής, ουλομένη, φθισήνωρ,

εμφύλἴὄς.

Χαρμὄνή. See Χάρμα.

Χαρμόφρων, ὄνός, δ, ή, mentem exhilarans: soul-delighting. Έρμης χαρμόφρων ειρύσσατο Hom. Merc. 127.

Χἄρὄπὄs, η, ὄν, lætus; cæsius; trux: glad; blue-eyed; savage. 'Ανδρες χαρόποισι πιθήκοις Pax 1065. Χἄρὄπὄs is also a P. N. B. 572. SYN. Πἔριχαρίς, γλαυκός, φόθερός.

Χαρτός, η, ὄν, dignus de quo lætemur, acceptus, jucundus: deserving of rejoicing, acceptable. Phæn. 627.

Χάρυβδίς, εως, Ion. ios, ή, Charybdis, vortex marinus: a whirlpool on the coast of Sicily. Υπεκπρόφυγοιμι Χάρυθδιν μ. 113. Er. Δîă, δεινή, στονδεσσά, απηνής.

Χἄρων, οντός, δ, Charon: the ferryman of Hell. Ψυχόπομπός αν Χάρων Alcest. 371. Ερ. Νέκυοστόλος, νέκροπομπός, στυγέρος, στυγνός,

καμόντων πορθμεύς.

Χασκάζω, et Χάσκω, hio: to gape. Σὔ δἔ χασκάζεις του Κωλακρέτην Vesp. 692. Eq. 1029.

SYN. see Xaivw.

Χάσμα, et Χάσμημα, ατός, τὸ, hiatus, vorago: a gaping, gulf, chasm. Anacr. 2. 5. Av. 61. Syn. Χάράδρα. Ερ. Δεινόν, λυσσηέν.

Χασμάομαι, hio: to yawn, gasp. Eq. 824.

Syn. Χαίνω, ἄνἄχαίνω. Χάσμημα. See Χάσμα.

Xἄτεω, et Xἄτίζω, egeo; percupio: to want; to long for. Δυνάμαι χάτ ξοντί περ έμπης Ο. 399. Syn. Χρήζω, δέδμαι, επίθυμεω, Heracl. 466. **ἔ**φίἔμαι.

Χαυλισδων, οντός, exertos dentes habens: having prominent teeth. Κάπρος χαυλἴόδων Hes.

Scut. 387.

Χαυνδπόλίτης, ου, δ, civis superbia elatus: a puffed-up citizen. Μήτ' είναι χαυνόπολίτας Acharn. 635.

Χαυνόπρωκτός, ου, δ, exoletus: a pathic. Acharn. 106.

Χαῦνος, η, ον, laxus; inflatus; levis: loose;

hollow, puffed up; light. Av. 819. Syn. 'Ăepos, ἄπἄλὄς, ὑπἔρήφανός, γλίσχρός, μἄταιός.

Χαυνόω, inflo; stolide superbum reddo: to inflate; to render foolishly proud. Androm. 923.

Syn. Φυσάω, ἄνἴημῖ, ἔπαίρω, ὑψόω.

Χαύνωσις, εως, ή, laxatio, demulcens adulatio: a fraudulent discourse, that softens the minds of the judges, and engages them to acquit a man lawfully accused. Nub. 873.

Χεζητιαω, et Χέσείω, cacaturio: to go to

stool. Eccles. 313. Eq. 994.

Χεζικηνικός, η, ον, cacatorius. Βάμμα χεζικηνϊκόν Pax 1176. See Brunck's note on this passage, and Markland, Eur. Sup. 1181. Zi est brevis, ad normam τοῦ Σαρδιανικόν proximè antecedentis.

Χέζω, caco. Μή βδείτε μηδε χέζεθ Pax

Xειà, âs, ή, latibulum serpentis: a serpent's den, hiding place. Επί χειή ορέστερος X. 93. SYN. DWAEÖS, EINEÖS.

Xειλόs, ĕŏs, τδ, labrum: a lip. Ion 1199. Syn. Χέλύνη. Ερ. Άκρον, καθάρον, απάλον, Βράσυ, ρυδοέν, δολόφρον, γλυκυ, έπήρατον, αυ-

άλξον, γέμον πειθούς, έρκος οδόντων.

Χείμα, ατός, τὸ, et Χειμων, ωνός, δ, hyems; tempestas: winter; a storm. Androm. 883. Troad. 690. Syn. Χειμέρια Ερα, λαίλαψ. Άγρϊον, μέτριον, αινον, άλεγεινον, ηνεμοέν, ολόον, λευγάλἔὄν, πἴκρὄν, δυσθαλπἔς.

Χειμάζω, et Χειμαίνω, tempestate vexo: to toss in a storm. 'Ολεός ως χειμάζεται Ion 966.

Pyth. 9. 57.

Χείμἄρὄς, ου, ὁ, paxillus sub carina fixus: a peg placed under the keel, in a hole through which the bilge-water was discharged. Χείμαρον εξερύσας Hes. Op. 624.

Χειμάρδοσς, Χειμάρδους, et Χείμαρδος, ου, δ, torrens: a torrent; adj. tempestuously flowing. Πόταμος χειμάρροσς ώση N. 138. A. 493. Bacch.

1082.

Χειμερίος, α, ον, hibernus; tempestuosus: wintry; stormy. Νίφει βάβαιὰξ χειμερία τα πράγματα Acharn. 1106. Syn. Όμβρϊός, νιφώδης, χειμωνότυπός.

Χειμών. See Χειμά.

Χειμωνότυπός, ου, ό, ή, hibernus: wintry, stormy. Χειμωνὄτυπφ βροντή στέρὄπή τ' Æsch. Sup. 35. Syn. see Χειμέρἴὄς.

Χείδμαι, capio: to contain. σ. 17. Hym. Ven.

253. Syn. Χωρέω.

Χείρ, χειρός, poët. χέρος, ή, et dimin. Χέρυδρίον, ου, τδ, manus; copiæ: a hand; force. Hec. 830. Μικκύλά μεν τήνω τα χερύδρια Mosch. Idyll. Amor. Fugitiv. Syn. Πάλαμή, δυνάμις, βόήθεια. Ερ. Ἱκεσία, απόλεμός, βρότησία, λευσιμός, σύμμαχός, πόλυφονός, άφθονός, κωπήρης, βἴαιδς, βάρβἄρδς, ασθἔνης, δούλη, πονηρά, οικεία, άγνη, κάκη, κένη, άκρα, βάρεια, φίλη, άραία, μέση, άαπτός, άπαλη, άτριπτός, ανδρόφονός, δεινη, κένέὰ, στίβαρὰ, έλάφρὰ, άθανάτη, κάταπρηνής, πάχεια, νεούτατος, Βράσεια, ανιπτός, αμβρόσια, τολμήεσσα, αλεξικάκος, φονόεσσα, δύλὔεσσά, ἄμάχὄς, λαιμὄτὄμὄς, φἴλόξεινὄς, αντίβίδς, μιαίφονός.

Χειράγωγεω, manu duco: to lead by the hand. Έρως έχειραγώγει Anacr. 174. 10.

Χείρισς, α, ον, subjectus: subject. Βωμόν ήδε χειρία Androm. 411. Syn. Τποχείριος,

Χειρίς, ίδος, ή, manica, manus involucrum:

a sleeve, glove. Χειρίδάς τ' επί χερσίν ω.

Χειρόδαϊκτός, ου, ό, ή, manu cæsus: slain by the hand, slaughtered. Χειρδδαϊκτα σφάγι' αίμὄβἄφη Αj. 219.

Χειρόδεικτός, ου, δ, ή, manu ostensus, manifestus: pointed out by the hand, manifest. Œ. R. 901. Syn. Έκδηλος, φανέρος, κατάδηλος.

Χειρόδικης, ου, ό, qui jus potentia sua metitur: one whose right depends on his own power. Hes. Op. 187. See Δίκη. Syn. Πάνοῦργός, Biaios.

Χειροδράκων, οντός, manus serpentibus armatas habens: dragon-handed. Χειρόδρακοντες χρωτά μέλαιναι Eur. El. 1341.

Χειρόμακτρόν, ου, τδ, mantile; capitis involucrum muliebre: a towel; a female head-dress. Sapph. 61.

Χειρόπληθήs, ĕŏs, manum implens: filling the hand, large. Χειροπληθη τε κορύνην Theoc.

Χειροποίεσμαι, manu facio: to manufacture. Χειρόποιείται τάδε Trach. 893. Syn. Διάπράσσω, χειρουργέω.

Χειρότενων, οντός, qui manibus est longis: long-handed or clawed. Batrach. 288.

Χειρότεχνης, ου, Χειρώναξ, ακτός, δ, opifex : a handicraftsman, mechanic, artist. Τῶν χειρότέχνων (anap. monom.) Plut. 617. Eur. fr. Phil. 6. SYN. Δημίουργός, τέκτων, τέχνήεις, χειρουργός.

Χειρότεχνϊκός, οῦ, ὁ, opifex callidus: a clever

artist. Vesp. 1276. See Τέχνη.

Χειρότερός. See Χείρων.

Χειρότονεω, protensa manu eligo: to elect by stretching out the hand. Eccles. 797. SYN. Ψηφίζομαι, εκλέγω.

Χειρότονητέος, α, ον, porrecta manu eligendus: must be voted for. Eccles. 266.

Χειρότονός, ου, δ, ή, sublatis manibus: with uplifted hands. Sept. Th. 158.

Χειρόδμαι, manuum viribus supero; tracto: to subjugate; to handle. Troad. 854. 'Ťπὄτάσσω, κρἄτἔω, δἄμἄω.

Χειρότερός. See Χείρων.

Χειρουργία, et Χειρωναξία, as, ή, operatio quæ fit manibus: manual labour, operation. Ουδέν ελλειψουσίν αδται λιπάρους χειρουργίας (troch. tetram.) Lysist. 673. Ω πολλά μισηθεῖσὰ χειρωναξία Ρ. V. 45. Syn. Εγχείρημα, τόλμα.

Χείρωμά, ἄτος, το, quicquid manibus fit: the work of the hands, a deed. Sept. Th. 1024.

SYN. Povos.

Χείρων, Χέρείων, Χειρότερός, Χέρειότερός, α, ὄν, pejor: worse. Heracl. 329. A. 114. O. 513. M. 270. Syn. "Ησσων, ἔλάσσων, τἄπεινὅτἔ-

Xείρων, ωνός, δ, Chiron: one of the Centaurs, the tutor of Achilles. Iph. A. 209. Ερ. Δἴκαιὅτἄτὄς Κενταύρων, φιλά φρὄνἔων, σώφρων, Φιλ-

λυρίδης, πελωρίος, δείος. Χειρώναξ. See Χειρότεχνης.

Χειρωναξία. See Χειρουργία. Χειρωνίδες, ων, αί, Pelion: a mountain in Thessaly, so called from Chiron who resided there. Καϊ αί Χειρωνϊδές άκραι Call. 4. 104.

Χέλιδονίον, ου, τό, chelidonia: celandine, or swallow-wort. Κυανξόν τε χελιδόνίον Theoc. 13.41.

Χέλιδων, ὄνός, δ, hirundo: a swallow. δόνων μουσεία Eur. fr. Alem. 2.2. Ερ. Φίλη, ἔτησἴα, μόλοῦσἄ, λἴγῦρὰ, λἄλὸς, Κἔκρὅπἴς, ηρἴνή. Ρης. Αγνωτά φωνήν βάρβάρον κεκτημένη.

Χἔλύνη, ης, ή, labrum superius: the upper lip. Την χελύνην εσθίων Vesp. 1078. Syn. see Χείλος.

Χἔλὕs, τόs, ή, chelys; pectus: a shell; the breast. Πάρα τε χελύος έπτατονου Herc. F. 683. following πάρα τε Βρομίον οινόδοταν. Syn. Λύρα, Ερ. Εράτεινη, ασπάσια, εράτη, χοροιτυκϊθάρα. πός, όρεία, δαιτός εταίρη, χρυσεα.

Χελώνη, ης, ή, testudo: a tortoise. Vesp. 1283. Ερ. Λιθόρρινδς, κράταίρινδς, μαρμάρξα.

Χέρας, αδός, ή, et Χέραδός, έσς, το, acervus parvorum lapidum: a heap of pebbles. Βωμόν δ' αῦ χεράδος πάρενηνεον Apoll. 1. 1123. Pyth. 6.15. Syn. Λίθας. Ερ. Παμφορός.

Χέρειὄτ ἔρὄς, et Χέρείων. See Χείρων.

Χέριἄρης, ου, qui aliquid manu aptat: hand-fitting, expert. ὅπϋσἄ χέριἄρῶν Pyth. 5. 47., answered by μἄκἄρἴὄς ὄς ἔχεις.

Χερμάδιον, ου, τδ, et Χερμάς, άδος, ή, lapis missilis : a missile stone. Χερμάδιω γάρ βλητο Δ. 518. Bacch. 1085. Syn. Λίθας, λίθας. Μέγα, ανδραχθές, ὄκρὕὄέν, σκληρόν, στὄνὄέν,

άλξγεινόν, Αδόν.

Χέρνης, ητός, Χερνήτης, ου, δ, et Χερνητίς, ἴδος, ή, manuum labore vivens; pauper: living by manual labour; poor. Εν χέρνησι δόμοις Eur. El. 207. P. V. 922. Γύνη χερνητίς ἄληθής M. 433.

Χερνήτης, et -νητίς. See Χέρνης.

Χέρνϊβον. See Χέρνιψ.

Χερνίπτομαι, manus lavo; aqua lustrali adspergo: to wash the hands; to sprinkle with

lustral water. Iph. T. 623.

Χέρνιψ, ἴ6ŏs, ή, et Χέρνἴβὄν, ου, τό, aqua qua abluuntur manus; aqua lustralis (vid. Stanl. ad Choëph. 123. and Athen. 9. 409.): water for washing the hands; lustral water. ... our Siyous αν χερνίδων Orest. 1619. Χέρνιδον αμφιπόλος Ω. 304. Ερ. Πηγαίος.

Χέρδνησὄς, i. q. Χερσὄνησὄς, q. v. Epigr. Adesp. 142. citatum a Schæf. in Steph. ed. Valp.

Χĕροπληκτοs, ου, δ, ή, manu impactus: struck with the hand. Χέροπληκτοι δ' εν στέρνοισί πέσοῦνται Αj. 631.

Χερδόνησός. See Χερσόνησός.

Χερσαΐος, α, ὄν, terrestris; in terra continente: terrestrial; continental. Sept. Th. 64. Χθὄνοστἴβὴς, γαιήἴὄς, χερσὄβἴὄς.

Χερσεύω, in sicco constituo; incultus sum: to place on land; to be uninhabited. Eur. fr.

Polyid. 1. 3.

Χερσϊδάμας, αντός, δ, Chersidamas. Χερσϊδάμαντά δ' ἔπειτά Λ. 423.

Χερσονήσιος, α, ον, Chersonesius: of the Chersonese. Τῆδἔ Χερσὄνησἴα Hec. 33.

Χερσόνησός, aut Χερρόνησός, ου, ή, Chersonesus: the Chersonese, a peninsula. Εκ Χερρόνήσου Eq. 262.

Xέρσος, ου, δ, ή, sterilis: barren. Œ. R. 1502. $X \neq \rho \sigma \delta s$, $\gamma \hat{\eta}$ being understood, is used as a subst. in the sense of land, or continent. Hipp. 148. Iph. T. 885., &c. Syn. Έρημος, ενδέης, **ἄκαρπός**, ἄνήρ**ŏτ**ός.

Χĕρύδρισν. See Xείρ. Χἔσείω. See Χεζητιαω.

Χευμά, ἄτός, τδ, fluentum: a stream. Eur. fr. Dan. 10. 2. Syn. 'Ρεῦμἄ, ῥἔὄς, ῥὄἡ, χὄή. Ερ. Πὄτἄμἴὄν, αμβρὄσἴὄν, βἄθὕ, ἄκήρἄτὄν, ἄναιδές.

See Xĕw. Χεύω.

Χέω, Χεύω, f. χεύσω, l a. ἔχευἄ et ἔχέἄ, fundo:

H h 3

to pour. Δάκρτ άπ' οφθαλμῶν χέων Cycl. 404. Σῆμὰ τε οί χεύσω β. 222. Syn. Απόχεω, λείβω, εκγέω.

Χηλαργός, Dor. Χαλαργός, οῦ, ὁ, ἡ, qui est velocibus vel albis ungulis: having rapid or white hoofs. Soph. El. 861.

Χηλη, η̂s, η̂, ungula: a hoof. Phoen. 42. Syn. Όπλη, όνυξ. Ερ. Τέτραβάμων, φοινικοσκέλης, ομφήεσσά.

Χηλίνός, η, όν, plexus: platted. Χηλίνόν άγγός έχου Anacr. apud Pollux. 7. 33. Syn. Χηλευτός, πλεκτός, βαπτός.

Χηλός, οῦ, ἡ, arca: a chest. Π. 228. Syn. Κἴβωτός, κίστη, πυξίς. Ερ. ἔρίπρἔπὴς, περίκαλ-λὴς, πὕκἴνὴ, δαιδάλἔα, κάλὴ, δουράτἔα, ἔῦξέστη.

Χὴν, χηνὄς, ὁ, ἡ, anser: a goose. Av. 521. Εr. Αργὴ, πελωρός, ἡμερός, δουλίχοδειρός.

Χηνάλωπηξ, έκος, δ, vulpanser: a brent goose. Κορόδος Φίλοκλέει χηνάλωπηξ Θέαγένει Αν.

Χήνειὄs, α, ὄν, anserinus: of a goose. Eur. fr. Cress. 9. 4.

Χηράμὄς, οῦ, ἡ, latibulum, lustrum ferarum: a lurking-place, cavero, lair. Πέρῖ χηρἄμὄν εἰλίσσονται Apoll. 4. 1452. Syn. Φωλέὔς, χάσμημά, χάσμἄ. Ερ. Κοιλή.

Χηρεύω, viduus sum; solitarius vagor: to be deprived or destitute; to wander in solitary places. C. R. 479. Syn. Σπανίζω, ενδέης, όρφανός, ξρημός ειμί.

Xηρός, α, όν, viduus: bereft, widowed. Alcest.

875. Syn. Ορφάνος, ξρημός.

Χηρὄσὕνη, ης, ἡ, viduitas: widowhood. Χηρὄσὕνη πόσἴός Apoll. 4. 1064. Phr. see Pers. 133—139. and 537—545.

Χηρόω, viduo, privo: to make a woman a widow; to render desolate, to deprive. E. 642. Syn. Ερημόω, κενόω, εκπορθέω, στέρεω.

Χηρωστής, οῦ, ὁ, hæres orbi: the heir of one who dies childless. E. 158. Hes. Th. 607.

Χῆτὄς, ϵός, τὸ, indigentia: want. Arat. 1152. Syn. Χητὄσύνη, σπάνις, ϵνδειά.

Χθἄμὰλὄς, ἡ, ὄν, humilis: low. Σκόπἔλον χθἄμὰλώτἔρὄν μ. 101. Syn. Τἄπεινός, χἄμαι-πἔτὴς, ουδαίος.

Xθέs, et Eχθέs, heri: yesterday, lately. Vesp. 242. Antig. 456. Syn. $\mathbf{T}\hat{\eta}$ πρότέρα.

Χθέσἴνος, et Χθιζος, η, ον, hesternus: of yesterday. Vesp. 281. (ἴνος, as in ἡμερῖνος.) Apoll. 4. 1436.

Xθιζός. See above.

Χθονἴἀφορος, ου, δ, ή, in terram dilatus: borne to the ground. Eumen. 817. Sed Wellauer legit divisim χ θονἴ ἄφορον $(\chi$ θονὶ άφορον).

Χθόνιζος, α, ὄν, terrestris; inferus: earthly, of the earth; under the earth, infernal. Ένθεν τίς ηχώ χθόνιζος ώς βροντή Δίος Hippol. 1196. Syn. Επιχθόνιζος, χθόνοστίξης, κάταχθόνιζος, ὑποχθόνιζος, ἐπίγειζος.

Χθϋνοστίθης, έσς, terram calcans; terrestris: earth-treading, earthly. 'Αρρητά τ' ουράνία τέ και χθϋνοστίβη (Ε. R. 301.

Χθονότρεφης, εσς, a terra nutritus: fed by

the earth. Agam. 1379.

Χθών, χθόνδς, ή, terra: the earth, the ground.

IIec. 6. Syn. see Γή. Εν. Δίὰ, πουλύβότειρὰ, βωτίἄνειρὰ, ευρύδδειὰ, αγχίἄλος, τρηχείὰ, πότνιὰ, ολεϊόδωρὸς, εύκαρπὸς, ευρυχόρὸς, βῖόδωρὸς, γλὰψρὰ, καρπότὸκὸς, βὰθύστερνὸς, δῦσήνεμὸς, ἔερὰ, ανθὸκόμὸς, ευδείξλὸς.

Χίδρον, ου, τδ, novellum tritici granum: a

young grain of wheat. Τοῖς ἄγροlκοισῖν γἄρ ἣσθἄ χίδρἄ καὶ σωντηρῖα (troch. tetram.) Pax 595, Sed nec hic 1. nec Eq. 803. nativam quantitatem primæ determinant.

Χίλἴοι, αι, α, mille: thousand. Εισίν γε πόλεις

χίλιαι αι νῦν Vesp. 707.

Χιλίἄς, ἄδός, numerus millenarius: a thousand. Εξ χιλίἄσιν κούπω πλείους Vesp. 662.

Χιλίαρχός, ου, ό, qui mille viris præest: commander of a thousand men. Χώ χιλίαρχος Δα-δάκης πληγῆ δόρός Pers. 309.

Χιλιόναυς, έως, ad mille naves pertinens: of a thousand ships. Εἶλὲ σ' ὁ χιλιόναυν Ἑλλάδὸς ωκὸς Ἄρης Androm. 106.

Χιλἴὄναύτης, ου, ad mille nautas pertinens: of a thousand sailors. Χιλἴὄναύτα μυρἴὅτεύχοις Iph. T. 141.

Χιλἴὅπἄλαι, jamdudum: a thousand years ago. Καλ χιλἴὅπἄλαι καλ πρὅπἄλαι πάλαι πάλαι Εq. 1155.

Χίμαρὰ, ας, Χίμαρὸς, ου, ἡ, (1) capra: a shegoat; (2) in fabulis, Chimæra, bestia monstrosa: the Chimæra. Πρόσθε λέων ὅπίθεν δε δράκων μέσση δε χίμαιρα Z. 181. Ευχὴν ποίήσασθαι χίμαρα εισαύρίον Εq. 658. Syn. Αίξ. Εν. (1) Πίων, τέρεινὰ, (2) πύρπνὄός, δεινὴ, μεγάλη, πόδώκης, κράπτερὰ, πνέουσὰ ἄμαιμάκετον πῦρ, τρἴσωμάτος, ἄμαιμάκετον, αμαιμάκετον ποῦς, τρἴσωμάτος, ἄμαιμάκετη.

Χἴμἄρὄς. See above.

Χἴμἕτλὄν, ου, τὸ, pernio: a chilblain. Vesp. 1167. Δἴήφὕσἕ ποσσἴ χἴμετλα Nicand. Θ. 682.

Χἴὄνὄβλητός. See Χἴὄνόκτυπός. Χἴὄνὄβοσκός, Χἴὄνὄτρόφός, ου, Χἴὄνὄθρέμμων, ὄνός, nive nutriens vel nutritus: nourishing or

ŏνŏs, nive nutriens vel nutritus: nourishing or nourished with snow. Æsch. Sup. 568. Phœn. 815. Helen. 1322. See Χίων, ὄνὄs.

Χἴονοθρέμμων. See Χἴονοβοσκος.

Χἴὄνόκτϋπὄς, Χἴὄνὄβλητὄς, ου, ὁ, ἡ, nive obrutus: snow-pelted. Aj. 695. Nub. 269. See Χίὰν, ὄνὄς. Syn. Νἴφὄβὅλὄς.

Χἴονοτροφος. See Χἴονοβοσκος.

Χἴονοχρως, ωτος, qui est niveo colore: snowwhite. Helen. 216. See below.

Χἴονώδης, ĕös, nivibus oppletus: snowy. Την χἴονώδη Θρήκην κἄτἔχει Hec. 79. Syn. Νἴφὄεις, δυσχείμἔρὄς.

Χίδς, α, ὄν, Chiensis: of Chios. ἴων ὁ Χίδς ὅσπἔρ Ραχ 835.

Χίσς, ου, ή, Chios: an island off the coast of Ionia. Ἡ ὕπἔνερθέ Χίοιδ γ. 172. Εν. Αμφἴρῦτη, νήσων λἴπἄρωτἄτη, παιπάλδεσσά.

Χἴτὼν, ῶνὄς, ὁ, ἡ, dimin. Χἴτώνἴον, ου, τὸ, et Χἴτωνίσκὸς, ου, ὁ, tunica: an under-garment, tunic. Μάλἄκὸν ὁ ἐνδυνὲ χἴτῶνα Β. 42. Χἡ Ἰγχουσά καὶ τὰ δἴἄφὰνῆ χἴτώνα Lysist. 48. Αν. 946. Syn. Φἄρὸς, εσθὴς, ἐσθημὰ, Ͽώραξ. Εν. Σιγὰλὸεις, ἄεικὲλἴος, αἰμὰτὸεις, δἴπλαξ, ἔῦνητὸς, κάλὸς, λάἴνὸς, μάλᾶκὸς, νηγάπἔος, πορφηρέος, ἡεπτὸς, ἡυπόων, ἡωγὰλὲὸς, τερμἴδεις, ἔπημοιθὸς, νεκτάρἔος, ἔῦκλωστὸς, στρεπτὸς, στίλεων ἔλαίψ

Χἴτώνη, ης, ἡ, tunicata, epith. Dianæ: robed. Ἐπακτῆράς τἔ χἴτώνης Call. 1. 77.

Χΐων, ὄνὄς, ἡ, nix : snow. "ὅτε περ τε χἴων επάλυνεν ἄρούρας Κ.7. Syn. Νἴφἄς, νἴφετός. Ερ. Λευκὴ, κρὕὄεσσά, ψυχρὰ, ἄπάλὴ, οξεῖά.

Χλαῖνὰ, ης, Χλάνις, ιδός, ή, dimin. Χλάνιδιόν, Χλάνισκιδύν, Χλάνισκιδίόν, ου, τό, læna, palla: a thick cloak. Αμφι δέ χλαῖνὰν εέσσὰτ ξ. 529. Φιάλας χλάνιδας στέφάνους δρμους Vesp. 677. Στρωμάτων δέ ποικίλων καὶ χλάνιδίων καὶ ξυστίδων Lysist. 1189. Εσυκόφαντει Μέγάρεων τὰ χλανίσκια Acharn. 518. Δούλοισι χλανισκίδιων μικρών Ραχ 967. Syn. Περίβολλη, εσθής. Ερ. Μέλξα, ἄλεξἄνξμός, κάλη, μάλα πύκνη, μέγάλη, μάλακη, πορφυρέα, φοινικόεσσα, απλοίς, ανέμοσκέπης, λευκή, τερμιόεσσα.

Χλάμϋς, ϋδός, ή, chlamys, paludamentum: a cloak, mantle. Lysist. 986. See below. Syn.

see Xhaîvă.

Χλαμύδηφορός, ου, δ, ή, chlamyde indutus: wearing a mantle. Παντά χλαμύδηφοροι άνδρες Theoc. 15.6.

Χλάνιδιον, Χλάνις, Χλάνισκιον, Χλάνιδιον, Χλάνισκιδίον. See Χλαινά.

Χλάνις, &c. See Χλαινά.

Χλαρός. See Χλίαρός.

Χλευάζω, jocor; irrideo: to joke; to jeer. Ran. 378. Syn. Εμπαίζω, εξάπἄτὰω, κἄτἄγἔλὰω.

Χλευὴ, ῆs, ἡ, jocus, risus: jest, laughter, ridicule. Apoll. 4.1726. Syn. Γέλως, γέλασμα,

ὄνειδὄς.

Χλιάρος, à, ον, tepidus: warm. Αγάνα χλίαρον γελάξαις Pind. Pyth. 9. 66., answering to προλίπων θυμον γύναικος; χλία corresponding to the one long &υ. Bœck. tamen legit χλαρόν. Videas et Acharn. 972., ubi χλι videtur longa, si conferas sequentes vss. Syn. Θερμός.
Χλιδάνός, η, ὄν, mollis, luxuriosus: luxurious,

wanton. Cycl. 497. See below. Syn. 'Ăβρŏs, τρῦφξρὸς, εὐθρυπτὸς, ἄκολαστὸς.

Χλιδανόσφυρός, ου, ό, ή, delicatos pedes habens: elegant-footed. Χλίδανόσφυρος χόρεψει Anacr. 6. 8.

Χλἴδάω, luxui deditus sum: to be luxurious. Χλίδω χλίδωντας ώδε Ρ. V. 1008. Syn. Τρύφαω,

άβρύνδμαι, μάλακίζομαι.

Χλἴδη, η̂s, ἡ; Χλἴδημα, ἄτος, τὸ, deliciæ, luxus: delicacy, luxury, pride. Σύν πολυχρύσφ χλίδη Androm. 2. Iph. A. 74. Syn. Τρϋφή, μαλακειά, τά. Ερ. Καράτομος, βάρθαρος, παρθενίος, λουτροφόρος, πόλυχρυσός, υπέρπλουτός.

Χλίω, exulto: to exult. Εν τοῖσἴ σοῖς πὄνοισἴ χλίουσιν μέγα Choëph. 131. Syn. Θρύπτομαι.

Χλοά, as, ή, herba viridis; viriditas: green grass; verdure. Hipp. 1134. Χλόη is also an epithet of Ceres. See Meurs. Gr. Fer. in Χλόεια. SYN. Βότανη, πόα, χόρτος, φύλλα. Ερ. Γλαυκή, έλιξ, στέφανώδης, βοτρυώδης, ανθηρά, πύριμος.

Χλό ερός, Χλωρός, Χλόηρός, α, όν, et Χλωρηίς, ιδός, ή, viridis: green, verdant. Phœn. 670. Ran. 559. Bacch. 107. Χλωρηϊς ἄηδών τ. 518. Syn. Θάλ ερός, χλωρόκομός, ακμάζων, νεός, μάλακŏs.

Χλὔεροτρόφος, ου, δ, ή, herbas alens: grassfeeding. Δίρκας χλόξροτρόφον Phoen. 840.

Χλισηρός. See Χλοκρός.

Χλοηφορός, ου, δ, ή, virides herbas ferens: grass-producing. Phoen. 662.

Χλόοs, ου, δ, viror; pallor: greenness; paleness. Apoll. 2. 1220. Syn. Ωχρός, ωχρότης.

Χλούνης, ου, agrestis, asper: clownish, rough.

Χλοῦνῖς, ἴὄς, ἡ, testium exsectio: castration. Χλοῦνῖς ηδ' ἄκρωνῖα Eumen. 188.

Χλωρηίς. See Χλόξρός.

Χλωραύχην, ἔνος, viride collum habens: greennecked. Simon. fr. 158. Syn. Χλωρηϊς.

Χλώρις, ίδος, ή, Chloris. Και Χλώριν (ριν longa per arsin) είδον πἔρἴκαλλέἄ λ. 280.

Χλωρόκόμος, ου, δ, ή, qui viridi coma est: green-haired, verdant. Iph. A. 759.

Χλωρός. See Χλό έρδς.

Χναθω, mando: to chew. Ανθράκτας από χναύειν Cycl. 358.

Χνόα (melius Κνόα, vid. Blomf. Sept. Th. 141.), as, $\dot{\eta}$, axis extremitas: the extremity of the axle, or the axle. Sept. Th. 367.

Χνὄάζω, et Χνὄάω, lanugine obsitus sum? to be covered with down. Μέγας χνοάζων άρτι Œ. R. 742. Apoll. 2. 43.

Χνδίος, α, ον, lanuginosus: downy. Χνδίην ποϊεί πάρειήν Anacr. 29. 19.

Χνόόs, ου, ό, lanugo; spuma: down; foam. Call. 2. 37. Syn. Ίουλός, άφρός, λάχνη.

Χὄἄνεύω, fundo et liquo: to pour and melt. Καὶ χὄἄνεύει καὶ λαικάζει Thesm. 57.

Χὄἄνη, ης, ή, et Χὄἄνὄν, ου, τδ, fornax: a furnace or forge. Thesm. 18. Φῦσαι δ' εν χόα-

νοισϊν Σ. 470. Ερ. Εύτρητός, τρητός. Xŏĕs, ων, οί, pars festi apud Athenienses, quod vocabatur τα Διονύσια εν Λίμναις. Acharn. 960.

Xŏενs, εωs, δ, mensura liquidorum apud Atticos capiens cotylas Atticas duodecim: a mea-

sure containing about 7½ gallons. Eq. 113. Χὄὴ, ῆs, ἡ, libatio: a libation. Heracl. 1040. Syn. Σπονδή, δυσία, κτέρεα. Ερ. Κηλητήριος, ν εκρών άγωγός.

Χοήρης, ἔος, aptus ad fundendum: fit for pouring. Iph. T. 961.

Χοῖνιξ, ἴκοσ, ἡ, chœnix, mensura cotylas quatuor continens; plur. pedum vincula, &c.: a measure containing four cotylæ: plur. fetters, or the stocks. Ἡμῶν ἄποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνἴκα Eccles. 45.

Χοιράs, άδόs, ή, porcula; rupes e mari aliquantum eminens: a little pig; a rock rising out of the sea. Χοιράδος κοίλον μυχόν Androm. 1254. Syn. Πέτρα θάλασσία.

Χοίρειος, et Χοίρεος, α, ον, porcinus: of a pig. Ran. 341. £. 81.

Χοιρίδιον. See Χοιρος.

Χοιρίνη, ηs, ή, concha quædam marina: a shell used in voting. Μἔτὰ χοιρίνης πἔρἴελθεῖν Vesp. 349. Syn. Κόγχη.

Χοιρίον. See Χοιρός.

Χοιρόθλιψ, ιεός, δ, stuprator: a profligate. 1 οῦτος οῦτος στυφέδανε και χοιρόθλιψ Vesp. 1364. See Θλίβω.

Χοιρὄκὄμεῖὄν, ου, τδ, hara: a pig-sty. Lysist. 1073. Syn. Σὔφἔὄs.

Χοιροκτονός, ου, ό, ή, porcos cædens: boarslaying. Eumen. 283.

Χοιρόπώλης, ου, δ, porcorum venditor: a pigseller. Acharn. 518.

Χοιρός, ου, ό, ή, dimin. Χοιρίδιον, et Χοιρίον, ου, τὸ, porcus: a pig. Acharn. 764. Ει δ΄ αξι τοῖς χοιρίδιοις χαίρω Vesp. 573. Τὰς ὅπλὰς τῶν χοιρίων Acharn. 705. Syn. Γρύλλὄς, δς, σῦς. Χόλαργεῖς, ἔων, οί, qui sunt e Cholargo, At-

tico pago. Acharn. 855.

Χολάδες, ων, αί, intestina: the intestines. Χύντο χαμαί χολάδες Φ. 181. Syn. Τα έντερα, χὄλιξ.

Χὄλη, η̂s, η, bilis, fel; ira: bile, gall; anger. Eur. fr. Scyr. 1. 3. Syn. see Xölös.

Χὔλιξ, ἴκὄς, ἡ, intestinum crassum: the flitter tripe. Καλ χολικός ηνύστρου τε καλ γαστρός τόμον Eq. 1175. Syn. see Χὄλάδες.

Χολλίδης, ου, δ, qui est e quodam pago Attico: who is of a certain Attic village. Acharn. 405. Λι brevis, ut κι in εκ Κὄθωκιδών quod versum iamb. terminat in Thesm. 620.

Χὄλοζῦγὴs, οῦ, δ, Cholozyges: a nick-name H h 4

of Demostratus. See Schol. in 1. c. 'Ŏ δἔοῖσῖν εχθρὸς καὶ μἴἄρὸς Χὅλοζῦγής Lysist. 397.

Χόλός, ου, 'ό, bilis; ira: bile; anger. Med. 93. Syn. Χόλη, κότός, οργή, μένός, μάνία. Εν. Μέγάς, δεινός, στύγερός, άπαυστός, αιπός, δυμαλγής, άγρίδς αινός, άνηκεστός, αργάλεός, δριμός, κάκός, μέθημων, χάλεπός, πίκρός, οξύς, πάλίγκότός, αλγίνόεις, δασπλής, δύσαλς, επιζάφελός, μαινόμενός.

Χόλόω, et Χώω, ad iram excito: to enrage. Troad. 737. A. 80. Syn. Οργίζω, δυμόω, πἴκραίνω.

Χὄλωτὄς, ἡ, ὄν, iracundus: angry. χ. 26. Syn. Πἴκρὄς.

Χόνδρδς, ου, ό, grumus concretus; granum, mica; cartilago: a lump; a grain, bit; a cartilage. Acharn. 521. Syn. Θρόμεδς.

Χόρδευμά. See Χορδή.

Χορδεύω, implico, confundo: to entangle, confuse. Eq. 214. Syn. Επίπλεκω, κακόποιεω.

Xορδή, η̂s, η̂, et Χόρδευμα, ατός, τὸ, chorda; farcimen: a string; a kind of mince-meat. Anacr. 1. 7. Eq. 315. Syn. Νεῦρον, κἴθαρο, χολάς. Ερ. Λἴπαρὰ, ευκελαδύς, όρθἴος, σύμφωνός, λἴγεῖα.

Χὄρεία, ας, ή, et Χὄρενμα, ατός, τό, tripudium, saltatio: a dance, dancing. Phœn. 1280. Herc. F. 886. Syn. Ορχηστύς, χόρος, ορχηθμός, όρχημα, χόροστάσία, ορχησμός, χόροιτύπία. Εν. Βακχία, φίλη, ίμερθεσσά, τερψίνόδς, ἔράπεινη, ἄγρύπνός, παιδόκόμος, πόλυξλικτός.

Χὄρευμά. See above.

Xορεντέοs, α, ον, saltandus : must dance. Bacch. 320.

Χὄρευτής, et Χöροιτϋπὄς, οῦ, ό, et Χöρευτίς, ἴδϋς, ἡ, saltator: a dancer. Acharn. 443. Call. 4. 306. (See Χὄροιτϋπία.) Hom. Merc. 31. Syn. Ορχηστήρ, ορχηστής, ορχήστρία.

Χὄρευτίς. See Χὄρευτής.

Χόρεύω, tripudio; choreis celebro: to dance; to celebrate by a dance. Œ. R. 896. Syn. Ανάχδρεύω, ορχέδμαι, βακχεύω.

Χὄρηγεω, choris præsum; choris sumptum præbeo: to be choregus; to supply the expenses of the chorus. Acharn. 1152.

Χὄρηγός, οῦ, ὁ, choregus: the master of the chorus, one who supplied the expenses of the chorus. Pax 1022. Syn. Χὄρόποιδς, έξαρχός.

Χὄρϊκὄς, ἡ, ὄν, ad chorum pertinens: choral. Νίκην ἡ χὄρϊκῶν Eq. 586.

Χὄρἴὄν, ου, τὸ, membrana quæ fœtum ambit; corium: the secundine; a hide. Χἄλἔπὸν χὄρἴων κὕνἄ γεῦσαι Theoc. 10, 11.

Χὄρὄδἴδάσκαλος, ου, δ, qui chorum docet: the teacher of the chorus. Eccles. 804. See Δἴδάσκαλος.

Xὄρὄηθὴs, ĕŏs, choreis adsuetus: used to the dance. Hom. Hymn. 18. 3.

Χόροιτύπία, ας, ή, saltatio, tripudium: a dance. Χόροιτύπἴησῖν ἄριστοι Ω. 261. Syn. see Χόρειά.

Χὄροιτὔπός. See Χὄρευτής.

Χὄρὄμῶνἢς, ĕŏs, saltationibus vehementer gaudens: passionately fond of dancing. Thesm. 970. See Μανϊάς.

Χὄρόποιδς, οῦ, δ, chori magister, chorum ducens: a former or leader of the dance. Χὄρόποιὸν μἄκαρ ήθαν (two ionic a minore) Ran. 353. Syn. Χὄροδίδάσκαλος, ἡγξμῶν χὄροῦ, χὄρηγός.

Χὄροs, οῦ, δ, chorus, chorea: a chorus, com-

pany, dance. Androm. 1256. Syn. Χόρεία, χόροιτϋπία, χόρευμά. Εr. Ίμερόεις, ὄσίος, καλλίμορφός, γύκαικείως, παννάχίας, κρύφαϊος, κύκλϊός, παρθένϊός, αιθέρϊος, ύμνϋπόλός, ευκέλάδος, ἡδύς, λίγύφωνός, γάμήλϊός.

Χύροστάσια, ας, ή, chorea: a dance. Ουδ' ὅἄροι νυμφᾶν ουδ ξ χόροστάσιαι Call. 5.66. Syn.

see Χὄρεία.

Χορτάζω, gramine pasco; saturo: to feed with grass; to fill. Pax 139. Syn. Βόσκω, πιαίνω, κὄρέννυμἴ.

Χόρτος, ου, ό, fœnum, cibus; septum: grass, hay, forage, food; an inclosure. Alcest. 511. Λ. 773. Syn. Πξρίφραγμά. Ερ. Χλοξρός, μάλακος, εὐδενδρός.

Χὄρωφἔλἔτης, ου, δ, qui choro debetur: due to the Chorus. Lysist, 1319.

Χραίνω, superficiem rei tango; adlino, fuco; polluo: to touch the surface of a thing; to besmear; to pollute. 'Αστῦ κὰγὄρᾶς χραίνων κῦκλον Οrest. 910. Syn. Μἴαίνω, μὄλύνω, βάπτω, χρίω, χρώννυμἴ.

Χραισμέω, Χραίσμω, auxilior; defendo: to assist; to drive off. Λ. 120. Apoll. 2. 218. Syn. Βόηθέω, ἄρήγω, φὕλάσσω, ἔπίκουρέω, συλλαμβάνω, ῥύὸμαι.

Χραύω, leviter saucio: to wound slightly. Ε. 138. Syn. Επιξύω, καθάπτομαι, Θίγω.

Χράω, oraculum edo, vaticinor; do utendum; cum impetu adgredior; in med. oraculum consulo; mutuo accipio; utor, tracto: to deliver an oracle, to prophesy; to lend; to assault; midd. to consult an oracle; to borrow; to use, to treat. Σοι δ' ουκ έχρησέν ουδέν Hec. 1250. Στύγέρδ δἔ οἱ έχρὰέ δαἰμων ε. 396. Συμμάχοισὶ χρωμέθα Ηippol. 97. Syn. Θεσπίφδέω, μαντεύθμαι, δεσπίω, δανείζω, εισθάλλω, ἔφορμάω, εισπίπτω, δάνείζομαι, διάχρὰόμαι.

Χρεία, ας, ή, Χρειὰ, et Χρεὰ, öös, ἡ, utilitas; necessitas, fatum; oraculum: use, want; necessity, fate; an oracle. Αλλᾶ τίς χρεία σ' εμοῦ Ηec. 962. Α. 341. Κ. 43. ΣΥΝ. Όνησῖς, ένδειὰ, ἄνάγκη, χρεὰς, μὄρὸς, χρησμὸς.

Χρεῖός, α, όν, utilis; indigus: useful; in want. Eur. fr. Androm. 16. 3. Syn. Ωφἔλἴμὄς, πἔνης,

χρήσιμός.

Χρείδς, εσς. See Χρεός.

Χρείω, oraculum edo: to deliver an oracle. ΄Ως γάρ οἱ χρείων 3.79. Syn. see Χρἄω.

Χρείω. See Χρεία. Χρείως. See Χρεός.

Χρέως. See Αρέος. Χρέμετίζω, et Χρέμίζω, hinnio: to neigh. Μ. 51. Hes. Scut. 348. Syn. Φρϊμάσσὄμαι, φρυάσσὄμαι.

Χρέμετισμός, οῦ, ὁ, hinnitus : a neighing. Equit. 550. Syn. Φρύαγμά.

Χρεμίζω. See Χρεμετίζω.

Χρέμπτόμαι, excreo : to expectorate. Thesm. 388. Syn. Αποπτύω.

Χρέμὔλδε, ου, δ, Chremylus. Χρέμὔλοε πέπλούτηκ' εξάπἴνηε ου πείθδμαι Plut, 336.

Χρέδς, Χρείδς, έδς, Χρέως, Χρείως, τδ, debitum; beneficium; fatum; oraculum; desiderium: a debt; benefit; fate; oracle; a longing. Hec. 880. Χρείδς Λ. 685. Χρείως δ. 355. legit Eustathius: sed alii χρείδς. Quod ad χρέως Schæfin Steph. ed. Valp. citat Phryn. Ecl. 172. et Fischer. ad Weller. Gr. Gr. 1. 397. Syn. Δάνεισμός, τόκος, ὄφείλημά, μοῦρὰ, ἐργὄν, πρῶγμὰ, μάντευμά, χρεία.

Χρέώ, See Χρεία,

Χρεων, τὸ, indeclin., necessitas, fatum: necessity, fate. Eq. 138. Χρέως. See Χρέος.

 $X\rho\eta$, oportet: it is proper or necessary, it behoves. Herc. F. 824. On the different governments of $\Delta \epsilon \hat{i}$ and $X \rho \hat{\eta}$, see R. P. Orest. 660. SYN. Δεί, χρέων, πρέπει.

Χρήδδω. See Χρήζω. Χρήζω, Ερ. et Îon. Χρηΐζω, Dor. Χρήδδω, egeo; volo, peto; vaticinor: to want; to wish, beg; to prophesy. Τοῦ μἄκροῦ χρήζειν βἴου Aj. 473. Χρητίζεις σίτον δε και ρ. 558. Χρήδδετ Acharn. 699. Syn. Δεόμαι, πόθεω, απόρεω, εξαιτέω, βούλδμαι, λιπάρέω, χρησμφδέω, χράω, χρείω, μαντεύδμαι.

Χρημά, ἄτὄς, τὸ, res, negotium; plur. pecunia: a thing, affair, business; plur. money. Τἴ χρημά μαστεύουσα Hec. 742. Syn. Πραγμά, έργον, ουσία, λημμά. Εν. Άπορον, φιλόψογον, άνειμένου, σόφου, σμικρού, σκαιού, εχθρού, εύδαι-

Χρηματίζω, negotium gero: to manage, transact. Καὶ χρηματίζειν πρῶτα Thesm. 384. Syn. Βουλεύὄμαι, δἴἄλἔγὄμαι, πραγμάτεύω.

Χρημάτοδαίτης, ου, δ, pecuniæ divisor: an awarder of money. Sept. Th. 726.

Χρημάτοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui pecunias comparat: money-getting. Καὶ χρημάτοποιὸν κοὕτε τἀπόρρητ' ἔφη Eccles. 441.

Χρήσιμος, α, ον, utilis: useful. 'Ως έχει τι χρήσιμον Iph. Α. 446. Syn. see Χρηστός.

Χρησμόλογεω. See Χρησμφδεω. Χρησμόλογος. See Χρησμφδός.

Χρησμός, οῦ, ὁ, oraculi responsum : an oracle. Phœn. 420. Syn. Χρησμωδία, χρησμόσϋνη, μαντείδν, χρηστήριον, δεδπροπίον, μάντευμά, δεσπισμά. Ερ. Τέλεσφορος, πάλαιος, σεμνός, άρβητός, εύτεκνός, σάφής.

Χρησμόσυνη, ης, ή, oraculum; inopia: an oracle; want. Χρησμόσυνη τρύχεσκεν Apoll. Syn. (1) see Χρησμός, (2) ἄπόρῖα,

ένδεια, πενία, χρεία.

Χρησμφδέω, Χρησμόλογέω, vaticinor: to pro-

phesy. Eq. 815. Av. 992.

Χρησμωδία, as, ή, vaticinatio: prophecy. Euξύμελητός ή χρησμωδία Ρ. V. 800. Syn. see

Χρησμφδός, Χρησμόλογός, ου, ό, vates : a soothsayer. Œ. R. 1199. Pax 1094. Syn.

Θεσπιώδος, μάντις, Εξοπρόπος.

Χρηστήριος, α, ον, fatidicus: prophetic, oracular. Τρίποδα γαρ χρηστήριον Ion 1319. Χρηστήριον is used in the neuter gender to denote the place where an oracle is delivered; an oracle; and a victim. Med. 665. Syn. Mavτείον, ἴἔρείον, χρησμός.

Χρηστός, ή, όν, utilis; bonus; stultus; vilis: useful; good; foolish; abject. Hipp. 382. Syn. Χρήσιμος, ωφελιμος, αγάθος, ήδυς, ευήθης,

Χρηστότης, ητός, ή, probitas: probity, goodness, virtue. Eur. Sup. 882. Syn. Αρέτη, φιλοφρύσυνη.

Χρηστωs, probe: honestly, well. Eccl. 638.

Syn. Κάλως, ήδεως.

Χρίμα, ατός, το, unguentum: ointment, unction. Χρίματα μικτα φίλει Call. 5. 16. Blomf. not. Agam. 93. Syn. 'Ăλειψίς, ἄλοιφή, άλειφάρ, μύρον, μύρωμά.

Χρίμπτω, ψω, appropinquare facio; appropinquo: to bring near; to approach. Apoll. 3.

1285. Syn. Εγχρίμπτω, πελάζω, εγγίζω, εμπίπτω, προσβάλλω.

Χρίω, Ion. Χριέσκω, unguo; pungo: to anoint, besmear; to sting. Ιούς χρίεσθαι χαλκήρεας α. 262. Apoll. 4. 871. Syn. Εγχρίω, ἄλείφω, ἄπἄλείφω, κεντέω, νύσσω, πἄρἄκινέω.

Χρὄα, Χροιὰ, Att. Χροία, ἡ, color; corpus: colour; the body. Plut. 1020. Ου μἴὰ χροία Cycl. 514. Syn. Βἄφὴ, χρῶμᾶ, χρώs. Ετ. Χἴὄν κα, λευκή, εύστικτός.

Χροιὰ et οία. See above.

Χρότζω, tango summitatem; med. una cubo: to touch the surface of any thing; midd. to sleep with. Heracl. 915. Theoc. 10. 18. Syn. Χραίνω, συγκοιμάὄμαι.

Χρομάδος, ου, δ, stridor: gnashing. Δεινδς δε χρόμάδος γενύων Ψ. 688. Syn. Βρυγμός, ψὄφός, κρότός, ηχός.

Χρομίος, ου, δ, Chromius. Αλάστορα τε Χρομίον τε Δ. 295. Ερ. Θέσειδής.

Χρόμις, τός, δ, Chromis. Μυσων δε Χρόμις ηρχέ Β. 858.

Χρονίζω, longo tempore duro; moror: to last a long time; to delay. Αίρεῖ χρονίζων δωμάτων εξώπιος Med. 624. Syn. Βραδύνω, διᾶτρίθω. Χρονίος, α, ὄν, diuturnus; longo post tem-

pore; serus: long; late; slow. Βἔβαρβἄρωσαι χρονίος ων εν βαρβάροις Orest. 479. Syn. Επίχρονίος, πολύχρονίος, όψιμος, γλίσχρος, βράδυς.

Χρονός, ου, ό, tempus; mora: time, a period; delay. Hec. 238. Syn. Καιρός, αιών. Ερ. Πάνημερίος, μηνύτης, δεκάσπορος, πέπρωμενος, δάλερος, ακάμας, δηρός, όλιγος, πόλυς, παγ-κράτης, πάλαιος, επίκαιρος, ατέρμων, τάχυπους,

Χροῦς. See Χρώς.

Χρυσαμοιβός, οῦ, ὁ, aurum alia pecunia mutans: changing gold with other money. (See Blomfield's Gloss, in l. c.) Agam, 426. See Χρυσός and Αμοιβός. N.B. For all these compounds see Χρυσός. Syn. Αργύραμοιβός.

Χρυσάμπυξ, ὔκὄς, Χρυσήνἴὄς, ου, δ, ή, aureis frænis insignis: adorned with golden reins. Χρυσάμπικάς έντι έν Ιππους Θ. 382. Χρυσήνιος Άρτεμις έκτα Ζ. 205. Syn. Χρυσομίτρης.

Χρυσανταυγήs, Χρυσαυγήs, ĕŏs, auro resplendens: glistening with gold. Ion 889. Œ. C. 685.

Χρυσάὄρὄς. See below.

Χρυσάρματός, ου, ό, ή, aureum currum habens: having a golden chariot. Pyth. 5. 10. See "Apµă.

Χρύσασπίς, ίδός, aureum clypeum gestans: having a golden shield. Παλλάδος χρυσάσπίδος Phœn. 1387.

Χρυσαυγής. See Χρυσανταυγής.

Χρυσάωρ, ὄρὄς, Χρυσάὄρὄς, ου, δ, ή, ensem aureum habens: having a golden sword. Χρυσάὄρὰ δήσἄτὄ μήτηρ Hom. Apoll. 123. E. 509.

Χρυσάωρ, ὄρὄς, δ, Chrysaor. σάωρ τε μέγας Hes. Theog. 281. Έκθὄρε Χρυ-

Χρύσειδς, poët. pro Χρύσεδς, α, δν, aureus: golden. Χρυσείοις ήλοισι πεπαρμενόν A. 246. Med. 974. Syn. Χρυσήρης, αμφίχρυσος, πάγχρυσός, χρυσόδετός, χρυσόκόλλητός, χρυσόστρόφος, χρυσέοδμητός, χρυσήλατός.

Χρυσἔυδύστρυχος. See Χρυσοκόμης. Χρυσἔοδμητος, ου, δ, ή, ex auro factus: made of gold, golden. Choëph. 607. Syn. see Χρύσειος.

Χρυσ εδκύκλδε, ου, δ, ή, aureum orbem habens: golden-orbed. Phæn. 180. See Kv-

Χρυσ ἔδμαλλός, Χρυσ δμαλλός, ου, δ, ή, vellus aureum habens: having a golden fleece. Eur. El. 725. Orest. 993.

Χρυσέονωτος, Χρυσονωτός, ου, δ, ή, aureum dorsum habens: having a golden back, gilded. Eur. fr. Antig. 18. 1. Aj. 847.

Χρυσἔδπήληξ, Χρυσὅπήληξ, ηκός, auream habens galeam : having a golden helmet. Hom. Hymn. 7. 1. Sept. Th. 102.

Χρυσεόπήνητος, ου, δ, ή, ex aureis staminibus contextus: interwoven with gold. Orest. 831. SYN. Χρυσ δοστολός, χρυσοπέπλος.

Χρύσεσς. See Χρύσεισς.

Χρυσ ε σάνδαλος, Χρυσοπ εδιλός, ου, δ, ή, aurea sandala habens: having golden sandals. Το χρυσεοσάνδαλον ίχνος Orest. 1473. "Ηρης χρυσόπεδίλου λ. 603.

Χρυσεοστεφανός, Χρυσοστεφανός, ου, δ, ή, aurea redimitus corona: wearing a golden crown. Ion 1085. Αιδοίην χρυσοστέφανον Hom. Hymn. 5. 1. Syn. Χρυσομίτρης, ευστέφανŏs.

Χρυσεόστολος, ου, ό, ή, auro ornatus: orna-

mented with gold. Pers. 164. Χρυσεστευκτός, Χρυσότευκτός, ου, δ, ή, ex auro factus: made of gold, golden. Med. 980. Phœn. 227. Syn. Χρυσόδμητός, χρύσἔός, χρύσίνδς, χρυσήρης.

Χρυσεότυπός, ου, δ, ή, ex auro confectus: made of beaten gold. Eur. El. 470. See Τὔπὄς.

Syn. see Χρύσἔος.

Χρύση, ης, ή, Chrysa: a city in Phrygia. °Os Χρύσην αμφίβἔβηκας Α. 37.

Χρυσηίς, ἴδος, ή, Chryseïs. Κούρης Χρυ-

σηϊδός Α. 111. Ερ. Κούρη, καλλιπάρηδς.

Χρυσηλάκάτὄς, ου, ό, ή, aureas habens sagittas: having golden arrows. Αρτέμἴδος χρυ-

σηλάκατου Π. 183. Syn. Χρυσότοξός. Χρυσήλατός, ου, ό, ή, ex auro ductus: wrought of beaten gold, golden. Χρυσηλάτοις πόρπαισι Phœn. 60.

Χρυσήνϊσς. See Χρυσάμπυξ.

Χρυσήρης, εੱσς, ex auro fabricatus: made of

gold, golden. Ion 1154. Syn. see Χρύσειδς. Χρύσης, ου, δ, Chryses. Τον Χρύσην ητίμησ' αρητήρα Α. 11. Ερ. Τέρευς Απόλλωνός, γέρων.

Χρυσίον, dim. a Χρυσός, q. v.

Χρυσίς, ίδος, ή, aurea vestis; patera; crepida: a golden robe; cup; slipper. Εξ ὕἄλἴνων εκπωμάτων και χρυσίδων Acharn. 74. Syn. Χρυσέα φιαλη.

Χρυσὄεωλός, ου, δ, ή, auri glebas habens: having golden soil. Rhes. 918.

Χρυσόγόνη, ης, ή, Chrysogone. Theoc. Ep. 13. 2.

Χρυσόδαίδαλός, Χρυσόδαίδαλτός, ου, δ, ή, auro artificiose ornatus, auro variegatus: variegated with gold. Eccles. 965. (See Δαίδἄλὄς in Δαιδάλἔσς.) Iph. A. 219.

Χρυσδδέτὄς, ου, δ, ή, auro ligatus: bound with gold. Rhes. 379. Syn. see Χρύσἔός.

Χρυσόζυγός, ου, ό, ή, aureum jugum habens: having a yoke of gold. Χρυσόζυγον άρμα Hom. Hymn. 30. 15.

Χρυσδθέμις, ίδος, ή, Chrysothemis: one of the daughters of Agamemnon. Χρυσδθέμιν έκ τε μητρός Soph. El. 326.

Χρυσόθρονός, ου, δ, ή, aureum thronum ha-

bens : having a golden throne. Πάρὰ δὲ χρυσόθρονος "Ηρη Α. 611.

Χρυσὄκάρηνὄς, ου, δ, ή, aureum caput habens: golden-headed. Herc. F. 375. See Κάρηνον

Χρυσὄκέρως, ωτός, aurea cornua habens: golden-horned. Helen. 381.

Χρυσὄκόλλητός, et Χρυσὄκολλός, ου, δ, ή, auratus: gilded. Phœn. 2. Eur. fr. Palam. 4.

Χρυσὄκόμης, Χρυσἔὄβόστρὕχός, Χρυσὄχαίτης, Χρυσοπλοκάμος, ου, δ, ή, cui aurea est coma : golden-haired. Troad. 258. Χρυσεδιβοστρόχου ω Δίσε έρνος Phæn. 198. Anacr. 6. 2. Αητώ τε χρυσοπλόκαμος Hom. Apoll. 205.

Χρυσὄλογχός, ου, δ, ή, auream lanceam habens: having a golden lance. Ion 9.

Χρυσόλοφος, ου, δ, ή, auream cristam habens: golden-crested. Lysist. 344.

Χρυσόλυρης, ου, auream habens lyram: having a golden lyre. Ζεῦ μἔγἄλώνὔμἔ χρυσὅ- $\lambda \tilde{\nu} \rho \alpha \tau \tilde{\epsilon}$ Thesm. 315.

Χρυσόμαλλός. See Χρυσέσμαλλός.

Χρυσόμηλολονθίον, ου, τδ, aureus scarabæus; a golden beetle or chafer. Ανάβαινε δεῦρο χρυσόμηλόλόνθίον Vesp. 1332.

Χρυσομίτρης, ου, auream habens mitram: golden-mitred. Œ. R. 209. See Μἴτρα. Syn. see Χρυσ ἔοστ ἔφανος.

Χρυσὄνόμος, ου, δ, ή, dives: wealthy. Pers.

Χρυσόνωτός. See Χρυσεόνωτός.

Χρυσόπαστός, ου, ό, ή, deauratus, auro pictus: gilded. Agam. 749.

Χρυσόπεδιλός. See Χρυσεδσάνδαλδς. Χρυσόπεπλός, ου, δ, ή, aurea veste indutus: clad in golden robe. Anacr. 150. See Πέπλος.

Χρυσοπήληξ. See Χρυσεόπήληξ.

Χρυσὅπλοκαμός. See Χρυσὅκομης. Χρυσόπτἔρος, ου, ό, ἡ, aureas alas habens: golden-winged. Ἱριν δ' ότρυνε χρυσόπτἔρον Θ. 398.

Χρυσόρὄός, ου, δ, ή, aurifluus: flowing with gold. Bacch. 154.

Χρυσόρρυτός, ου, δ, ή, i.q. Χρυσόρους, q. v. Αρίμασπου επποβάμου οι χρυσόρρυτου P. V.

830. Χρυσός, οῦ, ὁ, et dimin. Χρυσίον, ου, τὸ, aurum : gold. Πόλυν δε σύν εμοί χρυσόν εκπέμπει λάθρα Hec. 10. Καλ ταῦτα μ' ούτ' αργυρίον ούτε χρυσίον Acharn. 1199. Ερ. Απυρός, έχθιστός, ερίτιμός, τιμήεις, ευεργής, άφειδής, φάεινός, ερύθρος, άγλάος, δόλοεις, κίβδηλός, πανδάμάτωρ, πίκρος. Ρηκ. Δεξίωμα κάλλιστον βρότοις.

Χρυσοστέφανος. See Χρυσέοστέφανος.

Χρυσόστροφός, ου, δ, ή, qui auro torquetur: twisted or bent with gold. E. R. 203.

Χρυσότευκτός. See Χρυσέδτευκτός.

Χρυσότευχης, εσς, aureis armis indutus: clad in golden armour. Rhes. 336.

Χρυσότοξός, ου, δ, ή, arcum aureum habens:

having a golden bow. Olymp. 14.15. Χρυσότριαινός, ου, δ, ή, tridentem aureum habens: having a golden trident. Eq. 556. Τρίαινά.

Χρυσόφαεννός, ου, Χρυσόφαής, et Χρυσόφεγγηs, ĕŏs, auro fulgens: golden-beaming. Anacr. 83. (See Φἄεννὄς.) Hipp. 1270. (See Φἄσς.) Eur. fr. 10.1.

Χρυσὄφάής. See above.

Χρυσδφάλαρδε, ου, δ, ή, aureas phaleras

habens: having golden trappings. Troad. 522.

Χρυσόφεγγής. See Χρυσόφαεννός.

Χρυσόφορος, ου, δ, ή, aurum gestans: wearing

gold. Hec. 150.

Χρυσόφυλαξ, ακός, δ, auri custos: goldkeeper. Δελφοί σ' ἔθεντο χρυσοφυλακά τοῦ Seoû Ion 54.

Χρυσόχαίτης. See Χρυσόκόμης.

Χρυσόχἄλινός, ου, ὁ, ἡ, aureum frænum habens: golden-bitted. Χρυσόχἄλίνων πἄτάγον ψάλἴων Pax 154.

Χρυσοχοξώ, aurum fundo: to fuse or melt

gold. Plut. 164.

Χρυσόχὄός, ου, δ, auri fusor: one who melts gold, a goldsmith. Lysist. 408.

Χρυσόω, auro obduco: to gild. Acharn. 447. See Χρυσός. Syn. see Κάτάχρυσόω.

Χρύσωμα, ατός, τὸ, vas aureum: a gold cup or vase, gold plate. Ion 1429. See Χρυσόs.

Χρυσώπης, Χρυσωπός, οῦ, ὁ, ἡ, et Χρυσωπίς, τόσs, ή, aureum vultum habens: gold-faced. Bacch. 553. Eur. El. 740. Thesm. 328.

Χρφίζω, Χρωτίζω, tango; coloro; polluo: to touch; to colour; to pollute. Phæn. 1641. Nub. 516. Syn. Μόλύνω, ἄπτὄμαι, πρὄσάπτω.

Χρῶμἄ, ἄτὄς, τὸ, color: colour.

521. Syn. Χρόὰ, χροιά. Χρως, ωτός, et Χροῦς, ὄός, ὁ, cutis ; corpus ; color: skin; body; colour. Χρώς τε συντέτηχ όδε Med. 687. Μή τις άψηται χρόός Hec. 547. Syn. Διφθέρα, σωμά. Ερ. Μαλθάκος, γέρων, φὄνϊὄς, λεπτός.

Χρωτίζω. See Χρώζω.

Χυλός, οῦ, δ, succus: juice. Φἴλἴας χυλώ καὶ

Ευγγνώμη Ρακ 997.

Χυμίζω, sapidum reddo: to render tasty or Αλκαΐός οίπερ άρμονίαν εχύμισαν agreeable. Thesm. 169.

Χυσίς, έως, ή, effusio; liquor: a pouring forth; a liquid. Πάτηρ τάδ' εκχέουσά γάποτον χύσυν Choëph. 91. Syn. Έκχυσίς, κροῦνος,

απορρώξ.

Χύτλάζω, et Χύτλόω, effundo; perfundo oleo aqua mixto; lavo: to pour out; to bathe with oil and water; to wash. Υγρον χύτλάσον σεαυτόν εν τοῖς στρώμασιν Vesp. 1208. Apoll. 4. 1311. Syn. Διάχτω, αλείφω, νίπτω, εκχέω, εκχεύω.

Χύτλον, ου, τδ, aqua ad lavandum; oleum aqua mixtum; libatio: water to wash in; oil and water; a libation. Χύτλὰ τἔ οἱ χεὐοντὸ Apoll. 2. 928. Syn. Ενάγισμά, χόη, ὕδρ κλαιόν.

Χύτλοω. See Χύτλάζω.

Χυτός, et Χωστός, η, ον, fusus, adgestus: poured, piled up. Τεθνειῶτἄ χὕτὴ κἄτἄ γαῖἄ κἄλύπτοι Ζ. 464. Rhes. 414.

Χύτρα, ας, ή, Χύτρος, ου, Χύτροπους, πόδος, ό, dimin. Χυτρίδιον, ου, τὸ, olla: a pot, pitcher. Την χύτραν συντρίψετε Acharn. 272. Χύτρον τοι ταύτην τε κρεαγρίδα Ariston. Epigr. a Stephano citatum. Μηδ' ἄπο χυτροπόδων Hes. Op. 2. fin. "Υδωρ ύδωρ εν χύτριδίω δερμαίνετε Acharn. 1138. Χύτραι and Χύτροι was the name of a part of the Athenian festival called Διονύσια εν Λίμναις, and celebrated on the same day as the Xöes. Acharn. 1040. Ran. 792. See above, at the word Xöes. Syn. Λόπαs, αγγείον.

Χυτρειός, α, όν, fictilis: of pots. Lysist. 329.

See above. Syn. Κέραμήϊός.

Χυτρεούς, ούν, i. q. Χυτρεός. "ὅτε καί σε χυτρέουν όντα δέον ήγησαμην Nub. 1457.

Χύτριδίον. See Χύτρα.

Χύτροι. See Χύτρα. Χύτροπους. See Χύτρα.

Χύτρος. See Χύτρα.

Χωλεύω, claudus sum ; claudum facio : to be lame; to make lame. Υ. 37. Syn. Σκάζω, ϋποσκάζω.

Χωλόποιός, οῦ, claudos faciens: making persons lame. Του χωλόποιον οδόν Ran. 869.

Xωλός, η, ὄν, claudus: lame. Cycl. 630.

Xῶμἄ, ἄτὄς, τδ, agger: a mound. Hec. 221.

Syn. Πρόσχωμα, χους, τάφρος, σωρός.

Χώννυμι, aut Χωννύω, f. χώσω, aggerem duco; sepelio: to heap up; to bury. Τυμέδο ου χωσθή-σέται Iph. A. 1442. Ad χωννύω Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anthol. 7. 179. See Δεικνύω. Syn. Τυμβόχὄξω, σωρεύω.

Χώρα, as, ή, locus; sedes; regio; solum; dignitas: a place; abode; country; space; office. Troad. 216. Syn. Χῶρὄς, γῆ, πέδου. Ερ. Ἱἔρὰ, ευδαίμων, εὐιππός, ἄβάτος, νησαία,

πὄλὔολ6ὄς.

Χωρέω, eo; cedo; capio: to go; to retire; to contain. Orest. 1695. Syn. Προσχωρέω, ἄνἄχωρἔω, πὄρεύὄμαι, ὕπόχωρἔω, ἄνἄχάζόμαι, δέχομαι.

Χωρίζω, secerno: to separate. Χωρίσας τέκνων μόνον Hec. 757. Syn. Απόχωρίζω, διάκρίνω,

νοσφίζω.

Χωρίον. See Χωρος.

Χωρίs, præp. et adv., sine; seorsim: without: apart. Χωρίς τοῦτο κού κοινον στράτώ Hec. 848. Χωρίς ψκισται δέων Hec. 2. Syn. Αμφίς, ανευ, απανευθε.

 $X\hat{\omega}\rho\check{o}s$, ov, δ , et dimin. $X\omega\rho\check{i}\check{o}\nu$, ov, $\tau\delta$, locus; regio; ager: a place; a country; land. Ion 286. Τάπι Θράκης χωρία Ρακ 282. Syn. Χώρα, τόπός, δωκός, πέδον, άγρός. Ερ. Έρημος, άτερπης, εράτος, επίτερπης, ύλήεις, ψάμαθώδης, άριστός, κάτακρημνός, όλιγός, λευρύς, οιόπόλος, δίαμέτρητός, πρόαλης, ευώδης, πόλυολθός, ίμερόεις, εύβὄτὄς, ορφναίδς.

Χωστός. See Χὔτός. Χώω. See Χὄλὄω.

 Ψ .

Ψαίρω, f. ἄρῶ, rado; susurro; trepido: to graze, sweep; to whisper; to tremble. P. V. 402. Syn. see Ψάω.

Ψαιστον, οῦ, τὸ, libum, placenta hordea oleo et melle confecta: a cake of barley. Plut. 1115.

Ψάκάs, Ψἴάs, et Ψέκάs, άδόs, ή, particula quælibet minima; ros; gutta: a small part, little piece; dew; a drop. Ένδον δ΄ αργύριου μηδέ ψάκας η πάνυ πάμπαν Pax 121. Αιμάτοεσσας δὲ ψιάδας κάτεχευέν ἔραζε Π. 459. "Ös αντί δίας ψεκάδος Αιγύπτου πεδον Hel. 2. Π. 459. Ψάκας, άδος, δ, is a P. N. Acharn. 1149. SYN. Δροσός, στάγων, στάλαγμά, ράνις. Ερ. Δίά, αμβρόσια,

Ψάλιδόστομός, ου, ό, ή, forcipem in ore habens: having a mouth armed with scissars. Ψάλιδόστομοι οστρακόδερμοι Batrach. 286.

Ψαλίζω, f. ξω, forcipe reseco: to clip. Θέλεις | confecta: " false orrache; met. a calumny." λάθων ψάλίξω Anacr. 12. 3. Syn. Τέμνω,

Ψάλιον, ου, τδ, frænum: a bridle. Χρυσδχάλινον πάτάγον ψάλίων Pax 155. Syn. Χάλι-

νός. Ερ. Πρόχειρόν.

Ψάλλω, tango, carpo; fidibus cano; cano: to touch, graze; to play on a musical instrument; to sing. Pers. 1063. Syn. Φορμίζω.

Ψαλμός, οῦ, ὁ, nervi pulsus; carmen: the twang of a string; a song. Herc. F. 1055. Syn.

Μολπή, ἄοιδή. Ερ. Οξύφωνός, ήδύς.

Ψἄμἄθη, Ψἄμἄθειἄ, ης, ἡ, Psamathe: the wife of Proteus. Ψἄμἄθην ἔπειδη λέκτρ' ἄφηκἕν Αιακοῦ Helen. 7. Pind. Nem. 5. 23.

Ψἄμἄθὄς, Ψάμμὄς, ου, et Ψάμμη, ης, ή, arena; littus: the sand, the beach. Ω ψἄμάθοι πολίη-τίδος ακτάς Hipp. 1124. μ. 243. Lysist. 1263. Syn. 'Αμάθος, άμμος, λάϊγξ, δίν. Syn. Κυἄνξα, λευκόφάης, λευρά, πάρακτία, ἄκύμαντός, διψάς, άλια, λεπτή.

Ψἄμἄθώδης, ĕŏs, arenosus: sandy. Διὰ ψἄμἄθώδεα χῶρον Hom. Merc. 75. Syn. Αμαθόεις.

Ψάμμη, Ψάμμὸς. See Ψἄμἄθὸς. Ψὰρ, Ion. Ψὴρ, ρὸς, δ, sturnus: a starling. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νἔφὸς έρχἔταἴ P. 755. Π. 583. On the orthography of $\psi \alpha \rho$ and $\psi \eta \rho$, see A. Gell. lib. 13. c. 19. Ερ. Τάνυσίπτ ξρός.

Ψαρός, à, όν, sturni colore, varius: of the colour of the starling, variegated. Τον ψαρόν ໃππον Ιππον ουκ ακούετε Nub. 1225. Syn. Ποι-

KINÖS.

Ψαύω, tango: to touch. Pers. 207. Ψάω, συμβάλλω.

Ψἄφἄρὄς, à, ὄν, squalidus, siccus: squalid, dry. Δουλίαν ψάφαρα σπόδω Sept. Th. 312., answered by δωμάτων στυγέραν δδόν. Ξηρός, αυχμηρός, αυάλἔος, ψάμαθώδης.

Ψάφἄροτρῖχὄς, ὄν, squalidos pilos habens: having squalid locks or wool. Ψάφἄρότρῖχἄ Ψἄφἄρότρἴχἄ

μηλ' ἔνόμευεν Hom. Hymn. 18. 32.

Ψἄφἄρὄχρὄὄs, ου, ὁ, ἡ, qui squalida est cute: having a parched skin. Rhes. 712. See above.

Ψαω, attingo; tergo; rado; in tenues partes comminuo; mulceo: to touch; to wipe; to graze; to break to pieces; to stroke, soothe. Trach. 680. Syn. Ψαύω, ψήχω, ψαίρω, προσψαύω, πρόσεγγίζω, λεπτύνω, διγγάνω, ψηλάφάω.

Ψεγίος. See Ψογερος.

Ψέγω, reprehendo, vitupero: to reprove, censure, disparage. Alcest. 686. Syn. Μωμάσμαι, λοιδόρεω, μέμφομαι, ὕβρίζω, ἄτίζω.

Ψεδνός, η, ον, raros habens pilos: thin-haired,

nearly bald, bare. B. 219. Syn. Ψιλός. Ψέδυρός, ὰ, ὄν, fallax: fallacious. Ψέδυραι τρίδοι τ' ἔρώτων Æsch. Sup. 1050.

Ψ ĕκάζω, stillo: to drop, rain. Nub. 580. Syn. Σταλάσσω, βρέχω.

Ψἔκἄs, idem quod Ψἄκἄs, q. v. " Ψακὰs Αττικῶs, ψεκὰs Ἑλληνικῶs." Μœris Atticist.

Ψελλός, η, όν, balbus; obscurus: stammering; obscure. P. V. 841. Syn. Δύσγνωστός, Syn. Δύσγνωστός, τραυλός, μόγιλάλός.

Ψευδαγγελης, Ψευδάγγελός, ου, δ, η, nunciusmendax: a lying messenger. Av. 1340. O. 159.

SYN. see Ψεύστης.

Ψευδαμαμαξύς, ύός, falsa crepans: falsely crackling. Τοῦτον τον ψευδαμαμαξυν Vesp. 325.

Ψευδαρτάβας, ου, δ, Pseudartabas. Ψευδαρτάβαν Acharn. 91.

Ψευδάτραφαξίε, ίσε, ή, vox ab Aristophane

Sanxay. Εγενεθ' υπ' αυτοῦ ψευδατραφάξιος πλέα Eq. 630.

Ψευδηγόρεω. See Ψεύδω.

Ψευδήs, Ψύθηs, ĕŏs, falsus: false. P. V. 706. Καὶ τἄδ' ουκ ἔρεῖς ψύθη Agam. 1056.

Ψευδόκήρυξ, υκός, ό, falsus præco: a false herald. Philoct. 1306. See Κῆρυξ. Syn. Ψεύσ-

Ψευδόλόγος. See Ψεύστης.

Ψευδόμαντίς, τως, ό, ή, falsus vates: a false prophet. C. C. 1097. Syn. Ψευδόπροφήτης. Ψευδονίτρος, ου, δ, ή, falso nitro mixtus:

mixed with adulterated nitre. Ran. 712. See Νίτρον.

Ψευδόνύμφευτός, ου, δ, ή, non re ipsa junctus in nuptiis: not really married. Helen. 883.

Ψευδόπατωρ, πατόρός, δ, falsus pater: a false father. Call. 6. 99. See Πἄτήρ.

Ψευδορκέω, falso juro, perjuro: to swear falsely. Eccles. 601.

Ψεύδορκός, ου, ὁ, ἡ, qui falso jurat : perjured. Med. 1389. Syn. Επίορκος.

 $\Psi \in \widehat{v}\delta \delta s$, $\Psi \widecheck{v}\theta \delta s$, $\widecheck{\epsilon}\delta s$, $\tau \delta$, mendacium: a lie. Helen. 308. Θείον εστί μή ψύθος Agam. 462. Syn. Απάτη, πλάνη. Ερ. Ατάσθάλον, κερδάλεον, πὄλὔδαίδἄλὄν, ποικἴλὄν.

Ψευδοστόμεω. See Ψεύδω.

Ψευδόφημός, ου, δ, ή, falsam famam adferens: false-reporting. Œ. C. 1517. Syn. see Ψεύστης.

Ψεύδω, Ψεύδόμαι, Ψευστέω, Ψευδηγόρέω, et Ψευδοστομέω, decipio; mentior: to deceive; to lie. Πόλλ' ελπίδες ψεύδουσι κάλδοοι βρότους Eur. fr. Protes. 6. Ψεύσομαι ή ετύμον ερέω Κ. 534. T. 107. P. V. 1068. Œ. C. 1127. Syn. Απάτἄω, εξάπάτἄω, κάταψεύδὄμαι.

Ψευδών υμός, ου, ό, ή, falso nominatus: wrongly named. "Ηξεις δ' ὔεριστην ποταμόν ου ψευδώ-

νύμον Ρ. V. 742.

Ψευδωνύμωs, falso nomine: by a wrong name. P. V. 85. See above. Syn. Ψευδώς, μάταίως. Ψευδωs, falso: falsely. Iph. A. 1005.

Ψευδωνύμως, μάταίως.

Ψευστέω. See Ψεύδω. Ψεύστης, Ψευδόλογός, ου, δ, mendax: a liar. Antig. 1195. Ran. 1569. Syn. Ψευδόφημός. ψευδοκήρυξ, ψευδάγγελος, ψευδής, φεναξ, αλά-

Ψĕφηνŏs, η, ŏν, obscurus: obscure, dark. Pind. Nem. 3. 71. Syn. Σκότεινός, ἄφανής, ανώνυμός.

Ψ $\hat{\eta}$ γμα, ατός, τδ, ramentum: a splinter, dust. Agam. 429.

Ψήκτρα, as, ή, strigil: a curry-comb. Hipp. 1169. Syn. Στλεγγίς, κτεις, ξύστρον.

Ψηλάφαω, contrecto; perscrutor: to feel, handle; explore. Εψηλαφωμέν εν σκότω τα πράγματα Ρακ 689. Syn. Αμφαφάω, ψαύω, ψάω, ψήχω, εξέρευναω.

Ψην, ηνός, δ, culex in caprificis pascens: a

fig-gnat. Av. 590.

Ψηνίζω, rado; caprifico: to scrape; to hasten the maturity of figs. Eq. 521.

Ψήρ. See Ψάρ.

Ψηττά, ης, ή, aut Ψησσά, rhombus; anas: a turbot; a duck. Ψηττά και μην άρτι γε Lysist.

Ψηφίζω, calculis computo; decerno: to calculate; to decree. Heracl. 142. Syn. Λόγίζόμαι, ἄνἄτἴθημἴ, κυρόω, χειρότον εω, επαρίθμεω, γνώμην τίθεμαι, ψηφόν φέρω.

Ψηφls, ιδόs, ή, lapillus; decretum: a pebble;

a decree. "Υπό ψηφίδες απασαι Φ. 260. Syn. Wnoos.

Ψήφισμά, ἄτὄς, τὸ, decretum: a decree. Av. 1041. Syn. Ψηφίς, δόγμα, ψηφός.

Ψηφισμάτοπώλης, ου, δ, decretorum venditor:

a decree-seller. Ψηφισμάτοπώλης ειμί Av. 1037.

Ψηφόποιός, οῦ, ὁ, calculorum confector; hariolus: a maker of counters; a juggler. Ψηφόποιός εύρεθης Αj. 1135.

Ψηφός, ου, ή, calculus; suffragium: a pebble; a vote. Hec. 259. Syn. Ψηφίς, λίθος, λίθαξ, κρόκάλη, κρίσις, ψήφισμά. Εν. Δυσμένης, φόνια, ὄσία, ευσέβεστάτη, ίξρά.

Ψήχω, rado; delinio: to scrape; to stroke. Helen. 1566. Syn. Κἄταψήχω, ψάω, τρίθω, ξέω,

θωπεύω, ψηλάφαω.

Ψἴἄθὄς, ου, ή, storea, teges: a mat, rug. Ποία ψιάθος μή 'μοιγέ νη την 'Αρτέμιν Lysist. 922. SYN. Φορμός.

Ψĭăs. See Ψăκăs.

to whisper. Πλάτάνος Ψἴθὔρίζω, susurro: πτέλεα ψίθυρίζη Nub. 1008. Syn. Ψαίρω.

Ψίθυρισμά, άτος, το, susurrus: a whisper, a murmur. 'Αδύ τι τὸ ψίθυρισμά Theoc. 1.1.

Ψἴθὔρὄς, α, ὄν, susurrans, vituperans: whispering, calumnious. Τοίουσδε λόγους ψίθυρους πλάσσων Αj. 148. Syn. Ψἴθὔρίζων, ψεδὔρὄς, λοίδὄρὄς.

Ψιλός, η, ὄν, tenuis, merus, nudus, leviter armatus: slender, pure, naked, bare, light-armed. Ψιλον δωκε δε οί σκηπτρον και άεικεά πήρην ν. 437. SYN. Γυμνός, ψεδνός, λεπτός, ἄὅπλός.

Ψιμύθιον, aut Ψιμμύθιον, aut Ψιμμίθιον, aut Ψιμίθιον, ου, τὸ, cerussa: white paint. Εγώ δε κάταπέπλασμένη ψιμυθίφ Eccles. 878. Κιρνάμένην όλοοῦ ψιμμυθίου ήτε γάλακτι Nicand. A. 75. "Colligi potest primam fuisse longam, quod Æoles ψημυθον et ψημύθιον dixerint. Contra veterum auctoritatem utramque syllabam corripere non veriti sunt recentiores poëtæ. Macedonius Anth. 2. 9. Ep. 8. et Ep. 9. Μή τοίνυν το πρόσωπον άπαν ψιμύθω κατάπλαττε· et Καὶ ψίμυθος τεύξει την Έκάβην Έλένην." Hemst. ad Plut. 1064.

Ψιμύθος, i. q. Ψιμύθιον, q. v.

Ψίττα. See Ψύττα.

Ψιχάρπαξ, ἄγος, δ, nomen muris: the name of a mouse. Πατρός δυστήνου Ψιχάρπαγός Batrach. 104.

Ψὄγἔρὄς, Ψἔγἴὄς, α, ὄν, ad reprehensionem proclivis: censorious. Pyth. 2. 100. Nem. 7.

Ψόγόs, ov, δ, reprehensio: blame, censure. Phœn. 92. Syn. Έγκλημα, μέμψις, ὄνειδός, κάτηγόρια. Ερ. Μέγάς, πόλυς, σκότεινός.

Ψολόεις, εσσά, εν, ardens; fumidus: burning; smoking. Ω. 538. Syn. Κάπνώδης, αιθάλδεις.

Ψολοκομπία, as, ή, fumosa seu vana jactatio. "Ησθην ἄπειλαις εγελάσα ψόλοκομπίαις Εq. 693. Syn. Μεγάληγορία, άλαζονεία, άλαζονευμά.

Ψὄφέω, strepitum edo; pulso (portam): to make a noise; to knock (at the door). Herc. F. 78. Syn. Ηχέω, δουπέω, κτύπέω.

Ψόφόs, ov, δ, strepitus: a noise. Ion 603. Syn. Αραγμός, κτύπός, δουπός, Βόρυθός. Ερ. Kĕvŏs.

Ψύθης. See Ψευδής. Ψύθός. See Ψεῦδός.

Ψυκτήριος, α, ον, refrigeratorius: refreshing. Ψυκτήρια closes an iambic in Eur. fr. Phaeth. 12. 1.

Ψύλλα, ης, ή, pulex: a flea. Καὶ ψυλλῶν ουδε λεγώ σοι Plut. 537.

Ψυρία, as, ή, Psyria: an island in the Ægean sea. Νησού έπι Ψύριης γ. 171.

Ψύττα (rectius Ψίττα, vid. Schol. Theoc. 4. 44., and Hesych. v. Ψιττά(ων), heus: ho! Cycl. 49., ubi a eliditur, et ergo brevis est. SYN. Σίττα.

Ψυχάγωγεω, animas duco; animam flecto; animam ago: to conduct souls; to charm; to be in the last agony. Av. 1554. See below.

Syn. Πἄρἄμυθἔὄμαι, τέρπὄμαι.

Ψυχάγωγός, οῦ, ὁ, ἡ, animas defunctas ducens (Mercurius), animam eliciens; recreans: leading the souls of the deceased, bringing forth a ghost; refreshing. Καὶ ψυχάγωγοῖς ορθιάζοντες γὄοις Pers. 693.

 $\Psi \nu \chi \dot{\eta}$, $\hat{\eta}s$, $\dot{\eta}$, spiritus, anima: breath, the soul, life, a ghost. Εθχός ξμοί δώσειν ψυχὴν δ' Άἴδι κλυτόπώλφ Λ. 445. Syn. Πνεθμά, νοθς, θυμός, φύσις, κήρ. Ερ. Ίφθιμός, φίλη, παρθένός, δίκαία, σώφρων, ἄγἄθὴ, δεία, φὄνῖα, τλήμων, πτἔρὄεσσἄ, ὄσἴα, δύσμὄρὄς, θεὄειδής, τάλαινά.

Ψυχόπομπός, οῦ, ὁ, animarum deductor: a conductor of the dead. Ούθ' δὐπἴ κώπη ψυχόπομπός αν Χάρων Alcest. 371. SYN. YUXX-

ywyös.

Ψυχορράγεω, anima mihi abrumpitur; singultio: to struggle for life; to sob. Ψυχορράγοῦντὰ καὶ κἄλοῦντὰ μητ ἔρα Herc. F. 324. Syn. Αποψύχω, ασπαίρω, απόθνήσκω.

Ψυχορράγηs, εσs, qui animam agit, cui anima abrumpitur; singultans: struggling for life; sobbing. Εν τόκοις ψυχορβάγεις Iph. Τ. 1467.

Ψῦχὄς, ĕŏs, τὸ, frigus: cold. Ψύχĕŏs ἱμείρων κάτελέξατο κ. 555. Syn. Κρυμός, κρύός, ριγόs.

Ψυχρός, ὰ, ὄν, frigidus; vilis; miser: cold; ignoble; wretched. Ὁ δ' αῦ Θἔογνις ψυχρός ὼν ψυχρως ποιεί Thesm. 170. Syn. Άπυρος, κρυĕρŏs, ρίγιŏs.

Ψυχρωs, frigide: coldly. Thesm. 170. See

above.

Ψύχω, spiro, flo; frigefacio, refrigero: to breathe, blow; chill, refresh. P. V. 717. Φορβ $\hat{\eta}$ s ή μανίη ψύχεται αυτομάτως Epigr. ap. Suid. Syn. Αναψύχω, πἄραψύχω, φυσἄω, πνέω.

Ψωλη, ηs, ή, mentula: the foreskin. Lysist. 979.

Ψωλός, οῦ, ὁ, verpus; titio: one that is circumcised; a firebrand. Av. 507.

Ψωμίζω, pasco: to feed. Lysist. 19. Syn. Τρέφω. $\Psi\omega\mu\delta s$, $o\hat{v}$, δ , frustum: a piece, crumb. ι . 374.

 Ω .

Ωάρἴων. See Ωρΐων. Ωἄρἴώνειὄς, α, ὄν, ad Orionem pertinens: of Orion. Isthm. 4.83. See above.

Ωγὔγἴα, as, ή, Ogygia: an island in the Mediterranean. Νησον ές Ωγυγίην α. 85.

Ωγυγίδε, ου, δ, ή, Ogygius; antiquus: Ogygian; ancient. Ωγυγιά δ' εις πυλώμαθ' Phœn. 1129. Syn. Αρχαίδς, πάλαιδς, πάλαί-

°Ωδε, 'Ωδl, sic; hic: so, thus; here. Eq.

385. Μιμούμενος καὶ τοῖν πόδοῖν ώδὶ πάρενσάλεύων (vers. hipponact.) Plut. 291.

Ωδείον, ου, το, Odeum: a musical theatre built by Pericles. Vesp. 1104.

 $\Omega\delta\eta$, $\hat{\eta}s$, $\hat{\eta}$, ode: an ode, song. Phoen. 820. Syn. Αοιδή, μοῦσα, ασμα, υμνός, υμνωδία. Επϊκήδειὄς, καλλἴνικὄς, πὄλὔχορδὄς, αντίψαλμὄς, καλλίφθογγός, μυστϊπόλός, ήδύθρόδς, βουκόλϊκή, θεσπέσια, λιγυρά, πένθιμος.

ωδί. See ωδε.

Ωδίν, mel. Ωδίς, ενός, ή, dolor parturientis: the pang of a woman in childbirth, anguish. Νῦν δευτέραν ωδινά τήνδε λαμβάνει. Syn. ΄Αλγός, τόκός. Ετ. Λάθραῖος, κρῦφῖος, άπτέρος, λοχία, οψίτ έλεστος, κέραθνίος, ίξρα, γοξρά.

Ωδίνω, partus doloribus crucior; angor: to tormented with the pangs of childbirth; be tormented with the pangs of childbirth; to suffer anguish. Το δ' ὑπὲρ δισσῶν μιἄν ωδίνειν Hippol. 258. Syn. Λόχεύω, πάσχω.

Ωδίς. See Ωδίν.

Ωδόποιός, et Ωδός, οῦ, ὁ, qui odas conficit, cantor: a composer of odes, a bard. Theoc. Ep. 16. Heracl. 489. Syn. see Ăοιδŏs.

Ωδός. See above.

'Ωκον. See Ωον.

'Ωζω, dico O! to cry oh! to lament. Vesp. 1527. Syn. Αιάζω, οιμώζω, φεύζω, βὄἄω.

Ωη, heus tu: holla! oh! Phœn. 1083. $\Omega\theta\tilde{\epsilon}\omega$, $\Omega\sigma\tau i\zeta\omega$, trudo: to thrust, to urge. Phœn. 1472. Plut. 330.

'Ωἴὄν. See Ωὄν.

^Ωκα, superl. ώκιστα, celeriter: quickly. Όσσα δ' αρ' άγγελός ωκα κατα πτολίν ω. 412. χ. 77. Syn. Τἄχἄ, τἄχξως, τἄχιστά.

Ωκάλξα, as, ή, Ocalea: a town in Bœotia. Και Ωκάλεην πόλυπυργόν Hom. Apoll. 243.

Ωκἔἀνίνη, ης, Ωκἔἀνἴς, ἴδος, ή, Oceani filia: a daughter of Oceanus. Τὰνύσφυροῖ Ωκἔὰνῖναι Hes. Theog. 364. Apoll. 2. 1243.

Ωκἔἄνὄς, οῦ, δ, Oceanus: Oceanus, the ocean. Πάτρος Ωκέανου δέρχθητε μ' ίδεσθ' Ρ. V. 143. Syn. Θάλασσά, πόντος, Αμφίτρίτη. Ερ. Ταυρόκρανδς, ἄκἄλαρβείτης, αψόρβόδς, βἄθυρβείτης, βἄθυρβόδος, βἄθυδίνης, κὕάνἔδς, τἔλήεις, μἔγἄκήτης, ευρύς, κλύτός, ευρύπορός.

'Ωκιστά. See 'Ωκά.

Ωκυαλός, ου, ό, ή, velox in mari: swiftsailing. Τάς ου λάθεν ωκυάλος νηθς μ. 182. Ωκὕάλος is also a P. N. in S. 111. Syn. Ποντόπόρος, ωκυπόρος.

Ωκὔβὄλὄς, ου, δ, ή, celeriter feriens: swiftly

striking. Philoct. 710.

Ωκυδίνητος, ου, δ, ή, velociter se movens:rapidly moving. Isthm. 5. 6. See Δινέω in Δινεύω.

Ωκύθόδς, η, δν, cursu celer: swiftly running. Eur. Sup. 1003.

Ωκυμόρος, ου, ό, ή, brevis ævi; subitum exitium adferens: short-lived; suddenly destroying. O. 441.

Ωκὔπ ἔτης, et Ωκύπτ ἔρὄς, ου, celeriter volans: flying quickly. Ωκυπέτα χρυσέησιν (trisyll.) εθείρησιν κομόωντε N. 24. 62. Syn. Ωκύπους, ποδώκης, ωκυθύος, ηνεμόεις, ωκύς, τάχυς.

Ωκύπλανδε, ου, ό, ή, celeriter vagans: quicklywandering. Ταις ωκύπλάνοις πτέρύγων βιπαις Eur. fr. Pirith. 3. 4.

Ωκύποινός, ου, ό, ή, qui cito punit vel ulciscitur: quickly-punishing. Sept. Th. 740.

Ωκυπομπός, ου, ό, ή, celeriter vehens: rapidlyconveying. Iph. T. 1428.

 $Ωκ \ddot{v}π \ddot{o}ρ \ddot{o}s$, ov, \acute{o} , $\acute{\eta}$, celeriter transiens: quickly-passing. ϵ . 176. Syn. $Ωκ \ddot{v}s$.

Ωκύπους, πόδός, pedibus celer: swift-footed. B. 383. Syn. see Ωκὔπἔτης.

Ωκύπτἔρος. See Ωκυπἔτης.

Ωκύρδας, et Ωκύρδος, ου, ό, ή, celeriter fluens: quick-flowing. Τόν τ' ωκυρόαν διάθας Αξιόν Bacch. 561. E. 598.

Ωκύς, εία, τ, celer: swift. Ωκύς ωστε μ' εκφυγείν Bacch. 444. Syn. Ωκϋπους, τάχϋς, ωκύπετης, δόος, δρόμας.

Ωκύτης, ητός, ή, celeritas: swiftness, speed. Ωκύτητ' ουχ ήσσονα Bacch. 1079. Syn. Τάχυτης, δρόμος, τάχος.

Ωκυτόκείος, α, όν, ad partus celeritatem conferens: contributing to a speedy delivery. Thesm. 441.

Ωκὔτὄκὄs, ου, δ, ή, celeriter pariens: quickly-producing. Œ. C. 689.

Ωλαξ. See Ωλξ.

Ωλένη, ης, ή, ulna; brachium: an elbow; an arm. Androm. 887. Syn. Βράχίων, αγκάλη. Ερ. Φίλη, γραία, ἄριστέρὰ, ευώνὔμὄς, δεξἵά.

Ωλενίος, α, ον, Olenius: of Olenus, a city in Elis. Πέτρη τ' Ωλενίη Β. 617.

'Ωλένος, ου, ή, Olenus: a city in Elis. B. 639.

Ωλεσικαρπός, ου, δ, ή, fructum perdens: fruitdestroying. Καὶ ιτἔαἴ ωλἔσἴκαρποι κ. 510.

Ωλἔστοικός, ου, ὁ, ἡ, domum perdens: family-destroying. Sept. Th. 717. See above.

Ωλξ, κὄς, pro Ωλαξ, ἄκὄς, ἡ, sulcus: a furrow. Ωλκα σ. 374. Schæf. in Steph. ed. Valpiana citat ad ῶλαξ Jacobs. Anthol. 8. 339.

Ωμηστής, Ωμόφαγός, Ωμόσιτός, ου, ό, ή, et Ωμύβρως, ωτός, crudivorus; sævus: feeding on raw flesh; cruel. Antig. 697. Εοικότες ωμόφάγοισιν Η. 256. "Ον ωμόσιτοι σκύλάκες ås ĕθρέψἄτο H. 256. Bacch. 338. Herc. F. 883. Syn. Ωμόδακής, απηνής, αγρίος, χαλέπος, ωμόθυμός, ωμόδακής.

Ωμόγερων, οντός, cui cruda et viridis est senectus: vigorous though old. Ψ. 791.

Ωμὄδακής, εσς, crudivorus; ferox: raw-devouring; ferocious. Ωμόδακής σ' αγαν ζμερός Sept. Th. 689., answering to και μξμόνας τέκνον μήτι σέ. Syn. see Ωμηστής.

Ωμὄδἄμὄς, ου, ό, Omodamus, dæmonis nomen: the name of a demon. $\Omega \mu \delta \delta \tilde{\alpha} \mu \delta \nu \delta^2 \delta s \tau \hat{\eta} \delta \tilde{\epsilon}$

τ ξχνη Hom. Hymn. 47. 10.

Ωμοδρόπός, ου, ό, ή, crude decerptus: prematurely plucked. Sept. Th. 324.

Ωμοθέτεω, crudum impono: to place raw.

Ωμόθυμός, ου, δ, ή, et Ωμόφρων, όνός, animo crudeli: cruel-minded. Aj. 885. (See Θυμός.) Aj. 931. Syn. see Ωμός.

Ωμόκρατης, ĕŏs, qui validis humeris est; robustus: strong-shouldered; robust. Νῦν γἄρ ὅ δεινός μεγάς ωμοκράτής Αj. 205. Syn. Κράτερος, γενναίδς.

Ωμοπλάτη, ης, ή, armus, scapula: the broad part of the shoulder, the shoulder-blade. ωμόπλάτα μέγαν ωμον Theoc. 26, 22. Έπωμίς.

Ωμός, η, ὄν, crudus, immaturus, crudelis: raw, unripe, premature, cruel. Hipp. 1259. Syn. 'Αωρός, σκληρός, άγριός, άπηνης, ωμηστής, σϊδηρόφρων, ωμόφρων, ωμόθυμός, ωμόδακής.

Ωμός, ου, ό, humerus: a shoulder. Phœn. 1411. Syn. Νωτός, επωμίς. Ερ. Ευρύς, ίφθιμός, στίβαρός, φαίδιμός, αθανάτος, δεξίτερος, ατειρης, βρίαρος, κυρτός, λευκός.

Ωμόσιτός. See Ωμηστής.

Ωμοσπάρακτός, ου, ό, ή, qui crudus adhuc discerpitur: torn to pieces raw. Ωμοσπάρακτον πάραλαθων μεταχειρίσαιο χρηστωs (vers. hipponact.) Equit. 344.

Ωμότης, ητός, ή, cruditas; crudelitas: rawness; cruelty. Ion 47. Syn. Σκληρότης.

Ωμότοκος, ου, δ, ή, immaturus, immature pariens: premature, miscarrying. Call. 4. 120.

Ωμὄφάγὄς. See Ωμηστής. Ωμὄφρὄνως, crudeliter: cruelly. 'Ως ωμόφρόνως δαίμων ένέβη Pers. 908. Syn. Αγρίως, χάλξπως, ωμως.

Ωμόφρων. See Ωμόθυμός.

Ωνἔδμαι, emo: to buy. Plut. 140. Syn. Εξων εσμαι, άγοράζω.

 $\Omega \nu \eta$, $\hat{\eta} s$, $\hat{\eta}$, emtio: a purchase. Cycl. 150. Ωνητός, η, όν, emtus, venalis: purchased, to be sold. Œ. R. 1123.

'Ωνίος, α, ον, venalis: to be sold, saleable.

Εν Βοϊωτοις ώνιος Εq. 480.

Ωνός, ου, δ, pretium : value, price. o. 462. Syn. Τιμή, ωνή. Ερ. Αξίος, άσπετος, βίοτήσιος. Ωον, dim. 'Ωιον, et 'Ωξον, ου, τδ, ovum: an egg.

Av. 673. Πεπυκαδμενόν ωϊόν εύρην Sapph. fr. 58. Arat. 956.

Ωπη, η̂s, η, adspectus; color: sight; colour. Apoll. 3. 907. Syn. Οπωπη, όψις, προσοψίς. ΄Ωρα, ας, ή, cura: care. Œ. C. 386. S

below. Syn. see Φρόντις.

'Ωρα, as, $\dot{\eta}$, hora; tempus; occasio; pulchritudo: an hour; time; the season; beauty. Σύντειν' ώρα πόδός δρμάν (parcemiac) Eur. El. 112. Syn. Καιρός, χρόνός, κάλλός. Εν. Εύφρων, πόλυγηθής, χρυσάμπυξ, ειάρινή, χειμερία, νεανίς, τετραμορφός, χαρίεσσα, μαλακαίπους, εύκαιρος, πόθεινη, γλυκυπάρθενος, πότνια. ΡΗΚ. Κήρυξ Αφρόδίτης αμβρόσζων φζλότήτων.

Ωραϊόs, 'Ωρϊκόs, et 'Ωρϊόs, α, ὖν, tempestivus ; pulcher: seasonable; beautiful. Eccles. 696. 'Ωρϊκὴν ὑληφόρον Acharn. 271. '' Ωρῖα πάντὰ γένοιτο Theoc. 7. 62. Syn. Καίριος, ευειδής,

ευμορφύς, κάλδς.

Ωρακίαω, linquor animo: to faint. Ωρακίάσας ου γάρ εξηνέσχετο Pax 702. Syn. Αθυμέω, λειποψυχέω, εκλύδμαι.

Ωρείθυια, as, ή, Orithyia: one of the Nereids.

Βὄρἔη τἔκἔν Ωρείθυια Apoll. 1. 212.

Ωρἔὄs, οῦ, ἡ, Oreus: a city in Eubœa. Pax

Ωρικιός, α, ον, Oricius: of Oricum, a city of Epirus. 'Ωκίσαν Ωρίκιην Call. fr. 259.

'Ωρικός. See 'Ωραίός.

Ωρεύω, custodio: to guard, protect. Apoll. 1. 903. Syn. see Φὔλάσσω.

'Ωρἴκῶs, tempestive; pulchre: seasonably; beautifully. Πυνθάνει γάρ ωρικως Plut. 964.

"Ωρίος. See 'Ωραίος.

Ωρίων, Ωάριων, ωνδς, δ, Orion: a constellation, &c. "Ο τε ξιφήρης Ωρίων υπερθε δέ Ion 1153. *Ως μέν ότ' Ωριων ελειο - ... 264. Εν. Πέλώριος, θράσυς, θηροκτονός, κερ-

Ωρόμεδων, δοντός, δ, Oromedon. Δόμον Ωρό-

μέδοντος Theoc. 7. 46.

Ωρυγή, ης, ή, i. q. Ωρυθμός, q. v. Ωρυγή ταύτης ηλθέ δία πτολέως Hermesianax ap. Athen. 598. Syn. Ωρυθμός.

Ωρυθμός, οῦ, ὁ, rugitus: a roaring. Ουδ' ωρυθμοῖό πὔθέσθαι Theoc 25.217. Syn. Ωρυγή.

Ωρύω, rugio, latro: to roar, bark. Ανά πτολίν ωρύονται Theoc. 2. 35. Syn. Τλακτέω, βόαω, θρην κω.

'Os, sicut, sic, cum, tanquam, circiter, ut: as, so, since, when, as if, about, how. Hipp. 1057. Syn. Όντως, κάθά, οὕτως, ὅτῖ, γἄρ, ἔως.

'Ωσαύτως, 'Ωσπερ, similiter, veluti: similarly,

as if. Iph. T. 834. Plut. 35.

 $\Omega \sigma \pi \check{\epsilon} \rho$. See above.

"Ωστέ, adeo, ut, donec: so as, so that, until. Plut. 141.

Ωστίζω. See Ωθξω.

Ωτειλή, η̂s, ή, vulnus, cicatrix: a wound, scar. Σ. 351. Syn. Τραθμά, ουλή. Ερ. Χαλκότύπος.

Ωτός, ου, δ, Otus. Ε. 385. Ερ. Αντίθεσς, Κυλλήνισς.

Ωτώεις, εσσά, εν, auritus, ansatus: having ears or handles. ψ . 264.

Ωφέλεια, Ωφέλια, as, ή, Ωφέλημα, ατός, τδ, et Ωφέλησῖς, ἔως, ἡ, utilitas; subsidium: usefulness; benefit, assistance. Τἴς οῦν πἄρ' ἡμῶν εστἴν ωφέλειὰ σοι Thesm. 183. Τοῖς γἄρ ἔμοῖσιν γέγον' ωφέλία Androm. 537. Œ. C. 259. Philoct. 1406. Syn. Επωφέλημα, αλεξητήριον, σνησϊς, λὔσἴτἔλειἄ, χρεία.

Ωφέλέω, adjuvo, prosum: to assist, benefit. Το δ' αρσέν αυτούς ωφέλει Hipp. 974. Syn. Επω-

φέλεω, λυσιτέλεω, συμφέρω, συμμάχεω.

Ωφέλημα. See Ωφέλεια.

Ωφ κλήσ τμός, Ωφ κλίμός, η, όν, utilis: useful. Παθρά δ' ωφ κλήσ τμα Αj. 1022. Το δ' ωφ κλίμον ξμοί πάτερος ονόμα λέγω Ion 138. Syn. Ονήσϊμός, χρήσϊμός, χρηστός.

Ωφέλησίς. See Ωφέλειά. Ωφέλία. See Ωφέλειά.

Ωφέλιμός. See Ωφέλησιμός.

Ωχράω, Ωχρίάω, palleo: to become pale. λ. 528. Οίμοι τάλας ώς ωχρίασ' αυτην ίδών Ran. 308.

Ωχριαω. See above.

Ωχρός, à, ŏν, pallidus: pale, wan. Nub. 1016. Syn. Χλωρός, πελίδνός.

[^]Ωχρόs, ov, δ, pallor: paleness. Γ. 35. Syn. Xλŏŏs.

^Ωψ, ωπὄς, ή, oculus; vultus: an eye; the countenance, look. Γ. 158. Syn. Όμμα, όψἴς, πρόσωπόν.

ADDENDA.

Αδάκρυτός. Αδάκρυτος και άπημων Α. 415.

Αἔνασς, σν, constanter fluens: constantly flowing. Ăπ' αξνάου Αχέροντος Theoc. 15. 102. Et αέννἄος in Ion. 118., τὰν αέννἄον παγάν, cui congruit ευφάμοις πόνοις μοχθείν. Sed ἄεινἄης, ad quod refertur supra sub Aĕvăŏs, nova ed. Stephani haud agnoscit.

Αἔτὄς, i. q. Αιἔτὄς, q. v. Φλαύρως ἔκοινώνησἔν

αἔτῷ πὄτέ Âν. 653.

Αικία. " Penult. producitur ut in καλίη, ύπεροπλίη, κατηφίη, προεδρίη, αεργίη, &c.' Blomf. Pr. V. 93.

Ακράαντός lege in Ακραντός. Μύθξαϊ ακρά-

αντόν β. 202.

Ανθρακίζω, ἴσω, ad carbonem incendo; torreo: to burn to a coal; to roast. Pax 1102. See 'Ανθραξ, ἄκὄς.

Αρηϊφάτος. See Αρείφατος. Φωτάς αρηϊφάτους

κάτ έδουσιν Τ. 31.

Ατέραμων (in Ατέραμνος) habet penult. brevem, ut A in τελαμών.

Γλίχομαι, intense cupio: to desire earnestly. Των κακων ω παι γλίχει Aristoph. Fr. Γεωργ.

Δἄίζω. Lege Δἄίζω. Δἄἴς. Æschyl. habet πὅλυφθὄρους εν δἄἰ in Sept. Th. 920.: quod congruit cum τάφων πάτρώων λάχαί.

Δἄμἄω. See Δἄμάζω. Δίδράσκω. See Δράω.

Έλκυω. Εδέξατ' έσπασέν τ' αμυστίν έλκυσας Cycl. 416.

" Eodem sensu επιβριθής Eumen. Εμβριθής. 963. penultimam producit." Blomf. ad Pers.

Ερίοστεπτος, ον, lana redimitus: bound with wool. Æsch. Sup. 22. See Ερίον.

Ευανδρία. Lege ευανδρίαν in loco citato.

Ευκρίνης, ĕs, perspicuus: clear. Τημος δ' ευκρίνεες τ' αθραί Hes. Op. 2. 288.

Θοίναμα, Θοινατήριον leguntur in secundo et tertio loco citato in Θοίνη. A est longa ut in Θοινάτωρ sub Θοινήτωρ.

Θυλακίον. See Θύλακος.

'Ĭδρυτεσs, ον, firme figendus: to be fixed firmly. Οί μοι τι δράσω τέκνον ουχ ιδρυτέον Aj. 809. I in ίδρῦω brevis est in Bacch. 1059.: Πενθέα (dissyll.) δ' ιδρύσας ελάτινων όζων επι.

Κάλαυρόψ. See Κάλδεροψ. Read Κάλάεροψ.

Κἄρα. See Κάρ.

Κĕρăs. Add Φύσις κέρατα ταύροις from Anacreon.

Λίαν, Λίην. Ουδέ λίην λυπρή ν. 243. Δή γὰρ κἔχὄλώἄτὄ λίην ξ. 282.

Μυέλός. Lege Μὕέλός. Μὕραινά. Locus citatus nihil determinat de quantitate. Juvenalis, 5. 99. longam habet primam: Virroni murana datur, &c. Schæf. in Steph. ed. Valp. citat Jacobs. Anthol. 8. 30.

A Catalogue of New Works and New Editions,

PRINTED FOR

LONGMAN, BROWN, GREEN, & LONGMANS,

Paternoster Row, London.

CLASSIFIED INDEX.

AGRICULTURE AND RURAL	Pages	Pages
AFFAIRS. Pages	webster's Encyclopædia of Domes-	Dahlmann's English Revolution - 7
Bayldon On valuing Rente &c - 3	tic Economy 32	Dunham's Hist of Spain & Postugal O
Crocker's Land-Surveying - 7 Davy's Agricultural Chemistry - 7 Greenwood's (Col.) Tree-Lifter - 10 Hannam on Waste Manures - 11	BOTANY AND CARDENING	History of Europe dur- ing the Middle Ages - 8 History of Europe Brane History of Danach
Davy's Agricultural Chemistry - 7	BOTANY AND GARDENING.	Hist of the German France
Greenwood's (Col.) Tree-Lifter - 10	Abercrombie's Practical Gardener 8	
Johnson's Farmer's Encyclopædia 15	and Main's Gardener's	Sweden, and Norway - 8 History of Poland - 8
Loudon's Encyclop, of Agriculture 18	Callcott's Scripture Herbal - 6	History of Poland - 8
	Conversations on Botany 7	Dunlop's History of Fiction - 9 Fergus's History of United States 9
mers, &c 17	Drummond's First Steps to Botany 8	Grant's (Mrs.) Moment and Conne
Self-Instruction for Farmers, &c - 17 (Mrs.) Lady's Country Companion - 17	Glendinning On the Culture of the	Grant's (Mrs.) Memoir and Correspondence 10
Low's Elements of Agriculture - 19	Pine Apple 10 Greenwood's (Col.) Tree-Lifter - 10	Grattan's History of Netherlands - 10
" Breeds of the Domesticated	Greenwood's (Col.) Tree-Lifter - 10 Henslow's Botany 12	Guicciardini's Historical Maxims - 11
Animals of Great Britain - 19	Hoare On Cultivation of the Vine - 12	Halsted's Life of Richard III. 11
" On Landed Property 19	" On the Management of the	Haydon's Lectures on Painting and Design 12
on the Domesticated Animals 18	Roots of Vines 12	Horsley's (Bp.) Biblical Criticism - 13
ARTS, MANUFACTURES,	Hooker's British Flora - 12 and Taylor's Muscologia	Horsley's (Bp.) Biblical Criticism - 13 Jeffrey's (Lord) Contributions to The Edinburgh Review - 15
AND ARCHITECTURE.	Britannica 12	The Edinburgh Review 15
	Jackson's Pictorial Flora 15	Keightley's Outlines of History - 15
Brande's Dictionary of Science, &c. 5 Budge's Miner's Guide 5	Knapp's Gramina Britannica - 15	Laing's Kings of Norway 16 Lempriere's Classical Dictionary - 17
DeBurtin on the Knowledge of Pictures 7	Lindley's Theory of Horticulture - 17 Guide to the Orchard and	
Gwilt's Encyclop. of Architecture 11	Kitchen Garden 17	Mackintosh's Miscellaneous Works 19 Mackintosh's Miscellaneous Works 19 "History of England - 19 MCPulosh's History of England - 19
Haydon's Lectures on Painting and	Introduction to Botany - 17	Mackintosh's Miscellaneous Works 19
Design 12	Flora Medica 17	Michigan History of England - 19
Holland's Manufactures in Metal - 11 Loudon's Encycl. of Rural Architect. 18	Synopsis of British Flora 17	cal and Statistical Distinguis 10
Porter's Manufacture of Silk 24	Loudon's Hortus Britannicus - 18	Maunder's Treasury of History - 21
	" Lignosis Londinensis 18 Self-Instruction for Gar-	Milner's Church History - 21
Reid (Dr.) On Ventilation 25	deners, &c 17	Moore's flistory of freland 22
Steam Engine, by the Artisan Club 28	Encyclop.of Trees & Shrubs 18	Müller's Mythology 22
Ure's Dictionary of Arts, &c 31 "On Recent Improvements in	Gardening 17	Nicolas's Chronology of History - 22 Ranke's History of the Reformation 24
Arts, &c 31		Roberts's Duke of Monmouth 95
	Suburban Gardener and Villa Companion - 18	Rome, History of 25
BIOGRAPHY.	Repton's Landscape Gardening - 25	Rome, History of 25 Russell's Correspondence of the
Aikin's Life of Addison 3	Rivers's Rose Amateur's Guide - 25	Tout til Duke of Deulora 4
Bell's Lives of eminent British Poets 4 Dover's Life of the King of Prussia 8	Roberts On the Vine 25	Scott's History of Scotland - 26 Sismondi's Fall of Roman Empire 27
Dunham's Lives of the Early Wri-	Rogers's Vegetable Cultivator - 25 Schleiden's Scientific Botany - 26	Italian Republics - 27
ters of Great Britain - 8	Smith's Introduction to Botany - 27	Stebbing's History of the Church - 28
Lives of British Dramatists 8	English Flora 27	History of Reformation 28
Forster's Statesmen of the Com-	66 Compendium of Eng. Flora 27	" Church History 28
monwealth of England 9 (Rev. C.) Life of Bp. Jebb 9	CHRONOLOGY.	Switzerland, History of 29 Sydney Smith's Works 27
Gleig's Lives of the most Eminent	Blair's Chronological Tables 4	Initiwali's History of Greece - 30
British Military Commanders - 10	Calendar (Illuminated) & Diary 1848 14	Tooke's History of Prices 30
Grant's (Mrs.) Memoir and Corre-	Nicolas's Chronology of History - 22	Turner's History of England - 31 Zumpt's Latin Grammar - 32
spondence 10 James's Life of the Black Prince - 15	Riddle's Ecclesiastical Chronology 25	
" Lives of the most Eminent	Tate's Horatius Restitutus - 29	JUVENILE BOOKS,
Foreign Statesmen - 15 Leslie's Life of Constable 17	COMMERCE AND MERCAN-	INCLUDING MRS. MARCET'S WORKS. Boy's own Book (The) 4
Leslie's Life of Constable 17	TILE AFFAIRS.	Hawes's Tales of the North Ameri-
Mackintosh's Life of Sir T. More 19 Maunder's Biographical Treasury 21 Roberts's Duke of Monmouth 25	Kane's (Dr.) Industrial Resources	
Roberts's Duke of Monmouth - 25	of freiand 15	Howitt's (Wm.) Jack of the Mill - 13 Boy's Country Book 14 Howitt's (Mary) Child's Picture
	Lorimer's Letters to a Young Master Mariner - 17	Howitt's (Mary) Child's Picture
Russell's Correspondence of the Fourth Duke of Bedford - 4 Shelley's Lives of Literary Men of	Master Mariner - 17 M'Culloch's Dictionary of Com-	Margat's Conversation of the State of the St
Shelley's Lives of Literary Men of	merce and Commer Navigation - 19	Marcer's Conversations
Italy, Spain, and Portugal 27 Lives of French Writers - 27	Steel's Shipmaster's Assistant - 28 Thomson's Interest Tables 30	On the History of England . 20
Lives of French Writers - 27	Thomson's Interest Tables 30	On Chemistry 20 On Natural Philosophy - 20
Southey's Lives of the Adm:rals - 28	CEOCRAPHY & ATLACES	On Natural Philosophy - 20 On Political Economy - 20
Waterton's Autobiography & Essays 31	GEOGRAPHY & ATLASES. Butler's Sketch of Ancient and	On Vegetable Physiology 90
BOOKS OF GENERAL	Modern Geography - 5	On Land and Water 20
UTILITY.	Atlas of Modern Geography 6	On Language 20
Acton's Cookery 3 Black's Treatise on Brewing 4	Ancient do - 6	The Game of Grammar - 20 Willy's Grammar - 20
Black's Treatise on Brewing 4	Cooley's World Surveyed	Willy's Grammar - 20 Lessons on Animals, &c 20
Collegian's Guide (The) 6 Donovan's Domestic Economy - 8	De Strzelecki's New South Wales - 8 Forster's Hist. Geography of Arabia 9	Marryat's Masterman Donda 01
land-book of Taste 11		" Settlers in Canada - 21
Lints on Etignotto	M'Culloch's Geographical Dictionary 19	Mission; or, Scenes in Africa 20
Hudson's Parent's Hand-book - 14 "Executor's Guide - 14 "On Making Wills - 14		" Settlers in Canada 21 " Mission; or, Scenes in Africa 20 Maunder's Universal Class-Book 21 Pycroft's (Rev. J.) English Reading 24 Summerly's (Mrs. Felix) Mother's
" Executor's Guide 14 " On Making Wills 14	Murray's Encyclop. of Geography - 22 Parrot's Ascent of Mount Ararat 6	Summerly's (Mrs. Felix) Mother's
Joudon's Self-Instruction 17		
launder's Treasury of Knowledge 21	HISTORY & CRITICISM.	Uncle Peter's Fairy Tales - 31
Biographical Treasury - 21	Adair's (Sir R.) Memoir of his Mis-	MEDICINE.
Transport	sion to Vienna 3	Bull's Hints to Mothers 5
"Treasury of History - 21 "Universal Class-Book - 21	Negotiations for the Peace of the Dardanelles - 3	"Management of Children - 5 Copland's Dictionary of Medicine - 7 Elliotson's Human Physiology - 9
" Universal Class-Book - 21	Addison's Hist, of Knights Templars 3	Elliotson's Human Physiology
Parkes's Domestic Duties 23	Pollie History of Pagain	
Pycroft's (Rev. J.) English Reading 24	Bloomfeld's Edition of Thursday	Lefevre's (Sir George) Apology for
Parkes's Domestic Duties - 23 yeroft's (Rev. J.) English Reading 24 tiddle's Latin-Eng. Dictionaries 25 thort Whist 27	Blair's Chron. and Histor. Tables - 4 Bloomfield's Edition of Thucydides 4 Translation of do 4	
'homson's Domestic Management	Bunsen's Egypt 5	Marx and Willis (Drs.) on Disease 21 Pereira On Food and Diet - 23
of the Sick Room - 30	Cooley's History of Maritime and	Reece's Medical Guide 24
Thomson's Interest Tables 30 Omlins's Law Dictionary 30	Inland Discovery 6 Crowe's History of France - 7	Sandby On Mesmerism - 26
- 30		Wigan (Dr.) On Duality of the Mind 32

Blacky Troutise on Investigation of Coography 2 (College Lacotter) (1997) of Notice 1 (College Lacotter) (1997) of College Lacotter) (1997) of	MISCELLANEOUS.	Pages	THE SCIENCES IN GENERAL
Cotton's Lord De Des Arabest Cotton's Lord De Protection de Probabilités de la Cotton's Rock of Nature Cotton's Rock of Rock Rock Rock Rock Rock Rock Rock Rock	Black's Treatise on Brewing 4	Murray's Encyclop, of Geography - 22	& MATHEMATICS.
De Swignu, Mr. Poshakitien and De Swignu, Mr. Poshakitien and Switch and Swit	Clavers's Forest Life 6 Collegian's Guide (The) - 6		
Chalenor's Walter Gray De Morgan On Probabilities Dounlop's History of Fettum Contails Deck of Nature Cond Book of Nature Cond	Colton's Lacon 6 DeBurtinontheKnowledgeofPictures 7	Aikin's (Dr.) British Poets 26	Brewster's Optics 5
Godsemids Book of Nature	De Strzelecki's New South Wales - 8	Chalenor's Walter Gray 6 Poetical Remains - 6	Conversations on Mineralogy - 7
Grants Letters from the Mountains 10 Hand-book (Thos.), English Works of Tast Hand-book (Thos.), English Works of Tast Hobbes (Thos.), English Works of Tast Hobbes (Thos.), English Works of Tast Hobbes (Thos.), English Works of Tast Howelts Rural Life of English Occording to the More of Tast Whits to Remarkable Places 13 Wart Visits to Remarkable Places 13 Grants and Domestic Life Gremany of Chris Germany of Chris Germany of Chris Germany of Chris German Experiences 14 Hamphal (Long and Chris German Experiences 14 Hamphal (Long and Chris German Experiences 14 Hamphal (Long and Chris Hamphal (Long an	Dunlop's History of Fiction - 9 Good's Book of Nature 10	Costello's Persian Rose Garden - 7 Goldsmith's Poems 10	Farey On the Steam Engine - 9
Howitts Rural Life of England 1	Grant's Letters from the Mountains 10	Horace, by Tate 29 L. E. L.'s Poetical Works 16	Fosbroke On the Arts, Manners,&c.
Howitts Rural Life of England 1	Hand-book of Taste 11	Montgomery's Poetical Works - 21	Herschel's Natural Philosophy - 12
a Rural and Domestic Life of Germany and Germany and Germany and Germany and Germany and State of Stat	Howitt's Kurai Line of England - 13	" Lalla Rookh 22	Holland's Manufactures in Metal - 12
Colonisation and Christing Control of College and School of Colleg	" Student-Life of Germany - 13	Moral of Flowers 22 Nisbet's Poems 23	Kane's Elements of Chemistry - 15 Kater and Lardner's Mechanics - 15
Spirit of the Woods 1 1 1 1 1 1 1 1 1	of Germany 13	Southey's Poetical Works 27	Hydrostatics & Pneumatics 16
Humphreys (Humanis of Books 1) Jeffleys (Lord) Contributions to The Zeinburgh Review Lefters (St Wie Gonge) Apology for Lefter of a Travelling Physician 17 Life of a Travelling Physician 17 Macallay's Grit, and Hist. Essays 19 Mackitatosh Miscellaneous works 19 Michele's Priests, Women, Examilles 21 Miller's Mythology Terists, Women, Examilles 21 Miller's Mythology 19 Sanafford's Glunch, School, & Parish 5 Sanamorty's (Mis-Relix) Mother's 7 Primer School, & Parish 5 Sanamorty's (Mis-Relix) Mother's 7 Primer School, & Parish 5 Sanamorty's (Mis-Relix) Mother's 7 Welsford on the Anglish Language 20 Wiesan (Dr.) On Duality of the Mind 25 Wiesan (Dr.) On Duality of the Mind 25 Marturation of Miscellaneous 19 Marturation of Miscellane	tianity 14 German Experiences - 13	Spirit of the Woods 28	"Arithmetic 16
Lefsvre's (Krogue) Apology for the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Lefs of the Nerve Man Statistical and the Nerve Man Statistical and the Nerve Man Statistical and the Nerve Man Man Statistical and the Nerve Man Man Mills (Dr.) on Dealty of the Mind Statistical And Statistical	Humphreys' Illuminated Books - 14 Illuminated Calendar 14	Turner's Richard III 31	Treatise on Heat 16
the Nerves Life of a Travelling Physician Life of a Travelling Physician Life of a Travelling Physician Life of a Travelling Physician Life of a Travelling Physician Life of a Travelling Physician Tournay of Companion Macallary of Cit and Hist Essays Machitoshit Miscellancous Works Macallary of Cit and Hist Essays Miller's Mythology M	The Edinburgh Review 15		Lloyd On Light and Vision - 17 Mackenzie's Physiology of Vision - 19
Companion — 17 Macaulay's Crit. and Hist. Essays 19 Marx and Willis (Dr.), on Decrease 12 Michelet's Priests, women, cFamilies 21 Michelet's Priests, women, cFamilies 22 Michelet's Priests, women, cFamilies 23 Martin and Willis (Dr.), on Decrease 24 Sandby On Mesmerism - 25 Sanddord Clurch, School, & Parish 25 Sanddord School, & Parish 25 Sanddord Clurch, School, & Parish 25 Sanddord School, & Parish 25 Sa	the Nerves 17	AND STATISTICS.	Marcet's (Mrs.) Conversations on
Machathan Moleculaneous works of Discosa (Dr.), and becrease of Discosa of Discosa (Dr.), and becrease of Discosa Miller's Myhology and Strong's Greece as a Kingdom Strong's Greece as a King	Companion 17	of Ireland 15	Engineering&Architecture 22
Michelet's Priests, Women, &Familie21 Michelet's Priests, Women, &Familie22 Michelet's Priests, Women, &Familie22 Michelet's Priests, Women, &Familie22 Michelet's Priests, Women, &Familie22 Michelet's Priests, Women, &Familie22 Michelet's Priests, Women, &Familie22 Michelet's Priests, Women, &Familie22 Sandford's Church, School, & Parish 26 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, & Parish 27 Sandford's Church, School, Scho	Mackintosh's Miscellaneous Works 19	" Dictionary of Commerce 19	Wen's Lectures on Comp. Anatomy 23
Strong's Greece as a Kingdom 24 Sandby On Mesmerism 24 Sandby On Mesmerism 25 Strong's Greece as a Kingdom 25 Strong's Greece as a Kingdom 26 Sandby On Mesmerism 26 Sandby On Mesmerism 27 Strong's Greece as a Kingdom 28 Strong	Michelet's Priests. Women & Families 21	" Economy 20	Parnell On Roads 23 Pearson's Practical Astronomy - 23
Sandtoy On Mesmerson of Parish 28 Sandtoy Church, School & Parish 28 Sandtoy (Gurch, School & Parish 29 Frince Prince Prince Prince Prince Prince Parish 29 Wilson (Prince & Parish 28 Wilson (Prince &	Müller's Mythology 22 Pycroft's Course of Eng. Reading 24	Strong's Greece as a Kingdom - 28	Peschel's Elements of Physics - 23 Phillips's Palæozoic Fossils of
Sainter A Narrative of the Superverse of Summerly's Miss. Felix of the Miss. Felix of the Summerly's Miss. Felix of the M	Sandby On Mesmerism 26 Sandford's Church, School, & Parish 26		"Guide to Geology 24 "Treatise on Geology - 24
Taylor's Statesman 29 Walker's Chees Studies Weisford on the English Language 32 Wignan (Dr.) On Duality of the Mind 32 Wignan (Dr.)	Smith's (Rev. Sydney) Works - 27	Amy Herbert 3 Bailey's Essays on Pursuit of Truth 3	Portlock's Report on the Geology
Welsion on the English Langungs 32 Warn (Dr.) On Duality of the Mind 32 Warn (Dr.) On Mind (Dr.) On Duality of the Mind 52 Warn (Dr.) On Mind (Dr.) On Duality of Warn (Dr.) On Dualit	Primer 28	Bloomfield's Greek Testament - 4 "College and School do. 4	Powell's Natural Philosophy - 24
Willioughby's (Laday) Diary - 32 Zumpt's Latin Grammar - 32 NATURAL HISTORY. Catlou's Popular Conclodery - 4 Doubleday's Butterflies and Moths 8 Gray's Figures of Molluscous Animals - 1 "A mammalia - 1 "A m	Walker's Chess Studies 31 Welsford on the English Language 32	conto New Testament 4	Society of London 24 Ritchie (Robert) On Railways - 25
NATURAL HISTORY. Catlow's Popular Conchology Couple's Serrimons — 7 Couple's Popular Conchology Couple's Butterfiles and Moths Gray's Figures of Molitacous Animals 10 "and Mitchell's Ornithology — 10 "and Mitchell's Ornithology — 10 Kirby and Spence's Entomology — 10 Marcet's Lessons on Animals, &c. "Animals — 10 "Animals in Menageries — 25 "Animals — 10 "Animal	Willoughby's (Lady) Diary 32	Burns's Christian Philosophy - 5	Sandburst Coll Mathemat Course 26
Doubleday's Butterflies and Moths Gray's Figures of Molluscous Animals "Mammalia"		Cooper's Sermons 7	Scoresby's Magnetical Investigations 26 Scott's Arithmetic and Algebra - 26
d' Mammalia - 10 d' and Mitchell's Ornithology - 16 Kirby and Spence's Entomology - 16 Kirby and Spence's Entomology - 16 Lee's Taxidermy - 16 Marcetz Lessons on Animals & 20 Narcetz Lessons on Study of Natural Hist. 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals - 29 "A nimals menageries - 29	Catlow's Popular Conchology - 6 Doubleday's Butterflies and Moths 8	Doddridge's Family Expositor - 8 Englishman's Greek Concordance	Inomson's Algebra 30
Fitzroy's (Lady) Scrip. Conversations 1	" Mammalia 10	of the New Testament 9 Englishman's Heb. & Chald, Concord. 8	TOPOGRAPHY AND
Marcet's Lessons on Animals, &c. 20 Newell's Zoology of the Eng. Poets 22 Proceedings of Zoological Society 24 Stephens's British Coleoptera 25 Swainson On Study of Natural Hist. 23 Animals — 24 Control of March 25 Coleoptera 26 Control of March 25 Coleoptera 27 Coleoptera 27 Coleoptera 28 Coleoptera 29 Coleo	Kirby and Spence's Entomology - 15	Fitzroy's (Lady) Scrip Conversations 9 Forster's Hist. Geography of Arabia 9	Addison's Hist. of the Temple Church 3
Stephene's British Colcoptera - 25 Swainson On Study of Natural Hist. 29 "Animals - 29 "Animals - 29 "Quadrupeds - 29 "Birds - 29 "Animals in Menageries - 29 "Animals - 29 "Animals in Menageries - 29 "Animals in Menageries - 29 "Animals in Menageries - 29 "Animals - 2	" Elements of Natural History 16	Gertrude 10	Costello's (Miss) North Wales - 7 Howitt's (W.) German Experiences 12
Horsley's (Bp.) Ribilical Criticism	Proceedings of Zoological Society - 24 Stephens's British Coleoptera - 28	Horne's Introduction to Scriptures 12	TRANSACTIONS OF
"Correspond, with Knox 15 "Animals in Menageries — 29 "Fish, Amphibians, and Reptiles — 29 "Insects — 29 "Malacology = 29 "Habits and Institcts of Animals — 20 "Animals in Menageries — 29 "Habits and Institcts of Animals — 20 "Transactions of Zoological Society 30 Turton's Shells of the British Islands 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 Waterfon's Essays on Natural Hist. 31 World Mary Neighbours — 13 "Home — 18 "President's Dauphters — 13 "Home — 18 "President's Dauphters — 13 "Any President's Dauphters — 13 "Any President's Dauphters — 13 "Any President's Dauphters — 13 "Any Estlers in Canada — 20 "Settlers in Canada — 20 "Waterfore's View of Christiant's Security Society of London — 24 Tomline's Christian Theology — 21 Tomline's Christian Theology — 22 Tomline's Christian Theology — 23 Tomline's Christian Theology — 24 Waterfore's View of Christiant's Security Society of London's (Mrs.) Lady's Country — 24 Tomline's Christian Theology — 24 Tomline's Christian Theology — 24 Tomli	Swainson On Study of Natural Hist. 29	Horsley's (Bp.) Biblical Criticism - 12 "Psalms 13	SOCIETIES. Transactions of Societies:—
**Allos s'Alexander) Remains - 16 Reptiles - 29 Insects - 29 Malacology - 20 M	" Quadrupeds 29	" Pastoral Instructions 15	Civil Engineers 30
"Insects 29 "Malacology = - 29 "Habits and Instincts of Animals - 29 Transactions of Zoological Society 30 Trator's Shells of the British Islands 31 Waterton's Essays on Natural Hist. 31 Waterton's Essays on Natural Hist. 31 NoVELS AND WORKS OF FICTION. Bray's (Mrs.) Novels 5 Doctor (The) 8 Dounloy's History of Fiction - 9 Howitt's (Mary) Neighbours - 13 "President's Daughters - 13 "President's Daughters - 13 "President's Daughters - 13 "President's Daughters - 13 "Maryat's Masterman Ready - 20 "Mission; or Seenes in Africa; 21 Willie's (N. P.) Dashes at Life 32 ONE-VOL. CYCLOPÆDIAS AND DICTIONARIES. Blaine's Encyclope of Nural Sports 4 Brande's Dictionary of Science, &c. 6 Copland's Dictionary of Medicine - 17 Gwilt's Encyclope of Architecture - 11 Johnson's Farmer's Encyclopedia - 5 Loudon's Encyclopedia - 18 Rural Architecture - 18 Rural Checker's Courser's Remembrance 29 Rural Sports Rural Lady's Country Companion - 20 Rural Sports Rural Sports Rural Ru	" Animals in Menageries - 29	Keon's History of the Jesuits ~ 15	Geological Society of London 30 Linnæan - 30
"Mariacology = 29 "Habits and Institucts of Animals - 29 Transactions of Zoological Society of London - 24 Miner's Church History - 21 Miner's Church History - 21 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Church History - 23 Miner's Essays on Natural Hist. 31 NOVELS AND WORKS OF FICTION. Bray's (Mrs.) Novels - 5 Ductor (The Novels	Reptiles 29 "Insects 29	Catholic Schism 16	Zoological 30 Proceedings of the Zoological Society 24
Transactions of Zoological Society 30 Turton's Essays on Natural Hist. 31 Waterton's Essays on Natural Hist. 31 NOVELS AND WORKS OF FICTION. Bray's (Mrs.) Novels - 5 Doctor (The) - 8 Dunlop's History of Fiction 9 Howitt's (Mary) Neighbours - 13 " President's Daughters - 13 " The H — Family, &c. 13 " Marryat's Masterman Ready - 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Mission; or, Secrees in Africal 21 Willis's (N. F.) Dashes at Life 20 " ONE-VOL. CYCLOPÆDIAS AND DICTIONARIES. Blaine's Encyclop. of Architecture - 11 Johnson's Farmer's Encyclopædia - 5 Copland's Price of Architecture - 15 Loudon's Encyclopædia - 15 Loudon's Encyclopædia - 15 Loudon's Encyclopædia - 15 Loudon's Encyclopædia - 15 Loudon's Encyclopædia - 15 Loudon's Encyclopædia - 16 Rarya Kachitecture - 18 Rural Architecture - 19 Rural Settlers in Rural Architecture - 19 Rural Settlers in Rural Architecture - 19 Rural Settlers in Rural Architecture - 19 Rural Settlers in Rural Architecture - 19 Rural Sett	"Malacology = 29 "Habits and Instincts of	Marriage Gift 20 Michelet's Priests, Women, & Families 21	Society of London 24
Riddle's Letters from a Godfather-2 Country Countr	Transactions of Zoological Society 30	Parables (The) 23	Cooley's World Surveyed - 6
Bray's (Mrs.) Novels - 5 Doctor (The) - 8 Dunlop's History of Fiction - 9 Hwitt's (Mary) Neighbours - 13 " Home - 13 " President's Daughters - 13 " President's Daughters - 13 " President's Daughters - 13 " The Hi — Family, &c 13 " The Hi — Family, &c 13 " Marryat's Masterman Ready - 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Settlers in Canada 20 " Mission; or, Scenes in Africa21 " Willies's (N. F.) Dashes at Life 32 ONE-VOL. CYCLOPÆDIAS AND DICTIONARIES. Blaine's Encyclop. of Rural Sports 4 Brand's Dictionary of Selence, &c. 5 Copland's Dictionary of Selence, &c. 5 Copland's Dictionary of Architecture - 11 Johnson's Encyclopedia - 5 Rural Architecture - 18 Rural Architecture - 18 Gardening - 17 Plants - 18 M'Cullocly's Geographical Dictionary 19 There's and Shrubs - 18 M'Cullocly's Geographical Dictionary 19 M'Carpandias - 20 M'Carpandias	Waterton's Essays on Natural Hist. 31	Riddle's Letters from a Godfather - 25 Robinson's Greek&EnglishLexicon	De Custine's Russia 7 De Strzelecki's New South Wales
Bray's (Mrs.), Rovelse	FICTION.	to the New Testament 25 Sandford's Parochialia 26	Erman's Travels through Siberia - 6 Harris's Highlands of Æthiopia - 11
## Cyalled to Graphical Dictionary of English Distributions of the Home - 18 Spalling's Philosophy of Morals - 28 Stebbing's Church History - 28 Stebbing's Church History - 28 Stebbing's Church History - 29 Stebbing's Chu	Doctor (The) Duplon's History of Fiction	" On Woman 26	Howitt's Wanderings of a Journey- man Taylor 13
"Pesadent's Daughters - 13 "Diary, &c 13 "The H — Family, &c 13 Marryat's Masterman Ready - 20 "Settlers in Canada Settlers in Canada Settle	"Home 13	Smith's Female Disciple - 27 Spalding's Philosophy of Morals - 28	(R.) Australia Felix - 14
Marryar's Masterman Ready - 20 "Settlers in Canada - 20 "Mission; or, Scenes in Africa 21 Willies' (N. P.) Dashes at Life - 32 ONE-VOL. CYCLOPÆDIAS AND DICTIONARIES. Blaine's Encyclop. of Rural Sports - 4 Brande's Dictionary of Science, &c. 5 Copland's Dictionary of Medicine - 7 Gwilt's Encyclop. of Architecture - 11 Johnson's Farmer's Encyclopædias - 18 Agriculture - 17 Gardening - 17 Plants - 18 Trees and Shrubs - 18 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 28 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 28 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 28 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 28 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 28 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 28 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 29 M'Cullocl's Geographical Dictionary in 19 M'Carres's Rurement and Service - 29 M'Carres's Rurement	" President's Daughters - 13	Stebbing's Church History 28 Tate's History of St. Paul 29	" Residence in Norway - 16 "Tour in Sweden 16
"Mission; or, Scenes in Africa 21 Willie's (N. P.) Dashes at Lafe 32 ONE-VOL. CYCLOPÆDIAS AND DICTIONARIES. Blaine's Encyclop. of Rural Sports Brande's Dictionary of Science, &c. 5 Copland's Dictionary of Medicine 7 Gwilt's Encyclop. of Architecture 1 Johnson's Farmer's Encyclopædias 1 Loudon's Encyclopædias 1 Loudon's Encyclopædias 1 Rural Architecture 1 H assard's Fishing in Wales 1 H ansard's Fishing in Wales 1 H ansard	Marryat's Masterman Ready - 20 Settlers in Canada	" Margaret; or, the Pearl - 29	Parent's Assent of Mount Asset
ONE-VOL CYCLOPÆDIAS AND DICTIONARIES. Blaine's Encyclop. of Rural Sports Brande's Dictionary of Science, &c. Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Gwilt's Encyclop. of Architecture Johnson's Farmer's Encyclopædias Agriculture Agriculture Gardening Flants Flants Frees and Shrubs Frees	" Mission; or, Scenes in Africa 21	" Lady Mary; or, Not of the	Paton's (A. A.) Servia 23 Modern Syrians - 23 Postans's Observations on Single
Blaine's Encyclop. of Rural Sports Brande's Dictionary of Science, &c. Copland's Dictionary of Science, &c. Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Copland's Dictionary of Medicine Copland's Copl	ONE-VOL. CYCLOPÆDIAS	Tomline's Christian Theology - 30 Turner's Sacred History 31	Strong's Greece as a Kingdom - 28
Copland's Dictionary of Medicine - 7 Gwill's Encyclop, of Architecture - 11 Johnson's Farmer's Encyclopædia - 15 Loudon's Encyclopædia - 15 Rural Architecture - 18 Rural Architecture - 18 Gardening - 17 Plants - 18 Trees and Shrubs - 18 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Thacker's Courser's Remembrancer 29 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 18 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 M'Cullott's Geographical Dictionary 19 Trees and Shrubs - 38 Trees and Shrubs - 38	Blaine's Encyclop. of Rural Sports 4	I Weil's Bible, Koran, and Talmud 32	Von Orlich's Travels in India - 31
Johnson's Farmer's Encyclopedia - 15 Loudon's Encyclopedia - 16 Agriculture - 18 Rural Architecture - 18 Gardening - 17 Loudon's (Mrs.) Lady's Country Plants - 18 Trees and Shrubs - 18 M'Cullot's Geographical Dictionary 19 Taker's Counser's Remembrance 29 M'Cullot's Geographical Dictionary 19 Taker's Counser's Remembrance 29 M'Cullot's Geographical Dictionary 19 Taker's Counser's Remembrance 29 White's Veterinary Medictine - 22 Greeivall's Hippopathology - 23 Spooner On Foot and Leg of Horse 28 Spooner On Foot and Leg of Horse 28 Woulded's Geographical Dictionary 19 Taker's Counser's Remembrance 29 White's Veterinary Art - 38	Copland's Dictionary of Medicine - 7 Gwilt's Encyclop, of Architecture - 11	Willoughby's (Lady) Diary 32	AND AFFAIRS. Field's Veterinary Records 9
Agriculture 18	Johnson's Farmer's Encyclopædia - 15 Loudon's Encyclopædias	Blaine's Dictionary of Sports - 4	Morton's Veterinary Medicine - 22
M'Unioch's Geographical Pactionary 13 I hacker's Courser's Remembrancer 23 White's Veterinary Art = 32	Rural Architecture 18	Hawker's Instructions to Sportsmen 11	Percivall's Hippopathology - 23 "Anatomy of the Horse - 23
M'Unioch's Geographical Pactionary 13 I hacker's Courser's Remembrancer 23 White's Veterinary Art =	Plants 18 Trees and Shrubs 18	Companion 17 Stable Talk and Table Talk 28	Stable Talk and Table Talk - 28 Turner On the Foot of the Horse 31
	M'Culloch's Geographical Dictionary 19	Thacker's Courser's Remembrancer 29	white's veterinary Art oz

CATALOGUE.

ABERCROMBIE'S PRACTICAL GARDENER,

And Improved System of Modern Horticulture, alphabetically arranged. 4th Edition, with Introductory Treatise on Vegetable Physiology, and Plates, by W. Salisbury. 12mo. 6s. bds.

ABERCROMBIE & MAIN.—THE PRACTICAL GARDENER'S

COMPANION; or, Horticultural Calendar: to which is added, the Garden-Seed and Plant Estimate. Edited from a MS. of J. Abercrombie, by J. Main. 8th Edition. 32mo. 3s. 6d. sd.

ACTON (ELIZA.)—MODERN COOKERY,

In all its Branches, reduced to a System of Easy Practice. For the use of Private Families.
In a Series of Receipts, all of which have been strictly tested, and are given with the most minute exactness. By ELIZA ACTON. Dedicated to the Young Housekeepers of England.

New Edition, greatly improved.

Fcp. 8vo. illustrated by woodcuts, 7s. 6d. cloth.

"Miss Eliza Acton may congratulate bresslf on having composed a work of great utility, and one that is speedily finding its way to every 'dresser' in the kingdom. Her Cookery-book is unquestionably the nost valuable compendium of the art that has yet been published. It strongly inculcates conomical principles, and points out how good things may be concoted without that reckless extravagance which good cooks have been wont to imagine the best evidence they can give of skill in their profession."—MonxING Posr.

ADAIR (SIR ROBERT). — THE NEGOTIATIONS FOR THE PEACE of the DARDANELLES, in 1808-9: with Dispatches and Official Documents. By the Right Honourable Sir Robert Adair, G.C.B. Being a Sequel to the Memoir of his Mission to Vienna in 1806. 2 vols. 8vo. 28s. cloth.

ADAIR (SIR ROBERT).—AN HISTORICAL MEMOIR OF A

MISSION to the COURT of VIENNA in 1806. By the Right Honourable Sir ROBERT ADAIR, G.C.B. With a Selection from his Despatches, published by permission of the proper Authorities. 8vo. 18s. cloth.

ADDISON.—THE KNIGHTS TEMPLARS.

By C. G. Addison, Esq., of the Inner Temple. 2d Edition, enlarged. Square crown 8vo. with Illustrations, 18s. cloth.

ADDISON.—THE TEMPLE CHURCH IN LONDON:

Its History and Antiquities. By C. G. Addison, Esq., of the Inner Temple; Author of "The History of the Knights Templars." Square crown 8vo. with Six Plates, 5s. cloth.

A FULL AND COMPLETE GUIDE, HISTORICAL AND DESCRIPTIVE, TO THE TEMPLE CHURCH. (From Mr. Addison's "History of the Temple Church.") Square cr. 8vo. 1s. sewed.

AIKIN.—THE LIFE OF JOSEPH ADDISON.

Illustrated by many of his Letters and Private Papers never before published. By Lucy Aikin. 2 vols. post 8vo. with Portrait from Sir Godfrey Kneller's Picture, 18s. cloth.

AMY HERBERT.

By a LADY. Edited by the Rev. WILLIAM SEWELL, B.D. of Exeter College, Oxford. 2d Edition, 2 vols. fcp. 8vo. 9s. cloth.

BAILEY.—ESSAYS ON THE PURSUIT OF TRUTH,

And on the Progress of Knowledge. By Samuel Balley, Author of "Essays on the Formation and Publication of Opinions," "Berkeley's Theory of Vision," &c. 2d Edition, revised and enlarged. 8vo. 9s. 6d. cloth.

BAKEWELL.-AN INTRODUCTION TO GEOLOGY.

Intended to convey Practical Knowledge of the Science, and comprising the most important recent discoveries; with explanations of the facts and phenomena which serve to confirm or invalidate various Geological Theories. By Robert Bakewell. Fifth Edition, considerably enlarged. Svo. with numerous Plates and Woodcuts, 21s. cloth.

BALMAIN.—LESSONS ON CHEMISTRY,

For the use of Pupils in Schools, Junior Students in Universities, and Readers who wish to learn the fundamental Principles and leading Facts: with Questions for Examination, Glossaries of Chemical Terms and Chemical Symbols, and an Index. By WILLIAM H. BALMAIN. With numerous Woodcuts, illustrative of the Decompositions. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

BAYLDON.—ART OF VALUING RENTS AND TILLAGES,
And the Tenant's Right of Entering and Quitting Farms, explained by several Specimens of
Valuations; and Remarks on the Cultivation pursued on Soils in different Situations
Adapted to the Use of Landlords, Land-Agents, Appraisers, Farmers, and Tenants. By
J.S. BAYLDON, 6th Edition, corrected and revised. By John DonAldbon, Land-Steward,
Author of "A Treatise on Manures and Grasses." 8vo. 10s. 6d. cloth.

BEDFORD CORRESPONDENCE. - CORRESPONDENCE OF

JOHN, FOURTH DUKE OF BEDFORD, selected from the Originals at Woburn Abbey:

with Introductions by Lord John Russell. 8vo. Vol. 1 (1742-48), 18s. cloth; Vol. 2 (1749-60), 15s. cloth.

"The second volume of this publication includes a correspondence having relation to the period from the Peace of Aix-la-Chapelle to the death of George II. Its most remarkable portion bears upon an important question on which there exist some differences of opinion at the present time, viz. the intrigues which led to the junction of the Duke of Newcastle and Pitt, in 1751. The letters respecting the state of Iteland under the Viceroyalty of the Duke of Bedford, also here, are not a little interesting."—MORNING HERALD.

** The Third, and concluding volume, with an Introduction by LORD JOHN RUSSELL, is in the Press.

BELL.-LIVES OF THE MOST EMINENT ENGLISH POETS. By ROBERT BELL, Esq. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

BELL.—THE HISTORY OF RUSSIA,

From the Earliest Period to the Treaty of Tilsit. By ROBERT BELL, Esq. 3 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 18s. cloth.

BLACK.—A PRACTICAL TREATISE ON BREWING,

Based on Chemical and Economical Principles: with Formulæ for Public Brewers, and
Instructions for Private Families. By WILLIAM BLACK. Third Edition, revised and corrected, with considerable Additions. The Additions revised by Professor Graham, of the London University. 8vo. 10s. 6d. cloth.

"I take occasion, in concluding this article, to refer my readers to the 'Practical Treatise on Brewing,' by Mr. William Black, a gentleman of much experience in the business. His little work contains a great deal of useful information."—Dr. Urle's Supplement to his "Dictionary."

BLAINE. - AN ENCYCLOPÆDIA OF RURAL SPORTS;

Or, a complete Account, Historical, Practical, and Descriptive, of Hunting, Shooting, Fishing, Racing, and other Field Sports and Athletic Amusements of the present day. By Delabere P. Blaine, Esq. Author of "Outlines of the Veterinary Art," "Canine Pathology," &c. &c. Illustrated by nearly 600 Engravings on Wood, by R. Branston, from Drawings by Alken, T. Landseer, Dickes, &c. 1 thick vol. 8vo. £2. 10s. cloth.

BLAIR'S CHRONOLOGICAL AND HISTORICAL TABLES,

From the Creation to the present time: with Additions and Corrections from the most authentic Writers; including the Computation of St. Paul, as connecting the Period from the Exode to the Temple. Under the revision of Sir Henry Ellis, K.H., Principal Librarian of the British Museum. Imperial 8vo. 31s. 6d. half-bound morocco.

"The student of history, long accustomed to the Doctor's ponderous and unmanageable folio, will rejoice over this handsome and handy volume. It is the revival and enlargement, in a far more compact and available form than the original, of the celebrated 'Chronological Tables' of Dr. Blair. It comprises additions to our own time, and corrections from the most recent authorities. The outline of the plan is faithfully preserved and carried out, with every improvement of which it was susceptible."—EXAMINER.

BLOOMFIELD.—HISTORY OF THE PELOPONNESIAN WAR.

By Thucydides. A New Recension of the Text, with a carefully amended Punctuation; and copious Notes, Critical, Philological, and Explanatory, almost entirely original, but partly selected and arranged from the best Expositors: accompanied with full indexes, both of Greek Words and Phrases explained, and matters discussed in the Notes. The whole illustrated by Maps and Plans, mostly taken from actual surveys. By the Rev. S. T. Bloomfield, D.D. F.S.A. 2 vols. 8vo. 38s. cloth.

BLOOMFIELD.—HISTORY OF THE PELOPONNESIAN WAR.

By THUCYDIDES. Newly translated into English, and accompanied with very copious Notes, Philological and Explanatory, Historical and Geographical. By the Rev. S. T. Bloomfield, D.D. F.S.A. 3 vols. 8vo. with Maps and Plates, £2.5s. boards.

BLOOMFIELD. - THE GREEK TESTAMENT:

With copious English Notes, Critical, Philological, and Explanatory. By the Rev. S. T. BLOOMFIELD, D.D. F.S.A. 5th Edition, improved. 2 vols. 8vo. with a Map of Palestine, £2, cloth.

BLOOMFIELD.—COLLEGE & SCHOOL GREEK TESTAMENT: With English Notes. By the Rev. S. T. Bloomfield, D.D. 3d Edition, greatly enlarged, and very considerably improved, 12mo. 10s. 6d. cloth.

BLOOMFIELD.—GREEK AND ENGLISH LEXICON TO THE

NEW TESTAMENT: especially adapted to the use of Colleges, and the Higher Classes in Public Schools; but also intended as a convenient Manual for Biblical Students in general. By Dr. Bloomffeld. 2d Edition, greatly enlarged, and very considerably improved. 12mo. on wider paper, 10s. 6d. cloth.

BOY'S OWN BOOK (THE):

A Complete Encyclopædia of all the Diversions, Athletic, Scientific, and Recreative, of Boyhood and Youth. 20th Edition, square 12mo. with many Engravings on Wood, 6s. boards.

BRANDE.—A DICTIONARY OF SCIENCE LITERATURE,

AND ART; comprising the History, Description, and Scientific Principles of every Branch of Human Knowledge; with the Derivation and Definition of all the Terms in General Use. Edited by W. T. Brande, F.S.L. & E.; assisted by Joseph Cauvin, Esq. The various departments are by Gentlemen of eminence in each. 1 very thick vol. 8vo. illustrated by Wood Engravings, £3, cloth.

BRAY'S (MRS.) NOVELS AND ROMANCES,

Revised and corrected by Mrs. Bray. In 10 vols. fcp. 8vo. with Frontispieces and Vignettes from Designs and Sketches by the late Thomas Stothard, R.A.; C. A. Stothard, F.S.A.; Henry Warren, Esq.; &c.

Vol. 1, The White Hoods. With a new General Preface, a Portrait of the Author, after W. Patten, and Vignette Title. 6s. cloth.
Vol. 2, De Foix;—Vol. 3, The Protestant;—Vol. 4, Fitz of Fitzford;—Vol. 5, The Talba;—Vol. 6, Warleigh.—Each with Frontispiece and Vignette-title, 6s. cloth.

*** To be continued monthly, and completed in 10 volumes; each containing an entire Work, printed and embellished uniformly with the "Standard Novels."

order of publication.
y. Jan. 1—Henry De Pomeroy.
the Heart. Feb. 1—Courtenay of Walreddon. Nov. 1—Trelawney.
Dec. 1—Trials of the Heart.

BRAY.—THE PHILOSOPHY OF NECESSITY:

Or, the Law of Consequences as applicable to Mental, Moral, and Social Science. By CHARLES BRAY. 2 vols. 8vo. 15s. cloth.

BREWSTER.—TREATISE ON OPTICS.

By Sir David Brewster, LL.D. F.R.S., &c. New Edition. Fcp. 8vo. with Vignette Title, and 176 Woodcuts, 6s. cloth.

BUDGE (J.)—THE PRACTICAL MINER'S GUIDE;

Comprising a Set of Trigonometrical Tables adapted to all the purposes of Oblique or Diagonal, Vertical, Horizontal, and Traverse Dialling; with their application to the Dial, Exercise of Drifts, Lodes, Slides, Levelling, Inaccessible Distances, Heights, &c. By J. Budge. New Edition, considerably enlarged. 8vo. with Portrait of the Author, 12s. cloth.

BULL.—THE MATERNAL MANAGEMENT OF CHILDREN,

in HEALTH and DISEASE. By T. Bull, M.D. Member of the Royal College of Physicians, Physician-Accucheur to the Finsbury Midwifery Institution, Author of "Hints to Mothers for the Management of their Health during Pregnancy and in the Lying In Room." 2d Edition, revised and enlarged. Fcp. 8vo. 7s. cloth.

BULL.—HINTS TO MOTHERS,

For the Management of Health during the Period of Pregnancy and in the Lying-in Room;
with an Exposure of Popular Errors in connection with those subjects. By Thomas Bull, M.D. Physician Accoucheur to the Finsbury Midwifery Institution, &c. &c. 4th Edition, revised and considerably enlarged. Fcp. 8vo. 7s. cloth.

"Excellent guides, and deserve to be generally known."-Johnson's Medico-Chirurgical Review.

BUNSEN.-AN INQUIRY INTO THE HISTORY, ARTS AND

SCIENCES, LANGUAGE, WRITING, MYTHOLOGY, and CHRONOLOGY of ANCIENT EGYPT: with the peculiar position of that Nation in reference to the Universal History of Mankind. By the Chevalier C. C. J. BUNSEN. Translated from the German, under the Author's superintendence, by C. H. COTTRELL, Esq.; with additional matter, furnished by the Author. 2 vols. 8vo. with numerous Plates. [Preparing for publication.

BURDER.-ORIENTAL CUSTOMS,

Applied to the Illustration of the Sacred Scriptures. By SAMUEL BURDER, A.M. 3d Edit. with additions. Fcp. 8vo. 8s. 6d. cloth.

BURNS.-THE PRINCIPLES OF CHRISTIAN PHILOSOPHY;

containing the Doctrines, Duties, Admonitions, and Consolations of the Christian Religion. By John Burns, M.D. F.R.S. 5th Edition. 12mo. 7s. boards.

BURNS.—CHRISTIAN FRAGMENTS;

Or, Remarks on the Nature, Precepts, and Comforts of Religion. By John Burns, M.D. F.R.S. Professor of Surgery in the University of Glasgow. Author of "The Principles of Christian Philosophy." Fcp. 8vo. 5s. cloth.

BUTLER.—SKETCH OF ANCIENT & MODERN GEOGRAPHY.

By Samuel Buyler, D.D. late Lord Bishop of Lichfield and Coventry; and formerly Head Master of Shrewsbury School. New Edition, revised by his Sow. 8vo. 9s. boards.

The present edition has been carefully revised by the author's son, and such alterations introduced as continually progressive discoveries and the latest information rendered necessary. Recent Travels have been constantly consuited where any doubt or difficulty seemed to require it; and some additional matter has been added, both in the ancient and modern part.

BUTLER.-ATLAS OF MODERN GEOGRAPHY.

By the late Dr. Butler. New Edition; consisting of Twenty-three coloured Maps, from a New Set of Plates; with an Index of all the Names of Places, referring to the Latitudes and Longitudes. 8vo. 12s. half-bound.

BUTLER.—ATLAS OF ANCIENT GEOGRAPHY.

By the late Dr. Butler. Consisting of Twenty-three coloured Maps; with an Index of all the Names of Places, referring to the Latitudes and Longitudes. New Edition. 8vo. 12s. hbd. *** The above two Atlases may be had, half-bound, in One Volume, 4to. price 24s.

CALLCOTT.—A SCRIPTURE HERBAL.

With upwards of 120 Wood Engravings. By LADY CALLCOTT. Square crown 8vo. 25s. cloth.

CATLOW.—POPULAR CONCHOLOGY

Or, the Shell Cabinet arranged: being an Introduction to the Modern System of Conchology: with a sketch of the Natural History of the Animals, an account of the Formation of the Shells, and a complete Descriptive List of the Families and Genera. By Agnes Catlow. Fcp. 8vo. with 312 Woodcuts, 10s. 6d. cloth.

CHALENOR.—POETICAL REMAINS OF MARY CHALENOR. Fcp. 8vo. 4s. cloth.

"The poems are sweetly natural; and, though on topics often sung, breathe a tenderness and melancholy which are at once soothing and consolatory."—LITERARY GAZETTE.

CHALENOR.—WALTER GRAY,

A Ballad, and other Poems. 2d Edition, including the Poetical Remains of Mary Chalenor.

FCP. 8vo. 6s. cloth.

"As the simple and spontaneous effusions of a mind apparently filled with feelings which render the fireside happy, and untinctured with affectation or verbiage, they may with benefit be received into the 'happy homes of England,' and offered as a gift to the youthful of both sexes."—Chambers's Edinburgon Journal.

CLAVERS.—FOREST LIFE.

By MARY CLAVERS, an Actual Settler; Author of "A New Home, Who 'll Follow?" 2 vols. fcp. 8vo. 12s. cloth.

COLLEGIAN'S GUIDE (THE):

Or, Recollections of College Days, setting forth the Advantages and Temptations of a University Education. By **** *******, M.A. — College, Oxford. Post 8vo. 10s. 6d. cloth.

"The book is one of which we may truly say it is merry and wise—a happy combination of the amusing and instructive. Many of its views and stories of college life are as entertaining as they are eitherly representations of facts; and whilst parents, guardians, and teachers, may refer to these pages with advantage to their sons, wards, and pupils, so may the latter learn much that is good for them to know, and which few collinstil so effectually into the college youth as the author of this agreeable and useful Guide."—LITERARY GAZETTE.

COLTON.—LACON; OR, MANY THINGS IN FEW WORDS. By the Rev. C. C. COLTON. New Edition. 8vo. 12s. cloth.

COOLEY.—THE WORLD SURVEYED IN THE NINETEENTH

CENTURY; or, Recent Narratives of Scientific and Exploring Expeditions (chiefly undertaken by command of Foreign Governments). Collected, translated, and, where necessary, abridged, by W. D. Cooley, Esq. Author of the "History of Maritime and Inland Discovery" in the Cabinet Cyclopedia, &c.

in the Cabinet Cyclopædia, &c.

The First Volume of the Series contains—

THE ASCENT of MOUNT ARARAT. By Dr. FRIEDRICH PARROT, Professor of Natural Philosophy in the University of Dorpat, Russian Imperial Councillor of State, &c. 8vo. with a Map by Arrowsmith, and Woodcuts, 14s. cloth.

*** Each volume will form, for the most part, a Work complete in itself, and the whole Series will present an accurate and luminous Picture of all the known portions of the Earth.

The Second Work of the Series will be

ERMAN'S TRAVELS through SIBERIA. 8vo.

*** On this traveller, the President of the Royal Geographical Society, in his Anniversary Address last year, bestowed the following encomium:—"If we regard M. Adolph Erman as an astronomical geographer and explorer of distant lands, we must all admit that he stands in the very highest rank." And in his Address delivered in May last, the President again made honourable mention of this traveller in the following terms:—"In announcing to you with pleasure that the excellent work of your distinguished foreign member and medallist, Adolph Erman, is about to appear in English, I must not lose the opportunity of stating, that the last communication sent to us by M. Erman is one of very great importance."

"The plan of this work we have before taken occasion to commend. It has, indeed, two great and obvious advantages. In the first place, the narrative style must always be more interesting than the nerely descriptive; and, in the next, the express subject of any controller volume must receive more justice than it could hope for in any treatise of general geography. In both rescaled what the subject of any admirable companion to such general treatises, as Malte-Brun (improved by succeeding editors), the addition of this companion cannot fail to constitute a complete body of geography, so far as regards the countries and objects to be 'surveyed."—ATRENKEY.

COOLEY.—THE HISTORY OF MARITIME AND INLAND DISCOVERY. By W. D. Cooley, Esq. 3 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 18s. cloth.

CONVERSATIONS ON BOTANY.

9th Edition, improved. Fcp. 8vo. 22 Plates, 7s. 6d. cloth; with the plates coloured, 12s. cloth.

CONVERSATIONS ON MINERALOGY.

With Plates, engraved by Mr. and Mrs. Lowry, from Original Drawings. 3d Edition, enlarged. 2 vols. 12mo. 14s. cloth.

COOPER (REV. E.)—SERMONS,

Chiefly designed to elucidate some of the leading Doctrines of the Gospel. To which is added, an Appendix, containing Sermons preached on several Public Occasions, and printed by desire. By the Rev. Edward Cooper, Rector of Hamstall-Ridware, and of Yoxall, in the County of Stafford; and late Fellow of All-Souls' College, Oxford. 7th Edition. 2 vols. 12mo. 10s. boards.

COOPER (REV. E.)—PRACTICAL AND FAMILIAR SERMONS,
Designed for Parochial and Domestic Instruction. New Edition. 7 vols. 12mo. £1. 8s. boards. *** Vols. 1 to 4, 5s. each; Vols. 5 to 7, 6s. each.

COPLAND.—A DICTIONARY OF PRACTICAL MEDICINE

omprising General Pathology, the Nature and Treatment of Diseases, Morbid Structures, and the Disorders especially incidental to Climates, to Sex, and to the different Epochs of Life, with numerous approved Formulæ of the Medicines recommended. By James Copland, M.D., Consulting Physician to Queen Charlotte's Lying-in Hospital; Senior Physician to the Royal Infirmary for Children; Member of the Royal College of Physicians, London; of the Medical and Chirurgical Societies of London and Berlin, &c. Vols. 1 and 2, 8vo. £3, cloth; and Part 10, 4s. 6d. sewed.

*** To be completed in One more Volume.

COSTELLO (MISS).—THE ROSE GARDEN OF PERSIA.

By Miss Louisa Stuart Costello, Author of "Specimens of the Early Poetry of France,"
"A Summer amongst the Bocages and the Vines," &c. &c. 8vo. with Borders printed in Gold and Colours.

COSTELLO (MISS).—FALLS, LAKES, AND MOUNTAINS OF NORTH WALES; being a Pictorial Tour through the most interesting parts of the Country. By LOUISA STUART COSTELLO, Author of "A Summer among the Bocages and Vines," "A Pilgrmage to Auvergne," "Bearn and the Pyrenees," &c. Profusely illustrated with Views, from Original Sketches by D. H. M'Kewan, engraved on wood, and lithographed, by T. and E. Gilks. Square 8vo. with Map, 14s. cloth, gllt edges.

CROCKER'S ELEMENTS OF LAND SURVEYING.

Fifth Edition, corrected throughout, and considerably improved and modernized, by T. G. Bunt, Land Surveyor, Bristol. To which are added, TABLES OF SIX-FIGURE LOGA-RITHMS, &c., superintended by RICHARD FARLEY, of the Nautical Almanac Establishment. Post 8vo. 12s. cloth.

** The work throughout is entirely revised, and much new matter has been added, there are no superintended.

*. The work throughout is entirely revised, and much new matter has been added; there are new chapters, containing very full and minute Directions relating to the modern Practice of Surveying, both with and without the aid of angular instruments. The method of Plotting Estates, and Casting or Computing their Areas, are described, &c. &c. The chapter on Levelling also is new.

CROWE.—THE HISTORY OF FRANCE,

From the Earliest Period to the Abdication of Napoleon. By E. E. CROWE, Esq. 3 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 18s. cloth.

DAHLMANN.—HISTORY OF THE ENGLISH REVOLUTION.

By F. C. DAHLMANN, late Professor of History at the University of Göttingen. Translated from the German, by H. Evans Lloyd. 8vo. 10s. 6d. cloth.

"Professor Dahlmann's book is, in short, a rapid sketch of the whole of what we call the Modern History of England, from its start at the Coronation of Henry the Seventh, to its intermediate settlement at the Coronation of William the Third. We have no English summary of the history it relates, so brief, compendious, and impartial land, through an almost uninterrupted march of two centuries, is startlingly reflected in his clear and transparent relation. Mr. Lloyd's translation is very well executed."—Examiner.

DAVY (SIR HUMPHRY).—ELEMENTS OF AGRICULTURAL CHEMISTRY, in a Course of Lectures. By Sir Humhhry Davy. With Notes by Dr. John DAVY. 6th Edition. 8vo. with 10 Plates, 15s. cloth.

DE BURTIN.—A TREATISE ON THE KNOWLEDGE NECES-SARY to AMATEURS of PICTURES. Translated and Abridged from the French of M. Francis Xavier De Burtin, First Stipendiary Member of the Royal Academy of Brussels in the Class of Sciences, &c. By Robert White, Esq. 8vo. with four Lithographic Engravings, 12s. cloth.

DE CUSTINE.—RUSSIA.

By the MARQUIS DE CUSTINE. Translated from the French. 2d Edition. 3 vols. post 8vo. 31s. 6d. cloth.

"A work which those who are desirous to know Russia as it really is, and not as it would fain impose itself on the world to be, would do well to consult. We promise our readers equal surprise and pleasure from the perusal of Mons. De Custino's very clever volumes."—GENTLEMAN'S MAGAZINE.

DE LA BECHE.—REPORT ON THE GEOLOGY OF CORN-

WALL, DEVON, and WEST SOMERSET. By HENRY T. DE LA BECHE, F.R.S. &c., Director of the Ordnance Geological Survey. Published by Order of the Lords Commissioners of H.M. Treasury. 8vo. with Maps, Woodcuts, and 12 large Pates, 14s. cloth.

DE MORGAN.—AN ESSAY ON PROBABILITIES,

And on their Application to Life Contingencies and Insurance Offices. By Aug. de Morgan, of Tribity College, Cambridge. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

DE STRZELECKI (P. E.)-THE PHYSICAL DESCRIPTION

of NEW SOUTH WALES and VAN DIEMAN'S LAND; accompanied by a Geological Map Sections, and Diagrams, and Figures of the Organic Remains. By P. E. DE STRZELECKI. 8vo. with coloured Map and numerous Plates, 24s. cloth.

"An excellent scientific book; the subject thoroughly digested, the style always clear, the information full, and presented with skill and scholarly art. M. De Strzelecki has passed twelve years in voyaging and exploring round the globe; and, out of these, five of continual labour, 'during a tour of 7,000 miles only were devoted to Tasmania. It seems needless to add to this, that we have hitherto had no description of the country comparable to his for care and authenticity. Its scientific plan is judiciously preserved throughout the work; but we have, now and then, at the foot of the page, very interesting notes of personal observation or adventure, extracted from M. De Stredecki's private journal."—Examiras.

DOCTOR (THE), &c. 5 vols. post 8vo. £2. 12s. 6d. cloth.

"Admirably as the mystery of the 'Doctor' has been preserved up to the present moment, there is no longer any reason for affecting secresy on the subject. The author is Robert Southey: he acknowledged the facts hortly before his last illness to his most confidential friend, an M.P. of high character. In a private letter from Mrs. Southey, dated February 27, 1843, she not only states the fact, but adds that the greater part of a sixth volume had gone through the press, and that Southey looked forward to the pleasure of drawing her into it as contributor; giving her full authority to affirm that her husband is the author."—ROBERT BELL, ESQ. in THE STORY TELLER.

DODDRIDGE.—THE FAMILY EXPOSITOR:

Or, a Paraphrase and Version of the New Testament: with Critical Notes, and a Practical Improvement of each Section. By P. Doddrigge, D.D. To which is prefixed, a Life of the Author, by A. Kippis, D.D. F.R.S. and S.A. New Edition, 4 vols. 8vo. £1. 16s. cloth.

DONOVAN.—TREATISE ON CHEMISTRY.

By M. Donovan, M.R.I.A. Fourth Edition. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

DONOVAN.—A TREATISE ON DOMESTIC ECONOMY.

By M. Donovan, Esq. M.R.I.A. Professor of Chemistry to the Company of Apothecaries in Ireland. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

DOUBLEDAY'S BUTTERFLIES.—THE GENERA OF DIUR-

NAL LEPIDOPTERA; comprising their Generic Characters—a Notice of the Habits and Transformations—and a Catalogue of the Species of each Genus. By EDWARD DOUBLEDAY, Esq. F.L.S. &c., Assistant in the Zoological Department of the British Museum. Imperial 4to. uniform with Gray and Mitchell's Ornithology; Illustrated with 75 Coloured Plates.

*** To be published in Monthly Parts, 5s. each; each part to consist of 2 coloured plates, with accompanying Letter-press, giving the Generic Characters, a Short Notice of the Habits, and a Catalogue of the Species of each Genus. Publication will commence when 150 Subscribers' Names have been received.

DOVER.—LIFE OF FREDERICK II. KING OF PRUSSIA.

By LORD DOVER. 2d Edition. 2 vols. 8vo. with Portrait, 28s. boards.

DRUMMOND.—FIRST STEPS TO BOTANY,

Intended as popular Illustrations of the Science, leading to its study as a branch of general education. By J. L. Drummond, M.D. 4th Edit. 12mo. with numerous Woodcuts, 9s. bds.

DUNHAM.—THE HISTORY OF THE GERMANIC EMPIRE. By Dr. Dunham. 3 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 18s. cloth.

THE HISTORY OF EUROPE DURING THE MIDDLE AGES. By Dr. Dunham. 4 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, £1. 4s. cloth.

THE HISTORY OF SPAIN AND PORTUGAL. By Dr. Dunham. 5 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, £1. 10s. cloth.

THE HISTORY OF SWEDEN, DENMARK, AND NORWAY. By Dr. Dunham. 3 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 18s. cloth.

HE HISTORY OF POLAND. By Dr. Dunham. Fcp. 8vo. with Vignette Title, THE HISTORY OF POLAND. 6s. cloth.

THE LIVES OF THE EARLY WRITERS of GREAT BRITAIN. By Dr. Dunham, R. Bell, Esq. &c. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

THE LIVES OF BRITISH DRAMATISTS. By Dr. Dunham, R. Bell, Esq. &c. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

DUNLOP (JOHN).—THE HISTORY OF FICTION:

Being a Critical Account of the most celebrated Prose Works of Fiction, from the carliest Greek Romances to the Novels of the Present Age. By John Dunlop, Esq. 3d Edition, complete in one volume. Medium 8vo. 15s. cloth.

"A very valuable book of reference for general readers; containing a large mass of popular information on the romantic writers of ancient and modern times."—LITERARY GAZETTE.

ELLIOTSON.—HUMAN PHYSIOLOGY:

With which is incorporated much of the elementary part of the "Institutiones Physiologica" of J. F. Blumenbach, Professor in the University of Göttingen. By John Elliotson, M.D. Cantab. F.R.S. Fifth Edition. 8vo. with numerous Woodcuts, £2. 2s. cloth.

ENGLISHMAN'S GREEK CONCORDANCE OF THE NEW

TESTAMENT: being an Attempt at a Verbal Connexion between the Greek and the English Texts; including a Concordance to the Proper Names, with Indexes, Greck-English and English-Greek. 2d Edition, carefully revised, with a new Index, Greek and English. Royal 8vo. £2. 2s. cloth.

ENGLISHMAN'S HEBREW AND CHALDEE CONCORDANCE

of the OLD TESTAMENT; being an attempt at a Verbal Connection between the Original and the English Translations: with Indexes, a List of the Proper Names and their occurrences, &c. &c. 2 vols. royal 8vo. £3. 13s. 6d. cloth; large paper, £4. 14s. 6d.

"The labour bestowed upon this important work has seldom, we should suppose, been equalled; and we have the fullest conviction, from the merely cursory examination we are able to give to such a stupendous task, that the result justifies all the labour, time, and money expended upon it. Indeed, the whole book bears the most paipable evidence of honest carefulness and unwearied diligence (the points of prime worth in a Concordance); and wherever we have dipped into its pages (about 1800), we have, in every case, had our opinion of its neatness, accuracy, and lucid order, confirmed and increased."—LITERARY GAZETTE.

FAREY.—A TREATISE ON THE STEAM ENGINE,
Historical, Practical, and Descriptive. By John Farey, Engineer. 4to. illustrated by
numerous Woodcuts, and 25 Copper-plates, £5. 5s. boards.

FERGUS.-HISTORY OF UNITED STATES OF AMERICA,

From the Discovery of America to the Election of General Jackson to the Presidency. By the Rev. H. FERGUS. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

FIELD. - POSTHUMOUS EXTRACTS FROM VETERINARY RECORDS OF THE LATE JOHN FIELD. WILLIAM FIELD, Veterinary Surgeon, London. 8vo. 8s. boards. Edited by his Brother.

FITZROY (LADY). - SCRIPTURAL CONVERSATIONS BE-TWEEN CHARLES and his MOTHER. By Lady CHARLES FITZROY. Fcp. 8vo. 4s. 6d. cloth

FORSTER.—THE STATESMEN OF THE COMMONWEALTH

OF ENGLAND. With an Introductory Treatise on the Popular Progress in English History. By John Forster, Esq. 5 vols. fcp. 8vo. with Original Portraits of Pym, Eliot, Hampden, Cromwell, and an Historical Scene after a Picture by Cattermole, £1. 10s. cloth.

The Introductory Treatise, intended as an Introduction to the Study of the Great Civil War in the Seventeenth Century, separately, 2s. 6d. sewed.

The above 5 vols. form Mr. Forster's portion of the Lives of Eminent British Statesmen, by Sir James Mackintosh, the Right Hon. T. P. Courtenay, and John Forster, Esq. 7 vols. Ecp. 8vo. with Vignette Titles, £2. 2s. cloth.

FORSTER (REV. C.)—THE HISTORICAL GEOGRAPHY OF ARABIA; or, the Patriarchal Evidences of Revealed Religion. A Memoir, with illustrative Maps and an Appendix, containing Translations, with an Alphabet and Glossary of the Hanyaritic Inscriptions recently discovered in Hadramaut. By the Rev. Charles Forster, B.D., one of the Six Preachers in the Cathedral of Christ, Canterbury, and Rectoa of Stisted, Essex; Author of "Mahometanism Unveiled." 2 vols. 8vo. 30s. cloth.

FORSTER (REV. C.)—THE LIFE OF JOHN JEBB, D.D. F.R.S., late Bishop of Limerick. With a Selection from his Letters. By the Rev. Charles Forster, B.D. Rector of Stisted, Essex, and one of the Six Preachers in the Cathedral of Christ, Canterbury, formerly Domestic Chaplain to the Bishop. Second Edition, 8vo. with Portrait, &c. 16s. cloth.

FOSBROKE. - A TREATISE ON THE ARTS, MANNERS,

MANUFACTURES, and INSTITUTIONS of the GREEKS and ROMANS. By the Rev. T. D. Fosbroke, &c. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

C

GERTRUDE.

A Tale. By the Author of "Amy Herbert." Edited by the Rev. WILLIAM SEWELL, B.D. of Exeter College, Oxford. 2 vols. fcp. 8vo. 9s. cloth.

"A book the influences of which cannot fail to be salutary. Practice without profession, brought to bear upon the viciositudes of every-day life, the power of forbearance and gentleaness, and of sacrifice which is to find in itself its recompense,—such are the themes here set forth in an agreeable style and an interesting story. Clear and discriminating glimpses of character, and the absence of bitterness and offence, constitute the greatcharm of this elegant writer and warrants us in cordially recommending her Gertrude' as pleasant and profitable reading."—ATHENEUM.

- GLEIG.—LIVES OF MOST EMINENT BRITISH MILITARY COMMANDERS. By the Rev. G. R. GLEIG. 3 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 18s. cloth.
- GLENDINNING.—PRACTICAL HINTS ON THE CULTURE
 OF THE PINE APPLE. By R. GLENDINNING, Gardener to the Right Hon. Lord Rolle,
 Bicton. 12mo. with Plan of a Pinery, 5s. cloth.
- GOLDSMITH'S (OLIVER) POETICAL WORKS.

Illustrated with Engravings on Wood, from Designs by the Members of the Etching Club. Square crown 8vo. uniform with "Thomson's Seasons," 21s. cloth; bound in morocco, by Hayday, £1. 16s.

[In October.

GOOD.—THE BOOK OF NATURE.

A Popular Illustration of the General Laws and Phenomena of Creation. By John Mason Good, M.D. F.R.S., &c. Third Edition, corrected. 3 vols. fcp. 8vo. 24s. cloth.

- GRAHAM.—ENGLISH; OR, THE ART OF COMPOSITION explained in a Series of Instructions and Examples. By G. F. GRAHAM. Second Edition, revised and improved. Fcp. 8vo. 7s. cloth.
- GRANT (MRS.)—LETTERS FROM THE MOUNTAINS.

Being the Correspondence with her Friends, between the years 1773 and 1803. By Mrs. Grant, of Laggan. Sixth Edition. Edited, with Notes and Additions, by her son, J. P. Grant, Esq. 2 vols. post 8vo. 21s. cloth.

- GRANT (MRS. OF LAGGAN).—MEMOIR AND CORRE-SPONDENCE of the late Mrs. Grant, of Laggan, Author of "Letters from the Mountains," "Memoirs of an American Lady," &c. &c. Edited by her Son, J. P. Grant, Esq. Second Edition. 3 vols. post 8vo. with Portrait, 31s. 6d. cloth.
- GRATTAN.—THE HISTORY OF THE NETHERLANDS,
 From the Invasion by the Romans to the Belgian Revolution in 1830. By T. C. GRATTAN,
 Esq. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.
- Esq. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

 GRAV —FIGURES OF MOLLUSCOUS ANIMALS
- GRAY.—FIGURES OF MOLLUSCOUS ANIMALS,
 Selected from various Authors. Etched for the Use of Students. By Maria Emma Gray.
 Vol. I. 8vo. with 78 plates of Figures, 12s. cloth.
- GRAY (J. E.)—THE GENERA OF MAMMALIA;

comprising their Generic Characters—a Notice of the Habits of each Genus—and a Short Character of each of the well-established species, referred to the several genera. By John Edward Gray, Esq. Keeper of the Zoological Collection of the British Museum. Imp. 4to. uniform with Gray and Mitchell's Ornithology; Illustrated with 175 Plates.

*** To be published in Monthly Parts, 12s. each; each part to consist of 4 coloured and 3 plain Plates, with accompanying Letter-press. The work will not exceed 25 Parts. Publication will commence when 150 Subscriber's Names have been received.

GRAY AND MITCHELL'S ORNITHOLOGY.—THE GENERA
Of BIRDS; comprising their Generic Characters, a Notice of the Habits of each Genus, and
an extensive List of Species, referred to their several Genera. By George Robert Gray,

an extensive List of Species, referred to their several Genera. By George Robert Gray, Acad. Imp. Georg. Florent. Soc. Corresp. Senior Assistant of the Zoological Department, British Museum; and Author of the "List of the Genera of Birds," &c. &c. Illustrated with Three Hundred and Fifty imperial quarto Plates, by David William MITCHELL.

In course of publication, in Monthly Parts, 10s. 6d. each; each Part consisting generally of Four imperial quarto coloured Plates and Three plain, and accompanying Letterpress; giving the Generic Characters, short Remarks on the Habits, and a List of Species of each Genus as complete as possible. The uncoloured Plates contain the Characters of all the Genera of the various Sub-families, consisting of numerous details of Heads, Wings, and Feet, as the case may require, for pointing out their distinguishing Characters.

** The work will not exceed Fifty Monthly Parts. [No. 18 was published Oct. 1st.

GREENER.—THE GUN;

Or, a Treatise on the various Descriptions of Small Fire-Arms. By W. Greener, Inventor of an improved method of Firing Cannon by Percussion, &c. 8vo. with Illustrations, 15s. boards.

GREENWOOD (COL.)—THE TREE-LIFTER;

Or, a New Method of Transplanting Trees. By Col. Geo. Greenwood. 8vo. with an Illustrative Plate, 7s. cloth.

GUEST.—THE MABINOGION,

From the Llyfr Coch o Hergest, or Red Book of Hergest, and other ancient Welsh MSS.: with an English Translation and Notes. By Lady CHARLOTTE GUEST. Parts 1 to 6. Royal 8vo. 8s. each, sewed in covers.

CONTENTS: —Part 1. The Lady of the Fountain.
Part 2. Peredur Ab Evrawc; a Tale of Chivalry.
Part 3. The Arthurian Romance of Geraint, the Son of Erbin.
Part 4. The Romance of Kilhwch and Olwen.
Part 5. The Dream of Rhonabwy, and the Tale of Pwyll Prince of Dyved.
Part 6. Branwen, the Daughter of Llyr; Manawyddan, the Son of Llyr; and Math, the Son of Mathonwy.

GUICCIARDINI (F.)—THE MAXIMS OF FRANCIS GUIC-

CIARDINI, the Historian. Translated by EMMA MARTIN, Author of "A Short History of Ireland." With Notes, and Parallel Passages from the works of Machiavelli, Lord Bacon, Pascal, Rochefoucault, Montesquieu, Burke, Prince Talleyrand, Guizot, and others. With a Sketch of the Author's Life. Square fcp. 8vo. [In October.]

GWILT.—AN ENCYCLOPEDIA OF ARCHITECTURE;
Historical, Theoretical, and Practical. By Joseph Gwilt, Esq. F.S.A. Illustrated with
upwards of 1000 Engravings on Wood, from Designs by J. S. Gwilt. 1 thick vol. 8vo.
containing nearly 1300 closely-printed pages, £2. 12s. 6d. cloth.

"Gwill's Encyclopædia ranks high as a work for professional students, containing the mathematics of architecture, with copious details upon all the technicalities of the science. It is a work which no professed architect or builder should be without."—WESTEMINISTER REVIEW.

HALL.—NEW GENERAL LARGE LIBRARY ATLAS

FIFTY-THREE MAPS, on Colombier Paper; with the Divisions and Boundaries carefully coloured. Constructed entirely from New Drawings, and engraved by SIDNEY HALL. New Edition, thoroughly revised and corrected; including all the Alterations rendered necessary by the recent Official Surveys, the New Roads on the Continent, and a careful Comparison with the authenticated Discoveries published in the latest Voyages and Travels. Folded in

with the authenticated Discoveries published in the latest voyages and Travels. Folded in half, Nine Guineas, half-bound in russia; full size of the Maps, Ten Pounds, half-bot, russia.

The following Maps have been re-engraved, from entirely new designs—Ireland, South Africa, Turkey in Asia; the following have been materially improved—Switzerland, North Italy, South Africa, Turkey in Asia; Southern Germany, Greece, Austria, Spain and Portugal; a new map of China, corrected from the recent government surport of the coast from Canton to Nankin (to which is appended, the Province of Canton, on an enlarged scale, in a separate compartment), has since been added.

HALSTED.—LIFE AND TIMES OF RICHARD THE THIRD, as Duke of Gloucester and King of England: in which all the Charges against him are carefully investigated and compared with the Statements of the Cotemporary Authorities. By CAROLINE A. HALSTED, Author of "The Life of Margaret Beaufort, Mother of King Henry VII." and "Obligations of Literature to the Mothers of England." 2 vols. 8vo. with a Portrait from an Original Picture in the possession of the Right Hon. Lord Stafford, never before engraved, and other illustrations, £1. 10s. cloth.

HANNAM.—THE ECONOMY OF WASTE MANURES:

a Treatise on the Nature and Use of Neglected Fertilizers. By John Hannam. Written for the Council. A New Edit. [In the press.

"This little book not only teaches how the manures already at the command of the farmer may be econ to the farmer may be econ to the farmer may be econ to the manures as the state of the practical agriculturist, and also of the public economist."—Tari's Maoazna. may be economised, ly wasted. The work

HAND-BOOK OF TASTE;

Or, How to Observe Works of Art, especially Cartoons, Pictures, and Statues. By Fabius Pictor. 3d Edition. Fcp. 8vo. 3s. boards.

HANSARD.-TROUT AND SALMON FISHING IN WALES. By G. A. HANSARD. 12mo. 6s. 6d. cloth.

HARRIS.—THE HIGHLANDS OF ÆTHIOPIA;

Being the Accout of Eighteen Months' Residence of a British Embassy to the Christian Court of Shoa. By Major Sir W. C. Harris, Author of "Wild Sports in Southern Africa," &c. 2d Edition. 3 vols. 8vo. with Map and Illustrations, £2. 2s. cloth.

HAWES.—TALES OF THE NORTH AMERICAN INDIANS,

And Adventures of the Early Settlers in America; from the landing of the Pilgrim Fathers, in 1620, to the Time of the Declaration of Independence. By BARBARA HAWES. Fcp. 8vo. with Frontispiece, 6s. cloth.

HAWKER.—INSTRUCTIONS TO YOUNG SPORTSMEN

In all that relates to Guns and Shooting. By Lieut.-Col. P. HAWKER. 9th Edit. corrected, enlarged, and improved, with Eighty-five Plates and Woodcuts by Adlard and Branston, from Drawings by C. Varley, Dickes, &c. 8vo. £1. 1s, cloth.

HAYDON.-LECTURES ON PAINTING AND DESIGN:

Delivered at the London Institution, the Royal Institution, Albemarle Street, to the University of Oxford, &c. By B. R. HAYDON, Historical Painter. With Designs drawn on Wood by the Author, and engraved by Edward Evans. 8vo. 12s. cloth.

- PRINCIPLES OF DESCRIPTIVE AND HENSLOW.—THE PHYSIOLOGICAL BOTANY. By J. S. Henslow, M.A. F.L.S. &c. Fcp. 8vo. with Vignette Title, and nearly 70 Woodcuts, 6s. cloth.
- HERSCHEL.—A TREATISE ON ASTRONOMY. By Sir John Herschel. New Edition. Fcp. 8vo. Vignette Title, 6s. cloth.
- HERSCHEL.-A PRELIMINARY DISCOURSE THRSTUDY OF NATURAL PHILOSOPHY. By Sir John Herschel. New Edition. Fcp. 8vo. with vignette title, 6s. cloth.
- HINTS ON ETIQUETTE AND THE USAGES OF SOCIETY:

 With a Glance at Bad Habits. By Αγωγόs.
 revised (with additions) by a Lady of Rank. Fcp. 8vo. 2s. 6d. cloth, gilt edges.

General Observations; Introductions—Letters of Introduction—Marriage—Dinners—Smoking; Snuff—Fashion—Dress—Music—Dancing—Conversation—Advice to Tradespeople—Visiting; Visiting Cards—Cards—Tattling—Of General Society.

- -A DESCRIPTIVE ACCOUNT OF A NEW METHOD of PLANTING and MANAGING the ROOTS of GRAPE VINES. By CLEMENT HOARE, Author of "A Treatise on the Cultivation of the Grape Vine on Open Walls." 12mo. 5s. cloth.
- HOARE.—A PRACTICAL TREATISE ON THE CULTIVATION OF THE GRAPE VINE ON OPEN WALLS. By CLEMENT HOARE. 3d Edition. 8vo. 7s. 6d. cloth.
- HOBBES.-ENGLISH WORKS OF THOMAS HOBBES.

Of Malmesbury; now first collected by Sir William Molesworth, Bart. The English Works, Vols. 1 to 6 and 8 to 10, and the Latin Works, Vols. 1 to 3, 10s. each.—Vols. 8 and 9, comprising the Translation of Thucydides, are not sold separately.

HOLLAND.—PROGRESSIVE EDUCATION;
Or, Considerations on the Course of Life. Translated from the French of Madame Necker de Saussure. By Miss Holland. 3 vols. fcp. 8vo. 19s. 6d. cloth.

** The Third Volume, forming an appropriate conclusion to the first two, separately, 7s. 6d.

- HOLLAND.—A TREATISE ON THE MANUFACTURES IN METAL. By J. Holland, Esq. 3 vols. fcp. Vignette Titles, about 300 Woodcuts, 18s. cloth.
- HOLLAND.-MEDICAL NOTES AND REFLECTIONS.

By HENRY HOLLAND, M.D. F.R.S. &c. Fellow of the Royal College of Physicians, Physician Extraordinary to the Queen, and Physician in Ordinary to His Royal Highness Prince Albert. 2d Edition. 8vo. 18s. cloth.

- HOOK (DR. W. F.)—THE LAST DAYS OF OUR LORD'S MINISTRY: a Course of Lectures on the principal Events of Passion Week. By WALTER FARGUHAR HOOK, D.D. Vicar of Leeds, Prebendary of Lincoln, and Chaplain in Ordinary to the Queen. 4th Edition. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

HOOKER.—THE BRITISH FLORA,
In Two Vols. Vol. 1; comprising Phenogamous or Flowering Plants, and the Ferns. By Sir
WILLIAM JACKSON HOOKER, K.H. LL.D. F.R.A. and L.S. &c. &c. &c. Fifth Edition, with
Additions and Corrections; and 173 Figures illustrative of the Umbellierous Plants, the
Composite Plants, the Grasses, and the Ferns. 8vo. with 12 Plates, 14s. plain; with the plates coloured, 24s. cloth.

Vol. 2, in Two Parts, comprising the Cryptogamia and Fungi, completing the British Flora, and forming Vol. 5, Parts 1 and 2, of Smith's English Flora, 24s. boards.

HOOKER AND TAYLOR.—MUSCOLOGIA BRITANNICA.

Containing the Mosses of Great Britain and Ireland, systematically arranged and described; with Plates, illustrative of the character of the Genera and Species. By Sir W. J. Hooker and T. Taylor, M.D. F.L.S., &c. 2d Edition, 8vo. enlarged, 31s. 6d. plain; £3.3s. coloured.

HORNE (THE REV. T. H.)—AN INTRODUCTION TO THE CRITICAL STUDY and KNOWLEDGE of the HOLY SCRUPTURES. By THOMAS HARTWELL HORNE, B.D. of St. John's College, Cambridge; Rector of the united Parishes of St. Edmund the King and Martyr, and St. Nicholas Acons, Lombard Street; Prebendary of St. Paul's. 8th Edition, corrected and enlarged. Hlustrated with numerous Maps and Facsimilies of Biblical Manuscripts. 4 vols. 8vo. (Vol. 2 in 2 Parts), £3. 3s. boards.

HORNE (THE REV. T. H.)—A COMPENDIOUS INTRODUC-

TION to the STUDY of the BIBLE. By THOMAS HARTWELL HORNE, B.D. of St. John's College, Cambridge. Being an Analysis of his "Introduction to the Critical Study and Knowledge of the Holy Scriptures." 7th Edition, corrected and enlarged. 12mo. with Maps and other Engravings, 9s. boards.

HORSLEY (BISHOP).—BIBLICAL CRITICISM

On the first Fourteen Historical Books of the Old Testament; and on the first Nine Prophetical Books. By Samuel Horseley, LL.D. F.R.S. F.S.A. Lord Bishop of St. Asaph. 2d Edition, containing Translations by the Author never before published, together with copious Indices. 2 vols. 8vo. £1. 10s. cloth.

By the same Author,
THE BOOK of PSALMS; translated from the Hebrew: with Notes, explanatory and critical.
Fourth Edition. 8vo. 12s. cloth.

(MARY).—THE CHILD'S PICTURE AND VERSE

With French and German on corresponding pages, and illustrated with 100 Engravings on Wood by G. F. Sargent. 2d Edition. Square 12mo. 7s. 6d. boards.

HOWITT (MARY).—THE H-- FAMILY: TRALINNAN; Translated by MARY

AXEL and ANNA; and other Tales. By FREDRIKA BREMER. HOWITT. 2 vols. post 8vo. with Portrait of the Author, 21s. boards.

THE NEIGHBOURS.

A Story of Every-day Life in Sweden. By FREDRIKA BREMER. Translated by MARY HOWITT. 3d Edition, revised and corrected. 2 vols. post 8vo. 18s. boards.

THE HOME.

Or, Family Cares and Family Joys. By FREDRIKA BREMER. Translated by MARY HOWITT. 2d Edition, revised and corrected. 2 vols. post 8vo. 21s. boards.

THE PRESIDENT'S DAUGHTERS.

Including NINA. By FREDRIKA BREMER-Translated by MARY HOWITT. 3 vols-post 8vo. 31s. 6d. boards.

A NEW SKETCH OF EVERY-DAY LIFE:-

A DIARY. Together with STRIFE and PEACE. By FREDRIKA BREMER. Translated by MARY HOWITT. 2 vols. post 8vo. 21s. boards.

HOWITT.—THE RURAL LIFE OF ENGLAND.

By WILLIAM HOWITT. 3d Edition, corrected and revised. Medium 8vo. with Engravings on wood, by Bewick and Williams, uniform with "Visits to Remarkable Places," 21s. cloth.

Life of the Aristocracy. Life of the Agricultural Population. Picturesque and Moral Features of the Country. Strong Attachment of the English to Country Life.

The Forests of England.

Habits, Amusements, and Condition of the People; in which are introduced Two New Chapters, descriptive of the Rural Watering Places, and Education of the Rural Population.

HOWITT.—GERMAN EXPERIENCES:

Addressed to the English, both Goers Abroad and Stayers at Home. By WILLIAM HOWITT. Fcp. 8vo. 7s. 6d. clotb .

HOWITT.—VISITS TO REMARKABLE PLACES;

Old Halls, Battle-Fields, and Scenes illustrative of Striking Passages in English History and Poetry. By WILLIAM HOWITT. New Edition. Medium 8vo. with 40 Illustrations by S. Williams, 21s. cloth.

SECOND SERIES, chiefly in the Counties of DURHAM and NORTHUMBERLAND, with a Stroll along the BORDER. Medium 8vo. with upwards of 40 highly-finished Woodcuts, from Drawings made on the spot for this work, by Messrs. Carmichael, Richardsons, and Weld Taylor, 21s. cloth.

AND ADVENTURES OF JACK OF HOWITT.—THE LIFE

THE MILL, commonly called "Lord Othmill;" created, for his eminent services, Baron Waldeck, and Knight of Kitticottie; a Fireside Story. By WILLIAM HOWITT. 2d Edition, 2 vols. fcp. 8vo. with 46 Illustrations on Wood by G. F. Sargent, 12s. cloth.

HOWITT.—THE RURAL AND SOCIAL LIFE OF GERMANY:

With Characteristic Sketches of its Chief Cities and Scenery. Collected in a General Tour, and during a Residence in that Country in the Years 1840-42. By WILLIAM HOWITT, Author of "The Rural Life of England," &c. Med. 8vo. with above 50 Illustrations, 21s. cloth.

HOWITT.-WANDERINGS OF A JOURNEYMAN TAILOR.

through EUROPE and the EAST, during the years 1824 to 1840. By P. D. HOLTHAUS, from Werdohl, in Westphalia. Translated from the Third German Edition, by WILLIAM HOWITT, Author of "The Rural and Social Life of Germany," &c. Fcp. 8vo. with Portrait of the Tailor, 6s. cloth.

HOWITT.—THE STUDENT-LIFE OF GERMANY.

From the Unpublished MSS. of Dr. Cornelius. By WILLIAM HOWITT. 8vo. with 24 Wood-Engravings, and Seven Steel Plates, 21s. cloth.

HOWITT.—COLONISATION AND CHRISTIANITY:

A Popular History of the Treatment of the Natives, in all their Colonies, by the Europeans. By WILLIAM HOWITT. Post 8vo. 10s. 6d. cloth.

HOWITT.—THE BOY'S COUNTRY BOOK:

Being the real Life of a Country Boy, written by himself; exhibiting all the Amusements, Pleasures, and Pursuits of Children in the Country. Edited by WILLIAM HOWITT, Author of "The Rural Life of England," &c. 2d Edition. Fcp. 8vo. with 40 Woodcuts, 8s. cloth.

"A capital work; and, we are inclined to think, Howitt's best in any line."-QUARTERLY REVIEW.

(RICHARD). — IMPRESSIONS 0FAUSTRALIA

FELIX, during a Four Years' Residence in that Colony: with particular reference to the Prospects of Emigrants. With Notes of a Voyage round the World, Australian Poems, &c. By Richard Howitt. Fcp. 8vo. 7s. cloth.

HUDSON.—PLAIN DIRECTIONS FOR MAKING WILLS
In Conformity with the Law, and particularly with reference to the Act 7 Will. 4 and 1 Vict.
c. 26. To which is added, a clear Exposition of the Law relating to the distribution of Personal Estate in the case of Intestacy; with two Forms of Wills, and much useful information, &c. By J. C. Hudson, Esq. 13th Edition, corrected, with notes of cases judicially decided since the above Act came into operation. Fcp. 8vo. 2s. 6d.

HUDSON.—THE EXECUTOR'S GUIDE.

By J. C. Hudson, Esq. of the Legacy Duty Office, London; Author of "Plain Directions for Making Wills," and "The Parent's Hand-book." Fourth Edition. Fcp. 8vo. 5s. cloth. *** These two works may be had in one volume, 7s. cloth.

HUDSON.—THE PARENT'S HAND-BOOK

Or, Guide to the Choice of Professions, Employments, and Situations; containing useful and practical Information on the subject of placing out Young Men, and of obtaining their Education with a view to particular occupations. By J. C. Hudson, Esq. Author of "Plain Directions for Making Wills." Fcp. 8vo. 5s. cloth.

"A 'Guide to the Choice of Professions, Employments, and Situations; containing useful and practical Information on the subject of Placing Out Young Men, and of Educating them with a view to particular occupations.' All true,—a hand-book that should not merely be thoroughly consulted by every parent and guardian who has any share in the directing of a young man to the choice mentioned, but which should be studied anxiously by every youth who meditates taking a decisive step in relation to his future welfare and happiness. The liberal professions have engaged Mr. Hudson in his Guide; and on every branch which his hand-book comprises, we are convinced that nowhere else will so much that is good and accurate be found in a printed shape; while, taking the whole circle of his subjects, nothing at all approaching its usefulness, in the same way, can be found in our language. One wonders how and where Mr. Hudson could gather so many minute and practically-valuable facts, extending even to a close account of necessary expenses. His book is the production of a sensible, prudent, philanthropic, carnest, and widely-informed man."—Movernty Review.

HUMPHREYS.—THE ILLUMINATED BOOKS OF THE MIDDLE AGES.—A History of Illuminated Books, from the IVth to the XVIIth Century. By Henry Noel Humphreys. Illustrated by a Series of Specimens, consisting of an entire Page, of the exact Size of the Original, from the most celebrated and splendid MSS. in the Imperial and Royal Libraries of Vienna, Moscow, Paris, Naples, Copenhagen, and Madrid;—from the Vatican, Escurial, Ambrosian, and other great Libraries of the Continent;—and from the rich Public, Collegiate, and Private Libraries of Great Britain; superbly printed in Gold, Silver, and Colours. Gold, Silver, and Colours.

In course of publication in Parts. Parts 1 and 2, each containing Three Plates, with Descriptions, Imperial Quarto (15 in. by 11), splendidly printed, in gold, silver, and colours, in imitation of the originals, as accurate as can be produced by mechanical means, 12s.; LARGE PAPER, on Half Imperial (211 in. by 15), to prevent folding the large Plates, 21s.

Six Parts to form a Volume, Four Volumes completing the work,

HUNT.—RESEARCHES ON LIGHT:

An Examination of all the Phenomena connected with the Chemical and Molecular Changes produced by the Influence of the Solar Rays; embracing all the known Photographic Processes, and new Discoveries in the Art. By Robert Hunt, Secretary of the Royal Cornwall Polytechnic Society. 8vo. with Plate and Woodcuts, 10s. 6d. cloth.

ILLUMINATED CALENDAR (THE).—THE ILLUMINATED CALENDAR and HOME DIARY for 1846; containing 12 pages of fac-simile from the Calender of the rich missal of the Duke of Anjou, styled King of Sicily and Jerusalem; also 24 pages of Diary, each illuminated with an elaborate Border taken from the same MS.; and an Illuminated Title. The binding designed from the framework of one of the miniature pictures of the same MS. Imperial 8vo. 42s. bound in an appropriate ornamental cover. [In the press.

*** The elaborate gothic traceries of this MS. form one of the finest monuments of the art of illuminating. It was executed towards the close of the fourteenth century, more than a century earlier than the "Hours of Anne of Brittany," which tormed the subject of the Calendar for 1844; and in style and execution it exhibits a totally different style of art from that work.

The Illuminated Calendar and Home Diary, for 1845; copied from the Manuscript of the "Hours of Anne of Brittany." Imp. 8vo. in emblazoned printing and binding, 42s.

JACKSON.—PICTORIAL FLORA

Or, British Botany delineated, in 1500 Lithographic Drawings of all the Species of Flowering Plants indigenous to Great Britain; illustrating the descriptive works on English Botany of Hooker, Lindley, Smith, &c. By Miss Jackson. 8vo. 15s. cloth.

- JAMES.—LIVES OF MOST EMINENT FOREIGN STATESMEN. By G. P. R. JAMES, Esq., and E. E. CROWE, Esq. 5 vols. fcp. 8vo. Vignette Titles, 30s. cloth.
- JAMES.—A HISTORY OF THE LIFE OF EDWARD THE BLACK PRINCE, and of various Events connected therewith, which occurred during the Reign of Edward III. King of England. By G. P. R. JAMES, Esq. 2d Edition. 2 vols. fcp. 8vo. Map, 15s. cloth.
- JEBB (BISHOP).—PRACTICAL THEOLOGY;

comprising Discourses on the Liturgy and Principles of the United Church of England and Ireland; Critical and other Tracts; and a Speech delivered in the House of Peers in 1824. By John Jebb, D.D. F.R.S. Bishop of Limerick, Ardfert, and Aghadoe. 2d Edition. 2 vols. 8vo. 24s. cloth.

By the same Author,

PASTORAL INSTRUCTIONS, on the Character and Principles of the Church of England, selected from his former Publications. A New Edition. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

- KNOX (ALEXANDER). THIRTY JEBB (BISHOP) AND YEARS' CORRESPONDENCE between John Jebb, D.D. F.R.S. Bishop of Limerick, Ardfert, Aghadoe, and Alexander Knox, Esq. M.R.I.A. Edited by the Rev. CHARLES FORSTER, B.D. Rector of Stisted, Essex, and one of the Six Preachers in the Cathedral of Christ, Canterbury, formerly Domestic Chaplain to Bishop Jebb. 2d Edit. 2 vols. 8vo. 28s. cloth.
- JEFFREY. CONTRIBUTIONS T0THE EDINBURGH REVIEW. By Francis Jeffrey, now one of the Judges of the Court of Session in Scotland. 4 vols. 8vo. 48s. cloth.

JOHNSON.—THE FARMER'S ENCYCLOPÆDIA, And Dictionary of Rural Affairs: embracing all the recent Discoveries in Agricultural Che-

And Dictionary of Rufal Analys: emoracing all the recent Discoveries in Agricultural Chemistry; adapted to the comprehension of unscientific readers. By Cuthbert W. Johnson, Esq. F.R.S. Barrister-at-Law, Corresponding Member of the Agricultural Society of Königsberg, and of the Maryland Horticultural Society; Author of several of the Prize Essays of the Royal Agricultural Society of England, and other Agricultural Works; Editor of the "Farmer's Almanack," &c. 1 thick vol. 8vo. illustrated by Wood Engravings of the best and most improved Agricultural Implements, £2. 10s. cloth.

KANE.—ELEMENTS OF CHEMISTRY

Including the most Recent Discoveries and Applications of the Science to Medicine and Pharmacy, and to the Arts. By ROBERT KANE, M.D. M.R.I.A., Professor of Natural Philosophy to the Royal Dublin Society. 8vo. with 236 Woodcuts, 24s. cloth.

KANE.—THE INDUSTRIAL RESOURCES OF IRELAND.

By Robert Kane, M.D. Secretary to the Council of the Royal Irish Academy, Professor of Natural Philosophy to the Royal Dublin Society, and of Chemistry to the Apothecaries' Hall of Ireland. 2d Edition. Post 8vo. 7s. cloth.

- KATER AND LARDNER.—A TREATISE ON MECHANICS.

 By Captain KATER and Dr. LARDNER. New Edition. Fcp. 8vo. Vignette Title, and 19
 Plates, comprising 224 distinct figures, 6s. cloth.
- KEIGHTLEY.—OUTLINES OF HISTORY, From the Earliest Period. By THOMAS KEIGHTLEY, Esq. New Edition, corrected and considerably improved. Fcp. 8vo. 6s. cloth; or 6s. 6d. bound.
- KEON (M. G.)—A HISTORY OF THE JESUITS,

Literary, Social, and Political, from the Birth of Ignatius Loyola to the present time. By Miles Gerald Keon. 8vo. [Preparing for publication.

KIRBY & SPENCE. - AN INTRODUCTION TO ENTOMOLOGY;

Or, Elements of the Natural History of Insects: comprising an account of noxious and useful Insects, of their Metamorphoses, Food, Stratagems, Habitations, Societies, Motions, Noises, Hybernation, Instinct, &c. By W. Kirby, M.A. F.R.S. & L.S. Rector of Barham; and W. Spence, Esq. F.R.S. & L.S. 6th Edit. corrected and muchenlarged. 2 vols. 8vo. 31s. 6d. cloth.

The first two volumes of the "Introduction to Entomology" are published as a separate work, distinct from the third and fourth volumes, and, though much enlarged, at a considerable reduction of price, in order that the numerous class of readers who confine their study of insects to that of their manners and economy, need not be burthened with the cost of the technical portion of the work, relating to their anatomy, physiology, &c.

KNAPP.—GRAMINA BRITANNICA;

Or, Representations of the British Grasses: with Remarks and occasional Descriptions. By I. L. KNAPP, Esq. F.L.S. & A.S. 2d Edition. 4to. with 118 Plates, beautifully coloured, £3. 16s. boards.

KNOX (ALEXANDER).—REMAINS OF ALEXANDER KNOX,

Esq. of Dublin, M.R.I.A, containing Essays, chiefly explanatory, of Christian Doctrine, and Confidential Letters, with Private Papers, illustrative of the Writer's Character. Sentiments, and Life. 3d Edition, 4 vols. 8vo. £2. 8s. cloth.

LAING.—NOTES ON THE SCHISM FROM THE CHURCH OF

ROME, called the GERMAN-CATHOLIC CHURCH, instituted by J. Ronge and I. Czerzki, in October 1844, on occasion of the Pilgrimage to the Holy Coat at Treves. By S. LAING, Esq. Author of "Notes of a Traveller," "The Chronicles of the Kings of Norway," &c. Fcp. 8vo. 5s. cloth.

LAING.—THE CHRONICLE OF THE KINGS OF NORWAY.

From the Earliest Period of the History of the Northern Sea Kings to the Middle of the Twelfth Century, commonly called *The Heimskringla*. Translated from the Icelandic of Snorro Sturleson, with Notes, and a Preliminary Discourse, by SAMUEL LAING, Author of "Notes of a Traveller," &c. 3 vols. 8vo. 36s. cloth.

LAING.—JOURNAL OF A RESIDENCE IN NORWAY,

During the years 1834, 1835, and 1836; made with a view to inquire into the Rural and Political Economy of that Country, and the Condition of its Inhabitants. By Samuel Laine, Esq. 2d Edition. 8vo. 14s. cloth.

LAING. - NOTES OF A TRAVELLER,

On the Social and Political State of France, Prussia, Switzerland, Italy, and other parts of Europe, during the present century. By Samuel Laine, Esq. 2d Edition. 8vo. 16s. cloth.

LAING.—A TOUR IN SWEDEN,

In 1838; comprising observations on the Moral, Political, and Economical State of the Swedish Nation. By SAMUEL LAING, Esq. 8vo. 12s. cloth.

LARDNER'S CABINET CYCLOPÆDIA;

Comprising a Series of Original Works on History, Biography, Literature, the Sciences, Arts, and Manufactures. Conducted and edited by Dr. LARDNER.

The Series, complete, in One Hundred and Thirty-three Volumes, £39. 18s. The works, separate, 6s. per volume.

LARDNER AND WALKER.—A TREATISE ON ELECTRICITY,
MAGNETISM, and METEOROLOGY. By D. LARDNER, LLD. F.R.S., and C. V. WALKER,
Secretary of the Electrical Society. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Title, 12s. cloth.

LARDNER.—A TREATISE ON HEAT.

By D. LARDNER, LL.D., &c. Fcp. 8vo. with Woodcuts and Vignette Title, 6s. cloth.

LARDNER.-A TREATISE ON HYDROSTATICS AND PNEU-MATICS. By Dr. LARDNER. New Edition. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

LARDNER.—A TREATISE ON ARITHMETIC.

By D. LARDNER, LL.D. F.R.S. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

LARDNER.—A TREATISE ON GEOMETRY,
And its Application to the Arts. By Dr. LARDNER. Fcp. 8vo. Vignette Title, and upwards of 200 figures, 6s. cloth.

LECTURES ON POLARISED LIGHT,
Delivered before the Pharmaceutical Society, and in the Medical School of the London
Hospital. 8vo. illustrated by above 50 Woodcuts, 5s. 6d. cloth.

L. E. L.—THE POETICAL WORKS OF LETITIA ELIZABETH

LANDON. New Edition, 4 vols. fcp. 8vo. with Illustrations by Howard, &c. 28s. cloth

The IMPROVISATRICE. Fcp. 10s. 6d. cloth. | The TROUBADOUR. Fcp. 8vo. 10s. 6d. cloth. The VENETIAN BRACELET. 10s. 6d. cloth. | The TROUBADOUR. Fcp. 8vo. 10s. 6d. cloth.

LEE.—TAXIDERMY

Or, the Art of Collecting, Preparing, and Mounting Objects of Natural History. For the use of Museums and Travellers. By Mrs. R. Lee Gormerly Mrs. T. E. Bowdich), Author of "Memoirs of Cuvier," &c. 6th Edition, improved, with an account of a Visit to Walton Hall, and Mr. Waterton's method of Preserving Annuals. Fcp. 8vo. with Wood Engravings, 7s. cloth.

LEE.—ELEMENTS OF NATURAL HISTORY,

For the use of Schools and Young Persons: comprising the Principles of Classification, interspersed with amusing and instructive original Accounts of the most remarkable Animals. By Mrs. R. Lee (formerly Mrs. T. E. Bowbreen), Author of "Taxidermy," "Memoirs of Cuvier," &c. 12mo. with Fifty-five Woodcuts, 7s. 6d. bound.

LEFEVRE (SIR G.)—AN APOLOGY FOR THE NERVES; Or, their Importance and Influence in Health and Disease. By Sir George Lefevre, M.D. Fellow of the Royal College of Physicians; late Physician to the British Embassy at the Court of St. Petersburgh, &c.; Aushor of "The Life of a Travelling Physician," "Thermal Comfort," &c. Post 8vo. 9s. cloth.

LEMPRIERE.—A CLASSICAL DICTIONARY;

Containing a copious Account of all the proper Names mentioned in Ancient Authors; with the Value of Coins, Weights, and Measures, used amongst the Greeks and Romans; and a Chronological Table. By T. Lempriere, D.D. 20th Edition, corrected. 8vo. 9s. cloth.

Chronological Table. By T. LEMPRIERE, D.D. 2011 Edition, Corrected Color of the Col

LIFE OF A TRAVELLING PHYSICIAN,

From his first Introduction to Practice; including 20 Years' Wanderings throughout the greater part of Europe. 3 vols. post 8vo. 3 coloured Plates, 31s. 6d. cloth.

LINDLEY.—INTRODUCTION TO BOTANY.

By Prof. J. LINDLEY, Ph.D. F.R.S. L.S. &c. 3d Edition with Corrections and considerable Additions. 8vo. with Six Plates and numerous Woodcuts, 18s. cloth.

LINDLEY.—FLORA MEDICA;

A Botanical Account of all the most important Plants used in Medicine, in different Parts of the World. By John Lindley, Ph.D., F.R.S., &c. 8vo. 18s. cloth.

LINDLEY.—A SYNOPSIS OF THE BRITISH FLORA,
Arranged according to the Natural Orders. By Professor John Lindley, Ph.D., F.R.S., &c. 3d Edition, with numerous additions, corrections, and improvements, 12mo. 10s. 6d. cloth.

LINDLEY.—THE THEORY OF HORTICULTURE

Or, an Attempt to explain the Principal Operations of Gardening upon Physiological Principles. By John Lindley, Ph.D., F.R.S. Seo. with illustrations on Wood, 12s. cloth. This book is written in the hope of providing the intelligent gardener, and the scientific and the principles of the more important operations of Horticulture; and the author has endeadured to present to his readers an intelligible explanation, founded upon well-ascertained facts, which they can just produce the powers of life in plants, are capable of being regulated by themselves. The possession such knowledge will necessarily teach them how to improve their methods of cultivation, and lead them to the discovery of new and better modes.

LINDLEY. - GUIDE TO ORCHARD AND KITCHEN GARDEN;

Or, an Account of the most valuable Fruits and Vegetables cultivated in Great Britain: with Kalendars of the Work required in the Orchard and Kitchen Garden during every month in the year. By G. LINDLEY, C.M.H.S. Edited by Prof. LINDLEY. 8vo. 16s. bds.

LLOYD.—A TREATISE ON LIGHT AND VISION. By the Rev. H. LLOYD, M.A., Fellow of Trin. Coll. Dublin. 8vo. 15s. boards.

LORIMER.-LETTERS TO A YOUNG MASTER MARINER,

On some Subjects connected with his Calling. By CHARLES LORIMER. 3d Edition. 12mo. with an Appendix, 5s. 6d. cloth.

LOUDON

OUDON (MRS.)—THE LADY'S COUNTRY COMPANION; Or, How to Enjoy a Country Life Rationally. By Mrs. Loudon, Author of "Gardening for Ladies," &c. Fcp. 8vo. with an Engraving on Steel, and Illustrations on Wood, 7s. 6d. cloth. "An able and interesting work, forming an excellent manual for the use of those for whom it is especially intended; and admirably calculated, from the information it supplies, to give an increased interest to all those duties and employments incidental to a residence in the country. On these subjects, indeed, Mrs. Loudon's companion cannot fail to be used with great advantage, and, as a book of reference, will always be valuable."—ATHEN ZUM.

LOUDON.—SELF-INSTRUCTION

For Young Gardeners, Foresters, Bailiffs, Land Stewards, and Farmers; in Arithmetic, Book-keeping, Geometry, Mensuration, Practical Trigonometry, Mechanics, Land-Surveying, Levelling, Planning and Mapping, Architectural Drawing, and Isometrical Projection and Perspective; with Examples shewing their applications to Horticulture and Agricultural Purposes. By the late J. C. Loudon, F.L.S. H.S. &c. With a Portrait of Mr. Loudon, and a Memoir by Mrs. Loudon. 8vo.

[In October.]

LOUDON. - AN ENCYCLOPÆDIA OF GARDENING;

Presenting, in one systematic view, the History and Present State of Gardening in all Countries, and its Theory and Practice in Great Britain: with the Management of the Kitchen Garden, the Flower Garden, Laying-out Grounds, &c. By J. C. LOUDON, F.L.S. &c. A New Edition, enlarged and much improved. 1 large vol. 8vo. with nearly 1,000 Engravings on Wood, 50s. cloth.

LOUDON.—AN ENCYCLOPÆDIA OF TREES AND SHRUBS; being the "Arboretum et Fruticetum Britannicum" abridged: containing the Hardy Trees and Shrubs of Great Britain, Native and Foreign, Scientifically and Popularly Described; with their Propagation, Culture, and Uses in the Arts; and with Engravings of nearly all the Species. Adapted for the use of Nurserymen, Gardeners, and Foresters. By J. C. Loudon, F.L.S. &c. 1 large vol. 8vo. with 2000 Engravings on Wood, £2. 10s. cloth.

The Original Work may be had in 8 vols. 8vo. with above 400 Octavo Plates of Trees, and upwards of 2500 Woodcuts, £10, cloth.

LOUDON.—AN ENCYCLOPÆDIA OF AGRICULTURE;

Comprising the Theory and Practice of the Valuation, Transfer, Laying-out, Improvement, and Management of Landed Property, and of the Cultivation and Economy of the Animal and Vegetable productions of Agriculture: including all the latest Improvements, a general History of Agriculture in all Countries, a Statistical View of its present State, with Suggestions for its future progress in the British Isles; and Supplement, bringing down the work to the year 1844. By J. C. LouDon, F.L.G.Z. and H.S. &c. 5th Edition, 1 large vol. 8vo. with upwards of 1100 Engravings on Wood, by Branston, £2. 10s. cloth.

The Supplement, bringing down Improvements in the art of Field-Culture from 1831 to 1844 inclusive, comprising all the previous Supplements, and illustrated with 65 Engravings on Wood, may be had separately, 5s. sewed.

LOUDON.—AN ENCYCLOPÆDIA OF PLANTS:

Including all the Plants which are now found in, or have been introduced into, Great Britain; Including all the Plants which are now found in, or have been introduced into, Great Britain; giving their Natural History, accompanied by such descriptions, engraved figures, and elementary details, as may enable a beginner, who is a mere English reader, to discover the name of every Plant which he may find in flower, and acquire all the information respecting it which is useful and interesting. The Specific Characters by an Eminent Botanist; the Drawings by J. D. C. Sowerby, F.L.S. A New Edition, with New Supplement, comprising every desirable particular respecting all the Plants originated in, or introduced into, Britain between the first publication of the work, in 1829, and January 1840: with a new General Index to the whole work. Edited by J. C. Loudon, prepared by W. H. Baxter, Jun. and revised by George Don, F.L.S.; and 800 new Figures of Plants on Wood, from Drawings by J. D. C. Sowerby, F.L.S. 1 very large vol. 8vo. with nearly 10,000 Wood Engravings, £3.13s. 6d. cloth.—The last Supplement, separately, 8vo. 15s. cloth.

LOUDON.—HORTUS BRITANNICUS:

A Catalogue of all the Plants indigenous to or introduced into Britain. The 3d Edition, with a New Supplement, prepared, under the direction of J. C. Loudon, by W. H. Baxter, and revised by George Don, F.L.S. 8vo. 31s. 6d. cloth.

The Supplement separately, 8vo. 2s. 6d. sewed.

The LATER SUPPLEMENT separately, 88.

LOUDON.-AN ENCYCLOPÆDIA OF COTTAGE, FARM, AND

YILLA ARCHITECTURE and FURNITURE. Containing Designs for Cottages, Villas, Farm Houses, Farmeries, Country Inns, Public Houses, Parochial Schools, &c.; with the requisite Fittings-up, Fixtures, and Furniture, and appropriate Offices, Gardens, and Garden Scenery: each Design accompanied by Analytical and Critical Remarks illustrative of the Principles of Architectural Science and Taste on which it is composed, and General Estimates of the Expense. By J. C. Loudon, F.L.S. &c. New Edition, corrected, with a Supplement, containing 160 additional pages of letter-press and nearly 300 new engravings, 8vo. with more than 2000 Engravings on Wood, £3. 3s. cloth.—The Supplement, separately, 8vo. 7s. 6d. sewed.

LOUDON.-HORTUS LIGNOSIS LONDINENSIS;

Or, a Catalogue of all the Ligneous Plants cultivated in the neighbourhood of London. To which are added their usual prices in Nurseries. By J. C. Loudon, F.L.S. &c. 8vo. 7s. 6d. cl.

AND LOUDON. — THE SUBURBAN GARDENER

COMPANION: comprising the Choice of a Villa or Suburban Residence, or of a situation on which to form one; the Arrangement and Furnishing of the House; and the Laying-out, Planting, and general Management of the Garden and Grounds; the whole adapted for grounds from one perch to fifty acres and upwards in extent; intended for the instruction of those who know little of Gardening or Rural Affairs, and more particularly for the use of Ladies. By J. C. Loudon, F.L.S. &c. 8vo. with above 300 Wood Engravings, 20s. cloth.

LOW.—AN INQUIRY INTO THE NATURE OF THE SIMPLE BODIES of CHEMISTRY. By DAVID LOW, Esq. F.R.S.E, Prof. of Agriculture in the University of Edinburgh. 8vo. 6s. cloth.

LOW. - ON THE DOMESTICATED ANIMALS OF GREAT

BRITAIN; comprehending the Natural and Economical History of the Species and Breeds; Illustrations of the Properties of External Form; and Observations on the Principles and Practice of Breeding. By DAVID Low, Esq. F.R.S.E. Professor of Agriculture in the University of Edinburgh; Member of the Royal Academy of Agriculture of Sweden; Corresponding Member of the Conseil Royal d'Agriculture de France, of the Société Royal et Centrale, &c.; Author of "Elements of Practical Agriculture," "Illustrations of the Breeds of the Domesticated Animals of the British Islands," "On Landed Property and the Economy of Estates," &c. 8v. illustrated with Engravings on Wood. Estates," &c. 8vo. illustrated with Engravings on Wood. [In October.

LOW (PROFESSOR).—ON LANDED PROPERTY,

And the ECONOMY of ESTATES; comprehending the Relation of Landlord and Tenant,
and the Principles and Forms of Leases; Farm-Buildings, Enclosures, Drains, Embankments, and other Rural Works; Minerals; and Woods. By DAVID LOW, Esq. F.R.S.E.
Professor of Agriculture in the University of Edinburgh, &c.; Author of "Elements of
Practical Agriculture," &c. 8vo. with numerous Wood Engravings, 21s. cloth.

LOW.—THE BREEDS OF THE DOMESTICATED ANIMALS
Of Great Britain Described. By DAVID Low, Esq. F.R.S.E. Professor of Agriculture in the
University of Edinburgh; Member of the Royal Academy of Agriculture of Sweden; Corresponding Member of the Conseil Royal d'Agriculture de France, of the Société Royale et
Centrale, &c. &c. The Plates from Drawings by W. Nicholson, R.S.A. reduced from a Series
of Oil Paintings, executed for the Agricultural Museum of the University of Edinburgh, by
W. Shiels, R.S.A. 2 vols. atlas quarto, with 56 plates of animals, beautifully coloured after
Nature, £16.16s. half-bound in morocco.—Or in four separate portions, as follow:

The OX. 1 vol. atlas quarto, with 22 plates, £6.16s. 6d. half-bound in morocco. The SHEEP. 1 vol. atlas quarto, with 21 plates, £6.16s. 6d. half-bound in morocco. The HORSE. 1 vol. atlas quarto, with 8 plates, £3, half-bound in morocco. The HOGS. 1 vol. atlas quarto, with 5 plates, £2.2s. half-bound in morocco.

LOW.—ELEMENTS OF PRACTICAL AGRICULTURE;

Comprehending the Cultivation of Plants, the Husbandry of the Domestic Animals, and the Economy of the Farm. By D. Low, Esq. F.R.S.E., Prof. of Agriculture in University of Edinburgh. 4th Edit. with Alterations and Additions, and above 200 Woodcuts. 8vo. 21s. cloth.

MACAULAY.—CRITICAL AND HISTORICAL ESSAYS CONTRIBUTED to The EDINBURGH REVIEW. By the Right Hon. Thomas Babington Macaulay. 3d Edition. 3 vols. 8vo. 36s. cloth.

MACAULAY.—LAYS OF ANCIENT ROME.

By the Right Hon. THOMAS BABINGTON MACAULAY. 6th Edition. Crown 8vo. 10s. 6d. cloth.

MACKENZIE.-THE PHYSIOLOGY OF VISION.

By W. MACKENZIE, M.D., Lecturer on the Eye in the University of Glasgow. 8vo. with Woodcuts, 10s. 6d. boards.

MACKINNON. - THE HISTORY OF CIVILISATION. By Wm. ALEXANDER MACKINNON, F.R.S., M.P. for Lymington. 2 vols. 8vo. [In the press.

MACKINTOSH (SIR JAMES).—THE LIFE OF SIR THOMAS MORE. By the Right Hon. Sir James Mackintosh. Reprinted from the Cabinet Cyclopædia; and intended as a Present Book or School Prize. Fcp. 8vo. with Portrait, 5s. cloth; or bound in vellum gilt (old style), 8s.

MACKINTOSH (SIR JAMES).—SIR JAMES MACKINTOSH'S MISCELLANEOUS WORKS; including his Contributions to "The Edinburgh Review." [In the press.] [In the press.

MACKINTOSH, &c. -THE HISTORY OF ENGLAND.

By Sir James Mackintosh; W. Wallace, Esq.; and Robert Bell, Esq. 10 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, £3. cloth.

M'CULLOCH. — A DICTIONARY, PRACTICAL, THEORETI-CAL, AND HISTORICAL, OF COMMERCE AND COMMERCIAL NAVIGATION. Illus-trated with Maps and Plans. By J. R. M'Culloch, Esq. An entirely New Edition, corrected throughout, enlarged, and improved. 1 very thick vol. 8vo. 50s. cloth; or 55s. strongly half-lowed in pressie, with devide keep.

traded with Maps and Town throughout, enlarged, and improved. 1 very thick vol. 8vo. 5vs. cioun; of 50s. satisfy bound in russia, with flexible back.

"Mr. M'Culloch's Commerical Dictionary has for several years been a vade-meeum for merchants, traders, ship-owners, and ship-masters, to guide and assist them in conducting the details of their respective occupations; we need not therefore expatiate upon the general ments of this well-known work, in announcing to the mercantile world a new, enlarged, and improved edition. The subjects handled in a commercial dictionary are not of a stationary but a progressive character, and those who mostly use such repertories are not curious about historical notices or theoretical discussions, but concern themselves solely with practical details immediately connected with the present moment. The changes made in our commercial policy by the Tariff Act of 1842, and the late acts for regulating the com and colonial trades, are so multiform, so important, and affects on many articles and interstels, that Mr. M'Culloch despaired of introducing them into a supplement of a less size than the original work; he has therefore reconstructed author has produced a digest of the most useful and authors are work, and are of opinion that the indefatigable author has produced a digest of the most useful and authors are work and are of opinion that the indefatigable author has produced a digest of the most useful and authors are work and regarded are commerced of peratons are carried on. We have not space, nor would it be useful if we had, to enumerate the new commercial operations are carried on. We have not space, nor would it be useful if we had, to enumerate the new entermined and the second of the counter of the connected operations are carried on. We have not space, nor would it be useful if we had, to enumerate the new entermined and the mental description of the counter of the counter of the counter of the counter of the counter of the counter of the counter of the counter of the counte

M°CULLOCH.—A DICTIONARY, GEOGRAPHICAL, STATIS—TICAL, AND HISTORICAL, of the various Countries, Places, and Principal Natural Objects in the WORLD. By J. R. М°СULLOCH, Esq. A New Edition. 2 thick vols. 8vo. illustrated with Six Large Maps, £4. cloth.

*** The new Articles on the British Empire, England, Ireland, and Scotland, will be printed separately, as a Supplement to the former Edition. They comprise a pretty full Account of the Present State of the British Empire.

- M'CULLOCH. THE LITERATURE OF POLITICAL ECO-NOMY; being a Classified Catalogue of the principal Works in the different departments of Political Economy, with Historical, Critical, and Biographical Notices. By J. R. M'CULLOCH, Esq. 8vo. 14s. cloth.
- M'CULLOCH. A TREATISE ON THE PRINCIPLES AND PRACTICAL INFLUENCE of TAXATION and the FUNDING SYSTEM. By J. R. M'Culloch, Esq. 8vo. 15s. cloth.
- MALTE-BRUN.-A SYSTEM OF UNIVERSAL GEOGRAPHY, Founded on the Works of Malte-Brun and Balbi, embracing an Historical Sketch of the Progress of Geographical Discovery, the Principles of Mathematical and Physical Geography, and a complete Description, from the most recent sources, of the Political and Social Condition of all the Countries in the World: with numerous Statistical Tables. 8vo. 30s. cloth.
- MARCET,—CONVERSATIONS ON CHEMISTRY;

In which the Elements of that Science are familiarly Explained and Illustrated by Experiments. 14th Edition, enlarged and corrected. 2 vols. fcp. 8vo. 14s. cloth.

- MARCET.—CONVERSATIONS ON NATURAL PHILOSOPHY: In which the Elements of that Science are familiarly explained, and adapted to the comprehension of Young Persons. 10th Edition, enlarged and corrected by the Author. Fcp. 8vo. with 23 Plates, 10s. 6d. cloth.
- MARCET.—CONVERSATIONS ON POLITICAL ECONOMY; In which the Elements of that Science are familiarly explained. 7th Edition revised and enlarged. Fcp. 8vo. 7s. 6d. cloth.
- MARCET. CONVERSATIONS ON VEGETABLE PHYSIO-LOGY; comprehending the Elements of Botany, with their application to Agriculture. 3d Edition. Fcp. 8vo. with 4 Plates, 9s. cloth.
- MARCET.—CONVERSATIONS FOR CHILDREN:

On Land and Water. 2d Edition, revised and corrected. Fcp. 8vo. with coloured Maps, showing the comparative altitude of Mountains, 5s. 6d. cloth.

"This is so far superior to the usual class of modern books, in which it is thought necessary to give instruction a garnish of amusement, that we cannot omit to recommend it here."—QUARTERLY REVIEW.

MARCET.-CONVERSATIONS ON LANGUAGE,

For Children. By Mrs. Marcet, Author of "Mary's Grammar," "Conversations on Chemistry," &c. 18mo. 4s. 6d. cloth.

MARCET.-WILLY'S GRAMMAR;

Interspersed with Stories, and intended for the Use of Boys. By Mrs. Marcet, Author of "Mary's Grammar," &c. New Edition. 18mo. 2s. 6d. cloth. "A sound and simple work for the earliest ages."-QUARTERLY REVIEW (of "Mary's Grammar").

MARCET.—THE GAME OF GRAMMAR,

With a Book of Conversations shewing the Rules of the Game, and affording Examples of the manner of playing at it. In a varnished box, or done up as a post 8vo. volume in cloth, 8s.

- MARCET.-LESSONS ON ANIMALS, VEGETABLES, AND MINERALS. By Mrs. MARCET, Author of "Conversations on Chemistry," &c. 12mo. 2s. cl. "One of Mrs. Marcet's carefully-written books of instruction, in which natural history is made pleasant and intelligible for the young."—ATHENÆUM,
- MARCET.—CONVERSATIONS ON THE HISTORY OF ENG-LAND, for the Use of Children. By Mrs. MARCET, Author of "Conversations on Chemistry," &c. 2d Edition, with Additions, continuing the History to the Reign of George the

Find. 18mo. 5s. cloth.

"Juvenile literature will freely own how much it is indebted to Mrs. Marcet, not only for the present, but all her preceding works. She imparts interest to dry and dull details; and, while she teaches, begets a desire in her pupils for further knowledge, so pleasantly imparted. These "Conversations," admirably suited to the capacities of children, may be skimmed advantageously by "children of a larger growth."—LITERARY GREETIE.

MARRIAGE GIFT.

By a MOTHER. A Legacy to her Children. Post 8vo. 5s, cloth, gilt edges.

MARRYAT.—THE SETTLERS IN CANADA.
Written for Young People. By Capt. MARRYAT, C.B. Author of "Peter Simple,"
"Masterman Ready," &c. 2 vols. fcp. 8vo. 12s. cloth.

MARRYAT.—MASTERMAN READY

Or, the Wreck of the Pacific. Written for Young People. By CAPTAIN MARRYAT, C.B. Author of "Peter Simple," &c. 3 vols. fcp. 8vo. with numerous Engravings on Wood, 228. 6d. cloth.

"The best of Robinson Crusoe's numerous descendants, and one of the most captivating of modern children's books. The only danger is, lest parents should dispute with their children the possession of it."—QUARTERLY REV.

MARRYAT (CAPT.)—THE MISSION;
Or, Scenes in Africa. Written for Young People. By Captain MARRYAT, C.B., Author of "Peter Simple," "Masterman Ready," "The Settlers in Canada," &c. 2 vols. fcp. 8vo.

12s. cloth.

128. Cloth.

"Captain Marryat's writings take the reader by storm. He tells his round, unvarnished tale, with all a sailor's straightforwardness, and never fails to make himself agreeable. In 'The Mission' he relates the adventures of a party of gentlemen who undertook to explore the wildest regions of Africa in search of some relatives who had been shipwrecked several years previously on the coast below Port Natal, and who, it was supposed, had been carried off by the natives. The reader is agreeably surprised by a rapid series of scenes and stirring events in which figure conspicuously rhinoceroses, kangaroos, lions, tigers, elephants, snakes, gnus, buffalos, giraffes, quaggas, panthers, &c. He follows the adventurous Nimrods, through thirty instructive and entertaining chapters on the natural history of the vegetable and animal kingdom, into the extremest depths of the jungle, where

' Serâ sub nocte rudentum Hinc exaudiri gemitus iræque leonum;'

and sees the unwieldy elephant twirling his lithe proboscis. In short, he beholds all the birds, beasts, and creeping things of the Zoological Gardens, with their domestic manners and habits explained, whilst they roam uncontrolled in their native fastnesses."—MonXING Post.

MARX AND WILLIS.-ON THE DECREASE OF DISEASE

effected by the Progress of Civilization. By C. F. H. MARX, M.D. Professor of Medicine in the University of Gettingen, &c.; and R. Willis, M.D. Member of the Royal College of Physicians, &c. Fcp. 8vo. 4s. cloth.

MAUNDER.-THE TREASURY OF HISTORY;

Comprising a General Introductory Outline of Universal History, Ancient and Modern, and a Series of separate Histories of every principal Nation that exists; their Rise, Progress, and Present Condition, the Moral and Social Character of their respective inhabitants, their Religion, Manners, and Customs, &c. By Samuel Maunder. 2d Edition. 1 thick vol. fcp. 8vo. 10s. cloth; bound in roan, 12s.

MAUNDER.—THE TREASURY OF KNOWLEDGE,
And LIBRARY of REFERENCE: in Two Parts. 16th Edition, thoroughly revised and
enlarged. Fcp. 8vo. with engraved Titles and Frontispieces, 10s.; or, handsomely bound, 12s. ** The principal contents of the present new and thoroughly revised edition of "The Treasury of Knowledge are—a new and enlarged English Dictionary, with a Grammar, Verbal Distinctions, and Exercises; a new Universal Gazetteer; a compendious Classical Dictionary; an Analysis of History and Chronology; a Dictionary of Law Terms; a new Synopsis of the British Peerage; and various useful Tabular Addenda.

-THE SCIENTIFIC & LITERARY TREASURY; MAUNDER.

A new and popular Encyclopædia of Science and the Belles-Lettres; including all Branches of Science, and every Subject connected with Literature and Art. The whole written in a familiar style, adapted to the comprehension of all persons desirous of acquiring information on the subjects comprised in the work, and also adapted for a Mannal of convenient Reference to the more instructed. By Samuel Mannales. 3d Edition. 1 thick vol. fcp. 8vo. with engraved Frontispiece, 10s. cloth; bound in roan, 12s.

MAUNDER.—THE BIOGRAPHICAL TREASURY

Consisting of Memoirs, Sketches, and brief Notices of above 12,000 Eminent Persons of all Age. and Nations, from the Earliest Period of History; forming a new and complete Dictionary of Universal Biography. By SAMUEL MAUDER. 5th Edition, revised throughout, and containing a copious Supplement, brought down to December, 1844. 1 thick volume. Fcp. 8vo. with engraved Frontispiece, 10s. cloth; bound in roan, 12s.

MAUNDER.

AUNDER.—THE UNIVERSAL CLASS-BOOK:

A new Series of Reading Lessons (original and selected) for Every Day in the Year; each Lesson recording some important Event in General History, Biography, &c. which happened on the day of the month under which it is placed, or detailing, in familiar language, interesting facts in Science; also a variety of Descriptive and Narrative Pieces, interspersed with Poetical Gleanings: Questions for Examination being appended to each day's Lesson, and the whole carefully adapted to Practical Tuition. By SAMUEL MAUNDER, Author of "The Treasury of Knowledge." 2d Edition, revised. 12mo. 5s. bound.

MICHELET (J.)—PRIESTS, WOMEN, AND FAMILIES.

By J. MICHELET. Translated from the French (3d edition), with the Author's permission, by C. Cocks, Bachelier-ès-Lettres, and Professor (breveté) of the Living Languages in the Royal Colleges of France. Post 8vo. 9s. cloth.

"A book uniting many excellencies: the interest of the memoir, the fervency of a theological enquiry, and the pungency and force of a dissection of human nature. We recommend it most earnestly to our readers, as not only powerful and profound, but as written so clearly and aggeeably that the most volatile and inattentive will comprehend and enjoy the remarkable disclosures made in its pages."—JERROLD'S MAGAZINE.

MILNER (REVS. J. & I.)—THE HISTORY OF THE CHURCH

of CHRIST. By the Rev. Joseph Milner, A.M. With Additions and Corrections by the late Rev. Isaac Milner, D.D. F.R.S., Dean of Carlisle, and President of Queen's College, Cambridge. A New Edition. 4 vols. 8vo. £2. 8s. boards.

MONTGOMERY'S (JAMES) POETICAL WORKS.

New and only Complete Edition. With some additional Poems, and Autobiographical Prefaces. Collected and Edited by Mr. Montgomery. 4 vols. fcp. 8vo. with Portrait, and Seven other beautifully-engraved Plates, 20s. cloth; or bound in morocco, 36s.

MOORE'S POETICAL WORKS:

Containing the Author's recent Introduction and Notes. Complete in one volume, uniform with Lord Byron's Poems. With a New Portrait, by George Richmond, engraved in the line manner, and a View of Sloperton Cottage, the Residence of the Poet, by Thomas Creswick, A.R.A. Medium 8vo. 21s. cloth; or 42s. bound in morocco, in the best manner, by Hayday. *** Also, an Edition in 10 vols. fcp. 8vo. with Portrait, and 19 Plates £2. 10s. cloth morocco, £4. 10s.

MOORE'S LALLA ROOKH.

Twentieth Edition. Medium 8vo. illustrated with 13 Engravings finished in the highest style of Art, 21s. cloth; morocco, 35s; or, with India Proof Plates, 42s. cloth.

MOORE'S LALLA ROOKH.

Twenty-firstEdition. Fcp. 8vo. with Four Engravings, from Paintings by Westall, 10s. 6d. cloth; or, handsomely bound in morocco, in the best manner, 14s.

MOORE'S IRISH MELODIES.

Illustrated by D. Maclise, R.A. Imp. 8vo. with 160 Designs engraved on Steel, £3. 3s. bds.; or Proof Impressions, £6. 6s. boards.

[In October.]

Illustrated by D. Maclist, R.A. hip. 8vo. with for Designs engraved on steet, 23. 35. dus., or Proof Impressions, £6. 6s. boards.

*** This work has been some years in preparation, and will be ready for publication in October. The text, with an Ornamental Border to each page, as well as the other Designs, are all engraved on steel; and it is believed that the novelty of the mode of production, combined with the care bestowed in the execution of every part of this elaborate work, will render it one of the most interesting volumes that have ever appeared.

MOORE'S IRISH MELODIES.

Fifteenth Edition. Fcp. 8vo. with Engraved Title and Vignette, 10s. cloth; or bound in morocco, in the best manner, 13s. 6d.

MOORE.—THE HISTORY OF IRELAND.

By THOMAS MOORE, Esq. 4 vols. fcp. 8vo., with Vignette Titles, 24s. cloth.

MORAL OF FLOWERS.

3d Edition. Royal 8vo. with 24 beautifully-coloured Engravings, £1. 10s. half-bound.

MORTON.-A VETERINARY TOXICOLOGICAL CHART,

Containing those Agents known to cause Death in the Horse; with the Symptoms, Antidotes, Action on the Tissues, and Tests. By W. J. T. Morton. 12mo. 6s. in cas on rollers, 8s. 6d.

OF PHARMACY, MORTON.—A MANUAL

For the Student in Veterinary Medicine; containing the Substances employed at the Royal Veterinary College, with an attempt at their classification, and the Pharmacopæia of that Institution. By W. J. T. Morton. 3d Edition. 12mo. 10s. cloth.

MOSELEY.—THE MECHANICAL OSELEY.—THE MECHANICAL PRINCIPLES OF ENGINEERING AND ARCHITECTURE. By the Rev. H. Moseley, M.A. F.R.S., Professor of Natural Philosophy and Astronomy in King's College, London; and Author of "Illustrations of Mechanics," &c. 8vo. with Woodcuts and Diagrams, 24s. Cioth.

MOSELEY.—ILLUSTRATIONS OF PRACTICAL MECHANICS. By the Rev. H. Moseley, M.A., Professor of Natural Philosophy and Astronomy in King's College, London; being the First Volume of the Illustrations of Science by the Professors of King's College. Fcp. 8vo. with numerous Woodcuts, 8s. cloth.

OLLEK.—INTRODUCTION TO A SCIENTIFIC SYSTEM of MYTHOLOGY. By C. O. MÜLLER, Author of "The History and Antiquities of the Doric Race," &c. Translated from the German by John Leitch. 8vo. uniform with "Müller's Dorians," 12s. cloth. MULLER.—INTRODUCTION

MURRAY.-ENCYCLOPÆDIA OF GEOGRAPHY;

U.R.A.I.—EINOTOHOLIZHDIA OF GEDUCIVATITI, Comprising a complete Description of the Earth: exhibiting its Relation to the Heavenly Bodies, its Physical Structure, the Natural History of each Country, and the Industry, Commerce, Political Institutions, and Civil and Social State of all Nations. By Hugh Murray, F.R.S.E.: assisted in Astronomy, &c. by Professor Wallace; Geology, &c. by Professor Jameson; Botany, &c. by Sir W. J. Hooker; Zoology, &c. by W. Swainson, Esq. New Edition, with Supplement, bringing down the Statistical Information contained in the work to Dec. 1843; with 82 Maps, drawn by Sidney Hall, and upwards of 1000 other Engravings on Wood, from Drawings by Swainson, T. Landseer, Sowerby, Strutt, &c. representing the most remarkable Objects of Nature and Art in every Region of the Globe. 1 very thick vol. 8vo. £3. cloth.

NEWELL (REV. R. H.)—THE ZOOLOGY OF THE ENGLISH POETS, corrected by the Writings of Modern Naturalists. By the Rev. R. H. NEWELL, Rector of Little Hormead. 8vo. [In October.

NICOLAS.—THE CHRONOLOGY OF HISTORY.

Containing Tables, Calculations, and Statements indispensable for ascertaining the Dates of Historical Events, and of Public and Private Documents, from the Earliest Period to the Present Time. By Sir Harris Nicolas, K.C.M.G. Second edition, corrected throughout. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

NISBET (JAMES).—THE FRENCH IN RHEINSTADT:
A Romance of the Day. A Friendly Voice from the Avon's Banks to the Nations of Germany, and other Poems. By JAMES NISBET. Post 8vo. 7s. 6d. cloth.

OWEN. — LECTURES ON THE COMPARATIVE ANATOMY

AND PHYSIOLOGY OF THE INVERTEBRATE ANIMALS, delivered at the Royal College of Surgeons in 1843. By RICHARD OWEN, F.R.S. Hunterian Professor to the College. From Notes taken by William White Cooper, M.R.C.S. and revised by Professor Owen. With Glossary and Index. 8vo. with nearly 140 Illustrations on Wood, 14s. cloth.

*** A Second and concluding Volume, being the Lectures (On Vertebrata) delivered by Prof. Owen during the last session, is preparing for publication.

PARABLES (THE).

THE PARABLES of OUR LORD, richly illuminated, with appropriate Borders, printed in Colours and in Black and Gold; with a Design from one of the early German Engravers. Fcp. 8vo. uniform in size with the "Sermon on the Mount," 21s. in a new and characteristic binding; or 30s. bound in morocco, by Hayday.

[In October.]

PARKES.—DOMESTIC DUTIES,

Or, Instructions to Young Married Ladies on the Management of their Households, and the Regulation of their Conduct in the various Relations and Duties of Married Life. W. Parkes. 5th Edition. Fcp. 8vo. 9s. cloth.

TREATISE ON ROADS; PARNELL.—A

Wherein the Principles on which Roads should be made are explained and illustrated by the Plans, Specifications, and Contracts made use of by Thomas Telford, Esq. on the Holyhead Road. By the Right Hon. Sir Henry Parnell, Bart, Hon. Memb. Inst. Civ. Eng. London-Second Edition, greatly enlarged. Svo.with 9 large plates, £1. 1s. cloth.

PATON (A. A.)—SERVIA, THE YOUNGEST MEMBER OF THE EUROPEAN FAMILY; or, a Residence in Belgrade, and Travels through the Highlands and Woodlands of the Interior, during the years 1843 and 1844. By Andrew Archibald Paton, Esq. Post 8vo. with Portrait and Plate, 12s. cloth.

"Mr. Paton is an experienced traveller, and few have known better to turn their travels to account. His style is 'full of colour.' He sets before you the unaccustomed scene, the picturesque adventure, or quiet quaint observation, so that an air of reality strikes you at once. Hence he is fond of dialogue. All faithful description or narrative must be in a certain sense dramatic, and Mr. Paton possesses the art in a high degree."—Examiner.

PATON (A. A.)—THE MODERN SYRIANS;

Or, Native Society in Damascus, Aleppo, and the Mountains of the Druses. Post 8vo. 10s. 6d. cloth.

PEARSON.—AN INTRODUCTION TO PRACTICAL ASTRONOMY. By the Rev. W. Pearson, Ll.D. F.R.S., &c., Rector of South Killworth, Leicestershire, and Treasurer to the Astronomical Society of London. 2 vols. 4to. with Plates, £7. 7s. boards.

Vol. 1 contains Tables, recently computed, for facilitating the Reduction of Celestial observa-tions; and a popular explanation of their Construction and Use.
Vol. 2 contains Descriptions of the various Instruments that have been usefully employed in determining the Places of the Heavenly Bodies, with an Account of the Methods of Adjusting and Using them.

PERCIVALL.—HIPPOPATHOLOGY

A Systematic Treatise on the Disorders and Lameness of the Horse; with their modern and most approved Methods of Cure; embracing the doctrines of the English and French Veterinary Schools. By W. Percivall, M.R.C.S. Veterinary Surgeon in the 1st Life Guards. 3 vols. 8vo. with Woodcuts. Vol. 1, 10s. 6d.; Vols. 2 and 3, 14s. each, boards.

PERCIVALL.—THE ANATOMY OF THE HORSE;

Embracing the Structure of the Foot. By W. Percivall, M.R.C.S. 8vo. £1, cloth.

PEREIRA.—A TREATISE ON FOOD AND DIET:

With Observations on the Dietetical Regimen suited for Disordered States of the Digestive Organs; and an Account of the Dietaries of some of the principal Metropolitan and other Establishments for Paupers, Lunatics, Criminals, Children, the Sick, &c. By Jon. Pereira, M.D. F.R.S. & L.S. Author of "Elements of Materia Medica," 8vo. 16s. cloth.

PESCHEL (C. F.)—ELEMENTS OF PHYSICS.

Part 1—Ponderable Bodies. By C. F. PESCHEL, Principal of the Royal Military College, Dresden. Translated from the German, with Notes, by E. West. Fcp. 8vo. with Diagrams and Woodcuts. 7s. 6d. cloth.

"An useful and well-digested 'Elementary Treatise on Physics.' Its plan is intermediate between the mere popular enunciation of physical facts, and the rigorous mathematical demonstrations of more scientific writers. Thus it is well calculated to meet the wants of those by whom a sound general knowledge of the elementary principles of natural philosophy is desired. Though small in size, the book contains more matter han is found in many ponderous volumes; the style is throughout neat, close, concise, and perspicuous, and the sense everywhere clearly and even elegantly expressed. The translation is strikingly teres and explicit; and the tabular and other formulary matter is converted and reduced to English standards with a carefulness and extreme accuracy beyond all praise The book will be found indispensable to the senior scholars in colleges and schools; its usefulness to mathematical students is obvious and undeniable."—ECLECTIC REVIEW.

PHILLIPS.—AN ELEMENTARY INTRODUCTION TO MINE-

RALOGY; comprising a Notice of the Characters and Elements of Minerals; with Accounts of the Places and Circumstances in which they are found. By WILLIAM PHILLIPS, F.L.S. M.G.S. &c. 4th Edition, considerably augmented by B. ALLAN, F.R.S.E. 8vo. with numerous Cuts, 12s. cloth.

PHILLIPS.—FIGURES AND DESCRIPTIONS OF THE

PALÆOZOIC FOSSILS of CORNWALL, DEVON, and WEST SOMERSET; observed in the course of the Ordnance Geological Survey of that District. By John Phillips, F.R.S. F.G.S. &c. Published by Order of the Lords Commissioners of H.M. Treasury. 8vo. with 60 Plates, comprising very numerous figures, 9s. cloth.

PHILLIPS.—A GUIDE TO GEOLOGY.

By JOHN PHILLIPS, F.R.S.G.S., &c. Fcp. 8vo. with Plates, 6s. cloth.

PHILLIPS.—A TREATISE ON GEOLOGY.

By JOHN PHILLIPS, F.R.S.G.S., &c. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles and Woodcuts, 12s. cloth.

PORTER. - A TREATISE ON THE MANUFACTURE OF SILK.

By G. R. Porter, Esq. F.R.S. Author of "The Progress of the Nation," &c. 1 vol. 8vo. with
Vignette Title, and 39 Engravings on Wood, 6s. cloth.

PORTER.—A TREATISE ON THE MANUFACTURES OF PORCELAIN AND GLASS. By G. R. PORTER, Esq. F.R.S. Fcp. 8vo. with Vignette Title and 50 Woodcuts, 6s. cloth.

PORTLOCK.—REPORT ON THE GEOLOGY OF THE COUNTY of LONDONDERRY, and of Parts of Tyrone and Fermanagh, examined and described under the Authority of the Master-General and Board of Ordnance. By J. E. PORTLOCK, F.R.S. &c. 8vo. with 48 Plates, 24s. cloth.

POSTANS.—PERSONAL OBSERVATIONS ON SINDH,

The Manners and Customs of its Inhabitants, and its Productive Capabilities: with a Narrative of the Recent Events. By Capt. PostAns, Bombay Army, late Assistant to the Political Agent, Sindh. 8vo. with new Map, coloured Frontispiece, and other Illustrations, 18s. cloth.

POWELL.—THE HISTORY OF NATURAL PHILOSOPHY,
From the Earliest Periods to the Present Time. By BADEN POWELL, M.A., Savilian Professor

From the Earliest Periods to the Present Time. By BADEN POWELL, M.A., Savilian Professor of Mathematics in the University of Oxford. Fcp. 8vo. Vignette Title, 6s. cloth.

PROCEEDINGS OF THE ZOOLOGICAL SOCIETY OF LONDON.

8vo. The last part published is Part 11 for 1843, 6s. cloth.

PYCROFT (REV. J.)—A COURSE OF ENGLISH READING, adapted to every Taste and Capacity: with Anecdotes of Men of Letters. By the Rev. James Pycroft, B.A. Trinity College, Oxford; Author of "Latin Grammar Practice," and "Greek Grammar Practice." Fcp. 8vo. 6s. 6d. cloth.

QUARTERLY JOURNAL OF THE GEOLOGICAL SOCIETY of LONDON. Edited by DAVID THOMAS ANSTED, M.A. F.R.S. Fellow of Jesus College, Cambridge; Professor of Geology in King's College, London; Vice-Secretary of the Geological Society. Nos. 1, 2, and 3, 8vo. 4s. each, sewed. — Published quarterly. [No. 4 on Nov. 1st.

RANKE'S HISTORY OF THE REFORMATION.

Translated by SARAH AUSTIN, Translator of Ranke's "History of the Popes." Vols. 1 and 2. 8vo. 30s. cloth.

When excellent volumes before us will increase the reputation of Professor Ranke, which already stands high both in Germany and in this country. If they are not characterized by the same wonderful impartiality which distinguishes his 'History of the Popes,' they display equal research, learning, and ingenuity. Hwe must confess that the author's tone in the last of his works is much more decidedly Protestant, and that he at times sinks into the ardent partisan, we do so with some reductance; and, in making the admission, we would also ur readers to remember that it was scarcely to be expected as a thing possible—may, perhaps not to be wished as a thing desirable—that a deep-thinking and sincere man should, in his treatment of such a subject-matter (the restoration of purity in religion), have displayed that calm and cold philosophy which might have been looked for, but which certainly was a function of the control of the co

REECE.—THE MEDICAL GUIDE,

For the use of the Clergy, Heads of Families, Seminaries, and Junior Practitioners in Medicine; comprising a complete Modern Dispensatory, and a Practical Treatise on the Distinguishing Symptoms, Causes, Prevention, Cure and Palliation, of the Diseases incident to the Human Frame. By R. Reecs, M.D. late Fellow of the Royal College of Surgeons of London, &c. 16th Edition. 8vo. 12s. boards.

REID (DR.)—ILLUSTRATIONS OF THE PRINCIPLES AND PRACTICE of WARMING and VENTILATING, with Preliminary Remarks on Health and Length of Life. By D. B. Reid, M.D. F.R.S.E. 8vo. with Diagrams, and 320 Engravings on wood, 16s. cloth.

REPTON.—THE LANDSCAPE GARDENING & LANDSCAPE ARCHITECTURE of the late Humphry Repton, Esq.; being his entire works on these subjects. New Edition, with an historical and scientific Introduction, a systematic Analysis, a Biographical Notice, Notes, and a copious alphabetical Index. By J. C. Loupon, F.L.S. &c. Originally published in 1 folio and 3 quarto volumes, and now comprised in 1 vol. 8vo. illustrated by upwards of 250 Engravings, and Portrait, 30s. cloth; with coloured plates, #3.6s. cloth.

REYNARD THE FOX:

A renowned Apologue of the Middle Age. Reproduced in Rhyme. Embellished throughout with Scroll Capitals, in Colours, from Wood-block Letters made expressly for this work, after Designs of the 12th and 13th Centuries. With an Introduction, by Samuel Naylor, late of Queen's College, Oxford. Large Square 8vo. 18s. vellum cloth.

- RIDDLE. A COMPLETE ENGLISH—LATIN AND LATIN—ENGLISH DICTIONARY, compiled from the best sources, chiefly German. By the Rev. J. E. Riddle, M.A. 4th Edition. Svo. 31s. 6d. cloth.

 *** Separately—The English-Latin part, 10s. 6d. cloth; the Latin-English part, 21s. cloth.
- For the Waistcoat-pocket. A Guide to the Meaning, Quality, and right Accentuation of Latin Classical Words. By the Rev. J. E. RIDDLE, M.A. Royal 32mo. 4s. bound.

RIDDLE.—ECCLESIASTICAL CHRONOLOGY;

or, Annals of the Christian Church, from its Foundation to the present Time. Containing a View of General Church History, and the Course of Secular Events; the Limits of the Church and its Relations to the State; Controversies; Sects and Parties; Rites, Institutions, and Discipline; Ecclesiastical Writers. The whole arranged according to the order of Dates, and divided into Seven Periods. To which are added, Lists of Councils and Popes, Patriarchs, and Archbishops of Canterbury. By the Rev. J. E. RIDDLE, M.A., Author of "The Complete Latin Dictionary." 8vo. 15s. cloth.

- RIDDLE, --LETTERS FROM AN ABSENT GODFATHER;
 Or, a Compendium of Religious Instruction for Young Persons. By the Rev. J. E. RIDDLE,
 M.A. Fcp. 8vo. 6s. cloth.
- RITCHIE (ROBERT.) RAILWAYS: THEIR RISE AND PROGRESS, and CONSTRUCTION. With Remarks on Railway Accidents, and Proposals for their Prevention. By ROBERT RITCHIE, Esq. Fcp. 8vo. [In October.]

RIVERS.—THE ROSE AMATEUR'S GUIDE;

Containing ample Descriptions of all the fine leading varieties of Roses, regularly classed in their respective Families; their History and mode of Culture. By T. RIVERS, Jun. 3d Edition, corrected and improved. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

- ROBERTS.—A COMPREHENSIVE VIEW OF THE CULTURE of the VINE under GLASS. By JAMES ROBERTS, Gardener to M. Wilson, Esq. Eshton Hall, Yorkshire. 12mo. 5s. 6d. cloth.
- ROBERTS (GEORGE).—THE LIFE, PROGRESSES, AND RE-BELLION of JAMES DUKE of MONMOUTH, to his Capture and Execution; with a full Account of the Bloody Assizes, and copious Biographical Notices. By George Roberts, Author of "The History of Lyme Regis," &c. &c. 2 vols. post 8vo. with Portrait, Maps, and other Illustrations, 24s. cloth.
- ROBERTS. AN ETYMOLOGICAL AND EXPLANATORY
 DICTIONARY of the Terms and Language of GEOLOGY; designed for the early Student,
 and those who have not made great progress in the Science. By G. ROBERTS. Fcp. 6s. cloth.
- ROBINSON.—GREEK AND ENGLISH LEXICON TO THE NEW TESTAMENT. By E. ROBINSON, D.D. Author of "Biblical Researches." Edited, with careful revision, corrections, &c. by the Rev. Dr. Bloomfield. 8vo. 18s. cloth.
- ROGERS.—THE VEGETABLE CULTIVATOR;

Containing a plain and accurate Description of all the different Species of Culinary Vegetables, with the most approved Method of Cultivating them by Natural and Artificial Means, and the best Modes of Cooking them; alphabetically arranged. Together with a Description of the Physical Herbs in General Use. Also, some Recollections of the Life of Philip Miller, F.A.S., Gardener to the Worshipful Company of Apothecaries at Chelsea. By John Rogers, Author of "The Fruit Cultivator." 2d Edition, fcp. 8vo. 7s. cloth.

ROME.—THE HISTORY OF ROME.

(In Lardner's Cyclopædia). 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

ROSCOE.—LIVES OF EMINENT BRITISH LAWYERS.

By HENRY ROSCOE, Esq. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

SANDBY (REV. G.)—MESMERISM AND ITS OPPONENTS:

With a Narrative of Cases. By the Rev George Sandby, Jun. Vicar of Flixton, and Rector of All Saints with St. Nicholas, South Elmham, Suffolk; Domestic Chaplain to the Right Honthe Earl of Abergavenny. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

SANDHURST COLLEGE MATHEMATICAL COURSE.

ELEMENTS of ARITHMETIC and ALGEBRA. For the use of the Royal Military College, Sandhurst. By W. Scott, Esq. A.M. and F.R.A.S. Second Mathematical Professor in the Institution. Being the 1st Volume of the Sandhurst Course of Mathematics. 8vo. 16s. bound.

ELEMENTS of GEOMETRY; consisting of the first Four and Sixth Books of Euclid, chiefly from the Text of Dr. Robert Simson: with the principal Theorems in Proportion, and a Course of Practical Geometry on the Ground; also, Four Tracts relating to Circles, Planes, and Solids, with one on Spherical Geometry. For the use of the Royal Military College, Sandhurst. By John Narrien, Professor of Mathematics in the Institution. Being the 2d Volume of the Sandhurst Course of Mathematics. 8vo. with many diagrams, 10s.6d. bound.

PLAIN TRIGONOMETRY and MENSURATION; for the use of the Royal Military College, Sandhurst. By W. Scott, Esq. A.M. and F.R.A.S., Second Mathematical Master in the Institution. Being the Third Volume of the Sandhurst Course of Mathematics. 8vo. 9s. 6d.

bound.

PRACTICAL ASTRONOMY and GEODESY, including the Projections of the Sphere, and Spherical Trigonometry. For the use of the Royal Military College, Sandhurst. By John Narrien, F.R.S and R.A.S. Professor of Mathematics in the Institution. Being the 5th Volume of the Sandhurst Course of Mathematics. 8vo. 14s. bound.

SANDFORD (REV. JOHN).-PAROCHIALIA,

Or, Church, School, and Parish. By John Sandford, M.A. Vicar of Dunchurch, Chaplain to the Lord Bishop of Worcester, Hon. Canon of Worcester, and Rural Dean. svo. with numerous Woodcuts, 16s. cloth.

SANDFORD.—WOMAN IN HER SOCIAL AND DOMESTIC CHARACTER. By Mrs. John Sandford. 6th Edition. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

SANDFORD.—FEMALE IMPROVEMENT.

By Mrs. John Sandford. 2d Edition. Fcp. 8vo. 7s. 6d. cloth.

SCHLEIDEN (PROFESSOR).—PRINCIPLES OF SCIENTIFIC BOTANY. By M. J. Schleiden, Professor of Botany at Jena. Translated by E. Lankes-ter, M.D. F.L.S. 8vo. with numerous Wood Engravings. [Preparing for publication.

SCORESBY.—MAGNETICAL INVESTIGATIONS.

By the Rev. WILLIAM SCORESBY, D.D. F.R.S.L. and E. &c. &c. Comprising Investigations concerning the Laws or Principles affecting the Power of Magnetic Steel Plates or Bars, in combination as well as singly, under various conditions as to Mass, Hardness, Quality, Form, &c. as also concerning the comparative Powers of Cast Iron. Part 1, 8vo. with Plates, 5s. cloth; Part 2, 10s. 6d.

SCOTT.—THE HISTORY OF SCOTLAND.

By Sir Walter Scott, Bart. New edition. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

SEAWARD. - SIR EDWARD SEAWARD'S NARRATIVE OF

HIS SHIPWRECK, and consequent Discovery of certain Islands in the Caribbean Sea: with a detail of many extraordinary and highly interesting Events in his Life, from 1733 to 1749, as written in his own Diary. Edited by Miss JANE PORTER. 3d Edition, with a New Nautical and Geographical Introduction, containing Extracts from a Paper by Mr. C. F. Collett, of the Royal Navy, identifying the islands described by Sir E. Seaward. 2 vols. post 8vo. 21s. cloth.

SELECT WORKS OF THE BRITISH POETS,

From Ben Jonson to Beattie. With Biographical and Critical Prefaces, by Dr. AIKIN. A New Edition, with Supplement, by Lucy AIKIN; consisting of additional Selections from the Works of Crabbe, Scott, Coleridge, Pringle, Charlotte Smith, and Mrs. Barbauld. Medium 8vo. 18s. cloth.

SELECT WORKS OF THE BRITISH POETS,

From Chaucer to Withers. With Biographical Sketches, by R. Southey, LL.D. 1 large vol.

3vo. 3os. cloth; with gilt edges, 31s. 6d.

. The peculiar feature of these two works is, that the Poems are printed entire, without mutilation or abridgment—a feature not possessed by any similar work, and adding obviously to their interest and utility.

SERMON ON THE MOUNT (THE).

[St. Matthew, v. vi. vii.] Intended for a Birth-day Present, or Gift Book for all Seasons. Printed in Gold and Colours, in the Missal style, with Ornamental Borders by Owen Jones, Architect, and an illuminated Frontispiece by W. BOXALL, Esq. A New Edition. For 4to, in a rich brocaded silk cover, manufactured expressly, 21s.; or bound in morocco, in the Missal style, by Hayday, 26s.

"This book is a gem, issued in a shape so complete that it might adorn the choicest shelves in the collection of a Roxburghe or a Grenville; or, which is still better, be carried next the heart by the most carnest and devout."—Times.

SHAKSPEARE, BY BOWDLER.

THE FAMILY SHAKSPEARR; in which nothing is added to the Original Text; but those words and expressions are omitted which cannot with propriety be read aloud. By T. Bowdler, Esq. F.R.S. Seventh Edition. One large vol. 8vo. with 36 Illustrations after Smirke, &c. 30s. cloth; or 31s. 6d. gilt edges.

*** A LIBRARY EDITION, without Illustrations, 8 vols. 8vo. £4. 14s. 6d. boards.

SHELLEY, &c. —LIVES OF THE MOST EMINENT LITERARY
MEN OF ITALY, SPAIN, and PORTUGAL. By Mrs. Shelley, Sir D. Brewster,
J. Montgomery, &c. 3 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 18s. cloth.

SHELLEY.—LIVES OF MOST EMINENT FRENCH WRITERS. By Mrs. Shelley, and others. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

SHORT WHIST:

Its Rise, Progress, and Laws; with Observations to make any one a Whist Player; containing also the Laws of Piquet, Cassino, Ecarté, Cribbage, Backgammon. By Major A ***** 9th Edit. To which are added, Precepts for Tyros. By Mrs. B ****. Fcp. 8vo. 3s cl. gilt edges

-HISTORY OF THE ITALIAN REPUBLICS SISMONDI.-

Or, of the Origin, Progress, and Fall of Freedom in Italy, from A.D. 476 to 1805. By J. C. L. DE SISMONDI. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

SISMONDI.—THE HISTORY OF THE FALL OF THE ROMAN EMPIRE. Comprising a View of the Invasion and Settlement of the Barbarians. By J. C. L. DE SISMONDI. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

SMITH (S. H.)-THE FEMALE DISCIPLE OF THE FIRST

THREE CENTURIES of the CHRISTIAN ERA: her Trials and her Mission. ByMrs. HENRY

SMITH. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

"Mrs. Smith's little book possesses the rare merit of presenting a subject of general interest, which nevertheless has hitherto excited but little attention out of the schools, in an attractive shape, and of concisely embodying the subject-matter of many volumes of patristic writings, which in their original form could never be consulted by the great majority of readers."—ATLAS.

SMITH.-THE ENGLISH FLORA.

By Sir James Edward Smith, M.D. F.R.S., late President of the Linnæan Society, &c. 6 vols. 8vo. £3. 12s. boards.

Contents:—Vols. I. to IV. The Flowering Plants and the Ferns, £2.8s.
Vol. V. Part 1, 12s.—Cryptogamia; comprising the Mosses, Hepaticæ, Lichens, Characeæ, and Algæ. By Sir W. J. Hooker.
Vol. V. Part 2, 12s.—The Fungi—completing the work, by Sir J. W. Hooker, and the Rev. M. J. Berkeley, F.L.S. &c.

SMITH.—COMPENDIUM OF THE ENGLISH FLORA. By Sir J. E. SMITH. 2d Edit. with Additions, &c. By Sir W. J. HOOKER. 12mo. 7s. 6d. cl.

THE SAME IN LATIN. 5th Edition, 12mo. 7s. 6d.

-AN INTRODUCTION TO THE STUDY OF BOTANY.

By Sir J. E. SMITH, late President of the Linnean Society. 7th Edition, corrected; in which the object of Smith's "Grammar of Botany" is combined with that of the "Introduction." By Sir William Jackson Hooker, K. H., LL.D., &c. 8vo. with 36 Steel Plates, 16s. cloth; with the Plates coloured, £2. 12s. 6d. cloth.

SMITH.—THE WORKS OF THE REV. SYDNEY SMITH.

3d Edition, 3 vols. 8vo. with Portrait, 36s. cloth.

. This collection consists of the author's contributions to the Edinburgh Review, Peter Plymley's Letters on the Catholics, and other miscellaneous works.

"Sydney Smith's Writings, independently of their historical value, as the expression of an age full of intellectual and social activity, have enriched our pose literature with additions more precious than any which it had previously received since the days of Addiston and Switt. His criticism is remarkable beyond all comparison for compression of matter, clearness of thought, and sught and clear style of exposition and argumentation; his letters have the easy and transparent clearness of Swit in the Drapier, the keen sarcastic edge of Junius's malignity, and with these a light joyous humour, which revels in the exposure and destruction of absurdity."—MORAING CHRONICE.

SOUTHEY'S (ROBERT) COMPLETE POETICAL WORKS;

Containing all the Author's last Introductions and Notes. Complete in one volume, with Portrait and View of the Poet's Residence at Keswick, uniform with Byron's Poems and Thomas Moore's Poetical Works. Medium 8vo. 21s. cloth; or 42s. bound in morocco, in the best manner, by Hayday.

the best manner, by Hayuay.

"The present (collective) edition, consisting of one volume only, includes the contents of the former ten, autobiographical prefaces, as well as poems. It is got up in an exceedingly beautiful style, with a clear though small type, and is adorned with a portrait of the author, and a vignette engraving of his residence at Keswick. Altogether, it forms a handsome drawing-room, or library book, whilst its reduced price, as compared with the ten volume edition, will render it highly acceptable to a large class. No lover of elegant literature will now content himself without possessing a copy of works which, however various the opinions entertained respecting some of them, have long taken their place amongst the enduring productions of our age."—Eclectic Review.

Also, an Edition in 10 vols. fcp. 8vo. with Portrait and 19 Plates, £2. 10s. cloth; morocco, £4. 10s.

The following Works, separately:—

JOAN of ARC Fcp. 8vo. 5s. cloth.

MADOC Fcp. 8vo. 5s. cloth.

CURSE of KEHAMA Fcp. 8vo. 5s. cloth.

RODERICK Fcp. 8vo. 5s. cloth.

SOUTHEY, &c. -LIVES OF THE BRITISH ADMIRALS;
With an Introductory View of the Naval History of England. By R. Southey, Esq. and R. Bell, Esq. 5 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, £1. 10s. cloth.

SPALDING.—THE PHILOSOPHY OF CHRISTIAN MORALS. By SAMUEL SPALDING, M.A. of the London University. 8vo. 10s. 6d. cloth.

SPIRIT OF THE WOODS.

By the Author of "The Moral of Flowers." 2d Edition. Royal 8vo. with 23 beautifully-coloured Engravings of the Forest Trees of Great Britain, £1. 11s. 6d. cloth.

SPOONER.—A TREATISE ON THE STRUCTURE,

TIONS, and DISEASES of the FOOT and LEG of the HORSE; comprehending the Comparative Anatomy of these parts in other Animals, embracing the subject of Stocing and the proper Treatment of the Foot; with the Rationale and Effects of various Important Operations, and the best methods of performing them. By W. C. Spooner, M.R.V.C. 12mo. 7s. 6d. cloth.

STABLE TALK AND TABLE TALK;

or, SPECTACLES for YOUNG SPORTSMEN. By HARRY HIEOVER. 8vo. [In October.

STEBBING.-THE HISTORY OF THE CHRISTIAN CHURCH. from its Foundation to A.D. 1492. By the Rev. H. Stebbing, M.A. &c. 2 vols. fcp. 8vo.

with Vignette Titles, 12s. cloth. STEBBING (REV. H.)—THE HISTORY OF THE CHURCH of CHRIST, from the Diet of Augsburg, 1530, to the Eighteenth Century; originally designed as a Continuation of Milner's "History of the Church of Christ." By the Rev. Henry Stebbing, D.D. 3 vols. 8vo. 36s. cloth.

STEBBING.-THE HISTORY OF THE REFORMATION. By the Rev. H. STEBBING. 2 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, 12s. cloth.

STEAM ENGINE, BY THE ARTIZAN CLUB.

A Treatise on the Steam Engine. By the ARTIZAN CLUB. Nos. 1 to 16, 4to. 1s. each, sewed. To be completed in 24 Monthly Parts, each illustrated by a Steel Plate and several Woodcuts. "The object of this elaborate work is to supply practical machinists and engineers with a complete and easilyaccessible treatise on the steam-engine. The labour expended upon it is clearly very great. It is published under
the highest auspices, and cannot fail to become the standard authority on the subject; not a merely popular production, but full, explicit, and scientific."—RALIWAY CHRONICES.

STEEL'S SHIPMASTER'S ASSISTANT,

And OWNER'S MANUAL; containing Information necessary for persons connected with Mercantile Affairs; consisting of the Regulation Acts of the Customs for the United Kingdom, and British Possessions abroad; Navigation Laws; Registry Acts; Duties of Customs of the United Kingdom, the British Plantations in America, Canada, and Isle of Man, in the East Indies, Cape of Good Hope, New South Wales, and Van Dieman's Land; Smuggling Acts; Pilotage throughout England and Scotland; Insurances; Commercial Treaties; Dock Charges on Shipping, &c. An entirely New Edition, corrected and revised throughout, and brought down to the Present Time. 8vo.

[Nearly ready.

STEPHENS.—A MANUAL OF BRITISH COLEOPTERA;

or, BEETLES: containing a Description of all the Species of Beetles hitherto ascertained to inhabit Great Britain and Ireland, &c. With a Complete Index of the Genera. By J. F. STEPHENS, F.L.S. Author of "Illustrations of Entomology." Post 8vo. 14s. cloth.

STRONG.—GREECE AS A KINGDOM:

A Statistical Description of that Country: its Laws, Commerce, Resources, Public Institutions, Arny, Navy, &c.—from the arrival of King Otho, in 1833, down to the present time. From Official Documents and Authentic Sources. By Frederick Strong, Esq. Consul at Athens for the Kingdoms of Bayaria and Hanover. 8vo 15s. cloth.

SUMMERLY (MRS. FELIX).—THE MOTHER'S PRIMER: a Little Child's First Steps in many ways. By Mrs. Felix Summerly. Fcp. 8vo. printed in colours, with a Frontispiece drawn on zinc by William Mulready, R.A. 1s. sewed.

SUNDAY LIBRARY:

Containing nearly One Hundred Sermons by the following eminent Divines. With Notes, &c. by the Rev. T. F. Dibdin, D.D. 6 vols. fcp. 8vo. with Six Portraits, 30s. cloth.

Archbp. Lawrence Secker	١١
Bp. Bloomfield Gray	
Heber Hobart	

Horsley

Bp. Huntingford Maltby Mant Newton Porteus
J. B. Sumner
Van Mildert
Dean Chandler

Archdeacon Nares Pott Dr. Blair Chalmers D'Oyly Paley

Shuttleworth

Professor White Rev. Arch. Alison C. Benson Joshua Gilpin G. Haggitt Robert Hall J. Hewlett A. Irvine

Rev W. Jones (of Nayland) C. W. Le Bas H. H. Milman R. Morehead Thomas Rennell J. H. Spry Sydney Smith Thomas Townson.

SWAINSON.—A PRELIMINARY DISCOURSE ON STUDY OF NATURAL HISTORY. By W. SWAINSON, Esq. Fcp. 8vo. 6s. cloth. THE

A TREATISE ON THE NATURAL HISTORY AND CLASSIFICATION OF ANIMALS. By W. Swainson, Esq. Fcp. 8vo. 6s.

NATURAL HISTORY AND CLASSIFICATION OF QUADRUPEDS. By W. Swainson, Esq. Fcp. 8vo. with vignette title and 176 Woodcuts, 6s. cloth.

NATURAL HISTORY AND CLASSIFICATION OF BIRDS. By W. Swainson, Esq. 2 vols. fcp. 8vo. Vignette Titles and above 300 Woodcuts 12s. cloth.

HISTORY AND NATURAL ARRANGEMENT OF INSECTS. By W. Swainson, Esq., and W. E. Shuckard, Esq. Fcp. 8vo. with Vignette Title and Woodcuts, 6s. cloth.

Animals in Menageries. By W. Swainson, Esq. Fcp. 8vo. Vignette Title and numerous Woodcuts, 6s. cloth.

NATURAL HISTORY AND CLASSIFICATION W. Swainson, Esq. 2 vols. fcp. 8vo. with numerous Woodcuts and Vignette Titles, 12s. cloth.

Habits and Instincts of Animals. By W. Swainson, Esq. Fcp. 8vo. with Vignette and numerous Woodcuts, 6s. cloth.

A TREATISE ON MALACOLOGY; or, the Natural Classification of Shells and Shell-fish. By W. Swainson, Egg. Fep. Syvo. with Vignette Title and very numerous Illustrations on Wood, 6s. cloth.

A TREATISE ON TAXIDERMY; with the Biography of Zoologists, and Notices of their Works. By W. Swainson, Esq. Fcp. 8vo. with vignette title, and Portrait of the Author, 6s. cloth.

SWITZERLAND.—THE HISTORY OF SWITZERLAND. Fcp. 8vo. with Vignette Title, 6s. cloth.

TATE.—HORATIUS RESTITUTUS;

Or, the Books of Horace arranged in Chronological Order, according to the Scheme of Dr. Bentley, from the Text of Gesner, corrected and improved. With a Preliminary Dissertation, very much enlarged, on the Chronology of the Works, on the Localities, and on the Life and Character of that Poet. By James Tate, M.A. Second Edition. To which is now added, an original Treatise on the Metres of Horace. 8vo. 12s. cloth.

"Mr. Tate's Horatius Restitutus should find a place in the library of the mature scholar, of the youthful student, and of the accomplished mn of the world."—Quarterly Review.

TATE.—THE CONTINUOUS HISTORY OF THE LIFE AND

WRITINGS OF ST. PAUL, on the basis of the Acts; with Intercalary Matter of Sacred Narrative, supplied from the Epistles, and elucidated in occasional Dissertations: with the Horæ Paulinæ of Dr. Paley, in a more correct edition, subjoined. By James Tate, M.A. Canon Residentiary of St. Paul's. 8vo. with Map, 13s. cloth.

TAYLER (REV. CHARLES B.)—MARGARET

Or, the Pearl. By the Rev. Charles B. Tayler, M.A. Rector of St. Peter's, Chester, Author of "May You Like It," "Records of a Good Man's Life," &c. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

TAYLER (REV. CHARLES B.)—LADY MARY;

Or, Not of the World. By the Rev. CHARLES B. TAYLER, Rector of St. Peter's, Chester; Author of "Margaret, or the Pearl," &c. Fcp. 8vo. 6s. 6d. cloth.

"To readers of delicacy of feeling and purity of taste, it will prove an interesting and edifying volume. Mr. Tayler delineates with ability and fidelity the operation of Puseyism on the mind and heart of an intelligent and amiable young female, and contrasts with it the happy effects of a knowledge—not merely intellectual but experimental—of evangelical truth, to which she subsequently attained. The artifices by which the Tractarian party ensnare their victims, and weave around them their web of falsebood, are also exhibited in a manner well adapted to operate as a warning to those who may be exposed to such influence."—WATCHMAN.

TAYLER (REV. C. B.)—TRACTARIANISM NOT OF GOD:

Sermons. By the Rev. C. B. Taylur, M.A. Rector of St. Peter's, and Evening Lecturer of St. Mary's, Chester; Author of "Records of a Good Man's Life," &c. Fcp. 8vo. 6s. cloth.

"A volume of sermons valuable for the sound scriptural doctrine propounded in them, apart from controversy; and doubly valuable as bearing strongly on the controverted truths that Tractarinism seeks to undermine or to batter down. The sermons referring to baptism are especially valuable."—CHRISTIAN LADY'S MAZINE.

TAYLER (REV. C. B.)—DORA MELDER;
A Story of Alsace. By META SANDER. A Translation. Edited by the Rev. C. B. Tayler,
Author of "Records of a Good Man's Life," &c. Fcp. 8vo. with two Illustrations, 7s. cloth.

TAYLOR.—THE STATESMAN.

By HENRY TAYLOR, Esq., Author of "Philip Van Artevelde." 12mo. 6s. 6d. boards.

THACKER.—THE COURSER'S ANNUAL REMEMBRANCER,

and STUD-BOOK; being an Alphabetical Return of the Running at all the Public Coursing Clubs in England, Ireland, and Scotland, for the Season 1841-42; with the Pedigrees (as far as received) of the Dogs that won, and the Dogs that ran up second for each Prize; also, a Return of all single Matches run at those Meetings; with a Preliminary Essay on the Decision of Short Courses. By T. THACKER. 8vo. 10s. cloth.

POCKET COMPENDIUM OF COURSING THACKER.—A

RULES and BYE-LAWS, for Use in the Field. By Thomas Thacker. 12mo. 1s. 6d, sewed.

THIRLWALL.—THE HISTORY OF GREECE.

By the Right Rev. the Lord BISHOP of St. David's (the Rev. Connop Thirlwall). A NEW EDITION, revised; with Notes. Vol. 1, demy 8vo. with two Maps, 12s. cloth. To be completed in 8 volumes.

"A history of Greece, written with profound and well-digested learning, free from all party bias, executed on an extensive scale, and with no small measure of enthusiastic love for the subject: finally, at so moderate a price, as to be accessible to most students. This elaborate work with long be a standard of reference. Its characteristic excellencies are to be looked for in erudition, sound judgment, wise political remark, and philospic perspicitly; and there are throughout a flow and grace in the narative which make the reading pleasing to an English reader. There can be little doubt, considering the general suffrage which has been given in favour of the work alkeen England and in Germany, that no history of Greece now exists in German, or in any language, which can be compared with Thirlwall's."—ECLECTIC REVIEW.

*** Also, an Edition in 8 vols. fcp. 8vo. with Vignette Titles, £2. 8s. cloth.

THOMSON'S SEASONS.

H. J. Townsend,
T. Webster, A.R.A.

Engraved by Thompson and other eminent Engravers.

Letter by the following Members of the Etching Club:
J. Bell, Sculptor, J. C. Horsley,
C. W. Cope, J. P. Knight, C. Stonhouse,
Thomas Creswick, R. Redgrave, A.R.A.
Engraved by Thompson and other eminent Engravers.

Engraved by Thompson and other eminent Engravers.

Square crown 8vo. One Guinea; bound in morocco, in the best manner, by Hayday, 36s.

THOMSON.—THE DOMESTIC MANAGEMENT OF THE SICK ROOM, necessary, in Aid of Medical Treatment, for the Cure of Diseases. By Anthony Todd Thomson, M.D. F.L.S. &c. 2d Edition. Post 8vo. 10s. 6d. cloth.

THOMSON .- AN ELEMENTARY TREATISE ON ALGEBRA, Theoretical and Practical. By James Thomson, LL.D. Professor of Mathematics in the University of Glasgow. 12mo. 5s. cloth.

THOMSON (JOHN).—TABLES OF INTEREST,

At Three, Four, Four-and-a-Half, and Five per Cent., from One Pound to Ten Thousand, and from One to Three Hundred and Sixty-five Days, in a regular progression of single Days; with Interest at all the above Rates, from One to Twelve Months, and from One to Ten Years. Also, Tables showing the Exchange on Bills, or Commission on Goods, &c. from One-eighth to Five per Cent.; and Tables shewing the Amount of any Salary, Income, Expense, &c. by the Day, Month, or Year. To which are prefixed, a Table of Discount on Bills at a certain number of Days or Months; and a Table shewing the exact Number of Days, from any Day throughout the Year, to the 31st of December, the usual period to which Interest is calculated.

BY JOHN THOMSON, Accountant in Edinburgh. 12mo. 88. bound.

TOMLINE (BISHOP).—ELEMENTS OF CHRISTIAN THEO-LOGY; containing Proofs of the Authenticity and Inspiration of the Holy Scriptures; a Summary of the History of the Jews; a brief Statement of the Contents of the several Books of the Old and New Testaments; a short Account of the English Translations of the Bible, and of the Liturgy of the Church of England; and a Scriptural Exposition of the Thirty-nine Articles of Religion. By George Tomline, D.D. F.R.S., Lord Bishop of Winchester. Designed principally for the Use of Young Students im Divinity. 14th Edition. With Additional Notes, and a Summary of Ecclesiastical History. By Henry Stebbing, D.D., Author of "A History of the Church of Christ, from the Confession of Augsburg," &c. &c. 2 vols. 8vo. 21s. cloth.

TOMLINS.—A POPULAR LAW DICTIONARY:

Familiarly explaining the Terms and Nature of English Law; adapted to the comprehension of persons not educated for the legal profession, and affording information peculiarly useful to Magistrates, Merchants, Parochial Officers, and others. By Thomas Edlyne Tomlins, Attorney and Solicitor. 1 thick vol. post 8vo. 18s. Cloth.

TOOKE.—A HISTORY OF PRICES:

With reference to the Causes of their principal Variations, from 1792 to the Present Time. Preceded by a Sketch of the History of the Corn Trade in the last Two Centuries. By Thomas Tooke, Esq. F.R.S. 2 vols. 8vo. 21. 16s. cloth.

(A Continuation of the Above.)

AN ACCOUNT of PRICES and of the State of the CIRCULATION in 1838 and 1839; with Remarks on the Corn Laws, and on proposed Alterations in our Banking System. 8vo. 12s. cloth.

TRANSACTIONS OF THE GEOLOGICAL SOCIETY OF LONDON. Second Series. Vol. 7, Part I. 4to. with coloured Maps, 4s. 6d.; Vol. 7, Part II. 4s.

TRANSACTIONS OF THE ENTOMOLOGICAL SOCIETY. 8vo. The last part published is Part 1 of Vol. 4, 8vo. with Plates, 6s.

TRANSACTIONS 0FTHEZOOLOGICAL SOCIETY LONDON. 4to. The last part published is Part 3, Vol. 3, with Plates, 19s. 6d. coloured, and 12s. plain.

TRANSACTIONS OF THE INSTITUTION OF Engineers, 4to. Vol. II. with Twenty-three finely engraved Plates, 28s. cloth. Vol. III. with Nineteen finely engraved Plates, £2. 12s. 6d. cloth.

TRANSACTIONS OF THE ROYAL INSTITUTE OF BRITISH
ARCHITECTS of LONDON: consisting of a series of Papers on "Antiquities," and "Construction." By R. Willis, M.A. F.R.S. &c.; Ambrose Poynter; Herr Hallmann, of Hanover; Dr. Faraday; Mr. Bracebridge; Herr Beuth, of Berlin; Joseph Gwilt, F.S.A. F.A.S.;
Mr. C. H. Smith; Mr. C. Fowler, Hon. Sec.; Mr. W. A. Nicholson, of Lincoln; and Mr. J. P.
Papworth. Vol. I. Part 2, 4to. with numerous lithographic and woodcut illustrations, 24s. cloth.

*** Part 1, Vol. I. uniform with the above, 16s. cloth.

TRANSACTIONS OF THE LINNEAN SOCIETY OF LONDON. The last part published is Part 3, Vol. XIX. 4to. with Plates, 40s.

TURNER.—THE HISTORY OF ENGLAND,

From the Earliest Period to the Death of Elizabeth. By SHARON TURNER, Esq. F.A.S. R.A.S.L. 12 vols. 8vo. £8. 3s. cloth.

R.A.S.L. 12 vols. 8vo. £8. 3s. cloth.

Or four separate portions, as follow:—

THE HISTORY of the ANGLO-SAXONS; comprising the History of England from the Earliest Period to the Norman Conquest. 6th Edition. 3 vols. 8vo. £2. 5s. boards.

THE HISTORY of ENGLAND during the MIDDLE AGES; comprising the Reigns from William the Conqueror to the Accession of Henry VIII., and also the History of the Literature, Religion, Poetry, and Progress of the Reformation and of the Language during that period. 3d Edition. 5 vols. 8vo. £3, boards.

THE HISTORY of the REIGN of HENRY VIII.; comprising the Political History of the commencement of the English Reformation: being the First Part of the Modern History of England. 3d Edition. 2 vols. 8vo. 26s. boards.

THE HISTORY of the REIGNS of EDWARD VI., MARY, and ELIZABETH; being the Second Part of the Modern History of England. 3d Edition. 2 vols. 8vo. 32s. boards.

TURNER (SHARON).—RICHARD III.: A POEM.

By SHARON TURNER, Esq. F.S.A. and R.A.S.L. Author of "The History of the Anglo-Saxons," "The Sacred History of the World," &c. Fcp. 8vo. 7s. 6d. cloth.

TURNER.—THE SACRED HISTORY OF THE WORLD,

Philosophically considered. By Sharon Turner, F.S.A. R.A.S.L. New Edit. 3 vls. 8vo. 42s. cl. Vol. 1 considers the Creation and System of the Earth, and of its Vegetable and Animal Races and Material Laws, and Formation of Mankind. Vol. 2, the Divine Economy in its special Relation to Mankind, and in the Deluge, and the

History of Human Affairs ;

Vol. 3, the Provisions for the Perpetuation and Support of the Human Race, the Divine System of our Social Combinations, and the Supernatural History of the World.

TURNER.—A TREATISE ON THE FOOT OF THE HORSE,

And a New System of Shoeing, by one-sided nailing; and on the Nature, Origin, and Symptoms of the Navicular Joint Lameness, with Preventive and Curative Treatment. By JAMES TURNER, M.R.V.C. Royal 8vo. 7s. 6d. boards.

TURTON'S (DR.) MANUAL OF THE LAND AND FRESH-WATER SHELLS of the BRITISH ISLANDS. A New Edition, thoroughly revised and with considerable Additions. By John Edward Gray, Keeper of the Zoological Collection in the British Museum. Post 8vo. with Woodcuts, and 12 Coloured Plates 15s. cloth.

UNCLE PETER.—UNCLE PETER'S FAIRY TALES.

The First Story, containing the History and Adventures of Little Mary, Queen of the great Island of Brakarakakaka. By UNCLE PETER, F.R.L. M.M. T.T. F.A.S. Q.Q. X.Y.Z. &c. &c. Fcp. 8vo. 5s. 6d. cloth.

URE.—DICTIONARY OF ARTS, MANUFACTURES, & MINES; Containing a clear Exposition of their Principles and Practice. By Andrew Ure, M.D. F.R.S. M.G.S. M.A.S. Lond.; M. Acad. N.L. Philad.; S. Ph. Soc. N. Germ. Hanov.; Mulii. &c. &c. 3d Edition, corrected. 8vo. illustrated with 1240 Engravings on Wood, 50s. cloth.

URE.—RECENT IMPROVEMENTS IN ARTS, MANUFACTURES, and MINES; being the 2d Edition of a Supplement to the 3d Edition of his Dictionary. By Andrew Ure, M.D. F.R.S. &c. 8vo. with numerous wood Engravings, 14s. cloth.

ORLICH (CAPT.)--TRAVELS IN INDIA

Including Scinde and the Punjab, in 1842 and 1843. By Capt. Leopold Von Orlich. Translated from the Germna, by H. Evans Lloyd, Esq. 2 vols. 8vo. with coloured Frontispieces, and numerous Illustrations on Wood, 25s. cloth.

ALKER (GEO.)—CHESS STUDIES;
Comprising One Thousand Games of Chess, as really played by the first Chess Players;
forming a complete Encyclopædia of Reference, and presenting the greatest Collection extant
of fine specimens of strategy in every stage of the Game. Selected and arranged by George
WALKER, Author of "Chess made Easy," "A New Treatise on Chess," &c. 8vo. 10s. 6d. sewed.

WATERTON.—ESSAYS ON NATURAL HISTORY,

Chiefly Ornithology. By CHARLES WATERTON, Esq., Author of "Wanderings in South America." With an Autobiography of the Author, and a View of Walton Hall. Sixth Edition, fcp. 8vo. 8s. cloth.

SECOND SERIES. With Continuation of Mr. WATERTON'S Autobiography. 2d Edition, fcp. 8vo. with Vignette by T. Creswick, A.R.A. 6s. 6d. cloth.

WARDLAW.-DISCOURSES ON THE PRINCIPAL POINTS OF THE SOCINIAN CONTROVERSY—the Unity of God, and the Trinity of Persons in the Godhead; the Supreme Divinity of Jesus Christ; the Doctrine of the Atonement; the Christian Character, &c. By RALPH WARDLAW, D.D. 5th Edition, 8vo. 15s. cloth.

WATTS (A. A.)—LYRICS OF THE HEART,

And other Poems. By Alaric A. Watts. Illustrated by a Series of Engravings from the most celebrated works of modern Painters, executed in the most finished style of Art. Square crown 8vo. £1. 1s.; proof impressions, £3. 3s.

[In November.]

WEBSTER.—AN ENCYCLOPÆDIA OF DOMESTIC ECONOMY: Comprising such subjects as are most immediately connected with Housekeeping: as, The Construction of Domestic Edifices, with the modes of Warming, Ventilating, and Lighting them—A description of the various articles of Furniture, with the nature of their Materials—Duties of Servants—A general account of the Animal and Vegetable Substances used as Food, and the methods of preserving and preparing them by Cooking—Making Bread—The Chemical Nature and the Preparation of all kinds of Fermented Liquors used as Bevrage—Materials employed in Dress and the Toilette—Business of the Laundry—Description of the various Wheel Carriages—Preservation of Health—Domestic Medicine, &c. &c. &c. C. By Thomas Webster, F.G.S. &c.; assisted by the late Mrs. Parkes, Author of "Domestic Duties."

WEIL (DR.)—THE BIBLE, THE KORAN, AND THE TALMUD; or, Biblical Legends of the Mahometans and Hebrews, from Arabic and Hebrew Sources, By Dr. Weil, of Heidelberg. Translated, with Notes, by the Rev. H. Douglas, A.M. [Just ready. Fcp. 8vo.

WELSFORD (HENRY).—ON THE ORIGIN AND RAMIFICA-TIONS OF THE ENGLISH LANGUAGE; preceded by an Inquiry into the Primitive Seats, Early Migrations, and Final Settlements, of the principal European Nations. By HENRY WELSFORD. 8vo. 10s. 6d. cloth.

WHITE'S COMPENDIUM OF THE VETERINARY ART;

Containing Plain and Concise Observations on the Construction and Management of the Stable, &c. 17th Edition, entirely reconstructed, with considerable Additions and Alterations, bringing the work up to the present state of Veterinary Science. By W. C. Spooner, Veterinary Surgeon, &c. &c. 8vo. with coloured Plate, 16s. cloth.

WHITE'S COMPENDIUM OF CATTLE MEDICINE;

Or, Practical Observations on the Disorders of Cattle and other Domestic Animals, except the Horse. 6th Edition, re-arranged, with copious Additions and Notes, by W. C. Spooner, Vet. Surgeon, Author of a "Treatise on the Influenza," &c. 8vo. 9s. cloth.

WIGAN (DR. A. L.)—THE DUALITY OF THE MIND,

Proved by the Structure, Functions, and Diseases of the Brain, and by the Phenomena of Mental Derangement; and shewn to be essential to Moral Responsibility. With an Appendix:

—1. On the Influence of Religion on Insanity; 2. Conjectures on the Nature of the Mental Operations; 3. On the Management of Lunatic Asylums. By A. L. Wigan, M.D. 8vo. 12s. cl.

WILBERFORCE (W.)—A PRACTICAL VIEW OF THE PRE-VAILING RELIGIOUS SYSTEMS of PROFESSED CHRISTIANS, in the Higher and Middle Classes in this Country, contrasted with Real Christianity. By WM. WILBERFORCE, Esq. M.P. for the country of York. 17th Edition. 8vo. 8s. boards. *** Nineteenth Edition. 12mo. 4s. 6d. boards.

WILKINSON.—THE ENGINES OF WAR, &c.

Being a History of Ancient and Modern Projectile Instruments and Engines of Warfare and Sporting; including the Manufacture of Fire-Arms, the History and Manufacture of Gunpowder, of Swords, and of the cause of the Damascus Figure in Sword Blades, with some Observations of Bronze, &c. By H. WILKINSON, M.R.A.S. 8vo. 9s. cloth.

WILLIS (N. P.)—DASHES AT LIFE WITH A FREE PENCIL.

By N. P. WILLIS, Esq., Author of "Pencillings by the Way," "Inklings of Adventure,"

&c. 3 vols. post 8vo. 31s. 6d. boards.

"An exceedingly amusing book,—dashed off with the freest of pencils."—Bell's Messengen.

WILLOUGHBY (LADY).—A DIARY,

Purporting to be by the LADY WILLOUGHBY, of the Reign of Charles I.; embracing some Passages of her Domestic History from 1635 to 1648. 3d Edition. Square fcp. 8vo. 8s. boards; or 18s. bound in morocco by Hayday.

, This volume is printed and bound in the style of the period to which The Diary refers.

"The great charm of the book, which makes it almost impossible to lay it aside until wholly perused, is its beautiful simplicity, united to the most touching pathos, ever and anon relieved by little notices of household cares, and sweet pictures of domestic felicity."—Scoresian.

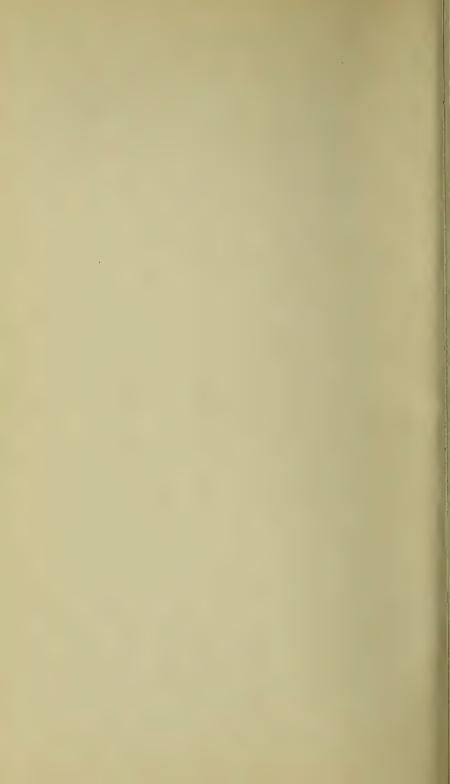
ZUMPT (PROF.) - A GRAMMAR OF THE LATIN LANGUAGE. By C. G. Zumpt, Ph. D. Professor in the University, and Member of the Royal Academy of Berlin. Translated from the Ninth Edition of the original, and adapted to the use of English Students, by LEONHARD SCHMITZ, Ph. D.; late of the University of Bonn; with numerous

Students, by Leonhard Schmitz, in. D., factor and additions and corrections by the Author. Svo. 14s. cloth.

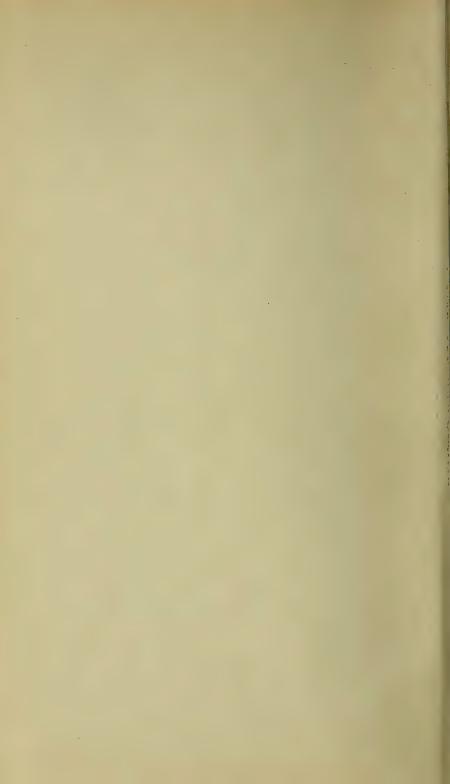
"Thus, beyond all question, is the work of Dr. Schmitz henceforward the authorised version of Professor Zumpt's Grammar; a book which deserves its great celebrity, and the high esteem in which it is held by the best exclusion.

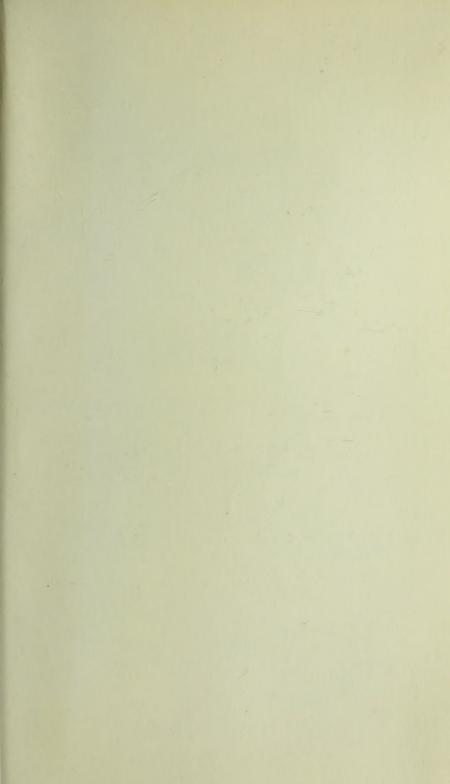
EXAMINEN.

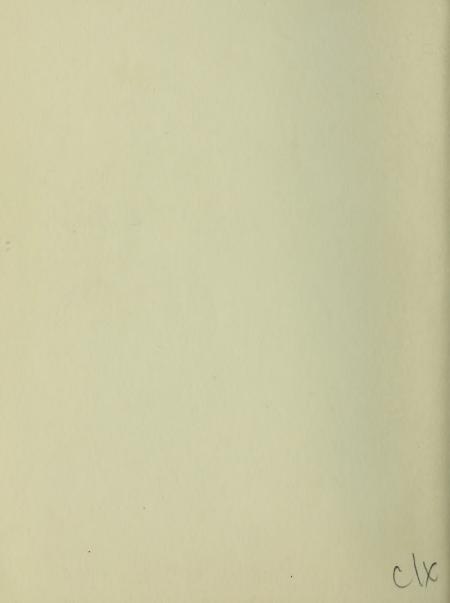

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA 483B73G1842 C001 A GREEK GRADUS; 2D REV ED LOND

